Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

KABBALA DENUDATA
Seu
DOCTRINA HEBRÆORUM TRANSCENDENTALIS ET METAPHYSICA ATQVE THEOLOGICA

OPUS

Antiquiſſimæ Philoſophiæ Barbaricæ variis ſpeciminibus refertiſſimum.

IN QVO

Ante ipſam Translationem Libri difficillimi atq; in Literatura Hebraica Summi, Commentarii nempe in Pentateuchum, & quaſi totam Scripturam V.T. Cabbaliſtici, cui nomen

S O H A R

Tam Veteris, quam recentis, ejusque Tikkunim ſeu ſupplementorum tam Veterum, quam recentiorum, præmittitur

A P P A R A T U S

Cujus Pars prima continet

Locos Communes Cabbaliſticos, ſecundum ordinem Alphabeticum concinnatos, qui Lexici Cabbaliſtici inſtar eſſe poſſunt:

Opuſculum in quo continentur

I. Clavis ad Kabbalam antiquam: i.e. Explicatio & ad debitas Claſſes Sephiriſticas facta diſtributio omnium Nominum & cognominum divinorum è Libro Pardes.

II. Liber Schaare Orah, ſeu Portæ Lucis ordine Alphabetico propoſitus, maximæ inter Hebræos autoritatis.

III. Kabbala recentior, ſeu Hypotheſis famigeratiſſimi illius Cabbaliſtæ R. Jizchak Lorja Germani ex Manuſcripto latinitate donata.

IV. Index plurimarum materiarum Cabbaliſticarum in ipſo Libro Sohar propoſitarum.

V. Compendium Libri Cabbaliſtico-Chymici, Æſch-Mezareph dicti, de Lapide Philoſophico, &c.

Pars ſecunda verò conſtat è

Tractatibus variis, tam didacticis, quam Polemicis, poſt illius titulum enumeratis. Partium autem ſeq. tituli ſuis Tomis præmittentur:

Adjectusque eſt

Index Latinus, & Locorum Scripturæ, inſolita & rariore explicatione notabilium.

Scriptum

Omnibus Philologis, Philoſophis, Theologis omnium religionum, atq; Philo-Chymicis quam utiliſsimum.

Sulzbaci, Typis ABRAHAMI LICHTENTHALERI, 1677.

BIBLIOT. ACADEM. LAUDAT
LIBERTE ET PATRIE

Digitized by Google

INSCRIPTIONES TITULI.

Explicat. Alta videt. Lucet. Domat. Alterat. Intrat.

DEDUCTIO.

E*Xplicat* ambiguos utroque in Fœdere ſenſus.
Alta videt, denóque notat cognomine Trinum.
Lucens Pneumaticæ, paganas diſcutit umbras.
Edomat internos, queis ſpumat Paſſio fluctus.
Alterat abſtruſos minerarum in corde meatus.
Intrat in Arcana, & ſecreta palatia luſtrat,

PRÆFATIO EDITORIS AD LECTOREM

Philebræum, Philochymicum, & Philoſophum.

PAuca hic monenda ſunt, Amice Lector; non quidem circa generalia, quæ Parte Apparatûs ſecunda pag. 3. it. 73. & ſqq. it. 177. ſqq. prolixius exponuntur: ſed in ſpecie de una vel altera horum Tractatuum parte. Nimirum

1. Quæ tranſlata vel Excerpta ſunt è libro Pardes Rimmonim (de quo vid. Buxtorff. Bibliothec. Rabbin. p. 398.) deſumta ſunt ex Exemplari Cracovienſi quidem, ante annos 85. impreſſo, ſed cujus ſphalmata innumera fideliſſimâ doctiſſimi cujuſdam Cabbaliſtæ manu ubique correcta ſunt.

2. Liber Schaare Orah, ſeu Portæ Lucis, à Riccio quondam carptim tranſlatus, (de quo Buxtorff. Bibliothec. Rabb. p. 416.) hic exhibetur, quantum fieri ob infinitas repetitiones potuit,

integer & correctior; prout conferenti ſatis patebit: ſed ordine Alphabethico, ob commoditatem inquirendi. Quod ſi tamen aliquis eundem Librum illo ipſo ordine legere deſiderat, quo conſcriptus eſt, is titulos ſaltem eâ evolvat methodo, quæ ſequitur: 1. מדה Menſura. 2. אדני Dominus. 3. ברכה Stagnum, &c. atque ſic in fine cujuslibet tituli reperiet nomen illius, qui in contextu ſequitur.

3. Si quis Hypotheſin Kabbalæ recentioris Syſtematicè pervolvere deſiderat, ille non tantum legere poterit Part. 2. pag. 7-11. p. 28-51. p. 150-172. Sed & titulos Alphabethicos perluſtrare ordine ſequenti:

1. אור פשוט
2. צמצם
3. אצל
4. ארם קרמון
5. קרקפתא
6. אונים
7. חוטם
8. פה
9. פנים
10. אחור
11. נקודים
12. נהי
13. נקודים 7.
14. פרסא

15. נקודים 8. 9.
16. עינים
17. נקודים 10-14.
18. שבירה
19. נקודים 15-19.
20. מלכים 1.
21. נקודים 20. 21.
22. שבירה 3. 4.
23. מלכים 2.
24. שבירה 5-10.
25. תגין 1. 2.
26. טנתא 5.
27. פנים בפנים 1.
28. נפילה 1-8-14.
29. דבקות 1.
30. קליפות
31. מות
32. שם מב
33. שבירה 11. 12. 13.
34. נפילה 15.
35. תיקון 1-10.
36. מצח 1. 2. 3.
37. מח 1. 2.
38. עתיק יומין 1.
39. תיקון 11-14.
40. מח 3. 4.
41. עתיק 2-16.
42. נוקבה 2.
43. אריך אנפין
44. אבא ואמא 1-11.
45. זעיר ונוקביה 1-19.
46. רפח ניצוצין

47. עיבור
48. מוחין
49. לארץ
50. ישראל
51. רחל

4. Folia è Libro Sohar allegata, intelligenda ſunt, juxta editionem Cremonenſem in fol. cum qua concordat Lublinenſis.

5. Parte ſequente Apparatus tertiâ proponentur Arbores ſeu Tabulæ Cabbaliſticæ Variæ, cum neceſſaria dilucidatione; & ulteriori reſponſo ad Objectiones Dn. D. H. M.

6. His omnibus, nec hypotheſis aſſeritur, ſed hiſtoricè proponitur, nec aſſenſus requitur, nec gloria quæritur, niſi Dei, quæ eſt ultimus omnium rerum

F I N I S.

INDEX LATINUS
MATERIARUM PARTIS PRIORIS.

A.

Abditum. 332
Abraham. 22
Abſchalom. 23
Academia ſuperna. 461
Accentus. 371
Acer. 614
Acervi. 237. ſq.
Achaſverus. 74
Ad. 87
Adami primi peccatum 494. ſqq.
corruptela ex peccato. 255
Additamentum. 516
Adhærens. 604
Adhærere Deo. 159
Adhæſio. 245. 604
Adhæſit. 73
Adoleſcens. 611
Ad te. 116
Adverſatio. 710
Ægrotans. 337
Ægyptiorum plagæ. 470
Ænigma. 341
Æquitas. 461
Aër. 55
Aër, Aqua, Ignis. 131
Æs 570
quò in Sephiris referendum. 271
Æſtas, Hyems, &c. 674
Æſtus 348
diei. 337
Ætas. 248
Ager 706
pomorum. ib.
Agnus, agni. 465. 707
Ah! 273
Ahah! 46
Ala. 22. 25
Alæ. 481
Albedo Cryſtalli. 497
Album. 493
Alens. 648
Alimenta, liberi, Vita, unde dependeant. 521. ſq.
Alimentum. 521
Alphabethum 119
magnum. ib.
Altare 520
Dei, Domini. ib.
Altitudo. 683
Altus. 223

Altus, Baſſus, &c. 740
Amen. 129
Amici. 690
Amicus fidelis. 247
Amor 43
Domini, 44
Magnus, ib.
Olam ſeu mundi. 45
Amoræi. 125
Ampullæ. 666
Amygdala. 724
Ancilla. 122
Angelorum comeſtio. 87
Angelus 531
Domini,
Redemptor,
Vindex, &c. ib. ſq.
Angor. 666
Anima Vegetativa. 589
Animæ quinque nomina. 598
Animarum conclavia 334
revolutiones. 236
Animal. 341
Animalia ignea loquentia. 365
Annorum ſeptuaginta myſterium. 270
Annulus. 367
Annus 723
Jubilæus. 426
Anſer albus. 53
Anterius. 670
Antiquus 635
dierum. 636
Anxietas. 6[illegible]
Apertio uteri. 644
Apex. 674
Apices. 371. 726
Appetitus bonus & prava concupiſcentia. 450
Apprehendit. 73
Appropinquatio. 677
Aqua, aër, ignis. 131
Aquæ 528
ſuperiores & inferiores.
ex aëre, &c. ib. ſq.
Aquæ fœmininæ. 543
Aqualiculi. 724
Aquila. 600
Aquilonis latera. 457
Arbitrium. 361
Arbor 77. 627
Cognitionis boni & mali,
deſiderabilis
fructifera,
plantata, &c.
Vitæ. 627. ſqq.
magna. 165
Arca. 148. 732
Architectus. 43
Arcus. 679
Area. 43
Areola horti. 634
Argentum 483
ad Cheſed refertur. 359
Vivum ad Jeſod. 441
Arida. 375
Ariolus. 53
Aromata. 218
Aromatarius. 683
Articulus. 337
Aſcenſus. 611
Aſinus. 349
Aſpectus. 276. 552
Aſſatura ollaris cum juſculo dulci. 665.

Atra-

Atramentum. 249
Atria Domini. 362
Attriti, pauperes. 250
Audi. 722
Auditus. 721
Averſa pars. 72
Auguſta. 229
Avis 614.668
fœmella. 668
Aulæum. 456
Aures. 68.79
Aurum 298
ductum
Ophir, &c. 300. ſqq.
Aurum ad diverſas Sephiras refertur. 227. ſq.
Autumnus, hyems, &c. 674
Auxilium. 460
Azymorum pars, &c. 143
Azymum fractum. 546

B.

Baculi. 552
Baculus 527
albus. 552
Balſamum. 146
Barba. 329
Baſes. 41.43.
Baſis. 531
Baſſus, altus & fractus. 740
Bathſchebha. 220
Beatitudo. 166
Bellum. 536
Benajahu. 203
Benedictio. 216
Sacerdotalis. 50, n. 17
Benedictus. 205
Beneficentia. 239
Beneplacitum. 361.691
Benignitas 349
mundi,
inferior, &c. 353. ſq.
Benignitates David, 358
bonæ. 359
Benignus. 360
Beſtia. 186
Bethel. 196. n. 2
Bileam. 201
Boas. 186
Bonum, bonus. 368. ſq.
Jeruſchalaim. ib.
Singulare. 603
Bos. 708
Botri. 165
Brachia mundi. 329
Buccina magna. 707
Byſſus contorta. 725

C.

Cadus. 465
Calcaneus. 631
Calceus. 578
Caligo. 58.142.364.634
Calix conſolationum & horroris. 550
Calor. 348.674
Calvaria. 232
Camelus. 238
Canalis 666.682
lapideus potationis. 19
Candelabrum. 543
Capis. 477
Caniſtrum. 604

Canities. 710
Cantatio elata. 690
Canticum. 710
Cantio. 312
Capita animalis. 680
Capitale. 678
Capitella rotunda. 233
Capreolus. 656
Caput 680.690
album,
Juſti,
Montium,
Verbi. 680
Caro. 218.695.
Caſtellum munitum. 156
Caſtigationes amoroſæ. 18
Catenæ. 350
Catulus leonis. 151.n.4
Cauſa cauſarum. 602.623.
Cedri Libanon. 150
Celſitudo. 223
Celſus. 690
Cerebrum. 511.ſqq.
Certè. 86
Cerva amorum. 77
Chanoch. 349
Chavvah. 335
Chebron. 333
Cherubim. 485
Chorda 570
fili coccinei. 740
Cibus. 86.504
Ciconia. 360
Cimelium aureum. 531
Cingulum. 68
Cinis. 143
Circularis. 608
Circuli myſterium. 422
Circulus. 607.Conf.24
Circumciſio. 530
Circumciſionis fœdus. 210.ſqq.
Ciſterna. 189
Cithara. 480
Citrus. 178
Civitas. 624
Clamor 328.707
Cordis. 666
Clauſura. 544
Clemens. 349
Clypeus. 506
Coctio. 195
Cœli nubiloſi. 709
Cœlum. 289.720
Cœlum fabrile, ſub quo fiebant deſponſationes. 144.230.338
Cogitatio. 284.523.ſq.
Cogitationis defectus. 142
Cognitio. 252.377
Cognominum divinorum tabula. 419
Cohæſio. 245
Colles. 229
Collis thuris. ibid.
Colliſio. 274
Collum. 663
Color hyacinthinus, cæruleus. 756
Colores. 223
Columba 429
ſtolida. ibid.
Columnæ nubis & ignis. 624
Sanctimonii. 187.n.2.433
Combinationes 54. Tetragrammati. 37.175
Comedens. 57

Comeſ-

Comeſſator. 305
Compar. ibid.
Compedes. ib.
Compreſſa vi. 134
Concilium. 629
Conciliator primus & ſecundus. 531
Conclave cæſum. 503
Conclavia. 334
Concluſio extra Jeruſalem facta. 209
Concupiſcentia prava. 450
Condonatio. 604
Confeſsio. 287
Configuratio, Conformatio. 732
Confractio. 698
Congeries. 25
Congregatio. 164
Conjuges. ib.
Conſervatorium. 64
Conſeſſus ſupernus. 461
Conſiliarius. 430
Conſtitutio. 275
Contentio. 509
Contentiones. 689
Contrahere, contractio. 665
Controverſia Domini. 689
Contuſores. 710
Conventus. 291. 608
Converſio. 740
Convivium. 605
Copula manus. 739
maritalis. 305
Cor. 493
Corbis. 371
Cornu. 678
Corolla. 614
Corona 486. 614
Dei. 87
florida prominens. 664
Corpus. 232. ſq.
Corruptio. 192
Cortices. 675
Cortina. 289. 456
Coruſcatio vehementiſsima. 189
Cranium. 232. 678
Crater. 24
Creatio. 208
Creationis initium à 32. ſemitis Sapientiæ profectum. 102
Creaturarum diverſitas juſta. 100 ſq.
Crura. 708
Cubitus. 121
Currus 553
Conjugalis. 144
Cuſtodi. 306. ſq. 720

D.

DAmna. 569
Datio legis. 558
David. 247
Decem, decima pars. 635
Decidit. 579
Decidua. 600
Decimæ 546
Levitarum. 42. 82
Deciſio æqualis. 234
Declinare. 75
Decor. 267
Decretorum reſciſsio. 549
Decretum. 362
Decus. 268. 656
Defectus Cogitationis. 142
Deliciæ. 614. 625

Deliciarum locus, 609
Denſitas. 607
Denudatio. 648
Deprecatus eſt. 640
Deſcendit. 455
Deſcenſus poſteriorum. 73
Deſideravit. 53
Deſiderium 726
dierum. 348
Deſtructio. 192
Detectio. 648
Detentio. 631
Dextra. 439
Diadema purpureum. 131
Diaphragma 648
hepatis, 431. C. 464
Dictio 125
& eloquium differunt, 226 ſqq.
Dies 428. 438.
expiationum,
mali,
priores, &c. 438
Difficile. 337
Digiti. 145
Dignitas. 309
Dii alieni, 106
Dilatationes fluminis, 684
Dilectio. 43
Diluculum. 189. 710
Dimenſum. 362
Diſcalceatio. 747
Diſcurſus ſubtilis. 266
Diſpoſitio. 545. 732
Diverſorium. 536
Dives. 635

Divitiæ ſpretæ 116
laudabiles. ibid.
quomodo acquirendæ. 117
Doctores Gemaræ. 125
Doctrina extranea. 209
Dolium. 332
Dolor. 629
Dolores partus. 333
Domina. 229
Dominator. 707
Dominus 26. 32
mirabilium. 26
Dominorum. 27
Exercituum. 109. ſq
ipſe & tribunal ejus. 297
Domus 195
Elohim, &c. 196
munita. 156
Domus internæ vel externæ. 221
judiciariæ in ſupernis. 105
n. 15. 197. 287
Donum bonum. 559
Draco magnus. 737
Dulce. 558
Duplicitas. 531
Dux. 115

E.

Ecce Ego. 276
Echo. 219
Eccleſia 198
Iiſraël. 480. ſq.
Edocti à Domino. 502
Egenus, a. 625
Ego. 124. 137. C. 173
Eheu! 54. 273. 287
Ejulatus. 434
Elatio. 223

Elatus.

Elatus. ibid.
Eleemoſyna, 663
Elevatio, 328
Elevatus. 599
Elias, 116
Eliſcha, ib.
Eliſchebha. ib.
Elohim, hebr. יהוה 420
Emanans, Emanare, Emanatio. 146
Eò, quod etiam, 218
Ephah, 82
Ephod. 141
Epiſtola. 25
Equus, 603
Erga. 87
Ero. 46
Erudiens. 555
Eſau. 634
Eſſentia 457
ipſa. 631
Eſt. 457
Eſther. 141
Et Dominus ipſe & tribunal ejus. 287
factum eſt, 288
formavit, 289
perfecti ſunt, ibid.
ille. 286
Etiam. 141
Everſio. 192
Exactitudo. 224
Exaltabitur. 455
Excellentia. 223
Excelſa. 201
Excelſus, 223
Execratio. 114
Exercitus. 651. ſq.
Exilium. 237
Exitium, 139
Exitus Sabbathi. 517
Expanſum. 648
Expiationes. 485
Expiationum dies, 429
Expurgatio, 195
Extremitates. 677

F.

FAces. 502
Faciem parvam habens, 312
Faciens mirabile, 614
Facies faciei obverſa, 645
hominis, 29
ad faciem. 646
Jacob, &c. ib.
Facies lucentes. ib.
magnæ & parvæ. 137
Famulus. 578
Faſciata, 632
Faſciculi palmarum, 485
Faſciculus 23
Vitarum. 669
Myrrhæ. ib.
Fel. 553
Feneſtra. 347
Ferens fructum, 634
Fermentum, 695
Ferrum. 206
Feſtum, 333
Feſtus dies. 429
Fiat. 426
Fides. 123
Fidum. 560
Filia 219
Vocis, Regis, &c. ib. ſqq.
fluctuum. 237

Filiæ Jeruſchalaim. 203
Filii. 203
Filius 202.204
libertatis, &c. ibid.
Filum. 335
Fimbria peniculata. 665
Fine carens. 81
Finis. 603.631.677
Firmum. 560
Firmamentum. 692
Flamma 497.717
gladii verſatilis. 497
Domini. 717
Fletus. 201
Fluctus. 237
Fluenta. 563
Fluvius 563
igneus, &c. ibid.
Fœdus 209
linguæ, pacis, &c. ib.
Fœmina. 163.565.591
Fœtura. 614. ſqq.
Fons 183.544
Obſeratus. 238
Fontes ſalvationis ſeu ſalutis. 544
Foramina. 591
Formare. 663
Formator ejus, quod in principio. 430
Formidabilis. 76
Formido maxima. 79
Fornax. 465
Fortaſsis. 499
Fortes. 178
Fortis. 13
Fortitudo. 224
Frater 70
longè abſens. 685
Frigus. 674
Frons. 547
Fructificatio & multiplicatio. 648
Frutex. 710
Fuit. 273
Fulgura. 217
Fumus. 634
Funda. 676
Fundamenta terræ. 516
Fundamentum. 439.633
Fundus. 678
Funis. 332

G.

Gabriel. 229
Galea ſalutis. 472
Gaudium 334.720.725
univerſæ terræ. 554
Gazophylacium. 64
Gechaſi. 235
Gehenna. ibid.
Gematria. 238
Gemelli. 726
Generale & ſpeciale. 480
Generatio. 248
Generationes mille. 119
Glacies terribilis. 677
Gladius. 364
Gloria 267.268.464.656
Cohabitans. 711
Grando. 205
Gratia. 349
Gratioſus. 89.n.7.349
Grave. 337
Greſſus. 166
Gula. 291
Gutta. 373
Guttæ roris. 24

Habi-

H.

HAbitaculũ 296. 509. 544. 564
pro tabernaculo, 51
temporale, 52
Hæc, 293
Hagar. 266
Hagiographa, 486
Halitus. 265
Hallelu-Jah, 276
Haman. ibid.
Hepar. 464. C. 431
Heptaëteris intermiſſoria, 720
Herba. 634
Heri. 132
Heroina. 229
Hic, 297. 305
Hillel & Schammai, 276
Hinnulus. 614
Hirundo. 260
Hiſtoria, 266
Holocauſtum. 611
Hominis nomē excellentius quàm *Viri.* 29
Hominis facies. ibid.
Homo 28
anterior. 28. 30
unde compoſitus, 208
Honor. 267
Hordeum. 723
Horreum. 139
Horridus. 86
Hortus 240
Eden. ibid.
Hoſchannah. 273
Hoſpitium. 536
Humerus. 486
Humilitas. 625
Humus, 31
Hydria. 465
Hyems. 674
Hymnus. 275
Hyſſopus. 68

J I.

JAacobh. 443. ſqq. Conf. 462
Jabok, 375
Jachin. 433
Jah. 377
Jam, 465
Janua 650
oculorum, tabernaculi, ib.
Jarden. 455
Ibi. 719
Jeruſchalaim. 455
Jeſchurun. 460. Conf. 462.
Idea. 523
Idiota, 267
Idolum, 116
Ignes, 164
Ignis 161
Aër, Aqua. 131
Ignitum. 163
Iiſraël, 462. Conf. 443
Iiſraëlitæ, quomodo è pœnis liberentur. 352
Ille. 177. n. 18. 286.
Illi. 114
Imago. 665
Incircumciſus. 634
Incluſio. 631
Incola, 259
Incurvans ſe, 473
Incurvatio. 486
Indigentia, 669

Infinitus. 81
Influentia. 521
Informitas. 186
Ingluvies. 678
Inhabitans 259
æternitatem. 707
Inimicus. 54
Iniquitas. 58
Initium anni, menſis. 681
In omni. 201
In ſic. ibid.
Inſidens Cœlis. 683
Integer, integra. 736
Intellectus bonus, primus, &c. 716 ſq.
Intelligentia. 726
Interdiu. 429
Internus. 644
Intuitus. 276
Inveſtigatio. 364
Joſeph. 430
Ipſa. 274
Ipſe: 267
Ipſeitas 631
Cœli. 630
Ira. 141. 682
Iraſcens citò. 312
Iratus fuit. 137
Iſte. 297
Iſti. 114
Itio: 70
Jubilationis memoriale. 309
Jubilæum. 426
Jucunditas Domini. 564
Judex. 249. 707
Judiciariæ in ſuperis domus. 105
Conf. 411
Judicium legis &
veritatis. 249
æquitatis. 555
Jugum regni cœlorum. 611
Jumentum. 186
Junctio manus. 739
Juramentum. 695
Juſtitia 309. 656. ſqq.
ſuperior. 662
Juſtus. 659

L.

Laban. 493
Labes. 516
Labrum 724
mendacii. ibid.
Labrum lavacri & baſis ejus. 473
Lac. 346
Lachrymæ. 251
Læſio aliqualis. 641
Lagenæ. 164
Lana alba. 666
pura. 624
Lancea. 683
Lanx meriti &
debiti. 485
Lapides fundæ. 676
Lapis 16. 17
Capitalis, magnus, &c. ibid. ſqq.
Lapſus 579
Regum. ibid. ſqq.
poſteriorum. 73. 505
Largitio. 663
Later. 493
Latera Aquilonis. 457
Latibulum. 332
Latitudo. 683. ſq.

La-

Latus. 665
Leah. 488. Conf. 443. ſqq.
Leæna. 501
Lectus. 527. 634
Legio. 25
Legis datio. 558
Leo. 150. 501
Lepra ſub myſterio Laban. 495
Levi, Levita. 499
Leviathan. ibid.
Levitarum ſervitium. 607
Levis. 375
Libanon. 497
Libella. 137
Libellus repudii. 235
Liber, a. 361
Liber, ri. 606
Vitæ, Regis, &c. ib. ſq.
Liberales. 562
Liberatio. 222
Liberi 203
alimenta, Vita unde dependeant. 521
Libertas. 260
Licentia unius & plurium. 693
Lien. 370
Ligatio. 632
Ligatura. 679
Ligaturæ illarum. 366
Ligatus. 331
Ligavit. 141. 343
Linea 370
media, menſuræ, &c. ib.
Lingua. 502
Linguæ fœdus. 211
Lis. 509
Literæ 371
gutturales. 71
Literæ pro literâ poſitio. 75
Locus 531. 548
Conſilii. 548
Vacus. 551
deliciarum. 609
publicus, privatus. 693
Longanimus. 90. n. 8. 148. 152. 155
Longus. 148
Loquela. 243
Loqui & dicere differunt. 126. ſqq. 244
Lotio manuum. 570
Lucerna Domini. 598
Luctus. 15
Lucus. 168
Lumbi. 348. 559
Lumina & perfectiones. 65
Luminare. 504
Luna. 456. 497. 604. 723
Lupus. 293
Lux 59
prima. ib. ſqq.
recondita, occulta, &c. 62. ſq.

M.

MAcula. 516
Magnificentia. 231
Magnificus. 27
Magnitudo 231
boni. 681
Maledixit. 500
Malo-Granatum. 689
Malum Citreum. 178
Manipulus. 613

Manſiones. 509
Manus 375
Domini, contracta, &c. 376 ſq.
Mare 434
Suph, ſalſum, &c. ib. ſq.
Maris elatio. 223
Mas & fœmina, Vid. in Fœmin. 565
Maſculus. 250. 311
Mater 8. ſq. 79. 119
liberorum. 120
Matrona. 528
Media nox. 361
Mediator primus & ſecundus. 531
Medicamentum. 691
Medietas Sicli. 523
Medium. 361
Medulla ſpinalis. 335
Mel. 246
Melchiſedech. 543
Melodia muſica. 562
Membra 650
humana, quid in Deo ſignificent. 507
quomodo fiant Dei thronus. ib.
Membrum 337
genitale. 22
Memento 306
& cuſtodi unita. 475. ſq.
Memoriale Jubilationis. 309
Mens. 600
Menſa. 707
Menſis. 335
Menſtruata. 563
Menſura. 506
Merces. 25
Meridies. 260. 562
Meritum. 309
Meſsias. 555
Metalla & Mineralia, quorſum in Sephiris ſingula referenda. 117. ſq.
Metatron. 528
Michaël. 528
Microproſopus 312
& Uxor ejus. 313
Mihi. 501
Mille generationes. 119
Miniſter judicii. 707
Miſerationes. 688
Miſerationum modi tredecim. 89 n. 5. 509
Miſericordiæ Pater. 7
multæ. 91
Miſericors. 89. n. 6 685
Moleſtia. 58. 629
Molitrices. 370
Mons 277
Morijah, &c. ib. ſqq.
Mors 517
regum. 504. 518
Moſcheh. 554
Mulier, 591. Conf. Fœm. Uxor.
Multitudo. 682
Multus, i 681
veritate. 91
Mundatio, munditiea. 367
Mundi brachia. 329
Mundi quatuor. 12
Mundus animarum, veniens, &c. 611
Mundus totus gubernatur per זה 327

Muni-

Munifici. 562
Murus. 337
Muſsitatio. 694
Muſtelæ. 54
Myrrha. 517
Myrtus. 267

N.

NAaman. 578
Nardus. 598
Narratio. 266
Naſiræus. 569
Naſus. 335. ſq.
Navis. 137
Negociatrix. 604
Nervus luxatus. 235
Nidus. 676
Nihil, 79. 116
Nitores. 663
Nix. 717
Noach. 568
Nodus. 679
Nomen 719
Tetragrammati. 720
Noviſsimum. 74
Novus. 334
Nox 501
media. 361
Nubes 607. 625
tenuis. 142
Nudatio Candoris. 527
Nuditatis fœdus. 211. ſqq.
Numerata. 647
Numeratio ab oblatione manipuli. 606
Numerationes. 605
Numerus dierum. 544
Numulus argenteus. 25
Nuriel. 568
Nutritor. 57. 122
Nutrix. 57. 130
Nux. 23

O.

OBjectio rigoroſa. 284
Oblatio. 543
Obligavit. 141
Obſcuritas. 626
Occaſus ſolis. 251
Occidens. 545
Occultum. 517. 644
Ocellata aurea. 554
Octava feſtũ Congregationis. 721
Oculus, i. 623. ſq.
Odor. 689
Oeſophagus. 291
Oleum 721
unctionis, bonum, &c. ib. ſqq.
Oliva, æ. 306. 330
Omnipotens. 706
Omnis, e. 474
On. 57
Operimentum. 544
Opertum. 531
Opus 535. 545
vehiculi, principii, 545. ſq.
Ordinatio. 545
Ordo temporum. 603
Oriens. 522. 670
Ornamentum manus. 739
Ornatus. 640
Ortus. 329
Os, ris. 641
Os, ſis. 630
Oſculum. 599. ſq.

Oſtium 650
oculorum, tabernaculi, &c. ibid.
Ovum. 195

P.

PAcifica. 719
Palatium. 274
Palatum. 342
Pallium Schinear ſ. Babylonicum. 28
album. 371
Palma. 737
Palmus. 373
Palpebræ. 483
Panis 500
facierum. ib.
Paradiſus. 240
Parentes ſuperni. 12
Paries. 473
Particulare. 647
Pars ima emanationis. 732
anterior. 644
poſterior. 72
Pater 7
miſericors, fidei, &c. ib. ſq.
& mater. 8. ſq.
Paſcens 648
inter lilia. 684
Pavor. 642
Pauper. 250
Pax. 717. ſq.
Peccatum. 340
Pectus. 339
Peculium. 603
Pecus. 552
Pedes. 682
Peniculamentum. 665
Penna. 22
Percuſsio. 274
Perdens. 554
Perditio. 332
Perditrix. 333
Peregrinus. 242
Perfectus, a. 737
Periit. 12
Pejurii gravitas. 696
Perpendiculum. 137
Peſonæ 649. ſq.
duæ. 247
Perſonarum productio. 11
Peſtis. 246
Petitio. 694
Petra 605
duriſsima. 348
offenſionis. 20
Pharaoni cur miſſus à Deo Moſes. 468. ſq.
Phialæ. 164
Phylacterium 738
manus. 739
Pignus. 555
Piſcina. 215
Piſcis. 245
Pius. 360
Placenta. 346
Plaga. 562
Planctus. 276
Planities cœli. 634
Plebejus. 624
Plenitudo. 531. 535
Plumbum 625
quò in Sephiris referendum. 345. ſq.

Pocu-

Poculum benedictionis. 472
ſalvationum, ib.
Pollen. 605
Poma. 738
Porta 723
Cœli, juſtitiæ, &c. 724
prima, media, ultima. 184
Portæ lachrymarum. 356.724
Poſſeſsio ſine anguſtiis. 569
Jacobi, &c. 570
Poſteriora Patris & Matris. 73
Poſterior pars. 72
Poſterius, vel poſteriora. 72
Poſtis. 521
Poſt verba. 74
Potator. 305
Potentia 473
mea. 342
Præceptum. 547
Præfectus. 142
Præfecti. 543
Præmium. 25
Præpollens benignitate. 681
Præputium arborum. 496
Præſepe. 12
Precatio. 732
Preces examinantur à janitoribus ſupernis. 355
quomodo rectè ordinandæ. 174
Precum exordium & finis. 318
Juſti efficacia & vis. 48
Pretioſus. 451
Prima. 74
Prima germina. 591
Prima portio Sacerdoti exhibita. 681
Primitiæ oleorum. 681
Primogenitus. 200
Princeps, Principiſſa, Principes. 604.725
Principium 681
principiorum. 623
Procella 605
judicii. 137
Producens. 276
Profunda maris. 547
Profunditates. 545
Profundum cogitationis. 613
Prolapſus in faciem. 589
Prophetæ, Prophetia, &c. 560
Propinquus. 677
Propitiatorium. 485
Proprietas diei & noctis. 509
Proprietates. 508
Proſelyti. 242
prudentia. 193
Pruna 234
ignita. 365
Pſalmus. 522
Puer. 578
Pueri. 434
Pugillus. 674
Pulcherramus. 450
Pulchritudo. 737
Pulchrum. 560
Pullus avis. 143
Pulvis 21.625
aromatarii. 21
Puncta. 371. ſq.
Punctata. 591. ſq. 598
Purpura. 147
Putamina. 675

Puteus

Puteus 183. C.189
ſeptenarii. 135.184.191

Q.

QUæſo. 134.499
Quarta pars menſuræ Hin. 681
Quatuor 147
anni tempora. 674
Quercus. 114
Qui. 166
Quid. 509
Quies 543.703
ceſſationis. 704
Quinquaginta. 349
Quintus. ib.
Quis? 528
Quomodo? 76

R.

RAchel. 685. C.443
Rami palmarum. 485
Ramus 625
pulcher. 450
tabernacularis. 500
Rapina. 234
Rebecca. 681
Receptio. 669
Receptaculum aquarum. 548
Reconditum. 666
Recordatio. 308.311
Rectilineum, rectitudo, rectū. 461
Redemtio. 222
Redintegratio; 732
Reges. 542
Regis octavi myſterium. 510
Regnum 536.538. ſq.
cœlorum, ſuperbiæ, &c. ib.
Sacerdotale. 543
Regum lapſus. 579. ſqq.
Remiſsio. 604
Remotus. 685
Renes. 478
Repoſitorium. 531
Res grata. 569
Reſtauratio, reſtitutio. 732
Retribuens. 555
Retributio beneficiorum. 239
Retrorſum. 546
Reverſio Sephirarum. 340
Revolutiones animarum. 236
Rex 536
magnus, ſanctus, &c. 537. ſq.
Rhamnus. 76
Rigidus. 86
Rigor. 224
Rigoroſè procedere. 663
Ripa fluminis. 724
Rivus. 374.644
Robora. 228
Robur. 224.338.614
Robuſta. 178
Robuſtus 125.614
Jacob. 13
Iiſraël. 14
Roris guttæ. 24
Ros. 371
Roſa. 333.708
Rota. 58.236
Rotæ Mercabhæ. 236
Rotatio. ib.
Rugitus. 694
Rupes. 663

S.

SAbbathum. 703
Sabbathum circumciſioni cedit. 214

Sab-

Sabbathi rectè obſervati, quanta merces. 533. ſq.
Saccus. 724
Sacerdos magnus. 471
Sacerdotale regnum. 543
Sacerdotum, Levitarum & Iiſraëlitarum myſterium. 82. ſq. 258
Selah. 604
Sagittæ. 361
Sal. 536
Salem. 719
Salices rivi. 634
Salomon Rex. 536
Salvator. 517
Salus, ſalvatio. 460
Samaël. 605
Sancta, ſanctitas, 670, 672
Sanctuarium. 548
Sanctus. 360. 670
Sandalium. 605
Sanguis. 250
Sapiens. 343. ſq.
Sapientia ib.
Dei, &c. ib. ſq.
Saron. 725
Scabellum. 266
Scala. 604
Scaturigo 551
Vitæ, &c. ib.
Schechinah ſuperior. 715
Schola ſuperna. 461
Scientia 252. 509
non numeratur inter Sephiras. 253
Scintillæ. 571
Scopus. 528
Scribæ Iiſraël. 338
Sculptilia idem ac preces vanæ & inanes. 355
Scutum. 506
Sebulun. 297
Secretio. 265
Secretum. 603
Secrevit. 217
Seculum animarum, veniens, &c. 611. ſq.
Secunda. 555
Sed. 86
Sedes. 531
Seir. 282
Selegit. 217
Sella curulis. 236. 553
Semita. 65
Semitæ 32. Sapientiæ. 601
Semitæ alienorum & tortuoſæ. ib.
Senes. 329
Senex 635
inter ſenes. 602
Senſus literalis, allegoricus, &c. 12
Separatio. 644
Sephiræ. 146. 605.
Sepimentum. 648
Septem Heptaëterides. 703
Septenariæ. 698
Septennium. 703
Septentrio. 666
Septiduum. 703
Septuaginta Principes & populi 106 ſq. 401. ſq.
Seraphim. 725
Servator. 517
Servitium Levitarum. 607
Servus. ibid.

Severitas. 224
Sextiduum. 725
Si. 499
Sic. 465
Sicli medietas. 523
Siclus Sanctitatis. 724
Sigillum. 338
Signum. 65.170.578.693
Similitudo 251.736
hominis. 251
Siniſtrum. 720
Sit. 426
Socius. 333
Sol 348
& Luna. 723
Solis occaſus. 251
Solum. 678
Somnium. 347
Soror. 73
Sparſor. 329
Specula turmarum. 553
Speculum. 139
Spelunca duplex. 545
Sperare ſub alis ejus. 25
Sphæra. 607
Spina. 76
Spiritus 682
Sanctus, &c. 683
Spithama. 329
Splen. 370
Splendor 564
exactiſſe dimetiens. 189
Splendores. 663
Sponſa. 477.C.481
Sponſus. 366
Stabile. 560
Stagnum. 24.215
Stannum. 185.676
Statio. 589
Statua. 546
Statura. 674
Statutum. 362
Stella. 472
Sterilis. 633
Stomachus. 138
Strepitus cordis. 694
Structura. 204
Stultus. 55
Sublimitas. 223
Subruber. 32
Suctio. 479
Suffitus. 675
Sulphur. 241
Sum. 46
Sunt. 457
Superatio. 589
Superbia. 223
Superliminare. 558
Super ſupercœleſtia. 545
Suſpirium. 134
Suſurratio. 694
Synagoga. 198
Synedrium magnum & parvũ. 605
Syſtema emanantium. 146
animarum,.
veniens,&c. 611.ſq.

T.

TAbernaculum 555.603
Concilii. 51
teſtimonii. 555
Tabulæ. 498
Tænia. 544
Tali pedum. 678
Tannæi. 125
Tapes. 456

Te-

Tectum 531
thalami, 230
Tempeſtas. 605
Templum 274
Adonai & El-Chai. 355. ſqq.
Temporum ordo. 603
Tempus 312. 635
ad bonum & ad malũ. 475. ſq.
ſtatutum, 517
Tenebræ. 364
Tenuitas. 265
Tergum tergo oppoſitum. 645
Termini terræ. 143
Terminus. 223
Terra 31. 156
Vitæ, &c. 157
Terræ motus. 691
Terribilis. 76. 568
Terror. 79
Tertia pars Syſtematis. 719
Tetragrammati 54. Combinat. 37
Tetragrammaton 382
cur non pronunciandum. 395
ſq. 469
Teſtimonium. 608
Thalamus. 144. 338
Theſaurus. 64
Thorax humeralis arctè cingẽs. 141
Thronus. 483. 553
Thus. 493
Tibi. 502
Timor 451. 642
Domini. 451
Jizchak. 642
Tonitrua. 690
Torrens. 569
Torrentes aquarum. 143
Totus. 53
Trabeationes. 366
Traditio. 275
Tres ſoni tubæ Baſſus, Altus & fractus. 740
Tribunal Domini. 287
Tribus 12. Iiſraël ſunt 12. limites Zodiaci, &c. 258
Triticum. 349
Tu. 170 ſqq.
Tuba. 708
Tubæ argenteæ. 362
Tugurium. 603
Tunc. 67. 201
Turbo. 605
Turma. 25. 231
Turmæ judicii 310. numero. 87
Turris 506
fortitudinis, ib.
Tutor. 142

V.

VAcca rufa. 647
Vacuum. 347. 689
Væ! 54. 287
Valde. 503
Validus. 13. 465
Vallis Viſionis. 236
Vanitas. 58. 265
Vapor. 25
Vas. 332
Vaſa. 478
Vaſchthi. 292
Ubi. 76
Vectes. 208
Vehementia. 284
Vehiculum. 553
Vel. 52
Velum. 289. 544. 648

Vena

Vena Iſchiatica, 235
Venter. 192
Ventriculus. 138
Ventriloquus, 53
Ventus. 682
Ver. 674
Verbum, a. 245. ſq.
Veritas. 123. 132
Veſpera, Veſpertina. 633. ſq.
Veſtigium. 693
Veſtis. 185. 493
Vexilla, 247
Vexillum. 578
Via. 260
Videns, 335
Vidua. 118
Vigilia una. 721
Vigiliæ. 165
Vincenti, 502
Vindicta fœderis, 598
Vinea. 486
Vinum aſſervatum, &c. 432
 merum, 433
Violatio. 641
Vipera, 143
Vir. 83. 229. C. Homo.
Virago. 163
Virgultum. 710
Viror ramorum. &c. 15
Vis mea, 342
Viſio 339. 522. 552. 679
 nocturna. 339
 ſplendoris, prophetiæ, &c. 553
Viſionis vallis. 236
Viſitans iniquitatem. 642
Viſitatio. 647
Vita unde dependeat. 521
 Regis, mundi, &c. 341. ſq.
Vitæ. 342
Vitem tangere & in Vite plecti. 107 ſq.
Vitis. 241
Vitulus, 608
Vivus. 340
Ulmus. 114
Umbilicus. 367
Umbra mortis. 665
Umbræ veſpertinæ. ib.
Una. 74
Unitas. 432
Unus. 70
Voces. 673
Voluit. 12
Voluntas. 361. 691
Voluptas. 609. ſq. 625
Votum. 563
Vox. 673
Urbs quaternionis. 678
Urias. 65
Uriel. ib.
Urim & thumim. 65
Uſque. 608
Uterus. 200
Uteri apertio. 644
Utinam. 499
Uvæ. 624
Vulpes. 723
Uxor 163. 565
 microproſopi. 313

Z.

Zijon. 663. Conf. 279. ſqq.

INDEX

INDEX LOCORUM
S. SCRIPTURÆ V.T.

Quibus in Contextu hujus Partis Prioris, aut ipſa ſtatim ſubjicitur explicatio, eaque rarior & inſolita, aut certè ad iſtam explicationem manuductio perſpicua: Omiſsâ, poſt primum præcipuè centenarium, prolixâ quam plurimorum aſsignatione, quorum ſedes cùm ipſa thematum ſeries Ebræa; tum Index eorundem Latinus, attento Lectori nullô negocio indicabunt.

GENESIS.			IX.	15.	66
Cap.	Verſ.	Pag.	XI.	2.	670
I.	2.	571	XII.	2. ſq.	215
	3.	55		33.	87
	8.	670	XIII.	1.	22
	10.	157.601	XIV.	5.	467
	14.	26		19.	89
	17.	62	XV.	2.	17
	24.	96	XVII.	1.2. ſqq.	211
	26.	29		11.	66
	31.	100		19.	16
II.	1.	103.105	XVIII.	10.	129
	4.	383		23.	104. ſqq.
	6.	26		24. ſqq.	409
	7.	31	XIX.	17.	105
	8. ſq.	609. ſq.		21.	104
	10.	32	XX.	6.	108
	18.	233	XXI.	33.	89
	21	179	XXII.	1.	74.410
III.	6.	178		6.	410
IV.	9.	76	XXIV.	64.	238
V.	2.	29.125		67.	45
	3.	256	XXV.	11.	216
VI.	17.	136		25.	32

	27.	13.288.352
	28.	411.413
XXVI.	23.	135
XXVII.	1.	413
	33.	82
XXVIII.	14.	257.467
XXIX.	3.	20.95
	10.	17
	18.	45
	35.	653
XXXI.	42.	351
XXXIII.	14.	75
XXXV.	4.	114
	13.	110
	18.	57
XXXVI.	39.	118
XXXIX.	7.	74
XLI.	33.	125
	50.	57
XLII.	19.	219
	21.	16
	33.	418
	38.	139
XLVI.	20.	57
XLIX.	1.	74
	3.	58
	20.	166
	24.	13.17.ſq.
	25.	94
	28.	216.259

EXODUS.

II.	5.	122
	23.	134
	25.	66
III.	14.	49
IV.	11.	384
	22.	256
VI.	3.	93
	8.	66.
	29.	127
VIII.	15.	146
XII.	2.	468
	12.	135
XIII.	16.	76
	21.	429
XIV.	7.	655
	19. 20. 21.	40.138.290
XV.	3.	83.ſq.118
	17.	199
	26.	129
XVI.	15.	177
XVII.	7.	79.459
	8.	379
	16.	378
XX.	2. 3.	108
XXI.	6.	85
	7.	122
	7.	397
XXII.	9.	106
	28.	106
	31.	71
XXIII.	14.	653
XXIV.	6.	24
XXV.	8.	711.ſq.
	11.	149
	21.	52
XXVI.	26.	145
XXVIII.	9.	17
XXXI.	17.	66.193
XXXII.	4.	114.ſq.
	13.	128

XXXIII. 11. 52
16. 558
19. 47
XXXIV. 6. 89.104.398
9. 557
27. 126
XXXVIII. 21. 115
27. 42

LEVITICUS.

I. 1. 51,52,129
II. 14. 15
VI. 13. 139
XI. 46. 102
XVI. 2. 476
3. 293. ſq.
22. 160
XIX. 4. 116
14. 135
23. 496
36. 136
XXVI. 1. 20
12. 715
24. 135.173
28. 136
42. 14

NUMERI.

II. 3. 407
V. 2. 417
VI. 23. 51
24. 471
VII. 89. 51
IX. 17. 259
X. 33. 712
XI. 12. 122
XII. 6. 139
XIV. 16. 112
XVI. 22. 111
XVII. 8. 221
XVIII. 26. 42
XXI. 19. 552
XXIV. 4. 93.116
15. 74
20. 379
21. 86
XXV. 7. 683
XXIX. 35. 653

DEUTERONOMIUM.

I. 7. 106
17. 98
37. 137
IV. 4. 97.159.212
7. 51
24. 111
30. 74
VI. 13 697
X. 2. 126
15. 460
16. 113
17. 14.27.107. ſq.
20. 697
XVII. 8. 4.127
XVIII. 1. 291
XXI. 4. 86
XXIII. 25. 226
XXV. 3. 471
15. 19
XXVI. 17. ſq. 129
XXVII. 6. 19.20
XXVIII. 8. 139
9. 454
10. 107
12. 64

XXIX. 21. 114
XXXII. 3. 396
4. 101.385
8. 258
10. 303
29. 296
32. 165
39. 16.136.173
XXXIII. 2. 60
4. 109
29. 254

JEHOSCHUA.

III. 10. 97
11. 14
VII. 21. 28
VIII. 31. 19
XXII. 22. 388
XXIV. 26. 114

JUDICUM.

V. 6. 65
XIV. 14. 57
XVIII. 14. 142

RUTH.

IV. 16. 130

SAMUELIS I.

I. 10. 521
II. 36. 25
XV. 29. 590
XVI. 12. 32
XVII. 12. 460
XXV. 29. 542.740
XXIIX. 16. 55

SAMUELIS II.

XXIII. 3. 48.549

REGUM I.

IV. 29. 437
VI. 7. 19.206
VII. 15. 118
X. 9. 44
XVI. 12. 652
XIX. 3.ſq. 87
12. 131

REGUM II.

V. 1. 151
6. 116
XIX. 31 312
XX. 3. 356

PARALIPOM. I.

XVI. 26. 109
XXIX. 10. 175
11. 130.210.269

PARAL. II.

II. 11. 44
IX. 8. 44

ESTHER.

II. 7. 57.80
V. 1. 293

JOBI.

I. p.t. 417
II. 9.ſq. 106
V. 6. 58
VIII. 12. 15
XII. 6. 116
11. 70
XIII. 4. 109.116
XVI. 26. 14
XXVIII. 3. 20
12. 79.393
27. 67

XXXII.

XXXII.	8.	121
XXXIII.	21.	495
	29.	91
	33.	5
XXXVII.	22.	118.666
XXXIIX.	6.	17
	28.	24
XXXIX.	13.	14. ſq.
	26.	14
	29.	13.22

PSALMI.

Pſalm.	Verſ.	Pagina.
I.	2.	213
II.	12.	118.137
IV.	7.	50
VIII.	2.	541
XI.	5.	18
	17.	50
XII.	2.	354
XVIII.	30.	468
XIX.	10.	131.352
XXII.	1.	78
	2.	98
	20.	78
XXIV.	3.	284
XXV.	8.	370
XXVII.	3.	293.295
	14.	125
XXXI.	18.	50
	20.	459
XXXVI.	7.	101
	8.	25
XLII.	2.	78
	3.	96. ſq.
XLIIX.	4.	156
L.	1.	388
LI.	17.	41.194
LVI.	9.	356
	11.	98
LVII.	2.	25
LXI.	5.	25
LXII.	12.	109
LXIX.	14.	48
LXXVIII.	38.	177
LXXXVI.	15. ſq.	89.558
LXXXIX.	3.	60.350
	50.	353
XCI.	4.	22.25
	14.	80.558
	15. ſqq.	51
XCII.	6. ſqq.	526
XCIII.	2.	67
XCVI.	5.	109.350
CI.	1.	106
CII.	18.	355. ſq
CIII.	1.	270
	2.	55
	21.	231.238.417
CVI.	2.	225.228
CVII.	8. ſqq.	269
	35.	24
CX.	1.	26
CXIII.	9.	120
CXVI.	7.	740
CXVIII.	5. ſqq.	403
	9.	404
	20.	174
	22.	16.18
	27.	50
CXXI.	1.	80
CXXX.	3.	138
CXXXII.	2. ſqq.	712
	13.	53

CXXXV. 21. 80
CXXXIX. 9. 74
CXLIV. 14. 115
CXLV. 9. 101
10. 468
15. 476

PROVERBIA.

I. 20. 54
III. 8. 99
16. 117 667
19. 8.19.344
V. 8. 239
19. 77
VI. 8. 25
23. 59
VIII. 21. 60.88.ſq.459
22. 67
30. 696
X. 6. 54
22. 216.ſq.
25. 440
XI. 1. 19
XII. 4. 128
XIII. 25. 57
XVI. 15. 50
28. 126
XX. 5. 524
XXIII. 27. 184
XXVII. 10. 70
XXIIX. 14. 412
XXIX. 21. 75
XXX. 22. 404
XXXI. 16. 27.78.138 289

ECCLESIASTES.

I. 4. 119
III. 2. ſqq. 475
10. 129.131
14. 103
IV. 8. 89
VII. 13. 64
25. 524
IX. 11. 270
XII. 14. 103

CANTICUM CANT.

I. 1. 126
2. 73
6. 52
II. 3. 277.n.6
5. 164
6. 45.115.671.ſq.
15. 73
III. 6. 21
7. 79
9. 144.ſq.
IV. 5. 126
11. 24
12. ſq. 237
V. 12. 252
14. 20
15. 187
VI. 9. 178
10. 15.24
VII. 2. 24.ſq.99.122
5. 141
VIII. 6. 133
14. 72

JESAIAS.

I. 3. 12
24. 13.ſq.
IV. 3. 612
8. 89
V. 3. 402
13. 255
16. 385
24. 126

VI.

VI.	2.	188
	10.	99
	13.	114
VIII.	7.	45
	14.	20
IX.	7.	29
XI.	5.	123
XIII.	21.	54
XVIII.	3.	282
XXIV.	21.	107
XXXIII.	6.	123
XXXIIX.	5.	263
	11.	381
XL.	18.	393
	26.	83.115.125.262
XLI.	8.	43
	18.	24
XLII.	8.	355
XLIV.	6.	19.49.124
	13.	28
XLV.	8.	709
	19.	244
XLVI.	10.	74
XLVIII.	9.	90
L.	1.	108
LI.	9.	224
	12.	137
LV.	3.	14
	6.	51
LVII.	1.	50
	13.	12
	15.	106
LVIII.	9.	67
	14.	257
LIX.	2.	404
LXIV.	4.	60
LXVI.	1.	601

JEREMIAS.

II.	3.	256
	13.	184
III.	1.	128
	4.	115
	14.	402
VI.	4.	54
X.	10.	112.352
XX.	12.	18
XXIII.	10.	114
XXXI.	3.	45
XXXII.	17.	46
	27.	4
XXXIII.	25.	213
XLIX.	16.	283
LI.	44.	671

THRENI.

I.	1.	76
	3.	228
II.	3.	225
	17.	133
	19.	165
III.	44.	357

EZECHIEL.

I.	1.	400
	4.	405
	10.	99
	15.	58
	22.	62
III.	12.	72
XVI.	13.	114
XX.	5. ſqq.	49

DANIEL.

I.	17.	550
II.	34.	20
III.	1.	671

IV.

Digitized by Google

IV.	10.	54
VII.	5.	206
IX.	9.	483
	19.	259.558.
	21.	230
X.	13. & 20.	107.401
	21.	357

HOSEAS.

II.	19.	402
IV.	6.	255
XI.	4.	75
	8.	659

AMOS.

IV.	11.	53
VII.	7.	137
IX.	6.	23

OBADJA.

	4.	283

MIGHA.

I.	3.	408
	12.	369
IV.	5.	109
VII.	5.	245
	20.	89.133.350.ſq.

CHABACUC.

I.	7.	76
III.	3.	114
	18.	80

ZACHARIAS.

III.	2.	53
	9.	17
IV.	3.	330
V.	10.	82
XIV.	1.	17
	9.	127.178

MALACHIAS.

II.	6.	133.352.

ERRATA, quæ alicubi viſum ſubterfugére, cum, quod ſperamus, tanta non ſint, quæ ipſum turbare queant ſenſum, tuo, L. B. Candori emendanda relinquimus, annotatis ſaltim his extantioribus.

Part. I. pag. 44. lin. 14. legendum: 2. Par p 60. lin. 5. Deut. 33. p 87. l. 28. ter centum. p. 159. lin. 10 celat. p. 165. n. 3. Æones pag. 216. l. 14. illæ p. 260. l. ult. דעת. p. 355. admittantur. 561. ſuperius. Et ſic in cæteris.

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS PRIMA,
nempe
LOCI COMMUNES
KABBALISTICI,
Secundùm ordinem Alphabeticum concinnati,

Qui

L E X I C I

inſtar eſſe poſſunt.

א *Aleph.*

HÆC litera propriè & fundamentaliter refertur ad Coronam ſummam cum duobus modis adjacentibus, qui ſunt Chochmah & Binah. Unde tritum illud: quòd Vav dicatur conſtitutum in medio. Kether enim locum ſupremum habet omnium, præſertim ſi ſic א locetur. Duo autem Jodin utriq; lateri applicantur, qui ſunt duo illi modi ſupra dicti. Et Jod quidem dextrum ſurſum reſpicit, ad deſignandam naturam Chochmah ſ. Sapientiæ, quæ ſurſum ſpectat, quaſi influere velit in inferiora. Mater autem eſt jacens atque inclinans ſe ſuper prolem, pro illius lactatione. Et propterea vocatur Schechinah; quia ita reſidet & connectit duas menſuras primas cum ſeptem inferioribus ſyſtematis atque ſtructuræ. Sic habet Autor libri hat-Temunah.

2. Idem dicit: ad Binam applicari debere figuram ¨; iſtius literæ א̈ cum duobus Jodin; unde reſultat numerus 26. Intentio autem hæc eſt: quòd א̈ denotet tres ſuperiores, & fundamentaliter referatur ad Coronam: quæ Corona notoriè influxum habet in Tiphereth; qui modus illuc usque elevatur per lineam mediam. Unde manifeſtatio illius literæ fit per Coronam. Quod autem ſpirituale eſt in hac litera, hæc innuit; Quòd nempe conſtet è natura trium ſupernarum, ita tamen ut Kether ſit fundamentum, & prævaleat: & figuratio fiat per Tiphereth. Porrò addit, quòd dominium figuræ & ſpiritualitatis hujus literæ ſit in hora Veneris.

3. Quidam ſic exponit: quòd Tiphereth intelligatur per Vav: per duo Jodin autem, duo quaſi brachia repræſententur,

quæ expanſa ſint ad ſuſcipiendam & amplexandam Malchuth. Niſi potiùs vav ſignum brachiorum referat, quæ extenſa ſint ad ſuſcipiendam Malchuth, ſicut dictum. Jod primum autem tunc indigitaret Chochmah ſ. Sapientiam, unde emanavit modus ille Tiphereth: & Jod ſecundum referendum eſſet ad Malchuth, quæ eſt He ultimum. Atque ſic totum quaſi nomen Tetragrammaton repræſentaretur in figura literæ Aleph.

4. Alius dicit, Aleph pertinere ad Kether ſ. Coronam ſummam; quia אלף per metatheſin literarum eſt פלא; quod juxta loca Deut. 17, 8. Jer. 32, 27. rem occultam denotat, quæ remota eſt & abſcondita ab omni oculo.

5. Alius aliter & quidem ſic exponit: In Aleph tres ſunt partes, initium, medium & finis. Initium eſt in parte ſuperiore, quaſi illuc reſpiceret & indigitaret ipſam naturam Chochmah ſ. Sapientiæ, in memoriam illius potentiæ ex qua eadem emanavit. Medium denotat ipſam naturam Binah, ſ. intellectus, qui progeneratur à Sapientia. Finis autem denotat Daath ſ. Scientiam, ab intellectu procreatam. Et hæc figura ejus illuſtrare poteſt naturam ſupernorum, ſicut eadem eſt principium intelligendi inferiora: unde res tantùm eſt una. Inferiora enim ſe habent ut primogenitum Daath ſ. Scientiæ. Tres iſtæ partes influentiam habent ſimpliciſſimam; ſuguntque virtutem ab illa portione, quæ ante ipſas eſt. Excavantque æqualitate & virilitate atque ſplendore ſuo receptaculum ab iis emanans, ſed ſeparatum; quod eſt Gedulah in decade ſephirothica: quæ complectitur ramos Sapientiæ, quorum radices ſuperius ſunt in Corona, ut abhinc derivetur vis validiſſima ad omnes ſephiroth.

6. Alius ad Coronam ſummam refert Aleph magnum, quod in Myſterio Alphabetorum ſupernorum denotet ſpiritualitatem, quæ ſit caput omnium Alphabetorum. Et hoc dicitur Aleph; quia revera eſt primum, à quo dependent omnia

mnia, prout docet figura iſtius literæ, quâ repræſentatur axis quidam, ſuperiora portans & inferiora.

7. R. Schimeon ben Jochaj in Tikkunim ſic inquit: *In Aleph Jod eſt ſupra & Jod infra: ſapientia ab initio, ſapientia in fine: & vav ligatura utriusq.* Quibus innuit in figura Aleph comprehendi tres Sephiroth, quæ ſunt Chochmah & Malchuth, tanquam duo Jodin: quoniam & Malchuth vocatur Jod, prout expoſitum eſt alibi. Vav autem in medio amborum eſt Tiphereth, quæ illa unit: quoniam per Tiphereth Malchuth aſcendit ad Chochmah. Et alio loco ſic tradit: *Jod ſecundum eſt Binah, ſicut ſtatuerunt Magg. Miſchna*, &c.

8. Videtur autem ſi ad Coronam referatur אלף, id fieri ad analogiam vocis פלא, quæ denotat naturam omnino occultam. Item, quia ſicut Aleph prima eſt literarum; ita Corona ſumma initium eſt in Aziluth. Si autem referatur ad Binah, id fieri ex ſignificatu diſcendi, juxta illud Ijob 33, 33. *Et docebo te ſapientiam.* Ita enim & Binah ab intelligendo denominatur. Porrò ad Coronam ſummam refertur Aleph magnum, quaſi ex etymologia אלוף, quod connotationem molis habet, ut in bove; & quia Corona ſumma dux eſt totius Aziluth. In tota tamen hac expoſitione, ſemper innuitur natura occulta. Eſt tamen & in Tiphereth Aleph magnum, cùm ſc. hic modus elevatur in Coronam.

9. Deinde datur & Aleph parvum quod refertur ad Malchuth, ex eo, quia hæc prima eſt ab imis aſcendendo. Vel juxta alios, quia ipſa occulta eſt ab inferioribus, juxta ſignificatum vocis פלא. Fortè tamen etiam exponi poſſet ex ſignificatu magnitudinis: quia ſicut ſe habet Corona ad Aziluth; ita ſe habet Malchuth ad ea omnia quæ infra ipſam ſunt. Imò etiam ex ſignificatione diſcendi ſic dici poſſet juxta locum allegatum è Ijobo; quia hæc eſt quæ ſapientiam docet Prophetas, iisque repræſentat ſyſtema Aziluthicum ſupernum.

10. Aliter per Aleph repræſentatur Gedulah, Gebhurah,

rah, Tiphereth. Quæ tria etiam in natura Cheſed ſpectari poſſunt, ita ut omnia ſint Cheſed. Sic etiam Binah intelligi poteſt per Jod ſupernum, & Malchuth per Jod inferius; per Vav intermedium a. Tiphereth: qui modus reliquos ambos contingat ſub myſterio unionis. Et tres iſtæ expoſitiones ortum habent à R. Schimeon ben Jochai.

11. Et in Sohar Par. אחרי מות hæc occurrunt; אלף בית *Vox eſt quam mundi incolæ nec intellectu ſuo capere, nec voluntate ſua aſſequi, multò minùs ore ſuo effari poſſunt: cùm nec angeli ſuperni, & ſuperiores in ſupernis, eandem aſſequi queant: quia in ea latet profunditas nominis Sancti, & mille quadringentæ & quinque myriades mundorum omnes dependent ab apice literæ* א: *Septuaginta duo nomina Sancta exſculpta ſunt literis hieroglyphicis, in quibus conſiſtunt ſumma & ima, cælum & terra, & thronus glorioſus Regis. Hæc propendent ab uno latere in latus alterum extenſionis literæ Aleph. Omnes autem mundi & columnæ ſummorum & imorum conſiſtunt in myſterio ſapientiæ: & ſemitæ occultæ & flumina profunda & decem verba, omnia, inquam, prodeunt de imo illo apice, qui ſub Aleph eſt, hinc atque inde; hoc eſt Aleph in Beth. Nec datur computus illius ſapientiæ, quæ ſic exſculpta eſt.* Hæc ibi. Senſus atque ratio occulta iſtorum mundorum in Aleph exiſtentium hæc eſt; quòd Aleph referendum ſit ad Kether ſ. Coronam. Notum autem eſt, quòd in Kether comprehenſi fuerint omnes mundi, totumque ſyſtema Aziluthicum ſeu emanativum, ante actualem productionem, ſicut alibi dictum eſt. Unde in ea contineri dicuntur omnia hæc enarrata, quæ de litera Aleph proferuntur; quippe quæ eſt Corona, אלף פלא occulta illa res. Vel etiam dici poteſt, ut ſupra relatum, quòd Aleph ſit in Cheſed, initium ſc. manifeſtationis per ſeptem dies; & litera illa comprehendit literas omnes, ut ſupra dictum.

12. Alia explicatio reperitur in Cantico Canticorum: *Quòd Aleph quoad Jod initiale ſit Chochmah, quoad vav, Tiphereth;*

reth; quoad Jod inferius Malchuth; & quod petiolus Jod inferioris referatur ad omnes exercitus ſub eo exiſtentes, ſive magni ſint, ſive parvi, ſive externi, ſive interni; qui omnes contineantur in Malchuth, quæ ſit illud ipſum Jod. Pardes Rimmonim Tractatu 27. cap. 4.

א״א Eſt *abbreviatura* vocum אריך אנפין ſ. *Longamini.* De quo ſuo loco.

אב *Pater.* Nonnulli hoc exponunt de Kether ſ. Corona; iſta enim

1. אב הרחמים *Pater Miſericordiæ* dicitur: & ita Tiphereth ex ipſa miſericordiam haurit.

2. Alii de Chochmah exponunt: quæ ita vocatur, eò quòd pater productorque omnium Havajoth (ſ. modorum exiſtendi) exiſtat. Nomen autem hoc iſtam involvit relationem, quatenus ſcil. influit inſtar patris qui munera largitur filiis ſuis.

3. Proclive etiam eſt dicere, quòd de duabus iſtis Sephiris ſimul exponi queat: nam hoc ipſum literæ innuunt; nim. τὸ א״ ad Kether, τὸ ב״ ad Chochmah referendo. Ratio autem hæc eſt: quod Havajoth è Cochmah quidem deriventur, ſed ex fonte in ipſa occulto, qui eſt Kether: ſicut notum eſt. Pardes Rimmonim. Tract. 23. c. 1. hoc titulo.

אב האמונה *Pater fidei.*

1. Sunt qui hoc exponunt de Kether, eò quòd ipſa pater ſit Malchuth, quamvis remotâ deſcendentiâ & genealogiâ. Si verò cognationem habet cum Malchuth, multò magis cum reliqua Aziluth. Dici etiam poſſet: quod ſæpius Malchuth, elevetur uſque in Kether. Tum verò quando illuc aſcendit participat de Kether & influxum largitur omnibus & ſingulis. (In hac explicatione Fidei notio ferè non implicatur.)

2. Fortè tamen etiam Kether dicitur pater fidei, ut potiſſimùm indigitetur fides quæ ibi connotatur.

3. In Fidei autem notione duæ concurrunt expoſitiones, ita ut per eam tam Binah quàm Malchuth intelligatur. Utra-

Digitized by Google

Utraque autem ut congrua placet. Nam Chochmah Pater eſt reſpectu Malchuth, (quæ Fides dicitur) juxta myſticum illud, Prov. 3, 19. *Dominus in ſapientia fundavit terram.* Et ſic eadem Pater eſt reſpectu Binæ, quippe quæ ex ipſa emanat, (& Fides dicitur.) In tota tamen hac expoſitione neque Kether, ſeu Coronæ, nec Sapientiæ Patris Fidei nomen accommodatur, niſi ſub notione influxus ſui in Fidem. ibid.

אב הרחמן 1: *Pater miſericors* vocatur Tiphereth ſ. pulchritudo; Hic modus enim eſt pater animarum; & vocatur miſericors, juxta virtutem quæ infunditur in eam, quatenus miſericordiæ conceptum in ſe habet, & miſericors eſt erga animas; idque per myſterium Miſericordiæ quam accipit à Kether.

2. Hoc autem nomen potiſſimùm appropriatur τῷ Kether, ſecundùm ſententiam interpretum plurimorum.

3. Sicut & quidam de Chochmah exponunt ex hoc fundamento, quod vocetur Pater, isque miſericors, ſub myſterio miſerationum magnarum è Kether in ipſam emanantium. ibid.

אב המון *Pater Turbæ ſeu multitudinis.* De hoc vid. Sohar part. 3. fol. 130.

Vide plura de אב in Sohar part. 3. fol. 56. col. 224.
Ibid. fol. 37. col. 146.
Fol. 38. col. 150.
Ibid. fol. 3. col. 10.
Fol. 21. col. 84.
Fol. 45. col. 177.
Ibid. fol. 116. col. 259.

אבא ואמא *Pater & Mater.*

1. Sunt repræſentationes Divinæ inter primas. Vid. פרצופין.

2. Patri autem tribuuntur decem Sephiroth & Matri totidem. Sicut autem ז"א Seir anpin, qui vocatur Iſraël, etiam decadem continet Sephirothicam, & tamen in duas iterum par-

partes dividitur, correſpondentes Leæ & Racheli: Ubi pedes Leæ pertingunt uſque Tertiam Tipherethicam τοῦ Seir, ubi eſt eſt locus pectoris ejus: & abhinc incipit Caput Rachelis. Sic in או"א Abba ve Imma ſimilis occurrit partitio, ita ut ſingulis tribuantur duæ medietates: ubi duæ medietates ſuperiores vocantur או"א Abba ve Imma *Pater & Mater ſuperiores*; & duæ medietates inferiores dicuntur ישראל סבא ſeu *Iſraël Senex* & תבונה ſeu *intelligentia*; quæ incipiunt in loco pectoris, ſeu medietate Tipherethica Patris & Matris Superiorum. Etz Chajim, Part. Ozaroth Chajim Tractatu Olam han-Necudim. Vid. 5. 4. נוקבה. נה"י. ישר. רבקות. אצל. אונים.

3. Sicut autem omnes notiones Aziluthicæ ſeſe invicem ſuperinveſtiunt: ſic או"א Abba & Imma ſuperinveſtiunt τὸν Arich Anpin.

4. Pater autem præter illud quod accepit de Binah nominis Mah (vid. עתיק num. 6. 7.) è Chochmah nominis Ben non accepit niſi incipiendo à Cheſed, & porrò deorſum: & Mater de Binah nominis Ben non accepit niſi incipiendo à Gebhurah & porrò deorſum. Ex quo intelligitur quod in Sohar dicitur: *Patri Connexionem & Dependentiam eſſe cum Cheſed, Matri autem cum Gebhurah.*

5. Quia autem Arich Anpin etiam Androgynus eſt in una perſona, mas nempe ad dextram & ad ſiniſtram fœmina; hinc cum או"א *Pater & Mater*, ſuperinveſtiunt τὸν א"א Arich Apin; Pater involvit latus dextum ejuſdem, & Mater latus ſiniſtrum. Modus autem eſt talis qui ſequitur.

6. Duæ Coronæ Patris & Matris veſtiunt guttur τοῦ Arich Anpin, altera ad dextram & ad ſiniſtram altera. Quod reliquum eſt de Perſona Patris & Matris ſuperinveſtit τὸν Arich Anpin à Gutture & porrò deorſum uſque ad pectoris foveam; Pater quidem ad dextram & Mater ad ſiniſtram: ille Brachium Cheſed, hæc Brachium Gebhurah. Vid. infr. §. 10.

7. Si autem danda eſt Cauſa, unde Abba & Imma ſuper-

inveſtiant τὸ, א״א Arich Anpin; illa quærenda eſt in Jeſod ד׳ Attik Jomin: quod veſtitum eſt per interiora ד׳ א״א Arich Anpin. Nam Chaſadim & Gebhuroth quæ prodibant ex Jeſod Attik (veſtitum ab א״א) colligebant & aſſumebant in ſe lumina Patris & Matris, fiebantque ipſorum vaſa: & hæc ibi conformabantur & veſtiebantur, & fiebant perſonæ integræ. Nam Jeſod Attik Jomin maſculinum eſt arctumque & longum: & ob hanc loci anguſtiam non poterat in ſe continere Benignitates & Severitates ſuas. Primò autem illuc ingreſſæ erant ac deſcenderant Gebhuroth, quæ ſunt cerebrum quartum & infimum. Cumque deinde accederent Chaſadim, hæ propellebant Gebhuras, ipſaſque extra Jeſod per Orificium protrudebant. Gebhuræ autem (ob deſiderium adhærendi Benignitatibus quæ maſculi loco ſunt) prodeuntes rurſus aſcendebant per Circuitum Jeſod ד׳ Attik Jomin, illudque ambiebant ab imo ad ſummum. Unde Chaſadim & Gebhuroth invicem uniebantur, illæ ab intra & hæ ab extra. Quia autem Jeſod Attik finitur in pectore Arich; hinc Chaſadim illæ & Gebhuroth omnes conſiſtebant in pectore Arich & porrò ſurſum.

8. Deinde etiam prodibant Chaſadim per orificium Jeſod, & manifeſtabantur intra Arich Anpin: & Gebhuroth (quarum pars dimidia, nempe duæ cum dimidia conſiſtebant ad dextram Jeſod Attik; duæ autem cum dimidia ad ejuſdem ſiniſtram) eaſdem attrahebant & elevabant. Quia ergo Chaſadim locari volebant extrinſecus ad dextram Jeſod; (quippe ubi erat notio Mah ד׳ Jeſod ex qua Chaſadim provenerant,) hinc iſtæ ex illo loco abigebant Gebhuras ad dextram conſiſtentes: & hæ Gebhuræ in ſiniſtram ſecedebant, & quidem ſupra pectus, ubi duæ Gebhuræ reliquæ cum dimidia aliquantum deſcendebant infra pectus. Atque ita quinque Gebhuræ omnes nunc in latere ſiniſtro erant, nempe duæ cum dimidia circa partem Jeſod (cute) tectam; & duæ cum dimidia inferius

rius circa partem Jeſod detectam. Et eâdem planè ratione Chaſadim occupabant Latus dextrum.

9. Cumque hoc modo hîc exiſterent quatuor Notiones, dextri, ſiniſtri, contecti & detecti; iſtæ jam cauſa erant, ut producerentur totidem perſonæ. Nam Chaſadim ſuperiores producebant perſonam Abba ad ſuperiorem partem dextræ; &

Gebhuroth ſuperiores producebant Perſonam Imma ad ſuperiorem partem ſiniſtræ. Et ſic

Chaſadim inferiores ad dextram producebant Perſonam Iiſraël Sabha: &

Gebhuroth inferiores producebant Perſonam Tebhunah ad ſiniſtram.

10. Pater & Mater igitur ſuperinveſtiunt τὸν Arich à gutture uſque ad finem Tertiæ ſupernæ Tipherethicæ Ejuſdem, *i.e.* uſque ad pectus ejus. Deinde autem etiam Iſraël Sabha & Tebhunah τὸν Arich ſuperinveſtiunt à Pectoris initio uſque ad Pectoris Scrobiculum, quòd paulò eſt inferius quàm medietas Tipherethica: ille nempe ad dextram, & hæc ad ſiniſtram. Et hæc intectio fit per totum ambitum ad dextram & ſiniſtram ad partem anteriorem & poſteriorem.

11. Et calcanei pedum Binæ S. Matris ſupernæ inſeruntur Capiti Tebhunæ, quæ ſub illa locum habet. Quod tamen non contingit in Patre & Iiſraël Sabha, quamvis & hic ſub illo locetur. Ratio differentiæ hæc eſt: quòd Gebhuroth primò è Jeſod prodierint, & Chaſadim ſint ſecutæ; ubi omnes Gebhuroth æqualiter detegebantur. Unde quæ ſuperiores erant, nexu ſtrictiſſimo connectebantur cum inferioribus; ob quem nexum, quamvis deinde dividerentur in duas perſonas, tamen etiam per calcaneos iterum jungebantur. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Abba ve Imma.

12. In genere ſciendum, quod Pater & Mater in perpetua ſint copula atque congreſſu qui nunquam ceſſat in æternum.

num. Ibid. Tract. Muchin de Katnuth & Jenikah & Gaduluth.

אבא ואמא עילאין *Parentes Superni.* Vid. מנ״תא. דבקות

אבד *Periit*; judicetur juxta ſenſum Textus Jeſ. 57,13. juſtus perit: quo innnuitur influxum ejus auferri. Quæ phraſis etiam in ſimilibus obſervari poterit. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t. Vide plura in Sohar Tom. 3. fol. 7. col. 27.

Ib. fol. 26. col. 104.

Tom. 3. fol. 126. col. 512.

Fol. 128. col. 529.

Ib. fol. 88. col. 350.

אבה *Voluit.* Hoc exponendum eſt ex ſignificatione benevolentiæ. In omni enim loco ubi invenitur, ad actum benevolendi, animus applicetur, qualis eſt influxus Coronæ, quæ vocatur Razon benevolentia. Exinde porrò pro ſubjecta materia de cæteris judicabis. Pardes ib.

אבוס *Præſepe.* Adhibetur in materia aſſuctionis inferiorum, ſive ſanctorum, ſive externorum; qua ex Malchuth aliquid participant: vel è reliquis fontibus, ſicut dicitur Jeſ. 1, 3. *Et aſinus præſepe Domini ſui.* Aſis Rimmon. Tract. 23. h. t.

אבות *Patres.* Vid. Sohar Tom. 1. fol. 18. col. 71.

Tom. 3. fol. 113. col. 450.

Ibid. fol. 56. col. 222.

אבחת חרב *Mucro gladii.* Significationem obtinet ardentis gladii; quo Klippah notatur. Et ſunt qui exponunt *terrorem gladii* ſenſu tamen uno eodemque. Pardes Rimmonim Tract. 23. h. v.

אבי״ע Eſt *abbreviatura* quatuor ſyſtematum, ſeu mundorum אצילות ſeu *emanationis*; בריאה ſeu *creationis*; יצירה ſeu *formationis*; עשיה ſeu *factionis.* Videatur Sohar Part. 2. fol. 69. col. 276. Huic voci applicantur quatuor literæ vocis פרדס Paradiſus, quæ eſt abbreviatura quatuor vocum פשוטה ſenſus literalis: רמז ſenſus ſymbolicus: דרוש ſenſus allegoricus:

ricus: סוד ſenſus Myſticus ſeu Cabaliſticus. Et in applicatione, סודות ſeu Cabbaliſtica referuntur ad אצילות: דרושים ad בריאה & ſic porrò.

אביר *Fortis, validus.* Quo innuitur Tiphereth ſicut dicitur: *Fortis Jacob.* Gen. 49, 24. & *fortis Iiſraël* Jeſ. 1, 24. Fortè autem ita vocatur ob myſterium virtutis ſuæ, qua inflectit Rigorem in Miſericordiam, prout notum eſt. Et ita quoque Jeſod nonnunquam vocatur, ut conſtat: quia & hic modus eſt Tractus literæ Vav. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. hac voce.

אביר יעקב *Robuſtus* (virilitas) *Jacob.* (Connectitur cum עת *Tempus.*)

1. Cognomen hoc eſt penultimæ menſuræ Sephiriſticæ, quæ dicitur: *El Chai*; *Deus Vivus*: quia *à Prudentia ad volatum roboratur accipiter Sapientiæ*, Job. 39, 29. juxta myſterium majoris atque minoris Sabbathi.

2. Vocatur autem *robuſtus Jacob*, non robuſtus Abrahæ vel Iſaac, eò quòd ejuſmodi Sephiricum lumen ab oraculo Jacobi effulget, quod linea media pronunciari conſuevit; nempe Vav Tetragrammati ad myſterium Tipherethicum pertinens. Huic autem nectuntur Menſuræ Abrahami & Iſaaci, illa à dextris hæc à ſiniſtris, Jacobo conſiſtente in medio, juxta illud Gen. 25, 27. *Jacob autem erat vir perfectus habitans in tentoriis.*

3. Ubi in verbis איש תם *vir integer* latet myſterium תיומת *Summitatis bifidæ in Lulabh* ſeu Faſciculo Feſti tabernaculorum, quæ etiam ad lineam hujus mediam refertur.

4. Verba autem: *Habitans in Tentoriis*, duo involvunt tentoria Abrahami nempe & Iſaaci, quæ denotantur per duo latera dicti faſciculi.

5. Et quia Jacob refertur ad lineam mediam, notaturque per literam Vav, hinc dicimus: *Deus Abraham, Deus Iſaac* ואלהי *& Deus Jacob*, ita, ut litera Vav in denominatione Ja-

 cobi

cobi ſuperaddatur. Cum quo convenit illud Deut. 10, 17. *Deus magnis fortis* והנורא *& terribilis.* Item myſticum illud inſigne Lev. 26, 42. *Et recordabor pacti mei* יעקוב. Ubi vox *Jacob* plenè ſcribitur cum Vav. Pactum autem Jacobi & robuſtus Jacobi ad eundem referenda ſunt locum.

5. Multoties etiam id vocatur

אביר ישראל *robuſtus Iiſraël*, ut legitur Jeſ. 1, 24. *Ideo dicit Dominus Deus Exercituum Robuſtus Iiſraël.*

6. Ubi indagandum quis ille ſit, qui vocatur *Adon* cum cognominibus: *Dominus Exercituum*, *robuſtus Iiſraël.* Jamque explicuimus quod tres Sephiræ inferiores comprehendantur in ima radice literæ Vav, quæ ſunt Nezach, Hod, Jeſod; quæ omnes vocantur *Zebhaoth, Exercitus* in genere. Cumque Nezach ad dextram, Hod ad ſiniſtram, & Jeſod in medio locentur, (ad quem ultimum locum refertur El Chai & robuſtus Iſraël;) hinc patet, quòd Robuſtus Iiſraël ſit nomen medium inter Nezach & Hod.

7. Hinc etiam dicitur Joſ. 3, 11. *Ecce arca fœderis, Dominus totius terræ.* Ubi *arca* vocatur Templum illud in quo habitat Dominus per nomen ſuum Tetragrammaton. Et propterea idem dicitur Robuſtus Jacobi, Robuſtus Iiſraëlis, & non Robuſtus Abrahami, & Robuſtus Iſaaci.

8. Et hic fuit clypeus Davidis, magna cum iſto bella gerens, eſtque *Dominus totius terræ.*

9. Hic etiam ſcias quod virtute *Robuſti Jacob* innovetur *aquila* illa nota, juxta illud Job. 39, 13. (An à te) אברה *penna* חסידה *Ciconiæ & ſtruthionis?* Item c. 16, 26. *Numquid per intelligentiam tuam volabit accipiter, extendet alas ſuas versùs auſtrum?* Per quæ ultima denotatur Menſura Cheſed. *Chaſidah* enim eſt emblema *benignitatum Davidis ſtabilium*, de quibus Jeſ. 55, 3.

10. Cúmque Binah componitur cum Robuſto Jacob, tunc locum habet Textus Job. 39, 26. *Ad volatum roboratur Niſus,*

Niſus, extenditque alas ſuas versùs auſtrum. Binah enim ſeptima eſt à Robuſto Jacob, ad Jubilæum extendens radices ſuas.

11. Cùm autem Robuſtus Jacob combinatur cum menſura, quæ *aquila* dicitur, tunc iſta innovatur, omníque bono repletur, deque ea dicitur Job. 39, 13. *Penna eſt Ciconiæ & ſtruthioni.* It. Pſalm. 103. *Satians bono os tuum, renovabitur ut aquila, adoleſcentia tua.* (ſequitur חסד התחתון) Schaare Orah ſub El Chai.

אֵב לשון ענף 1. *Viror*, ramorum & ſimilium attributum. Juxta ſenſum loci Job. 8, 12. *Adhuc eo exiſtente in virore ſuo non ſuccidetur.* Hoc denotatur Actus Emanationis in Aziluth.

2. Et quidem in ſingulis ejuſdem partibus talis, qualem illa ſpecies requirit. v. g. quando dicitur Cant. 6, 10. *Ad videndum* באבי הנחל *fructus convallis:* Ibi per convallem intelligitur Tiphereth; per fructus convallis autem ea quæ ab illa vireſcendo progerminant.

3. Si autem per convallem intelligitur Ieſod, tunc progerminationes τῶ Ieſod intelliguntur. Et ſic, ſi de aliis locis exponeretur, ubique ſenſus eſſet juxta ſubſtratam materiam.

4. Menſis אביב ſeu ſpicæ autem ad eundem ſenſum exponi poteſt, de menſe ſcil. in quo exſertiones progerminationesque contingunt. Niſan enim menſium initium eſt. Et in collatione 12. Combinationum Tetragrammati cum 12. menſibus, eidem competit ſimplex illa יהוה, à qua deinde reliquæ procedunt, ad inſtar cæterorum menſium.

5. Sic ubi dicitur Levit. 2, 14. *Si appropinquare feceris Sacrificium* אביב קלוי באש *ſpicam teneram toſtam igne;* eâdem uti poteris expoſitione. Et ſic in ſimilibus. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t.

אבל *Luctus* 1. Significatio luctus alludit ad ablationem influxus, dominiumq; diſperdendi, profanis conceſſum, quod Deus avertat.

2. Et

2. Et huc pertinet myſterium luctus, qui ſunt ſex dies fletus.

3. Fieri quoque poteſt ut in medio ipſius ſanctitatis reperiatur luctus, nempe ex vehementia rigoris. Omnia tamen in hoc uno conveniunt quod influxus deficiat ex parte rigoris.

4. Sed Phraſis אֲבָל juxta Textus Gen. 17, 19. *Veruntamen Sarah Uxor:* it. c. 42, 21. *Sed rei nos erimus*, & ſimiles; ad Malchuth applicari poſſunt, quatenus habet notionem judicii; quod ex ſcriptura patet. Pardes ib.

אבן *Lapis.* (Connectitur cum כל.) 1. Sæpius Adonai Nomen Sephiræ ultimæ, & ipſa Malchuth, Regnum, ita dicitur; quoniam ipſum totius mundanæ fabricæ fundamentum extat; cui omnia, quæ in mundo, innituntur, & à quo ſua expetunt commoda.

2. Appellatur &

אבן הראשה *Lapis Capitalis*, à quo omnes catervæ ſuperiores & inferiores in opere creationis promuntur in eſſe.

3. Vocatur item

אבן ספיר *Lapis Sapphireus*, (vel potius opalus, vel cryſtallus) quia varium à ſupernis gradibus colorem trahit, & in creatis mox hoc, mox contrario modo operatur: nam bonum nonnunquam, quandoque malum, nunc vitam, nunc interitum, nunc languorem, nunc medelam, nunc egeſtatem, nunc divitias miniſtrat, juxta illud Deut. 32, 39. *Videte nunc quoniam ego ſum, & non eſt Deus mecum: ego occidam, & ego vivere faciam, percutiam & ſanabo.*

4. Hæc igitur dimenſio de fonte omnium Sephiroth vim haurit; omnium modorum ad ſe benedictiones (vid. ברכה) & immanationes trahens, cunctisque in ejus ditionem redactis, ſecundùm cujusque modulum, alimentum victumque præſtat.

5. De eo etiam dicitur Pſ. 118, 22. *Lapis quem reprobarunt*

runt ædificantes, factus eſt in caput anguli ſeu Frontiſpicii. Abraham enim Iſaac & Jacob, de ſuperioribus Sephiroth ſuam quisque portionem ſumſit. David verò hanc quæ inferior eſt, ſibi menſuram vendicavit.

6. Caput autem eſt anguli ſeu Frontiſpicii; quia in eam non minùs ſupera vergunt quam ima; ſupera quidem, ut ei vim, influxum, benedictionemque diſtribuant: Ad eam verò aſpirant ima, quatenus alimentum, permanentiam, victusque commoda inde aſſequantur, juxta illud Iiob. 38, 6. *Aut quis projecit lapidem ejus angularem.* Et hic eſt altor Iiſraël, juxta illud Gen. 49, 24. *Inde paſtor egreſſus eſt lapis Iiſraël.*

7. Hic ipſe lapis in altiorem lapidem ſua cupidine fertur: unde cujusvis generis haurit defluxum, juxta illud Exod. 28, 9. *Sumesque duos lapides Onychinos, & ſculpes in eis nomina filiorum Iſraël.* Et illud Gen. 15, 2. ארני יהוה *quid dabis mihi?* Gloria enim cohabitans deſurſum attrahit, trahiturque & ipſa ſurſum.

8. Huic lapidi oppoſitus alius eſt lapis:

אבן גדולה *Lapis magnus.* Is cum putei os obturat, tunc Iiſraëlitæ ſervitutem patiuntur ſub eo, quousque ille, cui judicandi competit jus, accedat: juxta illud Gen. 29, 10. *Acceſſit Jacob, & amovit lapidem ab ore putei:* Et illud verſ. 17. *Et Jacob perrexit in Succhoth:* Rurſus illud Zach. 14, 1. *Ecce, dies veniet Domini.*

[Sequitur בית המקדש] Schaare Orah ſub Adonai.

אבן *Lapis.* 1. In hoc nomine perpetuò myſterium literæ י involvitur, & quidem ut plurimùm in Malchuth, quatenus in iſta exiſtit litera Jod. Informis enim maſſa & figura יי figuram habet lapidis; & Malchuth eſt fundamentum & lapis cui totum ædificium ſuperius ſuperſtruitur. De ea dicitur Zach. 3, 9. *Lapis unus ſeptem oculorum.* Pardes Rimmonim Tract. 23, c. 1. h. t.

2. Nonnunquam etiam adjungitur ipſi cognomen ut vocetur

בוחן

אבן בוחן *Lapis lydius* ſeu *Probatorius*, idque ſub hoc myſterio: quod probet & exploret juſtos; quales fuerunt decem tentationes, quibus tentatus eſt Abraham. Id autem fit dupliciter: vel enim primò quatenus aſſugit naturam judicii, unde in Scriptura *Probare dicitur juſtos* Pſ. 11, 5. Jer. 20, 12. Vel, quatenus aliquid ſugit ex miſerationibus, & ad Kether uſque aſcendit; quia enim neceſſe habet ut mundetur, cùm aſcendit; tunc rigor qui in ipſa eſt immanat in probationem juſtorum; ipſaque mundatur & adſcendit. Et huc pertinet myſterium illud de *Caſtigationibus amoroſis*, quibus illa caſtigat juſtos. Ibid.

3. Porrò vocatur

אבן הראשה *Lapis Capitalis*, in Frontiſpicio; ſub notione ea, quòd à Chochmâ ſit ſecunda. Ibid.

4. Præterea dicitur

אבן מאסו הבונים *Lapis quem reprobarunt ædificantes.* Pſ. 118, 22. Exponitur autem ita: quod Patres Mundi (qui ſunt filii quadrigæ,) omnes reprobaverint eam, receperintque pro portione ſua Gedulah magnificentiam, Geburah fortitudinem ſeu Rigorem, & Tiphereth Pulchritudinem: cùm tamen quandoque ipſa ſit principaliſſima & caput omnium, quando ſc. ad Ænſoph uſque adſcendit. Et tunc vocatur Corona nempe Sacerdotii, quando eſt in Capite Cheſed miſericordiæ: Corona Levitica, quando eſt in Capite Gebhuræ; & Corona Legis, quando eſt in Capite Tiphereth. Et hoc eſt illud, quòd in Textu allegato ſequitur: *Factus eſt in Caput anguli*, ſeu Frontiſpicii. Quod commentatores ita exponunt: quod potiſſimum habeat aſpectum atque intuitum, quodque omnia eam reſpiciant: ſuperiora, ut influant in illam; inferiora verò, ut hauriant ex illa. Ibid.

5. Dicitur &

אבן ישראל *Lapis Iiſraël.* Ratio (quia eſt compar Modi Tiphereth,) ſicut dicitur Gen. 49, 24. *Inde paſcens Lapis Iiſraël.*

Per

Per ipſam enim conceditur influxus etiam ipſi Tiphereth. Et notio hæc vocatur Attereth ſeu corolla Tiphereth, (mariti ſui:) & commentatores id ita exponunt: Modum ſcil. Tiphereth tunc dici influxum habere per illam, quando ipſa (Malchuth) alimenta ſubminiſtrat, & paſturam concedit Iiſraëli inferiori. Ibid.

6. Præterea dicitur

אבן השתיה *Lapis ſeu canalis lapideus Potationis.* Suntque qui hoc exponunt ex ſignificatione adaquationis, nam *inde biberunt omnes greges.* Aliter exponitur ex ſignificatione fundandi; quia ipſa fundamentum eſt omnium ſuperiorum, prout notum eſt. Ibid.

7. Præterea vocatur

אבן הספיר *Lapis Sapphirinus*, ſeu *Opalinus*, vel *Cryſtallinus*, &c. Exponendi ratio ita ſe habet: ſicut ספיר Sapphirus ſeu potius Cryſtallus, vel Opalus, recipit quoſcunque colores, ſic & menſura hæc recipit operationes è ſupernis, tam ut de bono participet ipſa, quàm ut benefaciat. Juxta expoſitionem quæ in Tikkunim traditur, ipſa ita vocatur, in quantum aſſimilatur Chochmæ; eò quod & iſta vocetur ספיר: videatur Tract. noſter in Pard. de Coloribus c. 2. & c. 5. Chochmæ enim nullus competit color, & Malchuth colore caret. Omnia autem in unum eundemque ſenſum redeunt. Ibid.

8. Eadem porrò vocatur

אבן שלימה Deut. 25, 15. 1. Reg. 6, 7. Prov. 11, 1. Deut. 27, 6. Ioſ. 8, 31. *Lapis perfectus;* quatenus reſpectum habet ad Binah, & intelligitur per illud: Chochmah eſt Jod, & Malchuth eſt Jod. Huc etiam pertinet illud, quod R. Akibha dicebat ad diſcipulos ſuos, cùm venirent ad lapides marmoris puri: cùm videtis aquas, & aquas alias, ne dicite, duas eſſe aquarum ſpecies; quia omnia unum planè ſunt, ſicut dicitur Jeſ. 44, 6. *Ego primus & ego noviſſimus.* Unde etiam ſcriptum eſt Prov. 3, 19. *Dominus in Sapientia fundavit Terram:* quia

Fundamentum Sephiræ Malchuth, quæ eſt Jod, provenit à Chochmah. Atque hujus intuitu vocatur lapis, ſimpliciter, propter figuram literæ Jod. Sed ratione Binæ vocatur lapis perfectus: quia tunc perfecta eſt inſtructura ſua. Et de his dicitur Deut. 27, 6. *Lapidibus perfectis ædificabis altare Domini Dei tui.* Et cùm ita perfecta eſt in Binah, tunc de ea dicitur ex Dan. 2, 34. *Videns eras, donec abſciſſus eſt lapis* à Chochmah, ſecum ferens vim judicii ex parte Binah, *& percuſsit ſtatuam* ut auferret idola è terra, & exſcinderet Deos vanos, *& tunc factus eſt in montem magnum*, in loco ſuo, *& implevit totam terram*: quia hæc implet totam terram ſub myſterio analogiæ quam cum Terra habet. Hæc omnia diſcuntur è verbis R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim cum dicit: *Una hîc altera ibi*, &c. Ibid.

אבן נגף *Lapis percuſsionis & petra offenſionis*, Jeſ. 8, 14. ſunt Klippoth ſeu putamina immunda prout exponit R. Schimeon ben Jochai in Sohar Sect. ויצא ad locum illum Gen. 29, 3. *Et repoſuerunt Lapidem ſuper os putei in locum ſuum.* Quo in loco intelligitur lapis iſte percuſſionis. Ibid.

אבן מעולפת *Lapis obtectus*, ex Cant. 5, 14. Cujus ſenſus intelligi poteſt ex trito illo: qui aquas invenit gratiam invenit. Nempe de Klippah intelligitur, cùm eâdem obducta eſt Cheſed. Aſis Rimmonim Tract. 23. hoc tit.

אבן משכית *Lapis effigiei ſeu figuratus*, ex Lev. 26, 1. Locum habet in illa parte Syſtematis Briah, quæ vocatur *ancilla ſanctitatis*, qua vergit ad Metatron Pard. Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t. Metatron enim eſt operimentum iſtius Lapidis in Briah. Aſis Rimmonim ibid.

אבנים מפולמות 1. *Lapides humentes*, Job. 28, 3. Targ. Referuntur ad Cheſed ex allegoria hominis aquam invenientis, & ejuſdem humiditates. In Sohar autem mentio fit talium lapidum מפולמין qui ſubmerſi ſunt in abyſſum, & à quibus prodeunt aquæ.

2. Aliâ

2. Aliâ expoſitione numerantur inter tres Klippoth; quarum prima eſt linea flaveſcens, eſtque Tohu; ſecunda Lapides iſti humentes, qui ſunt Bohu.

3. Fortè tamen ita conciliari poſſunt duæ hæ interpretationes quod Cheſed tunc vocetur nomine lapidum humentium, quando obtecta eſt Klippâ iſta atque cortice. Tres enim Patres cooperti dicuntur tribus Klippoth. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אבני שש *Lapides marmoris.* Vid. Sohar part. 1. fol. 34. col. 134.

P. 3. fol. 114. col. 457.

Et fol. 120. col. 480.

אבני תוהו *Lapides inanitatis.* Ad Cheſed pertinet, ſicut lapides humentes: cujus tituli utraque explicatio hic quoque locum habet.

2. Commodiſſimè autem inter Klippoth referuntur, quæ ſunt tres: *Tohu* & *Bohu*, & *Tenebræ.* Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t.

אבק *Pulvis.* Ita vocatur Klippah; quippe quæ ſe habet inſtar pulviſculi combuſti ſub furno, qui nullos fert fructus. Klippah enim ſeu cortex nullos fert fructus; quia combuſta eſt igne, Sordium inſtar. Ita explicatur in Sohar Paraſch. וישלח. Pardes ib.

אבקת רוכל *Pulvis aromatarii.* Cant. 3, 6. In Sohar explicatur de *Binah*; forte ex hac ratione, quod in illa conjungantur omnes Sephiroth, & formentur omnes formæ: qua ex cauſa illa dicitur *mater perpetuò gravida.*

2. In Tikkunim autem hæc ipſa cognominatio refertur ad *Jeſod:* fortè quia modus iſte ſe habet ad inſtar aromatarii, qui unguenta & condituras & ſimilia miſcet. Unde alio in loco dicitur: *Ipſe eſt aromatarius*, *& Ipſa eſt pulvis ejus.* Quorum prius dicitur de Jeſod, poſterius de Malchuth. Pard. ibid.

 3. Vide-

3. Videtur autem vox אבקת habere notionem *amplexus* vel nexus.

4. Vel etiam huc referri poteſt analogia vocis אביך, quod eſt *vas magnum in balneo*, in quod aquæ confluunt: vel prout alii exponunt, foſſa vel *canalis*, per quem aquæ frigidæ & calidæ derivantur in labrum vel cupam balnei; ut ita etiam vox אבקת ad Jeſod referri poſſet, non minùs ac vox רוכל. Aſis Rimmonim h. l.

אבר *Penna, ala:* it. *membrum*, & quidem *genitale*. R. Schimeon Ben Jochai in Tikkunim ad locum illum Pſ. 91, 4. *In ala ſua obumbrabit tibi*, hoc nomen exponit de *Jeſod*, cui cognomen *Juſti* tribuitur.

2. Hic modus etiam vocatur אבר מן החי *Membrum de animali vivente.*

3. Imò ad eundem referuntur omnes ſignificationes vocis אבר, quatenus pertinet ad *concubitum* occultum. (Quia per hoc membrum influxus derivatur ad Malchuth. Aſis Rimmonim h. l.)

4. Fortè eidem quoque applicari poſſet ſignificatio volandi, juxta illud Job. 39, 29. *Volabit accipiter:* quia hic modus ſe habet tanquam *avis cæli alatusque eſt die Sabbathi:* prout traditur in Tikkunim. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. v.

אברהם *Abraham.* Refertur ad *Cheſed* ſeu menſuram benignitatis: ex hac ratione, quia Abraham iſtius attributi, Cheſed nimirum ſeu gratiæ & benignitatis factus eſt vehiculum; unde Eadem ipſius nomine vocitatur.

2. Probabile tamen eſt illam tum demum iſto vocari nomine, quando ſub iſto conceptu proponitur, quo Abraham ejuſdem eſt vehiculum. Et hæc eſt illa notio quæ vocatur נגבה Gen. 13, 1. *Plaga auſtralis.* Item, quando ſub illo conceptu proponitur, quatenus influentiam habet in homines: quia ſub iſta etiam notione Abraham ejuſdem eſt vehiculum. Pard. ib.

3. Vid.

3. Vid. plura de Abraham in Sohar, Part. 1. fol. 6. col. 22.

Fol 77. col. 306. 307. 308.

Fol. 62. 63.

Fol. 131. col. 519.

Part. 2. fol. 110. col. 439.

Part. 3. fol. 122. col. 487.

Fol. 134. col. 534.

Fol. 145. col. 577.

אב שלום *Abſchalom.* Vid. Sohar Tom. 3. fol. 10. col. 40.

אגודה *Faſciculus.* Ita vocatur tota *Aziluth* quando reperitur in Malchuth. Ratio denominationis eſt, quia in Malchuth uniuntur & conjunguntur omnes Sephiroth, & ipſa omnes ſimul in ſe conſtringit.

2. Et propterea faſciculus Feſti Tabernaculorum non opus habet ligatura; quia conjungitur & colligatur cum malo citreo.

3. Et in Sohar Sect. שמיני explicatio fit ex loco Amos 9, 6. *Et faſciculum ſuum ſuper terram fundavit.* Aziluth enim in unionem redacta, faſciculi nomen habet, ſicut expoſuimus. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אגוז *Nux.* R. Schimeon ben Jochai in Tikkun. hanc vocem refert ad *Malchuth* ex hac ratione: quia iſta dimenſio reconditur intra Klippoth ſeu cortices, ſicut nucleus nucis intra ſua putamina reconditus eſt. (Vid. Pardes Tract. 26. c. 7.)

2. Nucleus ille autem dividitur in quatuor partes: quæ correſpondent quatuor literis Tetragrammati, & certo reſpectu ſunt quatuor pedes ſellæ curulis: Omnia tamen ſub unione.

3. Cum his magnam habet analogiam *Tphillah ſeu phylacterium brachii;* in quo quatuor Textus Legis, & quatuor literæ: quæ interiùs efficiunt quatuor, & exteriùs unum.

4. Mal-

4. Malchuth ergo vocatur hoc nomine ſub iſto conceptu quatenus operta eſt Klippis ſeu corticibus omnibus.

5. Alio autem loco in Tikkunim de *Jeſod* explicatur vox אגוז ſeu nucis; ſicut Malchuth ibidem hortus dicitur, ex Cant. 6, 10. *In hortum nucis deſcendi.* Ibid.

6. Videatur Sohar Tom. 1. fol. 12. col. 45.
Fol. 21. col. 82.
Fol. 123. col. 487.
Part. 2. fol. 7. col. 25.

אגלא Eſt abbreviatura vocum אתה גבור לעולם אדני *Tu potens es in Seculum Domine!* Buxtorff. Lexic. Rabbin. col. 22.

אגלי טל *Guttæ roris*, Job. 38, 28. Hoc nomine intelliguntur guttæ influentiæ, ejusdemque defluxus, emiſſi à *Tiphereth*, ubi eſt locus טל ſeu roris, propter iſtam ejuſdem plenitudinis partem יוד / הא / ואו quæ ambo referunt numerum 39. Et ex hoc judicium fieri poteſt de ſimilibus.

2. Fortè etiam exponi poteſt ex loco Cant. 4, 11. גל *Scaturigo obſerata.* De quo ſuo loco. Pard. Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. v.

אגם *Stagnum* confluxus nempe aquarum, vel ſimilium. Ad *Malchuth* refertur, quatenus hæc menſura aquas ſuſcipit à Cheſed; ita, ut *ex Campo fiat ſtagnum aquarum.* Pſ. 107, 35. Jeſa. 41, 18. quæ omnia per ſe ſatis plana ſunt. Pard. ib.

אגן *Crater.* Hujus vocis expoſitio reperitur in Sohar Sect. משפטים, ad locum Exod. 24, 6. *Et poſuit in crateribus*, his verbis: *Vox* באגנת *in crateribus, defectivè ſcripta eſt; ſicut ſcriptum eſt*, Cant. 7, 2. *Fovea pectoris tui crater rotundus, non indigebit potu mixto.* Hæc ibi. Senſus eſt; per אגן ſeu craterem intelligi Malchuth, quatenus iſta repleta eſt atque perfecta in tota ſphæra ſeu circulo ſuo.

2. Vox ergo אגן crater, analogicè concordat cum voce עגול circulus, habetque ſignificatum receptaculi, ſicut vas ali-

aliquod quod habet אוגן ſeu extremitatem atque labrum concavum, quo recipi poſſit quicquid immittitur. Hinc ergo intelligitur textus ille Cant. 7, 2. *Non indigebit mixto*, ſeu temperato: i. e. plenitudo atque perfectio ejus quæ denotatur voce mixtionis ac infuſionis, non ceſſabit. Pard. ibid.

אגף *Ala, Turma, Legio.* אגפים *ala.* Idem eſt quod כנפים & Chaldaicum גפין. Eſtque cognomen collectorum illorum agminum atque legionum quæ comitantur Schechinam, vel etiam Tiphereth.

2. Vox כנפים enim habet ſignificationem congregandi & colligendi: ſimili applicito ad copias illas militares, quæ ad Schechinam confluunt; per quas nihil aliud intelligitur, quàm ſtatus ille, quo notio atque formalitas ejus in actum deducitur (ramique ejus extenduntur, Aſis Rimmon. h. l.) juxta illud, quo quis dicitur: *Sperare ſub pennis Schechinæ*, Pſ. 91, 4. Pſ. 61, 5. Pſ. 57, 2. Pſ. 36, 8.

3. Quod autem phraſis hæc: *Sperare ſub alis ejus*; in Sohar de proſelytis explicetur, ſuo loco dicetur. Pardes. Ib.

אגרה *Merces, præmium.* Vid. in Sohar Tom. 3. fol. 111. col. 441.

אגרת *Epiſtola, Congeries*, à congerendo, colligendo, comportando, juxta illud Prov. 6, 8. אגרה *Congregat in meſſe eſcam ſuam.* Eſtque cognomen *Malchuth*, quæ in ſe colligit influentiam. Sique influentia provenit ex Cheſed

אגורת *Numulus argenteus* dicitur, juxta 1. Sam. 2, 36. De ſimilibus ſimile poterit fieri judicium. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אד *Vapor.* In Tikkunim exponitur de *Malchuth.* Repræſentat autem numerum quinarium adeoque ה ultimum Tetragrammati. Aſis Rimmon. h. l.

2. Proprie autem indigitatur excitatio vel ſollicitatio menſuræ Malchuth quæ ſurſum aſcendit à Malchuth, quâque hæc ea, quæ ſupra ſunt ſollicitat.

3. Et hæ ſunt duæ primæ literæ Aleph Daleth ex nomine אדני: quò pertinet locus ille Gen. 2, 6. ואד *& vapor adſcendebat è terra.* Pardes h. l. (Iſte autem vapor aſcendit ad Nun: quia tunc Malchuth fit corolla Mariti ſui, cui competit litera Jod, atque ſic completur Adonai. Aſis Rimmon. h. t.)

אדה״ר Eſt abbreviatura vocum אדם הראשון *Adam primus* paradiſiacus.

אדון *Dominus.* Eſt *Malchuth:* quæ ita vocatur ob notionem ſuam infimam, qua, ſicut Dominus, ſuper throno ſedet ut gubernet Mundum, Summaque & ima.

2. R. Schimeon ben Jochai autem in Raja Mehimna ita exponit: *Quod Modus Tiphereth quando unitus eſt cum Malchuth vocetur Adon Dominus, propriiſsimo dominandi ſignificatu: propter nomen ejus autem dehinc Illa quoque vocetur* אדני. Ille enim ob providentiam ſuam, quâ mundo proſpicit, vocatur Dominus: quod tum demum fieri patet, quando cum ipſa in unione eſt infra, ſuo nempe loco. Atque ſic etiam exponitur in Sohar Paraſch. בראשית ad loc. Gen. 1, 14. *Fiant luminaria.*

3. Aliter etiam in Raja Mehimna vox Adon refertur ad *juſtum*, in loco nim. illo Pſ. 110, 1. *Dixit Dominus* לאדני *Domino meo;* qui refertur ad Jeſod, quando nim. devinctus eſt ad dextram. Unde Textus inquit: Sede à dextris meis: (nec declina ad ſiniſtram, juxta naturam declinationis tuæ. Aſis Rimmon. h. l.)

4. Fortè tamen etiam ita vocatur eandem ob cauſam quæ dicta eſt de Tiphereth. Pard. Tract. 23. cap. 1. h. t.

5. Vid. Sohar Part. 2. fol. 52. col. 208.
Fol. 55. col. 219.
Fol. 106. 107.
Tom. 3. fol. 122. col. 487.

אדון הנפלאות *Dominus mirabilium.* R. Moſcheh in libr. השם

השם exponit de *Nezach*. Qui modus propterea ſic vocatur quia provenit & influxum habet à virtute mirabilium Chochmæ; ad dextram ſc. Vel quia mirificè promovet mirabilia ad virtutes inferiores, ut urgeat modum Hod, qui ſub ipſo eſt. Quod omnino ſequendum: quare enim alias diceretur Dominus.

2. Niſi fortè id de modo Tiphereth exponi debet; qui Dominus mirabilium propterea vocari poſſet, quia participat de mirabili ſuperno. Et ita quoque in Tikkunim traditur.

3. Alii exponunt de Malchuth. Et hoc modo ſumitur in oratione. ממרום וקדוש יוצר ubi uſque ad nomen hoc ארון הנפלאות Dominus mirabilium, decem ſunt gradus reſpectu decem Sephirarum; ita ut per מרום *altus* intelligatur Kether Corona: per קדוש *Sanctus*, Chochmah,&c. & per *Domine mirabilium*, Malchuth. Et fortè nomen mirabilium huic propterea applicatur, quòd in ſe recipiat 32. ſemitas mirabiles Sapientiæ, easque manifeſtet inferioribus. Pardes ib.

ארון הארונים *Dominus Dominorum*, Deut. 10,17. Ita vocatur *Malchuth*; quia ipſa eſt caput omnium principum & præfectorum principalium. Fortè autem propterea ſic vocatur, quia ipſa *dat prædam domui ſuæ, & dimenſum puellis ſuis*, juxta Prov. 31, 16. Cuilibet nim. ſecundum opus quod ipſi peragendum eſt: nempe Michaëli Cheſed & gratiam, ut illam porrò diſtribuat; Raphaëli medicinam: & ſic omnia pro influxu & gubernatione inferiorum. Ideoque illa vocatur Adon Dominus, quæ gubernat Dominos, & directores illos, qui ſub illa exiſtunt, & ab illa accipiunt quibus eſt opus. Pardes ibid. h. t.

2. Quidam de Binah exponunt. Aſis Rimmon. h. l.

אדיר *Magnificus*. Quidam de Binah exponit.

2. Mihi autem videtur quod ſit cognomen virtutis Gebhuræ cum connotatione ſc. Judicii. Quod ipſa etiam vox comprobat, quia אדיר idem eſt quod validus.

3. Et fortè reſpectu Gebhuræ Malchuth quoque vocatur אדרת Magnificentia, Toga magnifica: quippe quæ etiam vocatur

אדרת שנער Joſ. 7, 21. Pallium Schinear ſeu Babylonicum: quo tempore indigitatur: quod influxum habet à Gebhurah, eundemque porrò derivet in turbines & tempeſtatem, quæ ſub ea. Pardes loc. cit. h. t.

אדם *Homo.* Hoc nomen abſolutè poſitum de *Chochmah* intelligendum eſt. Numeriſque æquipollet מ״ה quod eſt 45. quem numerum etiam refert Tetragrammaton hac plenitudine ſcriptum: יו״ד ה״א וא״ו ה״א. Chochmah autem dicitur quaſi כ״ח מ״ה *vis vocis* מ״ה. Atque ſic exponit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim.

2. Deinde Malchuth quoque vocatur Adam; ſed Adam inferior, cui in ſupernis opponitur Chochmah.

3. Porro datur etiam

אדם קדמון *Homo anterior.* Sic enim R. Schimeon ben Jochai tradit in Tikkunim: *Nulla datur Sephirah, quæ non vocetur Adam; ſed Adam ſupremus omnium eſt Corona Summa: huic nomen eſt Adam Kadmon, Homo anterior: vocaturq́;* קדמון *anterior ſ. prior, quia eſt ante totam Aziluth, eaque prior.* Nec aliter (præter omne dubium) hæc denominatio huic gradui competit, niſi quatenus perfectiſſimè & omnino occultus & abſconditus eſt ad ſimilitudinem lucis primitivæ.

4. Porrò *Adam* etiam vocatur *Tiphereth*, quatenus aſcendit ad gradū Chochmah; quod his verbis teſtatur R. Schimeon ben Jochai in Libro Raja Mehimna: *Ad Chochmah autem ſeu ſapientiam, quæ eſt vita Modi Tiphereth, iſte aſcendit; ut accipiat appellationem Adam: & hoc ipſum eſt quod ſcribitur* Jeſ. 44, 13. *Secundum Tiphereth ſeu pulchritudinem hominis.* Hæc ibi.

5. Et alio in loco dicit: *Quod Adam dicatur ſub duplici notione, Adami nempe ſuperioris & Adami inferioris* (quæ ſunt duæ

duæ Chochmæ ſeu Sapientiæ;) *quatenus ſcilicet & quando Adam ſuperior ſeu Chochmah unitus eſt cum Adam inferiore ſeu Malchuth:* quod ipſum eſt myſterium Jod ſuperioris & Jod inferioris, quando per literam Vav in medio exiſtentem uniuntur unde prodit myſterium literæ א.

6. Tiphereth autem vocatur *homo abſconditus*, quia reconditus & occultatus eſt in myſterio Daath ſeu Scientiæ.

7. Dehinc in Sohar Paraſch. כי תזריע etiam docetur: *Quod Nomen* אדם *excellentius ſit quàm Nomen* איש *Vir*, quod ibi prolixè demonſtratur. Nimirum quia in Nomine *Adam* comprehenduntur Malchuth & Tiphereth, juxta illud Gen. 5, 2. *Maſculum & fœminam creavit eos, & vocavit nomen eorum Adam.* In hac ſc. perfectione ut maſculi & fœminæ notiones concurrant. Nomen איש verò, maſculum tantùm ſignificat, ut ſuo loco latiùs dicitur.

8. Et in Sohar, Par. Bereſchith, ad locum Gen. 1, 26. *Faciamus hominem*, &c. R. Schimeon ben Jochai ſic commentatur: quòd in voce אדם litera אֹ reſpiciat ad Coronam ſummam, ſcil. notione ſua ſupremâ occultâ: םֹ clauſum verò referatur ad Binah juxta myſticum illud Jeſ. 9, 7. לםרבה *ad multiplicandum principatum*; quæ vox Mem clauſum in medio habet. דֹ verò reſpectum habeat ad Malchuth; unde pateſcat, quod vox אדם tres iſtos modos implicet in Tiphereth: unde excellentior quoque ſit, quàm nomen איש *Vir*, quia etiam unionem cum Malchuth repræſentet, prout explicuimus.

9. Quod autem attinet ad Phraſin פני אדם *facies hominis*, multi quidem in hoc conveniunt, quod illa de Tiphereth ſit exponenda; ſicut facies aquilæ de Malchuth: In Tikkunim autem contraria eſt explicatio: quod nempe facies hominis fundamentaliter ad Chochmah ſeu Sapientiam pertineat, qui eſt homo ſupernus: in Malchuth autem ſit facies hominis inferioris; ad quem ſenſum in Tiphereth planè nulla eſt faciei hominis applicatio, ſed illuc refertur facies aquilæ.

Fortè tamen etiam ad Tiphereth hæc phraſis *faciei hominis* reduci poſſet, hoc modo quo diximus, quatenus ſcil. propter Chochmah ſeu ſapientiam id ipſi competeret. Pardes h. t. loco citato.

10. De Adamo & peccato ejus atque deceptione ſerpentis vid. Sohar P. 1. fol. 27. col. 108.
Fol. 28. 29. col. 115.
Fol. 36. col. 144.
Fol. 37.
Fol. 126. col. 501.
P. 3. fol. 25. col. 97.
P. 2. fol. 64. col. 256.
Ib. fol. 104. col. 414. 415.
Fol. 110. col. 437. 438.

11. Quòd in eo fuerint ſexaginta myriades animarum: Vid. Sohar Tom. 3. fol. 8. col. 31. 32.

12. De arbore P. 3. fol. 61. col. 241.
Fol. 123. col. 490. fol. 86.

13. De ejus creatione Sohar P. 1. fol. 62. col. 241.
Fol. 121. col. 481.

14. De figura ejus P. 1. fol. 74. col. 297.
P. 3. fol. 38. col. 150.
Fol. 64. col. 256.
Fol. 21. col. 84.
Fol. 32. col. 126.
Fol. 83. col. 331.
Fol. 28. col. 109.

15. Quod Davidi conceſſerit annos ſeptuaginta: P. 1. fol. 78. col. 310.

אדם קדמון *Homo anterior, ſeu prior, ſeu primus.* Eſt emanans primum Aziluthicum à Luce Infiniti intra ſpatium evacuatum immiſſum, à quo deinceps ortum habuerunt gradus & ſyſtemata reliqua omnia.

2. Vo-

2. Vocatur etiam Adam omnibus primis prior.

3. Danturque in hoc decem numerationes ſphæricæ; deinceps autem prodiit figura hominis rectilinea in ſua decade Sephirothica, tanquam diameter dictorum circulorum. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon.

4. Poteſt vocari Axis harum Sphærarum, pertingens à Summitate illarum uſque ad illarum Imum: & ab eo dependent omnia ſyſtemata. Ibid.

5. Cùm enim Lux Infiniti nimis eſſet excellens atque magna, fieri non poterat ut ſufferretur, atque ſuſciperetur, niſi mediante hoc Adam Kadmon: quippe qui nec ipſe quoad naturam ſuam intimam ſuſcipi atque tolerari poteſt, niſi poſtquam lumina ipſius iterum extra ipſum emanarunt per certa quædam foramina, quæ quaſi feneſtræ ſunt; vocanturque in in illo *aures, oculi, naſus & os*. Ibid.

6. Hujus partes porrò ſunt: קרקפתא *cranium*, אזנים *aures*, חוטם *naſus*, פה *os*, עינים *oculi*.

7. Notandum autem Lucem ab hoc Adam Kadmon prodeuntem unam quidem tantùm eſſe, ſed quô magis elongatur à ſcaturigine, eô fieri craſſiorem, idque per gradus deſcenſus ſui. Ibid. Vid. מצח. מלוי 4 מורה. חוטם. אזנים.

אדמה *Terra, humus*. Eſt *Malchuth*; vocaturque אדמה terra, quia locata eſt ſub omnibus Sephiroth, ſicut tellus, quæ ſub omnibus mundi incolis.

3. Vocatur autem Adamah quatenus nutritionem ſuſcipit à Judicio; unde rubicunda fit à rubedine Gebhuræ ſeu rigoris.

4. At in Tikkunim R. Schimeon ben Jochai ad locum illum Gen. 2, 7. *Et formavit Deus hominem pulverem de Adamah ſeu terra*, commentatur; per Adamah intelligi Binah ſeu prudentiam. Cujus ratio fortè eadem eſt, atque illa, quam de Malchuth protulimus. Pard. Rimmonim Tract. 23. cap. 1. hoc tit.

אדמוני *Subruber*. Gen. 25, 25. 1. Schemu. 16, 12. refertur ad *Hod:* qui modus Admoni dicitur & non ארום rufus, quia aliquid albedinis in ipſo eſt; quoniam à Tiphereth quoque aliquid aſſugit, unde aliquantulum albi, i. e. miſerationis continet. Pardes loc. cit. h. t.

2. Vid. Sohar P. 3. fol. 126. col. 501.

Fol. 131. col. 524.

Fol. 23. col. 51.

Fol. 25. col. 99.

אדני *Dominus*. [In Schaare Orah cum præfatione connectitur.]

1. Primum propiusque creatis omnibus nomen, quo ad Regem Tetragrammaton aditus pateſcit, eſt אדני: ad cujus notitiam animadverte; peculiare nomen Altiſſimi יהוה innuere ſummi opificis exiſtentiam, à quo, quicquid continet univerſum, dependet. Sed portarum Claviumque prima quibus ad Tetragrammaton accedimus, eſt nomen Adonai: quod (cùm ſurſum exordimur, vergimusque deorſum,) in toto Dei nominum ambitu, in extremo ordinem ſortitur; & hucuſque verum conſummatumque unionis myſterium porrigitur.

2. Deinceps verò inferiùs diviſionis machina collocatur, juxta illud Gen. 2, 10. *Et fluvius egreditur de loco voluptatis ad irrigandum Paradiſum, qui inde dividitur & quatuor capita factus eſt:* quæ quidem quatuor capita, ſunt turmæ Schechinæ Altiſſimi.

3. Hoc autem nomen Adonai Theſaurus divitiarumque exiſtit ædes, pro omnibus modis influentiæ ac emanationis rerum, per varios canales ex יהוה emanantium. Tria enim ſeſe reſpicientia nomina comperimus: inferius אדני: in medio Tetragrammaton יהוה, ſuperiùs אהיה i. e. Sum, Ero. Ab Ehjeh autem omnes influentiæ Aziluthicæ emanant, quæ à fonte qui Æn-Soph ſeu Infinitum dicitur, per gradus ſcaturiunt, uſque ad nomen יהוה: illincque omnes canales defluxusque

que omnes erumpunt ad Nomen Adonai, quod Gazophyiacium eſt, ubi omnia Regis reponuntur monilia.

4. Rurſus id ipſum nomen magnus eſt creatorum nutritor, qui Tetragrammati in ſe latentis virtute cuncta enutrit, & eis victus commoda præſtat.

5. Hujus veniunt nutu, eoque jubente diſcedunt, quicunque Tetragrammaton, adhærendi cupidine, petunt; nec ſemita, nec pars ulla admittitur, qua Tetragrammato aſſiſtat quispiam, niſi manuducente Adonai. Et quia Tetragrammaton hoc ipſum nomen ſibi in divitiarum ædes, in Templumve, cujus ipſe eſt hoſpes, vendicat: ideo ſono eodem, quo nomen profertur Adonai, pronunciari ſolet in Lege Tetragrammaton, ut nobis innoteſcat, quod quicunque Tetragrammaton quæſiverit, ipſum in Nomine Adonai comperiet.

6. Neminem autem fugiat: Nomini Tetragrammato quinquaginta quatuor quadrata nomina adſcribi:

ANNOTATIO.

Quinquaginta quatuor iſta combinationes Nominis Tetragrammati, quarum etiam fit mentio in Rabboth Bereſchith Rabb. Paraſch. 44. fol. 41. commentar. ad col. 2. & Debharim Rabb. fol. 434. commentar. ad col. 1. voc. ד non vulgaris ſunt interpretationis. Notum enim quod Tetragrammaton communiter tantùm duodecies varietur. Et ego quidem primo exiſtimavi combinationes has 54. ita fieri; ſi computentur primò duodecim Combinationes Tetragrammati ſub notione Plenitudinis ע״ב: ſecundò duodecim combinationes Ejusdem ſub notione Plenitudinis ס״ג; tertiò ſub notione מ״ה: quartò ſub notione & conceptu ב״ן, quæ forent combinationes 48 quibus ſi adderentur ſex combinationes Ejusdem Tetragrammati juxta tres ejus vocales; efficeretur numerus Combinationum 54. Deinde autem à Magiſtro edoctus ſum iſtum modum ingenii ſaltem eſſe effectum & ſpeculationis; ſecundùm Traditionem autem Kabbaliſtarum oralem illarum Combinationum hanc eſſe rationem;

ut primò locentur duodecim Combinationes ordinariæ hoc modo: (ubi ob Reverentiam divini Nominis quod delere & corrigere nefas dicitur loco He pingitur fragmentum ejuſdem nempe Daleth:)

ידוד
ידדו
יודד
דודי
דויד
דיוד
דידו
דדיו
דדוי
ודיד
ודדי
וידד

Secundò, quia fundamentum harum Combinationum ſit plenitudo Tetragrammati בֵּן, *id eſt hæc, quâ Nomen illud plenè ſic ſcribitur:* יוד הה וו הה; *hinc loco He duplicati, bis ſumi literam Vav, hoc modo:* יהוו *& ſic duodecim confieri variationes aliàs has:*

ידוו
יודו
יווד
דווי
דויו
דיוו
וויד
וודי
ויוד
ודוי
וידו
ודיו

Tertiò

Tertiò, loco duplicationis hactenus in literis He & Vau uſurpatæ, aſſumi quoque duplicationem literæ Jod hoc modo: ייוד & ſic produci duodecim combinationes ulteriores iſtas:

ייוד
יידו
יויד
יודי
ידוי
ידיו
ודיי
וידי
וייד
דייו
דויי
דיוי

Quartò, omiſsâ una radicali aſſumi duplicatas binas trinâ variatione & quidem primò ſic ייוו: unde ſex Combinationes ſequentes:

ייוו
יויו
יווי
ויוי
וויי
וייו

Quintò ſex alias adjungi Combinationes ex hâc figurâ: יידד & quidem tales:

יידד
ידיד
ידדי
דידי
דדיי
דייד

Sextò tandem ex præmiſsis & hanc figuram fluere ווד *, quæ ſexies variatur hoc modo:*

וודד
ודוד
ודדו
דודו
דדוו
דווד

Ita è duodenario ter & ſenario totidem ſumto oritur numerus 54. de quo hîc agitur.

Quæ ex ipſius Tetragrammati combinatione emergunt, horumque literæ numerum 216. conſtituunt; quæ 54. ſcil. Nomina myſterium ſunt defluxus virtutis in omnia quæ mundi Machina ambit, & hæc (veluti Neſchamah) literas illas 216. reſpiciunt, quæ continentur in verſiculis ויסע/ויבא/ויט *Ubi perrexit Angelus*, Exod. 14, 19. 20. 21. Ipſa eadem 54. nomina univerſa continent entia, & peculiaria cujusque creati commoda per Adonai largiuntur.

7. Adonai quoq; ſui ipſius diſpoſitionem regnandiq; facultatem, ex propriis, quibus conſuitur literis, oſtentat. Aleph enim myſterium Ehjeh ſignificat, quod inter cætera nomina capitis vicem refert: Jod vero Tetragrammaton, cujus Sedes eſt Adonai, prætendit. Daleth autem & Nun 54. nomina exiſtentiæ denunciant: unde cujuslibet modi influentiæ & emanationis cunctorumque permanentiæ arcanum relucet. Tota igitur regnandi perficiendique poteſtas ipſi committitur Adonai, quod & dictio Adonai inſinuat: Hebraico enim hæc ſermone Dominum ſonat; quia id ipſum (Tetragrammati, ſibi inhabitantis virtute,) extat totius Terrarum Orbis Dominus.

8. Et quia nulla creatura ad nomen benedictum (Tetragrammaton) alia accedere poteſt via niſi per Adonai; cùm nulla oratio nec ſupplicatio, nec obſecratio intrare queat niſi

per

per hoc nomen; hinc omni precationi præmittere decretum eſt verba hæc; *Domine labia mea aperies:* qui verſiculus plenè ſcribitur his literis: אלף / דלת / נון / יוד & per hoc nomen preces acceſſum habent ad ipſum Tetragrammaton benedictum. [Schaare Orah Nom. 1. Sequitur ברכה]

9. Oraculum Adonai, quantum in ſe ſua ſuſtinet virtus, undiquaque judicium eſt: Capit & non impertit; Quemadmodum præcellens diadema ſeu Corona ſumma, funditus miſericordia extat, elargitur & minimè ſuſcipit: Capax tamen eſt Templum Adonai in ſe gratiam omnem, judiciumque ab altioribus ſtillantia colligere. Quare rationabiliter janua, per quam juſtorum intrat oratio, veſtibulumque, dicitur. Ibid. ſub יהוה.

10. Vid. etiam אל חי. אמירה. ברכה. צדק. אל שדי. כנסת ישראל. זכרון

11. Plura vide in Sohar Part. 1. fol. 54. col. 216.
P. 3. fol. 16. 17.
Tom. III. initio Paraſch. Vaætchannan, fol. 124. col. 496.
Tom. II. Schemoth. fol. 5. col. 20.
Et Tom. III. Paraſch. Achare. fol. 29. col. 116.
Item Tom. I. Paraſch. Breſchith fol. 36. col. 141.
Item initio Paraſch. Vaæra. Tom. II.
Item Tom. III. Paraſch. Ækeb. fol. 131. col. 521.

12. Æquipollent autem numeris אדני & היכל Vid. Sohar Tom. II. Paraſch. Miſchpatim fol. 44. col. 176.
Tom. III. Paraſch. Pinchas. fol. 103. col. 410. 411.
Item Tom. I. Par. Breſch. fol. 17. col. 68.
Tom. III. Paraſch. Naſo. fol. 70. col. 277.
Et Paraſch. ki Teze. fol. 136. col. 544.
Et fol. 111. col. 442. fol. 112. col. 448. fol. 103. col. 410. in Paraſch. Pinchas.

אדני *Baſes.* [In Schaare Orah cum ברכה connectitur.]

1. Cùm nomē Adonai, Theſauri inſtar omniū ſtagnorū & de-

defluxuum inundationem accipiat, illi tanquam in receptaculo ארני i. e. *baſium* dictio accommodatur, ut: *baſes atrii* in quibus ſtatuebantur columnæ. Centũ enim argenteæ baſes in tabernaculo fabricatæ erant, juxta illud Ex. 38, 27. *Centũ baſes, centum talenta:* quæ centum ſtagnorũ è magno ſtagno Adonai influxum haurientium, imaginem præferunt. Unde decretum eſt homini, centum Berachoth ſeu benedictionibus ſingulis diebus benedicere, per quas de horum ſtagnorum inundatione aliquid ſibi attrahere poſſit; & ſi harum una defuerit, ac ſi maculam in Sanctuarium injiceret, judicabitur.

2. Hujus verò myſterium de myſtico illo pendet: איק בכ״ר quod & arcanum innuit Cohen, i. e. Sacerdotis, Levitæ, & Iiſraëlitæ: idque myſterium deſignat τῶν Nepheſch, Ruach, Neſchamah, i. e. animæ, ſpiritus, mentis. Hinc protulit David Pſ. 103, 1. *Benedic Nepheſch ſeu anima mea Domino.* Adaptavit enim benedictionem Nepheſch ſeu animæ, ſecundùm myſterinm trium ſuperiorum ordinationum. *Anima* enim centum benedictionibus ut benedicat, præcipitur, quæ ad *Iiſraël*, ſerie præſcriptâ reſpiciunt, de quibus decima (quæ decem eſt numero,) debetur *Spiritui*, qui *Levitam*, ordine coæquat.

3. Ex his verò decem Levitæ & Spiritui coordinatis; rurſus *menti* pro decima redditur unum, quod correſpondet *Sacerdoti*. Unde collige: quòd ſi non ſingulis dierum anima hominis centum benedictiones protulerit, non exhibetur menti una, quia nec ſpiritui decem, quæ decima ſunt Levitarum: hi enim decimam accipiunt à Iiſraël, cujus denuò ipſi decimam Sacerdotibus tradunt. Ac in hoc decimarum effulget arcanum, quod in Lege ſcribitur Num. 18, 26. *Et Levitis loquere, dicens ipſis: cùm acceptaveritis à filiis Iſraël decimas, quas dedi vobis de poſſeſſionibus eorum, auferte ab eo primitias Dei, decimam de decima.* Decimæ autem decima myſticum illud monſtrat, Aleph, Jod, Kuph: ſi enim non fuerit Kuph, nec Jod erit: nec Jod ablato, erit & Aleph.

4. Præ-

4. Prævideas igitur ut benedictionibus, ſingulis diebus, centum benedicas; quarum ſi una defuerit, quaſi maculatum Sanctuarium relinquas, exiſtimaberis: cùm ejuſmodi benedictiones, centum argenteis baſibus aſſimilentur, per quas inundatio nominis Adonai in ſtagna centum undequaque diffunditur. Schaare Orah Nom. 1. [Sequitur ibidem באר]

5. אֲדָנַי *Baſes.* Eſt *Malchuth*, quæ ita punctatur, quia eſt receptaculum influentiæ defluentis. Hujus figura etiam fuerunt baſes Tabernaculi; quæ erant centum; quoniam ipſa (cuncta) recipit à decem; (Decadibus ſc. quæ ſunt centum.) Et hæ ſunt centum portæ. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. v. Aſis Rimmonim h. l.

אדרא *Area.* Eſt nomen duorum compendiorum Cabbaliſticorum extantium in Sohar: nempe ea quæ major dicitur p. 3. Paraſch. נשא fol. 61. col. 242. altera minor ib. Sect. האזינו fol. 140. col. 557.

אֲדְרִיכָל *Architectus.* Ita vocatur *Malchuth*, ex hac ratione quia ſicut Architectus eſt artifex magnus, qui præcipit fabris & artificibus reliquis ut exſtruant ædificium, prout decet ſcientiam talis opificis: Ita Malchuth præcipit in ſtructura omnibus ædificatoribus, qui ſub ea exiſtunt, ut forment omniũ rerum in mundo exiſtentium formas, virtute modi Tiphereth, qui ſupra eam. Hoc nomen autem tunc ipſi tribuitur, quando eſt in actu formandi ea, quæ ipſi injuncta ſunt à ſuperioribus. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. v.

אהבה *Amor, dilectio,* 1. Eſt in *Cheſed.* Unde Abraham vocatur אהבי *dilectus meus* Jeſchai. 41, 8. quia in ſeſe derivaverat vim amoris.

2. Atque ſic & Schechinah, quando ſibi ſuccum attrahit ex parte Cheſed, vocatur Amor: & de hoc locus eſt in Tikkunim. Hoc nomen autem tunc ipſi tribuitur quando ſugit è fibris Cheſed, ut copulari queat cum marito ſuo. Et hoc ipſum eſt, quod dicit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim alio

alio loco: *Quando aperitur erga maritum ſuum, vocatur Ahabhah.* Sic quoque commentatur in Sohar Par. מקץ; *Quando ſugendo lambit filum Cheſed, tunc vocatur Amor.*

3. Alio quodam in loco dicitur; illam tunc appellari hoc nomine, quando in ſe continet omnes Patres. Et dici quidem poteſt quòd reſpectu Cheſed dicatur amor atque dilectio; primò tamen influxum aſſugit à ſeptentrione (i. e. Gebhurâ.) Hoc enim ordine amore nectitur cum marito ſuo; (vid. Pard. Tract. 8. c. 21.) & deinde influxum quoque accipit à meridie (i.e. Cheſed,) atque tunc aperitur per Auſtrum & vocatur Ahabhah ſeu amor iſtius reſpectu; repleta tamen eſt & participationem habet ab omnibus.

4. Dehinc etiam vocatur אהבת ײ *Amor Domini* 1. Reg. 10, 9. Par. 2, 11. c. 9, 8. Quod ſic exponit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim: *Amor Domini eſt Malchuth, quatenus continet omnes Sephiras;* ratio eſt, quia per combinationem ex ea fit compoſitum è decem Sephiris; cumque ſic compoſita eſt, per ſponſum ſuum (i. e. Tiphereth,) tum vocatur *Amor Domini.*

5. Vid. Sohar P. 1. fol. 10. col. 37. Præcepto ſecundo.
Fol. 9. col. 33. 34.
P. 2. fol. 65. col. 260. 261.
Fol. 91. col. 362. Palatio ſexto.
Fol. 97. col. 387.
Fol. 114. col. 454. Palatio quinto.
Fol. 116. col. 457. 461.
Part. 3. ad locum. & diligas Deut. 6, 5.
Et fol. 57. col. 226.
Fol. 126. col. 503.
Fol. 128. col. 509.

Datur etiam

אהבה רבה *Amor magnus;* eſtque Cheſed, de quo R. Schimeon ben Jochai, in Sohar Par. פקודי *Dextra Sancti illius*

illius, qui benedictus ſit, eſt amor magnus: quæ ob hanc cauſam ſic vocatur, quia amor ille, eſt unitus atque connexus cum Mundo ſuperno. Hæc ibi. Unde patet, quod Cheſed, quando unitur cum Binah, vocetur *Amoris magni* nomine; hæc enim multò major eſt.

7. Reperitur &

אהבת עולם *Amor olam* Jer. 31, 3. eſtque *Malchuth*: rationem dat R. Schimeon ben Jochai his verbis: אהבת עולם *Amor Mundi.* Hoc myſterium *reperitur in mundo inferiore dum non eſt ſeparatus ſed unitus cum ipſo amore ejus, &c.* Quibus verbis docetur: illam tunc ſic vocari quando unita eſt cum Tiphereth, qui etiam vocatur *Olam*, prout docebitur loco ſuo. Et in Sohar Sect. חיי שרה hæc extant: *Suſcitationem amoris fieri à parte ſiniſtra:* Unde de Iizchak (qui eſt ſub Gebhurah) dicitur Gen. 24, 67. *Et introduxit eam Iizchak in Tabernaculum Sarah Matris ſuæ, & dilexit eam.* De Jaakob autem dicitur Gen. 29, 18. *Et dilexit Jaakob Rachel.* Natura Iizchak quæ in ipſo erat hæc ita faciebat. Hæc ibi. Unde apparet amorem provenire ex parte Gebhuræ. Conciliatio autem horum peti poteſt ex verbis ejusdem; Sect. ויחי ad locum Cant. 8, 7. *Aquæ multæ non poterunt extinguere dilectionem, & flumina non inundabunt illam.* Initium, inquit, fit ex parte Gebhuræ, juxta illud Cant. 2, 6. *Læva ejus* (quæ ſub Gebhurah) *ſub capite meo.* Quod fit quando Malchuth influxum ſuſcipit à Gebhurâ. Et per hanc coronatur amor atque amplexus. Deinde autem influxum confert Cheſed: & per viam Cheſed quieta redditur vis judicii. Et propterea meritò reſtinguendus eſt amor, qui exſuſcitatur vi judicii, per miſerationem Cheſed ſeu benignitatis: quamvis Textus contrarium videatur innuere, dum ait l. c. *Aquæ multæ non poterunt extinguere dilectionem:* intelliguntur enim aquæ Cheſed; quas ipſe accipit, poſtquam jam ſuſcepit influxum à ſiniſtra. Et hoc ipſum eſt quod dicitur Cant. 2, 6. *Et dextra ejus* (Cheſed) *amplexabitur*

 me.

me. Locus integer videri poteſt in Sohar loco allegato. Nervusque omnium hic eſt: Initium amoris fieri per timorem (quæ eſt Gebhurah,) juxta illud: Læva ejus ſub Capite meo: eumque deinde continuari per dextram ſeu Cheſed; unde illud: & dextra ejus amplexabitur me. Atque ſic optimè conciliantur verba R. Schimeonis ben Jochai. Pardes loco citato hoc titul.

אהה *Ahah.* Locum illum Jer. 32, 17. & ſimiles ita exponit R. Schimeon ben Jochai in Sohar Sect. אחרי מות *in voce* אהה *Aleph eſt Kether, duo autem hebin ſunt Binah & Malchuth.* Senſus eſt: quòd Schechinah quæ eſt he ultimum projecta ſit è cœlo, & benedictiones ſublatæ ſint à Binâh, quæ eſt he ſupernum, & impediantur à Corona, quæ eſt litera Aleph. Unde adhibetur vox אהה lamentandi causâ, ſuper tribus iſtis gradibus, ſecundùm cujusque naturam. Pard. loco citato cap. 1. hoc tit.

אהיה *Sum: Ero* [in Schaare Orah connectitur cum עין.]

1. Suprema Sephirarum, *Corona*, dicitur quandoque *Ehjeh*; cujus intelligentiam, nemo aſſequitur, niſi ipſa: eſtque nomen abſconditum in tabernaculo ſecretiſſimo. Id miſericordiæ ſyſtemati præfectum eſt, habetque duodecim Combinationes, & centrum *miſerationum*, ſcaturiginem Havajæ ſeu Tetragrammati, in medio: atque his unà cum centro tredecim miſericordiæ oracula reſpondent: quæ omnia miſerationes ſunt meræ, nullo intermixto rigore judiciali.

2. Eodem pariter modo ſe habet nomen ſpecificum Tetragrammaton in medio Sephirarum, ut alibi diximus, locatum; cujus duodecim Combinationes, aſſumtâ lineâ mediâ, ſunt myſterium tredecim menſurarum aliarum, quæ judicium continent & miſerationes.

3. Cum autem reſplendent menſuræ ſupernæ è Coronæ nomine, quod eſt אריך, quæ meræ ſunt miſerationes; tunc ſyſtemata omnia, omnesque Sephiræ benedictione replentur

plentur atque vitâ, & miſericordia, omnique influentiæ genere.

4. Jamque etiam diximus Tract. de Sephira prima, quòd nomen *Adonai* ſit receptaculum utriusque influentiarum geris ab ambobus ſc. his nominibus venientium.

5. Sic ergo conſtitutis his nominibus ſupernis, nempe in Miſerationum Syſtemate nomine אר״ך; in medio, in judicii laxioris Syſtemate, nomine ידוד; & infra in Syſtemate Judicii rigoroſiſſimi nomine ארני; non immeritò inquirendum, quænam ſit illorum operatio, tam conjunctim, quàm ſeorſim?

6. Sciendum igitur, quod nomen ſupernum אר״ך non niſi meras operetur miſericordias: Illud enim benefacit, atque dona largitur gratis, & miſeretur nullo intercedente judicio, perfectiſſimâ miſeratione, ſicut dicitur Exod. 33, 19. *Et vocabo nomine Tetragrammato coram te; & gratiam addo cui gratiam addo, & miſereor cui miſereor.* Ubi nota: hæc verba: *Cui gratiam addo, & cujus miſereor*, cuncta de beneplacito, cujus rationem nulla novit creatura, intelligi.

7. Et per hanc menſuram meras miſerationes exhibentem, quæ eſt אר״ך exiverunt ex Ægypto Iſraëlitæ. Quod ut pleniùs intelligatur ſciendum, Deum in mercabhâ ſeu ſede ſuâ multa conſtituiſſe tribunalia ad judicandum creaturas; quæ omnia judicium exercent verum atq; rectum citra omnem deflexionem. Et omnes quidem filii mundi judicantur coram tribunali magno, quod locum habet inter nomen Tetragrammaton, & inter nomen Elohim, ubi homo dijudicatur propter omnia opera ejus. Quòd ſi igitur homo convertatur antequam in ipſum irruat pœna judicialis; in gratiam recipitur: ſin minùs, ſententia executioni mandatur per tribunal inferius, quod vocatur Adonai.

8. Fieri tamen poteſt, ut, quamvis ſententia lata ſit contra homines à tribunali ſummo, iſtiq; cõdemnati ſint ad varia pœ-

narum genera; inferiores tamen invertere poſſint omne hoc judicium, omnemque pœnam mutare in beneficium.

9. Et hoc ipſum eſt quod dicitur 2.Sam. 23, 3. *Juſtus dominator timoris Dei:* quaſi dictum ſit: quis dominatur mihi? juſtus. Ego enim decreta emitto, & ille eadem annihilat; idque hoc modo: Quandocunque in mundo juſtus quidam eſt, qui dignus eſt aliquid precibus ſuis efficere, & penetrare uſque ad ſyſtema *beneplaciti & miſericordiarum;* tunc, quamvis decretum editum ſit à tribunali ſummo; preces tamen iſtius juſti ad coronam uſque adſcendunt: atque tunc aperiuntur portæ ſyſtematis miſerationum; quo facto, omnes ſententiæ promulgatæ revocantur: quoniam à miſerandi luminibus omnes Sephiræ illuſtrantur, replenturque miſericordiâ influxuque & benedictione atque immanatione: eodemque tempore in omnibus Sephiris nullus eſt locus ubi prævaleat judicium, vel ira; quia omnia conſiſtunt in lætitia & beneplacito, ſublatiſque omnibus indignandi modis, illi qui judicium exequuntur moventur ad miſericordiam: quia cuncta miſerationibus magnis affluunt per tredecim canales ſupernos defluentes in tredecim modos judicii laxioris; non ad judicium, ſed ad favorem & miſericordiam, quamvis mundi incolæ hoc ipſo digni non ſint. Cum enim juſtus ille id efficit, ut apertæ ſint miſericordiarum portæ; tunc omnia per miſericordiæ attributum reguntur. Et hoc eſt: *Gratiam exhibeo cui gratiam exhibeo*, quamvis id non fieret per naturam Juſtitiæ: *Et miſereor cujus miſereor*, quamvis judicii non transgrediar limites.

10. Et ſicut hæc fiunt precũ beneficio; ſic idem efficit obſervantia horum vel illorum præceptorum, quæ pariter cauſa eſt, ut apertæ ſint portæ ſyſtematis miſericordiarum; qualis eſt Elevatio manuum, & ſimilia.

11. Cùm apertæ ſunt portæ ſupra dictæ, *tempus* eſt *beneplaciti*, juxta Pſ. 69, 14. quia tunc omnes mundi, tam ſupra, quàm infra, gratiâ pleni ſunt, & miſericordiâ atque beneplacito: nec

nec locum habent judicia vel pœnæ, ſive parvæ ſint, ſive magnæ. Deuſque cùm benevolum ſe exhiberet Moſi ad expianda peccata Iiſraëlitarum, hoc eidem elargiebatur donum, ut aperire poſſet ſyſtema miſericordiarum tempore indignationis, omnemque judicii rigorem in meras convertere miſerationes: & tunc tradidit ipſi tredecim menſuras miſericordiarum. Unde dixerunt majores noſtri: *Fœdus pactum eſt tredecim menſuris, quæ non deſtituuntur effectu.* Et cum illarum fit mentio coram Deo, judicium commutatur in miſerricordiam remittitq; peccata eorum. Unde iterū dixerunt ſapientes: *Deus apparuit Moſi in Sinai ſub forma miniſtri Eccleſiæ, dixitque ipſi: quotiescunque peccabunt Iiſraëlitæ, ſic agant coram me, & remittam ipſis peccata eorum.* Quæ ex ſupra dictis facilè intelligi poterunt.

12. His præmiſſis, porrò nota; tum temporis, cum appropinquaret momentum, quod Deus prædixerat Abrahamo; liberandi ſc. Iiſraëlitas ex Ægypto; ipſos ſanè nequaquam tali liberatione fuiſſe dignos, prout latè hæc tradit Jecheſkel c. 20, ℣. 5. *In die qua elegi Iſraël, & levavi manum meam pro ſemine Domus Jaacob, & cognitus ſum iis in terra Ægypti, &c.* & ℣. 7. *Et dixi ad eos: unusquisque abominationes oculorum ſuorum projiciat, &c.* ℣. 8. *Et rebellarunt contra me, nec cupierunt audire me, &c. Et dixi, ut effunderem iram meam ſuper eos.* ℣. 9. *Sed feci propter nomen meum, &c.* quid fecit Sanctus i. q. b. ſ. videbat appropinquare finem, nec dignos tamen eſſe Iiſraëlitas liberatione; detecta igitur eſt facies *Coronæ*, ſyſtema nempe miſericordiarum perfectarum; omnesq; Sephiræ atq; Canales replebantur gratia & miſeratione, locoq; movebatur indignatio.

13. Unde ad Moſen dicebat Dominus: Ex. 3, 14. *Sic dices filiis Iſraël:* אהי״ה *Ero miſit me ad vos*, q. ſ. diceret: Mundus omnimodæ gratiæ manifeſtatus eſt omnibus Sephiris, effulſitque nomen אהי״ה; judiciumque mutatum eſt in miſerationem: & ex hac ratione liberamini, quamvis eo non ſitis digni ob opera veſtra prava.

 Cùm

14. Cùm autem nomen אירין abſconditú eſt, & Tetragrammaton judicandi officio fungitur, tunc judicium exercetur ſive in bonum, ſive in malum.

15. Si igitur tanta eſt Iiſraëlitarum culpa ut in Tribunali Tetragrammati decernatur, Sephiram *Jeſod* amovendam eſſe à *Regni* Menſura; tunc tempus Vaſtationis & Exilii eſt, vocaturque *Tempus malum.* Unde Jeſchai 57,1. *A faciebus mali colligitur juſtus.* Et tunc Malchuth relinquitur arida, bonoque ſuperno carens, omnique pœna & perditione plena. Qui ergò ſciverunt in debitum redigere ordinem trinam hanc judiciorum ſeriem, Prophetarũ potiſſimum & Talmudicorũ temporibus illi avertere potuerunt omnia decreta pœnalia, ſcutumque fuerunt Iiſraëli, eò quod canales Tetragrammaticos ita dirigerent ut in metrum Adonai influerent; cum ſcil. precibus ſuis aſcenderunt uſque ad beneplaciti fontem, reſeratis miſerationum portis, unde lux infinita promanaret: Unde Scriptura Pſal. 118, 27. *Deus Tetragrammaton* (eſt,) *& illuxit nobis.*

16. Hæc tum fiunt, cum facies Coronæ convertitur ad faciem judicii laxioris, unde illud: Prov. 16, 15. *In luce faciei Regis vita.* Ubicunque enim in ſcriptura aliquid traditur de luce faciei ſupernæ, ibi innuitur apertas eſſe portas miſericordiæ, &c. & huc pertinet locus Pſ. 4, 7. *Multi dicunt: quis videre nos faciet bonum? eleva ſuper nos lucem faciei tua, Domine.* It. Pſ. 31, 18. *Lucere fac faciem tuam ſuper ſervum tuum.* Et Pſ. 11, 17. *Quoniam juſtus Dominus juſtitias dilexit, rectum videbunt facies ejus*; ubi non פניו ſed פנימו quia cum mundi miſericordiæ & judicii mundus de facie ad faciem ſeſe reſpiciunt, plena & perfecta ſunt omnia.

17. Et ex hac miſerationum copia Deus etiam Sacerdotibus injunxit ut benedicerent, quamvis fortè Iiſraëlitæ digni non eſſent, illam benedictionem ſuſcipere. Unde claves ad miſerationum hoc ſyſtema tradidit Sacerdotibus Dominus, quaſi dice-

diceret: quando vos benedicetis, aperientur portæ gratiarum, &c. & nemo influxui hujus gratiæ reſiſtere', vel aliqua accuſatione eam impedire poterit, ſilebuntque accuſatores, & miniſtri juſtitiæ omnes. Unde ſic ſcriptura: Num. 6. 23. כה *Sic benedicetis*,&c. *Sic*, i. e. per nomen Expoſitum, quod aperit portas ſupernas. Quid autem dicetis? *Benedicat Tibi Dominus & cuſtodiat te:* & ut ſtabilis maneat benedictio: *Lucere faciat Dominus faciem ſuam ad te, & miſereatur tui.* q. d. cum fulgebunt miſerationes illæ magnæ à Corona Summa, quæ ſunt facies illa, quæ omnes illuminat Sephiras, tunc impleatur omne deſiderium tuum, quamvis miſeratione indignus fores; gratis enim hoc donum tibi datum. Et huc pertinent loca Deut. 4,7. Jeſ. 55, 6. Pſ. 91, 15. ſeqq.

18. Hæc eſt menſura illa Kether, cujus Symbolum eſt Apex literæ Jod in Tetragrammato. Schaare Orah ſub Ehjeh. Sequitur ibidem הוא. Vid. ניצוצות n. 25.

19. De Nomine אהיה Vid. Sohar Tom. 3. fol. 4. col. 16. Fol. 29. & 30. col. 117.

אהל מועד *Tabernaculum concilii.* [Connectitur in Schaare Orah cum Schechinah.]

1. Dimenſio ײ Adonai, quæ eſt Malchuth, *Tabernaculum concilii* nuncupari ſolet, quia hæc eſt Domus Tetragrammati quam incolit, juxta illud Lev. 1, 1. *Et vocavit Moſen & locutus eſt ei Tetragrammaton de tabernaculo concilii, dicens, &c.* Cum quocunque enim Deus locutus eſt, tabernaculo mediante locutus eſt: At Moſes Tabernaculi interiora adiens facie ad faciem Tetragrammati ſuſcepit eloquia, juxta Num. 7, 89. *Cumque venerit Moſcheh in Tabernaculum concilii, &c.* Chaldaica verò editio, hoc nomen Tabernaculum per vocem משכנא ſeu *habitaculum* profert, quod cohabitantis gloriæ myſterium inſinuat. Dictio autem Moed (quam latina editio *teſtimonium* dicit) Hebraico eloquio *domum conventus*, phraſinque *paratum eſſe*, denunciat: quia Altiſſimi nomen, ibi

ibi veluti in concilii ædibus paratum ſemper comperitur, juxta illud Exod. 25, 21. *Et tecum ibi conveniam* [Schaare Orah ſub Adonai. Sequitur ibidem Zedek.]

2. *Obel Moëd* eſt *Schechinah & Malchuth*; quæ propterea ſic vocatur quia eſt Domus & teſtimonium modi Tiphereth, ejusque locus conveniendi. In Chaldaico enim אהל dicitur משכן *habitaculum:* quia ipſa eſt habitaculum Domini; unde Exod. 25, 22. *Et conveniam ad te ibi.* Sic enim Tiphereth cum Moſche loquitur in Tabernaculo de facie ad faciem. Ipſa autem tunc ſic vocatur, quando ornata eſt ornatu ſuo coram facie Regis ſponſi. Sic autem in Sohar dicitur Paraſch. בלק ad locum illum Levit. 1, 1. *Et vocavit Deus ad Moſcheh, ex tabernaculo conventus:* De Templo ornato, de Templo pretioſo ſuperiorum & inferiorum, quod ſummi & imi deſiderant, & non poſſunt appropinquare illi, &c. Senſus hic eſt: Sponſam, quando ornata eſt ad ſuſcipiendam præſentiam mariti ſui, tunc perfectam eſſe in ſeipſa juxta illud Cant. 1, 6. *Ne reſpiciatis quòd ego fuſca ſim:* qui locus explicatur in Cantico Canticorum ex Sohar, ubi vide.

3 Propterea autem vocatur *habitaculum* זמנא i. e. *temporale*, de eo ſc. tempore, quo unio non eſt perfecta: quò pertinet illud Exod. 33, 11. *Et Jehoſchua filius Nun, puer non recedebat de medio tabernaculi:* Quæ ita explicantur in Sohar, Par. תרומה quòd habitaculum fuerit ſub myſterio נער pueri; & tunc vocetur habitaculum temporale, quod nempe certis temporibus tale eſt. Habitaculum autem fundamentale fuit in Monte Sancto, quo in loco etiam in ſuperis extitit ſub myſterio Throni firmi. Pard. Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

או *Vel.* Hæc vocula refertur ad Vav quod deducitur à Corona quæ eſt Aleph. Eſtque linea media inter dextrum & ſiniſtrum locata. Unde ſi diſtinctio facienda eſt inter hoc vel illud, adhibetur particula או vel, aut, ſive. Pard. ibid. hoc tit.

אוא Eſt abbreviatura vocum אבא ואמא *Pater & Mater*, de quibus ſuo loco.

אוב *Ventriloquus* & ידעוני *Ariolus* ſunt cognomina Corticum exteriorum; ſuntque Klippoth ſeu cortices immundi duo.

2. Nec mireris, quòd literæ connotationem habeant Putaminum, cum tamen ſanctæ ſint: earundem enim collectio quandoque Exteriora deſignat, prout videtur in exemplo שור bovis & ſimilium. Pard. Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אוד *Torris, Titio*, quod ab igne ereptum eſt. Eſt cognomen rei cujuſdam quæ prodiit è rigore judicii, ab ejuſdemque igne atque operatione liberata eſt.

2. Poteſt tamen etiam cognomen eſſe Malchuth, quæ vocatur אד vapor ut dictum ſuo loco: quando autem infra judicium eſt verſus alterum latus, per literam Vav quæ in ipſa eſt, ejuſque exſuſcitationem; tunc vocatur אוד torris erutus ab incendio, quæ ſunt tres literæ nominis Adonai אדו. Confer Amos 4, 11. Zachari. 3, 2. Pardes Rimmon. ib.

אוה *Deſideravit*, ut in loco Pſ. 132, 13. *Quoniam elegit Dominus Sion*, אוה *deſideravit in habitaculum ſibi*. Quod ſic exponitur in Tikkunim: quod ſit unio literæ Aleph ſeu Kether, cum Tiphereth & Malchuth; quæ vocantur ו״ה quòd optimè quadrat ad Textus Scripturæ: eò quod per beneplacitum & influxum emanantem à corona adornatum ſponſi & ſponſæ, iſti ſe invicem deſiderant. Quod facilè applicari poterit ad ſimilia. Pard. ibid.

אווז לבן *Anſer albus*. Quidam exponunt de Chochmah. Sic enim dicunt Magg. noſtri: qui ſomnians videt anſerem intentus erit ad ſapientiam. Ratio peti poteſt vel à colore albedinis: vel quia ſicut anſer magnâ voce clamat, ita ſapiens clamores excitat in ſtudio legis.

2. Sapientia autem h. l. intelligitur inferior quæ vocem edere dicitur. Quamvis & ſapientia ſuperior intelligi queat,

juxta illud Prov. 1, 20. *Sapientia forâs prædicabit* · quod fit poſtquam defluxit in Binah; & ex Binah foràs: ſicut dicitur l.c. *in plateis dabit vocem ſuam*, ſicut exponitur in Sohar. Pardes ibid.

אוחים *Muſtela* vel ſimilia *animalia terribilia*, de quibus loquitur Jeſchai c. 13, 21. *Et replebuntur domus eorum animalibus feris*, ubi intelliguntur ſpecies quædam ferarum.

2. Hoc tamen nomine etiam intelligitur ſpecies quædam ex Klippoth ſeu Corticibus, quæ inhabitat loca deſerta, prout ſic tradiderunt Magiſtri noſtri in materia שאירה. Et fortè Ochim ſunt Lilith & Samaël qui ſunt אחים fratres in fraternitate. Pard. ib.

אוי *Eheu, va!* Locum illum Iirmei. 6, 4. אוי *Væ nobis, quia declinavit dies, &c.* Sic explicat R. Schimeon Jochaides Sect. אחרי מות: quando elevatur Tiphereth ad Kether, quod abſit! & influentia nulla extat ne quidem in Binah; & pœnitentia nulla prodeſt, ad infringendum decretum; tunc אוי *eheu?*

2. Quod ulterius ſic explicatur: quod Jeſod eſt Vav parvum & caput juſti, i.e. locus ubi degunt benedictiones, juxta illud Prov. 10, 6. *Benedictiones ſunt ſuper caput juſti:* hoc inquam eſt Vav tractus nempe modi Tiphereth ad Jeſod.

3. Quando ergo influentia aufertur à Jeſod ad Tiphereth, tunc etiam caput hujus Vav elevatur ad Vav quod eſt in Tiphereth.

4. Cùm autem etiam Tiphereth elevatur ad Coronam, quæ eſt Aleph, ita ut nulla detur influentia, ne quidem in Binah, tunc dicitur אוי Væ; quando ſc. canales confracti ſunt, & fames exiſtit. Pard. ib.

אויב *Inimicus.* Quicquid ad hunc ſenſum ſpectat ad naturam Judicii refertur. Sæpe tamen hoc nomen etiam de exterioribus intelligitur, qui veri ſunt *inimici.* Et juxta verba R. Schimeon ben Jochai in Idra; etiam angeli vocantur *inimici.* Unde illud Daniel. 4, 10. עיר *Vigil & Sanctus de cœlo* de-

deſcendebant, i. e. Inimicus Sanctus, juxta Phraſin 1. Sam. 28, 16. *Et factus eſt* ערך *inimicus tuus.* Pard. ib.

אויל *Stultus*, & omnis denominatio hinc petita figurâ ſunt Klippæ ſeu putaminis, quo pertinet שגעון amentia, & ſimilia. Pard. ib.

אויר *Aër.* Hoc nomen in libro Raja Mehimna refertur ad Tiphereth. Verba ſunt hæc: *Tiphereth eſt aër:* & propterea de *votis* ſolutis dicitur quod volitent in aëre: quia votum refertur ad Binah; hæc autem volitat ſuper Tiphereth, ut notum eſt.

2. Et alio in loco dicitur: *Ibi eſt Uriel qui eſt aër:* item alio in loco: *Et hæc eſt columna media, quæ eſt aër.*

3. Ex quibus omnibus patet, quod aëris cognominatio pertineat ad Tiphereth.

4. Et eodem ſenſu alio in loco dicunt ſapientes: *Litera Jod ex Tetragrammato implicatur voci* אור *Lux, & inde fit* אויר *aër.* Unde illud: אוירא aër terræ Iiſraëlis ſapientem reddit: quia litera Jod quæ ſapientiam deſignat immiſcetur voci אור Lux.

5. Et hæc eſt illa lux qua amictus fuit Deus cum crearet Mundum, juxta illud Pſ. 104, 2. *Amictus luce tanquam veſte: extendit cœlum ſicut cortinam.*

6. Et hoc eſt illud יְהִי אוֹר *fiat lux*, i. e. יה אויר. Statuunt enim arcanorum Legis Magiſtri, quod factæ ſint Havajoth ſeu modi Tetragrammatici antequam exiſteret quicquam. Unde illud: *Fiat Lux* ויהי אור *& facta eſt Lux.* Unde patet, quòd ויהי anteceſſerit. Hæc ibi. Senſus eſt iſte: Fundamentum Lucis eſt Binah: & in illa deſignantur quinque lumina; quia toties fit mentio Lucis in hiſtoria Creationis ejus quæ correſpondet ה & quinario ſuperno.

7. Et ſic R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim tradit: & Chochmah veſtitur à Binah. Et hoc eſt illud Pſ. 104, 2. *Amictus luce.*

8. Et Hæc eſt Cauſa Havajoth ſeu Modorum Tetragrammaticorum qui ab inde producti ſunt per conjunctionem utriusque. Unde illud Pſ. 104, 2. *Extendens cælum ſicut cortinam, &c.*

9. Fieri tamen non poteſt, ut conjungantur Chochmah & Binah niſi mediante Daath ſeu ſcientiâ quæ ipſas unit. (de quo vid. Pardes Tract. 3. & Tr. 8.) Et quia in Daath ſ. ſcientia eſt amborum illorum unio, hinc ex ipſorum nomine appellatur אויר *aër* ſimili unione qua & illa ſunt unita. Non enim vocatur אויר niſi natura illa tenuis ſub myſterio Daath. Et ex his fieri poteſt ſermonis iſtius explicatio.

10. Porrò etiam *Kether Corona* vocatur אויר aër & quidem ex duplici cauſa: Primò quia non apprehenditur, ſed tantum habet naturam adhæſionis, & unionis, cum principio emanativo. Secundò quia aliquantulum apprehenditur: de quo ſic ait R. Schimeon ben Jochai in Cant. Canticorum: quia per illum impulſum inſedit Cerebro in aëre tenui comprehenſibili tamen: Datur autem aër tenuis qui planè incomprehenſibilis eſt: hic verò, qui comprehenditur, cùm inſidet illi cerebro impulſus ille ſupernus, tunc prodeunt omnes motus *accentuum, &c.* Taamim autem ſeu *accentus* ſunt à Corona. Aër ergo qui comprehenditur dicitur reſidere & impoſitus eſſe Sapientiæ, quæ vocatur Cerebrum. Illa autem notio aëris quæ incomprehenſibilis dicitur aliquando vocatur אויר קדמון aër primus, quia primum tribuitur Coronæ. Quamvis autem comprehendi dicatur ille, ſenſus tamen non eſt quod penitus comprehendi queat, quia ne Chochmah quidem comprehendi poteſt. Sed ſenſus eſt, quod non comprehendatur ne quidem à Sephirah Chochmah, ſed tenuiſſimæ ſit naturæ, & uniatur cum Æn-Soph. (vid. Pard. Tract. 11.) Kether ergo vocatur aër; quia reſidet in Chochmah & Binah, quatenus illæ unitæ ſunt ſub myſterio Daath, quæ eſt ipſarum unio. Unde אויר eſt quaſi י״ אור *Lux litera Jod*, unde Kether, quæ vim

lar-

largitur Daath, ſeu Scientiæ, ut illa unire queat, vocatur *aër.*

11. Et in Tikkunim Binah dicitur aër tenuis his verbis: *Illa eſt* ה *ſupernum, aër tenuis, aër* Terræ Iiſraël quæ ſapientem reddit, ex parte Chochmah quæ eſt Jod. Hæc ibi. Quæ fere conveniunt cum iis quæ ſupra diximus. Pard. ib.

אוכל *Comedens.* Locus ille Jud. 14, 14. *A comedente exivit cibus,* in Sohar Par. ויחי ſic explicatur, ut per comedentem intelligatur juſtus (ſeu Jeſod,) quia iſte comedit omnem influentiam ſupernam, ut eandem rurſus demittat in Malchuth, ſicut ſcribitur Prov. 13, 25. *Juſtus comedit ad Saturitatem animæ ſuæ.* Cibus autem qui ab ipſo prodit eſt ille influxus quem dimittit ad inferiora: & iſte eſt cibus Schechinæ. Pardes ib.

אומנת *Nutrix.* Vid. אמנת.

אומן *Nutritor.* Refertur ad Jeſod: quia hic modus vocatur nutriens Hadaſſæ Eſth. 2, 7. quæ eſt Schechinah: atque eidem largitur influxum multorum bonorum à Sephiris ſuperioribus. Pard. ibid.

Vid. plura in Sohar P. III. f. 86. col. 339.
Part. II. fol. 71. col. 284.
P. III. fol. 134. col. 534.
Fol. 16. col. 61.

און *On.* In Sohar Sect. וישמע R. Schimeon ben Jochai hanc vocem ſic explicat: און ſumatur ex loco Gen. 41, 50. c. 46, 20. *Filia Potiphera Sacerdotis On.* Et אוני ex c. 35, 18. filius אוני. Quæ ambo cognomina ſunt corticem deſignantia. Verba ejus hæc ſunt: *Sacerdos On denotat latus alterum ſiniſtrum ſcilicet.* Et huc pertinet myſticum illud de Rachel cum videret moriendum ſibi eſſe: *Et vocavit nomen ejus: filius* אוני. Et propterea Jaacob reſarciebat nomen ejus, eumque vocabat filium dextræ, & non filium On, *ut à dextra denominaretur, & non à ſiniſtra.* Hæc ibi. Pard. h. l.

אָוֶן autem *iniquitas, vanitas, moleſtia*, intelligi poteſt ex loco Ijob 5, 6. *Quoniam non egredietur de pulvere iniquitas.* Ex quo etiam explicari poteſt quicquid reperitur ſub phraſi אונאה ad denotandam *oppreſsionem, vim, violentiam, deceptionem, defraudationem*, & ſimilia.

2. Quod autem dicitur Gen. 49, 3. *Ruben primogenitus tu, fortitudo, & principium* אוני *roboris mei:* id habet ſignificationem potentiæ, & ad ſanctitatem pertinet. Fortè etiam hic denotatur unio vocis אני ego, qua denotatur Malchuth; cum Vav quod pertinet ad Tiphereth: quod pariter ad ſanctitatem refertur. Pardes h.l.

אופל *Caligo.* Eſt Gebhurah, quæ propter judicium ita vocatur. De hoc vid. plura in Pardes Tract. 10. & Tract. 23. c. 1. h. l.

אופן *Rota.* Ita vocatur Gedulah, quippe qui modus eſt magnus ille director totius vehiculi. Sic explicat R. Moſcheh in Libro השם.

2. In Tikkunim autem R. Schimeon ben Jochai hæc tradit; quòd Rotæ Mercabhæ, ſeu vehiculi atque ſellæ curulis ſint Nezach & Hod. Juſtus autem ſit Rota illa una Jecheſk. 1, 15. Quatuor autem animalia iſtius vehiculi ſint Gedulah, cujus facies eſt Leonis; Gebhurah, cujus facies eſt Bovis; Tiphereth, cujus facies eſt Aquilæ; & Malchuth cujus facies eſt Hominis. His ſubjicit: duas Rotas Mercabhæ eſſe Nezach & Hod; & Rotam unam, quæ ſuper Terram, eſſe Jeſod, qui ſuper Terram, i. e. Malchuth, locatus ſit.

3. In Sohar Cantici Canticorum autem dicitur: tres facies Malchuth reſpicere tres Patres, quorum nomina ſunt אל. אלהים. אדני. ſub quibus una ſit facies, quæ recipiat (multa) à tribus faciebus; quæque vocetur אופן Rota una in terra: quaſi de illa inſtituatur quæſtio hoc modo: אוּ פָּן vel אָן פָּן ubi eſt facies illa una? cui ſubjiciatur reſponſio: in Terra. Pardes h. l.

אור

אור *Lux.* Ad plurima refertur; nempe primò ad *Tiphereth*, ſicut ſcriptum eſt, Prov. 6, 23. *Et Lex Lux.* Iſte enim modus lucem infundit, & illuminat *pupillam oculi*, quæ eſt *Malchuth.*

2. Deinde etiam Binah vocatur *Lux*; quippe quæ illuminat quinque Sephiroth, quæ ſunt: Gedulah; Gebhurah; Tiphereth; qui ſunt tres colores oculi: & duo Cherubin oculi ſeu palpebræ, quæ ſunt Nezach & Hod. Jamque dictum eſt alibi, quod hæc ipſa eas illuminet, per myſterium 50. Portarum Binah. De his ita loquitur R. Schimeon ben Jochai in libro Raja Mehimna: Jod eſt pupilla oculi, quia, juxta Prov. 6, 23. *Lucerna eſt mandatum, & Lex Lux*; nempe Vav, quod lumen infundit in eam. He continet tres colores oculi, & duas oculi alas ſeu palpebras: Lux autem quæ iſta illuminat per intrinſeca, eſt He ſupernum, quæ eſt Lux, &c. Hæc ibi. Sed Tiphereth vocatur Lux, quatenus illuminat Malchuth: Binah autem eodem gaudet nomine, quatenus illuſtrat quinque Sephiroth ſupra dictas, luce quinquaginta ſuarum portarum.

3. Sciendum autem fundamentum Lucis in duobus his locis exiſtentis, tamen eſſe in Cheſed. Unde die Creationis prima mentio fit quinque luminum, quibus innuuntur quinque Sephiroth ſupra dictæ: quæ in ea quidem ſunt, ratione Binah; non tamen dicuntur Lumina niſi ratione Cheſed. Atque ſic traditur in Sohar Paraſch. Trumah; in illo actu ubi R. Abba & R. Chaja ſermocinantur in hoſpitio ad locum illum Prov. 6, 23. *Quia Lucerna eſt Mandatum, & Lux Lex*; ubi hæc leguntur: *Et propter quinque illos gradus; qui emittuntur & propagantur è luce illa prima, quinquies fit lucis mentio: omnia autem veniunt à latere dextro, inque eo continentur.* Hæc ibi.

4. Per iſtam igitur vocantur Lumina; quia fundamentum & radix lucis eſt in Cheſed: ſicut eodem loco fermè circa ini-

„ initium hiſtoriæ exponitur his verbis: *Et Lex eſt Lux:* in il-
„ lam quippe Lucernam Lucem immittit, & hæc accenditur
„ ab ea, ex parte Lucis primitivæ, quæ eſt dextra. Lex enim
„ ab illo latere dextro, Luce ſcil. prima, tradita eſt, ſicut ſcri-
„ ptum eſt Deut. 39, 2. *A dextra ejus ignis, Lex eis.* Unde pa-
„ tet, quòd è parte dextra data ſit. Quamvis ibidem & ſiniſtra
„ contineatur, quia tunc omnino perfecta eſt. Lux hæc com-
„ poſita eſt à ducentis & ſeptem mundis (ſ. Syſtematibus;) qui
„ aſſervati ſunt in latere illius lucis, quæque expanſa eſt per o-
„ mnes. Sub throno ſuperno occulto locati ſunt illi mundi,
„ ad partem illam dextram. Sunt autem trecenti & decem:
„ & ducenti quidem & ſeptem ad dextram ſunt, centum autem
„ & tres ad ſiniſtram, qui efficiunt 310. Et hi ſunt illi, quos
„ Sanctus ille benedictus ſemper ordinat, & ab illis multi emit-
„ tuntur Theſauri pretioſiſſimi: omneſque aſſervantur ut ab
„ illis voluptatem capiant Juſti in mundo venturo. Deq; il-
„ lis ſcriptum eſt: Prov. 8, 21. *Ut hæreditare faciam diligentes*
„ *me* יש, *&c.* De illis etiam ſcribitur Jeſch. 64, 4. *Oculus non*
„ *vidit Elohim præter te.* Trecenti illi & decem mundi aſſer-
„ vati ſunt ſub mundo futuro. Et propter illos ducentos &
„ ſeptem qui ſunt à latere dextro, nomen accepit Lux prima,
„ quamvis ſiniſtra quoq; Lux, Lucis appellationem obtineat:
„ Lux tamen prima ſaltem præparata eſt, ut prolem producat
„ in mundum venturum. Nec ibi tantùm, ſed quotidie id fit:
„ niſi enim hæc lux fuiſſet, mundus ſubſiſtere non poſſet; quia
„ ſcriptum eſt: Pſ. 89, 3. *Dixi: Mundus per Cheſed,* ſeu Beni-
„ gnitatem *ædificabitur.* Hæc ibi.

5. Senſus eſt hic: Per verba illa: *Lucerna eſt mandatum;* intelligitur Malchuth: *& Lex,* eſt Tiphereth, qui accendit, & influit in Malchuth; eſtque Lux *lucens & accendens.* Dicitq; hanc lucem provenire de parte Cheſed, ex hac enim Tiphereth originaliter ſuctionem ſuam inſtituit. Rationem autem adducit ex textu Deut. 33, 2. *A dextra ejus, &c.* quaſi obje-

objectionem formaret ex eo, quod textus aſſerere videatur Legem datam eſſe à dextra & à ſiniſtra, quia dicit: à dextra ejus, Ignis, Lex eis. Ad quam reſpondet, quod verba *Lex Ignis* indigitent, ſiniſtram innecti dextræ. Perpetuò autem dextra fundamentum & perfectio ſiniſtræ eſt, unde etiam dextræ perfectio reſultat, quæ in eo conſiſtit, quod ſiniſtra cum ea combinetur.

6. Quod addit de 207. mundis, pro argumento adducit, quod in Cheſed ſit אוֹר cujus numerus eſt 207. Unde concludendum; quod ſiniſtra comprehendatur in Mundo ad dextram ſito; dextra enim ſemper prævalet. Lumina enim omnia continentur in יש״ quæ ſunt 310. Et ad dextram propterea locantur 207, quia lumina illa diſtribuuntur in tres lineas; ita ut ad dextram, quæ eſt Cheſed, ſint 103. in medio autem ubi eſt miſericordia totidem; & quia hæc inclinat ad Cheſed, Lex autem à dextris venit, hinc ad dextram dicuntur ducenta & ſeptem. In latere autem ſiniſtro itidem centum ſunt & tria. Unum autem reſtat, quo innuitur unio eorundem; quam ob cauſam etiam א״ unitatis nota in principio vocis אוֹר locum habet, quæ hoc modo reſolvenda eſt: א״ · או״ · אור״ Omnia autem in unum redeunt. Ex 310. igitur mundis iſtis; demonſtratur Lucem pertinere ad Cheſed, quia linea quoque media ad dextram inclinat, quæ eſt Cheſed; unde tot ibi lumina, quot refert numerus אוֹר. Ad ſiniſtrum autem tantum reperiuntur centum & tria; quod ita probatur; quia verba *Ignis, Lex ipſis;* denotant connexionem; quod nempe lumina conjunctim efficiant numerum 310. (Unde quia ſubtrahenda ſunt 207. ad dextram, ad ſiniſtram remanent 103.)

7. Porrò etiam probat quod Lucis appellatio ad Tiphereth pertineat, quamvis ratione Cheſed: quia per hanc Lux adſcendit ad dextram. At quia Lux à Binah provenit, hinc addit: Hæc ſunt illa, quæ Sanctus ille benedictus, qui eſt Binah, ſemper ordinat, i.e. influxum illis præbet, eaque illuminat:

nat; ſuntque lumina pro mundo venturo; unde de iis dicitur: *Oculus non vidit, Elohim, præter te*; ubi pariter intelligitur Binah.

8. Quod autem porro ſubjicit: Propter illa 207. quæ ſunt à dextris, &c. rationem dare nititur, quare Cheſed vocetur Prima; de Luce enim jam dictum; reſtat ut dicatur de Nomine קדמון prima: Nempe quia operationes ſuas inſtituunt & formant modos exiſtendi, ex eo, quod influxum à Binah accipiunt, quippe cui ſunt propinqua, quia Cheſed proxima eſt poſt Binah: hinc dicitur prima, ob hanc præcedentiam, quamvis etiam ſiniſtra Lucis appellatione gaudeat.

9. Deinde objectionem format: ſi operatio eorum principaliter tantum tendit ad mundum venturum; quare dicitur, Legem à dextra datam? Et ſubjungit: id quoque quotidie fieri. Quorum verborum omnium nervus eſt hic: quod quinque illa lumina ſint quinque Sephiroth, quibus appellatio Lucis tribuatur ratione Cheſed, in qua fundamentum Lucis. Item quod ob nexum & fluxum Binah & Cheſed vocetur אוֹ״ר ſub numero 207. Porrò quod Tiphereth vocetur Lux, quatenus tractus dextræ ſuſcipit: Quodque Malchuth vocetur אורה quaſi אוֹ״ר ה״ Lux Domini; quia eam accipit à Tiphereth ratione Cheſed, ut dictum.

10. Deinde Tiphereth etiam vocatur

אור גנוז Lux recondita. Ratio denominationis eſt; quia modus ille reſervatus & elevatus eſt, nec manifeſtatur niſi juſto. Unde dicitur Lux aſſervata Juſtis, nempe pro mundo venturo: quæ eſt Binah; ut notum eſt. Quinque enim lumina ſupra dicta cum ipſa connectuntur per myſterium 50. portarum ejus. Sub ipſis verò non datur *Lux*, ſed *firmamentum*, quod eſt *Jeſod*. Et hoc eſt expanſum illud firmamentum, quod Jecheskel vidit ſuper capitibus Animantium c. 1, 22. quæ ad Malchuth pertinent. Deque iis dicitur Gen. 1, 17. *Et poſuit ea Deus in expenſione cœli.* Jeſod enim eſt firmamentum

tum illud, quod recondit, quicquid ſupra ipſum eſt. Atque hæc omnia latiùs deſcribuntur in Tikkunim his verbis: "Nomen נורא *Terribilis* eſt Columna media; Per Schurek autem denotatur, quod ſit recondita & aſſervata in partibus Juſti; quod eſt Fœdus; & Lux recondita, cujus numerus eſt 207. אור ſc. prout determinarunt Magiſtri Miſchnici; Lux quæ brachium eſt Juſti. Atque hæc eſt Lux illa quæ recondita eſt pro Juſtis ex quinque luminibus: & ſupra illam, omnia manifeſta ſunt."

11. Datur quoque

אור מופלא Lux occulta. Hæc eſt Corona ſumma, quæ ita vocatur, quia abſcondita & contecta eſt ab oculis omnium. Suntque qui hoc nomen etiam de Chochmah exponunt, quia & hæc occulta & contecta eſt ab oculis omnium, quæ ſub ea ſunt. Mihique videtur, quia tres primæ comprehenſæ & occultatæ ſunt in myſterio Coronæ, quæ vocatur פל״א *mirum occultum*, propterea omnes appellari nomine Lucis occultæ; quod nempe quælibet abſcondita ſit reliquis Sephiris. R. Moſcheh autem in Libro has-Schem, hoc nomen etiam prædicat de Jeſod; quod iſte modus quandoque occultetur à Menſura Malchuth.

12. Datur etiam אור צח *Lux candida:* אור מתנוצץ *Lux oriens*: & אור מצוחצח *Lux fulgentiſsima*: quas R. Moſcheh in Binah collocat. De quibus vide Pardes Tract. 11.

13. Eſtque aliquis cui Cheſed dicitur אור לבן *Lux alba,* ob myſterium albicantis miſericordiæ atque gratiæ.

14. Gehhurah autem dicitur אור אדום *Lux rubra;* ob myſterium rubentis judicii.

15. Binah verò vocatur אור מתנוצץ *Lux oriens.* It. & Malchuth: quia iſtæ convertibiles ſunt in rigorem & miſericordiam.

16. Alii cuidam Hod vocatur אור מעלה *Lux exaltata:* quia exaltata & glorioſa eſt ob magnificentiam modi Hod ſeu gloriæ, ut exerceat judicium geratq; bella.

17. Nezach autem vocatur אור היקוד *Lux ardoris*; quia ſphæra ejus ad Venerem refertur, quæ amorem introducit, accendentem corda deſideriis amoroſis.

18. Eidem Kether vocatur אור פנימי *Lux interna*, item אור מבהיק *Lux ſplendida:* quia intrinſeca eſt & abſcondita à luce Sephirarum. Splendida autem quia fulget & illuminat omnes Sephiroth. Eidem vocatur אור מתעלם *Lux abſtruſa*; quia omnibus modis atque exactiſſimè occulta eſt. Pardes h. t.

19. Vide plura de אור cujus numeri æquipollent vocibus אדון עולם It. אין סוף in Sohar P. I. fol. 82. col. 328.
P. II. fol. 74. col. 293. 294.
P. III. fol. 45. col. 178.
Fol. 99. col. 395.
De tunicis lucis P. I. fol. 21. col. 82.
P. II. fol. 103. col. 412.
P. III. fol. 125. col. 499.

20. אור פשוט *Lux ſimpliciſſima* vocatur אין סוף ſeu Infinitum ante omnem Emanationē. Nam tum nullum erat ſpatium locusve vacuus, ſed omnia erant Lux infinita. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. de Adamo primo. Vid. אדם קדמון.

אוצר *Theſaurus, gazophylacium, conſervatorium.* Sub hoc nomine occurrit אוצר חיים *Gazophylacium vitæ*, quod multis in locis reperitur, uno tamen ſenſu. Vel enim de *Binah* dicitur, quæ eſt reconditorium pro aſſervanda vita ſapientiæ. Sicut ſcriptum eſt, Eccl. 7, 13. *Sapientia vivificavit habentes eam.* Idem dici poſſet de *Tiphereth:* necnon de *Jeſod:* ut & de *Malchuth*.

2. Hoc modo iiſdem omnibus tribuitur אוצר הנשמות *Gazophylacium animarum.* Item אוצרו הטוב Deuter. 28, 12. *Theſaurus ejus bonus*; ubi vel intelligitur locus, ubi aſſervatur bonum: vel Conſervatorium quod vocatur *Bonum*. Omnium autem optimè hoc nomen tribuitur duobus Hehin no-

nominis Tetragrammati; quæ ſunt figuræ duarum fœminarum (Binah & Malchuth,) quæ ſunt palatia pro duobus maſculis, (Chochmah & Tiphereth.) Pard. Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t.

אורח *Semita.* Datur ſemita quædam, quæ Lucem ſpargit in mundos occultos plurimos in Corona. Et ex illa plurimæ emanant ſemitæ aliæ in modum Tiphereth. Sic traditur in Sohar Sect. נשא in Idra. Pard h. t.

אורחות זרין *Semitæ alienorum* in latere ſiniſtro quæ vocantur אורחות עקלקלות *Semitæ tortuoſæ*, Jud. 5,6. Pard. Rimmon. Tract. cit. h. t.

2. Vid. plura in Sohar Part. III. fol. 113. col. 451.
Fol. 130. 131.
Fol. 123. col. 511.
P. II. fol. 96. col. 381.

אוריאל De hoc videatur Sohar Sect. יתרו

אוריה *Urias.* De hoc videatur Sohar P. II. fol. 106. col. 422.
Fol. 114. col. 454.

אורים ותומים *Lumina & perfectiones.* De his videatur Sohar P. II. fol. 104. col. 413.

אות *Signum.* Hoc nomen Signi, ſicut & אותו *Signum ejus*; ubique refertur ad Jeſod: quia hic modus eſt ſignum fœderis. Et hoc modo multis in locis explicatur in Sohar & in Tikkunim. Verba ejus in Sectione וירא ſunt hæc: ואותו " *& ſignum ejus*, h.e. ſignum fœderis ſancti, ſignum æternum. " Senſus eſt: ſigni nomen referri ad Vav. Et ſic אותות *Signa* ſunt Vavin. Et ſic datur ſignum in bonam, & aliud in malam partem. In bonam ſc. reſpectu benignitatis & miſerationum: in malam autem reſpectu Gebhuræ. Ex parte Tiphereth autem vocatur ſignum longum, quia hic modus eſt medius & mundus longus. Sed in Raja Mehimna *Schechinah* vocatur *ſignum fœderis* reſpectu Jeſod qui vocatur *Juſtus Mundi.*

di. Eodemque in loco traditur quod per ſignum intelligatur Jod quod eſt ſuper Vav. Et Schechinah vocatur אות הי״א *Signum fœmininum:* Chochmah autem vocatur אות הוא *Signum maſculinum* quia ambo vocantur Jodin prout expoſitum eſt in Pardes Tract. 14. c. 3. & 4. Hinc dicitur quod ſignum ſit Vav: & Schechinah reſpectu juſti vocatur ſignum fœmininum: quia ipſa eſt Jod Corona ſuper capite juſti, qui eſt Vav. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

2. De hoc vide plura in Sohar de Phylacteriis P. III. fol. 126. col. 501.

De Circumciſione P. III. f. 86. col. 340.

Et Sect. פנחס in præcepto de oblatione Minchah.

3. Penultima Sephirarum *ſignum* vocari ſolet, eò quòd tum temporis cum Nomina *El Chai* & *Adonai* combinantur, oſtenta & ſigna in ſeculo innoventur. Quare mirum non eſt ſi in Ægypti exitu, cum orationi annexa eſſet redemptio, quam plurima effulſerint portenta atq; prodigia: cui concordat illud Exod. 2, 25. *Et vidit vel reſpexit Elohim filios Iiſraël, & cognovit Elohim.* Nec non illud c. 6, 8. *Et recordatus ſum fœderis mei.* Dicitur etiam *Sabbathum* (quod & El Chai metrum refert,) *ſignum* ut ſcribitur c. 31, 17. *Inter me & filios Iiſraël ſignum ipſum eſt in perpetuum.* Similiter & *Circumciſionem*, quæ hanc ipſam Sephiram *El Chai*, oſtendit, *ſignum* nuncupari didicimus, ut illud Gen. 17, 11. *Circumcidite carnis præputium veſtrum, quod erit ſignum inter me & inter vos.* Hoc myſterium etiam indigitarunt in benedictione circumciſionis, cum „ dicitur: Benedictus ſis tu Domine, qui dilectum hunc ſan„ ctificaſti ab utero, & in carne ejus expreſſiſti Nomen, &c. at„ que ſignum fœderis ſancti, &c. ubi in ſequentibus אל ח״י *Deus vivus* invocatur: (Nomen ſcil. huic negotio appropriatum.) Sic pariter & *arcus ſignum* nominatur, quemadmodum ſcribitur Gen. 9, 15. *Arcum meum dedi in nube, eritque in ſignum fœderis, &c.* Fœderis autem arcus *fœdus El Chai* denunciat.

Quo-

Quoties ergo *ſigni* mentionem audies, metrum *El Chai* intellige, quod *recordationis* myſterium exponit; quo Adonai omnes ſeculi filios in memoriam revocat. At fœderis *Sabbathi & circumciſionis ſignum*, tantùm filios Iiſraël concernit. Signum verò fœderis *Arcus* ſeu Iris in omnia quæ Terrarum complectitur orbis, applicatur.

4. Sæpe etiam metrum *Adonai* ſeu ultimum involvitur in vocula אות *Signum*, v. g. cum *Sabbathum* vocatur *ſignum*; quod tamen in ſe continet duas illas notas זכור ſc. & שמור ſeu *memento*; & *obſerva*, (quarum hæc ad Malchuth refertur.)

5. Sic etiam *Circumciſio* vocatur ſignum: & illa tamen & *Circumciſionem* involvit & *denudationem*, (quarum hæc ad Malchuth refertur.)

6. Huc etiam pertinet quod Jod illud minutũ, apex nempe inferior literæ Vav vocatur *ſignum parvum*, vel litera parva: diciturque ſignum fœderis ſancti. Schaare Orah ſub El Chai. [Connectitur cum ברית. Sequitur שבועה]

אז *Tunc*. R. Moſcheh hanc voculam refert ad *Chochmah*, ex hac ratione, quia numeris refert *octonarium*. Chochmah autem eſt prima poſt ſeptimam à Jeſod, nempe Binah: Eademque efficit unum compoſitum octo iſtarum Sephirarum, uſque ad unionem & coalitionem illarum in Jeſod. Habetque etiam analogiam cum litera ח quæ in voce אחד *unus*, quam memoramus in lectione *Audi Iiſraël*. Et de hoc ſcriptum eſt Job. 28, 27. אז *Tunc vidit eam* (i. e. Sapientiam,) *& numeravit eam.*

2. Hæc quoque eſt *Viſio* לב *Cordis*. Et hic eſt *Rex qui ſolus exaltatus eſt* מאז Pſ. 93, 2. Prov. 8, 22.

3. Et in libro Tikkunim R. Schimeon Jochaides tradit voculam אז innuere combinationem duorum nominum, Tetragrammati & Adonai, quæ ſunt Tiphereth & Malchuth. Combinatio autem ita ſe habet: יאהדונהי quæ ſunt octo literæ. Et huc refertur locus Jeſchai. 58, 9. אז *Tunc invocabis*

ויהוה

ויהוה *& Dominus exaudiet:* i.e. quando combinabis אז ſtatim Dominus reſpondebit: nimirum ipſe & Tribunal ejus, quæ ſunt *Chochmah*, quæ vocatur הוא ipſe, & tribunal ejus eſt *Binah.* Reſpondent autem ambo, quia Schechinah eorum non commoratur deorſum, niſi mediante unione.

4. Adhuc aliud אז occurrit, quæ ſunt duo nomina אהיה & Tetragrammaton, Binah & Chochmah: quorum combinatio hæc eſt: יאהההויהה quæ ſunt octo literæ juxta numemerum vocis אז. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

5. De hac voce vide plura in Sohar P. II. fol. 24.
P. III. fol. 104. col. 416.
Fol. 106. col. 423.

אזוב *Hyſſopus.* De hoc R. Schimeon ben Jochai in Sohar Par. מצורע his verbis loquitur: אזוב eſt Vav parvum, „ quod lactat cœtum Iiſraëlis: ſicut myſticè dicitur de juſto „ qui lac præbeat Juſtitiæ. Hæc ibi. Quæ prolixiùs ibi explicantur. Senſus eſt; quòd *juſtus*, qui eſt fundamentum mundi, vocetur Hyſſopus quatenus influit in Malchuth, cumque ea unitur. Pardes ibid. h. t.

אזור *Cingulum.* Refertur ad Malchuth, quæ unitur cum Tiphereth ſupra Nezach & Hod, ſicut applicatur cingulum, (quod, ut dictum, eſt Malchuth) lumbis viri: Lumbi enim ſunt Nezach & Hod: & vir eſt Tiphereth. Pard. ibid. h.t.

2. Vid. Sohar P. III. fol. 92. col. 366.

אזנים *Aures.* Ab auribus incipit nomen ס״ג in Adam Kadmon, cui etiam attribuuntur notiones טנת״א. Ez Chajim Part. Ozaroth. Chajim Tract. Adam Kadmon.

2. Tranſpiratio prima in Adam Kadmon, de qua ſermo inſtitui poteſt, fit ex interiore illius luce per foramina aurium: quæ concipitur aliquando craſſior fieri prodeundo. Illa enim Lux quæ relinquitur in interioribus Adam Kadmon, longè excellentior eſt eâ, quæ foras prodit, nedum illâ, quæ ad notionem vaſorum ſpectat, & ad corpus illius. Prodit autem ex

ex aure tam dextra, quàm ſiniſtra; radiatque extrinſecus ab utraque parte à loco aurium, uſque ad extremum barbæ apicem, deſcendendo juxta pilos barbæ in malis procreſcentes ad faciei latera. Ad imum autem barbæ apicem duo hæc lumina utriusque auris combinantur, ita tamen ut aliquantulum ſpatii inter utrumque remaneat. Atque hæc Lux faciem ipſam non contingit, ſed tantùm prope eandem delabitur eamque contegit. Nec etiam partem capitis poſticam; ſicut nec faciei partes anteriores attingit; ſed, ut dictum, ſola latera. Hinc circa notionem capitis non adhibetur attributum *anterioris & poſterioris*. Et quamvis ex radiatione hujus lucis lumen aliquod ſecundarium totum iſtum hominem circumdet; primaria tamen vibratio illa eſt, quæ ſupra deſcribitur. Et in hac Luce decem numerationes plenariè inveniuntur, & decas auris dextræ habet notionem Lucis ambientis, decas autem ſiniſtræ, lucis internæ.

3. אזן Per Gematriam æquipollet voci נח 58. quod eſt nomen סג demto ה ultimo. Et iſta lumina habent notionem accentuum nominis סג ſupernorum. Vaſis autem notio in iſtis luminibus non manifeſtatur.

4. Decem autem numerationes hic prodeuntes mirè adhuc ſunt involutæ; ita ut nihil ab ipſis innoteſcat, niſi quòd omnes ſe habeant inſtar unius literæ ה: nam ה & אזן efficiunt סג. Adeo in iſto ה decem numerationes continentur, quæ fundamentum ſuum habent in quinque perſonis, quæ ſunt, *Arich Anpin* ſeu Longanimus, *Abba* ve *Imma* ſeu Pater & Mater, & *Seir* ve *Nukbeh* ſeu brevi iraſcens & Uxor ejus. Quæ omnes tamen hic etiam involutæ ſunt in una litera nempe ה, cujus figura compoſita eſt ex ד & י quæ efficiunt decem, ut appareat decem numerationes ibi involvi. Decem hæ numerationes autem exinde proveniunt quod lux interna & lux ambiens hoc loco inſigniter ab invicem diſtent: quod ſi enim proximiora eſſent non poſſent ſuſtineri. Ib.

I 5. Hæc

5. Hæc *aurium lumina*, antequam perveniunt ad *naſi* terminum, ſola exiſtunt; exinde uſque ad imum barbæ, circundantur lumine naſi, evaduntque hujus *Neſchamah*, ſeu internum. Ibid.

6. Analogia hujus tranſpirationis invenitur in aure humana, quæ ſi digito obturetur, exſpiratio impedita ſonitum excitat, qui, eâdem relaxatâ, ceſſat. Ibid. Tract. Olam han-Nekudim. Vid. טנ״תא. חוטם. אק״. מצח. מלוי 4 מורת.

אזל Habet ſignificatum *eundi*. & 1. Schem. 20, 19. Malchuth vocatur Lapis האזל *Itionis*: quia illa ambulatoria eſt, nunc ſurſum, nunc deorſum digrediens, nec in loco fixo manet.

2. Quandoque etiam in malam partem ſumitur ſicut Ijob. 14, 11. *Abierunt aquæ de mari*: quæ eſt allegoria, ablationem influentiæ denotans, Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

און *Auris.* Aures præfigurant potentias *Gebhuræ*, gaudentque hoc nomine quia iiſdem ſuſcipiuntur preces & Clamor juxta illud Ijob 12, 11. *Auris ſermones probabit.* Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

2. Vid. Sohar P. III. fol. 66. col. 241.
Fol. 125. col. 498.

אח *Frater*. Eſt *Tiphereth*, quia ille modus eſt frater menſuræ Malchuth, idque ratione Cheſed. Atque ita tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim; cujus verba ſunt hæc: „ Ibi Vav vocatur frater. Idem vocatur אח *frater*, quatenus „ compoſitus eſt è novem Sephiroth uſque ad Malchuth, id- „ que h. m. א׳ denotat Coronam ſummam: ח׳ denotat octo „ Sephiroth à Chochmah uſque ad Jeſod. Hæc reperiuntur in Raja Mehimna & in Tikkunim.

2. Porrò ibid. dicitur; Eundem modum intelligi per *fratrem remotum*, Prov. 27, 10. quando nimirum elevatur in Binah, & procul abeſt, à Malchuth. Pard. ib. h. t.

אחד *Unus.* Hoc nomen tribuitur modis Tiphereth & Mal-

Malchuth, quando ſunt uniti, & integram decadem Sephirothicam continent. אח enim deſignat novem, ſicut dictum eſt: Daleth autem eſt Schechinah; ejuſdemque apex eſt Jod, quo mediante illorum unio perficitur.

2. Tiphereth autem quando ſine Malchuth eſt, non dicitur unus. Et ſic iſta exponuntur in Sohar Par. ויקרא his verbis: Traditum eſt: quid eſt אחד? Eſt congregatio Iiſraël, " quando ſc. fœmina viro adhæret. Dicitque R. Schimeon: " quando mas & fœmina unum vocantur, reſpectu fœminæ " hæc appellatio fit: Vir enim absq; fœmina, medietas tantùm " corporis vocatur: Medietas autem Unius nomine haud ve- " nit. Cùm autem duæ medietátes uniuntur, unum fit corpus. Vid. Pardes Tract. 18. c. 4. & Tract. 23. c. 1. h.t.

3. Vid. Sohar Part. I. fol. 10. col. 38.
Fol. 15. col. 56.
Fol. 80. col. 318.
Part. II. fol. 45. col. 178.
Fol. 53. col. 206.
Part. III. fol. 37. col. 146.
Fol. 40. col. 158.
Fol. 3. col. 10.
Fol. 45. col. 178.
Fol. 104. c. 414.
Fol. 109. col. 436.
Fol. 117. col. 468.
Fol. 131. col. 522.
Fol. 136. col. 543.
Fol. 77. col. 308.

4. Æquipollet numeris voci אהבות quæ ſunt tredecim menſuræ miſerationum, & ambo habent numerum Tetragrammati. Ser Sahab.

אחחהע Literæ gutturales, quæ reperiuntur in literis initialibus Loci Exod. 22, 31. אנא חטא עם הזה. Obſecro

peccavit populus iſte. Vide Sohar Part. II. fol. 54. col. 216. 217.

P. I. fol. 57. col. 225.

P. III. fol. 105. col. 417.

Fol. 144. col. 573.

אחור *Pars averſa, poſterior.* Vid. פנים. Hic notandum quod natura recipientium evadat diverſa, pro diverſitate Achurajim ſeu partium averſarum. Nam Tiphereth v. g. recipit lumen ab Achurajim ſeu poſterioribus Gebhuræ, quibus major tribuitur rigiditas. Longe aliter autem ſe habet Gebhurah. Unde in quibuſdam דין ſeu rigor ſummus, in quibuſdam medius, in aliis remiſſus. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Akudim. Vid. נוקבה 5. כלים. טנתא 3. 7. ניצוצות מפרע 5. 8. 19. 20.

אחור & אחוריים *Poſterius, Poſteriora.* Omnia ad Malchuth pertinent; Quæ ita vocatur, quia eſt poſtrema in Syſtemate Aziluth. Sic tradit R. Moſcheh. Ubi tamen illi tantum Gradus vocantur *Achurajim*, qui ultimum in ea locum obtinent; & dicuntur, in imis Schechinæ exiſtere: ſuntque Turmæ & Exercitus ejus. Et ſic etiam dicendum de voce אחרי, prout occurit Jecheſk. 3, 12. *Et audivi poſt me vocem fragoris magni.* Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

אחור באחור Vid. פנים בפנים. It. נפל 2. נוקבה 4. 10. הכאה. מות.

אחוריים 1. Eſt quaſi retrogradatio literarum v. g. יוד יוד וו יוד וו דלת & ſic per totum Tetragrammaton: ubi ſemper creſcit & plenior fit dictio, quaſi in infinitum. De hoc modo videatur Gemara in Tract. Roſch haſch-Schanah c. 1. fol. 17. Et inter tredecim modos ipſi tribuitur appellatio רב חסד *Multus miſericordia.* Sic enim lumina fiunt magna & multa, ita tamen ut Lux ſemper regrediatur & retroſpiciat, juxta illud Cant. 8, 14. *Aſſimilare dilecte mi, capreæ: quæ antroſum pro currit*, & poſt ſe reſpicit: Ita hic, ubi Lux retrogreditur, ſed non vacua, ſed ſemper creſcendo.

2. Hæc

2. Hæc appellatio etiam tribuitur modo alii, v.g. אכדטם pro אלהים, ubi literæ antecedentes pro ſolitis uſurpantur. Et huc referunt illud Cant. 1, 2. *Meliores amores tui præ vino*: ubi literæ initiales vocum טובים דודיך מיין ſunt eædem quæ in dictis Achurajim Nominis Elohim.

3. Significatio hujus nominis refertur ad Judicium rigoroſum. Item

4. Ad Cortices. Vid. Ser. Sahabh hâc voce, ubi citatur M.S. Canphe Jonah.

אחורים דאבא יאמא *Poſteriora Patris & Matris.* De horum deſcenſu & lapſu vid. מב / מות / שבירה / נפל

1. *Achurajim Patris* continebant decem Sephiroth: & ſic etiam *Achurajim Matris.* Paterna ergo cum deſcenderent, ita delabebantur, ut ſubſiſterent coram Facie Uxoris Seiricæ: Materna autem delabentia ſubſiſtebant à tergo ejuſdem Uxoris, ita ut illa in medio conſiſteret. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Injan Ibbur ham-Muchin.

2. *Lapſus* horum tantum *deſcenſus* vocatur, propter magnitudinem eorum. Deſcenderunt enim uſque ad locum uxoris ז״א Seir Anpin in Aziluth. Et illa poſteriora primo quidem vocabantur *reges*: poſt deſcenſum ſuum autem ſaltim *Sarim* ſeu *Principes* dicuntur. Et ex iſtis Achurajim factæ ſunt notiones *Jaakobh* & *Leah* & *Rachel* & *Iiſraël.* Ibid.

אחות *Soror.* Vid. Sohar P. I. fol. 71. col. 284. P. II. fol. 36. col. 142. 143.

אחז *Adhæſit apprehendit.* Hæc vox, & quæcunque hinc derivantur, adhæſionem & connexionem implicant, ſicut v.g. ſurculus inhæret ſtipiti cui inoculatus eſt. Sicut dicitur Cant. 2, 15. *Adhæſerunt nobis vulpes, &c.* ubi intelligitur adhæſio qua partes ſiniſtræ applicantur extremis oris Tabernaculi, Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אח״ף Eſt abbreviatura vocum: אוזן / חוטם / פה *Auris, Naſus, Os,* de quibus ſ. l.

אחר אחרון Vid. Sohar P. II. fol. 46. col. 183. 184.

אחר הדברים *Poſt verba*. Gen. 19, 1. c. 22, 1. c. 39, 7. &c. In Sohar Par. de ligatione Iizchak Gen. 22, 1. dicitur, his verbis notari *Corticem & Accuſatorem*. Quia nomine דברים *Verba*, intelligitur *Malchuth*; & quicquid poſt illam eſt, Cortex eſt & ſiniſtrum. Sicut etiam traditur Sect. וישב Pard. Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אחרית *Noviſsimum*. (Vid. זאת.) Ita vocatur *Binah*; quæ vocatur *ultima omnium*, ob myſterium *Jobel*. Et hæc eſt *Acharith* illa, cujus fit mentio in Libro Jezirah.

2. Datur tamen & alia *Acharith*, nempe אחרית הימים *Extremitas dierum*, Gen. 49, 1. Num. 24, 15. Deut. 4, 30. &c. Ita vocatur *Malchuth*, quatenus compoſita eſt ex omnibus copiis ſuis, bonis atque malis. In Tikkunim autem exponitur; illam ſic vocari reſpectu Chochmah, ſeu *Sapientiæ ſupernæ*: juxta illud Jeſchai. 46, 10. *Annuncians ab initio noviſsimum*: Ubi Chochmah vocatur principium. Sic quoque R. Chija in „ Sohar tradit, his verbis: *Extremitas* dierum eſt arbor tota à „ principio ejus uſque ad finem; quæ eſt arbor boni & mali, &c. ubi de Schechinah ſermo eſt, ut ibidem patet. Et in Sohar „ Par. אחרי מות R. Schimeon ben Jochai ſic tradit: Tempus „ exorientis diluculi vocatur אחרית ים quod eſt *Extremitas* „ *Maris* juxta Pſ. 139, 9. quod eſt ultimum tempus *Malchuth*, „ quæ vocatur *Mare*. Primum autem ejuſdem tempus eſt „ noctis medietas, & quod ſequitur: & ultimum ejus, finis noctis, quando exoritur diluculum. Pard. ib. h. t.

אחשורש *Achaſverus*. De hoc vid. Sohar P. III. fol. 133. col. 532.

אחת *Una. Prima*. R. Moſcheh hoc nomen de *Binah* ex„ponit, eò quòd iſta ſit una (& prima) è ſeptem diebus ſtructu„ræ: quod numerandi myſterium in Die Expiationis uſum habet. Hæc ille.

2. In Raja Mehimna autem quælibet è tribus primis vo-

vocatur Una. Verba ſunt hæc: Binah eſt Una, (vel pri- " ma) & Schechinah infima ſeptima: & ſupra Binam, Una " quoque eſt, & iterum Una, quæ ſunt decem, &c. Hæc ibi. " Quæ & in Sohar occurrunt Par. אמור. Ratio eſt: quia omnes tres apparent in qualibet illarum; hinc unaquæque ex illis vocatur Una, (vel prima) id eſt, omnes tres quæ in hac vel illa reperiuntur, æſtimantur pro Una, & omnes unitæ ſunt. Pard. Rimm. Tract. 23. c. 1. h. t.

אט occurrit Hoſch. 11, 4. ואט quod vulgo exponunt, *& declinabo ad eum cibum.* It. Gen. 33, 14. *Et ducam me ego* לאטי *pedetentim.* Iſtæ & ſimiles phraſes referuntur ad *Malchuth:* quia ipſa eſt una & ſuſcipit influxum à novem, quod innuunt Literæ א & ט. Pardes ibid. h. t.

אטבח Eſt vox fictitia Cabbaliſtarum, qua ſpecies ſcribendi arcana ſignificatur, unâ Alphabethi literâ pro altera poſitâ. Nempe ט pro א/ח pro ב/ז pro ג/ו pro י. Dividitur autem Alphabethum, ſub hac ſpecie, in quatuor claſſes, quarum prima continet literas, numerum denarium comprehendentes: altera, quæ centum: tertia, quæ mille: ut

אט / בח / גז / דו 10.
יצ / כפ / לע / מס 100.
קץ / רף / שן / תם 1000.

Relinquuntur literæ reſiduæ ה / נ / ך quæ non habent par conjugatum, ad aliquem juxta ſuperiores conſtituendum: Singulæ enim geminandæ eſſent, nempe הה 10. נג 100. דך 1000. Combinata tamen quandoque inveniuntur הנ ita ut ſolum ך ſolitarium remaneat. Commutatio fit juxta tres Claſſes, unâ pro altera aſſumptâ. Exempli causâ: In Proverbiis Salomonis legitur: *Qui delicatè educat à pueritia ſua ſervum ſuum, finis ejus erit ut ſit* מנון Prov. 29, 21. Hic מנון per אטבח eſt idem quod סהדדה Teſtimonium. Delicata ſc. educatio contumaciæ ejus erit teſtimonium. Nempe ס eſt pro מ ex combinatione literarum מס: ה pro נ ex combinatione הנ: ד pro

ד pro י ex combinatione די: ה rurſus pro נ ex combinatione הנ. Probant hoc Tabmudici in Succa fol. 52, 2. Buxtorff. Lexic. Rabbin. col. 64.

אטד *Rhamnus, Spina.* Ex Sohar Sect. ויחי apparet, quòd hoc nomine vocetur *Malchuth*, quando eſt plena rigore & judicio duriſſimo. Vox אטד enim numeris æquipollet voci יד *Manus*, quo denotatur manus *ſiniſtra*, Malchuth ſc. ex parte Gebhuræ agens: quæ ętiam deſignatur voce ידכה ubi *ſiniſtra* intelligitur Exod. 13, 16. Sic etiam דוד David numeris refert vocem יד, quippe qui ſpina dolorifica fuit inimicis ſuis. Sicut enim Rhamnus ab omni latere aculeos emittit quàm plurimos: Ita judicium grave ab omni parte plurimum habet duritiei, ſpinoſitatis & rigoris, multosque angelos judiciarios, & ſiniſtra quàm plurima. Pardes Tract. 23. c. 1. h. t.

אי *Ubi?* De hac voce R. Schimeon ben Jochai ad locum Gen. 4, 9. *Ubi eſt Hebhel frater tuus?* ſic loquitur: Veni, ob-„ ſerva. Hæ ſunt duæ literæ quæ ablatæ ſunt ab eo: qui enim „ in illas peccat morti obnoxius eſt. Jod eſt cogitatio vel in-„ tentio, (ſeu Chochmah). Aleph eſt nutritor occultus, & „ obtectus, (corona;) quo indigitatur: quod propter peccatum duo iſta tollantur deſuper Bina. Pardes ibid. h. v.

איד Vid. אד

איום *Formidabilis, terribilis.* In loco Chabh. 1, 7. איום *horribilis*, & נורא *terribilis ipſa:* Vox איום de regno horribili uſurpatur; nec aliorſum pertinet, quàm ad *Tiphereth*, quatenus Gebhurâ imbutus eſt: ſicut Malchuth ratione Gebhuræ vocatur איומה fœminino genere. Pard. ib. h. t.

איך & איכדה *Quomodo?* Initium Threnorum. Eſt cognomen *Malchuth* quando exugit influxum à Judicio: quippe à quo provenit deſolatio. Sic R. Schimeon ben Jochai hanc vocem exponit אי׳ כה׳ ubi eſt *Coh.* (Malchuth) quaſi inſtituatur planctus ſuper Illa. Pard. ib. h. t.

2. Sic quando ex voce ברכה i. e. *benedictio*, auferuntur

literæ

literæ בׄרׄ, & tantum כה remanet; interrogatur אי כ״ה Vid. Soh. P. I. fol. 41. col. 161.
P. II. fol. 64. col. 255.
P. III. fol. 91. col. 304. Ser Sahabh h. l.

אילן *Arbor.* In Tikkunim *Binah* vocatur *radix arboris*, quod omnino verum eſt: Ipſa enim eſt radix *lucis directæ.* Sed *Malchuth* eſt radix *Lucis reflexæ* & redeuntis. אילן enim numeris æquipollet duobus Nominibus יהוד אד״ני quæ ſunt 91. Deinde Nomen Tetragrammaton habet duodecim combinationum varietates, quarum ſumma eſt numerus 312. Et ſic quoque Nomen אילן plenè ſcriptum habet 12. literas, hoc modo: אלף. יו״ד. למ״ד. נו״ן, quarum ſumma pariter ad 312. adſcendit. Et quamvis numeremus decem Sephiroth, & 12. modos Tetragrammati qui vocantur exiſtendi: nihilominus tamen ſimplex eſt Unitas ואי״נו גו״ף ולא״ כ״ח בג״וף quæ verba eundem numerum 312. referunt: *Et nullum ibi eſt Corpus, nec potentia corporea.* In Sectione Pinchas autem *Arbor ſuperna* dicitur Binah; & *inferior* Malchuth. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

Vid. plura in Sohar P. I. fol. 56. col. 221.
P. II. fol. 26. col. 103.
Fol. 28. col. 110.
Fol. 29. col. 117.
Part. III. fol. 94. col. 343.
Part. I. fol. 108. col. 431.
Fol. 120. col. 476.
Part. III. fol. 71. col. 281.

אילת אהבים *Cerva amorum* Prov. 5, 19. Ita vocatur *Malchuth* potiſſimùm ob myſterium *novilunii* quando ſc. iſta in altū porrigit Cornua, quæ ſunt Cornua Hod glorioſa in ipſa apparentia quando nova fit h. m. ☽: aliquando tamen cornu unum altius eſt altero h. m. ☾. Sic tradit R. Schimeon ben Jochai in Raja Mehimna, hac adjecta ratione: Hæc variare "

„ ſecundùm diverſitatem renovationis. Vel enim æqualem
„ accipit influxum à dextra & à ſiniſtra, & renovatio æqualis
„ fit ab utroque loco: & tunc cornua æqualem habent altitu-
„ dinem. Si verò à parte dextra plus accipit, ita ut hæc ſini-
„ ſtræ prævaleat, tunc cornu unum elevatius eſt altero : atque
„ tunc vocatur *cerva amorum*, ob myſterium amoris & Cheſed
„ ſeu benignitatis in ipſa prævalentis. Si autem ſiniſtrum
„ prævalet latus, vocatur אילת השחר *Cerva nigricans* ſeu di-
„ luculi caliginoſi. Pſ. 22, 1. nim. ob nigredinem & anxieta-
„ tem cui ſubjecta eſt in exilio.

2. Alia quoque datur ratio quare vocetur *cerva:* quia cerva diſtribuit pabulum omnibus ſociabus ſuis, quod & *lupo* tribuitur. Unde illud Prov. 31, 15. *Deditque prædam domui ſuæ, & ſtatutum puellis ſuis.* Atque ſic etiam cervi nomine איל vocatur: prout apparet in Sohar Sect. Achare Moth ad locum Pſ. 42, 2. *Sicut cervus anhelat ſuper decurſus aquarum.* Et Sect. Thrumah ad locum illum Pſal. 22, 20. *Sed tu Domine ne*
„ *elonges te*, אילותי *fortitudo mea, &c.* Ubi R. Schimeon ben
„ Jochai: Quid eſt אילותי? Cervus & capreolus, quando cur-
„ runt & procul fugiunt, mox revertuntur in eundem locum
„ quem deſeruerunt. Ita Sanctus ille, qui benedictus ſit, quam-
„ vis elevetur ad loca omnium ſuprema in infinitum uſque;
„ ſtatim tamen ad eundem locum redit: quam ob cauſam?
„ quia Iiſraëlitæ inferiores ipſi adhærent; iſti nempe ita non
„ deſeruntur, ut planè auferatur & elongetur ab iis. Hæc ibi.
Ex quibus verbis primo aſpectu colligi poſſet, quod ſermo ſit de Tiphereth: ſed litera ת quæ reperitur in voce אילותי oſtendit, quòd hoc Nomen ſit Fœmininum, ita ut intelligi debeat cerva ejus; quod referendum erit ad Malchuth, prout id factum videmus in Raja Mehimna; & loco Sectionis Achare Moth. Nec obſtat, quòd ſequatur Nomen, *Sanctus ille, qui benedictus ſit:* quia hoc nomen etiam tribuitur modo Malchuth. Deinde in Sectione Achare Moth R. Schimeon ben

Jochai

Jochai vocem אילות *Cervæ*, ita exponit, quòd ſint omnes illæ virtutes, cervarum ſimilitudine, quæ circundant thronum glorioſum atque ſanctum, juxta illud quod ſcriptum eſt: Cant. 3,7. *Sexaginta fortes ambiunt eum.* Ex hac ratione locum illum: quid eſt Ajalothi? cervus & capreolus, &c. noluimus interpretari de Binah. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

3. De voce איל vide quoque plura in Sohar P. III. fol. 115. 116.

Sectione Schemini fol. 12.

Fol. 16. col. 65.

Sect. Achare fol. 5. col. 19.

אימא *Mater.* Vid. אבא ואימא. Iſta vocatur *fœmina fortis* Corona mariti ſui, propter Gebhuroth. Item *ſeculum venturum.* Ipſa enim è ſolis Gebhuroth eſt compoſita. Ez Chajim Part. Ozar. Chajim Tract. Abba ve Imma.

אימתה *Formido Maxima*, & אימה *Terror*; ad Modum Gebhurah pertinent. De voce אימתה autem & de פחד Timor in Sohar talis reperitur explicatio Sect. Beſchallach: quod Æmatha ſit *Tiphereth*; adducta quoque ratione. Quod " ſi intelligatur quatenus reſpectum habet ad Gebhurah, negari non poteſt. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אין *Nihil.* [In Schaare Orah connectitur cum הוא.] Ob inſcrutabilem *Sephiræ ſupremæ* celſitudinem & quòd illa abſcondita ſit omni creaturæ, nemoque eam poſſit intelligere, illa vocatur אין ſeu *nihilum & non-ens.* Et ſic intelligendus eſt locus Exod. 17,7. *Num eſt Jedud in medio noſtri, an* אין? (i. e. ille cui tribui ſolet Nomen) *non* (exiſtentis.) Quod eſt myſterium duarum Sephirarum ſupremarum quæ includuntur in litera Jod Tetragrammati. Huc etiam pertinet locus Ijobh 28,12. *Sapientia ab* אין (ſ. eo qui quaſi *non* datur) *invenietur.* Nam litera Jod Tetragrammati (quâ ſapientia denotatur,) initium capit ab apice ſuperiore (i.e. corona.) Et hic ſciendum: quandocunque mundus graviſſimis plectitur judi-

ciis ob nimia ejus peccata; tum neceſſum eſſe, ut homines properent, & confugiant ad iſtam Sephiram, quò ibidem medelam inveniant adversùs plagam quamcunque atque ægritudinem. Et hoc ipſum eſt quod dicit Canticum graduum Pſalmus nempe 121, 1. *Levabo oculos meos ad montes ab* אין ſeu ab illo qui quaſi *non* exiſtit *veniat auxilium meum*. Cùm enim detegitur ſyſtema miſerationum & facies illuminantur, tunc menſura rigoris convertitur in menſuram miſericordiæ: unde rectè dicitur: *De* אין *venit auxilium meum*, מעם Jedud, *ab illo quod eſt cum Jedud*. Ubi notanter non dicitur à Domino, ſed denotatur apex literæ Jod Tettagrammati.

2. Porrò obſervandum; quomodo in vocula אין, qua denotatur Sephirah prima, involvatur vox אני, quæ refertur ad Sephiram ultimam. Item quod Aleph denotet apicem literæ Jod, mundumque miſerationum, & nomen אהיה: Jod ipſam ſapientiam & expreſſionem ſeu productionem Ideæ literæ primæ Tetragrammaticæ: tandemque Nun oblongum, defluxum benedictionis & miſericordiæ ab una Sephirah in alteram, uſque ad Malchuth. Nun oblongum enim denotat Syſtema Miſericordiæ defluentis per lineam Tiphereth: Nun curvum autem involvit Myſterium Malchuth recipientis influxum benedictionum deſcendentium ab אין per canales uſq; ad אני metrum ultimum. Et hoc eſt myſterium Syſtematis influentis, & non accipientis: & accipientis non verò influentis in rem ſcil. ſibi unitam, ſed tantùm in ea, quæ ſunt extra ipſum.

3. Tribus autem modis Sephirah אני aliquid accipit à Sephirah אין. Primus indigitatur verbis Eſth. 2, 7. *Et poſuit Coronam Regni in caput ejus*. Secundus eſt: יהוה אדני *Robur meum* Chabh. 3, 18. Tertius continetur his verbis Pſ. 135, 21. *Benedictus ſit Jedud ex Zijon, qui habitat in Jeruſchalaim*. Quos modos ſi quis ritè meditari noverit, illi applicabitur locus Pſ. 91, 14. *Exaltabo eum, quia novit nomen meum*. Sequitur קדם Schaare Orah ſub Ehjeh.

4. O-

4. Omnes in eo conſentiunt, quòd אין ſit cognomen *Coronæ*: idque propterea quia nemo eam poteſt aſſequi; ſed ſi ſuper illa inſtituatur quæſtio, reſpondendum: quod de illa apprehenditur vel comprehenditur eſt אין *Nihil*. R. Moſcheh autem aliam adducit rationem; quod nempe Principium ſoleat vocari Non-ens; Iſta autem omnium Principiorum Principium eſt. Autor libri ha Orah ſic ait: *Aleph* eſt Myſterium apicis Jod, mundus nempe miſerationum Ejeh: *Jod* eſt ipſa ſapientia actualis exſertio Ideæ & prima litera Tetragrammati. *Nun longum*, myſterium profluentis influxus & benedictionis & miſericordiæ ex una Sephirah in aliam, donec perveniatur ad Malchuth. Hæc iſte, qui totam decadem Sephirothicam includi vult in voce אין. Et in Sohar in Tikkunim ſimile quid reperitur. Verba ſunt hæc: Opifex oc-" cultus & nutritor abſconditus, qui eſt אין continet tres Se-" phiras: א״ enim eſt Kether, י״ Chochmah, ן״ Binah. Hæc ibi." Sic ergo quidam hanc vocem de Kether; quidam de tribus primis; quidam de tota Aziluth exponunt. Et juxta ultimum hunc ſenſum in Tikkunim qq. ad locum illum: *Ego primus & ego ultimus* R. Schimeon ben Jochai ſic ait: אני primum eſt אין Corona Summa. אני alterum eſt Malchuth, & אין quatenus totam Aziluth comprehendit. Vid. Pardes Tract. 3. c. 1. Sic alius de voce אין: א״ eſt אהיה: י״ eſt ידוד: ן״ eſt אדני in Malchuth. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אין סוף *Fine carens.* [V. מקיף. אצל. אור פשוט. א״ק מקום פנוי] Sic vocatur *Cauſa Cauſarum*; quæ ſic vocatur quod Celſitudinis ejus nullus ſit terminus, quodque nihil eam queat comprehendere. Quandoque tamen hoc nomen tribuitur *Coronæ*: quia hæc eſt Thronus Infiniti, id eſt, ſedes prima atque ſumma, qua nulla eſt ſuperior; & quia Æn-Soph in illa reſidet, atque occultatur: hinc eodem gaudet nomine. Non alio ergo ſenſu ita vocatur niſi relatione ad ſuperna habitâ, quatenus nempe unitur & adhæret Infinito. Pard. ib. h. t.

איפה *Ephah.* Eſt nomen menſuræ, & refertur ad *corticem*, ex loco Zecharj. 5, 10. *De deducentibus menſuram Ephah;* Ubi eſt cognomen Klippæ.

2. Sic etiam ſe habet ſenſus vocis איפה quod exponunt Ubinam? ut in illo Gen. 27, 33. *Quis eſt ille* איפא: ubi ſapientes noſtri tradunt, quod gehenna ingreſſa ſit cum Eſavo.

3. Quandoque tamen hoc nomen ad *Malchuth* refertur; ſed non niſi ratione אף *Iræ & Judicii.*

4. Quò etiam refertur omnis notio cocturæ, quæ ad judicium ignemque validum refertur. Et præfectus piſtorum eſt figura Samaël, qui eſt princeps accuſatorum. Pardes ibid. h. t.

אי״ק 1. Eſt vox denotans initia unitatum, decadum & „ centenariorum. Unde illud: *Si non eſt* א״ *ſeu unitas, non eſt* י״ „*ſeu decas, & ſi non eſt decas, non eſt* ק״ *hecatontas.* Et hîc latet myſterium *Sacerdotis, Levitæ & Iiſraëlitæ:* quibus correſpondent *Corona*, collata cum Sacerdote; *Chochmah* cum Levita; & *Binah* cum Iiſraëlita. Quare Iiſraëlitæ quotidie dicere tenentur centum benedictiones: de centum autem decima datur Levitis, quæ ſunt decimæ primæ: & Levita unum dat Sacerdoti è decem. Si ergo non quotidie abſolvunt centum benedictiones, tunc Corona quæ eſt Sacerdos non dat influentiam Levitæ, quæ eſt Chochmah: Et ſi influxu caret Chochmah, eodem caret & Binah, unde Iiſraëlitis influentia eſt; ex quo intelligitur illud de אי״ק: ſi non eſt ק״ non eſt י״, & ſi non eſt י״, non eſt א״.

2. Aliter hæc ita explicantur: *Si non eſt* קוף, quod plenè ſcriptum numeris æquipollet voci מקום *Locus:* Unde hic ſenſus: Si Iiſraëlitæ non obſervant *Legem oralem*, quæ indigitatur per vocem מקום Locus; non deſcendit influentia à ſapientia ſuperna quæ vocatur *Jod*, eſtque *Lex ſcripta.* Si autem non eſt Lex ſcripta non eſt *Aleph*, i. e. Corona ſumma.

My-

Myſterium ergo איק in hoc conſiſtit: quòd Aleph ipſam illius Menſuræ naturam denotet, quatenus ad radicem & unionem ſuum reſpectum habet. Aleph enim notat punctum unum undique æquale, in quo nulla eſt manifeſtatio nec extenſio ex vera ſua natura, quæ conſtat è punctis decem: & hæc puncta decem ſe habent ad inſtar veſtis erga punctum medium. Decem autem hæc puncta ulterius extenduntur, & ſingula ſuâ iterum conſtant decade; unde centum. Quæ centum iterum ſunt veſtis decem illorum punctorum; quia ſicut ſe habet unum ad decem, ita ſe habent decem ad centum: & ſicut decem puncta ſunt rami qui obtegunt radicem; ita centum ſunt rami ſuam iterum radicem contegentes ad inſtar veſtimenti. Et hoc eſt myſterium Sacerdotum, Levitarum & Iiſraëlitarum, ut dictum ſupra. Caſtra enim Iiſraëlitica ad inſtar veſtis obtegebant Caſtra Levitica; & hæc pari modo Sacerdotum Caſtra cingebant, quæ erant Caſtra Schechinæ. Unde illud: " Sacerdotes pertinent ad Cultum ſuum; Levitæ ad Cantus " ſuos; & Iiſraëlitæ ad ſuas ſtationes. Unde ulterius patet my- " ſterium illud, quod Corona ſit punctum medium manifeſtatum in Chochmah: Chochmah autem manifeſtetur in Binah: Unde Binah veſtis eſt Chochmæ, & Chochmah veſtis Coronæ. Qua ratione ſe quoque habent Gedulah, Gebhurah, Tiphereth: Item Nezach, Hod, Jeſod: item Kether, Tiphereth, Malchuth. Pard. ib. h. t.

איש *Vir*, Hoc nomen communiter refertur ad Tiphereth: Unde illud Exod. 15, 3. *Dominus vir belli, Dominus nomen ejus.* Tetragrammaton autem ad Tiphereth pertinet.

2. In Tikkunim autem hæc habentur. In Loco Je- " ſchai. 40, 26. ubi dicitur: מרב אונים *præ multitudine forti-* " *tudinum;* intelligitur *Corona ſumma.* Ubi dicitur ואמיץ כח " & fortis potentia; intelligitur Chochmah. Quid enim eſt " *potentia* ejus, niſi *mater* ſuperna. Ubi dicitur איש לא נעדר " *Vir non deficit*: hoc eſt ſyſtema trium ſephirarum: quid enim " eſt

„ eſt איש , niſi illud Exod. 15, 3. *Dominus vir belli, Dominus no-*
„ *men ejus.*

„ 3. Aliter in איש *Aleph* denotat *Coronam* ſummam:
„ *Jod Sapientiam: Schin radicem* arboris quæ eſt *mater* ſuper-
„ na, *Converſio.* Quibus verbis non innuitur, quod per nomen איש revera intelligantur tres primæ, ſed ille modus qui earundem eſt compendium nempe *Tiphereth.* Quod autem literam ש refert ad Binah, cum illa tamen aliàs deſignet tres patres, quaſi ſint tria vavin; id innuit, quod Binah ſit *radix arboris*, i.e. Scaturigo *trium patrum*, qui ſunt *rami:* & hoc modo oſtendit locum, nempe Binah, è quo emanant extremitates. Et quia radix arboris etiam vocatur Jeſod, item Malchuth, (videatur Pardes Tract. 15.) ideo ſubjungit: ſe intelligere matrem ſupernam. Sic enim vocatur Binah, quia in ea exiſtentiam acceperunt omnia emanata, quæ infra ipſam. Utque meliùs ſenſum explicet, nomen תשובה converſionis ſubjicit, ut innuat ibi locum eſſe ubi omnia revertantur ad radicem, juxta myſterium *Jubilæi.* Item, quòd iſta ſe convertat ad liberos, ut eoſdem lactet, & ipſis influxum præbeat. Summa dictorum hæc eſt: Tiphereth ibi intelligi, in quantum in ſe complectitur tres primas.

4. Similia his proponuntur in Libro Bahir his verbis:
„ Dixit R. Amorai: quid eſt illud quod ſcriptum eſt: Exod.
„ 15, 3. *Dominus vir belli, Tetragrammaton nomen ejus?* Re-
„ ſpondit R. Rachumai Bar Bebi; quæſtione non eſt opus,
„ cum res ipſa admodum ſit ſimplex, quæ intelligi poterit ex
„ hoc ſimili. Rex quidam domûs habebat pulchras, qui-
„ bus ſingulis ſua imponebat nomina, &c. alia autem præ-
„ ſtantior erat aliâ. Dixitque: dabo filio meo domum
„ iſtam, cui nomen Aleph, quippe quæ melior eſt eâ, quæ vo-
„ catur Jod. Quid porrò fecit? Contraxit omnes tres & in-
„ de nomen unum confecit, domumque unam. Subjecit al-
„ ter: quamdiu ænigmaticè loqueris? Reſpondit: fili, א eſt
prin-

principium: י insequitur illud: ש comprehendit totum "
mundum; quia & converſionis nomen ipſi tribuitur. Hæc "
ibi. Senſus eſt hic: Per Domûs, intelligitur Aziluth, quippe in qua habitat autor emanationis. Iſtæque vocantur pulchræ propter excellentiam, quâ omnibus cæteris emanantibus præſtant; quippe quæ primæ ab illo productæ ſunt. Singulis autem impoſuit nomen tanquam veſtem atque palatium, in qua habitaret atque tegeretur natura ſpiritualis cujusque modi. (Vid. Pardes Tract. 4.) *Ipſa* enim *ſubſtantia* vocatur incola: & *vaſa* vocantur nomen ſedesque & veſtis iſtius habitatoris. Una autem melior eſt alterâ, quia tres primæ occultæ ſunt, & una ſuperior eſt alterâ, prout ſe habet principium ad ſuum principiatum. Cum autem dicit: dabo filio meo: per filium intelligitur Tiphereth; quia modus iſte ſe habet inſtar rami: in hunc inſertiones faciam & influxum derivabo ex Æn-Soph, à quo omnia decem nomina emanant: nomina autem & Sephiroth unum idemque ſunt. Senſus eſt hic: quod produxerit tres naturas è tribus Sephiris ſupernis, Corona nempe, quæ eſt א; ſapientia quæ eſt י; & prudentia quæ eſt ש; feceritque ex eis nomen unum, & veſtem unam: Univit enim tria hæc ſimul, ut inde facta ſit veſtis pro Tiphereth. Et hoc eſt nomen illud איש prout dictum eſt, & domus illa una. In clariori explicatione א dicitur principium: quia Corona eſt principium omnium principiorum: Jod dicitur ſecundum ab illo: & hoc eſt Chochmah: Schin autem eſt Binah: de qua dicit, quod comprehendat totum mundum, quia in illa eſt myſterium univerſi occulti, ex eo quòd in ea delituerunt omnes Sephiroth ſex extremitatum: Et propterea vocatur *Olam* pro modo periodi ſuæ, ſicut dicitur Exod. 21, 6. Et ſerviet ei לעולם in ſeculum: Ubi intelligitur Olam ſeu periodus Jubilæi. De nomine autem converſionis ſupra jam dictum eſt.

5. Similis explicatio invenitur in Tikkunim multis in locis. Sic etiam traditur in libro Meirath ha-Ænajim Sect.

„ Mikkez: איש repræſentat Kether Chochmah Binah, & ſic „ vocatur Tiphereth propter iſtas: quia omnes operationes „ ejus proveniunt è virtute Ideæ. Hæc ibi. Attamen haud eſt dubium, quin etiam vocetur איש ex eo quòd influxum ſugat à judicio, ſicut ſcriptum eſt: *Dominus vir belli*; & nos diximus ſub voce אדם. Et R. Moſcheh nomen *vir belli*, refert ad Gebhurah, procul dubio intelligens modum Tiphereth, quatenus à Gebhurah participat.

6. In Sohar autem Sect. נח etiam Jeſod vocatur איש *vir terræ*, quæ eſt Malchuth; quia quicquid Jacobo accidit, accidit & Joſepho. Pard. ib. h. v.

איתן *Horridus, rigidus.* Eſt cognomen vehementiæ modi Gebhurah, juxta illud Deut. 21, 4. *Et deſcendere facient Seniores Civitatis illius vitulam ad torrentem* איתן i. e. *rigidam & aſperam.* Et prout apparet ex Verbis R. Schimeon ben Jochai, hoc quoque fuit cognomen Moſcheh quatenus in Sephirah ſua eſt, juxta illud Num. 24, 21. *Et vidit Kenæum & protulit parabolam ſuam, & dixit:* איתן *robuſtum eſt habitaculum tuum*; & ſimilia. Pard. ib. h. t.

2. Vide plura de hoc in Sohar P. II. fol. 49. col. 196.
Et P. III. fol. 110. col. 440.
It. P. II. fol. 22. col. 85.

אף Hæc particula quæ vulgò tantùm, *ſed, certè*, ſignificat, refertur ad *Malchuth*, ſed certo reſpectu. Iſta enim nunc à dextra tantùm influxum ſugit, nunc tantùm à ſiniſtra, pro re nata. אף autem eſt medietas nominis 42. literarum: unde Magiſtri noſtri hanc voculam portionem denotare dicunt. Fortè etiam habito reſpectu ad Kether in qua nomen אהיה efficit 21. Caph longum finale autem refertur ad Binah. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

אכילה *Cibus.* Vid. Sohar. P. I. fol. 11. col. 43. 44.
P. II. fol. 67. col. 265.
Fol. 68. col. 271.

Fol.

Fol. 69. col. 273. it. col. 279.
De Comeſtione Angelorum. col. 280.
Et fol. 72. col. 297.
P. III. fol. 3. col. 9.
Fol. 19. col. 79.
It. fol. 112. 113. col. 454.

אכתריאל *Corona Dei.* Eſt nomen Dei, quod R. Moſcheh refert ad *Malchuth*, dicitque: hoc ipſum eſſe quod dicitur ad R. Jiſchmaël: benedic è ſcaturigine benedictionum. A nobis autem refertur ad *Briah*, prout diximus Tract. 16. c. 3. quæ hoc nomine vocatur, ex ſignificatu Coronæ; quia nectit Coronas Domino ſuo: eſtque Corona omnium formatorum & factorum. Pard. Tract. 23. c. 1. h. v.

אֶל Particula, quæ communiter ſignificat *ad, erga, &c.* v. g. אל נפשו 1. Reg. 19, 3. *Abiit ad animam ſuam* · *Ad Moſcheh* & ſimilia plura. Et hæc eſt differentia inter אֶל & inter את exempli gratiâ. 1. Reg. 19, 4. *Et petivit* את נפשו *animæ ſuæ mori:* quod אֶל pertinet ad mundum maſculinum; את verò ad mundum fœmininum: quæ ſic explicantur in Sohar Sect. ויגש P. I. fol. 115. col. 456. lin. 40. cùm ſermo eſt de Elia ad locum 1. Reg. 19, 3, 4. Pard. ib. h. v.

אל *Deus Gratiæ* & Miſericordiæ præſes. [In Schaare Orah connectitur cum פחד] Septimum hoc Sanctorum Nominum eſt, ab imis aſcendendo, quod & hæreditariè ſortitus eſt Abraham, juxta illud Gen. 12, 33. *Et invocavit ibi nomen Tetragrammati El ſeculi.*

2. Hic dignoſcere operæ pretium eſt, magnum Senatorum Conventum qui dicuntur *Elohim*, trecentum & decem judicii continere turmas, quæ judicialia prætorii ſummi decreta, ſeu damno, ſeu commodo cedentia, peragrando mundum, ſingulæ exequuntur, prout huic vel illi negotio præfectæ ſunt. Quapropter omnem bonorum honorumque largitatem, quam à delinquentibus prohibent, theſaurizantes coacervant,

Digitized by Google

cervant, quæ dona vocantur יש, *ſubſtantia:* ac ea denique hæreditabunt juſti in tempore noviſſimo; ad quod dictum eſt illud Prov. 8, 21. *Ut hæreditare faciam dilectos meos* יש id eſt, *aliquid, ſeu ſubſtantiam & theſauros eorum replebo?* quæ quidem dictio ſuis characteribus trecentum & decem numero componit. Cùm Exercitus iſti 310. exeunt à Tribunali magno, perque mundum vagantur, ut executioni mandent quod judicatum eſt in peccatores; tunc hic rapiunt, ibi prædantur, hos vulnerant, illos extirpant, alios plagis afficiunt morbisq; cruciant; ſinguli nimirum, prout pronunciatum fuit in hanc vel illam creaturam; nihil vel addendo vel minuendo à decretis judicii illius, quod *Deus veritatis* dicitur. Supra has turmas autem & ſupra Tribunal ſupernum cui nomen *Elohim*, Miſericordiæ attributum locatum eſt, cui nihil permixtum eſt rigoris, ſed mera *benignitas* & gratia. Atque hæc miſeretur, quamvis haut dignæ ſint Creaturæ Miſerationis, atque dona ſua largitur gratis & vocatur אל El; (communiter Deus.) dum turmæ iſtæ (ſic decernente judicio,) culpam ſupplicio punire proponunt, & juſtorum quiſpiam Menſuram El (undiq; gratiâ fulgentem) adire noverit; tunc iſta prodit è templo ſuo, & manifeſtatur; cumque eam vident 310. illæ turmæ, omnes diſperguntur, fugientesque à gloria ejus ſeſe occultant, nec ullam perditionis propoſitæ ſpeciem exequuntur: quia tum temporis nulli creaturarum nocere queunt. Sancti igitur atque juſti tempore calamitatum accelerant ut preces fundant, & meditationes ad Attributum *El* inſtituant. Et hoc ipſum eſt quod nos dicimus: *El Rex ſuper Throno miſericordiæ ſedet.*

3. Idemque etiam vocatur אל עליון *El ſupernus.*

4. Abraham igitur ſummopere conatus eſt per totam vitam ſuam hoc aſſequi Attributum; multasque ſuſcepit afflictiones & adverſitates, ut dignus eodem evaderet: tandemque per multa conamina, atque Amorem inſignem ejuſdem factus

eſt

eſt particeps, tanquam hæreditate perpetuâ: quò pertinet illud Gen. 14, 19. *Benedictus Abraham El ſuperno.* Item Gen. 21, 33. *Et plantavit nemus in Beerſchebha; & invocavit ibi Nomen Tetragrammati, El ſeculi.* Atque hac ratione Abraham benedictionem habuit omnimodam; ita ut in ſupernis neminem haberet adverſarium, atque accuſatorem; ſed omnia parata eſſent ad placitum ejus, quia modus El ſuper eo ſemper manifeſtò apparebat, atque ſic miniſtri judiciarii ab eo fugiebant. Et hoc eſt myſticum illud Mich. 7, 20. *Dabis Cheſed ſeu Miſericordiam Abrahamo.*

5. Jam quoque dicendum eſt, de 13. modis Miſerationum, qui expreſſi ſunt verbis Exod. 34, 6. יהוה יהוה *El miſericors, & gratioſus, longanimus & multus miſericordia & veritate, &c.* quos etiam David in uſum revocatos, nomini El accommodat Pſ. 86, 15. cum inquit: *Et tu Domine Deus, miſericors & gratioſus, longanimus & multus miſericordia & veritate.* Ubi vox אל myſterium denotat Modi iſtius ſummi, qui meras continet miſerationes, & coram quo omnes ſeſe proſternunt Turmæ judiciariæ; quem etiam cum Abraham obtinuiſſet atque peramaſſet, meritus eſt hæres fieri totius hæreditatis Turmarum Jeſch, ſeu 310. juxta dictum Prov. 8, 21. *Ut hæreditare faciam dilectos meos Jeſch;* & illud Jeſchai. 4, 8. *Semen Abrahæ dilecti mei.*

6. Sequitur vox רחום *miſericors*, cujus hic eſt ſenſus: Cum Modus iſte, El videt Synedrium magnum decreviſſe ut diſperdatur hic homo, vel locus iſte, & ſimilia, quibus everſis notabile aliquod Mundo damnum accidat; ipſe in medium procedit, ut creaturæ illius miſereatur contra quam pronunciata eſt ſententia; quo facto, Miniſtri illi prætoriani fugiunt, & creatura illa à pœna liberatur.

7. Porrò additur vox חנון *gratioſus*, quod ſcil. Attributum hoc El quandoque auxilium præſtet, etiam cùm indigni eodem ſunt Mundi incolæ, ita ut gratis in illos hoc conferatur beneficium.

 8. Sub-

8. Subſequitur epitheton ארך אפים, quod *long animum* deſignat. Cùm ſcil. quædam è creaturis nec ut gratis liberentur, nec aliàs miſericordia dignæ, ſed omnino pœnis ſubjiciendæ ſunt; ubi ſæpe dictum Nomen El exclamat: Expectate hunc, nec ſtatim eundem pœnæ ſubjicite, quamvis indignus ſit; ſi fortè acturus ſit pœnitentiam. Atque ſic terminus ipſi prolongatur, juxta iſtius Epitheti etymologiam; etiam imminente jam iræ impetu. Ubi adhuc ſpecialius explicandus eſt iſtius prolongationis modus. Nimirum cùm Judicium ſupremum ſententiam publicavit, longior homini non conceditur terminus, quam donec Miniſtri emetiantur ſpatium illud, atque iter, quod in Divinis אַף ſeu Naſus appellatur; quam primùm enim iſtius limitibus excedunt, in puniendos mox irruunt. Cum autem iſte El miſereri vult, ſpatium iſtud longiùs producit, quod jam antea quoque longum ſatis atque magnum eſt; ut ita liberari reus queat. Et in hoc conſiſtit myſterium Epitheti ארך אפים, quod propriè longo Naſo præditum denotat. Id quod clariùs intelligitur è Jeſchai. 48, 9. *Propter Nomen meum prolongabo* אַפִּי *Naſum meum; & propter laudem meam* אחטם *ſeu longum habebo Naſum pro te, ut non ſuccidere faciam te.* Et ſapientes ſanctique quidam ea præditi fuerunt facultate, ut prolongare potuerint Naſum hunc ſanctitate ac precibus ſuis: unde ſua ætate protexerunt Iiſraëlitas, multasque averterunt calamitates: qualis fuit Rabban Gamliel, qui Jafnem migravit; cui etiam inditum fuit nomen בעל החוטם, quaſi *Magiſter Naſi* diceretur, ad mentem loci citati Jeſchai. 48, 9. *Propter nomen meum prolongabo Naſum meum, & propter Laudem meam naſatus ero tui cauſa, &c.* Ubi qui myſterium *Binæ* intelligit quæ תהלה ſeu *Laus* dicitur, etiam intelliget myſterium iſtius Epitheti ארך אפים ſeu longo Naſo præditi. Binah ſiquidem una eſt è duobus illis Attributis ſacratiſſimis, quæ Miſerationibus perfectis annexa ſunt. Et hæc ipſa Binah facultatem concedit Tribunali ſupremo,

premo, cui eſt nomen Elohim: cumque perfectæ illæ ſummæque Miſerationes (Coronæ ſcil.) influunt in Binah ſeu Prudentiam; tunc iſta quoque Miſericordiæ demittit influxum in Judicium: & quamdiu hoc fit, Naſus prolongatur Juſtitiæque miniſtri in executione ſua impediuntur. Et ſic Brevitas quoque Naſi, Pœnarum intenſionem, ut Longitudo remiſſionem deſignat; prout illa in homine etiam ſtultitiæ nota eſt.

9. Tandem etiam Epitheton רב חסד ſeu *Multa Miſericordia* explicandum eſt. Nimirum ſi quidam nec Miſericordia, nec ut gratis quid accipiat, nec dilatione dignus, ſed ſtatim puniendus eſt, tunc affectio El, dum illius ponderantur Transgreſſiones coram Tribunali ſupremo, primum tollit peccatum atque ſecundum, ut cum cæteris haut numerentur, (quamvis alioqui non deleta) ſed à tertio demum numerandi fiat initium; juxta illud Ijobh 33, 29. *Ecce omnia iſta operabitur Deus, vicibus tribus cum viro.* Cumque peccata iſtius creaturæ ponderantur cum bonis ejuſdem operibus, & bilanx conſiſtit in æquilibrio, Attributum El meriti lancem deprimit, Gratiam verſus veclinando, atque ſic Gratia exhibetur reo illi & miſericordia.

10. Sequitur in Textu ואמת *Multus veritate.* Cujus hæc eſt ratio: Cùm peccata cujusdam ponderantur & merita; & peccata prævalent, ut attributum Cheſed auxiliari nequeat, ſed peccatorum Lanx præponderet, iterum tamen Menſura iſta El gratioſè ſubvenit Reo illi, idque duobus modis: primo enim ſi exciſione mulctanda eſt creatura illa atque exterminio, Cheſed ſeu Gratia omnia ejus bene merita numerat, etiam meditationes bonas, ut pœna ejuſdem fiat levior, nec nimio ſupprimatur dolore. Si verò ad interitum & excidium condemnata non eſt, circa finem pœnarum eadem Miſericordia etiam minutiſſimas ejus cogitationes exaggerat, ut propterea etiam prœmio ne fruſtretur præterlapsâ pœnarum

perio-

periodo. Quamvis idem quoque faciat Judicii attributum, quod accuratiſſimum eſt non minùs in benefaciendo quàm in puniendo; unde & illud vocatur ואמת. Ubicunque igitur in ſcriptura occurrit Nomen *El*, omnia hæc momenta conſideranda ſunt. Et hic etiam notandum, quod ubique quaſi confunduntur duo hæc Attributa, *Cheſed ſcil.* ſeu Gratiæ, & *Rachamim* ſeu Miſerationum. Schaare Orah ſub El. (Sequitur חסר]

אל גבור *Deus fortis, Deus indignatus.* Vid. Sohar P. I. fol. 100. col. 401.

Et P. III. fol. 13. col. 52.

Fol. 84. col. 336.

אל ההודאות *Deus Laudum.* Interpp. hoc nomen referunt ad prædicamentum Hod: & ubicunque invenitur phraſis *Confeſsionis, Laudis, gratiarum actionis* illa ad eandem Claſſem referri ſolet.

אל עליון autem *Deus ſupremus*; eſt nomen quod juxta R. Moſcheh refertur ad Coronam, quæ vocatur Deus ſupremus, quia ſummum locum habet in Aziluth. Attamen non aliam ob cauſam ſic vocatur niſi quatenus operationes exercet in Cheſed.

2. Unde etiam Cheſed ſuprema dicitur, prout dictum eſt ſuo loco, & potiſſimùm Tract. 20. libri Pardes. Ubi actum eſt de nominibus אל עליון *Deus ſupremus*, & אל מלך *Deus Rex*; & dictum, nomen אל ſemper pertinere ad prædicamentum Cheſed.

3. At in Sohar Sect. לך לך ad locum Gen. 14, 19. *Benedictus Abraham Deo Altiſsimo:* Nomen hoc אל עליון refertur ad Modum Binah; fortè quia Nomen אל limitatur per adjectivum עליון. Binah enim ſuperior eſt Menſura Cheſed quæ vocatur El.

אל שדי *Deus omnipotens:* Innuit Combinationem Graduum Jeſod & Malchuth. Nomen autem *Schaddai* jam explicatum

catum eſt in loco Malchuth Tract. 20. c. 13. *El* autem habet ſignificationem *vehementiæ*, quia vehementer effundit Miſerationes ſuas ad Malchuth donec deterantur labia eorum præ clamore, dum vociferantur די ſufficit. Et ſic interpretes.

2. Mihi autem videtur quod nomen *El Schaddai* denotet unionem graduum Kether & Malchuth. Kether enim aliquando vocatur El prout patet è quibuſdam locis Sohar, verba ſunt hæc: Dixit R. Schimeon: veni vide! antequam cir- " cumcideretur Abraham unus gradus cum ipſo loquebatur. " Quisnam erat ille? מחזה viſio, ſicut ſcriptum eſt Num. 24, " 4. *Viſionem Schaddai, ſeu omnipotentis videt*. Cum autem cir- " cumciſus eſſet omnes gradus in iſto reſidebant, & tunc cum " ipſo loquebantur; unde ſcriptum eſt: Exod. 6, 3. *Et viſus* " *ſum Abrahamo, Iiſaaco & Jacobo in* אל שדי. Antequam au- " tem circumciſus eſſet, iſti gradus nondum reſidebant in eo, " ad alloquendum eum. Hæc ibi. Senſus eſt: antequam cir- " cumcideretur Abraham, gradum prophetiæ ejus tantùm fuiſſe ex Malchuth, non adjunctis gradibus aliis. Iſte autem gradus vocatur מחזה *Viſio*; adducitque locum de Bileam, non quod dici queat iſtum prophetiâ ſuâ pertigiſſe ad gradum Sanctitatis, quamvis dicat ſe videre viſionem Schaddai: Intelligitur enim viſio ־ז שדי (i. e. quam exhibuit ipſi Schaddai,) non verò pertinuit ad ipſum viſio, qua apparet Schaddai. Abhrahamo autem obtigit viſio ſuperiorum, quam ſcil. iſti exhibebant, non quod viderit ipſos ſuperiores; magna enim inter hæc eſt differentia, nec ulla connexio; Abrahami enim Prophetia erat in Malchuth, quæ erat viſio talis, quam ipſi repræſentabant Sephiræ ſuperiores: Bileami viſio erat à Schaddai, i. e. à Klippoth ſeu putaminibus, ſub Malchuth exiſtentibus, quibus tribuitur Nomen שַׁדַּי ex ſignificatu vaſtandi. Nec obſtat quod ipſe dicit, Num. 24, 4. *Dixit, audiens eloquia El*; id nomen enim in Sohar explicatur de Deo alieno. Sed redeamus ad id unde digreſſi ſumus. Poſtquam circumciſus eſſet

Abraham, id obtinuit, ut Prophetiam ſuam videret mediante gradu Malchuth, quatenus in ipſa ſpectari poſſunt omnes Modi; atque tunc Eadem vocitatur *El Schaddai:* nimir. El propter Coronam; & Schaddai propter Malchuth, quò pertinet illud: *Ego primus, & ego noviſſimus,* Jeſchai. 44, 6. à principio ſcil. uſque ad finem. Summa autem dictorum hæc eſt: quod Malchuth tunc vocetur El Schaddai, quando in ſe continet omnes gradus ſuperiores. Et quia unio & combinatio iſta fit per modum Jeſod; fieri poteſt, ut Malchuth obtineat Nomen Schaddai, propter Jeſod, ad quem gradum Schaddai radicaliter pertinet, ſicut dictum eſt Tract. 20. libri Pardes. Cum quo concordat illud, quod traditur in Sohar loco ſupra citato, dum „ ibi dicitur: Fœdus unionis quo omnia connectuntur. Et „ propterea, &c.

„ 3. Et in Sectione Vajechi dicitur: Quod phraſis את „ שדי *à Schaddai*, Gen. 49, 25. ſit præſtantior & uberiorem ex- „ hibeat Miſericordiam quàm Nomen אל שדי *Deus Schaddai,* „ ſufficienter largiens: quia א״ת vocatur Malchuth in quan- „ tum influxum accipit à Tiphereth, qui Modus vocatur Lex „ ſcripta, cùm tunc omnia contineat ab Aleph uſque ad Tav. „ Tiphereth autem influxum accipit à ſapientia: unde patet, quod Malchuth per Tiphereth accipiat triginta duas ſemitas à ſapientia: quod ipſum omnino plus eſt, quàm cùm ſolum אל שדי adhibetur, quamvis א״ל ſit Nomen Sanctum, א״ת verò particula tantùm; imò quamvis Nomen El Schaddai omnia quoque contineat, ab initio uſque ad finem, ſicut diximus: tamen Eth Schaddai plura infert; qui in ipſa ſunt triginta duæ ſemitæ, quas accipit à Tiphereth è Chochmah, & Lex, integra ab Aleph uſque ad Tav; cum tota decade Sephirothica. Quæ hactenus dicta ſunt titulis his tribus deſumta ſunt ex Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אל שדי *Idem vel Deus qui ſufficiens.* [In Schaare Orah connectitur cum אלהים חיים.] Penultima Sephirarum nonnun-

nunquam *El Schaddai* vocari conſuevit, quia ab ipſa vigor, perfectio, influxus ſuperiorque omnis immanatio in Nomen Adonai ſtillat, donec dici queat: *Satis eſt.* Unde in libro Chagigah enunciant Majores: Schaddai dicitur, quia per nomen " hoc rerum opifex Mundo ſuo ſat eſſe dicit. Licet autem ibi " litera id ſonare videatur, quod ſe latiùs atque latiùs mundus extenderit, donec proprius ei architectus ſufficere dixerit, & ſtationem impoſuerit: interior tamen ſenſus eſt, quod Menſura El Schaddai cuivis creatorum alimenta miniſtret, quousque ſat, cuncta pariter clamitent.

2. Cumque Metrum Adonai, poteſtate τοῦ El Schaddai repletur, tunc & ipſum hujus cognomen *Schaddai* ſcil. & *El Schaddai*, aſſumit. Imò ſingula bona à ſuperis manantia in Nomen Adonai per Menſuram El Schaddai prodeunt, ut inſonat illud Gen. 29, 3. *Et El Schaddai, i.e. Deus qui ſufficiens ſeu omnipotens benedicat tibi, & creſcere faciat & Multiplicet te, &c.*

3. Atque hoc etiam attributum ſic inclamat omnem afflictionem, די *ſufficit*, ne ſc. ulterius irruat in hominem, unde Jaacob preces ſuas fudit ſub nomine *El Schaddai.* Schaare Orah ſub El Chai. [Sequitur מקור מים חיים]

De El Schaddai videantur plura in Sohar P. II. fol. 114. col. 454.

Fol. 116. col. 461.

Ulterius occurrit nomen.

אל קנא *Deus Zelotes*, quod Nomen refertur ad prædicamentum Hod: omnis enim Zelus procedit à vehementia cordis & rigore ejus, cùm zelo fervet contra peccatores. Et forte ſic vocatur quatenus repletur à Gebhurah: Unde ulterior explicatio ſumi poſſet ex iis, quæ tradita ſunt de nomine אל הגבור Tract. 20. c. 5. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

אל חי *Deus vivus.* [In Schaare Orah connectitur cum כנסת ישראל] Secundum (juxta gradus altitudinum aſcendendo)

dendo) ex dictionibus Sanctis eſt nomen *El Chai:* juxta illud Pſ. 42, 3. *Sitivit anima mea, &c. ad Deum vivum.* Nam iſtud inter novem gradus, quos *novem ſpecula* dicimus, extremum obtinet locum, & à cunctis ſuperioribus gratiam haurit & vitam, inque אדני diffundit, ac transfert. Quatenus igitur ipſam dimenſionem Cheſed ſuſcipit, El appellatur; ex quo autem vitam ſibi attrahit, Vivus dicitur; quæ duo cùm invicem cohærent *Deus vivus* nuncupantur.

2. Cumque hunc vitæ vigorem in metrum Adonai diffundit, hoc ipſum *Terra vitæ* cognominatur: quia à ſupremis in ſe vitam colligens, non minùs angelicis quàm cœleſtibus choris, totiusque Terrarum Orbis multitudini uberrimæ vitæ munus impertit. Et huc pertinet illud Gen. 1, 24. *Producat Terra animam viventem in genere ſuo:* hæc enim literæ ſeries ſecundum ſapientiæ myſterium, cujusque rei mobilis animam deſignat, reptilium ſcil. in arida, piſcium in mari, jumentorum, beluarum, volucrum, jumentalemque humani generis ac vitalem angelorum animam, totiusque cœli & ſtellarum ad ſingula eorum genera copias demonſtrat, atque ſupernam homini aſſidentem animam, mentem ſc. denunciat. Unde etiam Majores ad verba hæc: *Producat terra animam viventem in genere ſuo,* dicunt: Hæc anima eſt Meſſiæ. Admiranda equidem intuenti iſtorum ſunt eloquia; Sententiæ autem huic adſtipulatur id quod litera profert in genere ſuo, i. e. qualiscunque fuerit generis ſuperûm, Mediorum & infimorum, imo etiam animæ Meſſiæ.

3. Non tamen me Philoſophiæ cultores redarguant, ſi & angelum animæ participem dixerim, nullum ſiquidem creatorum admittitur, quòd *Nepheſch Chajim, ſeu anima vitæ,* juxta proprium genus, non inhabitet: talem enim animam ſibi unumquodque vendicat, qualem natura & materia ſua expetit.

4. Univerſæ igitur in ſuperis ac imis animæ à *Terra vitæ*

ſeu

ſeu nomine Adonai vitam ad ſe trahunt virtute ſc. *El Chai* i. e. Dei vivi; qui à ſcaturigine vitæ, i. e. arbore vitæ, quæ in medio, vitam transportat in Nomen Adonai. Quod quia animatis cunctis, auxiliante El Chai, vivendi præbet munera; hinc tales preces in anni principio conſtitutæ ſunt: *Memor ſis noſtrûm in vitam:* ubi intentio vertitur in El Chai, *atque Magen*, i. e. *protectorem.*

5. Quapropter conſidera: ſi quis futuri ſeculi vitam exoptat, illum Menſuræ *El Chai* applicari, & hanc ad metrum Adonai precibus attrahere oportere. Cui inhians David: *Sitivit* (inquit Pſ. 42, 3.) *anima mea ad Elohim, ad El vivum.*

6. Cumque hæ duæ menſuræ connexæ ſunt, vota omnia Iiſraël aſſequitur, hoſtes profligat, nullusque tam acer validusque eſt, quin in conflictu vires amittat. Ad quod hæc protulit Jehoſchua c. 3, 10. in hoc cognoſcetis, *quod El vivus vos inhabitet, &c.*

7. Quoniam igitur gradus altiores ac Sephiroth jungamus oportet cum Menſura Adonai; idcirco in benedictione, quæ matutinos ſequitur Pſalmos, dicere mos eſt: *Qui eligis Pſalmorum Cantus Rex El Chai ſeculorum.* Ideo qui vitæ alteriusve commodi compos fieri deſiderat, in dimenſionem El Chai mentem erigat: qui enim Nomini Adonai mundus adhærebit, ipſi pro nutu jungetur El Chai, ex quo ſcribitur Deut. 4, 4. *Vos qui adhæretis Deo Tetragrammato, Deo veſtro Elohim, vivi eſtis omnes hodie.* Schaare Orah ſub El Chai. Sequitur אלהים חיים.

אלי *Deus meus.* Ubique Gradum Binah deſignat; totidem enim valet vox מ״א nempe 41. Sic autem vocatur in quantum comprehendit tres primas: Aleph enim eſt Kether, Jod eſt Chochmah, & Lamed eſt Binah. Lamed autem propterea locatur in medio, quia Litera Aleph repræſentat notionem, qua Binah ad Coronam refertur; & litera Jod notionem, qua refertur ad ſapientiam; Lamed autem in medio naturam

ipſius Binah exhibet: de quibus vide plura in Pardes Tract. 9. c. 6.

2. Hanc vocem quoque explicat R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim. Quod autem Pſ. 22, 2. bis repetitur vox *Eli, Eli*, id procul dubio fit reſpectu duarum Matrum, ſuperioris & inferioris, ſicut id quoque fit in myſtico illo: אִין אֲנִי. Sic mihi videtur. Pard. Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אלה *Deus*. Vid. Sohar P. II. fol. 43. col. 173.

אלהים *Deus*. [In Schaare Orah connectitur cum אחה]

1. Senarium inter Sancta Dei Nomina ordinem metrum ſortitur *Elohim* i. e. *Deus*.

2. Hic præmittendum Nomen Tetragrammaton ſolum ſtipitem illum eſſe atque arborem, quæ ſurſum deorſum, & verſus omnia latera extendatur; quodque cæteris Nominibus atque Cognominibus quaſi veſtitum ſit. Quale enim eſt opus Dei quod in mundo operatur, tali etiam vocatur nomine ejuſdem ſc. operis Characteriſtico.

3. Atque hoc modo Nomen Elohim Characteriſticum eſt *rigoris & Judicii*, ſicut dicitur Deut. 1, 17. *quia Judicium eſt* τῷ *Elohim*. Cumque aliquid operatur ex parte Judicii, tum propter hoc ipſum opus vocatur Elohim. Unde etiam latus illud quod in ipſo *ſiniſtrum* dicitur, in Scripturis *Elohim* dicitur; quia illud Judicii locus eſt, à quo ſive funeſtum, ſive lætum Judicium ſuper filios ſeculi irruit. In hoc plures judiciariæ fixæ ſunt domus, quarum ſingulæ rato, ſolidoque Judicio munus ſuum exequuntur & peragunt. Ipſum verò vocatur בית דין ſeu tribunal ſuperius. Et propterea Magiſtri noſtri b.
„ m. dixerunt: obligatum eſſe hominem benedictionem di-
„ cere non minus ſuper malo, ac ſuper bono benedicit: Quod
„ R. Jochanan probat ex Pſ. 56, 11. *In Elohim laudabo rem: in*
„ *Jedud laudabo rem:* quorum prius puniendi attributum, po-
„ ſterius benefaciendi deſignare vult. Quapropter ſi judicium in rei emolumentum inde exiverit, tunc enunciabitur Deus

Nomi-

Nomine *Tetragrammato*, aut *El*. Quod ſi in noxam detrimentumque convertitur, nomen ſibi expoſtulat *Elohim*.

4. Synedrium ergo magnum ſupernum locatum eſt inter Nomen Tetragrammaton & inter Nomen Elohim: miſcerique ſolet miſericordiæ attributum cum attributo judicii, ne judicandi tempore abſumantur omnes creaturæ. Et magnum hoc Synedrium ſupernum in ſiniſtro locatum eſt latere, & quamvis inter יְדֹוָד & Elohim ſtatum habeat medium, ad ſiniſtrum tamen inclinat. Et huc applicari ſolet locus Cant. 7, 2. שררך *Umbilicus tuus* (vel *fovea pectoris*,) *crater rotundus, cui non deficit mixtum.* Quod ſapientes noſtri interpretantur de Synedrio magno. Nimirum quia Jecheſk. 1, 10. ſcribitur; *Et facies* שור i. e. *bovis à ſiniſtra:* hinc Synedrium magnum per vocem שררך intelligunt. Lex Domini enim medelam peccatori procurat, cùm judicandus eſt propter peccata coram tribunali; cui phraſis שררך accommodatur; ſi ſc. pœnitendo convertitur. Unde Prov. 3, 8. dicitur: *Medela erit* לשרך *ſcrobiculo pectoris tui.* Quod autem converſio ſit medela Propheta Jeſchajahu aſſerit c. 6, 10. cum inquit: *& convertatur & ſanet eum.*

5. Sicut autem coram tribunali hoc magno, cui Nomen eſt *Elohim* omnes judicantur mundi incolæ, tam ſuperi quàm inferi: ita huc quoque referendum ipſum Creationis myſterium; (quod adeo magnum eſt, ut ſuper ipſo Mundus conſiſtat.) Et ex hoc apparebit ratio, quare per totam hiſtoriam creationis nomen *Elohim* uſurpetur. Propterea nimirum: quòd creata omnia tàm ſupera quàm infera condita ſint per regulam juris ac judicii; ita ut nulla ſit creatura, propter quam non convenerit Synedrium illud, quod *Elohim* dicitur, etiam ante ipſius productionem: unde deinceps prodiit regulariter juxta naturam eidem debitam omnesque dimenſiones & formam membrorum ejus; talemque habuit vitam atque ſuſtentationem. Et ex hac quoque juris regula factum eſt, ut

crea-

creatura hæc ſubjecta ſit creaturæ cuidam alii, ſeu corporis, ſeu alimentorum ratione: quaſi creatura illa conſtituta fuiſſet coram eodem tribunali, eidemque dictum fuiſſet: tale erit corpus, talia membra, tale alimentum, talisque vita & excellentia tua: cui reſpondens creatura ſubjeciſſet: en me paratam „ cum gaudio. Et hoc ipſum eſt quod Magiſtri noſtri dixe„ runt: omne creationis opus ſuâ ſcientiâ, ſuâ ſtaturâ, ſuâ vo„ luntate creatum eſt. Suâ nimirum ſcientiâ; quaſi intellexiſſet quicquid ipſi diceretur: ſua ſtaturâ, quaſi ſciviſſet dimenſionem corporis, & formationem membrorum ſuorum: & ſua voluntate, quòd libenter & volens omnia in ſe ſuſcepiſſet. Idque propterea; ne creaturæ dicere poſſent, minorennis fui, (rationis uſu carens,) & quaſi non fuiſſem. Et hæc eſt Cauſa quare in Creationis hiſtoria toties ſcriptum reperiatur Nomen *Elohim:* quia ſcil. omnia creata ſunt ſecundum tramitem juris & recti, remotâ omni perverſitate.

6. Unde quamvis tanta reperiatur creaturarum varietas, ut aliæ pulchræ, aliæ deformes ſint; dici tamen nequit, hanc vel illam ſeu pulchram ſeu fœdam non conſultò talem eſſe: quod ſi enim quis quæreret, quænam hujus deformitatis ſit cauſa, vel quid peccaverit turpior hæc? reſponderi poſſet: Deum ſcientes ac volentes ita creaſſe, ita ut quælibet creatura coram ipſo (quaſi) conſtiterit atque audiverit quâ formâ ſubjectione & prærogativa uſura ſit, cum hac adjecta clauſula: ſi hæc tibi placent jam dicas: Sin minùs inter non creata habeberis: ſingulæ tamen reſpondiſſent: ſe libenter id velle. Et huc pertinet myſticum illud Gen. 1, 31. *Et vidit Deus omne quod fecerat, & ecce bonum* מאד *valde:* ubi per voculam טוב id quod in creaturis *bonum* eſt; per voculam מאד (ipſa quoque) *mors* intelligitur. Unde creaturis nulla relicta eſt exceptio, quod non creatæ ſint ſecundum juris normam: quia per totum creationis opus ubique reperitur Nomen *Elohim*, ut appareat, præviâ deciſione judiciali id factum eſſe, quod creaturarum

rum alia ſit magna, alia parva; alia magis durabilis, alia minus; alia majori corpore, minori alia: alia volans, gradiens alia; alia ſubſultans, alia natans: alia rotunda, quadrata alia; alia longa, alia brevis, nec ullam eiſdem factam eſſe injuriam. Unde etiam dicimus: benedictus ſis tu Domine, Deus no- "
ſter, Rex Mundi, creavit enim vos ſecundùm juris normam, "
ſic & vivificabit, & ad vitam æternam reſtituet vos ſecundùm "
juris normam. Quod pariter credendum de omnibus crea- "
turarum membris. Et propterea in Lege dicitur Deut. 32, 4. *Petra* (eſt,) *perfectum eſt opus ejus:* (quare?) *quia omnes via ejus Judicium.* Et propterea in Creatione Mundi vocatur *Elohim,* & in fine hiſtoriæ Creationis dicitur: *Et vidit Deus omne quod creaverat, & ecce bonum erat valde.* Ubi commentantur Magiſtri etiam mortem eſſe bonam. Et huc pertinet quæſtio, quare Deus in Lege præceperit *mactare animalia pro cibo hominis:* cùm tamen ſcriptum ſit Pſ. 145, 9. *Bonus eſt Dominus univerſis, & miſerationes ejus ſuper omnia opera ejus?* Cujus reſolutio in principio hujus Textus reperitur, quòd nempe *bonus ſit Dominus.* In Creatione enim conventum eſt cum hoc vel illo animali quod ſc. mactandum ſit: ipſumque reſpondit, bene eſſe: quia ſcil. tale animal mente caret supernâ & opus & potentias Dei percipere nequit; unde Deus mundum creaturus advocata ad ſe animantia ſic allocutus eſt: Vultisne mactari ut vos comedat homo, atque elevemini de gradu beſtiæ, quæ nihil intelligit, in gradum hominis, qui novit Dominum? Ubi reſponderunt bruta: beneficium & miſericordia hoc modo nobis exhibetur. Cùm enim homo portionem de animante comedit, hæc deinceps fit portio hominis, non quaſi de ſpecie brutali egreſſa, ſpeciem & naturam hominis ſubiret; ſed ita, ſicut mors homini vita eſt, quia tum aſcendit in gradum Angelorum. Et huc pertinet myſticum illud Pſal. 36, 7. *Hominem & jumenta ſervas Domine.* Hinc quoque intelligi poteſt quod dixerunt Magiſtri noſtri in Tract. Peſachim:

„ Idiotæ plebejo prohibitũ eſt carne veſci: quia lex beſtias ma-
„ ctare non præcipit, niſi illi, qui Legẽ novit, ſicut dicitur Lev. 11,
„ 46. *Hæc eſt Lex jumenti & beſtiæ, & volucris*; id eſt, quicunq;
in Lege ſtudet, illi conceſſum eſt comedere carnem; qui in Lege non ſtudet illi eandem comedere prohibitum eſt. Unde plebejo carnem comedere non licet, quia ipſe, beſtiæ ſimilis eſt, nec Neſchamam habet: nec præceptum eſt, ut mactetur brutum, quò comedatur à bruto alio.

7. Hic porrò obſervandum, quod Cabbaliſtæ peritiores
„ dicunt: Initium Creationis primamque voluntatem pro-
„ fectam eſſe à triginta duabus *ſemitis ſapientiæ*, in quibus latet
„ myſterium initii creationis, quæ involvitur in Nomine *Elo-*
„ *him*. Unde Liber Jezirah ſic incipit: *Per 32. ſemitas mira-*
„ *biles ſapientiæ exſculpſit Dominus Exercituum Mundum ſuum.*
Et quia quælibet ſemita cum juris atque judicii norma congruit, hinc unicuique illarum correſpondet character Nominis *Elohim*, quod ſolùm in Creationis hiſtoria & quidem 32. vicibus ſcriptum extat; nimirum

1. *In principio creavit Elohim.* Gen. 1, 1.
2. *Et Spiritus Elohim.* ℣. 2.
3. *Et dixit Elohim fiat Lux.* ℣. 2.
4. *Et vidit Elohim Lucem.* ℣. 3.
5. *Et diviſit Elohim.* ℣. 3.
6. *Et vocavit Elohim Lucem.* ℣. 5.
7. *Et dixit Elohim fiat firmamentum.* ℣. 6.
8. *Et fecit Elohim.* ℣. 7.
9. *Et vocavit Elohim firmamentum.* ℣. 8.
10. *Et dixit Elohim congregentur aquæ.* ℣. 9.
11. *Et vocavit Elohim.* ℣. 10.
12. *Et vidit Elohim.* ℣. 10.
13. *Et dixit Elohim, germinet.* ℣. 11.
14. *Et vidit Elohim, quòd bonum.* ℣. 12.
15. *Et dixit Elohim, fiant.* ℣. 14.

16.

32 ſemitæ
[illegible] Jez[illegible]

16. *Et fecit Elohim duo.* ℣. 16.
17. *Et dedit ea Elohim.* ℣. 17.
18. *Et vidit Elohim quod bonum.* ℣. 18.
19. *Et dixit Elohim reptificent.* ℣. 20.
20. *Et creavit Elohim.* ℣. 21.
21. *Et vidit Elohim, quod bonum.* ℣. 21.
22. *Et benedixit illis Elohim.* ℣. 22.
23. *Et dixit Elohim.* ℣. 24.
24. *Et fecit Elohim beſtiam.* ℣. 25.
25. *Et vidit Elohim quod bonum.* ℣. 26.
26. *Et dixit Elohim.* ℣. 26.
27. *Et creavit Elohim hominem.* ℣. 27.
28. *Secundum Imaginem Elohim creavit illum.* ℣. 27.
29. *Et benedixit illis* Elohim. ℣. 28.
30. *Et dixit illis* Elohim. ℣. 28.
31. *Et dixit illis* Elohim, *ecce.* ℣. 29.
32. *Et vidit* Elohim *omne quod fecerat, & ecce bonum valde.* ℣. 31:

8. Unde patet: quidquid creatum eſt, conditum eſſe juxta myſterium unius è dictis ſemitis; & omne quidem judicialiter, & vero juris ordine. Unde in Midraſch Koheleth dicitur: Ipſum & domum ejus judiciariam præeſſe ſingu- " lis membris noſtris. Et Schlomoh Rex exclamavit Eccl. " 3, 14. *Novi quod omne quod fecit Deus, ipſum erit in ſeculum; ſuper illud non addendum, & ab eo non diminuendum.*

9. Hinc ergo manifeſtum eſt Nomen *Elohim* præpoſitum eſſe juri & Judicio, ipſumque condidiſſe omnia in judicio. Et hic juxta Eccl. 12, 14. *Eſt ille qui adducit omne opus in Judiciũ.*

10. At quia ſolo duri Judicii metro Mundus perſiſtere non potuiſſet; ideo Deus nomen *miſerationum* nempe *Tetragrammaton* adjecit nomini *Elohim:* Unde Gen. 2, 1. *Iſtæ ſunt generationes cæli & terræ, quando creatæ ſunt in die, qua fecit Tetragrammaton* Elohim *cælum & terram.*

11. Illud autem Judicium propterea vocatur durum, quia ſententias fert, non conſiderato mundi ſtatu, ſed juxta rigorem juris ſummum atque extremum. Et ab iſta decidendi ſeveritate dilucidatur myſterium *Conclavis Gaſith*, ſive cæſorum lapidum. Hinc ſi creaturæ judicatæ fuiſſent coram ſuperno tribunali, non aſſumto *miſerationum* Nomine, Mundus ob rigorem omnino fuiſſet abſumptus. Sed Nomen *Miſericordiæ & benignitatis* convertitur ad Creaturarum merita: ſique nullum inibi meritum invenit, terminum prolongat antequam ſententia in ſupernis mandetur executioni. Et hoc eſt myſterium ארך אפים ſeu *Longanimi*. Exod. 34, 6.

12. Quotiescunque ergo creaturæ coram *Elohim* conſiſtunt judicandæ, *Benignitatis* metrum ad illarum merita reſpicit; unde illud Gen. 18, 23. *Et acceſsit Abbraham & dixit: Nunquid etiam diſperdes juſtum cum impio?* ℣. 25. *Abſit tibi ut facias ſecundùm hanc rem, ut mori facias juſtum cum impio.* Et ſi, verbi gratia, homo quidam aliquid fecit boni, idemque pariter peccata commiſit; tum quidem *judicii metrum*, ut puniat eundem ob peccata, accelerat; *Benignitatis autem menſura* inquit: ſi manus hominis peccavit, pœnamque promerita eſt; Oculus autem ejuſdem juſtus eſt nec peccato ſe polluit; tum ſanè corpore punito propter manus peccatum; etiam oculus plectetur, quod foret citra juris ordinem. Et hoc eſt illud ℣. 25. *Et ſit juſtus ſicut impius.* Hoc igitur modo *Benignitatis attributum* multas avertit pœnas ne in mundum irruant.

13. Et ſic quoque propter juſtum unum in hoc vel illo loco degentem avertuntur à loco illo pœnæ; & ſic juſtus ille ejuſdem loci protectio eſt. Et huc pertinet illud ℣. 26. *Si invenero in Sodomah quinquaginta juſtos intra Civitatem; parcam toti loco propter eos.* Qua etiam ratione ad decem uſque proceſſit, qui in quinque civitatibus eſſent. Et huc etiam illud referendum, quod ad Lotum dixit c. 19, 21. *Ecce ſuſcepi faciem tuam etiam in hoc negotio, ut non ſubvertam civitatem,*

tatem, quam locutus es. Quamvis ne in Loto quidem tale aliquod eſſet meritum, ut propter illud liberaretur Sodomah, in qua ille habitabat: unde ipſe quoque Lot non ereptus eſt niſi Abrahami merito; ſicut commentantur Noſtrates in locum illum Gen. 19, 17. *Ne reſpicias poſt te:* quaſi dictum eſſet; ne ſcrupuleris dicendo, dignam eſſe civitatem ut eriperetur ob merita tua: quia tu dignus non es. Idque dixerunt Angeli ✝. 17. *Cùm educerent illum forás.*

14. Ubi porrò & id notandum: quamvis hiſtoria referatur ſub Abrahami nomine, cum dicitur: Gen. 18, 23. *Et acceſſit Abraham & dixit: nunquid etiam diſperdes juſtum cum impio?* Hic tamen per *Abrahamum* intelligi *Miſericordiæ ſupernæ* & *Benignitatis attributum*, quæ ſemper accedit ad Tribunal *Elohim*, cùm judicium in creaturas exercetur; quarum tum benè merita reſpicit, multasque pœnas avertit. Et hoc ipſum eſt quod dixerunt Magiſtri noſtri: Incepit quidem creare " Mundum per judicii attributum; cùm autem vidiſſet, fieri " non poſſe ut ſubſiſteret, ceſſando paululum, Miſerandi me- " trum priori adjunxit; unde ſcriptum eſt Gen. 2, 4. *In die quo* " *fecit* יְהֹוָה אֱלֹהִים *terram & cælum.* Ubi etiam aliud latet myſterium, quod ſcil. duo illa Nomina Terræ & Cœlo correſpondent. יְהֹוָה nempe *Terræ*, & *Elohim cælo.* Deus enim per Nomen Tetragrammaton attributumque Miſericordiæ agit cum Terræ incolis qui magis peccant: per Elohim autem ſecundùm jus ſtrictum agit cum cœlis & exercitibus eorum, qui non peccant. Unde ſic poſuerunt Magiſtri noſtri: qui Terram il- " luminat & habitantes in ea, per miſericordiam. "

15. Te autem non fugiat duas in ſuperis judiciarias eſſe domos præter cæteras intermedias; quarum *ſublimior* eſt hæc ipſa dimenſio *Gebhurah & rigoris* in ſiniſtro latere *Elohim*, quæ אֱמֶת i. e. *Deus veritatis* ubique, ac duri Judicii metrum vocari comperitur. *Tribunal verò inferius* eſt Sephirah *Malchuth*, & Myſterium Nominis *Adonai*, quod etiam vocatur *judicium*

 remiſ-

remiſſum. Et hoc ſublimioris prætorii judicium exequitur, quare idipſum Nomen *Adonai* crebro appellari conſuevit *Elohim*, præſertim executionis tempore. Inde quicunque ſeu Angelus ſeu homo judicium explet, quando judicat, vel judicio præpoſitus eſt, *Elohim* vocatur, ut illud Exod. 22, 9. *Ad Elohim veniat cauſa utriusque, quem condemnaverit Elohim reddet.* ℣. 28. *Elohim non detrahes*, it. Deut. 1,7. *Quoniam judicium eſt Elohim:* Ubi ad locum illum: *Elohim non maledices*, notandum eſt, literaliter quidem ſignificari judicem; Senſum tamen quoque ſubeſſe alium, nimirum: Si plaga quædam accidat homini, morbusque, vel mors, aut inopia, ne obfirmet faciem ſuam adverſus tribunal ſupernum, quod *Elohim* dicitur, ubi veri locus eſt judicii: nec contumelioſum vel ignominioſum quid loquatur, dicendo: Deus hæc omnia ſuperius judicavit, & illius juſſu hæ tribulationes in me irruerunt. Nec quis os ſuum diſtendat indebitè, prout Ijobi Uxor marito dicebat Ijob 2, 9. *Adhucne inhæres perfectioni tuæ: benedic Deo & morere:* Sed potius Ijobum imitetur, qui dicebat ℣. 10. *Et ſuſcepimus bonum à Deo, & malum non ſuſcipiemus?* Et hæc eſt fides Iiſraëlitica quod ſcil. ſuſcipienda ſint Judicia Dei cum gaudio, & lætandum ſit in caſtigationibus & judiciis ejus, & grates eidem agendæ ſint ſuper omnibus, atque benedicendum nomini ejus; ſicut dicitur Pſ. 101, 1. Ne ergò recalcitret homo in caſtigationibus, nec exprobrationibus utatur.

16. Jam quoque dicendum eſt, quid ſint אלהים אחרים *Dii alieni.* Nimirum Deus *excelſus eſt atque elevatus inhabitans æternitatem, & SanctumNomen ejus.* Jeſchai. 57, 15. ipſe ſolus eſt Rex omnium exiſtentium, & templum ejus Sanctum in medio extat. Circa hoc templum extrinſecus *ſeptuaginta* ſunt *coronæ*, à quibus procedunt *ſeptuaginta principes*, quibus non eſt portio in templo interno, & *ſeptuaginta populi.* Iſti autem *ſeptuaginta principes* tempore diviſionis ſegregati ſunt ſecundùm linguas ſuas in terras ſuas, ita ut quilibet ſuo dominare-

naretur populo, ſuæque regioni. Deus autem benedictus tum temporis elegit Abhrahamum, & deinceps Iiſraëlitas, quibus Nomen ſuum magnum tradidit, nempe Tetragrammaton, ut eſſent portio ejus, juxta illud Deut. 28,10. *Et videbunt omnes populi terræ, quod Nomen Domini invocatum eſt ſuper te, & timebunt te.* Quòd autem reliquos populos ſingulis ſubjecerit *principibus*, ex illis manifeſtum eſt, quæ habentur Dan. 10, 20. *Et ecce princeps Græciæ venit*; & ℣. 13. *Et princeps regni Perſiæ ſtetit contra me.* Michaëli autem Sacerdoti magno qui portat vexillum Tetragrammati, tradidit Iiſraëlitas. Iſtos autem principes huic vel illi populo præfectos Deus voluit iſtorum populorum eſſe judices ſecundùm poteſtatem à Deo ipſis conceſſam, per hunc vel illum annum. Quoniam igitur hic vel ille princeps judex eſt populi ſui, hinc & ipſe vocatur *Elohim*: Sique peccavit populus ejus, Deus hunc principem judicat, eumque plectit atque punit. Unde patet populos eorumque principes judicari à tribunali ſuperno, quod vocatur *Elohim Emeth*. Et huc pertinet illud Deut. 10, 17. *Quia Dominus Deus veſter eſt Deus* τῶν אלהים. Credas autem omnes populos eorundemque principes, qui Elohim dicuntur, tempore novi anni apparere, ut judicentur coram Deo: ſique indecenter egerit populus, principes eorum plectuntur, & influxus atque beneficia à Deo ipſis conceſſa minuuntur. Cum autem plectitur princeps hujus vel illius populi, ipſe quoque populus collabitur. Et hoc ipſum eſt quod Propheta Jeſchajahu dicit, c. 24, 21. *Viſitabit Dominus ſuper Exercitum Excelſi in Excelſo, & ſuper reges Terræ ſuper Terram.* Et hoc ipſum eſt quod Magiſtri noſtri dixerunt: non collabitur populus, niſi priùs collapſus fuerit princeps ejus. Quale enim judicium exercetur in principem hujus vel illius populi, tale quoq; ipſe populus perſentiſcit, ſive bonum fuerit, ſive malum. Huc quoque pertinet illud Magiſtrorum noſtrorũ: Et ſic transgreſſores in populis mundi in *vite* (plectuntur.) Ubi per *vitem* princeps illorum in-

intelligitur. Quodque propter populi peccata principes plectantur, etiam docet locus Gen. 20, 6. *Ubi princeps Abbimelechi Regis Philiſtinorum dicit: & prohibui etiam ego te, ne peccares in me.* Ubi vox מחטו *ne peccares* laborat defectu literæ א; quaſi princeps ille dixiſſet Regi: ſcito, quàm primùm tu peccaſti, accipiendo Saram uxorem Abrahami, me judicatum eſſe in domo judiciaria ſuperna, jamque in magnis verſari anguſtiis. Iſte enim *Elohim* qui loquebatur cum Abhimelech, *princeps ejusdem* erat atque præfectus: quia non conveniſſet angelis reliquis præterquam ſoli huic præfecto prophetiam quandam vel alloquia ipſi proponere. Quod autem dicitur, etiam Iiſraëlitarum transgreſſiones *vitem* tangere; per id intelligitur *congregatio Iiſraëlis* (ſ. Malchuth.) Peccantibus enim Iiſraëlitis, illa punitur ſuperiùs. Unde ſcriptum extat Jeſchai. 50, 1. *Propter prævaricationes veſtras dimiſſa eſt mater veſtra.* Quamvis autem alibi dixerimus Præfectos iſtos populorum nec benefacere nec nocere poſſe; Gentesque Vanitati ſacra facere, & Deum adorare talem, qui juvare nequeat; id tamen hoc modo ſaltem intelligendum eſt, quòd ex ſe ipſis facultatem non habeant ad nocendum vel benefaciendum judicio; ſi enim Deus ipſis poteſtatem concedit, tunc omnino id peragunt, quod ipſis peragere conceditur: & propterea vocantur *Elohim.* Quilibet enim populus per totum annum judicatur coram Tribunali ſuo, à Præfecto ſuo, cui ex hoc Nomen *Elohim* tribuitur. Deus autem dicitur אלהי האלהים *Judicum Judex* Deut. 10, 17. quia omnes illos præfectos judicat ſub anni initium. Atque hic Iiſraëlitas monet, ne aliquem ex Elohim Gentium pro Deo recipiant; quippe qui illis tantùm præpoſiti ſint, quaſi diceret: Alienis dati ſunt illi; non vobis, quorum Deus ego ſum ſolus. Et propterea Deus in Decalogo prima duo verba ipſe protulit immediatè, dicens: *Ego Jehovah tuus Elohim, quod notandum:* & ob hanc cauſam; *Ne ſint tibi Elohim acherim, aliorum Dii.* Unde Magiſtri noſtri dixerunt:

Præ-

Præceptum, *Ego, &c.* & Præceptum *non erunt, &c.* ex ore Ge- “
bhuræ ſeu Majeſtatis audivimus. Et hæc duo præcepta fun- “
damentum ſunt totius Legis. Reliqua autem Legis præcepta ex Ore Moſcheh audivimus, tot nempe quot refert numerus תורה Lex, i. e. 611. Cujus etiam myſterium ex illis propriè patefit; unde dictum extat Deut. 33, 4. *Legem præcepit nobis Moſcheh*; quoniam per Moſcheh data ſunt Iiſraëlitis 611. præcepta, ſed Præceptum: *Ego, &c.* & Præceptum: *Non erunt tibi, &c.* non per Moſcheh, ſed ex ore Majeſtatis accepimus: ſicut dicitur Pſ. 62, 12. *Unum locutus eſt Elohim*; *bis hæc audivimus.* Atque his completur numerus 613. Præceptorum. Ex ſupra dictis etiam intelligitur quod dicit Propheta Michah c. 4, 5. *Quia omnes populi ambulabunt in Nomine ſui Elohim, nos autem in Nomine* יהוה *noſtri Elohim in ſeculum & perpetuò.* Illi igitur Præfecti poteſtatem nullam habent aliam, niſi quam Deus illis dedit, judicandi ſcilicet atque gubernandi populos; percutere autem & ſanare, occidere & vivificare nequeunt. Unde illud 1. Par. 16, 26. Pſ. 96, 5. *Omnes Elohim Gentium ſunt* אלילים ſeu *idola vana.* Ubi vox אליל quaſi *carnem* ſonat *hominis mortui*, juxta diſputationem ſapientum in Tractatu Cholin fol. 121. (de particula carnis in mactatione in cute relicta) ſemper enim includit notionem *cadaveris*; unde illud Ijob. 13, 4. *Medici Elil omnes*, i. e. carnis mortuæ, quæ medelam non admittit. Sic Gentilium Dii, quibus nulla eſt facultas alia præter eam, quam Deus illis conceſſit.

17. Quandoque etiam locus *Vitæ*, quæ vocatur *Vita æterna* (ſeu ſeculi venturi) exprimitur literis Tetragrammati, & legitur אלהים quia hæc eſt ſcaturigo illa, unde Gebhurah, quæ dicitur Tribunal ſupernum atque *Elohim*, influxus habet. Et, quia non eſt judicium perfectum, literis Tetragrammati ſcribitur.

18. Porrò etiam duæ Sephiræ Nezach & Hod, Zebhaoth vocantur; & illa quidem יהוה צבאות *Dominus Exercituum*;

quia ad dextram locatur; hæc verò אלהים צבאות, quia ad ſiniſtram; & involuta eſt Judicii velamine à domo judiciaria, *Elohim* dicta. Ubicunque igitur in Scriptura invenitur Nomen *Elohim*, ibi ſubintelligitur vis Synedrii ſuperni, quod *Elohim Veritatis* dicitur: ita ut etiam homines, cum Judicium Veritatis judicant, *Elohim* dicantur. Schaare Orah ſub Elohim. [Sequitur גבורה]

19. Plura de Elohim videantur in Sohar P. 2. fol. 30. c. 3. P. I. fol. 99. col. 396.

אלהי האלהים *Deus Deorum.*

1. R. Moſcheh de *Tiphereth* explicat, quia iſte gradus eſt princeps & præfectus ſeptuaginta principum ambientium Thronum ejus, & ipſe gubernat eos.

2. Quidam hoc Nomen putant continere totum ſyſtema aziluthicum, ita ut per vocem אלהי intelligantur Chochmah & Binah: per vocem האלהים ſeptem dies ſtructuræ.

3. Quidam de tribus primis exponunt: Ut Kether ſub *Elohé*; Chochmah autem & Binah ſub *ha-Elohim* intelligantur.

4. Præ cæteris tamen mihi videtur, quod hoc Nomen competat gradui *Binah*, Tres enim ſunt ſignificationes אלהים una in Binah: & duæ poſteriores dependent à Binah: unde hæc vocatur *ha-Elohe ha Elohim.*

5. Semper autem Nomen *Elohim* exponendum eſt ſecundum naturam loci ſui; & ſic per *Elohe Abraham* intelligitur Cheſed, per *Elohe Jizchak* Gebhurah: per *Elohe Jaacob* Tiphereth. Ubi videtur nomen Elohe continere in ſe notionem Malchuth; quæ aliquando reſpectum habet ad Cheſed, unde vocatur Elohe Abraham. Et ſic quoque dicitur Gen. 35, 13. *Et adſcendit Elohim, de loco in quo erat ſupra Abraham.* Ita ſe pariter habet in Jizchak & Gebhurah, quò pertinet illud: *Deus Jizchak*, & ſic reliqua.

6. Alius, per *Elohe Abhraham* intelligit Chochmah, per *Elohe*

Elohe Jizchak Binah, cui proprie competit Deitatis appellatio, quia eſt anima graduum Cheſed & Gebhurah, qui ſunt Abhraham & Jizchak. Per *Elohe Jaacob* autem intelligit Kether & Tiphereth. Quæ quidem optimè quadrant in Ordine benedictionis, quamvis non uſque adeo quadrent cognomina. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. h. t.

אלהי הצבאות *Deus Exercituum.* Videtur pertinere ad ad *Tiphereth*, qui gradus locatus eſt ſupra exercitus, qui ſunt Nezach & Hod. Vel etiam *Malchuth*, quando participat de Exercitibus Nezach & Hod: quandoque enim ſuperius eſt in loco ſuo. Pard. ib. h. t.

אלהי הרוחות Num. 16, 22. *Deus ſpirituum omnis carnis.* Vid. Sohar P. I. fol. 112. col. 448.

אלהיך *Deus tuus eſt ignis conſumens*, Deut. 4, 24. Sic inquit Moſcheh, & non *Deus noſter.* De qua differentia videatur Sohar P. I. fol. 36. col. 1.

Fol. 52. col. 2.
Fol. 22. col. 4.
Fol. 67. col. 267.
P. II. fol. 36. col. 1.
Fol. 39. col. 1.
Fol. 65. col. 3.
Fol. 102. col. 1.
P. III. fol. 11. col. 4.
Fol. 15. col. 1.
Fol. 97. col. 1.
Fol. 104. col. 2.
Fol. 111. col. 4.

2. אלהיך *Deus tuus.* Ad *Malchuth* referuntur hæc omnia. Quamvis etiam in *Binah* & *Gebhurah* locum habent pro re nata: quia nomen *Elohim* omnibus his tribus competit; prout diximus Tract. 20. Quidam de tota Aziluth explicant, quod minus placet. Pard. Tract. 23. c. 1. h. t.

אלהים חיים *Deus vivus* ſeu *vita.* [In Schaare Orah connectitur cum אל חי]

1. Ita nonnunquam *penultima Sephirarum* nempe *Jeſod* vocari ſolet, ut dicitur Jirm. 10, 10. Ipſe eſt *Elohim Chajim* i. e. *vita, vel vivens, & Rex Mundi.* Nimirum quando Menſura *El Chai* in metrum *Adonai*, quod *Elohim* dicitur, vitam infundit, & hoc ab illâ repletur, tunc utrumque Elohim Chajim nuncupari legimus; unde, per viam canalium, omne viventium genus affluentiſſimè vivendi facultatem ebibit. Cùmque Moſcheh in altum aſcenderet, metrum *El Chai* in menſuram *Adonai* derivabat; ut ex illo eruitur Num. 14, 16. *Magnificetur nunc obſecro virtus Adonai. Virtus* enim *Adonai* vitæ myſterium inſinuat, quam *El Chai* illuc transmittit: quia parum infra ℣. 20. Scribitur: *Peperci ſecundùm verba tua, vivus autem ego.* Ex quo nobis innotuit, Moſchen in dimenſionem Adonai vitam traxiſſe. Quò & facit illud Majorum: „ Dixit Sanctiſſimus Moſi: vivificaſti me eloquiis tuis; & niſi id „ egiſſet Moſcheh, ſuper omnes mox irruiſſet interitus. Idcirco expectavit illos, & in vita reliquit, donec (generando liberos & nepotes) & fructuum fructus edidiſſent: quo facto, ultus eſt eos Dominus. Quapropter qui myſterium hoc aſſequi noverit, facilè, quanti vigoris exiſtat attractio, *El Chai* ſeu Dei viventis in *Adonai*, judicare poterit.

2. Profertur autem Nomen *Elohim Chajim* de hac Sephira ſecunda; quamvis & metrum *Adonai* ſimiliter cognominetur. Et illa quidem *Elohim* dicitur, quia judicii notionem involvit, ſed ita, ut ſimul *vitam* impertiatur. Quare & in capite Anni, quod judicii dies eſt, duas has pariter menſuras, nimirum *Elohim Chajim*, & *El Chai* commemoramus, unà cum *Magen* i. e. protector, prima benedictione dicentes: *Memento* „ *noſtri in vitam, Rex cui placet vita, ſcribe nos in libro vitæ,* „ *propter Te Elohim Chajim, El Chai.* In qua benedictione fundamentum iſtorum attributorum incluſum eſt. Schaare Orah ſub *El Chai.* [Sequitur El Schaddai.]

3. אלהים חיים *Deus vitæ.* Hoc Nomen aliquando tribuitur gradui *Binah*, quia mittit vitam in omnes Sephiroth: & vita etiam provenit è virtute judicii; ſicut concluſerunt viri Synagogæ magnæ in *benedictione de fortitudinibus*, ubi ſimul " de *vivificatione mortuorum*; item in benedictione אשר יצר " *qui formavit vos*, & vivificavit vos per judicium. Unde et- " iam vivificatio mortuorum per commotionem atque concuſſionem ingentem fiet.

4. Hoc tamen Nomine etiam vocatur *Jeſod*, quatenus vitam accipit à Binah.

5. Et quando *Malchuth* vitam accipit à Jeſod, eadem quoque vocatur *Elohim Chajim*: quippe quæ præterea etiam vivificat omnia, quæ ſub ea.

6. Magna quoque differentia eſt circa denominationem gradus Jeſod, quando vocatur *El Chai*, & quando vocatur *Elohim Chajim*: quia priori modo myſterium vitæ reſpectum habet ad Cheſed quæ vocatur El: poſteriori verò ad Gebhurah, quæ vocatur Elohim: utrumque tamen propter Modum Binah. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. v.

אלהים צבאות *Deus Exercituum.* Vid. צבאות.

אלהינו שבשמים *Deus noſter qui in cælis eſt.* Ita vocatur *Binah*, quia locus ipſius eſt in cœlis, qui ſunt *Gedulah, Gebhurah & Tiphereth*, nimirum אש *Ignis* & מים *aqua*, & utriusque compoſitio. Sic autem vocatur tunc, quando influxus ſpeciales in illas demittit. Per שמים ſeu *cælum* tamen intelligi etiam poteſt *Tiphereth*. Et omnia ad idem redeunt. Pardes Tract. 23. c. 1. h. v.

אלוה *Deus.* 1. In Sohar Sectione Vajikra hoc nomen ſic exponitur: per אל in hac voce ſignificatur Abhraham, de " quo ſcribitur, Deut. 10, 16. האל הגדול *Deus Magnus.* Per " *Vav* denotatur *Sanctus* ille, qui benedictus ſit. Per *He Malchuth*, quæ eſt congregatio Iiſraëlis; unde conſtat Nomen " אלוה. Hæc ibi. Senſus eſt: in hac voce contineri gradus,

 Gedu-

Gedulah, Tiphereth & Malchuth; & propterea deſignat miſerationes abſolutiſſimas.

2. Quibus ſimilia occurrunt in Sectione Lech Lecha: „ Verba ſunt hæc: In voce אלוה portio אֵל notat *lucem ſa-* „ *pientiæ*; vav, *Maſculum*, He *Fœminam*; quæ ſimul ſociata ef- „ ficiunt Nomen *Eloha.*

3. Et in Tikkunim traditur, quod Nomen *Eloha* pertineat ad prædicamentum Cheſed; quod probatur ex loco Chabac. 3, 3. *Elohah* מתימן *ex Theman*, (quaſi à meridie) *veniet*. Quod interpretes explicant de gradu *Tiphereth*. Pardes ibid. h. t.

אָלָה *Execratio*, ex ſenſu loci Jirm. 23, 10. *Propter execrationes luget terra.* Significationem habet *jurandi cum maledictione*, ſicut Deuter. 29, 21. *Secundum omnes maledictiones*, ſeu *execrationes fœderis*; quæ citra omne dubium pertinent ad *Malchuth*, quatenus rigorem & judicium refert.

אָלָה autem nomen arboris v. g. *Ulmi* Jehoſch. 24, 26. Jechesk. 16, 13. &c. quod etiam ad *Malchuth* refertur, procul dubio propter vehementiam judicii, unde etiam nullos fert fructus: & ex eâdem cauſa *Jaacobh Deos alienos repoſuit ſub Elah*, quod vulgò *quercum* dicunt, Gen. 35, 4.

2. אלון autem eſt ſexus maſculinus reſpectu iſtius arboris Elah, ſicut habetur Jeſch. 6, 13. *Sicut Elah & ſicut Allon.*

3. Fortè etiam exponi poſſet ex ſignificatu אֵלֶה *Iſti*, *iſtæ*, quâ voce denotantur tres Patres. Pard. ibid. h. v.

אֵלֶה *Iſti, illi.* In Sohar Section. Pekude ad locum illum Exod. 32, 4. *Iſti ſunt Dii tui Iiſraël, qui eduxerunt te de terra* „ *Ægypti*; hæc referuntur ad *Spiritum immundum*, qui eſt ſer- „ pens malignus, cui aliquis inſidet; & iſti ſunt mas & fœmi- „ na, & vocantur אלה, & parati ſunt in Mundo ad omnia „ quæ ad ipſorum partes ſpectant. Hæc ibi; & plura latius. Senſus eſt: illos vocari אלה, *Iſtos* (quaſi præſentes notos) quia per ſe parati ſint ad malè agendum. Vox אלה enim id innuit,

innuit, quòd ſemper ſint parati, mas & fœmina, cum auxiliis & copiis ſuis malignis ad nocendum; quod Deus avertat!

2. Et ſicut datur vocis אֵלֶּה ſignificatio mala ex parte corticum; ita in bonam partem accipitur ex parte Sanctitatis: & hi ſunt *tres Patres, Benignitas, Rigor, & Miſericordia*; *Gedulah, Gebhurah & Tiphereth*; & de his dicitur Jeſchai. 40, 26. מִי בָרָא אֵלֶּה *quis creavit iſtos.* Sicut hæc expoſita ſunt Tract. 20. de Nominibus.

3. Deinde in Sanctitate adhuc alia datur iſtius vocis ſignificatio, & per eam intelliguntur *Nezach, Hod & Jeſod;* qui ſunt rami Benignitatis, Rigoris & Miſericordiæ, quæ in ſupernis, ut dictum eſt alibi.

4. Sic autem applicantur loca illa: Locus Exod. 32, 4. אֵלֶּה *Iſti ſunt Dii tui Iſraël*, pertinet ad corticem. Locus Exod. 38, 21. אֵלֶּה *Iſta ſunt numerata Tabernaculi, &c.* pertinet ad Sanctitatem. Quamvis contrario ſenſu explicetur Section. Pekude; & alibi. Septuaginta enim modis Lex explicari poteſt. Pardes Rimmonim ib. h.t.

אלוף *Dux.* Ita vocatur *Tiphereth*, quia juxta Jirm. 3, 4. *Eſt Dux & Dominus adoleſcentiarum Malchuth.* Vocaturque hoc nomine quatenus cum Ipſa in unione eſt. Et fortè ſic vocatur ex ſignificatione loci Pſal. 144, 14. אלופינו *Boves noſtri onuſti;* quia ipſe apportat onus benedictionis.

2. Fieri etiam poteſt, ut reſpectus habeatur ad illum ſtatum, quo influxum à Gebhurah attrahit juxta ſignificationem שור bovis.

3. Vel etiam ratio habetur magnitudinis & excellentiæ; ut ita dicatur, in quantum participat de Corona, quæ eſt Aleph.

4. Omnia autem hæc in eo concurrunt, quatenus unitus eſt modus ille cum Malchuth: quia tunc influxum ſugit à Gebhurah; majorem tamen partem à Cheſed, juxta illud Cant. 2, 6. *Siniſtra ejus ſub capite meo:* nec minùs à Corona,

na, unde Scaturigo eſt affluxus ejus. Pardes Tract. 23. c. 1. h. v.

אליהו *Elias.* Videatur Sohar P. III. fol. 137. col. 546.
P. I. fol. 31. col. 4.
P. III. fol. 12. col. 46.
P. I. fol. 115. col. 454.

אליך *Ad te.* Vocula hæc videtur repræſentare tres primas, quia אֶ eſt *Kether:* יִ eſt *Chochmah:* לך autem eſt *Binah.* De quibus ſuo loco. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אליל *Idolum, nihilum*, juxta illud Lev. 19, 4. *Ne reſpiciatis ad idola.* It. Ijob. 13, 4. *Medici nihili;* & ſimilia. Omnia hæc figura ſunt Corticum, qui ſunt *Deus alienus.* Quo ſenſu etiam adhibetur vox אל Num. 24, 4. *Audiens eloquia El:* ubi intelligitur *Deus alienus.*

2. Sic quoque uſurpatur nomen אלוה *Deus* juxta illud Ijob 12, 6. *Ei qui adduxit Deum in manu ſua.* Et ſic tradit Sohar, dari Spiritum immundum, qui reſideat in manibus. Pardes Rimmon. ibid. h. v.

אלישבע. In Sohar Sect. שמיני hoc nomen refertur ad *Malchuth*, quia hæc influxum aſſugit è ſeptem gradibus ſuperioribus.

2. Eſtq; magna differentia inter בתשבע & inter אלישבע quia hoc poſterius reſpectum habet ad *Cheſed*, ſicut Bathſchebhah gradum *Gebhurah* reſpicit. Nomen אלי enim ab אל deſcendit quod eſt nomen prædicamenti Cheſed. Pardes ibid. h. t.

אלישע Eliſcha Propheta notiſſimus, ſapientiæ naturalis exemplar, & divitiarum Contemtor; prout docet hiſtoria ſanati Naamani 2. Reg. 5, v. 6. adeoque verè dives, juxta illud quod dicitur in Pirke Abhoth c. 4. *Quisnam eſt dives? qui gaudet in portione ſuâ.* Sic enim verus impurorum metallorum medicus externam non habet divitiarum ſpeciem, ſed potiùs eſt inſtar חוּה naturæ primævæ inanis ac vacuæ, quæ vox cum

cum Nomine אלישע numeris æquipollet refertque 411. Veriſſimû enim eſt, quod dicitur in Babha Kama fol. 71. col. 2. *Res quæ divitias cauſatur* (talis eſt ſapientia naturalis) *eſt inſtar divitiarum.* Diſce igitur purificare Naamanum è ſeptentrione advenientem è Syria: & agnoſce vires Jordani qui quaſi eſt יאר דין fluvius Judicii è ſeptentrione defluens; & memento quod dicitur in Babha bathra fol. 25. col. 2. Qui ſapiens vult " fieri, degat in meridie; & qui vult diteſcere, ad ſeptentrio- " nem ſe convertat, &c. Quamvis ibidem R. Jehoſchuah ben " Levi dicat: Perpetuò in meridie degat; nam dum fit ſapiens, " ſimul quoque fit dives; ſicut dicitur: Prov. 3. ℣. 16. *Longi-* " *tudo dierum eſt ad dextram ejus, & ad ſiniſtram ejus divitiæ* " *& gloria.* Atque ſic alias non exoptabis divitias. Scito autem myſteria iſtius ſapientiæ à ſuperioribus Kabbalæ myſteriis non eſſe aliena: quæ enim in Sanctitate eſt Prædicamentorum ratio, ea quoque eſt in Impuritate: Et quæ ſunt Sephiroth in Aziluth, eæ quoque ſunt in Aſiah, imò eædem in regno iſtius, quod communiter minerale dicitur; quamvis in ſupernis major ubique ſit illarum excellentia. Locum Kether igitur hic occupat Radix metallica, quæ occultam ſatis multisque ſub tenebris latentem habet naturam, & è qua metalla omnia ſuam habent originem: ſicut occulta eſt naturâ Kether & ex illâ omnes emanant Sephiræ reliquæ. Locum Chochmah habet Plumbum, quod, ſicut Chochmah è Kether proximè, ita è radice metallica immediatè prodit, & in aliis ænigmatibus ſimilibus ſequentium naturarum Pater dicitur. Locum Binah ſtannum tenet canitie ſua ſenium pariter præ ſe ferens, & ſtridore ſeveritatem & rigorem judicialem adumbrans. Sub claſſem Cheſed ab omnibus Kabbalæ Magiſtris Argentum refertur ob colorem potiſſimum & uſum. Atque huc uſque pertingunt naturæ albicantes; inſequentibus nunc rubris. Et quidem ſub Gebhurah, juxta communiſſimam Kabbaliſtarum ſententiam locatur Aurum, quod ad ſeptentrionem etiam re-

P fert

fert Ijobh c. 37, ℣. 22. non tantum propter colorem, ſed & caloris & ſulphuris ejus causâ. Ad Tiphereth refertur ferrum; iſte enim modus eſt *Vir belli* juxta Exod. 15, ℣. 3. habetque Nomen Seir Anpin à veloci irâ juxta Pſal. 2, verſ. ultim. Nezach & Hod duæ medietates corporis & receptacula Seminalia, ſunt locus naturæ androgyneæ æris; ſicut & duæ columnæ in Templo Salomonis ad hos duos modos relatæ, éx ære confectæ erant juxta 1. Regum 7, ℣. 15. Jeſod eſt argentum vivum, huic enim modo cognomen vivi characteriſticè tribuitur; & aqua hæc viva omninò eſt fundamentum totius naturæ & artis metallicæ. Ad Malchuth autem refertur Medicina metallorum vera, plurimis ex cauſis; quia utraque reliquas naturas ſub auri vel argenti, dextri vel ſiniſtri, judicii vel miſerationum metamorphoſi repræſentat. De quibus omnibus latiùs dicetur alibi. Atque ita clavem tibi tradidi ad aperiendas januas occluſas quam plurimas, portamque aperui ad intimiora Naturæ adyta. Quod ſi quis aliter hæc diſpoſuit, mihi ſanè cum illo nulla erit controverſia; omnia enim ad unum tendunt. Dici enim poſſet tres ſupernas eſſe tres rerum metallicarum ſcaturigines; Aqua craſſa Kether, ſal Chochmah, ſulphur Binah ex rationibus notis. Et ſic ſeptem inferiores repræſentabunt ſeptem metalla: nimirum Gedulah & Gebhurah Argentum & Aurum: Tiphereth Ferrum: Nezach Hod, Stannum & Cuprum; Jeſod Plumbum; & Malchuth erit Fœmina Metallica & Luna ſapientum, agerque in quem conjicienda ſunt ſemina minerarum ſecretarum, nempe Aqua Auri, prout hoc nomen occurrit Gen. 36, 39. ſed ſcito, fili mi, in his talia latere myſteria, quæ nulla hominum lingua effari poterit: Ego autem ulteriùs *non peccabo lingua mea, ſed cuſtodiam os meum clauſura* ex Pſalm. 39, 2. Æſch Mezareph. cap. 1.

אלמנה *Vidua.* Eſt *Malchuth*, quando Tiphereth non eſt cum ipſa. Et quia centum ſunt portæ in Tenebris & exilio, hinc alluſio eſt, quaſi diceretur, אל מנה, non dantur

cen-

centum; ſive non dantur centum portæ: quando verò rurſum nubit; dos ejus ſunt מנה centum (nummi) quo ipſo innuitur, reverti lucem per centum portas. Pard. l. c.

אלף *Litera Aleph.* De hac videatur Sohar Par. II. fol. 4. col. 15.

Et fol. 65. col. 258.

אלף *Parvum;* Rationem hujus vid. in Sohar Par. 3. in princip.

אלפא ביתא *Alphabethum.* De Alphabetho R. Akibhæ videatur Sohar Part. I. fol. 5. col. 20.

Et fol. 113. col. 459.

אלפא ביתא רבתא *Alphabethum magnum.* Ad Mundum ſupernum ſpectat. Vid. Sohar Part. III. fol. 24. col. 95.

אלף דור *Mille generationes.* Hoc nomine intelligitur *Malchuth*, quæ propterea ſic vocatur, quia numerus ejus ad millenarium uſque excreſcit, multiplicatis ſemper decadibus. Primò enim ipſa conſtat è decade: & quælibet illarum decem iterum ſuam habet decadem, unde centum: & quælibet illarum centum iterum conſtat è denis, hinc mille.

2. Generationes autem ſuam habent revolutionem, juxta illud Eccl. 1, 4. *Generatio vadit, & generatio venit, terra autem in ſeculum ſtat.*

3. Quò autem referatur vox דור ſimpliciter, ſuo loco dicetur. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. v.

אם אמא *Mater.* 1. Duæ ſunt Matres, ſuperior & inferior. Superior eſt Binah, quæ influxum accipit à Patre, qui eſt Chochmah; eumque derivat ad inferiora. Et ex ipſâ emanárunt omnes Sephiræ inferiores; quæ in eâ quoque exiſtentiam acceperunt, ſicut embryo formatur in utero matris ſuæ; prout explicuimus Tractat. 22. cap. 3. libri Pardes.

2. Dum autem *Mater* vocatur, hoc ipſo oſtenditur; quod ſit *Fœmina.* Notatque *Rigorem Judicii:* quia *Fœminæ* nomen ſimpliciter adhibitú deſignat receptionem Lucis reflexæ.

 3. Quan-

3. Quandoque tamen ſignificationem *miſerandi* infert, quando nimirum evaſit Nutrix, quæ lac miſericordiæ exhibet proli ſuæ.

4. Quandoque etiam vocatur

אם הבנים *Mater liberorum.* Quod Nomen duas admittit interpretationes. Vel enim per illud intelligitur *Mater omnium liberorum* (in ſpecie) qualis eſt *Leah*, quæ Gradui Binah correſpondet, quatenus genuit ſex filios unamque filiam. Nam è Binâ prodierunt ſeptem Sephiroth, & ab eâ influxum aſſugunt. Vel, ſi mavis, duo dici poſſunt ab Ipsâ geniti eſſe Liberi; *Filius* nempe, & *Filia, Tiphereth & Malchuth*; quod idem eſt: quia Tiphereth continet ſex extremitates.

5. Et iſtæ duæ explicationes referuntur ad nomen *Matris liberorum*, quod extat Pſal. 113,9. De quibus ita loquitur „ Sohar Sectione Vajechi: *Sic traditum eſt: Dixit R. Jizchak:* „ *Scriptum extat Pſalmo 113, 9. Matrem filiorum lætantem. Hal-* „ *lelujah. Quid per Matrem intelligatur, notum eſt. Qui au-* „ *tem ſunt filii? Veni, obſerva! Dixit R. Schimeon: Didicimus,* „ *duplicem eſſe ſobolem, Maſculum unum; Fœminam alteram, &c.* Et porrò probat, quod hoc nomine intelligantur Tiphereth & Malchuth. Et ratio dari poteſt; quia, ſcilicet, omnes incluſi fuerunt Gradui Binah, ita ut Tiphereth contineret ſex membra, & Filiæ loco eſſet Malchuth.

6. Et hoc eſt illud יו *duo*, quod repræſentatur in figura literæ ה: Daleth nempe extrinſecus; & Vav intrinſecus.

7. Deinde *Matris* quoq; nomine appellatur *Malchuth*; quia Mater eſt omnium ſub ipſa exiſtentium uſque ad finem totius Abyſſi. Omnia enim creata ſunt per Illam, & Ipſa omnium eſt Genitrix. Produxit autem iſta omnia per Tiphereth, qui eſt Maritus & Patris nomine vocatur.

8. Hæc Ipſa etiam nomen *Matris* habet reſpectu *Animarum*, quæ omnes ab Ipſa emanarunt, mediante Unione & copula notâ, prout tradidimus Tractatu 8. hujus libri Pardes.

9. Et

9. Et in Tikkunim dicitur; quod *Malchuth* vocetur *Mater* ratione gradus Binah, cui idem nomen tribuitur. Ratio eſt, quia per illam facta eſt ſtructura Coſtæ, ſicut expoſuimus hoc libro Pardes Tractatu 14. cap. 3.4.

10. Attamen & *Binah* vocatur *Mater Animarum*; quia Ipſa eſt animarum Scaturigo, ſicut ſcriptum eſt Ijob 32, 8. *Et Anima Schaddai facit intelligere eos.* Quorum explicatio peti poteſt è Tractatu noſtro de Anima 31. cap. 1.

11. Quælibet autem harum vocatur *Mater perfecta* prout apparet ex Sohar Section. Vajechi. Pardes Rimmon. Tractat. 23. cap. 1. hoc tit.

12. Vide plura de hoc nomine in Sohar Part. III. fol. 4. col. 16.

Ib. fol. 49. col. 195.

Ib. fol. 96. col. 386.

Confer. Binah & Malchuth. Vide etiam voc. ציצוזות num. 25.

אמה *Cubitus.* Eſt *Tiphereth*: quia quilibet cubitus continet ſex palmos: atque ſic Tiphereth eſt Vav, ſenarius, continens ſex membra.

2. *Dimidius* autem *Cubitus* eſt Malchuth ex myſterio ſtructuræ literæ ה in qua ſunt tria Vavin; tres colores oculi; tres Sephiroth; tres palmi; unde cubitus dimidius.

3. Deinde Ipſa quoque eſt Jod: duo autem Jodin producunt longitudinem literæ Vav.

4. De his duo inveniuntur Sermones R. Schimeonis ben Jochai in Tikkunim: Verba hæc ſunt: *Ubicunque invenitur cubiti mentio, intelligitur Vav. Cubitus enim continet ſex palmos. Dimidius autem Cubitus eſt Jod; duo autem Jodin conſtituunt quantitatem Cubiti: & menſura Jod trium eſt palmorum.*

5. Verba alterius loci ſunt hæc: *Cubitus eſt He ſuperum: & dimidius cubitus eſt He inferum. Longitudo autem unius cor-*

tina eſt ex Vav. Quare autem He inferius vocat dimidium? Quia vocatur Mina dimidiata, &c. Quia igitur Literæ Jod & literæ He eadem eſt ratio; hinc patet, quod in Jod contineantur tria Jodin, qui ſunt tres palmi. Sic & in He tres ſunt Sephiroth ad inſtar trium palmorum; unde dimidiata dicitur. In Ipſa enim deficit temperatura ſeu mixtura Cant. 7, 2. ita ut non ſit integra toto ſuo ambitu atque circulo, prout ſe habet He ſupernum, in quo ſunt ſex Palmi; ſex membra; ſex dies ambientes punctum medium. Ipſa autem dimidius eſt circulus cum puncto medio, quod eſt myſterium Lunæ dimidiatæ, de quibus plura vide Tractatu 14. libri Pardes & ibidem iſta Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

אמה *Ancilla:* prout habetur in loco Exod. 21, 7. *Et cum vendiderit Vir filiam ſuam in Ancillam.* Hanc materiam expoſuit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim his verbis: *Ancilla eſt Thronus; id eſt, Briah: quia hæc, Ancilla eſt Schechina, quæ eſt filia Regis intimior.* Et ſic quoque expoſuit locum Exod. 2, ℣. 5. *Et miſit ancillam ſuam, &c.* Pardes Rimmonim loco citato hoc tit.

2. Videatur Sohar Part. II. fol. 43. col. 172.

אמון *Nutritor.* In Breſchith rabba hujus vocis quatuor ſunt interpretationes. Verba ſunt hæc: *Datur Nutritor Pædagogus; Nutritor tectus; Nutritor reconditus; Nutritor magnus.* Rationes adducuntur ibidem: nempe quod ſignificatio prima conveniat cum phraſi אמון ex Numer. 11, 12. Et hoc referendum ad Prædicamentum Jeſod, ut dictum ſupra ſuo loco. Significatio ſecunda refertur ad Coronam: atque ita R. Schimeon ben Jochai multis in locis de Corona loquitur, quod ſit אמון מופלא *Nutritor occultus*; quia illa omninò occulta eſt. Significatio tertia pertinet ad Tiphereth; prout eandem ob cauſam iſte Modus vocatur אור גנוז Lux aſſervata, de quo ſuo loco. Significatio quarta pertinet ad Claſſem Binah. Pardes Rimmonim Tract. 23. capit. 1. hoc tit.

אמונה *Fides, Veritas.* Hoc Nomen refertur ad duo loca, quæ ſingula habent ſenſum proprium. Primus eſt Binah, ubi habet ſignificationem אמנה *firmitatis.* Et ſic R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim explicat, ad locum illum Jeſchai. 33, 6. *Eritque firmitas temporis tui Robur.* Verba ſunt hæc: אמונה *Fides eſt Mater ſuperna ex parte Cheſed; in qua conſiſtit Lectio, Audi, &c. quæ eſt fides. Hæc ibi.* Senſus eſt: quod Lectio, *Audi*, ſeu doctrina de Unitate Sephirarum, quæ pertinet ad Cheſed, eſtque Fides noſtra, prout illam de Unitate profitemur, referatur ad Prædicamentum Binah.

2. Deinde Vox אמונה Fides, etiam pertinet ad Malchuth; quæ ratione Juſti ita vocatur, quatenus nempe unitur cum ſponſo. De hac ſignificatione R. Schimeon ben Jochai ſic loquitur: *Nomen Schechinæ inferioris eſt* אמונה *Fides, ſeu Veritas ex parte Juſti: quia in hoc uniuntur duo nomina, ut notat vox* אמן, *nempe* יאהדונהי (quæ ambò efficiunt numerum 91.) Hæc ibi. Dum autem dicit, quod in eo uniantur, id illum ſtatum innuit, quando Ipſa ſupra ſe recipit Sponſum per Jeſod. De hoc inveniuntur verba R. Chiskiæ in Sohar, Paraſch Balak, ad locum Jeſchai. 11, 5. *Eritque juſtitia cingulum lumborum Ejus & Veritas &c.* Illâ horâ, qua unitur cum Eâ אמת veritas & gaudium exiſtit, & omnes facies lucent: atque tunc vocatur אמונה Fides, Veritas. Hæc ibi: Quæ clara ſunt per ſe. Et Paraſch. Pekude ad locum Jeſchai. 33,6. *Eritque firmitas temporis tui, &c.* dicitur: *quod Schechinah vocetur Emunah; quia in ſe recipit omnes fluvios ſupernos, eosque educit eodem numero quo ingrediuntur, in* אמונה *Veritatem. Unde Ipſi Nomen Emunah & Emeth veritas: quo nomine tunc appellatur, quando Ipſis repleta eſt.* Quæ non admodum differunt ab iis, quæ protulimus ex Paraſchâ Balak: quia per unionem Modi Tiphereth cum Malchuth Iſta accipit fluvios ſupernos & iiſdem repletur, ut notum eſt.

3. In Tikkunim autem dicitur: quod ratione *Cauſa omnium*

omnium Cauſarum אמונה דישראל ſeu Fides vocetur Iiſraëlitica. Verba ſunt hæc: *Propter emanationem Ejus, non habito reſpectu receptionis, ſed ob myſterium ſimplicis Sephiræ emanantis ab Emanationis Fonte, Fides noſtra vocatur Iiſraëlitica.* Ratio videtur hæc eſſe, quod proficiſcatur à ſapientiâ, ſub myſterio Daath ſeu ſcientiæ ſupernæ, quæ vocatur Iiſraël. Et hæc eſt illa, quæ vocatur Jod, prout docuimus Tractatu libri Pardes 14. Vel etiam dici poteſt, Illam ſic vocari eo reſpectu, quatenus litera Jod ipſam ejus naturam repræſentat, Sephirarumque unitatem infert: juxta illud: In Jod apex eſt ſupra, & apex infra: & tria Jodin in medio; (ad inſtar Sægolta:) quæ ſunt tria illa Jodin, quæ habentur in iſtâ Tetragrammati plenitudine (quæ eſt סג) יוד. הי. ואו. הי Quo reſpicit locus ille Jeſchai. 44, 6. *Ego primus & Ego ultimus, & præter me non eſt Deus in medio.*

4. Et hæc eſt Fides Iiſraëlitica, ut credatur hæc unitas & aſſumatur hæc veritas. Id quod fit, (credendo, quod) Infinitus ſe manifeſtet in omnibus modis ſuis per Unitatem. Quin & in Malchuth, quippe per quam Providentiam exercet ad centrum Abyſſi uſque, prout diximus Tractatu 6. libri Pardes. Et hoc eſt myſterium hujus Nominis, Fidei ſcil. Iiſraëliticæ.

5. Talis Explicatio quoque reperitur in Tikkunim. Verba ſunt hæc: *Fides Iiſraëlitica hæc vocatur, quâ cognoſcunt ſuperiora & inferiora & Principium omnium ſuperiorum. Et quicunque eidem ſeſe applicat, idem conſequitur quaſi uniretur, & Rex conſtitueretur ſupra omnia ſumma & ima.* Hæc ibi. Quibus verbis docetur, quod omnis Fides Iiſraëlitica dependeat à *Malchuth*, quatenus unita eſt cum Æn-Soph: Quod fieri non poteſt niſi mediante unione (Ejus cum Tiphereth.) Quia Æn-Soph non manifeſtatur in Sephiris niſi ſub myſterio fortiſſimæ Unionis. Et propterea vocatur אחד unus, ob ſingularitatem iſtius Unionis.

6. Summa huc redit: quod Aziluth non ſit integra niſi

ſub

ſub myſterio Maris & Fœminæ: ita ut tunc locum demum habeat illud Gen. 5, 2. *Maſculum & Fœminam creavit Eos; & vocavit Nomen eorum Adam;* integrum ſcilicet. Et Æn-Soph non ſinit habitare Schechinam ſuam, niſi in loco integro; non autem in loco truncato, quod abſit! Unde fundamentum conſiſtit in Unione, prout explicuimus. Pardes Rimmonim Tractat. 23. c. 1. hoc tit.

אמוראים *Amorai, Doctores Gemaræ* ſeu Commentarii Talmudici. R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim inquit: Tres Patres, qui ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, vocari Amoræos: Nezach verò, Hod, & Jeſod תנאים Tannæos ſeu Doctores Miſchnæ, (qui eſt Textus Talmudicus;)

2. Et videtur quidem contrarium eſſe verius, quia Tannæi majores ſunt, quam Amoræi.

3. Procul dubio autem eadem hîc eſt ratio, atque circa phraſes: נבון וחכם *Intelligens & ſapiens.* Gen. 41, 33. ubi Nabon *intelligens* præmittitur, quamvis ſit in Prædicamento Binah: *Sapiens* autem in Chochmah. Ratio autem hæc eſt: quia quicquid ſublimius eſt, in illo diminuitur ſcientia. Sic ergo Tannæi majores ſunt Amoræis, deſcenduntque in myſterium profunditatis materiæ tractandæ: Amoræi autem materiam iſtam ſaltem ſciunt per traditionem, non detectis rationibus: prout ſe habent operationes in Cheſed, Gebhurah & Tiphereth, quarum operationes ignorantur. Pardes Rimmonim Tractat. 23. capit. 1. hoc tit.

אמיץ *Robuſtus.* Juxta locum Pſalm. 27, ℣. 14. *Si roboraveris te, obfirmabit ſe cor tuum.* Hæc & ſimilia, quæ in Scriptura inveniuntur, pertinent ad obfirmatum Rigorem Gebhuræ vehementis: ſed tamen habitâ quoque ratione Binæ influentis in iſtam. Ratio ſumi poteſt ex loco Jeſchai. 40, ℣. 26. ואמיץ כח *& fortis potentiæ.* Ubi intelligitur Potentia Binæ. Pardes Rimmonim loco jam citato.

אמירה *Dictio.* (Connectitur in Schaare Orah cum זאת)

1. Quicquid à prolatione pendet, ultimam Sephirarum innuit: (utpote: כה אמר *ſic dixit Deus.*)

2. Ad cujus enodationem adverte, quod, ubicunque in Lege ſcribitur דבור id eſt, *Eloquium* (ut: וידבר id eſt, *locutus eſt Deus:*) ibi *Rigoris* metrum oſtenditur, *Scriptaque Legis* negotium eſt; quia myſterium Legis ſcriptæ à Gebhurah profertur. Phraſis autem אמירה, ſeu Dictionis, *Regni* menſuram inſinuat, & circa *Legem oretenus traditam* verſatur.

3. Quoniam autem harum Legum altera alteri opem præbet, ſeque mutuò ſervant; placuit Altiſſimo idipſum nobis in Lege myſticè oſtendere. Quare ubique ferè profert Lex: וידבר *& locutus eſt Tetragrammaton Moſi*, לאמר *dicens: Locutus* enim quod in capite clauſulæ ſcribitur, Legem ſcriptam oſtendit: *Dicens* verò, quod in extremo profertur, ore latam Legem deſignat. Ac per talia duo Locutionem ſcilicet, & Dictionem, Lex ipſa paſſim ſtruitur, atque perficitur; ut innuit illud Exod. 34, 27. *Scribe tibi hæc eloquia: quoniam ore iſtorum eloquiorum tecum fœdus pepigi.* Statutum igitur eſt Fœdus ſuper Legem ſcriptam, quando hæc Lege orali explicatur.

4. Nunc autem myſterii hujus ſummam audias. Tabulæ fœderis reponuntur in arca; juxta illud Deut. 10, 2. *Et eas repone in arca.* Lex autem ſcripta per Legem oretenus traditam explanatur. Nam ſcriptæ Legis Templum ore lata Lex eſt: Adonai enim, Templum eſt Tetragrammati: & ſeſe binæ hæ Leges, veluti *gemini Cervæ fœtus* amplectuntur, Cant. 4. ℣. 5. Et qui has ſejunxerit, de eo ſcribitur Prov. 16, 28. *Et muſſitans ſejungit Ducem;* ſimilisque eſt, ac ſi nullius Dei cultor fuerit.

5. Quamobrem quoties Lex commemorat: *Et locutus eſt Deus ad Moſen dicens;* geminas Leges has pariter monſtrat, ut illud Cant. 1, 1. *Oſculetur me oſculo oris ſui.* Cumque tam in ſcriptam quam ore traditam legem deliquiſſent Iiſraëlitæ, hos increpavit Propheta dicens: Jeſchai. 5, 24. *Quoniam habuerunt*

runt Legem Dei exercituum in contemtum, id eſt, Legem ſcriptam: *Dictaque Sancti Iſraël irrita fecerunt*; Legem ſcilicet, ore traditam.

6. Hæc omnia profluunt ex regula illa, qua *Locutionem* Menſuram Rigoris; *Dictionem* verò menſuram Regni aſſerimus. Ut & ſequentia: Exod. 6, 29. *Et locutus eſt Elohim ad Moſen, dixitque ei: Ego* יהוה: quaſi diceret: ubicunque inveneris in Lege וידבר *& locutus eſt*, ibi intelligitur Elohim; nempe Metrum Gebhuræ: ubi autem inveneris ויאמר *& dixit*; ibi ſubintelligitur אני *Ego*, nempe metrum Regni & Lex oralis.

7. Cum itaque hæc noveris, conſidera, menſuram hanc *Legem ore editam* vocitari; quia Lex Tetragrammati, quæ eſt *Lex ſcripta*, iſtam ore latam, veluti tabernaculum arcamque inhabitat. Sed quia admiranda quæque myſteria interioraque penetralia in *ſcripta Lege* latitantia per *Oris Legem* eluceſcunt, hinc dictum eſt Deut. 17, 8. *Cum latuerit te aliquid judicii*; id eſt, aliquid altum velatumque in Lege ſcripta, *venies ad Sacerdotes Levitas & ad judicem, &c.* & verſ. 11. ſubditur: *Facies que ſecundum os* דבר *verbi, quod ipſi tibi enunciant, &c.*

8. Tu igitur intellige, menteque revolve etiam hoc, quod nulla influentia vel immanatione fruitur *Oris Lex*, niſi quam *ſcripta Lex* impartitur: nec ad ſcriptam Legem introeundi ſemita ulla, niſi per ore traditam admittitur. Quemadmodum nec aliunde, quàm à Nomine *Tetragrammato* benedictionem haurit Nomen *Adonai*; nec Tetragrammaton intelligendi aditus, niſi Ductore Adonai comperitur; quod jam dicta pleniùs edocent.

9. Reciprocum ſibi igitur adminiculum hujuſcemodi Leges præſtant ac ambæ invicem uniuntur. Unde illud Secharj. 14, 9. יהוה *Erit unus, & Nomen ejus unum.* Id eſt Tetragrammaton & Adonai lectionem habebunt unam. Schaare Orah ſub Nomine Adonai. (Sequitur ibidem Diſcurſus de

Nominibus Elohim, Schaddai, Adonai, ad Malchuth applicitis quem reperies infra ſub titulo Malchuth. n. 3.)

10. Sub eodem titulo אמירה in Pardes reperiuntur ſequentia his verbis: Hoc in loco variant Interpretes. Quidam hanc vocem referunt ad *Malchuth*, adducto loco Pſal. 68, 12. *Adonai dabit Sermonem:* Sicut phraſin דיבור *loquendi* referunt ad Gebhurah, ex hac ratione, quod Exod. 6, 2. dicatur: *Et locutus eſt Elohim ad Moſen.* Ubi phraſis *loquendi* combinatur cum Elohim, quod eſt in Prædicamento Gebhurah. Ubi ſequitur: ויאמר *Et dixit ad eum: Ego Dominus*; Ubi phraſis dicendi combinatur cum Nomine אני *Ego.*

11. Alii alio modo; Dibbur referunt ad Malchuth, & Amirah ad Tiphereth.

12. In Sohar autem Paraſch. Vajikra, ad locum Exod. 32, 13. *Omnem terram, quam* אמרתי *dixi*; hæc phraſis explicatur per *volui:* hîc enim hæc vox (ſunt verba:) habet ſignificationem volendi; quia Terra hæc (id eſt, Malchuth) elevata eſt ad frontem Beneplaciti; quod pluribus Scripturæ locis confirmatur ad locum: ſi Sacerdos unctus, &c. Lev. 4, 3. Sohar Part. III. fol. 8. col. 29.

13. Sic idem etiam explicatur in Sohar Sectione נח his verbis: לאמר *dicendo*, Fœminam denotat. Unde patet, per phraſin dicendi intelligi Malchuth. Sic quoque docet Textus Exod. 4, ℣. 22. &c. *Sic dicit* יהוה &c. Et in Paraſch יתרו ad „ locum: *Ego Dominus Deus tuus, &c.* Exod. 20, 1. 2. *dicendo:* „ *Ego Dominus Deus tuus:* Scribitur לאמר *dicendo.* Ad quæ R. Jizchak ait: Interpretatio vocis לאמר petatur ex loco Prov. 12, 4. *Mulier virtutis Corona mariti ſui.* Et ſic quoque ſcriptum eſt Jirmei. 3, 1. לאמר: *dicendo*: *En dimittit Vir Uxorem ſuam.* Ex quo loco iterum apparet, hanc phraſin applicari ad Malchuth, ex adductis iſtius Gradus cognominibus. Quamvis ſimul appareat, Doctorem illum non tam deſignare Malchuth in genere, quam Eandem in ſpecie ſub eo reſpectu, quatenus

tenus elevata eſt, ut ſit Corona. In quem finem adducit locum Prov. 12, 4. *De Uxore Virtutis:* cum quo conferantur loca Deuter. 26, 17. *Dominum* האמרת *exaltaſti hodie.* Item ℣. 18. *Et Dominus* האמירך *exaltavit te hodie.* Item Jeſchai. 3, ℣. 10. אמרו *Exaltate Juſtum, quia bonus.* Et ſimilia plura, quæ omnia præ ſe ferunt ſignificatum *exaltandi.*

14. Nec obſtat allegatio loci Jirmei. 3. ℣. 1. ubi vox לאמר, uſurpatur circa dimiſſionem uxoris; quia Malchuth dicitur אשתו *Uxor ejus* prout Textus habet, quando ſcil. adhuc ſuperius eſt, antequam dimittitur.

15. Hoc modo conciliari poſſunt illi, qui dicunt: Phraſin *dicendi* ad Tiphereth pertinere: quia probatum eſt, illam dici de Malchuth quatenus Iſta eſt Corona Mariti ſui.

16. Porrò in Sohar Paraſch. Vajikra habentur hæc: Ubicunque dicitur ויאמר vel ויקרא ibi phraſis prior *dicendi* " ſimpliciter adhibita, non addito quis dicat; denotat *Angelum Fœderis*, nec alium quemquam. Verbi gratia: Exod. " 15, 26. *Et dixit: ſi audiendo audieris Vocem Domini Dei tui,* " *&c.* ubi non additur, quis dicat: Et Levit. 1, 1. *Et vocavit* " *ad Moſcheh;* & non adjicitur quis clamaverit. Sic & hoc lo- " co *Angelus Fœderis* intelligitur. Hæc ibi. Senſus eſt: Et- " iam in loco Geneſ. 18, 10. *Et dixit: Revertendo revertar;* intelligi Schechinam, quæ vocatur *Angelus fœderis.* Unde patet; Phraſin Amirah non referri ad Malchuth, niſi quando Ipſa occultè loquitur.

17. Fortè tamen Amirah etiam ad Malchuth referri debet, quamvis reperiatur: *Et dixit Dominus:* ut ſenſus ſit, Gradum Tiphereth loqui per Malchuth. Si verò abſolutè dicatur: *Et dixit;* Malchuth intelligi poterit ſola. Unde in loco citato ex Sohar adjicitur: *Neminem intelligi alium præter Angelum fœderis.* Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. hoc tit.

אמן vide אומן.

אמן *Amen.* De hoc multa dici poſſent, quæ tamen funda-

 men-

mentaliter inveniuntur ex verbis R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim: quod ſcilicet *Amen* pertineat ad Prædicamentum *Jeſod*, qui modus eſt copulator & unitor ſponſi cum ſponſa. Unde numerus hujus vocis æquipollet duobus Nominibus Tetragrammato & Adonai; eſtque 91. quorum unio ſic fit: יאהדונהי, id quod fit per Jeſod; ſicut ſcribitur 1. Paralipom. 29, 11. *Quia omne* (Jeſod) *in cœlis & in terra*. Ubi Targum Onkelos utitur paraphraſi attingendi & uniendi Cœlum & Terram. Cum ergò modus iſte hanc operatur operationem, *Amen* vocatur; quo Nomine omnes illi tres ſimul intelliguntur; Sponſus, ſponſa & Paranymphus. Pardes Tract. 23. cap. 1. hac voce.

2. Eundem numerum 91. referunt voces ii הלל.

3. Vid. Sohar Part. I. fol. 21. col. 82.
Part. II. fol. 46. col. 187.
Ibid. fol. 100. col. 399.
Part. III. fol. 77. col. 307.
Ibid. fol. 92. col. 367.
Ibidem fol. 105. col. 420.
Ibid. fol. 114. col. 453.
Ibid. fol. 130. col. 517.
Ibid. Sect. Vajikra fol. 9. col. 33.
Et Sectione Vajelech fol. 138. col. 552.
Et Sect. Vajakhel f. 139. col. 553. Conf. Ser Sahab h. t.

אמנת *Nutrix* R. Moſcheh hoc Nomen tribuit gradui Malchuth; quando nimirum Nutritor in ipſa eſt; tunc enim nutrit & educat, atque creſcere facit omnia.

2. Mihi autem videtur *Nutricis* ſeu *Educatricis* nomen ſpectare ad Prædicamentum Binah: Sic enim dicitur de Naomi Ruth 4, 16. *Eratque illius Educatrix*. Notum autem atque perſpicuum eſt, quod *Naomi* ſit in *Binah*, ſicut Ruth in Malchuth. Adeoque Illa eſt Omeneth ſeu Educatrix Filii, qui eſt Vav; ſicut notum eſt. Pard. Rimm. Tractat. 23. cap. 1. h. tit.

אמרית *Diadema purpureum.* Eſt *Malchuth*, prout reperitur Threnorum 2, 17. diſcidit diadema ſuum. Explicatio hujus in Sohar Sect. בח fol. 48. col. 192. talis eſt: "Diſcidit purpuram ſuam. Hæc ibi. id eſt Veſtimentum. Schechi-"nah enim eſt Veſtis & Palatium Modi Tiphereth. Non enim poteſt fieri mentio Nominis Tetragrammati niſi in palatio ejus, quod eſt Adonai. Appellaturque nomine Diadematis; quia eſt Corona in capite mariti ſui. Sicut & Sohar, loco citato, pergit & innuit, quod ſit in capite אמיר (linea 30.) cacuminis, dum nimirum influxum aſſugit à tribus primis. Vox ergo אמרתו, loco citato Threnorum, habet ſignificationem ſublimitatis & celſitudinis, ad analogiam loci Jeſchai. 3, 10. אמרו, quod communiter vertunt, *dicite*, videtur autem dicendum: *Elevate juſtum*, quia bonus. Pardes loco cit. cap. 1. hoc tit.

אמ״ש Eſt Abbreviatura Vocum אוויר *Aër* מים *Aqua*, אש *Ignis:* quibus denotantur Benignitas; Rigor judicialis; & Miſericordia inter illa medians. Unde in Libro Jezirah: *Schin ſibilat; Mem ſilet; Aleph eſt ſpiritus, natura media concilians utrumque.* Senſus hic eſt: Prolatio literæ Schin eſt cum ſibilo, cumque depreſſione literæ in imum: denotatque vim judicii. Prolatio literæ Mem fit cum ſilentio, denotatque Benignitatem: Aleph autem naturam habet mediam; denotatque temperaturam utriusque.

2. Alius ſic explicat: Schin ſibilat; & quicquid halitum trahit ſibilum edere poteſt. Mem verò ſilet, nihilque trahit, ſed quaſi inanimatum eſt. Senſus autem eſt talis: Schin eſt cum ſibilo ad denotandum judicium, ubi fremitus & ſtridor dentium. Mem verò refert myſterium Cheſed & Benignitatis; juxta naturam vocis *Silentii tenuis* 1. Reg. 19, 12. ad latus dextrum & puritatis. Aleph autem ſemper medium eſt & conciliat.

3. Et tres iſtæ literæ referuntur ad Kether, Chochmah, Bi-

Binah: quæ ſunt Matres totius Aziluth atque Emanationis. Tria enim capita deſignant, Cheſed, Din, & Rachamim; ſeu Benignitatem, Judicium, & Miſericordiam. Et ex illis emittuntur tres lineæ, ut dictum eſt alibi.

4. Dicitur autem אמש *heri* & de die præterita; quod res ſit occulta circa tres illas, quæ quaſi prætererunt & occultatæ ſunt. Quaſi diceretur: per *hodie* intelligi Gedulah, Gebhura, Tiphereth; tempus matutinum, veſpertinum & meridianum: per diem autem præteritam, tres priores. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. h. t.

5. Videatur quoque Sohar Part. I. Sect. Breſchith, fol. 29. col. 75. 76.

אמת *Veritas, Verum.* (In Schaare Orah, connectitur cum תורה שבכתב) 1. Cognomen hoc eſt Nominis Tetragrammati. Quemadmodum enim ad Tetragrammaton, quod in medio eſt, omnia inclinant, Extrema ac Latera; inque Ipſo omnia tam à ſummis quam ab imis comprehenduntur; ſic & dictio אמת extremis, atque his, quæ in medio, literis conſtat.

2. Nam ideò אמת Sigillum Altiſſimi (ut Majoribus placuit) eſt; quia ipſum Tetragrammaton conſiſtit in medio; Nomen אל à dextris & Nomen אלהים à ſiniſtris habens. Cumque Dominus judicium exercet in creaturas ſuas, Catervæ, quæ à dextris, juſtè actorum; quæ autem à ſiniſtris, criminum cauſa adſunt. Et quando finiendum eſt judicium, tria iſta requiruntur: Dextra nimirum & ſiniſtra pars invicem diſputant; Tetragrammaton autem in medio decidit.

3. Sic & Sigillum Dei אמת ſe habet: Nam inter Aleph, Mem & Thav literas, quibus dictio Emeth conflatur, à dextris quidem ab Aleph adusque ſcilicet Mem, fautrices placabilesque; à ſiniſtris verò à Mem, uſque ad Thav diras & crimina reſpicientes diſponi cernimus.

4. Et huc pertinet locus Pſalm. 19, 10. *Judicia Domini ſunt*

ſunt אמת *Veritas.* Et quia Emeth refertur ad Lineam mediam, ideò Jacobo tribuitur Mich. 7, 20. *Dabis Jacobo* אמת *Veritatem:* ſicut Abrahamo Cheſed ad dextram, & Iiſaaco timor ad ſiniſtram. Unde dici quoque ſolet: Ad judicium " requiritur אֱמֶת & Tribunal è duobus conſiſtens pertinax eſt. "

5. Sic etiam Lex ſcripta, quæ ad lineam mediam refertur, אמת ſeu veritas dicitur: juxta illud Malach. 2, 6. *Lex Veritatis fuit in ore ejus.* Schaare Orah ſub ידוד (ibidemque ſequitur תפארת)

6. Porrò te non lateat, duas in ſupernis eſſe domos judiciarias potiores, quarum ſublimior eſt dimenſio Elohim, quæ אמת id eſt, Deus Verax, ac durum judicii metrum vocari comperitur. Inferior autem eſt Malchuth, cui competit nomen Adonai. Schaare Orah ſub Elohim. Confer אלהים.

אמת 7. Omnes Interpretes in eo conſentiunt, quod hæc Vox referenda ſit ad Claſſem Tiphereth, ſuggerente id loco Mich. 7, 20. *Dabis veritatem Jaacobo, &c.* Jaacob autem ſedes eſt modi Tiphereth.

8. Excepto R. Moſcheh bar Nachman, (quem Ramban contractè dicunt,) qui Jeſod Jaacobi menſuram ſtatuit, adeoque & *Veritatis;* quod contrarium eſt ſententiæ R. Schimeonis ben Jochai, multis in locis.

9. Deinde, omnes Interpretes in hac voce contineri dicunt Initium, medium & finem, ad denotandam iſtius Modi perfectionem.

10. Et in Sohar quidem hoc nomen אמת etiam applicatur ad Tiphereth, videatur Tractatus 20, libri Pardes cap. 6. ad vocem תם, quæ eſt pars Nominis אמת & refertur ad Jeſod, quatenus eſt in Malchuth. Jeſod enim vocatur *Taurus integer:* & illius cauſa, etiam Malchuth vocatur תם integra. Sed hac voce reſpicitur notio ejus ſuperior. Quando igitur unita eſt cum Tiphereth ſuperiùs, tunc notio iſtius Illi quoque tribuitur, juxta illud Cant. 8, 6. *Pone me ut ſignaculum, &c.* &

R vo-

vocatur Iſtius nomine Emeth. Sed quia ſigillum, quando imprimitur, effigiem ſuam inverſam relinquit; hinc ex portione dicti Nominis מת fit תם, juxta naturam combinandi & ſignandi. Pardes Tractat. 23. cap. 1. hoc tit.

11. Videantur plura de hoc nomine in Sohar Part. II. fol. 83. col. 329.

Et fol. 97. col. 388.

אנא Communiter *Quæſo*. Id Interpretes communiter referunt ad Gradum Binah, quatenus conſtat è tribus primis. Dicuntque in iſta voce exhiberi quinquaginta Portas Binah: duas autem literas reliquas Coronæ & Sapientiæ gradus reſpicere, fundamento tamen in Binah conſtituto. Aleph ergò ex una parte erit nota Kether ſeu *Corona*; & Aleph ex parte altera nota erit Gradûs Chochmah ſeu ſapientiæ: Nun verò medium character erit Binæ. Pardes Kimmonim Tractat. 23. cap. 1. hoc tit.

אנוסה *Vi compreſſa.* Vide Sohar Part. III. fol. 134. col. 535.

אנחה *Suſpirium.* Aliquantum ex Sohar apparet, Sect. Schemoth; quod ſuſpirandi phraſis locum habeat in Tiphereth; & in loco Exod. 2, 23. dicitur: ויאנחו *Filii Iiſraël à ſervitute.* Non quaſi ipſi ſuſpiraverint, quia non dicit ויתאנחו *& ingemuêrunt*; ſed ויאנחו & gemitum eſt ſuper iis, ſi fas eſt ita loqui, in ſupernis: quaſi diceretur; Gradum Tiphereth ingemuiſſe ſuper illis; quia in ipſis non erat facultas ſuſpiria ſurſum elevandi. Nec eſt, quod miremur hoc; quia majora his reperies in Sohar Section. וירא de omnibus anguſtiis Iiſraëlitarum. Pardes Rimmonim loco allegato hoc titul.

אני *Ego.* (In Schaare Orah connectitur cum צדק)

1. In univerſa Lege dimenſioni Adonai inditur pronomen אני *Ego*; quatenus metrum hoc Tribunal Iiſraëlis exiſtit, quod

quod vindictæ pro eis ſupplicium infert; ac ſæpius de crimine, ejusque judicii formidine præmonet Iiſraëlitas: cùm fieri nequeat, quin ipſum judicandi opus exequatur.

2. Juxta quod ubique ſcribitur, ut Levit. 19, 14. *Et timeas Deum tuum, Ego ſum Dominus:* id eſt: timere formidareque oportet judicium meum, etſi miſericordia ei juncta ſit, juxta illud, Levit. 26, 24. *Si ambulaveritis ex adverſo mihi, & Ego quoque incedam adverſus vos, & Ego quoque corripiam vos, & percutiam vos ſepties.* Ubi fit mentio *ſeptupli* propter peccata, eò quod dimenſio iſta *ſeptenarii Puteus* dicitur.

3. Varii enim Putei in eâ ſunt, Timore videlicet, robore, judicioque repleti. Et hi ſunt *Putei Jizchak*, de quo ſcribitur Gen. 26, 23. *Et inde aſcendit Beerſcheba;* id eſt, ad puteum ſeptenarii. Jizchak autem eſt, qui ſeptem fluminibus judicia trahit ad menſuram אני *Ego;* quorum alia è judicii; alia è Benignitatis alveo prolabuntur, juxta illud Deut. 32, 39. *Ego interimo & vivifico; vulnera infero & medelam adhibeo.*

4. Et quoniam hæc menſura hinc vindictam pro Iiſraële ſumere, hoſteſque debellare conſuevit; ideo Ipſa Ægyptiorum primogenitis plagam intulit, atq; de eorum medio Iiſraël eripuit: virtute tamen Juſtitiæ ſupernæ, quæ יובל Jubilæus dici aſſuevit. Cumque Ipſa primogenitos percuteret, nec Angelus, nec Princeps aliusve quiſpiam cum Illâ operi manus admovit, juxta illud Exod. 12, 12. *Et tranſibo per terram Ægypti nocte, & percutiam omnem primogenitum in terra Ægypti, ab homine ad uſque jumentum: & in omnes Deos Ægypti inferam judicia Ego Deus.* Ubi dixerunt Majores: Tranſibo per Terram Ægypti *Ego, & non angelus.* Percutiam omnem primogenitum *Ego*, & Non Saraph, id eſt angelus urens. Et in omnes Deos Ægypti inferam judicia *Ego*, & non Legatus: *Ego Dominus, Ego Ipſe* & nullus alius.

5. Unde admonens Iiſraëlitas: Vobis, inquit, hâc menſura Redemtor exto, qua & vos judicare ſoleo; juxta illud Le-

vit. 19,36. *Ego Dominus Deus veſter qui vos eduxi de terra Ægypti.* Et in fine textus hujus idem repetens ait: *Ego Tetragrammaton Deus veſter.* Hanc quippe vocem & in capite & in fine proferri cernis: *Ego Dominus Deus veſter*; unum quidem ad miſericordiam; alterum ad judicium denotandum. Schaare Orah ſub Nomine Adonai. Vide אתה [Ibidem autem ſequitur מלכות]

6. R. Moſcheh Corduera in Pardes ſub hoc titulo habet ſequentia: Hæc vocula refertur ad duos modos, *Binah* ſcilicet, & *Malchuth.* Et in Tikkunim dicitur, de utroque intelligendum eſſe locum Deut. 32, 39. *Videte nunc, quod Ego Ego ſum:* Quodque unum *Ego* referatur ad Malchuth; alterum ad Binah.

7. In Libro ha Orah autem hæc Vox refertur ad Malchuth. Dicitque Autor, eandem innuere judicium, quia dicitur Levit. 26,28. *Et corripiam vos etiam Ego.* Et ſic loco allegato Deut. 32, 39. *Ego mori faciam & vivificabo.* Item Levit. 19, 14. & 32. *Et timebis Deum tuum, Ego Dominus.* Hæc ibi.

8. Et in libro has-Schem R. Moſcheh inquit: quod hoc attributum alloquatur & erudiat Iiſraëlitas ne peccent: quodque aliquando confortet & conſoletur eoſdem, quaſi quis præſens loquatur cum ſocio ſuo fiduciamque excitet ad bonum; quamvis ad malum quoque. Hæc inibi.

9. Certum autem eſt, quod Malchuth vocetur אני *Ego*, quatenus eſt in unione ſuperna; id eſt, quatenus influxum accipit è ſupernis. Et ſic docet Sohar Section. נח ad locum illum Gen. 6, 17. *Et Ego ecce adduco diluvium.* Quod autem aliquando invenitur indigitare *judicium*, veluti in loco illo: *Et corripiam vos & Ego:* id fit propter maledictos atque impios, qui convertunt menſuram *miſericordiæ* in *judicii* modum. Unde eodem loco dicitur: *Etiam Ego:* id eſt, quamvis ſim in modo אני *Ego*, cujus natura talis non eſt. Hinc patet,

tet, quod quandoque ad judicium, quandoque ad miſericordiam adhibeatur. Pardes Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

אניה *Navis.* Quia *Mare* eſt Malchuth, ut dicetur ſuo loco, hinc naves ſunt copiæ ab Ipſa emanantes; prout hæc tradit liber Sohar multis in locis. CumqueMalchuth accipit influxum judicii, Mare tempeſtate agi dicitur, id quod vocatur *Procella judicii.* Atque tunc nulla Navibus eſt tranquillitas, quippe quæ & ipſæ à judicio participant. Pardes Rimmonim loco allegato cap. 1. hoc tit.

אנך *Libella, perpendiculum.* Eſt Malchuth ſub judicio conſtituta. Id quod probatur è loco Amos 7,7. *Ecce Dominus ſtabat ſuper murum & in manu ejus perpendiculum.*

2. Poteſt tamen etiam de quibuſdam exterioribus exponi. Pardes loco allegato hâc voce.

אנכי *Ego.* Hæc particula etiam ad *Malchuth* ſimul & ad *Binah* pertinet: ſicut Jeſchai. 51. 12. *Ego, Ego ſum, qui conſolor Vos.* Quorum unum ad Malchuth, alterum ad Binah referendum. Atque ſic explicatur in Tikkunim.

2. In Sohar autem interpretatio hæc occurrit: Aleph „ eſt Maſculus Tiphereth; Nun eſt Fœmina, Schechinah infe- „ rior. Maſculus autem influxum accipit à Maſculo & Fœmina ſupernis, quæ ſunt Caph & Nun: nempe Caph, Kether; & Nun, Binah; prout dicetur ſuo loco. Jod autem Maſculus iterum eſt, nempe Chochmah. Atque ſic Mas & Fœmina influxum accipiunt à Maſculo & Fœmina. Summa autem vocis ad myſterium Malchuth vel Binæ pertinet. Pardes loc. c. hoc tit.

אנף *Iratus fuit.* Juxta Pſal. 2, ℣. 12. *Ne fortè iraſcatur, &c.* Reſpicitque vehementiam judicii. Quod etiam probatur è loco Deut. 1, 37. *Etiam in me iratus fuit Dominus:* quo magnus Judicii rigor indigitatur. Pardes ibidem.

אנפי רברבי אנפי זוטרי *Facies magna; facies parva.* Prout apparet ex verbis R. Schimeon ben Jochai, aliquot in locis

 libri

libri Tikkunim; per *Facies magnas* intelligitur myſterium Vav ſuperni; cui duplex eſt facies, quando plenè ſcribitur, ut, ואו: ubi Vav, quod ad dextram, facies una, & Vav alterum ad ſiniſtram, facies eſt ſecunda: pertinetque ad myſterium Textuum, Exod. 14, 19. 20. ויסע ויבא *Et Profectus eſt, & venit*. Intelligitur autem Tiphereth; qui modus aliquando à dextra ſugit, atque illuc inclinatur; quandoque à ſiniſtra, & ad eandem propendet. Et duæ hæ facies uniuntur in ואו qui eſt *Mundus longus* (ſeu ſyſtema longum) Tiphereth; id quod notat Aleph conſtitutum in medio. Et hoc eſt myſterium ארך אפים id eſt, *Longanimi*.

2. Facies autem minores reperiuntur in Vav Gradûs Jeſod; cujus plenitudo priori ſimilis eſt, nempe ואו. Suntque duæ etiam facies nempe Nezach & Hod: Quia, ſicut Tiphereth locatur inter Gedulah & Gebhurah; ita Jeſod locum habet inter Nezach & Hod. Hæc videtur innuere locus unus.

3. Alio autem in loco indigitatur: quod כרובים *Majorum facierum* ſint Nezach & Hod; idque ſecundùm eandem expoſitionem, quæ ſupra allata eſt. Et hi ſunt illi Cherubim, ſuper quibus uniuntur ſponſus & ſponſa. *Facies* autem *parvæ* ſunt Metatron & Sandalphon, qui ſunt Cherubim inferiores; qui etiam medium ſunt Unionis cujuſdam. Hæc tamen ulteriori digna ſunt conſideratione. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. hoc titulo.

אסטומכא *Stomachus, Ventriculus.* Malchuth vocatur Stomachus; quia ſicut ſtomachus concoquit alimenta, eaque digerit, ſeparatque ſuperflua ut egerantur; chylum autem ſelectum ad locum debitum dimittit, ut ibi ulteriùs coquatur, inque membra corporis diſtribuatur: Ita Malchuth influentiam ſpiritualem è ſupernis intra ſeſe ſuſcipit, eamque digerit, & in materiam congruam convertit, ac ad debitam conformat craſſitiem, ut eâdem cibari queant vehicula ſeu Throni; *& puellæ ſuæ.* Prov. 31, 15. Quia Influentia pro quantitate

ema-

emanationis ſuæ in illa tenuitate, quâ affluit, ſuſcipi non poteſt. Ex eo autem, quod poſt digeſtionem reſiduum eſt, quædam in latus ſiniſtrum diſtribuit. Et hæc latiùs declarantur Tractatu libri Pardes, 26.

2. Atque ſic Altare, quod Eidem (gradui Malchuth) analogum eſt in hoc mundo, ſtomachi inſtar fuit, cibumque digeſſit per Leonem in illo cubantem. Reſiduum autem, membra nempe & ſeparata, coquebantur per totam noctem ad latus ſeptentrionis; ad Corticum latus intorquente ſe fumo ejus. Unde Lex inquit, Levit. 6, 13. *Ignis autem ſuper altari ſemper ardebit & non extinguetur.* Ne impediatur nutritio. Pardes loco allegato hoc tit.

אסם *Horreum.* Prout habetur Deuter. 28, 8. Præcipiet Dominus tecum benedictionem in horreis tuis. Iſta ſunt Gazophylacia, quæ in Malchuth, quibus Iſta recipit influentiam, eamque recondit. Pardes loc. cit. hâc voce.

אסון *Exitium.* Gen. 42, 38. *Et accidet ei periculum in via.* Eſt Klippah ſeu Cortex & inimicus acerrimus, qui eſt accuſator tempore periculi. Pardes hoc titulo Tractatu & capite allegg.

אספקלריא *Speculum.* Duo ſunt ſpecula; unum lucidum & *nitidum*; alterum *nitore carens.* Illud eſt *Tiphereth:* hoc eſt *Malchuth.* Traditque R. Moſcheh in Libro has-Schem: „quod Tiphereth ſit ſpeculum nitidum & politum; quodque „Moſcheh vaticinatus ſit & viſiones habuerit per illud; viderit- „que res omnium exactiſſimè, viſione ſingulari: Malchuth „verò ſit ſpeculum non-nitidum, ita, ut qui per illud vaticina- „tur, vaticinetur per ænigma & parabolam. Unde illud Nu- „mer. 12, 6. *In viſione ei notus fiam.* Hæc ille:

2. In Tikkunim autem aliter omninò. Verba ſunt „hæc: Septem *Palatia:* primum eſt *Amoris;* ſecundum *Ti-* „*moris;* tertium *Miſericordiæ;* quartum *Prophetiæ ſpeculum* „*nitidum;* quintum *ſpeculum obſcurum, &c.* Hoc loco Pala- „

tium Amoris eſt Cheſed; Timoris eſt Gebhurah; Miſerationum eſt Tiphereth; *Specula, lucidum & obſcurum ſunt Nezach & Hod:* id quod cum iis, quæ ſupra propoſuimus, non convenit. Et meritò tamen fundamentum Prophetarum dicuntur Nezach & Hod. Quare igitur Nomina iſta *ſpeculi nitidi & obſcuri* referuntur ad Tiphereth & Malchuth? Res autem clarior fiet è loco quodam alio in Tikkunim, cujus hæc ſunt „ verba: Veni vide! יהוה Tetragrammaton & אדני Dominus „ ſunt Sanctus ille, qui benedictus ſit & Schechinah ejus in „ duobus Cruribus: Tetragrammaton ad dextram, & Adonai „ ad ſiniſtram. Horum aliud eſt ſpeculum lucidum atq; nitens; „ aliud ſpeculum obſcurum. Hæc ibi. Ubi Malchuth quidem ſpeculum appellatur non nitidum & Tiphereth politum; ſed quatenus ſunt in loco Prophetiæ; qui ſunt Gradus *Nezach & Hod, duo Prophetæ veritatis*, unde Influxum ſugunt Prophetæ. Atque hæc tendunt ad myſterium Unionis eorum, de quibus latius Tractatu libri Pardes 20, cap. 12.

3. Deinde in Tikkunim alibi dicitur: quod *Malchuth*, cum Modus Tiphereth cum Ipſa unitus eſt, vocetur *ſpeculum nitidum:* quando autem Tiphereth ab Illa aufertur, habeat nomen *ſpeculi obſcuri:* Quod non differt ab iis, quæ ſupra ſunt dicta: quia ratio fundamentalis nitoris atque ſplendoris ſæpiùs dicti dependet à Tiphereth: & omnia quidem eatenus, quatenus unita ſunt cum Nezach & Hod per Jeſod; nempe Tetragrammaton cum Nezach, & Adonai cum Hod; juxta nexum literarum יאהדונהי à Jeſod inſtitutum, ubi ambo ſunt unum. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

4. Vide plura in Sohar Part. III. Paraſch. Pinchas fol. 103. col. 409.

Part. II. Paraſch. Jethro fol. 42. col. 166.
Ibid. Paraſch Va-Æra fol. 10. col. 40.
Part. I. Paraſch. Vajechi Jaakob. fol. 132. col. 524.
Part. III. Paraſch. Debharim. fol. 124. col. 493.

Ibid.

Ibid. Paraſch. Balak. fol. 92. col. 366.

Part. II. Paraſch. Pekude fol. 99. col. 396.

אסר *Obligavit, ligavit.* Plures habet reſpectus. In materia *Votorum*, (prout uſurpatur Num. 30, 5. *Et audiverit Pater ejus votum ejus, & ligamen ejus, quo ligavit ſe ſuper animam ſuam, &c.*) Phraſis *obligandi* ad Gradum *Binah* pertinet, qui eſt locus *Voti.*

2. In loco autem Cant. 7, 5. *Rex ligatus in ambulacris*; intelligitur connexio modorum Tiphereth & Malchuth. Hæc enim eſt *Domus ligatorum* ſeu carcer ipſorum. Confer. Gen. 39, 20. Jud. 16, 21. Locus autem Pſalm. 146, 7. *Dominus ſolvit vinctos*; intelligendus eſt de ambobus.

3. Cum autem dicitur: hoc *ligatum*, hoc *ſolutum* eſt, (id eſt, prohibitum & conceſſum) phraſis *ligandi* pertinet ad prædicamentum Gebhurah, de quo videas plura in libro Or Jakar. Pardes Tractat. 23. cap. 1. hoc titulo.

אסתר Eſther, vide Sohar Part. III. fol. 133. col. 533.

אף *Etiam. Ira.* Hæc particula refertur ad Malchuth ut in loco illo Levit. 26, 44. ואף גם זאת *Quin etiam iſta* (ſi iraſcatur) *ut exiſtant in terra inimicorum ſuorum, &c.* Sed tum demum præcisè ſic vocatur, quando rigoroſi judicii influxum accipit à Gebhurah, quæ eſt Æſtus iræ maximæ juxta Deut. 29. ℣. 24.

2. Eſt tamen & inter adverſantia אף *Ira*, quò pertinet illud Pſalm. 78, 38. *Et multoties avertebat Iram ſuam.*

3. Fortè tamen & Ipſa Malchuth propterea vocatur אף *Ira*, quando talem à Gebhurâ accipit influentiam, ut operetur per Contrapoſita illa, quibus nomen eſt אף *Ira*. Pardes Rimmonim Tract. 23. cap. 1. h. voc.

4. Vid. & Sohar Parte III. fol. 61. col. 241.

אפוד *Ephod: Thorax humeralis arctè cingens: Veſtis Sacerdotalis.* Duo habet ſignificata. Primo enim in Sanctorum genere denotat *Achurajim* ſeu Terga atque partes poſteriores,

quæ ornatum habent à parte Gebhuræ. Atque hoc modo ornatum deſignat, juxta illud Exod. 29,5. *Et cinges illum artificio Ephod ſeu ſuperhumeralis.*

2. Deinde tamen & inter Klippoth ſeu Putamina datur Ephod; juxta illud, Judic. 18, 14. *Num noſtis, quod in domibus iſtis eſt Ephod & Teraphim?* Quorum *illud* ſe habet ut *vinum lætificans* Judic. 9,13. *Hoc* verò ut *vinum inebrians* Jirmei. 51, 7. & quod libamen eſt idolorum Jirmei. 32,29. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. hoc tit.

אפטרופס *Tutor, Curator, Præfectus, Adminiſtrator.* Vid. Sohar. Parte II. fol. 39. col. 154.

Parte III. fol. 92. colum. 368.

אפילרין *Caligo.* Eſt Gebhurah. Et huc pertinet illud, quod dixerunt Magiſtri: *Aquæ conceperunt & pepererunt Caliginem.* Eſtque cognomen Judicii, talis, quod propinquum eſt Miſericordiæ; quod etiam verus ſenſus vocis Aphelah innuit, quæ ſignificat *Nubem tenuem*, quæ propè accedit ad Aquam. Hoc intenderunt in dicto illo: *Conceperunt & genuerunt nubem caliginoſam:* id eſt, judicium tale, quod à Miſericordia prodit.

2. Eſtque talis miſericordiæ modus, qui proxime accedit ad Rigorem & ſeveritatem atque craſſeſcere, & quaſi in nubem condenſari incipit, ita ut proximior ſit Judicio, quam miſericordiæ, propter tenebras ſuas. Ex hac ratione Gebhurah vocatur Aphelah ſeu nubes caliginoſa. Pardes ibidem hoc titul.

אפיסת הרעיון *Defectus cogitationis.* Sic vocatur *Corona Summa.* Rationem hanc dat R. Moſcheh, quia cogitatio mentis illam planè ne apprehendit quidem. Mihi autem videtur hæc eſſe ratio, quod ibi terminum habeat cogitaio: abhinc enim & ulteriùs nihil percipitur meditando atque cogitando. Et de hoc dicitur: Quamvis currat cor tuum, tamen retrogredere. Pardes ibidem hac voce.

אפיקומן *Pars Azymorum* ultimò comedendorum in cæna Paſchali. Vid. Sohar Part. II. fol. 71. col. 282.

אפיקי מים *Torrentes aquarum.* Sunt Nezach & Hod, quia plerisque cognominibus ambo ſimul comprehenduntur; quod ita ſe non habet in reliquis Sephiroth. Et in Sohar, in libro Raja Mehimna dicitur, iſtos *eſſe Gemellos*; duasque *medietates*, quæ ambæ conſtituant unum. Hi igitur Gradus plerisque cognominibus ſimul denominantur: Vocanturq; *Torrentes aquarum*, quatenus ambo ſimul affluxum habent ab aquis fluminis ſuperni, à Binah ſcilicet per Tipheret; quia hic modus dicitur *potare & irrigare*; id quod fit ſimul & æqualiter. Quando igitur reſident ſupra Jeſod, tunc vocantur Torrentes aquarum, quia Influentia Eorum in Jeſod deſcendit, prout hæc explicantur Tractatu 1. libri Pardes. Et iſta omnia clarius proponuntur in Sohar. Pardes Tract. 23. cap. 1. hoc tit.

אפל vide אופל.

אפן vide אופן.

אפסי ארץ *Termini Terræ.* Pſalm. 2, 8. eſt Malchuth, reſpectu ultimarum ipſius notionum, quæ ſunt Nezach & Hod ex illius Decade.

2. Et huc alludunt ex Jechesk. 47. 3. Aquæ אפסים, qua voce intelligitur illud, quod imum eſt in pedibus. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. h. t.

אפעה *Vipera.* Juxta locum Jeſchai. 30, 6. Vipera & ſerpens ignitus volans. Conf. Jeſchai. 59, 5. Ijob. 20, 16. Et huc pertinent, quæ de partu viperæ dicuntur. Intelligitur autem vis Klippæ ſeu corticis cujuſdam duriſſimi, qui ſerpente pejor eſt, ut notum. Pardes Rimm. Tract. 23. c. 1. h. t.

אפר *Cinis.* Vid. Sohar. Part. II. fol. 121. col. 482.

אפרוח *Pullus avis* cujusque. Deut. 22, 6. Pſalm. 84, 4. In Raja Mehimna R. Schimeon ben Jochai tradit per hoc nomen intelligi Gradum *Tiphereth*, quatenus conſtat è ſex membris ſuis, quæ ſunt ſex alæ, quibus ſurſum volat & deorſum.

2. Sed in Tikkunim ſub initium Libri R. Bar, Bar Chana; hæc appellatio dicitur referenda ad *Juſtum* ſub myſterio „ Lucis reflexæ ab imo ad ſummum. Verba ſunt hæc: Æphro-„ chim ſunt flores, qui fructum nondum præbent perfectum. „ Suntque Sephiroth ſub notione arboris, quæ ab imo ſurſum „ converſa eſt, & quidem circa Jeſod: quæ eſt notio præſtan-„ tiſſima retrogrediens à Malchuth. Videatur libri Pardes Tractatus 18.

3. Et fortè Tiphereth etiam ſic vocatur intuitu *Juſti* prout dictum eſt Tractatu citato. Pardes Rimmon. Tract. 23. capit. 1. hoc tit.

4. Vide plura in Sohar Part. II. Paraſch. Schemoth. fol. 4. colum. 14.

Et Part. III. Initio Paraſch. Pinchas. fol. 99. col. 396.

אפריון *Currus Conjugalis, vel Thalamus ſeu Cælum fabrile ſub quo copulantur nubentes.* R. Schimeon ben Jochai in Sohar Sectione Trumah Part. II. fol. 56. col. 224. 225. ad locum illum Cant. 3, 9. *Appirjon fecit ſibi Rex Schlomoh, &c.* inquit: Per Appirjon intelligitur Malchuth, quatenus conſtat è decem Sephiroth, quarum ſingulæ ſuam iterum habent decadem ſimilem, unde exſurgit centenarius. Id quod innuitur per Jod vocis Appirjon. Iſtas autem accipit per Juſtum, qui etiam denotatur per Jod, ſignum fœderis.

2. Appirjon autem eſt ſtructura Palatii inſtar; habetque connotationem Pulchritudinis. Malchuth autem ita vocatur quatenus aliqua ex parte ſimilis eſt Binæ; de quo videatur titulus אפרסמון. Nomen ipſum autem radicaliter ſonaret אפרון (non inſerto Jod, quod myſterii loco intromiſſum eſt.)

3. Hoc ipſum tamen Nomen etiam quadrat ad Gradum Binah, prout & hoc tradit R. Schimeon ben Jochai Sectione Breſchith. Sed ita, quatenus & Iſta conſiſtit in decade ſua, per ſapientiam, quæ eſt Jod. Pard. Rimm. Tr. 23. cap. 1. hac voce.

4. Vi-

4. Videatur & Sohar Part. I. Paraſch. Breſchith fol. 3. colum. 11.

אפרסמון *Balſamum.* R. Schimeon ben Jochai in Sohar Paraſch. Trumah Part. II. fol. 57. col. 215. ad locum illum Cant. 3, 9. per hoc nomen intelligit Gradum *Binah*, quatenus includit in ſe ſex membra, quorum ſingula in ſe habent Decadem, quæ ſunt ſexaginta, litera ſcilicet ס Samech. Si autem circuitus hujus quadretur in quatuor angulos, quorum quilibet decadem includit, inde reſultant quadraginta, nempe litera ם Mem finalis. Namq; & hæc vox radicaliter ſolvitur in nomẽ אפרן excluſis Samech & Mem, quæ myſterii cauſa inſertæ ſunt; quod nempe tunc Binah vocetur Apharſamon, quando voluntas Ejus eò propendet, ut ambiat liberos.

2. Alias enim quando abeſt ab iis, illa per Mem clauſum denotatur: quando autem eoſdem circumdat, tunc vocatur Mem apertum. In illo autem ſtatu, quo abfuit, & redit; nec tamen adhuc omninò reverſa eſt, ſed reverti ſaltem vult, per Nomen אפרסמון indigitatur. Pardes Rim. Tract. 23. cap. 1. hoc tit.

אצבעות *Digiti.* Duplex hic occurrit ſignificatio. Primò enim decem digiti deſignant *decem Sephiroth*, prout hoc explicatur Tractatu libri Pardes 1. cap. 1.

2. Secundo in Sohar in hiſtoria illius Puelli, alia occurrit explicatio. Nempe *quinque Vectes*, de quibus Exod. 26, 26. dicuntur eſſe quinque *digiti*. Et *vectis medius*, linea media *Tiphereth*. Iſte enim modus dicitur *Digitus medius* maximus, de quo dicitur Exod. 26, 28. quod vectis medius in medio tabularum, tranſeat ab uno extremo ad alterum extremum. Quinque hi digiti autem ſunt Gedulah & Gebhurah ab una parte, tanquam duo vectes: vel etiam Gedulah & Nezach: reliqui autem duo ab altera parte.

3. In genere autem *Manus dextra* eſt *Cheſed*: & *manus ſiniſtra* eſt Gebhurah. Digitorum autem eadem eſt ratio, quæ

Manuum, quia quælibet Sephira iterum in ſe habet denas.

4. Phraſin autem illam, Exod. 8, 15. *Digitus Elohim*; „ R. Moſcheh in libro has-Schem ita explicat: *Digitus* eſt unus „ è quinq; illis, qui in manu: eſtque digitus ille, qui operatur „ per Virtutem Elohim. Atque hic eſt digitus Levi; quem refert ad Malchuth. Pardes Rimmonim Tract. 23. cap. 1. hoc titul.

5. Plura vide in Sohar Part. II. Paraſch. Jethro fol. 33. col. 130. & fol. 30. col. 118.

Et Part. I. Paraſch. Breſchith. fol. 25. col. 98.

Et explicationem invenies Part. II. Paraſch. Vajakhel fol. 94. col. 373.

Confer doctrinam de צפרני.

אצל *Emanare.*

מאציל *Principium emittens*, ſeu Emanativum.

נאצל *Emanans.*

אצילות *Emanatio*, Syſtema Emanantium

1. Evacuato primum loco, pro mundis, non contingebant ſe *Lux Infiniti* ambiens, & lux *vacuo* immiſſa; ſed lux infiniti in vacuum illud influebat per *lineam*, *canalemve* quendam tenuem. Illaque Lux eſt *Principium Emanativum* atque emittens (ſive Scaturiens & Emanationis origo.) Lux autem, quæ intra vacuum, eſt *Principiatum Emanans*. Quæ duo non cohærebant, niſi mediante ſupra dicta Linea. Etz Chajim: Parte Ozaroth Chajim: Tract. Adam Kadmon. Vid. א״ק. item אור פשוט. חוטם. דעת. חלל. טנתא. ישר. כלים. מורת. n. 3. מלוי. נהי. ניצוצין, n. 2.

2. *Aziluth* etiam in ſpecie, & quidem potiſſimum, denotat Syſtema primum è quatuor Olamoth ſive mundis ita dictis vel ſyſtematibus machinisve: quod exinde *Aziluthicum* dicitur; quale nimirum reperitur poſt factam *Reſtaurationem*, (quam תיקון dicunt) de quo nota ſequentia:

Decem Sephiroth Syſtematis Aziluthici generalis, ſunt decem

decem נקודות ſeu *Puncta*, quæ primum prodierunt è *Vaſis* (ad *fracturam* tendentibus.) Ex iſtis facta eſt *reſtauratio.* Ex primo enim *Puncto* facta eſt *Corona* Aziluthica, quæ vocatur *Arich Anpin:* ex ſecundo & tertio, *Abba ve Imma:* ex ſex ſequentibus, redintegratus eſt *Seir anpin:* & ex ultimo formata eſt *Uxor ejus.* Ibidem Tractat. Olam han-Nekudim. Vide ניצוצות. נוקבת n. 15.18.

Videatur etiam Liber Pardes Rimm. Tract. 16. cap. 1.2.

א״ק Eſt abbreviatura Vocum אדם קדמון, qui vocari poteſt *Adam anterior:* ad diſtinctionem אחר id eſt אדם הראשון ſeu *Adam primus Paradiſiacus.*

ארבע *Quatuor.* De hoc numero videatur Sohar Part. I. fol. 10. col. 38.

Ibid. Paraſch. Vajechi fol. 120. col. 476.477. item fol. 131. col. 522.

Et Parte II. Paraſch. Vajakhel. fol. 97. col. 388.

Omnis enim *Quaternio* dependentiam habet à quatuor literis Tetragrammati.

Confer. plura è Sohar huc pertinentia in materia Nocentium. Part. II. Paraſch. ki Tiſſa. fol. 84. col. 333.

Item Paraſch. Pekude fol. 116. col. 461. 463.

Deinde de *quatuor generibus ſuppliciorum* in Breſchith. Item P. III. initio Paraſchæ Schophetim fol. 132. col. 525. 526.

Et in fine Sectionis Ekebh.

De *quatuor Ventis* & quatuor Cardinibus mundi ibid. fol. 131. col. 524.

Et ibid. Paraſch. Pinchas fol. 110. col. 438.

Ser Sahab. hoc titulo.

ארגמן communiter *Purpura.* In Sohar, Section. Trumah. Argaman dicitur collectio omnium colorum. Vide & Pardes Tractat. 10.

2. Per figuram autem Notarjekon, literæ Vocis ארגמן deſignant Nomina ſequentia אוריאל Uriel: רפאל Raphaël: גבריאל

גבריאל Gabriël: מיכאל Michaël: נוריאל Nuriel. Ipſa autem Vox reſolvitur in has quaſi radicales ארגם, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, & Malchuth. Uriel autem & Nuriel unum idemque denotant; quatenus ſcilicet Illa vel à dextrâ, vel à ſiniſtrâ influxum ſuſcipit: vel ab אור *Luce*, vel à נור *Igne*. Videatur Pardes Rimmon. Tract. 24. cap. 6. & Tractat. 23. cap. 1. hâc voce.

ארוך *Longus*. Eſt Tiphereth; qui Modus etiam vocatur mundus vel ſyſtema oblongum, quod eſt Vav longum. Atque ſic tradit R. Schimeon ben Jochai multis in locis in Tikkunim & in Raja mehimna: Ubi ſimul exponitur, quod iſto in loco ſecundum aliam Longitudinem conſideretur. Et ita ubicunque in Lege aliquid de Longitudine occurrit, id ad hoc idem prædicamentum pertinet.

2. Porrò ibidem dicitur, quod etiam appelletur ארך אפים *Longanimus*. Quo in nomine per ארך denotatur Unum quid; per אפים autem duo Vavin, quorum numerus eſt 12. quæ ambo efficiunt 13. numerum nempe totidem *Modorum miſerandi*. Suntque duodecim Termini vel limites. Vav ſcilicet, ſenarius unus in Tiphereth; & Vav ſeu ſenarius alter in Juſto; ille ad dextram, hic ad ſiniſtram; unde duodecim: Unitas autem in medio uniens illa. Corpus enim, (i. e. Tiphereth,) & Fœdus, (i. e. Jeſod) judicantur unum eſſe.

3. Alia tamen horum expoſitio traditur ſub Nomine אריך אנפין.

4. Porrò etiam locus ille Deut. 22, 7. *Et prolongare facies dies in Olam ſeu mundum*; illum ſcilicet, qui totus longus eſt; intelligendus erit de Tiphereth. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. hoc tit.

ארון *Arca*. Eſt *Schechinah*: Hæc enim vocatur *Arca*, quia eſt Ciſta & receptaculum Modi Tiphereth, qui quaſi reconditur intra Arcam ſuam. Atque hoc eſt *Fœdus* illud, propter quod Illa vocatur *Arca Fœderis*.

2. At-

2. Attamen quando *Arca Fœderis* vocatur, tunc cum Ipſa in unione eſt *Juſtus*, intrinſecus & extrinſecus. Atque hinc exponitur locus Exod. 25,11. *Intrinſecus & extrinſecus operies Eam.* Sic quoque reperitur in Sohar Sectione Noach: Cum autem ingreſſus eſſet in Arcam, tunc arca erat *Arca fœderis*. Id eſt, antequam ingreſſus eſſet *Noach*, qui vocatur *Fœdus*, Malchuth tantum vocabatur תיבה Arca. Poſtquam autem ingreſſus eſſet in Eam Noach, cumque Ea unitus; tunc illa vocatur *Arca Fœderis*. Hæc ibi. Et in Sohar, Sectione Vajakhel, reperiuntur hæc: *Aron*, *Arca* hoc innuit myſterium, quod in illam immitti debeat *Lex ſcripta*, inque eâ recondi. Et ſunt ſex aſſeres vel tabulæ ordine debito junctæ. Atque tunc vocatur Arca, quando ſex illæ Eam circumdant, ut inde fiat unum: quia tunc eſt corpus unum, in quod imponi poteſt myſterium Legis ſex pariter laterum. Et Tabulæ illæ ſunt quinque; & imponuntur illuc quinque Libri. Et quinque iſta ſunt ſex, per unum Gradum, qui intrat in recondita ejus; vocaturque myſterium omnium, eſtque myſterium Fœderis. Cum hoc in quinque illas tabulas ſubintrat; tunc Arca & lex conſiſtunt in quinq; gradibus; quæ ſunt duo Nomina. Et deinde conſiſtit è myſterio quodam uno ſuperno, quod ſuperintegit omnia. Atque hoc eſt myſterium illius *Firmamenti*, quod ambit & integit omnia; & omnia ſubſiſtunt intra recondita ejus. Hæc ibi.

3. Senſus breviter hic eſt: quod Malchuth ſit arca, in quam reconditur Tiphereth, qui Modus eſt Lex. Et ſicut Tiphereth conſtat è ſex membris; ita Malchuth etiam è membris totidem conſiſtit; & ſex, ſunt palatium & receptaculum aliorum ſex. Atque ſic in arca ſunt ſex membra. Deinde, inquit, in arca eſſe quinque: Malchuth enim vocatur ה, id eſt, quinque: ſuntque Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod. Et ſic in modo Tiphereth, qui eſt Lex, in qua quinque Libri ſunt quinque Sephiroth ſupra dictæ. Completur autem

Schechinah ad ſenarium per myſterium Paranymphi intermedii, qui eſt Jeſod, quatenus Iſte clam in Ipſam ingreditur, ſub myſterio unionis Maris & Fœminæ. Et per hunc complentur ambo ut utrinque ſint ſex. & propterea nomen habet Arcæ *Fœderis*, quaſi diceretur Arca *Legis*. Propitiatorium autem, quod omnia ſuperintegit eſt Binah. Et ex his, prædicta omnia ſufficienter declarantur, cum totâ naturâ hujus Cognominis. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. hoc titul.

4. Vide plura de his in Sohar Parte II. fol. 96. colum. 383. 384.

Item fol. 117. col. 466.

ארזי לבנון *Cedri Libani.* Sunt Sephiroth, ſub iſto for-„ mali, quatenus adhuc ſunt in (primâ) ſua tenuitate, unde „ de illis dixerunt Magiſtri b. m. quod Locuſtarum cornibus „ aſſimilentur.

2. Libanus autem eſt locus הלובן *albedinis.* Et iſti ſunt *Cedri Libani, quas plantavit.* Pſalm. 104, 16.

3. Alio autem in loco, nempe Sectione Balak, per *Cedros Libani* intelligi vult *tres Patres*, qui ſunt *Gedulah*, *Gebhurah*, *Tiphereth.* Fortè quia illi propinqui ſunt *Libano*, & ab illo influxum aſſugunt.

4. *Cedrus* autem *ſimpliciter*, ſine addito, in Sohar, Sectione Vajikra, dicitur eſſe *Tiphereth*; ſub myſterio ſeu formalitate *Daath*; quatenus ſcilicet aſcendit, ut influxum aſſugat à *Libano*, quæ eſt *Corona Summa.* Atque ſic etiam exponitur in Sectione Mezora. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. hoc tit.

אריה *Leo.* Eſt *Chesed*; juxta textum Jecheskel. cap. 1. ✝. 10. *Et facies Leonis ad dextram illorum quatuor.* In myſterio nempe ſellæ illius curulis ſupernæ.

2. Nec minus etiam Symbolum in ſeſe continet literarum Nominis עב, ſeu *ſeptuaginta duarum literarum*, quarum numerus eſt 216. æquipollens numero vocis אריה. Pardes Rimmonim. Tract. 23. cap. 1. h. t.

3. Hoc

3. Hoc idem Nomen, per Gematriam, æquipollet voci יראה Timor. Item voci גבורה *Robur, rigor, ſeveritas, fortitudo.* Et tamen refertur ad *Cheſed*; quia vox חסד ter ſumta, numerum אריה exæquat. Videatur Sohar, Part. III. Paraſch. behaalothecha fol. 73. col. 292.

Et Paraſch. Balak fol. 98. col. 390.

Et in fine Sectionis va Æthchannan. fol. 129. col. 516.

Item in fine Textus ושננתם; Item in fine Sectionis Ekebh. Vide *Ser Sahab* hâc voce.

4. In Scientia naturali Nomen אריה variè applicatur (1) enim datur גור אריה *Catulus Leonis* prout etiam loquitur Jaacobh Gen. 49, ℣. 9. Vox iſta גור Catulus numeris refert 209. & ſi totum contextum vocis adjicias unitatis loco, erunt 210. qui eſt numerus vocis נעמן, id eſt, Naëmani Syri Principis militiæ Regis Aram 2. Regum 5, ℣. 1. per quem allegoricè intelligitur materia Medicinæ metallicæ ſepties per Jordanum purificanda; quam multi metallicæ rei ſtudioſi, Gur vocant. (2) Hancque ut melius cognoſcas ſume iſtius vocis נעמן numerum minorem, qui eſt 21. qui æquipollet numero Nominis Kether, quod eſt אהיה 21. (3) Numerus נעמן cum tota voce eſt 211. cui æquipollet nomen Leonis aliud nempe ארי 211. (4) Atque ſic etiam אריה leo, numeris æquipollet voci primæ Hiſtoriæ iſtius admirandæ 2. Reg. 5. verſ. 1. ונעמן *Et Naaman*; conſtituunt enim 216. (5) Porrò numeris quoque concordant voces כפיר *Leo juvenis* & ירק viriditas, quælibet enim habet 310. Jamque notum eſt in myſteriis metallicis in ipſo limine occurrere ænigma de Leone viriditatis, qué Leonem viridem vocamus: quem ne, quæſo, exiſtima ob aliam cauſam ita dici, niſi ob colorem: Niſi enim materia tua viridis fuerit non tantum in immediato illo ſtatu antequam in aquá reducitur, ſed etiam poſtquam aqua auri inde facta eſt; Viam tuam ſiccam univerſalem adhuc emendandam eſſe memento. (6) Ulterius Leonum quoque nomina ſunt לביא, quæ

eſt Leæna, juxta Ijob 4, ꝟ. 11. *Filii Leænæ ſeparabunt ſe.* Jechesk. 19, ꝟ. 2. *Mater tua Leæna, inter Leones cubavit.* Nachum. 2. ꝟ. 12. *Leæna ibi.* & ꝟ. 13. *Leo ſuffocabat Leænis ſuis.* Item ליש, quod denotat Leonem ferocem longo & ſimplici villo, prout reperitur Proverb. 30, 30. *Leo fortis inter animalia.* Hæc duo nomina minore numero referunt ſeptenarium: nam לביא continet 43. quæ ſunt 7. & ליש 340. quæ pariter ſunt 7. Iſtis æquipollet nomen פוך ſtibium quod refert ſummam 106. & minore numero 7. quo clarius nihil dici poſſet: præſertim ſi conſiderentur iſtius mineralis cognomina quum vocatur ſervus capillorum vel villorum longorum, atque rubentium & ſimilia. (7) Adhuc aliud datur Leonis nomen juxta Magiſtros in Sanhedrin cap. 11. fol. 95. col. 1. nempe שחץ quod etiam Targum Pſalm. 17. verſ. 12. uſurpat, iſtius numerus eſt 398. quod numero minore eſt 2. Atque eundem quoque numerum habet vox Chaldaica צרידא (in Targum 2. Reg. 3, 30. Jirmei. 4, 30. loco Hebraici פוך quod eſt antimonium, adhibita,) nempe 109. quod cum tota voce eſt 110. & numero minore 2. (8) Tandem etiam occurrit nomen Leonis nigricantis nempe שחל cujus numerus eſt 338. quod minimo numero eſt 5. Jam aſſume numerum minimum vocis נעמן qui eſt 3. & minimum vocis Chaldaicæ פרזל ferrum qui eſt 2. & habebis 5. (9) Rubri Leonis nomine vocatur זהב aurum; & ſic non tantum diminuti numeri nominum לביא & ליש efficiunt 14. quem numerum habet זהב; ſed etiam diminutus numerus vocis זהב eſt 5. ſicut שחל referre modò dixi. Sub hac autem notione aurum intelligendum eſt vel jam mortificatum, vel nunc demum è ſapientum mineris extractum, colore nigrum ſed potentia rubrum. Æſch Mezareph cap. 6.

ארך אנפין *Longanimus.* Confer Titulos ſequentes. אונים. אצל. מנתא. נהי. ישר. נוקבה. num. 2. 3. 4. 5. 6. item ניצוצות num. 15. 16.

2. In

1. In ſpecie autem de Ipſius Conformatione vide עתיק num. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 15. 16.

2. *Arich Anpin* autem ita ſuperinveſtit τὸν עתיק ſeu *Antiquum dierum*. Tres ſuperiores τῶ *Attik* non poſſunt ſuperinveſtiri; nec illarum lucem ſuſcipere poteſt *Arich Anpin*. Unde relinquuntur apertæ & manifeſtatæ: conſiſtuntque ſub notione מקיף ſeu Ambientis, reſpectu *Arich Anpin*.

3. Septem autem inferiores τῶ *Attik Jomin* ſolæ ſuperinveſtiuntur ab Arich Anpin, hoc modo:

Kether, Chochmah, Binah, τῶ *Arich Anpin*, involvunt
Cheſed, Gebhurah, Tiphereth τῶ *Attik Jomin*.

Et ſeptem inferiores τῶ Arich, circumdant veſtimenti inſtar Nezach, Hod, Jeſod, τῶ Attik, hoc modo: ut,

Duo ſuperiores articuli Sephira Nezach in Attik ſuperinveſtiantur à
Cheſed & Nezach τῶ *Arich*. Et ita
Duo ſuperiores articuli Sephira Hod in Attik ſuperinveſtiantur à
Gebhurah & Hod τῶ *Arich*.

Articuli autem infimi Sephirarum Nezach & Hod in Attik manent aperti, citra veſtium involucra: & relinquuntur inferius in *Binah* infra ſyſtema Aziluthicum; ut ibi lucem præbeant Syſtemati Briatico.

4. *Jeſod* autem τῶ *Attik Jomin* veſtitur à
Tiphereth τῶ *Arich Anpin*, uſque ad pectus Arich, ubi finem habet.

5. In *Jeſod Attik Jomin* autem ſunt *Chaſadim* ſeu Benignitates; & *Gebhuroth* ſeu Severitates. Nempe *quinque Chaſadim* & *quinque Gebhuroth*. Et quamvis *Attik* in ſe habeat Maſculum & Fœminam: nempe Nomen מֹה ſeu τῶν quadraginta quinque: & בֹן ſeu quinquaginta duorum: Unde conjici poſſet, in ipſo dari quinque Chaſadim & totidem Gebhuroth ex parte Maſculi; nec minùs ex parte Fœminæ totidem;

 prout

prout ſe res habet in Abba ve Imma ſeu Patre & Matre: Quia tamen mas & fœmina in Attik una ſunt Perſona; hinc ſemel tantum in eo ſunt quinque Chaſadim, & quinque Gebhuroth. Et iſtæ omnes, tam Benignitates quàm Severitates prodeunt & manifeſtantur per orificium *Jeſod* τῦ *Attik:* quod modo ſupra dicto ab Arich Anpin veſtitur. Et *Chaſadim* quidem extenduntur per latus *dextrum* τῦ Arich, interiùs: Et *Gebhuroth* per latus *ſiniſtrum.* Etz Chajim. Parte Ozaroth Chajim. Tractatu *Arich Anpin.*

6. Hîc notari poſſunt differentiæ quædam inter *Arich Anpin* ſeu Longanimum; & *Seir Anpin;* ſeu brevi iraſcentem. Nam

Primò: in *Seir Anpin* Chaſadim extenduntur per totum corpus ejus; & Gebhuroth omnes dantur Fœminæ. Non verò ita in *Arich Anpin.* Quia in *Seir Anpin* Mas & Fœmina ſunt Perſonæ diſtinctæ; ſed in *Arich Anpin* perſona una; in quâ *Chaſadim* ſunt extenſæ per latus *dextrum*, quod maſculinum; & *Gebhuroth* per *ſiniſtrum*, quod Fœmininum.

Secundò: in *Arich Anpin* quatuor Perſonæ prodeunt ex *uno Jeſod* τῦ *Attik Jomin:* ſed in *Seir Anpin* ex *duobus Jeſodin;* nimirum Patris & Matris.

Tertiò: in *Arich*, Fœminæ, (quæ ſunt *Binah & Tebhunah,*) prodeunt antrorſum; ſed non à Tergo. In *Seir Anpin* autem *Leah & Rachel* à Tergo exiſtunt.

7. Nam notandum: quod in medio corpore *Arich Anpin* ſit ſepimentum quoddam atque *diaphragma*, ſeparans medietatem ſupernam ab inferiore: quale diaphragma etiam in homine datur. Et hoc diaphragma transverſum eſt, ſub pectore; anteriora ad poſteriora connectens in loco טיבור ſeu foveæ pectoris. Et hoc ipſum eſt יותרת הכבד Exod. 29, 22. *Diaphragma ſupra hepar.* *Abba & Imma* autem ſeu Pater & Mater, conſiſtunt ad duo latera τῦ Arich, dextrum nempe & ſiniſtrum; converſis ad ſe invicem faciebus. Ibidem. Tractatu *Abba ve Imma.*

8. Ab-

8. Abſolutâ conformatione Capitis τῶ *Attik Jomin*; formabantur חג ſeu Cheſed & Gebhurah Ejuſdem. Et tunc etiam formabantur *Kether & Chochmah* τῶ *Arich Anpin*, quæ ſunt *duo Capita inferiora è tribus*, quorum mentio eſt in Idra parva. Nam *Cheſed Gebhurah* τῶ *Attik Jomin* veſtiuntur à *Kether Chochmah* τῶ *Arich Anpin*. Sed *Binah* τῶ *Arich Anpin* tum nondum formabatur. Hæc enim eſt differentia inter Arich Anpin, & reliquas perſonas Aziluthicas, quod in reliquis Perſonis caput ſemper conſiſtat è tribus prioribus: Sed *Caput* τῶ *Arich Anpin* tantùm conſtet ex *Kether & Chochmah*.

Et *Kether* quidem vocatur *Cranium* τῶ *Arich*.

Chochmah autem vocatur *Cerebrum ejus occultum*. Et hinc patet, quare in *Idra parva trium* fiat *Capitum* mentio; quorum unum eſt in Attik; & duo in Arich Anpin, quæ ſunt Illius Kether & Chochmah: & quare non ſint quatuor Capita, aſſumtâ ſcilicet etiam Binâh. Nimirum quia *Caput Attik Jomin*, quamvis contineat tres primas, nimium eſt occultum; hinc unum tantum vocatur, & quidem ראין, quaſi *non exiſtens*. *Kether autem & Chochmah in Arich Anpin* duo vocantur Capita, quia tantò magis revelata ſunt.

Binah autem in Arich Anpin in Capitis uſque locum aſcendere non potuit, ſed relicta eſt inferiùs *in Gutture Ejusdem*. Hinc Capitis appellatione non gaudet. Ratio autem, quòd ibi ſubſtiterit, hæc eſt: quia *Arich Anpin* veſtit τῶ *Attik Jomin* nempe ſeptem Ejus inferiores: Lux autem τῶ *Attik Jomin* admodum magna eſt; unde *Binah Arich Anpin* eandem non poſſet ſufferre, ſi nimis ipſi eſſet propinqua, vel in Capite τῶ Arich Anpin locum haberet. Quoniam autem in *Gutture* ſubſiſtit, loco nempe paulò remotiore; hinc Lucem τῶ Attik Jomin ſuſcipere poteſt. Quæ ratio in reliquis Perſonis ceſſat. Ibidem Tractatu Injan Ibbur ham-Muchin.

ארך אפים *Longanimus*. Eſt *Tiphereth*. Et in Tikkunim hoc nomen refertur ad Prædicamentum Cheſed. De hoc

hoc autem plura dicta ſunt, ſub voce ארוך. Item ſub voce אנפי רברבי. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

ארמון *Caſtellum munitum: Domus munita.* Omninò eſt Malchuth: prout ſcriptum eſt Jirmei. 30, 18. *Et Caſtellum ſupra typum vel normam, ſuam conſtituetur.* Nec dubium eſt, quin eâtenus ſic vocetur, quatenus ſuperiùs eſt, quia dicitur: על משפטו *ſupra judicium, vel typum vel normam ſuam:* ubi intelligitur *Tiphereth*, qui modus vocatur משפטו Judicium ſeu norma ejus, quatenus ſcilicet in Binâh eſt. Pardes Rimm. Tractat. 23. cap. 1. hoc tit.

ארמנות *Caſtella munita: Domûs munita.* In Sohar Sectione Vajikra ad locum Pſalm. 48, 4. *Deus in munitionibus vel caſtellis ejus notus eſt;* Nezach & Hod dicuntur eſſe *Caſtella* dimenſionis *Malchuth*, ex hâc ratione: quia concubitûs tempore in illis colligitur influentia, tanquam in Teſticulis maſculinis, in quibus influxus ſeminalis colligitur: atque deinde per Fœdus immittitur in uterum Fœminæ. Eodem namque modo influxus congregatur in Nezach & Hod, qui duorum Teſticulorum Maſculi analogiam habent; proditque per Juſtum. Quando igitur pleni ſunt Hi, atque inſtructi ad iſta, tunc vocantur Caſtella (quaſi Gazophylacia munita) plena influentiæ. Pardes Rimmonim loco jam citato.

ארץ *Terra.* Simpliciter ſine addito, eſt Schechinah, ſeu Malchuth, quæ inſtar Terræ eſt reſpectu omnium Sephirarum. Atque ſic quoque traditur in Tikkunim his verbis: Poſtquam „ expoſitum eſt per verba: את השמים intelligi Modos Tiphe- „ reth & Malchuth; item per ואת Jeſod & Malchuth deno- „ tari; deinceps pergit Textus dicendo: הארץ *Terra.* Hoc eſt „ vas omnium: id eſt, receptaculum eorum omnium, quæ ſu- „ perius ſunt. Sicut ſe habet Terra, quæ in ſe recipit, quic- „ quid effunditur à ſuperis. Hæc ibi. Atque hæc jam expo- „ ſuimus prolixius Tractatu libri Pardes 8. Porrò & in Raja

Me-

Mehimna circa hanc materiam reperiuntur ſequentia: O ſe- "
nior, ſenior! Schechinah vocatur Terra. Sicut dicitur Jeſchai. "
66, ℣. 1. *Terra eſt ſcabellum pedum meorum.* Reſpectu Che- "
ſed gaudet nomine, &c. Reſpectu Gebhuræ autem dicitur "
Terra, fundus omnium. Idque ratione partis Ejuſdem in- "
fimæ, quæ eſt notio Ipſius poſtrema; quoad naturam interiorem ſcilicet, juxta quam ab omnibus ſimul influxum recipit. Unde Vas quoque & receptaculum omnium dicitur.

2. Nomine ארץ autem inſignitur, quatenus iſtud alludit ad etymon nominis רצון. quod eſt *Benevolentia*, *Gratia*: quia eſt κεχαριτωμένη gratiâ (è ſupernis) cumulata, propter optimam illam, quam ſuſcepit influentiam. Et hanc explicationem debemus R. Schimeoni ben Jochai, qui in Sohar, Sectione Breſchith, ad locum illum Gen. 1, ℣. 10. *Et vocavit Deus aridam Terram, &c.* ſic inquit: Et quæ erat Arida, facta "
eſt ארץ *Terra.* ארעא autem *Terra* eſt רעוא *gratia ſeu be-* "
nevolentia perfecta, quanta Ipſi convenire poteſt. Hæc ibi. "

3. Cum autem nomen hoc ארץ adjunctis quibusdam Epithetis aliis modificatur; tunc etiam alias identidem habet ſignificationes. Nam

ארץ עליונה *Terra ſuperna* eſt *Binah:* Cui *Terra* nomẽ propterea tribuitur, quia ſicut ſe habet Malchuth ad ea, quæ ſupra Ipſam ſunt conſtituta; ita ſe habet Binah inter tres ſummas. Vel quia, ſicut Terra varia producit germina & genimina; ita Binah producit הויות ſeu modos ſubſiſtendi, vel Tetragrammaticos, eosque deducit in actum. Quæ ratio poſterior etiam applicari poteſt ad Malchuth. Epitheton autem *ſupernæ* in Binah ſuperadditur ad differentiam *Terræ inferioris*, quæ eſt Malchuth.

4. Porrò datur

ארץ החיים *Terra Vitæ.* Hoc nomine ambæ denotantur, Malchuth ſcilicet, & Binah. Et de Malchuth quidem hæc reperiuntur in Libro Orah: Iſta Dimenſio, quatenus in ſe ſuſ- "

„ cipit benedictiones ſupernas, influxusque ſpecies varias, ab
„ arbore Vitæ; id eſt, ab illo modo, qui vocatur *El Chai*, nomi-
„ natur *Terra vitæ*. Hæc ibi. Et hæc quidem ad Binah applicari nequeunt. De hâc tamen R. Moſcheh ſic habet: Eidem propterea hanc tribui appellationem, quod Chochmah in Illa habitet, quæ dicitur Vita; eò quòd ab Ipſa derivetur Vita; juxta illud, quod ſcribitur Eccleſiaſtæ 7, verſ. 14. *Sapientia vivificabit habentes eam.*

Alia ratio hæc eſſe videtur: Propterea ſcilicet ambas ita vocitari, quia à Binâh dependet Sephirarum vita atque alimentum, & influxus; à Malchuth autem Vita omnium inferiorum. Ut ita nervus iſtius nominis conſiſtat in influxu vitalitatis in omnia, quæ vitam ab illis hauriunt. Quibus paria occurrunt in Libro Sohar Sectione Breſchith; verba ſunt hæc: *Ter-*
„ *ra vitæ*, qui eſt mundus qui venit. Hæc ibi. Quorum verborum ſenſus eſt hic: Rationem, quare dicatur *Terra vitæ*, petendam eſſe ex eo, quod appelletur *Mundus, qui venit*, ſeu ſyſtema quod accedit & influit. Nam עולם הבא habet notionem influxus. In Tikkunim autem inquit R. Schimeon ben Jochai: quatenus & quando Malchuth in ſe continet ſex (ſupra ſe locatas menſuras,) tunc omnes in Ipſâ vocantur Terra Vitalitatum. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. hac voce, cum antecedentibus duabus.

5. In Schaare Orah autem (ubi hoc nomen connectitur cum עץ הדעת) ſub

ארץ החיים habentur ſequentia: *Terra vitæ* appellari ſolet Sephirarum ultima. Cum metrum hoc *à Ligno vitæ*, per menſuram El Chai (vide אל חי) largas benedictiones variumque à ſuperis defluxum haurit; tunc ארץ החיים *Terra vitæ* appellari conſuevit. Unde defuncti, qui ſepulti ſunt in Terra Iiſraël; quæ huic menſuræ accommodata eſt, reſurgent primi: & qui Legem, ejusque mandata ſervaverit, quive membris-puris huic menſuræ adhæſerit, is & poſt obitum vivere dicitur:

citur: Juxta illud, 2. Schemuel. 23,20. *Et Benajah filius Jehojadah, filius Viri* חיל *id eſt robuſti:* Scribitur enim חי, quod vivum ſonat; legitur autem חיל: & ambo quidem ſe inferunt mutuò. Quicunque igitur huic menſuræ conſortem ſe ſtatuit, vitâ æternâ dignum ſe reddit: juxta illud Deut. 4, ℣. 4. *Et vos qui adhæretis Tetragrammato, Deo veſtro, vivi vos omnes eſtis hodie.* Quod verò Majores, in Tractatu Peſachim, admiratione quadam proferentes; contingitne (inquiunt,) quempiam Schechinæ adhærere? ratum utique eſt; ſed myſticum quid includit, & cœlat. Quare enim dicit Deus benedictus, cap. 10, ℣. 20. *Dominum Deum tuum timebis & ei ſervies, & adhærebis.* Item cap. 13, ℣. 4. *Et ipſi ſervietis, & ipſi adhærebitis:* & cap. 4, verſ. 4. *Et vos, qui adhæretis Tetragrammato Deo veſtro, &c?* Sciendum ſcilicet, & credendum, per myſterium formæ & puritatis membrorum fieri poſſe, ut homo adhæreat Schechinæ; Quamvis enim Illa ſit *Ignis conſumens;* attamen talis quoque Ignis Illa eſt, quo delectari poſſunt & voluptate perfundi, qui eidem adhærent, neſchamâ ſeu mente purâ, quæ vocatur *Lucerna Tetragrammati* Proverb. 20, ℣. 27. Ab hâc enim menſurâ accenditur Lucerna Neſchamæ, quæ eidem etiam adhæret, & illuc adſpirat. Schaare Orah ſub Adonai; ubi ſequitur ספר החיים.

6. ארץ ישראל *Terra Iiſraël.* Vide כנסת ישראל Eccleſia Iiſraël. Item אל חי.

7. Ulterius ארץ החפץ *Terra beneplaciti* Binah vocatur ut & Malchuth. (juxta Malachi. 3, ℣. 12.) Ratio congrua hæc eſt, quia Sephiræ iiſdem oblectantur & eis bene affectæ ſunt. Ut enim Binah libentiſſimè Influxus ſuſcipit; ita ſupernæ cum gaudio pronoque ſtudio in Ipſam influunt: Sicut & omnes pariter eâdem benevolentiâ in Malchuth immanant: quia Schechinah inter Naturas inferiores debitâ opus habet Excellentiâ. Vox autem חפץ *Beneplacitum, bona voluntas, deſiderium, ſtudium,* habet connotationem influendi. Pardes Rimm. Tr. 23. c. 1. h. t.

8. ארץ חמדה *Terra deſiderii, deſiderabilis.* (Pſalm. 106, verſ. 24. Jirmei. 3, verſ. 19. Sechari. 7, verſ. 14.) ita vocatur Malchuth, quatenus nimirum perfecta eſt, & continet ea, quæ ſupra Ipſam. Vox enim חמדה *deſiderium*, connotat perfectionem; (quod enim deſideratur, pro perfecto agnoſcitur.) Unde Gen. 2. verſ. 2. quod in Hebræo eſt ויכל אלהים *Et perfecit Deus in die ſeptimo opus*; Targum Hieroſolymitanum transfert, ויחמיד & pro perfecto agnovit, ſive ceu perfectum deamavit & deſideravit. Quando enim Malchuth perfecta eſt, atque inſtructa omni ſuo ornatu; iſta Ipſius pulchritudo ornatusque & decor Ejus expetitur à ſuperis & inferis.

9. Eadem rurſus dicitur
ארץ טובה *Terra bona.* Idque quando ſibi aſſugit Lucem è parte *Boni*, qui eſt *Cheſed.* Latetque hâc in phraſi connotatio illuminationis prout apparet è loco Exod. 30, verſ. 7. בהיטיבו *Quando benè* lucere facit lucernas. De voce טוב autem ſuo dicetur loco.

10. Hæc Ipſa porrò quoque vocatur
ארץ רחבה *Terra ampla*; quatenus ſcilicet influxum habet à Binâh, ejusque notione infimâ, quæ dicitur רחובות הנהר *Dilatationes fluminis* (Confer. Prov. 5, verſ. 16.) & de quâ etiam exponendus eſt locus Prov. 1, ℣. 20. *In locis amplis* (qualia ſunt fora, plateæ, &c.) dedit vocem ſuam. De quo latiùs ſuo loco.

11. Tandem quoque occurrit Nomen
ארץ גזרה *Terra decreti, deciſionis.* Nimirum Levitic. 16, ℣. 22. *Et portabit hircus ſuper ſe omnes iniquitates eorum in Terram deciſionis* (aliis ſejunctionis, id eſt, inhabitabilem.) „ Quod in Tikkun. fol. 44. b. ita exponitur; quod ſit locus Decreti Vigilum, Daniel. 4, ℣. 14. nempe ſubjectus ſatanæ. Quæ fortè & ſalſuginoſa eſt, & inhabitabilis (juxta Jirmei. 17, ℣. 6. Pſalm. 107, ℣. 34. Deuteron. 29, ℣. 23. Zephani. 2, ℣. 9. Judic. 9, ℣. 45.) Ubi tamen objici poteſt vocis ארץ etymon, quod nempe

nempe ſit quaſi à רצון ſeu benevolendo. Sed reſponderi poteſt, eandem vocem etiam derivari à רץ cucurrit, juxta Prov. 1, ℣. 16. *Nam pedes eorum ad malum current.* Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. his titulis.

12. Vide plura de nomine ארץ & materia huc pertinente in Sohar parte II. Sectione Vaæra. fol. 14. col. 53.

Et Trumah. fol. 70. col. 279.
Parte III. Sectione Balak fol. 97. col. 387.
Ib. Sectione in Vaæthchannan. fol. 128. col. 509.
Ib. Sectione Achare fol. 33. col. 130.
Parte I. Sectione Vajechi fol. 34. col. 147.
Parte III. Sectione Taſria, ſub initium.
Parte I. Sectione Breſchith fol. 5. col. 17.
Parte III. Sectione Vajikra. fol. 1. col. 3.
Item Sectione Kedoſchim. fol. 38. col. 152.
Et Sectione Pinchas. fol. 109. col. 433.
Et Sectione Behar. fol. 53. col. 211.
Parte II. Sectione Jethro. fol. 36. col. 141.
Parte III. Sectione Taſria fol. 23. col. 91. Hæc Ser Sahabh h. l.

אש *Ignis.* 1. Ubicunque Vox Ignis abſolutè reperitur atque ſimpliciter, ibi intelligitur *Gebhurah.* Atque hoc nomen connotat Judicium, quod Igni vehementi aſſimilatur. Multi autem dantur Ignes, & ſpeciatim quinque. Unde „ Miſchnah inquit; Sevachim cap. 5. Et totum abſumitur Ignibus. Ubi intelliguntur quinque Ignes, omnes ad Prædicamentum Gebhura pertinentes. Hæc namque etiam vocatur *Ignis devorans* Exod. 24, ℣. 17. *Ignis inflammans* Deuter. 32, ℣. 22. *Ignis conſumens omnia, &c.*

2. Datur autem &

אש חלושה *Ignis debilitatis.* Hæc eſt *Binah*, quæ propterea ſic appellatur, quia ab illa initium habet Judicium, prout expoſitum eſt Tractatu 8. libri Pardes.

 3. Et

3. Et in Raja Mehimna Binah etiam dicitur
אש יורד *Ignis deſcendens*, quo denotatur Miſericordia.

4. *Malchuth* autem ibidem vocatur
אש עולה *Ignis aſcendens*; quo denotatur Judicium. *Malchuth* enim quatenus particeps fit influxus Gebhuræ, *Ignis* eſt.

5. Atque ſic *Gebhurah* quoque vocatur
אש הגדולה *Ignis magnus*, in oppoſitione ad menſuram Malchuth, quæ eſt *minor*.

6. Deinde *Gedulah* vel *Cheſed* appellatur
אש לבנה *Ignis albicans*, quo denotatur Judicium proximè accedens ad miſericordiam, quæ *albedinis* ſymbolo gaudet. Quidam tamen hoc nomen referunt ad modum Tiphereth, qui eſt *Ignis* propter *Gebhuram*; *albedinem* autem habet, propter *Cheſed*.

7. Ulterius *Gebhurah* nominatur
אש ממים *Ignis ex aquis*, quia emanat à Cheſed, cui *aquarum* appellatio tribuitur, prout dictum eſt Tractatu 5. libri Pardes.

8. Et *Tiphereth* vocatur *Ignis & Aqua*, prout dicetur ſub nomine שמים.

9. Porrò etiam occurrit
אש נוגה *Ignis ſplendoris*, vel *Ignis*, qui ſimul & *ſplendor* eſt: quod nomen R. Schimeon ben Jochai in Raja Mehimna tribuit Schechinæ, quatenus Iſta refertur ad Nezach & Hod: ita ut *Ignis* appellatio Ipſi competat propter Hod; & *ſplendoris* propter Nezach. Pardes Rimmonim Tractat. 23. cap. 1. hoc titul.

10. De Igne autem plura videri poſſunt in Sohar Part. I. Sectione Breſchith. fol. 36. col. 141. 142.
Ibidem folio 39. col. 153. 154.
Parte II. Sectione Vajakhel fol. 97. col. 387.
Parte III. Sectione Zav. fol. 12. col. 45.
Ibidem Sectione Naſo. fol. 66. col. 241.

אִשָּׁה *Virago: Uxor; Fœmina.* 1. Eſt *Malchuth.* Ratio denominationis à Quodam datur hæc, quod *Viri*, infra ipſam locum habentes, ab Ea influxum accipiant. Quod ex eo confirmatur; quia omnia, quæ ſub ipſa ſunt, in mundo ſeparatorum, ab Ea alimenta ſua habent.

2. Rectius tamen propterea hoc nomine appellatur; quia Ipſa eſt Vis quædam fœminina, quæ influxum accipit a tota Aziluth, eumque porro diſtribuit, per Marcavas ſeu Thronos Sellasve curules.

3. Vel potiùs, quia eſt *Iſchah, Uxor*, Mariti ſui, Sponſi, qui eſt Tiphereth.

4. Nec dubium eſt, quin Etymon hujus Nominis ſit ab אש *Ignis*; ob communicationem Ejus, quam ſugendo habet cum Gebhurah. Ipſi autem apponitur ה, ad deſignandum genus Fœmininum: Cum in *Viri* appellatione, id eſt in איש reperiatur י, quaſi dicatur י אש *Ignis Joddatus*, id eſt maſculinus. Si autem componantur ambo, inde fit יה אש, *Ignis Domini.* Et unus quidem Ignis, remoto omni dubio, eſt ad dextram; eſtque *Ignis albus;* Alter autem eſt ad ſiniſtram; *Ignis* nempe *ruber:* quæ apparent ex יה, ubi Jod dextrum, He, ſiniſtrum deſignat. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t.

5. Videantur plura de *Uxore* in Sohar Part. I. Sect. Breſchith, fol. 39. col. 154. 155.

Part. II. Sect. Pekude fol. 110. col. 437.
Fol. 119. col. 473.
Part. III. Sect. Taſria fol. 19. col. 80.
Fol. 20. col. 83.
Sect. Æmor. fol. 43. col. 171.
Sect. Pinchas, fol. 121. col. 481.
Part. II. Sect. Miſchpatim; fol. 46. col. 183. 184.
Part. III. fol. 134. col. 534. Ser Sahab.

אשה *Ignitum; ſacrificium Igne abſumendum.* Eſt *Malchuth* ſub conceptu ſuo infimo, ubi omnes Vires judicii cum mi-

miſerationibus ſeſe conjungunt; cumque omnes junctæ atque collectæ ſunt in Illa; tunc ille ſtatus vocatur אשה. Sic traditur in Cantico Canticorum ad locum Cant. 1, 4. *Trahe me poſt te, curremus, &c.*

אשישות Communiter *Lagena, phiala, vaſa vitrea* ad potum vini deſtinata. Item *Ignes:* It. *Conjuges:* 1. In Tikkunim fol. 142. col. 1. dicitur, hoc nomine intelligi *duos Ignes* [vide „ hujus vocis explicationes alias in Tikkunim fol. 98. col. 1. fol. „ 116, col. 1.] Ignem Jod, & Ignem He: quaſi nimirum mix- „ tura inſtitueretur duorum colorum, Ignis nempe rubentis „ & Ignis albidi, ſub myſterio amplexandi, cardinisque ſepten- „ trionalis & meridionalis, prout hæc expoſuimus Tractatu noſtro 8. Quibus ſymbolis denotantur duo illi Ignes, *Pater* nempe & *Mater*, quos exhibet Nomen יָהּ, ubi Jod eſt Pater; meridiem verſus ad dextram locum habens; He, verò, Mater verſus ſeptentrionem ad ſiniſtram conſiſtens. Qui duo etiam ſunt איש & אשה *Vir & mulier* (de quibus in Tikkunim fol. 98. col. 1.) Atque propterea ſcriptura ait Cant. 2, 5. *Suſtentate me* באשישות *per Aſchiſchoth*, ſeu per duos illos Ignes, quibus innuitur modus ille amplexandi de quo verſu ſequente 6. *Siniſtra ejus ſub capite meo, & dextra ejus amplexetur me*; quæ ſunt verba Schechinæ. Atque hæc eſt expoſitio Libri Tikkunim.

2. Sed in Sohar Sectione Schemini hæc habentur: „ *Aſchiſchoth* ſunt Patres, qui primum adimplentur Vino illo „ bono quod aſſervatum eſt. Hæc ibi. Quibus verbis innuitur Tres Patres (qui ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth) vocari phialas, quatenus ſcilicet impleti ſunt vino illo aſſervato, quæ eſt influentia Binæ.

3. Hinc dici fortè poſſet quod hoc nomine propterea intelligatur *Iſch*, & *Iſchah*, *Maritus & Uxor*, quatenus ſcilicet conſiſtunt in Gedulah & Gebhurah: quæ quaſi ſuperintegun- tur Igne; quod eſt Vinum aſſervatum, exhilarans, & cupiditatem amoroſam exſuſcitans. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אשכלות *Botri.* Sunt *Nezach & Hod*, quatenus applicantur ad Juſtum: In hunc enim derivatur myſterium Vini aſſervati in Uvis ſuis; & iſte in torculari illud calcat per unionem. Hac igitur ratione Nezach & Hod vocantur botri, quatenus ſcilicet pleni ſunt muſto & vino, in Juſtum immittendo ſub myſterio Unitionis.

2. His in Sanctitate conſtitutis opponuntur duo extrinſecus conſtituti, qui vocantur è Deut. 32, 32. *Botri amari ipſis.* phraſi deſumta è ſignificatu loci Jeſchai. 49, 21. שכולה *orbata* וגלמודה & *ſolitaria.* Et iſti proveniunt ex *orbante* illa, quæ eſt quaſi Terra, quæ *ſicut veſtis veteraſcet* è Jeſchai. 51, 6. nempe Lilith improba. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. h. t.

אשמורות *Vigiliæ.* 1. In Sohar Sectione Beſchallach. P. II. fol. 24. col. 97. ad locum illum Thren. 2, 19. *Surge, prædica in nocte, in principio vigiliarum, &c.* Expoſitio ita inſtituitur, ut per principium intelligatur *Jeſod*; per Vigilias autem *Nezach & Hod*, quia Jeſod iſtorum principium eſt; prout hoc explicuimus Tractatu 5.

2. In eodem tamen loco libri Sohar R. Abba inquit: quod vox אשמרות ſcribatur defectivè ſine Vav; & intelli- " gatur, principium illud, quod vocatur Caput lecti; Gen. 47. " ult. quodque omnia dicantur de Rege Sancto ſuperno, unde " (in loco illo qui explicatur nempe Ex. 15, 1.) ſubjiciatur, ליי " *Domino.*

3. Eodem modo *Jeſod* ita vocatur, qui eſt Vivens per æones.

4. Et forte *Nezach, Hod & Jeſod*, omnes ſimul Vigiliæ vocantur, quia ſimiles ſunt cuſtodiis illis atque vigiliis in quas Nox (i. e. Malchuth) dividitur. Iſta enim influxum ſugit ab omnibus tribus, atque nunc ab hoc, nunc ab illo participat. Pardes l. c.

אשל *Arbor magna.* 1. Locus Gen. 21, 33. *Et plantavit Æſchel*; explicatur de *Malchuth.*

2. Mihi autem videtur intelligendus de Tiphereth, quatenus eſt in Malchuth; quia hoc loco contingit plantatio ejus; unde expreſsè dicitur loco Gen. 21, 33. *Et plantavit arborem in Beerſcheba.*

3. Eſt autem *Æſchel, arbor magna.* Et ille vocatur *Æſchel* reſpectu Binah, quia tres iſtius Vocis literæ ad iſtam referri ſolent, prout dictum eſt multis in locis. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 1. hac voce.

אשר *Beatitudo,* item *qui, &c.* item *greſſus.* 1. Hanc vocem R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim duobus modis explicat. Primò enim ab illo, hoc nomine intelligitur *Binah*, juxta illud quod dicitur Geneſ. 30, 13. In *felicitate mea, quia „ beatificabunt me filiæ;* quæ ſunt verba Lex. Similia reperiun- „ tur in Sohar Sectione Vajechi, his verbis: Veni, obſerva! „ *Ex Aſcher:* (Gen. 49, 20.) iſte eſt locus, quem omnes bea- „ tum prædicant; quis autem eſt locus ille? *Mundus qui venit,* „ quem ſuperiores & inferiores beatum prædicant, & ad quem „ cum deſiderio tendunt. Ubi quidem ſignificatio gradien- „ di, tendendi, eundi locum haberet.

2. In Tikkunim autem expoſitio occurrit alia, priori tamen non adeo abſimilis: quod nempe אשר pertineat ad *Kether*, ſeu Coronam, ſed tamen quatenus iſta reſpicit *matrem.* „ Verba ſunt hæc: אשר eſt אהיה, quod certum eſt: hæc au- „ tem eſt Corona ſumma ex parte fœminæ: illi hoc nomen „ tribuitur, &c.

3. Sed in Midraſch Schir has-Schirim ad locum illum „ Cant. 1, 1. אשר, *quod eſt Schlomonis; Aſcher* refertur ad *Ti-* „ *phereth;* ratio additur, quia iſte currit & redit; aſcendit ad „ Binah & deſcendit ad Malchuth: per Aſcher autem deter- „ minatur, quod ſtet, iſto in loco; vel in illo.

4. Porro in Tikkunim alibi *Aſcher* refertur ad *Choch-* „ *mah;* verba ſunt hæc: Ex parte Coronæ ſummæ nominan- „ tur tres Sephiræ, *Æhjeh, Aſcher Æhjeh.*

5. Sic

5. Sic ergò *Aſcher* tribus eſſet in locis; in *Binah*, in *Chochmah*, & in *Tiphereth*. Atque ſic alio quodam in loco in Tikkunim *Aſcher* eruitur è voce Bereſchith; diciturque, quod Aſcher ſit Mater, quò pertineat illud Ex. 3, 14. *Æhjeh, Aſcher Æhjeh.*

6. Pro conciliatione horum dicimus, quod *Aſcher* denotet myſterium Influendi è Binah per unionem, in Daath factam. Id quod traditur in Sohar, Sectione, Achare moth P. III. Verba ſunt hæc: Reperimus in Libro Regis Schlomoh: "אשר בקטורא דעדונא קסטיר עילאה בחבורת׳ אשתכח Aſcher "pertinet ad nexum Voluptatis, ubi Palatium ſupernum in "conjunctione reperitur: ſicut dicitur: Gen. 30, 13. *In bea-"titudine mea, quia beatam me prædicabunt Filiæ.* Hæc ibi. "Hîc per vocem קסטירא intelligitur היכל Palatium, Ædes, Templum: & ſic Targum Jeruſchalmi ad locum illum Gen. 25, 16. *iſti ſunt filii Jiſchmaël, & iſta nomina eorum in oppidis ſuis*, ובטירותם *& in palatiis ſuis*, loco hujus ultimi habet ובקסטרוותהון *& in caſtris ſeu caſtellis, arcibus, palatiis ſuis:* Ex quo patet, quod קסטירא idem ſit quod היכל *palatium.* קטורא autem eſt קשור *nexus, ligatura*, & יחוד *unio.* Senſus ergò eſt hic: קיטורא דעדונ eſt *Unio, conjunctio & nexus* העדן *Voluptatis*, quæ eſt Chochmah, quando Binah, quæ eſt *Palatium ſupernum*, quod קסטירא עילאה vocatur: בחברותא, i. e. *in Conjunctione* plenaria & perfecta reperitur. Uno verbo: Vox *Aſcher* refertur ad Chochmah; Iſta, quatenus conjuncta eſt cum Binah, vocatur *Aſcher*. *Aſcher* igitur eſt notio ultima in Chochmah, & prima in Binah; unde Leah dixit, loco citato, *In beatitudine mea; quia beatam dicent me Filiæ:* ubi intelligitur influxus, qui in illam demittitur è Chochmah. Per illum enim ſe beatificatum iri putat inter filias, id eſt, reliquas Sephiroth. Atque ſic explicuimus textum hunc Soharisticum; è quo colligitur; quod Chochmah, quatenus concipitur unita eſſe cum Binah; & Binah, quatenus concipitur uniri cum Chochmah, vo-

vocetur *Aſcher.* His præmiſſis non procul aberit, quin Aſcher etiam referri poſſit ad *Tiphereth;* quia iſte modus illas unit & copulat ſub myſterio Daath; prout expoſitum eſt Tractatu noſtro 3. capite 8. item Tractatu 8. cap. 17. Et quia Beatitudo per illum immittitur à Chochmah in Binah, ideò & Ipſe vocatur *Aſcher.*

7. In Cantico Canticorum autem, è quo ſupra (§. 3.) locum adduximus, vox *Aſcher* videtur ſignificationem habere *gradiendi,* & *eundi,* ſicut Pſalm. 37, 31. *Non nutabit* אשריו *greſſus ejus.* Unde ibidem dicitur; quod ſtet nunc hoc nunc illo loco: quoniam aliquando conſiſtit in Binah; aliquando ſtationem habet in Malchuth, ſicut ibidem oſtenditur. Ubi etiam dici poſſet, quod aſcendat ad Binah ſub myſterio Daath, ad uniendum ſcilicet. Sic huic uni uterque ſenſus tribui poteſt, nimirum æquè ex ſignificatione *eundi;* ac ex ſignificatione *beatitudinis:* Aſcendit enim & unit Patrem & matrem; idemque deſcendit & unitur cum Malchuth; idque ſimul una vice.

8. Ulterius & in Jeſod invenitur applicatio vocis Aſcher. Atque ſic traditur Sectione Breſchith ad locum illum Gen. 49, 20. *Ex Aſcher pinguis panis ejus;* adducto in explicatione textus Gen. 2, 1. *Et perfecti ſunt cœli.* Et fortè iſte modus eatenus ſic vocatur, quatenus influxum ſugit à Tiphereth, tempore ſcilicet unionis occultæ. Quamvis etiam cum aſcendit, unitque Patrem & Matrem, deſcenditque & unitur cum Malchuth, id per Jeſod fiat; & per illum influxus emittitur è Chochmah in Binah: & hinc derivatur in Jeſod, & hinc porro in Malchuth: unde hæc vocatur אשרה, fœminino genere de quo mox ſuo loco, auxiliante Deo.

אשירה Communiter *Lucus;* hîc Fœmininum ab אשר In Sohar enim Sectione Breſchith ad locum illum Gen. 2, 6. *Et formavit Dominus Deus hominem, &c.* Part. I. fol. 35. col. 137. „ hæc reperiuntur: Cum uxor marito ſuo jungitur, tunc ejuſdem

dem quoque appellatur nomine; & quia ille vocatur איש "
Vir, ipſa vocatur אישה *Uxor:* Ille צדיק *Juſtus*; ipſa, צדק *Juſtitia:* Ipſe צבר *Hinnulus*; ipſa eodem nomine ſed fœminino genere: Ipſe eſt צבי *Capreolus*; Ipſa pariter eodem gaudet nomine. Jechesk. 20,6. Atque ſic quoque ſcriptum eſt Deut. 16,21. *Non plantabis tibi* אשרה *Lucum cujuscunque ligni ad altare Domini Dei tui, quod facies tibi, &c*, (Ubi nota.) אשר *Beatus* vocatur maritus uxoris: Ipſa autem juxta mariti nomen vocatur אשרה. Unde etiam 2. Reg. 23,4. dicitur: לבעל ולאשרה, quaſi ſenſus eſſet, *marito & uxori, &c.* Quicunque enim colunt ſolem, appellantur cultores Baal, & qui Lunam colunt, cultores Aſcherah vocantur. Aſcherah ergò fœminæ nomen eſt, ex appellatione mariti אשר, &c. Senſusque petatur ex eo quod ſcriptum eſt Gen. 30,13. *In beatitudine mea, &c.* Hæc ibi. Hinc patet, quod Malchuth vocatur Aſcherah quatenus influxum à Tiphereth aſſugit. Pardes Tract. 23. c. 1. h. t.

את *Particula.* 1. Omnes Interpretes in hoc conveniunt, quod Particula iſta denotet Malchuth, quia Ipſa eſt Fœmina.

2. Sed R. Schimeon ben Jochai eandem ita explicat: quod א ſit maſculus, ת autem Fœmina. Dicitque ita vocari menſuram Malchuth, quando in Ipſa effigurata eſt virtus maſculi, quem jam ſupra ſe ſuſceperat. Atque iſta jam explicata ſunt Tractatu libri Pardes 20. cap. 4.

3. Alio in loco inquit: Lex perfecta eſt, ab Aleph uſque ad Tav. Quando enim concepit à maſculo, tum literæ in ea effigurantur. Prout iſta expoſita ſunt Tractatu libri Pardes 27.

4. Aliter adhuc de his loquitur Sohar, Sectione Vajechi, his verbis: Quando triginta duæ ſemitæ immittuntur in Tiphereth, à Lege ſupernâ, (decidua enim ſapientiæ ſupernæ, *Lex* dicuntur) & Tiphereth eaſdem triginta duas ſemitas in-

„ fluendo demittit in Malchuth, tunc Malchuth vocatur אֹת:
„ quia hæc particula innuit Eandem tunc planè conſiſtere è
„ viginti duabus literis. Nam triginta duæ ſemitæ ſunt viginti duæ literæ & decem Dicta. Ex quibus patet, quod אֹ־ת ſit Malchuth, innuatque totum Syntagma triginta duorum per Tiphereth demiſſorum. Nam unio אֹ, qui eſt maſculus, cum תֹ, quæ eſt fœmina; fit per Chochmah, quæ emittit triginta duas ſemitas in Tiphereth, prout dictum eſt. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 1. h. t.

5. Vide plura in Sohar Parte I. Sectione Vajera fol. 72. col. 285.
Parte II. Sectione Trumah fol. 60.
Parte III. Sectione Pinchas fol. 99. col. 396.
Parte II. Sectione Jethro fol. 40. col. 160.
Parte III. Sectione Debharim. fol. 124. col. 493.

אָ־ת *Signum.* In Tikkunim *Jeſod* dicitur vocari אָ־ת, quod Chaldaicum eſt, idem ſignificans quod Hebraicum אות ſignum: de quo vide ſupra hoc titulo. Pardes Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

אַתְּ *Tu Fæmina.* In Sohar Sectione Lech lecha; ad locum illum Gen. 12. verſ. 11. *Ecce nunc cognovi, quod mulier pulchra aſpectu Tu;* dicitur iſtam particulam denotare dimenſionem Malchuth. Quod ſi hæc autem vocetur אתה id fiet ad eundem modum, quo occurrunt ליל & לילה nox: נער & נערה puella; (nempe per Paragogen.) Vide Tractatum libri Pardes 8. cap. 2. & Tractat. 23. cap. 1. hac voce.

אתה *Tu.* 1. In Libro Orah dicitur, quod *Tiphereth* vocetur אתה adductâ ratione è loco Pſalmi 76, verſ. 8. *Tu terribilis, Tu.* נורא enim *terribilis*, omninò ad Prædicamentum Tiphereth pertinet; prout ſuo loco dicetur. Ratio autem quare hic Modus vocetur *Attah Tu*, hæc eſſe dicitur: quod in illo ſit myſterium lineæ mediæ, à quâ protenduntur omnes rami, omnesque proveniunt fructus & Mercaboth ſeu vehicu-

la vel combinationes, quæ myſticè creari dicuntur per Alphabetha. Omnia enim creata dicuntur juxta myſterium libri Jezirah. Hinc in iſto nomine exiſtunt literæ Aleph & Tav, cum ſigno quinque effluxuum, prodeuntium è Binah. Hæc breviſſimè è libro citato.

2. His addit R. Moſcheh: Et quia hic modus emanavit è Binah, hinc dicitur Pſalm. 93, 2. מעולם אתה *Nomen Attah* (venit) *ex Olam.*

3. Cumque his concordat & R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim, quod nempe *Attah* ſit in *Tiphereth.*

4. Idem tamen R. Schimeon ben Jochai in Pekudin, Pekuda לברכא aliter ita edocet: אתה eſt initium, quo ma-" nifeſtatio foras prodit. Et propterea vocatur אתה. Quis " autem eſt ille? Eſt myſterium dextræ. His verbis oſtendit, " quod *Cheſed* vocetur אתה pronomen ſecundæ perſonæ, ut oſtendatur principium revelationis & repræſentationis, quæ non contingit in tribus prioribus, quæ occultæ ſunt; Prout diximus tractatu libri Pardes 8. Ubi quoque adduximus, quod ex hoc fundamento exponat locum Jeſchai. 25, 1.

5. Hæc conciliari poſſunt ex eo, quod ibidem in Pekudin additur his verbis: Etiam lumen, quod non lucet, vo-" catur Attah, quando adhæret dextræ. Ubi ſenſus eſt, quod " Tiphereth, quia & quatenus inclinat ad dextram, [quia exinde vocatur Lex ſcripta, prout dicetur ſuo loco.] tunc vocetur אתה.

6. Atque ſic & *Malchuth*, quia & quatenus inclinat ad dextram, ſub cognomine *Poculi benedictionis*, quod ad dextram refertur, nomine אתה appellatur.

7. In Sabha autem (qui eſt locus Soharis in Miſchpatim) contrarium aſſeritur, quod nempe fundamentum appellationis אתה ſit *Malchuth*, quodque Cheſed tum demum vocetur Attah, quando unitur cum Malchuth.

8. In Sohar autem ad locum illum Jeſch. 25, 1. *Domine*

Deus

Deus meus Tu. Vox Attah refertur ad Cheſed, adduciturque
„ ratio ex loco Pſalm. 110,4. *Tu Sacerdos in æternum.* Sed ad-
„ ditur: Concluſum autem eſt, tria dari loca, quæ ſingula vo-
centur Attah. Quibus verbis ſimul reſpiciuntur Tiphereth &
& Malchuth. Atque ſic in Sohar Sectione Vajeze; dicitur,
Iſtum eſſe mundum revelatum, unde habeat nomen Attah.
Et quidam rationem adducit dividendo vocem in אַתְּ & הּ
(quaſi dicat: Pronomen את eſt He ultimum Tetragramma-
ti.) Mihi autem videtur id ideò fieri, quia vocatur אֵת quod eſt
Lex, &c. ut dictum ſuo loco. Vel quia paragogicè bonum bono
per auxeſin cumulari videtur, ſicut fit in נער & נערה puella;
ליל & לילה nox. (ſic את & אתה Tu Malchuth.) Omnia ta-
men ſub myſterio dextræ, quia ibi eſt initium revelationis lite-
rarum: & ex illo loco Tiphereth vocatur Lex ſcripta. Ad
„ hæc in Sohar Sectione Pekude ita habetur: Attah eſt my-
„ ſterium ſpeculi non lucidi, in quo apparent omnes illæ for-
„ mæ; hæc ibi.

9. Quidam dicit, quod & *Chochmah* vocetur *Attah.*

10. Atque alii אתה ad Binah referunt: ſed ex ſignificatione loci Deut. 33. 2. ואתה *Et venit è myriadibus ſanctitatis:* quia ita dicatur Mundus venturus. De quo tamen in Sohar nihil apparet. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. h. t.

11. Vide plura de אתה in Sohar Part. II. Sect. Miſchpatim fol. 47. col. 186.

Sect. Tezavveh. fol. 79. col. 313.
Sect. Pekude, fol. 99. col. 396.
Part. III. Sect. Ekebh. fol. 130. col. 518.
Sect. Heæſinu, fol. 141. col. 561.

12. In Schaare Orah verò de hoc nomine occurrunt ſequentia.

אתה *Tu.* Perſæpe metrum Tetragrammati hoc pronomine enunciatur. Tribus enim oraculis Adonai, Tetragrammato, & Ehjeh, tria correſpondent cognomina; *Ego, Tu, Ille.*

Ego

Ego competit metro Adonai, ut illud Exod. 6. ✝. 7. *Ego Dominus Deus veſter.* & Deut. 32, ✝. 39. *Ego occidam & vivere faciam, vulnera inferam, & Ego Sanabo.* Levitic. 19. ✝. 14. *Et timebis à Deo tuo, Ego Dominus.* Pronomen verò *Tu*, dimenſioni Tetragrammati congruit, juxta illud Pſalm. 76, ✝. 8. *Tu terribilis, Tu.* Cognomen autem *terribilis* ad lineam mediam refertur. *Ille* autem accommodatur Nomini Ehjeh: hinc Mich. 7, 18. *Deſiderans gratiam Ille eſt.* Rurſus Pſalm. 78. ✝. 38. *Et Ille miſericors; dimittens peccata, & non diſperdet.*

13. Ratio autem quare menſura Adonai ſibi adſciverit pronomen *Ego*, hæc eſt: quia Ipſa vocatur *Congregatio Iſraël* & ambulat cum Iiſraëlitis, ipſosque continuò monet, ne peccent in Nomen יהוה, quaſi diceret: ſi peccaveritis coram me, *Ego* puniam vos, atque ulciſcar; juxta illud Levit. 26, ✝. 24. *Si ambulaveritis mecum ex adverſo; etiam Ego vobiſcum ex adverſo; & percutiam vos etiam Ego.* Et ſæpius dicitur: *Et timebis à Deo tuo, Ego Dominus*, Levit. 19, ✝. 14. 32. & cap. 25. ✝. 17. 36. Ratio autem, quod Illa dicit *Ego*; & quod non Nos Ipſam diſponimus, hæc eſt: quia novit ſpiritum figmenti noſtri, atque nos diſponit, & prævenit, ſeque Ipſam diſponit, ut admoneat nos, inquiens: Cavete me; Ego enim adſto, ut vivificem & occidam, percutiam & ſanem. Sicut ſcriptum eſt Deut. 32. ✝. 39. *Videte nunc, quod Ego Ego ſum, & non Dii mecum; Ego mori faciam, &c.* Et notetur hanc eſſe conſtructionem & phraſin generalem per totam Legem, quod ubi reperitur vox *Ego*, ibi intelligatur attributum *Adonai*; quod nos quaſi præveniendo ſic alloquitur: Videte nunc, videte, quod Ego, Ego ſum, & cavete. Sicut homo proximum ſuum admonet. Idque per totam Legem. Verbi gratiâ, in Præceptis affirmativis: Levit. 22. ✝. 31. *Et cuſtodietis præcepta mea, & facietis ea, Ego Dominus.* In præceptis negativis: Levit. 19, ✝. 18. *Non ulciſceris te, & non ſervabis* (odium) *cum filiis populi tui, & diliges proximum tuum ſicut te, Ego Dominus.* Quaſi dixiſſet:

  xiſſet:

xiſſet: Ego ſum modus ille, qui præmium rependit Juſtis, & punit malos juxta illud Deut. 32, 39. Atque hoc modo quaſi in porta ſtat ſic exclamans: *Hæc eſt porta Domini.* Pſalm. 118. verſ. 20.

14. Nomen autem Tetragrammaton vocatur *Tu*, quia iſtud intrinſecum eſt, nec ita invenitur in creaturis, ſicut Adonai: ſed potiùs in nomine Adonai habitat ut Rex in palatio ſuo: nec reperitur, donec quæratur. Unde dicitur Deut. 4. verſ. 29. *Et quæretis inde Dominum Deum tuum; & invenies.* Et David Rex, qui optimè noverat myſteria mundi ſuperni, Salomonem filium ſuum circa hæc ita monebat: 1. Chronic. 28, verſ. 9. *Et tu, Schlomoh fili mi, ſcito Deum patris tui, & ei ſervi, ſi quæſieris eum, invenietur tibi: & ſi dereliqueris eum, execrabitur te in æternum.* Atque hic eſt Rex ille magnus, ad quem accedere oportet omnem hominem, ut ordine diſponat laudes ejus & præconia ejus atque beneficia; dicendo: Tu dominator es in ſummis & in imis: Tu es, & nemo tibi eſt ſimilis. Et hoc eſt myſterium omnium precum, ubi homo tenetur, ordine præmittere præconia Domini; atque poſtea demum expetere, quibus opus habet. Ad Exemplum Moſcheh, qui ſic inquit: Deut. 3, verſ. 24. *Domine Deus, Tu cœpiſti oſtendere ſervo tuo magnitudinem tuam, & manum tuam validam. Nam quis Deus in cœlis & in terra, qui faciat ſecundum facta tua, & ſecundum fortitudines tuas?* Cumque ſic præmiſiſſet laudes Dei, ſub nomine אתה *Tu*, deinde ſubnectebat preces ſuas verſu 25. dicens: *Tranſeam quæſo, & videam terram illam bonam.* Atque hoc modo omnes noſtræ preces ordinatæ ſunt, ut in principio cujusque benedictionis, & in medio cujusque orationis, uſurpetur vocula אתה *Tu.* Verbi gratia: *Tu largiris homini ſcientiam.* Et in diebus feſtis, nec non Initio anni & die Expiationis: *Tu elegiſti nos.* Et in Sabbatho in veſpertinis: *Tu Sanctificaſti.* Et in pomeridianis: *Tu unus.* Sed in oratione Sabbathi, Jozer; & in additamentis, *Dei vivi* verba inveniun-

niuntur: quia duæ iſtæ orationes nituntur fundamento יח *El Chai*, quò etiam myſterium Sabbathi refertur. Et hoc eſt myſterium puncti ſeptimi, finis nempe literæ Vav inferior. Et hic porrò obſerves, quod ſub initium cujusque conventûs ad preces ingredimur per Adonai, quod quaſi veſtibulum eſt, dum dicimus: *Domine, labia mea aperias.* Pſalm. 51, verſ. 17. Deinde autem dicimus: *Benedictus ſis* אתה *Tu Domine, Deus noſter.* Et in fine omnium benedictionum ſic concludimus: *Benedictus ſis* אתה *Tu, Domine, &c.* Sic David quoque in laudibus ſuis dicebat, 1. Chronic. 29. ỳ. 10. *Et benedixit David Domino in oculis omnis congregationis, & dixit David: Benedictus* אתה *Domine, Deus Iiſraël patris noſtri à ſeculo & uſque in ſeculum. Tibi, Domine, magnificentia & potentia & gloria & victoria & honor.* Pergitque verſu 12. *Et divitiæ & gloria à facie tuâ.* ואתה *Et Tu dominaris omnibus.* Quibus innuit Tetragrammaton, qui lineam mediam occupat, vocari אתה *Tu*: quod eſt myſterium omnium combinationum Nominis, omniumque cognominum, quibus Ipſum eſt veſtitum atque ornatum. Et ſic אתה continet myſterium omnium exercituum mundi, & omnium vehiculorum, quæ creata ſunt ex combinatione literarum, prout tradit Liber Jezirah. Ex combinatione enim viginti duorum Alphabetorum creata ſunt cœlum & terra, exercitusque ſummi & imi, & omnia vehicula ſuperorum & inferorum; & ſingula inde prodierunt ſecundum ſpeciem ſuam & ſecundum naturam combinationis ſuæ; tam maſculus quàm fœmina; ſicut dicitur in libro Jezirah: Maſculus in אמש & Fœmina in אשם. Omnes autem combinationes & rotationes 22. literarum, incluſæ ſunt in myſterio אתה, quod quaſi ſigillum eſt, initium nempe & finis literarum & vehiculorum. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in Libro Jezirah: inſertus eſt finis in ipſorum initio, & initium in fine; ad inſtar flammæ, connexæ cum prunâ. Quæ omnia continentur in 22. literis & quinque canalibus Binah, quibus formatæ ſunt

 omnes

omnes formæ vehiculorum, & omnes exercitus ſummorum & imorum. Et hoc quoque eſt myſterium Legis, quæ idem eſt, ac 22. literæ & quinque Libri Moſcheh; quorum omnium emblema eſt vox אתה. Et huc pertinet myſticum illud Pſalm. 93, 2. *Paratum ſolium tuum ex eo tempore: à ſeculo* אתה *Tu.*

15. Notum quoque eſt, Lineam mediam vocari nomine נורא *Terribilis*, quæ eſt Menſura Jaacobhi; quod ab utroque latere clauditur myſterio אתה *Tu* Pſalm. 76, verſ. 8. *Tu Terribilis, Tu.* Nam per 22. alphabetha creata ſunt omnia vehicula, omneſque exercitus mundi, combinante nimirum Binah, quæ præ ſe fert myſterium ה primi Tetragrammatici, quo formatæ ſunt literæ omnes, quinque ſcilicet canalibus. Omnium enim Literarum quinque ſunt Scaturigines, nempe אחהע Gutturales: בומף Labiales: גיכק Palatinæ: דטלנת Linguales: & זסצרש Dentales. Et iſti ſunt Canales Sapientiæ & Prudentiæ, unde prodierunt omnes literarum figuræ ab imo Celſitudinis, quæ Æn-Soph dicitur. Et per figuram literarum factæ ſunt omnes formæ vehiculorum, juxta ſpeciem ſuam tam ſupra quam infra.

16. Atque hæ viginti duæ literæ porrò etiam dividuntur in tres ſpecies: אמש Unde prodierunt tria Elementa, Ignis, Aër, Aqua. בגדכפרת ex quibus creati ſunt omnes ſeptenarii ſupra & infra; ſeptemque Planetæ. Et hæ dicuntur duplicatæ. Tandem duodecim ſunt ſimplices, per quas formati ſunt duodecim termini Zodiaci; cum duodecim ſignis. Suntque iſtæ:

הו זח טי לן סע צק

17. אתה Igitur pertinet ad Tiphereth lineamque mediam ſeu Tetragrammaton. Et hoc, quatenus inter creaturas operationes ſuas habet ſeque formidabile exhibet, nos per illud Nomen אתה appellamus: Quaſi quis coram aliquo conſiſtens cum eodem loqueretur.

18. Co-

18. Corona ſumma autem, quæ & Æn-Soph dicitur, & cui Nomen Ehjeh tributum eſt, planè non attingitur ab ullo Principatu vel Angelo, vel Propheta: ita ut ne Moſcheh quidem, Prophetarum ſummus, locutus ſit cum alio Nomine, quam Tetragrammato: nec ultra gradum Binah proceſſerit; cujus ne ultimam quidem portam attingere potuit, multò minùs ulteriùs penetrare. Quinquaginta enim portas habet Binah, quæ omnes traditæ ſunt Moſi, ut ſapientes dicunt, exceptâ ultimâ. Quia ergò ad iſtam Coronam accedere nemo poteſt; ideò nec cum Ipsâ loqui, tanquam præſente licet; ſicut quis alloquitur proximum præſentem, adhibito Pronomine *Tu*. Hic ergò adhibetur pronomen הוא *Ille*; quaſi narratio ſit de tertio quodam. Sicut apparet ex Exod. 16, verſ. 15. *Et viderunt Filii Iiſraël, & dixerunt alter alteri, Man* הוא? (quaſi dicerent: *Quid* dedit nobis *Ille* qui vocatur הוא.) *Quia ignorabant quid eſſet*. Manna autem à Corona ſumma deſcendebat. Ubi notandum, quod dicitur: *Ignorabant quid* הוא: quia nemo in mundo novit Eſſentiam *Coronæ*, quæ dicitur הוא. Hinc etiam intelligi poteſt, quod dicitur Pſalm. 78, verſ. 38. *Et* הוא *eſt miſericors, propitiatus eſt iniquitati & non diſperdet*. Iſte enim autor eſt miſerationum perfectarum, quibus nihil immixtum eſt rigoris. Item Ijob 23. verſ. 15. *Et* הוא *Ipſe in uno eſt, & quis eum avertet?* Item Deuteron. 32. verſ. 4. *Juſtus & rectus* הוא *Ipſe eſt*.

19. Et hinc patet, quod metrum *Adonai*, quod eſt myſterium *Malchuth*, connectatur cum metro *Tiphereth*, quod eſt myſterium *Tetragrammati*: & quod Tetragrammaton benedictum uniatur cum menſurâ *Kether*, quæ eſt myſterium *Ehjeh*, cui & nomen Æn-Soph tribuitur. Et tres illi gradus ſunt myſterium Unionis & Fidei. Hinc dicimus in precatione Novi Anni: Et תמלוך domineris nobis אתה הוא Dominus " Deus noſter ſuper omnia opera. Qui autem myſterium ײ " ותמלוך nec non אתה ײ & הוא ײ intelligit, is quoque intel-

 ligit,

ligit Unionis myſterium, & myſticum illud Sachari. 14, 9. *In die illa erit Dominus unus, & nomen ejus unum.* Quare dicitur *unus* duabus vicibus? nimirum quia Malchuth connecti poſtulat cum Tiphereth ſub myſterio ſex Sephirarum: Tiphereth autem annecti neceſſe eſt Binæ ſub myſterio trium Sephirarum ſupremarum. Hocque eſt myſterium illius loci: *Dominus erit unus, & nomen ejus erit unum.* Schaare Orah ſub יהוה in fine.

אתנים *Fortes, fortia, robuſta.* Mich. 6, 2. & 1. Reg. 8, 2. menſis *Tiſri* ſeu Septembris. 1. R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim inquit: Nezach, Hod & Jeſod vocari אתנים quod per transpoſitionem literarum eſt תנאים *Tannai:* ſeu Doctores Miſchnici. De Tannæis autem & Amoræis dictum eſt in voce אמורים.

2. Sic vocem איתן: (*Fortis, robuſtus, validus, aſper, horridus*, Deut. 21, 4. Gen. 49, 24.) R. Schimeon ben Jochai per metatheſin dicit eſſe תניא *Doctrina Exotica;* Traditio extra Hieroſolymas propagata; quam Baraitham vocant. Pardes loc. cit.

אתקפתא vide in התקפתא.

אתרוג *Citrus, malum citreum*, eſt *Malchuth;* eſtque ſymbolum *Cordis*, quo denotatur Schechinah. Vox אתרוג autem habet ſignificationem *concupiſcentiæ & deſiderii*, juxta illud Gen. 3, 6. *Et quod deſiderium eſſet oculis & concupiſcibilis.* Ubi Targum loco נחמד *Concupiſcibilis* habet מרגג, eadem ſignificatione. Ratio eſt, quia Ipſa eſt *Deſiderabilis*, prout expoſitum eſt ſupra; Unde eam decet omni carere macula atque defectu, juxta illud Cant. 6, 9. *Una eſt columba mea, perfecta mea, munda eſt genitrici ſuæ.* Dicitur autem *Citrus*, quando crevit ad rivos aquarum, ut ſit vicina gradui Chochmah. Atque ſic exponit R. Schimeon ben Jochai in libro Raja Mehimna. Similis enim eſt Arbori: unde eandem ajunt influxum recipere à tribus patribus, quæ ſunt *Cheſed*, gratia; *Din;* judicium;

cium; & *Rachamim*, miſericordia; ſicut iſta arbor Tiphereth. Pardes Rimmonim Tract. 23. c. 1. tit. ultimo. Hoc nomen אתרוג, ſi in computum aſſumantur tres illæ ſpecies ad faſciculum Lulabh requiſitæ, per Gematriam refert Numero תרי״ג 613. qui eſt numerus Præceptorum divinorum. Ser Sahab. hoc l.

ב
ב *Beth.*

Litera Alphabethi ſecunda Beth. 1. De hâc literâ Autor Libri hat-Temunah ſic ſcribit: Nobis videtur figuram ב " reſolvendam in Daleth & Vav, דו; quæ eſt *Domus ſemitarum* (Prov. 8, verſ. 2.) Sapientiæ ſuperioris & inferioris. Et " figura ejus indigitat duos modos: Ipſa enim, Domus judiciaria ſcilicet, Sancti benedicti, includit modum Tiphereth, &c. " hæc ille. Quibus verbis innuit, quod litera Beth referatur ad Chochmah: quod omninò ita ſe habet, quia reſolvitur in דו *duo* quæ ſunt duæ Perſonæ, Tiphereth ſcilicet & Malchuth, de quibus intelligi ſolet illud: In formâ duarum Perſonarum " creati ſunt, ſuntque duo ſimul (in uno ſubjecto) ſicut in " Chochmah reperiuntur. Tunc enim Ipſa (Malchuth) ele- " vatur in Gradum, qui dicitur צלע Coſta, (latus) quia Ipſa in Chochmâh, eſt Coſta gradûs Tiphereth. Non enim putandum eſt *Decrementum Lunæ* & materiam dicti illius Gen. 2, verſ. 21. *Et accepit unam de coſtis (lateribus) ejus, &c.* unum eſſe & idem. Quia hoc, *& accepit unam de coſtis ejus*, intelligendum eſt de illo ſtatu, cum emanarunt in Chochmah; ibi enim combinati erant ſimul in unum compoſitum, ſicut Adam, qui cum uxore ſua conſtituebat duas perſonas (in uno ſubjecto.) Ibi autem extra Chochmam demiſſi, dividebantur in duo, cumque ingreſſus eſſet factus in Binam, adduxit ipſam ad Eum; atque ibi fiebant duo Luminaria magna, & poſtmodum contingebat diminutio Lunæ; quæ eſt materia ſeparata

atque

atque diſtincta. Et quia ſunt חו duo in Chochmah, ideo expletio literæ יוּד, (i. e. literæ ſuppletoriæ in plena ejus ſcriptione) eſt וּד. Nam plenitudo & imprægnatio literæ Jod eſt Chochmah, & ſemitæ ejus, quæ ſunt וּד duæ perſonæ. Jamque dictum eſt, quod Beth ad gradum Chochmah relatum, potiſſimum indigitet ſemitas ejus, ſicut ſcriptum eſt: Proverb. 8, 2. *Supra domum ſemitarum conſtituta.* Hinc figura literæ ב emblema eſt duarum perſonarum, quæ infra ſunt; duæ ſcilicet illæ Sephiroth. Et hoc eſt illud, quod Autor ſupra citatus inquit: Et figura ejus indigitat duos modos. Et hæc quidem latiùs explicuimus in Tractatu noſtro de Diminutione Lunæ, 18. Quod autem porro ſubjungit; quod Ipſa ſit Domus modi Tiphereth; hoc ſenſu intelligendum eſt; quod triginta duæ ſemitæ etiam ſint in Tiphereth; prout exposuimus Tractatibus præcedentibus. Unde ad eundem etiam refertur לב Cor, & לולב Faſciculus feſti tabernaculorum: Nomen enim Tetragrammaton aſſurgit in numerum 26. & ſex membra addita, efficiunt 32. Unde & Malchuth eſt Beth; Domus enim Tiphereth ipſa eſt, ad inſtituendam mundi gubernationem ſive per Judicium, ſive per miſericordiam.

2. Summa horum omnium hæc eſt, quod natura ſpiritualis literæ Beth reſpiciat ſapientiam cum triginta duabus ſemitis ejus, quæ ſunt in וּד duabus perſonis. Quodque illa includat in ſe menſuram Malchuth, quatenus influxum aſſugit à Gebhurah. Vehementia enim judicii cauſa eſt falcaturæ ejus, & plenitudinis ejus, ut notum eſt. Unde regimen & dominium ejus eſt in hora Lunæ. Huc uſque.

3. Alius vult, literam Beth eſſe Malchuth; ita, ut quia ipſa unita eſt cum marito ſuo, in ipſa effigurentur brachia Iſtius, quibus eam amplectitur, iſto in medio conſtituto. Linea ergo ſumma erit ſiniſtra; linea ima, dextra; & perpendicularis media deſignabit corpus Tiphereth. Idque intelligi debet juxta locum Cantic. 8, 6. *Pone me, ut ſignaculum;* quaſi ſcili-

ſcilicet Iſte figuram ſuam in Ipſa relinquat Impreſſam. Caput autem (& ſummitas) literæ Beth, eſt Jod; quo innuitur, quod emanaverit è Chochmah.

4. Et Affine quid huic etiam reperimus in Tikkunim: ubi Beth dicitur habere tria Vavin, quaſi tres columnas; quæ ſunt tres illi verſiculi Exod. 14, 19. 20. 21. ויסע ויבא ויט. Tres Patres ſuffulcientes Schechinam, prout iſta explicuimus Tractatu noſtro 14. c. 3. 4. de He quod in Malchuth eſt.

5. Plurimi autem Interpretum in eo conſentiunt, quod Litera Beth pertineat ad Chochmam. Et R. Moſcheh addit rationem; quod nempe ſit ſecunda; & apicem habeat, quo oſtendit, quod & in ſupernis ſit, ſed naturæ ſubtiliſſimæ omnium atque tenuiſſimæ.

6. Alius quidam de Beth ita loquitur: Litera Beth duo “
habet latera in ipſa natura ſua; proditque ratione duorum “
illorum laterum antrorſum & retrorſum (i. e. conſiderari “
poteſt ratione partis apertæ & ratione partis clauſæ.) Eſtque “
hoc modo aperta, ut recipere queat additamentum Spiritus “
Sancti ex partibus Aleph, ad inſtar verborum in ore Diſci- “
puli: Eſtque domus inſtar; & figura ejus apta nata eſt, ut “
ſuſtinere poſſit fundamentum Unitatis, &c. Atque hæ quidem Expoſitiones iſtius literæ cum rationibus adductis pronatæ ſunt è ſpeculatione ſapientiæ & ſubtilitate Intellectûs.

7. Sed R. Schimeon ben Jochai ſ. q. p. in Raja Mehimna ita de eâdem loquitur. In voce אנכי Ego: litera כ de- “
notat כתר Coronam; cætera ſunt אין non Ens. Kether au- “
tem denominatur reſpectu habito ad Matrem ſupremam, “
cujus intuitu quinquageſies in Lege mentio fit Exitus ex “
Ægypto. Hæc eſt litera בית e voce בראשית, in qua “
comprehenditur י, decem Dicta (quibus facta eſt Creatio) “
quæ eſt Chochmah, &c. Hæc ille. Hoc in loco Autor Ex- “
plicationem inſtituit illius loci Exod. 20, 2. אנכי *Ego Dominus Deus tuus.* Dicitque vocem אנכי repræſentare gradum Coronæ

ronæ; inque eâdem reperiri Nomen אין Non Ens, quo appellitari ſolet Kether; ſicut eadem Corona & per כ iſtius vocis deſignatur. Porrò inquit gradum Kether habere nomen hoc, reſpectu habito ad Binah (i. e. genere Fœminino,) ut videri poteſt infra ſub titulo כתר. quia ſc. in illo textu mentio fit exitus ex Ægypto; notumque alias eſt, quinquageſies in Lege mentionem fieri Exitus ex Ægypto, facta relatione ad quinquaginta Portas Binah, de quibus diximus Tractatu noſtro 13. Cum autem dicit, quod Binah ſit Beth ex Breſchith, innuere vult quomodo dividantur Decem Verba (Decalogi) nempe ita, ut quinque referantur ad He primum, & quinque ad He ultimum; reſpectu habito ad י quod innuit decem verba quæ in Chochmah, & emittuntur in Binah. Et propterea dicit ביית alludendo ad locum illum Prov. 24, 3. *In ſapientia ædificabitur* ביית *domus.* Juxta hunc diſcurſum igitur, Beth pertineret ad Binah. Item in Cantico Canticorum R. Schi-„ meonis ben Jochai f. q. p. dicitur: Aleph eſt mas, Beth eſt „ fœmina. Jam verò fœminæ notio non eſt in Chochmah, „ ut notum eſt. Et hæc omnia adverſari videntur verbis Ejuſdem in Locis quamplurimis aliis, ubi inquit, literam Beth perpetuò denotare Gradum Chochmah.

8. Quæ ita conciliari poſſe videntur, ſi conſideretur locus Prov. 24, 3. *In ſapientia ædificabitur* ביית & quod alibi dicit, literam Jod eſſe fontem pro horto, quæ eſt Malchuth. Quia ergò Jod ædificat domum, ideoque neceſſariò datur fundamentum & radix vel Idea domus, ſub conceptu ſubtili admodum & tenui in loco Scaturiginis ejus. Hinc duo ſunt Bethim; Beth occultum in Chochmah; & Beth in Binah.

9. Aliud quoque datur Beth parvum, quod eſt Malchuth; ejusque Scaturigo eſt Tiphereth; fons autem Jeſod; prout iſta diſcuntur è verbis R. Schimeon ben Jochai. Pardes Rimmonim Tractatu 27. cap. 5.

באר

באר *Puteus, fons.* (In Schaare Orah connectitur cum אדני baſes.)

1. Nomini אדני *Dominus* cognominis inſtar hoc adaptatur, quia exemplum deſignat *Putei* vel *Fontis aquarum viventium:* in quem, (vide ברכות) influxus ac emanatio ſuperiorum influit, juxta illud: Cant. 4. verſ. 14. *Fons hortorum, Puteus aquarum viventium & deſtillantium de Libano.*

2. Et quamdiu juſtitiam ſectatur Iſraël, ac ritè ſingulis diebus benidictiones centum profert, Iſte puteus vivâ ſuperni influxûs aquâ repletur, univerſique Iiſraëlitæ vivam exinde undam ad ſaturitatem potantes, omni divitiarum bonorumque genere abundant. Schaare Orah ſub Nomine Adonai. Sequiturque ibidem, בארשבע.

3. In Pardes ſub hoc titulo reperiuntur ſequentia. באר Puteus ſeu Fons eſt Malchuth. Ratio eſt, quia Iſta eſt fons, ſcaturiens *aquas vivas* Cant. 4, verſ. 14. de parte Scatebrarum atque Scaturiginis in Ipſa exiſtentis. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 2. h. l. vide tit. בור.

4. De loco illo Numer. 21, verſ. 18. *Puteum foderunt eum Principes, &c.* videatur Sohar Parte III. Sectione be Haalothecha. Ubi Chochmah & Binah vocantur Principes; Puteus iſte autem eſt באר שבע *Fons ſeptenarii.* Et hæc eſt Uxor Davidis nempe בת שבע *Filia ſeptenarii*; unde Regnum Davidis ortum habebat. Et iſte fons vocatur Congregatio Iiſraëlis in Sohar Parte I. Sectione Vajeze, fol. 88. col. 352.

Confer plura ibidem Parte I. Sectione Toledoth. fol. 83. col. 331.
Parte II. Sectione Schemoth. fol. 6. col. 20.
Ibidem Sectione Miſchpatim fol. 51. col. 203.
Parte III. Sectione Achare. fol. 28. col. 106.
Et clariùs ibid. Sectione be Chukkotai. fol. 56. col. 222.
Et ibid. Sectione be Haalothecha. Et Sectione Chukkath. fol. 88. col. 349.

Item ibid. Sectione Va-Æthchannan. fol.127. col.508. Et fol. 129. col. 515.

Et ibidem Sectione Balak. fol. 93. col. 373.

5. Datur porrò & ſtella quædam, quæ appellatur באר *Puteus* de qua videatur Sohar Parte II. Sectione Trumah. fol. 77. col. 305. lin. 28. ſeqq. hæc habet Ser Sahab hoc titul.

באר שבע *Puteus ſeptenarii.* (In Schare Orah connexionem habet cum באר] 1. Eſt cognomen Nominis Adonai, quia in Ipſum per Mundi Fundamentum à ſeptem ſupernis Gradibus ſeptem ducuntur Torrentes.

2. In hujus verò Putei oppoſito alius ſordidarum turpiumque aquarum eſt Puteus, extra parietem Sephirarum; cum reliquis puteorum generibus variis; in quibus ſerpentum ſcorpionumque copia repit; qui & dici ſolent *Ciſterna aliena:* juxta illud Prov. 23, verſ. 27. *Fovea profunda eſt meretrix, & ciſterna anguſta aliena.*

3. Qui igitur omnem pravitatis nequitiam amplectitur, illi haud unquam propinabitur hauſtus de Beerſchebha, qui eſt fons aquarum viventium; ſed in diras perditionis ciſternas, quales & ipſe effodit, perpetuò irruit; juxta illud Prophetæ Jirmej. 2, verſ. 13. *Duo mala fecit populus meus: dereliquerunt me fontem aquæ vivæ, & foderunt ſibi ciſternas fractas, quæ continere aquas non valent.* Ciſternam ſcilicet alienam (perditionis) cui non eſt fundus, ſed baſis rimis undique plena, ut aquam in ſe ſervare non poſſit: quæque viperarum ſcorpionumque copia circumquaque repletur: & Cujus metu clamavit David: Pſalm. 69, verſ. 16. *Neque obturet ſuper me Puteus os ſuum.* Schaare Orah ſub Nomine primo Adonai: ubi deinde ſequitur ים.

בבא קמא *Porta prima.* בבא מציעא *Porta media.* בבא בתרא *Porta ultima.* Sunt tres Libri Talmudici circa res forenſes de quibus videatur Sohar Parte III. Sectione Balak fol. 92. col. 365. 366.

בגד *Veſtis*. 1. Eſt *Schechinah*, quæ eſt Veſtimentum Regis Mundi ut dictum eſt alibi. Summa numeri ejus eſt novem; ſic enim Ipſa in ſe continet novem puncta. Pardes Rimmonim Tract. 23. cap. 2. hoc tit.

2. Vide plura in Sohar P. II. Sect. Pekude. f. 103. c. 411. 412. Parte III. Sectione Schlachlecha. in loco de Zizith. Fol. 83. col. 332.

בגדכפרת Septem literæ dageſchabiles, quæ vocantur duplices, quia pronuntiantur fortiter & cum Dageſch, & leniter atque ſine Dageſch, itaque illis imperium ſuum repræſentant Judicium atque rigor & miſeratio atque lenitas. Vide Sohar Parte III. Sectione Pinchas fol. 119. col. 475.

בגה Eſt abbreviatura vocum בינה גבורה הוד quæ ſunt tres Sephiræ in columna ſive lineâ ſiniſtrâ.

בדיל *Stannum*. In Scientia naturali hoc metallum non uſque adeò magni eſt uſus; ſicut enim derivatur à ſeparando, ita à medicina univerſali materia ejus ſeparata manet. Inter Planetas eidem tribuitur Zedek, ſtella erratica albicans, cui Gentiles nomen Idololatricum applicarunt, quorum commemoratio prohibita Exod. 23, verſ. 13. majorque extirpatio promiſſa eſt, Hoſch. 2, verſ. 17. Sechari. 13, 2. Inter beſtias nulla meliùs huc refertur allegoria, quam ut ob ſtridorem dicatur חזיר מיער *Aper de Sylva* Pſal. 80, 14. cujus numerus eſt 545. qui non tantum factus eſt ex 109. quinariis, ſed numero quoque ſuo minimo quinarium refert ſicut Nomen צדק 194. qui additi ſunt 14, & hi iterum 5. Quod bis ſumtum eſt 10, numerus minor vocis בדיל ex additis 46. Quinquies autem dena referunt quinquaginta portas Binah, & primam literam Sephiræ Nezach, quæ ſunt Claſſes Sephirothicæ ad quas hoc metallum refertur. In transmutationibus particularibus natura ejus ſulphurea ſola non prodeſt, ſed cum ſulphuribus reliquis præſertim rubentium metallorum, aquas craſſas debitè terrificatas in aurum reducit, ſicut & argentum, ſi introducitur per ar-

argentum vivum in aquæ tenuis naturam ſubtiliatum quod inter alia, ſat commode & per ſtannum fit. Natura ejus viſcoſa autem & aquea in aurum meliorari poteſt, ſi cum calce auri per decendium omnibus ignis gradibus pulveriſetur; & in aurum fluens ſub pilulæ formâ ſenſim immittatur; Quod & cum argento fieri edoctus ſum. Sed *non eſt ſapiens niſi Dominus experientiæ*; hinc plura non addo; qui ſapit, naturas corrigere poterit & experimentis, ubi deficiunt, ſubveniat. Æſch Mezareph. cap. 4.

בהו Bohu, *informitas*. 1. Eſt Gedulah. Atque ſic explicatur illud Majorum noſtrorum de *Lapidibus humentibus*, è quibus prodeunt Aquæ: quo innuitur productio literarum è Binâh; earumque inſertio in Cheſed. Iſte autem defluxus Aquarum ſimul includitur in myſtico illo: אור מים רקיע Lux, Aqua, Firmamentum, (ubi literæ initiales efficiunt vocem אמר dixit) ubi intelliguntur Literæ.

2. Bohu autem eſt natura in quâ reperitur Aliquid. Et illa ſuperinveſtit naturam alteram, quæ dicitur Tohu; quæque eſt Binah, talis ſcilicet, in quâ nihil reperitur, quia Iſta comprehendi non poteſt; Juxta illud Deuteron. 22, verſ. 7. *Dimittendo dimittes Matrem*. Res enim prodeunt è Binah, [quæ vocatur כח *potentia*,] è potentiâ in actum, [qui eſt Cheſed.] Pardes Rimmonim Tract. 23. cap. 2. hoc titul.

בהמה *Jumentum, animal brutum, beſtia*. Per Gematriam hæc vox æquipollet numero בן 52. quem refert plenitudo Tetragrammatica quarta, hæc: יוד. הה. וו. הה Melioratio ejus verò & nobilitatio eſt Homo, juxta illud Pſalm. 36, verſ. 7. *Hominem & jumentum, ſeu animal brutum ſervabis Domine*. In Syſtemate Aſiâh, Nepheſch ſeu natura Animæ infima vocatur Behemah ſeu Brutum: quæ in Jezirâh vocatur ſervus; & in Briâh Filius. Videatur Sohar Parte III. Section. Kedoſchim fol. 38. col. 149. Ser Sababh. h. t.

בועז *Boas* eſt *Hod*. Nam Iſtius Sephiræ reſpectu locata erat co-

columna ſiniſtra in Templo (Salomonis.) Senſus peti poteſt è reſolutione hujus vocis in iſtas duas עז בו *in ipſo* (eſt) *robur* & *vigor* (Pſalm. 68, verſ. 36.) ex hoc fundamento, quia influxum aſſugit è Gehurâh. Hoc autem Nomine tunc vocatur, cum vigorem accipit *Potentia deſiderii amoroſi erga copulam Maritalem*. Pardes Rimmonim, Tractat. 23. cap. 2. hoc tit.

2. In Schaare Orah hoc nomen connectitur cum הוד, Verba ibidem ſunt hæc: Reſpectu Metri *Hod*, Schlomoh in Sanctimonio confecit columnam ſecundam, quam vocavit *Boas* 1. Reg. 7, verſ. 21. Nomina enim duarum columnarum erant Jachin & Boas. Et huc pertinet myſticum illud Cant. 5, verſ. 15. *Crura ejus, columnæ marmoris, fundatæ ſuper baſes auri obryzi.* Crura enim ſunt *Nezach* & *Hod*, ubi locum habent Nomina Jedud Zebaoth, & Elohim Zebaoth. Iſti enim gradus ſunt columnæ Sephirarum, & harum intuitu Schlomoh duas illas columnas Jachin & Boas fieri curavit. Illud autem, quod in loco allegato Cantici 5, 15. crura ejus dicuntur *Columnæ* שש id eſt, *marmoris*, ſic intelligendum: Notum eſt, quod Linea media ſit myſterium Modi Tiphereth, ad quem pertinet litera Vav Nominis proprii. Jam verò iſtæ duæ Columnæ locum habent ſub illo Vav Tetragrammati; Vav enim myſticè denotatur per vocem שש (quæ & ad ſenarium alludit,) portatque ſex Nomina, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod. Hinc dicit textus: *Crura ejus*, quæ ſunt Nezach & Hod; *ſunt columnæ Scheſch*; id eſt, columnæ literæ Vav. Super quo autem collocatæ ſunt? ſuper Jeſod: & Jeſod reſidet ſuper baſi ſeu throno, cui eſt nomen ארני (quæ vox præter ſignificationem Domini, & baſes denotat.) Unde myſterium illud elucidatum eſt. Quod enim additur: מיוסדים *fundata* ſymbolicè indigitat Modum Jeſod: & verba על ארני פז. *ſuper baſes auri obryzi* ad Nomen Adonai reſpiciunt. Septem igitur Sephiræ inferiores in hoc textu innexæ ſunt: nempe *Crura ejus columnæ Scheſch* ſunt quinque Sephiroth, Gedulah,

Gebhu-

Gebhurah, Tiphereth, Nezach, & Hod. *Fundata*, eſt Jeſod, fundamentum: *Super baſes auri*, hæc eſt menſura ſeptima quæ vocatur אדני.

3. His ita poſitis, ſcito, ex hoc loco, qui eſt *Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach & Hod & Jeſod*, qui intelligitur in verbis: *Crura ejus Columnæ Scheſch*; creatos eſſe duos illos Seraphim Jeſchai. 6, verſ. 2. qui dicuntur *Domini* ſex alarum. Illi vocantur *Seraphim*, id eſt, *ardentes* vel *comburentes*, quia comburunt omnes illos, qui non ſolliciti ſunt de gloria Domini ſui, dum ſtudent in opere Mercabha & occupati ſunt in myſterio Chaſchmal. Illi quoque comburunt omnes, qui artes exercent per Nomina Coronæ.

4. Atque hi etiam ſunt fontes & ſcaturigines è quibus profluunt ſex claſſes Miſchnah, donec perveniatur ad metrum *Adonai*, quod vocatur *Lex oralis*. Et quia duæ illæ Columnæ ſunt Columnæ Scheſch, ſeu ſenarii, hinc ad illas quoque applicatur myſterium duarum tabularum, per quas connectuntur Lex ſcripta, quæ in duabus Tabulis, & Lex oralis quæ in ſex Claſſibus. Signum hujus in textu ſunt verba, *Crura ejus*, quæ ſunt duæ columnæ: *Scheſch* vel ſenarii, unde conſtituitur ſenarius Ordinum Miſchnicorum. Sic duæ Tabulæ & ſex Claſſes Miſchnicæ ſimul extant, ſibique invicem innectuntur. Et quicunque ſtudet in Lege ſcripta & Lege orali, iſte connectit Tabernaculum ut ſit unum, unitque Nomen benedictum & myſterium Jachin & Boas.

5. Porrò ſcias, quod hæc menſura, quæ Boas dicitur, accipiat עז ſeu robur à Geburah; & מעוז ſeu vigorem à Binah: & hic eſt ille, *qui dat fortitudinem & robora populo* Pſ. 68. verſ. 36. Et ex hoc loco profluunt omnes ſpecies Potentiæ, & Emanationis & rigoris pertinentes ad Judicium & Timorem; hujusque virtute menſura Adonai reſidet in *Gloria Regni* (1. Paral. 29. verſ. 25. Daniel. 11. verſ. 21.) Noveris igitur, quod ubicunque occurrunt phraſes הודאות & מודים laudandi vel confitendi,

ſitendi, ibi in lucem proferenda ſint judicia. Schaare Orah ſub Zebaoth [ubi ſequitur שחקים] vide נצח.

6. Vide plura de Nomine Boas in Sohar Parte III. Sectione ki Teze. fol. 136. 137. col. 543. 546. 547. Et Sectione Achare fol. 26. Item Sectione Vaæthchannan fol. 127. col. 508. Porrò Parte II. Sect. Vajakhel fol. 98. col. 397. Et Sect. Miſchpatim fol. 47. col. 186.

בוצינא דקרדינותא *Coruſcatio vehementiſsima; ſplendor exactiſsimè dimetiens.* Vide infra titulo ניצוצין num. 25.

בוקר *Diluculum.* Duplex eſt diluculum, præter Auroram, de quo in voce שחר. Unum eſt Abrahami; cujus fortè hæc eſt ratio, quod ſicut diluculum eſt initium Lucis in mundo; ita Cheſed eſt initium Lucis manifeſtatæ: item quia Diluculum denotat initium regiminis Abraham, quæ eſt menſura Cheſed. Hinc ſcriptum extat Gen. 19. v. 27. *Et ſurrexit Abraham primo diluculo.* Alterum diluculum ad claſſem Juſti pertinet, quod eſt metrum Joſephi, de quo etiam ſcribitur Gen. 44., verſ. 3. *Diluculum illuxit & viri dimiſsi ſunt.* Fortè autem ita vocatur reſpectu Cheſed. De utroque hoc diluculo agitur in Sohar Parte III. Sectione Balak ad locum illum Pſal. 5, verſ. 4. *Domine diluculo audias vocem meam, &c.* fol. 95. col. 378. Pardes Rimmon. Tract. 23. c. 2. hoc tit.

בור *Ciſterna.* Malchuth aliquando vocatur hoc nomine, ſicut Eadem quandoque באר *Puteus* dicitur. Ciſterna autem tunc vocatur, quando in Ipſa nulla eſt ſcaturigo vel fons; ſed aquæ, quas recipit, tantum collectitiæ ſunt & intromiſſæ; & Ipſa in ſtatu paupertatis eſt. Cum autem Putei nomen habet, tunc Ipſa ſcaturit aquas per ſcatebras & fontem in ſe exiſtentem. Atque hæc ita explicantur in Sohar Parte I. Sectione Noach, ad locum illum Prov. 5, 15. *Bibe aquas de ciſterna tua* fol. 48. col. 190. quæ Verba Soharis nos adduximus atque expoſuimus Tractatu 8. libri Pardes c. 15. ubi etiam dictum eſt,

quid ſibi velint verba illa loci adducti: *Illud quod ſcaturit in illo fonte, ſunt animæ Juſtorum.* Et in Sohar Part. III. Section. behaalothecha, ad locum illum Numer. 21. verſ. 18. *Puteus, foderunt eum Principes* fol. 71. col. 284. traditur: quod non appelletur באר *Puteus*, niſi illo tempore, quando influxum accipit à Binah per modum Gebhurah. Unde videtur, Scaturiginem illam in Ipsâ latentem eſſe Influentiam Binæh, introductam per Animas Juſtorum: quod videri poteſt in ipſo loco allegato: materia enim æqualis eſt.

2. Aliquando autem loco באר adhibetur Vox בארה Cujus explicatio reperitur in Sohar Part. III. Sect. Chukkath. f.
„ 88. col. 349. Verba ſunt hæc: *Exinde in Beerah; Hic eſt Beer,*
„ (ſic habet textus Num. 21, verſ. 16.) Quare hîc dicit Beerah,
„ & deinde Beer? Nimirum, Beerah dicitur, poſtquam aquæ
„ congregatæ ſunt in Mare, deſcenderuntque deorſum. Beer
„ autem tunc, quando Jizchak eandem replet. Hæc ibi. Explicatiùs loquendo id vult, quod vocetur Beer, quando influxum accipit à Gebhurâh. Sed nondum eundem influxum ulterius emittit; ſed influentiam ſaltem in ſe ſuſcipit: Beerah autem, quando influxum porrò emittit in Inferiora, poſtquam repleta eſt à ſuperioribus. Hinc patet, quod Beerah ſit Malchuth ſola, poſtquam ab Ipsâ ablatus eſt Maſculus in eam influens; unde Ipſa influxum emittit. Hæc enim manibus noſtris commiſſa eſt Regula, quod nulla Menſura influxum emittat, quamdiu adhuc in receptione eſt: finito autem ſuſceptionis ſtatu, effluat; prout hæc & alibi tradidimus in Tractatibus libri Pardes. Nec obſtat (prout & in loco allegato Sohar Part. III. fol. 71. col. 284. mentio fit) natura Fluvii, qui non deficit; hic enim eſt in Binah ſuperiùs: atque ibi eſt Scaturigo Benedictionum, quatenus nempe Iſta unita eſt cum Eden; tunc enim nunquam deficit. Sed quando indefinitè & ſimpliciter de ſephiris ſermo eſt, non dicuntur influere, quamdiu adhuc ſuſcipiunt. Hinc adhibetur nomen באר maſculino genere; ob

maſcu-

maſculum enim fœminæ non habetur ratio. Sed poſt ſuſceptionem ceſſante jam influentiâ, tunc Ipſa emittit aquas, & vocatur בארה, ſola ſcilicet. Ex his intelligi poteſt quod in ipſo loco Soharis lin. 25. dicitur, his verbis: Quare priùs di- “ citur Beerah, & nunc Beer. Nempe initio Fœmina conſi- “ deratur ſola: nunc autem additur הוא, quod eſt concretum “ Marem & Fœminam ſimul denotans, quibus datur nomen “ Beer. Ubicunque autem reperitur Maſculus, etiam centum “ Fœminæ omnes maſculino genere denominantur. Hæc “ ibi. Quibus verbis probare vult, quod Nomen באר tunc adhibeatur, quando Ipſa eſt cum maſculo; idque è verbis textûs: הוא הבאר *Hic eſt puteus*. Hinc evidentiſſimè patet, illa quæ ſupra attulimus, & quæ nunc expoſuimus omninò eſſe conformia: Et verba R. Schimeon ben Jochai omnia eundem ſemper habere ſenſum; & verba libri Sohar concordare ubique, & ex uno quaſi canali effluere.

3. Aliquando tamen etiam vocatur באר מים חיים Fons aquarum viventium (Gen. 26, verſ. 19.) quatenus nempe influxum aſſugit ab eo, qui influentiam largitur ab aquis ſupernis. Vel ex eâdem ratione, quam attulimus ſub titulo אלהים חיים.

4. Porrò vocatur באר לחי ראי *Puteus viventis videntis me.* Gen. 16, verſ. 14. quando obſervat & reſpicit Gradum Jeſod, qui vocatur חי vivens, ut ab illo accipiat quæ ſolet.

5. Ulteriùs etiam vocatur באר שבע, Puteus ſeptenarii, quando continet ſeptem ſephiras ſupernas. Quanquam & Binah vocatur Beerſcheba, quia influxum demittit in ſeptem; ipſa autem Fons eſt, è quo omnia influentiam ſuam hauriunt. Atque talis explicatio etiam reperitur in Sohar Parte I. Sectione Vajeze. At in Sohar Sectione Toledoth Jizchak apparet, quod per nomen באר מים חיים *Puteus aquarum viventium*, intelligatur Malchuth reſpectu Gebhurah; ratio eſt, quia inde גבורות ſeu vigores pluviarum.

6. Datur tamen & בור *ciſterna*, & באר *puteus* inter adverſantia. Et de ciſterna dicitur Gen. 37, verſ. 24. *Et ciſterna „ erat vacua, nec aquæ erant in eâ.* Quod ita expoſuerunt Ma„ jores noſtri: Aqua non erat in eâ, ſed ſerpentes & ſcorpio„ nes in eâ erant. Et de hâc intelligendum illud Exod. 21, verſ. 33. *Vel cum effoderit quiſpiam ciſternam, & ceciderit illuc bos vel aſinus.* Item Pſalm. 40, 3. *Et aſcendere fecit me è ciſterna ſtrepitûs.* Atque ſic quoque vocatur Proverb. 23, verſ. 27. *Puteus anguſtus aliena:* de hocquoque dicitur Pſalm. 69, 16. *Neque obturet ſuper me puteus os ſuum.* Maſculus igitur inter Cortices vocatur בור *Bur*, vel *Bor*, unde illud: (Pirke Abhoth c. 2.) *Nullus bardus metuit peccare.* Uxor autem iſtius Bor, vel Bur vocatur בורה, Borah, & huc pertinet illud Gen. 37, verſ. 24. *Projecerunt eum in Borah*, de qua ℣. 22. dicitur, quod ſit *in deſerto:* à quâ Deus miſerator nos cuſtodiat! Pardes Rimm. Tract. 23. c. 2. hoc tit. Vide plura de voce בור in Sohar Parte I. Sectione Vajechi. fol. 125. col. 497.

בטן *Venter.* Eſt *Binah:* ſicut ſcriptum eſt Ijobh 38. verſ. 29. *De ventre* מי (illius qui vocatur Mi;) *quis egreſſum eſt gelu*, מי autem eſt Binah, prout exponetur loco congruo. Non tamen eſt ipſa Binah, ſed intelligitur Venter Binæh: uterus autem Binah eſt *Malchuth*, quando ſuperiùs eſt: iſta vocatur ventris nomine. Et de hâc dicitur Cant. 7. verſ. 2. *Venter tuus acervus tritici.* Non datur autem venter abſque corpore, quia venter cum corpore unitus eſt: Hoc autem eſt Tiphereth. At omnia hæc ita ſunt per modum Binah, quatenus nempe ibi occultantur. R. Moſcheh hanc vocem quidem applicat ad Tiphereth, ſed abſque fundamento. Pardes Tract. 23. c. 2. h. t. Vide in Sohar Parte II. Section. Miſchpatim fol. 50. col. 197. 198.

ביטול *Corruptio, deſtructio, everſio.* Vide titulos מות n. 3. נוקבה מב 4. 5. 6. De everſione & extirpatione Idololatriæ autem videatur Sohar Part. II. Sect. Ba. fol. 18. col. 71. lin. 51.

בינה

בינה *Prudentia* vel Intellectus practicus, ad differentiam תבונה quæ Intelligentia dici poteſt. Vide titulos ניצוצות. טנתא. דעת. n.15.

2. In Schaare Orah connectitur cum Nomine יְהֹוִה Verba ſunt hæc. Menſuræ octavæ ab imis aſcendendo cognomen *Prudentia* plerumque inditur; quia Ipſa velut Interpres & Orator eſt inter eminentiores & inferiores Sephiras. Hæc enim influxum demittit, atque benedictionem à Corona ſumma in omnes reliquas Sephiras. Et Binah dicitur, quia per eam homo intelligit omnium radicum radicem, omniumque fundamentorum Fundamentum. Hæc enim nî foret, ſcientia de anterioritate Altiſſimi benedicti nullâ adiri poſſet viâ. Hæc quoque oratori vel advocato ſimilis eſt, ſicut & Moſcheh inquit, Deut. 5, verſ. 5. *Ego ſtabam inter Dominum & inter vos.* Et de Sabbathi die, quæ quaſi eſt interpres inferior, dicitur: Exod. 31, ✝. 17. Inter me & inter filios Iiſraël, ſignum Ipſa eſt in ſeculum. Jamque conventum eſt inter Kabbaliſtas, quod Binah ſe habeat iſtar Linguæ in ore: quod verum eſt multas ob cauſas. Primò enim Iſta eſt myſterium Coronæ tertiæ. Secundò Ipſa eſt vinculum trium Sephirarum ſupremarum, Earumque influxum ſuper ſeptem inferiores demittit. Tertiò niſi Binah eſſet, nemo hominum aditum haberet ad cognitionem Illius, qui primus eſt in mundo. Et Moſcheh quidem, qui fidelis erat internuncius, in Binah aſſecutus eſt 49. portas. Sic enim dixerunt Magiſtri noſtri: 50. Portæ gradûs Binah creatæ ſunt in mundo, quæ omnes traditæ ſunt Moſi, exceptâ unâ, &c. Alia quoque ratio eſt, quare hic Modus nominetur Binah, quia nempe in Ipſâ latet myſterium generationis בנים filiorum, & בנות filiarum, in myſterio בינה *Prudentiæ*; & תבונה Intelligentiæ. Et quia propter peccatum Votorum filii moriuntur, propter Vota etiam uxor hominis moritur. Et hæc omnia de modo in modum, quia Tebhunah eſt locus Voti, prout nôrunt Kabbaliſtæ. Et qui novit diſpoſitionem

membrorum, ille intelliget id, quod dixerunt Magg. Cerebrum filii derivatur à cerebro Patris. Quæ omnia intelliguntur ex myſterio *Binah* & *Daath*, *Prudentia & Scientia.* Hæc enim derivatio fit è loco Binah è cerebro per viam Daath, tranſeundo medullam ſpinalem, donec perveniat ad locum deſtinatum. Quod myſterium latet in textu Pſalm. 51, 17. *Domine labia mea aperias, & os meum annunciabit Laudem tuam.* In Libro Jezirah enim ita jam dictum eſt: *Excidit ſibi Fœdus inter decem digitos manuum: quod eſt Fœdus oris. Et excidit ſibi Fœdus inter decem & digitos pedum, quod eſt Fœdus circumciſionis.* Et pro ſymbolo ſubjicitur, *quod hic notandum ſit vocabulum linguæ, & vocabulum nuditatis.* Et qui hæc fundamentaliter intelligit, is quoque ſciet, quare hic Modus vocetur Binah: & explicatio horum peti poteſt e loco Hoſch. 14, 10. *Quis eſt* חכם *ſapiens, ויבן & intelliget iſta? intelligens,* וידעם *& ſciet iſta, quia recta via Domini.* Binah enim conſiſtit inter Chochmah & Daath; quæ omnia unita ſunt, ita, ut unum contingat alterum. Myſterium ergò latet in Chochmah & Tebhunah & Daath omnia ſymbolicè. Et hoc eſt myſterium unionis ſive nexûs Sephirarum cum inferioribus. Schaare Orah Nomine octavo: ubi ſequitur יובל.

2. De Binah R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ita loquitur: *Binah vocatur in ſupernis, quando eſt cum marito ſuo.* Et alio in loco ita inquit: *In Binah eſt* יָהּ, *Pater & Mater & Filius intra ipſos, columna medietatis vicina ipſi, &c.* Hæc ibi. Ex his omnibus patet, quod quando unitur Chochmah cum Binah per Tiphereth, ſub myſterio Daath, prout expoſitum à nobis eſt Tract. 8. libri Pardes, tunc Ipſa vocetur Binah, ut indicentur omnes Tres; Et combinatio eorum eſt in voce בניה *Benajah*, quaſi filius Jah. Pardes Tract. 23. c. 2. h. t. Vide plura in Sohar Part. II. Sect. Miſchpatim fol. 54. col. 213. Et Sect. Trumah fol. 78. col. 310.

ביעור *Expurgatio.* De expurgatione fermenti videatur Sohar Part. III. Sect. Balak. fol. 90. col. 360.

ביצה *Ovum.* In materia, de benedictione cibi, ubi de eâ quantitate, quâ eſt oliva & ovum, R. Schimeon ben Jochai in Raja Mehimna de Ovo dicit, quod ſit Jod Tetragrammati, quod eſt in Chochmah. Sed in Tikkunim interpretatio talis reperitur, quod omnes Sephiroth vocentur ova, ex parte Malchuth. Verba ſunt hæc, in Diſcurſu illo R. Bar bar Chana de illa Ave, quæ in mari ſteriſſe dicitur ad talos uſque: *Ovorum nomen ex parte Matris inferioris locum habet; Iſta enim eſt ovum.* Hæc ibi. Sephiræ autem ova vocantur ex Iſtius intuitu, ſub myſterio Lucis reflexæ ab imo ſurſum. Et fortè per Jod illud, (in materia ſupra dicta, ubi dicitur eſſe Jod Tetragrammati,) intelligitur Jod inferius ex parte lucis reflexæ, quæ eſt in Malchuth. Atque hæc verè ovum eſt. Pardes Rimmon. Tract. 23. cap. 2. h. t. Vide plura de hac voce in Raja mehimna ab initio Section. Pinchas.

בישל *Coctio.* De coctione carnis in lacte videatur Sohar Parte II. Sect. Miſchpatim fol. 55. col. 220. Et Part. III. Section. Pinchas, in fine Raja Mehimna. Et fol. 114. col. 455.

בית *Domus.* Refertur ad *Malchuth* & ad *Binah.* Ratio eſt, quia ambæ habitacula ſunt; nempe Binah modi Chochmah, qui Iſtius maritus eſt, ſicut notum eſt; unde ambo dicuntur *Pater & Mater inferiorum.* Deinde ſub alia quoque notione appellantur Domûs; quia Binah Domus eſt totius ſyſtematis Aziluthici infra ſe conſtituti: in Ipsâ enim fuerunt illæ Sephiræ, & ab Eâ exierunt, & in eam revertuntur. Malchuth autem illarum domus eſt, quatenus ad Illam eunt & redeunt. Notum enim eſt, quod omnes in Illam influxum demittant, omneſque in eam ingrediantur. Alia porrò & tertio ratio eſt in Malchuth: quia ſicut Domus multas in ſe continet res, & vaſa diverſiſſima: ita Malchuth pariter multa in

ſe

ſe continet, multasque notiones, atque Virtutes infinitas. Atque hoc quidem aliquantum etiam ad Binam quadrat: cæteræ autem duæ rationes diverſimodè ad ambos iſtos modos accommodantur. Binah enim vel reſpectú habet ad Chochmah, quippe cujus Palatium eſt: vel ad totam Aziluth, quatenus in eâ recondita fuit. Sic Malchuth quoque iſtos duos reſpectus admittit, vel enim relationem habet ad totum ſyſtema Aziluthicum ſupernum, quod totum in Eâ occultatur: vel ad Tiphereth tantùm. Ipſa quoque alias præ ſe fert domos, præter iſtas; nempe reſpectu Potentiarum in ipſa exiſtentium, quæ reſpectum habent ad inferiora, Creata, Formata, & Facta per Illam; quæ intelligi poſſunt ex ratione tertia ſub titulo בהו. Pardes Rimm. Tract. 23. cap. 2. h. t.

Vide plura de hac materia in Sohar Part. II. Sect. Jethro fol. 40. col. 160. Et Trumah fol. 58. col. 232. Et Section. Pekude fol. 112. col. 448. Et Parte III. Section. Schophetim fol. 132. col. 526. Et Part. I. Section. Vajechi fol. 123. col. 489.

2. Aliquando huic voci adjunguntur Epithetha quædam alia; ex. gr. בית אל *Domus El.* Quo nomine vocitatur Malchuth, quando influxum accipit â parte dextrâ, quæ vocatur אל. Unde omnia *itinera Abrahami*, qui eſt Poſſeſſor dextræ, fuerunt *à Kedem ſeu ortu*, quod eſt myſterium Kether & Chochmah, quæ ambæ anteriores ſunt (ſicut ortus eſt prima pars diei) prout infra explicabitur; *Loci Bethel*, Gen. 12, 8. quod eſt myſterium Malchuth. Et ſic in verbis ſequentibus: *Et tetendit tentorium ſuum ut Bethel ab occidente eſſet:* ubi involvitur myſterium Meridiei. Atque hoc modo omnes actiones Ejus (id intenderunt,) ut influxu repleret & debitê inſtrueret Menſuram hanc, ſub myſterio Fili à Cheſed deſcendentis.

3. Eâdem ratione Jizchak influxum demiſit in ſiniſtram, unde vocatur בית אלהים *Domus Elohim.* Quod cum videre

videret Jaacobh, ſic dicebat, Gen. 28, ℣. 17. *Non eſt hîc, niſi domus Elohim:* ex parte ſcilicet Jizchak, juxta myſticum illud Cant. 2, 6. *Siniſtra ejus ſub capite meo.* Talis explicatio quoque reperitur in Sohar, P.I.Sect. Vajeze. Quamvis & aliter ibidem hæc explicet R.Schimeon ben Jochai, quod ſcil. hoc Nomen reſpectum involvat ad Binah, quæ pariter *Elohim* vocatur ut notum eſt. In Sohar autem Part. I. Sect. Vajiſchlach videtur Binah vocitari nomine Beth-El. Cujus fortè hæc eſt ratio, quod ab Iſtâ alimentum & influxus derivetur in Cheſed, quæ El dicitur. Ubi Beth-El, idem eſſet, ac Gazophylacium, ſeu Promptuarium, è quo nutritur Modus El; qui eſt Cheſed. Sub quâ notione ſic vocari poteſt. Pardes ibid.

4. בית אמי *Domus Matris meæ.* Cant. 3, 4. Domus Sancti Sanctorum. Vid. Sohar P. II. Sect. Pekude fol. 116. col. 463. 464.

Part. III. Sect. Vajikra. fol. 1.

Item ſub initium Section. Schmini.

5. בית דין *Domus judicii, Curia, Conſiſtorium judiciale.* Hoc nomen ſimpliciter adhibitum pertinet ad *Malchuth.* Et hæc vocatur Conſiſtorium Triumvirale. Atque ſic explicationem inſtituit R. Schimeon ben Jochai in libro Raja mehimna. Verba ſunt hæc: *Beth Din eſt Schechinah, ſub Triumviratu, quæ ſunt Tria animalia Vehiculi ejus.* Senſus eſt, quod Ipſa contineat tres facies; faciem Leonis, faciem Bovis, & faciem Aquilæ. Homo enim eſt qui inſidet; quamvis ita quoque & Ipſa vocetur, prout dictum eſt ſub Titulo אדם. Atque tunc, quando in ſe habet tres illas facies, vocatur Conſiſtorium Trium; quo innuitur, quod influxum accipiat à Dextrâ, & à ſiniſtrâ, & è medio. Porrò quoque *Beth-Din* ſeu *Tribunal* item *Curiâ*, vel eſt ſuperior, vel inferior: quæ ſunt Menſura judicii laxioris, & menſura Judicii accuratioris. Sic occurrunt Beth-Din ſeu Conſiſtorium majus & Conſiſtorium minus. Conſiſtorium tamen גדול ſeu magnum tunc dicitur,

quando Gebhurah repletur benè meritis à גדולה ſeu Magnificentia; quod fit, quando Binah deſcendit in Gebhuram; tunc enim repletur à Gedulah. Et tunc Illa vocatur Beth-Din hag-Gadol ſeu Conſiſtorium magnum. Quæ explicatio occurrit inter Verba R. Schimeon ben Jochai: ſ. q. p. Pardes ibid. Videatur & Sohar Part. III. Sect. Schophetim fol. 132. col. 527.

6. בית זבול *Domus habitaculi.* 1. Reg. 8, 13. Ita vocatur Malchuth, quod exponitur in Sohar Parte III. Section. behaalothecha, his verbis: *Quando committuntur in manum ejus omnes theſauri pretioſi Regis, & ipſa regimen habet in eos, tunc vocatur Domus Habitaculi. Ratio eſt, quia hæc eſt etymologia Nominis* בית זבול ſeu *Domus habitaculi; quia in eâ habitat & reſidet tota familia ſuperna.* Pardes ibid.

7. בית הכנסת *Domus Congregationis, Eccleſia, Synagoga.* Ita quoque vocatur Malchuth, quando intra ſe colligit, & coacervat benedictiones & influxum ab omnibus Præceptis ſupernis, ſupra Ipſam collocatis. Et hæc in Tikkunim proponuntur: Beth-hac-Cneſeth ſeu *Domus Congregationis eſt Collectio omnium Benedictionum.* Hæc ibi. Pardes eodem loco. Vide tamen & de Binah ſic vocata in Sohar Part. III. initium Section. ki Tabho. & Sect. Taſria fol. 22. col. 88.

8. בית המקדש *Domus Sanctuarii;* ſic Eadem Malchuth vocitatur. Ratio hæc eſt, quod Ipſa ſit ædes pro Illo Mikdaſch ſeu Sanctuario, quod eſt Tiphereth. Domus enim iſta Sanctuarii, quæ citò reædificetur in diebus noſtris! erat in ſimilitudine Domûs Sanctuarii ſuperioris, quæ eſt Malchuth, quæ etiam in hâc habitabat. Nomen tamen hoc Beth ham-Mikdaſch ſpecialius eſt quam Jeruſchalaim: & in ſe continet Atria & Exedras, &c. prout dictum eſt Tract. 14. hujus libri Pardes. Vid. Tract. 23. c. 2. hoc tit. In Schaare Orah hoc Nomen connectitur cum אבן. Verba ibidem ſunt hæc: Multoties Dimenſio Adonai Domus Sanctuarii vocatur: quoniam Hæc Domicilium

cilium eſt, in quo Altiſſimi Nomen peculiare degit. Cum enim montem Morijah ſibi elegiſſet, & ſanctificaſſet Altiſſimus, in ipſo *ſanctuarii domum* ſtrui voluit : juxta illud Exod. 15,17. *Sanctuarium, Adonai, firmaverunt manus tuæ.* Id ſingulare hoſpitium ſibi ipſe ſtatuit, unde cœnaculorum, porticuum, cellariorum, totiusque Domûs forma ad formæ Adonai ſimilitudinem ſtructa erat. Cum verò peccaſſet Iiſraël, cohabitans Gloria diſceſſit, domusque prorſus vaſta & deſolata facta eſt. Cumque Daniel Deum ſupplex imploraret, ut Sanctuarii reſtaurarentur Ædes, in hanc menſuram ſe mente convertens: *Oſtende* (inquit Dan. 9, verſ. 17.) *faciem tuam Sanctuario tuo, quod deſertum eſt, propter Adonai* ita ſcriptum : אלף· דלת· נון· יוד Id eſt: Sanctuarii rurſus conſtrue Domum quod Templum & Sedes exiſtit Nominis Adonai. Id ver , quod Libro Brachoth in hujus explanationem Majores noſtri enunciant, ſcil. *Propter Abraham, qui te primus nomine Adonai vocavit:* à veritate utique diſſonum non eſt: Dimenſio enim hæc Cuſtos erat Abrahami, atque pro eo bella geſſit, juxta illud Gen. 14,15. *Irruit ſuper eos noctu.* Et illud Jeſchai 41, verſ. 2. *Quis concitavit de Oriente Juſtitiam? Vocavit eum ad pedem ſuum, & dedit in conſpectu ejus gentes, &c. dedit ut pulverem gladium ejus, &c.* [Schaare Orah ſub Nomine Adonai, ubi ſequitur שכינה.]

9. בית המלך *Domus Regis.* Ita ulteriùs vocatur Malchuth; cujus denominationis hanc exponit rationem R. Moſcheh: quod nempe Illa ſit Domus Regis ſuperni, id eſt Gradûs Binah: ſed citra neceſſitatem. Non enim alterius Regis Ipſa Domus eſt, quàm Modi Tiphereth; cui etiam Regis nomen tribuitur. Et Ipſa (notoriè) eſt Domus ejus. Pardes Rimmon. ibid.

10. בית העולם *Domus mundi.* R. Moſcheh hoc nomen refert ad Chochmah. Iſta enim receptaculum eſt omnium, quæ emanarunt, & creata ſunt. Et Ipſe (Dominus) eſt locus

locus mundi, non verò mundus locus ejus. Pardes ibidem.

11. בית הרחם *Uterus.* Videatur Sohar Parte III. Sect. Heæſinu fol. 144. col. 574.

בכור *Primogenitus.* R. Moſcheh ſcribit, per Primogenitum intelligi Coronam: quia huic tribuenda ſit primogenitura præ totâ Aziluth; ut notum eſt. Alii hoc nomen de Chochmah exponunt. Sed in Pekudin, Præcepto de *Tphillin,* ſeu Phylacteriis R. Schimeon ben Jochai ſcribit: *Quod Primogenitus ſit Tiphereth: quia hic Modus ſit Filius Primogenitus, conſtans ſex Extremis.* In Raja Mehimna R. Schimeon ben Jochai ita tradit: *Quod Primogeniti appellatio pertineat ad Tiphereth ex parte Cheſed. Unde lytron Primogeniti fuerunt quinque Sicli argenti:* Numerus quinarius autem analogiam habet cum illo He, quod inſertum eſt in Nomen Abraham, quod eſt He Gradûs Binah.

2. Attamen & R. Moſcheh *Primogeniti* nomen ad Chochmah refert & ad Malchuth. Conciliatio autem peti poteſt ex eo, quod traditur in Tikkunim: Quod nempe de Chochmah dicatur Exod. 13, 2. *Sanctifica mihi omne Primogenitum.* Unde omnia בכורות primogenita ad Chochmah pertinent. Malchuth autem vocatur בכירה *Primogenita.* Et Modi Nezachici, qui à parte Chochmah, vocantur בכורים Primitiæ intuitu Malchuth, ſicut ſcriptum eſt Exod. 23, 19. *Primitivorum Terræ tuæ adduces, &c.* Imò ex parte Chochmah Nomen בכורים *Primitiæ, Primitiva,* etiam adhibetur intuitu Jeſod, & propterea dicitur Jechesk. 44. 30. *Et principium omnium primitivorum Col.* Unde dicendum, quod fundamentum Primogenituræ ſit Chochmah. Sed quando adhibetur Nomen Maſculinum intelligatur Tiphereth; qui tamen cum Bechor dicitur & primògenitus locum habet ad partes Chochmah, quæ Ipſum in Jus Primogenituræ conſtituit (tanquam Pater) Malchuth autem cum hoc Nomine compellatur,

latur, Fœminino genere בכורה *Primogenita* dicitur; propter Notionem literæ Jod, quam habet de parte Ejus, (Chochmæ ſcilicet.) Quod autem in Raja Mehimna dicitur: Tiphereth dici primogenitum, ex parte Cheſed; id ſaltem fit ob argenti naturam, reſpectu autem naturæ Primogeniti in ſe conſiderati, ad partem Chochmah referendus eſt. Ratio hæc eſt, quia Modus Chochmah eſt Primogenitus inter omnia, quæ ſub Claſſem Emanantium pertinent. Et quamvis Kether prior ſit quam Chochmah, Ratio tamen hîc eadem militat, quam protulimus Tractatu 3. hujus libri Pardes. In quo hæc eadem traduntur Tract. 23. c. 2. h. t. Vide plura de hac Voce in Sohar Sectione Beſchallach fol. 25. col. 99. Vajechi fol. 124. col. 494. Kedoſchim fol. 38. col. 145. Trumah fol. 61. col. 242. Balak col. 352. Ba. col. 72.

בכיה *Fletus.* De fletu vide in Sohar Schemoth col. 1. Vaæra col. 51. Beſchallach col. 98.

בכל *In omni, ex omni.* Vide Sohar ki Teze c. 534. Vaæthchannan c. 510.

בכן *In ſic. Tunc.* Eſt *Cheſed:* eodem enim gaudet numero (72.) Et in Tikkunim traditur omnem phraſin ובכן Eſth. 4, 16. Eccl. 8, 10. *Et tunc*, referri ad Cheſed. Pardes Rimm. Tract. 23. c. 2. h. t.

בלעם *Bileam.* De Bileam & Balak videatur Sohar Vajera col. 302. Naſo col. 279. Balak c. 358. & fol. 92. 98. c. 392. Achare c. 113. ſq. Bechükkothai. c. 217. 218.

במות *Excelſa.* Sunt Patres. Et ita exponit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ad locum illum 2. Schmu. 22, 34. Pſal. 18, 34. *Et ſuper excelſa mea ſtatuit me.* Verba ſunt hæc; *Excelſa mea* ſunt Patres. Et R. Moſcheh, *Excelſa Terræ*, Deut. 32, 13. de Binah explicat, quæ altiſſima ſit omnium Terrarum. Sed non appoſite: Quia במותי *Excelſa* eſt numeri pluralis. Sed Binah vocatur *Super Excelſa Terræ:* unde rectius intelligitur Textus: *Et reſidere fecit Eum ſuper Excelſa*

Terra. Terra enim eſt Malchuth; Et Excelſa ejus ſunt Patres: Et ſuper Excelſis eſt Binah. Sunt tamen etiam *Excelſa extranea*; & de illis dicitur Deut. 33, 29. *Et tu ſuper excelſa eorum calcabis.* Qui ſunt Cortices infra ſanctitatem conſtituti. Pardes Tract. 23. c. 2. h. t.

בן *Filius.* Clariſſimum eſt, quod ad Tiphereth pertineat: Atque ſic quoque locatur in Sohar & Tikkunim locis ferè innumerabilibus.

2. Idem Modus quoque בן ישי Filius Jiſchai. Quod Nomen ita reſolvitur, quaſi diceretur; בן יש י *Filius Jeſch*, (qui eſt) *Jod.* Quia Chochmah vocatur Jeſch, prout tradetur ſuo loco; Et idem modus etiam eſt Jod, ſicut notum. Et Tiphereth eſt Filius ejus, & Ille Pater hujus; ſicut expoſitum eſt.

3. Idem ulterius vocatur בן חורין *Filius Liberorum*, ſeu *Nobilium.* Conf. Eccl. 10, 17.) Ratio proponitur in Sohar Sectione Lech lecha; quia nimirum influxum aſſugit à duobus Liberis ſeu Nobilibus; qui ſunt Binah & Chochmah; quando ſunt ſimul. Porrò

4. Idem vocatur בן חירות *Filius Libertatis*, quod eſt nomen ſingularis numeri; quando influxum aſſugit à Binah ſolâ, ſub myſterio Jobel. Cujus ulteriorem explicationem vide loco proximè allegato. Ubi quoque adducitur explicatio quare vocetur

5. בן שמן *Filius olei.* Quod nomen ita ſe habet ut *Filius Liberorum:* quia nempe influxum aſſugit ab Oleo; quod denotat Influentiam illam ſupernam, quæ defluit à dextra, dum ſcilicet Chochmah prævalet Binæ. Et hæc eſt differentia inter hæc Nomina Filius Liberorum, & Filius Olei: Quia agnominatio Liberorum tunc uſurpatur, quando prædominatur Binah; unde tunc omnia ſub myſterio miſerationum Binah, quæ denotat Libertatem. Olei autem cognominatio adhibetur, quando prædominatur Chochmah Binæ; quia à dextra procedit myſterium *Olei.* Idem ulteriùs vocatur

6.

6. בן בית *Filius Domûs.* Reſpectu Binæ, quæ eſt Domus Chochmæ. Atque hoc loco Moſcheh erat vehiculum; & ex parte Iſtius vocatur Filius Domus: & hæc eſt notio Daath. Pardes Rimmon. Tr. 23. c. 2. h. t.

7. Porrò בֵּן quoque denotat unam è quatuor illis Plenitudinibus Tetragammaticis, nempe hanc: יוד·הה· וו· הה· de qua videantur Tituli מלוי item מָה n. 1. item מנחא item נוקבה n. 1. 5. 6. 7. item ניצוצות n. 9. 11. 12. 16. 20. 21.

8. In Sohar Par. Lech lecha, qui filium non habet dicitur Arbor arida, de qua materia vid. ſect. Vajeſchebh fol. 105. col. 420. & Miſchpatim fol. 49. & 50. Et cum voce בֵּן numeris æquipollet יבם Levir. Ab anno vigeſimo Filius hominis vocatur Filius Dei vid. Miſchpatim 44, 175. & Trumah 71. col. 282.

בנגינות *In Neginoth.* vide tit. נגן.

בנות ירושלים *Filiæ Jeruſchalaim.* Explicatio hujus occurrit in Sohar ſectione vajechi. Et primò quidem quod intelligantur Animæ Juſtorum, quibus hoc nomen tribuatur propterea, quia effluxum ſuum habuerunt à Jeruſchalaima ſupernâ, quæ eſt Malchuth. Secundò, quod ſint duodecim, Boves quibus impoſitum erat Mare Templi; qui ſint duodecim limites vel termini inferiores, qui Ipſi (Malchuth ſc.) tribuuntur; & ſuper quibus Ipſa recubat; qui dicantur *Filiæ Jeruſchalaim.* Mihi autem dubium manet, quare non fiat explicatio, quod ſint ſeptem illæ Puellæ, quæ Ipſi dandæ fuerunt; quod conſideratione opus habet. Pardes h. l.

בניהו *Benajahu* filius Johojada. De hoc vid. Sohar Breſcith fol. 7. col. 27.

בנים *Filii, Liberi*, Pluralis numeri, duas habet expoſitiones: vel enim intelliguntur ſex dies operis; nempe ſex Filii & Filia una: vel Tiphereth & Malchuth, Filius & Filia, nomen Liberorum habent: vide Tit. אם Quidam applicat hoc nomen ad Nezach & Hod, ex duplici cauſa, primò, quia ille qui de-

deſiderat Liberos, oret & quærat ab initio exhinc, & porrò aſcendat ad Influentem ſupremum, prout expoſuimus Tractat. 8. libri Pard. Deinde ex ſignificatione ſtruendi, quia hi modi exſtruunt partem inferiorem, & emanando producunt Zebaoth ſupra & infra. Pardes Tr. 23. c. 2. h. t.

בני ישראל *Filii Iſraël.* Iſti ſic vocantur ex eo, quia Filii ſunt modi Tiphereth, & ab eo influxum aſſugunt. Unde ob illud momentum, quo hujus Influxûs participes fiunt, Filii vocantur. Pardes ib.

בנין *Structura.* De ſtructura ſanctuarii videatur Sohar Pekude. f. 100. c. 398. 399. f. 108. c. 429.

בקר Videatur Sohar Mikkez f. 112. c. 449. Achare f. 29. c. 115. Vajechi. f. 131. c. 520. Trumah f. 58. c. 232. Vajikra f. 95. c. 397.

בר *Filius.* In Tikkunim R. Schimeon ben Jochai ad Locum Pſ. 2, 12. *oſculamini filium*; hoc nomen ita exponit: quod Juſtus, quando exulat, deque loco ſuo deſcendit, vocetur בר, ex ſignificatione ברייתא Extraneitatis, quod nempe ſit quaſi extraneus, exulans è loco ſuo. Quaſi nimirum Juſtus perierit, & fluvius exaruerit, & in exilio ſit Halacha ſeu Jus ordinarium. Pard. l. c.

בר מצוה *Filius Præcepti.* Uſque ad annum decimum tertium vocantur anni præputii; quia Jezer hara ſtatim accedit, dominiumque exercet in hominem usque ad annum decimum tertium. In Arbore autem uſque ad tertium tantum annum dominatur, unde Præputiũ habere dicitur per trienniũ, ut de fructibus ejus veſci non liceat, ſi quis enim inde comederit, aſſumet quædam & cibabitur de aliqua parte Concupiſcentiæ pravæ. Vid. Initium ſect. Vajiſchlach f. 95. c. 372. Et in fin. ſect. Tezaveh. Item Lechlecha ad locum Gen. 22, 13. *Et ivit Abraham* &c. it. Miſchpatim f. 44. 45. Vajechi f. 121. c. 481. & 494. 495. & f. 128. c. 480. Pinchas. f. 114. c. 455. & Trumah f. 70. c. 280. Ser Sahabh. h. l. בראשית

In

In principio. Vid. Sohar hoc loco. Et Vajechi 123. item Schlachlecha 79. c. 313.

ברד *Grando.* R. Moſcheh Naturam Grandinis refert ad Cheſed. Fundamentum enim naturæ ejus eſt Aqua; ſed mutatur in Ignem. Attamen in Sohar alia occurrit explicatio, quod nempe per Geburam congelentur Aquæ influxûs, ut ad inferiora defluere nequeant. Sic quoque reperimus, quod natura venti Septentrionalis ſit frigus inducere & congelare. Unde arguere licet, quod grando ſit Potentia Gedulæ, proximè accedens ad Gebhuram. Et hoc eſt quod dicitur Exod. 9, 24. *Et Ignis comprehendens ſe in medio grandinis.* Item quod Pſal. 18, 13. 14. *Grando & Carbones Ignis* combinantur. Pardes Tract. 23. c. 2. h. l.

ברוך *Benedictus.* Multæ ſunt iſtius vocis Expoſitiones, in ipſis etiam verbis R. Schimeon ben Jochai. Daturque differentia quædam inter benedictionem rerum uſualium, & cæteras Benedictiones, de qua tamen hîc non eſt locus. Ut autem brevis ſim; hæc tradit R. Schimeon ben Jochai: quod nempe vocula ברוך benedictus, contineat omnes decem Sephiroth. Verba ejus ſunt hæc in Tikkunim: *In voce* ברוך *litera Beth refert duas Schechinas, ſuperiorem & inferiorem: Vau refert ſex latera: Reſch eſt* ראשית *principium, quod eſt Chochmah: & Caph reſpectum habet ad* כתר *Coronam.* Ibidem aliam profert explicationem: *Quod nempe literæ vocis* ברוך *ſint initiales iſtarum vocum* ראש ומקור כל ברכות, *Caput & ſcaturigo omnium benedictionum, quia ille* (modus hac voce ſignificatus) *eſt Caput & Scaturigo omnium benedictionum. Et propterea Beth eſt Chochmah, ſimul tamen indigitans Kether; quippe qui modus eſt Caput & principium & ſcatebra omnium benedictionum.* Hæc ibi. Quibus verbis vocem ברוך applicat ad Chochmah, indigitata tamen ſimul Coronâ. In Pekudin autem, Præcepto de Benedictionibus; inquit, quod ברוך referendum ſit ad Binah, verba ſunt hæc: ברוך *hoc eſt*

myſterium & ſcaturies ſuprema omnium, quæ exhauriri poſſit & effluere, ut illuminari queant omnes Lucernæ: & Ipſa benedicta eſt ſemper, ita ut non ceſſent Aquæ ejus. Et ex illo loco provenit illud principium, quod vocatur Mundus qui venit. Quâ in commentatione id vult, quod Baruch ſit Binah; ſed alio in loco inquit: *Quicunque ſe incurvat, incurvat ſe ad Baruch* &c. ubi in explicatione horum verborum vocem Baruch refert ad Malchuth; Et hanc ob cauſam incurvationes fiunt ad Baruch. In Tikknium autem hoc idem Nomen refert ad Jeſod; & ſic quoque applicat hoc. Quicunque ſe incurvat incurvat ſe ad Baruch: Quia iſtuc deſcendunt ſephiræ ad influendum. Hanc autem materiam ulterius explicare propoſui in Commentario ſuper Tikkunim, ſi Deus conceſſerit. Pardes Rim. Tr. 23. c. 2. h. t.

ברזל *Ferrum.* In Sohar expoſitio ejus talis eſt, quod ſit Malchuth. Sed alio quodam in loco videtur referri ad Tiphereth. Fortè tamen de utroque loquitur locus ille Prov. 27, 15. Ferrum ferro acuitur. Quicquid autem ſit, Nomen hoc pertinet ad Judicium atque bellum, & applicatio eſt plana: (Et huc pertinet illud: *nullum Inſtrumentum ferreum auditum eſt in Domo ſanctuarii.* (1. Reg. 6, 7.) uſque adeò ut eidem ſeſe applicent Exteriora. Quod ita etiam explicatur in Sohar Cantici Canticorum. Pardes ibid.

2. In ſcientia naturali hoc metallum eſt linea media, pertingens ab uno extremo ad alterum. Hic eſt maſculus ille & ſponſus, ſine quo non impraegnatur virgo. Hic eſt Sol ſapientum, ſine quo luna perpetuo erit in Tenebris. Qui novit radios ejus, in die operatur; cæteri noctu palpitant. פרזלא autem cujus numerus minor eſt 12. eundem valorem habet ac nomen ſanguinolenti illius animalis דוב urſus, cujus numerus 12. pariter. Atque hoc eſt myſticum illud, quod ſcriptum extat Dan. 7, 5. *Et ecce beſtia alia ſecunda, ſimilis urſo, ad latus unum ſtetit, & tres extantiæ in ore ejus, inter dentes ejus: & ſic dicebant ei: Surge, comede carnem multam.* Senſus eſt;

ſus eſt; quod ad conſtituendum Regnum metallicum ſecundo loco aſſumendum ſit ferrum; in cujus ore vel apertura quæ in catino fit trinæ ſcoriæ, inter albicantem ejus naturam protruduntur. Comedat autem בשר carnem cujus numerus minor 7. id eſt פוך ſtibium cujus numerus minor itidem eſt 7. Et quidem carnem multam, quia major eſt proportio hujus, quam illius & quidem qualis eſt פוך i. e. 106. ad ברזל i. e. 239. talis erit ferri ad Puch. Intellige autem *carnem Leonis*, quod eſt animal primum; cujus *alæ aquilinæ* & quod nimis volatile eſt ipſi, nunc *evulſa* erunt: & *elevata erit* atque purificando ſeparata *à terra* ſeu ſcoriis; & *ſuper pedes ſtabit*, i. e. in cono conſiſtentiam accipiet, *tanquam homo* erecto vultu & radiante; ut Moſcheh, אנש enim & מושה plenâ ſcriptione per gematriam 351. *Et cor* id eſt ferrum, nam לב & ברזל numeris minimis exhibent 5. *hominis* Tiphereth mineralis, *datum erit ei.* Nam & nomen ſtellæ huc pertinentis eſt אדום quod habet connotationem hominis rufi. His factis accipi debet beſtia tertia, *quæ velut Pardus:* nempe Aqua non madefaciens, Jarden ſapientum; Nam נמרא Pardus & ירדן numero parvo efficiunt eandem ſummam nempe 12. Ea quoque eſt hujus undæ velocitas, ut pardo ex hâc ratione non ſit abſimilis. *Et ei alæ quatuor avis ſuper dorſo ejus;* quatuor alæ ſunt duæ aves, quæ pennis ſuis exaſperant hanc beſtiam, ut intrare & pugnare queat cum urſo & leone. Quamvis & per ſe ſatis ſit volatilis & ſerpentis alati atque baſiliſci inſtar mordax & venenata. *Et quatuor capita beſtiæ;* quibus verbis intelliguntur quatuor naturæ in hoc compoſito latentes, alba ſcilicet, rubra, viridis & aquea. *Et poteſtas data eſt ei* ſuper cæteras beſtias leonem nempe & urſum, ut eaſdem vincat, ſanguinemque illarum glutinoſum extrahat. Nam ex his omnibus fit una beſtia quarta; verſ. 7. quæ *formidoloſa terribilis & fortis abundanter.* Tantos enim crepat fumos, ut periculum aliquando mortis ſubſit, ſi tempore locisque indebitis tractetur.

Et dentes ferri habet magnos, quia hæc eſt una ex partibus & materiis ipſam componentibus. *Comedens & comminuens* ſe ipſam & alia: *& reſiduum pedibus ſuis conculcans*; id eſt natura tam violenta ut iterum multis contritionibus & conculcationibus quaſi demum dometur. *Et decem cornua ei.* Nam naturam omnium numerationum metallicarum habet. *Cornu parvum*, &c. ex hac enim extrahitur Rex iſte minor, naturam habens Tiphereth, quæ hominis, ſed de parte Geburah; eſt enim aurum illud prædominans in operatione ſapientium. Hactenus præparatoria, & nunc *interficienda eſt beſtia & perdendum corpus ejus & tradendum ad ignis combuſtionem* &c. Jam enim ſequitur ipſum regimen ignis, de quo alibi. Hæc commentari volui ex occaſione Gladii Naamani Illuſtris, quem hoc nomen exprimit. Æſch mezareph. c. 3.

בריאה *Creatio.* vide infra tit. נוצוצית n. 1. 17. 18. De Creatione hominis, & quod ſpiritus ejus provenerit à ſancto i. q. b. ſ. Neſchamah ſ. mens ejus, ab arbore, quæ eſt arbor vitæ; Oſſa & membra à Mercavâ; caro verò ſit portio Pravæ concupiſcentiæ vid. Sohar ſchophetim f. 132. c. 526. Et quod oſſa carne ſint præſtantiora. Et Pinchas f. 101. c. 403. Quodque in eo ſint particulæ de cœlo & de terra & aqua: & compoſitus ſit ab omnibus his; quodque purificandus ſit ſicut argentum à ſcoriis ſuis, Vajera f. 70. Confer plura è locis ad textum נעשה.

2. De Creatione mundi factâ per converſiones & rotationes literarum אלבם & אתבש Et per 231. portas ſeu modos combinatorios, qui ſunt אב &c. בג גד & porrò, &c. בא. גב. דג. הד &c. Deinde, אד בה. גו &c. & אג בד. גה. דו. item, &c. דא. הב. וג. זד &c. & גא. דב. הג. וד. qui modi facto computo omnes ſunt 231. Item quod in combinationibus literarum reſidua eſt litera Teth ט, unde illud כי טוב, quod bonum, &c. Vid. Ser Sahabh hoc titulo.

בריחים *Vectes.* De hac voce jam quædam prolata ſunt ſub

ſub titulo אצבעות, cum actum eſt de quinque vectibus, & de vecte medio, qui ſybmbolum eſt lineæ mediæ. Vectes enim erant quinque ad dextram, & quinque ad ſiniſtram. Ibique diximus, quod intelligantur Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod. Apparet autem è verbis R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim, quod quinque Sephiræ ſupradictæ vocentur Vectes, propter Vectem medium, qui eſt Tiphereth qui (juxta Exod. 26, 28.) *Penetrat ab extremo ad extremum*, id eſt, ab uno cœli extremo, quod eſt He ſupernum, ad alterum cœli extremum, quod eſt He inferius. Pardes Tract. 23. c. 2. h.t.

ברייתא *Baraitha, Doctrina Extranea, Concluſio extra Jeruſchalem facta.* Hoc nomine appellatur Malchuth, illâ nimirum horâ, quâ receſſit & exulat è loco ſuo; nempe Exilii cauſa ſic vocatur, quaſi diceretur Extranea & forenſis, quia eſt extra locum ſuum. Alio autem in loco in Tikkunim hæc occurrit explicatio, quod ſcilicet ita vocetur ex parte Gebhurah; quia ob rigorem Judicii Ipſa exilium patitur & loco ſe movit. Pardes ib.

ברית *Fœdus.* Hæc vox ſimpliciter poſita ad tria refertur Loca, quæ ſunt Malchuth, & Jeſod, & Tiphereth; quæ omnia ſæpè occurrunt in Diſcurſibus Sohar. Cùm autem conſtructa eſt cum adjuncto quodam alio, tum variat; prout dicetur. Nimirum occurrit

2. ברית לשון *Fœdus Linguæ*; Quod refertur ad Binah, fundamento tamen exiſtente in Tiphereth; prout expoſuimus in Tractatu libri Pardes I. In libro Orah autem, Binah dicitur appellari *Fœdus linguæ, & Fœdus oris, & Fœdus labiorum.*

3. Jeſod autem vocatur ברית המעור *Fœdus nuditatis: Fœdus Sabbathi, Fœdus Arcus.*

4. Et Malchuth, quando locata & alligata eſt inter Jeſod & Binah etiam vocatur Fœdus. Et hoc eſt myſterium הפריעה Denudationis: quia Circumciſio refertur ad Jeſod &

Denudatio ad Malchuth. Et propterea dicitur: Qui circumciſus eſt, & non denudatus, idem eſt, ac ſi circumciſus non eſſet: quia fodicat Portam ingreſſus, quæ eſt Malchuth, & Iſta eſt denudatio. Hæc contracta ſunt è Libro Orah, quamvis non omninò ſint ejus verba.

5. Ulteriùs Jeſod vocatur ברית שלום *Fœdus Pacis.* Et jam patebit quid ſint omnia illa Fœdera de quibus diximus: Nempe Fœdus Linguæ, de quo diximus, quodque, ut patet è ratione Tract. 1. adducta, etiam vocatur Fœdus oris, & Fœdus labiorum: item Fœdus nuditatis, & Fœdus Carnis, & Fœdus circumciſionis, omnia ſunt unum idemq;. Fœdus Pacis autem, ſeu perfectionis propterea dicitur, quia Iſte modus pacis & perfectionis autor eſt inter Tiphereth & Malchuth, ita ut de eo dicatur 1. Par. 29, 11. *Quia* כל, i. e. modus ille, qui vocatur *Col, eſt in cœlo & in terra*, ubi Targum hâc utitur paraphraſi, quod uniatur cum cœlo & cum terra. Fœdus circumciſionis autem propterea dicitur, quia exſcindit præputium, illudque extirpat è mundo. Pardes ib.

6. In Schaare Orah de hoc Nomine hæc extant, poſt מלאך הגואל: Metrum El chai in Lege aliquando vocatur *Fœdus.* Ubicunque autem in Lege occurrit *Fœderis* nomen, ibi una è tribus hujus vocis ſignificationibus locum habet, quæ omnia tamen unum ſunt in combinatione. Et tres iſtæ ſignificationes diſtribuuntur ſecundum tria Nomina, *Adonai*, *El-chai*, *Binah.* At fœdus Binah, eſt Fœdus oris, & Fœdus Linguæ, & Fœdus Labiorum; ſicut ſcribitur Ex. 34, 27. *Secundum os verborum iſtorum pepigi fœdus tecum.* Fœdus El-chai autem vocatur Fœdus pacis, Fœdus Sabbathi, & Fœdus arcus. Inſtituit enim nobiſcum Deus benedictus Fœdus circumciſionis, ut per ipſum conſortes efficiamur modi El-chai. Fœdus autem Adonai, concernit Fœdus Legis, quæ juncta conſiſtit inter Fœdus El-chai, & inter Fœdus Binah. Quia enim Adonai adhæret modis El-chai & Binah, hinc & idipſum ſibi *Fœderis* cogno-

cognomen adaptat, ob duo illa. Et huc pertinet myſticum illud (Libri Jezirah) *Fœdus Linguæ & Fœdus Nuditatis* (effuſorii.) Item myſterium illud, quod Fœdus Circumciſionis conſiſtat in Detectione; juxta id, quod dixerunt Majores: *Si circumciderit & circumciſi membri præputium Coronam membri genitalis non patefecerit, circumciſio pro nihilo reputabitur.* Quibus verbis inſinuant, quod Denudatio ſit myſterium Adonai; ſi quis ergo non denudet, ille defectum Sephiræ primæ infert, per quam introitus patet ad Palatium Tetragrammati benedicti. Nam ab Adonai intramus ad El-chai; & ab El-chai ad Nomen Tetragrammaton benedictum. Si itaque non denudat, etiam ad El-chai non intrat deficiente myſterio Detectionis quæ eſt Nomen Adonai. Quia igitur Deus benedictus perfectum reddere volebat Abrahamum juxta omnes Sephiras, hinc dicebat ad ipſum: ambula coram me, & ſis perfectus Gen. 17, 1. 2. Et ut applicari queas & inſeri ſellæ meæ curuli, Ego ſignum ponam in carne tua; quod vocatur *Fœdus carnis*, prout pergit textus alleg. ℣. 2. *Et dabo fœdus meum inter me & inter te.* Unde etiam dicitur Gen. 17, 13. *Et erit fœdus meum in carne veſtra in Berith Olam ſeu fœdus æternum.* In quibus verbis τὸ *fœdus meum in carne veſtra* eſt fœdus carnis: *In fœdus Olam* verò, eſt fœdus Linguæ, quod eſt myſterium Legis, quæ ortum habet à Binah, juxta analogiam numeri quinquaginta dierum, & numeri quinquaginta annorum Jobel. Niſi igitur Iiſraëlitæ ſuſcepiſſent fœdus carnis, nunquam capaces fuiſſent accipere Legem, quæ eſt *Fœdus linguæ*. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in Libro Jezirah: *Cum venit Abraham Pater noſter, & reſpexit, & inveſtigavit, & intellexit, & exaravit, & cogitavit, & adeptus eſt, apparuit ei Dominus univerſi, & vocavit eum dilectum ſuum, & pepigit cum ipſo fœdus inter decem digitos manuum ejus*, & hoc eſt Fœdus Linguæ, & *inter decem digitos pedum ejus*; & hoc eſt fœdus circumciſionis. Quod ſi dicis, Denudationem non datam fuiſſe Abrahamo, ſcito hanc menſuram

ram jam antea omninò Ipſius fuiſſe; eſt enim modus Adonai, quia ille primus fuit, qui hoc nomen adhibuit. Ex his patet, quod duæ ſint ſpecies Fœderis: *Fœdus* ſcil. *Linguæ*, quod eſt fœdus oris, quo nomine intelligitur fœdus Legis, quod eſt fœdus Olam, quod eſt Fœdus Binah. Alterum eſt fœdus circumciſionis, quod eſt fœdus carnis, fœdus arcus, fœdus Sabbathi. Et inter duo fœdera hæc comprehenſum eſt Fœdus Adonai, quod eſt Fœdus Legis oralis, quod eſt Fœdus denudationis. Et in hunc ſenſum dicitur Ex. 34,27. *Secundum os verborum iſtorum, pepigi tecum fœdus:* quod eſt Fœdus Legis ſcriptæ, & Legis oralis. Tria igitur ſunt fœdera, primum in Binah, יהוה: ultimum in Malchuth Adonai: medium in El-chai, eſt Fœdus Sabbathi, quod ligamen & unionem inſtituit inter Adonai & יהוה. Et niſi foret circumciſionis fœdus, quod eſt Fœdus Sabbathi, non fuiſſemus digni Lege nec ſcriptâ, nec orali, quæ ſunt myſterium Nominum יהוה אדני. Scias autem, Nomen El-chai, quod vocatur Fœdus, eſſe Veſtibulum ubi intratur ad modum Tiphereth, quæ eſt myſterium Legis ſcriptæ, quæ emanat à Binah, juxta myſterium quinquaginta dierum, ſicut diximus. Si igitur homo non ingreditur per hanc portam, quæ eſt fœdus, quomodo aſſequetur Legem, quæ interiùs eſt & in ſupernis. Et quia Fœdus circumciſionis eſt myſterium El-chai, & eſt myſterium Sabbathi, hinc Majores noſtri b. m. in benedictionem circumciſionis inſeruerunt ſequentia: *El-chai, portio noſtra, petra noſtra, præcipe, &c. propter fœdus, quod poſitum eſt in carne noſtra. Benedictus ſis tu Domine, qui pangis fœdus.* Ex quibus apparet, quod nomen El-chai inſertum ſit Benedictioni fœderis circumciſionis. Et propterea dictum eſt Deut. 4,4. *Et vos adhærentes Domino Deo veſtro, vivi eſtis omnes hodie.* Scito autem, quod Fœdus circumciſionis ſit myſterium Sabbathi, juxta myſterium Circumciſionis & Denudationis, & juxta myſterium *memento* diem Sabbathi; & cuſtodi; ubi זכור *memento* ad diem applicatur, & שמור cuſtodi ad noctem, reſpectu

ſpectu Nominum El-chai & Adonai. Et quia Fœdus circumciſionis complectitur duarum iſtarum Sephirarum fœdus, hinc Scriptura inquit Jirmej. 33,25. *Si non eſſet pactum meum cum die & nocte, ſtatuta cœli & terræ non poſuiſſem.* Ubi in voce חקות ſtatuta, continentur nomina El-chai & Adonai; ob myſticum ſenſum vocum חק maſculini, & חקה fœminini generis, quæ ambo *ſtatuti* ſignificationem habent; ejus ſymbolum occurrit in textu Lev. 18,4. את חקותי *ſtatuta mea ſervabitis.* Ubi in voce חקותי *ſtatuta mea* latent nomina El-chai & Adonai. Scito igitur, quod fœdus, quod dicitur diei & noctis, ſit myſterium circumciſionis & denudationis, præceptorum memento & cuſtodi, El-chai & Adonai, Legis ſcriptæ & legis oralis, quæ ſunt myſterium ſtatutorum cœli & terræ, ita ut alterum correſpondeat alteri. Et huc pertinet myſticum illud Pſal. 1, 2. *Et in lege eius meditabitur die ac nocte:* ubi vocula *die* denotat legem ſcriptam, & myſterium El chai, & myſticum ſenſum præcepti, memento, & myſterium circumciſionis: Vocula autem *& nocte* eſt myſterium legis oralis; myſterium Adonai; myſterium præcepti *cuſtodi*; & myſterium Denudationis. Et propterea Lex non tradita eſt niſi illi, qui ſuſcepit fœdus carnis, & per fœdus carnis homo intrat in fœdus Linguæ, quæ eſt Lectio Legis. Atque jam oſtendam tibi, quomodo Deus benedictus ſignaverit nomen ſuum magnum Tetragrammaton in Abrahamum, & in ſemine ejus illo, quod recepit Legem. Exempli gratia, in Libro Jezirah dicitur; *Exſcidit ipſi Fœdus in decem digitis manuum ejus; & hoc eſt Fœdus Linguæ;* hoc eſt ſignaculum יה, ubi Jod myſticè denotatur per decem digitos; He autem deſignat quinque ſcaturigines in Lingua Legis, quæ ſunt אחהע *Gutturales;* בומף *labiales;* גיכק *Palatinæ;* דטלנת *Linguales;* זסשרץ *dentales.* Unde patet, quod ſigillum יה ſit fœdus linguæ, quod eſt fœdus oris. Mox ſequitur: *Et exſcidit ipſi Fœdus inter decem digitos pedum ejus,* hoc eſt fœdus circumciſionis, & ſigillum וה, altera

ra medietas Tetragrammati, ubi notandus numerus decem digitorum, & fœdus circumciſionis, quod eſt unitatis nota, ambo autem efficiunt undecim, qui eſt numerus literarum וה: ubi Vav denotat Legem ſcriptam; He Legem oralem. Omnia autem dependent à fœdere Circumciſionis, quæ eſt radix ima literarum וה, nempe lex oralis, & myſterium Denudationis. Unde Lex non eſt tradita gentili, quia præputiatus eſt. Et hoc ipſum eſt, quod dictum eſt in benedictione cibi; præmittendam ſcil. eſſe mentionem fœderis, mentioni Legis, ita ut dicatur: *Qui poſſidere feciſti Patres noſtros, &c. Propter Fœdus tuum, quod conſignaſti in carne noſtra, & propter Legem tuam, quam docuiſti nos.* Unde etiam ſcriptura Pſal. 147, 19. *Qui annunciat verbum ſuum Jaacobo*, i. e. illi, qui circumciſus eſt in Jaacob. Gentilis autem, præputiatus, qui Legis ſtudio occupatur, obnoxius eſt morti. Et quia Fœdus circumciſionis & Denudationis eſt myſterium Sabbathi & præceptorum memento, & cuſtodi; hinc circumciſio pellit Sabbathum. Eadem porrò fit die octavâ, quod eſt myſterium Adonai, quod eſt myſterium denudationis, post circumciſionem inſtituendæ, totumque myſterium conſiſtit in Nominibus אדני יהוה. Apparet ergo, quod fœdus circumciſionis propterea pellat Sabbathum, quia Illa eadem Ipſa dimenſio eſt. Jam itaque intelliges, inventâ phraſi Fœderis, qua ſignificatione illa accipienda ſit: Utrum de Fœdere Linguæ, an de fœdere carnis, an de denudatione. His autem præmiſſis, cavendum omninò tibi eſt, ne ex illorum ſis numero, qui polluunt fœdus ſanctum; omnes enim textus, qui ſcripti ſunt de Nuditatibus in tota Lege, ab iſtis duabus Sephiris dependent, ab El-chai, ſc. & Adonai: & quidem illorum aliqui ſimul à duabus proximè ſequentibus quæ vocantur Elohim Zebaoth, & יהוה Zebaoth. Et ſic quoque intelligere poteris, quæ ſint jura de retectione Nuditatum, item de eo, qui apprehenſo membro, urinam reddit; & ſimilia, &c. Schaare Orah ſub Nomine El-chai. (Ibidemq; ſequitur אורח)

7. Vi-

7. Vide plura de Fœdere in Sohar Noach f. 47. c. 188. f. 51. c. 202. Lech lecha f. 81. 82. 84. Vajechi 121. c. 481. Achare 26. c. 102. f. 33. c. 131. & in fine bechükkothai 56. c. 253. & Balak f. 95. c. 377. Pinch. 100. c. 397. 398. f. 110. c. 437. Conf. Jeſod.

בְּרֵכָה *Stagnum, Piſcina.* Eſt Malchuth. Illa enim receptaculum illud eſt, quod colligit omnem influentiam ab omnibus locis ſupernis. Quandoque tamen & Binah vocatur ſtagni nomine. Scaturigo autem ſtagni inferioris eſt Tiphereth, per fontem, qui eſt Jeſod. Et ſcaturigo ſtagni ſuperioris eſt Kether per fontem, qui eſt Chochmah. Pardes Tr. 23. c. 2. h. t.

2. In Schaare Orah de hoc nomine reperiuntur ſequentia, (quæ connectuntur cum Diſcurſu de 'אדני.) Piſcinæ cognomē numeratur inter Nomina divina, & reſpondet ײ Adonai. Nomē Tetragrammaton enim, quamlibet inundationē & immanationē, Nomini Adonai infundit, ita ut in hoc opulentiſſima Regis confluant bona, in eoque reponantur. Hoc autem eadem porrò tranſmittit, & implet, quicquid creaturarum neceſſitas exigit, Piſcinæ vel ſtagni inſtar, in quam derivatur flumen, quo hortus & cætera irrigentur. Hinc meritò ipſum Nomen Adonai in Lege Brecha nominari ſolet. Nam בריכה i.e. ſtagnum vel piſcina, ejuſdem eſt originis ac ברכה benedictio. Et hoc eſt nomen illud, quo filiis ſuis benedixit Jaacobh, illudque in hæreditatem ſuſcepit ab Iſaak, & iſte ab Abraham; Abraham verò à Domino altiſſimo, ut (ejus ope) reſeraret portas Adonai, & pro ſe, & aliis omnibus accipere poſſet, quæcunque poſtularet uſus. Hac itaque benedictione Deus eum donavit, juxta illud Geneſ. 12, 2. *Et ſis* ברכה *benedictio*, vel piſcina; quia Ipſa Brechah piſcina ſcil. tuæ poteſtati committitur, quam ſuſcipe, non pro te ſaltem, ſed & pro arbitrio cujusvis hominum impertiaris. In quod vergit illud l. c. ℣. 3. *Et benedicentur in te univerſæ cognationes Terræ:* ac ſi dixerit: quicunque hujus piſcinæ quippiam exoptaverit, id uno te duce expleri poterit: hanc ſi quidem tuam, tuæq; ditioni ſubditam

Digitized by Google

ſtatui. Quare arbitrati ſunt Majores, primum eorum, qui Altiſſimum nomine Adonai vocarunt, extitiſſe Abraham, qui clamabat Gen. 15, 2. ארני ירוי *Quid dabis mihi, &c.* Ab hoc etenim nomine ſua requiſivit commoda. In hujus hæreditatem poſt Abraham ſucceſſit Iſaac, juxta illud Gen. 25, 11. *Poſt obitum Abraham benedixit Deus Iſaaco filio ejus.* Hujus inſuper piſcinæ cauſa inter Eſau & Jacob acerrima longævaque emerſit contentio. Hæc ipſa primogenitura eſt, quam Eſau venalem expoſuit Jaacobo; cujus venditionis contractui acquievit rurſus & Iſaac, dum in Meſopotamiam Syriæ mittebat Jaacobum Gen. 28, 2. 3. Iſtiusque ſemini in hæreditatem donata eſt hæc Piſcina ſeu benedictio l. c. ℣. 3. Ideo cùm Jaacobh morti appropinquaſſet, hanc duodecim Tribubus piſcinam aperuit, ut quævis tribuum hæreditariam ſuam portionem ſuſciperet juxta illud Gen. 49, 28. *Omnes hæ tribus Iiſraël duodecim. Et hoc quod locutus eſt eis pater eorum, & benedixit eis, unicuique ſecundum benedictionem ſuam benedixit eis.* ubi additur: ſingulis ſecundum propriam benedictionem, ne forte exiſtimes, quod pro lubitu cuique benedictionem impertiverit; Verum quod ex hac piſcinâ peculiare condecensque unicuique tribuum conveniebat, id (non proprio, ſed ipſius piſcinæ dictamine,) ſingulis exhibebat. Sic & Moſcheh Mag. n. benedixit Iiſraëli, antequam in promiſſionis Terram tranſirent, juxta illud Deuter. 33, 1. *Et* וזאת *hæc eſt benedictio, qua benedixit Moſcheh vir Dei filiis Iiſraël.* Nomen itaque Adonai myſterium benedictionis exponit; Benedictionem, inquam, quæ ei adhærentes, (omni afflictione ſollicitudineque ablata) divites conſtituit, juxta illud Prov. 10, 22. *Benedictio Domini ditat, & non adjicit dolorem ſecum.* Hæc ibi. Sequitur vox ארני *baſes.*

ברכה *Benedictio.* Itidem Malchuth eſt; ſed tunc temporis, quando influxum aſſugit à dextra; quod ita traditur in Libro Raja Mehimna, locisque aliis. Attamen & Binah vocatur Benedictio, prout dicitur in Tikkunim, ubi allegatur

gatur textus Prov. 10, 22. *Benedictio Domini ipſa ditabit*, quem explicant ex myſtico illo: qui dives fieri vult, ad ſeptentrionem ſe convertat. Differunt ergò Brechah & Brachah; Et Brechah tunc locum habet, quando Ipſa receptaculum eſt influentiæ deſcendentis. Brachah autem, quando Ipſa influendo benedictionem demittit. Pardes Tr. 23. c. 2. h. t.

2. Vide plura de materia Benedictionis in Sohar Vajiggaſch 114. c. 457. Vajechi 121. c. 481. 494. 495. fol. 128. c. 497. Vajera 66. c. 264. Jethro 39. c. 156. Bemidbar 57. c. 227. Pekude 102. c. 407. Balak 97. c. 388. 389. Trumah 70. c. 280. Naſo 69. c. 274. Pinchas 114. c. 455. fol. 122. c. 487. 488. Initio Ekebh f. 130. c. 517. Vaæthchannan 126. c. 504. f. 127. 508. Ekebh 131. c. 521. Lech lecha 61. c. 241. Trumah 70. c. 280. f. 72. c. 286. f. 75. c. 297. ſq. Vajakhel 98. c. 390. Trumah 59. c. 233. ſq. Pekude in Hechalos 118. c. 469. Jethro 39. c. 126.

ברקים *Fulgura.* In Tikkunim R. Schimeon ben Jochai docet, quod fulgura, quæ apparuerunt in promulgatione Legis Ex. 19, 16. ſint de parte Jeſod; quia iſte modus vocatur ברק fulgur. Verba ſunt hæc: Fulgura ſunt de parte Juſti, de quo dicitur Sechari. 9, 14. *Exivit ut fulgur jaculum ejus.* Ubi ſenſus eſt, quod Juſtus ſit ſagitta, ſitque & arcus, exſpuens ſemen, quod ejaculatur ut ſagittam. Pardes Tract. 23. cap. 2.

ברר *Selegit, ſecrevit.* Alibi dictum eſt, quod Vaſa ſeptem Regum delapſa quidem ſint, ſed etiam reſtituta. Notandum tamen, Reſtitutionem nondum factam eſſe plenariam: relictæ enim adhuc ſunt quædam ſcintillæ ſanctitatis in Klippoth. Et diebus communibus extra Sabbathum, Schechinah, quæ eſt Uxor Seir, exulat inter Klippoth, & ſecernit, quæ ſeligenda reſtant è ſcoriis; eademque elevat, ſub notione Aquarum fœmininarum; atque ſic reſtituuntur. Etz Chajim. Part. Ozaroth Chajim. Tract. Injan Ibbur muchin.

בשגם *Eò quod etiam.* Gen. 6, 3. eſt משה numeris æquipollentibus videatur Gemar. Maſſ. Cholin. in fin.& Sohar Pinchas 99. c. 396.

בשׂכּמלו Eſt abbreviatura. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד Benedictum ſit Nomen Gloriæ Regni ejus in ſeculum & perennitatem, de hoc videatur Sohar Trumah 60. c. 237. Pinchas 121. c. 481. Vajikra 2. c. 7. Vaæthannan 127. Et in MSS. R. Jizchak Lorja traditur; כד 24. literas iſtius benedictionis deſignari per כַּד ſeu hydriam Ribkah, &c. Ser Sahabh h. l.

בשמים *Aromata* Exod. 25, 6. Cant. 4, 15. ſunt ſeptem ſephiroth. Et tres Patres vocantur ראשי בשמים *Capita aromatum* Cant. 4, 13. Tiphereth autem ſub myſterio Daath vocatur Caput aromatis Jechesk. 27, 22. Pardes. Tr. 23. c. 2. h. t. Videatur Sohar Zav. 15. c. 60. ubi nota, quod vox נשמה mens, easdem habet literas quas השמן oleum. Item quod voces iſtæ לריח שמן in odorem olei numeris æquipollent cum vocibus iſtarum Patrum: אברהם יצחק יעקב nempe 638. Ser Sahabh. h. l.

בשר *Caro.* Ut plurimum eſt Malchuth; unde illud Gen. 2, 23. *Et caro de carne mea.* Duplex autem eſt caro. Primò in Tiphereth, & deinde in Diminutione, unde Gen. 2. 21. *Et recluſit carnem pro ea:* Ubi reperitur Notio Malchuth in Ipſo: Alia autem eſt caro, Notio nempe Ejusdem infra: unde illud: Gen. 2, 24. *Et erunt in carnem unam.* Hinc de Moſcheh quoque intuitu vehiculi ejus dicitur Gen. 6, 3. *eò quod etiam Ipſe caro.* Ubi vox בשגם æquipollet voci משה. Et iſta omnia adducuntur in Tikkunim. Porrò etiam datur caro ex parte Judicii, quò pertinet illud Num. 11, 33. *Caro adhuc erat inter dentes eorum.* Unde & vox בשר caro, per metatheſin literarum eſt שבר confractio: Nam Schechinah ex parte judicii exiſtens vocatur בשר Caro; eſt enim rubra. Sed coruſcat flammis ob amorem erga maritum ſuum de latere

tere ſeptentrionis, ut uniatur. Et quando non completur benedictio & copula nulla datur ob iniquitatem iſtius ætatis, tunc Ipſa eſt שבר confractio. Et famis tempore, cum nulla extat copula, locum habet textus Gen. 42, 19. *de fractione famis* & ſic v. 1. *fractio in Ægypto.* Et hæc erat transgreſſio Concupiſcentium, qui requirebant carnem, & rejiciebant panem de cœlo; (quo denotatur copula: Panis enim eſt Schechinah, & cœlum Tiphereth,) & volebant carnem. Unde illud Num. 11,33. *Et furor Domini iratus eſt in populum &c.* Caro autem in homine pertinet ad partem ſiniſtram, & putreſcit, ut notum, de quo plura ſub titulo עצב. Pardes Tr. 23. c. 2. h. v. Carnem autem in lacte coquere prohibitum, vide בישול, quia Lac eſt ſymbolum miſericordiæ, caro autem judicii. Duo autem ſunt canales, judicii ſc. è quo ſanguis, & miſerationum, è quo Lac effluunt. Et quando lactent filii, qui ſunt Iiſraëlitæ, ſanguis vi ignis mutatur in Lac, & è canali judicii & ſanguinis fit Lac. Ser Sahabh. h. l.

בת *Filia.* Nomen hoc nudè poſitum refertur ad Malchuth, ſed juxta hanc illius notionem, qua vocatur Jod, prout docuimus Tract. Pard. 14. Iſta notio etiam vocatur filia vel pupilla oculi. Et quando vocatur pupilla oculi, tunc requiritur ut illam ambiant tres colores, qui ſunt Patres, ut notum eſt ex natura oculi, & expoſitum Tract. cit. & Tr. 31. Jod autem vocatur Filia ad relationem Chochmah. Sed reſpectu Binah, notio He vocatur filia; vel pupilla oculi; Nam Uxor ſeu mulier, & filia ejus ſunt duo Hehin, Binah & Malchuth. Quandoque tamen componitur, e. g.

בת קול Filia vocis, Echo. De qua R. Moſcheh docet, quod per Vocem intelligatur Binah, & per Filiam, Malchuth. Et quamvis iſta rectè ſe habeant, aliter tamen tradit R. Schimeon ben Jochai in libro Raja mehimna: verba ſunt hæc: *Et Ipſa eſt Filia vocis ex parte columnæ mediæ, quæ vocatur Vox Tubæ: item, Vox, vox eſt Jaacobi* Gen. 27,22. hæc ibi. Quibus in-

indicat, quod Filia vocis nomen habeat propter Tiphereth. Sed notandum, quod Tiphereth tunc dicatur vox Tubæ, quando appropinquat Binæ & ab Iſta prodit. Ipſa autem Ejusdem vocatur Filia, ad eundem modum quo dixerunt Magiſtri noſtri ad locum 1. Sam. 12, 3. *Et erat illi ſicut filia.* Ne dicas לבת ut filia, ſed לבית ut domus. Omnis tamen Uxor quaſi filia eſt mariti ſui. Eadem porrò

בת מלך *Filia Regis* dicitur, cujus nominis hanc rationem proponit R. Moſcheh, quod Illa nempe Filia ſit Regis ſuperni, cui nomen eſt Binah: quod fortè applicari poterit ad Chochmah, qui modus etiam vocatur Rex, prout dicetur ſuo loco. Ob notionem autem literæ Jod, quæ in Ipſa eſt, ex parte Chochmah, dicitur Pſal. 45, 14. *Tota glorioſa filia Regis intrinſecus*: quia illa notio eſt occultata in medio ſtructuræ ejus, quæ eſt ה: ſicut expoſitum eſt Tractatu Pard. 14. Porrò etiam dicitur

בת זוג *Compar.* Ratio eſt, quia eſt uxor & compar Modi Tiphereth. Et fortè tunc ita vocatur, quando eſt copulata cum marito ſuo. Vid. Sohar Schemoth f. 5. c. 18. & Miſchpatim 44. 45. 46. c. 173. 175. Ki Teze 137. c. 541. ubi & de בת קול. Dicitur etiam

בת גלים Jeſchai. 10, 30. *Filia ſcaturiginum:* quod ita exponitur in Tikkunim, quod ſit Filia decem rotationum vel orbium, quæ ſunt decem ſephiroth, quatenus in Ipsâ continentur. Unde Nomen hoc reſpicit Complexum ejus. Hoc Nomen tamen etiam tunc habet, quando influxum aſſugit à Binah, vel à Cheſed; quamvis & alia detur ratio, de qua ſub tit. גלים. Dicitur porrò &

בת שבע *Filia ſeptenarii*, quando compoſita eſt è ſeptem. Quod non eſt intelligendum de eo ſtatu, quo aliquid accipiat à ſeptem, quia tunc vocatur Beerſcheba: Sed Bathſchebha tunc dicitur, quando ſeptem ſephiræ intra ipſam naturam ejus lucent. In Sohar autem ſectione ſchemini Bath ſchebha appellari dicitur ex parte Gebhurah, de quo dictum ſub nomine

mine אלישבע. Fortè tamen ita quoque appellari poſſet Binah, prout Eadem & Beer-ſchebha dicitur; ut dictum eſt ſuo loco. vid. Sohar Noach 54. c. 216. ſchemini 16. c. 64. f. 17. c. 66. Quandoque etiam vocatur

בת נדיב Filia Principis Cant. 7, 1. ex myſtico illo, quod Filia fuerit Abrahamo. Quando enim unita eſt, & ab eo accipit filum Benignitatis, in Ipſam derivatú, tunc vocatur Filia Principis: quia Abraham & Cheſed vocatur נדיב Princeps. vid. & Sohar init. Chükkath f. 86. c. 343. ſq. Ulteriùs etiam vocatur

בת רבים Filii Magnatum Cant. 7, 4. Cujus explicatio occurrit in Sohar S. Pinchas. Ratio fortè hæc eſt, quia influxum ſuſcipit à tribus Patribus, qui vocantur Magnates, prout dicitur tit. רבים Pard. Tr. 23. c. 2. Et Sohar vajechi f. 126. c. 501. Schemoth f. 6. c. 22.

בתי גואי ולאו בראי *Domus internæ vel externæ.* Internæ ſunt tres ſephiræ primæ occultæ: externæ autem ſunt ſeptem Sephiroth, ſeptem dies ſtructuræ. vid Tract. 8. libri Pardes & Tract. 23. c. 2. h. l.

ג

ג *Ghimel.*

IN Libro Temunah traditur, quod vis iſtius literæ ſit in Binah, ut iſta eſt tertia. Vocatur autem Ghimel à benefaciendo, quia benefacit omnibus, reducendo extrema ad medium. Reducit enim judicium & miſericordiam ad æqualitatem, & per illam citò producunt operationes. Alludit tamen etiam ad phraſin illam Num. 17, 8. ויגמל & maturabat vel proferebat amygdala. Quæ ambo plana ſunt ſatis; ab Illa enim Gebhurah accipit miſerationes, & lavatur lacte Matris. Cum igitur Eadem judicium ſuſcipit, tum pax reperitur inter Judicium & & Benignitatem. Atque hoc modo omnes ſeptem Sephiroth ſtructuræ ab Illâ influxus ſuſcipiunt, & per illam promtas edunt operationes. Figura autem hujus literæ refert Vav &

Sain; Sain autem alludit ad Nezach, & Vav ad Tiphereth. Unde natura ſpiritualis hujus literæ hoc indicat, quod fundamentaliter influxum aſſugit à Binah, & formata ſit per Tiphereth & Nezach, unde dominium ejus per ſolem, qui eſt Tiphereth. Hæc & alia plura reperies in Pardes Tract.27. c.6. Quod autem figura ejus repræſentet corpus & fœdus, vid. Sohar init. Tezavveh.79. c.316. Et Gemara Tractat. Megillah f.15. & Cholin 104. Ser Sahabh.

גאולה *Redemptio, Liberatio*; eſt Binah, quippe quæ fundamentum eſt Liberationis juxta illud Lev.25,31. ***Redemptio erit ei, & in Jobel egredietur.*** Judicia enim accuſantia non ulteriùs adſcendunt, quam uſque ad Binah. Ab hoc autem modo Redemtionem haurit Jeſod, qui vocatur Goël redemtor ex parte Binah, derivatque redemtionem in Malchuth; & huc pertinet illud: Ruth. 3,13. ***Si redemerit te, bonum,*** ſicut dicitur: ***Elevate Juſtum, quia bonus.*** Jeſch. 3,10. ***Si noluerit redimere te, ſi vires deſunt, & redimam te Ego, Binah,*** ut dictum ſuo loco: ita tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim. In Sohar autem Sect. Æmor dicitur, quod Malchuth vocetur Goël Redemtor per Jeſod, qui modus influxum immittit in eam per Nezach & Hod, qui ſunt auxiliatores ad copulam, prout notum eſt, quod ſint duo teſticuli maſculini. Diciturque quod reſpectu iſtorum quatuor, ſimul ſumtorum, qui ſunt Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth, vocentur quatuor Redemptiones. Pard. Tract.23. c.3. h.t.

2. Redemtio & precatio combinandæ ſunt: Redemtio enim eſt modus Jeſod, qui combinandus eſt cum precatione, quæ eſt Malchuth (Literæ enim initiales סגל denotant voces סמיכת גאולה לתפלה applicatio Redemtionis ad precationem) Tunc enim combinantur duo nomina ידוד ארני h.m. יאקרונקי. Quod ſi quis hanc intentionem prætermittat, idem eſt ac ſi Amhaarez atque idiota foret. Vide Sohar Chaje Sarah 79. c.314. & init. Vajiggaſch. & Trumah 57. c. 227. f. 62. c. 245.

c. 245. f. 70. c. 277. Achare. 34. c. 135. Miſchpatim 53. c. 211. Vajakhel. 88. c. 351. & f. 97. c. 388. & Taſria in fin. 23. c. 92. & Naſo 59. Pinchas 112. c. 448. Ser Sahabh. h. l.

גאוה *Elatio, ſuperbia.* vid. Sohar Miſchpatim 46. c. 81.

גאון *Excellentia, ſublimitas, Celſitudo.* Hoc Nomen R. Moſcheh ad Tiphereth refert. Verba ejus ſunt hæc: גאון Explicari poteſt ex Textu Pſal. 47, 5. *Excellentiam Jaacobh, &c.* item Exod. 15, 1. *Cantabo* ליהוה *Domino, quia* גאה *excellenter magnificatus eſt.* Quod tamen non plenè probat. Videtur autem Nomen hoc Excellentiæ tunc adhiberi, quando Ipſe influxus hanc notionem habet, ut per illum magnificetur Sephirah, & quaſi veſtiatur Excellentiâ & Majeſtate: in quem ſenſum analoga quædam & in Sohar occurrunt. Pardes Tr. 23. c. 3.

גאות הים *Elatio Maris,* Pſ. 89, 10. In Sohar Par. Noach traditur, quod filum Cheſed, protractum uſque ad Malchuth, vocetur *Elatio maris.* Ratio eſt, quia illud extollit mare & elevat iſtud in ſublime, ut uniatur cum marito ſuo; juxta illud Cant. 2, 6. *Et dextra ejus amplexetur me.* Pard. ib.

גבוה *Altus, elatus, excelſus.* Hoc nomen nudè poſitum, refertur ad Æn-Soph ſeu Infinitum, quippe qui Excelſus eſt ſuper omnia in infinitum uſque. Aliquando tamen accidentaliter etiam alii modi ſic appellantur, ſicut ſcribitur Eccl. 5, 7. *Quia Excelſus deſuper excelſum cuſtodit, & excelſi ſuper eos.* Pard. ib.

גבול *Terminus.* In Tikkunim traditur, quod Malchuth Termini nomine vocetur, quia Illa eſt terminus Nominis Tetragrammati, quod ad Ipſam uſque pertingit, nec ulteriùs. Ipſa enim eſt He ultimum; & Ipſa poſtremum & finis totius Aziluth. Ipſa autem ſic vocatur reſpectu Modorum Binah & Chochmah. Nam reſpectu Principii emanativi Ipſa aſcendit ad interminabilitatem uſque. Principium autem emanativum reconditur & unionem habet in Kether. Pard. ib.

Digitized by Google

גבורה *Fortitudo, Robur, Rigor, exactitudo, ſeveritas.* Eſt menſura Jizchak, menſura ſcilicet Judicii duri & rigoroſi. Et in libro Schaare Zedek ratio hæc datur, quia nulla creatura conſiſtere poteſt hoc in loco propter vehementiam judicii, & vim exactæ ſeveritatis, exceptis Heroibus illis rigoroſis qui terrent & ſubigunt concupiſcentiam ſuam. Unde etiam dicitur: quis eſt גבור heros fortis? qui domat & ſubigit concupiſcentiam ſuam. Quorum verborum hic eſt ſenſus, quod talis Gibbor & Heros ſit thronus & ſedes Gebhuræ, dignusque qui ingrediatur in palatium ejus. Et quia etiam Pluviæ deſcendunt vi judicii, hinc dicitur Gebhurah, ſeu exactitudo pluviarum. (primum enim exactè inquiritur, utrum mundus illis ſit dignus, an minus.) Unde Majores noſtri dixerunt: Tam rigoroſa eſt dies pluviæ, quàm dies judicii. In Libro Schem autem R. Moſcheh hanc adducit rationem, nominis Gebhurah, quia Iſta prævalet & evincit ut exerceatur judicium atque ultio prout fas eſt, erga ſuperos & inferos. In libro Orah autem pulchrè de his ſcribitur; verba hæc ſunt: (ſub Nomine Elohim, poſt diſcurſum de Nomine ipſo אלהים) Hæc menſura prævalet ut judicium exerceatur contra flagitioſos atque peccatores, & vindictam ſumit ab impiis & rebellibus erga Deum benedictum. Et quia Ipſa eſt Tribunal ſupernum, omnibusque retribuit prout promeriti ſunt, hinc vocatur Gebhurah, ob vim & potentiam & dominium ſuum, quo poteſtatem habet judicandi & ulciſcendi, & ſubjugandi omnia, ita ut coram eâ nihil queat ſubſiſtere. Unde Propheta inquit Jeſchai. 51, 9. *Suſcita te, ſuſcita te, indue robur, brachium Domini, &c. Nonne tu es* (brachium illud,) *quod exſcidit ſuperbam* (Ægyptum,) *& vulneravit Draconem.* Niſi enim Hujus robora forent, nulla eſſet judiciorum executio, nec punirentur pertinaces. Sed quia ſeveritas hæc tam robuſta eſt & prædominatur omnibus, judiciorum in Tribunali ejus pronunciatorum datur executio. Cum autem peccant Iiſraëlitæ, Gebhurah debilitatur per peccata

cata eorum, & aliquatenus abſumitur. Id quod eſt quod dicit Propheta Jeſchai. 63, 15. *Ubi Zelus tuus, & fortitudines tuæ.* Ubi Gebhurah reſpondet & dicit Deut. 32, 18. *Petram, quæ genuit te, obliviſceris; & oblivioni tradis Deum, qui parturivit te.* Ob peccata ergò debilitatur Gebhurah, & dextra retrorſum trahitur: unde Thren. 2, 3. *Reduxit retrorſum dextram ſuam.* Supra Gebhuram autem eſt Scaturigo è qua Gebhurah influentiam haurit, cui nomen eſt Binah; & ex Iſta multæ ſpecies potentiarum Gebhuræ ſcaturiunt, quæ vocantur Gebhuroth; id quod ipſum eſt quod dicitur Pſal, 106, 2. *Quis eloquetur fortitudines Domini?* (Per Quis autem intelligitur Binah.) Cum autem Iſraelitæ juſti ſunt, Iſtæ Gebhuroth virtutes ſuas infundunt in Gebhuram, & tunc Iiſraëlitæ prævalent Gentibus. Et cum Gebhurah eſt in robore ſuo, tunc præliatur cum Gentibus, & vindictam Iiſraëlis ſumit ab hoſte. Hæc ibi. (ſequitur ibidem בית דין של מעלה) In Schaare Zedek autem ſub nomine גבורה in Binah, dicitur, quod Binah vocetur Gebhuroth, quia Gebhuroth enervent vim Gebhurah ſicut dicitur Jeſchai. 14, 27. *Et manus ejus extenſa, &* מי *quis redire faciet eam.* Hæc ibi. De Gebhura porrò R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim hæc tradit: quod פחד *Timor* vocetur Gibbor, validus genere maſculino: Malchuth autem fœminino genere Valida; ſicut dicetur in גדולה. At Tiphereth ex parte Gebhurah etiam vocatur Gibbor. Et ſic Gabriel Angelus, quatenus influxum aſſugit ab hoc, dicitur operari Gebhuroth. De his in Sohar Sect. Jethro f. 37. c. 148. habentur hæc: Pſal. 106, 2. *Quis eloquetur.* Quid eſt ימלל? dici de- " bebat ידבר: Dixit R. Chija. Scriptum eſt Deut. 23, 25. & " decerpes מלילות ſpicas manu tua. *Gebhuroth Domini?* Hæ " multæ ſunt, & ab una Gebhurâ prodeunt. Et traditum eſt; " Gebhurah illa una ſuperna eſt corona coronarum circum- " dans eas: & ab ea prodeunt quinquaginta Portæ, ad dextram " aliquæ, & aliquæ ad ſiniſtram: & quælibet dicitur Gebhu- "

 rah;

„ rah; & quælibet circundata eſt ſtipatoribus robuſtis, propriā
„ figuram habentibus & fulgidis: Omnes autem vocantur *Ge-*
„ *bhuroth Domini.* R. Chija reponebat: Vox illa גברות For-
„ titudines defectivè ſcripta eſt; omnia enim in Illa compre-
„ henſa ſunt. Hæc ibi. In hoc diſcurſu formatur objectio;
dicendum nempe fuiſſe וידבר, quod propriè eſſet phraſis lo-
quendi: Vox enim ימלל eſt Chaldaica, quæ in lingua Sancta
non eſt in uſu. Reſpondet autem R. Chija, quod vox ימלל,
non habeat ſignificationē eloquendi, ſed colligendi & congre-
gandi juxta ſenſum textus Deut. 23, 25. Decerpes meliloth,
quod habet ſignificationem manipulorum, collectionis ſpica-
rum; Unde ſenſus dicti ſit hic: Mi, id eſt Binah, (ut ſuo loco
dicetur) colligit & comprehendit omnes Gebhuroth. Id enim
vult, cum dicit: Multæ ſunt Gebhuroth; & illæ prodeunt at-
que emanant à Gebhurâ una, quæ eſt מִי quis. Intentio hæc
eſt, quod etiam Binah dicatur Gebhurah: in quem finem eti-
am probationem adducit, dicens: Traditio ſic habet: Datur
Gebhurah una ſuperna, hæc eſt Binah; hanc vocat Coronam
Coronarum; quia datur & alia Gebhurah, nempe Ipſa Sephi-
rah & menſura, quæ Gebhurah dicitur abſolutè & per ſe. Quia
autem hæc etiam vocatur Gebhurah ſuperna, eò quod etiam
detur Gebhurah inferior, quæ eſt Malchuth; ideò illam vo-
cat Coronam Coronarum, ut intelligatur Binah, quæ eſt Co-
rona ſuper Caput Aziluth, quæ etiam ſunt Coronæ ſuper cæte-
ra omnia. De hâc dicit, quod Coronet eas, id eſt, quod cir-
cumdet & contineat Sephiras in ſe; ita ut in eâ comprehen-
dantur quinquaginta portæ; quæ ſunt quinque Sephiroth,
quælibet è decade conſiſtens; prout expoſuimus Tractatu de
50. portis. Illarum quædam ad dextram, quædam ad ſiniſtram
ſunt, ut ibidem dictum eſt: Iſtarum quælibet vocatur Gebhu-
rah: quia enim ſunt progenies Gebhuræ magnæ ſupernæ, quæ
eſt Binah, mater omnium, hinc juxta iſtius nomen vocantur
Gebhuroth. Quælibet autem iſtarum coronatur ſtipatori-
bus

bus figuratis fulgidis, id eſt, quælibet iſtarum Gebhurarum virtutes habet ſub ſe infinitas, intra quas ipſa protenditur; quarum omnium ſylloge & congeries appellatur Gebhuroth Domini. Et propterea de illis dicitur: Mi, i.e. Binah, colliget & comprehendet Gebhuroth Domini; Iſta enim continet illas. Ad quæ R. Chija inquit: Omnia in Ipsâ continentur. Senſus eſt hîc: quia in additione non dicitur verbotenus, quod etiam ipſa vocetur Gebhurah, ſed illa tantum vocatur מִי quis, & comprehendit omnes Sephiras: hinc R. Chija annotat, quod vox גברת ſcribatur defectivè, ut oſtendatur, quod omnes contineantur in Gebhurâ unâ, quæ omninò Binah eſt, & de illâ intelligenda ſit vox גבורת defectivè ſcripta, (quaſi in ſingulari, Fortitudinem Domini,) Unde diſcimus, quod & Binah vocetur Gebhurah Domini, & in eâ contineantur quinque Gebhuræ; quarum quælibet extendatur in multas Gebhuras alias. Nullatenus autem ſic exponendus eſt locus iſte, ut vox ימלל ſenſum habeat ſuccidendi, vel exſcindendi, quia intentio loci id planè non admitteret. Pardes Tr. 23. c. 3.

2. In re metallicâ Gebhurah eſt claſſis ad quam aurum refertur, quæ ſuam iterum habet Decadem, ita ut ad ipſius Kether referatur כתם aurum inſigne primarium, quod Cant. 5, 11. ad Caput refertur. Ad Chochmah בצר aurum quaſi intra munitiones reconditum; Ijob, 22, 24. 25. c. 36, 19. Ad Binah חרוץ Prov. 8, 10. ab effoſſione, quod nomen ad genus fœmininum ſpectat. Ad Cheſed, זהב שחוט aurum ductum 2. Par. 9, 5. quia habet analogiam Fili Cheſed. Ad Gebhurah זהב nudè, quia ab aquilone aurum venit Ijobh 37, 22. Ad Tiphereth זהב מופז & פז 1. Reg. 10, 18. Pſal. 21, 4. Pſ. 19, 11. Dan. 10, 5. ſic enim componuntur Tiphereth & Malchuth, in Throno deaurato 1. Reg. 10, 18. item cum dicitur Vas auri Ijobh 28, 17. Corona auri Pſal. 21, 4. baſes auri Cant. 5, 15. Ad Nezach זהב סגור aurum incluſum 1. Reg. 6, 20, 21. Ijobh 28, 15. nempe ad ſeminificandum. Ad Hod זהב פרוים, 2. Par. 3, 6.

3,6. 1.Reg. 6, 20. à ſimilitudine ſanguinis juvencorum; hic modus autem ad ſiniſtram rubet. Ad Jeſod זהב טוב aurum bonum, Gen. 2, 12. Hic enim modus, cum Juſti nomine & bonus dicitur. Ad Malchuth autem זהב אופיר Ijobh 22, 24. 1. Par. 29, 4. eſt enim Terræ nomen, quaſi à cinere dictæ. Æſch Mezareph c. 2.

גבורות *Robora.* Ita vocatur Binah, juxta textum Pſal. 106, 2. *Quis eloquetur robora Domini.* Menſura enim illa, quæ Gebhurah dicitur, eſtque *Timor Jizchak* Gen. 31, 42. Gebhurah dicitur in ſingulari, non verò in plurali Gebhuroth, quia multi anguſtiatores (ſatellitum inſtar) circa ipſam conſiſtunt: & ſi Iiſraëlitæ peccant, ipſa non prævalet; quia Principibus illis circa illam conſtitutis tunc facultas datur obloquendi, Ipsâ interim debilitatâ. Idque juxta myſterium locorum Deut. 32, 18. & Jeſchaj. 51, 9. & c. 63, 15. Omnia autem hæc contingunt, quia Præfecti & Principes populorum mundanorum menſuræ Gebhurah adverſantur, qui ſunt Anguſtiatores. Unde Propheta exclamat de modo Gebhurah Thren. 1, 3. *Transmigravit Jehudah præ afflictione, ipſa habitavit inter gentes, omnes perſecutores ejus apprehenderunt eam inter anguſtiatores.* Ubi notetur vox בין המצרים inter anguſtiatores; omnia enim intelliguntur de Modis Gedulah & Gebhurah, qui anguſtiatores habent; ut dictum eſt. Sed Sephirah Binah, quæ ſuperior eſt omnibus Præfectis Populorum, nec Mezarim vel adverſarios habet, Illa vocatur Gebhuroth, quia omnia ſubigit ſubter ſe. Inque hoc conſiſtit myſterium Tubæ magnæ, nimirum ad Redemtionem & Libertatem. Quia igitur ipſa prævalet omnibus Fortibus, ita ut nemo ex omnibus Principibus ſupernis ad Ipſam ſeſe applicare queat, hinc textus exclamat: Ille qui vocatur Mi, eloquetur Gebhuroth Domini. Et huc pertinet locus Jirmei. 4, 2. *Et benedicent ſe in eo Gentes & in eo laudabunt ſe.* Quod probè notandum; unde etiam intelligi poteſt, quare precationi illi inſerta ſit hæc clauſula: *Quis ſicut*

Tu,

Tu, Magiſter Gebhurarum; & quis Tibi ſimilis? Schaare Orah in Binah poſt nomen שופר גדול; ſequiturque nomen תהילה.

גבירה *Heroina, Auguſta, Domina.* Ita vocatur Malchuth, quia Iſta eſt גברת *Hera.* Datur tamen & ancilla, ſicut dicitur Prov. 30, 23. *Et ancilla cum hæres ſit heræ ſuæ;* de qua dictum in Tract. de adverſantibus.

גבעות *Colles.* Binah & Malchuth ſingulæ vocantur Collis nomine, prout & in Sohar declaratur. Hoc tamen nomen etiam tribuitur Virginibus poſt eam, ſociabus ejus (Pſ. 45, 15.) & quidem in Sohar ad locum illum Jeſchai. 2, 2. *Et erit in noviſsimo dierum; præparatus erit mons domus Domini in capite montium, & elevabit ſe præ collibus:* ubi dicitur, quod Colles ſint Virgines poſt eam, ſociæ ejus, quibus illa eſt ſuperior. In Sohar autem Sect. Vajechi dicitur Collium appellationem denotare magnificentiam, & ſic vocari modos Binah & Malchuth. Et explicationis iſtius fundamentum in eo conſiſtit, quia collium inſtar ſunt excelſæ & elevatæ ſuper id, quod infra eas eſt. Malchuth enim ſublimior eſt omnibus copiis & exercitibus ſuis inferioribus. Binah autem ſublimior eſt totâ ſtructurâ. Quod autem idem nomen alibi Virginibus tribuitur, ob contextum fit; quia enim *Domus Domini* eſt Malchuth, & textus dicit, quod iſta ſe elevatura ſit præ collibus; fieri non potuit, ut ibi collium nomine intelligeretur Binah & Malchuth, unde exponitur de Virginibus, &c. Fundamentalis autem explicatio nominis Collium eſt de Binah & Malchuth.

2. Porrò Malchuth etiam vocatur גבעת הלבונה *Collis thuris,* Cant. 4, 6. ob analogiam hujus vocis cum לבנה Luna, de quo ſuo loco. Pardes Tr. 23. h. l.

גבר *Vir.* Vid. Sohar Schlachlecha 82. c. 325.

גבריאל *Gabriel Angelus.* Vid. Talmud Tract. Schabbath c. 5. in f. fol. 50. c. 2. ubi invenies, quando hic Angelus baculum mari inſeruerit, pro formandâ ex colluvie ejus Terra, in quâ deinde condita eſt Roma. & c. 1. f. 12. in Additamentis, ubi

dicitur, Angelos cognoſcere cogitationes hominum, & callere omnes linguas, Aramæa vel Syriacâ excepta: Gabrielem autem eandem ſcire, quia Joſephum docuerit 70. linguas. Iſte eſt qui Animam (deſcendentem) deducit ad loca hæc inferiora. Et cantiones ad ipſum pertinent, quia dici poteſt Gebher Vir è domo Levi, quæ eſt menſura Geburah. Sub ipſo eſt Angelus quidam, cui nomen eſt Lailah, qui præfectus eſt conceptionibus vid. Tr. Niddah f. 16. & iſte interrogat, de hâc vel illâ guttâ, quæ futura ſint ejus accidentia. Ejusque miniſterium & ablegatio ſimul comprehendit Judicium & miſericordiam. Nomen גבריאל cum duplici (volatu, quo emetitur univerſum) per Gematr. æquipollet voci רחם. Idemq; in Hechaloth ſeu Palatiis Jezirah locum habet ad latus ſeptentrionale. Conſiſtit ex igne & aquâ Vajakhel 117, & 114. c.440. & Schemoth 5. c. 18. Et vocatur איש *Vir* Dan. 9, 21. quia componit Virum ex corpore & anima; efficitque ut tempore futuro pervenire queat Anima in Terram Iiſraël ſub horam ſc. Vivificationis mortuorum. Chaje Sarah 77. c. 308. Idem quoque præfectus eſt maturationi fructuum, quæ ſunt Animæ illæ, quarum ſors permanens eſt (uſque ad vitam futuram, quamvis intereſſe hîc ipſis perpetuò detur.) Tr. Sanhedrin. f. 95. Idemque eſt ſpiritus ſententias promulgans, vid. Commentar. in Libr. Zeniutha & Sanhedrin f. 44. Tria autem habet nomina פסקון / אטמון / סגרון: Et de ipſo ſcriptum extat Ijobh 38, 36. Quis dedit לשכוי Gallo (qui Geber dicitur) intelligentiam. Idem quoque factus eſt ſerpens coram Moſcheh. Hic ipſe quoque eſt ſcriba, v. Tr. Megillah, ubi Schimſchi delevit (Mardochæi memoriam in Chronicis contentam) Gabriel autem iterum ſcripſit. Ser Sahabh h. l.

גג החופה *Tectum cæli fabrilis ſub quo deſponſationes conjugum fiunt.* Ita vocatur Corona Summa, ex eo, quia eſt celſiſſima totius Aziluth, ad inſtar Tecti: ſuperintegit enim eandem tanquam Appirjon ſeu Umbella nuptialis & cœlum deſponſatorium, prout dicetur tit. חופה Pard. ib.

גד Communiter *Turma.* Eſt nomen Schechinæ, quatenus reſpectum habet ad dextram: atque ſic exponitur in Tikkunim. Ubi etiam ſequentia: Quare vocatur גָּד ? quia conſtat è ſeptem Sephiris, quarum numerus æquipollet voci גָּד (cujus numerus eſt 7.) Hæc ibi. At in Sohar Par. Vajechi hæc occurrunt: גָּד *reſolvitur in Gimel, & Daleth.* Gimel eſt Binah, influens in Daleth, i.e. Malchuth, quæ pauper eſt ut notum. Et quia hæc vox ſeptenarium refert, per eandem etiam intelligi poſſunt tres Patres, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth: & quatuor mox infra ſequentes, quæ ſunt Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth; quia per iſtas deſcendit influentia. Ratio autem, quod Iſta vocetur Gad ex parte Cheſed, hæc eſt; quia Binah dicitur גומלת חסד benefaciens, in quo conſiſtit natura Literæ Gimel, cujus petiolus inferior ad dextram tendit. In Tikkunim autem alibi ſic traditur: גד repræſentat dextram & ſiniſtram, beneficium pro pauperibus. Hæc ibi. Ubi per dextram, cui correſpondet nomen beneficii, intelligitur Binah, quæ benefacit & inclinat ad dextram: Per pauperes autem intelligitur Malchuth, qui eſt locus Pauperum, qui inclinat ad ſiniſtram ob myſterium egeſtatis. Pardes Tr. 23. c. 3. Vid. Sohar Vajechi 125. c. 496. behaalothecha 74. c. 295.

גדולה *Magnificentia, magnitudo.* Ita vocatur Cheſed, quia (ut ait unus Interpretum) omnes Sephiræ, atque potentiæ incrementum capiunt ab illâ, imò ipſi etiam accuſatores, prout ait ſcriptura Pſal. 104, 21. *Leunculi rugiunt ad prædam, & ad quærendum ab El eſcam ſuam.* Ubi per Leunculos intelliguntur Accuſatores (Diaboli) hi rugiunt, ut ſcilicet in medium proferant calumnias, rumoresque infames, utque accuſent mundum inferiorem. Et quamvis emanaverint è parte ſiniſtra, tamen ab El quærunt eſcam ſuam: El autem eſt menſura Cheſed, unde iſti quærunt influxum ſuum. Et propterea Cheſed vocatur Gedulah. Hæc ille. In Tikkunim autem traditur, quod Cheſed vocetur גדול magnus; Malchuth autem

 ab

ab iſtius parte, appelletur גדולה magna; ſicut & in modo Gebhurah, Timor גבור robuſtus, & Malchuth ab illius parte גבורה robuſta dicitur; verba ſunt hæc: Ex parte trium Patrum, quorum Nomina ſunt אל, אלהים, & ידוד, qui ſunt Deus magnus, fortis & terribilis, Illa vocatur, magna, fortis, pulchra. Hæc ibi. Vox autem גדולה cum de Malchuth dicitur, etiam ſic reſolvi poteſt, quaſi diceretur גדול ה quaſi Litera He voce גדול per quam intelligitur Cheſed ceu veſte veſtiretur. Sic & in Tiphereth, ubi He eodem pariter modo Tiphereth vocatur ſed fœminino genere; de quo ſuo loco. Pardes l.c.

גווני *Colores.* Vid. Sohar Trumah 57. c. 227. Balak 96. c. 386.

גויה *Corpus.* Interpretes & in ſpecie R. Moſcheh hoc nomen referunt ad Jeſod; ſed hoc è longinquo petitum eſt. Et verum quidem eſt, quod Jeſod, Fœdus circumciſionis vocetur ראש גויה caput vel principium corporis in compoſitione. Sed in Tikkunim nomen גויה exponitur de Tiphereth his verbis: Jechesk. 1, 11. *Et duæ tegebant corpora eorum*, hæc eſt columna media, quæ eſt corpus. Hæc ibi. Et res plana eſt. Pardes Tr. 23. c. 3.

גולגולת *Cranium, Calvaria.* Eſt cognomen trium priorum ſimul ſumtarum. In ſpecie autem in Cranio ſunt tres auræ ſeu ſpiritus; & tria cerebra; quæ ſunt יוד הי ואו הי Tria Jodin in Kether: & יוד. הא ואו הא tria Alephin in Chochmah (quaſi mille fœminæ) auræ autem ſeu Spiritus qui in eis, occultant illa Jodin, quæ ſunt guttæ cerebrinæ (ſeminales) occultæ. Et ſicut occultantur Guttæ intra ſpiritûs inibi exiſtentes ſupra dictos, ita Kether occultatur intra Chochmah. Et hæc omnia allegoriam capitis referunt. Sed קרקפתא os cranii in ſpecie vocatur Kether; quia ſicut os illud ſuperimminet cerebro & omnibus; ita Kether eſt ſuper omnes Sephiras, easque coronat. Pard. ib.

גולות הכותרות *Rotunditates, ſeu vaſa rotunda capitellorum,*

rum. Capitella rotunda. Notum eſt ex 1. Reg. 7, 41. quod in opere Salomonis in Sanctuario hæc fabricata fuerint ſuper caput columnarum, quibus impoſita fuerunt nomina Jachin & & Boas, reſpectu habito ad Nezach & Hod. Capitella igitur hæc reſpectum habuerunt ad Gedulah & Gebhurah, ad dextram ſc. & ad ſiniſtram, ita ut Gedulah vocari poſſit Capitulum dextrum; & Gebhurah Capitulum ſiniſtrum.

2. Sed Jeſod vocatur גולת הזהב Eccleſ. 12, 6. Sechari. 4, 2. *Capitulum rotundum aureum, lecythi inſtar*, quod emittit oleum pretioſum in ſummitatem candelabri. Aurum autem purum ad partem judicii refertur, prout dictum Tractatu Pardes 21. ad nomen Elohim, & l. c.

גוף *Corpus.* Ita vocatur Tiphereth. Ratio eſt; quia ſicut corpus à ſe exſerit manus & pedes in quatuor latera; ita Tiphereth habet duo brachia, quæ ſunt Gedulah & Gebhurah, illa ad dextram, hæc ad ſiniſtram; & duo crura Nezach & Hod; Ipſe autem repræſentat corpus in medio. Et ſicut è corpore prominet membrum inter crura; ita è Tiphereth producitur Jeſod. Et ſicut corpus ſupra ſe habet caput; ita ſupra Tiphereth ſunt tres primæ. Porrò ſicut corpus habet ventrem; ita Schechinah venter eſt modi Tiphereth. Ita enim tradit R. Schimeon ben Jochai: Schechinah eſt Venter, corpus Ejus autẽ eſt columna media. Ubi intelligitur ea Ipſius notio, qua in domo mariti eſt, ante diminutionem. Et ex his intelligi poteſt, quod ſcribit R. Moſcheh in Libro Schem: quod ſc. Tiphereth appelletur corpus Schechinæ; nempe juxta acceptionem modò dictam. Quamvis Ipſe etiam aliter explicet dum inquit: Dum dicitur Corpus Schechinæ, ſciendum quod tota ſtructura ſimul ſumta vocetur Schechinah; ſicut & Malchuth Schechinah vocatur. Si ergò tota Aziluth ſimul ſumitur, Tiphereth eſt corpus, tres autem primæ, ſunt Caput, &c. ſi autem ſermo eſt è textu Gen. 2, 18. *Adjutorium ex adverſo ejus:* ibi Adam intelligitur integer, ſicut dicitur: *Maſculum & fœminam crea-*

 vit

vit eos,&c. Gen. 5, 1. Hæc ille. Quæ fundamentalia ſunt, concordantia cum verbis R. Schimeon ben Jochai. Pardes l. c.

גזילה *Rapina.* Vid. Sohar Vajikra 7. c. 25. 26. Kedoſchim 42. c. 166.

גזירה שוה *Deciſio æqualis*, aliàs *argumentum vel locus à Pari.* In Tikkunim autem dicitur, quod ita vocetur Tiphereth; quia iſte modus abſcindit & ſeparat Klippoth ſeu cortices, ne aſſocientur, & aduniantur, ſed ſeparati maneant. Vocatur autem *æqualis*, quia Ipſe æqualitatem inducit inter duo extrema quæ in Sanctitate, ſub myſterio Conciliationis. Pardes Tr. 23. c. 3. h. t.

גזריאל Eſt ille qui ſuſcipit preces Iiſraëlitarum. Vid. Sohar Vajakhel f. 89.

גחלת *Pruna.* Ita vocatur Chochmah, quando veſtita eſt myſterio Gebhurah. Atque ſic & Malchuth vocatur Pruna, dum ab illo loco influxum accipit, quamvis Ignis magnitudine differant. Et huc pertinet commune illud ſimile; de *flammâ quæ cohæret cum prunâ.* Sicut enim pruna è potentiâ ſuâ educit flammam, quæ aliquid novi eſt in eâ; (quamvis flamma fundamentaliter fuerit in potentiâ prunæ, nec aliquid ipſi addatur, niſi quod flamma ex occulto producatur in manifeſtum:) Ita Jod de ſe emittit literas He, Vav, He: ita ut Jod ſit inſtar prunæ, Vav autem flamma: He primum autem ſunt quinque lumina fulgentia quinque coloribus He ultimi; ſicut diximus Tractatu de coloribus 10. Deinde etiam expoſuimus Tractatu de ordine ab imo aſcendendi, 15. quod, ſicut Jod eſt Chochmah à Summis deſcendendo, atque pruna cum flammâ: ita etiam detur Jod tanquam pruna & flamma ab imis aſcendendo; juxta myſticum illud: *Ego primus, & Ego noviſſimus.* Jeſch. 44, 6. cujus ſymbolum quoque reperitur in figura literæ א. Pardes Tr. 23. c. 3.

2. Vox גחלת per gematr. æquipollet voci אמת 441. quæ

quæ eſt menſura Moſcheh. Vox שלהבת *flamma* autem reſolvitur in has שת הבל Ser Sahab. h. l.

גט *Libellus, inſtrumentum*, in ſpecie *libellus repudii.* Vid. Sohar Vajechi 126. c. 501. Pinchas 113. c. 454. & fol. 115. c. c. 459. Conf. גירושין it. דמעות & Achare 34. c. 135. & Vajikra 2. c. 7.

גיד הנשה *Nervus luxatus, Vena Iſchiatica.* Gen. 32, 32. R. Schimeon ben Jochai tradit hoc nomen tribui Schechinæ cum Juſto. Schechinah enim vocatur גד ut dictum ſuo loco: aſſumto autem Jod Juſti, inde fit גיד de loco autem Gen. 32, 25. *Et movit ſe acetabulum femoris Jaacobh*, dictum eſt Tr. 17. de femore Jaacobh. Pard. Tr. 23. c. 3. h. t.

2. Cum voce הנשה correſpondet numeris vox שׂין & per metatheſin השׁנה annus in quo 365. dies, ut in homine qui eſt microcoſmus, 365. nervi. Sohar Vajiſchlach 97. c. 390. & Ba f. 18. c. 72. Ser Sahabh.

גיהינם *Gehenna.* Omnes Interpretes in eo conſentiunt, quod hæc vox ſit ſub Gebhurah. Rationem dat R. Moſcheh, quia pertinet ad latus Accuſatorum ab intra & ab extra. Et hic eſt Ignis ille non exſufflatus Ijobh 20, 26. ſeu qui non extinguitur. Eſtque figura ſignificans vim judicii rigoroſi. Hæc ille. Et huic tribuitur color niger vid. Tr. de coloribus 10. Vocatur autem Vallis, à connotatione profunditatis; nam *fovea profunda os alienarum.* Prov. 20, 14. Pardes l. c.

גיחזי *Gechaſi famulus Eliſcha*, figura vulgarium naturæ ſtudioſorum, qui *contemplationes* quidem inſtituunt circa *vallem* & profunditates Naturæ, ſed ad abdita ejus non deſcendunt, unde fruſtra laborant & famuli ſunt in æternum. Illi conſilia ſuppeditant de procurando Filio Sapientum, cujus generatio naturæ impoſſibilis eſt 2. Reg. 4, 14. Sed ipſi ad hanc generationem, (ad quam requiritur Vir Eliſchæo ſimilis,) nihil conferre poſſunt. Natura etiam ipſis arcana ſua non aperit Conf. verſ. 26. eoſque contemnit verſ. 30. & reſuſcitatio

tio mortui in vitam, ipſis eſt impoſſibilis ✝. 31. Unde avari ſunt c. 5, 20. & mendaces atque deceptores verſ. 22. 25. & garruli, narratores geſtorum alienorum 2. Reg. 8, 4. 5. & divitiarum loco lepram ſibi contrahunt, id eſt, morbos, contemtum, paupertatem c. 5. verſ. 27. Vox autem גיחזי & vox חל profanus, communis, utraq; eundem habent numerum. Æſch Mezareph c. 1.

גיחזיון *Vallis viſionis.* Jeſchai. 22, 1. 5. Ita vocatur Malchuth, prout exponitur in Sohar Sect. Mikkez. Hæc enim eſt illa viſio, quam omnes Prophetæ ſpeculando obſervant. Sic autem vocatur, quando influxum aſſugit à Videntibus, qui dicuntur Prophetæ, nempe Nezach & Hod. Et vocatur Vallis, quod eſt nomen profunditatem denotans. Unde apud Magiſtros phraſis *deſcendendi in Mercabham*, qua denotatur profunditas rerum occultarum. Hinc & Malchuth eſt profunditas Prophetiæ. Pardes Tr. 23.

גלגולים *Revolutiones Animarum.* Vid. Sohar Breſchith 39. c. 154. ſeq. fol. 33. c. 129. fol. 40. c. 159. fol. 41. c. 164. fol. 43. c. 170. fol. 44. 45. 47. Miſchpatim 43. c. 170. in Sabha.

גלגל *Rota, rotatio.* Eſt cognomen Schechinæ, quia iſtius beneficio fiunt rotationes animarum, de quibus in Raja Mehimna. Pardes Tract. 23. Vid. Sohar Pinchas 99. c. 395. Vajechi 125. c. 495.

גלגלי המר כבה *Rota Mercabha ſeu ſella curulis.* R. Moſcheh de Nezach & Hod exponit: ex eo, quod Vehiculum ſeu Thronus ipſe ſit facies leonis Cheſed; facies bovis, Gebhurah; facies hominis, vel Aquilæ Tiphereth; facies Aquilæ vel hominis Malchuth: unde per rotas vehiculi intelligi debeant Nezach & Hod. Pard. Tr. 23.

2. De orbibus firmamenti, eorumque cantu vid. Sohar Vajechi in Toſiphta. f. 125. c. 495. Balak 97. c. 387. Schlechlecha 82. c. 323.

גלות *Exilium.* de Exilio Schechinæ vid. Soh. Schemoth in pr. Vajechi 119. c. 473. ſeq. f. 129. c. 514. Miſchpatim 53. c. 212. Vajakhel 97. c. 388. Vajikra 2. c. 7. Bammidbar 56. 57. Bechükkothai & Naſo 70. c. 279. Balak 91. c. 364. Pinchas 112. 118. c. 467. Væthchannan 128. c. 509. f. 129. c. 515.

גלים *Fluctus.* In Sohar Sect. Noach ad locum Jeſch. 10, 30. *Intona vocem tuam, Filia Fluctuum*; ibidem intelligenda dicitur Filia Abrahami, verba ſunt: Ita concluſum eſt, Filia גלים Fluctuum exponatur è loco Cant. 4, 12. Fons obſeratus. גלים enim ſunt rivi qui confluunt, & profluunt, influuntque in eam (Malchuth) eamque implent, ſicut dicitur Cant. 4, 12. *Irrigationes tuæ Paradiſus malorum Punicorum.* Per Filiam Fluctuum ergò intelligitur Malchuth; quæ dicitur Filia Abrahami, quia ſugit filum Cheſed, ad ipſam demiſſum. Per Fluctus autem intelliguntur Sephiroth, quatenus omnes uniuntur ut influxum demittant in Malchuth. Iſtius ergò reſpectu vocantur Fluctus, quatenus illuc influunt; Illa enim vocatur גל Fons, & Illæ גלים fluenta ex ipſius nomine. Et cum Ipſa plena eſt illis, tunc manifeſtat notionem ſuam, quod nempe repleta ſit aquis; & diffluit ſcaturigo ejus. Adducit autem rationem, quare dixerit, quod influant in eam, & repleant eam è loco Cant. 4, 12. *Irrigationes tuæ Paradiſus malorum Granatorum:* ubi per שלחיך intelliguntur rivi, quaſi dicat: rivuli, qui ad te derivantur, faciunt ex te Paradiſum ſeu hortum malo-granatorum, ita ut tu tam plena ſis, ac pomariũ malorum punicorũ, juxta phraſin, qua Magiſtri noſtri dicunt ad Cant. 4. 13. & Cant. 6, 10. pleni ſunt præceptis divinis (adoleſcentes) ſicut malogranata. Ex quibus patet, quod ſeptem ſephiroth ceu ſeptem fluvii vocentur גלים fluenta, quando ſunt in גל ſeu ſcaturigine vel fonte, quæ eſt Malchuth.

2. Sed in Sect. Vajechi R. Schimeon ben Jochai tradit, quod Binah vocetur גלים cumuli acervi; verba ſunt hæc:

Mundus, qui venit, vocatur Gallim, acervi, quia omnia in Ea conſiſtunt & comprehenduntur cumulatim, & ab eâ procedunt in omnia.' Hæc ibi. Unde hæc eluceſcit ratio, quia nempe influentia omnibus ſephiris debita pro ſingularum naturâ, tota cumulatim in Binah conſiſtit, & ex illa in omnia diſtribuitur. Et hoc modo ex eâdem ratione qua Malchuth Gallim dicitur, eodem nomine & Binah vocabitur, ſed hæc ob influxum ſuum, Illa autem ob receptionem ſuam. Ibidem tamen & alia traditur expoſitio quare Binah vocetur Gallim; quod nempe Gallim ſint ſeptem ſephiroth, quæ è Binah prodeunt, & in Malchuth conveniunt, ſicut fluctus maris, quibus nulla unquam eſt quies. In omnibus igitur his expoſitionibus tam de Binah quam de Malchuth propoſitis, vox Gallim reſpectum habet ad illas ſephiras, quarum ibi facta eſt mentio quæque ita dicuntur. In Sect. Noach autem de Fluctibus maris dicitur, quod ſint Poteſtates quæ in Malchuth, quæ quaſi rugiunt, & poſtulant prædari prædam, quæque elevantur vehementiâ judicii; & de quibus dicitur Pſ. 104, 21. *Leunculi rugiunt ad prædam.* Fortè tamen etiam hîc intelliguntur fluctus illi, qui devolvuntur in Eam, à fluentis ſupernis. Quæ omnia tamen ad idem redeunt. Pard. Tr. 23.

גל נעול *Fons obſeratus*, Cant. 4. 11. Ita vocatur Schechinah, quatenus adhuc virgo eſt, nec ullus vir eam cognovit; ſub myſterio Coſtæ ſeu lateris ſcilicet; quæ eſt notio ejus occulta; quia tum temporis Vir nondum cognovit eam: prout explicuimus Tract. de diminutione 18. & in Tikkunim ſimilia traduntur.

גמטריא *Gematria* figura Kabbaliſtica circa æquipollentiam numerorum in dictionibus occupata, vid. Sohar Pinchas 102. & Naſo c. 1. in Rabboth.

גמל *Camelus.* In Sohar Section. Pekude ad locum illum Gen. 24, 64. *Et cecidit de camelo.* f. 109. c. 423. hæc habentur: Quare deſiliit à camelo? hîc myſterium latet. Veni obſerva!

Et

Et videbat Jizchakum: unde nôrat, iſtum eſſe Jizchak? nempe illo tempore videbat, quod nondum ſciverat: videbat illum in Iracundia Judicii rigoroſi, pariterque videbat, quod Camelus, hic infra, eſſet Iracundia graviſſima in extremo gradu, hoc enim eſt myſterium mortis: Hinc deſiliebat & demittebat ſe ab illo Camelo. Cum enim videret judicium rigoroſum, camelus iſte majores accipiebat vires; hinc decidebat, necibi ſedebat ulteriùs. Veni obſerva! Camelus hic denotat myſterium illud de quo ſcribitur Prov. 19, 17. *Et retributionem ejus* גמולו *reddet ei.* hæc eſt retributio illorum impiorum. Et iſte eſt camelus, qui conſtitutus eſt, ut devoret omnia, & diſperdat omnia, quique paratus eſt ſemper adverſus homines. Unde quicunque in ſomnio videt Camelum, eidem repræſentatur mors, quæ decreta fuerat in ipſum, ſed è quâ liberatus eſt. Veni obſerva! Pars illa impuritatis ita vocatur, quæ mortem introduxit in mundum; & hic fuit ille, qui ſeduxit Adamum & uxorem ejus; & ille qui inſeſſor ejus fuit, eſt Samael; hic enim venit ut ſeduceret mundum, & cauſa fuit mortis omnibus. Venit autem & dominatur omnibus. Adam quidem eundem ad ſe attraxit, quo facto illos inſequebatur, donec illos ſeduceret. Unde dicit Schlomoh Prov. 5, 8. *Nec appropinques ad oſtium domus ejus.* Quandocunque enim quis ad illam appropinquat, ſtatim illa prodit, exornata, & hic ad illam inclinatur. Unde Ribhkah, cum videret, accedendum ſibi eſſe ad partes Judicii rigoroſi, quia videbat Jizchak, qui eſt emblema Judicii duri: & ſimul percipiebat, quod ab illis partibus aliud prodiret judicium vehemens, nempe è ſcoriis auri, iſto viſo, ſtatim decidebat à camelo, ut relaxaretur à judicio, & ab illa impuritate. Hæc ibi. Vid. & Breſchith 19. c. 74. Pard. Tr. 23.

גמילות חסרים *Retributio beneficiorum, beneficentia.* Ita vocatur Malchuth, ex parte Cheſed, prout traditur in Tikkunim.

גן *Hortus.* Ita vocantur Binah & Malchuth. Binah autem eſt hortus pro plantis, dum adhuc ſunt inſtar cornuum locuſtarum; at Malchuth eſt hortus plantarum inferiorum. Quicquid enim producere voluit Emanationis autor, ſive animæ ſint, ſive aliud quid, id omne venit in hortum inferiorem. In Sohar Sect. Schemoth de horto hæc occurrunt, Dixit R. Eleaſar: quid de horto? ſarriendus, cuſtodiendus & irrigandus eſt. Hæc ibi. Ubi ſenſus cuſtodiendi idem eſt, qui in loco Jeſch. 62, 6. *Super muros tuos Jeruſchalem conſtitui cuſtodes, &c.* item Cant. 3, 8. *Uniuscujusque gladius ſuper femore ejus, &c.* In Tikkunim autem R. Schimeon ben Jochai inquit, quod גן propterea dicatur, quod conſiſtat è 53. ordinibus Legis ſcriptæ; ad innuendum, quod Ipſa influxum aſſugat & plantas horti producat, quæ ſunt mariti ejus: Iſte enim irrigat eas, ut creſcant.

2. Deinde dantur & horti, quæ ſunt quinque Sephiroth, quia quælibet illarum producit fructum ſecundum ſpeciem ſuam. Atque ſic etiam fontem habent, qui irrigat eas; Iſte eſt Hortus Binah, è quo deinde fit fons, quo irrigantur horti. Ita etiam de Malchuth dicendum, quæ eſt hortus inferior, hæc etiam ex horto fit fons, qui irrigat hortos ſub ipſa locatos, Virgines quæ poſt ipſam, ſociæque ejus. ſic commentatur R. Pinchas ben Jair in Sohar ad locum Cant. 4, 15. *Fons hortorum.* Vid. Soh. Balak 53. c. 372.

3. Atque ſic Binah & Malchuth ſingulæ vocantur Gan Eden.

4. Et in Sohar Sect. Toledoth. dicitur: quod Malchuth vocetur גן רוה hortus irriguus Jeſch. 58, 11. quando Jeſod in Ipſa eſt, eamque adimplet, atque irrigat aquis ſupernis, prout ſolet Bonus ille.

5. Eadem ulteriùs vocatur *Hortus nucis,* Cant. 6, 11. quia conſita eſt nuce, myſtica. Pard. Tr. 23. c. 3.

גן עדן *Paradiſus, Hortus Eden.* Vid. Sohar Breſchith 37. c. 147. l. 48. Miſchpatim 44. c. 176. Vajakhel 55. c. 379. Balak

lak 53. c. 372. Vajechi 120. Lechlecha 58. c. 230. Ubi dicitur, quod Gan Eden ſit in ſyſtemate Aſiah. Et quod veſtiantur veſtibus lucis in forma tamen hujus mundi. Schlachlecha 81. c. 323. de diverſis locis Horti Eden Chukkath 87. c. 346.

גפן *Vitis.* Ita vocatur Schechinah; iſta enim eſt Vitis fructificans Jeſch. 32, 12. Vitis *ex Ægypto tranſlata.* Pſal. 80, 9. per exitum ipſorum ab exilio, & de ea dicitur: Ib. verſ. 15. *Reſpice è cœlis & vide, & viſita vitem* זאת *iſtam.* Ubi particula זאת explicanda eſt juxta ſenſum phraſium זאת *hæc eſt Lex.* Lev. 7, 37. c. 14. 53. Num. 19, 14. Deut. 4, 44. Ratio autem denominationis hæc eſt: quia ſicut Vitis non patitur inſertionem, vel inoculationem ab alia ſpecie; ita Malchuth nihil ſuſcipit niſi à marito ſuo. Sohar Vajechi; ad locum Gen. 49, 11. In ipſa autem ſunt tres palmites, qui ſunt botri de quibus in אשכלות. Hæc influxum accipit à Vino aſſervato in uvis, quæ ſunt uvæ pulchræ pro ſomnio; influentia ſcil. quæ demittitur à Binah. vid. יין.

2. Datur tamen & vitis alia quæ fructifera dicitur, cujus uvæ ſunt uvæ veneni, & botri amari eis Deut. 32, 32. Iſti ſunt Cortices.

3. Attamen & medii generis vitis occurrit, cujus uvæ non ſunt pulchræ pro ſomnio; quia ſunt de partibus judicii. Pard. Tract. 23. Vid. Sohar Vajechi 197. c. 556. Trumah 76. c. 320. Pinchas 115. c. 457. Debharim 123. c. 490.

גפרית *Sulphur.* In ſcientia de mineralibus hoc principium refertur ad Binah, ad ſiniſtram, propter colorem; & ad illud latus etiam Aurum referri ſolet. Et חרוץ ſpecies auri ad claſſem Binah relata, numero minore 7. concordat cum גפרית. Aurum igitur Prudentiæ naturalis debet eſſe charuz effoſſum, vel ſimile; non excoctum. Et hoc eſt ſulphur illud, quod colorem dat igneum, penetrantem, & mutantem terras impuras. Sulphur nempe cum ſale, Deut. 29, 23. Sulphur cum igne, pluens ſuper impios, i.e. metalla immunda Pſ. 11, 6.

Hoc ſulphur fodiendum tibi eſt; effodias autem illud ex aqua, ut habeas ignem ex aqua: & ſi recta fuerit via tua coram Domino, ferrum tibi natabit ſuper aquam 2. Reg. 6, 6. Abi igitur ad Jordanum cum Eliſcha ib. verſ. 4. Sed quis eloquetur Gebhuroth Domini Pſalm. 106, 2. Multi alia conquirunt ſulphura; & qui ingreſſus eſt *domum ſemitarum* particularium, Pr. 8, 2. intelliget. Nam ſulphura auri & ferri, quorum extractio à multis docetur & facilis eſt; item auri, ferri & æris, item auri, ferri, cupri, ſtibii; quæ poſt fulmina per acetum colliguntur ex lixivio, mutata in oleum rubrum cum hydragyro madido, argentum tingunt. Sed *theſaurus deſiderabilis & oleum in habitaculo ſapientis.* Prov. 21, 20. Æſch mezareph. c. 8.

גר *Peregrinus.* Aliquando Tiphereth eſt extra locum ſuum, & exulat, propter peccata, ut notum: *Nam ſicut avis vagatur à nido ſuo, ſic vir vagatur à loco ſuo.* Pr. 27, 8. ubi, ſi fas eſt dicere, influxum præbet Extraneis. Et tunc vocatur Peregrinus; Et propterea Moſcheh, cujus gradus eſt Tiphereth inquit Exod. 2, 22. *Quia peregrinus fui in terra aliena.* Propterea autem peregrinus dicitur, quia hactenus verſatus fuerat in loco Corticis, in terra aliena, influxum aſſugens vini libaminum, influentiam è ſarmentis vitis alienæ. Jirm. 2, 21. quam Deus avertat! Pard. Tr. 23. c. 3. h. t.

גרים *Proſelyti.* Vid. Sohar Breſchith 10. c. 1. & 25. c. 2. Vajikra 6. c. 22. De loco Paradiſi, in quem veniunt Iiſraëlitæ. Jethro 31. c. 123. Ki Tiſſa 84. c. 335. Miſchpatim 43. c. 170. f. 45. c. 179. de loco Proſelytarum, qui dicitur ſub aliis Schechinæ Sclachlecha 80. c. 318. Ki teze 135. c. 537.

ד

ד *Daleth.*

IN Libro Temunah dicitur, quod referatur ad Cheſed, unde quarta eſt numero ſimplici: Quodque figura ejus ſit ſimplex, nec

nec compoſita cum alio quopiam. Item quod reſpiciat ad Tiphereth, quod eſt Vav. Non autem dicitur, quod reſpiciat ad He, quia etiam in ה eſt ד. Ex quo patet, quod natura ſpiritualis hujus literæ influxum accipiat à Cheſed & Rachamim miſericordia, qui eſt modus Tiphereth. Ibidem dicitur, quod vocetur דלת à phraſi illa Cant. 7, 5. ודלת *& implexum capitis tui ſicut purpura:* quæ vox habeat ſignificationem ſeparandi, quaſi dicatur ſingularitas, vel portio capitis ſeparata ab altera. Sic enim ſingularis eſt litera hæc in figura ſuâ, ut non componatur cum figura quadam alia. Ubi etiam additur, quod dominium ejus ſit in horâ Mercurii.

2. In Sohar aliquando Schechinah vocatur Daleth, quia eſt דלה exhauſta & tenuis præ paupertate. Linea autem ejuſdem literæ refertur ad Jeſod, quo unitur cum Tiphereth, juxta illud 1. Chron. 29, 11. *Quia Col eſt in Cœlis & in Terra*; quod ita exponitur in Raja mehimna.

3. Multis tamen in locis eadem etiam refertur ad Binah. Hæc enim ſunt verba R. Schimeon ben Jochai: *He fuit* ד *; cum autem maſculus unitur cum eâ, tum prægnans fit & vocatur* ה. Vid. Tr. de Nominibus 21. c. 4. quæ de Binah dicuntur: ubi tamen non à paupertate dicitur, ſed è loco Jeſchai. 38, 14. דלו *Elevati erant oculi mei ad excelſum:* quò etiam pertinet vox in Miſchnah occurrens דלית vitis in altum ſuſpenſa. Pard. Tr. 27. c. 7.

4. De Daleth magno & parvo Vid. Sohar Æmor 44. c. 175.

דבור *Loquela.* Ita vocatur Schechinah Malchuth. Ratio eſt, quia Tiphereth vocatur Vox: ergò Malchuth *loquela* vel *elocutio.* Sicut enim locutio diſcriminat voces, & ſonos ſyllabæ, ita Malchuth eſt manifeſtatio Tiphereth, & conſpectus ſonorum ejus. Ita autem vocatur ex parte Gebhurah: quia locutio ſemper duritiem refert, quamvis non excludantur cæteri gradus. Sic enim traditur in Sohar Sect. Lechlecha ad locum

cum illum Jeſchai. 45, 19. *Ego Dominus, loquens juſtitiam, annuncians recta.* Verba ſunt hæc: Dixit R. Eleaſar: diſtinctæ ſunt phraſes: ויגד & annunciavit, וידבר & locutus eſt, ויאמר & dixit. Nam וידבר & locutus eſt, denotat manifeſtationem gradûs ab extra; nec eſt gradus internus ſicut gradus ſuperiores: unde textus inquit: *Loquens juſtitiam.* ויגד autem denotat gradum internum ſupernum, qui prædominatur locutioni, unde textus: *Et annuncians recta.* Quid intelligitur per משרים *Recta?* hic eſt gradus ſuperior Jaacobi, ſeu in quo Jaacobh reſidet: unde dictum eſt: Pſal. 99, 4. *Tu paraſti rectitudines.* Et propterea dicit, *annuncians* & non *loquens.* Dixit R. Jizchak: Atqui ſcriptum eſt Deut. 4, 13. *Et nunciavit vobis pactum ſuum.* Reſpondit ei: Hîc omninò ille gradus intelligitur, qui dominatur in inferiorem, qui eſt *loquens juſtitiam:* Et in hoc omnia conſiderationem merentur. (Veni, vide!) Quamvis enim *Locutio* ſit inferius quid, non tamen dicendum, illam propterea non eſſe aliquid ſuperius: nam Illa omninò plena eſt omnibus, & ſimul quoque gradus quidam ſuperior: juxta illud Deut. 32, 47. *Quia non* דבר *verbum inane ipſum eſt à vobis.* Hæc ibi. Hic docetur quod ויגד pertineat ad Chochmah: vid. הגדה. Sed ויאמר Malchuth ex parte Tiphereth, vid. ſuo loco. Et וידבר in Malchuth in ſe conſideratâ. Unde textus loci propoſiti non dicit: loquens juſtitiam & recta: vel nuncians juſtitiam & recta: ſed *loquens juſtitiam & nuncians recta.* Nam Juſtitiæ, quæ eſt Malchuth tribuitur phraſis *loquendi*; quæ ipſi propria eſt. Rectitudinibus autem, quæ ſunt Tiphereth, tribuitur phraſis *nunciandi*; quæ propria eſt Scaturigini unde emanant Recta. In reſponſione autem ad objectionem id innuitur: quod intelligatur aliquid ſuperius quam Malchuth, quod poteſt eſſe Jeſod; cui fœderi, quia eſt gradus ſuperior quam Zedek, non incongruè tribui queat phraſis *nunciandi*; quæ de Zedek nullatenus inveniatur. Additque omnia loca probè contemplanda eſſe, quia phraſes quan-

quandoque non inveniuntur in locis ſuis, certas ob cauſas; prout nempe hæc vel illa notio occurrit. Nihilominus certum manet, quod *Locutio* ſemper pertineat ad Malchuth, quamvis fortè in gradu altiore inveniatur, qui in Malchuth tum manifeſtatur; in Ipsâ enim apparent omnes modi. Unde Deut. 32, 47. id inſinuatur, quod vox *loquendi* (ſeu Malchuth) non ſit vacua à menſura illa alterâ, quæ eſt Tiphereth. Pard. Tr. 23. c. 4. h. t.

2. De hac materia vide plura in Sohar Trumah 71. c. 284. Lechlecha 60. c. 239. Schemoth. Gemara Menachoth f. 103. quod omne verbum, prodiens ex ore Dei dividatur in 70. linguas; id eſt, dependeat à ſeptem menſuris, quarum ſingulæ conſtant è Decade. Item Bammidbar in pr. Et Naſo 63. c. 251. & Vaæra 11. c. 44. Tr. Trumah f. 14. De angelis dijudicantibus omnia verba Sect. Lechlecha 62. c. & hæc eſt *incumbens ſinui tuo.* Mich. 7, 5. & Mikkez 109. c. 435. Bammidbar 57. c. 225. Naſo, & Vaæra 11. c. 44. Mezora 25. c. 97. SerSahabh. vid. titulos פה. & אמירה.

דבקות *Adhæſio, Cohæſio.* Vide נפל n. 8. Potiſſimum tribuitur Patri & Matri, deque illa notanda ſequentia. Cum deſcenderent *Chaſadim & Gebhuroth*, ſeu Benignitates & ſeveritates (quæ ſunt veluti principia ſeminalia ad illuminationes, ſeu generationes inferiores perficiendas) è capite *Parentum ſupernorum* in corpus eorundem; hinc neceſſariò ſequebatur defectus aliquis Lucis: quamvis non omninò ſecederent à ſtatu *oppoſitarum facierum.* Defectus autem iſte oriebatur ex eo, quod *Pater & Mater* non amplius ſeſe intuerentur *oculis* ſuis. Et ſic porrò. Etz Chajim. Parte Ozaroth Chajim. Tract. Olam han-Nekudim.

דבר *Verbum.* Eſt Malchuth. Et huc pertinet illud Pſal. 103, 20. *Fortes robore facientes verbum ejus.* de quo vid. Sohar & Tikkunim. Sic quoque locus ille Pſal. 110, 4. *Secundum verbum meum Malchizedek:* quæ eſt Schechinah; quæ vocatur

tur *Verbum meum*, quia erat menſura Davidis. Et R. Moſcheh tradit, quod eadem etiam vocetur דֶּבֶר *Peſtis*, juxta illud Chabk. 3, 4. *Ad facies ejus ivit peſtis.* Ipſa enim eſt *Manus Domini*, 2. Schmu. 24, 14, Idemque dicit, quod aliqui Peſtem ad Jeſod referant, quia ibi intermiſcetur Aër. Nam etiam Jeſod non conſtat è meris miſerationibus, quia eſt ſylloge omnium ſephirarum. Pard. Tr. 23. c. 4.

דברים *Verba, Geſta.* In Sohar Sect. de Ligatione (Jizchak) dicitur, quod Malchuth etiam vocetur Debharim. Et videtur tunc ita appellari, quando ad Ipſam applicantur ſeptem puellæ ejus, quæ ſingulæ vocantur *Dabhar*, & omnes ſimul *Debharim*; quæ ex hoc loco manifeſtantur. Klippah enim dicitur illud quod eſt אחר הדברים *Poſt verba* vel *geſta*. Cortex enim venit poſt Debharim, id eſt, à parte poſteriore omnium puellarum, vid. Tr. de Adverſantibus 25. & 26. Pard. Tr. 23. c. 4.

דבש *Mel.* Pertinet ad latus ſiniſtrum, ad vim Gebhurah; Color enim illius ad ruborem tendit. Et quamvis ſit dulce; tamen de eo dicitur Pr. 25, 16. *Mel inveniſti, comede ſufficientiam tuam.* Atque ſic exponitur in Tikkunim his verbis *ſicut lagani cum melle* (Exod. 16, 32.) ad partem ſiniſtræ pertinet. Hæc ibi. Hinc dicitur Lev. 2, 11. *Omne fermentum & omne mel, &c.* Quia mel affine eſt fermento: niſi quod fermentum penitus eſt ad ſiniſtram ſub natura Klippæ ſeu Corticis; mel autem vehementiam judicii tantum deſignat. In Sohar autem Sectione Vajechi dicitur, quod Malchuth, Lex oralis vocetur *Mel:* quæ omnia tamen ad idem recurrunt; quia tunc Ipſi hoc nomen competit, quando ad partem ſiniſtram inclinat. Pard. Tr. 23. c. 4. Vid. Sohar Vajechi 121. c. 507. Per Gematr. numeris æquipollent דבש & אשה nempe 306. Ser Sahabh.

דג *Piſcis.* Vid. Sohar Schemini in fin. 19. c. 79. Debharim in pr. 122. c. 487. Ki Teze 135. c. 539. Chald. dicitur נון, quæ

quæ vox alludit ad ן 50. portas Binah, & ad Patrem Jehoſchua cui nomen Nun. Ser Sahabh.

דגלים *Vexilla.* Vid. Sohar Breſchith f. 16. & 17.

דו פרצופין *Duæ Perſonæ.* Hæc phraſis dicitur de Tiphereth & Malchuth: quia hi ambo emanarunt ſimul ut unus; juxta naturam Adam & Chavah, qui erant duæ Perſonæ (in uno ſubjecto.) Vid. Tr. de Diminutione 18. Hæc tamen denominatio tunc ſaltem ipſis tribuitur, quando ſunt ſub notione illa occulta, in qua fuerunt ante diſſectionem, prout expoſitum. Pard. Tr. 23. c. 4.

דוד נאמן *Amicus fidelis* (Conf. 1. Schmu. 22, 14.) In Sohar, in hiſtoria Illius Puelli, dicitur, quod Juſtus vocetur Amicus fidelis, ad locum Cant. 7, 10. *Vadens ad dilectum meum ad rectitudines.* Procul dubio, quia eſt Amicus menſuræ Malchuth: In ipſo enim conſiſtit myſterium combinandi Redemtionem cum precatione. Et in Sohar Sect. Vajikra, dicitur, quod Tiphereth & Malchuth vocentur Amici, Dilecti, de quo latè Tr. 8. Et hinc Jeſod dicitur Amicus, quia unit duos dilectos, & amicos: quia per Ipſum fit unio Tiphereth & Malchuth. Et in Schemini dicitur, quod vox דוד Amicus nudè poſita, ſit Gebhurah; & ſic etiam in Cantico Canticorum explicatur. Ratio, quia amor excitatur per Ignem Gebhuræ. Tres ergò ſunt ſignificationes: דוד נאמן Amicus fidelis eſt Jeſod: דודים Amici, ſunt Tiphereth & Malchuth: & דודי Dilectus meus eſt Gebhurah; & fortè Jeſod, inclinans ad Gebhurah. Pard. ib.

דוד *David.* Ita vocatur Malchuth, quia David fuit vehiculũ iſtius metri, Illudque condecoravit & donavit canticis ſuis: ad Ipſam enim ſpectant omnes laudes ejus. Illa tamẽ fuit metrum ejus, quatenus inclinat ad Hod; unde דוד cum voce æquipollet numero vocis הוד qui eſt 15. Et ſic in Raja mehimna traditur, quod Metrum Davidis ſit Hod. Ibi autem firmarunt ſtationem Klippoth, ideoque bellis provocatus fuit à re-

à rebellibus; & ob דוד nomine דוד compellatur. Pardes ibidem.

2. De 70. ejus annis. Vid. Sohar Breſchith f. 8. c. 31. f. 26. c. 4. Et quod ipſi deſtinata fuerit Bathſcheba, qui ſunt ſex modi, ſex extremitates, vid. Achare 36. c. 141. Pinchas 102. c. 408. f. 103. c. 409. Miſchpatim 48. c. 190. 191. De peccato ejus Noach 54. c. 216, 17. Vaæra 12. c. 47. f. 13. c. 50. Vajechi 14. c. 56. Breſcith 20. c. 74. fol. 8. c. 31. f. 44. c. 174. Quod ſit pes quartus Mercavæ Gem. Succah f. 47. 48. Sohar Vajera 66. c. 263. Vajiſchlach 96. c. 384. f. 101. c. 404. Vajiggaſch 114. c. 457. ſeq. Similia in Kedoſchim 38. c. 152. f. 39. c. 155. Schemini in pr. Trumah 65. c. 257. Quod adhæſerit literæ He ultimæ Tetragrammati, & f. 27. c. 106. f. 33. c. 131. & Bechükkotai in pr. Huc pertinent allegoriæ de Quartâ parte Hin; de Chebron: de Kirjath arba; vid. Mezora in f. & Vajikra f. 10. c. 40. Pekude 106. c. 421. Kedoſchim 38. c. 152. Ser Sahabh.

דומה Nomen Angeli cujuſdam in Sohar Schemoth 5. c. 18.

דור *Generatio, Ætas.* Refertur ad Tiphereth, inclinantem ad Jeſod, quæ ſunt ſex extremitates; quæ in Tiphereth, qui plura continet, ob multitudinem Lucis ejus, aſcendunt ad ſummam ſexagenarii. Et hoc eſt illud Gen. 46, 26. *Omnes animæ, quæ venerant cum Jaacobh, &c. Sexaginta & ſex:* nempe ſexaginta reſpectu Tiphereth; ſex autem reſpectu Jeſod. Cumque aſcendit ad Aleph, evadunt ſexaginta millia; & ſi ulterius aſcendit ad Coronam ſummam, evadunt ſexaginta myriades. Ita tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim. Omnes autem iſtæ Generationes revolutiones ſuas habent in Malchuth; & Ipſa eſt rotatio omnium. Et hoc eſt illud Eccleſ 1, 4. *Generatio vadit, & Generatio venit; Terra autem,* quæ eſt Malchuth, *in ſeculum ſtat.* Ex quo patet, quod Tiphereth & Jeſod ambo vocentur Dor, Generatio. Et huc pertinet illud

lud Pſalm. 145,4. *Generatio generationi celebrabit opera tua* Nam *Opus* eſt Malchuth. Et de generatione in generationem influxum demittunt; hæc enim eſt ſignificatio phraſeos שבח ubicunque reperitur. Quidam tamen vocem דור applicat ad Binah, quia Jobel eſt דרור, libertas & liberationis locus. Altera autem דור ſeu generatio eſt Malchuth, quia duorum Hehin eadem eſt ratio. Pardes Tr. 23.

2. De ætate ſeu generatione Filii David. Vid. Sohar Pinchas 116. c. 462. De loco Eccl. 1, 4. Ekebh 131. c. 521.

דיו *Atramentum.* Eſt Binah; quia ſicut atramentum nigrum eſt, & occultum; ita Mundus, qui venit, Binah, occultus eſt, nec apprehenditur, niſi homo ſe ipſum denigret in hoc mundo. Et hæc vox exprimit unam de combinationibus Literæ יוד, quæ refertur ad Chochmah. Hæc R. Schimeon ben Jochai in Raja mehimna Trumah f. 71. c. 282. in fin. Pard. Tr. 23. c. 4.

דיין *Judex.* Communi Interpretum conſenſu hoc eſt cognomen Gebhurah. Sed in Raja mehimna ſæpe dicitur, quod Tiphereth inclinans ad Malchuth vocetur Judex; Iſte enim eſt Judex veritatis, quia ipſe vocatur Æmeth veritas. Quis autem in doctrina cognominum fide dignior eſt, quam R. Schimeon ben Jochai? Ratio autem eſt, quia Malchuth eſt Din ſeu *judicium*, ſicut dicunt majores: Judicium Regni, judicium eſt. Sic enim & inter combinationes ארני occurrunt דינא judicium. Et ab iſta parte Ille vocatur Judex. Pard. ib.

דין תורה ודין אמת *Judicium Legis & judicium veritatis.* Eſt Schechinah. Illa enim vocatur Judicium, ut dictum; veritatis autem & Legis nomen habet ex parte Tiphereth, de quibus ſuo loco. Vid. Raja mehimna ad Præceptum Exod. 23,2. Pardes l. c. Vid. plura de judicio, & quod Gentes duro, Iiſraëlitæ leni judicio judicentur Mikkez 111, c. 445. Schemoth 3. & f. 9. c. 33. f. 66. c. 265. Trumah 62. c. 246. Vajakhel 88. c. 350. Vajera 71. c. 281. Pekude 116. c. 462. Breſchith

46. c. 182. Korach. 84. c. 336. Miſchpatim 54. c. 215. Ex 32.
Semitis prodeunt 320. judicia, quæ ſunt 32. decies; quæ miti-
gantur per Nomen Ehjeh. Item 280. judicia æquipollet nu-
mero literarum מֹנצפך, quæ deſcendunt è 50. portis Binah.
Porrò æquipollent numeris אלהים & הוא דיין : item דיין &
אכֹרטם: de quo in אחוריים. Ser Sahabh. Vide Titulos אחור.
it. חור. it. הכאה. it. מנחא. it. נוקבה & ניצוצות num. 6.
23. 24.

דך *Pauper.* In Tikkunim Jeſod vocatur דֹך, quia conti-
net כֹר 24. literas benedictionis illius בשכמלו: (vid. ſuo lo-
co.) Et quando in ipſo eſt Influentia, & aquæ benedictionis,
tunc vocatur כר hydria, aquis plena; quando autem exſicca-
tus eſt fluvius, vocatur דך pauper, & de eo dicitur Pſ. 74, 21.
Ne recedat pauper pudore affectus. Malchuth autem vocatur
דכות egena, quando defectu laborat; & כורת Geneſ. 24, 16.
quando plena eſt. Pardès Tr. 23. c. 4.

דכורא *Maſculus.* Vid. נוקבה n. 5. 6. 7.

דכים *Attriti pauperes.* In Tikkunim hæc vox refer-
tur ad Malchuth ex parte Jeſod, quaſi diceretur דֹך ים, egenum
eſt mare, quando nimirum influxu caret, Ipſa enim infra Il-
lum conſiſtit, nec in manu ejus eſt ſufficienti benedictione re-
pleri. Deinde in Illa quoque ſunt כר 24. literæ benedictionis
בשכמלו, quæ ſunt in Jeſod, de quo Tr. 13. de 50. Portis. Par-
des Tr. 23.

דל *Pauper.* Ita vocatur *juſtus*; hic enim pauper eſt re-
ſpectu Tiphereth, qui eſt dives. Item, quia per ſe nihil ha-
bet, exilii tempore, juxta illud Jeſch. 57, 1. *Juſtus periit.* vid.
עני. Hæc habentur in Raja mehimna. Atque tunc Malchuth
vocatur דלה. Pard. ib.

דם *Sanguis.* In Sohar Schir haſchirim hæc vox refertur
ad Binah, quatenus clauſa eſt ad inſtar Mem clauſi, ut non in-
fluat; Tunc enim Malchuth exiſtit ſub figura ד. Ex his ratio-
nibus ſanguis denotat Judicium; ambæ enim nota ſunt judi-
cii. Pard. ibid.

2. De ſanguine circumciſionis vid. Sohar Vajikra 6, 22. Breſchith, 47. c. 63. Zav. 15. c. 57. de quinque ſpeciebu ſanguinis. Et æquipollent plenitudo Tetragrammati hæc יוד.הא.וו.הא. & דם. Et quinquies דם fit חרב gladius. Con Tafria 19. Æmor 44. c. 175. Ser Sahabh.

רמדומי חמה *Occubitus, occaſus ſolis.* Dicitur de Malchuth quia influxum accipit à ſole, qui eſt, Tiphereth; vel aliter; qui ibi occultatur & ſilet (דומם) Sol, nec auditur. Vel quod ib locum habeat copula Solis, nempe concubitus in ſecreto. Par des Tr. 23. c. 4.

דמות אדם *Similitudo hominis*, eſt Malchuth. Sic tradi tur in Tikkunim f. 21. He parvum eſt ſimilitudo hominis, in illo enim perficitur Tetragrammaton. Pard. ib.

דמיון *ſimilitudo.* Eſt Malchuth. Ita autem appellatur quatenus ſedet in *Throno Gloriæ*, v. Tr. אביע. Tunc enim quando continet omnes ſpecies & repræſentationes Prophetarum דמיון vocatur. Ita enim R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim: *Omnes repræſentationes Prophetarum in Ipſa exhibentur & vocatur* דמיון. Senſus eſt hic: quod in Eâ manifeſtentur omnia, quorum ſimilia occurrunt in Prophetis Veritatis, Nezach & Hod. R. Moſcheh autem hanc vocem refert ad Nezach ex eâdem ratione. Pard. l. c. Vid. Sohar Ba 19. c. 73. Ki Teze 137. c. 542.

דמעות *Lachrymæ.* In Sohar Schemoth, ubi dicitur: Deum emittere duas lachrymas in mare magnum, &c. f. 8, c. 32. hæc extant: *Didicimus. In decem Coronis Regis ſunt duæ lachrymæ, quæ ſunt duo modi Judicii; Judicium enim provenit ab ambabus. Sicut ſcriptum eſt Jeſch. 51, 19.* Duo hæc conveniunt tibi, &c. *Et quando Sanctus i. q. b. ſ.! recordatur filiorum ſuorum, tunc demittit eas in mare magnum, quod eſt mare ſapientiæ, ut edulcorentur, & convertat menſuram judicii, in menſuram miſerandi, & miſeretur eorum. Dixit R. Jehudah: Duæ ſunt lachrymæ, à quibus venit judicium, à quibus veniunt lachrymæ.* Hæc ibi.

ibi. Ubi per decem Coronas, Sephiræ, & per duas menſuras judicii Gebhurah & Hod intelligi poſſunt; quæ ambæ judicium referunt; ut alibi dictum: Vel Gebhurah & Malchuth; prius tamen fundamentum eſt. Et cum induitur judicio Deus, reminiſcitur filiorum ſuorum, id eſt, miſeriæ illius, quam Iſraëlitæ ſufferunt in exilio propter Legem. Dimittit autem eas in mare Chochmah, i.e. elevat eas; ſicut dicitur, hunc vel illum deſcendere in Mercavam, ubi ob tenuitatem noſtram, & profunditatem illius, aſcenſus & elevatio deſcenſus appellatur. Et ſic, qui deſcendit coram arca; it. hic vel ille deſcendit in finem ſcientiæ, &c. ubi ſemper aſcenſus denotatur; & ſimilia plura. Per mare autem magnum, & mare Sapientiæ intelligitur Binah; quæ vocatur Mare ob rationes notas: ſed Gadol, magnum, quia influit in Gedulah: Mare Chochma autem, quatenus unita eſt cum Chochmah, quæ miſerationes magnas in Ipſam immittit; atque tum repleta eſt lacte, ob albedinem ſupernam; hinc influxus & ſuctio conceditur duobus illis metris ex iſtis miſerationibus, & tunc oculi flammantes lavantur lacte Cant. 5, 12. Vid. Tr. 8. c. 10. Et cum oculi Gebhurah lavantur lacte, tum mater convertitur ad miſericordiam, & judicium tollitur, ut dictum l. c. Pardes Tract. 23. c. 4. Vid. Sohar Chaje Sarah 79 c. 314. Vajechi 118. c. 470. Pekude in f. 111. c. 441. Schemoth 9. c. 34. Vajikra 9. c. 33.

דעת *Cognitio, ſcientia:* nudè poſita, eſt *Tiphereth.* Sic tamen & *Juſtus* vocatur: Unde illud 1. Schmu. 2, 3. *Quia Deus cognitionum vel ſcientiarum Dominus.* Ubi duæ intelliguntur דעות. Et ſic per metatheſin eadem vox eſt עדות teſtimonium, quod ad minimum eſt duorum. Dicitur autem דעת juxta ſenſum 1. Schmu. 1. 19. *Et cognovit Elcanah Channah uxorem ſuam.* it. Gen. 4, 1. *Et Adam cognovit Chavvah uxorem ſuam.* Item Pſ. 89, 16. *Beatitudines populi ſcientium jubilationem.* Denotat enim conjunctionem & copulam iſtorum. Tiphereth enim unit Chochmah & Binah ſub myſterio דעת, v.

Tr. 3.

Tr. 3. Atque ſic Jeſod unit & copulat Tiphereth & Malchuth. Utrique ergò competit hoc nomen, cuilibet nempe juxta naturam propriam. Affinia his profert R. Moſcheh & Autor Schaare Zedek. Pard. Tr. 23. c. 4.

2. דעת Ergò eſt modus divinarum Repræſentationum poſt Binah inſertus ſyſtemati Sephirothico; non tamen conſtituens ſephiram per ſeſe. De qua notentur ſequentia. (1.) Ratio, quare Daath non numeretur inter ſephiras hæc eſt: quia iſta eſt *Neſchamah* ſeu *mens* atque *internum* ratione ſex membrorum (corporis ſephirothici.) In Decadem Sephirothicam autem nihil refertur, niſi quod habet *Vas* ſuum: quale non habet Daath per ſe, utpote conceptum habens Neſchamæ, absque *Vaſe*. Idque etiam locum habet in ſyſtemate Aziluthico generali: ita ut Daath dicatur Neſchamah totius Aziluth, ubi etiam *Vaſis* notio ceſſat. Hæc autem intelligenda ſunt de ſtatu *Reſtitutionis*; quoniam ante hunc etiam *Daath* ſuum habebat *Vas*. Vid. מלכים n. 2. item שבירה n. 6. item נפילה ſeu נפל n. 7. In ſtatu *Tikkun* ſeu *Reſtitutionis* autem notionem Neſchamæ ſaltem habet reſpectu *ſex Extremitatum*. (2.) Alibi tamen (ex eâdem analogiâ) etiam ante Reſtitutionem Daath excluditur è numero Sephirothico, & *mors Regum*, initium ſumſiſſe dicitur à *Cheſed*. Etz Chajim. Parte Ozaroth Chajim. Tract. Olam han-Nekudim. Vid. מלכים n. 2.

3. In Schaare Orah ſub יוד poſt תפארת habentur ſequentia: Sephirah Tetragrammati in Lege vocatur דעת, juxta textum Prov. 3, 19. *Dominus in* Chochmah, ſeu *ſapientia fundavit terram*; *ſtabilivit cœlos in* Tebhunah, ſeu *Intelligentia*, בדעתו *In ſcientia ejus abyſſi ruptæ ſunt*. Quo in loco mentio fit trium ſephirarum productarum à Kether; ab apice Jod; quæ ſunt Chochmah, Binah, Daath. Myſterium autem Daath eſt linea media; eſtque Vav Tetragrammati, quod ſuſtinet duo brachia, El ad dextram; Elohim ad ſiniſtram, ipſum autem in medio: unde locus cit. *In ſcientia ejus abyſſi fiſſæ ſunt*.

Fiſſio autem inter duo exiſtit: Daath enim, quæ eſt linea media, conſiſtit inter Dextram & ſiniſtram; ipſas quaſi diffindens, & concilians. Et hæc eſt Regula generalis: Ubicunque invenitur Daath, ibi tertium quid denotatur, quod reliqua conciliat. Ita cum l.c. enumerantur Chochmah, Tebhunah & Daath, idem obſervandum ac cum dicitur Abraham, Jizchak Jaacobh, ubi Jaacobh tertius eſt & concilians: Sic enim Daath eſt tertia & conciliatrix. Si autem objicias: quomodo Daath tertia eſt inter Chochmah & Binah, quia non datur tertium niſi inter Gedulah & Gebhurah; cum enumerantur El, Elohim & Tetragrammaton: vel Abraham, Jizchak & Jaacobh, vel Gedulah, Gebhurah, Tiphereth? Scito myſterium hîc latere magnum. Nam linea media quamvis attingat dextrum & ſiniſtrum, tamen etiam aſcendit, & ſola quidem, attingitque Coronam; juxta myſterium literæ וָיו Vav, quæ pervadit totum Nomen; Gedulah autem & Gebhurah remanent ſuis in locis, nec ulteriùs aſcendunt. Linea autem media aſcendit uſque ad Æn-Soph. Sic quoque omnes 70. Principes populorum, qui ambiunt modos, Gedulah & Gebhurah, ut iſti, non poſſunt aſcendere ultra locum cui adhærent. Iſraëlitæ autem qui applicitI ſunt ad lineam mediam, ad Æn-Soph uſque aſcendere poſſunt, ſicut Illa: juxta illud Deut. 32, 13. *Reſidere fecit Eam ſuper excelſa terræ.* Id quod & Moſcheh prænunciat Iſraëli Deut. 33, 29. *Et mentientur inimici tui tibi, & tu ſuper excelſa eorum calcabis*, quaſi diceret: Quamvis populi omnes ſurſum aſcendant, terminum tamen & metam habent aſcensûs ſui, quem tranſcendere nequeunt, qui eſt Gedulah & Gebhurah; Iiſraëlitæ autem, lineæ mediæ adhærentes, quæ eſt Tiphereth, atque Daath, cum iſta ad Infinitum uſque aſcendunt. Et huc pertinet locus Jeſchai. 49, 3. *Iiſraël, quia tecum* אתפאר *ornabor.* q. d. ſicut Tiphereth aſcendit uſque ad Æn-Soph & induitur veſtibus Coronæ iiſque ornatur; ita Iiſraëlitæ cum illo aſcendunt. Cum vero peccant Iiſraëlitæ, & à Daath, quæ eſt linea

media, recedunt, non amplius aſcendere poſſunt, ſed traduntur in manum 70. Principum, populorumque mundi, in exilium. Id quod patet è loco illo Jeſchai. 5, 13. ***Propterea migravit populus meus ob defectum ſcientiæ,*** i. e. dum ſeparantur à Daath, quæ aſcendit uſque ad Kether, in poteſtatem Principum populorum cadunt. Et hoc eſt illud Hoſch. 4, 6. ***Succiſi ſunt populus meus, ob defectum Daath, quia tu ſcientiam repuliſti, repellam te à Sacerdotio meo, & oblitus es Legis Dei tui, oblivifcar filiorum tuorum etiam Ego.*** Jam igitur reſpondebo ad objectionem ſupra dictam: Nempe ſi Daath tantum aſcenderet uſque ad terminum Gedulah & Gebhurah, nec ulterius, dicendum eſſet, quod Eaſdem tantum conciliaret; nec intercederet tertium quid inter Chochmah & Binah. Sed quia Daath, quæ eſt linea media, aſcendit uſque ad extremitatem graduum, nempe ad Æn-Soph, hinc Ipſa mediatrix & conciliatrix eſt inter omnes Sephiras ſupernas & infernas; nempe inter Chochmah & Binah, inter Gedulah & Gebhurah; inter Nezach & Hod, quia eſt media, ultro citroque means. Et myſterium conſiſtit in nomine Tetragrammato, quod medium eſt inter omnia nomina, & cognomina, ſupra & infra, & ex omni parte, & omnia applicantur ad ipſum. Daath ergò tranſit per medium ſicut ſtirps arboris, & ſic Tetragrammaton. Jam quoque quæritur, quare ſeptuaginta Principes adhæreant Abrahamo & Jizchaco, quæ ſunt nomina El, & Elohim; non autem Jacobo, qui eſt Tetragrammaton? Nota igitur ſequentia: Cum peccaret Adam primus, corruptela ipſi ſuperveniebat inſignis; Corpusque ejus fiebat ut maſſa farinacea pro omnibus Principibus, quin & pro Poteſtatibus immundis exterioribus; unde fermentum ſuum in ipſum projiciebant: & hoc eſt inquinamentum illud, quod ſerpens immiſit in Chavvam. Hæc impuritas non tollitur è corpore hominis, quamvis inſigniter attenuetur in Juſtis nunc vel tunc in Generationibus viventibus; ad inſtar argenti, quod conflatur in catino. Exempli gratia

Seth, aliquantum purificatus erat, ſicut dicitur Gen. 5, 3. *Et genuit in ſimilitudine ſua, in imagine ſua, & vocavit nomen ejus Scheth.* Chanoch cum veniret, iterum aliquantum purgabatur ab iſta impuritate, ſicut dicitur: Gen. 5, 22. *Et ambulavit Chanoch cum Elohim.* Noach veniens, magis purificabatur, unde dicitur Gen. 6, 9. *Cum Elohim ambulait Noach.* Succedebat Schem, & ulterius defæcabatur, unde Gen. 9, 27. *Et habitet in tabernaculis Schem.* Dein veniebat Abraham, & magis expurgabatur, quamvis aliqua impuritas de ipſo prodiret, nempe Jiſchmaël: Succedebat Jizchak adhuc expurgatior, quamvis & ex ipſo aliqua proveniret immundities Eſau ſcilicet. Tandem Jaacobh purgatiſſimus & totus defæcatus, absque omni macula, ut & formam habebat Adami primi; unde Iiſraëlitæ Jirmei. 2, 3. dicuntur *primitiæ frugum Domini*, & Exod. 4, 22. Primogenitus, quia ſunt initium creationis. Jaacob ergò forma erat perfecta omni macula carens. Unde moriturus filios ſuos monebat, ne fortè in ipſis eſſet macula quædam, ut in Abraham & Jizchak: ubi omnes reſpondentes dicebant: Audi Iiſraël, Dominus Deus noſter, Dominus unus eſt; ſicut in corde tuo, non eſt niſi unus, ita & in corde noſtro, non niſi unus eſt. Jaacobh ergò & filii ejus, omnes erant ſemen legitimum, defectu carens; in Abraham autem & Jizchak macula fuerat, unde ab ipſis prodierunt Jiſchmaël & Eſau. Ob hanc igitur impuritatem Principes dicti ſuperni iſtos ambiebant per omnem circuitum; quod niſi fuiſſet, his nullus inibi fuiſſet locus. At verò, ſicut inter Nomina & cognomina nullum reperitur, quod omninò ſimplex foret, & in quo nulla mixtura, ſemper enim aliquid habent admixti, unde etiam adhærent & uniuntur invicem: ſic in Abraham & Jizchak omninò neceſſum erat, ſi rectè diſponi debebat Mercava & Principes illi, ut aliquid inquinamenti in his eſſet, ut locus eſſet Principibus ſupernis ad aliquantulam illam particulam impuritatis applicari. Si enim Patres illi omninò fuiſſent mundi, ſeptuaginta illi

Principes ipſis non potuiſſent adhærere, unde Mercava habuiſſet hiatum, & Principes fuiſſent ſeparati, nec locum habuiſſent quo unirentur. Hinc Abraham & Jizchak ad utrumque latus locati ſunt, verſus Principes; Jaacobh autem cum filiis in medio, unitus cum Tetragrammato; in quo nullam habent portionem Principes. Huc pertinet illud quod dixerunt Majores: Dixit ad illum Deus: Gen. 28, 14. *Et erit ſemen tuum ſicut pulvis terræ & erumpes ad occidentem & ad orientem, ad aquilonem & ad meridiem.* Quid eſt פרצת perrumpes? non enim ita huic, ut Abrahamo dixit: Gen. 13, 14. *Leva oculos tuos, & vide à loco ubi es, ad aquilonem ad meridiem, & ad orientem & ad mare.* Ecce, termini dabantur Abrahamo, ſeptentrio & meridies, & oriens & occidens; & ſic quoque Jizchako; ſed Jaacobo dicitur: Perrumpes, &c. quaſi diceret: Hæreditas tua non habebit anguſtiatores, quales Abrahamo & Jizchako ſunt 70. Principes, qui circundant, & premunt & obſident eos. Tales Jaacobh non habet, ſed perrumpit omnes obſidentes, & aſcendit uſque ad Kether. Unde Propheta Jeſchai. 58, 14. *Tum delectaberis in Domino, & reſidere faciam te ſuper excelſa terræ, & comedere faciam te hæreditatem Jaacobh patris tui, &c.* i. e. Vos domus Iſraël, in hæreditatem accipietis Eden ſupernum, quæ eſt Binah; & porrò ſurſum, ad locum ubi nulli obſidentes, qui vocatur רחובות Amplitudines: Excelſa autem Terræ ſunt Principes populorum, qui aſcendunt uſque ad excelſa terræ, locum nempe Gedulah & Gebhurah. Hinc intelligere poteris myſterium Daath, quæ eſt Sephirah, continens omnes Sephiras, quoniam radix eſt & fons fine carens atque termino. Et quia Sephirah Daath incipit à Malchuth & pertingit uſque ad Æn-Soph, hinc duo de ea occurrunt loca. Locus primus, quod Daath incipiat à Malchuth, cui nomen Adonai competit, eſt de arbore Daath, ſeu cognitionis: Nam Malchuth eſt arbor, quam Daath nutrit. Locus alter, quod nempe pertingat uſque ad Kether eſt Pſal. 139, 6. פלאיה דעת *Mirabilis eſt*

ſcientia præ me, excelſa eſt, non potero ei. i. e. Sephiroth Daath,
quamvis inveniatur in omnibus ſephiris, tamen elevatur uſque
ad Æn-Soph, quod eſt myſterium Kether, quæ fine caret. Hic
autem annectimus quædam de 12. tribubus Iiſraël, qui ſunt 12.
limites Zodiaci, appliciti ad nomen Tetragrammaton; id
quod ſcriptum extat Deut. 32, 8. *Statuit terminos populorum
ad numerum filiorum Iiſraël.* Sicut enim Tetragrammaton
refert totam Mercavam, dum locatur inter El, & Elohim, quæ
utrinque ipſi adhærent; Ita in Jaacob reperiuntur tria genera,
iſtis correſpondentia, qui ſunt, Sacerdos ad El, Levita ad Elo-
him, & Iiſraëlita ad Tetragrammaton pertinens. Unde pa-
tet, quod Deus Jaacobum & filios ejus ita diſpoſuerit, ut diſpoſi-
ta eſt ipſa Mercava ſuperior perfecta, nempe Abraham, Jizchak
& Jaacobh. Sunt ergò duodecim ſigna cœleſtia, quæ vires ſuas
exerunt in duodecim menſes anni; ſingulis autem ſignis &
menſibus vires, ut perſiſtere queant, tribuuntur à Tetragram-
mato & duodecim ejus variationibus & ſignis; quæ diſtribuun-
tur in quatuor vexilla, correſpondentia 4. anni temporibus, &
quatuor vexillis 12. tribuum, idque ſecundum quatuor literas
Nominis, in vexillis ſemper præfixas:

Duodecim ergò ſignacula Tetragrammati & 4. vexilla
eorum ſunt hæc:

Vexillum primum: יהוה. יההו. יוהה.
Vexillum ſecundum: הויה. הוהי. ההיו.
Vexillum tertium: והיה. וההי. ויהה.
Vexillum quartum: היהו. היוה. ההוי.

Duodecim autem Tribus in hæc vexilla diſtribuuntur:

Vexillum 1. Jehudah, Jiſſaſcar, Sebulon.
Vexillum 2. Reuben, Schimeon, Gad.
Vexillum 3. Ephraim, Menaſche, Binjamin.
Vexillum 4. Dan, Aſſer, Naphthali.

Duodecim verò menſes cum 12. Signis & limitibus Zo-
diaci in 4. Quadrantibus anni ita locantur:

Qua-

Quadrans 1. Niſan, Ijar, Sivan.
Quadrans 2. Tamus, Abh, Elul.
Quadrans 3. Tiſri, Marcheſuan, Chaſleu.
Quadrans 4. Tebeth, Schebath, Adar.

Et huc pertinet illud Dan. 9, 19. *Quia nomen tuum vocatum eſt ſuper civitatem tuam, & ſuper populum tuum.* Huc applicanda quoque ſunt 12. ſigna Zodiaci, quæ ſingula vires ſuas accipiunt á ſingulis ſigillis ſupradictis Tetragrammaticis, ſuntque

1. טלה Aries. שור Taurus. תאומים gemini, quæ vires accipiunt á יהוד. יודה. יהדו. Et iſte anni quadrans influxum habet á litera Jod.

2. סרטן Cancer. אריה Leo. בתולה Virgo, accipiunt vires ab ה & á הודי. הדיו. הייד.

3. מאזנים Libra. עקרב Scorpius. קשת Sagittarius. Vires accipiunt á ו & ויהד. ודהי. ודיה.

4. גדי Capricornus. דלי Amphora. דגים Piſces, ab ה ultimo & á דיהו. דיוה. דהוי.

Et huc pertinet illud ad ſtellas applicandum Num. 9, 17. *ſecundum* יהוה *proficiſcebantur & ſecundum* יהוה *caſtra metabantur.* Unde apparet, quod omnia ſubjecta ſint Nomini huic magno. Et ſecundum ſigilla hæc Nominis etiam Jaacobh moriturus benedicebat filiis Gen. 49, 28. Et huc quoque pertinent duodecim gemmæ Ephod, in memoriam filiorum Iiſraël, eodem ordine diſpertitæ. Hinc vides quomodo Jaacob, linea media aſcendat uſque ad Æn-ſoph, ubi nulli obſidentes. Schaare orah ſub Tetragrammato, ubi ſequitur נורא.

דר *Incola inhabitans.* Omnium Interpretum conſenſu ita vocatur Malchuth. Et in Schaare Zedek additur ratio, quod ſit דירה hoſpitium Tetragrammati Tiphereth. vel quod habitet inter nos ſicut ſcriptum eſt: Lev. 16, 16. *qui commoratur cum eis in medio immunditiarum eorum.* R. Moſcheh autem dicit, דר eſſe nomen Lapidis pretioſi: item ſpinarum

narum & tribulorum. Atque ſic & hæc menſura ſe habet, quippe à qua provenit bonum & malum. Dicitque quod à דר veniat vox דרום meridies. Ipſe autem R. Moſcheh hanc vocent applicat ad Binah, in Malchuth ergò Illius reſpectu erit. Pard. Tr. 23. c. 4.

דרום *Meridies.* Eſt Cheſed; unde Majores noſtri: Quicunque vult ſapiens fieri, convertat ſe ad meridiem; i. e. ad Cheſed, illuc enim tendit ſapientiæ decurſus ut notum. Alii vocem דרום referunt ad Tiphereth; & ſic quoque R. Moſcheh utramque interpretationem retinet, fundamento tamen in Cheſed poſito. vid. tit. נגבה Pard. ib.

דרור *Hirundo. Libertas.* R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ad locum Pſ. 84, 4. hanc vocem applicat ad Binah, ob myſterium Jobel, in quo Libertas Lev. 25, 10. Pard. ib.

דרך *Via.* In Gemara Kidduſchin f. 4. hoc nomine vocatur fœmina juxta Pr. 30, 19. ubi mundus Fœmininus intelligitur. vid. Sohar Breſchith 35. c. 139. ad locum Gen. 2, 23. vid. plura de via Pecude 117, c. 467. f. 110. c. 439. Ser Sahabh.

דרכים *Viæ.* In Sohar ſect. Mikkez, *viæ* vocantur canales illi per quos Gedulah Gebhurah & Tiphereth influxum demittunt in Malchuth, quando eundem accipiunt à Binah. Sic autem propterea vocantur, quia cuilibet patent, ad inſtar viæ, in qua quilibet ambulat; cum נתיבות ſemitæ ſint occultæ. In Tikkunim autem dicitur, quod דרך nudè poſitum ſpectet ad Tiphereth adducto loco Num. 24, 17. דרך *Inceſſit ſtella ex Jaacobh.* Quo etiam pertinet locus Pr. 30, 19. *Viam aquilæ in cœlis.* Et quamvis multa ſint argumenta, quod Derech ſit Fœmina, v. g. Gen. 31. 35. *Via mulierum mihi*; it. quod in Kidduſchin affertur. Tamen ſenſus eò tendit, quod à viris applicetur ad fœminas; prout dicitur Pr. 30, 19. *Via viri in puella.*

רתי est abbreviatura vocum רֹעֹג. תִפארת. יֹסוד.

ה *He.*

ה He.

DE Litera He in Libro Temunah traditur, quod fundamentum ejus ſit in Gebhura; quamvis etiam ſit in Malchuth, ut notum ex natura Tetragrammati, quo denotetur, quod Judicii operatio vel ſit gravior vel lenior: & quod hæc omnia fiant virtute Binah. Et verum eſt, per iſtam relaxari rigorem vel intendi. Unde etiam Symbolum eſt Binæh. Et figura ejus repræſentat literas יְד i. e. *manus.* Reperitur autem manus ad bonum, ut Ex. 14, 8. *Per manum excelſam* quæ eſt manus Gedulah: & manus ad judicium ut Deut. 2, 15. *Et etiam manus Domini fuit contra eos.* Natura ergò ſpiritualis iſtius literæ fundamentum ſuum accipit à Gebhurah, ſed influxum accipit à Binah ut ſupra dictum. Et dominium ejus eſt in hora Lunæ; unde ad Malchuth refertur, quæ eſt vis Lunæ. Alius dicit, quod Daleth iſtius literæ ſit Malchuth, & Vav minutum Metatron filius Schechinæ lactens inter ubera matris ſuæ. vid. Tr. 20. in ירד. Item, quod הּ ſit Schechinah conſiſtens ſuper 4. animantia Mercavæ, quæ ſunt אּ. בּ. גּ. דּ. *Alibi nempe* Tr. 19. & 13. diximus, quod הּ ſit in Binah & Malchuth, & conſtet è tribus Vavin, quæ ſunt ויסע. ויבא. ויט, Ex. 14, 19. 20. 21. nempe Tres patres: in Malchuth autem Nezach, Hod & Jeſod. Qui modi in Binah ſunt, quatenus per illam emanarunt: & in Malchuth, quia in illam influunt, & Ipſa per illos exornatur ad myſterium congreſſus vid. Tr. 5. Malchuth enim eſt Daleth pauper, cum influxum capit à duabus tantum partibus, dextra nempe & ſiniſtra, tunc enim ſerpens ſugere quærit; donec Illa inundetur è medio, & maritus in Ipſa formetur, quod eſt Vav; ſive ſit ipſum Vav Tiphereticum, ſive Jeſodicum tantum; tunc repletur omni bono. Pard. Tr. 27. c. 8.

2. Differentia eſt, quando ה reperitur ab initio vocis, & quando in fine. Vid. Sohar Sect. Chaje Sarah. Initiale enim

ad Binah, Finale ad Malchuth ſpectat. Hoc tamen non eſt perpetuum: ſic enim dicitur in Sohar Sect. Trumah, ad locum Jeſch. 40.26. המוציא educens: *Quare dicitur* המוציא *& non* מוציא, *cum dicatur* בורא qui creat cœlos. Jeſch. 42,5. *Et non* הבורא *item* Jir. 10,12. עושה faciens terram, *& non* העושה *quare hic* המוציא? *Nempe: quandocunque voces pertinent ad myſterium mundi ſuperni, occulti, tunc* ה *reticetur, nec apparet, quia de mundo recondito & occulto ſermo eſt. Quando autem ſpectant ad mundum manifeſtiorem,* הּ *adſcribitur. Unde hîc* המוציא qui educit in numero exercitum eorum. Et Amos 5,8. הקורא vocans aquas maris: *Quæ omnia de myſterio mundi inferioris loquuntur. Si autem occurrit Nomen aliquod, in illo exprimitur* הּ, *ut* האל הגדול. *Hîc autem via occulta exprimitur, & ad mundum inferiorem pertinet.* Hæc ibi. Hæc manifeſto pugnare videntur cum iis quæ ſupra dicta ſunt. Imò ſi accuratè procedatur, in hoc ipſo loco pars una contradicere videtur alteri. Primò enim dicit, He demonſtrativum referre mundum manifeſtum, qui eſt Malchuth: In fine autem concludit: *Hîc autem via occulta exprimitur, & ad mundum inferiorem pertinet.* Ad hæc ita reſpondemus, quod duæ ſint ſpecies manifeſti & occulti. Manifeſtum nempe vel manifeſtat operationem, e. g. הקורא vocans, האומר dicens: ubi He demonſtrativum præſupponit notam aliquam operationem: Vel manifeſtat ipſum aliquod Nomen per He demonſtrativum, ut האל דגדול Deus ille magnus; ubi He demonſtrat notum illum El, qui magnus, ut notum. In manifeſto ergo primi generis, ubi manifeſtatur operatio, occultum aliquid latet, quia ibi non fit mentio, quis operetur: e. g. הקורא qui vocat: האומר qui dicit: העושה qui facit. Ubi nō additur quis dicat, quis faciat, quis vocet. Hic ergò ſemper ſubintelligitur Malchuth, quia enim hic eſt mundus manifeſtus, ideo operatio ejus manifeſtò profertur, cum demonſtratione rei cujuſdam notæ. Cum enim non deceat fœminam proprio gaudere nomine:

nam

nam omnis gloria filiæ Regis interna Pſal. 45, 14. hinc nomen ejus reticetur, cum manifeſta ſit operatio. Tribuitur ergò ipſi tam manifeſtum, quam occultum: manifeſtum, quia ipſa nota eſt: occultum, quia non decet efferre illam nomine. Cum autem mentio ſit operationis cujuſdam menſuræ Binah, id tecto quoque ſit nomine, ſine He demonſtrativo, ut oſtendatur illam eſſe mundum occultum. Unde dicitur בורא qui creat; עושה qui facit. Binah enim creavit cœlos, id eſt Tiphereth: & fecit terram, i.e. Malchuth, atque ſic quoque habetur in Sohar Sect. Vajera, ad locum Jeſchai. 38, 5. *Ecce, ego addens diebus tuis.* Quare dicit, יוסיף addens, & non אוסיף addam, prout dicendum erat, quia nempe additio annorum provenit à Binah, hæc autem occulta eſt, &c. Similia occurrunt in Sohar Sect. Pekude ad locum illum Ex. 40, 17. *Erectum eſt Tabernaculum*, his verbis: *Quare non additur per quem? nimirum, quia à nemine erectum eſt, niſi à myſterio mundi ſuperni, qui occultus eſt & reconditus.* Hæc ibi. Circa Nomen ipſum autem, contrarium obtinet; iſtud enim efferendum eſt nominetenus, quod circa Malchuth non evenit. Cum igitur Nomen occurrit cum He demonſtrativo, illud ſimul Binah indigitat, tunc enim He illud, hanc repræſentat, & non Malchuth, quam non decet efferre nomine; multò minus He demonſtrativo, quod magnificentiæ & celſitudinis eſt ſymbolum. His præmiſſis, facilè conciliantur contrarietates illæ apparentes. Nempe id ibidem intenditur, quod omnes voces, id eſt omnia verba, operationem denotantia, (non enim dicit, omnia Nomina vel cognomina, quia ad operationes reſpicit) quæ habent He demonſtrativum, vel non habent illud, e. g. מוציא & המוציא producens: עושה & העושה faciens, &c. ad Binah pertineant vel ad Malchuth. Nomina autem ut ההורה item היום &c. proprium genus conſtituunt: Si enim He demonſtrativum apponitur Nomini, ex adverſo Binah repræſentabitur. In hoc loco autem tecto nomine dicitur המוציא, & non apponitur

quis produxerit. Atque ſic in הקורא &c. ubi ſemper Malchuth intelligitur, ſicut & ויקרא. Et vocavit Moſi Lev. 1, 1. non addito quis, ubi Malchuth, docente Sohare ſæpiùs. Quod autem uxor non efferatur ſuo nomine etiam patet è loco Prov. 31, 23. ubi de uxore virtutis dicitur, quod *maritus ejus ſit notus in portis:* ipſa verò non nominatur. Quamvis operationes ejus ſatis innoteſcant. Vel etiam, quod Binah non opus habeat, ut occultetur & obtegatur propter Cortices: Illa enim vocatur Aquila, quaſi, aquilæ inſtar, nullas extimeſcens aves quæ in mundo; unde nomina ejus cum He demonſtrativo ſcribuntur, ut oſtendatur, quod non metuat Klippoth. Malchuth autem vocatur Columba, quæ occultatione opus habet: ſicut ſcribitur Pſal. 68, 14. *Ala Columbæ tecta argento.* Unde non decet, ut nomen ejus ſcribatur cum He demonſtrativo, quò nempe contegatur & occultetur, ne Dominium in ipſam acquirant Klippoth. Columba enim timere ſolet aves perſecutrices. Hæc omnia latiùs explicantur in Tikkunim. Summa huc redit: quod He Finale ad Malchuth, Initiale autem operationem denotans notam, ut המוציא ad Malchuth pariter; (quia operationes occultæ ut עושה ad Binah ſpectant;) Sed He demonſtrativum Nomini cuidam præfixum, non intercedente operatione, ad Binah pertineat & non ad Malchuth. Pard. Tr. 23. c. 5.

3. De He primo vid. Sohar Lechlecha 63. c. 250. Pinchas 108. c. 430. Æmor 44. c. 175. Kedoſchim 41. c. 164. De He Mappikato Chaje Sarah 79. c. 314. De He in duplicatis Vajechi 123. c. 487. Naſo 65. 66. Literæ He Sanctæ ad ſiniſtram opponitur litera ק pede propendente, nam pes ejus deſcendit ad mortem Prov. 5, 5. Nam literæ ק adhærent Principes populorum. Ser Sahabh.

4. De He magno & parvo in Sohar Sect. Lechlecha hæc occurrunt: *He magnum eſt in Binah, parvum verò in Malchuth.* Item: He magnum ſpectat ad Malchuth, quando influxum imbibit

bibit á Jeſod. Hinc magna eſt, ut oſtendatur, quod perfectè compleatur á ſole. Cum autem parvum eſt, Luna in decremento & defectu eſſe denotatur, bibens à judicio: nondum tamen eo gradu, ac cum vocatur nomine Daleth, ubi omninò egena eſt. Ibidemque dicitur, poſteriorem hanc expoſitionem fundamentalem eſſe. Pard. Tr. 23. c. 5.

הבדלה *Secretio* in ſpecie exitus Sabbathi à nocte ſequente profeſtâ vid. Sohar Breſcith 11. Pekude 14. c. 42. f. 23. c. 52. f. 25. c. 98. Vajakhel fol. 93. c. 372. fol. 94. & de inſpectione unguium Breſchith f. 36. c. 141. 143. Ser Sahabh.

הבל *Tenuitas, Halitus*, communiter *Vanitas.* Septem ſunt Vanitates, quarum fit mentio in loco Eccleſ. 1, 2. qui communiter vertitur, *Vanitas vanitatũ, dixit Coheleth, vanitas vanitatum & omnia vanitas*; ubi per pluralem eadem vox bis repeti cenſetur, unde ſepties numeratur. Et ſunt ſeptem Sephiroth. Interpretatio autem ſumitur juxta phraſin illam Schab. fol. 119. 2. הבל *Halitus oris puerorum, &c.* ubi intelligitur Neſchamah, ſicut ſcriptum eſt Pſ. 33, 6. *In ſpiritu oris ejus omnis exercitus eorum.* Hinc datur Habal aſcendens & Habal deſcendens, quæ ſunt Binah & Malchuth; nam Binah aſcendit ut adhæreat gradui Chochmah; Malchuth autem deſcendit ut applicetur ad Tiphereth vid. Tr. 21. c. 10. Per metatheſin autem הבל eſt להב flamma ad ſenſum Pſ. 29, 7. *Succidens flammas Ignis.* Et ſic vocatur ex parte Binah, per modum Gebhurah. Pard. Tr. 23. c. 5.

2. De halitu qui progreditur ex ore hominis, vid. Sohar Beſchallach 26. c. 104. Ba 18. c. 69. Vajeze in pr. 86. Breſchith 38. c. 107. f. 39. & f. 41. c. 162. & Schemoth 5. c. 18. Pekude 115. c. 457. Taſria 21. c. 81. Et 7. Habalim ſunt nomina אבגיתץ Ser Sahabh. Conf. titulos פה. item מצח.

הבל דגרמי Halitus ſeu unctuoſitas oſſium. Vid. Titul. ניצוצות n. 1.

הג Eſt abbreviatura vocum ה׳ גבורות quinq; Gebhuroth

 ſeu

ſeu ſeveritates: quæ ſunt Binah, Gebhurah, Hod, Jeſod, Malchuth. Sicut 5. Chaſadim ſunt Kether, Chochmah, Cheſed, Tiphereth, Nezach.

הגדה *Narratio, Hiſtoria, Diſcurſus ſubtilis.* Fundamentum ejus eſt in Chochmah. Atque ſic omnis phraſis ויגד item והגד & ſimilis ad Chochmah refertur prout traditur in Medraſch Schir ha-Schirim è Sohar ad locum illum: Cant. 1, 7. *Indica mihi, &c.* Et in Sohar atque Tikkunim multoties dicitur, quod Chochmah inferior ex parte Chochmæ ſuperioris appelletur הגדה; atque huc etiam pertinet omne fœmininum iſtius radicis. Alibi autem dicitur, quod Malchuth tunc appelletur Haggadah, quando in Ipſa reſidet Tetragrammaton maritus Ejus: procul dubio propterea, quia nulla fieri poteſt unio, niſi cum influxum accipit à Chochmah, ut dictum Tr. 8. Pard. Tr. 23. c. 5. Vid. Sohar Miſchpatim 45. c. 177. & Balak 94. c. 373.

הגר *Hagar.* Vid. Sohar Vajera 73. c. 290. 291. Chaje Sarah 79. c. 316. & הגר per Gematr. æquipollet voci יצחק referunt enim 208. Unde dixit Sarah, Geneſ. 18, 13. האף *Num etiam verè pariam.* Quæ vox refertur ad metrum Judicii, exhibet etiam numerum vocis אלהים 86. Conf. Chaje Sarah in pr. & Vajera 73. c. 290. quod Hagar pertineat ad Judicium. Ser Sahabh.

הדום *Scabellum,* R. Moſcheh de hoc ita: Quidam hoc referunt ad Hod ex Jeſchai. 66, 1. *Scabellum pedum meorum.* Magis tamen convenire videtur menſuræ Malchuth. Hæc ille. Quæ poſteriora placent: ſic enim ſcribitur: l. c. *Terra ſcabellum pedum meorum;* quod etiam R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim refert ad Malchuth. Ibidem autem additur ratio, quod ſcabellum pedum vocetur, quando continet decem, tunc enim eſt ſcabellum & ſedes omnium. Vox enim רגלי exponenda eſt ad ſenſum loci, Numer. 20, 19. ברגלי *Pedibus meis tranſibo*, ubi connotatur collectio. Pard. Tr. 23. c. 5.

הדיוט *Idiota.* Vid. Sohar Sect. Naſo f. 59. c. 239. Ki Teze 133. c. 532.

הדס *Myrtus.* Ex omnibus dictis R. Schimeon ben Jochai in Sohar & in Tikkunim patet, quod tres myrti ſint tres Patres. Et ab iſtorum parte conſtituta Malchuth vocetur Hadaſſah, quaſi הדס ה Myrtus quinarii. Et fortè ex hac parte Estheræ flavedo: myrtus enim flaveſcit & amara eſt ex parte Judicii, ex parte illa, qua Binah coronat lineam flavam ut dict. Tr. 10. Pardes Tr. 23. c. 5. h. t. vid. Soh. Schemoth 9. c. 34. Zav 15. c. 1. Breſchith f. 20. c. 80.

הדר *Honor, Gloria, Decor.* Videtur ſpectare ad Hod. Sed in Tikkunim ad locum Pſ. 29, 4. Hadar refertur ad Tiphereth qui ibi Iſraël ſenex dicitur, ex loco Lev. 19, 32. *Et honorabis faciē ſenis.* In Libro Orjakar autem prolixè hoc nomen accommodavimus ad Nezach, adductis multis ſcripturæ locis. Atque ſic etiam reperitur in Sohar in hiſtoria de ſene ad locum Pſal. 104. 1. *Gloriam & decorem indutus es:* quod Hadar ad Nezach pertineat. Et fortè huc etiam reſpicit locus ille in Tikkunim de Iiſraële ſene; quia Nezach eſt thronus & ſedes gradûs Tiphereth. Pardes Tr. 23. c. 5. h. t.

הוא *Ipſe.* Eſt cognomen Gradus Kether. Quo innuitur, Sephiram iſtam occultam eſſe & abſconditam ab omnium oculis; unde etiam cognominetur tali phraſi, quæ occultum quid & abſconditum involvit. Sed in Sohar Sect. Vajera ad locum Gen. 18, 1. *Et* הוא *Ipſe ſedebat in oſtio tentorii.* Vox הוא refertur ad Binah. Eodemque modo Sect. Vajeze, ubi hæc: Mundus ſupernus, qui eſt Jobel vocatur הוא, totus enim occultus eſt. Vid. Tr. 14. ad locum, *& erit in die* ההוא *illa.* Ratio videtur eſſe, quia Ipſa aliquando occultatur, dum elevatur in notionem Jod, quod in Chochmah.

2. Quando autem dicitur ההוא cum He demonſtrativo, ad Malchuth refertur. Denotatque duas illius notiones, quarum una Ipſam repræſentat ut ו quæ occulta eſt: altera ut

א, quæ manifeſta. Scribitur autem cum He demonſtrativo, ob rationem contrariam iis, quæ ſupra diximus ſub initium capituli: quia הוא eſt nomen occultum; & Iſtius notio pariter occulta eſt in notione Jod.

3. Aliquando R. Schimeon ben Jochai hoc nomen refert ad Tiphereth, nec mirum hoc: הוא enim ſemper denotat occultum quid; Jam verò & modus Tiphereth occultus eſt, reſpectu eorum, quæ infra Ipſum.

4. Quandoque Ipſa quoque Malchuth vocatur הוא, quando ſc. occultatur, ut diximus.

5. De Illis autem locis, ubi ſcriptum eſt הוא & legitur היא in Sohar traditur, quod tunc deſignetur connexio Maſculi cum Fœmina. Verba ſunt hæc Sect. Chukkath. *Ubicunque ſcriptum eſt* הוא *& legitur* היא, *ibi mas & fœmina ſimul ſunt ſub unione ſuperna. Nam* ה, *eſt uxor;* י *eſt vir;* א *autem eſt corona omnium; nam Aleph in perfectione reſidet.* Ubi ſenſus eſt, tunc denotari Regem in palatio ſuo: Quamvis etiam in ipſo הוא per ſe notabile quid lateat: quod nempe Malchuth intelligatur per ה; Tiphereth per ו; א autem ſuperius referatur ad Kether: eò quod Kether non habitet, niſi in loco integro, ſicut dicitur mas & fœmina ſimul conſtituunt hominem integrum; juxta textum Gen. 5, 1. *Maſculum & fœminam creavit eos, & vocavit nomen eorum Adam:* amborum ſcil. ſimul. Pardes Tr. 23. c. 5.

6. Vide de הוא plura in Sohar Sect. Vaæra 12. c. 46. & Schlachlecha 32. c. 324. Conf. Tit. אחה.

הוד *Decus, Gloria.* In Schaare Zedek de hac Sephirâ dicitur, quod hoc vocetur Nomine, quatenus veſtita eſt metro Gebhurah ad ſupplantandos hoſtes & victoriam belli reportandam, & liberandum Dilectos Altiſſimi: allegato loco Dan. 10, 8. *Et decor meus verſus eſt in me in corruptionem.* Et quod omnes laudes quas David cecinit in Libro Pſalmorum ad hanc menſuram pertineant. Hæc ibi, & ſimiliter in Libro Orah, &

Libro

Libro Schem: ubi R. Moſcheh de concurrente hic Gebhurâ rationem profert ex Pſal. 45, 4. *Accinge te gladio tuo ſuper femur, Gibbor,* הודך *gloria tua, & decore tuo,* Et in Tikkunim R. Schimeon ben Jochai pariter tradit, ubicunque occurrit הוד, ut Pſ. 148, 13. &c. Ibi hanc Sephiram intelligi. Pardes Tr. 23. c. 5. Confer Tit. יְק. item מורה. item מלכים n. 2.

2. In Schaare Orah poſt Nomen אלהים צבאות ſequuntur de hoc nomine hæc: Metrum Elohim Zebaoth vocatur Hod in loco illo 1. Chron. 29, 11. *Tibi, Domine, Gedulah, & Gebhurah, & Tiphereth, & Nezach & Hod, &c.* Vocatur autem Hod, quia induta eſt metro Gebhurah, roboris & potentiæ ad ſubigendum hoſtes, & vincendum in bellis, & eripiendum Amicos Domini. Unde myſticum illud. Dan. 10, 8. *Et meus Hod verſus eſt in me in corruptionem, &c.* Et quia hic eſt locus victoriarum bellicarum, & unde fiunt ſigna & miracula, hinc ad eundem referuntur Laudes: & omnes celebrationum ſpecies, quas decantavit David in Pſalmis ad duas has menſuras ſpectant. Carmina etiam ſuper ſignis & miraculis ad locum hunc alligantur. Unde toties in Pſalm. 107, 8. 15. 21. 31. יודו *Confiteantur Domino miſericordiam ejus, & mirabilia ejus* (exhibita) *filiis hominum.* Et huc pertinet etiam illud: Quatuor tenentur dicere laudes: nempe, ægrotus, qui convaluit; Vinctus, qui prodit è carcere; qui diſceſſerunt per maria, & qui iter faciunt per deſerta, ad hunc locum ſe convertant, qui peccatoribus bonum retribuit. Duæ enim hæ menſuræ ſunt loca, quibus præfecti ſunt Angeli quidam, ut reſcindant decreta judicialia hujus vel illius hominis, cum decreta ipſi eſt pœna mortis vel alia. Unde dixerunt ſapientes noſtri: reſcindunt decretum ejus judiciale, etiam ſeptuaginta annorum. Nam ſeptuaginta ſunt Principes, qui aſſiſtunt Tribunali ſuperno; unus autem mediator eſt. Imò dum ſententia illa jam ſubſignatur, tamen hoc in loco adhuc remedium contra illam eſt. Hinc quatuor obligati ſunt להודות ad celebrandum: Hic

enim locus eſt laudum, & huc pertinet myſterium de beneficiorum collatione. Unde dicimus, qui peccatoribus bonum retribuit. Myſteria quoque Incurvationis & Precationis *Modim*, ad hæc loca affixa ſunt: cujus ſymbolum eſt textus Jeſch. 45,22. *Quia tibi incurvabitur omne genu.* Etiam Precatio *Modim* Rabbinica ad hunc locum pertinet; quia Tetragrammaton Zebaoth & Elohim Zebaoth ſunt metra Diſcipulorum ſapientum, qui multiplicant pacem in mundo; & huc pertinet illud Eccleſ. 9, 11. quod *ſcientium* ſit *gratia*; quia hi ſunt qui cumulant pacem. Unde etiam dicitur Sechari 8,12. *Nam ſemen pacis: vitis dabit fructum ſuum, & terra dabit germen ſuum, & cæli dabunt rorem ſuum.* Notum autem eſt, quod Ros Hermon deſcendat ſuper montes Zijon Pſal. 133,3. qui ſunt Nezach & Hod. Et quia hi locus ſunt Laudum, & ad eos pertinet myſticum illud: *Tibi incurvabitur omne genu;* hinc dixerunt ſapientes noſtri: Oportere incurvationes fieri ad precationem & vocem *Modim*: Et omnis benedictio, quæ mundo contingit, per iſtos modos affluit. Hinc, qui ſe non incurvat ad precationem *Modim*, ex illius ſpina dorſi fit ſerpens poſt ſeptuaginta annos. Myſterium autem 70. annorum, ſunt ſeptuaginta principes, qui in forma circuli locantur, ſerpens autem extrinſecus adſtat, ad inſtar inſidiatoris circa Nezach & Hod. Et quicunque non cautè agit, cum diſcipulis ſapientum, vel cum Nezach & Hod, dignus eſt, ut pungatur à ſerpente. Et hoc eſt illud quod dixerunt: quicunque transgreditur verba ſapientum, dignus eſt morte, & meretur ut pungat eum ſerpens. Scito igitur, quod Nomen Adonai cum induitur veſte Hod, victoriam reportet in omni bello Iiſraëlis, eosque vindicet ab inimicis eorum, & retribuat omnibus hoſtibus vitæ eorum. Unde gratias agere tenemur illi, qui veſtitur veſte Hod, & vincit in bello: & myſterium latet in illo Pſ. 104, 1. Gloriam & decorem es indutus. Unde dicitur *Deus Laudum, Dominus mirabilium.* Hæc ibi: ſequitur ibidem בועז.

3. In

3. In ſapientiâ Naturæ הוד eſt Claſſis æris; Color enim naturam Gebhurah exprimit, quam habet hæc ſephirah; nec alienus fuit æris uſus ab inſtrumentis laudandi & muſicis, 1. Chron. 15, 19. & in bello habebantur ænei arcus 2. Schmu. 22, 35. Ijob. 20, 24. & ſimilia. 1. Schmu 17, 5. 6. 38. Sicut autem Hod cingitur à ſerpente, ita nomen נחשת *æris* nomen נחש *ſerpentis* in fundamento refert; & ſeptuaginta talenta æris oblationis Exod. 38, 29. repræſentant 70. principes. Circa hunc locum enim maxima adhuc eſt vis corticum; unde ſicut Hod eſt gradus repræſentationum propheticarum; ita à radice נחש veniunt נחשים *incantationes* Num. 23, 23. c. 24, 1. Qui autem accuratus eſſe voluerit, ille, ſicut Hod decadem ſuam habet ſpecialem, ita quoque in æris hiſtoria ex lege facile colligere poterit Decadem. Nonne enim oblatio illa æris, in genere, ex qua deinde fiebant vaſa ad tabernaculum Ex. 38, 29. referri poterit ad Kether, cum ex hac cæteri gradus omnes ſint orti? Nonne Concha æris, Ex. 30, 18. refert naturam Chochmah, è qua influxus demittitur ad omnia inferiora? Iſtius autem baſis, quæ etiam ærea ibid. eſt Binah: in hac enim Chochmah reſidet. Deinde altare æneum Ex. 27, 2. cum apparatu ſuo, refert ſex extremitates; duo enim vectes ib. verſ. 6. ære obducti, ſunt quaſi duo brachia, Gedulah & Gebhurah: corpus ipſum altaris, Tiphereth: quatuor annuli æris ib. 4. ad dextram & ſiniſtram; Nezach & Hod, & rette æneum, quod fundamenti loco ib. 4. Jeſod. Et ſi dicis Altare referendum ad Malchuth, juxta conſenſum quaſi communem, quod Altare repræſentet notionem fœminæ: reſpondetur, id verum eſſe in generali diſtributione Tabernaculi & Templi. Sed inter claſſes æris ſpeciales, ubi omnia jam antea ad fœminam inclinant, atque ſic etiam Tiphereth, notio maſculi non adeò erit remota: ſunt enim adhuc אדני baſes æneæ Exod. 26, 37. c. 27, 10. quæ tanquam imum tabernaculi non incongruè naturam Malchuth habent. Qui hîc myſteria ipſa prolixius di-

ducere vellet, orationem facile poſſet prolongare: ſed in brevitate quoque ſapiens intelliget fundamenta. Kameæ mirabiles ad claſſem æris pertinentes, omnes continent retia quadrata è ſeptenario, quorum omnes columnæ verticales & horizontales & diagoniales eandem referunt ſummam; quarum innumeræ fieri poſſunt; v. g.

כב	מז	טז	מא	י	לה	ד
ה	כג	מח	יז	מב	יא	כט
ל	ו	כד	מט	יח	לו	יב
יג	לא	ז	כה	מג	יט	לז
לח	יד	לב	א	כו	מד	כ
כא	לט	ח	לג	ב	כז	מה
מו	טו	מ	ט	לד	ג	כח

Hîc omnes columnæ, vel claſſes referunt ſummam צֹפֶה, 175. quod nempe ſpeculandum ſit deſuper: nam columna ad dextram prima nempe 4. 29. 12. 37. 20. 45. 28. efficiunt 175. & ſic reliquæ ad extremam uſque verſus ſiniſtram. Eodem modo ordo ſupremus 22. (ubi nota myſterium 22. literarum) 47. 16. 41. 10. 35. 4. (ubi nota myſterium Tetragrammati) & ſic omnes uſque ad imam. Tandem in transverſum ab angulo inter orientem & auſtrum uſque ad angulum inter occidentem & ſeptentrionem 4. 11. 18. 25. 32. 39. 46. ſunt 175. & ab angulo inter orientem & ſeptentrionem uſque ad angulum inter occidentem & auſtrum nempe 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. pariter ſunt 175. ſpeculare ergò hæc & videbis abyſſum profunditatis; niſi mavis alludere ad *obductiones*, ad quas adhibitum fuit æs Exod. 27, 2. 6. &c. Ita ſi negligatur א & initium fiat à בּ occurrit tibi in ſummis בצץ 1. Sam. 14, 4. defectivè ſcriptum. Si incipias à ג habebis ſummas ſimiles numeri 189. ſi à

ſi à ד: 206. ſi à ה 213. & ſic aſcendunt ſeptenario ſeſe invicem ſuperantes. Quin etiam ſi per ſaltus diſponas numeros, א & ג & ה. & ז & ט &c. à quocunque fiat initium, modo eandem obſerves proportionem. Item א & ד, & ז. & י & יג &c. Item א & ה, & ט, & יג, ſemper rete hoc ſeptenarium eandem ab omni facie tibi repræſentabit ſummã. Cujus uſum ulteriorem alibi aperire potero. Æſch mezareph c. 5.

הוה *Verbum Subſtantivum.* In Sohar ad locum illum Gen. 27, 29. *Eſto Dominus fratribus tuis.* Sect. Toledoth Jizchak hæc habentur: *Literæ iſtæ ſunt myſterium veritatis:* ה *eſt ſupernum;* ו *medium,* ה *ultimum: unde etiam dicitur:* הוה *eſto Dominus fratribus tuis, &c.* Hæc ibi. Quibus innuitur, hâc voce repræſentari myſterium Binah, Tiphereth & Malchuth, quia ſanctitas prævalere debebat Cortici ad exterminium uſque. Pard. Tract. 23. c. 5.

הוי *Eheu, ah!* R. Schimeon ben Jochai in Sectione Achare Moth ſic ait: Cum aufertur & elevatur Tiphereth, quod eſt ו; cum tractu ejuſdem ו, quod eſt caput Vav parvi, quod in Jeſod, nempe י; inde fit וי: & dum præterea & Binah tollitur, ut nulla ab Eâ deſcendat influentia, adeoque impediantur benedictiones, & canalis Tiphereth, unde influxum habet tota Aziluth, obturetur: tunc dicitur הוי *Eheu.* Eſtque differentia aliqua inter אוי & הוי quæ alias idem ſignificant. Ubi enim dicitur אוי, ibi ſententia non reſcinditur ob converſionem: quia ibi deficit ה, *converſionis* nota. Cum autem dicitur הוי; ibi negotium adhuc dependet à converſione, quæ decretum reſcindere poteſt. Vide Tit. אוי. Pard. Tr. 23. c. 5. hoc tit.

הוית vide Tit. מלוי. item טנחא item ניצוצות num. 14. *15. 16.*

הושענה *Hoſchanah.* Vid. in Sohar Breſchith 16. c. 60. עב cui æquipollet חסד ter ſumtum eſt ריו & hoc bis ſumtum הושענה nempe 432. vide Ser Sahabh.

הח eſt abbreviatura vocum ה׳ חסדים *Quinque Benignitates*. Vid. הג.

היא *ipſa* eſt Cognomen Malchuth, ſed in notione Ipſius occulta, quâ æquiparatur gradui Chochmah, prout dictum Tract. 14. Atque ſic quoque ſentit R. Schimeon ben Jochai in Raja mehimna. Vid. Tit. הוא. Pardes Tr. 23. c. 5.

היכל *Templum, Palatium.* Ita vocatur Malchuth, quia eſt Palatium Gradûs Tiphereth, qui reconditur in Eâ. Sic enim & nomen אדני cum היכל numeris æquipollet; quia illud eſt Palatium Tetragrammati, quod & demonſtrat iſtius prolatio alterius loco inſtituta:

2. Eſt tamen & Binah Hechal ſeu Palatium, quippe in quâ Idem reconditur, proditque è Palatio in Turrim, quæ eſt Arca, nempe Malchuth; vid. מגדל ſic habet Sohar.

3. Ibidem autem Sect. Lechlecha Hechal dicitur eſſe Kether. Nam היכל nil aliud eſt, quam Locus in quo continentur הכל omnia. Atque ſic Kether, quatenus includit totam Aziluth. Nihilominus tamen היכל & alias Sephiras denotat, quatenus nempe quædam ibi recondita habentur, unde omnibus ſephiris competere poteſt. De Kether autem propterea dicitur, quia in Eâ omnia delituerunt ſub notione צחצחות ſeu ſubtilitatum idealium, vid. Tract. 11. Pard. Tr. 32. c. 5.

4. היכלות *Palatia.* Sunt Rami Sephirarum in mundis inferioribus. De iis quæ in Jezirah vid. Sohar Breſchith f. 29. Vajakhel f. 89. 90. 91. Pinchas 116. c. 465. & fol. 111. היכל quoque & מזוזות *Poſtis* eodem gaudent numero. Hechal Sancti Sanctorum correſpondet tribus ſupernis; Et verſus Hechal Lapidis Sapphirini & Ipſius cœli Animæ deſcendunt. Ser Sahabh.

הכאה *Percuſſio, colliſio.* Tria ſunt luminum genera. Vel enim eſt Lux prima directa in *Akudim:* vel Lux *Veſtigii*, quæ eſt Rachamim ſeu *miſerationes:* vel Lux *Achurajim* ſeu Partium aver-

averſarum, quæ eſt Din ſeu *Rigor*. Cum autem Lux hæc tertia ſeu *Rigoris*, & Lux veſtigii ſeu miſericordiæ ſibi invicem occurrunt, tunc invicem colliduntur. Lux enim veſtigii aſcendere deſiderat ad ſcaturiginem ſuam, quamvis non penitus dimoveatur: Et Lux *Poſteriorum* deſcendere nititur. Unde naturæ ſunt diverſæ & inæqualis, hinc *colliſio*. *Colliſionis* autem notio inæqualitatem luminum ſecum fert. Atque tum Nizuzoth ſeu *ſcintillæ* decidunt à luce deſcendente, quæ eſt Rigor. Et hæc eſt infirmior luce veſtigii; eſtque lux quædam quarta. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tr. Olam han-Nekudim vid. מנחא item כלים n. 5.

הלכה *Traditio, Conſtitutio.* Eſt Schechina, quæ ita vocatur in notione ſua tenui, qua vocatur Filia vel pupilla oculi. Et huc pertinet Nomen illud הלכה *Traditio Moſis in Sinai*; cujus ſenſus hic eſt, quod Ipſa ſit כלה Sponſa Moſcheh, ſub notione ejus, quâ dicitur Jod, vid. Tr. 14. Et ſic traditur in Tikkunim. Sed in Raja mehimna dicitur, quod Illa ex parte Gebhurah dicatur הלכה; ibi enim locum habent; Ex אלהים: ה ex אברהם & ; ex יצחק. Ea quoque dicitur הלכה כרבים communiter *Conſtitutio juxta plures*; quia accipit influxum à tribus Patribus, qui vocantur רבים vid. ſuo loco. In Tikkunim alibi dicitur, quod Ipſa vocetur Halacha, quando exiſtit inter Nezach & Hod, quaſi vadens ut uniatur cum marito ſuo. Et fortè differentia aliqua eſt inter הלכה ſimpliciter; & הלכה למשה מסיני Traditio Moſcheh è Sinai. Pard. Tract. 23. c. 5. Vid. Sohar Pinchas 99. c. 396. Trumah 52. c. 206.

הלל *Hymnus.* Aliud eſt הלל גמור Hallel *integrum*, & aliud *non integrum*. Quidam illud quod *integrum* dicitur applicat ad Binah; quia iſta plena eſt: & quod *non integrum* ad Malchuth; ob myſterium decreſcentis Lunæ. Pard. Tr. 23. c. 5. h. t. Vid. Sohar Æmor 47. c. 178. Naſo 66. c. 263. Vajechi 128. c. 495.

הלל Hillel & Schammai. Vid. Sohar in Pinchas 114. c. 453.

הללויה Hallelu-Jah. Eſt una è decem Tikkunim ſeu Diſpoſitionibus quæ tribuuntur Malchuth è decem ſephiris; Ex parte enim Tiphereth competit Ipſi Hallelu-Jah, quod habet ſignificationem laudandi. Sic reperitur in Tikkunim. In Sohar autem Sect. Vajiſchlach dicitur, quod Hallelu-Jah ſit collaudatio illa, quâ Schechinah laudat gradum Tiphereth. Quæ ambo in hac voce concurrunt: quippe quæ reſolvitur in הלל יהו, ubi הלל eſt Schechinah Malchuth, quæ vocatur Hallel, quia ſemper collaudat Sanctum illum, q. b. ſ. ! ſed יהו eſt Tiphereth. Ratio autem quare hæ literæ hoc locentur ordine ויה hæc eſt, quia Ipſa laudat ״ Tiphereth, qui eſt ו, quando unitus eſt cum Chochmah & Binah, & ab his influxum accipit, huc enim reſpiciunt literæ יה. Pardes Tr. 23. c. 5. h. tit. Vid. Sohar Pekude 104. c. 416. Vajechi 124. c. 493.

המוציא *Producens*. Nomen in benedictione cibi uſitatum. v. Sohar Breſchith 5. c. 17. Trumah 75. c. 297. Pinchas 113. c. 452. Ekebh 131. c. 521. Alludit etiam ad ה quinque productiones oris, quæ ſunt literæ Gutturales, Labiales, &c.

המן *Haman*. Eundem numerum exhibet ac vox חלבנה Galbanum Exod. 30, 34. & refertur inter Klippoth ſyſtemati Jezirathico oppoſitos. Literæ מן autem dicuntur eſſe è מנצפך, in oppoſito ſc. iſtarum, quæ ſanctæ ſunt. Ser Sahabh.

הנני *Ecce ego*. Eſt Malchuth, conſiderata ut ſola, non aſſumtâ ullâ notione aliâ de cæteris ſephiris. Deſignat ergò Judicium; & aliquid quod manifeſtum & præſens eſt. Sic explicatur in Sohar Section. Noach ad locum illum: ואני הנני Geneſ. 6, 17. Interpretes paulò aliter. Pardes Tract. 23. c. 5.

הספר *Planctus*. Vid. Sohar Breſchith 46. c. 184. Korach 84. c. 336. Vajechi 124. c. 492. Ki Teze 133. c. 530.

הסתכלות Intuitus, aſpectus. Vid. מצח.

הר

הר *Mons.* Montes ſunt multi. Sed Nomen hoc nudè poſitum quidam ad Jeſod referunt, ut Liber Orah, & R. Moſcheh in Libro Schem: qui etiam nomen הר ה״ *Mons Domini,* ad Jeſod refert. Sed in Sohar ad locum Jeſchai. 2, 2. R. Chija ſic commentatur: *Mons Domini eſt Bonum ſine ullo malo; quia parti adverſæ nullus ibi eſt locus, &c.* Diſcurrit autem de Malchuth, ut docet contextus.

2. Deinde Malchuth etiam vocatur הר המוריה *Mons Morijah.* 2. Chron. 3, 1. Item הר המור Mons myrrhæ Cant. 4, 6. *Ibo mihi ad montem myrrhæ.* Dicitque R. Moſcheh, quod in voce מוריה contineatur nomen יה juxta 32. ſemitas: quodque ſimul ſubſit ſignificatio oſtendendi, item myrrhæ, quæ ad ſuffitum pertinet.

3. Notum autem quod Jeruſchalem ſit Malchuth; circa illam autem montes multi: inter quos Mons Seir; Jechesk. 35, 15. Item Mons Eſau; Obad. 1, 21. Montes נשף caliginoſi Jirmæi. 13, 16. quæ ſunt cognomina Corticum.

4. Quidam ſcribit montem Zijon, eſſe Jeruſchalaim. Mons Zion autem eſt Jeſod, unde etiam vocatur הר טוב *Mons bonus;* Deut. 3, 25. quia bonus eſt, & benefacit omnibus, juxta illud Jeſchai. 3, 10. *Prædicate juſtum quia bonus.* Atque etiam vocatur *Mons Sanctitatis.* Jer. 31, 23.

5. Porrò etiam dantur הררי ציון *Montes Zijon* Pſal. 133, 3. Qui ſunt Nezach & Hod; qui ſunt montes circa montem Zijon ſupra dictum; quia influunt in Jeſod, ut notum.

6. Nobis autem in hac materia videtur, per *Montis* nomen nudè poſitum intelligi Malchuth; & ſic quoque exponitur in Sohar Sect. Jethro fol. 31. c. 122. ſeq. his verbis: Jeſchai. 2, 3. dicitur: & ibunt populi multi, & dicent: agite & aſcendamus ad montem Domini. *Hic eſt Abraham,* ſicut dicitur Gen. 22, 14. quod dicitur hodie: In monte (ubi) Dominus videbitur. *Abraham enim Ipſam vocabat montem; quid eſt mons? Locus publicus communis omnibus quicunque cupiunt in*

mundo: Atque ſic etiam Locus hic Sanctus communis eſt omnibus quicunque deſiderant in mundo. Quibus verbis innuitur, quod Malchuth ex parte Cheſed vocetur Mons, quia nempe publicè proſtat & communis eſt, & ab illius parte acceſſus eſt proſelytis, ſubintrantibus ſubter alas Schechinæ. Unde Abrahami tempore multas recepit animas ſicut ſcriptum eſt: Gen. 12, 5. *Et animas quas fecerant in Charan.* Ibidem porrò ſimilia quædam proferuntur, his verbis: *Mons eſt pro reliquis populis, cum veniunt ut ingrediantur ſubter alas ejus.* Ibidemque exponitur quod propterea, גר *proſelytus*, dicatur גר הצדק proſelytus juſtitiæ, quia intrat ſubter alas Schechinæ, quæ vocatur צדק *juſtitia.* Et quod dicatur גֵּר *peregrinus*, quod deſerat locum ſuum, & veniat committens ſe tutelæ. In alio autem loco Sohar Sect. Lechlecha ad locum Gen. 12, 8. *Et tranſtulit ſe inde ad montem* hæc extant: *Exinde cognoſcitur mons Domini, & omnes gradus, qui plantantur hoc in loco.* Unde patet, quod Malchuth tunc vocetur Mons, quando continet omnes copias ſuas inferiores, ad inſtar montis, in quo plantæ plurimæ. Atque hoc & alibi ſæpiùs repetitur. Hæc omnia autem oſtendunt, quod Malchuth vocetur Montis nomine.

7. Omnes tamen etiam Sephiroth vocantur Montes, ſicut in Tikkunim dicitur: Mich. 6, 2. Audite montes litem Domini. *Montes iſti ſunt Patres.* Nam Gedulah, Gebhurah & Tiphereth vocantur montes; atque ſic vocantur propter Ipſam, quia Ipſa fundamentum montium eſt. Montis autem denominatio connotat altitudinem; Ipſi enim alti atque excelſi ſunt.

8. הרי בשמים *Montes aromatum.* Cant. 8, 14. Vocantur omnia ſex membra ſuperna, quia ſe invicem quaſi aromaticis liquoribus perfundunt & mitigant.

9. Sed ſex illæ *Virgines poſt eam, amicæ ejus* de quibus Pſal. 45, 15. Vocantur הרי בתר montes ſeparationis Cant. 2, 17. quia abhinc & porrò deorſum ſeparatio fit; & illæ ſunt mons

monſ diviſionis, atque ſegregationis. Sic explicatur hoc in Sohar Sect. Vajeze.

10. Sed הר המוריה Mons Morijah ſic vocatur ex parte Cheſed, ſic docet R. Schimeon ben Jochai ad locum illum Cant. 5, 1. collegi מורי myrrham meam: nam Myrrha ad Abraham pertinet, ut ſuo loco dicetur. Vocatur autem מוריה quatenus Cheſed unita eſt tribus prioribus, comprehenſis in יה, ut notum. Atque ſic quoque Kether vocatur מור, ut tradit R. Schimeon ben Jochai ad locum illum Cant. 4, 6. *Ibo mihi ad montem Mor*, ſeu myrrhæ. Unde fortè ex iſtius parte Gedulah ſic appellatur; & omnes quatuor ſimul, quando effundunt benedictionem & influentiam in montem iſtum, propter opus illud, quod ligaret Jizchak filium ſuum, nomine ſuo vocantur Mons Morijah.

11. Illa autem vocatur הר הקדש *Mons Sanctitatis*, quatenus influxum aſſugit à loco Sanctitatis, qui eſt Chochmah, ut ſuo loco dicetur.

12. Eadem dicitur הר ציון Mons Zijon juxta hanc illius notionem, quatenus cum ipſa unitur punctum Zijon, quæ eſt notio puncti Jod, in quo Tabernaculum pro Jeſod. Vid. ציון. Ex quibus ſanum ſenſum capiunt, quæ R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim dicit: quod Mons Zijon ſit Jeſod: cum alibi dicat, quod Malchuth ſit Mons Zion; adducto etiam textu.

13. Eadem dicitur הר גריזים והר עיבל Mons Gæriſim & mons Ebal: Deut. 11, 29. nempe ad partem dextram unde benedictio, mons Griſim; & ad partem ſiniſtram mons Ebal, ibi enim rigor judicii.

14. Eadem vocatur הר הטוב *Mons bonus*. Deut. 3, 25. quatenus influxum accipit à Cheſed, atque hac ejuſdem notione, quâ vocatur טוב, de quo ſ. l. Senſus hic autem illuſtratur ex eo, quod phraſis טוב ſignificationem illuminandi ſecum vehat, juxta myſterium Lucis Cheſed.

15. Item datur הר העברים Num. 27,12. *Mons Abarim*, vel Tranſitus: qui participat ab utroque latere. Et pariter ad Jeſod refertur.

16. Dum autem Malchuth nudè & ſimpliciter dicitur *Mons*, ipſa ejus natura denotatur; prout etiam eandem deſignat Nomen הר ה׳ *Mons Domini*, ita ut intelligatur ſola, non admixtis montibus peregrinis. Dicitur autem, montes eſſe circa Illam, quorum quidam ſunt boni, quidam mali. Boni ſunt Virgines eam ſequentes, ſociæ ejus, ut dictum ſupra: quæ dicuntur montes Zijon. Malorum quidam vocantur montes caliginoſi, montes חשך tenebrarum, &c. qui omnes ad Cortices & latus ſiniſtrum pertinent. Ut & in Tikkunim הרי אררט *Montes Ararat*; montes maledictionis, montes Kardu, (Armeniæ) montes tenebroſi in exilio, maledicti in exilio; in illis quievit arca, Gen. 8,4. ut in illos inſtituat judicium. Ex quibus apparet, quod Klippoth vocentur montes Ararat, i. e. maledictionis. Pard. Tr. 23. c. 5. h. t.

17. In Schaare Orah poſt Nomen חוק ſub El-chai circa hanc materiam occurrunt ſequentia. Menſura El-chai in Scriptura aliquando vocatur הר *Mons*. Quod nomen tamen plura ſignificat, unde cum inveneris הר vel הרים, ſciendum tibi, quid quovis in loco ſit intelligendum. Modus El-chai igitur in ſcriptura vocatur הר ציון *Mons Zijon*: ſicut Metrũ Adonai, *Mons Morijah* dicitur. *Mons Eſau* autem eſt menſura, quæ accuſat Iiſraëlitas, iisque adverſatur. *Mons Zijon* igitur ubique eſt Jeſod & El-chai. Nam mons Zijon eſt locus unde prodiit menſura prima ad creationem mundi, unde dicitur Pſal. 50. 2. *Ex Zijon, ex univerſitate decoris, Elohim effulſit*. Nec objicies, quod Adonai ſit veſtibulum primum, vicinum creaturis: quia, niſi promanatio influentiæ Montis Zijon, qui eſt El-chai, pervenerit ad montem Morijah, quæ eſt Jeruſchalem, cui nomen Adonai; Adonai nihil poteſt efficere: quicquid enim operatur Adonai, ex eo eſt, quod influxum habet ex El-chai, & ex Zijon.

Zijon. Unde dicitur Pſal. 135,21. *Benedictus ſit Dominus ex Zijon, qui inhabitat Jeruſchalem.* Cujus loci hic eſt ſenſus, quod propter Zijon & per Zijon Ille habitet in Jeruſchalem. Nulla enim unquam deſcendit benedictio, niſi per Zijon, quando ſcilicet iſte effundit benedictiones ſuas in Jeruſchalem. Unde dicitur Pſalm. 133, 3. *Sicut ros Chermon, qui deſcendit ſuper montes Zijon, quia ibi præcepit Dominus Benedictionem & vitam uſque in ſeculum.* Sed הררי ציון *Montes Zion* ſunt Nezach & Hod; exhinc enim oleum pretioſum profluit ſuper Zion, & exinde deſcendit in Jeruſchalem. Cujus ſymbolum ſunt duo Cherubim de ligno oleæ, quos fecit Schlomoh in Sancto Sanctorum 1. Reg. 6, 23. Et è montibus iſtis exſcinduntur lapides æris juxta illud Deut. 8, 9. *Terram, cujus lapides ferrum, & de montibus ejus excides æs.* ubi intelligitur myſterium Judicii, rubentis; juxta illud Sechari 6, 1. *Montes autem, montes æris.* Sicut igitur Mons Zijon eſt El-chai, ita Morijah eſt myſterium Sanctuarii & Jeruſchalem in genere. Mons Eſau autem eſt pars adverſa accuſans, ſiniſtram verſus extrinſecus, de quo dicitur Ex. 17, 16. *Bellum Domini in Amalek à generatione in generationem.* Hic enim eſt, qui impedit ſtructuram montis Zion, & ſtructuram altaris in monte Morijah, donec veniat tempus ultionis Edom atque pœnæ ejus, quod tunc eveniet, quando montes Zijon i. e. Tetragrammaton Zebaoth, & Elohim Zebaoth, aſſumſerint veſtitum vindictæ, & reſidebunt ſuper monte Zijon. Nam iſti ſunt, qui vocantur Salvatores de quibus Obadi 1, 21. *Et aſcendent Salvatores in montem Zijon, ad judicandum montem Eſau.* Ubi per Salvatores Nezach & Hod, per Zijon, El-chai, per montem Eſau Amalek intelligitur, qui eſt filius Eſau, contra quem bellum Domini. Iſte enim eſt adverſarius montis Zijon, eſtque Samaël, præfectus Eſau; qui & pacis fœdus dirumpere conatur. Unde loco citato ſequitur: *Et erit Domino regnum:* quod eſt myſterium Malchuth; quæ per montem Morijah & Jeruſchalem intelligitur & voca-

 tur

tur Adonai. Scito autem, quod ſub regimine Adonai, ſeu Jeruſchalem, quæ eſt Schechinah & Malchuth; quatuor ſint Turmæ, quæ ſuſtinent thronum Adonai. His nomen eſt *Montium Ararat:* Iſti portant ſedem vehiculi ejus, unde dicitur: Jeſch. 2, 2. *Et erit in noviſsimo dierum præparatus erit mons domus Domini in capite montium:* id eſt, in capite quatuor iſtorum exercituum. Et huc pertinet quod dicitur Jeſchai. 18, 3. *Omnes habitatores orbis, & incolæ terræ cum elevari vexillum in montibus videbitis, &c.* Stabit enim vexillum Adonai; quod eſt myſterium Altaris illius, quod fabricavit Moſcheh propter bellum cum Amalek: hoc vexillum ſtabit in capite montium notorum, quæ ſunt quatuor Animantia quatuor exercituum. Deinde quoque multi dantur montes alii, inter quos גבננים gibboſi Pſal. 68, 17. item הרי נשף Jirmæi 13, 16. montes caliginoſi, & plures alii externi, qui omnes montem Morijah & nomen Adonai ambiunt; Et huc pertinet illud Cant. 6, 8. *Sexaginta ſunt reginæ & octoginta pellices, & adoleſcentularum non eſt numerus, una eſt columba mea, perfecta mea.* Unde etiam dicitur Pſal. 125, 2. *Circa Jeruſchalem montes ſunt, & Dominus circa populum ſuum.* Inter hos ſunt montes caliginoſi & ſimiles, cum ergò Iiſraëlitæ exeunt de monte Zijon, pedes eorum alliduntur ad montes obſcuritatis: nulla enim illis eſt ſtatio, niſi in monte Zijon, & monte Morijah. Ex hoc fundamento Deus dixit Iiſraëli, ſe dediſſe Eſavo montem Seir in hæreditatem, cujus hæc eſt ratio; quia mons Seir immundus eſt, & in eo habitant Hirſuti dœmones, poſt quos illi ſcortantur; & Seir ſeu Satyrus (juxta Jeſch. 34, 14.) ad ſocium ſuum clamat. Iſte enim Seir quis ſit intelligatur è loco Gen. 27, 11. *Ecce Eſau frater meus vir* שעיר *piloſus:* quò etiam referendus שעיר *hircus emiſſorius.* Lev. 16, 22. item *mons Seir,* item locus ille Lev. 17, 7. *Et non Sacrificabunt ulterius Sacrificia ſua piloſis poſt quos fornicantur.* Eſau enim in portionem ſibi adſcivit unum è dœmonibus piloſis humilibus, terræ vicinis, prout dicitur

citur Geneſ. 36, ℣. 20. *Iſti ſunt filii Seir, Chorei, habitatores terræ.* Unde etiam de Eſau dicitur ib. verſ. 6. *Et ivit ad terram à facie Jaacobh fratris ſui.* Et hoc eſt illud quod dicitur Jirmei. 49. 15. *Ecce parvum dabo te inter gentes, contemtum, &c.* Ratio hæc eſt, quia reliquæ gentes præfectos habent ſupernos, juxta illud Dan. 10, 20. *Et ecce princeps Javan venit.* Quales etiam eſt princeps regni Perſici ibid. verſ. 13. 20. & præfecti reliquorum ſeptuaginta populorum. Et de Jiſmaël dicitur, quod populis illis præfuerint duodecim principes Gen. 25, 16. Portio autem & hæreditas Eſau fuerunt dæmones illi piloſi, qui infimi ſunt inter omnes creaturas. Unde ipſum nomen Seir; atque hinc dicitur Jehoſch. 24, 4. *Et dedi Eſavo montem Seir ad poſſidendum eum.* Quod autem Jirm. 49, 16. de Edom dicitur: cum exaltaveris veluti aquila nidum tuum, &c. id ex eo intelligitur, quia præfectum habet, qui vocatur Samaël, qui vires largitur dæmonibus piloſis; & eſt Nepheſch ſphæræ Martis: ſed non eſt de genere ſeptuaginta principum, qui in ſua ſtatione conſiſtunt. Hic ſcriptura ait; Ex. 17, ult. *Bellum eſt Domino in Amalek* מדור דור *à generatione in generationem,* ubi phraſis דוֹר דוֹר idem eſt myſterium, quod extat Pſal. 135, 13. *Domine memoria tua in generationem & generationem.* Item Ex. 3, 15. *Memoria mea in generationem & generationem.* Et iſte Satan, qui accuſator eſt in ſupernis Iiſraëlitarum: eſt Samaël impius: de quo intelligendum, quod de tempore Redemtionis legitur Obad. 1, 4. *Cum exaltaveris veluti aquila, & ſi inter ſtellas poſueris nidum tuum, inde deſcendere faciam te, dixit Dominus.* Quomodo autem deturbabit eum? cum *aſcendent Salvatores*, (juxta Obad. 1, 21.) qui ſunt Tetragrammaton Zebaoth, & Elohim Zebaoth, *in montem Zijon*, quod eſt myſterium El-chai; *ad judicandum montem Eſau*, qui eſt mons Seir. *Et* juxta Jeſchai. 24, 21. *viſitabit Dominus ſuper exercitum excelſi in excelſo: & ſuper Reges terræ in terrâ.* Tunc locum habet textus Jeſch. 34, 4. *Inebriatus eſt in cœlis gla-*

gladius meus. Ecce Edom deſcendit. Quo facto, quid ſcribitur? Jeſch. 63, 1. *Quis eſt iſte, qui venit de Edom, rubefactus veſtes de Bozrah?* אני *Ego, loquens in juſtitia, magnus ad ſervandum*, ſicut ſcriptum eſt Obad. 1, 21. *Aſcendent ſervatores in montem Zijon.* Ex his præſuppoſitis Mons Zijon dicitur vocari *Mons Domini*, quatenus nimirum conjunguntur *Mons Zijon*, & *Mons Morijah*: juxta illud Gen. 22, 14. *Et vocavit Abraham nomen loci illius* יראה יי *Dominus videbit, quod dicitur hodie, in monte Dominus videbitur.* Mons ergò Morijah ſubſiſtit per influxum montis Zijon, & immanationem benedictionis vivæ. Unde dicitur Gen. 22, 16. *Quin juravi dixit Dominus, quod pro eo, quod feciſti rem hanc, & non peperciſti filio tuo, unico tuo, benedicendo, benedicam tibi & multiplicando multiplicabo ſemen tuum, &c.* Hinc ubicunque reperies: *Quis aſcendet in montem Domini.* Pſal. 24, 3. ibi latet myſterium, montis Zijon quatenus unitur cum Jeruſchalem. *Et Mons Domus Domini* Jeſchai. 2, 2. eſt mons Morijah & Jeruſchalem, quatenus in unione eſt. Sequitur ibidem titulus ציון. Vide plura de montibus in Sohar Miſchpatim 49. c. 195. Ki Teze 83. c. 331. 332. Pekude 117. c. 468.

הרהור *Cogitatio*; Quod cogitatio bona aſcendat Vid. in Sohar Vajeze 91. c. 361. Kedoſchim 38. c. 152.

התקפתא *Vehementia, objectio rigoroſa.* R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ait: quod Malchuth ex parte Cheſed hoc appelletur nomine, adducto loco Exod. 15, 6. *Dextra tua, Domine,* נאדרי *magnificata eſt* בכח *in potentia.* Ubi Targum habet בתוקפא in vehementia & rigore. Verum autem eſt, quod hæc vox referenda ſit ad Gebhuram quæ in Gedulah. Sic enim in Sohar docemur, quod ſiniſtra contineatur in dextra ex eodem loco. Sine dubio enim vox כח potentia, ſpectat ad Binah, quatenus nempe judicium pertinet ad ſiniſtram: Exhinc autem comprehenditur Cheſed in Gebhurah. Pard. Tr. 23. c. 5. h. t.

ו *Vav.*

ו

ו *Vav.*

DE Litera Vav ſic ſcribitur in Libro Temunah, quod pertineat ad Tiphereth, quod certum eſt. Additur autem, quod propterea ſit ſimpliciter oblonga, ut oſtendatur, iſtum modum eſſe Columnam mundi. Quod clariùs ex eo fit, quod primò mundus creatus fuit per Judicium; cum autem videret Deus, quod hoc modo ſubſiſtere non poſſet, adjunxit illi miſericordiam: unde, quia miſerationes ſunt cauſa, ut mundus ſubſiſtat, iiſdem nomen columnæ tribuitur, cui innititur mundus. Porrò dicit, Iſtius literæ faciem averſam eſſe ab He; quia He denotat judicium, in quo nulla miſericordia; Illa igitur ad Cheſed converſa eſt, & à Judicio faciem avertit. Porrò ſubjungit, illam ſurſum ſpectare ad Kether, ut abinde influxum accipiat: eam tamen etiam ſpectare deorſum, ut influxum demittat in Malchuth. Tandem addit, dominium ipſius eſſe in hora ſolis, juxta illud Pſ. 84, 12. *Quia Sol & Scutum Dominus.* Refertur autem ad Tiphereth, quia iſte compoſitus eſt è ſex membris, quæ ſunt, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod: ו enim eſt nota ſenarii. Eſtque oblonga; quia eſt fluvius, qui occultè ſub myſterio Daath, irrigat omnes plantas horti. Sicut autem Vav in Tiphereth, vocatur Vav ſupernum, vel Vav nudè & ſimpliciter loquendo: ita quandoque Jeſod vocatur Vav parvum, vel Vav inferius, quia & ille modus conſtat è ſex extremis, ſicut ipſe Tiphereth: nam quicquid accidit Jaacobo, accidit etiam Joſepho: & corpus atque fœdus habentur pro uno; ut ſæpè docet R. Schimeon ben Jochai. Datur tamen etiam aliud Vav, nempe in ſummitate Kether, de quo Tr. 9. in fin. Aliquando tria Vavin referuntur ad Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, quæ ſunt Vavin è textibus ויסע / ויבא / ויט Exod. 14, 19. 20. 21. Atque ſic etiam Nezach, Hod, Jeſod, dicuntur. Vid. Tr. 14. Hæc obſervat R. Moſcheh

de Leon in Libro Schem; cum loquitur de uncinis columnarum ex Ex. 27, 10. Pardes Tr. 27, c. 9.

2. Cum Vav occcurrit ab initio Vocis cujuſdam, e. g. ואני *& Ego*, ועתה *& nunc, &c.* denotatur Tiphereth. Aſſumta autem ipſa voce, ſimul quoque denotatur Malchuth, ut in ועתה item ואתה, item ואני: item וזאת, quibus denotantur Tiphereth & Malchuth, quatenus in unione ſunt; quod pro regula generali haberi poteſt. Vid. Tit. ויחוד. Pard. Tract. 23. c. 6. in pr.

3. Vid. plura de Vav in Sohar Sect. Achare 30. c. 119. & Bammidbar in fin. f. 58. c. 232. Vav eſt Arbor vitæ, id eſt Tiphereth. Et Chükkath in pr. 86. c. 342. & Vaætchannan 126. c. 501. Omnes literæ, atque ſic & Vav, aſpectu variant, ſicut flamma oblonga: excepto Jod quod rotundum eſt ut pruna, nec unquam mutatur; juxta illud Pſal. 18, 12. Poſuit tenebras latibulum ſuum. Cum è contrario litera Vav majorem præ ſe ferat lucis copiam. Et anima maſculi deſcendit virtute literæ Vav. Item. Figura literæ ו habet corpus & caput ſupra ſe; quod eſt Jod. Cum autem ob peccatum caput illud ſeparatur à corpore, inde fit וי Væ! Sect. Achare f. 34. & Lechlecha 63. c. 252. Vav parvum eſt Jeſod Tezavveh 79. c. 315. & f. 80. & Pekude f. 102. c. 407.

והו *Et Ille.* Occurrit in illo (carmine de Hoſchana ad feſtum Succah appropriato) אני והו *Ego & Ille.* Ubi intelliguntur Tiphereth & Schechinah roboris ejus, illo nempe caſu, quo Tiphereth vocatur הוא. Vocula autem iſta והו ſine א non ejuſdem eſt dignitatis, ac cum plenè ſcribitur: quia in pronomine integro הוא repræſentatur unio perfecta, & Gloria ſuperimminens, nempe Kether, per literam א deſignata. In והו autem Aleph deficit. Nec mirum hoc eſt, quamvis והו ſit nomen ex 72. nominibus; ſed הוא ſaltem particula, unde quis objicere poſſet, quomodo hæc dignior erit quam Nomen aliquod? Nam ſimilia tradit R. Schimeon ben Jochai in loco

loco ubi agit de את שדי & אל שדי. Pardes Tract. 23. c. 6.

ויאמר *Et dixit*. Vid. אמירה.

וי *Va, eheu!* Hanc particulam R. Schimeon ben Jochai ſic exponit, quod nempe tunc dicatur וי *Va!* quando Vav parvum, quod eſt in Jeſod, nempe litera Jod, ſuſtollitur in Tiphereth, ita ut influxus ibidem colligatur, & Vav Tiphereticum, quod eſt caput Vav Jeſodici, non demittat influentiam; Confer אוי & הוי. Pardes Tr. 23. c. 6.

וידוי *Confeſſio*. Vid. Sohar Miſchpatim 53. c. 210. & Vajikra ſuo loco.

ויהוה הוא ובית דינו *Et Dominus: Ipſe & Tribunal ejus*. Idem eſt ac Tiphereth & Malchuth. Hic autem objicitur, quod nullus plane Tribunalis adſit character ſymbolicus; quia Tetragrammaton refertur ad Tiphereth, & litera Vav illuc pariter ſpectat. Sed reſpondetur Malchuth, ſubintelligi ex integra (utriusque modi) connexione. Ubicunque enim dicitur וה׳ הוא ובית דינו *Et Dominus: Ipſe & Domus ejus judiciaria*; ibi fit mentio judicii. Non datur autem judicium niſi cum Malchuth, quæ eſt menſura judicii, validior eſt quam Tiphereth, qui eſt modus miſerandi. Illa ergo hîc prævalet, & ex integra amborum graduum connexione nomen Ejus ſubintelligitur. Maritum ejus autem litera Vav deſignat; ut appareat Ipſum auxiliari & concurrere ad Judicium. Ratio eſt, quia repræſentatur judicium miſericordiâ mixtum. Ubicunq; enim Tetragrammaton occurrit in materia Judicii, ibi miſericordia intermixta intelligitur; cujus exemplum eſt hîc. Et hinc dicitur ויהוה הוא. Nam Vav, quod eſt Tiphereth vocatur הוא: Verba autem *Tribunal ejus*, deſignant nomen ipſum, eſtque Malchuth. Aliter dictum hoc: וה׳ *Et Dominus*, id eſt, *Ipſe & Tribunal ejus*; ſic explicatur: quod præfixio literæ Vav id innuat, Ipſum (nempe Tiphereth) ſuperaddi priori ſenſui, quo tacitè intelligitur Fœmina tecto ſcilicet nomine. Quæ explicatio reperitur in Sohar Sect. Trumah ad locum illum Pſ. 92, 1.

his verbis: Sæpe reperimus, quod mundus inferior non efferatur nominetenus, ſed tacitè ſubintelligatur, v.g. Et ad Moſen dixit: & vocavit Moſi; ubi ſemper Nomen ſubticetur, nec effertur, niſi accedat gradus ſupernus. Adhibito autem gradu ſuperno, Illa non effertur nominetenus. Hæc ibi. Quibus verbis innuitur, quod Malchuth, quando unita eſt cum Tiphereth, non efferatur nomine, ſed tantum ſubintelligatur. Unde & hoc loco, ubi Tiphereth exprimitur, Malchuth tacitè ſubintelligitur; unde additur Vav, quo innuitur, maſculum ſuperaddi fœminæ tecto nomine expreſſæ. Hoc ipſum ergò eſt illud, quod dixerunt: *Ipſe & domus ejus judiciaria.* Nemo enim hominum poteſt efferre Tetragrammaton, niſi per domum Ejus judiciariam: nec judicat judex niſi in domo quadam. Per ſe ergò intelligitur Domus judiciaria, quod declaratur per additionem præfixi Vav, quaſi nimirum fœminæ jam antea tacitè facta ſit mentio. Pardes Tr. 23. c. 6. h. t. Vide plura de ו״ in Sohar Ba. 17. c. 66. & Pekude 102. c. 408.

ויהי *Et factum eſt.* Eſt menſura Judicii, & Gebhurah. Unde majores noſtri dixerunt: ויהי eſt phraſis afflictionem denotans. Ratio eſt, quia una pars Voculæ eſt וי væ! de quo ſupra: ſicut & altera pars הי, mærentis eſt & lamentantis expreſſio, vid. Tr. 21. Quæ omnia edocent, hanc vocem exprimere vim judicii & Gebhurah. Quæ explicatio etiam occurrit in Sohar Trumah ad locum Prov. 7, 22. adducto loco ויהי אור his verbis: fol. 63. c. 249. *Et è myſterio dextræ prodiit ſiniſtra, unde dicitur* ויהי אור & facta eſt Lux; *hæc eſt ſiniſtra: hinc vocula* ויהי *præcedit: nam lex eſt à ſiniſtra. Et propterea non eſt ſignum benedictionis; quare? quia per illam prodit ille. qui tenebris obducit faciem mundi; quod exinde cognoſces. Cum manifeſtatur myſterium Eſau, & operum ejus, tunc ſcribitur.* Gen. 25, 27. ויהי. Et fuit Eſau vir ſciens venationem. *ubi adhibetur pro confirmatione vox* ויהי; *& fuit venationem ſciens, ut ſeducere queat mandanos, ne incedant via recta.* Hæc ibi. Ubi expreſſè do-

docetur, quod ויהי pertineat ad Gebhurah, ſub notione tenebrarum & nigredinis, de quibus Tract. 10. Pardes Tract. 23. c. 6. h. t.

וייצר *Et formavit.* V. Soh. Naſo 66. diſpoſitione 9. c. 267. & Korach in fin. fol. 86. c. 341. præcepto de decimis.

ויכלו *Et perfecti ſunt.* Habet numerum עָב 72. Sohar Pinchas f. 100. c. 397.

וילון *Velum, Cortina; Nomen cœli.* Eſt Malchuth. Nam Iſta eſt cœlum primum, quod nullum omninò præſtat miniſterium, niſi in quantum influxum accipit è ſupernis. Et Illa intrat manè & exit veſperi; & quotidie renovat opus creationis, prout dicitur in Chagigah cap. 2. f. 12. c. 2. Notum enim, quod Illa ſit metrum Noctis. Et quotidie renovat, id eſt, influxum immittit in omne opus creations; quia omnia influentiam accipiunt per Illam: ſicut dicitur Prov. 31, 15. *Et ſurgit adhuc nocte, datque prædam domui ſuæ, & ſtatutum puellis ſuis.* Et hoc eſt illud quod dicitur in Raja mehimna: *Schechina inferior eſt* וילון *cortina illa cœleſtis, de qua (dici poteſt:) introducit veſperi, & educit manè.* Hæc ibi. Ubi objectio occurrit, quod hæc nempe contrarium inferre videantur ejus, quod ſupra è Gemarâ allatum eſt, nempe, illam intrare manè & exire nocte. At hoc in Additamentis ita exponitur; Intrat mane in mundum hunc, ut eum illuminet: & exit veſperi ex mundo; & mundus obtenebratur. Juxta hanc expoſitionem Raja mehimna ita eſt intelligendus: introducit veſperi, i. e. lucem in receptaculum ſuum, ut expandantur tenebræ: eandem verò educit manè, & illuminat mundum. Juxta quæ nulla contrarietas. Senſus myſticus autem hic eſt: Nocte, cum Ipſa influxum aſſugit à Judicio, miſericordia ejus abſconditur, & tenebræ, atque latus ſiniſtrum expanduntur in mundo. Manè autem Ipſa reproducit miſerationes; tenebræ autem ſecedunt ad montes caliginis. Sic Raja mehimna. Gemara hoc vult: Intrat manè in mundum, ut è medio tollat tenebras

& idola à terrâ: veſperi autem exit è mundo, & miſericordia abſconditur, ita, ut (juxta Deut. 25, 4.) non obturetur os bovi in tritura ſua. Hæc juxta additamenta. רש״י autem, id eſt, R. Schlomoh Jarchi ibidem ſic commentatur: Intrat mane in thecam atque receptaculum ſuum, quaſi nempe וילון ſit cauſa tenebrarum, & tenebras inducat. Juxta hanc interpretationem ſenſus hic erit: Intrat mane, id eſt, in thecam ſuam, & tunc lux expanditur in mundo. Et exit veſperi, & tenebris implet mundum, lux autem implicatur. Et juxta Raja mehimna: Introducit veſperi, id eſt tenebras in mundum hunc, eumque obtenebrat. Et educit mane, id eſt tenebras è mundo, ut lux diſpergi queat. Senſus autem myſticus hic eſt: Quod nempe Malchuth ſit metrum Noctis; Iſta enim volens adhibet Lapidem, & petram offenſionis, ut præmium diſtribuat & pœnam: unde illud Gen. 29, 3. *Et reſtituebant Lapidem illum*, על פי *ſuper os putei.* Quem locum ita explicant in Sohar Section. Vajeze: על פי id eſt, ſecundum os, ſecundum verba & mandatum, Putei; quæ eſt Schechinah, ſicut dicitur Num. 9, 18. *Secundum os Domini caſtra metabantur, & ſecundum os Domini proficiſcebantur.* Unde ſenſus: ſecundum voluntatem & mandatum Schechinæ reſtituunt lapidem offendiculi; Nam Ipſa eſt cauſa, quod Klippoth & Cortices expandantur ſub initium noctis, quando nimirum Illa imbibit rigorem judicii. Sicut Ipſa quoque Eoſdem recondit in receptaculum ſuum, nempe in foramen abyſſi magnæ, ubi quaſi theca eorum, ut dictum Tract. 26. Et Illa iiſdem licentiam concedit ut expandantur. Nam (juxta Eccl. 3, 11.) *Omnia fecit pulchra in tempore ſuo: etiam impium ad diem malum.* Prov. 16, 4. Sed in die bono eſto in bono, (& in die mala, vide.) Eccl. 7, 15. Pardes Rimmon. Tr. 23. c. 6.

ויקרא *Et vocavit.* Vid. in Sohar ſuo loco, & Balak 98. c. 389.

ויסע ויבא ויט, ſunt tres verſiculi. Exod. 14, 19. 20. 21. ubi

ויסע etiam de Abraham dicitur Geneſ. 12, 9. c. 20, 1. ſicut ויש de Jizchak Gen. 26, 25. & ויבא de Jaacobh Gen. 33, 18. Ser Sahabh.

ויעד *Conventus, congregatio.* In Sohar Sect. Breſchith, ſic exponitur ad locum Ex. 15, 18. quod vox ויעד pertineat ad Binah, quodque ibi ſit congregatio, & conſiſtentia, & perfectio omnimoda, id eſt, quod ibi conveniant omnia ſex extrema, ut accipiant influentiam. Hæc enim vox denotat Domûm Conventus. Additurque ratio, quare ibi conventus illorum ſit, quia nimirum ibidem ſtatio perennis & perfectio datur. Hinc patet, quod Binah non vocetur ויעד, niſi ſub hâc ſignificatione, quod in ea congregentur Sephiroth, utſtabilitatem nanciſcantur. Pardes Tr. 23. c. 6. Vide & Sohar Trumah f. 60. c. 237.

ושט *Oeſophagus, gula.* Symbolum eſt illarum Poteſtatum, quæ vocantur *Ignis Domini*, ſicut dicitur in Miſchnah Sevachim c. 5. *Et totum abſumitur Ignibus.* Iſti enim comedunt carnem & pinguedines, & odor tantùm ſurſum aſcendit. Unde illud Levit. 1, 9. 13. 17. c. 2, 2. 9. c. 3. 8. c. 23, 13. *Ignitio odoris quietis Domino.* Ubi *Ignitio* pertinet ad gulam; at *odor* dicitur eſſe *quies Domino.* Iſte igitur Ignis eſt totum illud Genus Poteſtatum inferiorum, quæ omnes ſub Mercavoth. Nam in Sacrificiorum negotio, illæ appropinquant ad Dominum ut ibi conſiſtentes miniſtrent, & benedictiones dicant in Nomine ejus. Atque ſic exponit hoc R. Schimeon ben Jochai in Cantico Canticorum ad locum, Cantic. 1, 4. Trahe me poſt te, curremus. Húc quoque tendit Raja mehimna, his verbis: In conjunctione prima eſt Gula, quæ deglutit cibum, qui exhinc abit in omnia membra. Iſta eſt in gradu Ignium, qui ſtatim accedunt, deglutiuntque & aſſumunt quod abſumendum eſt, ex igne; quia quod totum eſt abſumendum eſt pro Ignibus. Et huc pertinet illud Deut. 18, 1. *Ignitiones Domini, & hæreditatem ejus comedent.* Pardes Tr. 23. c. 6. Vid. Sohar Pinchas 109. c. 435. f. 111. c. 444.

ושתי *Vaſchti.* Regina, inter Klippoth conſiſtit ex adverſo Rachel; Ser Sahabh.

ז
ז *Sain.*

DE Litera Sain in Libro Temunah traditur, quod figura & ſpiritualitas ejus pertineat ad Nezach, telum aliquod & armorum genus repræſentans, ad vincendum in judicio. Sic enim hæc ipſa quoque eſt menſura Moſcheh, per quam victoriam reportavit in bello Amalek, dum quamdiu elevabat manûs ſuas, Iiſraël vincebat. Atque hæc eſt elevatio manus dextræ, quæ eſt Nezach, ſupra ſiniſtram, quæ eſt Hod, tunc enim prævalet vis miſerationum. Unde in elevatione manuum dextram altiùs, quam ſiniſtram extollere oportet. Ibidem additur dominium ejus eſſe in hora ſolis, quia ibi prævalet vis miſerandi per Tiphereth. Alius quidá Sain refert ad Jeſod, quod nempe contineat myſterium fœderis, & Sabbathi. Unde (inquit,) ſicut Sabbathum eſt corona ſex dierum creationis, ita ז coronam repræſentat ſuper ו, quæ eſt corona, quæ in fœdere apparet. Et ſicut Sabbathum dat מזון cibum omnibus reliquis diebus ſeptimanæ, ita hæc litera vocatur זיין quaſi cibans, ob cibum ab ipſo provenientem. Atque hoc eſt fœdus procedens è Tiphereth ſeu corpore, quod eſt Vav: adeoque poſt hoc ſequitur Sain, fœdus; & Cheth eſt Fœmina, quæ adaptat ſeſe ad ſuſcipiendum influxum maſculi. Alius ita: Sain ſpectat ad Gebhurah, quæ accipit telum, ad impugnadum impios. Verba R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ubi de hac litera agitur, eò tendunt, quod figura ejus referat ו & ז. Illa enim diſtinguitur in duas vias. Nam Malchuth quando aſcendit ad locum ſuum priſtinum, in domum Patris ſui, in juventute ſua, nonne aſcendit gradatim quaſi in ſcala? & quando aſcendit in caput Juſti, tunc eſt Corolla in capite cujusvis Juſti: Quod ex eo intelligitur, quod veſtis Juſtorum in mundo venturo referatur

ſeratur ad Malchuth; quo pertinet illud Eſth. 5, 1. *Et induit ſe Eſther regno.* Nam Malchuth quando eſt infra, regnat in hoc mundo; quando autem aſcendit ad Binah, tunc fit corolla ſuper caput Juſti, qui eſt Jeſod & fundamentum mundi; Et huc pertinet illud: In mundo venturo, non eſt comeſtio, &c. Sed Juſti ſedent, & coronæ eorum in capitibus eorum. Nam Mundus Venturus eſt Binah. Hoc igitur eſt י ſuper ו, nempe litera ז. Et hoc Sain vocatur Sain parvum. Alia datur Corolla ſuper capite Libri Legis, quæ R. Schimeoni ben Jochai dicitur: תגא דס״ת Apex Libri legis; quando nempe Eadem aſcendit per gradus uſque ad Chochmah, & tunc eſt Corolla mariti ſui; nempe iterum י ſuper ו, quod eſt ז. Aliquando hoc Jod reſidet in capite trium Patrum, & fiunt tria Sain, ad inſtar ש. Atque ſic etiam in Nezach Hod & Jeſod. Et hæc omnia ſunt ſpicilegium ex agro R. Schimeon ben Jochai. Pard. tract. 27. c. 10. Vid. Sohar Beſchallach 24. c. 95.

זאב *Lupus.* Vid. Sohar Vajechi 131. c. 520.

זאת *Hæc.* Eſt Malchuth. Sic enim tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim: *Quia nullus Propheta vel videns, vel ſapiens aliquid aſſequi valet niſi ad minimum in Illâ, hinc Propheta Jirmei. dicit* c. 9, 23. Ne glorietur ſapiens in ſapientia ſua, &c. Sed בזאת in Hâc glorietur, &c. *Quapropter & Jaacobh Eandem docuit filios ſuos, deditque ipſis Traditionem ſeu influxum ab Ipsâ, unde ſic ſcribitur* Gen. 49, 28. וזאת Et Hæc eſt illa, de quâ locutus eſt eis Pater eorum. *Et David, qui influxum habebat ab eâ; ſic de Ipſa loquitur* Pſal. 27, 3. ſi caſtrametatus fuerit contra me, exercitus, in זאת Ego confido. *Ubi hanc Corollam deſignat, & ad eam cogitatione ſua adſcendit, ut dicat:* non timebit cor meum. *Et Aharon, qui etiam influxum habebat ab Ea, non intrabat in intima, niſi ad minimum per illam; quod ipſum eſt, quod ſcribitur* Lev. 16, 3. Per זאת intrabat Aharon in Sanctum. *Sciebat enim, quod Ipſa ſit fundamentum omnium. Illa enim eſt* Oblatio Domini Num. 9, 7. 13. c. 31, 50.

holocauſtum Domini Ex. 29, 18. Lev. 23, 15. 1.Schmu.
50. Ignitiones Domini. Lev. 7, 30. c. 21, 6. Deut. 18, 1. *Et*
6, 14 *Iiſraëlitæ, qui habent influxum ab Ea, non deſiderant à Deo pi-*
gnus aliud, ut liberet eos per Ipſam ab exilio, niſi זאת *, unde ſcri-*
ptum eſt Lev. 26, 44. Et etiam quoque זֹאת, quando erunt in
terra inimicorum ſuorum, &c. *Et Propheta, cum videret angu-*
ſtias Iiſraëlitarum in Exilio, de Iſtâ inquit: Thren. 3, 21. זאת
redire faciam ad cor meum, idcircò expectabo. *Item huc per-*
tinet illud, Deut. 33, 7. Et זאת ad Jehudah, & dixit, &c. Hæc
ibi. Ratio autem quare dicatur זאת, eſt hæc; quia appella-
tur אֹת, ut dictum ſuo loco: cum autem bonum ipſi duplica-
tur, ita ut accipiat augmentum boni à ſeptem lucernis cande-
labri puri, quod ſuper caput ejus, tunc vocatur אֹת 'ז. Pardes
Tract. 23. c. 7.

2. In Schaare Orah ſub Nomine Adonai poſt nomen ספר החיים de hoc cognomine reperiuntur ſequentia: Ultima Sephirarum crebrò in Lege deſignatur dictione זֹאת, quatenus monſtrat Iiſraëlitas quodvis bonorum, & inundationem quamcunque benedictionemque ipſa intercedente ſuſcipere; quà illis aditum ad nomen Tetragrammaton efficit. Quoniam igitur hanc in hæreditatem ſibi vendicaverunt Iiſraëlitæ, ob quam etiam portio & poſſeſſio Tetragrammati dicuntur, illaque ſine interruptione cum illis habitat, hinc, quando Tetragrammati conſpectum adeunt, unà cum Illis Ipſa ingreditur, & illorum ſingula vota proſequitur. Cernis enim Summum Sacerdotem die propitiationis, quo Sanctum Sanctorum ingredi licuit, ad veniam, indulgentiam & benedictionem aſſequendam, nec non, quæ totius anni curſu expetuntur commoda, niſi per זאת hanc menſuram admitti ac introire non potuiſſe, juxta illud Lev. 16, 3. בזאת *Per hanc introibit Aharon in Sanctuarium.* Imò & Moſcheh Altiſſimi conſpectum nunquam adivit, niſi per Hanc: juxta illud Levit. 1, 1. Et clamavit ad Moſen, & loquebatur ei Tetragrammaton de taber-

naculo Teſtimonii dicens: &c. Quisnam erat, qui clamavi ad Moſen? nimirum Aleph parvum dictionis ויקרא primò clamavit; & deinceps loquebatur ei יהוה. Unde autem erupit ſermo? de Tabernaculo teſtimonii. Quid autem Tabernaculum teſtimonii deſignet & præ ſe ferat, vide in אהל מועד, hanc nempe menſuram, quæ eſt Domus conventûs Tetragrammati. Eadem quoque eſt protectrix Iiſraëlitarum in adverſis, de qua David Pſal. 27, 3. *Si adverſus me caſtrametatus fuerit exercitus, non timebit cor meum: ſi ſuper me bellum inſurgeret, in* זאת *Ego confido.* Hæc Iiſraëlitas aſſidue conſolatur, cum illis in captivitate permanens, juxta illud Pſalm. 119, 50. זאת *Eſt conſolatio mea in afflictione mea.* Et Ipſa connectit ſtructuram Mercavæ ſeu currûs: deque eâ dicitur Cant. 7, 7. זאת *Statura tua aſſimilata eſt palmæ.* Hujus ductu, tanquam Legis oralis, Iiſraëlitæ digni evadebant Lege ſcriptâ, prout ſcribitur Num. 19, 14. זאת eſt *Lex: Homo, qui moritur in Tabernaculo, &c.* Hujus enim dictamine aſſequimur ſcriptæ Legis intellectum; & זאת exiſtit myſterium Legis oretenus traditæ. Per Ipſam quoque Iſraël hæreditavit Terram, quia Hæc eſt menſura illa, quæ terram eandem inhabitat, unde ſcribitur Num. 34, 2. זאת *Eſt Terra, quæ in poſſeſſionem vobis contingit.* Eadem bonorum eſt maximum, à quo futuri ſeculi vitam adipiſcimur, juxta illud Jeſchai 54, 17. זאת *Eſt poſſeſſio ſeu hæreditas ſervorum Tetragrammati.* Per hanc etiam omnis generis bonorum munera ſuſcipit Iiſraël, ad quod dicitur Gen. 49, 28. זאת *Eſt, quam locutus eſt illis Pater eorum, & benedixit eis.* Niſi enim זאת adeſſet, benedictio de nihilo eſſet. Sic & per eam Moſcheh Iiſraëlem benedictionis participem fecit: ſcribitur enim Deut. 33, 1. *Et* זאת *eſt benedictio*, quâ benedixit Moſcheh filiis Iſraël. Hæc quoque eſt illa menſura, quæ Regimini appropriatur, & ob quam ejuſdem compos factus eſt Jehudah, ut ex illo elicitur Deut. 33, 7. *Et* זאת *ad Jehudah.* Monetque Altiſſimus & hortatur Iiſraëliras, ut illam cuſtodiant

atque obſervent, eamque, ſordibus mundati, tractent: uti dicitur Deut. 23, 14. nec fœdum nec turpe quicquam in te appareat, ne tibi avertatur à tergo. Scriptumque eſt, Deut. 32, 29. *Utinam ſaperent, intelligerent* זאת, *præviderent noviſſimum eorum.* Ac ſi diceret: utinam de Sapientiæ fonte bonum traherent intellectum ad menſuram זאת, per Juſtum, qui eſt fundamentum mundi, tunc invenirent gratiam & intellectum bonum, & veſcerentur fructu Juſti, qui bonus eſt, præviderentque noviſſimum. Nam de ſpatioſo loco fluminis, prudentiæque metro derivarent flumina in menſuram זאת, quæ vocatur אחרית, id eſt, *noviſſimum.* Quo tendit & illud Gen. 48, 1. Congregamini, & denunciabo vobis, quid in dierum noviſſimo eveniet vobis. Et illud Jirmei. 31, 17. ſpes adeſt in tui noviſſimum. Hæc ibi. Sequiturque titulus אמירה.

3. Vide plura in Sohar Schemini 18. c. 71. Achare 26. c. 103. & f. 27. c. 108. & f. 34. c. 136. & Kedoſchim 37. c. 146. Item Naſo 69. c. 205. & Chükkath in princ. 86. c. 342. Item Heæſinu f. 145. c. 578. 579. Vaæthchannan 126. c. 501. & Trumah 71. c. 282.

זבול *Habitaculum.* R. Moſcheh in Libro Schem hoc nomen refert ad Binah, verba ſunt hæc: זבול *habet ſignificationem conjunctionis, & cohabitationis & unionis, unde ſcriptura ait* Gen. 30, 20. 21. Hac vice habitabit mecum vir meus; quia peperi ei ſex filios. Eſt poſtea peperit filiam. *Et vox illa* Vir meus, *intelligi poteſt ex loco 2. Schmu. 13, 3.* Vir ſapiens valde. Hæc ille. Ubi digitum intendit ad Leam, quæ eſt ſymbolum Binah; & genuit ſex filios, qui ſunt à Cheſed uſque ad Jeſod: filia autem eſt Malchuth. Quod autem dicit: *Hac vice habitabit mecum*; id denotat unionem Chochmah & Binah. Et vox, *Vir meus*, eſt Chochmah. Hinc Binah vocatur Habitaculum, ob unionem gradus Chochmah cum ipſa factam.

2. Idem hanc vocem refert ad Tiphereth, his verbis: זבול *Intelligitur à loco Gen.* 30, 20. hâc vice habitabit mecum vir

vir meus. *Nempe ille qui unit & cohabitat toti ſtructuræ; vir nempe & domus ejus, qui ſunt ſex. Et Schlomoh dicit* 1. *Reg.* 8,13. ædificando ædificavi domum habitaculi tibi. *Et Hoc eſt unum è ſeptem cœlis; quod tamen non ita ſe habet, ut habitaculum Binah.* Hæc ille. Quibus verbis docet, quod Tiphereth tunc dicatur זבול, quando unitus eſt cum ſex extremis, quia hoc nomen habet ſignificationem unionis. Pardes Tractat. 23. c. 6. Vid. Sohar Behaalothecha. f.71. c.283. ubi etiam agitur de זבולן *Sebulun.*

זה *Hic, iſte.* Eſt Tiphereth; vocaturque hoc Nomine, quia redundat in 12. Havajoth, qui ſunt duodecim termini. Hoc זה autem unitur & copulatur cum זאת, tanquam maſculus cum fœminâ. Atque ſic traditur in Sohar Sect. Ba; his verbis:. *Didicimus. Illa Corona, quæ vocatur* זאת, *vocatur mulier. Traditum enim eſt, quod* זאת *vocetur fœmina. Quare? quia ſcriptum eſt* Gen. 2,23. ex Viro ſumta eſt זאת. *Quis eſt Vir? Ille qui vocatur* זה, *Iſte enim eſt Vir, nempe maſculus, ſicut dicitur* Exod. 32,1.23. quia זה Moſcheh vir. *Iſch igitur eſt* זה, & זאת *deſumta eſt ex* זה. Hæc ibi. Ubi alluditur ad deſumtionem Coſtæ, ſeu lateris, quæ eſt Sponſa Moſcheh. Tiphereth ergò vocatur זה ſub myſterio Gradûs Moſcheh, qui in illo eſt, ſub notione Daath, ut dictum Tr. 14.

2. Sed & Jeſod eodem modo vocatur זה, quia quicquid accidit Jaacobo, accidit & Joſepho. Atque ſic traditur in Sohar Sect. Beſchallach his verbis: *Dixit R. Jehudah. Non appropinquarunt Iiſraëlitæ ad montem Sinai, donec ingreſſi eſſent in portionem Juſti, eademque facti eſſent digni. Unde hoc? quia ſcriptum eſt:* Exod. 19,1. In die זה ingreſſi ſunt deſertum Sinai. *Ubi nota* זה. *Item ſcriptum eſt* Jeſchai 25,9. Et dicet in die illa: Ecce Deus noſter זה, expectavimus eum, & ſervabit nos. זה Dominus, &c. *Hæc ibi.* Et in Sohar Sect. Pekude ad locum illum Exod. 32,4. Iſti ſunt Dei tui Iiſraël, &c. Sic commentatur R. Schimeon ben Jochai, quod in Sanctitate adhi-

beantur voculæ זה & זאת; quia Ille ſemper reperitur cum homine ſub myſterio Fœderis, verba ſunt hæc: *At Spiritus Sanctus vocatur זאת, quod eſt myſterium Fœderis, ſignum illud, quod ſemper exiſtit cum homine. Et ſic dicitur* Jeſchai. 25, 9. זה eſt Dominus; expectavimus eum. *Hac ibi.* Nec mireris, quod זאת dicatur pertinere ad Malchuth, & זה ad Jeſod, idemque ad Tiphereth; quia omnia tria hæc metra vocantur *Fœdus*; ob myſterium ſc. circumciſionis & denudationis. Et ſic Fœdus vocatur Caput Corporis, nam corpus & fœdus habentur pro Uno. Omnia ergò tria ſemper reperiuntur præſentia cum homine, ſub myſterio Fœderis. Unde adhibetur particula præſentem deſignandi, quaſi digito demonſtraretur זה, *hic.* Pardes Tr. 23. c. 7.

זהב *Aurum.* Eſt Symbolum Gebhurah ſicut dicitur Ijobh 37, 22. *De Septentrione aurum venit.* Aliquando tamen etiam refertur ad Binah, de quo dictum eſt Tr. 10. c. 3. his verbis: Quidam colorem auri referunt ad Gebhurah, quia ad rubediné inclinat; Et ſic reperimus in aliquibus locis libri Sohar. Quidam eundem referunt ad Binah, quod etiam in quibuſdam locis Libri Sohar invenimus. Conciliatio horum autem ita fieri poteſt: Si aurum dicitur exſuſcitatio Gradûs Binah cum Gebhurah, & utriusque unio ſub myſterio Judicii lætificantis. Cui affine eſt, quod in Sohar traditur Sect. Trumah fol. 66. c. 263. his verbis: *Dictum eſt, ſeptem eſſe auri ſpecies. Nec objicias, cum Aurum ſit Judicium, hâc ratione argentum ſupra illud elevari. Id enim ita ſe non habet; nam Auri gradus celſior eſt omnibus: ſed tunc aurum in via occulta intelligitur, quod eſt Aurum ſupernum, ſeptimum ſcilicet inter omnes auri ſpecies. Et hoc eſt aurum illud, quod ſplendet, & perſtringit oculos. Et hoc eſt tale, quod cum in mundum prodit, ab omni re, cuicunque adhæret, abſorbetur. Exinde autem procedunt & producuntur omnes auri ſpecies. Quando autem ſubjectum illud, quod auri nomen*

men habet , vocatur זהב *? quum exiſtit in lumine , & elevatur in dignitatem reverendam, atque in gaudio ſuperno reperitur, ut exhilaret inferiora. Cum autem Judicium repræſentat, tum ab illo colore mutatur in hyacinthinum, nigrum & rubrum , atque tunc repræſentat judicium rigoroſum.* זהב *autem gaudium refert, & ſummam reverentiam gaudii conſtantis, & exſuſcitationem gaudii. Sed Argentum inferius eſt, myſterium brachii dextri. Nam caput ſupernum eſt Aurum, ſicut ſcriptum eſt* Dan. 2, 38. *Tu es caput aureum. Pectus autem & brachia ejus de argento v. 32. infra ſcilicet. Quando autem perficitur argentum, tunc perficitur per aurum; quò pertinet myſticum illud* Prov. 25, 11. *Poma auri in reticulationibus argenti. Invenitur ergò, quod argentum convertitur in aurum, atque tunc perfectus redditur locus ejus, &c.* Hæc ibi. Quibus verbis docetur, quod aurum ſit ſublimius argento; quia ſit in Binah: quod argento nulla obtingat perfectio , niſi uniatur cum auro illo cujus natura occulta eſt. Et quando dicit, quod aurum ſit ſublimius notione rubri; Color ruber enim eſt judiciũ, quodq; non lætificat; non generatim & propriè accipit vocabulum rubri, ſed ſenſu minus accurato: Nam & R. Schimeon ben Jochai ipſe docet, quod color ruber & aureus unum & idem ſint. Ubi id vult, quod rubrum ſit notio affinis notioni auri. Verba ejus ſunt hæc: *Eſt rubrum, nigrum & hyacinthinum. Rubrum reverà eſt è die ſecunda, ad inſtar coloris Ignis, & hoc eſt nomen* אלהים, *eique appropriatur color auri, hi enim colores unus ſunt color. Hyacinthinum prodit ex illo colore rubro, & cum deſcendit color ruber, tunc removetur in illum uſque locum, qui eſt Mare, & coloratur colore hyacinthino. Illud nempe rubrum intrat in mare, ejusque ſpecies debilitatur, & convertitur in hyacinthinum vel cæruleum. Et hoc etiam eſt* אלהים*; ſed non ſenſu tam rigoroſo ut dictum eſt. Nigrum quod attinet, iſte color prodit è liquefactione rubri* (auri) *cum debilitatur, & inferius mutatur in liquefactione ſcoriarum, &c.* Hæc ibi. Ex his apparet,

ret, quod rubrum & aureum cognata ſint, quamvis unum paulò ſit ſublimius altero: Nam זהב *aurū* denotat notionem Gebhurah, ſed cum Binah; juxta myſterium vini, quod lætificat. Et propterea aurum nobiliùs eſt argento, quia hoc infra tantum locum habet in Cheſed. De ſeptem autem ſpeciebus auri, quidam aliter loquitur, (quam conſuetum eſt;) verba ejus ſunt hæc: Tres ſunt auri ſpecies ſupra, tanquam facies ſpectabiles; & quatuor infra tanquam Lapides Sancti turbati (Sechari 9, 16.) Tres illæ autem ſunt:

זהב סגור *Aurum incluſum*, quod eſt aurum occultum, & clauſum ab omni parte ſua, quod oculus non vidit, præter te Elohim.

זהב שחוט *Aurum ductum*, quod ad myſterium ſeptentrionis ſpectat, illo tempore, quando ventus malus venit ab Aquilone, ubi tota cauſa mutatur, & totum punctum. Nam quando in mundo proceditur ſecundum judicium, tunc aurum vocatur זהב שחוט, aurum ductum; malleo diſtractum, & quaſi occiſum. Quando autem temperatur puncto dextro, tunc vocatur

זהב תרשיש *Aurum Tharſicum*; quod provenit è תרישש bis ſex, quæ ſunt duo puncta, quæ ſingula cõſtant ſex membris. Dum ergò judicium viget, dicitur aurum. שחוט. Huc pertinet aurum ירקרק flavum, quod eſt Malchuth, ſub myſterio judicii inferioris. Unde Eſther flava erat. Et Vir Meſſiæ, David influfluxum aſſugit à duobus illis Locis, nempe auro tracto & flavo. Hinc שוחט occiſor fuit, omnes facies in flavedinem convertens, juxta cauſas, è quibus influxum aſſugebat. Quatuor autem ſpecies ſunt infra:

זהב אופיר *Aurum Ophir*; Hic eſt locus judicii, quod ſequitur poſt judicium; & participat de myſterio

זהב שבא *Auri Sabai*; Pſ. 72, 15. qui pariter eſt judicii locus, occultatus ſub myſterio fœminæ, quo pertinet illud Ijobh. 1, 15. *Et delapſa eſt Scheba & abſtulit eos*; eo ſenſu, quo com-

commentatus eſt lingua Chaldaica R. Joſeph in locum hunc. Intelligendo per Schebha Lilith impiam, &c.

זהב טהור Aurum purum autem, totum eſt bonum, eſtque ſupra, juxta illud Jirmæi. 10, 9. *Argentum extenſum de Tarſchiſch afferetur*; & refertur ad Aurum Tarſenſe. Et hæc materia pertinet ad partes Boni. Quod hinc ſelectum eſt, eſt infra, tanquam mixtura boni, &c. Hæc ille. Pardes Rim. Tr. 23. c. 7. & tr. 10. c. 3.

2. Vide plura de auro in Sohar Sect. Vajechi 132. c. 524. & Pekude f. 106. Ki Tiſſa f. 82. c. 328. & Jethro f. 41. c. 161, & Trumah f. 62. c. 246. f. 65. & f. 60.

3. Æſch Mezareph de Nomine זהב ita ſcribit: Jamque introducam te in Antrum materiæ occultæ, & oſtendam tibi theſauros Schelemiah (Nehem. 13, 13.) perfectionem ſcilicet Lapidum. (Ex. 27, 6.) Veni vide! Plura ſunt loca, ad quæ refertur Aurum; nempe Gebhurah, & Binah, & alia ſpecialia, ubi diſponuntur auri ſpecies, ab hoc ita, ab alio aliter. Nunc autem auri naturam tibi repræſento in Tiphereth. Nec eſt quod formes objectiones è verbis Sohar, vel Tikkunim: Scito enim, quod hoc loco intelligatur Tiphereth modi Gebhurah. Et myſterium eſt magnum, quia Tiphereth communiter ſub ſe continet ferrum, ſub quo nos aurum quærimus. Hic eſt שמש Sol naturæ & artis, cujus numerus minor eſt 10. ſymbolum totius perfectionis, quem numerum etiam per Gematriam tibi oſtendit numerus minor Iſtius gradus תפארת; & eodem pertinens Nomen אתה minore computo. Miſce igitur ferrum & lutum, Dan. 2, 33. & habebis fundamentum ſummitatis aureæ. Hoc eſt aurum illud, cui attribuitur notio Tetragrammati Exod. 32, 5. in hiſtoria vituli, quod comminuendum & aquis inſpergendum eſt ib. verſ. 20. Ubi deinde videbis ſeptem auri ſpecies in opere ipſo ſeſe invicem inſequentes. Nempe 1. aurum ſimplex, quod זהב nudè dici poteſt, eſt enim revera aurum, quamvis è terra non effoſſum, nec

ignis violentia deſtructum, ſed vivum, ex undis emergens, colore quandoque nigro, quandoque flavo, ſæpe etiam pavonaceo; in aquas ſponte retrogrediens. Atque hoc dici poteſt זהב שבא quaſi dicas שבי aurum captivitatis, quod recenter captivatum & incluſum eſt carceri ſuo; ubi jejunium habet quadraginta dierum & noctium, ut neſcias, quid ſit ei, (Exod. 32, 1.) nihil enim tunc ab extra operatur; ſed deinde 2. fit זהב שחוט quaſi mactatum eſſet & occiſum; moritur enim & jugulatum ibi cadaveris inſtar putreſcit & nigricat. Ibi eſt ſub judicio, & Cortices dominantur in ipſum, & vis nominis 42. literarum tempus ſuum in ipſo explet. Sequitur autem 3. זהב אופיר, quaſi dicas אפר, fit enim colore cinerum; quod tempus 22. literæ Alphabethi tibi determinant. 4. Fit זהב טוב, quia jam bonum eſt ad Colorandum, quamvis non auri ſed argenti colore tantum. Hoc dici poteſt כתם, jam enim dici poteſt è Tr. 4, 1. Quomodo rubigine vel rubedine obducetur aurum, & mutabitur הכתם הטוב argentum bonum; Et tunc huc pertinet illud quod ſcribitur Ijobh 22, 24. *& pone ſuper* עפר, vult dicere, עפרת *plumbum*, בצר *argentum*, id eſt, aurum hoc albicans; nam exinde habebis argentum. ובצור, *& cum erit in Lapidis ſtatu*, adhibe נחלים torrentes aquarum metallicarum: unde habebis אופיר *aurum ophirinum* optimum. Jam habebis numerum Nominis ſummi אהיה nam poſt 21. dies hæc poſſidebis. Si jam vis aperire theſaurum tuum, aperi, ſed tantum dabis argentum tanquam Lapides 1. Reg. 10, 27. Si verò plura expetis, ſit aurum tuum porrò 5. זהב סגור aurum incluſum, maneat in carcere, in loco ſuæ maturationis, in viſceribus terræ ſapientum, totum tempus decubitus Jecheskel Jechesk. 4, 6. Et fiet 6. aurum tuum ירקרק flavum, tanquam זהב פרוים. Iſti ſunt triginta viri Jud. 14, 29. quos percuſſit Schimſchon. Nam hoc facto 7. aurum erit פז, & מופז & אופז, roboratum ad colorandum & ſubigendum omnia imperfecta. Hoc eſt illud חרוץ res illa acuta, penetrans, quæ

juxta

juxta Ijobh 41, 21. *Debet ſterni ſuper lutum*, id eſt, imperfectum, quod habet כח potentiam ad aureitatem, nam טיט & כח numeris æquipollent. *Et fervere faciet veluti ollam profundum* catini; *mare* aquarum craſſarum metallicarum, *ponet ut vas pigmenti. Poſt illud* autem *lucere faciet ſemitam.* Benedictum ſit nomen gloriæ Regni ejus in ſeculum & ſempiternum! Hæc ſcribo Exiguus ego, pro tenuitate cognitionis meæ, qui quærendo quæſivi occulta; ad ſanationem creaturarum. Commovit autem me illud, quod traditur in Sohar Heæſinu f. 145. c. 580. de officio medici, ut non deſiſterem à viâ bona & rectâ, donec invenirem medicinam optimam. Verba autem ibidem ſunt hæc: Scriptum eſt Deuter. 32, 10.
Inveniet eum in terra deſerti & in vaſtitate ululatus ſolitu- “
dinis, cauſas applicabit ei, intelligere faciet eum, &c. Rectè, “
quoniam impoſuit omnibus illis corticibus ut ſervirent ei. “
Huc uſque ſcriptum erat in Libro illo Kartanæi Medici. De- “
inde extraxerat ex hoc textu varias obſervationes ſapienti “
Medico neceſſarias, circa curam ægroti, decumbentis in cu- “
biculo morbi, ubi vincti Regis (Geneſ. 39, 20.) ut colant Do- “
minum mundi. Cum enim prudens medicus ad eum ve- “
nit, *invenit eum in terra deſerti, & in vaſtitate ejulatus ſoli-* “
tudinis, qui ſunt morbi, quibus affectus eſt: invenitque eum “
in captivitate Regis. Hic objici poſſet, quia Sanctus ille, q. “
b. ſ.! illum prehendi juſſit, non licere homini curam ejus “
habere. Sed hoc ita ſe non habet. Nam David inquit Pſ. “
41, 2. *Beatitudines ſunt ejus, qui intelligit* (curam) *circa at-* “
tenuatum. Attenuatus autem eſt ille, qui decumbit in do- “
mo morbi. Et ſi Medicus eſt ſapiens, Sanctus ille, q. b. ſ.! be- “
nedictionibus ipſum cumulat, circa eum, cujus curam ha- “
bet. Ille medicus autem invenit eum, *in terra deſerti*, id eſt, “
in loco morbi, ubi decumbit. *Et in vaſtitate, ejulatus ſolitu-* “
dinis, qui ſunt morbi affligentes eum. Quid faciendum eſt “
ipſi? &c. Dixit R. Eleaſar: Hactenus nihil audivimus de “

„ Medico hoc nec de Libro iſto. Niſi quod aliquando mihi
„ narravit Mercator quidam, audiviſſe ſe à Patre ſuo, ſuo tem-
„ pore fuiſſe Medicum aliquem, qui viſo homine ægroto, ſta-
„ tim dixerit: hîc vivet, ille morietur. Deq; eo famam fuiſſe,
„ quod fuerit Vir juſtus, verax, timens peccatum; quique, ſi
„ quis non potuerit aſſequi ea, quibus opus fuiſſet, eadem Ipſe
„ emerit & de proprio ſuppeditaverit. Dictumque fuiſſe, in to-
„ to mundo tam ſapientem non extitiſſe. Iſtum precibus ſuis
„ plura effeciſſe, quam manu ſua. Cumque exiſtimaremus
„ hunc ipſum fuiſſe eundum illum Medicum; regerebat Mer-
„ cator ille: Certè liber ejus in manu mea eſt, quippe quem ex
„ hæreditate Patris mei obtineo. Et omnia dicta illius Libri
„ occultata ſunt myſterio Legis; inque eo profunda reperi-
„ mus arcana; & multa medicamina, deque quibus ibidem ha-
„ betur, non licere illa applicare, niſi illi, qui metuat pecca-
„ tum, &c. Dixit R. Eleaſar: ſi liber iſte eſt penes te, com-
„ moda eum mihi. Reſpondit: Faciam, modo illum oſten-
„ dere vis Lucernæ Sanctæ; Et audivimus; dixit R. Eleaſar:
„ Iſte Liber fuit in manu mea per duodecim menſes, & inveni-
„ mus in eo lumina ſublimia & pretioſa, &c. Et multa gene-
„ ra medicaminum reperimus in eo, ordinata ſecundum re-
„ quiſita Legis, & arcana profunda, &c. & diximus, Benedi-
„ ctus ſit miſericors ille, qui ſapientiam largitur hominibus de
„ ſapientia ſuperna, &c. Hæc ibi. Iſta commoverunt me, ut
quærerem Libros ſimiles bonos, & arcanos; & ſecundum ma-
num Dei mei bonam ſuper me inveni, quod te nunc edoceo.
Et Camea hujus metalli eſt omninò mirabilis; conſtat enim è
ſexies ſex loculamentis reticulationis; ut ubique eluceſcat vir-
tus admiranda literæ Vav., iſtius nempe Tiphereth; & colu-
mnæ & lineæ omnes tam ab imo ſurſum, quàm à dextra ad ſi-
niſtram, & ab angulo ad angulum eandem referunt ſummam;
& variare potes eandem in infinitum; & ſummæ variatæ ſem-
per hunc obſervant tenorem, ut numerus eorum minor vel
ſit

ſit ternarius, vel novenarius, vel ſenarius, & iterum 3.9.6. & ſic porrò, de quibus multa tibi poſſem revelare. Adſcribo autem exemplum, cujus ſumma repræſentat numerum 216. אריה Leonis hujus noſtri admirandi 14. vicibus, qui eſt numerus nominis זהב aurum.

יא	סג	ה	סז	סט	א
יג	כא	נג	נה	טו	נט
לז	כז	לא	כט	מה	מז
לה	לג	מג	מא	לג	כה
מט	נז	יט	יז	נא	כג
עא	ט	סה	ז	ג	סא

Computa & diteſce! Æſch mezareph cap. 2.

זו *Hic.* De hac particula videatur Sohar Schophetim 132. c. 527.

זוג *Compar.* Vid. Sohar Miſchpatim f. 45. c. 180. De animabus maris & fœminæ ſimul prodeuntibus & deinde ſeparatis Taſria in pr. f. 15. Et Vajelech in pr. f. 138. c. 550.

זיווג *Copula maritalis.* Item Tempus pubertatis, in quo congreſſus fieri poteſt. Ubi notandum in genere, quod זיווג ſeu ſtatus pubertatis dependeat à Cerebris, quæ ſunt Chochmah cum ſequentibus. Etz Chajim. Tract. Ozaroth Chajim. Sect. Olam Ha-Aküdim. Vid. Titulos נפל n. 2. & מצח item נוקבה. Vid. Sohar Lechlecha 82. c. 245. ſeq. Vajeſchebh 105. c. 419. Vajiggaſch 114. c. 458. Vajechi 45. c. 180. Miſchpatim 46. c. 182. Jethro 40. c. 159. & Zav. 15. c. 57.

זולל וסובא *Comeſſator & potator*, Deuter. 21, 20. Pertinent ad Corticem Nogah. Ser Sahabh.

זיקים *Catena: compedes.* Explicatur è loco Ijobh 36, 8. ubi verba hæc: ואם אסורים בזיקים *Et ſi vincti in compedibus*,

 in-

intelliguntur de Schechinah, quæ vincta dicitur in carcere. Pard. Rimm. Tr. 23. c. 7.

זירת *Oliva.* Eſt Malchuth. Notum autem, quod circa diſſectionem panis ad benedicendum occurrat quantitas *ad inſtar olivæ*, & *ad inſtar ovi.* Quod ita exponitur in Raja mehimna, quod ſub phraſi *ad inſtar ovi* intelligatur Jod primum, id eſt, Jod nominis אדני ab imo ſurſum aſcendendo juxta naturam Lucis reflexæ, cui aſſimilatur ovum; quæque eſt prima ex parte noſtra. Sub phraſi autem *ad inſtar olivæ* Jod alterum, nempe Tetragrammati, quæ eſt Lux directa in principio duorum horum nominum יאהדונהי, ubi per duo Jodin denotantur Chochmah ſuperior, & Chochmah inferior. Oliva ergò reducitur ad Malchuth ex parte Chochmæ ſupernæ, quia ab illa prodit oleum, quod ſapientem reddit. Pard. Rim. Tr. 23. c. 7.

זכור *Memento.* *Voces* Memento *Exod.* 20, verſ. 8. *&* Cuſtodi *referuntur ad Sanctum illum, q. b. ſ.! & Schechinam ejus. Beatus ille, qui illos unit die Sabbathi, qui eſt Jeſod, &c.* Ita habet Sohar. Quibus verbis docetur, quod זכור & שמור ſint Tiphereth & Malchuth. In quo conſentiunt Cabbaliſtæ dum dicunt, quod זכור pertineat ad זכר maſculum, & שמור obſerva, ad fœminam. Quidam tamen זכור refert ad Jeſod, quod non ita fundamentale eſt. Ulteriùs tamen in Sohar Sect. Jethro ad locum Exod. 20, 2. Ego Dominus, Deus tuus, &c. *Maſculus & fœmina ſimul, ambo vocantur* זכור*: quare? quia Ille ſuſcipit fœminam, Eamque continet in ſe. Et propterea, non niſi Illius ſit mentio tantum. Quando autem Illa maritum in ſe comprehendit, & Ille ad Ipſam pervenit ſicut dicitur* Cant. 3, 4. donec introducam Eum ad domum matris meæ, &c. *Tunc Illa effertur Nominetenus, & omnia vocantur* שמור cuſtodi. *Quare? quia Illa eum attraxit ad ſe & ſuſcepit illum. Tunc tota domus ſub arbitrio & nutu fœminæ ſubſiſtit, & non niſi Ejuſdem tantum ſit mentio; & in æternum non ſeparantur ab invicem.*

cem. Hæc ibi. Ut hæc rectè intelligantur, formabimus objectionem ex alio loco, ubi R. Schimeon ben Jochai in Raja mehimna ſic ait: *Sanctus ille, q. b. ſ. eſt* זכור *(memento) ad dextram;* & שמור, *(cuſtodi) ad ſiniſtram: & Schechinah eſt Recordatio ad dextram; & obſervatio ad ſiniſtram. Adeoque Ipſa eſt phylacterium capitis in homine, & phylacterium Ejus. Atque ſic Schechinah eſt* Lex Domini perfecta (Pſal. 19, 8.) *Et Præceptum Ejus. Et hoc ex parte columnæ mediæ, quæ ſimul continet Judicium & miſericordiam, vocatur* זכור & שמור; *Ipſa verò* זכירה & שמירה *recordatio & obſervatio. In omnibus præceptis (ſeu Sephiris) Ipſa æqualis eſt Illi. Sed ex parte Cheſed & Gebhurah, Sanctus ille benedictus dicitur* זכור, & *Schechinah* שמור, *ſicut concluſimus. Nempe* זכור *ad maſculum &* שמור *ad Sponſam refertur. Nam circa dextram & ſiniſtram rami dividuntur, ad inſtar loborum pulmonis, qui ſeparati ſunt in ſupernis, & juxta hunc archetypum in animantibus, &c.* Hæc ibi. Pro horum conciliatione notanda ſunt ea, quæ diximus Tract. 8. Quod nempe pruritus Fœminæ ad copulam ſupernam exiſtat è parte ſiniſtra; pruritus autem maſculi ex parte dextra. Ratio eſt, quia fundamentum fœminæ eſt ad ſiniſtram, maſculi autem ad dextram. Cum ergò maſculus applicatur ad fœminam, tunc Ille tantum eſt adjunctum quoddam Fœminæ; Fœmina ipſa autem eſt ſubjectum fundamentale: Maſculus autem nomine non effertur. Cumque copula eorum ita ſe habet, tunc locum habet, quod dictum eſt, quod ſcil. ambo vocentur שמור, ex parte ſiniſtra, quæ prævalet. Imo, poſito caſu, quaſi impoſſibili, licet non planè admiſceatur זכור, nec accedat pruritus aliquis in dextra etiam tendens ad copulam, (ſed maſculus proprium retineat ſtatum;) cum tamen alterum raro contingat ſine altero; tamen maſculus non effertur nomine, nec dextra; quia tantum ſunt adjuncta ſiniſtræ & ד"ה שמור, quæ eſt fœmina; unde hujus manus prævalet, & fundamentum nominis ex Eâ ſumitur, ut dicatur שמור; adeoque ambo ſimul

ſunt

ſunt שמור. Cum autem fœmina copulatur cum maſculo, id eſt, cum applicatur ad latus maſculi, tunc Iſta fit adjunctum maſculi: Maſculus autem eſt ſubjectum fundamentale: Fœmina autem nominetenus non effertur. Cumque copula eorum ita ſe habet, tunc locum habet, quod dictum eſt, quod ſc. ambo vocentur זכור ex parte dextræ, quæ prævalet. Imo, poſito caſu quaſi impoſſibili, quamvis non plane intermiſceatur vis דה שמור nec accedat pruritus ſiniſtræ etiam ad copulam tendens; cum tamen hoc ſine illo raró contingat; tamen fœmina non effertur nomine, nec ſiniſtra; quia tantum ſunt adjuncta dextræ, & דה זכור, qui eſt maſculus, & propterea hujus manus prævalet,& fundamentum denominationis ex Eo ſumitur, & ambo dicuntur זכור. Rami autem dicuntur dividi in dextrum & ſiniſtrum, nam circa Cheſed & Gebhurah יהוה eſt ad dextram, & ארני ad ſiniſtram; ſed יאהדונהי eſt in Tiphereth, quippe ubi copula eſt æqualis. Ex his etiam intelligi poteſt illud: Berachoth f.60. 1. *Si fœmina primò ſemen ejiciat, naſcitur maſculus.* Id eſt, ſi Ipſa accedat & abeat in locum mariti ſui, tunc naſcitur maſculus, quia Ipſe effertur nomine, & non Ipſa; Ipſe autem eſt maſculus, (quo pertinet illud Pſ. 25, 6.) זכור *Recordare miſerationum tuarum Domine.* Cum autem accedit Ipſe ut abeat ad locum Illius, tunc generat fœminam; quia Ipſa profertur nomine, & non Ille, tunc locum habet phraſis שמור, quod eſt judicium & fœmina. Pardes Tract. 23. c.7. Vide זכירה it. זכרון. Et in Sohar Trumah 61, c. 244. & f.72.c.285. Æmor 45. c. 177. Et Bechükkothai in pr. f. 55. c. 218. & Chükkath; ubi, quod זכור præceptum affirmativum & maſculus, ſed שמור præceptum negativum & fœmina. Ser Sahabh.

זכירה *Recordatio.* Omnes interpretes in eo conſentiunt, quod recordatio ſit in Jeſod. Iſte enim eſt Referendarius, qui in ſupernis omnia revocat in memoriam in loco Vitæ. Unde tempore Novi Anni precamur: *Memento noſtri in vitâ.* Et ſic quoq;

זכרון תרועה *Memoriale jubilationis*, Levit. 23, 24. quando eſt in die Sabbathi, eſt Jeſod. Pertinet enim & hoc ad phraſin illam Lev. 6, 15. *Suffire faciet in altari odorem quietis, ſuffimentum memoriale Domino.* Sicut & locus Pſal. 20, 4. *Recordetur omnium oblationum tuarum.* Ubi intentio dirigitur ad Jeſod, qui omnes Menſuras colligat, prout R. Schimeon ben Jochai tradit in Tikkunim his verbis: *Et omnes Rami ibidem uniuntur & colligantur & connectuntur, & implicantur ſibi invicem. Et omnia ſunt per Juſtum, & ſine Juſto nulla eſt appropinquatio nec unio, &c.* Quibus verbis docetur, nullum omninò eſſe nexum vel unionem Sephiris niſi per Jeſod. Nam זכירה habet etiam ſignificationem קטורת ſuffiendi, vel potius connectendi, prout dicitur Levit. 6, 15. *Suffimentum vel connexionem Domino.* Et huc tendit David, dum inquit Pſ. 38, 1. *Canticum David ad commemorandum*, id eſt, ad connexionem & colligationem τῆς Malchuth cum reliquis Sephiris per Jeſod. Fortè tamen vox זכירה habet ſignificationem maſculinitatis, quia per naturam maſculinam, quæ eſt Jeſod, fit unio omnium Sephirarum; Porrò in Sohar Sect. Vajeze dicitur: ſicut datur זכירה ex parte maſculi in Sanctitate; ita eſt זכירה recordatio in malum ex parte Corticum in ſiniſtra, ſicut ſcriptum eſt Pſal. 78, 39. *Et recordatus eſt, quod caro ſunt.* Et ſimilia plura. Pardes Rimm. Tr. 23. c. 7. Vid. Sohar Sect. Jethro 41. & 42. Item Vajakhel 88, c. 350.

זכות *Meritum, dignitas; juſtitia.* Tribunal ſupernum (ſeu Gebhurah) ubi judicantur omnes homines in bonum & in malum; eſt locus, qui vocatur זכות ſeu *meritum*, quia ibi fit mentio omnium meritorum ſeu benefactorum & omnium peccatorum. Et è virtute iſtius Synedrii magni prodeunt tria Tribunalia alia, ubi judicantur homines ad divitias vel paupertatem; ad ſanitatem vel morbum; Et quicquid judicatur in mundo, id judicatur coram Synedrio (hoc) magno, & tribus illis Ejuſdem Tribunalibus. Tribus exceptis, quæ neutiquam

judicantur coram Tribunali Elohim; ſed procedunt à loco, qui non niſi miſericordia eſt. Suntque *Vita*, *& Liberi*, *& alimenta*. Et quamvis ſuper his tribus in Conſiſtorio Synedrii magni ſuperni aliquid pronunciatum fuerit; ſi tamen homo in precibus ſuis intentionem ſuam dirigat uſque ad locum beneplaciti, exaudietur petitio ejus. Et hoc ipſum eſt, quod dixerunt Magiſtri noſtri: Liberi, Vita, & alimenta non dependent à זכות ſeu Meriti loco; ſed ab Influentia. Ubi per זכות intelligitur Synedrium iſtud magnum, per Influentiam autem, myſterium Scaturiginis ſupernæ, qui eſt fons beneplaciti, cui nomē אהיה, unde profluunt undæ beneplaciti & bonæ voluntatis. Et hæc eſt Influentia illa, à qua omnia dependent, etiam Liber Legis, qui in Templo. Nullatenus etenim de ſtellarum influxu id dixerunt Magiſtri. Schaare Orah ſub Nomine Elohim poſt Nomen גבורה, ubi deinde ſubſequitur Tit. צפון.

2. Quod Autor Libri Orah זכות refert ad Gebhurah, ob hanc rationem, quia ibi mentio fit omnium benefactorum & peccatorum, id rectè quidem habet; atque ſic multi alii exponunt, ubi de vita & alimentis, &c. tractant. Ratio autem, quam ſubjungit, non uſque adeò quadrat: quia è contrario in Gebhurâ eſt Lanx debiti, ubi mentio fit debitorum hominis. Verum enim eſt, quod omnia procedant rectè & juxta normam, & tamen Locus debiti, & judicii eſt in Gebhurah: quomodo ergò vocabitur זכות *benefactum*. Et in Tikkunim R. Schimeon ben Jochai tradit, quod Cheſed vocetur זכות; Verba ſunt hæc: *A Kether dependent Liberi, Vita, & Alimenta. Hæc enim eſt Influentia illa omnium, Ipſa verò ab Influentia alia non dependet. Unde Concluſio illa: quod Liberi, Vita & alimenta non dependeant à* זכות, *ſed à* מזלא *ſeu Influentia. Nam Cheſed eſt* זכות. Hæc ibi. Hoc tamen ulteriùs diſquirendum. Nam in Hechaloth ſcribit R. Schimeon ben Jochai, quod Hechal ſeu Palatium Gebhuræ vocetur היכל זכות *Palatium meriti*, Prout diximus Tract. 24. c. 4. additque rationem, quod hoc

hoc in loco evertatur meritū omnium filiorum mundi. Quod omninò propendet ad verba Libri Orah. Aliter tamen ratio hæc proponitur Sect. Schemoth, ubi hæc: *Iſtud autem Palatium, vocatur Hechal* זכותא *meriti, quia dum judicium exercetur, primò evertunt meritum, ad inſtar Sanhedrin.* Semper igitur זכות pertinet ad Cheſed, prout tradidit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim. In Libro Meirath Enajim Sect. Vajera ubi de dicto illo, *non à meriti loco, &c.* dicitur, quod Tiphereth, vocetur זכות; Verba ſunt hæc: זכותא eſt Tiphereth, qui eſt miſericordia. Dixitque R. Abner, rationem eſſe hanc, quia eòdem referatur צדקה eleemoſyna, juſtitia cui in Targum correſpondet זכותא. Hæc ibi. Pard. Tr. 23. c. 7. h. t.

זכר *Maſculus*, de maſculo & fœmina vid. Sohar Lechlecha 60. c. 237. Vajechi 124. c. 491. Jethro 41. c. 164. Miſchpatim 45. c. 180. Trumah 60. c. 244. & Chükkath in pr. f. 86. c. 342.

זכרון *Recordatio.* Menſura El-chai vocatur זכרון recordatio vel memoria: nam hoc in loco commemorantur omnes homines propter omnia opera ſua in bonum, & ad benefaciendum; & ſecundum commemorationem ab hoc loco provenientem, judicium inſtruitur in omnes venientes in mundum. Unde dies Novi anni vocatur זכרון *Recordatio.* Et myſterium quidem Novi anni eſt myſterium Adonai; ſed *dies recordationis* eſt myſterium El-chai. Et quia tempore Novi anni nos apparemus coram judicio, & omnia opera noſtra examinantur & commemorantur coram Adonai, hinc ſub myſterio dicimus; memento noſtri in Vitam, Deus, Rex, qui delectaris vitâ, & ſcribe nos in libro vitæ, &c. El-chai, & Scutum. Et hæc menſura in memoriam revocat omnia, quæ oblivioni tradita ſunt: Hinc nos concludimus die Novi anni, dicentes: qui recordatur Fœderis. Quia hîc latet myſterium recordationis & myſterium Fœderis. Cumque David vellet applicari & jungi huic menſuræ, ſic incipiebat Pſal. 38, 1. Pſalmus Davidis

ad commemorandum. Hoc quoque eſt myſterium phraſeos אזכרתה ſuffimentum in materia Oblationum. Nam myſterium oblationis eſt recordatio Num. 5, 26. qua commemoratur peccatum. Nam delictum commiſſum ab uxore declinante, ab hoc loco dependet ut puniatur: quia oblatio Zelotypiæ eſt ibid. verſ. 25. Et hoc in loco reperitur Zelus, juxta illud 2. Reg. 19, 31. *Zelus Domini exercituum faciet hoc.* Nam viſitationes ſunt ſicut commemorationes, niſi quod viſitationes fiant per Adonai, & commemorationes per El-chai. Et quia, cum duæ hæ menſuræ, nempe El-chai, & Adonai unitæ ſunt invicem, totus mundus in perfectione conſiſtit; Hinc Dominus Benedictus Iiſraëlitis diem Sabbathi dedit, correſpondentem duobus his metris, juxta ſymbola זכור *memento*, quod diei eſt, & ad El-chai pertinet, & שמור *obſerva*, quod eſt noctis & ad Adonai refertur. Hinc in Decalogo Exod. 20, 8. & Deut. 5, 12. utrumq; dicitur, *memento & obſerva.* Credas autem, quod Locus iſte, qui vocatur זכרון ſit fons omnium benedictionum, in metrum Adonai deſcendentium, ut illis benedicatur Iiſraëlitis: dictum enim: Ex. 20, 24. *In omni loco, ubi faciam commemorare nomen meum, veniam ad te & benedicam tibi.* Et ſcriptum eſt Prov. 10, 7. *Memoria Juſti in benedictione:* Item Pſal. 115, 12. *Dominus memor fuit noſtri, benedicet.* Schaare Orah ſub El-chai: ibidemque ſequitur שבת.

זמירות *Cantio.* Vid. in Sohar Sect. Vajelech. 138. c. 550. ſeq. Lechlecha f. 63.

זמן *Tempus.* Sohar Tezavveh. 80. c. 319. Breſchith 17. c. 68. Vajechi 121. c. 480. Beſchallach 25. c. 116. Trumah 78. c. 282. Pekude 106. c. 423. Achare 26. c. 103.

זעיר אנפין *Microproſopus, parvam faciem habens, citò iraſcens.* R. Moſcheh hoc nomen refert ad Tiphereth; his verbis: „ זעיר אנפין eſt vox è Sohar, ad ſenſum phraſium אנפי רברבי „ facies magnæ, & אנפי זוטרי facies parvæ. Scito enim, quod „ Kether ſit principium totius Aziluth, & propterea vocatur

Caput.

Caput. Chochmah autem & Binah ſunt facies magnæ, & ce- “
rebrum occultum. Et Tiphereth eſt principium ſtructu- “
ræ; & Ipſe quoque vocatur Caput ad ſimilitudinem figuræ “
hominis ſpiritualis. Et vocatur facies parvæ, quæ eſt facies “
Jaacobh, effigurata in Throno gloriæ. Et qui intelligit my- “
ſterium illius Textus: ***Faciamus hominem***, iſta optimè ſciet. “
Eſtque facies Moſcheh, facies ſolis. Hæc ille. Sunt autem “
manifeſtò inconcinna. Nam Tiphereth vocatur Mundus longus, quomodo ergò ad eundem pertinebit Nomen Seir Anpin. Videtur autem quod Seir Anpin ſit Malchuth, quippe quæ ſimilitudinem habet omnium quæ ſupra eam ſunt: & iſta parva eſt. Id quod etiam probari poſſet ex aliquibus locis Libri Sohar. Nihilominus objici poteſt, quod in Sohar Sect. Naſo dicitur: ***Et ab illâ ſemita diſtribuuntur in 613. ſemitas, quæ dividuntur per Seir Anpin, de quo ſcribitur*** Pſ. 25,10. Omnes ſemitæ Domini miſericordia & Veritas. Sic inibi. Hæc autem ſunt in Tiphereth. Ad hæc nondum reſpondemus ſed manum relaxamus, donec perveniamus ad Commentarium in Idram in Libro Or Jakar, ubi exponemus. Pardes Tract. 23 c. 7.

זעיר אנפין ונוקביה ſeu breviùs זעיר ונוקביה brevi iraſcens & uxor ejus, & abbrev. זו״ן vid. אזנים. אצל. חוטם. ישר. מ״ב. מות. מלוי. נה״י. נוקבה. 3.4.8. ניצוצות 15.23.24.

1. De horum formatione Vid. עתיק n. 8. Illa autem facta eſt ſub diaphragmate א״א: (nam uſque ad illud pertingunt Iiſraël Sabha & Tebhunah.) Uſque ad finem Pedum ejuſdem.

2. Quomodo verò affluxerint lumina ſuperna, rectius intelligetur ſi rem ab ovo ſpeculeris. Reſtitutio enim & conformatio Syſtematis Aziluthici facta eſt ad modum fœturæ humanæ (quam עיבור vocant.) Poſtquam enim Arich-Anpin fuiſſet ſub myſterio Ibbur ſeu Embrionis, pronatus deinde deſcendebat in ſyſtematis Briatici locum, & quidem infra duos articulos inferiores רגלי Nezach & Hod in Attik Jomin; ibique

ſugebat è duabus illis partibus, quæ ſunt in fine pedum ejus, ad inſtar duorum uberum brutalium. Et ſic ulterius adoleſcebat & aſcendebat in Syſtema Aziluthicum, & ſuperinveſtiebat ſeptem inferiores ז״ת Attik Jomin, & ſic ſuam ſortiebatur formam.

3. Sic deinde etiam formabantur Abba ve Imma per modum fœturæ; & poſt tempus Ibbur ſeu geſtationis in utero, progenerabantur, & eodem modo deſcendebant in Syſtema Briah; infra duos illos articulos ז״ת Attik, ibique ſugebant. Deinde autem magis magisque adoleſcebant, atque aſcendentes ſuperinveſtiebant duos iſtos articulos ז״ת Attik Jomin. Aſt porrò aſſumtâ ſtatura majore in Syſtema Aziluthicum aſcendebant ad locum ſuum, & ſuperinveſtiebant ז״א Arich Anpin à gutture uſque ad locum ſcrobiculi pectoris.

4. Poſtmodum ſequebatur formatio Seir Anpin & Uxoris ejus; qui primò etiam erant in ſtatu Ibbur, ſeu conceptionis & geſtationis in utero Binah. Cum autem veniret tempus ut in lucem ederentur, itidem deſcendebant in Briah, ſubter illos duos articulos infimos נ״ה Nezach & Hod in Attik ibique ſugebant per totum Tempus יניקה ſive Lactationis. Cum autem adoleſcerent, adſcendebant & primò ſuperinveſtiebant duos illos articulos ז״ת Attik. Et cum ulterius creſcerent, porrò adſcendebant in Locum ſuum qui eſt ſub fovea pectoris ז״א Arich & porrò inferius; iſtumque ſuperinveſtiebant.

5. Et iterum ulterius creſcebant adſcendebantque in Locum נה״י Tebhunæ qui erat ſtatus Infantiæ quem קטנות vocant ibique ſugebant è tribus Mediis ejuſdem, qui eſt locus pectoris. Iſta autem elevatio externa tantum erat, veluti cum Mater infantulo femoribus impoſito lac propinat inter duo Brachia ſua. Et hæc notio ſemper vocatur יניקה ſeu ſuctio atque lactatio; atque ſic triplex eſt ſtatus זו״ן, nempe עיבור ſeu geſtatio in utero, ſecundò יניקה ſeu lactatio, & tertiò, מוחין דגדלות ſeu pubertas & ſtatus perfecti cerebri in adoleſcentia. Atque hæc eſt vera illa Jenikah de qua toties in ſcriptis Cabbaliſticis

liſticis fit mentio: cui etiam plures aliæ involvuntur notiones.

6. Deinde appropinquabat tempus veræ adoleſcentiæ, quam vocant גדלות, quo ſcilicet cerebra adoleſcentiæ intrabant in caput ejus. Tunc enim Nezach & Hod, & Jeſod Tebhunæ verè intrabant in caput ejus, ut ipſi cerebrorum loco eſſent. Nempe jam non amplius erat tempus lactendi, ubi tantum elevabatur uſque ad femora, quæ ſunt Nezach & Hod & Jeſod Tebhunæ, ut ſugeret è mammis quæ in pectore; quæ elevatio tantum erat externa. Nunc enim reverà intra ipſum Seir veniebant hæc cerebra. Et hæc eſt Tikkun ש׳.

7. Jam dicendum quomodo Seir Anpin ſuperinveſtiat דא׳ Arich à fovea pectoris & porrò deorſum: quò pertinet quod dixerunt Magiſtri b. m. Sanctum illum q. b. ſ. daturum cuilibet Juſto trecentos & decem mundos. Cujus dicti ſenſus inde eluceſcit, quod Arich Anpin in Generali Syſtemate Aziluthico ſit כתר ſeu Corona; & in eo ſunt lumina ſexcenta & viginti, juxta numerum vocis כֶּתֶר, de quo in libro Bahir. Zaddik autem eſt Seir Anpin, qui accepit medietatem כתר ſeu Coronæ, ex eo quod ſuperinveſtiat medietatem דא׳ Arich inferiorem; medietas autem numeri כתר eſt 310. de quibus vide Sect. תרומה fol. 166. diſcurſu 7.

8. Corona ergò Seir eſt à fovea pectoris uſque ad finem corporis, quod vocatur Tiphereth; nempe uſque ad initium femorum.

Et tres articuli Nezachici דא׳ Arich veſtiuntur latere dextro דא׳ Seir, quod continet Chochmah, Cheſed & Nezach.

Et tres articuli Hodici דא׳ Arich veſtiuntur latere ſiniſtro דא׳ Seir, quod eſt Binah, Gebhurah, & Hod.

Sed Jeſod דא׳ Arich veſtitur linea media דא׳ Seir.

9. Uxor autem Seir prodit circa locum pectoris ejus & porrò infra illud; ſicut Seir prodit ex Arich. Et ſic Seir ſuperinveſtit דא׳ Arich uſque ad finem pedum ejus, ab omni latere;

re; & ibi quoque terminatur pedes Seir & Uxoris ejus: ibique finis eſt mundi Aziluthici.

10. Attik Jomin autem duas partes nempe Articulum infimum Nezach, & articulum infimum de Hod demiſerat in confinia mundi Briah; [quos poſt factam Tikkun ſeu formationem reduxit, ut æquales eſſent pedibus Arich.]

11. Jam dicendum de tempore Ibbur qui eſt ſtatus Embryonis τῦ Seir & Uxoris ejus. Ille igitur formatus eſt ex ſeptem inferioribus Nominis מ״ה & 7. inferioribus nominis ב״ן (exceptis 7. Coronis earum.) Cum ergò reſtituendi eſſent Reges, tunc Seir aſſumi debebat in או״א ad inſtar embryonis.

Primò igitur Arich Anpin ſurſum trahebat pedes ſuos, nempe נה״י, qui adhuc erant nudi, idque uſque ad tres ſuas medias חג״ת, quæ veſtitæ erant ab או״א. Et paulò ante & Attik Jomin attraxerat duos articulos ſuos medios ſuarum Nezach & Hod in duos articulos earum ſupernos, ita ut duo primi à mediis veſtirentur. Sed Jeſod τῦ Attik non opus habebat elevatione, ipſum enim terminabatur ſuperiùs in pectore τῦ Arich.

Dein porrò Cheſed & Gebhurah & medietas ſuperna Tipheretica τῦ Arich ſuperinveſtiebant duos articulos medios τῶν Nezach & Hod, nec non τὸ Jeſod τῦ Attik Jomin. Iterum Nezach & Hod Arich veſtiebant ſuam propriam Cheſed & Gebhurah; & medietas inferior Tipheretica integebat medietatem propriam ſuperiorem.

Item Jeſod Arich deinde veſtiebat medietatem inferiorem ſuæ Tiphereth. Et Atarah ſeu Corolla ejuſdem Jeſod pariter elevabatur & veſtiebat ipſum Jeſod.

12. Deinde aſcendebant חג״ת τῦ Seir & veſtiebant Nezach & Hod & Ataram Jeſodicam τῦ Arich. Iterum aſcendebant נה״י Seiricæ & ſuperinveſtiebant ſuas חג״ת proprias.

Porro aſcendebat fœmina, quæ eſt Malchuth ſub notione Athereth ſeu Corollæ, & veſtiebat Jeſod τῦ Seir Anpin. Et ſic

ſic aſcenderant notiones Seiricæ; Et ז״א erat in ſtatu Junctarum Ternarum, quo ſcil. tres continebantur in tribus; de quo videatur Sohar Par. בשלח fol. 20. c. 1. in Toſiphtha.

13. Ratio autem ob quam ita colligebantur & colligabantur Sephiræ Seiricæ hæc erat; ut redigerentur ad perfectam unitatem, nec manerent in ſtatu Pirrud ſeu ſeparationis: quippe quæ fuerat cauſa ut morerentur omnes Reges.

14. Et inde patet quòd זון conſtiterint in Medio, inter נה״י דז אא & inter partem internam Patris & Matris. Et ſic intra Patrem & Matrem deliteſcebant ſub myſterio Ibbur ſeu Embryonis in utero Matris detenti.

Nec dici poteſt h. m. inter אא & Patrem & Matrem extitiſſe quaſi parietem quendam intergerinum, quia ז״א admodum erat parvulus iſtorum reſpectu: præſertim nunc cùm nondum haberet decem Sephiroth, ſed tantum ſex Extremitates, quæ & ipſæ tribus tantùm Membris incluſæ erant.

15. Locus ergo & ſtatio ז״א דז major non erat niſi in medietate inferiore Tipherethica Matris, ubi locus eſt concipiendi & Embryonum.

16. Iſtud quoque ſciendum quod Nezach & Cheſed & dimidia pars Tiphereth; item medietas Jeſod & medietas Malchuth ז״א דז locata fuerint ad latus dextrum intra patrem, medietas autem altera ad latus ſiniſtrum intra Matrem. Quæ tamen deinde omnes collectæ ſunt intra Matrem ſolam.

17. Ex hac autem elevatione omnium Luminum ſupra dictòrum; item quod duo articuli Medii דא Nezach & Hod in Attik adſcendiſſent in duos articulos primos; excitata eſt lux magna & valida ita, ut Jeſod Attik Jomin eam ſuſtinere non poſſet ob nimiam ſui anguſtiam. Hinc iſtud diffindebatur per longitudinem ſuam à ſummo ad imum: Ita ut Lux foras prodiret.

18. Atque tunc Chochmah & Iiſraël Sabha; quorum locus fuerat ad dextram, jungebantur in perſonam unam: &

ſic Imma & Tebhunah ad ſiniſtram una fiebant perſona. Lumina enim Jeſod jam erant æqualia propter detectionem æqualem, nec erat pars tecta & pars nuda, unde aliàs perſonarum diſtinctio. Quod probè notandum, quia quoties Abba ve Imma jungi volunt, ut Cerebra præbeant τῷ Seir, tunc fiunt Perſona una in uno, & una in altero latere.

19. Tres autem ſunt notiones in Seir quæ omnes requirunt Reſtaurationem per Ibbur ſeu fœturam ſupra dictam. Prima eſt notio *luminum* in illis Regibus, quæ ſublata ſunt è vaſis atque aſcenderunt, vaſis confractis & delapſis in Briah. Secunda eſt notio רפח נצוצות ſeu 288. ſcintillarum lucidarum, quæ remanſerunt in Vaſis confractis, quarum beneficio hæc poſſent revivificari & reſtitui. (& ſic cum homo moritur aliqua portio de Nepheſch ejus remanet in corpore, cujus beneficio reſurgere poſſit aliquando, de quo Sohar Par. שלח לך fol. 170. it. fol. 169. col. 1. ubi de halitu Oſſium in ſepulchro relicto, quò etiam pertinet Locus Jeſa. 58, 11.) Tertia eſt *ipſorum vaſorum confractorum delapſorum* in Briah, de quibus alibi. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tractat. Seir ve-Nukbheh.

20. Alibi dictum eſt de ז״א qualis fuerit ſtatus ejus in Ibbur: nunc etiam dicendum qualis fuerit ipſius לידה ſeu nativitas: datur autem duplex nativitas, nempe vel ipſius ז״א: vel cerebrorum ſtatûs ejus adultioris quæ ſunt Neſchamah Cerebrorum ejus. Quæ duæ notiones eodem modo ſe habent. Notum enim nobis eſt, quod נה״י Matris ſemper lateant intra ipſum ז״א, & ab eo veſtiantur quocunque tempore. Primò autem dicemus de Nativitate Cerebrorum ſtatus ejus adulti. Primò enim Lumina multiplicantur in utero matris ſupernæ dũ infans qui eſt ז״א pronaſci deſiderat. Quia enim uterus anguſtus eſt, ut partus prodire nequeat: tunc Lumina ſpiritualia quæ ſunt in נה״י Matris exinde tollũtur & adſcendunt in ipsũ Matris

Cor-

Corpus; inque eundem Locum ubi quondam fuerat Embryo: atque ſic lumina augentur, quia ibi prius eſt lux Tiphereth maternæ item lumina dimidij Corporis ejus inferioris, nec minùs omnia lumina ז״ן adhuc in utero exiſtentium, unde Uterus tantam Luminum copiam ſufferre non valet. Lumina ergò materna ipſa, quæ dominium ibi habent, expellunt Luminà ז״ן tanquam peregrina: quæ etiam prodeunt aperto utero. Duplex igitur eſt uſus elevationis Luminum נה״י primò pro expulſione fœtus: deinde pro Cerebris ז״א quæ non intrant in ipſum, niſi quando veſtita ſunt à נה״י Maternis: unde ex iſtis evacuanda ſunt lumina ordinaria, ut eorundem locum occupare poſſint Lumina Cerebrorum ז״א: duæ enim luminum notiones ſimul ibi ſubſiſtere non poſſent.

21. Dum autem elevantur Lumina hæc נה״י Maternorum, tunc adſcendunt & ſubſiſtunt in medietate inferiore Tipherethica ipſius matris: adeoque ſub loco pectoris materni, ubi exiſtunt duo ubera fœminina. Hinc ergo uſus alius tertius iſtius elevationis: quia enim major ibi oritur illuminatio in pectore, hinc lumina illa foràs protuberant conficiuntque loco pectoris analogiam duorum uberum quæ etiam perforantur ut prodire poſſit lac pro lactatione fœtus editi.

22. Jam dicendum, quomodo Cerebra ז״א inſerta ſint in vaſa [illegible] נה״י maternorum, (quæ evacuata erant tempore partus,) ut poſtmodùm derivari poſſent in ipſum ז״א. Præmittendum autem quomodo Mater acceperit nova vaſa נה״י. Nim. dimidia pars vaſorum Maternorum ſuperſtes ipſi manſerat (nec ingreſſa erat in Seir) & iſta ampliabatur uſque adeo ut etiam veſtire atque involvere poſſet lumina & ſpiritualitatem [illegible] נה״י Matris. Debebant autem duplicari ex hac ratione: nam ז״א acceperat à vaſis maternis Tertiam infimam Tipherethicam & quæ ſequuntur uſque ad נה״י Malchuthica, ita ut ingreſſa eſſent in ז״א menſuræ 4. & una Tertia quæ ſunt Tertia inferior Tipherethica cum Nezach, Hod, Jeſod, & Malchuth Binæ.

Iſta reparari debebant in Matre. Si ergo numerentur duæ Tertiæ ultimæ Binæ maternæ, item Daath, Cheſed & Gebhurah, & duæ Tertiæ ſuperiores Tipherethicæ: jam habemus 4. menſuras & unam Tertiam. Iſtæ ſunt duplicatæ ut fierent octo Menſuræ & duæ Tertiæ; nempe duæ Tertiæ Inferiores Binæ maternæ; item Daath & חגת & נהי & Malchuth Matris. Unde Mater iterum ſuam habet perfectionem.

23. Jam etiam tradenda eſt differentia quædam inter זא & Uxorem ejus, quod attinet ad cerebra eorum, nempe Seir incipit à Tiphereth matris & porro deſcendendo pergit; Uxor autem Seir Anpin, quæ à Tergo ipſius prodit, incipit à pectore ejuſdem & porrò. Pectus autem eſt Tertia Superior Tipherethica דז Seir: finito autem pectore uſque ad finem Tiphereth adhuc reſtant duæ Tertiæ inferiores. Et iſtæ duæ Tertiæ inferiores ſunt Locus Coronæ Uxoris זא, quia Jeſod Tebhunæ veſtitum eſt Tertia ſuperiore Tipherethicâ דז זא, quod eſt uſque ad pectoris locum: tunc enim Chaſadim incipiunt manifeſtari, ex quarum illuminatione Kether Uxoris prodit. Et quia in זא derivantur Chaſadim; חסד autem numeris exprimit 72; hinc una Tertia ex 72. eſt כד 24. Quia ergo Corona fœminina habet duas Tertias, hinc ipſi bis tribuitur כד & huc pertinet locus Jeſ. 54, 12. Et hinc illa quoque vocatur Mulier חיל quæ vox etiam exprimit bis 24. Et quia Kether זא continet אור אור אור juxta numerum כתר, hinc Uxoris ejus Corona tantum bis habet אור אור cui æquipollet בירת. Hæc autem intelligenda tantùm de vaſis & corpore זא. De Cerebro ejus autem illa non participavit niſi dimidiam tantùm Tertiam lucis.

24. Ipſe autem זא aliter ſe habet. Nam & ipſe quidem Coronam ſuam accepit à Tiphereth Matris; ſed non niſi tantum ultimam Tertiam, & quidem de notione Corporis ejus. Unde Corona ejus minor eſt quàm Corona Uxoris juxta hanc æſtimationẽ, quamvis in rei veritate dimidia Tertia Tipherethica

ca Binæ major ſit duabus Tertiis Tipherethicis דז Seir, quas occupavit uxor ejus. Sic ergo Kether Seir Corpore quidem parva eſt, lumine autem magna: Kether autem Uxoris corpore quidem magna, ſed minuto admodum lumine. Deinde Corona uxoris non acceptat niſi ſaltem Lumen diffuſum à corpore ejus: ipſe ז״א autem ipſam accepit Lucem Matris. Tertia differentia in eo conſiſtit, quod Daatḥ Seir contineat duo Cerebra Specialia, quæ ſunt Chaſadim & Gebhuroth (unde numerantur Cerebra 4. ſpecialia,) in Daath Uxoris autem non niſi Gebhuroth ſunt.

25. Hic etiam inſerenda eſt diſtinctio quædam Cerebrorum. Nempe Cerebra, quæ derivantur in Seir & Uxorem ejus, ſunt notio Guttarum deſcendentium à Cerebris או״א Tempore Coitus ſui. Duæ ergò guttæ ח״ב proveniunt ab ipſis Cerebris או״א nempe à Chochmah & Binah uniuscujusque. Sed gutta Daath conſtans ex Chaſadim & Gebhuroth non provenit à Daath או״א ipſa; ſed à Chaſadim & Gebhuroth deſcendentibus in Corpus או״א. Nihilominus tamen ipſe Seir propriè tria habet Cerebra: uxor autem ejus duo tantum, nempe Chochmah & Binah; ſicut docet Idra parva fol. 290. col. 1.

26. Adde quod in uxore tantùm inveniantur Gebhuroth & non Chaſadim, & ipſius Daath non habet notionem Cerebri, ſed reſidet in Tertia ſuperiore ejus Tipherethica inter humeros nempe.

27. Jam id quoque ſciendum, quod dictum eſt de Kether Scirica, illam nempe unam tantum continere tertiam (§. 24.) Matris, intelligendum ſaltem, de eo tempore, cum non niſi à parte Matris accipit Cerebra: cum autem deinceps etiam à Patre in ipſum intrant Cerebra, tunc quantitas Coronæ ejus fit duarum tertiarum, prout in uxore ejus. Ibid. Tract. Muchin de Katnuth, Jenikah ve Gadeluth.

28. Quod autem ſupra §. 20. dictum evacuata eſſe vaſa

τῆς נה״י id propterea etiam factum ut illuc intrarent Lumina Cerebrorum ז״א. Iſta autem fuerunt à Chochmah uſque deorſum quæ ſunt 9. Sephiroth: & iſtæ diſpertitæ ſunt per 9. articulos τῶν נה״י Tebhunæ & deinde omnes immiſſæ ſunt in ז״א, à Chochmah ejus uſque deorſum.

29. In ſpecie autem in Seir Anpin tota decas Sephirothica inde provenit: Primò habebat ſex Sephiroth, quæ dicuntur ſex extremitates: deinde ingrediebantur in ipſum adhuc tres Sephiroth, quæ ſunt נה״י Tebhunæ quæ junctæ efficiunt 9. Sephiroth. H.m. articulus ſuperior in Nezach Tebhunæ jungebatur duobus articulis ſupremis vaſis Cheſed Seiricæ & inde fiebat Chochmah ejus.

Et articulus ſecundus Vaſis Nezach Tebhunicæ jungebatur articulo infimo Cheſed & articulo ſupremo Nezach τοῦ Seir unde fiebat Cheſed Seirica.

Et articulus tertius Vaſis Nezach Tebhunicæ jungebatur & miſcebatur articulis duobus inferioribus Vaſis Nezach Seiricæ & inde fiebat Nezach τοῦ Seir.

Et ſic in latere ſiniſtro:

Nec minùs in linea media.

Et ſic ipſa נה״י Tebhunæ miſcebantur Vaſis & corpori τοῦ Seir, & omnia fiebant Corpus unum, atque id vocatur incrementum τοῦ Seir quaſi nimirum creſceret. Quia enim vaſa erant vacua & lumina Cerebrorum τοῦ Seir illuc intrabant, hinc ex illis factum eſt corpus Seir.

30. Quod autem attinet ad Kether τοῦ Seir de illa primùm diſpiciendum an pertineat ad Cerebra Seirica an non; item an pertineat ad decadem ejus Sephirothicam, an non. Nimirum Cerebra ſunt חב״ד, radix autem & fundamentum trium horum Cerebrorum remanet ſuperius ceu veſtigium eorum in Kether: & illa Cerebra quæ in Kether infinitis modis majora & excellentiora ſunt, quàm illa Cerebra quæ vocantur חב״ד; Unde in Idra utraque quando proponitur decas Sephirothica

thica exhauriens totam Aziluth; & אוֹא vocatur Kether, אוֹא autem Chochmah & Binah; tunc ſemper in אָא mentio fit Cranii cujuſdam & Cerebri occulti: אוֹא autem ſunt tanquam rami qui prodeunt ex Cerebro illo occulto τῷ אא qui eſt Kether. Et ita ſe res habet in omni Decade Sephirothica ſpeciali cujuslibes perſonæ. Imò quandoque fit, ut notio quatuor Cerebrorum, quæ ſunt Chochmah, Binah & Daath, continens Chaſadim & Gebhuroth, omninò reperiantur in Kether. In Kether autem datur notio naturæ internæ, quæ ſunt ipſa Cerebra ejus: & notio naturæ externæ, quod eſt cranium: ita tamen ut externum hoc nempe cranium etiam extendatur deorſum & ſuperinveſtiat Cerebra חבד. Ubi tamen natura radicalis Coronæ ſuperiùs tantum eſt ſupra hæc Cerebra.

31. Iſta autem Corona facta eſt ex medietate inferiore Tipherethica Matris quæ vocatur Tebhunah. Ut dictum jam eſt (§.22.) & quidem tam ex notione vaſorum, quàm ex notione luminum ejus: in quo iterum differunt Corona & cerebra, quoniam Cerebrorum vaſa quidem ſunt à Tebhunah; Lumina autem eorum ſunt τῷ Seir: Coronæ autem tam vaſa quam lumina utraque à Tebhunah. Et exhinc eluceſcit ratio, quare Kether non numeretur inter Sephiroth, præſertim in libro Jezirah, ubi Chochmah dicitur principium: quia nempe Cerebrorum Seiricorum, quæ ſunt חבד lumina ſunt ipſius Seir: Corona ejus autem eidem non eſt homogenea, nec quoad lumina, nec quoad vaſa, ſed tantum adjuncta eſt eidem & quieſcit ſuper eo ad inſtar ſerti, unde non annumeratur decem Sephiroth Seiricis. Et propterea etiam vocatur Kether Corona, nempe à Phraſi cingendi & ambiendi, prout nempe ſertum cingit, ambit atque tegit Caput hominis, eſtque aliquod ejuſdem adjunctum.

32. Ut autem adhuc major appareat differentia Cerebrorum & Coronæ, ſciendum, quod vaſa cerebrorum tantum fuerint vaſa τῶν נהי priorum; Vas Coronæ autem eſt à נהי novis

vis & à medietate inferiore Tipheretica, unde Corona major eſt quam omnes novem Sephiroth ſimul. Atque ita quoque ſe habent Coronæ omnium reliquarum perſonarum. Et ita ſe res etiam habet in homine hoc in mundo vivente, cujus Kether eſt Lux ſpiritualis, quæ eundem ambit in ſummitate ejus, oculo tamen non videtur.

33. Quia autem ſupra jam dictum, quod Kether [illegible] ז״א non conſiſtat, niſi ex medietate inferiore Tipherethica Tebhunæ tantum, quæ verè quieſcat ſuper Cerebra Seirica חב״ד; & Kether hæc una tantum eſt Sephirah quæ non diſpeſcitur in tres lineas; Videndum porrò eſt, quid factum ſit de נה״י Tebhunicis novis quæ in tres lineas diviſa ſunt, & hac ratione ad Coronam ſeiricam non ſunt aſſumta, cùm tamen interjaceant inter medietatem illam tipherethicam & caput [illegible] Seir? Ubi ſciendum, quod Tiphereth Tebhunica quæ ſola tanquam Corona quieſcit ſuper Cerebra ſupra dicta, ſit corpus latum teſtantibus etiam ſenſibus, & quidem in medio poſitum; & in illo eſt locus quaſi vacuus, multò amplior reliquis Sephiris, præſertim ſi conſideretur ſub analogia matris incurvantis ſe ſuper Caput infantuli ſui. Hoc enim modo ſi dimidia illa Tiphereth concipiatur demitti ſuper Caput Seir; tū ſanè dictū hoc Caput ſub eandē quaſi ingreditur, & omnia ejus Cerebra ab ea cinguntur & ambiuntur. Et hac ratione quantitas ejus quaſi major fit, quia aliqua ejus portio remanet ſuperius, altera autē deſcendit, cingitq; Cerebra Seir. Tunc ergò נה״י nova Tebhunæ nō intrant in interiora Seir, ſed extenduntur deſcendendo verſus Achurajim ſeu Targum [illegible] Seir; haut aliter, ac ſi homo longior incurvatâ ſtaturâ ſuâ ſe inclinet ſuper Caput alterius minoris coram ſeſe ſtantis aversâ facie; Tunc enim Caput longioris & medietas ejus ſuperior erecta quidem manet; altera autem corporis ejus medietas quaſi duplicatur & ſuperimminet Capiti minoris: Pedes ejus autem à Tergo minoris conſiſtunt. Ita ſe res habet in matre cujus ſtatura reſpectu ז״א ſe habet ad

inſta

inſtar gigantis erga nanum. Illa ergo tunc quaſi repræſentat figuram Literæ ל: ita ut medietas ſuperior Tipherethica Tebhunæ maneat erecta; medietas autem inferior ejuſdem incurvetur ſupra Caput Seir; & נה״י nova Tebhunica deſcendant ad partem poſteriorem דז Seir. Et iſta demiſſio דז נה״י novorum & incuravatio Tiphereth, ut inde fiat Corona ז״א, tractu Temporis opus habuit, unde דז Seir tribui ſolent tredecim anni uſque ad tempus Pubertatis.

34. Ratio autem quare נה״י Tebhunæ nova non à parte anteriore ſed poſteriore deſcendant, hæc eſt: ut Tebhunah obverſa facie poſſit videre דז Seir, incurvato nempe capite ſuper faciem ejuſdem, qui Tergo ſuo parti illius anteriori applicatur: quo aſpectu illius facies illuminatur. Et iſta extenſio & demiſſio דז נה״י novorum ad partem poſteriorem Seiricam pertingit uſque ad finem Tertiæ ſuperioris Tiphereth Seiricæ, quæ eſt ſub notione pectoris; quamvis נה״י priora inſerta ipſi Seir extenderentur uſque ad finem pedum ejus.

35. Et per extenſionem novorum iſtorum נה״י per partem poſticam דז Seir curvatorum uſque ad pectus ejus, omnia Achurajim דז Seir conteguntur, ut entibus externis & judicialibus nulla ſit poteſtas ſuper hæc Achurajim ſuperna Seirica.

36. Sciendum etiam, omnem illam notionem albedinis & Candoris in parte poſteriore Cervicis Seiricæ omnemque albedinem dorſi & humerorum ejus nihil eſſe aliud, quàm notionem iſtorum pedum matris, quæ habeat naturam Coronæ ambientis דז Seir: ſicut etiam omnis illa albedo, de qua ſermo eſt in Idra magna: quod ſit ſuperius in Cranio; ut & illa albedo quæ extenditur per partem poſteriorem, nil eſt aliud, quam Corona modò dicta, quæ cingit atque ambit דז Seir. Et ſic intelligi debet locus in Idra Magna Fol. 128. col. 2. quando de Arich Anpin dicitur: & ex iſto cranio prodit natura quædam alba, quæ deſcendit in cranium דז Seir, &c. Illa enim corona deſcendit ad poſteriora Capitis א״א.

37. Iſtam autem albedinem, per quam denotatur Corona ſupra dicta pedesque Tebhunæ, tegit Coma aliqua à Capite ד״ז Seir per Cervicem ejus inter humeros demiſſa, de qua in Idra magna Fol. 129. ut nimirum contegat Coronam hanc ejuſque nuditatem albicantem: & ne contegat faciem ד״ז Seir.

38. Sub iſta albedine autem prodit Leah Uxor Jacob à Tergo ז״א nempe à medietate ejus verſus partē ſupernam; cujus finis pariter eſt in pectore, quæ ſtatim prodit in loco Daath è Tergo Seir, quam primùm Cerebra intrant in Seir. Et cum deinde Corona cingit Caput Seir, tunc & hæc extenditur uſque ad pectus ſupra dictum, tegitque & veſtit Leam, quæ ibi conſiſtit facie ad Tergum Seir obverſa: Kether autem veſtit & tegit Tergum Leæ, ut adeo entia externa nullam habeant poteſtatem in illa Achurajim. Ubi ſimul albedo illa mitigat & temperat Severitatem & Judicia duriora, quæ in poſterioribus Leæ ſunt. Et hæc eſt Cauſa, quare in Sohar Lea dicatur Syſtema tectum; Rachel autem, quæ prodit poſt finem Coronæ hujus à pectore deorſum, vocetur Syſtema manifeſtum. Finis autem Coronæ hujus (quæ propriè ſunt נה״י nova Tebhunæ) pertingit uſque ad Caput Rachel: Et ab iſta extremitate fit Corona Rachelis. Unde intelligitur, quare in utraque Idra mentio tantum fiat Uxoris inferioris Rachelis ſc. quæ prodeat inter duo brachia à Tergo Seir: cum Leah contineatur ſub notione Coronæ Rachel.

39. Ad hunc locum de Cerebris pertinet etiam notio צלם דז״א, quæ ſunt ipſius cerebra. Nempe litera צ deſignat cerebra ipſa ד״ז Seir inſerta, לם autem ſunt duo lumina ambientia, ל infra & ם ſupra, quæ pertinent ad notionem medietatis ſuperioris Tebhunæ uſque ad finem medietatis ſupernæ Tipherethicæ ejuſdem. Et ל quidem in ſpecie ſunt חג״ת Tebhunæ, ם autem ſunt Kether חב״ד Tebhunæ. In iſtis ambientibus Vaſa ſunt Corpus ipſius Tebhunæ, lumina autem compoſita

poſita ſunt, & quædam illorum pars ambit deſuper quamvis paulò remotius, quam Kether Cerebra Seirica; pars illorum autem ſunt lumina ipſius Tebhunæ, ibid. Tractat. Muchin de Zelem.

40. Totus autem mundus gubernatur per זו״ן, & ſicut illi ſunt liberi Patris & Matris, ſic Iiſraëlitæ vocantur filii בני זו״ן juxta illud: Filii eſtis Domini Dei veſtri. Et ſic etiam dicitur: mundum Cheſed ædificat, quod eſt initium Seir Anpin: & in his latet myſterium ſeptem dierum creationis. Hinc omnis læſio (פגם) quâ inferiores pravis ſuis operibus lædunt divinitatem, (ita ut ibidem tollatur certus luminum numerus, pro majori vel minori peccato, ſicut, verbi gratia, ê cultro acuto tolluntur certæ quædam partes aciei, factis inciſuris) non pertingit ad tres ſuperiores, quæ ſunt Arich Anpin & Pater atque Mater; ſed ad ſeptem Inferiores tantùm, quæ ſunt Seir & Uxor ejus. Et in Uxore quidem ita, ut ab ea tolli poſſint portiones novem inferiores, vicinæ Corticibus; remanente non niſi unicâ; quæ eſt Kether ejus; In Seir autem ita, ut tolli queant tres tantum ejus ſupernæ; non verò ſex ejus Extremitates. Ratio hæc eſt; quia cum primò prodiret punctum Seir; non niſi ſex Extremitates prodibant, ſine triade ſupernâ: Puncto autem uxoris ejus prodeunte, non niſi ſummum ſaltem illius punctum nempe Corona prodibat. Et hæc ideò, ut hoc in mundo præmium eſſet pro juſtis & pœna pro impiis. Quo majus enim peccatum eſt, eò major eſt læſio in זו״ן, unde deinde exurgit æſtimatio pœnæ. In Juſtis autem, qui lumina illa reſtituunt, contrarium obtinet. Datur igitur Pegam ſeu læſio, ob quam ab Uxore tollitur portio una; datur alia, ob quam duæ tolluntur; & ſic uſque ad ſublationem omnium novem; (diminuto ſemper magis magiſque Influxu) non niſi Corona ſuperſtite; quæ ipſa primò ſola prodierat, (ſciendum enim, læſionum tempore tolli tantum acceſſoria:) In Seir Anpin autem tres ſuperiores non tolluntur ſingulæ, ſed omnes

 ſimul;

ſimul; ne in illis ulla contingat ſeparatio: & hæ quidem propterea tolluntur, ne ad illas accedat læſio: Et tunc læſio fit ſpecialiter vel in Jeſod, vel in Hod, vel ſimiliter; quæ propterea quondam ſeparatæ prodierant, ut & læſio tantum poſſet eſſe ſeparata. Id enim minùs eſt malum, ut læſio contingat in Inferioribus, quam ſi lædendæ fuiſſent tres ſuperiores: ſicut & minùs malum eſt, ut inferiores primitus ſeparatæ prodierint, ut deinde facta Conformatione debita, obortâ causâ læſionis, hæc ſeparatim fieri poſſet, quamvis ipſæ Sephiroth tunc ſint conjunctæ.

Et in Uxore ſi primitùs talis fuiſſet conſtitutio qualis nunc; tunc obortâ læſione, mundus omninò fuiſſet deſtruendus, quia illa vicina nimis eſt Corticibus, & Cortices iiſdem Inferioribus ejus omninò adhæſiſſent, citra ſpem reſtitutionis. Unde ſatis patet, quare in Seir Anpin opus fuerit Ibbur, & Jenikah, nempe ut ſex ejus Extremitates ſeparatæ, combinarentur; & Ibbur hammuchin, ut nempe eidem tradi poſſent tres ſuperiores. In Uxore autem, cujus novem inferiores primitùs planè non prodierunt, eædem poſt factam debitam conformationem, omnes ſimul acceſſerunt, & illi applicatæ ſunt; unde non niſi uno Ibbur opus habet & lactatione. Etz Chajim ib. Tract. Injan ham Melachim.

ועקה *Clamor.* Eſt in Binah. Quod aliquatenus probari poteſt è Sohar Sect. Schemoth. Hinc etiam dicitur Thren. 2, 18. *Clamavit cor eorum ad Dominum.* Non datur autem Cor niſi in Binah, ſicut dicitur: *Cor intelligit.* Datur ergo clamor in hoc mundo, & in mundo qui venit; vide צעקה. Pardes Tr. 23. c. 7. h. t.

זקיפה *Elevatio.* Omnis Elevatio, ut dicitur Pſal. 146, 8. *Erigens incurvatos*; & ſimilia, pertinent ad Tiphereth. Unde etiam dicitur: *Quicunque ſe elevat, elevet ſe ad Nomen*; quod eſt Tiphereth. Quod ſic etiam interpretatur R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ſæpius. Pardes ib.

זקן *Barba.* Eſt Kether: quod uſitatum eſt in Sohar. Sed

זקנים *Senes*, ſunt Sephiroth. Sic tradit R. Schimeon ad Deut. 21, 19. *Et adducent eum ad ſeniores civitatis ejus.* Iſti ſunt dies priores; dies omnium maximè ſenes. Hæc ibi. Pard. ibid.

זרועות עולם *Brachia mundi.* Gedulah & Gebhura ſunt Brachia corporis, quod eſt Tiphereth. Hoc nomen autem potentiam exprimit & robur, ſicut dicitur Pſal. 118, 16. *Dexterum Domini (brachium) operatur robur.* Item Exod. 15, 6. *Dexterum tuum Domine, magnificatum eſt in potentiâ.* Argumentum huc pertinens eſt Brachium extenſum Exod. 6, 6. Deut. 7, 19. &c. quod nomen longitudinem involvit & vim, Unde corpori illi, quod Homini Aziluthico tribuitur, ſimiliter applicantur. Pardes ib.

זרח *Ortus.* R. Moſcheh id refert ad Tiphereth: cujus Sol lucet & oritur ſuper civitatem David perruptam, ſub myſterio rupturæ Lunæ, quæ ſingulis menſibus renovatur. Sapienti ſa-ſatis! Pard. ib.

זרקא *Sparſor.* Eſt Nomen accentûs, cujus hæc eſt figura א֮. De quo vid. Sohar Breſchith 27. c. 106. Pinchas 115. Trumah 71. c. 281. Literæ ejus referunt quatuor Hechaloth זכות meriti: רצון beneplaciti: קדש קדשים Sancti Sanctorum, & אהבה amoris. Confer Behaalothecha 73. c. 289. Vajera 72. c. 288.

זרת *Spithama.* De hoc R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim ſic loquitur: (Jeſch. 40, 12.) *Et cœlos Spithama direxit.* Quid eſt זרת ſpithama? eſt Gebhurah. Hæc ibi. Et R. Chija in Sohar ad Jeſch. 2, 2. Poculum benedictionis prehendi de- " bet dextrâ, *& elevabit ſe præ collibus:* Debet autem elevari " ad certam menſuram, quæ vocatur זרת ſpithama. Et ele- " vatur à menſa ut benedicatur Sancto illi, q. b. ſ.! Et hoc eſt " illud: *Et elevabitur præ collibus.* Quid eſt? Inter ipſam & " inter Virgines poſt eam & ſocias ejus eſt זרת. Hæc ille. Ex "

Digitized b

quibus patet, quod זרת ſit Malchuth cum virginibus pediſſequis ſociabus ſuis. Quamvis etiam dici queat, non velle ipſum indigitare ſpithamam, tanquam aliquid per ſe; ſed menſuram tantum ſpithamæ inter eas intercedere. Fundamentum enim זרת eſt Gebhurah; ut diximus è Tikkunim. Pard. 23. c. 7. Vid. Sohar Vajechi 125. c. 480. Ki Tiſſa 83. c. 331. Pekude 105. c. 318. 319. Vajera 73. c. 289. NB. Item Vaæthchannan 129. c. 515. Achare 35. c. 140. Balak 95. 377. & Schophetim 98. c. 389.

זיתים *Olivæ.* Sunt membra ſuperna ſuper Jeſod locum habentia, è quibus Jeſod producit *Oleum olivæ purum*, Exod. 27,20. Iſte enim demittit influxum ſupernum è membris ſupernis in Malchuth. Sicut enim impulſu fœderis effuſorii membra comprimuntur & motitantur, ut exundent in fœminam; ita ſe res habet in ſupernis, circa Jeſod & cætera membra, ut influentia demittatur in Malchuth. Nam influentia eſt oleum, & membra ſuperna ſunt olivæ. Sic commentatur R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim & in Raja mehimna, ad locum Sechari. 4,3. *Et duæ olivæ ſuper illa.* Ubi hæc expoſitio: *Candelabrum* eſt Malchuth, ut notum eſt: *Et lenticula ſuper caput ejus*, eſt Jeſod: Iſte enim eſt effuſorium aquarum ſupernarum: *Et duæ olivæ ſuper illud*, ſunt Nezach & Hod, duo teſticuli maſculini. Ibi enim eſt confluxus ſeminis, & ibi excoquitur ſicut oleum in olivis; & exinde effunditur per Jeſod. Iſtæ tamen Sephiroth olivæ vocantur ſub myſterio dextri, quia ibi locum habet oleum, ut dicetur ſuo loco, ad ſiniſtrum enim latus ſunt uvæ, & botri, ut ſuo loco. Pardes Tr. 23. c. 7. h. t.

ח

ח *Cheth.*

IN Libro Temunah hæc litera refertur ad Hod, quæ octava eſt, à ſummis deſcendendo. Ibidem tamen eadem quoque re-

reſpectum habere dicitur ad Binah, ab imis aſcendendo, quæ ambo Judicii naturam habent. Et (ait) quia hoc modo pertinet ad menſuram Aharonis Summi Sacerdotis, hinc iſti attribuuntur octo veſtes. Aharon autem eſt Vir Cheſed, ſicut dicitur Deut. 33, 8. *Perfectiones tuæ, & illuminationes tuæ Viro* חסידך *pio tuo;* quo oſtenditur, quod etiam influxum habeat à Binah, quæ eſt ſupra Cheſed. Fundamentum tamen eſt in Hod. Porrò dicit; in figura hujus literæ repræſentari ד & ו, ut oſtendatur, quod etiam influentiam accipiat à Cheſed, quæ eſt ד. Ambæ autem hæ literæ exhibent denarium, quo indicatur, omnia contineri in Malchuth, quæ decima eſt. Nomen hujus literæ חית derivat à radice exhibita verbis Obadi. 1, 9. וחתו *Et frangentur fortes tui Teman:* ut indicetur judicium gradûs Hod; quæ ejus fundamentum eſt, Dominium ejus dicit eſſe in hora Lunæ, quia Luna eſt Kether in Malchuth. Et hæc omnia comprehenduntur in י denario ut dictum. Hæc concordant cum verbis R. Schimeon ben Jochai, ſicut diximus Tr. 13. quod nempe חוד efficiat 50. multiplicando ה quinarium cum ח denario. Nam uſque ad Hod extenduntur 50. portæ, &c. Summa ergo dictorum hæc eſt, quod natura ſpiritualis iſtius literæ influxum accipiat à Binah, & Cheſed, & Tiphereth & ab Hod. Alii hic aliter diſſerunt. Sed R. Schimeon ben Jochai hanc literam explicat in voce אחד his verbis: In voce אחד, hæ duæ א & ח, repræſentant 9. Sephiroth, nempe א primam אין quæ eſt Kether; & ח octo Sephiroth à Chochmah uſque ad Jeſod; & ד eſt Malchuth, &c. Alibi hæc proponit: Binah, quæ eſt octava inter decem Sephiroth ab imis aſcendendo, &c. quod ita fortè intelligendum, quod tunc Binah vocetur חית, quando continet octo Sephiras ab imis aſcendendo. Vel quia immittit חיות vitam in omnes Sephiroth à Chochmah, quæ eſt Scaturigo Vitæ. Pard. Rimm. Tr. 27. c. 11.

חבוש *Ligatus.* In Tikkunim refertur ad Tiphereth, quia Iſte cum Malchuth vinctus & ligatus eſt ex parte Binah, quæ Ipſum

Ipſum ligat unà cum Malchuth in Exilio. Et de eo dicitur: Vinctus ſeipſum non liberat è carcere. Pard. Tr. 23. c. 8.

חביון *Latibulum, abditum.* De hac voce ſic R. Moſcheh: חביון idem eſt, quod מחבוא *abſconſio.* Eſtque phraſis maximam omnium occultationem & deliteſcentiam deſignans, ita ut nulla ejus rei, præter eam quam ipſa habet ſit cognitio, &c. Sed locum Chabh. 3,4. *Abſconſio fortitudinis ejus*, exponit de Tiphereth, nulla addita ratione. Fundamentum autem hujus denominationis eſt in Kether, ob naturam occultam, & applicari poteſt ad tres ſupernas. Et ad Binah, quæ vocatur *robur ejus*; ut ſuo loco dicetur. Pard. ibid.

חבית *Dolium, Vas.* Eſt Binah. Deque hoc ſic diſſerit R. Schimeon ben Jochai in Raja mehimna (Pinchas 114. c. 454.) ubi loquitur de decem requiſitis ad calicem benedictionis adhiberi ſolitis; quorum unum eſt חי quod vinum ejus debeat eſſe recens & merum. *Circa vocem* חי *concluſum eſt, quod ſit* חי *de voce* חבית; *& viâ myſticâ, Schechinah ſuperna, quæ eſt octava inter decem Sephiroth ab imo adſcendendo. Et propterea vocatur* חי *vivens. Item dicitur* Prov. 24,3. In ſapientia ædificabitur בית domus. Hæc eſt חבית quaſi ח בית, octo (Sephirarum) domus. Hæc ibi. Juxta hæc tunc vocatur חבית, quando continet octo ſephiras infra ſe conſtitutas; hoc enim oſtendit ח. Sed בית habet relationem ad Chochmah, quæ habitat in Eâ; atque tunc appellatur חבית. Nam tunc eſt magiſtra vitæ. Ipſa enim ſuſcipit & emittit. Suſcipit vitam à Chochmah, & eam demittit in liberos. Et tunc eſt vinum חי, merum & recens. Pardes ibid.

חבל *Funis, Perditio.* R. Schimeon ben Jochai in Raja mehimna tradit, quod ו Tetragrammati vocetur חבל *funis.* Verba ſunt hæc: *Samaël & compar ejus* (conſtituunt) *ſyſtema ſeparatorum per funem ſtrangulationis; cui applicantur duo* ה ה, *nempe 5. digiti dextræ, & quinque ſiniſtræ* (quibus fit ſtrangulatio.) *Et* ו *eſt Funis; &* ו *ſtrangulatio ipſorum, per Tetragrammaton*

maton יהודה, *quod eſt mors* τῦ *Samaël, &c.* Eadem ratio videtur occurrere in illo Deut. 32,9. *Jaacobh eſt funiculus hæreditatis ejus.* Niſi quod aliquando accipiatur ſub notione judicii, ut perditionem deſignet; vel etiam quod Illa litera diſperdat partes adverſas accuſantes. Aliquando autem accipitur ſub notione miſericordiæ, ut in allegato loco Deut. 32,9. Pardes Rimm. Tr. 23. c. 8.

חבלה *Perditrix.* In Tikkunim Klippah fœmina vocatur חבלה *Perditrix*; & maſculus, חובל *perditor.* Et hinc prodeunt Angeli perditricis; ſicut dantur Angeli Schechinæ. Pard. ib.

חבלי לידה *Dolores partus.* Vid. Sohar Sect. Schemoth 3. c. 11. & Pinchas 116. c. 461. 462. ubi & de doloribus Meſſiæ.

חבצלת *Roſa.* Eſt Schechinah, juxta Cant. 2,1. Ratio datur in Sohar Sect. Æmor, quod ſicut Roſa creſcit ad aquas, & emittit odorem bonum, ſic Malchuth hoc gaudeat nomine, cum influxum aſſugit à Binah, quæ bonum elevat odorem. Item: quod tunc ſic vocetur, cum copulari deſiderat cum Rege: cum verò Eidem jam adhæret per oſcula, nominatur שושנה Crinorrhodon; juxta Cant. 5, 13. Pardes Tractat. 23. c.8.

חבר *Socius.* De Societate Angelorum vid. Sohar Trumah 58. c.229. f.73.

חברון *Chebron.* Vid. Sohar Schlachlecha 76. c.304.

חג *Feſtum.* Omnia Feſta ſunt in Malchuth, ſed diverſo reſpectu. E. g. Feſto Paſchatis unitur cum Tiphereth per Cheſed; Feſto traditæ Legis, cum eodem unitur loco debito, nempe in Tiphereth: Feſto novi anni, qui eſt dies judicii, per Gebhuram, &c. Sic in Sohar & Tikkunim reperimus ſæpiſſimè. Quod autem in Raja Mehimna ad Exod. 12,14. dicitur: verbis illis: *Celebrabitis eum* intelligitur Vav, columna media; חג autem eſt Cheſed, Gebhurah, ſic eſt intelligendum: Quod Malchuth, quamvis cum marito uniatur per quamcun-

que Sephiram aliam, ſemper tamen priùs influxum aſſugat à dextra & ſiniſtra, unde amplexus Cant. 2,6. Senſus ergo loci Exod. 12,14. hic eſt: וחגותם אותו conſociate & unite Tiphereth cum Malchuth; חג ita tamen ut prius participet à Cheſed & Gebhurah. Pardes Tr. 23. c. 8.

חֹג Eſt Cheſed Gebhurah, חֹגֹת Cheſed, Gebhurah, Tiphereth. חוֹג Cheſed & Gebhurah.

חדוה *Gaudium.* Sohar Sect. Vajechi in pr. & f. 126. c. 506. Breſchith f. 35. c. 140. & Trumah 60. c. 237. quaſi diceretur: unum ſunt Vav & He.

חדרים *Conclavia.* Ita vocanur ſex membra, quatenus occultantur in Binah. Senſus autem loci Prov. 24,4. hic eſt: ובדעת hoc eſt myſterium Daath occultum: per hoc Ipſe replet conclavia illa, & inſeritur iis, & ibi occultatur. Sicut enim Tiphereth ſe habet ad Sephiras in locis ſuis exiſtentes, ita ſe habet Daath ad conclavia occulta. Unde etiam vocantur Conclavia Horti Eden, quia Binah nominatur Hortus Eden.

2. Sed Conclavia animarum R. Moſcheh refert ad Jeſod, unde nempe illæ prodeunt in mundum. Et Iſtas dicit eſſe Animas, quæ in Conclavi Guph, de quibus dicitur, quod non veniat Filius David, antequam omnes prodierint. Sed & R. Schimeon ben Jochai in Cantico Canticorum ad Cant. 1,4. Conclavium nomen ad Binah refert. Et ſic animarum quoque conclavia ſunt in Binah, quia ex hâc Animæ emanant ſecundum ſpeciem ſuam; quædam è Conclavi Tiphereth, quædam è Conclavi Gebhurah, &c. Sic etiam חדרי גדולה ſunt conclavia illius Gedulah, quæ ibi occulta eſt. Et vocantur Conclavia pluraliter, quia quodlibet conclave ab alio vicino incluſum eſt. Pard. Tr. 23. c. 8.

חדש *Novus.* Omne novum pertinet ad Lunam, quæ ſemper innovatur, quo etiam pertinet locus Pſal. 103,5. Nam omnia dependent ab innovatione Lunæ, quæ eſt Malchuth. Pard. l.c. vid. Sohar Breſchith 6. c. 24. Schlachlecha c. 323.

חדש *Menſis.* Vid. Sohar Vajeſchebh 102. c. 409. Breſchith 17. c. 67. Jethro 35. c. 139. Vajakhel 96. c. 383. Pekude 107. c. 426.

חוה *Chavvah.* R. Moſcheh inquit, ſic appellari Malchuth, quia hæc verè eſt Mater omnis viventis, & uxor Adami primi ſub myſterio מ״ה quod refert numerum אדם. Pardes Tr. 23. c. 8.

חוזה *Videns.* Eſt Tiphereth vid. חזון. Fortè quia immittit Viſionem & Prophetiam in Malchuth per Prophetas. Vid. אספקלריא. Vox חוזה autem refert numerum Tetragrammati 26. Pardes ibid.

חוט *Filum.* De filo ſeu deſtillatione Cheſed, qui eſt influxus Cheſed in Malchuth, vid. Sohar Mikkez fol. 108. c. 434. Trumah f. 67. c. 265. Vajikra 11. c. 41. Naſo 63. c. 252. & 69. c. 274. Sed חוט השדרה *Medulla ſpinalis* Eſt Linea media Tiphereth, Iſte enim provenit è cerebro & influxum immittit in omnes partes. Datur tamen etiam Filum coccineum: nempe Influxus Gebhurah in Malchuth, ſub myſterio excitationis Aquilonis ad unionem. Nam iſte commovet ad oſcula, unde illud Cant. 4, 3. Sed ad Gebhuram etiam pertinet Filum auri; quod ita differt à filo coccineo, ut color aureus à rubro; Et hoc in Tiphereth vocatur linea flava. Sed Filum ſpinale & filum flavum in eo differunt, quod hoc compoſitum ſit è judicio & miſericordia, rubro ſcil. & albo: ſpinale autem album eſt ut argentum. Hæc tria autem, nempe Filum Cheſed, filum aureum, & linea flava inveniuntur in tribus coloribus oculi; Hæcque eſt Malchuth pupilla oculi in medio. Pardes l. c.

חוטם *Naſus.* R. Moſcheh Naſum refert ad Gebhurah, ita ut בעל החוטם Magiſter Naſi ſit Gedulah, quæ impedit curſum Rigoris. Sed R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim *Olfactum* refert ad Chochmah, quem locat *ad meridiem*, nam hinc etiam dicitur: qui vult fieri ſapiens, convertat ſe ad meridiem

diem. Et huc refert locum Lev. 1, 9. Nam *odor quietis* ad Chochmah pertinet. Porrò addit, *quod habeat duo foramina*, quibus attrahitur odor: *continentia rigorem & miſericordiam*, nam utrumque refert hæc ambo, eſtque & in dextra rigor, & in ſiniſtra miſeratio. *Suntque duo Jodin*, i. e. Binah & Malchuth, illa tamen ad dextram, & hæc ad ſiniſtram inclinans; habentque notionem ſuam in Chochmah, quæ eſt בעל החוטם *Naſo exiſtente in medio, ut Vav.* Quo denotatur Tiphereth ſub myſterio Daath, quatenus occultatur in Chochmah. *Deque hoc dicitur Num. 2, 10. Caſtra Reuben ad auſtrum:* id eſt ראו בן videte filium Tiphereth, qui eſt ad Auſtrum in Chochmah. *Duo foramina naſi referuntur ad Leah & Rachel*, ut antea dictum, *Naſus autem ad lineam rectam inter illa, eſt Jaacobh.* Ex his patet, quod Naſus ſit generale quid; quodque eò pertineant Tiphereth, Binah, & Malchuth, cum Cheſed & Gebhurah. Omnia tamen relata ad Chochmah, ubi fundamentum olfactus. Alibi in Tikkunim Naſus refertur ad Tiphereth, & duo foramina dicuntur Gedulah & Gebhurah, unde ex altero prodire dicitur fumus & ignis. Pardes l. c.

חוטם *Naſus.* Eſt notio certorum quorundam luminum in *Adam Kadmon*, ad quæ referuntur *accentus* in medio literarũ locari ſoliti. חוֹטֶם per Gematriam efficit סֹג *63*. Hic ergo concipitur lux è duabus naribus dextra atque ſiniſtra: dextræque attribuitur lux ambiens, & ſiniſtræ lux interna, prout de auribus dictum eſt. Eradiant autem via recta uſque ad *pectus* hujus *Adam Kadmon*, atque hi ſunt radii radicales. Sed lux ſecundaria ex hinc diſperſa, undiquaque diffunditur, etiam partem poſticam pervadens, adeoque totum *Adam Kadmon* circumdans. Atque hic duo illa genera luminum, internum ſcil. atque ambiens propiùs, ad ſe invicem accedunt, quàm circa locum *aurium*, eò quòd *nares* propinquiores ſibi invicem ſint: Nihilominus tamen diviſa manent, nec combinantur: quare nec in his *vaſorum* notio locum habet. Differentia autem inter

ter *aurium nariumque* lumina in hoc potiſſimùm conſiſtit. *Nares* deſignantur per literam וֹ יּ הּ incluſam. Illa, cùm in *aure* implicita eſſet יּ הּ; nunc manifeſtatur; prodeuntque duæ literæ הוֹ quod eſt myſterium יּ *Seir Anpin* qui hîc manifeſtatur. Nec tantum ו hoc loco fit; ſed illud iterum dividitur in ſex partes quæ ſunt ſex Alephin. Qui numerus cum in utraque *nare* reperiatur addito *naſo ipſo*, producit 13. juxta numerum ויו quod in nomine סג. Ez Chajim Tr. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon.

Lux Naſi autem, à termino *oris* ulteriùs deſcendens veſtitur quaſi Luce oris, evaditque illius Neſchamah atque pars interna. Vid. אֹּק it. אזנים. it. טנחא. it. מוח n. 4. it. מצח.

חוליא *Membrum, articulus.* R. Schimeon ben Jochai in Raja Meh. ſic: חוליא non minùs habet quam tres partes. Et ſic eſt Schechinah, quæ eſt Filia unica ſed alligata ad ש vocis שברת, quæ eſt litera Phylacteriorum, deſignans tres ramos Patrum. Et hoc eſt ש׳ è voce שדי. Pardes Tr. 23. c. 8.

חולרה *Ægrotans.* Vid. Sohar Pinchas 108. c. 429. Vajechi de Chiskijah. Beſchallach 27. c. 107. f. 78. c. 309. f. 29. c. 114. Toledoth 83. c. 330. Vajeſchebh 105. c. 420.

חום היום *Æſtus diei.* R. Schimeon ben Jochai in Sohar Vajikra dicit per hoc nomen intelligi ſplendorem Cheſed; qui eſt ex Luce Cheſed, quia & in Gedulah aliquantum Ignis eſt. Pardes Tr. 23. c. 8.

חומה *Murus.* Vide Ex. 14, 22. & Sechari. 2, 5. Et murus eſt Malchuth, & quando participat de Cheſed, aquæ ſunt murus; cum autem de Gebhurah, eſt murus Ignis. Ratio nominis eſt, quia ambit Iiſraëlitas inſtar muri. Pardes ib.

חומרא *Difficile, grave.* R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim tradit, hoc nomen referri ad Malchuth, ex parte ſiniſtræ. Abhinc enim ſunt gravia ſub myſterio Klippæ. Aggravandum ergò & cumulandum eſt ſepimentum, ne ſerpens perrumpat. Ibidem additur, aliquos hoc nomen referre ad

Cheſed, quæ oppoſita eſt Cortici, cui חמור aſini nomen eſt. Et huc refertur etiam locus Chab. 3, 15. Pard. ib.

חוסן *Robur.* In Tikkunim refertur ad Tiphereth ad locum Jeſchai. 33, 6. quatenus unitus eſt cum Malchuth. Pardes ibid.

חופה *Thalamus, vel cœlum nuptiale*, ſub quo ſponſus & ſponſa conſecrantur. Kabbaliſtæ totum ſyſtema Aziluthicum in Chuppah præfigurant. Kether enim eſt Tectum; Chochmah Parietes; Binah oſtium: Cheſed, Gebhurah, Nezach & Hod quaſi brachia in introitu Thalami conſtituta; Tiphereth & Malchuth ſponſus & ſponſa intra Thalamum per Jeſod, qui eſt Paranymphus. Pardes ib.

חוקקי ישראל *Scribæ Iiſraël* Jud. 5, 9. In Sohar Sect. Vajikra hæc extant: *Quinam ſunt effiguratores Iiſraëlis? non ſcriptum eſt* חקיקי *effigurata Iiſraëlis; ſed* חוקקי, *qui effigurant; ſuntque Pater & mater, &c.* Id eſt, ſi ſcriptum eſſet חקיקי, quæ effigurata ſunt à Iiſraële ſene, intelligerentur Nezach & Hod; nam effiguratio eſt manifeſtatio in eſſe. Jam autem intelliguntur illi, qui manifeſtant & in eſſe producunt gradum Tiphereth, nempe Chochmah & Binah. Et ſic in cæteris ſephiris חוקקי ſunt principia emanandi, & חקיקים emanantia. Pardes ibid.

חותם *Sigillum.* Materia ſubſignandi & ſcribendi in Tikkunim ſic proponitur, quamvis obſcurè & confusè. Quatuor requiruntur ad ſubſignationem 1. annulus, 2. ſigillum infixum annulo. 3. ſubſignator, 4. materia in quam fit impreſſio. Annulus eſt Chochmah: ſigillum eidem infixum, Tiphereth: ille, qui ſubſignat, eſt Binah; quæ vocatur יד manus; conſtituens 14. literas ſi ſcribas plenitudinem plenitudinis literarum יה Chochmah & Binah ſic: יוד. ואו. דלת. הא. אלף. ad quas accedunt literæ וה, Tiphereth & Malchuth plenitudine plenitudinis exaratæ hoc modô: ואו אלף. ואו. הא. אלף. quæ ſunt 28. literæ, nempe יד. & iterum, יד: quarum iſtæ ſunt tegu-

tegumentum illarum. Et hæc eſt manus quæ ſubſignat. Materia autem recipiens eſt Malchuth; quæ receptaculum dicitur. Hæc omnia autem fiunt à ſiniſtra ad dextram. Nam fundamentum eſt Chochmah; Binah autem & Tiphereth aguntur dextram verſùs ad ſubſignandum, ſed Malchuth recipiens eſt ad ſiniſtram. Accedit quoque miniſterium Jeſod, juxta illud Ijobh 37,7. *Per manum* τῦ *Col,* i.e. Jeſod *Homo ſignat.* Jeſod autem vocatur כל reſpectu Binah.

2. Ad ſcriptionem verò plura etiam requiruntur: 1. ſcribens nempe, 5. digiti tenentes calamum: 2. calamus ipſe: 3. ſubjectum in quod fit inſcriptio. Calamus eſt Tiphereth, qui vocatur קנה Canna, arundo. Digiti tres tenentes calamum, ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth; duo autem ſuppoſiti Nezach & Hod: Membrana, in quam fit ſcriptio, eſt Malchuth. In aliquibus ergò ſcriptio ſubſignationi præpollet; quia ſcriptio fit per Tiphereth, qui ejus fundamentum eſt; ſed ſubſignatio per Jeſod. Sed ſi Scaturigo utriusque reſpiciatur, ſubſignatio præſtantior eſt, quia venit à Chochmah, ſcriptio verò à Tiphereth tantùm. Sed ſcriptio fit à dextra ad ſiniſtram, nam ejus fundamentum eſt Binah, nam literæ כתב ſunt כתר Corona, תרה Lex ברכה benedictio, quæ omnes ſunt in Binah; & iſtam inſequitur dextra per Tiphereth. Si ergò ſcriptio ſit dextra & ſubſignatio ſiniſtra, ſive contra, tum illa hâc judicabitur præſtantior aut contra. Pardes Tr. 23. c. 8.

חזה *Pectus.* Vid. Tit. אבא ואמא. Item חוטם.

חזוה די ליליא *Viſio nocturna.* In Sohar Sect. Mikkez Angelus Gabriel ſic vocatur. Eſtque talis viſio, qua repræſentatur Malchuth, quæ nox dicitur. Conf. Dan. 8, 16. Pard. ib.

חזון *Viſio.* In Tikkunim occurrunt hæc: *Illa eſt* חזון *& Sanctus ille q. b. ſ.! eſt* חזוה, *quod numerum Tetragrammati habet 26. Sed* חזן *defectivè refert 65. numerum ſc.* אדני. *Quomodo autem Illa fit* חזון? *per literam Vav, per iſtam Illa fit ſpeculum lucidum, &c.* Schechinah ergò unita cum Tiphereth dicitur חזון.

חזון. Hinc etiam intelligitur, quare Miniſter Synagogæ dicatur חזן, quod habet numerum אדני: quia iſte modus eſt miniſter omnium Sephirarum. Pard. ib.

חזר Reverti dicuntur ad ſuperna lumina deſcendentia, ſicut notatum ſub voce כלי. Non tamen omnes decem *Sephiroth* ita *deſcendunt* ut *revertantur*; ſed novem tantùm *deſcendunt*: ſumma autem, quæ eſt כתר, ſemper conjuncta manet cum emittente: lux חכמה autem *revertitur* ut ſuperinveſtiatur *vaſe* כתר. Et ſic reliquæ, atque ſic vaſa ſufficiunt lumini huic, quod minus eſt quàm antea. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Haakudim. Conf. עקודים. Vide & רשימו.

חטה *Triticum.* Eſt Malchuth, quaſi à חטא delicias agere, illa enim eſt filia, quæ deliciis indulget coram patre ſuo, & iſte facit voluntatem ejus. Idque quando conſtat è 22. literis, hic enim eſt Numerus חִטָּה. Sohar in Hiſtoria de puello. Vel חטה quaſi מחתה per Tav, quod eſt contritio; ut Jeſchai. 54. 14. Iſta enim conterit omne latus ſiniſtrum; juxta Dan. 2, 34. In Tikkunim dicitur, quod חטה ſit ſymbolum Schechinæ, quatenus eſt inter Klippoth; Illa enim dicitur הּ & Klippah vocatur חֵט ex ſenſu Pſal. 51, 7. Pard. l. c.

חטאת *Peccatum.* חטא in maſculino eſt ſerpens antiquus; ſed חטאת eſt fœmina Lilith impia. Sed cum mundationem denotat, tunc eſt Malchuth, quando diminuitur, & deſcendit ad ſcabellum pedum ejus, juxta locum Lev. 9, 22. Pardes ib. Vid. in Sohar Breſchith 16. c. 63. f. 42. c. 165. Vaæra 12. c. 46. Chükkath 87. c. 346.

חי *Vivus.* Eſt Jeſod. Sic in Raja Meh. R. Moſcheh ſcribit: חי per pathach eſt cognomen Binah; per Zere, eſt Jeſod. Vid. prolixè Schaare Zedek. In Sohar autem non diſtinguuntur. Omnes autem conſentiunt, quod tunc vocetur חי, quando vita à Binah derivatur in Malchuth. In Sohar Cantici Canticorum. R. Schimeon ben Jochai hæc tradit; Cum tantùm recipit influxum à ſupernis, vocatur חי, vivus: Cum verò vitam

tam & influentiam demittit deorſum, tunc vocatur חי העולמים vivens pro æonibus, quia demittit vitam in æones ſeu mundos infra ſe locatos. Qua ex cauſa, juxta R. Moſcheh, hoc nomen etiam tribuitur gradui Malchuth. Sed, ut R. Moſcheh vult, etiam Tiphereth vocatur Chai Olamim, quia eſt Vita Malchuth, vel graduum Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth. Sic & in Sohar Vajeze dicitur; quod Tiphereth aliquando vocetur Chai; & quod Juſtus ab Illo vitam aſſugat. Pardes l. c.

2. Vid. Sohar Vajeze 86. c. 317. Breſchith c. 39. & fol. 34. c. 134. Et Vajiggaſch 114. c. 457. & f. 116. c. 460. Et Vajechi 128. c. 510. Trumah 61. & 62. c. 245. Vajikra 7. c. 27. Pinchas 104. c. 415. & f. 117. c. 454. & 119. c. 475. 477.

חידה *Ænigma.* R. Moſcheh refert ad Nezach, qui eſt locus Prophetiæ. Conf. Num. 12, 8. Pardes h. l.

חיה *Animal.* Datur animal ſuperius, & inferius: Superius, quod ſupra firmamentum, nempe in figura literæ א, eſt Chochmah; inferius eſt Malchuth, quæ Jechesk. 10, 20. vocatur *animal, quod eſt ſubter Deo Iſrael*, & hæc eſt Jod inferius in eâdem figurâ. Hæc in Tikkunim. Fortè autem hæc vox habet ſignificationem *vitæ*; quia Chochmah eſt Scaturigo vitæ pro omnibus Sephiris. Et Malchuth ſimiliter eſt vita, quatenus vocatur Jod ſecundum. At in Tikkunim Malchuth vocatur חיה reſpectu Animalium Sanctorum, quia ab Animalibus ſuperioribus Illa influxum ſuſcipit, & in inferioribus reſidet. Pardes ibid. Vide Sohar Pekude 109. c. 433. 437. Et Schemini 17. c. 68. & Pinchas 116. c. 462. 463. De beſtia autem mala vid. Bechükkothai 55. c. 220.

חיי המלך *Vita Regis.* In Raja Mehim. Rex vocatur Tiphereth; cujus Vita ſunt Chochmah & Binah, quia ab his derivatur vita juxta Eccleſ. 7, 13. Binah autem demittit Vitam in Tiphereth, quam accipit à Chochmah. Unde ſimul patet ratio, quare vita Regis aliquando ſola ſapientia, aliquando Chochmah & Binah ſimul dicantur.

2. Deinde Chochmah etiam dicitur חיי העולם הבא *Vita mundi venturi;* quia Illa eſt vita Gradûs Binah, quæ mundus venturus dicitur.

3. Binah autem vocatur חיי העולם *Vita mundi*, quia per Eam ſubſiſtunt omnes mundi infra ipſam locati. Notetur autem, quod per vitam intelligatur Influxus & quidem ſpecialis, in ipſa denominatione determinatus. Pardes l.c.

4. חיים *Vita.* Dicuntur Tres priores, quarum quælibet eſt Vita infra ſe conſiſtentium, ad gradum uſque ultimum. Hinc, juxta Tikkunim, Tiphereth vocatur *Arbor vitæ*, quia influxum haurit à Vita, nempe Chochmah & Binah, de quo latius in Schaare Zedek; ubi etiam quod Vita tantum ſumatur in bonam partem; ſicut mors in malam; ex Deuter. 30, 15. quodque utraque ſit eſſentia quædam, illa tres priores in Sanctitate; hæc turma impuritatis, &c. Pardes ib.

חיך *Palatum.* R. Moſcheh refert ad Chochmah, & procul dubio ad notionem ejus infimam, ſicut palatum eſt imum Cerebri, quod eſt Chochmah ipſa; & omni ſapore privatum eſt, ſicut nec ſapientia ullo modo cognoſci poteſt. Pard. ib.

חילי *Potentia, vis mea;* Ijobh 31, 25. Joël, 2, 25. In Tikkunim exponitur de Æn-Soph, à quo potentia & vis omnium inferiorum. Diciturque; חיל, vis יוד Jod, id eſt, Patris, id eſt, vigor & Scaturigo ejus. Pard. ib. Confer Sect. Beſchallach 22. c.88.

חיצון Et derivata 1. denotant notionem *externi*, adeoque lucem ignobiliorem, unde externum in *Adam Kadmon* correſpondet notioni *ſphæricæ:* quoniam huic eſt vicinum & propterea aliquantò craſſius. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon.

2. Sic in זון imo in qualibet Perſona datur notio externi quod eſt ad inſtar Corporis reſpectu animæ quam refert illarum internum. Et ex hoc externo זון דא׳ ſyſtematis aziluthici

thici conditi ſunt mundi reliqui nempe Briah, Jezirah & Aſijah, ſicut pariter & Angeli omnes.

3. Sed datur & alia notio nimirum interni quæ quaſi eſt anima reſpectu corporis: Et ex iſta notione creatæ ſunt animæ juſtorum; animæ nempe maſculorum à Seir, & animæ fœminarum ab uxore ejus. Ita ut juſtorum animæ intimioris ſint naturæ, quàm omnes Angeli: exceptis illis animabus, quæ ſunt è Syſtematibus Briah, Jezirah, Aſijah. Quanquam & iſtæ animæ habent notionem interioris reſpectu Angelorum ejusdem ſyſtematis cujus ſunt animæ. Ib. Tract. Ibbur.

חירות *Libertas*, eſt Binah, à quâ omnis libertas procedit. Unde in Lege quinquageſies fit mentio exitus ex Ægypto, qui per Eam factus eſt. Et hinc etiam Jobel. Pardes Tr. 23. c. 8. h. t. Vid. Korah in pr. f. 84. c. 335.

חכם *Sapiens.* Sohar Debharim 122. c. 486. Zav 15. c. 60.

חכמה *Sapientia.* Eſt Sephirah ſecunda, quæ ſic vocatur, quia eſt Sapientia Entis neceſſarii. Deque eâ dicitur Ijobh 28, 12. *Et Sapientia ab* אין *invenietur.* Eſt autem חכמה quaſi כֹּחַ מָה, id eſt, Vis τῦ מה qui eſt numerus אדם. Et ad eam pertinet *Facies Hominis;* quod eſt Tetragrammaton valoris 45. יוֹד. הא. ואו הא., quod nomen reſpectum habet ad Chochmah. Vox כח autem reſpectum habet ad Binah, in qua latet Vis literarum. Dicitur ergò Chochmah, ſub illâ notione, qua propinqua eſt Binæ. Vocatur autem

חכמה קדומה *Sapientia Orientalis*, ut indicetur anterioritas notionis ejus, quæ vicina eſt Coronæ, quæ vocatur קדמון anterior. Dicitur etiam porrò חכמת אלהים *Sapientia Dei.* 1. Reg. 3, 28. id eſt, ut vult R. Moſcheh, illa, quæ datur menſuris illis, quæ vocantur אלהים, easque informat 32. ſemitis, quæ ſunt Binah & Malchuth. Ulteriùs vocatur חכמת כל בני קדם *Sapientia omnium filiorum Kedem.* 1. Reg. 4, 30. quia influit (ut docet R. Schimeon b. J. in Tikk.) in omnes gradus, qui vocantur Anni priores.

2. Alia eſt חכמת שלמה *Sapientia Schlomoh*; quæ ſic vocatur, quia data eſt Salomoni; vel quia eſt compar illius Regis, cujus eſt pax. Eadem etiam vocatur Sapientia זְעֵיר minor, quia non eſt ſicut Sapientia Elohim. Hæc altera eſt Malchuth; quæ ob notionem literæ Jod, quam habet, ſimilis eſt Chochmæ. Et de utraque hac ſapientia dicitur: Jeſch. 44,6. *Ego primus & Ego ultimus.* Juxta myſticum illud: Chochmah in principio & Chochmah in fine. Unde Malchuth quoque dicitur ſapientia ultima. Pardes Tr. 23. c.8.

3. חכמה *Sapientia.* V. זווג. חזר. טנתא. זווג. כלים. 5 ניצוצות.

15. Nona Sephirarum ab imis aſcendendo ſic plerumque nominata comperitur. Et hæc eſt Jod Tetragrammati. Non autem hanc ubique prolata ſapientia refert: nam crebrò & decima ſeu Malchuth ſapientia vocatur, ut, *Deus dedit ſapientiam Salomoni.* 1. Reg. 4,29. Excelſior verò ſapientia, in quam Jod Tetragrammati quadrat, & ipſum Moſen latuit, nec ulla creaturarum eo uſque progredi poteſt: ſiquidem & ipſe nec omnes prudentiæ januas, nedum ſapientiam altiùs prudentiâ reſidentem, novit. Et de hac dicunt Kabbaliſtæ: Chochmah in principio: de altera autem ultima, quæ eſt Malchuth, dicunt: Chochmah in fine. Ubi intelliguntur literæ Tetragrammati prima & ultima. Et quia Sapientia prima myſticè denotat exſertionem Ideæ vel cogitationis è Kether, hinc à nulla re poſt ipſam locatâ æſtimari, vel determinari poteſt, & de eâ ſcribitur Ijobh 28, 12. *Et ſapientia de Ajin invenitur, &c.* ubi vox מאין denotat myſterium exſertionis Machſchabæ ſeu cogitationis à Coronâ. Nam ℣. 23. *Elohim quidem intelligit viam ejus, ſed non locum ejus; & hu ille novit locum ejus, &c.* Sola quippe prudentia vocata Elohim, in viam ſapientiæ aditum patefacit & oſtendit, & ſolus הוא h. e. Corona ſuperior hujus Sapientiæ locum intuetur. Hæc igitur eſt initium actuatæ idealitatis, caput & principium Aziluth, de qua etiam legitur Prov. 3, 19. *Dominus in ſapientia fundavit terram, &c.* Studium igitur adhibe, ut quo-

quoties ſapientiæ nomen audis, quam ex geminis iſtis ſapientiis litera ſonet, accipias. Omittendũ autem non eſt, quod altior hæc ſapientia nunquam ſejungitur à prudentia; quia hæ duæ ſimul Coronæ adhærent, quæ eſt mundus Miſericordiæ, & locus ubi nec dolor, nec ira, nec ſeparatio, ſed gloria & decor, robur & gaudium. Cumque inextricabili ſe complicent modo Chochmah & Binah, hinc nullatenus ſui quicquam immutat nomen Jah. Sed cum peccant Iiſraelitæ, & ſeparationis cauſa fiunt, ut ſapientia ultima tollatur à Daath, juxta Pr. 16, 28. aliquando He ultimum ſeparatur à Vav, atque tunc hoc surſum ſeſe recipit, nec apparet ulteriùs, quia uxor ejus ab Ipſo ſeparata eſt. Et huc pertinet locus Jeſch. 8, 18. *Qui abſcondit faciem, &c.* Quia enim exulat Schechinah, quæ eſt ה, litera י occultatur, & nihil apparet, quàm יה tantùm; qui eſt locus, ubi nulla reperitur ſeparatio. Et huc pertinet locus Jeſch. 57. 1. Sublato enim Vav, Tiphereth, etiam *colligitur Juſtus*, i.e. apex literæ Vav inferior. Sæpe tamen cum ſcriptura loquitur de ſapientia prima, ſymbolicè ſimul involvitur & ultima. Verbi gratia, cum dicitur Prov. 3, 19. *Dominus in ſapientia fundavit Terram, diſpoſuit cælos in Intelligentia:* quænam hîc è duabus his Sephiris major eſt? Sapientia. Quomodo ergò dicit: *In Sapientiâ fundavit Terram.* Cœlo autem, quod ſublimius eſt, Intelligentiam tribuit? Textus ergo quidem loquitur de ſapientia prima; ſed ſimul involvit & ultimam. Myſterium enim Chochmah plùs continet miſericordiæ quam Binah, hinc filiis hominum eâdem eſt opus. Cœli autem, ubi nihil niſi rectum & purum, diſpoſiti dicuntur per menſuram, quæ plus judicii continet, quàm Chochmah. Involvitur ergò ſapientia ultima, quæ Terræ fundamentum eſt. Schaare Orah poſt Nomen יה, titulo 2. ubi ſequitur titulus רצון.

4. In doctrina metallica Chochmah eſt gradus Plumbi; vel ſalis primordialis, in quo latet plumbum ſapientum. Sed quomodo plumbo locus tam ſublimis tribuitur, quod eſt me-

tallum tam ignobile; & cujus in ſcriptura tam rarò fit mentio? Sed hîc latet ſapientia. Uterque gradus valdè occultus eſt, hinc parum de eo inſtituitur ſermo. Sed tamen non deerit & hîc numerus Sephirarum particularium. Nonnè enim quod Sechari 5, 7. *Talentum plumbi elatum* dicitur, & in alto deportatum, gradum Kether repræſentare poteſt? Et quod ibidem ℣.8. dicitur de *Lapide plumbi*; figuram τῶ Jod proponit, quod eſt in Chochmah. Deinde Jechesk. 27, 12. plumbum refertur ad locum congregationis, qualis eſt Binah. Et Amos 7,7. אנך perpendiculum plumbeum denotat filum Cheſed, nam & אנך cum tota voce habet 72. numerum חסד. Quod autem Num. 31,22. plumbum numeratur inter ea, quæ ingrediuntur in Ignem, erit Gebhurah. At Ijobh 19, 24. Stylus ferreus & plumbum conjunguntur, unde tibi Tiphereth, ſcriptor. Quid autem Jechesk. 22,18.20. fornax probationis, ſeu gratiæ, & fornax judicii, in quibus etiam plumbum? Nempe Nezach & Hod, debebat enim effluere fluvius argenti. Et Jirm. 6, 29. Catinus probatorius, è quo per plumbum ſperatur argentum bonum, annon eſt juſtus & juſtificans; Jeſod? Si autem quæris imum maris, ſpeculare locum Exod. 15, 10. ubi occurret notio Malchuth. Hoc eſt mare illud rubrum, ex quo extrahitur Sal Sapientiæ; & in quo Naves Schlomoh advehunt aurum. Sepher Æſch Mezareph c.6.

חלב *Lac.* Eſt in Cheſed, ob albedinem. Omnia enim primò lacteſcunt, ut ſemina, deinde album mutatur in ſanguinem vel vinum rubrum, ſic & Cheſed præcedit, ſequiturque Gebhurah. Sed locum Cant. 5, 12. R. Schimeon ben Jochai exponit de influentia à Corona ſumma per Chochmah in Binah deſcendens, in qua, ceu Matre ſuperna fit lac pro liberorum lactatione. Pardes Tr.23.c.8.

חלה *Challah, Placenta particula maſſæ ante piſturam ſeparanda.* Num. 15, 20. Eſt Schechinah, (ut in Raja Meh.) quando eſt cum tribus Patribus. Ratio, quia in Ipſa eſt proportio

portio ad maſſam, nempe pars quadrageſima octava, (quam exprimit numerus חלה) qui ſunt literæ מג 43. & quinarius, unde vox מגן *Clypeus*, cujus literæ ſunt מיכאל & גבריאל & נוריאל, Angeli correſpondentes cum tribus Patribus; qui cum alicubi ſunt, ibi & Schechinah eſt. Et hæc intelliguntur ex myſterio יוה. Ad Ipſam ergò refertur חלה ſive habeat ſignificationem *precationis*, juxta Exod. 32, 11. ſive *principii* juxta Deut. 3,24. In Tikkunim dicitur, quod Schechinah tunc dicatur Challah, quando continet ſeptem ſpecies repertas in Terra Iiſraël, qui fortè ſunt 7. dies fabricæ. Pardes ibid.

חלום *Somnium.* In Raja Mehimna dicitur: quod Schechinah vocetur Viſio, quæ vigilanti accidit, quando influxum accipit à quinque Sephiris ſupernis, Gedul. Geb. Tiph. Nez. Hod: quia Ipſa eſt filia ſeu pupilla oculi trium colorum, qui ſunt 3. Patres; & duæ palpebræ Nezach & Hod; quæ ſi apertæ ſint ad influxum dicitur Viſio; מראה. Cum autem influxus Iſtorum ab Eâ tollitur, tunc vocatur *Viſio per ſomnium.* Et hinc influxus provenit ad Prophetam; huc quoque Iſte reſpicit, cum per ſomnium vaticinatur. Pard. l.c. vid. Soh. Behaaloth. 73. c. 290. Et חלם eſt 78. ut: היה והוה ויהיה.

חלון *Feneſtra.* In Tikkun. refertur ad Tiphereth, qui ſit feneſtra in Binah; allegato loco Gen. 8,6. ubi Arca dicitur eſſe Binah, feneſtra autem per quam Hæc influxum recipit, Tiphereth ſub myſterio Daath, per quam illa illuminatur, quatenus per Eam unitur cum Chochmah. Niſi fortè intelligatur Tiphereth per ſe, tanquam feneſtra, per quam manifeſtatur Binah. Hic autem locum habet illa hujus gradûs notio, juxta quam dicitur Prov. 6,23. *Et Lex eſt Lux*, ubi involvitur dextra, quia per Cheſed Ille adſcendit in Binah; & juxta hanc notionem manifeſtatur Binah per Illum. Pardes ib.

חליצה *Diſcalceatio.* Vid. Soh. Chükkath 86. c. 342. Ki Teze 136. c. 544.

חלל *Vacuum.* Deus emiſſurus, quæ emanatura erant, contractione

tractione prima intra Lucem ſuam inſtitutâ, produxit *Vacuum* quoddam, locumq; inanem exactè circularem, in quo locarentur mundi emittendi. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tr. Adam Kadmon. Vid. אצל. It. כלים ׳ָ. & מקיף.

חלמיש *Petra duriſsima.* Quidam ad Chochmah; nos ad Malchuth referimus, ſed cum reſpectu ad Gebhurah. Pſal. 114, 8. ubi per aquas Cheſed intelligitur. Pardes Tractat. 23. c. 8.

חלצים *Lumbi.* Eſt Conjunctio Tiphereth cum Schechinah, & unio, qua uniuntur Nezach & Hod, ubi cohæret corpus Tiphereth cum Nezachim, quæ ſunt femora. Denotant autem miſerationem, ſicut מתנים, Coxæ, quæ paulò ſuperiùs ob majorem firmitatem & robur, judicium denotant. Sed prout hæc vel illa prævalet; ſi enim prævalet Hod, eſt Din; ſi Nezach, Rachamin. Ib.

חם *Æſtus, Calor.* Eſt ad partem Gebhurah, ob ignem. Cham autem fuit Pater Canaan, qui eſt ſymbolum nigredinis & tenebrarum, quæ in Gebhurâh. Duplex autem eſt incaleſcentia. Primò peccati, qui eſt æſtus Ignis infernalis, nigredo Gebhuræ: altera Calor Gebhuræ, ſicut de David dicitur 1. Reg. 1, 2. qui ruber erat. Sed חם etiam illuminationem denotat & ſplendorem ut ſolis ut Gen. 18, 1. ubi per diem Cheſed intelligitur & iſtius illuminatio. Soh. Vajeze. Pard. l. c.

חמדת ימים *Deſiderium dierum.* Eſt Schechinah, quia dies ſuperni omnes eam amant & illuminant, & ut perfectum quid deſiderant. Vid. ארץ חמדה. Magna tamen eſt differentia inter duo hæc. Nam Terra deſiderii tunc appellatur, quando infra eſt & influit in inferiora: ſed *deſiderium dierum*, quando adhuc influxum ſuſcipit à Diebus, & dies adhuc ſupra Ipſâ morantur. Pardes l. c.

חמה *Sol.* Eſt Tiphereth Pſ. 84, 12. Ad dextram vocatur שמש Sol juſtitiæ. Mal. 4, 2. ſed ad ſiniſtram חמה, à calore Ignis Gebhuræ. Unde illud: Educit Solem de receptaculo ſuo, quod

eſt

eſt Malchuth. Cum enim Sol eſt in receptaculo ſuo, Miſericordia viget, nempe Sol Juſtitiæ Tiph. & Malch. Cum autem prodit de receptaculo ſuo, tunc eſt חֵמָה *Ira æſtuans*, igne judicii. Pard. ib.

2. Per Gematr. æquipollent חמה 53. & יוד הא. וו. הי. vel mutatis Hehin. Vid. & Sohar Vajikra 7. c. 27. Vajakhel 89. c. 353. & f. 97.

חמור *Aſinus.* V. Soh. Vajechi 128. c. 510. Vajiſchlach 96. c. 381. Bo 19. c. 74. Beſchallach 29. c. 114. Ki Tiſſa 85. c. 337. Zav. 13. 49. Æmor 43. c. 171. Balak 96. 382. Ki Teze 132. c. 533.

חמשית *Quintus.* In Soh. Æmor, traditur: Quod, ubicunque occurrit: *quinto menſis* & ſimile quid, ſubinnuatur Tiphereth, qui quintus eſt. Et ubi *decimi quinti* fit mentio, ibi ſubindicetur unio Tiphereth & Malchuth. Sed in Tikkunim *Quintus* refertur ad Malchuth, quæ eſt ה: ſed ſub illa notione, quatenus ſupra eſt apud maritum juxta Jeſch. 30, 26. Pardes loc. cit.

2. חמשים *Quinquaginta* Jethro 38. c. 149. Beſchallach 20, c. 79. Tezavveh 80. c. 319. Behar 53. c. 210. Naſo 65. c. 256. Vaæthchannan 125. c. 500. Ki Teze 134. c. 535.

חנוך *Chanoch* eſt Metatron. Debharim 123. c. 391.

חנון *Gratioſus, Clemens.* R. Moſcheh refert hoc ad Cheſed, ubi gratia & in indignos confertur. Sed videtur locus ille ubi dona gratis dantur in ſupernis eſſe, ubi judicium nullum. Pard. Tr. 23. c. 8.

חסד *Benignitas, Gratia.* Sic Schaare Orah poſt Nomen El diſcurſ. 7. Nomen El in Lege ſæpiſſimè vocatur חסד Benignitas. Cheſed autem eſt, cum quis aliquid facit, quod de rigore non eſſet neceſſarium, ſed illud facit ex libera voluntate, & arbitrio, nemine cogente; & ex bonitate ſua. Et huic opponitur id, quod fit neceſſariò. Et quia menſura El fuit ante mundum, & Deus mundum condidit ex benignitate ſua, non

quaſi defectu aliquo laboraſſet, ſed ex mera benignitate, ut benefaceret creatis, iisque portionem & ſortem concederet in multitudine miſericordiæ & gratiæ ſuæ: hinc ſcriptum eſt: Pſ. 89, 3. *Quoniam dixi: mundus Benignitate ædificabitur.* Et quamvis hoc in textu multa lateant myſteria de Leviratu, de Liberis, qui de parte Cheſed generantur; eâ ſcil. quæ eſt Fœdus carnis, ad quod pertinet Jeſch. 55, 3. Sciendum tamen, quod per Benignitatem ſupernam conditus ſit mundus. Myſterium autem Benignitatis ſupernæ in ſe habet myſterium 32. ſemitarum, juxta illud Pſal. 25, 10. Et ſicut Deus condidit mundum per Cheſed, & cum creatis ſuis benignè egit; ita etiam benignè egit cum Adamo primo, & cum Moſcheh, ut apparet è Sotah c. 100. in f. Et omnes iſtæ Benignitates comprehenduntur in Nomine אֵל. Cum autem veniret Abraham, & ſpecularetur, & videret, & ſcrutaretur, & intelligeret myſterium DEI magni, quodque creaſſet mundum per Benignitatem, tunc & Ipſe ad hanc menſuram ſeſe applicabat. Cumque videret, omnes homines flagrare amore Idolorum, ita ut quilibet proprio alicui idololatriæ generi inhæreret, Ipſe ſubſiſtebat, & conſtituebat homilias, & prædicabat omnibus venientibus in mundum dicens; Pſal. 96, 5. *Omnes Dii populorum vana ſunt idola, ſed DOMINUS fecit cælum. Scitote, omnes Populi, quod creator ſit, qui omnes condidit mundos, & ſolus Dominator eſt omnium: Ille occidit, & vitæ reſtituit; deducit in infernum & reducit; humiliat & exaltat.* Idque agebat, donec inſurgerent contra ipſum, direptisque omnibus bonis ejus, ipſum ligatum conjicerent in carcerem & tandem in fornacem ardentem. Sed Menſura Cheſed exclamans ſic Abrahamum alloquebatur è cœlis: Ego prior fui mundo, & in mundo fui unica: & Abraham unicus pariter fuit in mundo, & prævertit me, dignusque eſt, qui uniatur mecum, & Ego cum ipſo. Tunc menſura Cheſed hæreditario jure data eſt Abrahamo, juxta illud Mich. 7, 20. *Dabis veritatem Jaacobo, & Cheſed*

ſed Abrahamo. Quorum verborum hic eſt ſenſus: Abraham colebat Dominum ex parte Cheſed, non informatus à Magiſtro vel Patre; nec Creator Prophetam aliquem ad Ipſum miſerat, qui eum moneret vel redargueret; ſed Ille proprio motu ſpeculabatur & intentus erat, & ſcrutabatur & intelligebat; donec perveniret ad cognitionem Regni Dei. Sicut ergò Deus creaverat mundum per Benignitatem; ita Abraham agnoſcebat Creatorem ſuum ex parte Benignitatis. Jaacob autem non ex parte Cheſed, ſed ex parte Æmeth creatorem agnoſcebat. Et Jizchak ad Cheſed addiderat Timorem, agnoſcens, pœnam ſibi imminere, niſi Deo ſerviret, tanquam ſervo refractario: & hoc modo creaturas in timorem conjiciebat atque formidinem, easque perducebat ſubter alas Schechinæ, quia illis inculcabat metum pœnæ, ſi refractariæ eſſent creatori; & hic eſt *Timor* ille *Jizchak* de quo Gen. 31, 42. Nam Jizchak acquiſiverat menſuram *Pavoris*: hinc monebat homines, eosque redarguebat, ut obſervarent Tribunal magnum, quod judicat impios menſurâ Pachad, quæ Pœnarũ infernalium nomine vocatur. Dicebat ergò juxta Jeſchai. 23, 14. *Expaveſcite in Zion peccatores &c.* Abraham ergò creaturas monebat ex parte Cheſed, & per Benignitatem, ſed Jizchak per metum. Quilibet menſura ſuâ, Ille gratiæ & beneficiorum, hic terroris & pœnæ; ille præceptis affirmativis, hic negativis. Cum ergò veniret Jaacobh, non ſupererat ipſi menſura tertia, cui adhæreret; ad utramque igitur, tam Abrahami quam Jizchaci applicabatur; omnesque in mundum venientes docebat, quam ardua ſit illarum veritas. Adeoque & ipſe ambabus adhærebat in veritate & corde integro, non deflectens vel ad dextram vel ad ſiniſtram. Abraham ergò vocatur Cheſed, ſecundum metrum ſuum, Jizchak dicitur Pachad, ſecundum metrum ſuũ, eodemq; modo Jaacobh appellatur Emeth. Et hic eſt Linea media, myſterium ſummitatis Lulabh bifidæ. Et vocatur vir veritatis ob ſupra dicta, & huc pertinet illud Geneſ.

25,27. *At Jaacobh* איש תם *Vir perfectus, manens in tabernaculis*, quæ ſunt tabernaculum Abraham, quod eſt Cheſed, & Jizchak, quod eſt Pachad. Erat ergò in medio tanquam lingula bilancis inter duas lances. Quod cum videret Deus, Jaacobo dabat Sigillum ſuum, quod eſt אמת Veritas. Sicut Rex, cum ſervum aliquem fidelem reperit, eidem dicit: Ecce ſigillum meum trado in manum tuam. Hoc eſt ſignaculum Emeth, quaſi diceretur ſigillum Cheſed & Pachad ſimul. Ratio horum fluit è loco Jirm. 10, 10. ויי אלהים אמת *Et Dominus Elohim Veritas.* Ubi menſura Abrahami denotatur per Tetragrammaton; Jizchaci per Elohim, & Jaacobi per Emeth. Hic ergò obtinuit ſigillum Tetragrammati & Elohim, per quod conditus eſt mundus, & ſubſiſtunt omnia formata & judicantur omnes homines judicio veritatis. Hoc eſt ſigillum judicii juxta Pſal. 19, 10. & Legis juxta Mal. 2, 6. Unde & 12. tribus, duodecim combinationibus Tetragrammati correſpondentes, vocantur *Semen Emeth* Jirm. 2, 21. Quaſi diceretur ſemen, quod prodiit è Nomine Emeth. Jam ad locum Mich. 7, 20. Sciendum, quod Deus cum Iiſraëlitis aliquando agat per Cheſed Abraham, aliquando per Emeth Jaacobh. Cum enim Iiſraëlitæ deficiunt, nec digni ſunt benignitate, quia nec Legis nec præceptorũ ſtudiis occupantur, & tempore judicii eorum, pronunciatur, illos puniendos omni plagarum genere; tunc menſura Abrahami, Cheſed, accelerat & ad Tribunal conſiſtens interrogat, quodnam eſt judicium in filios meos? Cumque reſpondetur de pœnâ ipſis dictatâ, Ipſa regerit: Si nullum ipſis eſt meritum, mei hæredes ſunt, quia ſum Illorum Pater, & ſi de jure digni non ſunt beneficio, bene ſit ipſis ex gratiâ, quæ indignis benefacit, &c. Et ſic Iiſraëlitæ è multis pœnis liberantur. Si autem Legis & præceptorum ſtudio invigilant, menſura Judicii Jacobi accelerat, dicitque Tribunali: Dentur filiis meis, de jure, quod eſt Emeth, quæ ipſis ſunt neceſſaria, quia Juſti ſunt, dignique quibus benè fiat. Ex

hoc

hoc intelligetur locus Mich. 7,20. In quo poſtponitur Cheſed, ut oſtendatur non tantum de jure, ſed etiam eo caſu quo indigni ſunt, Iiſraëlitas proſperè agere. Non autem fit mentio Jizchaci, quia de jure jam antea agitur. Et quamvis Lev. 26,42. omnium trium fiat mentio; ibi tamen non de menſuris eorum, ſed de fœdere ſermo eſt, quod Deus pepigit cum eis promittens ſe benefacturum filiis eorum, ut Exod. 32, 13. de Juramento; Fœdus autem & juramentum unum ſunt; juxta quæ de jure benefacere tenetur Iiſraëlitis, ſicut depoſitarius de jure reſtituere tenetur depoſitum, cum requiritur; ſic nos Fœdus dictum urgemus coram Deo de jure. Hæc ibi. Et ſequitur Nomen octavum.

2. Pardes ſub hoc titulo habet ſequentia. Cheſed eſt Gedulah. Nomen autem Cheſed expoſitum eſt in Libro Orah (v. ſupra h. t.) Alii urgent, quod חֹסד ſit 72. quo numero ſubindicentur 72. pontes. Quodque hæc Sephirah tunc dicatur Cheſed, quando operatur per 72. pontes ſuos. Vel etiam dicitur Cheſed, quia benefacit malis & bonis. Sed & Kether vocatur חסד עליון Cheſed ſuprema, ut in Sohar in Idra dicitur. Ratio, quia influit in Chochmah, unde participationem habet Cheſed: hinc latus illud in Kether, quod in Chochmah influit, Benignitas ſuperna dicitur. Quidam phraſin illam חסדיך הראשונים *Benignitates tuæ priores*, Pſal. 89, 50. applicant ad Gedulah. Dantur enim & aliæ חסדים. Mihi autem videtur illo loco Coronam ſubindicari; quia & vocula איה *Ubi* ibidem ſymbolum eſt trium primarum. Sed datur etiam

חסד עולם *Benignitas Mundi*, nempe Cheſed quatenus influxum habet à Binâ, quæ Olam dicitur. Porrò datur

חסד תחתון *Benignitas inferior:* quam Interpretes referunt ad Jeſod. Et de hac in Schaare Orah Nomine 2. poſt אביר יעקב habentur ſequentia: Nomen El Chai (quo Sephirarum penultima denotatur) ſæpiſſimè cognomine Cheſed Inferioris exprimitur. Tripartita enim gratia eſt, prima quidem de altiori fonte erumpens gratia dicitur ſublimior, cui nihil

 judicii

judicii admiſcetur, ſed miſericordiis undique gratiaque refulget, quæ חסדים טובים *gratia bona*, nuncupari ſolet, cui quadrat illud Jeſch. 54, 10. *Et gratia mea non auferetur à Te, &c.* & illud Pſ. 21,8. *Quoniam Rex confidit in Deum, in miſericordiâ altiſsimâ non labetur.* Alia gratia eſt *mundi gratia*, ſcil. Abrahæ, ut legitur Mich. 7, 20. *Da veritatem Jacobo, & gratiam Abraha, &c.* Quoniam vero Timor Iſaac h. e. judicii menſura, nonnunquam ſe gratiæ Abrahæ inſerit eique obſtat, ut ſcriptum eſt: Chab. 3, 4. *Et ibi abſconſio fortitudinis ejus*, atque ex illo elicitur Exod. 15, 6. *Dextra tua confringit inimicum, &c.* ideo gratia Abrahæ nequaquam ſincera, ſed implicata eſt judicio: quandoque enim Gebhurah prævalet, & Cheſed Abraham in illâ occultatur. Hinc illi datur nomen Cheſed Olam, quaſi ab occultando; quia aliquando occultatur ſub myſterio duorum illorum Modorum, quibus mundus regitur, qui ſunt manifeſtum & occultum; ſuperiùs & inferiùs; dextrum & ſiniſtrum; ante & retrò. Hinc in Cheſed Olam eſt Judicium & miſericordia. Tertia vocatur *fideles gratia David*, Jeſch. 55, 3. gratiæ ſc. El chai, quæ à *gratiis bonis* & *gratiis Abraha* defluentes, cum ad dimenſionem Davidis applicantur, per civitatem ejus, quæ eſt Zijon, & ipſæ Gratiæ David dicuntur. Cumque perveniunt ad Nomen Adonai, Adonai vocantur, ſed ſub Nomine חסידה juxta locum Ijobh 39, 13. Et cum David Benignitates illas ſupernas *Bonas* & *priores* aſſumit, locum habet textus Pſalm. 89, 50. Et David ſeipſum ſimili nomine appellat Pſalm. 86, 2. Et cum generationes in proſapia hominis proveniunt è dimenſione David, tunc locum habet illud: Pſal. 89, 3. Et quia Menſura hæc, quæ dicitur *Benignitates David* aliquando aufertur & ad ſublimia extollitur juxta Jeſch. 57, 1. hinc ſcriptura ait Pſal. 12, 2. *Defecit Chaſid, &c.* Et qui novit Benignitates David, etiam intelligit myſterium Pſalm. 100, 5. Pſal. 106, 1. Pſ. 107. 1. Pſal. 118, 1. Pſal. 136. p. t. *Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in ſeculum Benignitas ejus:* quoad principium, finem, & medium: & alia profunda Legis myſte-

myſteria. His igitur auditis, ſcito menſuram El chai veluti purgatricem eſſe examinatricemque ſuſcipiendarum rejiciendarumque ſupplicationum, quas porrigit Adonai. In hoc enim Templo ingens janitorum turmarumque conſiſtit multitudo, quæ probat & examinat preces ingreſſas in Templum Adonai. Iſti hoc in loco eaſdem perveſtigant, & ſi æquas dignasque, ut per viam El chai admittuntur, cognoverint, tunc eas offerunt Tetragrammato: ſi autem precatio hominis non ſit condecens, in excelſis eam פסולה *profanam*, & omnia verba ejus פסילין Sculptilia idololatrica appellant. Præco autem exclamat: hæc oratio ne ingrediatur coram יהוה: & vox auditur è Jeſch. 42, 8. *Ego, &c. non dabo laudem meam ſculptilibus.* Statimque educunt eam cum objurgatione, atque expellunt, nec ingreditur, & portas ipſi occludunt. Hinc dicitur Pſ. 102, 18. *Reſpexit ad orationem nudatiſsimi.* Quia hoc in loco reſpiciunt & examinant omnem precationem, quam homo ſolus precatur & *multi exſuſcitantur* contra eam. Quod ſi objicias, hac ratione quam plurimas precationes, ab hominibus ſolis dictas evaneſcere atque diſperdi, quia è millenis ne unus quidem ſolitariè orans tam attentus eſſe poteſt, ut oratio digna ſit, quæ ſuſcipiatur. Scito, rem aliter ſe habere: Nam omnibus illis precationibus profanis, quæ vocantur פסילים, poſtquam foràs protruduntur ab ingreſſu prohibitæ, Deus locum aliquem aſſignat peculiarem, in quem ſecedant. Creavit enim cœlum quoddam externum ſingularibus præfectis & cuſtodibus commiſſum, in quod dictæ preces omnes ſubintrant, inibique ſubſiſtunt. Et ſi ſolitarius ille, qui inanes has preces fuderat aliam poſtmodum precationem dicat cum magna attentione, ita ut perfecta & admiſſibilis ſit; tunc precatio illa legitima elevatur, ingreſſaque in Templum hoc extrinſecum, inventas ibi preces ejuſdem inanes omnes educit, inque uno quaſi faſciculo ſecum ante Deum defert, ne unica quidem deficiente. Quod ſi verò non convertitur Homo, nec deinde aliquando cum de-

centi

centi attentione oret, omnes iſtæ preces futiles priores illas educunt extra caſtra, in locum immundum, quia homo ille immunditiem ſectatur; atque tunc ipſi clauduntur portæ Converſionis. Eſt etiam in templo El chai locus quidam, in quo ſunt portæ, quæ dicuntur Lachrymarum, quas ter in die reſerare ſolet ipſe Dominus, pro pœnitentibus, per quas lachrymantium iſtorum preces coram Illo intromittuntur. Et hoc ipſum eſt, quod dixerunt Majores noſtri; quamvis occludantur Portæ Converſionis, Lacrymarum tamen Portæ non occluduntur, juxta Pſal. 56, 9. Et huc pertinet Oratio Chiskijahu 2. Reg. 20, 3. ejuſque exauditio ℣. 5. Et quamvis differentia ſit inter Lachrymas tempore Sanctuarii, & tempore deſolationis fuſas; Portæ tamen lachrymarum apertæ ſunt perpetuò. Unde illud Prophetæ: Joël 2, 12. Quicunque igitur vult preces ſuas eſſe acceptas, ille attentus ſit, & lachrymas fundat, & non fruſtrabitur. Confer 1. Schmu 1, 10. de Channah, quæ omnia conclavia ſuperna optimè noverat, unde ℣. 11. quod *voverit votum*, quod pertingit uſque ad Binah, quæ procurat Liberos à *Coronâ Domini exercituum*. Ergo ad Locum generationis omnium creatorũ intrabat & devotionem dirigebat.

In hoc autem Templo porrò locus alius eſt, in quem ſubintrant preces illorum ſingularium, qui preces ſuas præmittunt precibus Eccleſiæ; Cumque Eccleſia preces illorum complet, Præfectus quidam iſtius loci has preces omnes antevertentes ſuſcipit, & cum precibus Eccleſiæ Deo benedicto proponit. Et hæc de precibus ſingulorum. Sed à nullo janitorum præfectorumque precantis pariter Eccleſiæ & multitudinis divelli poteſt oratio. Sed quandocunque Eccleſia orat, oratio illa omninò ingreditur atque recipitur. Unde Pſal. 102, 18. *Vigil ille non ſpernit orationem eorum*, in plurali; quamvis non adeò ſit accurata. Unde ſapientes noſtri: Unde conſtat Deum non abnuere preces plurium? q. d. Ijobh. 36, 5. Hinc alibi Magiſtri: *Perpetuò homo aſſociet ſe Eccleſiæ.* Item: *Quando eſt tem-*

tempus beneplaciti? quando Eccleſia orat. Unde illud Deuter. 4, ℣. 7.

Duo ergò hæc Templa, quorum alterum Adonai, alterum El-chai vocatur, ſunt illa, in quæ omnes precationes Iiſraëlitarum perveniunt. Eccleſiæ autem oratio, pertinet ad Adonai, cui etiam nomen eſt Eccleſiæ Iiſraël: unde non excluditur. Id autem quod de oratione dictum, intelligendum eſt, cum in attributo ſibi ſolo, & multò magis cum in Jeruſalem imò multò magis cum in Templo exiſtit, populus Iiſraël, nam dum exulant, extra Terram ſuam, multi calumniatores & vigiles graſſatoresve non tantum ſingulorum, ſed & multitudinis orationi aſtant, quia tunc ſunt in poteſtate Principum populis præfectorum; nec ulla ſupereſt via, quâ aſcendere queat oratio eorum, quia Portæ cœli non ſunt, niſi in Terra Iiſrael; juxta Gen. 28, 17. Extra terram autem cœlum undique clauſum eſt. Gentium autem præfecti Iiſraëlitis nullatenus auxiliantur, juxta Dan. 10, 21. Imò è contrario Samaël Præfectus Edom ſemper adſtat & calumniatur Iiſraëlitas & vigilat contra eos, ut evertat merita eorum. Omnes enim Adverſarii Iiſraëlitarum exulantium conſiſtunt inter terram & cœlû ad inſtar parietis intergerini, ut diſcrimen maneat inter Iiſraël & Patrê eorû qui in cœlis: & hi vocantur Nubes diſcriminatrix: ex Thr. 3, 44. Unde in Viſione Jecheskel in Exilio Jech. 1, 4. tam multa deſcribuntur ſeparatoria. Idq; tantò magis, cum etiam in Terra ipſa tale quid fiat juxta Jeſch. 59, 2. Quid ergò conſilii de precibus exulantium? Nempe ex majorum inſtituto omnis oratio extra Terram Iiſraël, verſus Jeruſalem dirigi debet, alioquin nulla ad Altiſſimi conſpectum accedet; juxta Dan. 6, 10. & 1. Reg. 8, 48. Collige itaque quod El-chai eſt locus ubi examinatur precatio: cumque legitima & juſta invenitur, tunc Nomen Adonai, quod eſt myſterium orationis, accedit ad El-chai: unde per orationem illam omnes Sephiræ uniuntur, & quando eadem admittitur in El-chai, tunc intra-

re poteſt in omnia conclavia, quouſque locum prudentiæ adeat, è quâ deinceps adhæret ſapientiæ, cui cognomen inditur *voluntatis.* Quamobrem in orationis introitu exordiri conſuevimus Pſal. 50,17. *Adonai labia mea aperies:* in exitu verò Pſalm. 19,15. *Ut ſint voluntati ſeu ut complaceant eloquia oris mei.* Nam Razon eſt myſterium aſcensus ab imo ad ſuperna, & connotat literam Jod Tetragrammati. Ab hoc beneplaciti loco, quæ eſt Jod, ulteriùs aſcendit in ejuſdem apicem altiorem h.e. coronam, vocatam Infinitum. Univerſum itaque Tetragrammaton, ab He, uſque ad Jod continet ordinata precatio: quaſi eſſet nomen יה, quod eſt dimidium Tetragrammati, quod comparatur toti. Et quia precatio aſcendit uſque ad Kether, hinc in ſupplemento, mentio fit Coronæ, in verbis: כתר יתנו לך In Jozer enim nondum pervenit ad Coronam uſque, ſed in ſupplemento; Cum igitur homo attentus eſt ad preces ſuas, Deus unitur cum illa oratione, incipiendo ab He ultimo, uſque ad Coronam ſummam. Precatio ergò vocatur *cultus*; unde illud: quinam eſt cultus cordis? precatio. Et preces ſunt loco Sacrificiorum; ſicut enim קרבנות dicuntur ab appropinquando & admovendo, quod admoveant ſibi invicem Sephiras, & in ordinem redigant gradus & canales; id quod fit operando; ſic idem præſtat oratio, ſed eloquendo, juxta Hoſch, 14,3. Unde Majores dixerunt: precationes correſpondent Sacrificio; & ſupplementa eaſdem in ordinem redigunt. Schaare Orah ſub Elchai, in fine.

חסד *Benignitas.* Vid. 2. מלכים. מורת. מב. דעת. דבקות. ניצוצות 15.16.24.

חסדי דוד Benignitates David ad idem metrum El-chai referri ſolent; quia Jeſod influit in dimenſionem Davidis, quæ eſt Malchuth. Rectius autem hoc nomen refertur ad Nezach & Hod, quod etiam in Sohar, Trumah ſic docetur: *Die Sabbathi, cum nullum reperitur Judicium, ita ut Nezach & Hod ſimul Benignitates referant, dicimus:* beneplaceat tibi, & libera

ra nos. *Ut hoc modo ambo gradûs ſint* Benignitates Davidis fideles. *Hinc porrò dicimus:* Ne ſit anguſtia vel mæror in die quietis noſtræ: *Quia Beneplaciti*, (i.e. Nezach) *& Laudis characteres ſunt Benignitates David.* Hæc ibi. E quibus patet, quod phraſis, *Benignitatis David* pertineat ad Nezach, quatenus manifeſtatur & ſecum complectitur Hod, ut vox Benignitatum pluraliter adhibeatur. Sed porrò Nomen

חסדים טובים *Benignitates bona.* Pertinet ad Gedulah; ſub formali illuminandi juxta Exod. 30,7. Eſtque Cheſed, quatenus nondum ſeſe exſerit. Pardes Tr. 23. c. 8.

2. Cheſed in Regno metallico eſt argentum, nemine contradicente: atq; ſic numerus minor vocum גדולה & סאמא argentum, Prov. 16. 16. c. 17, 3. item סימא Pſ. 12, 7. Ijobh. 28, 1. eſt idem, atque 3. Decadem Sephirothicam iſtius Cheſed collige ex Exod. 38. 17. 19. ubi argentum in capitulis columnarum, repræſentat *Kether*. *Chochmah* autem cum argento comparatur Prov. 2, 4. & *Binah*, Prov. 16, 16. *Gedulah* elucet ex hiſtoria Abrahami, ubi ſemper præfertur argentum Geneſ. 13, 2. c. 23, 15. 16. c. 24, 35. 53. *Gebhurah* exhibetur, cum argentum in igne proponitur Prov. 17, 3. Num. 31, 22. Pſalm. 66, 10. Proverb. 27, 21. Jeſch. 48, 10. Jechesk. 22, 22. Sechar. 13, 9. Malach. 3, 3. *Tiphereth* eſt pectus ſtatuæ Dan. 2, 32. *Nezach* eſt vena argenti Ijobh, 28, 1. *Hod* ſunt Tubæ argenteæ Numer. 10, 2. *Jeſod* reperitur Proverb. 10, 20. & *Malchuth* Pſalm. 12, 7. Kamea hujus metalli repræſentat quadrata novies novem, vicies eandem ſummam referentia hoc modo:

לו	עח	בט	ע	כא	סב	יג	נד	ה
ו	לח	עט	ל	כא	כב	סג	יד	מו
חז	ז	לט	פ	לא	עג	כג	נה	טו
טז	תח	ח	מ	פא	לב	סה	כד	נו
נז	יז	מט	ט	מא	עג	לג	סה	כה
כו	נח	יח	נ	א	מב	עד	לד	סו
כג	כז	נט	י	נא	ב	מג	עה	לה
לו	סח	יט	ס	יא	נב	ג	מד	עד
עד	כח	סט	כ	סא	יב	נג	ד	מה

Summa hîc vicies exhibita eſt 369.& numero minore 9. Quem omnes etiam variationes referunt,etiamſi millies millenæ fuerint, quoniam in æternum Cheſed vel benignitas ejus Pſalm. 136,1.p.t. Sepher Æſch Mezareph. c. 3.

חסיד *Sanctus, pius, benignus.* In Raja Mehimna R. Schimeon ben Jochai, hoc nomen refert ad Cheſed, quando Chochmah in eâ eſt, cujus nota eſt litera י in חסיד. Hinc dixerunt majores: Plebejus non eſt חסיד Sanctus vel pius, quia Chochmah vel Sapientia requiritur ad חסד vel benignitatem, ut inde fiat חסיד pius. Pardes Tr.23.c.8. vid. Sohar Pinchas 103.c.409. Breſchith 30.c. 117. Balak 91. c. 361. Vajikra 7. c. 26.

חסידה *Ciconia.* Juxta R. Schimeon ben Jochai in Sohar S. Vajeze ad Pſal. 104, 17. hoc nomen pertinet ad Binah, quia ab hâc influxum ſugit Cheſed; quo tempore illa vocatur Chaſida. Mihi autem videtur quod tunc, quando omnes tres, Chochmah, ſc. Binah & Cheſed uniuntur, Binah vocetur Chaſidah: nam in illa voce reperitur חסד, & י quod eſt Chochmah Scaturigo influxus; & ה quod eſt Binah, quæ influit. Unio au-

autem eſt in Binah. In Sohar autem Sect. Pinchas hæc extant: *Chaſidah eſt filia Abrahami, qui vocatur Cheſed, & benignitatem exercet erga omnes filios Mundi.* ubi intelligitur Malchuth. Pardes Tr. 23. c. 8.

חֹפ eſt חֹוטם פֹה *Naſus & Os.*

חפץ *Beneplacitum, arbitrium, voluntas.* Sic, juxta R. Moſcheh, vocatur Chochmah, quatenus influxum habet à רצון ab arbitrio ſupremo. Sed in Tikkunim R. Schimeon ben Jochai tradit, quod ſic quoque vocetur Malchuth, juxta Pſalm. 1, 2. ubi intelligitur Schechinah, quæ unitur cum Tiphereth (ſeu Lege;) tunc enim ab hoc benevolentia infunditur in Illam, de partibus Chochmah & Kether. Pardes Tr. 23. c. 8.

חפשי *Liber.* Pertinet ad Binah, ubi gradus Libertatis. Videtur autem differentia eſſe inter phraſes חפשי & חירות, quia hæc libertatem Jubilæi, illa anni ſeptimi denotat juxta Ex. 21, 2. 6. ubi per עלם intelligitur Jobel. Pardes l. c.

חצות לילה *Media nox.* In Sohar Sect. Lechlecha Malchuth vocatur medietas; quia ab utraque parte participat, à judicio nempe & Gebhurah, quod eſt nox, quia tunc judicia rigoroſa exſuſcitantur: & à miſeratione, quod eſt tempus poſt mediam noctem. Alii hoc Nomen referunt ad Tiphereth, ob rationes alias. Pardes ib.

חצי *Medium.* Quicquid dividitur in medietates, pertinet ad Malchuth, quæ ut luna dimidiatur. Sed *dimidium* הַהִין *Hin* Num. 15, 9. &c. eſt Tiphereth, quaſi diceretur medius inter duo Hehin, Binah & Malchuth in הוה. Sic dimidium Sicli Exod. 30, 13. eſt Tiphereth: Nam viginti Geræ ſunt Siclus, quem numerum refert Jod plenè ſic ſcriptum יוד, ubi Vav in medio; ut in א ubi Jod ſupra, Jod infra, Vav in medio. Sic Raja Meh. Sed *dimidius cubitus.* 1. Reg. 7, 35. eſt Jod gradûs Malchuth: Nam Vav æſtimatur ut duo Jodin. Vid. אמה. Pardes l. c.

חצים *Sagittæ.* In Tikkunim refertur ad Jeſod, qui di-

citur *Arcus*, & ſagittæ ſunt tria Vavin, quæ in Jeſod, nempe quæ in וִיסַּע. וַיָּבֹא. וַיֵּט, tres Patres vel tres propagines eorum, Nezach, Hod, Jeſod; quæ ſunt iſtius ſagittæ ab Ipſo vibratæ in Malchuth. Intelligitur autem benedictio, quam Illa recipit è dextra, ſiniſtra, & è medio: myſticè, ſemen ejaculatum ſagittæ inſtar tempore copulæ maritalis. Quo etiam referri ſolent tria Feſta Paſchatos, Pentecoſtes & Tabernaculorum, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth. Pardes l. c. vid. Sohar Pinchas in f. 121. c. 482.

חצוצרות כסף *Tubæ argenteæ.* Num. 10, 2. In Raja M. referuntur ad Nezach & Hod quatenus à Cheſed influxum habent. Dicuntur autem Tubæ ob duos clangores, qui ſunt Gedulah & Gebhurah: quarum propagines Nezach & Hod: Nam opus Patrum peragunt filii. Pardes ib.

חצרות ה׳ *Atria Domini.* In Sohar Vajechi, Domus externæ, quæ ſunt ſeptem dies fabricæ ſic vocantur. Quia ſicut atrium eſt Veſtibulum Domûs, quæ magis occulta eſt atrio; ita ſeptem inferiores ſe habent ad tres ſupernas occultas, Pardes l. c.

חק *Statutum, Decretum, Dimenſum.* Eſt Jeſod juxta omnes; quia Iſte modus determinat, quicquid terminum admittit; præſcripto modo & ſtatuto. Unde & ſtatutum fœderis circumciſionis huc pertinet. Pardes ib.

2. In Schaare Orah ſub Elchai poſt ארץ טובה de hoc cognomine hæc habentur: Jeſod in Lege vocatur חק *Statutum.* Dominus enim determinavit, quicquid formatum eſt, limitesque & menſuram ſtatuit omnibus creatis per Nomen ſuum magnum; quod ſolú termino caret, juxta Ijobh 28, 3. & Pſ. 119, 96. ubi per מצוה *Præceptum* intelligitur Malchuth, quæ ambit omnia creata iisque limites præſcribit. Diciturque præceptum, quia Ipsâ præcipiente omnia facta ſunt & reguntur. Eſtque Lex oralis, cujus ductu occupamur circa Legem ſcri-

ptam

ſtam Tiphereth. Omnia enim quæ effigurata ſunt in opere creationis quorumque fit mentio in Libro Jezirah, illis figuram dedit Deus benedictus per El-chai Adonai: & per duo hæc Nomina terminis circumſcripſit omnia: id quod docent duæ hæ voces חק & חקה Jeſod & Malchuth. Et huc pertinet Pſalmus 148. in quo mentio fit omnium creatorum tam ſuperiorum quam inferiorum: & in ſpecie ℣. 5. 6. item: Jirm. 33, 25. It. Benedictio Lunæ. It. Jirm. 31, 35. ubi per diem Jeſod, & per noctem Malchuth intelligitur. It. Jirm. 5, 22. & Pſal. 104, 9. Unde חק determinatum quid ubique denotat conf. Gen. 47, 22. Prov. 30, 8. Et de hoc in Libro Jezirah dicitur: Et Lingua determinationis mediatrix eſt inter eas. Lingua enim media eſt inter omnia corporis membra. Huc quoque pertinet locus Pſ. 81, 4. 5. ubi per diem, dies memoriæ i. e. Jeſod; dies Novi anni: per משפט intelligitur Tiphereth, Jaacob; ו Tetragrammati: & חק eſt apex infimus literæ; vocaturque Jod parvum. Item Exod. 15, 25. ubi חק eſt El-chai, dies memoriæ, quo homo judicium ſubit. Ubicunque ergò reperitur חק, ibi præceptum illud pertinet ad El-chai: qui eſt dies, & זכור ut Exod. 12, 24. Item in benedictione circumciſionis ' quò pertinet & חקים Deut. 4, 8. Sed ubi eſt חקה, præceptum connectitur cum Adonai, ut Exod. 13, 10. Num. 19, 2. c. 31, 21. &c. quæ eſt nox, & שמור: quò pertinet & pluralis חקות Lev. 26, 3. Sed in utroque plurali ambo hæc metra combinantur; niſi quod in maſculino maſculus; in fœminino fœmina prævaleat. Porrò nota præcepta illa, quæ vocantur חקים vel חקות abſtruſa admodum eſſe, & quorum non inveſtiganda ſit ratio; quaſi limes ibi poſitus ſit intellectui & inveſtigationi. Qualia ſunt de comeſtione carnis porcinæ; de veſte ex Scheatnes; de diſcalceatione; de heterogeneis; de bove lapidibus necando; de vitula decollanda; de avibus leproſi, &c. Huc enim pertinet Lev. 18, 4. c. 19, 19. Exod. 12, 24. Lev. 16, 29. Item myſterium circumciſionis, in cujus benedi-

ctione

ctione adhibemus phraſin hanc : וחק בשארו שם *Et excidit in carne ejus Nomen, &c.* Ibidemque ſequitur חר.

חקה *Idem.* Eſt Malchuth. Quia Jeſod & Malchuth limites ponunt omni rei determinabili. חקים vide חק è Schaare Orah, cum quò concordat Pardes h.l. Quidam tamen cenſent, חקיקה exarationem literarum, de qua in Libro Jezirah, pertinere ad Gradum Binah. Et in Sohar Sect. Achare, extant hæc: *Leges illæ, quæ veniunt è Loco Zedek,* (i.e. Malchuth) *vocantur* חקורת. Et in Sohar Sect. Kedoſchim, dicitur, quod locus Prov. 31, 15. intelligendus ſit de Virtutibus Malchuth, quæ præfectæ ſunt negotiis mundi: quæ etiam dicantur חקות, quia accipiunt ſtatutam portionem ſuam à Malchuth: & quia hæc portio deſcendit à cœlo, i.e. Tiphereth; hinc oriri Nomen חקות השמים Pardes Tr. 23. c. 8.

חקר *Inveſtigatio.* Locus Ijob. 11, 7. in Tikkunim exponitur de Malchuth, quatenus illa eſt ſcabellum pedum Tiphereth; quia in Illâ Hic, *Deus* ſcil. inveſtigando manifeſtatur. Pardes ib.

חרב *Gladius.* R. Moſcheh locum Pſal. 22, 21. exponit de Gebhurah. Mihi videtur intelligi Gladius Ammonitarum, qui ſunt Cortices. Et in Gladio biſacuto Pſ. 149, 6. cujus eadem ſignificatio, acies interna videtur ſpectare ad ſanctitatem, externa ad malum. Sed in Sohar Gladius bis acutus appellatur Tetragrammaton, quando eſt extra vaginam, quæ eſt Adonai; & tunc denotat judicium. Verba ſunt hæc: י *Capulus;* י *gladius; duo Hebin duæ acies.* Sed Gladij nomen nudè poſitum denotat Malchuth. Nam hæc eſt *gladius ulciſcens ultionem fœderis,* Lev. 26, 25. quia punit denudationes illas, quæ *ſeparant Ipſam à Principe Juventutis ſuæ.* Pardes Tr. 23. c. 8. vid. Sohar Mezora in pr. Bechükkothai 25. c. 220. Schophetim 132. c. 526.

חשך *Tenebræ, caligo.* Datur in Kether; ubi 3. ſpecies: Item in Gebhurah, & in Klippoth. Quibuſdam & Malchuth dicitur

dicitur Caligo, ſed mixta luce : quia in Eâ miſcentur omnes Virtutes Flammarum; atque mutantur. Sic R. Chamai Gaon in Libro Jichud. Senſus eſt, quod Ipſa obtenebret & immutet colores Lucis, ut inferiores eandem poſſint ſupportare. Pardes ib.

חשמל *Chaſchmal.* Jechesk. 1, 4. *Pruna ignitâ.* Sapientes dicunt, quod ſint חיות אש ממללות *Animalia ignea loquentia,* Item: quandoque ſilentia, quandoque loquentia. Et R. Moſcheh inquit, quod ſint 6. extremitates, quæ dicantur tacere, quando influxum ſuſcipiunt, è ſupernis; loqui autem, quando eundem emittunt. Idem dicit quod חשמלה Jechesk. 8, 2. ſit Malchuth, quatenus unita eſt cum ſex membris in copula. Item, quod in החשמל ſubindicetur Binah influxum demittens in ſex membra. At in Raja Mehimna R. Schimeon ben Jochai tradit, quod in חשמל per חש denotetur Nezach, per מל verò Hod. Quæ ſint animalia ignea loquentia; labia nempe loquentia in Prophetia ad Prophetas. Unde intelligitur, quod in Gemarâ extat, *quod, cum loquela exit ex ore Gebhuræ, ſilere, & cum loquela non exit ex ore Gebhuræ, loqui dicantur*; ſub myſterio prophetiæ ad Prophetas. Sunt autem duo Nomina Tetragrammaton & Adonai: Quæ dicuntur Animalia; quatuor enim facies ſunt Tetragrammaton; & 4. alæ Nomen Adonai. Suntque aliquando ſilentia, tempore copulæ; & ſuſurrantia, quia ſupra in Tetragrammato non eſt loquela, ſed ſilentium: ſuntque claves internorum. Sed in Nomine Adonai eſt loquela; quia iſtud revelat; & in eo res ſolet declarari; ſuntque claves externorum. Hinc patet, quod חש ſit in Nezach, quia illud ad dextram pertinet Tetragrammaton: Sed in Hod, ad ſiniſtram, eſt Adonai, & conſequenter מל; nempe Elocutio. Concluditur igitur, quod Jeſod vocetur Chaſchmal, qui uno nexu comprehendit duo illa Nomina. Id quod etiam habetur in Tikkunim his verbis: *Viſio tertia, tanquam viſio Ignis, cui circumcirca eſt receptaculum. Et hic eſt Juſtus vivens in ſecula,*

cula, qui unionem inſtituit inter Sanctum i.q.b.ſ.! quod Tetragrammaton, & Schechinam, quod eſt Adonai. Et Juſtus eſt Chaſchmal, connexio duorum illorum Nominum, quæ ſunt יאהדונהי, *&c.* Ubi Jeſod dicitur Chaſchmal, ambiens Schechinam, ut Eam uniat cum Tiphereth. Suntque ſex Sephiroth, ſex literæ inter duo Jodin contentæ, quibus denotantur 6. extremitates. Chaſchmal igitur eſt unio duorum Nominum, quatenus infra ſunt. Pard. l.c. Vid. Sohar Heæſinu 140, c. 559. Pinchas 103. c. 511.

חשוקיהם *Ligaturæ illarum, Trabeationes.* Exod. 27, 10, 11. &c. In Tikkunim hoc nomen applicatur ad Nezach & Hod; vel quod ſe invicem colligant, ut fiant unum in copula: vel à fulciendo, quod ſint Trabeationes Domûs, & Domus firmetur ſuper eas, quatenus ſunt Jachin & Boas. Vel quatenus ſunt in claſſe Tiphereth & Malchuth, qui inter ambas iſtas uniuntur. Pardes l. c.

חתן *Sponſus.* Sic vocatur Tiphereth juxta Jeſch. 61, 10. Vid. חופה. Sic autem dicitur, quando unitur cum Sponſa ſua Malchuth. Pardes Tr. 23. c. 8. Vid. Sohar Jethro 41. c. 161. Trumah 65. c. 258. f. 75. c. 299. Vajikra 3. c. 9.

ט

ט *Teth.*

IN Libro Temunah refertur ad Jeſod, quæ eſt Sephirah nona. Et quia ex alio numerandi initio Jeſod eſt Sabbathum; hinc dominium naturæ ſpiritualis iſtius literæ dicitur eſſe ſub Planeta Schabtai ♄. Derivatur autem à phraſi Jeſch. 14, 23. *Et everram eam ſcopis;* ubi eſt ſignificatio abolitionis & perditionis impiorum. Alius hanc literam refert ad Chochmah, ab imis aſcendendo. Alius ad Gebhurah ob ſenſum Jeſch. 14, 23. In Sohar hæc litera dicitur Scaturigo vitæ. Et ex eâ dependere dicitur locus ille notus in mundo, in quo homines

non

non moriuntur, quia ejuſdem Aëri ſuperimmineat hæc litera ט, è combinationibus literarum per quas conditus eſt mundus. In Cantico Canticorum R. Schimeon reſpicit ad figuram literæ Jod, quæ eſt intra ט, tanquam circumdata ſit muro quodam. Pardes Tr. 27. c. 12. Vid. Sohar Bo 18. c. 70. Vajikra. 3. c. 11. f. 9. c. 33. Pinchas 104. c. 415. Mikkez 112. 450. Trumah 68. 70. c. 200. Pekude 104. c. 413. Debarim 123. c. 490.

טבור *Umbilicus*. Eſt Schechinah, quatenus adhuc occulta; Corpus enim eſt Tiphereth, & venter Malchuth de parte Binah; ſub myſterio הא. Sed Tibbur eſt notio Jod, quatenus eſt in ventre & in Tiphereth. Et hoc eſt punctum illud, è quo fundamentum habet mundus, quod vocant Tibbur ſeu medium terræ; nempe punctum Zijon. Et fortè Tibbur eſt Jeſod. Pard. Tr. 23. c. 9.

2. Aliter טיבור eſt fovea pectoris, locus Diaphragmatis. Vid. מלוי n. 2. נקורים n. 5. 6. 7.

טבערת *Annulus*. Eſt notio Malchuth, quæ in Chochmah. Et hujus ſymbolum eſt annulus deſponſatorius: item annulus obſignatorius. Pardes Tr. 23. c. 9.

טהרה *Mundatio, mundities*. In Tikkunim Raja Mehim. & Sohar in genere refertur ad Cheſed. Sed Sect. Kedoſchim notio *Sancti* ad Sacerdotem, (Cheſed) & *puri*, ad Levitam (Gebhurah) refertur. Et ſic Sect. de Vacca rufa: Cum purum non dicatur, niſi reſpectu prioris impuritatis. Fundamentum ergò Sanctitatis eſt in Cheſed, ſuper qua Chochmah; cui nomen *Sancti* tribuitur; & hinc per dextram Sanctitas venit ſuper omnia. Sed fundamentum puritatis eſt in Gebhurâ; quia Igne Gebhuræ omnia dealbantur. Unde Vacca perfectè rufa eſſe debuit ad denotandum rigorem judicii; ita ut ne duos quidem haberet pilos albos, ne vel tantillum miſerationis interſit; nec nigros, ne Cortices adhærerent: & dein comburenda fuit violentia Ignis. Ut & fermentum expurgatum comburitur.

Si ergò purificatio applicatur ad Cheſed, id fit reſpectu exiguæ quantitatis Ignis, in dextra incluſi: Et ſi Sanctitas ad Levitam applicatur, id fit ob tantillum Aquarum, quæ in Gebhurâ. Pardes Tr. 23. c. 9. Vid. Sohar Æmor 47. c. 187.

טוב *Bonus, Bonum.* Pertinet ad Cheſed, habetque ſignificationem *aptandæ Lucis*, juxta Exod. 30, 7. Deinde & Tiphereth ex parte Cheſed vocatur *Bonus.* Item Jeſod. Et Malchuth eôdem reſpectu dicitur Bona. In Sohar Cantici Cant. Nomen boni applicatur ad Lucem primitivam; quæ notio eſt aliquantò ſuperior quàm Cheſed. Unde in Soh. Sect. Trumah hæc habentur: Quando locum habet nomen Boni, & quando nomen Cheſed? Nomen Boni, quando omnia in ſe continet, nec exſerit ſe ut deſcendat: ſed Cheſed cum deſcendit, & benefacit omnibus creaturis. Et in hiſtoria de Puello Sect. Schemini ad Cant. 7, 10. dicitur, quod הטוב pertineat ad Cheſed, *ad inſtar vini* cui admiſcetur Aqua. Vinum enim ad Din, & הטוב ad Cheſed ſpectant. Cum igitur Sephiræ lucent è parte ſua interiore, illa notio occulta antequá inde fit Cheſed, vocatur boni nomine, ita ut omnes *bonæ* dicantur & lucentes, ob ſubtilitatem internæ illius naturæ occultæ. Et Tiphereth abhinc vocatur *Bonus*, juxta Pſal. 145, 9. Et pariter Jeſod juxta Jeſchai 3, 10. Item Malchuth juxta Eſth. 8, 5. Omnia ex parte Cheſed. Et in Sohar Sect. Vajikra ad Pſal. 52, 11. dicitur, quod Juſtus dicatur bonus reſpectu *Benignitatum David fidelium.* Id eſt, quando Nezach & Hod replentur bono, à Cheſed veniente, tunc Jeſod ab iis hoc ſuſcipit, & habet nomen *Boni.* Secundum R. Moſcheh tamen; etiam gradus Kether vocatur Bonus, quia benè adaptat omnes lucernas: quamvis huc non inclinent verba Sohar. Pardes Tr. 23. c. 9. Vid. Sohar Schemoth f. 5. c. 19. Breſchith 8. c. Vajik. 9. c. 35. Behar 54. c. 113.

2. טוב ירושלים *Bonum Jeruſchalaim.* Pſal. 128, 5. In Sohar. Sect. Vajikra hæc extant: *Quid eſt bonum Jeruſchalaim? Illæ benedictiones, quæ procedunt ad Ipſam,* (Malchuth) *à Rege Sancto*

Sancto (Tiphereth,) *per illum gradum Sanctum, qui vocatur Zijon.* (Jeſod.) Pardes Tr. 23. c. 9.

3. טוב *Bonus.* Habet ubique penultima Sephirarum boni Cognomen, ut illud: Jeſch. 3, 16. Extollite juſtum, quoniam bonus: Tractus enim qui de ſupernis decurrunt Sephiris, imò & qui de fortitudinis timoriſque menſura erumpunt, ſi per Juſtum incedunt, omnes in bonum perfectum & rei commodum inclinant, nullo intercedente malo. Quapropter ritè, inquiunt ſapientes: *Nihil à cœlis mali demitti.* Quod autem legitur, Mich. 1, 12. *Quia malum deſcendit à Tetragrammato;* de cellariis extra Sephiriſticam fabricam exiſtentibus intelligendum eſt. Plures quippe Plagarum theſauri ibi circumcirca exiſtunt, qui *malum* vocitantur. Et hi crebro irrumpunt in templum Adonai, ac in mortalium irruunt ſeculum; unde l. c. ſcribitur: *Quia malum deſcendit* מאת *Adonai;* ac ſi malum deſcendere velit, non quidem ex Deo, ſed ex re quæ cum Deo; ideo non legitur: *Deſcendit* מאדני, quod de Deo ſonat, ſed מאת Adonai. Procedit ad hoc etiam, quod in opere creationis lex ipſa proponit, *& vidit Deus quoniam bonum, &c.* & in operis poſtremo ſcribitur: *Ecce bonum valde, &c.* Ubi in Codice Breſchith Rabba ſapientum priſci explanant: *Bonum valde:* i. e. *mors:* ex quo accipe, & mortem, quando ſcil. per Juſti metrum accedit, bonum, vitamque cenſeri, juſti enim (inquiunt) & poſtquam obdormivere, in viventium enumerantur cœtu. Ad quod etiam accedit *lignum ſcientiæ boni & mali*, nam cum Adonai *ſcientiæ lignum* appellatur, & à boni oraculo plenitudinem contrahit, quicquid in entibus verſatur (haud minus interitus quàm vita) id in bonum vertitur. Unde Nachum, cognomine גם זו Et hoc appellatus, ad omnem plagam morbumve ſibi accidentem dicebat: *Etiam hoc in bonum.* Et R. Akiba ſemper dicebat: *Quicquid mittitur è cœlis, in bonum cedit.* Sed ſi per juſti dimenſionem fiſtulæ in ædem juſtitiæ, ſcientiæve lignum minimè

ſcaturiunt, tunc idipſum יי Adonai templum ab exterioribus, quæ *peſſima* dicuntur *lues*, influxum attrahit, unde horriſono plagarum fulmine ſeculum proterit, vaſtat & diſſipat, prout æqua judicii ratio expoſtulat. Quamobrem lignum ſcientiæ *boni* & *mali* metrum illud nominatur: quorum unum alteri oppoſitum eſt. At de Moſcheh, cum huic boni oraculo dedicatus exiſteret, perhibet Lex Exod. 2,2. *Et videbat ipſum, quoniam bonus erat*, unde ut ajunt: & domus, circumquaque lucens effulſit. Scito ergò & crede Juſti menſuram ſemper eſſe paratam, ut procuret beneplacitum pro omni petente; atque miſereatur, ſi homo in bonum dirigit vias ſuas. Unde illud Pſ. 145,9. viamque oſtendit peccatoribus per converſionem juxta Pſal. 25, 8. Deus enim dolores & plagas & morbos immittit hominibus in bonum finem, ut nempe convertantur: & omnes illæ plagæ omninò bonæ ſunt, quia per eas homo dignus fit bono ſuperno & vitâ venturi ſeculi. Nec te lateat, templum Adonai, quod ut plurimùm vocatur Elohim, cum univerſi fabricam creare vellet, conſuluiſſe metrum boni, quò ad amuſſim cuncta ſuis formis effingeret atque perficeret; in quem ſenſum in opere principii ſcribitur: *Et vidit Elohim quoniam bonum.* Quaſi diceretur: Ad menſuram Boni reſpexit, eamque conſuluit: quæ niſi fuiſſet, Adonai creationem, pro omnium creaturarum exigentia non potuiſſet perficere. Schaare Orah ſub El-chai poſt צדיק, ubi ſequitur שכלטוב.

טחול *Lien: Splen.* Cum ſapientes dicunt: *Lien ridet*; intelligitur *riſus ſtulti*, Eccleſ. 7,7. Quo pertinet, quod dicitur in Raja Meh. vox מארת *Luminaria* defectivè ſcripta, eſt Lilith, quæ præſtò eſt illi oppreſſori; & illa vocatur Lien; inque infantibus riſum, & iram atque fletum excitat, &c. Pardes Tr. 23. c. 9. Vid. Sohar Pinchas f. 108, 109.

טחנות *Molitrices.* Eccl. 12, 3. In Raja Mehim. dicuntur eſſe Virtutes de genere Angelorum, qui vocantur אישים *Viri.* Item Nezach & Hod, qui vocantur שחקים contundentes:

tes:

tes: quia molunt Man pro Juſtis. Vocantur autem molentes, prævalente parte dextrâ, & contundentes, ſiniſtrâ; quia molitura pro menſurâ Juſti ſubtilior eſt & melior quàm contuſio, quæ craſſior, nec ſatis apta. Pardes Tr. 23. c. 9.

טיבור vide טבור

טיפה vide טפה.

טל *Ros.* Eſt plenitudo hæc; יוֹד. הֹא. וֹאו. quæ ſunt 39. Eſtque influentia, quæ venit à Coronâ ſummâ, per Sephiras & literas illas uſque ad Malchuth, quæ eſt הֹא ultimum. Venit autem in Caput Tiphereth juxta Cant, 4, 2. & tunc contingit revivificatio mortuorum. Huic opponuntur לֹט 39. plagæ, quæ proveniunt à flagello malo, i.e. Cortice. Pard. l. c. Vid. Soh. Jethro 38. c. 150. Naſo 64. c. 256. Pinchas 105. c. 419. f. 113. c. 450. f. 119. c. 476. Lechlecha 61. c. 244. Vajechi 119. c. 47.

טלית לבנה *Pallium album*; R. Moſchech dicit eſſe Chochmah, cui tribuitur color albus, ob miſerationes. In illâ inveniuntur 32. fila, quæ ſunt 32. ſemitæ. Fortè & ad Binah applicari poteſt juxta Pſalm. 104, 2. ubi *Lux* eſt Binah, & *amiciens* Chochmah. Cum enim Jod Chochmah amicitur voce אוֹר ſ. Binah, inde fit אויר. Porrò Pallium album etiam applicatur à R. Moſcheh ad Cheſed: In Raja Mehim. autem ad Tiphereth ex parte Cheſed. Fundamentum autem eſt Lux, cujus intuitu ad Sephiras ſupra dictas refertur. Pardes l. c. vid. Sohar Pinchas 113. c. 450.

טנא *Corbis.* Deut. 26, 4. Eſt Malchuth, He ultimum, huic enim imponuntur primitiæ, i. e. tres literæ priores Tetragrammati; quæ ſunt primitiæ omnium mundorum. Pardes l. c.

טנתא 1. Eſt abbreviatura nominum טעמים ſeu *accentus* נקודות ſeu *puncta.* תגין ſeu *apices*, & אותיות ſeu *literæ*, quibus denotantur conceptus ſublimiores in *aziluthicis*, cognati quatuor *plenitudinibus* Tetragrammaticis h. m. ut Taamim pertineant ad עב; Nekudoth ad סג; Taggin ad מה; & O-

thioth,

thioth, ad בן: idq; hac ratione ut ſingulæ harũ notionum iterũ contineant ſingulas ſimiles; v.g. Taamim habeant *Taamim* de *Taamim* ſeu *accentus accentuum* ; dein *Nekudoth* de *Taamim*; tertiò *Taggin* de *Taamim*; quartò *Othioth* de *Taamim*, & ſic in cæteris : unde quælibet *Havajah* Tetragrammatica habet ſuum מנתא. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon.

2. *Accentus* autem & *puncta* ſextuplicis ſunt generis eò quod aliqua ſupra, aliqua infra literam, aliqua tandem in medio adhibeantur. ibid.

3. His quatuor מנתא correſpondent quatuor luminum genera: Tribuiturque lux prima *Accentibus*; Lux *partium averſarum* quæ eſt דין ſeu *rigor*, punctis, Lux veſtigii *Apicibus*; & lux *ſcintillarum* mediante *colliſione delapſarum*, *literis*. Ibid. Sect. Olam Haakudim.

4. In Adam Kadmon Taamim nomini סג tripartito dividuntur juxta loca *aurium*, *naſi & oris* : *Nekudoth* autem ſunt lumina ab *oculis* ejus prodeuntia. Ib. Sect. Olam Hannekudim.

5. Aliter ad accentus pertinet *Kether*, ad *puncta Chochmah*, ad *apices Binah*, & ad *literas* ſeptem inferiores ib.

6. In Olam Nekudim *puncta* denotant lumina & literæ *vaſa*: quæ cùm *confracta* eſſent lumina apparuerunt ad inſtar *apicum* ſeu coronularum ſuper literis. *Accentus* autem referuntur ad nomen מה nomen novum, quod poſtmodum prodiit è lumine *frontis Adami anterioris* pro reſtaurandis atque reſtituendis *regibus*. Hinc liber legis *literas* tantum continet & *apices*; *accentibus* autem & *punctis* caret; qui aliàs refertur ad *Jeſod Arich* vel ſecundum alios *Abba*. Et huc pertinet quod in Sohar toties repetitur: omnia creata eſſe במחשבה in intentione quod etiam innuit Liber Legis. Quod autem Liber Legis in publico ſecundùm *accentus* & vocales prælegitur, propterea fit, ut defectus ſupra dicti reſarciantur. Cùm enim

enim modulatio Lectionis fit ſecundùm *accentus*, ſpiritus oris ſimul prodit; ſicut etiam puncta ſingula ſuum habent ſonum. *Coronula* autem motu ſonoq; carent ut & *litera* per ſe conſideratæ. *Accentus* ergo & *puncta* illum denotant ſtatum, quando lumina ſunt in *vaſis*, unde etiam in Lectione percipiuntur & moventur, ut h. m. *vaſa* ſeu *litera* illuminentur. *Coronula* autem deſignant ſtatum quo lumina ſunt elevata è *literis*, quæ tunc omni motu carent, quia quod ſpirituale eſt in ipſis, ex iis ſublatum eſt. Subſiſtunt tamen ſuper illa quaſi è longinquo, ut aliquatenus ſaltim illa illuminent. Ibid. Vid. מ״ה. אונים. ניצוצות 26. מלוי.

טעמים *Accentus*. Vid. חוטם. it. טנתא. it. מ״ה. item מלוי. item מצח.

טפה *Gutta*. Juxta Tikkunim, Malchuth ſic vocatur, ob notionem Jod. Et hæc eſt gutta una. Sed hujus reſpectu Chochmah & Binah dicuntur Guttæ duæ, ab imis aſcendendo, & à ſummis deſcendendo: ubi intelliguntur duo Jodin in וייצר Gen. 2, 7. Sed Klippah vocatur *Gutta fætida*. In Tikk. Pardes Tr. 23. c. 9. Vid. Sohar Breſchith 75. c. 300. Pinchas 112. c. 451. 115. c. 457. ſq. Miſchp. 58. c. 219. Ekebh 130. c. 519.

טפח *Palmus*. Jod eſt dimidius cubitus, qui ſunt tres Palmi. Vid. אמה. Sed in Raja Mehimna Palmus dicitur menſura Literæ Jod. Circa quorum conciliationem notetur, quod Jod fundametaliter æſtimetur eſſe Palmus, qui eſt collectio manûs in pugillum; unde Jod in Tikk. ſæpè vocatur pugillus abſolutè. Cum autem aperitur pugillus, inde fit ſpithama, qui ſunt tres Palmi. Sic cum extenditur Jod, inde fit ה, quæ ſunt tria Vavin, & quidem in Jod ſuperno Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, quæ ſunt compendium Aziluth ſub myſterio אמש: ſed Jod parvum inferius cum aperitur in ה, ſunt Nezach, Hod & Jeſod, tres Palmi. Sed & in Jod ipſo continentur 3. palmi; quia in eo eſt apex ſuperior, apex inferior, & corpus in medio, quæ ſunt quaſi 3. Jodin, in una litera. Pardes Tr. 23. c. 9.

י Jod.

IN Libro Temunah refertur ad Malchuth, quæ eſt menſura decima, correſpondens Sapientiæ, quæ pariter vocatur Jod. Ratio autem denominationis eſt, quia etiam Iſta omni aſſimilatione & figura deſtituitur, & punctum ſimplex repræſentat; quod nec effigurari nec ſciri poteſt: juxta Jeſch. 40, 18. Et illa eſt ſignum fœderis, ut notum. Derivatio Nominis ejus eſt ad ſenſum Pſalm. 107, 8. יודו *celebrabunt*, *&c.* Illa enim eſt locus celebrationis & laudis, ut notum è (laudibus) David. Dominium ejus eſt in hora Lunæ. R. Schimeon ben Jochai autem de Jod ita tradit in Tikkunim: *Jod ubique apicem habet ſupra, corpus in medio, & finem infra. Caput ejus ergò continet myſterium accentuum, finis imus, punctorum, & amborum corpus, literarum.* Ubi docet, quod 3. primæ contineantur in Jod, Kether ut accentus, Chochmah ut puncta, & Binah ut literæ. Et hoc eſt myſterium trium Cerebrorum, quæ ſubindicantur latere in Chochmah, quæ ſunt tria Jodin, quæ in plenitudine יוֹד. Eodem modo ſe habet myſterium Aleph. Tandem in Jod etiam deteguntur 13. menſuræ miſerationum, quæ in Kether ſunt, ſed manifeſtantur in medio Chochmah. Jod enim refert denarium, & tres ejus partes ternarium, unde 13. Pardes Tr. 27. c. 13. Vid. Sohar Bo 19. c. 71. Æmor 45. c. 175. Breſchith 21. c. 81. Vajikra 4. c. 15. 16. f. 20. c. 86. Achare 34. c. 134. f. 35. c: 140. f. 26.. c. 120. Pinchas 99. c. 395. Debharim 124. c. 497. Miſchpatim 53. c. 212. 213.

יאר *Rivus*. In Soh. Mikkez Jeſod vocatur *Rivus* & נהר *fluvius*, quæ unum deſignant; & ambo à lucendo nomen habent. Differunt tamen in eo quod נהר tunc dicatur, cum influentiam copioſam demittit, velociter decurrentem juxta ſenſum Jeſch. 2, 20. יאר autem minorem denotat fluxum cum pars tantùm fluminis ſit. Sed in Tikkunim hoc Nomen etiam

etiam refertur ad Tiphereth; ſicut & vox נדר. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar Vaæra 13. c. 50. 52. Bo. 15. c. 60.

יבם *Levir.* Breſchith 34. c. 135. Vajeſchebh 105. c. 421. 422. Pinchas 95. c. 395.

יבק *Jabok* Geneſ. 32, 22. R. Schimeon ben Jochai hanc vocem reſolvit in has: יִחוד *Unio:* בְּרכה *Benedictio:* קְדושה *Sanctitas.* Quibus denotantur 3. Patres; quia fundamentum *unionis* eſt Tiphereth, Jaacobh, qui unionem inſtituit: à Gedulah autem *Benedictio* venit in mundum, ſicut id dicitur de Abraham Gen. 12, 2. Et Gebhurah eſt *Sanctitas.* Sed omnes illi Gradus per Jeſod prodeunt. Sic vox אמן, per Alphabetum אב גד. , mutata in בנס ut Aleph in Beth, Mem in Nun, & Nun in Samech mutetur æquipollet numero יבק 112. Sed אמן eſt 91. numerus duorum nominum 'יאהד ונה'; qui eſt ſymbolum unionis. Et יבק continet numerum duorum iſtorum nominum cum אהיה 21. Unde pariter unio elucet. Et huc pertinet locus Gen. 32, 22. Et literæ יבק occurrunt in initialibus loci Pſal. 20, 10. Item in voce בקי exercitatus; ſicut ſapiens exercitatus eſt in Traditione. Sic reperimus in Raja Meh. & Tikkunim ſæpius. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar Miſchpatim 52. c. 206. Pinchas 103. c. 410. Sic & numerus Tetragrammati 26. & אלהים 86. efficiunt יבק. Ser Sah.

יבשה *Arida.* Malchuth, quando propter peccata confractis canalibus nulla deſcendit Influentia, calorque rigore ſuo judiciali adurens omnia prædominatur, vocatur Arida, quia humor influentium aquarum exſiccatus eſſe cenſetur: donec iterum influxum in Eam demittat Tiphereth, quo ſiccitas iterum humectetur, & influentia in Ipsâ coagulata ulteriùs deſcendere queat. Vid. Sohar Breſchith 10. c. 35. f. 20. c. 79. f. 21. c. 82. f. 33. c. 131. Behaalothecha 71. c. 284. Bo. 19. c. 73. Pardes Tr. 23. c. 10.

יד *Manus.* Quinque digiti in manu ſunt quinque Sephiroth, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nez. Hod: ſuntque in-

ſertæ duabus manibus, quæ ſunt duo Hehin, ſuperum & inferum, alterum ſiniſtrum, dextrum alterum denotans. Dextra autem ut plurimùm eſt Binah; & ſiniſtra Malchuth; quia illa ad dextram inclinat & cum Malchuth collata Miſerationes exhibet, unde vocatur חסידה, & hæc ad ſiniſtram. Tria autem ſunt Manûs attributa, quæ quia utrique manui applicantur ſunt ſex: nempe quod ſit גדולה *magna;* חזקה *fortis;* & רמה *excelſa.* Binah enim quando influit in Gedulah, ita ut hujus ſcatebræ aperiantur, dicitur manus *magna:* Influens autem in Gebhurah, *robuſta;* & in Tiphereth *elata* dicitur. Idem de Malchuth dicendum, quatenus influxum ex his locis accipit. Et tria hæc Manùs attributa continentur in Nomine 42. literarum. Et quinque *lumina* textus de luce, Gen. 1, 3. ſunt quinque digiti manûs *magnæ:* quinque *firmamenta* autem textûs de firmamento Gen. 1, 6. ſunt quinque digiti manûs *elatæ:* & quod eodem in textu quinquies mentio fit *aquarum*, denotat 5. quinque digitos manûs *robuſtæ.* Et qui in Gedulah & Gebhurah ſunt rami particulares Iſtarum Sephirarum; ſed qui in Manu *Elatâ* ſunt Ipſæ quinque Sephiroth; quia hoc in loco nullum omninò acceſſum habent Klippoth, ſicut in ſpecialibus. Magna autem eſt differentia inter *brachium* & *manum:* quia ad manum pertingit vis Adverſantium; unde lavandæ ſunt manus: & hinc etiam ungues ſunt in digitorum principiis, ubi ſc. Illis acceſſus patet. Brachium autem lotione non habet opus, quia denotat intimiorem Sephiræ naturam. Deinde datur etiam

יד ה׳ הויה *Manus Domini* Quæ eſt Exod. 9, 3. quæ quidem ad judicium Gebhuræ ſpectat, ſed iſtud enervat atque deflectit ad miſericordiam, ſic docente R. Schimeon ben Jochai in Tikk. Item datur

יד כהה *Manus contracta, corrugata.* Quæ eſt Vis judicii rigoroſi in Malchuth; quaſi reſpectus ſit ad Ignem magnum, proximè ad tenebras accedentem, donec caligent oculi ejus à

gravi

gravi rigore judicii. Imò è verbis Tikkunim apparet, quod Binah ipſa יְ הויה & Malchuth ipſa יְ כהה. De hoc autem Schaare Orah ſub Nomine Elohim, poſt צפון hæc habet: Elohim quandoque vocatur יד כהה, quaſi dicatur manus ſiniſtra, quæ prohibet & impedit dextram, ne influat in mundum, niſi quod per Judicium prodit. Ab hac impeditione lateris dextri, hæc menſura nomen ſiniſtræ habet; quæ omnes divitias accipit à dextra, easque abſcondit in gazophylacia ſua. Et huc pertinet locus Chab. 3,4. Ibidemque ſequitur פחד porrò Malchuth dicitur

יד כותבת *Manus ſcribens.* Reſpectu Tiphereth: &

יד חותמת *Manus obſignans* ex parte Jeſod. Vid. חותם. Deinde occurrunt

ידי אדם *Manus hominis:* Quæ ſunt Cheſed & Gebhurah, quatenus prodeunt è Tiphereth, qui vocatur homo. Pard. l.c. Vid. Sohar Vajechi 132. c. 523. Pinchas 102. c. 408. fol. 114. c. 415. Ki Teze 135. 537. Naſo 68. c. 269.

ידיעה *Cognitio.* Habet ſignificationem copulandi: & procedit è duobus locis, nempe è Tiphereth, qui copulat & unit Chochmam cum Binâ: & è Jeſod, qui conſociat & connectit Tiphereth & Malchuth. Pardes Tr. 23. c. 10.

יה *Jah.* Nona Sephirarum ab imis adſcendendo è Sanctis nominibus ſortitur Nomen *Jah*: Pro cujus intellectu recollige tecum nomen Tetragrammaton quod vocatur המיוחד, quaſi dicas nomen unionis, Sephiriſticam hierarchiam totam in unum conferre. Duo altiora enim lumina denunciat litera י Jod, & ſuo quidem apice deſignat coronam, & ipſius reſidua moles ſapientiam indicat. Prudentiam verò, quæ cum geminis ſuperioribus unita eſt, notat ה primum nominis Tetragrammati. Bini igitur priores Tetragrammati characteres tria ſephiriſtica lumina ſublimiora pandunt. Tertia autem litera ו ſex continet oracula, tria quidem à medio ipſius ſurſum, magnificentiam ſcil. fortitudinem, pulchritudinem:

tria rurſus ab ejus medio deorſum, victoriam ſc. decus, & fundamentum: extremam autem quæ decima eſt ſephira ejusdem Tetragrammati ה ultimum demonſtrat. Gemina itaque priora Tetragrammati elementa, tres ſupremas innuentia dimenſiones, per ſe Divinum nomen illud Jah componunt: poſtrema verò duo nihil ſeorſim conſtituunt; Cujus ratio ut indagetur, notandum, de duobus Hehin, quod primum, quod eſt Binah, ſecum in unionem recipiat 7. Sephiras inferiores: & ultimum, quod eſt Malchuth, uniatur cum 9. ſuperioribus, per Jeſod. Summa rei hæc eſt, quod fundamentum omnium decem Sephirarum ſunt, menſuræ tres altiores, quæ omnibus inferioribus ſeptem lumen propinant. Quod ſi autem, quod abſit! ceſſat influxus iſtarum trium, tunc deſolatio domûs, combuſtio templi, & exilium filiorum contingit. Prima ergò medietas Nominis pronunciari poteſt per ſe; ſed medietas poſtrema, per ſe appellationem conſtituere nequit, quia ſic truncarentur plantæ. Cum autem pronuncias יה, jam etiam altera medietas hîc comprehenditur, nec ulla ſit truncatio. Et ſic in plena ſcriptione יוד. הא, medietas eſt ut totum. Sed medietas prima; ultima enim ſubſiſtit in myſterio יה. Quamobrem attendas, ubi ſacris in literis nomen Jah, occurrat. Scribitur v. c. in Lege Exod. 17, 16. *Quoniam manus ſuper ſolium Jah, pugna eſt Deo in Amalek à generatione in generationem.* Quid eſt מדר דר. Senſus eſt hic: Sceleſtus Amalek de antiquo prodiit ſerpente, illique inſeritur, & hinc vires habet. Quum enim ſerpens ille antiquus ſpurcitiem immitteret in Evam, tum plantam in ſupernis truncabat Adam, ſejungebatque ducem. Et hoc eſt myſterium, quod auferretur Schechinah, quæ radices egerat cum inferioribus. Et columba non inveniebat ubi pes ejus quieſceret. Et licet deinceps ſuper montem Sinai, unde tolli lues eorum debebat, perſtiterit Iiſraël, haudquaquam tamen Lunæ cæſura ſublata eſt è mundo, niſi quandoque tantùm & ſubſultoriè,

oblatis

oblatis ſacrificiis illis notis, hircisq; notis quib⁹ applicatur Hircus primarius Robur Amalek, unde Num. 24,20. *Principiũ Gentium Amalek.* Cum igitur accederet Amalek, lunarem defectũ adauxit, tetigitq; acetabulum femoris Jacob, quo fractũ eſt regnum domus David, quare cum truncarentur plantæ tempore Adami, & Amalek tetigiſſet femur Jaacobh, confirmatus eſt textus Deut. 25,17. 18. 19. de Amalek. Nam poſtremæ nominis Tetragrammati literæ ו & ה (ſi ita dicere licet) læſæ ſunt per Amalek: Ratio, quia Manus Domini tetigerat eas juxta id quod dicitur 1. Schmu 12,15. *Et erit manus Domini in vos & in patres veſtros.* Et dicitur Prov. 30, 19. *Via ſerpentis ſuper petra.* Quò pertinet locus Ex. 17, 8. *Et venit Amalek & pugnavit cum Iiſraël* ברפידים *in Rephidim*, quaſi ברפיון ידים in remiſſione manuum. Dicendum ergò, quod ſerpens primævus & Amalek ambo tetigerint duas literas ultimas וה, ita ut in Tetragrammato nihil ſupereſſet ad quòd non extendiſſent manum, niſi duæ literæ יה, ad quas Principes ſuperi accedere non audent, quia excelſæ nimis ſunt. Et propterea dicitur Exod. 17, 16. *Quia manus ſuper thronum Jah*, id eſt: tetigerunt כסא Thronum, & violaverunt eum, unde tantum remanet כס. Thronus autem Jah, ſunt duæ literæ ultimæ. Qui hoc intelligit, intelliget etiam myſterium textus זכור Deuter. 25, 17. 18. 19. & מעבר יבק Gen. 32, 22. quippe in quibus omnia continentur. Huc etiam alludit locus Pſ. 119,10. *Omnes gentes circumdederunt me, &c.* i.e. illo in loco, ad quem aditus patet Principibus populorum, quod eſt *Vav* Tetragrammati, quod vocatur יהוה in tota Lege: Unde 1. Par. 29, 11. *Tibi* יהוה *Gedulah, &c.* Et ultimus ejus apex eſt Jeſod. Dicitur igitur: *Omnes gentes circumdederunt me:* Nam circa Vav Tetragrammati circumſtant omnes Principes Populorum, ulteriùs & ad יה adſcendere nequeunt. Sed hic locum habent textus Deut. 33, 29. f. & Jeſch. 58, 14. Et ſicut dicitur: *Omnes gentes, &c.* ita dicitur Num. 24, 20. *Principium Gentium Amalek.*

lek. Hinc ille primus in exilium deportavit myſticos ex Iiſraël (i.e. ultimos Deut. 25,17.) extenditque manum ſuam ad duas literas Tetragrammati ultimas. Hinc dicitur: *Quia manum* (admovit) *ad thronum Jah*, (medietatem inferiorem, in quâ reſidet ſuperior) hinc *bellum eſt Domino contra Amalek.* Et quia ex his nondum liquet, quis, contra quem; hinc majoris illuſtrationis cauſa addit: מדר דר. Quibus detegitur locus, in quem immiſerit manum Amalek; quod patet è loco Eccl. 1,4. Item Exod. 3,15. Hinc conſtitutus eſt textus זכור Deut. 25, 17. ſicut Pſal. 137,7. Quo intellecto, intelligere poteris quod decreverunt Prophetæ duobus in locis. Nempe Obadjah Proſelytus Edomiticus in Prophetia de Edom c. 1, 21. & Sechari 14, 2.3.9. Et Magiſtri noſtri duas has Prophetias ordinarunt pro clauſula Pſalmorum, quæ cum ritè uniuntur, ipſum Tetragrammaton unitur. Per Jah igitur venient ſalvationes & liberationes & beneficia ſuper Iiſraëlitas: Quia dum hi in exilio ſunt, Anguſtia (ſi ita dicere licet) tangit Abraham Jizchak & Jaacobh & David, qui continentur in יָה unde neceſſum eſt ut Nomen יָה eos liberet: juxta Pſalm. 118,14. Nam ℣. 5. dicebat: *De anguſtia invocavi Jah:* i. e. quando יָה obſidentur à 70. Principibus Populorum, juxta Thren. 1, 3. invocandus eſt Jah, qui eſt locus dilatationis & mundus miſericordiæ, ad quem Principes ſuperi accedere non audent, nec gentes eorum, ſed Jaacob tantùm, qui eſt linea media & altiùs aſcendit quam Abraham & Jizchak juxta Jeſch. 58,14. Hinc additur Pſalm. 118, 5. *Exaudivit me in latitudine Jah.* E tribus enim Sephiris ſupremis, duæ nunquam manifeſtantur, ſed tertia, quæ eſt Binah, ex parte detegitur, ſed non tota. Unde Magiſtri dixerunt: omnes portas Binah datas eſſe Moſi excepta una, quæ exæquet omnes 49. Per Binam igitur duæ ſupremæ operantur, & hæc dicitur רחבות *dilatationes fluminis*, & per eam Salvatio contingit & liberatio; hinc intelligitur locus Pſalm. 118, 5. quo pertinet Geneſ. 26, 22. Et per illam, in qua myſterium quin-

quinquagenarii, exiverunt Iiſraëlitæ ex Ægypto: Et illa eſt myſterium Salvationis juxta Pſal. 118,14. Jeſch. 12,2. Nam cum Influxus Jah pertingit ad duas poſtremas, ut Tetragrammaton fiat integrum, tunc liberatio eſt plena. Jam convertimur ad locum Jeſch. 38, 11. *Dixi, non videbo Jah, Jah, &c.* cujus ſenſus hic: poſtquam dictum erat Chiskiæ, ℣. 1. *Mortuus tu, & non vives*, iſte exclamabat: non videbo mundum venturum, qui eſt mundus vitæ, nempe יָהּ. Et ſi dixiſſet, dignus ero ſaltem videre Sephiram Malchuth ultimam; nec hâc tamen ſe dignum animadvertit, quia inibi reſplendent Sephiroth, venientes à Nomine Jah, & Malchuth vocatur *Terra vitæ* quia influxum accipit à mundo vitæ, quod eſt myſterium יָהּ, in quo continetur Binah. Pergitque: *Non aſpiciā hominem ultra cum habitatoribus* חדל *mundi*; ubi ſubindicatur Adam primus, qui convertebatur & חדל ceſſabat à peccato, &c. Ubicunque ergo invenitur Jah, quamvis hoc aliàs ſit myſterium Chochmah, ſemper tamen ſubindicatur Mundus miſerationum, quæ ſunt 3. ſupernæ. Et ſi in illis aliquid Judicii reperitur, iſtud eſt in Chochmah & Binah, ſed Kether meras continet miſerationes. Quamvis autem denotetur hac voce יה mundus miſericordiæ, aliquid tamen judicii admixtum eſt, quia Chochmah & Binah ſunt principium metri Judicii, licet non perfecti, quod à Gedulah & Gebhurah demum incipit; ad quas applicantur Principes. Et ibi locum habent multa Synedria & Tribunalia. Illud tamen judicii, quod in Jah reperitur ad influendum ſaltem confert, non ad ſententiam ferendam: quia ſententiæ & decreta non niſi à Gedulah incipiunt & à Gebhurah & ſic porrò. Hinc dicitur Pſalm. 130,3. *Si iniquitates obſervaveris Jah, Adonai quis ſtabit?* i.e. Si Jah, qui eſt mundus miſerationum, obſervat iniquitates, cum nos deducimur in judicium, ut in nos animadvertat judicium Gebhuræ, quando jam traditur in manum Malchuth, qui eſt Adonai, ad exequendum;

dum; quis poterit ſubſiſtere, coram te, ô Adonai, qui es mundus judicii. Nam quando Malchuth exſuſcitatur ad executionem contra creaturas, illa exterminat à Nepheſch uſque ad carnem; ſicut dictum ad Pſ. 89,15.

Jam dicendum de illo, quod dicitur in principio Libri Jezirah: *Per 32. ſemitas mirabiles ſapientiæ exſculpſit Jah Nomen* יהוה *Zebaoth.* Ubi propterea mentio fit Nominis Jah, quia hoc eſt myſterium trium ſupremarum, qui ſunt mundus miſerationum: ſed יהוה eſt Tiphereth, locus cui adhæret Moſcheh, & locus ſuctionis Patrum: Zebaoth eſt myſterium ſuctionis Prophetarum, & via aſcendendi in Sephiras. Schaare Orah Nomine 9. in princ. ubi ſequitur ים. Vid. Soh. Vajikra 7. c. 16. 17. Vajakhel 97. c. 385. Trumah 73. 292. Achare 35. c. 139. Bam Midbar 57. 228. Balak 89. 353. Vid. ניצוצות. 23.

יהוה. 1. Tetragrammaton eſt Quintum ex ſacris nominibus, quo veluti columna ſuperiores, inferioresque Sephiroth fulciuntur, & cum Eo uniuntur ab imo ad ſummum aſcendendo, & ab Eo influxum accipiunt, à ſummo ad imum deſcendendo. Et hoc nomen ſe habet ſicut arboris truncus, cui alia Sancta nomina omnia ſupra & infra & circumcirca, ut frondes & ramos, inſerta comperimus. Et hoc unit omnes Sephiras literis ſuis, & per illud omnia creata ſubſiſtunt, & omnes Mercavæ, quæ in mundo, ſuperæ & inferæ eôdem nituntur, & omnes mundi Ordines in illud flectunt intuitum, & elementa ejuſdem & fabricæ ab illo dependent, nullâ omninò re excepta.

2. Sed Venerandum hoc, atque glorioſiſſimum Nomen multifariam in Lege ſcribitur & adhibetur. Nam plerumque ſine alterius nominis adjectione per ſe reperitur, utpote: *Et loquutus eſt Tetragrammaton; & dixit Tetragrammaton,* & alibi frequentius.

3. Per-

3. Perſæpe etiam aliud Sanctorum nominum ei anne-ctitur, ut illud Gen. 2,4. *In die, qua fecit Tetragrammaton Elohim cælum & terram.* In toto enim opere principii ſolum legitur nomen Elohim; ſed cum de creationis complemento Lex ſermonem inſtituit, ibi primum effertur Tetragrammaton Elohim. Nam quia Tetragrammaton Sephiriſticum chorum totum perficit, adunat, & complet, idcirco quamdiu adhuc in fieri eſſent res, ſcriptum duntaxat invenies nomen Elohim; ſed cum terminum conſummationemque ſortitæ eſſent nomen legitur Tetragrammaton cum Elohim. Crebrò namque Elohim vocatur Nomen Adonai, quare & ipſi Adonai illo tempore appellatio Elohim congruit. Cum igitur combinatur יְהֹוָה אֲדֹנָי quod eſt myſterium יְהוִה אֱלֹהִים omnia ſunt in perfectiſſima integritate. Quod conſiderantes priſci; (inquiunt) mundum creavit per metrum judicii, cumque illum judicii metro conſiſtentiam ſervare non poſſe cognoſceret, menſuram miſericordiæ judicii dimenſioni adjunxit, juxta illud Gen. 2,4. *In die qua fecerat Tetragrammaton Elohim Cælum & Terram.* At alibi dicit Scriptura Jeſch. 40,26. *Levate in excelſum oculos veſtros & videte,* מִי *creavit iſta.* i. e. Ille, qui vocatur *Mi, creavit iſta,* quod eſt myſterium primæ diei, myſterium Binah; à quo uſque ad diem Sabbathi ſunt 6. dies, in quibus creata ſunt omnia. Et huic voculæ מִי, quæ ſupra eſt, correſpondet vocula יָם inverſa, quæ infra. Et מִי eſt principium involvendi Nomen אלהים in myſterium Tetragrammati. Nam Binah ſcribitur יְהוִה ſed legitur punctis אלהים, quæ ambo ſunt myſterium רז מִי & רז יָם de quo Eccl. 1, 7. Et ex hac menſura מִי qua Elohim veſtitur per Tetragram. Gebhurah accipit judiciū & propterea vocatur Elohim abſolutè. Ab his duabus autem & menſura Adonai accepit nomen Elohim, & veſtitur veſte ejus; & hoc modo creatus eſt mundus per myſterium יְהֹוָה אֲדֹנָי. Invenies autem ambo illa Nomina יְהוִה

אלהים in unico יהוה, nempe Tetragrammaton in literis, & Elohim in punctis. Sicut cum dicitur הוא האלהים " *Tetragrammaton eſt Deus*, ubi verè & diſtinctè hæc nomina proponuntur, tam juxta literas, quam juxta puncta. Et in hâc quidem phraſi יהוה הוא האלהים Tetragrammaton eſt Elohim, reſpicitur Juſtitia ſuperior & juſtitia inferior, ut Deut. 4, 39. ubi verba *in cælis* juſtitiam ſuperiorem; & *in terra* juſtitiam inferiorem denotant, ut omnia reducantur ad יהוה אדני. Hinc diſcimus, quod menſura Adonai in creatione mundi veſtiverit menſuram מי, quæ eſt Binah; & hæc, tanquam Juſtitia ſuperior cum Gebhurâ & cæteris Sephiris immittebat vires ſuas in Nomen Adonai, ut veſtiretur Nomine Elohim, & crearet mundum, juxta Geneſ. 1, 1. Quia autem Nomen Elohim aliquando defectivum eſt, cum ſcilicet nudè ponitur; aliquando plenum & integrum, cum habet appoſitum Nomen Tetragrammaton: hinc antequam perfecta eſſet creatio adhibetur Nomen Elohim; ſed poſtquam abſoluta eſſent omnia, reperitur יהוה אלהים. Et huc pertinet locus Exod. 4, 11. מי ישום אלם *Quis poſuit*, אלם (communiter *mutum?*) הלא אנכי יהוה *annon Ego* יהוה. Ubi ſubindicatur nomen אלהים. Si enim ex iſto tollas duas literas Tetragrammati יה, remanet אלם. Defectus ergo τῶ Elohim ſuppletur per Tetragrammaton; unde illud Majorum: Nomen plenum adhibetur, de mundo plenè abſoluto. Totum autem myſterium unionis conſiſtit in יהוה אלהים: unde Deut. 6, 4. *Audi Iiſraël*, יהוה אלהינו, יהוה *eſt unus*. Ubicunque igitur in Lege occurrit יהוה אלהים, ibi ſcito nomen eſſe plenum: & quicquid occurrit in illo textu in quo nomen hoc plenum extat, omnes menſuras perfectè habet, menſuram nempe judicii & menſuram miſericordiæ: ut reperies in creatione Adami primi, ejuſque judicio & ejectione & ſimilibus. Unde Deut. 32, 4. *Petra perfectum opus ejus.* Id eſt: Ille qui judicium exercet non ex rigore & crudelitate hoc fa-

facit, ſed *opus ejus perfectum eſt*, ubi vox תמים eſt quaſi תאומים geminationem & duplicitatem involvens & in ſupernis phraſis honoratior תמים, in inferioribus autem תאמים adhibetur, ut Exod. 26, 24. Infra enim duo apparent, res ipſa & oppoſitum ejus, quod pro & quod contra: ſed in ſupernis omnia ſub uno ſunt conceptu, tam quod pro, quam quod contra; nullum quippe ibidem eſt odium vel amor, nec proſopolepſia, ſed משפט ſeu dijudicatio vera. Hinc dicit textus: תמים geminatæ ſunt operationes ejus, id eſt, conſulit primum judicium & miſericordiam, deinde fert ſententiam; quod ipſum eſt משפט אמת dijudicatio legitima. Quod autem in textu Deuter. 32, ỷ. 4. ulterius additur: *Nam omnes via ejus Miſchpat*; notandum, quod Judicium, quod Hebraicè profertur Miſchpat ex Din, i. e. omnimodo judicio & miſericordia componitur: Judicium namque Miſchpat ad metrum Jacob pertinet; qui eſt linea media & ille vir integer inter duo tabernacula habitans, tabernaculum ſc. Abrahæ & gratiæ, tabernaculumque Iſaac omnimodi judicii; ut ſcribitur Pſalm. 99, 4. *Miſchpat & Zedakah in Jaacob tu feciſti.* Confer Jirm. 10, 24. ubi dicitur: *Corripe me Domine, veruntamen in Miſchpat.* Ubi particula אך diviſionem & disjunctionem infert, q. d. in medietate menſuræ Miſchpat, quæ eſt Cheſed, *ſed non in ira tua*, quæ eſt altera medietas τῦ Miſchpat. Unde Miſchpat dependet à Jaacob, qui eſt pater 12. tribuum, novitque magnam filiorum miſeriam, cum judicio ſubmittuntur, unde miſericordiam pro iis exorat & juſtitiam. Quod autem dicitur Jeſch. 5, 16. *Et exaltabitur Dominus exercituum in Miſchpat, & Deus Sanctus Sanctificatur in juſtitia*, hunc habet ſenſum: cum exaltatur Miſchpat, tunc judicium reponitur in menſuram El, i. e. Cheſed, ſuperiùs conſtituta, illa venit & exercet Zedakah æquitatem, & Miſchpat tranſit. Huc pertinet etiam locus Pſal. 89, 15. *Zedek & Miſchpat habitaculum ſolii*

lii tui. Quia Zedek aliquando eſt Din, prout influxum accipit: unde dicitur quod Zedek ſit judicium magnum & grave: ſed, quando Miſchpat cum eâ combinatur, tunc thronus diſponitur miſericordiâ: & cum exaltatur cum Miſchpat & pertingit ad *Cheſed*, & *Emeth*, tunc omnia fiunt miſerationes magnæ; & huc pertinet quod annectitur, *Cheſed & Emeth præcedunt facies tuas*, Confer Thr. 5, 21. ubi כקדם, *ſicut ante*, & Mich. 7, 20. *à diebus anterioribus.* Sic typicè תקיעה rectus buccinæ clangor Tetragrammaton; תרועה clangor altiſſimus buccinæ, Elohim deſignat, ſed clangor baſſus cum clangore alto, ſunt judicium & miſericordia: & hoc facile accipitur è Pſal. 46, 7. *Aſcendit Elohim per altum buccinæ clangorem, Tetragrammaton per vocem Tubæ.* Sed Num. 10, 5. dicitur: *Clangetis ſono baſſo & alto & proficiſcentur.* & v. 7. & quando congregare facietis congregationem, clangetis ſono baſſo, ſed non alto. Ex his omnibus patet, quod יהוה אלהים denotet perfectionem Sephirarum in judicio & miſericordia conſtantem.

4. Nonnunquam autem Tetragrammaton junctum nomini Adonai legimus: idque bipartitè. Plerumque enim Tetragrammaton præcedit, & ſubſequitur Adonai: juxta illud Habac. ult. 19. *Tetragrammaton Adonai fortitudo mea.* item Pſalm. 68, 21. item Pſal. 141, 8. Ad hoc tamen aures adhibe, quoties ejusmodi bina nomina junctim ſcriptura commemorat, nominis Tetragrammati ſonum in יי Elohim transferri: nam & iiſdem, quibus & nomen Elohim, legitur punctis; quo ſubindicatur Binah, quæ intercedente Tetragrammato Regno oraculove Adonai annexa eſt. Harum autem dictionum nexu influxum à ſupremo exordio per totum Sephiriſticum ordinem in Adonai immanare deſignatur.

5. Sed cum Adonai præmittitur Tetragrammato utpote Gen. 15, 2. *Adonai Tetragrammaton* (prolatum Elohim) *quid dabis mihi, &c.* item Deut. 3, 24. c. 9, 26. &c. Tunc ab imis

imis exorſi ea, quæ altiùs, ad *voluntatis* uſque originem petimus. Nam per אדני ידוד Sephiræ aſcendunt & uniuntur invicē, tanquam aſpirantes ad locum lucis ſupernæ. Nomen Adonai enim aſcendere deſiderat & adhærere Sephiræ Binah, quæ vocatur ידוד cum punctis Elohim: qua voce præmiſsâ denotatur influentia Binæ, quæ deſcendit per canales, uſq; ad nomē Adonai, & tunc toti mundo benedicitur. Nec à memoria effluat per ידוד Adonai ſemper juſtitiam altiorem, & Schechinam ſupernam ſimul & juſtitiam inferiorem & Schechinam inferiorem deſignari; quæ dum colligantur in unum, tunc univerſa machina opibus omnique bonorum largitate reficitur. In quod vergit illud Zach. 14, 9. *Erit Tetragrammaton unus, nomenque ejus unum.*

6. Nonnunquam etiam Tetragrammaton legimus additum nomini *El*, i.e. Deus ut illud Pſalm. 118, 27. *El Tetragrammaton & luceat nobis:* quod quidem ſic jungitur, ut intelligatur, ſublimiori Cheſed ſeu gratia magnisque miſericordiis illo tempore totam mundi fabricā regi, omni protinus rigore, & adverſario ſecluſo. Et tunc Sephiriſtica luminaria miram præ ſe ferunt perfectionem, cœli ſerenantur, & terra fulgenti lumine gaudet. Nam El eſt Cheſed ſuperna, & abhinc Influxus Cheſed immittitur in Abraham, unde de hoc Gen. 21, 33. *Et invocavit ibi in Nomine Domini El ſeculi:* quoniam tunc menſuram Cheſed accipiebat pro portione ſua, eique adhærebat: Unde nos dicimus in benedictione: Scutum Abraham, El excelſe, qui retribuis beneficia. Conf. Gen. 14, 19. Jamque & ידוד eſt nomen miſerationum, & quamvis in eo aliquantulum judicii ſit, id omne tamen continetur in miſericordiâ. Et ſicut in ידוד אלהים, Tetragrammaton reſidet ad judicandum creaturas per miſericordiam & rigorem, prout cujusque natura requirit; ita in אל ידוד omnes Sephiræ ſunt in lætitia & perfectione, omnesque accipiunt benignitatem è ſupernis juxta Pſalm. 118, 27. Et iſta duo nomina ſola etiam

repe-

reperiuntur in 13. menſuris miſerationum Exod. 34, 6. quia ſolam gratiam referunt. Unde dixerunt majores: Fœdus pactum eſt ob 13. menſuras miſericordiæ, quæ non redeunt inanes. Et quia El refertur ad Abraham; יְהוָה autem ad Jaacob, quorum ille benignitatem, hic miſerationem deſignat: hinc patet, quod cum nominatur in Scriptura אֵל יְהוָה, menſura Jizchak, & terror Elohim planè abſit.

7. Scribitur & interdum Tetragrammaton cum nomine El, atque Elohim, quemadmodum Pſal. 50, 1. *Pſalmus Aſaphi: El, Elohim Tetragrammaton locutus eſt & vocavit terram.* Conf. Jehoſch. 22, 22. Dum igitur hæc ſic jungi cernis ſublime triumvirale prætorium ſuper ſolium ſedet, & pro cujusque operis neceſſitate mundi machinam dijudicat, ſive in bonum, ſive in malum, ſive in mortem, ſive in vitam. Nam El eſt Cheſed, pro iis, qui eâ digni ſunt; Elohim eſt retributio & pœna pro iis, qui eâ digni ſunt; & יְהוָה eſt æquitas vera pro iis, qui eá promerentur. Unde tria illa nomina continent omnia, Miſchpat ſeu æquum; Rachamim ſeu miſerationem, & Din ſeu rigorem. Et Teſtimonium illud magnum, quod fecerunt Filii Ruben, & Gad, & dimidia tribus Menaſche, altare nimirum trans Jordanem, Jehoſch. 22. 22, hunc habet ſenſum: Si fecimus altare pro nuda memoria, influant in nos benedictiones & beneficia per menſuram El, quæ teſtis ſit intentionis noſtræ. Si vero extruximus illud pro Sacrificiis, &c. Elohim ſit teſtis & judex, & puniat nos ob grave hoc delictum: ſed יְהוָה, quæ eſt linea media, mediatrix, judicium temperet ſecundùm intentionem noſtram, ſive pro præmio, ſive pro pœna. Tria enim hæc nomina ſunt Gedulah, Gebhurah & Tiphereth. Eodem modo in deſcriptione creationis mundi Aſſaph Pſal. 50, 1. tria hæc adhibet nomina. Deus enim creaturus mundum triplici veſtium ſpecie amictus erat; quarum una, veſtis miſerationum magnarum, altera veſtis judicii perfecti; & tertia veſtis

ſtis media, è miſericordia & rigore conſiſtens; quæ omnia ex ipſo creaturarum myſterio proveniunt, quarum aliæ creatæ ſunt in miſericordiâ; aliæ in rigore abſoluto; aliæ in judicio & miſericordia. Et ſicut ſe habuit ſapientia illa & benignitas, miſericordia & judicium in illarum formatione, ita eadem attributa ſe habent in creaturarum gubernatione: quandoque enim cum iis procedit in miſericordia abſolutâ; quandoque in omnimodo judicio; quandoque in ambobus. Et huc pertinet myſterium trium librorum, qui aperiuntur die Novi anni, quorum unus eſt Juſtorum; alter impiorum; & tertius mediorum; qui correſpondent nominibus אֵל אֱלֹהִים ידוד. Quæ omnia, quando in Scripturis occurrunt, probè ſunt conſideranda.

8. Quandoque etiam Tetragrammaton ſociatum reperitur cum voce *Zebaoth*, ut ידוד צבאות, non quidem in Lege, ſed in Prophetis & Hagiographis, ut 1. Schmu. 15, 2. Jeſch. 22, 15. &c. Pſal. 46, 8. &c. Quo in caſu ידוד exequitur judicata Tribunalis ſuperni tam in bonum quàm in malum creaturarum: ſicut in caſu trium Nominum אֵל אֱלֹהִים ידוד ſententiæ denotatur publicatio. Res autem declaratur loco Jeſch. 5, 16. *Et exaltavitur Dominus Zebaoth in Miſchpat.* Iſtam autem executionem Tetragrammaton Zebaoth inſtituit per Adonai, juxta Deut. 16, 18. *Judices & apparitores, &c. Et judicabunt populum judicio Zedek*; Et Jechesk. 1, 19. *Cum irent animalia, ibant & rotæ juxta illa.* Ubi animalia correſpondent Judicibus; rotæ autem apparitoribꝰ. Judicii autem executio fit per *Zedek*, quod eſt *Adonai*. Cum igitur Deus ſententiam pronunciat contra Iiſraëlitas, & Nomini ידוד צבאות videtur, illos non poſſe ſupportare pœnam illam; tunc hoc ipſum Nomen Tetragrammaton Zebaoth elevatur, ut benevolentiam & miſericordiam procuret è ſupernis, ut leviores fiant anguſtiæ Iiſraëlitarum; & judicium remittitur in menſuram El, quæ eſt Cheſed; & miſericorditer agit cum Iiſraëlitis, & tri-

 bulatio

bulatio atque pœna mitigatur; & quamvis haud eo digni ſint illi, tamen id quaſi per eleemoſynam fit, quod patet è myſtico illo Jeſch. 5, 16. *Et exaltabitur Dominus exercituum in judicio. Et Deus Sanctus Sanctificatur per* צדקה *miſericordiam.* [Prophetæ ergò redarguebant Iiſraëlitas per nomen יהוה צבאות tanquam per teſtes: unde illi digni declarabantur bono vel malo.] Quæ omnia niſi fierent, præ oſoribus Iiſraëlitarum nemo ex his reliquus eſſet, qui effugeret. Unde Jeſch. 5, 16. reperitur vox צדקה. Et hoc ipſum eſt quod ſcribitur Dan. 9,7. *Tibi Domine, tribuenda eſt* צדקה ἐλεημοσύνη *miſericordia.*

9. Aliquando reperiuntur juncta tria hæc Nomina, ut Pſal. 80,20. יהוה אלהים צבאות *Domine Deus exercituum converte nos; illumina faciem tuam & ſervabimur.* It. Pſal. 84,9. Quibus locis indicatur, quod menſura Cheſed & miſericordiæ; item rigoris & terroris ambæ veſtiantur ſuo loco: nempe Tetragrammaton in Nezach; & Elohim in Hod; quia utrobique reperitur Zebaoth. Et quatuor hæ menſuræ quatuor induunt veſtes Nomini El-chai. Et Zebaoth tria involvit, Nezach ſcil. Hod, & Jeſod. Cum ergò textus dicit: *Tetragrammaton Elohim Zebaoth;* repræſentantur quinque Sephiræ, quarum duæ ſunt Tetragrammaton, & Elohim; & Zebaoth tres; nempe Nezach, Hod & Jeſod. His omnibus veſtitur Adonai, ſive hæ ſint veſtes *ſalutis*, ſive *vindictæ*, prout judicium id exegerit.

10. Tu igitur, fili mi, cum orando pronuncias dictum aliquod Scripturæ, attende ad voces illas, ut intelligas eas, ſciasque coram quo conſiſtas, & ad quam Sephiram intentionem dirigas, & quo nomine invoces; atque ſic acceptus eris & invenies gratiam & intellectum bonum in oculis Dei & hominum.

11 Jam porrò ſcias, Nomen Tetragrammaton radicem eſſe & fundamentum omnium divinorum Nominum, quæ omnia ipſi implicantur; unde omnes Sephiroth ſupernæ per

per illud ordinantur, omnesque gradus mundi excellentes, ſecundum ſpeciem ſuam, & omnia vehicula tam ſumma quàm ima ab illo repræſentantur. Imò & literæ & puncta ab hoc nomine dependent: & quicquid cogitatur vel dicitur in eo conſiſtit, quod benedictum ſit in æternum. Nec putes, hæc credenda ſaltem eſſe, citra adductas rationes; tradita enim quidem ſunt, ſed ita ut ubique è Lege allegari queat demonſtratio, modis admirandis. Jam igitur accingemur ad explicandas iſtius Tetragrammati literas.

12. Illarum prima eſt י, quæ eſt punctum intellectuale & formale, quod nulla creatura intelligit; quia abſconditum eſt ab oculis omnium viventium, ita ut homini non liceat meditari ſuper eô; cum credendum tantum ſit, quamvis non intelligatur, nec comprehendi queat natura ejus & vera ipſius eſſentia. Vocatur autem myſticè פליאות חכמה *Mirabilia vel occulta ſapientiæ*, & de eâ dicitur: Chagiga f. 13. 1. *Quæ occulta ſunt tibi, ne inquirito, & quod tectum eſt tibi, ne inveſtiga.* Eadem quoque vocatur תעלומות חכמה Abſconſiones ſapientiæ; & de eâ dicitur Ijob, 28, 21. *Et abſcondit ſe ab oculis omnis viventis.* Et ab iſto abſcondito conditus eſt mundus. Eadem Litera vocatur רצון באין גבול Arbitrium illimitatum. Item מחשבה *Cogitatio, Idea*; & de eâ dicitur Pſal. 92, 6. *Valdè profundæ cogitationes tuæ.* Item: Eccl. 7, 25. *Profundum profundum, quis inveniet illud?* Hæc enim litera refertur ad Sephiram ſecundam, quæ dicitur Chochmah. Kether autem non adumbratur, niſi in apice tantum literæ Jod, in quantum involvit myſterium Æn-Soph.

13. Litera ſecunda eſt He, myſterium Binah, quæ continetur in Linguâ & in ore. Et in Binâ comprehenditur omnis Vita, & ab Eâ proveniunt omnes Sephiræ infra ipſam viventes, prout & ipſa provenit ab iis, quæ ſupra eam ſunt: de quâ ſuo loco.

14. Litera tertia eſt Vav, quæ pro valore ſuo continet

ſex Sephiroth; tres nempe medietate ſua ſuperiore, & tres inferiore: quarũ illæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth: hæ; Nezach, Hod & Jeſod. Et hæc litera ſtat loco totius Nominis.

15. Litera quarta eſt He, & Sephirah ultima Malchuth, quæ eſt myſterium unitatis Dei, & in illa ædificata & firmata eſt fides, nempe de unitate creatoris. Ab iſto He deorſum, ſequitur ſeparatio; quæ declaratur per myſticum illud Gen. 2, 10. *Et fluvius egrediebatur ex Eden ad irrigandum hortum: & inde dividebatur, & erat in quatuor capita:* quæ ſunt myſterium quatuor caſtrorum Schechinæ. Unde patet, quomodo Tetragrammaton ordine contineat omnes decem Sephiroth.

16. Ut jam porrò ſcias, quomodo Tetragrammaton contineat omnia divina Nomina; nota, quædam illorum ſeſe ad ipſum habere ad inſtar radicum, quædam ad inſtar ramorum; quædam autem eſſe ſupra in cacumine ſtipitis: Nomen autem hoc proprium conſiſtit in medio, & vocatur Linea media. Nam

17. Jod repræſentat nomina duo. Et apex quidem illius ad ſuperna reſpiciens refert Lucem illam magnam, primitivam, profundam; exiſtentiam primitivam in ipsâ naturâ veritatis ejus, quæ vocatur אריך, item אין גבול interminatum: & אין Non reperibile, ob nimiam deliteſcentiam, qua latet omnia entia tam ſumma quàm ima, quorum nullum de eo quicquam valet intelligere. Et ſi quis quærat, quid ſit? reſpondetur: אין ־ *Non:* quaſi regerereretur, Non poſſe dici de eo quicquam. De hoc dicitur: Ab uno cœlorum limite ad alterum inquiras, ſed ne inquiras quid ſupra, quid infra. Hic eſt apex hujus literæ ſupernus, quo denotatur illud ־ Non, quod negat omnem apprehenſionem, omnemque ſcibilitatem, quod ſaltem credatur rem ita eſſe, & notionem ejus non poſſe attingi niſi à ſe'ipſo. Hinc vocatur אריך, quod habet ſignificationem exiſtentiæ, quæ tamen exiſtentia ſaltem ſcitur ab illo. Hinc dicitur אריך cum Aleph, ut אקום ſurgam, ארע ſciam,

ſciam, אבין intelligam, אעשה faciam, אבא veniam, vel indefinitè ſurgo, ſcio, &c. & denotat rem, quæ conſiſtit in ipſeitate veritatis ſuæ. Hinc vocatur אדיד *ſum*, i. e. Ego ſolus ſum, qui ſcio exiſtentiam meam. Huic nomini nulla tribuitur litera per ſe, quia à nemine æſtimari poteſt, vel aſſimilari, vel conceptu formari, ne quidem ſub forma demonſtrabili literæ alicujus notæ. Et quia Nomen אדיד in profundo ut principium exiſtendi eſt miſericordia magna, quæ ſubjugat omnes autores graviorum judiciorum, hinc vocatur אל, deque eo dicitur Jeſch. 40, 18. *Et* אל מי *aſſimilabitis El.* i. e. Etiam in figuris literarum, quæ denotant ipſam exiſtentiam, non eſt ei ſimilitudo literæ alicujus notæ, quæ demonſtrare ipſum queat: tantummodo litera Binah eam deſignat & de eo teſtatur; unde dicitur: ad מי aſſimilabitis El; nam à potentia Binah, quæ vocatur מי, ſimilitudinem aliquam exiſtentiæ ejus poſſumus deſumere, à nulla re alia. Hic eſt apex literæ Jod, qua denotatur natura ſuperna omni termino & æſtimatione carens.

18. Ex iſtius apicis myſterio prodit litera Jod, quæ vocatur Chochmah, arbitrium illimitatum; & hoc eſt myſticum illud Ijob. 28, 12. *Sapientia à* אין *Non invenietur.* Nam אין eſt Sephirah prima, & Chochmah ſecunda; & hæ duæ continentur in literâ י, ſuntque nomina אדיד & יה.

19. Litera ſecunda Tetragrammati ה, ad Binah refertur, quæ eſt faſciculus novem Sephirarum, imò decem Sephirarum; quia connectit tres ſupernas cum ſex ſequentibus; imò & decimam Malchuth, quando illa unitur cum Jeſod; vel vice versâ. Nomen huic appropriatum, eſt Tetragrammaton cum punctis Elohim, quia Gebhurah, quæ vocatur Elohim, provenit è Binah; exempla ſunt in Chab. 3, 20. Gen. 15, 2. &c. Et hoc nomen denotat miſericordiam & judicium. Et ab Ea proveniunt Poteſtates Judicii. Initiumque judicii inter Sephiras eſt Binah. Aliquando tamen Binah vocatur יה,

quatenus duæ hæ literæ deſignant tres ſupremas §.17.18.19. & tria earum Nomina, modo expoſita.

20. Litera tertia ו denotat ſex illas Sephiras, quæ tres ſupremas ſequuntur. Eſtque myſterium unionis omnium Sephirarum, ſuperiorum & inferiorum: & aſcendit uſque ad Kether, deſcenditque uſque ad Malchuth; omnesq; eidem adhærent, quædam ſupra, quædam infra, quædam ad dextram, quædam ad ſiniſtram; ipſa autem vocatur Linea media. Nomina ad illam pertinentia ſunt ſex ſequentia: אל in Cheſed; אלהים in Gebhurâ; יהוה in Tiphereth; יהוה צבאות in Nezach; אלהים צבאות in Hod; אלהי in Jeſod. Et quia Nomen אֵל etiam referri ſolet ad Kether; nec non Cheſed etiam vocatur Gedulah; & יָמִין dextra; hinc aliud huic correſpondet nomen, nempe אלוה; quod extat Chab. 3, 3. אלוה מתימן quaſi à dextra venire diceretur. In his tribus nominibus Deitatis ſignificationem involventibus mira reperies: Nam אֵל quidem eſt Nomen Cheſed; ſi autem eidem addas dimidium Tetragrammaton, nempe יה, inde fiet אלהים menſura Judicii: ſi verò apponas alteram ejuſdem medietatem וה habebis אלוה. Huc pertinet Pſalmus 150. in cujus initio tria hæc nomina pariter exhibentur: nempe Nomen אל expreſſè ponitur; ut & הללו: deinde medietatem primam Tetragrammati habes in prima amplificatione vocis הללו nempe הללויה; alteria medietas extat, in amplificatione altera הללוהו *laudate eum.* Ubi & aliud myſterium, quod abhinc ſemper adhibetur הללוהו. Aliquando etiam occurrit אלה ſine Vav. Hinc autem vides quod Tetragrammaton ſit radix & fundamentum cœterorum Nominum omnium; multò magis cognominum; & ulteriorum etiam horum cognominum agnominationum: imò multò magis reliquarum proſapiarum terræ, quæ linguis efferri ſolent.

21. Litera quarta eſt He ultimum, ad Malchuth pertinens; quæ eſt Dominium & Schechinah & Sapientia poſterior,

rior,& Adonai. Hoc nomen eſt myſterium perfectæ unitatis, & Lapis (Aquæductus) Iiſraëlis varias delicias & bona, & magnificentiam & liberationem & redemtionem ad iſtos devehens. Et illa ſemper habitat inter Iiſraëlitas, etiam in exilio eorum juxta Exod. 25, 8. ſupra hanc autem in fine octo Sephirarum eſt Lapis alius pretioſior margaritis, qui ambit ſeptem Sephiras infra ſe locatas, & propterea vocatur Lapis סוחרת à circundando Eſth. 1, 6. quia quod Hebr. eſt סביב circumcirca, Chald. eſt סחור. Et hæc eſt Binah. Schechinah autem vocatur Lapis דר & eſt דירה נאה Domicilium pulchrum. His correſpondebant duo lapides Ephod, lapides mnemonici pro filiis Iiſraël juxta Exod. 28. 9. 12. ubi ſex nomina in uno fuerunt, nempe quæ fuerunt digna, quibus honoraretur Schechinah in mundo hoc; & hæc eſt gemma Dar: quæ autem fuerunt digna quibus honoraretur gemma altera perfecta Sochæreth, qui eſt mundus venturus, ſculpta fuerunt in altero. Et ſicut duæ hæ menſuræ vocantur duæ gemmæ, ita eædem ſunt duo Hehin; item una eſt Zedek ſeu Juſtitia ſuperior, altera inferior; de quibus Deut. 16, 20. ubi ſenſus eſt, perſequere Juſtitiam inferiorem, ut dignus fias ſuperiore; quæ eſt vita mundi venturi. Confer Prov. 21, 21. Utraque etiam vocatur Elohim; illa quidem literis Tetragrammati, & hæc literis ordinariis. Unde 1. Reg. 18, 39. bis eadem repetitur exclamatio de utraque hâc. Eædem ſimul extant Chab. 3, 19. vel ubi vice versâ leguntur Gen. 15, 2. 8. Hæc ergò litera ultima continet omnes Sephiras ſe ſuperiores; & vocatur Adonai, quia eſt *Dominator univerſæ terræ* Jehoſch. 3, 13. Pſ. 97, 5. Sech. 4, 14. 1. 6, 5.

22. Ex his omnibus monendus es, ſi pronuncias Tetragrammaton, te ore tuo aſſumere omnia Nomina Sancta totumque mundum cum plenitudine ſua. Unde intelliges myſterium Præcepti illius Exod. 20, 7. *Non aſſumes Nomen Tetragrammaton Dei tui, in vanum.* Quomodo enim creatura aliqua humilis

atque

atque viliſſima lingua ſua ſuſtinebit Dominum illum magnum, quo portantur omnes exercitus ſupra & infra? præſertim ſi ad futilia adhibeatur. Si autem mentio ejuſdem occurrit, tenemur laudare atque exaltare illud, juxta Deut. 32, 3. *Nomen Tetragrammaton invocabo: date magnitudinem Deo noſtro.* Cum enim homo effert Tetragrammaton, linguæque ſuæ motu literas ejuſdem motitat, hoc ipſo commovet mundos in celſiſſimis, omneſque angelorum exercitus in ſupernis gradum ſiſtunt, interrogantes ſeſe invicem: quare mundus concutitur? ubi reſpondetur: quia impius ille N. prolocutus eſt nomen expoſitum, illudque motitavit labiis ſuis; ad cujus commotionem commoventur omnia Nomina & cognomina inde dependentia, hinc commota ſunt cœlum & terra. Ubi porrò ſubjungitur quis eſt impius ille, qui mundum concuſſit prolato Nomine hoc magno in vanum? annon eſt malignus ille, qui commiſit peccatum illud N. die N. quique itidem ſic vel ſic peccavit die N? Hâc ratione in causâ eſt iſte, ut commemorentur omnia peccata ejus? ſicut enim, cum agitatur arboris cujuſdá ſtipes medius, omnes ſimul rami motitantur atq; folia: ſic prolato hoc Nomine omnes exercitus commoventur tam ſuperni quam inferni, quia omnes ab illo dependent. Sed hæc intelligenda ſunt de locis, extra Templum. Sacerdos enim in Sanctuario proferebat illud, atque tunc omnes exercitus mundi exhilarabantur, & influentiam acccipiebant: quia ille in ordinem redigebat canales & benedictionem emittebat in omnes mundi incolas.

23. Jam docendus es, quomodo Nomen hoc magnum atque Sanctum Tetragrammaton iſtum gubernat mundum potentia ſua magna: & quomodo omnia Nomina Sancta, ipſi adhæreant; item qua ratione reliqua cognomina, e. g. רחום miſericors, חנון benignus, & ſimilia ſeſe habeant veſtium inſtar, quibus veſtitur Rex iſte. Veſtes enim regiæ non ſunt partes Regis eſſentiales, ſed inſtrumenta ſaltem & habitus, pro in-

indumento & defenſione ejuſdem. Aliquando enim Rex induit veſtes ornamenti & regni, ſi ſcilicet in quiete ſit & ſecura tranquillitate, omnibus regionibus ejus in pace conſtitutis, ut nec adverſarius ullus, nec ullum præſto ſit infortunium. Tunc Rex lætatur cum miniſtris ſuis, induitque veſtes pulchras & ornatur monilibus; & habitu pretioſo. Quandoque autem bellis infeſtatur undique, & qui irrunt in Regnum ejus, terram undique diripiunt & vaſtant. Tunc Rex alias induit veſtes, quales ſunt loricæ, galeæ, ſcuta, gladii, arcus; & omnes ſervi ejus trepidant, donec tranſeat indignatio, vel Rex vindictam ſumſerit ab adverſariis ſuis, expleta in iis voluntate ſua. Interdum etiam Rex in domo ſua reſidet, & neminem ſecum habet de exercitu, vel equitibus ſuis, ſed domeſticos ſaltem, quales ſunt fratres, filii, uxor, & cognati ejus: tunc aliquas deponit ex illis veſtibus, quibus præſentibus principibus & miniſtris ſuis indutus erat. Tunc omnes domeſtici ejus vident eum, formamque ejus planè aliam, quam cum tot veſtibus eſſet involutus: & tunc varia cum iſtis exequitur negotia, nec occultatur ab iis, ſicut veſtitu implicitus erat, in conſpectu populi. Domeſticos enim ſuos non aliter æſtimat, ac aliqua membrorum ſuorum, nec curat, ſi coram illis aliqua exuit. Aliquando autem Rex ſolus plane eſt ſemotis etiam domeſticis, nec ullo præſente niſi Reginâ: ubi nec pudet ipſum & cæteras veſtes tollere, quod non faceret in præſentia cæterorum domeſticorum.

24. Sic cum vult miſereri & parcere mundo, veſtitur veſte Cheſed & Clementiæ: & tunc Tetragrammaton producit vexillum Cheſed, inque eo effigurat nomen אֵל, tunc locum habet textus Num. 2, 2. ſequiturque gratia, Deusque lætatur cum creaturis ſuis juxta Pſal. 104, 31. & huc pertinet Gen. 21, 33. item *El Rex ſedet ſuper throno miſericordiæ*: item: Ex. 34, 6. & Deut. 4, 31. & Pſ. 95, 3. ubi ſenſus eſt, quod Cheſed major ſit quam Elohim i. e. judicium. Item Gen. 22, 1. ubi

ſenſus: Et præſes judicii נֹּסָה, i. e. dabat ſignum & vexillum in manum Abraham, nempe menſuram אֵל, juxta ſenſum loci Jeſch. 62, 10. Confer etiam Exod. 3, 6. ubi non dicitur & Deus Jizchak, quia Judicium ſubjectum erat gratiæ, & vexillum Jizchak traditum erat in manus Abraham.

25. Cum Deus autem iraſcitur mundanis ob peccata eorum, tunc producit inſtrumenta indignationis ſuæ, inque horum vexillo exarat nomen אלהים, atque hinc ſeſe exſerit judicium atque vindicta. Huc pertinet Pſal. 68, 2. & Num. 10, 35. item Jeſch. 63, 1. c. 59, 17.

26. Sed cum Deus mundanos citat ad judicium, veſtes medii generis induit, è judicio & miſericordia conſtantes, atque mixtas, producitque vexillum à quo omnia dependent, in quo depingit nomen יְדוָד. Ubi tamen ſæpe miſericordia prædominatur juxta Ex. 34, 6. *Tardus ad iram & multus miſericordiâ & veritate.* Ubi hic eſt ſenſus: cum homo peccat, Deus non ſtatim punit, ſed expectat, an velit converti; ſic *tardus* eſt *ad iram:* ſi non convertitur, judicio ſubditur; ſed tamen ut *multa tum ſit miſericordia*, i. e. aliquid ſaltem ſubſit rigoris, quod tamen ad miſericordiam inclinet, ſi aliquid ſaltem boni reperiatur in eo: Sin minùs; judicium conſummatur, tunc additur mentio *veritatis*; verè enim pœnæ ſubmittitur. Unde dicere ſolemus: *Benedictus ſit judex veritatis.* Hoc ipſum judicium, aliquando dicitur מִשְׁפַּט יְדוָד ut Jeſch. 33. 22. Jirm. 10, 24. Jeſch. 3, 14. aliquando מִשְׁפַּט אלהים Pſ. 76, 10. it. Pſal. 75, 8. Eccl. 12, 14. Quorum poſterius effectum judicii rigoroſum, prius mitiorem deſignat. Et hoc generale eſt, quocunque nomine vel cognomine vocatur Tetragrammmaton, eo ipſo demonſtratur, quâ viâ Deus agat cum creaturis ſuis, & quibus veſtibus indutus ſit.

27. Ut porrò intelligas illud, quod dixerunt Majores noſtri: Nomina Sacroſancta delere eſſe prohibitum; ſed delere reliqua cognomina, eſſe conceſſum; ſcito, quod Nomina Sacro-

Sacroſancta indelebilia, e.g. אריד & אלהים & אל & אלוה & שדי, &c. inhæreant Tetragrammato, ipſique ſint propinqua; & illa Nomina ſunt inſtar catenæ, cui adhærent Principes ſuperi: ſed reliqua cognomina, quæ delere licet, ut רחום miſericors, הנון gratioſus, חסיר benignus, סולח condonans, &c. ſunt veluti vaſa Nominum Sacroſanctorum, & ſuſtentatio 70. populorum, qui ſubjecti ſunt 70. principum dominio. Et ſicut Principes adhærent cæteris nominibus Sacroſanctis, exceptis אריד & ידוד, ita populi adhærent cognominibus; & in his nomina Sacroſancta peragunt operationes ſuas.

28. Exempli gr. Nomen præpoſitum vexillo Cheſed, quod eſt אל hæc habet cognomina, quæ ſunt miniſtri ejus, & catervæ & exercitus ejus: גרול magnus; רחום miſericors; חנון gratioſus; חסין robuſtus gratiâ; ארך אפים longanimus; רב חסר multus miſericordiâ; קרוש Sanctus; חסיר benignus; סולח condonans.

29. Nomen autem Elohim bellicum, impreſſum vexillo judicii hæc habet cognomina miniſterialia velut turmas & exercitus ſuos: אריר magnificus; שופט judex; דיין prætor; חוק vehemens; כביר validus; איש מלחמה vir belli; גבור heros; פוקר עון viſitans iniquitatem; משלם גמול rependens retributionem.

30. Nomen verò ־־ Miſchpat ſeu æquitati præpoſitum, quod miſericordiam continet & judicium, nempe ידוד, hæc habet cognomina: נורא terribilis; נושא עון ferens iniquitatem; עובר על הפשע tranſiens ſuper prævaricatione; אמת veritas; מרום elatus; רם altus; נוצר חסר ſervans miſericordiam; שוכן עד habitans æternitatem; קרוש Sanctus.

31. Jam dicenda eſt ratio, quare hæc cognomina ad hoc vel illud nomen pertineant, & quæ ſint ſingulorum operationes, & ſcaturigines. Scito igitur, omnia dependere à tribus nominibus ידוד. אלהים. אל, quorum duo priora etiam à poſteriore dependent, illud ad dextram, hoc ad ſiniſtram. Huc

pertinet locus 1.Reg.22, 19. ubi per שָׁמַיִם intelliguntur duo illa Nomina אֵל & אֱלֹהִים juxta Dan. 4,23. Pſ. 123,1. Omnia autem tria Nomina dicta reperies Pſalm. 50, 1. & Jehoſch. 22, 22.

32. Jamque explicabimus triginta illa cognomina, quæ exhibentur in principio ſellæ Curulis Jecheskelis, c. 1, 1. *Et factum eſt in trigeſimo anno:* hic myſticè notantur 30. cognomina, quæ ſuſtentant ſellam curulem, & quibus Dominus judicat omnes creaturas ſuas ſive in bonum, ſive contra, pro re natâ. Quodlibet autem illorum trium, El, Elohim, Tetragrammaton proprios habet effectus; & cuilibet 9. cognomina ſubſunt; quæ cum ipſo nomine decadem & una ſummâ 30. efficiunt. Et hæc cognomina vocantur כנפים Alæ; item שנוים Alterationes, quia creaturæ per illa immutantur vel in bonum vel in malum. E.g. Hic mutatus eſt in Juſtum ex impio, & prout facta eſt alicujus mutatio, tale exiſtit ejus judicium: & v. g. cognomen רחום exequitur Judicium ejus in bonum; ſed איש מלחמה in malum & pœnam, &c. Quod ergò dicitur Jechesk. 1,1. Et factum eſt כשלשים שנה, idem eſt ac ſi diceretur, בשלשים שנוים per triginta hæc cognomina alterantia. Veniebat Jecheskel Propheta ut indicaret, Iiſraëlitas tam deperdite peccaſſe, ut in Tribunali ſuperno per omnia triginta hæc alterantia ne tantillum quidem meriti inventum ſit in Iiſraëlitis, cujus intuitu Jeruſchalaim poſſit defendi ne deſolaretur; ſed omnia illa concurrere in judicio vero, quod deſtruenda ſit. Atque tunc etiam deſtructa eſt Urbs, quæ eſt menſura & litera quarta Tetragrammati, unde ſubjungit *in quarto in quintâ menſis.* Et Schechinah quæ eſt ה nota quinarii, quæ vocatur *Ego*, abiit in exilium: Unde textus: *Et Ego in medio exulantium.* Atque hoc eſt illud, quod dixere Majores: Dilecti Deo ſunt Iiſraëlitæ, quia ubicunque exulant, Schechinah cum ipſis eſt. Hæc de numero 30. Jam ad ſpecialia.

33. Ubi tamen præmittimus, quare Tetragrammaton

vocetur מיוחד proprium; nempe quia proprium eſt Iiſraëlitarum tantum, excluſis cæteris populis. Principes autem cæterorum populorum adhærent cæteris Nominibus Sacris & cognominibus, & ab his aluntur. Hæc probantur ex Deut. 14,2. & c.32.9. & Mich.4, 5. item Deut. 28,10. it. Jehoſch. 7,10. it. Dan. 9,18.20. (1. Schm. 12, 22.) ubi dicitur *ſuper civitatem tuam & ſuper populum tuum;* quia Principes ſinguli duplicem habent portionem, unam in loco, ubi dominium habent, alteram in populo, in quem imperium obtinent. Hoc eſt myſterium 70. familiarum filiorum Noach Gen. 10, 32. ubi per vocem נפרדו denotatur Diviſio illa gentium, de qua Geneſ. 11, ℣. 8. ubi quilibet populus appropriatus eſt ſuo Principi juxta Dan. 10,13. 20. & quilibet Princeps accepit portionem ſuam de terra, & de populis: ſed Domino è terris remanſit Jeruſchalaim, & ex populis Iiſraëlitæ, Deut. 32, 8. 9. In Jeruſchalaim autem principaliter locus Zijon Pſal. 132, 13. Pſal. 135,21. Pſal. 50, 2. Hinc Iiſraëlitæ omninò exterminari nequeunt, juxta 1. Schm. 12, 22. Mal. 3, 6.

34. Nunc applicabimus ſimile illud de Rege, num. 23. Nempe cum Dominus ſpectandum ſe præbet populis, tunc ſe habet ad inſtar Regis induti ornatu regio, vel habitu bellico: ubi veſtes tantum videntur, eumque à populis mundanis occultant. Cum autem agit cum cætu Iiſraëlitico, hos tanquam domeſticos ſuos habet, exutis quibuſdam veſtibus; unde dicitur: Nomen expoſitum in Templo pronunciatum eſſe ut ſcribitur, ſed in provincia per cognomina ejus, & huc pertinet trina illa apparitio Ex. 23, 17. c. 34, 23. Deut. 16,16. in qua ſimul omnes peccatores apparere tenebantur, quorum reſpectu aliqua tamen parte veſtium & cognominum veſtitus manebat, quia non omnes digni erant accedere ad veram naturam ejus. Sed quando Deus unitur cum Juſtis atque Sanctis, Patribus mundi & Fortibus; ſeparatis & puris, tunc omnibus exutis veſtibus & cognominibus ſolum ſpectandum ſe præbet Tetra-

grammaton, tanquam cum uxore ſua exiſtens. Et huc pertinent loca Jirm. 3, 14. Hoſch. 2, 19. Cant. 5, 3. ubi ſenſus eſt: Depoſui cognomina mea ne mihi adhæreſcant Principes populorum & vobiſcum verſor ſolus; quare ergò peccatis, ut 30. cognomina veſtesque meas reaſſumere cogar, illisque applicentur dicti Principes, & vos abducant in exilium. Et ſubjungit, *lavi pedes meos*, i.e. Schechinam, quæ vocatur ſcabellum pedum meorum, à ſordibus terrenis populorum; dum eam eduxi è captivitate, ubi exulabat vobiſcum: cur vos efficitis, ut Eam rurſus in exilium dimittam vobiſcum in terras populorum? Huc pertinet Pſal. 79, 1. Finito autem exilio Deus iterum exuet cognomina hæc, quæ quaſi alæ ſunt; & Iiſraëlitæ videbunt ipſum ob oculos, juxta Jeſch. 30, 20. ubi יכנף idem ſonat, ac, non amplius involvet ſe alis his cognominum. Conf. Jeſch. 52, 8. c. 25, 9. Quod autem alæ ipſum contegant, docet locus Jechesk. 1, 23. it. Jeſch. 6, 2. ubi volatus & contectio eodem tendunt; dum enim ablata eſt Schechinah, ſibique alas applicuit; avolavit ipſa, nec Eam amplius vident Iiſraëlitæ Conf. 2. Schmu 22, 11. Pſal. 18, 11.

35. Si autem objicis: Quod ſi in ſeculo futuro DEUS exuet tunicam & cognomina ſua, hinc concludendum, 70. Principes ſupernos tum temporis plane abolitum iri de mundo: unde vehiculum ſummum hiatum acquireret ac mutilaretur, ad inſtar corporis, membris ſuis truncati, cum integer ordo ceſſaret. Scito, rem aliter ſe habere, prout ſequitur.

36. Deus enim ita ordinavit claſſes ſupernas, formamque ſellæ ſuæ curulis, ut conſtitueret 70. Principatus, ut per hos clariùs eluceſceret magnificentia Regni ejus. Iſti enim Principatus ſe habent ad inſtar ſervorum, qui extra domum Regiam conſiſtunt, paratique ſunt efficere voluntatem ejus. Ex multitudine autem Principum, miniſtrorumque & ſervorum apparet magnificentia Regis ejusque imperii: juxta Pr. 14, 28. Septuaginta ergò Principes illi, qui extrinſecus locati ſunt

ſunt, ceu ordo intimus, omnes veluti teſtes ſunt Excellentiæ regni divini. Omnes autem continentur ſub myſterio Formæ Hominis; deque iis inquit David Pſal. 118, 5. 6. 8. *De anguſtia invocavi Jah, exaudivit me, &c. quid faciat mihi* אדם ? ubi non intelligitur homo, creatura hæc vilis, tinea & vermis; ſed 70. illi Principatus, qui omnes ſimul ſumti cum coronis ſuis, vocantur Adam. Illi verò omnes intentis oculis aſpiciunt Dominum, cui nomen Tetragrammaton, ut ipſis largiatur vires, & alimenta, & conſervationem, quibus ſinguli ſuſtentare atque alere queant populos ſuos. Nullus enim facultatem lumenque ullum habet à ſe ipſo, ſed à Tetragrammato ſunt omnia, à quo tanquam ſcaturigine hauriunt omnes, & cibantur. Atque hic Dominus cuilibet illorum Principum ſupernorum dat portionem ſuam, & de hâc quilibet paſcit populum ſuum, inque illam terræ partem, cui ipſe præeſt, varia demittit bona. Hoc modo ſingulis diebus novi anni Dominus dictas diſtribuit portiones, inter iſtos populorum Principes, quibus ſinguli benefaciant terris ſuis atque populis: nec ulla gens quicquam ſibi acquirere poteſt ultra penſum illud, quod datum eſt Principi ejus die novi anni; & quamvis etiam per ſpatium illius anni oret, ut plura ſibi addantur bona, quam primâ ejus die ipſi decreta ſint, omnes tamen preces ejus vanæ ſunt. Iiſraëlitæ autem, cum portio ſint Domini ipſius, quamvis die novi anni etiam coram judicio conſiſtant, tamen quotidie, quandocunque volunt, ſententiam illam reſcindere poſſunt, & nova ſibi acquirere bona juxta Deut. 4, 7. & 1. Reg. 8, 59. Confer Benedictionem Novi anni: עָלֵינוּ לשבח; in quâ quædam occurrunt de gentibus terrarum, &c. Et cum de gentibus dicitur Jeſch. 45, 20. *Cum orant ad Deum, non ſalvabit:* per אל intelligitur Præfectus eorum: quilibet enim Sar ſeu Princeps dicitur אל *Deus* ob magnitudinem & excellentiam ejus; ſed non poteſt ſalvare, quia nihil vel addere vel minuere poteſt ab eo, quod die novi anni ipſi traditum eſt; ex-

expectare enim tenetur portiunculam illam, quam porrigunt ipſi è domo Regis, tanquam pauperrimus quilibet in mundo; Confer Jeſch. 45, 17. Accipiunt autem alimenta ſua ſinguli Principatus à prima Tetragrammati litera nempe Jod; quo alludit vox ידך Pſal. 145, 16. quaſi diceretur יודך. Deinde Pſal. 118, 9. additur: melius confidere in Domino, quam ſperare בנריבים. Ubi notandum, cum 70. principes una ſerie circumſtent ſellam curulem, & alii quidem ad dextram, ad ſiniſtram alii: quod illi, qui ad dextram, omnes vocentur נריבים *benevoli largitores;* qui abundantiùs diſtribuunt: ſed qui ad ſiniſtram, duriores ſunt, nec largiuntur, etiam proprio populo ſuo, niſi cum rigore & auſteritate. Et tamen melius eſt confidere in Domino, quam in Liberales illos atque munificos. Ulterius ℣. 10. id intendit textus: Quod ſicut omnes illi Principes ſuperni circumcirca ambiunt Tetragrammaton, ſic ipſorum populi infra circundent Iſraëlitas, qui ſunt portio Domini; cum urbe Jeruſchalaim; juxta Jechesk. 5, 5. Quod autem dicit; *in Nomine Domini* אמילם, ulteriore diſquiſitione opus habet. Nam ſeptuaginta illis Principibus dati ſunt 4. capitanei, quibus affligere queant Iiſraëlitas, cum peccant; quia tunc quatuor iſti Capitanei medios ſeſe ingerunt & ſeparationem inſtituunt inter Deum & Iiſraël. Atque ſic iſti rapina fiunt & contumelia & exulant inter gentes; omnesque canales bonorum ad illos antehac devectorum à Tetragrammato, contorquentur & disjunguntur, ita ut influentia profundatur per terras Principatuum. Hinc Prov. 30, 22. per *ſervum* intelliguntur Principes ſupra dicti, & per *ſtultum*, eorundem populi; qui ſaturantur, & pingueſcunt ob nimia bona à Principibus ſuis in ipſos effuſa ab inſigni illo influxu, qui niſi conturbati fuiſſent canales, deſcendiſſet in Iiſraëlitas: unde illi diteſcunt, omnique bono replentur. Hinc Principes illi tam accuratè obſervant, ſi quando peccent Iiſraëlitæ, ut medios ſe interponant, juxta Jeſch. 59, 2. Jam quatuor illa Capita, qui ſunt

ſunt quatuor Cortices, ſemper vocantur *Præputium.* Et tres quidem illorum Corticum duri ſunt admodum; quartus autem Tetragrammato vicinior, tenuior eſt. Hinc Jecheskel, cum Iiſraëlitæ eſſent in exilio, ſic quaſi exclamabat: Scitote me vidiſſe quatuor illos cortices, interpoſitos inter vos & Tetragrammaton. Nam viſionem illam Dei, de qua c. 1, 1. non ſtatim vidit, ſed primò apparuerunt ipſi Cortices illi, interpoſiti inter ipſum & viſionem Dei. Pergit igitur ℣. 4. Ecce רוח סערה *ventus turbinis* veniebat ab Aquilone: hic eſt Cortex primus. Sequitur: ענן גדול *Nubes magna;* hic eſt Cortex ſecundus. Tertius qui ſequitur, cortex eſt: ואש מתלקחת *Ignis ſeſe reciprocans:* & tandem quartus נוגה לו סביב *Splendor ei per circuitum;* hic eſt tenuis ille, de quo dictum ſupra. Dehinc incipit pandere myſteria Domini, dicens: & de medio ejus veluti Chaſchmal; & in fine ℣. 28. concludit, *Hæc viſio ſimilitudo fuit gloriæ Tetragrammati.* Cortices iſti vocantur *præputium.* Hinc Gentes dicuntur præputiatæ Jirm. 9, 26. & Abraham ut fieret תמים *perfectus*, circumcidendus erat Gen. 17, 2. ut tolleretur ab ipſo portio gentium, unde ℣. 14. comminatio exterminii, & ℣. 13. præceptum. David ergò de præputiatis illis gentibus dicit Pſal. 118, 11. כי אמילם. i. e. ſicut circumcidendo tollitur præputium, ſic per nomen Tetragrammaton præſcindam præputium quatuor parietum intergerinorum, inter me & Deum ſubſiſtentium. Repetit autem quater phraſin *circumdandi*; quia 4. ſunt cortices: ſicut phraſi *circumcidendi* ter utitur, quia ad circumciſionem requiruntur tria: præciſio cutis; denudatio glandis, & exuctio ſanguinis. Hic quoque obiter notetur, quod Lev. 19, 23. ter repetatur phraſis *præputii*, reſpectu trium corticum duriorum: annus quartus correſpondet cortici quarto; annus quintus eſt ſymbolum ה ultimi Tetragrammati; quia ablatis 4. corticibus ſequitur unio & aditus ad Nomen ipſum; nam *hac eſt porta Domini*, Pſal. 118, 20. Hæc hactenus.

37. Jam reſpondebimus ad objectionem §. 35. Nempe, non futurum ut aboleantur 70. Principes; quippe qui non parum ſunt neceſſarii ad Mercavam, Dominique gloriam. Sed cum Deus liberabit Iiſraëlitas, & Eccleſiam illam recipiet inter brachia ſua, veſtes quidem omnes exuet, atque cognomina: ſed poſtquam aſſumſerit Eccleſiam Iiſraëliticam, cumque eâ fuerit unitus, veſtes & cognomina ſua iterum induet utrique, ſibi ſc. & Eccleſiæ, quæ intus cum ipſo erit unum quid inſeparabile. Et Cognomina illa extrinſecus utrique applicita ſervorum inſtar erunt miniſtrantium Dominis ſuis. Et huc pertinet locus Ruth. 3,9. item Sechar. 14,9. Reliqui autem Principes & populi extrinſecus adſtabunt, miniſtrantes atque ſervientes Nomini magno Tetragrammato, cum Eccleſia Iiſraël (i.e. Malchuth) in perpetuum unito; juxta Hoſch. 2, 19. Jeſch. 60, 19. Sech. 2, 5. Principes, inquam, ſervient Domino & Eccleſiæ Iiſraël; & omnes populi, quotcunque in terrâ fuerint etiam ſervient Iiſraëlitis juxta Jeſch. 49, 23. Nec ullum accipient influxum niſi per Eccleſiam Iiſraël, quæ ipſorum omnium erit Domina & Imperatrix; & alimenta ipſis miniſtrabit ex illo, quod reliquum erit in fine omnium ejus graduum ultimorum juxta Jeſch. 49. *Pulverem pedum tuorum lingent.* Atque tunc omnes Principatus ſubjecti erunt Iiſraëlitis, & per hos ſuam accipient nutritionem. Quò pertinet Sechar. 8, 23. Et ſicut Principes illi libenter & volentes ſervient Eccleſiæ Iiſraël in ſupernis, quia ab illâ accipient alimenta ſua: ſic 70. populi lubentes ſervient Iiſraëlitis hîc infra, iiſq; adhærebunt, & omnes ſervient Domino, juxta Sephani 3,9. Jeſch. 2, 3. Pſ. 123. 2. Sechar. 14, 9. Tunc igitur fides omnium populorum erit in Dominum; & quia omni ſtudio quærent eidem adhærere, pronâ voluntate ſervient Iiſraëlitis. Et huc pertinet benedictio diei Novi anni; ubi precamur, *ut Dominum timeant omnes creaturæ ejus, &c.* Item locus Jeſch. 30, 26. ubi ſubindicantur ſeptem Sephiroth, quæ ſupra Eccleſiam Iiſraël; quarum

rum ſumma eſt Binah, cujus portæ 50. aperientur hoc Jubilæo. Per מחץ ſeu percuſſionem autem intelligitur Samaël impius, qui primus immiſit immunditiem, & cauſa fuit hiatûs Lunæ. Sicut ergò Nomina Sacroſancta non delentur, ſic & Principes qui ab illis dependent in luce Throni ſuperni, non extirpantur. Sed reliqua cognomina, quæ delebilia dicuntur, ut רחום & חנון, &c. ſunt veluti catervæ Principum & in illa ſanctitate non ſunt conſtituta, ſed tantùm veſtium veſtes & involucra.

38. Sed objicies: Si Nominibus illis Sanctis obtegitur Dominus, & abſconditur à Iiſraëlitis; quare non delebilia ſunt? Reſpondetur: Dominum Nominibus illis obtegi vel ſolum; intercedentibus Corticibus in pœnam Iiſraëlitarum: vel tempore reaſſumtæ Eccleſiæ Iiſraël, unà cum hâc; quod eſt ſignum excellentiæ, magnificentiæque & autoritatis atque pulchritudinis: Unde nullatenus diſperdi cenſenda ſunt Nomina illa, quamvis ea, unionis tempore, Dominus dicatur exuere. Et huc pertinet locus Lev. 16, 23. Nam ſic & Dominus illas veſtes ſuo in loco reponit, ut Principes populorum illis applicari queant, qui ad Mercavam omninò ſunt neceſſarii. Sed Nomina delebilia ſunt inſtar 70. populorum, qui delebuntur juxta illam fidem, in qua vixerunt; & omnes accedent ad fidem Iiſraëlitarum. Nec ulla reſidua erit gens infidelis vel refractaria Domino juxta Seph. 3,9.

39. Jam ad ipſa illa triginta Nomina accedimus; quorum figura latet in loco Num. 2, 3. ubi mentio fit tribus, & vexilli & exercitus: ita enim Tetragrammaton eſt fundamentum, & reliqua Nomina Sancta ſunt quaſi vexilla; Cognomina autem ulteriora ſunt ad inſtar exercituum. Tetragrammaton igitur eſt ſcopus in quem omnia collimant: Ut enim tria occurrunt Nomina primaria à ſummo ad imum; nempe אהיה & יהוה & אדני: Sic tria ſunt à dextra ad ſiniſtram, אל & יהוה & אלהים. Tetragrammaton ergò ubique locatur in medio, quia ab eo omnia dependent; & ipſum omnia ſuſtinet. Et

 hic

hic notetur locus Mich. 1, 3. *Ecce, Dominus egreditur de loco ſuo.* Quod cum intelligi nequeat de loco propriè dicto, juxta Jeſch, 40, 12. 1. Reg. 8, 27. ipſe enim eſt locus mundi, non mundus locus ejus; hinc ſapientes noſtri textum illum ſic exponunt: Egreditur de menſura Miſericordiæ & abit ad menſuram judicii. Jam à ſummo ad imum locus ejus eſt אהיה, ubi mera miſeratio; & abit ad Adonai, quod eſt judicium: ſed à lateribus; locus ejus eſt אל, ubi quoque miſericordia; & abit ad Elohim. Deinde & hoc notes, non aſſumi hîc in computum nomina אהיה & יה, quia ultra humerum non aſcenditur; & miſericordiæ claſſis in אל fundatur. Porrò ipſum horum cognominum ordinem ſupra jam propoſuimus; allegato etiam loco 1. Reg. 22, 19. ubi Nomen Cœlorum de duobus Nominibus, El & Elohim expoſuimus; quorum reſpectu Deus dicitur *Deus cælorum*, 2. Chron. 36, 23. Eſr. 1, 2. Nechem. 1, 4. 5. *Inſidens cælis*, Deut. 33, 26. *Habitans in cælis*, Pſal. 2, 4. c. 123, 1. & *Cælum*. 1. Reg. 8, 32. ubi non dicitur *è cælis*, ſed ô Cœlum, nempe El, Elohim. Dehinc cognomina, quæ ad dextram, merita & benefacta; quæ autem ad ſiniſtram, peccata & debita reſpiciunt & repræſentant. Quod autem conciliat iſta, eſt Tetragrammaton, unde ſequitur deciſio, vel ad vitam vel ad mortem, vel ad bonum vel ad malum: atque tunc publicatur ſententia. Atque inibi conſiſtunt teſtes, & Judices, & miniſtri: Cumque executio decreta eſt, ſententia ſcripta per Angelos, qui vocantur שוטרים Prætoriani, mittitur in Tribunal inferius, quod dicitur Adonai; atque tunc fit executio in mundo inferiore. Scito autem, quod locus ubi judiciũ conſidet, quidẽ ſit inter Tetragr. & Elohim, ita tamen ut major illius loci pars pertineat ad portionem Elohim. Hæc fiunt in Curia magna ſuperna 71. Virorum. Præter hanc adhuc alia ibi ſunt conſiſtoria viginti triumviralia diverſis in locis, ubi judicantur homines. Illorum tamen alia judicium ferunt ſuper vita & morte; alia ſuper divitiis & paupertate; &c. judicantque

cantque in uno tribunali judices non omnes, ſed certi tantum. Ex certis his locis miniſtri prodeunt, ſententiam inſinuantes; qui proveniunt ad exercitum cœlorum inferiorum, ubi Sol & Luna cum ſideribus, quorum hi vel illi ſententias exequuntur, in creaturas; & ita quidem ut immutari nihil queat eorum, quæ decreta ſunt à Domino: vide Jeſch. 26, 8.

40. Jam quod ad Cognomina illa Nominis אֵל, ad dextram locata attinet, quæ ſeſe convertunt ad merita creaturarum; illa vocantur cognomina Cheſed, quæ eſt menſura, quam ſortitus eſt Abraham, quod patet è Gen. 18, 23. 24. 25. Sic faciunt omnia iſta cognomina, ut in merita creaturarum inquirant; ut ℣. 27, 28. 29. 30. 31. 32. 33. donec deveniant ad ultimum menſuræ Cheſed terminum, cognomen ſcil. decimum, dicendo: *Si fortè inveniantur ibi decem.* Et ſi nihil reperiunt, tunc pœna decernitur, ut, in Sedom & Amorah. Sic enim in omni judicio agitur, & cognomina repræſentantia creaturarum merita revertuntur in locum ſuum; & Dominus aſcendit è loco judicii; Cognomina autem Elohim executioni præſunt; prout hæc ſubindicantur Gen. 18, 33. Gen. 19, 29. ubi, quod *Tetragrammaton* abiverit, *Abrahă*, i. e. *El* redierit in locum ſuum, & *Elohim* executus ſit. Si autem objicis, quod Gen. 19, 24. Tetragrammaton immiſerit pœnam; ſcito, quod ubicunq; in Lege reperies: וַיהוָה Ipſe denotetur & tribunal ejus: ita ut ille quidem pronunciet ſententiam, ſed tribunal ejus, id eſt Elohim, eandem exequatur: juxta Gen. 19, 29. Non ergò fruſtra deſcribitur hæc hiſtoria, quia ſubindicat omnem proceſſum judiciarium Tribunalis ſuperni. Abraham enim pertinet ad El juxta Gen. 21, 33, c. 14, 19. Mich. 7, 20.

41. Hîc obſerves, quod Menſura horum Cognominum, nempe Cheſed, vocetur Nomine Aquarum ſupernarum. Nomen אֵל enim habet imperium in Aquas, juxta Pſal. 29, 3. Unde & Abraham quæſivit aquas illas, ad quas alludunt fontes Abrahami. Et ſuper aquas iſtas ſupernas Abraham extruxit

72. pontes, per quos Iiſraëlitæ tranſierunt per mare in ſicco, aquis ad inſtar muri utrinque ſubſiſtentibus. Et hoc eſt myſterium textuum ויסע. ויבא. ויט Exod. 14, 19. 20. 21. in quibus 72. literæ, unde 72. Nomina, juxta numerum vocis חסד quæ ad Abraham ſpectat. Et ſub iſtis pontibus contexuntur ſæpe dicta cognomina nominis אל עליון, quò pertinet locus Pſalm. 104, 3. contignans Aquis עליותיו, ſuperiora ſua, quod eſt Nomen אל עליון. Deus ſupernus; qui ſuperior eſt quam Elohim juxta Pſal. 95, 3. Unde etiam dicitur רב חסד, Exod. 34, 6. quod Cheſed ſit major. Et Gen. 22, 1. myſticè proponitur, quod Elohim נסה, i.e. vexillum ſuum dederit in manum Abraham, ſeu El. Quod ulteriùs illuſtrat locus Gen. 22, 6. & accepit in manum ſuam ignem & cultrum. Niſi enim Abraham manu ſua accepiſſet vires Jizchak, ignem ſc. & cultrum, nulla creatura ſervari potuiſſet coram terrore Jizchak. Magnitudo igitur Cheſed Abrahami minuebat menſuram terroris & tenebat ignem & cultrum. Hinc etiam Abrahami metrum vocatur Gedulah, quia major eſt quam Gebhurah; & ad Abrahamum dicebat Deus Gen. 12, 2. *Et magnificabo Nomen tuum.* Quo etiam pertinet locus Pſal. 95, 3. Vexillum Jizchak igitur non prodit, donec abſolverit negotium ſuum vexillum Abraham, juxta Gen. 18, ult. ubi deinde ſequitur Gen. 19, 29. Et quamvis Elohim diſperderet, tamen cum meminiſſet Abrahami, i. e. menſuræ El, eripiebat Lotum: Et ſic Abraham ſæpe liberat, quamvis decreta ſit ſententia mortis. Nec aliquid operari vel punire poteſt Elohim, niſi conſentiat Abraham: ſicut dicitur: Gen. 22, 6. *Et accepit in manum ſuam ignem & cultrum, & iverunt ambo ſimul.* Hinc & illud: Exod. 3, 6. *Deus Abraham, Deus Jizchak, & Deus Jaacob.* Ubi inter Abraham & Jizchak non interponitur copula, ne Gedulah ſeparetur à Gebhurah, ſed Terror Jizchak maneret ſub benignitate Abraham. Hac ex cauſa etiam Abraham ligavit Jizchakum; ut menſuræ Jizchak ligati eſſent pedes atque manus, & ſubjiceretur

tur metro Abrahami. Cum igitur Homo conſiſtit coram judicio,ut examinentur peccata ejus,Cheſed primò educit vexillum ſuum, in quo exaratum eſt nomen El. Et El primum oblatorum peccatorum præterit, & non incipit numerare niſi à tertio & ultra juxta Ijobh 33, 29. Et quamvis trutinentur peccata, tamen expectant illum, juxta menſuram ארך אפים. Tandemque ſi peccata & bona opera æqualia ſint, Cheſed pondus meritorum aggravat, unde nomen רב חסד, ſi ſcil. fieri poteſt ut eripiatur. Sin minùs poſt ulteriorem protractionem accedit tribunal Jaacob, quod medium eſt inter Abraham & Jizchak; & infert ſententiam dicendo: Reus eſt. Unde in fine verſiculi Exod. 34, 6. *Et veritate.* Imò Idem tribunal Tetragrammati etiam conſummat judicium metri tertii Elohim; & ſi nihil reperit meriti, duæ hæ menſuræ Abrahami & Jaacobi diſcedunt; & totum judicium permanet in manu Elohim; juxta Gen. 18, 33. coll. cum Gen. 19, 29. item Deut. 1, 16. Et hic eſt Terror Jizchak, quia hanc menſuram cuncta timent Conf. Pſal. 119, 120. Omnia ergò cognomina loci Ex. 34, 6. pertinent ad אל excepto ultimo ואמת, quod ad יהוה pertinet, quia conſummat judicium; unde Mich. 7, 20. dedit Emeth Jaacobo; Confer Pſal. 19, 10.

42. Cognomina Elohim ad ſiniſtram locata repræſentant peccata creaturarum, & hanc menſuram aſſecutus eſt Jizchak. Unde ſcriptum eſt. Gen. 25, 28. *Et dilexit Jizchak Eſavum, &c.* At quomodo poſſibile eſt, quod Jizchak tam inſigniter Juſtus, ut Schechinah ne unâ quidem horâ ab ipſo ſepararetur, tam extremè impium, qualis erat Eſavus, diligere potuerit? Nempe myſticum quid ibi latet. Jizchak etenim quicquid futurum erat, prævidebat; Cumque obſervaret, quod Filii Jaacob peccaturi eſſent, ut damnandi eſſent ad Judicium Gehennæ; & deinde Iiſraëlitas quoque videret in exilio Eſavitico, gaudebat, inquiens; exilium expiat peccata; hinc eximiè diligo omnes adverſitates ab Eſavo oriundas; ut judicium Iiſra-

Iiſraëlitarum conſummetur in hoc mundo per exilium. Hic eſt ſenſus loci cit. Gen. 25, 28. ubi additur, *quia venatio in ore ejus*. Id eſt: quia illi Iiſraëlitæ, quos venabatur gehenna, dati eſſent in os & exilium Eſavi; Conf. Jirm. 2, 3. Quamvis ergò menſura Jizchak eſſet Pavor, intentio ejus tamen erat ut corrigerentur Iiſraëlitæ. Unde myſticum illud, Ex. 32, 13. Deus enim per exilium Eſaviticum mundificat Iiſraëlitas. Aliter locus ille Gen. 25, 28. ſic exponi poteſt. Jizchak habebat menſuram Judicii, & diligebat omnia cognomina judicii, quibus impii quaſi venando adiguntur in gehennam. Niſi enim timor eſſet pœnarum infernalium, multi juſti magis peccarent, cum illis nunc à peccatis abſterreantur. Et hoc eſt myſterium Pavoris Jizchak. Unde & dicitur Prov. 28, 14. *Beatus homo, qui pavet ſemper*, i.e. qui videt, quantæ ſint pœnæ infernales, quæ dicuntur פחד juxta Cant. 3, 8. Gehenna enim æquiparatur noctibus. Conf. Jeſch. 33, 14.

43. Jam quomodo Jizchak voluit benedicere Eſavo impio? & quidem poſt ſumtum cibum, cum benedictio præcedere debeat? Nimirum, cum Jizchak videret, duplicem eſſe Mundum, præſentem & futurum, prævideretque Iiſraëlitas in hoc mundo affligendos eſſe, ſic cogitabat: Quid facient filii mei inter 70. populos, & quomodo tractabuntur in exilio illo? Melius eſt, ut benedictio mundi hujus, conſiſtens in cibo & potu, veniat ſuper filium meum Eſau, ut Dominium habeat in Iiſraëlitas, poſtquam ob peccata ſua in exilium deducendi ſunt; præſtat ergò, ut exulent ſub fratre eorum Eſavo, quam ſub alienigenis è 70. populis. Conf. Deut. 23. 7. Diligebat ergò Jizchak Eſavum, quia correcturus erat Jacobum, ne filii ejus inciderent in gehennam. Sed dicebat, Eſau non eſt dignus benedictione ſuperna intellectuali; ſed accipiat benedictionem inferiorem corporalem, quæ uſui eſſe poſſit corpori ejus, qualis eſt cibus & potus. Hinc dicebat ad Eſau Gen. 27, 4. *Fac mihi ſapidos cibos, &c. ut benedicat tibi* נפשי. ubi non Neſchamah,

mah, ſed Nepheſch nominatur, quæ fruitur alimentis. Atque ſic leviores efficere intendebat Jizchak pœnas Iiſraëlitarum; ne ſubirent judicium gehennæ. Nihilominus Schechinah dicebat: Etiam in exilio Iiſraëlitæ opus habent, ut durum Eſavi jugum ipſis reddatur levius; hocque eſt illud, Gen. 25, 28. *Et Ribhkah dilexit Jaacobh.* Schechinah enim Abrahami tempore Sarah, ſed Iſaaci, Ribkah vocabatur; ut tempore Jaacobi, Rachel; quoniam Leah eſt myſterium Jobel: & duæ ancillæ, ſunt myſterium duarum puellarum Schechinæ: & hinc reſtituta ſunt omnia. Ribkah igitur aliter præcipiebat Jaacobo, ut reciperet benedictionem Eſavi: quod niſi factum eſſet, ne unus quidem Iiſraëlitarum effugiſſet gladium Eſavi in exilio.

44. Et ſic quoque, cum Jizchak gauderet, ſe mutare poſſe judicium Iiſraëlitarum infernale, in exilium, idque obſervaret Abraham, menſura Cheſed, videretque, ſi judicium Iiſraëlitarum terminandum ſit in exilium, omnes abſumtum iri, ita ut ne unus quidem eripiatur: hinc menſura hæc El manu ſua apprehendebat Ignem & gladium, ne omnes diſperderentur in exilio. Conf. Lev. 26, 44. Quare autem *caligabant oculi Jizchak?* Geneſ. 27, 1. Nimirum, Deus minuebat judicium, ne nimis accuratum eſſet in omnia peccata. Et quare ibidem præmittitur: *Cum ſenuiſſet Jizchak?* Scito in ſupernis dari menſuram miſericordiæ pleniſſimæ, quæ vocatur אהיה & ſenex; hæc miſeretur non intermixto judicio. Cumque judicium tam acre eſt, ut metuenda ſit totalis abſumtio, Tetragrammaton illud elevat ad menſuram Miſerationis, quæ vocatur Senex; cumque dimenſio judicii illuc pervenit, vires ipſi deficiunt ad loquendum & ad videndum. Conf. Jeſch. 5, 16. Locus ergò Gen. 27, 1. tam de Jizchako, quam de metro ejus loquitur. Sic igitur tempore judicii rigoroſi DEUS miſeretur mundi ſui, juxta Jeſch. 48, 11. Et hoc eſt illud Levit. 13, 13. *Cum totus factus eſt albus, mundus eſt.* Nempe cum Corona ſumma faciei ſuæ radios deorſum vibrat,

judicii oculi caligant. Conf. Num. 6, 25. Ubi nota de luce faciei ſupernæ: quod, cum dentur 310. facies indignationis, omnes pertinentes ad Pavorem Jizchak; tamen, cum Kether illuminat faciem ſuam, producto vexillo אל, cujus numerus 31. myſterium decimandi facies indignationis, tum omnes hi iraſcendi modi convertantur in miſerationem. Et huc pertinet locus Pſ. 118, 27. & Pſ. 89, 16. ubi notetur vox תרועה clangor buccinæ altus, & Conf. Pſal. 81, 4. ubi clangor buccinæ baſſus; & conſideretur buccina arietis Jizchak. Huc etiam pertinet quod precamur: Qui formas luminaria; & creas lumina ignis; quorum illud ad menſuram miſericordiæ, juxta Pſal. 118, 27. hoc ad judicium ſpectat, quod caligo vocatur Gen. 1, 2. Conf. Jeſch. 45, 7. Num. 6, 25.

45. Cognomina Tetragrammati in medio locata, vocantur Cognomina miſerationum, juxta Dan. 9, 9. Hic tamen ſcias, Ex omnibus Nominibus Sacris; & cognominibus atque menſuris, ſive dicantur Cheſed, ſive Rachamim, ſive Din, nullum eſſe planè ſimplex ſine ulla miſturâ; excepto אריך, ubi & ultra ſuperius ſimpliciſſima eſt benignitas & miſericordia. Hinc autem patebit, quomodo dimenſiones ſibi invicem innectantur & influant, & conſtituant unum totum; unumque conceptum inſeparabilem, unde relucet Unitas Creatoris. Cognomina igitur & Epitheta Coronæ ſummæ, omnia ſimplicem aliquá naturam denotant, cui nihil immixtum diverſi; ut Miſericordia Ehjeh & ejuſdem Benignitas, abſolutè tales ſunt; vide Jeſch. 54, 7. ubi non intelliguntur Rachamim lineæ mediæ, quæ mixtæ ſunt ex Cheſed & Din; ſed ſupernæ nominis אריך: Item Pſalm. 21, 8. ubi Cheſed ſuperna eſt Nominis Ehjeh. Nam Cheſed Abraham vocatur חסד עולם Jeſch. 54, 8. Hæc ergò Regula ſit generalis: Infra Nomen אריך contrapoſitiones fiunt, anterioris & poſterioris, dextri & ſiniſtri, unde nihil ibi ſimplex abſolutè. E. g. In Cheſed Abraham admiſcetur Judicium Jizchak; quod & in omni miſericordia reperitur;

ritur; denominatio autem fit à potiori. Quod ſi verò quis judicare vellet judicio penitus & abſolutè ſimplici, ille truncaret plantas & ſepararet unitatem; & ſic in cæteris: quò pertinet locus Pr. 16, 28.

46. Unio autem Sephirarum ita ſe habet. Corona ſumma,quæ nil niſi miſeratio, primò applicatur ad latus Chochmah, quod ſurſum reſpicit, & pariter miſericordia eſt. Sed ab altero latere Sapientiæ, quod deorſum ſpectat, & vocatur אחור ſeu poſterius, generatur menſura judicii. Sed hoc latus Chochmah,quod deorſum vergit ad Binam, & reſpectu Coronæ judicium vocatur, reſpectu Binah tamen eſt Rachamim & miſericordia, & ſic quoque multa alia ſunt Achurajim,quæ vocantur Panim & vice verſa: quantò enim magis removentur à Kether,tantò clarius prodit judicium. Ab his duabus autem Chochmah ſcil. & Binah, emanarunt omnes reliquæ: Unde quicquid dextrum, à Chochmah; & quicquid ſiniſtrum à Binah eſt, quorum illud Rachamim, hoc Din vocatur; denominatione facta à potiori. Atque hoc modo ſibi invicem innectuntur. Maxima autem mixtura eſt in linea media Tetragrammati, quod propterea etiam ſententias fert. Tribuitur autem Jaacobo Conf. Geneſ. 25,27. ubi duo intelliguntur tabernacula Abrahami & Jizchak, de quibus alibi. Unde & in Pirke Hechaloth dicitur: *A dextra ejus vita eſt, à ſiniſtra mors.* Et in Lib. Jezirah: *Palatium Sanctum eſt ſtatutũ in medio.* Conf. 1. Reg. 22,19. Recipit tamen denominationes diverſas, pro diverſitate operationum ſuarum, unde aliquando miſericors, aliquando Zelotes dicitur & vindex: juxta Nach. 1, 2. Exod. 15,3. quamvis propterea non mutetur Mal. 3,6. mutatio enim ſaltem accidit pro diverſitate judicii exercendi, cujus reſpectu nunc his nunc aliis cognominibus veſtitur. Omnis autem hæc diverſitas & contrapoſitio eſt à Chochmah, quæ quatenus ad Kether convertitur & ad Binah, in ſe habet notionem anterioris

rioris & poſterioris; quæ cauſa eſt omnium eorum, quæ dicuntur ante & retrò, album & nigrum, dextrum & ſiniſtrum, ſuperiùs & inferiùs. Hinc omnes Mercavoth, & gradus Aziluth, quorum forma eſt accipere & emittere influxum. Et hoc eſt myſterium Androgyneitatis: termino ab imperfectione liberato: ſicut & de Principibus diximus, quod vocentur Adam, ſimiliter impropriè; cum nil ſint niſi lumina & ſplendor. Atque ſic & Cerebri vocabulum adhibetur, & dextri, & tenebrarum, atque ſiniſtri, & ſeptentrionis. Eodem modo Turmæ, exercitus, & currus ſuperni omnes; quorum alii vocantur oculi, alii auris, alii labiorum, alii oris, alii manuum, alii pedum nominibus, & omnia illa vehicula, turmæque ſimul ſumtæ vocantur Homo. Omnes autem illi currus, & exercitus, ſibi invicem innectuntur; & alii ab aliis accipiunt influentiam; atque hoc eſt myſterium unionis Aziluth & canalium atque tractuum. Omnes tamen habent vim illuminandi à Kether, & ab hac omnes aluntur, dum uniuntur cum Tetragrammato, in quo latet myſterium Creatoris, & cujus apex primæ literæ Coronam repræſentat. Et ſic per mundos omnes ad imum uſque. Tetragrammaton autem duo habet attributa, quod accipiat à ſuperiore, & quod influat in inferiora, ad centrum uſque terræ: quæ in omnibus quoque gradibus cæteris reperiuntur; unde omnes Mercavoth androgynæ vocantur. Hinc etiam intelligi poteſt myſterium Cherubim & exemplaris ſellæ curulis quod fecit Schlomoh in templo. Ne tamen putes, cum legis dextrum vel ſiniſtrum, hæc in ſupernis ſic diviſa eſſe, vel ſibi adverſari, aut contraria eſſe; quia ſic tantum appellantur quatenus ad judicium exercendum adhibentur: alias locum habet illud: *& ibant ambo unà.* Gen. 22,6. Unde majores noſtri: *In ſupernis nec eſt Zelus, nec odium, nec contentio.* Et in Benedictione Jozer, dicimus: Omnes ſunt dilecti, omnesque ſelecti, & omnes fortes, omnes cum timore faciunt voluntatem

tatem Conditoris ſui, &c. Ubi nota, quod turmæ, quæ ad dextram, dicant Sanctus, &c. & quæ ad ſiniſtram, dicant Benedictus, &c. Ambo autem ſimul dicant; Regnet, &c. Unde patet, omnia ab extremo ordine verſus interiora eſſe in unione. Et hoc eſt myſterium murorum Sanctuarii ſuperni.

47. Sed à muris verſus exteriora ſunt turmæ malignæ ad latus ſiniſtrum, non quidem ſupra, ſed infra tantum. Et Caput omnium Catervarum malarum eſt Samaël: & illæ omnes ſunt autores jurgiorum & odii, & non pertinent ad habitatores atrii Regii; ſed extra degunt extra tertium aggerem, & extra muros, qui circum caſtra. Et huc pertinet illud Num. 5, 2. de excluſione leproſorum, fluentium, & aliorum immundorum; quæ ſunt tres catervæ. Et iſti ſunt leunculi illi, qui rugiunt ad prædam Pſalm. 104, 21. Iſti dicuntur inquinare l. c. attendunt enim, quàm accuratiſſimè ſicubi peccatis ſe polluant homines, atque tum in ſupernis eos accuſant: ubi decernitur, illos tradendos eſſe in manus horum adverſantium. Hinc dixerunt ſapientes noſtri: Deſcendit, & exoſos reddit, & aſcendit & accuſat; ſumit veniam & ſumit animam. Additur autem Pſalm. 104, 21. *Quod quærant Eſcam ab El:* Nam hoc metrum miſericordiæ impedit, ne homines fiant præda leonum, cum merita illorum proponit, ne incidant in manum Leunculorum. Et hinc intelligi poteſt hiſtoria Ijobi, c. 1. p. t.

48. Sicut autem ſupra diximus membrorum humanorum dari denominationes, ita in Mercavâ quædá etiam occurrunt, quæ vocantur Aqua, & Ignis, & Spiritus, & Terra; non propriè, quod abſit! ſed ſunt res ſupernæ admirandæ, per metaphoram ſic extrinſecus denominatæ. Unde R. Akiba ad diſcipulos ſuos dicebat: Cum pervenitis ad lapides marmoris puri, ne dicatis, Aquæ, Aquæ, quia ſcriptum eſt Pſalm. 101, 7. *Mendacia loquens, nequaquam firmabitur coram oculis meis.*

 Quæ

Quæ in Pirke Hechaloth uberiùs declarantur, cum dicitur: Datur ſuperiùs Palatium aliquod certum, in quod cum perveniunt, qui ad Mercavam aſcendunt indigni, videtur ipſis, ibidem dari Aquas & ſimilia: cumque interrogant, Cui uſui ſunt hæ Aquæ? ſtatim vox præconis cujusdam contra hos editur, quod talis ſit ex iis, qui oſculantur vitulum; atque ſtatim punitur. Atque ſic dicitur Pſal. 104, 4. *Faciens Angelos ſuos ſpiritus, miniſtros ſuos ignem flagrantem*, qui etiam materiales venti & ignes non ſunt; ſed nomina tantum ſunt attributa eorum exprimentia. Hinc Aqua ad El, Ignis ad Elohim, Aër ad Tetragrammaton, & Terra ad Adonai refertur. Ordinem reperies Geneſ. 1, 2. ubi inter tenebras (quibus Ignis æquipollet) & Aquas, ferri dicitur ſpiritus, ut inter Elohim & El eſt Tetragrammaton. Receptaculum autem illorum trium eſt terra, de qua ibidem; ſicut trium nominum receptaculum eſt Adonai, à quo omnium judiciorum fit executio. Hinc intelligitur myſticum illud Geneſ. 42, verſ. 33. *Vir* אדני הארץ *Dominus terræ.* Conf. Jehoſch. 3, verſ. 11.

49. Sequitur Tabula Cognominum:

בינה Pru-

50.

ה		ו		י	
בינה	Prudentia.	כתר	Corona.	חכמה	Sapientia.
דין	Judicium.	רחמים	Miſericordia.	חסד	Benignitas.
יצחק	Jizchak.	יעקב	Jaacobh.	אברהם	Abraham.
אלהים	Deus ſeverus.	ידוד	Tetragrammaton.	אל	Deus benignus.
אש	Ignis.	רוח	Spiritus, aër, ventus.	מים	Aqua.
אדיר	Magnificus.	נורא	Terribilis.	גדול	Magnus.
שופט	Prætor.	נושא עון	Ferens iniquitatem.	רחום	Miſericors.
דיין	Judex.	עובר על פשע	Tranſiens ſuper transgreſ-(ſioné.	חנון	Gratioſus.
חזק	Robuſtus.	אמת	Veritas.	חסין	Validus.
כביר כח	Validus potentiâ.	מרום	Elatus.	ארך אפים	Longanimus.
איש מלחמה	Vir belli.	רם	Altus.	רב חסד	Multus cleméntia.
גבור	Heros.	נוצר חסד	Servans Benignitatem.	קדוש	Sanctus.
פוקד עון	Viſitans iniquitatem.	שוכן עד	Inhabitans æternitaté.	חסיד	Benignus.
משלם גמול	Rependens retributioné.	קדוש	Sanctus.	סולח	Condonans.
אש גדולה	Ignis multus.	רוח בינוני	Aër mediocris.	מים רבים	Aquæ multæ.
רוח חזקה	Spiritus vehemens.	מים בינוני	Aqua mediocris.	אש חלושה	Ignis debilis.
מים מעטים	Aquæ paucæ.	אש בינוני	Ignis mediocris.	רוח בינוני	Aër mediocris.

50. Hinc intelligi poteſt myſterium Tribunalis ſuperni; & quodnam ſit metrum repræſentans merita; quodve debita; vel quod illa conciliat: Item, quod menſuræ ſibi invicem immiſceantur; & quomodo vehicula alia in alia influant; Item, quare Nomina & Elementa dividantur in tres claſſes, & quare ſint quatuor. Nam & literæ Tetragrammati ſunt tres, quæ ſunt quatuor, ſicut elementa tria ſunt, quæ ſunt quatuor; ratio hæc eſt, quia Aqua igni opponitur & aër mediator eſt inter ea; terra verò eſt trium illorum receptaculum; & prout hoc vel illud è tribus illis in terrâ prædominatur, ita ſeſe exerit operatio in terra. Sic & tres literæ Tetragrammati, & tria Nomina. Atque hinc etiam intelligitur Nomen אריך, quod eſt mera miſericordia, atque influit, nec tamen influxum ſuſcipit: Item Nomen אדני quod in ſe eſt merum judicium, atque ſuſcipit ſed non influit, ſcil, in ſimilem, quamvis in inferiora influat; & à ſuperioribus quandoque & miſericordia repleatur. Hoc ſimile eſt baſibus columnarum, quæ ſunt receptacula לווי העמודים pro Scapis columnarum, juxta myſterium וה, &c. Ex. 27, 10. 11. Schaare Orah Nomine 5. in pr. ubi ſequitur קו האמצעי. Vide אמירה.

יהוה 1. Eſt Nomen octavum, quod ſcribitur ut Tetragrammaton, & legitur Elohim, cujus etiam puncta habet: Eſtque Binah. Hoc Nomen omnes Sephiras connectit totamque adeoque Aziluth coadunit. Nam hoc ipſum eſt tertium inter tria ſuprema, quæ unita ſunt in Kether; & ab illo quoque influxus luminis & benedictionis procedit in omnes canales, donec repleantur ſeptem Sephiræ inferiores. Quod autem literas Tetragrammati & puncta Elohim habet, ideò fit, quia utrinque nexum habet; nempe cum miſericordia mera, ſeu Kether, unde literis miſericordiæ ſcribitur; & cum judicio, quod à Binah incipit, unde pronunciatur ut Elohim: Quod eſt myſterium Unionis judicii cum miſericordia. Hoc eſt Nomen illud, quod generat menſuram Judicii in omnibus Sephiris.

phiris. Thronus verò ejus vocatur vocatur Elohim, qui eſt Gradus Gebhurah; in quem influentia verſus latus ſiniſtrum deſcendit ab iſto Nomine.

2. Hic tamen notandum, etiam ipſum Nomen אלהים quandoque denotare hanc Sephiram octavam Binah, ut Gen. 1,1. In principio creavit Elohim, &c. quamvis iſte locus & de Gebhurâ, & de Malchuth exponi queat, quia ab his omnibus ordines mundi progenerati ſunt. Conf. Gen. 2,4. Chab. 3,19. Prov. 3,19. Sed ſi Elohim occurrat conjunctum cum Zebaoth, ſignum eſt columnam ſiniſtram uniri cum Gebhurâ, & accipere arma bellica, veſtirique veſtibus Zeli. Conf. Jeſch. 9,7. Elohim Chajim autem eſt Jeſod, quod à Binah, quæ vocatur חיי עולם Vita mundi, vitam accipit. Quamvis & Malchuth Elohim Chajim dicatur, cum à Jeſod influxum, benedictionemque & vitam accipit juxta Exod. 23,21.

3. Hæc igitur Sephirah Binah novem ſuperiores Sephiras in unum faſciculum numerat & colligat; & ipſa quoque cauſa eſt, ut Sephira etiam decima, cum reliquis novem uniatur; ab ipſa enim influxus & benedictio venit in nonam.

4. Et hæc Sephirah eſt manifeſtatio Nominis, quod in Creatione mundi occultatur, & in quo uniuntur omnes ipſam inſequentes ſeptem. Ab ipsâ enim prodit emanatio earum, & ad ipſam iterum tendunt deſiderio ſuo. Et ab Ipſa uſque ad Jeſod, ſunt ſeptem Sephiroth, ita ut ipſa connectat tres ſuperiores & ſeptem inferiores. Et ipſa eſt tertia, reſpectu ſuperiorum; ſed prima, vel ſeptima ſi à ſummo numeres vel contra, reſpectu ſex inſequentium: exceptâ Malchuth, quæ eſt ultima. Ubicunque igitur gradus Jeſod in Lege dicitur eſſe ſeptimus, ibi hæc via intelligitur. Sic Binah ſex illas alligat ad tres reliquas; Decimam autem Jeſod cum novem ſupernis unit. Et hæc ſunt duo membra Mercavæ & unitas illa de quâ Sechar. 14, 9. ubi bis repetitur vox אחד, ut denotentur duo illa membra unionis decem Sephirarum; & unitas trium, ut

unitas ſeptem. Ubicunque igitur in Lege occurrit numerus ſeptenarius, ut ſeptem anni, ſeptem vices,&c. ibi latet myſterium ſeptem Sephirarum à Jeſod uſque ad Binah, & aliquando à Binah uſque ad Jeſod. Ut Exod. 20, 11. ubi dicitur: *Quia ſex dies fecit Dominus eum, &c.* non in ſex diebus. Et præter iſtos ſex dies, ſunt alii ſex dies profani, qui circuli inſtar ambiunt menſuram Jeſod; ſed extrinſecus ſunt ad inſtar corticum, unde vocantur ſex dies profani: illi reliqui autem à Binah ad Jeſod, omnes ſunt Sancti, & ad numerum profanorum non pertinent. Quicquid ergò intra circulum eſt, ſanctum; & quod extra, profanum eſt. Quod myſterium Sapientes noſtri ſubindicarunt in ſeparatione Sabbathinâ, inter diem ſeptimum, & ſex dies operarios, dicentes: Benedictus, qui diſtinguit inter Sanctum & profanum, inter Lucem & tenebras, & inter Iiſraël & gentes. Unde intelligitur myſterium circuli, & quod intra & extra illum. Conf. Deut. 32, 8. Exod. 29, 33. Lev. 22, 13. Exod. 19, 6. Num. 9, 2. Gen. 12, 1. Jechesk. 1, 4. Pſal. 18, 12. 13. Chab. 3. 4. Jeſch. 9, 2. Mich. 7, 8. Jeſch. 60, 2. c. 50, 10. Nam Iiſraëlitis datum eſt Sabbathum, excluſis gentibus Exod. 31, 13, 17. Quod & exprimimus in precibus Sabbathinis: *Et non dedit illud Deus gentibus, &c.*

5. Sicubi numerantur ſeptem Sabbatha integra, exprimitur numerus quinquaginta ut Lev. 23, 15. c. 25, 8. 10. Suntque ſeptem Sephiroth à Binah uſque ad Jeſod. At nos incipimus à Jeſod uſq; ad Binah; unde 50. dies à die Manipuli uſq; ad promulgationem Legis, & quinquaginta anni uſque ad Jubilæum referunt 50. portas Binah: & ſic Exod. 13, 18. *Quinquageni aſcenderunt filii Iiſraël ex Ægypto:* Et liberationis ex Ægypto quinquageſies mentio fit in Lege. Et Deut. 16, 3. *Ut memineris diei exitus tui ex Ægypto omnibus diebus vitæ tuæ.* Dies autem vitæ noſtræ ſunt ſeptem ſeptimanæ, 50. dies: *Et in anno Jobel,* juxta Lev. 25, 13. *Revertetur quiſque ad poſſeſſionem*

nem ſuam, & ✝. 31. Redemtio erit ei, & in Jobel egredietur. Per menſuram Binah igitur, quod eſt myſterium Jobel, exivimus ex Ægypto. Sic: *Et in menſe tertio egreſsûs Iiſraëlitarum ex Ægypto*, data eſt Lex, Exod. 19, 1. exiverunt autem *per Binah*, juxta Exod. 13, 18. quæ eſt tertia. Subindicatur autem quænam Sephirah fuerit cauſa exitus ex Ægypto, nempe 1. Ehjeh Ex. 3, 14. item per quam aſcenderit clamor eorum, nempe 2. Jah Pſal. 118, 5. Per quam auditi ſint, per 3. latitudinem Pſal. 118, 5. Pſal. 18, 20. Exod. 13, 18. Exod. 2, 23. Per quam ruptum ſit mare; nempe 4. per ויסע ויבא. ויט Ex. 14, 19, 20, 21. Mich. 7, 20. Exod. 14, 31. Pſal. 145, 8. Per quam data ſit Lex; nempe 5. per Elohim Exod. 20, 1. Deut. 5, 25. c. 4, 11. Quænam vocetur Lex Scripta; nempe 6. Emeth, Mal. 2, 6. Pſal. 19, 10. Mich. 7, 20. Jeſch 49, 3. Deut. 26, 19. Per quam uſus ſit Prophetarum; nempe 7. 8. 9. juxta Jeſch. 6, 5. & Prov. 22, 20. Et Hagiographorum, nempe 10. juxta Cant. 6, 8. Ecce quinque Sephiræ, per quas digni facti ſunt accipere Legem, correſpondentes numero quinquaginta. Et hæc omnia Iiſraëlitæ acceperunt per gradum Binah; idque quia Malchuth adhæſit Binæ. Conf. Pſal. 6, 1. Num. 29, 35. Deut. 16, 8. Malchuth autem nona eſt, reſpectu ejus, & decima, reſpectu noſtri. Cumque decima copulatur cum nona, omnes Iiſraëlitæ ſimul adhærent Domino Conf. Deut. 4, 4. c. 10, 20. c. 13, 4. Et interrogant quidem Majores, an poſſibile ſit, ut homo adhæreat Schechinæ; quod explicuerunt per id, quod homo adhærere debeat Diſcipulis Sapientum, quæ ſunt dogmata Domini. Quicunque ergò unit Eccleſiam Iiſraël cum Jeſod, ille adhærebit in Ipſa; & Ipſa in Jeſod, & ambo in Domino.

6. Binah igitur, quæ ſub literis Tetragr. legitur Elohim, eſt manifeſtatio triũ ſupernarũ, per quas manifeſtatur Lux Coronæ & Beneplaciti, donec influxus perveniat ad Jeſod; unde benedictio demittitur in Malchuth. Et hęc ideò vocatur Bathſcheba,

ba, *filia ſeptem*, i. e. Sephirarum, à quibus alitur, à Binah ſcil. uſq; ad Jeſod: Item Beerſcheba, fons ſeptem, i.e. harum Sephirarum, quia ab his repletur, ut porrò in inferiora influat. Eodem modo & Binah dicitur Beer-ſcheba, ſed ab influendo, quia in ſeptem infra ſe poſitas influit. Duæ igitur hæ Sephiræ, Binah & Malchuth, cauſa ſunt manifeſtationis Coronæ ſummæ, & influxus & conſervationis omnium Entium. Et huc pertinet illud Geneſ. 2, 10. *Et fluvius egreditur ex Eden, &c.* quod eſt Myſterium Binah, quæ prodit è loco Kether per Chochmah, quæ vocatur Razon, ind. nla. Binah autem vocatur, Rechoboth han Nahar, ſeu dilatationes fluminis *ad irrigandum hortum*, i.e. Malchuth. *Atque abhinc*, nempe à Malchuth ſequitur diviſio, nam ſub Malchuth influxus *dividitur* pro ſuſtentatione omnium creaturarum. Nam uſque ad Malchuth eſt unitas omnimoda; ſed ſub illa ſequitur myſterium הפרוד diviſionis. Hæc autem *eſt in quatuor Capita*, hoc eſt myſterium 4. turmarum, in quas dividuntur omnia Palatia creaturarum ſupra & infra, in mundo Angelorum; eodemque modo in cœlis, nec minus in terra, ubi ſemper occurrit myſterium *quatuor Capitum.* Binah igitur & Malchuth ſemper ſub analogia ſunt: & cum Malchuth ab Iiſraëlitis rectè diſponitur obſervatione Legis & præceptorum, tunc Binah illuſtratur & influxum varium in Malchuth demittit, atque tunc omnes mundi incolæ in tranquillitate ſunt. Atque huc pertinent benedictiones illæ Lev. 26, 2. ſqq. Sed ſi Iiſraëlitæ ordinem diſturbant peccatis ſuis; Binah nihil omninò demittit; unde Sephiræ defectu laborant, & Jeſod contrahitur & ad Binah elevatur, Malchuth autem ſola manet & arida, unde maledictiones in mundo variæ, de quibus Levit. 26. ℣. 14. ſqq. Adeoque propter Iiſraëlitas & Malchuth vapulat juxta Proverb. 10, 1. & Jeſch. 50, 1. Prov. 19, 26. ubi Pater eſt Tiphereth. It. Jeſch. 57, 1. & Prov. 16, 28. Omne ergò deſiderium Malchuth eſt Binah, & in an-

no Jobel uniuntur perfectè. Liberatio igitur contingit in Malchuth, quæ dicitur Terra. Conf. Lev. 25,24. Et hæ duæ Sephiræ denotantur, quando in Lege reperitur יהוה אדני, ut Chab. 3,19. Et in hac unione quidem omnia ſunt in ſtatu perfectionis: ſed duplici tamen via. Nam quandoque præcedit Adonai ut Gen. 15,2. quandoque ſequitur idem ut Chab. 3,19. Cùm enim Malchuth exornatur & rectè diſponitur obſervatione Præceptorum, tunc Adonai præmittitur, ut ſic aſcenſus fiat ad Binah: ut docet exemplum Abraham, Geneſ. 26,5. Item Gen. 21,33. ubi ſenſus; hunc iterum plantaſſe plantas, quas truncaverat Adam primus; & quidem in Beerſcheba, Conf. Gen. 17,22. c. 13,18. Et huc pertinet illud majorum: ad locum Dan. 9,17. Propter Adonai, i.e. propter Abraham, qui primus te vocabat Adonai, &c. Quaſi diceret Propheta: Exiguum peto à te; Cum enim peccaret Adam, Schechinah plane auferebatur; cum autem veniret Abraham, eandem in ſe, ſuſcipiebat, faciebatque thronum Mercavæ juxta Gen. 17,22. Donec Moſcheh conficeret ipſi Tabernaculum Exod. 25,22. & Schlomoh Domum 1. Reg. 8,13. ubi poſtmodum ob peccata peregrè iterum abibat decem itineribus. Sed (inquit Daniel) iſtæ profectiones tantæ non ſunt, quam quæ ſub Adamo, ubi Schechinæ plene non erat locus fixus: jam enim locum habet fixum, Sanctuarium nempe, à quo quamvis diſceſſerit, tamen nunquam plane dimovetur à loco ſanctitatis ſuæ juxta Pſal. 132,14. & ℣. 13. ubi notetur vox אוה, ſicut qui peregrè abeſt, deſiderat videre domeſticos ſuos. Conf. 1. Reg. 8,13. item Sech. 8,3. & Hoſch. 2,19. Redeat ergò Schechinah ad locum ſuum, eſt enim *Sanctuarium tuum; quamvis deſolatum ſit.* Idque propter Patrem illum, qui te vocavit Adon; qui eſt Abraham, qui univit Malchuth cum Binah, unde incipit ab Adonai, Geneſ. 15,2. Hæc ergò regula ſit: ubicunque reperitur אדני יהוה, ibi intelligitur rectè diſpoſita eſſe Schechinah & exornata & unita cum Binah: ſed ubi reperitur

אדני יהוה, ibi denotatur influxus à Binah deſcendens per Sephiras uſque ad Malchuth, ùt Chab. 3, 20. Confer Pſalm. 85, 12. 13. Schaare Orah Nomine 8. in pr. ubi ſequitur בינה.

יהי *Fiat: Sit.* Eſt in Tiphereth. Sic R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim: יהי מארת Fiant Luminaria. *Vox* מארת *defectiva eſt, & יהי eſt Lex Scripta. Ibi enim eſt Ignis. Sed* מארת *eſt Lex oralis, &c.* Facit autem mentionem Ignis, quia in יהי involvitur ſignificatio ויהי, quæ afflictionem denotat & eſt in Gebhurah. Refert tamen vocem יהי ad Tiphereth, quia & hîc eſt Ignis Gebhuræ juxta Deut. 33, 2. Nec dubium eſt, quin hoc in Nomine ſubinnuatur myſterium ſiniſtræ & dextræ: Siniſtra enim eſt He ante Jod, ut הי ex אלהים, quæ eſt Fœmina: dextra autem Jod ante He, ut יה, qui eſt maſculus miſericordia. Et cum dextra atque ſiniſtra combinantur, oritur myſticum illud יהי. Pardes Tr. 23. c. 10.

יובל *Annus Jubilæus.* Eſt Binah: quæ ita vocatur, quia continet 50. annos, ſub myſterio 50. portarum. Et ipſa eſt annus quinquageſimus, Porta ſc. illa, quæ occulta fuit Moſi, juxta Pſal. 8, 6. ubi loco מעט lege מט 49, &c. Hæc autem dimenſio tunc ſic vocatur, quando lucet per 50. portas, & effundit multum influentiæ atque boni, quaſi ex ſignificatione יובל Jirm. 17, 8. i. e. *fluvii.* Cum autem Moſcheh veniret ad portam quinquageſimam, quâ Binah unitur cum Chochmah, ad illum dicebatur: שתוק כך עלה במחשבה Sile, ſic aſcendit in Cogitationem: Ubi כך eſt 40, & ſilentium gradus Chochmah denotat; 10. quæ ſunt quinquaginta, quaſi diceretur: Porta quinquageſima aſcendit in Chochmah. Et hanc ob cauſam non adeptus eſt eam. Quando ergò & quatenus hæc porta adhæret Sapientiæ, Binah dicitur Jobel, atque tunc totus mundus plenus eſt miſericordia, multumque influentiæ & libertatis & redemtionis deſcendit. Pardes Tr. 23. c. 10.

2. In Schaare Orah ſub nomine 8. poſt Binah hæc habentur: Octavo decadis Sephirothicæ metro ab imis aſcendendo

dendo hoc cognomen interdum accommodatur, eò quòd omnis inde manat libertas atque redemtio. Ratio hæc eſt; quia ſeptem Sephiræ inferiores quandoque, ut ita dicam, diſturbatæ reperiuntur, ut omnis quaſi ceſſet influxus juxta Jeſch. 22, 12. Atque hinc, cum peccant homines inferiùs, & Binah influxum benedictionum ſuarum diminuit, in cæteris Sephiris viæ quaſi reperiuntur vacuæ, ita ut iſtæ quaſi contrahantur, & ad Binam eleventur, unde vaſta ruina lugubrisque deſolatio irruit in ſeculum. Sed cum Sephiræ inferiores Gradui Jobel adhærent, ita ut influxum benedictionum ejus in ſe derivent, ſumma paſſim per Orbem libertas diffunditur, atque redemtio, in omnibus Sephiris, & quæcunque à Malchuth, quæ ab iſtis repletur, ulteriùs nutriuntur. Etenim in noviſſimo futura eſt ætas, in qua juſti prudentiæ metrum (quæ venientis ſeculi abdita deſignat) inibunt; quare tunc procul omnis aberit afflictio, atque pœna; quia Redemtor diſperdet peccatores. Atque reſpectu hujus menſuræ, ſpeique noſtræ quod ingreſſuri ſimus in vitam venturi ſeculi, multa ſunt in Lege præcepta tam affirmativa, quam negativa, quorum præmium non eſt niſi in Sephirâ Binah, quæ vocatur mundus, qui venit, atque Jobel, quia tunc in quietem transmutabitur labor, in ſolatium luctus, in lucem tenebræ. Siquidem Binah annexa eſt ſupremarum Sephirarum penetralibus, quæ nulla prorſus inficiuntur caligine, nec ulla unquam mæſtitia languoreque tanguntur; cum nec circa Jobel aliquid ſit noxii, nec principatus, nec angelus, nec aliud quid, ſed jucundæ miſericordiæ habitaculum exiſtat perpetuo. Adverſarii enim illi, qui impedimento ſunt, ne aliquid boni in mundum deveniat, tantum uſque ad Gedulah & Gebhurah pertingunt. Hinc menſura Jobel vocatur *hæreditas ſine anguſtiis*. Et hæc eſt hæreditas Jaacobi, quæ non eſt ut hæreditas Abrahami, vel Jizchak, quæ anguſtiis ſubſunt. Quicunque ergò applicatur ad Sephiram Jobel, Redemtionis fiat particeps. Conf. Jeſch. 58, ℣. 14.

℣. 14. Sequitur autem ibidem תשובה. Vide & Adonaï, & אני.

יום *Dies.* Hoc Nomen abſolutè poſitum ubique pertinet ad Tiphereth ex illa parte, quâ adhæret Gedulæ: & hoc ipſum eſt quod dicitur Gen. 1, 5. 8. 13. 19. &c. ubi, juxta R. Schimeon ben Jochai, Veſpera eſt Jizchak, & Mane Abraham, &c. Conf. Pard. Tr. 1. c. 2. & ſic ubique. Sed in Beſchallach ad Jeſch. 10, 32. היום dicitur eſſe Malchuth; quod fortè fit propter He Demonſtrativum, quæ eſt nota manifeſtationis, & notorietatis. Et in Chaje Sarah ad locum Jirm. 6, 4. dicitur, quod Cheſed ſit dies; ſed non niſi uſque ad meridiem: quodque altera pars vocetur Veſpera. Item in Vajera hæc extant: Gen. 18, 1. *Cum incaleſceret dies.* Fulgebat enim dextra, gradus cui Abraham adhærebat. Ubi tamen etiam applicatur ad Tiphereth: & R. Abba ibidem *diem* ad Jeſod refert. Quæ procul dubio fiunt ob voculam חום. Ubique tamen Explicatio *Diei* fundamentalis eſt in Tiphereth; quippe de quo intelligenda loca Gen. 1, 5. 8. 13. &c. Et quia unum ejus latus eſt dies, nempe pars Cheſedica; hinc cum *Diei* vox etiam applicatur ad Malchuth, ſine dubio id proptereà fit, quod Ipſa eſt corolla ſuper caput Viri; ubi locum habet textus Jeſch. 30, 26. ita ut Ipſa quoque participet è dextrâ, & hujus cauſa nomen diei gerat. Jeſod autem dicitur *dies*, quia corpus & Fœdus habentur pro uno. Sed *Dies Illa* vocatur Malchuth ſecundum notionem illius occultam, quâ unitur cum notione hujus. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar Schemini 18, c. 71. Breſchith 20. c. 78. Æmor 51. c. 204. Vajechi f. 119. Vajikra f. 44.

יום הכיפורים *Dies expiationum.* R. Moſcheh hæc habet: Dies eſt Binah, Expiationes ſunt infra hanc (i. e. Malchuth.) Et illa illuminat hanc ſub myſterio torrentium ארנון (quaſi dicatur Lux Quinquagenarii) Atque ambæ dicuntur *Dies expiationum* ſub myſterio iſtius Unionis. Et in Sohar Sect. Æmor dicitur: Quod die Expiationum Mater ſuperna lucem demittat

tat in Matronam, atque manifeſtetur Antiquus; unde Dies Expiationum dicatur numero plurali. Hinc in eo nec cibus ſumitur nec potus, quia in mundo venturo Binah, nec comeditur, nec bibitur. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar Breſchith 20. c. 80. Trumah 60. Miſchpatim 52. c. 206. Tezavveh 81. c. 323. Vajikra 7. c. 25.

יום טוב *Dies feſtus.* Vid. Sohar Breſchith f. 17. 18. Vajera 72. c. 287. Trumah. 60. c. 239. Tezavveh 81. 82. Æmor 45. 46. c. 183. f. & 49. c. 195. Ki Teze in f. 137. c. 548.

יומם *Interdiu.* In Sohar in hiſtoria de Puello, ad locum Exod. 13, 21. hæc vox refertur ad Cheſed, quatenus iſta continet omnes dies infra ſe conſiſtentes, eosque illuminat. Conf. Pſal. 42, 9. Jirm. 33, 25. Verba ſunt hæc: *Dominus ibat ante eos interdiu.* Quis ibat ante eos? Senex ſupernus, Paterfamilias, ille cui juravit Dominus; i. e. Abraham, &c. Hic Cheſed dicitur Senex ſupernus, ut oſtendatur, illam eſſe caput omnium dierum, unde & meretur dici יומם (quaſi diceretur dies in plurali) id eſt dies Magna & imprægnata & repleta myſterio omnium dierum; qui poſtquam ab illâ exierunt, ibidem tamen reliquerunt notiones ſuas: & hæc eſt una ratio, quare Cheſed dicatur יומם; altera eſt, quia omnes lumen hauriunt ab Eâ. Pardes Tr. 23. c. 10.

יונה *Columba.* Quidam explicat ab opprimendo, ex Lev. 25, 14. Sed abſit! Columba enim dicitur Malchuth, quando unita eſt cum Tiphereth. De quo ſic tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim f. 34. c. 1. Cant. 5, 2. *Aperi mihi, &c. Columba mea, dies tertia eſt, ubi eſt Vav.* de quo vid. Pard. Tr. 5, c. 2. Et alibi ſæpius dicit R. Schimeon, quod columba pertineat inter Aves; non corporeas, ſed Aves illæ, quas intelligit, ſunt Metatron & Jeſod de quibus intelligitur locus Eccl. 10, 20. per Jeſod autem fit unio.

2. Sed datur & יונה פתה *Columba ſtolida.* Hoſch. 7, 11. & hæc eſt חרב היונה Jirm. 46, 16. c. 50, 16. *Gladius depo-*

pulator vel opprimens; ex phraſi Lev. 25,17. Eſtque cortex malignus. Vide plura in Sohar Lechlecha 59. c. 236. Chaje Sarah 70. c. 295. Schemoth 6. c. 24. Beſchallach 21. c. 83. Vajakhel 87. 88. Pekude 104. 416. Naſo 59. c. 235. Balak 95. c. 378. Behaalothecha 73. c. 290. Schlachlecha 79. c. 313.

3. Inter ænigmata rerum naturalium Columbæ nomen nunquam applicatur metallis ipſis, ſed naturis miniſtrantibus & præparantibus. Qui hic naturam *holocauſti* intelligit, ille non turtures ſumet, ſed duos filios columbæ Levit. 1, 14. c. 12, 8. c. 14. 22. Numeres autem vocem בני 62, & binarium columbarum unde vox נוגה 64. quod eſt nomen quinti inter Planetas, & veram calcabis viam. Aliàs *ne labores ad diteſcendum; ab intelligentiâ tuâ ceſſa. An facies ut involent oculi tui in illud? Et ipſum non erit. Sed* (diſcipulus ſapientum) *faciendo faciet ipſi alas, & ſicut aquila volabit* (ut fiat aſtrorum mineralium) *cælum.* Prov. 23, 4. 5. Æſch-Mezareph c. 8.

יוסף *Joſeph.* Eſt Jeſod, qui gradus hoc nomine vocatur, quia Joſeph eſt thronus ejus; unde in omnibus eidem ſimilis, tam in eo, quod nutrivit totam domum Patris ſui; ſicut & Jeſod nutrit univerſum mundum: quàm in aliis. Pard. Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar Mikhez f. 112. c. 450. Vajechi 118. c. 467. Schlachlecha 77. c. 368.

יועץ *Conſiliarius.* R. Schimeon ben Jochai in Sohar Sect. Zav. de hoc nomine ſic tradit: יועץ eſt fluvius ille ſupernus, qui fluit & non deficit. Et hic conſulit omnibus, & irrigat omnia. Hæc ibi. Ubi intelligitur Binah, quæ omnes Sephiras potat, & gubernat. Pardes Tr. 23. c. 10.

יוצר בראשית *Formator ejus quod in principio.* In Schaare Zedek, Juſtus ſeu Jeſod vocatur hoc nomine, quia ille format omnes formas, quæ effigurantur in Malchuth cum nomen בראשית ſit quaſi בית Domus principii; vel idem, ac ſi quis quæreret: quo in loco format ille? & reſponderetur in principio, ſeu in loco, qui vocatur principium. Sic ergò hoc nomen

men competeret juſto quatenus unitus eſt cum Malchuth, ipſique largitur facultatem formandi formas. Alii hoc nomen tribuunt Coronæ, quia iſta formavit Sapientiam: ita ut יוצר formator idem ſit ac מאציל ſeu emanationis principium, quamvis hæc ratio minus probetur: quia emanatio exprimitur per phraſin creandi juxta Gen. 1, 1. Pardes l. c.

יותרת הכבד *Diaphragma hepatis.* In Raja Mehimna Sect. Pinchas c. 429. de hoc iſta traduntur: ſcribitur Lev. 9. 10. *Pars imminens de hepate:* deinde Exod. 29, 13. Lev. 3, 4. 10. 15. &c. *Pars imminens ſuper hepar.* Poſtquam enim commiſit adulterium (adultera illa Klippah,) elevatur ſuper eum. Eſt autem Jothereth *de Hepate* Mulier fornicatrix, quæ abit & prodit de Hepate (Cortice maſculino) ut ſeducat mundi incolas, & ipſos exoſos reddat, & deſerit marem, ut perpetret ſcortationes, hinc dicitur, *Jothereth de Hepate.* Poſtquam autem commiſit adulterium, inſurgit ſuper & adverſus eum, unde Jothereth ſuper Hepar vocatur; & juxta Jirm. 3, 3. frontem habens mulieris fornicatricis prævalet marito, qui eſt Hepar; per iracundiam fellis. Eſt enim *Mulier contentionis* Prov. 27, 15. quæ imperium arripit ſuper maritum ſuum. Frons, inquam, mulieris fornicatricis dominatur in Hepar, eſtque *mulier contentionis & iracundiæ,* Prov. 21, 19. Hæc dicitur Jothereth de Hepate, quia ab Hepate prodit ut depravet totum mundum, & mœchatur cum omnibus. Tunc autem erigit ſeſe adverſus maritum impudens hæc fornicatrix cum protervis, atq; ſic eſt ſuper Hepar. Sed & aliunde vocatur יותרת מן הכבד, quia poſtquam exiit, ut adulterium committat cum omnibus, reliquias dat marito: unde dicitur: Reſiduű, de Hepate. In Hepate & de loco qui ipſi imminet (i. e. diaphragmate) prodit fel, qui eſt gladius Angeli mortis, ex quo deſtillant guttæ amaræ ad occidendum homines, unde ſcriptum eſt Pr. 5, 4. *Et noviſsimum ejus amarum ſicut abſynthium.* Et fel iſtud dependet ab Hepate, & omnes morbi & interitus ab illo dependent. Hæc ibi. Et hæc omnia perſpicua ſunt: Sicut enim in Sanctitate datur

 ma-

maſculus & fœmina; ſic & in parte impuritatis. Et Hepar eſt maſculus (Samaël) Diaphragma fœmina (Lilith,) Pardes Tr. 23. c. 10. Vide Sohar Pinchas 105. 106. 108. c. 429.

יחוד *Unitas*; Dependet à Tiphereth. Fundamentum enim unitatis eſt Tiphereth cum Malchuth; & per hos omnes Sephiræ uniuntur. Unde Unitatis vox nude poſita ſubindicat gradum Tiphereth ſolum cum Malchuth: per quos uniuntur omnia. Pardes l.c.

יין *Vinum*. Hæc vox abſolutè poſita refertur ad Gebhurah. Sed ſi album intelligitur inclinare cenſeatur ad Chesed, cum rubrum ſit vis Gebhuræ. Dicitur autem *bonum*, quando miſcetur aquis; ſubintelligendo aquas Cheſed, unde Bonum provenit, ut dictum ſub טוב. Datur tamen &

2. יין המשומר בענביו *Vinum aſſervatum in uvis ſuis à ſextiduo creationis*. Nam in Binah eſt Vinum, & quando hoc effunditur ſuper ſex dies ſtructuræ, tunc dicitur *Vinum aſſervatum in uvis*. Sed vox משומר duplicem admittit interpretationem; vel enim ſic dicitur à שמרים ſeu fæcibus, unde de vino dici ſolet, quod defæcatum quieſcat ſuper fæcibus ſuis. Nam *faces vini* ſe habent ut *ſcoria auri*; quod eſt latus Caliginis infernalis. Cumque hoc vinum adhuc ſupra eſt in Binah, nondum ſanè defæcatum eſt; quia fieri poteſt ut demittatur per Gebhuram: atque tum acerbum eſt, & admixtione melioris opus habet. Cum autem jam defluxit in inferiora ex uvis ſuis, tunc bonum eſt per ſe, quia defæcatum eſt. Aliter verò משומר ſenſum habet aſſervandi & cuſtodiendi, quod ibi aſſervetur citra omnem admixtionem judicii rigoroſi. Et utramque hanc explicationem tradit R. Schimeon ben Jochai in Cantico Canticorum. Sed R. Moſcheh hoc nomen *Vini aſſervati in uvis*, refert ad Chochmah. Quidam Cabbaliſtarum hoc idem nomen etiam referunt ad Malchuth, quod rubrum eſt juxta Deut. 32, 14. & aſſervatur in Jeſod. Sed vera interpretatio eſt quam adduximus ex autoritate R. Schim. b. J. Porrò etiam datur

3. יין חי

3. יין חי *Vinum merum, recens*; quod pertinet ad Binah, quatenus unitur cum Chochmah, ut diximus ſub חבירה Aliter hoc nomen refertur ad Jeſod, qui dicitur vivus. Ambas autem has explicationes tradit R. Schimeon ben Jochai in Raja Mehimna. Nam *Sapientia vivificat eum, qui poſſidet ipſam.* Eccl. 7, 12. Et Jeſod dicitur El-chai, quatenus influxum aſſugit à Binah exiſtente in unione cum Chochmah. A tribus his defluit Vita in Animal illud, quod ſub Deo Iiſraël. Jecheſ. 10, 20. Pard. Tr. 23. c. 10. Vid. Soh. Sect. Noach 54. c. 216. Lechlecha 61. c. 244. & Toledoth 81. c. 321. Vajikra 5, c. 19. Schemini 17. c. 67. Æmor 46. c. 182. fol. 48. 192. Pinchas 114. c. 454. Debharim 123. c. 491.

יכין *Jachin.* Eſt Nomen columnæ dextræ, quam fecit Schlomoh in Sanctuario; & correſpondebat Menſuræ Nezach. Nezach autem hoc nomine gaudet, quia per illam firmatur Malchuth; in quo conſentiunt omnes Interpretes. Quorum fortè hæc eſt intentio, quod per illam demittatur filum Cheſed ſuper Malchuth; per quod ornatur ſponſa ut pulchra ſit & deſiderabilis in oculis mariti ſui. Quæritur autem, quare non vocata ſit מכין *firmans* tempore præſenti; ſed יכין futuro tempore, quaſi *firmatura?* Nempe ſenſus eſt, quod ultra firmamentum præſens adhuc ulterius ſit firmatura; quaſi diceret: quamvis jam firmet, tamen ulterius quoque perenne contribuet robur: hæc ex mente Interpretum. Sed mihi videtur intendi Redemtio; Cujus initium erit à Nezach. Nam ſic & R. Schimeon ben Jochai dicit, initium Redemtionis eſſe ab Aurora, deinde ſecuturum diluculum; ubi per auroram intelligitur Nezach. Et quia Schlomoh ſciebat, templum dirutum iri, hinc iſtam collocabat columnam, quam vocabit Jachin: quaſi diceret: Eriget & Aptabit domum, & adjuvabit redemptionem. Pard. Tr. 23. c. 10.

2. In Sch. Orah de hoc nomine habentur ſequentia: Reſpectu Nezach, cui eſt Nomẽ יהוה צבאות Schlomoh fecit columnã

 dextram,

dextram, quam appellavit Jachin. Et qui novit myſterium duarum columnarum, quæ ſunt Jachin & Boas, intelliget, quomodo devolent Neſchamoth ſeu Mentes, & Ruchoth ſeu Spiritus, & Nephaſchoth ſeu animæ per El-chai, & Adonai per influxum duarum iſtarum columnarum. Hinc dicitur 1. Reg. 7, 15. de duabus columnis; ỳ. 16. de duobus capitellis: & ỳ. 17. de trabeationibus. Ubi per *columnas* Nezach & Hod; per *Capitella* Gedulah & Gebhurah; & per *trabeationes* Chochmah & Binah intelliguntur. Et per duas has columnas & per El-chai Mentes & Spiritus & animæ devolant, tanquam per meatus & canales ſuos. Et per columnam hanc, Jachin, ædificabitur & erigetur Urbs Zijon, Jeruſchalaim; juxta Pſal. 60, 11. ubi ſi intelliges tres illas voces תכין בטובתיך לעני *Parabis in bonitate tua pauperem*; ſcies, quomodo Nezach præparet & demittat beneficia in El-chai; ut omnem influentiam atque benedictionem effundat in Malchuth, quæ vacua eſt, ad inſtar pauperis, qui nihil habet. Et huc pertinet locus Gen. 1, 9. Scito autem, diſpoſitionem omnium formarum & effigurationem omnium informium eſſe ab hoc loco; ut tota Aziluth uniatur cum Adonai. Omnia etiam membra hominis ab hoc loco accipiunt formam diſpoſitionis ſuæ, hinc Deut. 32, 6. dicitur: *Ipſe fecit te,* ויכוננך *& formavit te.* Sch. Or. ſub Nom. 3. & 4. poſt נצחים, ſequitur concluſio.

ילדים *Pueri.* Sic vocantur Nezach & Hod in Sohar Sect. Vajiſchlach; & quidem ob myſterium Cherubim, quorum facies ſunt ut puerorum. Pardes Tr. 23. c. 10.

יללה *Ejulatus.* Refertur ad Malchuth, quando eſt ſub viribus judicii & Exteriorum, qui exſuſcitant fletum. Atque hinc derivatur Nomen לילית & לילין Strygis & Lemurum; quæ omnia tamen à לילה nox; qua denotatur judicium. Pardes l. c.

ים *Mare.* Duæ Sephiroth ſic vocantur. Et primò quidem Binah; quæ vocatur Mare, quando lucem demittit in 50. portas

portas & infra: & Ceti magni in eâ huc illuc vadunt, qui ſunt Tiphereth & Juſtus, qui ambo habentur pro Uno, cui nomen eſt Leviathan, decumbens in mari iſto. (Conf. Jech. 29, 3.) Magna tamen eſt differentia inter Nomina Jobel, & Mare, quamvis ambo pertineant ad Binah, & 50. portas ejus. Nam in ים Jod eſt Chochmah, & Mem eſt Binah. Et cum Binah vocatur ים *Mare*, id oſtendit, quod etiam Chochmah manifeſtatur per 50. portas ejus. Differentia quoque eſt inter ים & מי, quamvis ambo ad idem referantur. Nam מי *Quis* eſt occultum quid & propterea Binah retrotrahitur in Chochmah, ut appareat, illam occultari in Chochmah, & non influere. ים verò ſeu *Mare* contrarium præ ſe fert, oſtenditque, quod Chochmah ſit in Binah ad influendum. Sed

2. Et Malchuth vocatur Mare, ut oſtendatur illam eſſe amplam, aquisque repletam, quas in ſe recepit. Sed tunc ſaltem vocatur ים *Mare*, quando influxum recipit à Chochmah ſicut traditur in Sohar Sect. behaalotecha, his verbis: *Mare vocatur, quando illuminatur luce Patris.* Quod quamvis fiat, tamen Maris nomen non competit ipſi, niſi reſpectu gradûs ſui infimi; ut patet è Sohar. Eadem quoque dicitur

ים סוף *Mare Suph*; quia eſt סוף finis omnium graduum; quod adhuc inferius quid denotat, quam mare ſimpliciter. Quandoque etiam dicitur

ים המלח *Mare ſalſum*; Ob myſterium judicii, quod propinquum admodum eſt notioni ejus infimæ. Et ſi quis accuratè obſervet naturam Throni, apparebit, quod hic locum habeat notio Briah, ſub qua eſt *fundus Maris*; quod eſt flagellum malum, pro cædendis impiis. Sed in Sohar Sect. Vajechi, contrarium aſſeri videtur, cum Malchuth dicitur vocari *Mare ſalſum*, quando aſſugit influxum à Jeſod, qui vocatur Fœdus Salis; per quod mitigatur judicium; quia Sal ſaporem conciliat amaro & inſipido. Sed hæc ita conciliari poſſunt, ſi diſtinctio fiat inter ſalſum vel magis vel minùs tale. Unde ſi

in Nomine *Maris ſalſi* parum ſalis concipiatur, ſubintelligetur Jeſod, quo mitigetur judicium per Sal Juſti; Sicut communiter per Sal ſaporoſum reddi ſolet amarum & inſipidum. Si autem concipiatur ſal copioſus, ſubindicatur judicium & rigor ejus, ſicut ſale aduri ſolent edulia. Vel etiam dici poteſt, Nomen *Maris ſalſi* ſemper denotare judicium: quia niſi aquæ amaræ eſſent, non opus haberent ſale; & quamvis ſale condiantur, tamen in iis permanet vis judicii, quod omninò ſubverti nequit. Et cum his concordat textus quidam in Sohar Sect. Vajechi; ubi dicitur: Quare Sal? quia mitigat & temperat amarorem ut ſapidior fiat. Niſi enim foret Sal, mundus amarorem ſufferre non poſſet. Hinc Scriptum eſt Jeſch. 26, 9. *Nam quando judicia tua in terra, juſtitiam didicerunt habitatores orbis.* Ubi Sal non dicitur planè tollere ſaporem amaroris judicii, ſed ut mundani illum queant tolerare. Eadem quoque dicitur

ים האחרון *Mare ultim.* , cui opponitur ים הקדמוני *Mare primum*, quod eſt Binah ... æ ſic vocatur ob unionem Coronæ cum Chochmah & B... . Malchuth autem vocatur mare ultimum, quando Se... ræ ipsâ ſuperiores ſunt maria, inter quæ ipſa ultimum habet locum. Sunt autem 7. maria, ſeptem Sephiroth, atque tunc influxus atque benedictio eſt in mundo. Hinc Malchuth etiam vocatur

ים כנרת *Mare Chinnereth*; Ob myſterium coloris cærulei, qui denotat judicium, quod ab ipsâ prodit. Imò ipſa quoque Malchuth vocatur

ימים *Maria* in plurali; quia in ſe continet ſeptem maria, prout dicitur in Tikkunim. Et in Sect. Vajechi dicitur, quod notiones Malchuth ſint multæ, prout variant operationes ejus. Dantur enim aquæ dulces, & ſalſæ, & amaræ; & omnium harum dantur *maria*; quæ ſunt notiones Malchuth. Pardes Tr. 23. c. 10.

2. In

2. In Schaare Orah ſub Nomine 1. poſt באר שבע de hac voce hæc habentur: Maris Cognomen ſæpiùs nomini Divino Adonai adaptatur; quia in id ipſum (veluti in Mare flumina) omnes ſpecies ſtagnorum & influxus (vid. ברכה) & emanationis collabuntur, juxta illud; *Omnia flumina intrant in mare.* Eccl. 1,7. Mare enim non contentam aquam, ſed continentem alveum inſinuat, juxta illud: *Sicut aquæ operientes mare.* Jeſch. 11,9. & illud: *Congregationem aquarum vocavit mare:* Gen. 1,10. receptaculum ergo aquarum mare dicitur. De hoc autem mari multiformes angelorum creantur turmæ, variaque genera; alia, quæ in undis, quas mare complectitur, moventur, quæque omnia currus ſunt & exercitus ſuperni, juxta illud quod David enunciat: Pſal. 104, 25. *Hoc*, inquiens, *mare magnum & ſpatioſum* manibus, *illic reptilium innumera, animalia puſilla cum magnis.* In eo inſuper vaſta navium nautarumque multitudo, plurimaque vexilla in capite mali extenſa, multiplices gurgites, & quæ hujus ſunt generis, quibus mare ipſum ſine intervallo fluctuat, juxta illud: *Ibi naves pertranſeunt*, ib. ỳ.26. In hujus autem maris latere alius quidam ſituatur locus, qui vocatur ים סוף Mare Suph, quod quidem limitibus illius terræ vicinum exiſtit, quam indicat Menſura Adonai: unde judicium ſuper Ægyptios irruit, quo impetu & id, quod inferius mare rubrum eſt, eos operuit, juxta illud Exod. 14, 25. *Tetragrammaton enim pugnat pro eis in Ægyptum.* Sic pariter rerum latentium ſapientes eandem menſuram Adonai vocant ים חכמה Mare Sapientiæ; cum cujusvis Sapientiæ ac emanationis, & eorum, quæ de ſupernâ manant ſapientiâ, hoc extet receptaculum, è cujus fonte omnes quidem Sapientiæ participes Sapientiam hauriunt: Eandem menſuram Regi Salomoni tradidit Altiſſimus, ut ſcribitur; 1.Reg.4,29. *Et Deus dedit Sapientiam Salomoni:* is enim cum hujus Sapientiæ intraſſet Mare, effulgebat in eo virtus, quâ omnem, tam in ſuperis quam imis, hierarchiarum ordinem calluit, ac nihil, quod ipſum la-

tuerit prorſus erat. Et vigore nominis Adonai ſuper ſolium ſedebat Altiſſimi, quo ſupera cum imis ſui regni poteſtati ſubegit; quia Eum Dei afflavit ſapientia ad agendum juſtitiam. Schaare Orah ſub Adonai. Connectitur cum כל.

3. Vide plura de Mari in Soh. Sect. Vajechi 126. c. 499. Vaæra 13. c. 50. 52. Achare 26. c. 103. f. 29. c. 116. Behaalothecha 71. c. 284. Schlachlecha 78. c. 310. f. 81. c. 323. Pinchas 99. c. 395. f. 135. c. 540. Bo 19. c. 73. Trumah 72. c. 285. Breſchith f. 10.

ימי קדם *Dies priores.* ימי עולם *Dies Mundi vel ſeculi.* In Sohar Sect. Vajikra, Dies priores referuntur ad Antiquum Sanctum occultiſſimum omnium occultorum. Sed dies mundi, ad Seir Anpin. Porrò dantur &

ימי רעה *Dies mali*, Eccl. 12, 1. De quibus in Sohar Sect. Mikkez, quod ſicut in dextra & Sanctitate ſunt dies, ita quoque dies ſint in ſiniſtra, qui dicuntur *Dies famis, Dies mali*, Dies, qui non delectant. Pardes Tr. 23. c. 10.

ימים *Dies.* Hic quoque aliquid dicendum eſt de Diebus ſeptimanæ, eorumque ordine, quem in ſupernis habent, ſecundum Interpretes. quidam enim ſic eos enumerant, ut primus ſit Gedulah, ſecundus Gebhurah; tertius Tiphereth; quartus Nezach; quintus Hod; ſextus Jeſod; & Sabbathum, Malchuth. Et hæc eſt via ordinaria & ſimplex, juxta plerosque Interpretes. Sed in Libro Meirath Enajim alius proponitur modus; qui etiam probatur à Schem Tobh; nec minus aſcribitur Rambano; & quidem hic, ut dies primus ſit Tiphereth; 2. Malchuth; 3. Gedulah; 4. Gebhurah; 5. Nezach; 6. Hod; & Sabbathum Jeſod. Hæc tamen opinio multas ob rationes approbari nequit. Sed in Tikkunim R. Schimeon ben Jochai, Dies ſic enumerat: 1. Cheſed; 2. Gebhurah; 3. Tiphereth; 4. Jeſod; 5. & 6. Nezach & Hod; Nox Schechinah, quæ etiam eſt nox Sabbathina. Ubi jam alibi notavimus, quare Nezach & Hod non diſtinguantur, ut dies 5. ſit Nezach,

& 6.

& 6. Hod; ſed in genere dicatur 5. & 6. ſunt Nezach & Hod: quia dies quintus, qui eſt dies judicii, ad Nezach, ubi miſericordia, non quadrat. Hic autem circa diem quartum hoc addimus; quod Tiphereth & Malchuth ceu duæ perſonæ creati ſint, ita ut dies tertius fuerit Tiphereth, & quartus menſuræ Malchuth. Sic enim & R. Schimeon ben Jochai ſæpiùs in Sohar tradit. Jam ergò dies 1. eſt Cheſed, 2. Gebhurah; atque hinc in illo creata eſt gehenna: dies 3. Tiphereth; unde bis in eo repetitur vox *Boni*; primò pro Gebhurâ, & ſecundò pro ipſo. Dies quartus autem fuerat Malchuth: Et quia in media Copulâ querelas inſtituerat, & diminuta & ſcabellum pedum ejus facta fuit, locum ejus ſortitus eſt Jeſod, quia corpus & fædus habentur pro uno. Et hæc eſt prima notio Jeſod. Vel duabus notionibus Nezach & Hod dati ſunt dies quartus & quintus; & ſextum accepit Jeſod, cui adhæſit Malchuth, ut denotat ה diei הששי *Sextæ*, Gen. 1, 31. Et ſic Ipſa permanſit Scabellum pedum ejus, & metrum Noctis. Dies Sabbathi autem dividitur inter Jeſod & Malchuth. Vide tit. שבת Pardes Tr. 23. c. 10.

ימין *Dextra.* Hæc vox nudè poſita refertur ad Cheſed. Tria autem ſunt dextra, nempe Chochmah, Cheſed, & Nezach. Ubi non intelligitur ſitus dextri propriè dictus; ſed quod illæ naturæ meliores, & ad benefaciendum paratiores ſint, quàm oppoſitæ. Unde dixerunt Majores noſtri: *Dextra ſunt, quæ reſpiciunt bene facta, ſiniſtra, quæ debita.* Quicquid igitur pertinet ad materiam peccati & quocunque modo illuc pertinet, ſiniſtrum; & quicquid ad materiam rectè actorum ſpectat, dextrum vocatur; unde omnia dividuntur in judicium & dilectionem; quibus ſubordinantur malè & benè actum. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. in Sohar Miſchpatim 44. c. 176.

יניקה *Suctio.* Vid. נוקבה n. 8. & ניצוצות 22.

יסוד *Fundamentum.* Omnes Interpretes Sephiram no-

nam propterea appellari hoc nomine dicunt, quod ſit fundamentum ייי Malchuth. Spiritualia enim corporalium contrarium obtinent; & cum corporalium fundamentum ſit infra, in ſpiritualibus fundamentum eſt ſupra: Malchuth igitur quoad appetitum & deſiderium ſuum aſcendendi in iſto gradu ſtabilitur, & per illum ſuſtentatur. Fortè autem fundamentum tunc vocatur, cum reſidet & alit omnia à Cornibus Orygis, uſq; ad lendes: tunc enim fundamentum eſt omniũ mundorum, & omnia ab eo nutriuntur, ad extremum uſque punctum. Et in Sohar Sect. Noach indicium eſt, illum gradum propterea ſic vocari, quia Malchuth nec influxum habet, nec vitam, niſi per illum; & ſi fortè ſubeſt ratio, ut hæc ejus notio ceſſet, ſtatus Malchuth inſigniter diminuitur. Pardes Tr. 23. c. 10.

2. יסוד *Fundamentum.* In perſonis denotat membrum genitale utriusque ſexus. Vid. 2. מלכים. מות 5. כלים. טנ׳תא. וק׳ ניצוצות 15. 25.

3. Quemadmodum domum jactum ſuſtinet fundamentum, ſic & menſura Adonai, metro Jeſod fulcitur, quia Adonai nec influxum habet, nec ſtabilitatem, niſi ſuper Jeſod, quod dicitur El-chai. Hinc in Gemarâ Tract. Chagigah proferunt ſapientes: Mundus ſuper quo conſiſtit? ſuper unica columna, cui nomen eſt Zaddik juſtus, ut dictum eſt Prov. 10, 25. *Juſtus fundamentum eſt mundi.* Conſiderare autem oportet, fundamenta non omnia eſſe æqualia: Datur enim fundamentum, quod locum obtinet ſuperiorem, ipſa verò ſtructura infra eſt, aliud ædificii obtinet medium, aliud in imo ſubſiſtens fabricam ſtatuit ſupra ſe. Hinc dicitur trinum dari mundum, ſuperiorem, medium, & inferiorem, cui innititur illud: Inferiora, ſecunda, tertia facies, & altum in alto, in medio medium, infra infimum: Cujus myſterium eſt Cholem, Schurek, Chirek. Convenit & huic illud priſcorum: Conſidera (inquiunt) non talem eſſe Altiſſimi dimenſionem, qualis carnis & ſanguinis

nis eſt Menſura: hujus enim moles ſupereminet, ipſum verò ſuſtentaculum & baſis ſubſtat; Altiſſimus autem in ſublimi reſidet, onus vero pendet deorſum, ut ſcribitur Jeſch. 57, 15. *Sic dicit Dominus excelſus & ſublimis*. Menſuram igitur Adonai veluti conſtructam domum fert fundamentum, quod El-chai vocatur. Quapropter pervolare ſemper Adonai ad Menſuram El-chai continua æſtuat cupidine. Nec eſt quod mireris, cum & in hoc mundo ſenſibiliter percepta id ipſum ſimilitudine inſinuent: trahit namque Magnes ſuper poſitus inferius locatum ferrum, idemque ignis, aër, aqua perlucidè monſtrant. Schaare Orah ſub El-chai, poſt מקור מיים חיים. Sequiturque ibidem צדיק.

4. In naturalibus Jeſod ſub ſe continet argentum vivum; quia hoc eſt fundamentum totius artis transmutatoriæ. Et ſicut Nomen אל ſubindicat naturam *argenti*, quia ambo pertinent ad claſſem Cheſed; (hîc autem ad Cheſed inferiorem Jeſod,) ita nomen אל חי, idem quaſi eſt ac כסף חי *argentum vivum*. Atque ſic כוכב ſtella quod eſt nomen Planetæ cui hæc materia ſubeſt cum tota voce eſt 49, qui idem eſt Numerus אל חי. Sed memento non omne argentum vivum ad laborem tuum conducere; quia differunt ut linum & byſſus, vel ſericum; fruſtra autem linum præparabis, ut accipiat tenuitatem & ſplendorem byſſi. Suntque qui putant hoc eſſe ſignum Aquæ hujus legitimæ, ſi cum auro mixta ſtatim efferveſcat: Sed & ſolutio argenti vivi communis per plumbum præcipitata hoc præſtat: & quid efficiet? Ego enim dico tibi, non aliud veri argenti vivi dari ſignum, quam hoc, quod in debito calore cuticulam induit, quæ purum putum aurum eſt, idque parvo temporis ſpatio, imò una nocte. Hoc eſt illud, quod non ſine myſterio vocatur כוכב ſtella; quia juxta Kabbalam naturalem Num. 24, 17. *E* (metallo) *Jaacob incedit ſtella*, vel in plano, figuræ *virgarum* & ramorum *exurgunt*; & ab hac ſtellâ fluit influentia hæc, de qua loquimur. Hoc argentnm vivum in

Gemara, Tr. Gittin cap.7. f.69, b. vocatur אספירכא quaſi diceretur Aqua Sphærica, quia è Sphærâ mundana profluit. Et Gen. 36,39. dicitur מהיטבאל quaſi מֵי הַטְבָלָא per transmutationem literarum, Aquæ immerſionis, quia iiſdem immergitur Rex purificandus, vel quaſi מי אל הטב per ſimilem metatheſin, Aquæ El boni, ſeu Argenti vivi, vita enim & bonum, æquipollent, ut mors & malum. Hæc dicitur filia מטרד, Matredi, i. e. prout docet Targum, Viri aurificis laborantis cum aſſidua defatigatione; Nam hæc aqua non fluit è terra, nec effoditur in mineris, ſed magno labore & multa aſſiduitate elicitur & perficitur. Hujus Uxor appellatur מי זהב *Aqua auri*, ſive talis Aqua, quæ aurum emittit. Cum hâc ſi deſponſatur artifex, filiam generabit, quæ erit Aqua balnei regii. Quamvis alii ſponſam hanc velint eſſe Aquas, quæ ex auro factæ ſunt: quam tamen pauperes relinquunt magnatibus deſponſandam. Maritus illius Mehetabel eſt, Rex iſte Edomiticus & rubedinis, qui appellatur הדר Decor nempe decus regni (Dan. 11,20.) metallici, quod eſt aurum; ſed tale, quod referri poſſit ad Tiphereth, nam הדר repræſentat 209. quem numerum etiam habet Tetragrammaton multiplicatum per 8. qui eſt numerus circumciſionis & Jeſod, ſi addatur tota vox. Sed ut obſerves intelligi Tiphereth gradûs Gebhurah, Scito, eundem numerum addito toto, etiam contineri in יצחק, quæ itidem eſt claſſis auri. Urbs iſtius Regis vocatur פעו à ſplendore juxta Deut. 33, 2. quod nomen & Nomen יוסף, quo deſignatur Jeſod, eundem habent numerum 156; Ut ſcias argentum vivum requiri ad opus: & extra hanc urbem ſplendidam non reſidere decorem regium. Huc pertinet hujus metri cognomen aliud אלהים חיים, quaſi diceretur aurum vivum; quia Elohim & aurum eandem denotant menſuram. Sic autem dicitur hæc aqua, quia eſt mater & principium auri vivi: nam omnis auri ſpecies alia, cenſetur eſſe mortua, hâc unicâ exceptâ. Nec errabis ſi ipſi tribues cognomen adhuc aliud ordinarium, ut dica-

dicatur מקור מים חיים, Scaturigo aquarum viventium: Ab his enim aquis vivificatur Rex, ut Vitá tribuere poſſit omnibus tam metallis, quam viventibus. Kamea hujus Aquæ plane mirabilis eſt, & exhibet juxta numerum חַי, vivi decies octies eandem ſummam in quadrato 64. numerorum, quæ eſt ſumma Nominis מי זהב Aquæ auri; in infinitum variabilem hoc modo:

ח	נח	נט	ה	ד	סב	סג	א
מט	טו	יד	נב	נג	יא	י	נו
מא	כג	כב	מד	מה	יט	יח	מח
לב	לד	לה	כט	כח	לח	לט	כה
ם	כו	כז	לז	לו	ל	לא	לג
יז	מז	מו	כ	כא	מג	מב	כד
ט	נה	נד	יב	יג	נא	נ	טז
סד	ב	ג	סא	ס	ו	ז	נז

Ubi habes ſummam 260. ab imo ad ſummum, à dextra ad ſiniſtram & per diagonium. Cujus numerus minor eſt 8. numerus Jeſod; ſicut & radix totius quadrati eſt 8. Symbolum Summæ primæ 260. eſt סר receſſit, quia progrediendo, Summa ſemper retrocedit in variationibus: v. g. ſi incipias à 2. Summa erit 268, qui reſolvitur in 7. Incipiendo à 3, Summa erit 276, qui reſolvitur in 6. & ſic porrò. Nam ſic quoque creſcente numero purificationum, decreſcit pondus aquæ tuæ. Æſch. Mezareph c. 7.

יעקוב *Jaacob.* Eſt Tiphereth. Sed magna eſt differentia inter Jaacob & Iiſraël: Nam Iiſraël certè denotat Tiphereth; ſed יעקב defectivè ad ſenſum עקב calcanei refertur ad Malchuth: ut docet Sohar Sect. Balak ad Num. 24, 10. Item Sect. Vajiggaſch ad Geneſ. 45, 27. Sed cum plenè ſcribitur cum ו; tum

tum pertinet ad Tiphereth, eſt enim Vav Tetragrammati, quod ſex membra continet. Eſt tamen etiam differentia inter עקב *calcaneus*, &c. & יעקב; quia nomen illud infimam tantùm notionem ejus deſignat; ſi autem accedat Jod, etiam ſubindicatur notio ejus occulta, & punctum, quod illuminat circulum. Pardes Tr. 23. c. 10. Vide plura in Sohar Sect. Mezora 25. c. 98. Achare 26. c. 101. f. 30. c. 119. Taſria 20, c. 80. Pinchas 106. c. 421. Trumah 77. 78. Æmor 48. c. 192. Vajeſchebh 104.

2. יעקב Jacob eſt una Perſonarum Aziluthicarum è Syſtemate Seirico, de qua notentur ſeqq.

(1.) Alibi dictum eſt, quod Jacob & Leah proveniant de notione Achurajim Patris & Matris, quæ delapſa ſunt tempore mortis Regum, nec tamen deſcenderunt in Syſtema Briathicum, ſed remanſerunt in Aziluth illo loco, qui tribuitur Racheli Uxori ז״א. Hic ergò quæritur: Quare formatio eorum atque reſtitutio facta non fuerit tunc, cum formarentur זו״ן, qui ſunt Iiſraël & Rachel, ſed poſthac demum cum tamen naturæ ſint ſublimioris, quam זו״ן? Nimirum, quia perfecta ſunt Achurajim & Exteriora Patris & Matris, quæ ſunt Dinin, hinc priùs formari oportebat זו״ן etiam ad adoleſcentiam uſque; in quibus etiam notio Panim ſeu Anteriorum exiſtit. Et quia delapſa erant in locum Uxoris, hinc formatâ hâc, formabantur & illa. Et hæc ſunt illa נובלות חכמה ſeu decidua à ſapientiâ, quia Pater vocatur Sapientia; Thorah autem ſeu Lex, (quæ inter hæc decidua numeratur,) nempe ſcripta, eſt Jaacob.

(2.) De deſcenſu autem iſtorum Achurajim notanda ſunt ſequentia: Jacob continet Achurajim Patris, delapſusque ſubſtitit coram facie uxoris ז״א tum temporis nondum delapſæ; ita ut Tergum Jacobi faciei Rachelis obverteretur. Achurajim autem matris, quæ in Leah ſunt, etiam deſcendentes conſiſtebant ad Tergum Rachelis; ita ut facies Leæ Rachelis Tergo obver-

obverteretur: hujus autem facies Jacobi Tergum reſpiceret, adeoque Rachel in medio conſtitueretur. Nondum autem adoleverat ז״א ut pedes ejus extenderentur deorſum ſub myſterio Jeſchurun. Cum deinde delaberentur Reges cumque his etiam uxor ſupra dicta in Briam deſcenderet, locus ille remanebat vacuus inter Jacob & Leah; & facies Leæ reſpiciebat Tergum Jacobi cum ſuperiùs facies patris è contrario obverteretur Tergo matris. Ratio autem diverſitatis hæc eſt: quia facies patris & matris nec non ז״א quia ſuperinveſtiunt ו״ה, א״א omnes diriguntur ad ſtatum faciei א״א qui incurvat ſtaturam ſuam & affulget faciebus illorum illasque aſpicit. Hoc igitur modo neceſſe etiam eſt ut ז״א aſpiciat & illuſtret faciem Jacobi multo ſe minoris, quippe cujus caput incipit circa pectus illius. Quia ergo facies Jacobi illuc converti debebat quò converſa erat facies ז״א, ne aliàs ז״א deſpiciens intueretur Jacobi Tergum; hinc Leah ex adverſo facie ſua reſpiciebat Jacobi Tergum, ut ab inde lumen acciperet ſub notione Achurajim, quò ſcil. ſatis haberet virium Lucem illam recipiendi.

(3.) Cum autem formarentur זו״ן & adſcenderent in locum ſuum in Aziluth; tunc ז״א qui vocatur Iiſraël, creſcebat tempore Ibbur ſecundi, ejusque pedes extendebantur uſque in notionem Jeſchurun. Atque tunc etiam uxor ejus Rachel, quæ cum ipſo coaluerat junctis tergis à pectore & porrò deorſum: atque ſic זו״ן interponebantur inter Leam & Jacobum. Et prius quidem cum ז״א adhuc eſſet parvus & pedes ejus nondum extenderentur deorſum uſque; locus quidem ſat erat ſpatioſus pro tribus perſonis, quæ erant Leah, Rachel & Jacob ſibi invicem adſtantes: Deinde autem extenſis pedibus ſeiricis, quatuor perſonæ locum ibi habere non poterant: hinc Leah elevabatur ſurſum ut conſiſteret à tergo ז״א facie ad Tergum ejus converſa, uſque ad pectus ejus. Et Rachel ſola manebat Tergis junctis cum ז״א combinata. Et Jacob Tergum ſuum obvertebat faciei ז״א, unde tres tantùm notiones ibi conſiſtebant.

(4.) Quæritur autem ,quare elevata fuerit Leah & non Jacob? Cujus rei rationes ſunt plures: Sicut enim Pater habebat prærogativam quandam præ matre ante Tikkun, & mater prærogativam aliam præ patre: cùm enim formaretur Caput עי, אוא conſtituebantur in ſtatum tertium Panim be Achur, ita ut facies patris tergum matris reſpiceret: pater enim tantas habebat vires, ut lucem faciei ſuperioris recipere poſſet ſua facie: mater autem lucem faciei ſupernæ recipere non poterat niſi tergo ſuo: Matris autem prærogativa in eo conſiſtebat,quod Achurajim ejus magnam lucem reciperent atque magis mitigarentur quam Achurajim Patris, quæ non recipiebant lumen ſupernum. Sic etiam res ſe habebat cum Jacob & Leah: nam & Jacob quidem lumen accipiebat à patre, qui eſt radix ejus, unde Achurajim Patris quæ conſtabant decem Sephiris ſatis habebant virium ut tempore Tikkun formarentur penitus fieretque perſona Jacobi integra ex tota decade Achurajim Maternorum: adde quod ipſe ut maſculus excellentior eſſet fœminâ. In Leah autem, quæ fiebat ex Achurajim Matris, (cui tunc vires non erant, ut lumen reciperet facie ſua) etiam nunc Achurajim hæc non poterant formare totam decadem Sephirothicam, ſed ſolam Malchuth; ex qua deinde fiebat perſona Leæ. Quia autem Achurajim Matris magis erant mitigata quam paterna, hinc etiam Leah ab illis profecta majorem habebat lucem quàm Jacob ab Achurajim Patris profectus: unde illa aſcendere poterat ſupra pectus Seiricum Jacobo infra manente. Ipſe tamen quia maſculus, ſtabat coram facie ז״א, & Leah tanquam fœmina à Tergo ejus locabatur.

(5.) Alia ratio, quare Leah ſit elevata ſurſum, hæc eſt: quia fundamentum loci ejus, ejusque ſuctio eſt à Malchuth Tebhunæ, quæ & ipſa inſeritur עד ז״א. Quia igitur ſupra eſt in capite ז״א, hinc circa eundem locum locanda etiam fuit Leah, ut lumen ab ea recipere poſſet. Jacob autem ſuctionem ha-

habet infra è Jeſod patris quod detegitur à pectore Seirico & deorſum: hinc infra remanſit.

(6.) Porrò quæritur quare Leah facie ſua reſpiciat tergum ז״א & non tergo ſuo eidem adhæreat ſicut Rachel? Nimirum quia Leah ſupra conſiſtit ad poſteriora trium primarum Seiricarum, ubi exteriores & cortices illam attingere nequeunt, prout Rachelem, quæ ſeptem inferioribus Seiricis applicata eſt. Eodem modo quia ipſa non eſt uxor ז״א prout Rachel, nec eſt de numero decem Sephirarum generalium Syſtematis Aziluthici, ſed tantum Achurajim Sephiræ tertiæ; ita ut non tantum interſit utrum Chizonim ad eam applicentur an non: quantum intereſt Racheli. Adde quòd ipſa ſit ex Achurajim Matris: Mater autem pellit Klippas & iſtæ fugiunt ab illa.

(7.) Si autem quæritur: quia ſtatus iſte Leæ quaſi indifferens eſt, quare non potiùs Tergum applicet? ſciendum eſt etiam corticibus aliquid concedendum fuiſſe, ut præmium eſſet & pœna in hoc mundo, unde habeant portionem atque vitam ſuam. Sic ergo voluit emanationis autor, ut notio omniú viliſſima eſſet Tergum Leæ: ubi quidem tantus non eſt attractus, quantus in poſterioribus Rachel: nihilominus locus iſte relictus eſt apertus, ut Chizonim ibi habeant acceſſum & ſuctionem quandam, cùm aliàs in Rachele adhæſio multò fuiſſet major.

(8.) De formatione autem Jacobi ſpeciali ſciendum, quod omnia lumina ad Jacobum pertinentia habeant notionem illius lucis, quæ prodit per ז״א, & ex illis luminibus detectis, quæ veniunt de vaſis נה״י patris, & de cerebris ibidem repertis profectis à Patre, quæ non deteguntur niſi à pectore & deorſum, ubi nempe finem habet Jeſod Matris.

(9.) Kether ergo Jacobi locum habet erga duas triades inferiores Tipherethicas דז״א quæ ſunt à pectore uſque ad corporis finem. Hoc autem loco detegitur Jeſod Patris cui

inſerta eſt Daath Seirica quæ de parte patris; & hæc Daath compoſita eſt è quatuor notionibus quæ ſunt Chochmah & Binah, Cheſed & Gebhurah, quarum Temperamentum in ipſa reperitur, ſive ſpectentur Chochmah & Binah cerebrorum paternorum, ſeu Chochmah & Binah cerebrorum maternorum. Et ab illis prodit lux illarum è Seir Anpin verſus anteriora ejus, unde fiunt quatuor ambientia pro Jacobo quæ ſunt myſterium Phylacteriorum ejus. Deinde è virtute Chochmah & Binah cerebrorum paternorum (inſertorum נה״י paternis quæ etiam inſita ſunt נה״י maternis) prodit Lux quædam, ex qua fit receptaculum, quod vocatur Kether: & in hoc receptaculum colliguntur quatuor illæ notiones Daath, fiuntque ibi cerebra in iſta Kether. Et hæc eſt Kether Jacobi. Nec mirum eſt, quod ex luce Chochmah & Binah fieri dicatur vas; & ex luce Daath cerebra: Quia Lux Chochmæ exit veſtita multis veſtibus quæ ſunt: Vaſa נה״י paternorum; quæ ſunt inſerta נה״י maternis; quæ etiam inſita ſunt duobus brachiis ipſius Seir: & deinceps prodit foràs penetrando locum, articulorum mediorum quæ in brachiis ז״א, quos vocamus cubitos, ubi nempe applicantur Phylacteria brachii: porrò redeunt in ipſum corpus ז״א iterumque prodeunt è pectore, & deinde ex hoc fulgore demùm fit vas coronæ Jacobi. Notio Daath autem nonniſi duplex habet veſtimentum nempe Jeſod patris & Tiphereth ז״א. Cumque prodit foràs, Lux illa non uſque adeo involuta eſt & proinde fit notio cerebri in corona Jacobi.

(10.) Deinde è notione articuli infimi Nezachici paterni, cui inſerta eſt Trias inferior Moach Chochmah paterni quæ omnia inſita ſunt tribus articulis Nezach Seiricæ, prodit lux quædam in Jacobum, ex qua fiunt tres partes lineæ ejus dextræ quæ ſunt חח״ן. Et ſic per latus ſiniſtrum Jacobi diſtribuitur lux illa, quæ prodit è Triade inferiore Binæ paternæ, quæ inſerta eſt in Hod matris ejusque articulum ultimum, qui veſtitur tribus articulis Hod Seiricæ.

(11.)

(11.) De linea autem media Jacobi ſciendum, quia Jeſod Patris inſertum eſt Tiphereth Seirico (ex quo fit Kether Jacobi) & Atereth Jeſod paterni inſerta eſt per totum Jeſod Seiricum; hinc etiam ipſum diſtribuitur per רחי Jacobi, quæ eſt linea ejus media.

(12.) Poſtquam autem diximus, quod è cerebro Chochmah & Binah, quæ de parte patris factæ ſint Chochmah & Binah Jacobi: ſciendum eſt, ſimile quid contigiſſe cum Daath paterna veſtita intra Jeſod patris: de qua diximus quod habeat quatuor notiones nempe חב & חג. Ex hac ergo Chochmah & Binah proveniente è Daath paterna Lumen etiam proceſſit inſertumque eſt in Chochmah & Binah Jacobi (profectas ex ipſis Chochmah & Binah paternis, quæ inſertæ ſunt in נה patris) & combinatæ ſunt in Chochmah Jacobi Chochmah proveniens de parte Patris & Chochmah proveniens de Daath patris. Et in Binah Jacobi combinatæ ſunt Binah proveniens ab ipſo patre & Binah è Daath patris profecta. Duæ autem notiones inferiores nempe חג quæ in Daath paterna, ingreſſæ ſunt in Daath Jacobi, ſimilemque ibi fecerunt compoſitionem cum חג. Et hæc omnia parallela ſunt radici ſupernæ Jeſod Seirici quatenus adhuc junctum eſt corpori ejus uſque ad initia femorum נה. Iſtaque diſponuntur uſque ad pectus Jacobi. Sequitur autem reliqua extenſio longitudinis Jeſod Seirici ex qua facta eidemque parallela ſunt reliqua membra Tiphereth, quæ ſunt corpus Jacobi. Atque tandem Atarah Jeſod Seirici parallela eſt ipſi Jeſod Jacobi.

(13.) Sicut autem in זא diſtribuuntur Chaſadim & Gebhuroth; ſic eædem diſtribuuntur in Jacobo. Nam quinque Chaſadim quæ in Daath Jacobi locantur in חגת נה & Gebhurah quæ in Daath ejuſdem etiam diſtribuitur in quinque Gebhuroth quæ derivantur uſque ad Jeſod Jacobi ibique ſociantur & colliguntur. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tr. Druſch. Iiſraël ve Rachel Jacob ve Leah.

יפה נוף *Pulcher ramus.* Pſalm. 48, 3. In Sohar Section. Vajikra Tiphereth ita dicitur; quia pulcher eſt propter ramos: unde etiam vocatur תפארת *Pulchritudo.* At Sect. Vajiggaſch dicitur, quod *pulcher ramus* vocetur Jeſod, quia de Joſepho dicitur, quod fuerit pulcher Gen. 39, 6. Et fortè ratio eſt, quia quod accidit Jaacobo, accidit & Joſepho; cum & Jeſod ornetur ſex membris, & pariter vocetur Vav. Nam & in Tikkun. ad Jeſod hoc nomen applicatur. Pard. Tr. 23. c. 10.

יפה עינים *Pulcher oculis.* 1. Schm. 16, 12. R. Moſcheh refert ad Nezach. Mihi autem videtur intelligi debere Nezach & Hod. Nam de Malchuth, menſura Davidis, prædicatur color rubicundus, ob judicium: ſed etiam ſugit influxum à Jeſod, quatenus participationem habet oculorum, dum loti ſunt lacte, Cant. 5, 12. Vel dici poteſt, quod oculi contineantur ſub poteſtate Gebhurah; quibus tamen tribuatur pulchritudo, quatenus lavantur lacte matris. Et Malchuth per Davidem ab illa notione influxum accipiebat. Pardes Tr. 23. c. 10.

יצחק *Jizchak.* Refertur ad Gebhurah; quia Jizchak Patriarcha fuit ſedes iſtius gradûs, ob quem ille hoc nomine appellabatur. Eſt autem nomen *lætitiam & riſum* denotans, quæ ambo referuntur ad Gebhuram: Unde & *Levitæ* ad cantus deſtinati eodem referuntur, ut & *vinum lætificans*, ſed non inebrians. Hæc reperimus in Sohar Sect. Vajera: ubi & dicitur, quod Jizchak denotet gaudium ſub myſtica hac notione, qua ignis mutari dicitur in aquas, & aquæ in ignem. Et fortè hanc ob cauſam יצחק vocatur nomine futuri temporis, ut ſenſus ſit, intelligi judicium, quod mutandum ſit in dilectionem & riſum. Pardes Tr. cit. Vide Sohar Sect. Trumah in fin. & Pekude 106. c. 423. Æmor 45. c. 178.

יצר טוב ויצר הרע *Appetitus bonus & prava concupiſcentia.* Vid. Sohar Sect. Lechlecha 57. 227. Vajera 68. c. 269. Vajiſchlach 95. c. 379. Toledoth 82. c. 325. Vajiſchlach 101. c. 406. Vajeſcheb 106. c. 424. Mikkez 111. c. 445. ſq. Trumah

69.

69. c.275. f.72. c.287. Pekude 119. c.473. ſq. Pinchas 115. c. 457. Vaæthchannan 128. c.511.

יקר *Pretioſus.* Sæpe reperitur ad Jeſod, quandoque ad Tiphereth referri. Fundamentalis ejus ſignificatio tamen lucem deſignat, juxta Ijob, 31, 26.

יראה *Timor.* Hæc vox nudè poſita eſt in Gebhurah; quia ab hac fundamentum timoris provenit: unde idem vocari ſolet *Timor Elohim.* Sed & Schechinah ex parte Gebhurah vocatur timor. Sed datur & timor tertii generis quæ ſuperna eſt, & hæc eſt Gazophylacium Sapientiæ, nempe Binah; quæ ita dicitur reſpectu Gebhurah, quando nimirum in hanc influit. Quod autem dicitur Pſal. 111, 10. *Principium Sapientiæ timor Domini:* hunc habet ſenſum, quod Malchuth, quæ eſt timor Domini, fuerit prima in intentione, quamvis ſit ultima in executione & opere. Unde etiam dicitur Prov. 1, 7. *Timor Domini principium ſcientiæ.* Vel ſic: *Principium Sapientiæ*, id eſt Regni, eſt *timor* i. e. Binah. Hinc quoque intelliges locum Prov. 22, 4. *Præmium manſuetudinis eſt timor Domini.* Nam ענוה *Manſuetudo, humilitas* eſt Sapientia ſuperna; & Sapientia quæ timorem facit eſſe coronam, eſt Sapientia inferior. Facit autem Timorem, id eſt Binah, coronam quæ cingat caput ſuum, & Sapientiæ, quæ eſt manſuetudo. Vel: Kether, facit Timorem i. e. Binah, eſſe præmium & corollam, quando unitur cum Binah. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Sohar, Breſchith 8, c. 30. Vaæra 11. c. 43. Sect. Vajakhel 97. c. 387. Miſchpatim 43. c. 169. Achare 25. c. 100. Naſo 69. c. 273. Vaætchannan 126. 520. & יראה per gem. eſt גבורה.

2. In Schaare Orah ſub Nom. 9. poſt מחשבה de hoc Nomine occurrunt ſequentia. Chochmah quoque vocatur Timor, quia qui meditando convertitur ad Scaturiginem, & ſublimitatem atque profunditatem iſtam, formidine corripi debet, ne conturbentur cogitationes ejus, ut ulterius evagetur, quam limites ibidem ſtatuti admittunt. Hinc in Libro

Jezi-

Jezirah dicitur: ſtringe capiſtro os tuum, ne loquatur, & cor tuum, ne ſpeculetur: & ſi currit cor tuum, reduc illud in locum ſuum, quia hic locus eſt Locus ubi cum timore & pavore meditanda ſunt profunda illa myſteria. Et Jaacob cum pertingeret ad locum hunc, qui vocatur Jeſch, metuebat & expaveſcebat ſicut dicitur Gen. 28, 17. *Et timuit & dixit: quam terribilis locus iſte?* Et de Moſcheh pariter dicitur Exod. 3,6. quod *timuerit aſpicere Deum*, & profundas has ſpeculationes; unde limitem poſuit meditationi ſuæ. Et beatus ille, qui pervenit ad gradum Timoris, ut Moſcheh. Cumque Deus veniret, ut Iiſraëlitis manifeſtaret occulta ſua myſteria per portas Binah, in promulgatione Legis, monebat hos, ne contuerentur profundum iſtud; nec meditarentur remota hæc ab intellectu, quibus non eſt terminus; utque metuerent accedere ad illum. Quod & faciebant, ut dicitur Exod. 20, 18. 21. *Et populus ſtetit à longinquo, & Moſcheh appropinquavit ad caliginem, &c.* Toti enim populo, qui ſtabat ad montem Sinai, cancelli atque gradus erant poſiti, quousque liceret accedere Exod. 19. 12. c. 24. 1. 2. *Et Moſcheh accedebat ſolus.* Et quia multi ſunt gradus, quousque extendi queat meditatio in Sephiram, quæ רצון [illegible] beneplacitum dicitur; hinc ipſis præcipiebat, ut quilibet accederet pro ratione termini ſibi ſtatuti. Unde Moſcheh Exod. 20, 20. inquit: *Ut tentaret vos, vocavit Deus, & ut eſſet timor ejus ſuper facies veſtras, ne peccetis.* Id eſt: ut tentaret, quæ ſint vires veſtræ, quid poſſitis ſufferre; ſicut cum homo quidam tentat gladium, quantum poſſit ſecare: ſic tentavit vos, ut vobis innoteſceret, quousque ſe extenderent vires veſtræ, ad conſiderandam magnitudinem ejus, & quousque queatis pertingere. Vos autem fugiſtis, atque dixiſtis, nullam vobis eſſe facultatem, ut poſſitis ſubſiſtere coram viſione hac magna. Deut. 5, 23. 25. Hinc timere diſcite, cavete, ne id ſpeculemini, quod intueri non poteſtis, &c. Huc pertinent & dicta illa: Ijob. 28, 28. *Et dixit homini; Ecce timor Domini*

eſt

eſt Sapientia, & recedere à malo, intelligentia. Item Prov. 22,4. *Terminus manſuetudinis timor Domini.* ubi per ענוה intelligitur Kether, apex literæ Jod, ſed terminus iſtius apicis eſt litera He. It. Pſal. 111, ult. *Initium ſapientiæ timor Domini.* Unde patet, quod ex eo, è quo Sapientia ſibi facit coronam, Manſuetudo faciat calcaneum pro crepidâ ſuâ. Et hæc omnia fiunt in myſterio duarum illarum Sephirarum Kether & Chochmah, quæ ambæ latent in myſterio Jod. In hoc igitur conſiſtit & Manſuetudo & Sapientia, ſed Timor inter ambas intromiſſus eſt, eſtque locus unionis & combinationis. Unde patet, quod timor gradus admodum excelſus ſit. Si autem objicis, eum qui ſervit ex amore, majorem eſſe, quam eum qui è timore ſervit; ſcito, quod Amor, & timor ad ſerviendum impellens, unum ſint, & idem. Duplex enim eſt Timor; externus & internus. Externus eſt, cum homo nondum aſſecutus eſt magnitudinem Dei, ſed tantum ſervit metu pœnæ; ut ſi quis abſtinet à cæde & furto, metuens ne iterum occidatur. Et hic timor non eſt verus; quamvis intentio ſit bona. Timor autem internus major eſt iſto, qui provenit per viam Contemplationis. Ut, cum homo dignus evadit intelligere magnitudinem Creatoris ſui, & terribilem ejus majeſtatem; nec non bonitatem & celſitudinem, & ſpecies influxus & benedictiones, quæ hanc ipſam perceptionem inſequuntur, tunc conſiderat vilitatem corporis ſui, quodque tinea ſit & vermis, atque expaveſcit, cavetque ne inobediens ſit Regi tam magno: & dicit: Quis perduxit me hucusque, ut cognoſcere & contemplari queam Regem tam magnum, tamque terribilem, omniumque Regum Regem; cum ego creatura ſim tam humilis atque vilis & abjecta. Quid Ego ſum, & quid vita mea, ut dignus ſim qui aſcenderem ad ſublimem hunc gradum? Atque ſic metuit ut fortè indignus reperiatur, qui ſuſcipiatur in palatio Regis Regum; & hac ex cauſa ſtudium adhibet, ſeque ipſum diſponit & accingit animam ſuam, eamque exornat, ſi forte inveniat gratiam in ocu-

lis Domini, atque recipiatur ut ſerviat in palatio Regis. Cumque in hoc timore verſatur homo, tunc ad gradum illius per Eum quaſi alligatur, cuſtoditque corpus ſuum atque animam ſuam, ne ulla vitientur maculâ, ſed gratiam inveniat. Et hic eſt ille timor, qui tribuitur Abrahamo, poſt decem tentationes ejus, quas omnes ex amore ſuſcepit. Timor igitur externus abſtinet ſaltem à peccatis, formidine pœnarum rigoroſarum; ſed non applicatur ad obſervationem illorum præceptorum affirmativorum, quibus nulla annexa eſt pœna. Sed Timor internus præcepta potiſſimum affirmativa adimplere ſtudet, ut ſtabiliatur verbum creatoris ſui; abſtinere autem à delictis leve eſt in oculis ejus: hinc ſeipſum & bona ſua, & uxorem & liberos ſuos cultui & miniſterio Regis conſecrat: atque hæc omnia ex eo, quod tantopere adhæret Domino. Et hoc eſt illud Deut. 28,9. *Cùm ambulaveris in viis ejus.* In quem locum ſic commentati ſunt: Ipſe eſt gratioſus, gratioſus ſis & tu: Ipſe miſericors; miſericors ſis & tu. Quaſi dicerent: aſſueſce, ut exorneris illo ornatu, qui uſitatus eſt in aula regia, ut dignus evadas illuc ingredi, & ſervire coram eo: quia niſi veſtitus fueris iſtis veſtibus & iſtis monilibus, non ſuſcipieris. Quænam autem ſunt iſta ornamenta? omnia præcepta affirmativa, ſecundum ſpecies ſuas. Hic eſt ſenſus dicti illius myſtici Deut. 28,9. & Lev. 19,2. Et hic eſt Timor internus. Et hunc ſortitus eſt Abraham in ligatione filii. Isque major eſt amore: Nam ſervitium Abrahæ ſemper ex amore erat, quia dicitur Jeſch. 41, 8. אוהבי *Amans me;* non אהובי amatus à me. Cui ſimilis eſt locus Prov. 8, 21. Et hic eſt mundus ille, quem metuit ut videret Chiskijah, Jeſch. 38, 11. Timore ergò externo Amor eſt ſuperior, ſed Timor internus amore ſuperior eſt. Hinc *Deus Abraham* eſt myſterium timoris interni, qui eſt myſterium Chochmah, é qua influxum ſugit menſura ejus Gedulah; & tempore ligationis eidem adhæſit; ſicut dicitur Gen. 22, 12. *Quod timeas Elohim;* ubi mentio fit no-

nominis Elohim, quia non datur acceſſus ad hanc menſuram niſi per tentationem; quæ venit per Elohim; Confer Geneſ. 22, 1. Exod. 20, 20. Attende ergò, quinam timor intelligatur in Lege, utrum externus, cujus objectum ſunt pœnæ variæ; an internus, quem inſequuntur omnis generis influxus & benedictio, & vita. Hinc intelligi poterit excellentia Abrahami & locus Pſal. 19, 10. & Pſ. 128, 1. ubi intelligitur Timor internus. Hæc ibi ſequiturque עדן.

ירד *Deſcendit.* Vide de Deſcenſu נפל 4. 5. item ארם קרמון item . חור & כלים. it. מות. & נוקבה.

ירדן *Jarden.* Denotat Aquam mineralem ad mundificationem metallorum & mineralium leproſorum utilem. Fluit autem hæc aqua è duplici fonte, quorum alter ob fluiditatem יאר Jeor, quaſi fluidus, naturam dextri & benignam habens, alter דן rigoroſus & naturæ aſperæ dicitur. Fluit autem per mare ſalſum, quod notetur, & tandem cum mari rubro commiſceri cenſetur; quæ eſt materia ſulphurea, maſculina, omnibus veris operariis nota. Scito autem quod nomen זכו puritas per 8. numerum Jeſod, multiplicatum producat numerum סדר ordo, 264. qui etiam continetur voce ירדן, ut memineris ad minimum octo requiri ordines purificationum, antequam vera puritas ſubſequatur. Æſch Mezareph c. 7.

ירים *Exaltabitur.* In Sohar Sect. Mikkez hæc vox refertur ad Binah: & ſic Sect. Vajiſchlach ad locum Jeſch. 32, 13. Ratio eſt, quia Binah eſt in ſupernis ſupra omnes Sephiras ſtructuræ. Et quod Majores hunc locum ſic explicant: *Extollet ſe præ Abraham*, prioribus non obſtat: quia Abraham, i. e. Cheſed proximè ſubſequitur ſub Binah. Pardes Tr. 23. c. 10.

ירושלים *Jeruſchalaim.* Eſt Malchuth, & quidem notio hujus exterior. Sic enim tradit R. Schimeon ben Jochai in Sohar, his verbis: *Omnes gradus ejus Sancti, dum circumdant eam, dicuntur Jeruſchalaim.* Senſus eſt, quod habeat gradus intimiores, qui ſint quaſi atria; & adhuc interiores, qui ſe

 ha-

habeant ut templum; intra quos adhuc ſint alii: qui autem extrinſecus eam ambiunt, dicantur Jeruſchalaim. Et hæc eſt Jeruſchalem inferior nempe He ultimum. Pardes Tr. 23. c. 10. Vide Balak in fin.

ירח *Luna*. Eſt Schechinah: atque hæc aliquando eſt in decremento, aliquando plena, juxta myſterium querelæ. Dicitur autem Luna, ut denotetur incrementum Ejus atque decrementum; nam per ירח intelligitur iſta ipſius notio. Differunt autem ירח, & לבנה, quia לבנה denotat Lunam plenam, quando eſt ad inſtar לבונה זכה Thuris puri Ex. 30, 34. adeoque alba, quia à Sole accipit lumen album. Sed ירח deſignat tempus decrementi. Et ſex Sephiroth eodem reſpectu vocantur ירחים Lunæ, prout tradit R. Schimeon ben Jochai in Raja Mehimna Pard. Tr. 23. c, 10. Vid. in Sohar Jethro 35. c. 139.

2. In hiſtoria rerum naturalium Luna vocatur Medicina ad album; quia à Sole accepit ſplendorem albicantem, quæ ſimili fulgore illuſtrat & in ſui naturam convertit terram omnem, id eſt metalla immunda. Et de hac myſticè intelligi poteſt locus Jeſch. 30, 26. quia finito opere ſplendorem acquiſivit ſolificum, in illo ſtatu autem ad eam pertinet locus Cant. 6, 9. Eodem nomine appellatur materia operis; & ita quidem, ut quaſi Luna falcata ſit in ſtatu primo conſiſtentiæ; & quaſi luna plena in ſtatu ultimo fluiditatis & puritatis. Habent autem per gematr. eosdem numeros voces יָרֵחַ luna & רָזִיא arcana. item רִבּוֹי multitudo; quia in hac materia conſiſtunt arcana multiplicationis. Æſch Mezareph c. 8.

יריעה *Aulæum, cortina, tapes*. Eſt Tiphereth; ſicut tradit R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim allegato loco Pſ. 104, 2. Dicitur autem hoc nomine, quia extenditur à Binah, ubi initium ejus eſt, ſub myſterio ſex extremorum, uſque ad Malchuth; ita ut transcurrat ab extremo Binah uſque ad extremum Malchuth, & tamen unitus ſit cum ambabus. In Sohar au-

autem Sect. Trumah, ſic loquitur: אש ומים Ignis & aqua compoſita ſunt, & ex iis creavit שמים cœlos, facta inter illa pace: cumque coaluiſſent, extendit eos ſicut tapetem, fecitque ex illis Literam Vav; & hæc vocatur Aulæum aulæorum: quia diſpandit ab illis lucem, & facta ſunt aulæa. Pardes Tr. 23. c. 10. Vid. Soh. Trumah 73. c. 290. Jethro 33. c. 129. Pekude 105. c. 419.

ירכתי צפון *Latera Aquilonis* Pſal. 48, 3. In Tikkunim dicitur, quod ſic appellentur Nezach & Hod, & quidem ſecundum notionem ſuam inferiorem; nam quatenus influxum aſſugunt à Gebhurah, vocantur *Septentrio.* Sunt tamen & aliæ ipſis notiones ſuperiores, quam ירכתי, quæ vocantur ירכים *Femora*, ſub quibus continentur notiones *Lumborum*, *Coxarum*, *Renum*, *Teſticulorum* maſculinorum & ſimiles. Pardes Tr. 23. c. 10

יש *Eſt*; *Sunt*; *Eſſentia.* Fundamentum hujus Nominis eſt Chochmah, cum hac tamen ſub eo comprehenditur Binah; literâ Jod enim denotatur Chochmah, & literâ Schin Binah, radix arboris. Atque ſic vox איש hoc ſubindicat, quod illæ ambæ emanent à Kether, cui nomen אַיִן, quaſi diceretur יֵשׁ provenit ab אַיִן. Deinde etiam יֵשׁ dicuntur, propter 310. mundos, qui in his duabus Sephiris continentur, & ab his promanant in Gedulah & Gebhurah, de quibus dictum eſt tit. אור. Atque hinc intelligitur locus Prov. 8, 21. Pardes Tract. 23. c. 10.

2. In Schaare Orah ſub Nomine 9. poſt יָהּ de hac voce habentur ſequentia. Scito, quod Chochmah in Scriptura dicatur יש, Exiſtens. Ratio, hæc eſt, quia Kether, Sephirah prima, ob naturam ſuam occultam & intellectui inacceſſibilem vocatur אַיִן, unde nec literam habet propriam, ſed apice tantum literæ Jod deſignatur; ſecunda autem Sephirah eſt initium ideæ in actum deductæ, & manifeſtati ordinis: unde hoc in loco interrogare licet. Quamvis enim non omninò mani-

feſtata ſit, attamen etiam non planè occultata eſt, ſicut prima. Quia igitur hîc primùm quærere licet, & aliqualis interrogatio admittitur, hinc ob extantiam Emanantis Sephiræ extra Kether, iſta vocatur יש *extans, exiſtens.* De arcanis igitur hujus Sephiræ jam aliquid manifeſtavit Jaacobh, quippe ad quem illa potiùs pertinebat quam ad Abraham & Jizchak, quia portio ejus fuit linea media, quæ eſt Daath, uſque ad mundum Dilectionum. Conf. Jeſch. 58, 14. Gen. 28, 14. Unde poſt ſomnium de ſcala Gen. 28, 16. inquit: *Verè* יש *Dominus eſt in loco hoc.* Et hoc eſt יש illud, cui Iiſraëlitæ ſoli adhærent, intraturi in vitam mundi venturi: atque tunc aſſugunt varias influxûs ſpecies, atque bona & benedictiones, quia ab hac Sephirâ, quæ יש dicitur, influxus non venit cum menſura & præciſus; Deus enim promiſit Jacobo hoc in loco, ſe daturum ei mercedem citra menſuram, quia dicit Gen. 28, 14. *Et erumpes, &c.* Hinc dicitur Prov. 8, 21. *Ut hæreditare faciam diligentes me Jeſch, & gazophylacia eorum implebo.* Et 2. Chr. 15, 7. dicitur: *Et vos confortamini, & ne remittantur manus veſtræ, quia* יש *eſt merces operis veſtri:* i.e. ille, qui dicitur Jeſch, eſt merces, ut effundantur in vos benedictiones & beneficia, & introducamini in mundum venturum, ob bona veſtra opera. Et hoc eſt myſterium 310. mundorum, quorum tanta eſt magnificentia & excellentia, ut nemo hominum illos ſatis efferre queat: & nihilominus Deus typum & figuram eorum tradidit Abrahamo cum menſura אל 31. quod quaſi eſt ſigillum יש 310. mundorum; qui infinita & inæſtimabili influentia & benedictione ſupleni ſunt. Cum autem quidam intraturi ſunt, ut aliquid ſumant de theſauris horum mundorum, trecentæ & decem catervæ janitorum adſtant, in Tribunali gradûs Gebhurah, qui accuſant eos; unde dicitur Chab. 3, 3. *Et cornua de manu ejus ei, & ibi abſconſio fortitudinis ejus.* Quotiescunque igitur influentiæ variæ ex iſtis mundis per Gedulah, cui nomen אל, eximuntur, dum ad Gebhuram deferuntur, ibi primum in judicio

dicio inquiritur, utrum deceat illas demitti: ſique pronunciatur, non convenire ut deſcendant, ibidem relinquuntur in Gazophylaciis Gebhuræ, quæ vocantur אוצרות צפון Gazophylacia Septentrionis, hinc dicitur Pſal. 31, 20. *Quam copioſa ſunt bona tua, quæ* צפנת *in aquilone abſcondiſti timentibus te.* Hinc intelligitur illud Prov. 8, 21. Quidam Cabbaliſtæ autem ſtatuunt, quod Nomen Jeſch, denotet quod abſconditum eſt pro juſtis. Unde in loco Exod. 17, 7. *An Jeſch-Dominus inter nos, an Æn?* duæ Sephiræ denotantur; quaſi dixiſſent: Sciendum nobis eſt, per quam Sephiram nobiſcum agat in deſerto, an per primam, quæ dicitur אין, quæque non niſi dilectiones exhibet excluſo omni rigore; an verò per illam, cui admixtus eſt rigor, quæque dicitur Jeſch: & in qua ſunt 310. catervæ vigiles & adverſariæ. Sique quæris, quare puniti ſint, cum licitâ uſi ſint quæſtione; Scito, quod ſi non interrogaſſent, per modum tentationis & litigii, ſed Spiritu manſueto, quæſtio ipſorum non fuiſſet inconveniens: ſed quæſtionem formabant verbis duris, hinc ipſis obviam veniebat canis ille cuſtos dux adverſantium illorum, ſicut dicitur: Num. 24, 20. *Principium gentium Amalek.* Hinc etiam dicitur Pr. 30, 19. *Serpens ſupra petram:* cujus intuitu præmittur Exod. 17, 6. *Ecce ego ſto coram te ibi ſuper petrâ in loco vaſtitatis.* Ergò loco duro ſeſe applicuerant, & per quæſtionem importunam dixerant: An Jeſch-&c. Et ut apertiùs dicam, non ſuſceperant quæſtionem per viam, quæ vocatur Amor, ſed per viam quæ vocatur צור petra; ubi ſerpens inſidiabatur, qui eſt fundamentum canis; hinc locus dicitur Tentatio & jurgium. Imò, profundè nimis interrogaverant, ut ſcirent, quid inter Sephiram אין & יש fundamentaliter interſit: & quia interrogabant per locum, in quo ſunt multi adverſarii, quique dicitur Tentatio & jurgium, hinc puniebantur, ut in ipſos irruerent ſerpens & canis Amalek, taurus & aſinus. His de duabus Sephiris prioribus אין & יש præmiſſis, porrò notamus, quod Jaacob, qui eſt linea media, quamvis

vis cum Abraham & Jizchak ſubſit principibus populorum, tandem tamen aſcendat, & adhæreat Sephiræ Kether per Chochmah & Binah, juxta Gen. 28, 14. & Jeſch. 58, 14. Cum interea Abraham ſit ad dextram & Jizchak ad ſiniſtram. David autem, qui eſt pes quartus eſt in fine Sephiræ nonæ, & adhæret apici imo literæ Vav, qui vocatur Jeſod. Jam juxta omnes Cabbaliſtas duo ſunt Jodin, Jod ſuperius Chochmah; & Jod inferius Jeſod: hinc ישי erat pater Davidis; & ſicut Jaacob ſupra ſeſe applicuit ad שי ſic David idem fecit infra. Hinc in ישי reperitur Jod ſuperum & Jod inferum; & tres patres in medio, nempe ש trium capitum, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod. Hinc intelligi poteſt, quod dicitur de Jiſchai ad 1. Schmu. 17, 12; Jiſchai qui intrat cum turba, & exit cum turba. Huc pertinet locus Deut. 10, 15. *Tantummodo in patribus tuis adhæſit* חשק *Dominus ad diligendum eos.* Patres enim ſunt Mercava, & vox חשק ſenſum habet loci Ex. 27. 10. ubi intelliguntur trabeationes deſuper columnas connectentes & iis incubantes. *Et elegit eos in ſemine eorum poſt eos:* ubi intelligitur David; & vox זרעם intelligitur è loco Pſal. 97, 11. *Lux ſata eſt juſto*, quia Jeſod eſt locus ſeminis: Et huc pertinet locus Jeſch. 11, 1. Hæc ibi. Et ſequitur חכמה:

ישועה *Salus, Salvatio, auxilium.* Quicquid ad radicem ישע pertinet, ut יושע / הושיעה / ישועה &c. refertur ad Cheſed, prout docetur in Sohar Section. Trumah his verbis: Quid eſt ישועה Pſal. 18, 51? hæc eſt dextra, quæ ſalvat ab omnibus adverſariis mundi, ſicut ſcriptum eſt, Pſal. 98, 1. &c. Pardes Tr. 23. c. 10.

ישורון *Jeſchurun.* In Sohar Sect. Vajiſchlach Tiphereth ita vocatur, quatenus in ſe recipit dextram & ſiniſtram, quæ ſunt duæ שורות lineæ; antequam immutentur per conciliationem ejus in unum vel alterum ex membris, ſed dum adhuc ſunt binæ ſeries, prout eas accepit. Cum è contrario dicatur Iiſraël, quando utramque illam ſeriem jam mutavit in naturam

ram influentiæ ſuæ, & procul dubio in Cheſed, prout notat nomen אל in illo contentum. Pardes l.c.

ישר *Rectitudo, æquitas.* Eſt Schechinah, quatenus unita eſt cum Recto, qui eſt Tiphereth: prout tradit R. Schim. ben Jochai in Tikk. Præcepto de Tphilllin, his verbis: Deut. 6, 18. *Et facias rectum, &c.* Hoc eſt phylacterium manus, ut conformetur cum phylacterio capitis. Hæc ibi. Ubi per *rectum* intelligitur Malchuth, quatenus rectificatur & unitur cum omni illo, quod ſupra eſt; ſicut fit Phylacterium manus, in quo ſunt 4. textus, quatuor literæ Tetragrammati. Sed in Libro Bahir videtur Nomen *Recti* referri ad Tiphereth, cum omni quod à ישר derivatur; & dicitur eſſe Synonymum vocis תם perfectus, quæ pariter eſt in Tiphereth. Sed in Sohar תם refertur ad Malchuth, unde eodem refertur & ישר. Videtur autem non ob aliam cauſam Malchuth vocari nomine ישר, quam ob Tiphereth, qui rectum tenet inter duo extrema. Pardes l.c.

ישר *Rectum, rectilineum.* Eſt altera notio in *Aziluth* ſeu *emanatione*, cui opponitur *circulare* ſeu *Sphæricum*. Per medias enim *Sphæras Aziluthicas* lux influit ad inſtar *lineæ rectæ*, vel potiùs cylindri; in qua orbicularitas quidem, ſed tamen cum *recta linea* invenitur: Et in hoc *rectilineo* exiſtunt notiones *Arich-Anpin* ſeu *Longanimi*, *Abba ve Imma* ſeu *patris* & *matris*, & *Seir ve Nukbheh* ſeu *citò iraſcentis* & *uxoris ejus*; quæ omnia *rectilinea* ſunt. Et hæc notio nobilior eſt notione *Sphærica*; vocaturque רוח ſeu *Spiritus*; Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon. Ex hac notione Scriptura hominem appellat imaginem Dei; quippe quòd ſit ſtaturæ rectæ, extenſus per lineas rectas. Totusque fere liber Zohar cum Tikkunim non niſi de hac notione *rectilinea* ſeu *cylindracea* loquitur. ibid. Vid. רשימו & אצל· כלים·

ישיבה של מעלה *Conſeſſus vel Schola, vel Academia ſuperna.* R. Schim. b. J. in Raja M. hoc nomen refert ad Binah; fortè, quia omnia membra inibi reſident. Pard. Tr. 23. c. 10.

ישראל *Iiſraël.* Eſt Tiphereth, ſed tunc, quando medium obtinet inter Chochmah & Binah, & lancem Binæ deflectit ad latus Chochmæ, prout ſolet cum ad Cheſed inclinat. Atque ſic reſolvitur vox יִשְׂרָאֵל in אֵל, quod eſt Nomen ad latus Chochmah pertinens ſub Cheſed: & שִׁיר *Canticum*, ad latus Binah pertinens ſub myſterio cantûs Levitarum. Et ſicut שמים dicitur quaſi אש & מים ignis inclinãs ad aquas: ita ישראל qſ. שיר inclinans ad אֵל. Et hanc ob cauſam etiã vox שיר immutatur in ישר. Et quia hæc conciliatio nõ propriè eſt in Tiphereth, ſed in Daath occulta; hinc dicitur: Iiſraël aſcendit in cogitationem: Ut denotetur, quod vocetur Iiſraël, quatenus aſcendit ad cogitationem, quæ eſt Chochmah. Atque hinc etiam vocatur Iiſraël ſenex, quia nomen סבא ſenex fundamentum ſuum habet in Chochmah. Datur autem & ישראל זוטא Iiſraël parvus, tam in Jeſod, quam in Malchuth. Et in Tikkunim explicatur de Metatron. Sed omnia recurrunt ad Tiphereth: nam & Metatron correſpondet gradui Tiphereth. Et in Raja Meh. etiam Chochmah dicitur Iiſraël, qui aſcenderit in Binah, quæ dicatur מחשבה cogitatio. Vide tit. מחשבה. Pardes Tr. 23. c. 10. Vide in Sohar Trumah in fin. Vajakhel 57. c. 387. Acharè 33. c. 130. Pinchas 118. c. 471.

ישראל 1. Quamvis ז״א ſit perſona una integra quæ in genere vocatur Iiſraël: nihilominus dividitur in duas notiones & uſque ad pectus vocatur Iiſraël in ſpecie: ab hinc autem & porrò deorſum ad pedes uſque vocatur Jeſchurun. Ibid. Tract. Injan Ibbur, Ham Muchin.

2. ז״א Perſona quidem una eſt integra è Capite uſque ad pedes; ſed medietas ejus ſuperior à capite uſque ad pectus vocatur Iiſraël; & medietas inferior à pectore & porrò deorſum Jeſchurun. Ratio autem horum nominum dari poteſt ex eo quod ſcribitur in Tikkunim, quod ישראל dicatur qſ. שיר אל. שיר à ſiniſtris & אל à dextris. Quibus verbis indigitatur Uxor Leah rigorum notio, quæ vocatur שיר canticum, & ad ſiniſtram

ſtram eſt à Tergo. ז״א autem qui eſt Rachamim vocatur אל eſtque ad dextram antrorſum. Vel ita vocatur quia notionem habet duplicis cerebri, unam à parte matris, quæ vocatur ש״י & alteram à parte patris, qui vocatur אל.

3. Sed infra pectus appellatur Jeſchurun quaſi à שורה linea, de qua dicunt Magiſtri noſtri, quod nihil dicatur שורה niſi fuerint tria, &c. hic autem totidem ſunt: nempe Jacob antrorſum, Rachel retrorſum, & ז״א in medio. quæ quia non inveniuntur niſi in parte inferiore, hinc illa vocatur Jeſchurun. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Druſch Iiſraël ve Rachel, &c.

כ

כ *Caph.*

IN Libro Temunah Caph refertur ad Malchuth, ob naturam recipiendi è ſupernis ad inſtar cavi, & volæ cujuſdam, allegato loco Num. 7,14. &c. de acerris. Dominium autem ejus in hora Lunæ eſſe dicitur. Alius dicit per Caph intelligi Schechinam, quatenus ſimilis eſt Lunæ dimidiatæ, quæ habet figuram dimidiæ areæ trituratoriæ, juxta myſticum illud Cant. 7, 2. & Conclavis Gazith, ubi erat Conſiſtorium Synedrii. Alius alludit ad duas lances juſtitiæ Nezach & Hod, ex Thr. 3,41. Nobis hæc litera referenda videtur ad Binah, juxta Numer. 7, 14. &c. nam à Septentrione venit aurum Ijob 37, 22. & ipſa eſt plena קטורת, quia combinat & connectit mundos omnes. Vel Caph dageſchatum eſſe poterit lanx debiti Gebhurah; ſed Caph raphatum lanx meriti, Gedulah. Vel idem eſſe poterit in Malchuth juxta Exod. 33, 23. ejusque notionibus infimis; diciturque dageſchata, quando à Gebhurah; raphata cum è Gedulah accipit influxum. Sed in Tikkunim Caph ſæpè refertur ad כתר Coronam: quatenus decem numerantur deſcendendo, & totidem aſcendendo, quæ ſunt duo Jodin;

unde כּ 20. Sed tum intelligitur Kether, quatenus continet notionem Binah. Pard. Tr.27. c.14.

כּב אותיות. De 22. literis vid. Soh. Naſo 70. c.257.

כבד *Hepar.* Eſt maritus Lilith impiæ. Nam & ad ſiniſtram eſt mas & fœmina, ut in Sanctitate. Vide יותרת & טחול. Nam omnia hæc membra ad ſiniſtram ſpectant, & in ſpecie jecur quod nobiliſſimam ſanguinis partem ad membra cætera dimittit, collecto in ſe fæculento: Et in quo fel locatur de quo Eccl.7, 27. Pardes Tr. 23. c.11. Vid. Soh. Zav 12, c.46. Toledoth 82. c.325. Pinchas 105. c.417. Ki Teze 137. c.545.

כבוד *Gloria.* Secundùm Interpretes quælibet Sephirah vocatur *Gloria,* reſpectu proximè inferioris; unde Chochmah dicitur Gloria prima, quia hæc eſt Principium Aziluth. Et ſic Binah vocatur כבוד עליון Gloria ſumma, &c. Sed hæc omnia ſine ratione. Sed juxta R. Schimeon ben Jochai, כבוד eſt Schechinah, quatenus unitur cum Amico ſuo & impletur decremetum ejus, ut fiat plenilunium. Ratio eſt, quia maritus ejus concedit ipſi vires 32. ſemitarum, qui eſt numerus כֿבֿוד; & fundamentum כבוד eſt in Chochmâh. Non enim in omni unione vocatur כֿבֿוד; ſed quando ornatur, & dealbatur in palatio deſiderabili, cui nomen כבוד juxta Pſ. 29,9. atque tunc *plenitudo totius terræ gloriâ ejus* Jeſch.6, 3. Quibus ſimilia etiam occurrunt in Sohar Breſch. ad Pſ. 19, 2. Deinde & Binah vocatur כבוד, quia Chochmah in ipsâ exſuſcitat ſemitas ſuas: unde etiam *Domus ſemitarum* dicitur Pr. 8, 2. Et ſic etiam כבודי *Gloria mea,* refertur ad Binah, ubi כבוד denotat 32. ſemitas; & י decem dicta: & quando illa his omnibus illuſtrata eſt, dicitur כבודי. Datur autem differentia inter כֿבֿוד Gloria; & לֿב Cor; quamvis ambo denotent 32. ſemitas: Nam per כבוד intelliguntur 32. ſemitæ ſupernæ, quæ ſunt in Chochmah per Binah: ſed לב deſignat 32. ſemitas, quæ ſunt in Malchuth: prout hoc docetur in Raja Mehimna. Et in Sohar Sect. Mikkez dicitur, quod ſemitæ deriventur in Malchuth per

per Jeſod, quatenus vocatur שלום pax. Pardes Tract. 23. c. 11.

כביר *Validus.* Eſt cognomen Gebhuræ. Et eadem, quando influxum aſſugit à כח potentia, quæ eſt Binah, vocatur כביר כח *Fortis potentia,* Ijob 36, 5.

כבר *Jam.* Hæc particula continet tres ſupremas: quæ ſunt כתר Corona, בינה Prudentia; & ראשית Principium, ſeu Chochmah. Vide Pardes Tr. 9. c. 5.

כבשים *Agni.* R. Schimeon ben Jochai in R. Meh. dicit; *Septem agnos,* Lev. 23, 18. correſpondere *Septem Sabbathis integris* ℣. 15. quæ ſint ſeptem Sephiræ, quatenus quælibet illuſtratur omnibus iisdem ſeptem diebus. Dicique poteſt, quod tales ſint ex parte Binah: quodq; dicantur כבשים, quaſi à ſubigendo, quod ſubigant judicium; ex eo quod dies albedinem habere dicatur, &c. Sed in Tikk. R. Sch. b. J. tradit, quod

כבש *Agnus,* vocetur Tipher. ex parte Cheſed. Et fortè eodem reſpectu omnes vocantur agni, quia ſunt albi. Pard. Tr. 23. c. 11.

כבשן *Fornax,* Gen. 19, 28. Sic vocatur Malchuth ex parte Gebhurah; quæ illam accendit, fervore judicii. Vocatur autem כבשן; & non caligo, vel hyacinthus; quia ſubigitur à marito ſuo, ita ut judicium ſubjiciatur dilectioni. Eſtque locus deſtinatus ad coctionem & elixationem influentiæ, à marito ad ipſam demiſſæ ad nutritionem catervarum. Sicut notum eſt; fœminam calore ſuo excoquere ſemen ad generandum, &c. Sic in R. M. Pard. ib.

כד *Cadus, hydria;* In Tikk. dicitur eſſe Jeſod, quia illuc pertineant כד 24. libri Legis: & 24 literæ: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. Schechinah autem dicitur: כדה id. quaſi diceretur כד ה׳ *Hydria Domini.* Et de ambobus intelligitur locus Jeſch. 54, 12. ubi כדכד ſunt duo cadi, quatenus nempe repleti ſunt aquis influentiæ è fluvio. Pard. ib. Vid. Trumah 62. c. 245.

כדת *Sic.* Eſt Malchuth. Et quidem ſecundum R. Schi-

meon ben Jochai S. Lechlecha ad Gen. 15,5. ex parte Gebhurah. Cui ſimilis eſt locus in Naſo ad Num. 6, 23. Sed in Sohar alibi reperimus, quod כה detur ex parte dextra, & aliud ex parte ſiniſtra. Et quod locus Num. 6,23. intelligendus ſit de dextra, ob mentionem benedictionis, quæ pertinet ad latus Abraham. Sed Gen. 22, 5. pertinet ad judicium, ob ligationem. Eodem modo Jirm. 23, 29. His duobus modis כה כ״ה correſpondent 25. literæ lectionis Audi, Deut. 6, 4. ita ut lectio matutina referatur ad diluculum Abrahami; & veſpertina ad veſperam Jizchak. Dicendum ergò videtur, quod Malchuth dicatur כה reſpectu 25. portarum, quas accipit de parte dextra; & כה reſpectu 25. portarum quas accipit de parte ſiniſtra. Si enim accipit Decem à Cheſed & 10. à Nezach & 5. à Tiphereth, habet 25. à dextra: & ſi accipit 10. à Gebhurah 10. à Hod & 5. à Tiph. habebit 25. à ſiniſtra. Iſtas accipit Malchuth per Jeſod, quia Binah uſque ad Hod pertingit. Notandum tamen, quod etiam, quæ à Cheſed venire dicuntur, pertineant ad Gebhurah, quia portæ pertinent ad ſiniſtram, ubi Binah eſt. Et in Tik. R. Schim. b. J. docet, quod Binah dicatur כה: quod mirum non eſt, quia continet utrumque genus כֹּה נ״ו, unde 50. portæ. Pardes l. c.

2. In Sch. Orah. כה *Sic*. Connectitur cum תפילה של יד & ſic exponitur. Dictio qua Lex, Prophetæ & Hagiographi in exprimenda ultima Sephirarum utuntur, eſt כה: Et idipſum metrum, quia quorumcunque altiorum graduum oſtium eſt, myſterium Spiritus Sancti deſignat, è quo Prophetiæ Sphæram prophetæ ingrediuntur: quorum multi eodem utuntur. Unde multis in locis ſic cognominant Schechinam: *Sic*, dicit Dominus. Et Menſuram hanc cum imis reponere, cæpit Abraam: cui & primus nomen Adonai accommodavit dicens: Geneſ. 15, 2. Adonai Tetragrammaton, quid dabis mihi? cui Dominus reſpondens, ait: Quod nec Siderum, nec ullus tam ſuperûm quam inferiorum eſſet ordo, qui ei prolem (ſponderet)

id

id ipſum ſolo vigore dimenſionis כה evenire poſſe: hæc enim orationum (vid. תפלה) eſt janua, qua ſiderum minas propulſante, orantis petitiones exaudiuntur. Ipſa judicii dimenſionem in miſericordiam transfert: pro exanimi namque viventem, pro languente ſanum, pro ſterili fœcundum reddit; quia ab illa cuncta dependent, eſtque פתח עינים Gen. 38, 14. & omnibus veluti janua introitum præſtat. Et quia ab hoc Modo deſcendunt omnia, idcirco Abrahæ ſpopondit Altiſſimus Gen. 14, 5. כה. *Sic erit ſemen tuum:* quaſi dixerit, à menſura hac ingrediendi tenebis aditum, ad omnium Scaturiginum fontem, omniumque genitorum originem, uſque ad eum locum, qui vocatur מזל כל המזלים omnium ſignorum influentium influentia, â qua in univerſa ſigna influentia, vivus (ſuperum) liquor effluit. Signo hoc mediante ſemen propagare poteris; ipſum enim eſt illud מזל in quod majorum hæc vertitur ſententia: Univerſa pendent de ſigno quodam Influente; etiam Legis liber in Templo repoſitus: Non enim de ſidereo ſigno, ut pravè nonnulli arbitrantur, intelligendus ſermo eſt, ſed de Eo ulterius dicunt Sapp. noſtri Schabbath c. 24. Multa ſtupenda & admiranda ibidem comprehenduntur. Cum igitur commenſuratio iſta in hæreditatem donata fuerit Abrahæ, juxta illud Gen. 12, 2. & c. 24, 1. Et ſis benedictio, & Deus benedixit Abrahæ in omni, ideo opus erat, ut Altiſſimus claves traderet Iiſraëli qua piſcina hæc (vid. ברכה) reſerari poſſet. Qua de re Sacerdotibus ſupernas Claves præbuit, quibus benedictiones & influentiam ac emanationem à gradibus omnibus, ac ſupremis Sephiroth in hanc piſcinam Koh protraherent, idcirco mandavit benedictionem Sacerdotum, Num. 6, 23. loquere Aharon & filiis ejus dicens, Koh, i.e. ſic benedicite, &c.

Cumque metrum hujuſcemodi benedictum repletumque exiſtit, tunc benedictio, defluxus ac emanatio applicatur Iiſraëli, juxta illud Num. 6, 23. Et ponent nomen meum ſuper

filios

filios Iiſraël, & אני ego benedicam illis: Sacerdotalis enim benedictio in metro Koh clauditur, juxta quod pſallit David: Pſ. 145, 10. *Confiteantur tibi Domini* כל *omnia opera tua, & Sancti* (ſeu gratia pleni) *tui* יברכוכה *benedicent tibi*, Hebraicè plenè cum ה quaſi diceret, benedicunt Koh; Et hoc eſt illud phylacterium brachii, de quo diximus in תפלה של יד de quo pariter ſcribitur Deuter. 6, 8. *Et erit in ſignum ſuper manum tuam*, Hebraicè ſuper manum Koh. Nos autem alligamus lævæ ornamenta, eò quod de ſiniſtra dimenſione, quæ eſt timoris & roboris, prodit virtus in metrum Koh.

Et quoniam commenſuratio hæc Koh, pro David bella peregit: ideo cecinit Pſ. 18, 30. בכה Per te, Hebraicè quaſi per Koh Curram accinctus, ſeu in accinctam militiam: hujus enim dimenſionis virtute profligavit David & perſecutus eſt omnes hoſtes ſuos. Eadem & hæc debellavit Reges pro Abraham (vid. צדק.) Et hoc metrum etiam illud eſt quod prodigia & portenta ſeculi reiterat, quodque decem Ægypto plagas intulit. In hoc autem te erudiri velim. Placuit majoribus Ægyptum in ſecundo collocare ordine poſt terram Iiſraël, Ægyptiorum autem princeps ex proceribus eſt dominorum gentium, adeò ut ex cœleſtibus ſibi vendicet ſignis illud, quod primogenituræ vicem gerit, ſignum ſc. arietis, cujus eſt Ortus in menſe Niſan, qui menſium primus accipitur, & hic aries quaſi primogenitus eſt 12. Signorum Zodiaci, juxta illud Exod. 12, 2 *Hic menſis vobis primus ſit menſium.* Quoniam igitur ſuo principi (angelo ſc.) adhæſit Pharao: ac nominis Tetragrammati, expers prorſus extitit, quia ille princeps ejus ſingulariter ipſi præerat, ideò ad ipſum ablegavit Altiſſimus Moſen, qui ei exponeret, quendam in univerſo omnium principum & exercituum mundi Dominum & præſidem exiſtere, qui ipſe (inquam) eſt יהוה benedictus, cujus portio atque poſſeſſio eſſet Iiſraël: quique Moſes eundem Pharaonem præmoneret, ut Iiſraëlitas dimitteret: quia illi nullo modo cœleſtis ſigni ac ſideris vigore, ſed

ſed nutu Tetragrammati regerentur. Atque tunc dixit Moſi, nullam ad Nominis Tetragrammati ſcientiam eſſe viam, niſi ſi cui priùs janua pandatur prima, quæ eſt Koh. Quâ recluſâ, nomen Tetragrammaton in ea tanquam propriis ædibus temploque refulget, juxta illud Exod. 3, 14. Dixitque Deus Elohim Moſi: Ejeh aſcher ejeh, i.e. ſum qui ſum: & dixit Koh, i.e. ſic dicas filiis Iiſraël, Ejeh i.e. ſum, me miſit ad vos. Deinceps repetit idem, & dixit Deus Elohim Moſi: כֹּה ſic dicas filiis Iiſraël: Tetragrammaton, Deus Patrum veſtrorum, &c. Hoc eſt nomen mihi in æternum, & hæc eſt commemoratio mea in generationem & generationem. Quid hoc eſt nomen meum, commemoratio mea? nempe quamvis hic multa lateant abdita, unum tamen expedit, hæc ſcias; per verba: hoc eſt *Nomen meum* intelligi יהוה, idcircò τὸ לעלם æternum, caret Vav, & ſcribitur לְעָלָם quod ad cælandum ſonat, quia occultandum eſt nomen Tetragrammaton dum legitur: Vetitum namque eſt ipſum, niſi in Sanctuario ſuis literis enunciare, ſicut dixerunt Majores: in Templo pronunciatur ſicut ſcribitur, in provincia a proprio ſuo cognomine. Per verba autem: *Et hæc eſt recordatio mei*, intelligitur nomen Adonai, quod eſt Templum, nominis Jedud., & ſubſtitutum ejus in legendo, ac ſi dicat: quoties nomen reperies Tetragrammaton, ipſum pronuncia cognomine Adonai, juxta illud Sapientum: non quibus Characteribus inſcriptum jaceo, eiſdem voce nuncupor: Scribor enim literis Jod, He, Vav, He; pronuncior verò Adonai. In his ambabus lectionibus quibus nomen Ehjeh & Tetragrammaton commemoratum eſt, Exod. 3, 14. 15. ſcribitur dictio Koh, quia oſtium eſt per quod ad hæc duo accedimus: tria enim nomina ſunt: Superiùs Ejeh, in medio Tetragrammaton, in extremo Adonai. Quia igitur commemoratio nominis Tetragrammati fit cognomine Adonai, in his duabus lectiunculis mentio eſt dictionis Koh. Et cum juſſu Altiſſimi ad Pharaonem acceſſiſſet Moſes, hac pariter voce incepit, quia hæc

ad nomen Tetragrammaton eſt porta, juxta illud Exod. 5, 11. Deinde venerunt Moſes & Aharon, dicentes Pharaani, Koh, i.e. ſic dicit Tetragrammaton, Elohim Hebræorum, &c. Quibus Pharao reſpondens ait: quisnam Tetragrammaton, cujus voci auſcultare debeo? non novi Jedud: Cui rurſus Moſes: ſi à te, inquit, nomen Tetragrammaton abditum eſt; ſcito, priorem januam, per quam ad ejus notitiam ingredimur, eam eſſe quæ dicitur Koh, qua & cœli creantur & Terra (juxta illud Jeſa. 42, 5. Koh, i. e. ſic dicit El, Tetragrammaton creans cœlos, &c.) Ipſa eadem eſt, quæ pravis omnibus & prævaricatoribus magnas infert plagas, juxta illud Exod. 7, 16. nec audiviſti ad Koh; id eſt, hucusque (menſuram) Koh. Koh, id eſt, ſic dicit Tetragrammaton, ℣. 17. per hoc noſces quoniam ego Tetragrammaton (in medio terræ,) ecce ego מַכֶּה, i.e. percutiam (cum virga quam manibus teneo מכה qſ. à Koh) omnem enim plagam intulit menſura Koh, quarum (ut judicium expoſtulat) unaquæque quinque modis plaga erat. Eadem & ipſa primogenitorum flagellum præbuit, quia Ægyptiorum nomen inter cæteros gentium principes primogeniti vices obivit, (Huc pertinet Amos, 9, 1.) percute cardinem, & commoventur ſuperliminaria. Quapropter cum à pluribus legis mandatis recedit homo: menſura Koh parata eſt, ut illum percutiat & vindictæ pœnas exigat. Jubetque Altiſſimus eum, qui de ducentis & ſeptem transgreſſionibus unam transgreſſus fuerit, in prætorio noſtro quadraginta diverberari verberibus, ne plagas Menſuræ Koh ſubeat Iiſraël, quæ vehementiores & atrociores ſunt verberibus noſtris. Quia verò noſcit bos poſſeſſorem ſuum, & Aſinus præſepe Domini ſui, Eſa. 1, 3. ideo metrum hoc per bovem & aſinum (quæ ſunt Klippoth,) peccatores plectit: unde id quo verberum infertur ſupplicium, de aſini & bovis corio texitur. Cumque menſura hæc de timoris ac fortitudinis metro haurit, indeque repletur, tunc vaſtat Provincias, variisque ærumnis & cladibus univerſos mundi incolas

agitat.

agitat. Quamobrem præmonuit Altiſſimus Iiſraëlitas, ut cum menſura Koh cautè ſe gerant, ne ipſa è formidinis ac roboris metro repleatur & ferveat exacerbeſcatque in iram: ſed operam navent, ut miſericordiam benedictionemque inducat; ne mundus devaſtetur. Et hoc eſt myſticum illud Num. 6, 24. Koh, i.e. ſic benedicite filiis Iiſraël: i.e. ad eam benedictionem gratiam & miſericordiam attrahite, ut benedicere poſſitis illis. Hujus verò contrarium ſummopere cavendum: acerrimè enim ejus affligit percuſſio. Et præterea ſcribitur Deut. 25, 3. quadraginta verberibus eum percutiet, & non addat. Quare ſubjicitur: & non addat? nim. ſi peccator quadraginta hæc ſuſcipit flagella, non affligent eum verbera menſuræ Koh, quæ his ingeſtis per vos verberibus longè atrociora ſunt: cui deinceps annectitur, ne ipſum ulterius percutiat מכה רבה h. e. percuſſione magnâ; quaſi innuat, niſi quiſpiam quadraginta in hoc ſeculo verbera ſuſceperit, futuri ſeculi flagellationem, quæ vocatur מכה רבה evitare non poterit: Hinc dixerunt majores: non eſt Maccah legendum, ſed מִכֹּה i. e. de Koh, רבה verò numerum componit 207. juxta verberationum numerum, quem Lex continet. Explanaverunt inſuper Magiſtri, quod ſcribitur: 40. verberibus eum percutiat: non addat. Quadraginta, inquiunt, quibus unum deeſt: omnia autem ipſa nos edocet ſcriptura. Cum igitur de primogenitorum plaga moniturus Moſes accederet, illam à Menſura Koh prodire innuit, juxta illud Exod. 11,4. Koh, i.e. ſic dicit Tetragrammaton, circa dimidium noctis ego exibo inter Ægyptios: ubi priſci tranſibo (ajunt,) per Terram Ægypti *ego*, & non Angelus, &c. Schaare Orah ſub Adonai. Sequitur עץ הדעת.

כהן גדול *Sacerdos magnus*. Pertinet ad Cheſed, quia hæc maxima eſt ex omnibus diebus principii, iſtorumque Caput. Sacerdotes enim referuntur ad Cheſed, juxta Deut. 33, 8. Et in R. Meh. dicit R. Schimeon ben Jochai, quod Michaël ſit Sacerdos vulgaris: cum autem miniſtrat ut caput omnium

circumſtantium, vocetur Sacerdos magnus. Pardes Tract. 23. c. 11.

כובע הישועה *Galea ſalutis.* Jeſch. 59. 17. Quidam ad Æn-Soph, alii ad Tiphereth, alii ad Malchuth hoc nomen referunt. Fundamentum autem in eo conſiſtit, quod ſit quaſi corona capitis. Et ſalutis vox additur ob liberationem, quæ fit per aſſociationem gradus Cheſed. Pard. l. c.

כוכב *Stella.* Vide Sohar Breſch. 23. c. 90. Vajechi 118. & f. 123. 490. Schemoth 3. c. 12. Trumah 76. c. 303. Ki Teze 137. c. 545.

כוס של ברכה *Poculum benedictionis.* Refertur ad Malchuth, ſed non ad menſuram ipſam, verùm ad turmas ejus externas. Hinc lotione opus habet tam interna, quàm externâ, ut purgetur à Corticibus. Et iſte locus vocatur כסא Thronus: qui cum non uſque quaque perfectus eſt, vocatur כס, (Exod. 17, 16.) Cum autem כוס של ברכה *Poculum benedictionis* dicitur, rem magni momenti ſubindicat. Primò enim litera Vav ſubinnuit Dominum hujus Throni, qui in eo ſedet; prout glorioſum eſt Homini, inſidere ſolio. Atque hinc ſcribitur כוס ſcriptione plena, quia nimirum poculum plenum eſt benedictione Domini. Ante hanc ſeſſionem autem mundatur poculum, & prehenditur manu dextrâ tanquam ſuſtentetur à Cheſed. Et cum omnis hic honor eidem exhibitus eſt, tunc vocatur Poculum benedictionis; cui omnes iſti gradus competunt. Datur tamen &

כוס ישועות *Poculum Salvationum.* Pſal. 116, 13. Atque ſic vocatur Malchuth, quando prehenditur & unitur cum quinque Salvationibus; qui ſunt quinque digiti, quinque vectes tabernaculi, qui in latere dextro. Hinc Poculum benedictionis ſumitur manu dextra. Sic traditur in Sohar Sect. Breſch. Pard. Tr. 23. c. 11 Vid. Sohar Vajeze f. 90. c. 360. Vajechi 131. c. 521. Bo 19. c. 73. Miſchpatim 47. c. 185. Trumah 64. c. 255. & 75. c. 298. Ki Tiſſa 83. c. 331 ſ. Æmor 43. c. 172. Ki teze 134. c. 534.

כּוֹס autem per gem. eſt אלהים. Breſch. 5.c.17. Ser Sah.

כורע *Incurvans ſe.* Vide de incurvatione & genuflexione Sohar Breſch. 27.c.106. Chaje Sarah 79.c.314. Vajeze 86. c. 344. Pinchas 105.c.419.f.112.c.448.f.120.c.480.

כותל *Paries.* R. Schimeon ben Jochai in Raja M. hoc nomen refert ad Tiphereth, quatenus unitus eſt cum Malchuth per Juſtum. Nam literæ כּוֹ referunt numerum Tetragrammati, & תל, tumulus in quem omnes reſpiciunt, eſt Malchuth, cum Juſto. Cumque omnis hic honor exhibetur ד״ל Malchuth, omninò & Ipſa hoc Nomine vocatur. Pard. l.c.

כיור וכנו *Labrum lavacri, & baſis ejus.* Juxta R. Sch. b. J. in Tikk. his denotantur Nezach & Hod: unde Labrum Nezach, & baſis Hod erit; tanquam illius ſuſtentaculum: nam circa lumbos & paulò ſupra locum habet Nezach; & circa eosdem & paulò infra, Hod. Sunt autem ambo ex ære, quæ eſt notio illorum quatenus inclinant verſùs rigorem; ſicut ambæ tubæ (quæ etiam ſunt Nezach & Hod) ſunt argenteæ, quæ eſt notio eorum, quatenus inclinant ad Cheſed. Moveri tamen poſſet dubium, quod in Lavacro fuerit Aqua, quæ ad Cheſed pertinet: niſi Aquæ illæ cenſebuntur eſſe de natura aquarum pluviarum, quæ proveniunt à Gebhurâ: unde remanentes per noctem ſordidæ æſtimabantur; quia dominium in eas habebat judicium rigoroſum. Pard. Tr.23.c.11.

כח *Potentia.* Eſt in Binah, juxta Compoſitionem vocis חכמה, quaſi ſit כח מה potentia ד״ל מה. In Sohar autem Sect. Schlachlecha dicitur, quod Influentia, quæ demittitur in Malchuth, nempe è Kether in Chochmah, & hinc in Binah; atque exinde in Malchuth, vocetur כח אדני, *Virtus, potentia Domini.* Et juxta R. Moſcheh Nezach vocatur Vis Benignitatis, quia eſt Ramus de Cheſed; & Hod, vis Gebhuræ. Item Nezach vis incrementum largiens; & Hod vis debilitans: Porrò Nezach potentia Oſſium, ob albedinem, & Hod, potentia Carnis ob rubedinem; at Jeſod potentia Nervi genitalis. Quidam omnes

Sephiras כחות poteſtates appellat. Pardes l.c. Vid. Soh. Pinchas 102. c. 405.

כל *Omnis, Omne.* Eſt Jeſod ſecundum R. Schim. b. J. & quidem reſpectu Matris ſupernæ, in qua 50. portæ, (juxta numerum כ״ל) à quâ cum ſugit, & intra portas illas continetur כל vocatur. At in Sohar Tractatu de præceptis; præcepto de Tphillin כל refertur ad Cheſed; ab hâc enim unitio quinquaginta portarum incipit, & Jeſod vocatur ויכלו *& perfecti ſunt,* Gen. 2, 1. cujus numerus eſt 72. ut חסד. Et in Tikkunim dicitur, quod Juſtus, quando continet tres Patres, vocetur בכל in omni; מכל de omni; כל omnis; qui ſunt tres Patres per Juſtum repræſentati. Pard. Tr. 23. c. 11. Vid. Sohar Breſch. 18. c. 71. Trumah 70. c. 279. Pinchas 101. 401. f. 119. 474. Achare 33. 129. Naſo 280. & Balak 98, 368. Heæſinu 141. 563.

2. כל *Omne.* (Connecte cum ים) Nonnunquam hoc Nomini Adonai ceu cognomen tribuitur, quoniam poſſidet univerſa, eique nihil deeſt, & qui pro voto aliquid impetrare nititur, nec poteſtatem, nec locum alium exoret: ipſum enim omnia circuit & ambit, indeque voti compos quicunque illud implorat efficitur. Et quamvis menſura, quæ ipſa τῆ Adonai dimenſione eminentior priorque cenſetur, pariter *omne* nuncupari conſueverit, hoc tamen aliunde radicē ſortitur. Quia igitur dimenſio hæc benedictionis myſterium denunciat, ſcribitur in Lege: Gen. 24, 1. & Deus benedixit Abraham in *omni* quæ de Abraham migravit in Iſaac, juxta illud: Gen. 27, 33. & comedi de omni, de Iſaac in Jacob, ut ſcribitur: Gen. 33, 11. quoniam gratificavit Deus, & mihi eſt omne; quaſi dixerit Jacob Eſavo: putáſne, dempto quod tibi elargior munere, minus mihi bonorum relinqui? nequaquam. Omnes enim ſupernæ piſcinæ, quæ Col, i.e. omne continet, claves poſſideo: idcirco etſi plura tibi impendam nec minus teneo quippiam. Sch.Orah ſub Adonai. Connectitur cum אבן. & ſub El-chai.

כלה *Sponſa.* Vid. כנסת ישראל.

3. In

3. In Schaare Orah porrò & ſub Nomine ſecundo de hac voce habentur ſequentia: El-chai vocatur כל, quia ab omnibus Sephiris ſupernis rivulos in ſe derivat ſecundùm ſpeciem ſuam, eosque deducit in Nomen Adonai. Et quia omnia ab hoc metro dependent, quod vocatur כל, hinc dicitur Jeſch. 44, 24. *Ego Dominus, qui facit omnia.* Ubi continentur duo modi, ſub myſterio *Memento*, & *cuſtodi*: Et huc pertinet myſticum illud Gen. 2, 1. ויכלו *Et conſummati ſunt cæli & terra.* & ℣. 2. ויכל *Et perfecit Deus die ſeptimo.* Et tres Patres acquiſiverunt hoc metrum כֹּל *Omne* in myſterio *Memento & Cuſtodi.* Nam de Abrahamo ſcribitur Gen. 24, 1. *Et Dominus benedixit Abrahamo* בכל *in omni, &c.* De Jizchako ſcribitur Gen. 27, 33. *Et comedi* מכל *de omnibus.* De Jaacobo autem ſcribitur Gen. 33, 11. *Quia largitus mihi eſt Deus, & quia mihi ſunt* כל *omnia.* Hinc & David dicebat Pſalm. 119, ℣. 128. *Propterea omnia Præcepta, omnia direxi.* Et quia hæc menſura eſt ſeptima à Binah, & huic competunt 50. portæ; & à 50. illis portis influxum aſſugit El-chai, hinc iſti tribuitur nomen כֹּל. Ab hinc enim derivantur omnia. Hinc כל per gematr. refert 50. Omnia enim creata è 50. illis portis Binah prodierunt; & כֹּל *Univerſum*, eſt Nomen denotans omnes creaturas. Hinc dicitur Gen. 1. 31. *Et vidit Deus Univerſum illud quod fecerat, & ecce bonum erat valde.* Jam verò dictum eſt, quod hæc menſura vocetur *Univerſum.* Sed notetur & hæc ſubtilitas: Cum uniuntur Memento & Cuſtodi; tunc univerſus mundus in plenitudine eſt atque perfectione: quod myſterium latet in verbis Eccleſ. 3, 11. *Omne fecit pulchrum in tempore ſuo.* Nam modus זכור vocatur כֹּל *Omne*; & modus שמור vocatur עת *tempus*, quæ ambo hoc in textu concurrunt. Et ſcias dari tempora ad bonum; & tempora ad malum; prout hæc tradit Schlomoh Eccl. 3, 2. ſqq. Unde & Majores noſtri dixerunt, dari tempus Benevolentiæ, & tempus mali. Nempe, Adonai vocatur *Tempus*; Cumque unitur cum Juſto, qui vocatur טוב *Bonus*,

nus, tunc dicitur *Tempus bonum*; quia *Bonus* unitur cum *tempore*. Quod ſi autem טוב Bonus ille ſeparetur à Tempore; tunc huic aſſociatur natura illa altera, extra Sephiras degens, quæ vocatur *Malum*. Et hæc eſt *Arbor* illa, quæ dicitur *Cognitionis Boni* & *mali*; nempe metrum Adonai. Omnia autem illa fiunt ſecundum menſuram judicii recti; Et huc pertinet locus Eccl. 12, ult. *Omne opus Deus adducet in Judicium ſuper omne occultum, ſive bonum, ſive malum.* Unde Sapientes noſtri dixerunt; *Obligatum eſſe hominem benedictionem dicere ad malum, prout benedicit ad bonum.* Et hoc eſt myſticum illud Lev. 16, 2. *Loquere ad Aharon fratrem tuum, ne intret omni tempore in Sanctuarium.* Ubi per phraſin *omni tempore*, intelligitur *Tempus malum* cum naturæ malignæ uniuntur cum Tempore: Vel ne fortè Tempus illud ſit in temporibus illis externis, quæ vocantur Tempora impuritatis: multa enim ſunt Tempora externa extra Velum, quæ ſingula in pœnas deſtinata ſunt: & tamen continentur ſub generalitate hac: *Et non intret omni tempore in Sanctuarium.* Quodnam autem eſt Tempus illud, quo ipſi licet ingredi? nempe ℣. 3. *In* בזאת *hoc intrabit, &c.* id eſt, in metro, quod vocatur זאת. Nam tunc modus, qui dicitur זה Hic, & Bonus vocatur, unitur cum Malchuth, quæ ab Illo vocatur זאת Hæc. Et hæc per Nomen Adonai vocatur Tempus Benevolentiæ: & hæc eſt Tempus יי Adonai, qui vocatur צדק Juſtitia, quo nomine denotatur Bonum illud, quod deſcendit à Juſto. Et quia per Hunc omnia creata accipiunt alimenta ſua, hinc dicitur Pſal. 145, 15. *Oculi omnium in te ſperant, & tu das eis eſcam eorum in tempore ſuo;* ubi phraſis *in tempore ſuo*, explicanda eſt juxta locum Eccleſ. 3, 11. Quicunque igitur unire poteſt menſuram זכור cum שמור, de eo dicitur Pſ. 106, 3. *Beati cuſtodientes judicium; faciendo juſtitiam in omni tempore:* quaſi diceretur: qui menſuram שמור combinat cum משפט, influxum benedictionum procurat in omnia quæcunque in mundo, tam in Sephiris interioribus, quam in naturis exterioribus,

ribus, quæ extra Sephiras locantur. Cum enim Sephiræ internæ replentur & ordinantur, omnia in mundo exiſtentia, vim influxumque & immanationem accipiunt. Et hoc eſt myſticum illud: *Faciendo juſtitiam, ſeu præbendo eleemoſynam in omni tempore.* Quomodo enim poſſibile eſſet homini, eleemoſynam elargiri per totum tempus diei? ſed myſterium in eo conſiſtit, cum homo unit menſuram Cuſtodi (Malchuth) cum Judicio (Tiphereth,) tunc largitur eleemoſynam omnibus in mundo exiſtentibus, etiam externis; nedum internis; nam tota univerſitas in genere vocatur *Omne Tempus.* Et qui intelligit locum Jeſch. 45, 7. *Faciens pacem & creans malum*, etiam intelligit myſterium arboris cognitionis boni & mali; & myſterium temporis boni & mali. Quare enim pax hîc opponitur malo; cum illius contrarium ſit bellum, & hujus bonum? ſed menſura illa, quæ vocatur pax, vocatur & Boni nomine; malum autem extra locum boni eſt, cui cognomen כֹּל tribuitur. Hæc ibi poſt צִיּוֹן; & ſequitur אביר יעקב.

כלה *Sponſa.* Cum Malchuth influxum accipit à 50. portis per Jeſod, tunc vocatur כלה *Sponſa;* vel prout dicitur in Sohar Sect. Trumah; quando accipit ſeptem benedictiones à Binah. כלה enim eſt quaſi כל ה׳, ubi denotantur 50. portæ, quæ ſunt quinque Sephiroth, & Jeſod, qui dicitur כל, quæ ſunt ſex; accedit benedictio vini, qua denotatur benedictio quam Malchuth accipit à Binah, unde ſeptem. He autem in כלה eſt Malchuth. Cum his concordant Tikkunim. Idem myſterium latet in הכל; Ubi כל eſt Jeſod & 50. portæ, quæ ſunt 5. Sephiroth: ipſo autem quinquagenario deſignatur Binah; quæ ſunt 7. Continetur autem in voce כלה notio perfectionis, qualis in luna eſt, cum à Sole repletur. Sic Malchuth ita vocatur cum perficitur omni perfectionis genere à Jeſod; non quaſi hæc perfectio à Jeſod proveniret, ſed à ſole, marito ejus; & ulterius à Binah. Pardes Tr. 23. c. 11.

כלב *Canis.* Vid. Soh. Beſchallach 29, 114. Vajikra. 11, 41.

כליות *Renes.* Sunt Nezach & Hod. Mihi autem videtur hoc nomen tunc iſtis tribui, quando accipiuntur ſub notione ſua occultâ, quâ concipiuntur Conſilium dare; quia Teſticuli, cum Jeſod Fœdere, ſunt quaſi Conſiſtorium triumvirale. Hinc enim dicitur: כליות יועצות *Teſticuli Conſiliarii.* Ubi innuitur myſterium, quod influxum accipiant à Chochmah per Binah. Hinc dicitur: Ijob. 38, 36. *Quis poſuit in renibus* (teſticulis) *Sapientiam:* ubi indicatur, quod מי i.e. Binah è Chochmah influxum derivet in renes: Unde vox כליות etiam derivatur à כל, quo ob quinquagenarii notam deſignatur Binah. Debebant autem dici כלות, ſed inſeritur י, ut doceatur influxum demitti per Binam è Chochmah. Differunt autem טוחות & כליות, quæ idem ſignificant; quod illud denotet naturam occultam, quatenus ſc. adhuc accipiunt: ſed hoc, manifeſtius quid, quatenus ſc. jam influxerunt. Pardes l.c.

כלים *Vaſa.* 1. Eſt notio lucis diminutæ, intra quam continetur lux alia excellentior. Talia *vaſa* in *cylindraceo aziluthico* non dantur, quia hoc non prodiit ex *contractione.* Hinc eſſentia hominis rectilinei nobilior eſt notione Sphæricâ, quæ ex contractione orta eſt. Sunt ergò vaſa tertium quid inter notionem *Sphæricam* & *cylindraceam.* Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon.

2. Principium ergò Conſtitutionis & exiſtentiæ *Vaſorum* eſt *Zimzum* ſeu *Contractio* lucis primævæ. Et ex eo, quod in hac Luce contineri dicitur Lux alia, illa hujus *Vas* appellatur; cujus attributa ſunt eſſe tenuiſſimum & pellucidum maximè. Ibid. Vide infra in Voce פה. item עקודים. item פנימי.

3. Porrò ita ſe habet natura *vaſis.* Lux æqualis eſt undiquaque; cùm autem non tota poſſit ſubintrare ad interiora *vaſis* ob nimiam ipſius copiam, aliqua illius pars extra remanet, vocaturque *ambiens.* Lux interna igitur interius lucet, penetratque uſque ad mediam parietis ejus craſſitiem ab interna

terna

terna ſcil. parte. Deinde & lux *ambiens* etiam ab extra hoc ipſum *vas* penetrat & id quoque uſque ad mediam parietis ejus craſſitiem externam: quibus duabus irradiationibus hoc vas ita conſequenter illuſtratur. Ibid. Propterea autem principium *emanativum* produxit *vaſa*, ut naturæ recipientes influxum illum lucis debito ordine ſuſtinere poſſent. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Haakudim.

4. Paulò aliter natura *vaſis* etiam ſic proponitur. Lumina influentia concipiuntur deſcendere ad ſtatum minoris cujuſdam perfectionis adeoque deſiderare perfectionem inſigniorem; atque in hunc finem rurſum adſcendere ad Scaturigines ſuas, ut ibi ad complementum reducantur deſideratum. Deinde lumina deſcendendo concipiuntur ſpiſſiora reddi atque craſſiora. Cum ergo ex ore prodiret Lux, ut dictum ſupra, commixtis inter ſe omnibus ejus gradibus, tantopere inſpiſſabatur, ut non poſſet redire ad ſuam Scaturiginem. Subtiliore autem ejus natura ad ſumma *redeunte* adhuc major in reſiduo ſuboriebatur ſpiſſitudo; unde tandem perfecta evadebat notio vaſis. ibid. Vid. רשימו.

5. Huc accedebat colliſio luminum (vid. הכאה); Cum enim ita jam exiſterent *vaſa*, ut ſupra dictum, *ſcintillæ* delabentes cum ipſis permiſcebantur: Ubi in ſpecie notanda ſequentia: *Malchuth* non reliquebat *veſtigium* (vid. רשימו) unde etiam vocatur ſpeculum non fulgidum. Cum ergo *Sephiræ* adſcenderent & *Malchuth* occuparet locum *Jeſod*, illius *vas* relinquebatur luce penitus *vacuum*. Jeſod autem ipſam illuminabat *parte* ſua *averſa*; quæ lux *deſcendens* cum luce *Malchuth* adſcendente *colliſa*, diffundebat *ſcintillas* in *vas Malchuthicum*. Deinde *Jeſod* ſuo loco relinquebat *veſtigium*; Cum autem acciperet lucem à *parte averſa* ſuperioris, facta *colliſione* lucis deſcendentis cum luce *veſtigii* pariter *deſcendebant ſcintillæ* pro perficiendo *vaſe Jeſodico*. (Ipſum autem *veſtigium* vas hoc tantum à longinquo illuminabat, & non ingrediebatur.)

tur.) Sic & in cæteris *Sephiroth* exceptâ *Coronâ*, quippe in qua nulla eſſe poterat *colliſio*, quia ipſi adſcendenti nihil poterat occurrere. Quia autem *Sephiræ* poſtquam ſaturatæ eſſent luce Scaturiginis, *redibant* ad loca ſua excepta *Corona*, tunc *vaſculum coronæ* ſeu potius *veſtigii* ejus fiebat h.m: *Chochmah* deſcendens *allidebatur veſtigio*, quod *corona* reliquerat loco ſuo, & idem *veſtigium* quod per naturam ſuperius erat quàm *Chochmah allidebatur* ad *ſapientiam*; unde duplex productio *ſcintillarum*, duoque *vaſa*, unum pro *veſtigio Coronæ* & alterum pro *Sapientia* nunc *redeunte*. ib. V. מות. טנתא. חור. דעת. חוטם. אצל. אזנים ניצוצות. מסך. מלכים. 1. 10. 12. 13. 22.

6. Fieri etiam poſſunt Vaſa ex colliſione Lucis interioris ad Lucem ambientem. Ibid. Tract. Attik. Vid. Soh. Vajakhel 98, 390. Behaalothecha 73, 289.

כלל ופרט *Generale & ſpeciale.* Vid. Sohar Vaæra 12, 43. Trumah 72, 285. Vajikra 4, 16. Behaalothecha 71, 282. Vaæthchannan 126.

כנור *Cithara.* Eſt Malchuth; hæc enim eſt filia *decem chordarum*, Pſal. 33, 2. quia continet Decadem. Ventus autem ſeptentrionalis Eandem afflans, eſt commotio (& affectus amoroſus) Gebhuræ, unde Amplexatio. Et hic dicitur ludere in citharâ hâc, per influxum ſcilicet, qui provenit à Septentrione: *Ludere* enim fidibus & *canere* ad ſiniſtram pertinent. Sic traditur in Soh. Vox כנור autem per Notarikon reſolvitur in כֹּו & נֹר; quo denotatur unio & copula *Tiphereth*, ad quem pertinet כֹּו 26. numerus Tetragrammati; & *Malchuth*, quæ dicitur נר lucerna, juxta Prov. 6, 23. Pard. Tract. 23. c. 11. Vid. Soh. Breſch. 22, 87. Vajikra 4, 16. Pinchas 114. Schlachlecha 84, 334.

כנסת ישראל *Eccleſia Iiſraël.* Sic vocatur Schechinah, Malchuth; vel à congregatione populi, quod nempe Hæc in ſe colligat omnes Exercitus ſuperiores: vel à collectione & confluxu, quod nempe influentia in Illam confluat & intromitta-

mittatur: Ipſa verò non niſi parum diſtribuat. Ob inſignem enim pulchritudinem Ejus omnia ipſi adhærent; & quia hîc infra tam pauci illo influxu digni ſunt, hinc Ipſa parum ſaltem de ſe emittit, & omnia in ſeſe colligit. Pard. Tr.23.c.11.

כנסת ישראל *Eccleſia Iiſraël.* De hac notanda ſequentia: Quoties majores commemorant Eccleſiam Iiſraël, ultimam cujus ſunt nomina Adonai, Schechinah, &c. menſuram oſtendunt. In ſe namque hæc omnem continet Iiſraëlis conventum, inque eam pariter congrediuntur, ibique aggregantur in unum; hâc eâdem à cunctis nationibus ſecernuntur Iiſraëlitæ, juxta illud: Levit. 20, verſ. 26. Et vos ſeparavi à gentibus, ut peculium ſitis mihi, & illud: Deuter. 32, ℣. 8. Dum Altiſſimus poſſeſſionem impertivit gentibus, dum ſeparabat filios Adæ, ſtatuit terminos populorum, ad numerum filiorum Iiſraël. Quare metrum hoc etiam ארץ ישראל Terra Iiſraël vocari conſuevit, quia iſta in duodecim Tribuum portiones diſcinditur. Deinde hæc rurſus menſura in Cantico Canticorum כלה, id eſt, Sponſa dicitur. Iſtorum tamen & plurium enodationem, quia latiùs ſequentia cuncta evolvent, modò ſilentio prætereundam duxi. Sed hoc tandem compendiosè collectum reſerva: Id ſcil. nomen Adonai, magnum eſſe Templum, in quo inundationis ac influentiæ omnes reponuntur modi, qui Pulchritudine, h.e. Tetragrammato mediante à capite erumpunt Coronæ Ejeh appellatæ. In hoc ipſum namque collabuntur Templum quæcunque flumina prodeuntia à tredecim Coronæ gradibus, deque duabus & triginta ſapientiæ ſemitis; & de quinquaginta prudentiæ januis, èque duobus & ſeptuaginta pontibus, ad ſummæ miſericordiæ aquas pertinentibus; item ex 42. ſpeciebus flammei ignis, è Rigoris menſurâ exeuntibus, nec non ex 70. meatibus & canalibus per mediam lineam incedentibus; Iſti enim gradus, ſemitæ, pontes, Ignes, canaleſque omnes per viam Nezach, ſeu victoriæ & Hod ſeu Gloriæ in menſurâ El-Chai, i.e. Dei vivi,

quæ Jeſod, ſeu fundamentum vocitatur, conjunguntur atque conſpirant, & inde in iſtam Ciſternam ſeu puteum, Piſcinamque ſupernam, quæ Adonai dicitur vergunt. (vid. ברכה) Ne exiſtimes tamen aſſiduè omnia prædicta ſimul erumpere; ſed tunc, dum in Plenitudine ſua & completum eſt nomen, ut Deus Tetragrammaton unus vocitetur Zach. 14.9. Tunc enim omnes Altitudines iſtæ in Nomen Adonai, unanimes confluunt, & pro inundationis plenitudine in ipſum ab altioribus novem Sephiroth emanante, idem bonorum copiam ſecundum cujusque naturæ limitem, creaturis ſingulis elargiri ſolet. Et interdum quidem Benignitates Judicii meatus minuunt, gratiæque & miſericordiæ defluxus adaugentur. Sæpius verò è contra gratiæ & miſericordiæ canales impii demunt, judiciique plures addunt & conſtituunt. Quare acerrima omnia ſævaque in nomen Adonai prodeunt; unde variis ærumnis opprimitur mundus. Quandoque etiam ſupernæ obturantur fiſtulæ omnes & ab Externis canalibus erumpunt meatus, qui dicuntur Aquæ malæ: ſicque ingentia mala regurgitant, ubique dolor eſt & afflictio: deſolantur regna, corruunt ſceptra, & truculentiſſimæ captivitates emergunt. Conclude itaque talem Nomen Adonai appellationem ſubire, quale id, quod vel ab intus, vel ab extra, ſive bonum ſeu malum, in illud vehitur, exiſtit, juxta illud Gen. 2,9. Lignum ſcientiæ boni & mali. Si enim à gratiæ latere tractus educitur, ei boni inditur cognomen; item ſi à judicii latere, judicii, inquam, quod de internis trahitur catervis, rurſus & in bonum dicitur, ut illud innuit 1. Sam. 16, 12. & ipſe rubicundus, cum oculorum pulchritudine, bonitateque aſpectus. Si vero ab exteris turmis judicium emanaverit dolorificum malum erit, Eccl. 5, 12. & natura pravi. Iſtud ergò conſidera, quoties nomen Adonai de latere gratiæ, aut judicii eorum, qui ab intra, in eum profluxerint, exiſtet, boni ſortitur appellationem, in cujus myſterium dicimus: Benedictus judex veritatis. Unde iis, qui Bit-

terræ

teræ occiſi ſunt, bonum & beneficium accidiſſe dicitur. Si autem judicium à Turmis externis procedit, Malum eſſe ſtatuitur. At ſi ſpiritu gratiæ miſerationumque veſtitur hæc menſura, tunc univerſus mundus locupletiſſimè miſericordia alitur & gratia, ut ex illo percipitur: Dan. 9, 9. *Quoniam Domini noſtri ſunt miſericordia & propitiationes.* Schaare Orah ſub Adonai (ſequitur אל חי.)

כנפים *Ala.* Sæpè dicit R. Schim. b. J. quod per quatuor *alas* intelligatur Nomen אדני; & per quatuor *facies* nomen Tetragrammaton. Sicut enim alis obtegitur facies, ſic nomen Adonai obtegit Tetragrammaton, cum invicem uniuntur h. m. יאהדונהי. Eandem ob cauſam

כנפי העין *Palpebræ*, ſunt Nezach & Hod. Quia oculus denotat tres Patres, qui obvelantur & conteguntur ab his. Pard. Tract. 23. c. 11.

כסא *Thronus.* Datur Thronus judicii nempe Malchuth; & Thronus miſericordiæ nempe Tiphereth; ille ad ſiniſtram, hic ad dextram tendens. Quandoque tamen & Binah vocatur Thronus miſericordiæ: quia Illa tanquam ſedes ſubſternitur Dilectionibus ſupernis. Et Tiphereth vocatur Thronus כבוד Gloriæ, quando fit ſubjectum influentium in ſe 32. ſemitarum; Quidam nomen Throni Gloriæ refert ad Malchuth; quia hæc eſt ſedes Tiphereth. Cum autem Throni nomen nudè ponitur, ad Malchuth pertinet; & quidem non tam ad Ipſam, quam ad locum Sedis ejus, cui nomen Briah; quæ vocatur כסא הכבוד Thronus Gloriæ. Pardes l. c. Vid. Soh. Behar 53, 211. Trumah 59, 235.

כסף *Argentum*, eſt ſub Gedulah, ob albedinem, qua denotatur miſeratio. Et in Raja Meh. dicitur, quod per 50. argenteos Deut. 22, 29. &c. intelligatur Binah, ob 50. portas, quando inclinat ad latus Gedulah. Pard. Tr. 23. c. 11.

In re metallica de *Argento* ſic ſcribit R. Mordechai. Sumatur minera argenti rubea, teratur ſubtiliſſimè, admiſce ejusdem

dem unciis 6. calcis Lunæ unciam ſemis ; ponatur in phiala ſigillatâ in arenam ; detur ignis primis octo diebus lenis, ne humidum ejus radicale aduratur : hebdomate ſecundâ gradu uno fortior ; & adhuc fortior tertiâ ; & quartâ ut arena non quidem candeat, ſed affuſa aquâ tamen ſibilet. Et ſic in ſummitate vitri habebis materiam albam, quæ eſt materia prima, arſenicum tingens, aqua viva metallorum, quam omnes Philoſophi ſiccam dicunt, & acetum ſuum. Hæc ita purificetur. ℞. ſublimatum hoc candidum cryſtallinum teratur cum calcis Lunæ partibus æqualibus in marmore ; ponatur in phialâ ſigillatâ in arenam iterum, primo bihorio leniori, ſecundo fortiori, tertio, adhuc vehementiore igne, & quidem arenæ ſibilantis, adhibito : & iterum ſublimabitur arſenicum noſtrum, emiſſis radiis ſtellatis. Cum autem hujus aliqua requiratur copia, ſic illud augmentabis. ℞. Ejuſdem unc. 6. & limaturæ Lunæ puriſſimæ unc. ſem. & fiat aaa. quod in phiala ſigillata in cineribus calidis digeratur, donec omnis luna ſoluta ſit, & in aquam arſenicalem converſa. Hujus ſpiritus præparati ſumatur uncia ſemis in phialâ clauſa cineribus calidis committatur, & aſcendet atque deſcendet ; qui calor continuetur donec non amplius ſudet, & in fundo quieſcat colore cinereo. Sic ſoluta eſt materia & putrefacta. Materiæ hujus ciner æ ſumatur pars una, & aquæ ſuæ ſupradictæ pars dimidia, miſceantur, & in vitro ut antea deſudent, quod octo diebus circiter eveniet. Cum igitur terra cinera albeſcere incipiet, eximatur, & imbibatur aquæ ſuæ lunaris 5. lotonibus ; digeraturque ut antea. Imbibaturque & tertiâ vice unciis quinque ejuſdem aquæ & coaguletur ut antea per octiduum. Quarta imbibitio requirit Aquæ lunaris uncias 7. & finitis ſudoribus præparatio hæc finita eſt. Jam pro opere albo ſumantur Terræ hujus albæ, drachmæ 21. Aquæ lunaris drachmæ 14. calcis lunæ puriſſimæ drachmæ 10 ; miſceantur ſuper marmore, & committantur coagulationi, donec indureſcant. Imbibe partibus tribus aquæ ſuæ, donec po-

potionem hanc ebiberit: idque repete toties, donec in lamina candente cupreâ ſine fumo fluat: & habebis Tincturam ad album; quam modo prædicto augebis. Ad rubeum adhibetur Calx Solis & ignis fortior; eſtque opus plus minus quatuor menſium. Hæc ille. Et conferantur hæc cum ſcriptis Philoſophi Arabis; quando de materia arſenicali latiùs ſcribit. Æſch Mezareph cap. 3.

כף זכות וכף חובת *Lanx meriti & Lanx debiti.* Lanx meriti eſt Cheſed; & Lanx debiti Gebhurah; quia illa exaggerat merita, & miſeretur creaturarum: altera autem judicare nititur univerſum mundum. Pard. Tr. 23. c. 11.

כפורים *Expiationes.* Secundum R. Moſcheh ſic vocatur Binah, quia dealbat iniquitates Iiſraëlitarum. Hinc die Expiationum prohibita ſunt lotio, unctio, comeſtio & bibitio, calceatio, & coitus; quinque afflictiones reſpectu He ſuperni. Vid. יום הכפורים Pard. loc. c.

כפורת *Propitiatorium.* Exod. 25, 17. eſt Jeſod: quatenus eſt ſuper Arcam, quæ eſt Malchuth. Pard. l.c.

כפות תמרים *Faſciculi, Rami palmarum.* Sic vocatur Juſtus, quaſi annexus cœlo & terræ. Vox כפות enim habet ſignificationem rei ligatæ. Nam כל connectitur cum cœlo & cum terra juxta 1. Paral. 29, 11. Vid. Targum: & Sohar Sect. Vajikra. Pard. Tr. 23. c. 11.

כרובים *Cherubim;* Senſu literali ſunt duo Cherubim, qui ſub Malchuth nempe Metatron & Sandalphon. Sed in Aziluth ita vocantur Nezach & Hod; ſuntque ſuper Propitiatorio, Jeſod: & quidem ex auro, inclinantes ſcil. ad Gebhurah. Sic quoque vocantur Tiphereth & Malchuth. Quidam ad Gedulah & Gebhurah per accidens hoc nomen refert. Quandoque & Chochmah cum Binah ſic appellantur. In Tikkunim autem hæc omnia ſic conciliantur: *Quod ſcil. fundamentaliter Cherubim ſint Tiphereth & Malchuth; In alis eorum pars ſuperior denotat Gedulam & Gebhuram; pars inferior propitia-*

torium (quod eſt Jeſod) reſpiciens ſit Nezach & Hod; Facies eorum Chochmah & Binah, intuentes illum qui intromittit ſeſe in Coronam, id eſt infinitum. Jeſod autem tegitur, ob verecundiam, & ne Exteriores aliquid aſſugant de canali ejus ſiniſtro. Pard. l. all. Vid. Soh. Vajechi 122, 483. Breſchith 43, 171. ſq. Achare 26, 105.

כרם *Vinea* eſt Malchuth, juxta Jeſch. 5, 7. Ratio denominationis eſſe poteſt à Jeſod, cui influxus inſeritur per ſeries, quales in vineâ dantur. Pard. l.c.

כריעה *Incurvatio*; juxta R. Moſcheh eſt in Nezach & Hod: ſed juxta Sohar in Juſto; ſicut dicitur: Qui ſe incurvat, id faciat cum dicit *Benedictus, &c.* ubi intelligitur Juſtus: & qui ſe elevat, id faciat, cum pronunciat Nomen, quod eſt Tiphereth. Pard. Tr. 23. c. 11.

כתובים *Hagiographa*; Nudè ſumta ſunt in Malchuth; omnia enim prodita ſunt per Spiritum Sanctum. Et ſunt inferiora Prophetis, quæ ſunt Nezach & Hod, & ambo ſub Lege, Tiphereth. Specialiori autem ſignificatione voce כתובים denotatur Cheſed & Gebhurah, quæ quaſi ſcripta ſunt; Malchuth autem ea exponit ſic in Tikk. Pard. l. c.

כתף *Humerus.* Duo Humeri ſunt duo Hehin; ſuperius, dextrum; & inferius ſiniſtrum. Tikk. Pard. l. c.

כתר *Corona.* Quidam derivant hoc Nomen ab *expectando*, juxta Ijob. 36, 2. ut ſenſus ſit, neutiquam ſpeculandum eſſe ſuper hoc loco, ſed expectandum, donec procedat; & tunc fore ut intelligatur. Hæc expoſitio eſt Gæonæorum. Alii ſenſum ordinarium retinent; quia ſicut *Corona* ſuprema eſt omnium veſtium Corporis; ſic hic Modus, ſummitas eſt totius Aziluth. Alii adhibent ſenſum *circundandi*, juxta Chab. 1, 4. quod quaſi circundet totam Aziluth. Ubi ſimul ſubindicantur תרך 620. columnæ Lucis, quæ in Ipſa & ab ipſa radiant, ſuntque potentiæ occultæ, lucem occultam immittentes in Emanantia inferiora. Eſt autem Fœminini generis, ut denotetur

tetur illa ejus notio, qua id, quod emiſit, dum revertitur, iterum recipit. At in Tikkunim etiam Malchuth vocatur Kether, nempe Corona Legis, Corona Sacerdotii, & Corona Regni, quatenus eſt ſupra tres Patres juxta Prov. 12,4. Pardes l. c.

2. In Schaare Orah ſub Nomine 10. poſt קדם hac extant: Sephirah decima vocatur *Corona:* quia ſicut Corona cingit caput, ſic hæc Sephirah ambit omnes Sephiroth, quia eſt Mundus Dilectionum, quæ omnia circundant. Hæc autem Corona circumcirca plena eſt canalibus occultis, variisque ſpeciebus miſerationum & Benignitatum. Et in hanc Coronam intenti ſunt Principes Sellæ Curulis ut Coronationem inſtituant. Quia autem ignorant locum ejus, hinc tantum colligunt varia laudum & Pſalmorum genera, eaque emittunt, per Nomen magnum atque ſanctum: quorum aliqua aſcendunt & adhærent Coronæ. Et in diebus illis, ubi precamur Orationis Additamentum, commemorare tenemur in Sanctitate myſterium Coronæ; unde dicimus: Coronam dant tibi, Domine, Deus noſter. Et iſta Corona in ſeſe colligit omnes preces & laudes, quæ dicuntur in Oratione Jozer Or. Et omnes turmæ ſummæ & imæ uniuntur, cum mittitur hæc Corona ad profunditatem notionis ſuæ primæ: & expectant ſe invicem, ut omnes uniantur, & preces aſcendant ad Mundum Miſerationum, quò omnes mundi alimenta accipiant à profunditate naturarum. Omnes enim turmæ ſupernæ intentæ ſunt, & expectant, quando ad eas veniat portio Coronæ, per quam ſuſtentationem accipiunt. Quæ omnia latent in loco Pſal. 145, 15. Quoniam per רצון & Beneplacitum omni viventi dantur, quæ ipſi neceſſaria ſunt, à Coronâ. Hæc ibi, & ſequitur ראש הלבן. Vid. Titul. אצל. & חור. & טנתא & כלים 5. & מורת. it. נוקבה 1. 5. 6. & ניצוצורת 15.

ל

ל *Lamed.*

IN Libro Temunah hæc litera refertur ad Binah, ob ſignificationem *diſcendi.* Et figura ejus denotat, quod altiſſima ſit omnium. Eadem quoque repræſentat duas literas Caph & Vav; quæ ſunt Malchuth & Tiphereth; & illa quidem ſub hoc; Ille autem deſuper ad ſiniſtram, ut denotetur, quod influxum accipiat à Binah. Atque ſic hæc litera eſt myſterium unionis. Dominium autem ejus ibidem dicitur eſſe in hora planetæ Schabthai; quia & Binah eſt Sabbathum magnum. Alii aliter de hac litera ſentiunt: ſed & R. Schim. b. J. in Cantic. Cant. eandem ad Binah refert. Pard. Tr. 27. c. 15. Vide Soh. Breſchith 19, 74.

לאה *Leah*, refertur ad Binah. Sicut enim Leah genuit ſex filios & filiam: ſic è Binah prodierunt totidem: in quos cum influit, nomine hoc vocatur. Pard. Tr. 23. c. 12.

לאה. Vid. אבא ואמא.

לאה. Eſt una de repræſentationibus Divinis nempe uxor ſuperior ז״א de qua notanda ſequentia:

1. Poſtquam per ז״א diſtributa eſſet vis Cerebrorum, lumina de iſtis non tantum ipſi inſerviebant, pro uſu proprio; ſed & forâs prodibant extra ipſum. Et quidem ſuperius ubi verus eſt Cerebrorum Locus & magna eſt luminum copia, ſplendor aliquis prodibat ex parte ejus poſteriore; unde fiebat perſona Leæ à Tergo ז״א, à Capite nempe uſque ad pectus ejus.

2. Et hæc prodibat ex notione luminis Cerebrorum quæ à Matre provenerant; atque ibi unum tantum erat interſtitium penetrandum. Et propter iſtorum Cerebrorum naturam tota Leah naturam Dinin habet.

3. Ab anteriori parte supernâ ז״א autem nulla egreditur perſona: quoniam Maſculi proveniunt à Cerebris paternis, & à parte anteriore; fœminæ autem à Cerebris maternis & à parte poſteriore ז״א. Et quia Cerebra paterna producta

uſque

uſque ad pectus Seiricum contecta ſunt duplici tegumento, quorum unum ſunt נה״י Patris & alterum vaſa [illegible], נה״י Matris; hinc tantas non habent vires, ut per duplex hoc involucrum penetrare & lumen foras emittere poſſint; niſi infra pectus tantùm. Datur tamen hujus rei & alia ratio: ſi enim Perſona Jacob ab anteriore parte Seirica ſupernâ prodiret, tunc facies ז״א contegeretur, nec luceret: cum tamen ſcriptum ſit: In luce faciei Regis vita eſt. Nam per lumen hoc faciei mitigantur Rigores, & deſtruitur poteſtas Externorum.

4. A pectore autem & porrò deorſum, Cerebra paterna unum tantum habent tegumentum; quia Involucrum Vaſorum נה״י Maternorum in pectore terminatur. Hinc ibi ſat virium habent, ut penetrent & lumen foràs emittant; producantque Perſonam Jacob, quæ prodit à fulgore cerebrorum Paternorum, à pectore & porro deorſum.

5. Sed è notione Chaſadim omninò denudatarum, absque ullo tegumento, provenientium è Daath, & quidem è parte materna, prodit Rachel, Uxor ז״א, ſterilis in domo, & luce omnino deſtituta; à pectore & porrò deorſum à parte poſtica Seirica uſque ad finem pedum ejus. Quod ita ſe non habet in Leah, quæ tranſit per diaphragma prout dictum eſt: nec niſi fulgor eſt & tota Dinin. Uno verbo: Leah ſupra pectus eſt à parte poſteriore, proditque è cerebris matris: Jacob autem pectore deorſum exiſtit antrorſum proditque è cerebris paternis. Ratio autem quare maſculus prodeat à parte anteriore, & fœminæ à parte poſteriore, hæc eſt: quod ille à patre, hæ à matre proveniant: & quod maſculus reſpectu fœminæ ſemper antrorſum, hæc verò retrorſum locetur, juxta illud Pſal. 139,5. retro & ante formaſti me.

6. Hic etiam dari poteſt ratio, quare maſculus tantum unus prodeat & fœminæ duæ: quia nempe Cerebra paterna, unde prodit Maſculus, non deteguntur niſi ſub pectore, non verò deſuper: ſed cerebra materna, quæ etiam ſuperiùs tegu-

 mentum

mentum non habent niſi proprium emittunt [illegible] duas, unam ſupra & alteram infra.

7. Porrò ſciendum quod Jacobi Tergum converſum ſit ad ז״א; ſed facies Leæ Tergo ז״א ſit oppoſita: & tergum Rachelis applicetur Tergo ז״א. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Druſch Iiſraël ve Rachel.

8. De ſpeciali autem formatione perſonæ Leæ uxoris Jacobi notentur ſeqq. Alibi jam dictum quod Jacob conſiſtat ex tota decade Sephirothica Achurajim paternorum; Leah autem tantùm ſit Malchuth i. e. ultima in Decade Sephirothica Achurajim maternorum. Reliquæ enim novem non potuerunt ſecerni ac formari: Quia ſunt rigores omnimodi & poſteriora maximè extrinſeca in matre à qua etiam ipſa excitantur rigores. Secerni ergò tantùm potuerunt Achurajim Malchuth maternæ: & ex illa facta eſt perſona Leæ. Reliquæ autem novem Sephiroth Achurajim Maternorum infra remanſerunt in loco illo in quem deciderant; cumque formaretur Aziluth non potuerunt in ordinem redigi. Poſtmodum autem à creatione hominis usque adventum Meſſiæ quotidie per preces hominum quædam fiunt ſecretiones atque conformationes Achurajim maternorum & quidem quoad novem iſtas Sephiras reliquas: quæ tamen Secretio non abſolvetur donec adveniat Meſſias. Malchuth autem formationem accepit tempore Aziluth.

9. Cùm igitur נה״י Matris ingrederentur in ז״א ad faciendum ipſi Cerebra; multò magis Malchuth Matris quæ inferior eſt illis נה״י intravit & quidem prior, ſubſtititque in Daath Seirica. Sic ergo Malchuth iſta materna locata fuit, in interioribus ז״א nempe in Daath ejuſdem, & Leah facta ex ejuſdem Achurajim atque elevata ad locum Daath appoſita eſt extrinſecus. Leah autem adhuc punctum erat unicum & propterea Malchuth hæc eidem affulſit ut creſceret & formaretur fieretque perſona integra. Caput ergo Leæ incipit cum Daath Seirica,

rica, & perſona ejus deſcendit uſque ad pectus: ubi Caput Rachelis incipit. Supra Daath Seiricam autem Leah non excrevit nec aſcendit, quia radix ejus nempe Malchuth Matris, erat in Daath ז״א.

10. Hæc Leah autem accepit quatuor Alephin, quatuor nominum אהיה, quæ in cerebris ז״א; inque ipſa eſt ſplendor quatuor cerebrorum. Prius enim una tantum erat Sephirah: Cùm autem aſcenderet verſùs Daath Seiricam Malchuth matris, ab intra in Daath Seirica conſtituta, lumen ipſi præbebat trium Sephirarum infimarum matris nempe נ״הי. Atque tunc Leah fiebat perſona integra conſtans quatuor Sephiris, quæ ſunt נ״הי & Malchuth matris. Rachel autem Uxor ז״א, quamvis & ipſa tantum æqualis eſſet ſpatio quatuor Sephirarum infimarum ז״א, decem tamen habet Sephiroth: cum Leah ut dictum quatuor tantum habeat.

11. Cum autem haberet quatuor iſtas Sephiras, accipiebat notionem literæ ה״ ſupernæ (Leah enim & Rachel ſunt duo Hehin ſummum & imum,) perſona enim fœminæ habet figuram literæ ה״ in qua ſunt tres lineæ dextra, ſiniſtra & media, quæ conſtituunt omnes perſonas. Et quia mater vocatur אה״י & qualibet ejus Sephirah hoc nomine appellatur, hinc quatuor ejus Sephiroth infimæ nempe נ״הי & Malchuth ingreſſæ ſub myſterio cerebrorum in ז״א ſunt quatuor nomina אה״י quorum radix eſt in ז״א ſplendor autem tranſit in Leam, ſuntque quatuor Alephin ſupra dicta.

12. Jam etiam dicendum quomodo cohæreat Leah cum ז״א. Nimirum ſicuti dictum eſt alibi quomodo Rachel extracta ſit atque formata per articulos נ״הי ז״א ita ut ex illis factæ ſint tres lineæ: ita tres lineæ Leæ factæ ſunt ex חג״ת Seir Anpin.

13. Hic autem quæritur: Quia Caput Rachelis ſtatim incipit à pectore: brachia autem ubi locum habet Leah multum infra pectus dependet; annon Leah tranſeat in terminos

nos Rachelis? Sciendum autem quod brachia & crura ſint membra ſolida, quæ lux penetrare non poteſt niſi inter juncturas articulorum ubi ſuum habet ingreſſum atque exitum. Iſte enim locus magis vacuus eſt, & quamvis clauſus ſit, lux tamen facilè ibi penetrat. Quodlibet autem brachium, unde ſtructuram ſuam habet Leah, tres habet articulos. Lux ergò quæ deſcendit è cerebro Chochmah Seirico in brachium Cheſed dextrum pro uſu ipſius Seir, quia è Summitate deorſum tendit, habet notionem lucis rectilineæ. Primò ergo deſcendit lux illa è dicto cerebro intratque in articulum ſupernum brachii ubi nempe coaleſcit cum humero Seirico: inde deſcendit in articulum ſecundum & porrò in tertium: quia nempe lux Seirica eſt rectilinea, ſicut lux maſculina ſolet. (in Rachel enim locum habet lumen reflexum ab imo ad ſummum, quæ dicitur lux fœminina.) Eſt ergo in Leah, quæ fœmina eſt lux reflexa: Et poſtquam deſcendit lux cerebri Chochmah ז״א intratque in caput articuli ſuperni brachii uſque ad finem illius articuli per lineam rectam ad cubitum uſque, tunc reflectitur ab imo ſurſum, à cubito nempe uſque ad ſummitatem juncturæ humeralis, atque ibi prodit lux illa foràs in apricum ad initium uſque gutturis; & ex hoc fulgore fit Cheſed quod eſt brachium dextrum Leæ. Idemque accidit in brachio ſiniſtro Gebhurah. Deinde lux rectilinea demiſſa in articulum ſecundum brachii dextri Serici à cubito uſque ad manum, reflectitur, juxta morem Lucis fœmininæ ad cubitum uſque, proditque è cubito in apricum: & inde fit Nezach (quod eſt femur dextrum Leæ) pergitque uſque ad initium articuli primi brachii ubi nempe jungitur humero. Unde patet, quod Nezach Leæ quidem fiat ex articulo ſecundo Seirico; ſed conſiſtat ex adverſo articuli ſuperni: & hæc omnia propterea, quod lumina prodeant ab imo ſurſum. Atque ſic etiam fit Hod Leæ. Idemque fiebat in linea media, quæ eſt Tiphereth Leæ.

14. Jeſod autem Leah non habet ſed Tiphereth tantum

fit

fit ipſi adverſus Triadem ſupernam Tipherethicam ז״א: Donec per certas intentiones in precibus ipſi etiam tribuatur Jeſod: qua via etiam Daath item Chochmah & Binah ipſi datur. Et Daath quidem ipſi datur à Daath Seirica: Chochmah autem & Binah in illa fiunt ex elevatione manuum in benedictione Sacerdotali; cum qua ז״א elevat manus ſuas verſus caput, ita ut extremitates digitorum capiti æquentur; ubi tunc lumina prodeunt inter ungues, ex quibus detectis fiunt Chochmah & Binah Leæ. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Druſch Iiſraël ve Rachel Jacob ve Leah.

לאמר Vid. אמירה.

לב *Cor*; eſt Malchuth, quatenus ad ſiniſtram inclinat & judicium, quod eſt habitaculum Binah. Hinc dixerunt Majores noſtri: *Cor intelligit*. Et per Binah Malchuth accipit ל״ב, 32. ſemitas Sapientiæ, & tunc dicitur ל״ב. Pardes Tract. 23. c. 12. Vid. Soh. Breſchith 31, 121. 38, 150. Toledoth 82, 325. Trumah 65, 229. Kedoſchim 37, 147. Schlachlecha 77, 307. Pinchas 100, 397. 107, 426.

לבונה *Thus*. Cant. 4, 14. In Raj. Meh. ad Chochmah, in Tikkun. ad Hod refertur illud ob colorem, hoc ob ſaporem. Pard. Tr. 23. c. 12.

לבוש *Veſtis*. De Veſtibus Juſtorum vid. Sanhedr. f. 90. & Soh. Sect. Vajechi 119, 120, 476. & 127, 504. De Tunicis lucis Bo 18, 69. Pekude 103, 412, De Veſte Legis Æmor 49, 197. Behaalothecha 72, 288. De Veſtibus angelorum ibid. Vide & Schlachlecha 81, 321. Item Vajechi 122, 484, Beſchallach 26, 103. Jethro 33, 129.

לבינה *Later*. Eſt Natura immúda, Gen. 11, 3. Pard. tr. 23, c. 12.

לבן *Laban* nom. propr. & *album*. Coronæ metrum in decade Sephirothica nomen hoc ſortitur nonnunquam, ut vocetur *Caput album*, quia Ipſa eſt mundus vel ſyſtema miſerationum magnarum & רצון *εὐδοκία* Benevolentia illa; & albificat & candida reddit ſcelera delictaque Iiſraël: dum detegit faciem Beneplaciti & Dilectionum. Primum ſiquidem (ut

conſtat) in coloribus genus *albedo* eſt, poſtremum verò nigredo. Quare ut caput candoris,& perfectiſſimè alba eſt coronæ dimenſio; ſic & extra caſtra offenditur locus,quem ſumma atque perfectiſſima nigredo inhabitat. In quod dicitur illud: *Qui inter Sanctum ſeparat & prophanum, inter lucem & tenebras.* Huc pertinet locus Jeſch.46,4.& Lev.19,32. Eſt & alius Laban, ſcil. Aramæus, verſipellis, & hominum inſidiator, quos in atrum caliginis metrum,aſſiduè ducere molitur. Conf.Prov. 14,12.c.5,3. Is ſanè Patriarcham Jacob ejusque progeniem & ſtirpem inſequi (ut ſui eſt moris) & radicitus evellere ſtuduit, niſi Deus Abraham, & timor Jizchak fuiſſet: Et Jaacob virtute Altiſſimi, cujus ſe ſedem ſtatuit, una cum virgularum virtute,in quibus cortice ablato candor enituit, omnes facultates Labano Aramæo eripuit. Et hìc applicetur locus Jeſch. 1, 18. Et qui hæc myſteria novit, is etiam intelliget locum Pſal. 104,16. Nam unde fuerunt Cedri Libanon? à Capite albo. Item locum Geneſ. 2,8. Nam unde erant plantationes illæ? à Kedem. Item myſterium Particulæ panni coccinei, dealbari ſolitæ, quia erat dies expiationum. Qui igitur Typicum Candoris Caput noverit, is & reconditum de Lebanah myſterium i.e. Lunæ à principio ad finem intelligere poterit. Vetuſtus enim ſerpens de Labanis Aramæi virtute pendens in Lunam per primi hominis delictum vitium injecit, ſiquidem is primus ſc. Adam non poterat expectare horam unam, ut transiret tempus præputii; ſed de arbore veſcebatur, dum ſimul bona & mala exiſtebat: nec expectabat, donec natura illa, quæ *præputium* vocatur, locum ſuum ſeparatum & ſtationem peculiarem accepiſſet: ubi arbor illa ſtatim boni, & non mali appellationem ſubiiſſet, & tunc ei ad votum ab illâ comedere licuiſſet, & vixiſſet in æternum, juxta myſterium arboris vitæ, quæ aſſociata fuiſſet arbori ſcientiæ, ſi bona ſolummodo fuiſſet: ut legitur, Deuter. 30,15. *Vide, exhibui coram te vitam & bonum, mortem & malum, &c.* adde locum Proverb.

31,

31, 12. Quod ſi enim Adam expectaſſet, ut reſectum fuiſſet præputium, Arbor cognitionis non fuiſſet boni & mali, ſed boni tantum. Sed eâdem hora, qua comedebat, adhuc erat boni & mali. Beatus, qui intelligit inſigne hoc myſterium, quia ex eo poteſt intelligere myſterium Albedinis & Lunæ, à principio ad finem. Atque hinc etiam intelliget myſterium Labani Aramæi, à quo ortum habuit cæſura Lunaris; quique in cauſa fuit, ut clauderetur mundus dilectionum, quo facto decrementum paſſa eſt Luna. Hinc etiam Lepra continetur ſub myſterio Labani Aramæi, unde dicitur Exod. 4, 6. *Et ecce manus ejus leproſa erat ut nix.* Qui hoc intelligit, etiam capiet myſterium Lepræ, quæ ſignum eſt, quod clauſus ſit mundus dilectionum, (unde Targumicè *Lepra* dicitur סגירו, quaſi *clauſura*, & Leproſus מוסגר quaſi clauſus) ſive quis Leproſus ſit ſimpliciter, (primo aſpectu, ut nullâ incluſione opus ſit,) ſive mundari queat; quod eſt myſterium magnum. Lepra enim venit ob Linguam malam; quæ omnia clara ſunt; omnia enim proveniunt è Scaturigine ſerpentis antiqui, qui cauſa eſt, ut claudantur portæ Rachamim. *Et ſi* juxta Ijob 33, 21. *fuerit pro eo Angelus interceſſor unus ex mille*, is cauſa eſt, ut aperiatur mundus miſerationum, qui clauſus erat. Et tunc leproſus includitur, & fieri poteſt, ut non ſimpliciter talis & incurabilis ſit. Si autem nullus pro eo eſt interceſſor, fit Lepra ſimpliciter talis & incurabilis. Ille autem qui intelligit myſteria hæc magna, de comeſtione Adami ab arbore cognitionis tempore præputii, etiam intelliget, quare vocetur *Arbor cognitionis*; & quare vocetur *Boni & mali.* Fieri enim potuiſſet, ut vocata fuiſſet *Boni* & non mali; ſi nimirum cum illa conſociata fuiſſet *Arbor vitæ*, & non natura illa, quæ vocatur *præputium:* & hoc eſt illud quod dicitur Prov. 31, 12. Mira itaque & ſolida in ſervandis Dei mandatis Iiſraëlitarum eſt virtus; ſiquidem ubi prior Adam horam expectare nequivit, ne comederet præputium; tribus annis moram contrahit Iiſraël, ſcriptum namq;

eſt Lev. 19, 23. *Tribus annis ſint vobis præputiati*, non comedentur. Jam correſpondent loca hæc Gen. 3, 6. *Quod bona arbor ad cibum:* & Levit. 19, ℣. 23. *Et plantaveritis omnem arborem cibi & præputiabitis præputium ejus, fructum ejus.* Item Geneſ. 3. ℣. 6. *Et accepit de fructu ejus.* Et Levit. ℣. 19, 23. *Tribus annis vobis erunt præputiati.* Triplicis namque præputii parietes ſunt, *& in quarto anno omnis ejus fructus Sanctus ſit in Laudes Tetragrammato, &c.* Quartus enim paries tenuis extat: *anno autem quinto comedetur fructus ejus, quatenus vobis ejus frugum fiat additio, &c.* Quod ſi fructum manducaſſet & Adam, dum fuiſſet ſub myſterio illius naturæ, quæ vocatur *Quinta*, haut unquam tantæ pœnæ ſupplicium illatum fuiſſet ſeculo. Qui igitur intelligit myſterium anni quarti & anni quinti, in loco Lev. 19, 23. ſq. Is quoque intelliget, quomodo præputium adhæſerit *arbori cognitionis boni & mali*, & myſterium, quomodo ſeparatum fuiſſet ab ea in naturâ Quintâ. Hinc legimus Jechesk. 1, 1. *Et fuit in trigeſimo anno, in quarto; in quintâ menſis;* & ℣. 4. *Et vidi; & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, &c.* quæ omnia perſpicua ſunt ſapientibus. Et qui hæc intelligit, etiam ſciet, quare Majores noſtri dixerint: quod Adam primus attraxerit ſibi præputium; item, quòd Adam primus hæreticus fuerit: & alia ſimilia. Quotiescunq; igitur in lege dictionem לבן, aut inde quippiam dependens audis, mentis aciem dirige, intentoque examine perpende, an Candidum inſontemque Laban, qui eſt mundus miſerationum, an vero flagitioſum & nequam Aramæum literæ perſonet intellectus. Memento autem non ſolum diadema, ſed tria pariter oracula eminentiora à Sanctiſſimo Dei nomine complexa, humanam in hoc ſeculo intelligentiam aufugere, juxta Ijob. 28, 12. 22. 23. Et quamvis Binah aliquatenus cognita fuerit Moſi, & fortè dici queat, quod maxima ejus pars ipſi innotuerit; tamen porta illa unica, quæ ipſi defuit, præponderat omnibus; in futurum verò nobis eorum locuples admittetur cognitio. Schaare Orah Ehjeh in fine.

לבנת ספיר *Albedo cryſtalli.* Præterquam quod hoc eſt unum è ſeptem Palatiis, eodem nomine quoque vocatur Malchuth; non quidem ſimpliciter, ſed juxta phraſin Exod. 24, 10. *Sicut opus albedinis cryſtalli.* Sic reperimus in Tikkunim. Pard. Tr. 23. c. 12.

לבנה *Luna.* Sic vocatur Malchuth. Quia ſicut Luna non habet lucem per ſe ipſam, ſed eam tantum, quam à ſole accipit: Sic & Malchuth lucem non habet aliam, niſi quam accipit à Tiphereth. Vid. ירח. Pard. ib. Vid. Soh. Breſch. 13, 52. Noach 50, 197. 51, 203. Vajeſchebh 102, 409. Beſchallach in fin. Ki Tiſſa 82, 328. Pinchas 115, 458. 9.

לבנון *Libanon.* Eſt Corona ſumma, ob eminentiſſimam albedinem, qua dilectiones & miſerationes denotantur ſimpliciſſimæ. Tunc autem ſic vocatur, quando demittit influentiam, juxta Cant. 4, 14. Vid. Sohar Vajikra. Pard. l. c.

להב *Flamma.* Sic vocatur Malchuth, quatenus induitur flammâ Gebhuræ. Et hæc eſt Flamma altaris. Et influentiæ Sephirarum in Gebhurâ contentarum vocantur *Flammæ.* Dantur tamen & Flammæ ignis gehennalis, de quibus dicit locus Jeſch. 13, 8. Pard. Tr. 23. c. 12.

להט חרב המתהפכת *Flamma gladii verſatilis.* Multi putant, quod ſic appelletur Ipſa Malchuth: ſed in Sohar Pekude. R. Schim. b. J. ſic ait: *Jeſch. 3, 12. dicitur: Mulieres dominatæ ſunt in eum: certè hæ dicuntur flamma Gladii verſatilis; non quaſi ſint ipſe gladius vibratus, ſed flamma illius Gladii, qui* Lev. 26, 25. *vocatur Gladius vindicans vindictam Fœderis.* Hæc ibi. Iſtæ ſunt virtutes Judicii exterioris τῆς Malchuth; quæ vocantur ſcintillatio eradians à Gladio, qui eſt Malchuth. Eſt iſta Flamma mutabilis eſt, & quandoque Virorum, quandoque mulierum naturam habet. Sed in Tikkunim Ipſa Malchuth vocatur Flamma gladii, quæ variat pariter, ut quandoque rigoris, quandoque miſericordiæ naturam habeat: & ibidem docetur, quod per flammam intelligantur ſex modi: qui aliquando

 ſunt

ſunt מותר, licitum; כשר legitimum; טהור mundum; קדוש ſanctum; פטור liberum; & זכאי innocens, & pertinent ad claſſem Dilectionum: aliquando autem אסור illicitum; פסול illegitimû; טמא immundum; פגול abominandum; חייב מיתא reus mortis; חייב ממון reus mulctæ; & pertinêt ad claſſem Judicii. Et dici poteſt, quod ſex iſti ordines ſint Poteſtates ejus inferiores; ſub myſterio *arboris Boni*, id eſt Metatron, & *Mali*, i.e. Samaël. Nam מט טורן quaſi מט טהור ſi Nun mutetur in He, quod alludit ad מט 49. modos puritatis; & 49. modos impuritatis, quò pertinet Samaël. Hinc alibi dicitur: Quid eſt *flamma gladii?* Eſt Metatron, qui mutatur de baculo in ſerpentem, & de ſerpente in baculum. Atque ibi quoque traditur, quod *Lex oralis* ſit Flamma gladii, quæ, ſi quis probus ſit, medicina vitæ; ſi improbus, medicina mortis ſit: quoniam Malchuth quandoque Rigorem, quandoque Lenitatem præ ſe fert. Omnia autem ad idem redeunt: & quod in Tikkunim dicitur, ſex ordines illos eſſe in Metatrone; intelligendum eſt de Luce, quæ manifeſtatur in Jezirah, cujus intuitu denominatio puri vel impuri, legitimi & illegitimi, &c. locum habet. Pard. Tr. 23. c. 12. Vid. Soh. Breſchith 21, 83. 37, 147. Vaæra 12, 48. Vajakhel 90. Vajikra 8, 32. Achare 33, 132. Æmor 52, 207. Toledoth 84, 335. Zav. in pr.

לוחות *Tabula.* Duæ Tabulæ lapideæ, in quibus tradita eſt Lex, ſunt Nezach & Hod. Tikk. Quod autem repoſitæ fuerunt in Arca, reſpectum habet ad Tiphereth & ad Malchuth. Nam reſpectu ſcripturæ reſpectum ad Tiphereth habent; ſed reſpectu Tabularum, quæ fœmininum genus referunt, & lapidis, & arcæ ad Malchuth pertinent. Et hæc clara ſunt. Sed ibidem porrò dicitur, quod duæ Tabulæ ſint Vav & He Tetragrammati; ubi intelligitur Tiphereth, qui in Nezach; & Malchuth, quæ in Hod. Vel Scriptura ſub Nezach reſpiciens gradum Tiphereth; ſubjectum ejus autem ſub Hod in Malchuth. Pard. Tr. 23. c. 12. Vid. Soh. Jethro 38, 150. Miſchp. 51, 202.

לו *Utinam, quaſo, fortaſsis, ſi.* Reſpectu Vav eſt Tiphereth, quatenus unitus eſt cum Binah, quæ eſt Lamed, Turris volitans in aëre. Pard. l.c.

לוי *Levi, Levita.* Sicut Sacerdos eſt ſub Cheſed; ſic Levita eſt ſub Gebhurah. Hinc dicitur Exod. 32, 29. *Vir in filium ſuum, & in fratrem ſuum:* quia repræſentant vehementiam Judicii. Sed in Sohar Schlachlecha loco de Zizith, ad textum Ex. 2, 1. לוי dicitur habere ſignificationem unionis & aſſociationis: ubi intelligitur Unio inter Binah & Chochmah; & *Domus Levi*, denotat duarum illarum unitionem; ſub myſterio Daath. Porrò in Sohar alibi, ubi de Tribubus agitur, Reuben refertur ad Cheſed; Schimeon ad Gebhurah; & Levi ad Tiphereth; ſub myſterio, uniendi duo illa extrema. Hinc Leah dicebat Gen. 29, 34. *Hac vice copulabitur vir meus ad me, quia peperi ei tres filios.* Erat enim Symbolum conciliationis perfectæ, & pacis inter duo extrema. Quæ fortè non pugnant invicem; quia appetitus incaleſcens ad copulam conjugalem à Gebhurah eſt. Et in Sohar dicitur: In mundo ſuperno, quidnam eſt analogon τῷ Jezer hara? Gebhurah. Et Nomen אלהים, quod in Gebhurah, reſolvitur in מילה א Circumciſio unius, quæ ſunt corpus & fœdus. Atque ſic traditur in Sohar Cantici Cant. Pard. Tr. 23. c. 12. Vid. Soh. Vajiſchlach 101, 404. Vajera 72, 285.

לויתן *Leviathan.* R. Schimeon ben Jochai in Tikkunim & Raja M. dicit, ſub hoc nomine ſimul intelligi ambos Gradus Tiphereth & Jeſod. Et fundamentaliter quidem Tiphereth; qui ſtatuitur oculatus eſſe, & per oculos intelliguntur Chochmah & Binah, juxta Eccleſ. 2, 14. cum è contrario Leviathan lateris ſiniſtri ſupponatur eſſe cœcus. Deinde per corpus ejus intelligitur Juſtus; per ſquamas, capiti propinquas, Gedulah & Gebhurah; per pinnas Nezach & Hod. Et alitur intra ſeptem maria; nempe à Mari magno, quod eſt Binah, uſque ad mare inferum. Significatio autem vocis לויתן eſt, quaſi com-

binatio

binatio & *unio illorum;* quæ ſunt duæ uniones, Daath, ſupra & Jeſod infra. Pard. Tr. 23. c. 12. Vid. Soh. Breſchith 26, 101. Miſchpatim 49, 193.

לולב *Ramus Tabernacularis;* Juxta R. Schim. ben Jochai eſt Jeſod, è Pſalm. 92, 13. *Juſtus ut palma virebit:* ut cacumine ſuo ad cœlum uſque pertingere queat. Quidam tamen ad Tiphereth referunt; qui capite ſuo ad Coronam uſque ſummam pertingit. Sed omnia ad idem tendunt, quia intelligitur Linea mediâ. Pard. Tr. 23. c. 12.

לחם *Panis.* Communiter refertur ad Malchuth è loco 1. Reg. 13, 19. Sed in Raja Meh. לחם dicitur eſſe Vav, ſcil. in Tiphereth. Pro quorum conciliatione notetur è Tikkunim, quod Malchuth triplicem habeat notionem, nempe Cholem, Schurek, Chirek. Cholem autem dicitur, quando eſt ſupra Vav, tanquam corolla Tiphereth ratione Chochmah: & חלם per metatheſin eſt לחם panis, & huc pertinet locus Pſal. 78, 25. atque ſic Malchuth & Tiphereth concipiuntur eſſe in unione. Quando igitur in Raja Meh. לחם dicitur Vav, ibi intelligitur Cholem. Sed Sect. Trumah, per Panem intelligitur Influentia, quæ demittitur in Malchuth. Dicendum ergo, quod Malchuth tunc dicatur Panis, quando repleta eſt influxu, quod fit per unionem ejus cum Tiphereth. Ubi ſi prævalet Tiphereth, Panis ille dicitur לחם פנג & Panis maſculinus, & Vav: ſed ſi prævalet Fœmina, erit לחם עוני Panis paupertatis, Deut. 16, 3. reſpectu Malchuth. Pard. ibid. Vid. Soh. Breſchith 18, 71. 40, 151. Vajechi 127, 506. 130, 517. Æmor 47, 187. Pinchas 114, 118, 119. Ekeb 130, 519.

לחם הפנים *Panis facierum.* Eſt Jeſod: Et fortè denotatur influentia duarum facierum, ſuperioris & inferioris, prout dicitur Princeps facierum; quod eſt Nomen יאהדונהי. Pard. Tr. 23. c. 12.

לט *Maledixit.* Eſt Klippah maligna, & flagellum, quo cæſio fit 39. plagarum; quæ ſunt 40, minùs unâ; ubi myſterium

rium defectûs. Et hinc ortum habet Lot, Prava concupiſcentia. Et pertinet ad naturam Loci Geneſ. 9, 25. *Maledictus Canaan:* quia maledictiones cum ipſo prodeunt. In Sanctitate oppoſitum ejus eſt טל Ros, nomen Benedictionis. Pardes Tr. 23. c. 12.

לי Particula, *Mihi*. R. Schim. b. J. Tractatu de Præceptis, & in ſpecie de Tphillin hanc refert ad Binah: quaſi diceretur *pro me*; ita ut inferiora Illam aſſequi nequeant. Et hæc eſt notio Binah, qua occultata eſt in Chochmah. Vel לי, quaſi Palatium לי pro *Jod*, quia Chochmah in eâ reconditur. Vel etiam per ל Binah, & per י Chochmah intelligi poteſt. Pard. ib.

לילה *Nox*. Eſt Malchuth, ob tenebras Judicii. Quandoque autem vocatur ליל; quando ſc. nondum in ſe ſuſcepit maſculum; quod ſi factum eſt, vocatur לילה. Illo enim caſu judicium vehementius eſt; hoc verò admiſcetur lenitas. Locus autem Pſ. 139, 12. *Nox ſicut dies lucebit*; interpretationem accipit è Jeſch. 30, 26. Et è loco Pſ. 19, 3. *Nox nocti indicabit ſcientiam*, Interpretes duplicem exponunt Noctem, ut ſunt Binah & Malchuth; quod tamen incongruum eſt. Et R. Moſcheh inquit, Sephiras ſiniſtras vocari *Noctes*; cum quo aliquatenus conſentit Sohar. Pardes l. c. Vid. Soh. Æmor 47, 183. Lechlecha 57, 222. 59, 234. 63, 249. Mikkez 112, 449. Vajechi 117, 465. 123, 489. 124, 491. 129, 511. Bo 17. Trumah 58, 230. 73, 289. 77, 306. Vajakhel 96, 382. Mezora 24, 93. Achare 30, 120. Æmor 52, 208. Bammidbar 58, 229. Naſo 59, 233. Schlachlecha 75, 296. 82, 325. Vaæthchannan in pr. 124, 496, Vajelech, 138, 550.

ליש לישה *Leo, Leæna*; longo & ſimplici villo, adeoque ferocior. In Sohar Sect. Noach refertur ad claſſem Gebhurah. Et quidem, juxta Ijob 4, 11. *Leo perit*; denotatur totalis defectus influentiæ; ſed juxta Pr. 30, 30. *Leo* גבור *fortis inter animalia*, denotatur, quod ſuctionem habeat à Gebhurah. Pard. Tr. 23. c. 12.

לך *Tibi.* In Sohar S. Lechlecha refertur ad Malchuth, qui eſt gradus manifeſtus, unde in perſona ſecundâ compellatur. Fortè etiam tunc ſic vocatur, quando 50. portas ſupernas continet, juxta numerum לך. Hoc nomen tamen & Binæ competit, ob myſterium quinquagenarii; & naturam ejus manifeſtiorem, & inferiorem, quâ influit in ſtructuram. Pardes l.c.

למודי ה׳ *Edocti à Domino* Jeſch. 54, 13. ſunt Nezach & Hod; quia hi gradus erudiuntur & accipiunt influxum doctrinæ propheticæ à Tiphereth, qui eſt Tetragrammaton. Pard. ibid.

למנצח *Vincenti.* Eſt ſub Nezach; habetque ſenſum vincendi & prævalendi gradui illi, cujus ibidem fit mentio. Ut Pſal. 12, 1. *Victori Octava,* quæ eſt Hod; Pſal. 22, 1. *Victori Cerva,* quæ eſt Malchuth. Pard. ib.

לפידים *Faces.* Ex. 20, 18. Sunt Fulgura ſub claſſe Jeſod: niſi quod ברקים fulgura, ſubtiliora eſſe concipiantur, quatenus ſunt in ipſo Jeſod, quando autem craſſiora fiunt & manifeſtantur in Malchuth, vel in ipſo Jeſod apparent, dicuntur faces. Pard. ib.

לשון *Lingua.* Juxta R. Moſcheh & omnes Interpp. eſt Binah, quia ſicut Lingua cogitationes cordis producit & manifeſtat; ſic Binah manifeſtat omnia interna atq; occulta triũ primarum. Sed juxta Raj. M. Jeſod vocatur Lingua; & quatenus ſuctionem habet à Nezach & Hod, dũ ſunt *Eruditi à Domino, Lingua Eruditorum dicitur* Jeſch. 50, 4. Hi modi enim ſunt inſtar Labiorum, & Jeſod in medio. Jeſod etiam dicitur *Septuaginta Lingua,* quatenus influit in Malchuth, quæ eſt menſura ע״י 70. quatenus continet ſeptem, quæ ſingulæ è decade conſtant. Dici etiam poteſt duplex eſſe *Os*, ſuperius & inferiùs; In ſuperiore Gedulah & Gebhurah ſunt Labia, & Lingua in medio Binah: Vox autem inter duo illa prodiens Tiphereth: In inferiore autem Labia ſunt Nezach & Hod, & Lingua Jeſod; Loquela autem Malchuth. Ex ore autem ſuperiore tantum procedit vox inarticulata,

culata, ob nimiam ſubtilitatem & ſpiritualitatem: ſed os inferius Loquelâ innoteſcit, quæ articulata eſt. Sed juxta Sohar S. Achare Malchuth dicitur *Lingua Sancta*, quando ab Eâ traduntur arcana Legis; & quando influxum accipit à Sanctitate supernâ, quæ eſt Chochma. Pard. l. c. Vid. Sohar Trumah 58, 229. 71, 284. behaalothecha 71, & 80. Noach 94. Vajeze 90, Pekude 120, 478. Schlachlecha 77, 305. Toledoth 84, 335. Miſchpatim 54, 219.

לשכת הגזית *Conclave cæſum.* Juxta R. Moſcheh eſt Gebhurah, quia ibi deciſiones fiunt judiciales. Mihi videtur hoc nomen pertinere ad Malchuth, quatenus 70. Synedriales ſuperni congregantur in Eâ, ad deciſiones rerum controverſarum faciendas. Pard. Tr. 23. c. 12.

מ

ם *Mem.*

AUtor Libri Temunah literam Mem tam apertam, quàm clauſam refert ad Malchuth, quæ aperta dicatur, dum influxum accipit à Dilectionibus, eundemque ad inferiora demittit: nam quod Mem apertum eſt infra, id infert, quòd influentia deſcendat uſque ad Abyſſum, eandemque ſubigat, ne aquæ ejus aſcendant, terramque inundent. Cum autem Mem clauſum eſt, hoc notatur, quod in eo colligatur vis judicii, adeoq; impediatur, ne deſcendat. Utriusque autem dominium dicitur eſſe ſub Jove. Sed juxta ſententiam R. Sch. b. J. utrumque Mem pertinet ad Binah; quæ, quando influit in inferiora, aperta; cum autem influxum intra ſe colligit, & non demittit in Sephiras, clauſa dicatur. Pard. Tr. 27. c. 16. Vid. Sohar Vajakhel 94, 375. Sclachlecha 75, 296. Achare 30, 119. Trumah 60, 239. Tezavveh in pr. Vajikra 30, 119.

מאד *Valdè.* In Sohar Sect. Lechlecha ad Gen. 13, 2. hæc vox ad Orientem referri dicitur; i. e. ad Tiphereth. Sed S. Jethro eadem refertur ad Gebhurah. Pertinebit ergò ad Tiphe-

reth quatenus ad Gebhurah inclinat: Et per metatheſin eſt ארם Pard. Tr. 23. c. 13. Vid. Sohar Pinchas 114, 46.

מאור *Luminare.* Duo ſunt luminaria, magnum & parvum; illud Tiphereth, qui Sol, hoc Malchuth, quæ Luna eſt. Et in Sohar quidem Sect. Trumah, per Solem intelligitur Binah: cui ſimile quid & in Tikkunim occurrit: Sed re accuratiùs penſitatâ Binah non tam dicitur Sol, quam *Lux Solis*, juxta Jeſch. 30, 26. nempe qui in Solem, i. e. Tiphereth influit. Pard. Tr. 23. c. 13.

מאכל *Cibus.* Deſignat Alimentum illud, quod nutritioni deſtinatum, cum nempe influentia demittitur à Jeſod in Malchuth. Soh. Sect. Vajechi. Pard. l. c.

מארת *Luminaria;* Vel Luminare; cum nempe defectivè ſcribitur absque Vav; denotatur Malchuth, *Tikkun.* Sed ſub ſignificatione *Maledictionis* & *defectûs*, ad ſenſum loci Pr. 3, 33. hâc voce denotatur Lilith. Pard.

מ״ב Nomen 42. literarum, de quo notanda ſequentia.

1. Myſterium Nominis מ״ב intelliges ex doctrina de *Morte Regum:* Nimirum quod eſt Nomen אבגיתץ קרע שטן &c. Et hoc nomen pertinet in *Syſtema Jezirathicum.* *Jezirah* autem habet notionem *Seix;* in quo latet myſterium ſeptem *Regum*, unde nomen מ״ב intelligendum eſt ex myſterio *Regum.* Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Hannekud.

2. Intentio autem nominis מ״ב ea eſt ut eleventur omnia ſecernenda quæ relicta ſunt de ז״ת in *Jezirah* & *Aſiah.* Unde omninò conſtat hoc nomine indigitari *Mortem* Regum. Elevandi autem ſunt eo ordine, quo ſunt mortui ſecundum modos ſeligendi per nomen iſtud. *Mors* igitur *Regum* ſeptem indigitatur Nomine primo; dein ביטול ſeu *corruptio Poſteriorum Patris & Matris*, innuitur nomine ſecundo, ib. Vide differentiam inter מות / ביטול & פגם ſub titulo מות n. 3.

3. Jam ergò Nomen אבגיתץ correſpondet gradui *Cheſed;* quia igitur hic incipit *mors* Regum, hinc liquet, quod hoc No-

Nomine mors iſtorum innuatur. Hæc autem eſt expoſitio Nominis אבֹגיתץ; quod ſi dividatur in duo; pars prima אבֹגי per Gematr. continet 16. in quo numero latet myſterium 7. Regum: Nam *Malchuth*, quæ punctum tantum eſt unicum, denotatur per י Nominis אבֹגי: Literæ אבֹג autem per Gematr. ſunt 6. quibus indigitantur ſex *Extremitates vĩ* ואֹ; unde ſeptem illi *Reges*. Et huc etiam pertinet myſticum illud quod Rabbini noſtri b. m. dixerunt: quod nempe רשות הרבים ſeu locus ubi licentia eſt plurium, latitudine ſua contineat 16. cubitos. Quo nomine, nimir. Reſchuth ha Rabbim, etiam appellantur 7. *Reges*, quatenus nempe fuerunt ante *Reſtauratione͂*; Poſt *Reſtaurationem* autem vocantur נֹהי. Cum autem ſeptem iſti *Reges* qui dicuntur אבֹגי ſint *confracti* & deſtructi atque *mortui*; hinc ad nomen אבֹגי adjicitur vocula תֹץ quæ habet ſignificationem diruendi, deſtruendi, demoliendi. Et quia à *Cheſed* incepit *mors* iſtorum Regum, hinc mors omnium primo hoc nomine indigitatur. Aliter explicari poteſt אבגיתץ è textu Talmudico; אבגא רבי רב, ubi denotatur Satan inventus in Academia illâ. Adeoque liquet, quod אבֹגיתץ omninò explicari poſſit eo modo, qui occurrit circa literas שעֹטֹנז quæ transpoſitæ ſunt שֹטן עֹז [ταμιάς.]

4. Nomen ſecundum קֹרע שֹטן refertur ad *Gebburah*; qui eſt *Rex* ſecundus, quo moriente *delabebantur Poſteriora Matris*, unde *Bittul* atque corruptio *Achurajim Patris & Matris* hoc nomine indigitatur. Expoſitio ejus autem hæc eſt: קֹרע ſignificatum habet findendi, rumpendi, lacerandi; ut innuatur, hoc loco non factam deſtructionem atque Mortem propriè dictam, ſicut de 7. Regibus dictum; ſed fiſſionem atque lacerationem tantum in *Syſtemate*. Nethiza autem ſeu demolitio, denotat projectionem quaſi lapidis violentam de loco ſuo in locum alium. Per lacerationem iſtam verò prodierunt *Klippos*, qui vocantur nomine Satan. ib.

5. קֹרע שֹטן autem per Gematr. eſt 729; qui numerus

proximè accedit ad numerum תשכח 728. de quo vide פנים בפנים. num. 2. qui eſt numerus *Achurajim Patris & Matris* ad denotandum *lapſum* eorundem. ib. Vid. etiam אמירה.

Vide nomina omnia Tikkunim f. 54. b.

מגדל *Turris.* Refertur ad Binah & ad Malchuth, ob connotationem Celſitudinis. Sed Turris volitans in Aëre, eſt Binah, volitans ſuper Tiphereth, qui dicitur Aër: Et aliquando Corona Summa; quæ imminet ſuper Chochmah & Binah, quibus ſimul ſumtis tribuitur nomen אויר, quaſi dicerentur: & אור. Sed Malchuth vocatur

מגדל עוז *Turris fortitudinis.* Prov. 18, 10. quandoſcil. Tiphereth, qui vocatur עוז in Ipſa eſt. Sæpe enim Turris connotat qualitatem aſſervandi & continendi aliquid. Sic quoque *Turris David.* Cant. 4, 4. Pard. Vid. Sohar Vajiggaſch 115, 457. Balak 97, 386. Schlachlecha 78, 312.

מגן *Clypeus:* Refertur ad Malchuth, quando ſuctione gaudet à tribus Patribus, & influit in tres exercitus, quorum Capita ſunt Michaël, Gabriel, Nuriel; quorum literæ initiales conſtituunt vocem מגן. Sed in Soh. Sect. Schemoth ſuper locum Pſal. 84, 12. per Scutum intelligitur Fœdus, i. e. Jeſod. Pard.

מ״ד Eſt Abbreviatura vocum מים דכורים Aquæ maſculinæ. Vide מ״ן.

מדה *Menſura.* Vid. Soh. Breſchith 8, 32. Pekude 105, 418, 419. In Præfatione Libri Schaare Orah §. 7. 8. ad hunc titulum pertinentia reperiuntur, quæ ſequuntur. Scito, præfationis loco; quod Ipſam Eſſentiam Creatoris nemo aſſequi valeat, niſi Ipſe: cum inter omnes Turmas ſupernas nemo ſciat locum ejus, multò minùs Ipſam veram Eſſentiá ejus: Unde Angeli ſuperni Jechesk. 3, 12. dicunt: *Benedicta gloria Domini de loco ſuo;* id eſt, omni in loco, ubicunque ſit. Quod ſi ſuperiores ignorant, quantò magis inferiores ignorabunt. Quid igitur denotant omnia hæc, quæ in Lege reperimus, v. g. Manus, & pes,

& pes, oculus & auris & ſimilia? Scito, quamvis omnia iſta teſtentur de magnificentia & veritate Ejus, à nulla tamé creaturâ cognoſci poſſe vel intelligi, quid ſint in ſe, manus illa vel pes & ſimilia: cumque nos ſub imagine & ſimilitudine ſic loquimur, ne cogites oculum ibidem dari, qualis eſt oculus noſter, vel manum ſimilem; ſed ſunt naturæ penitùs internæ, & inter internas abſtruſæ in Ipſa Eſſentiâ divinâ, à quibus provenit Scaturigo atque influxus pro omnibus Entibus. Eſſentia autem illius manûs non eſt ut eſſentia hujus manus; nec figura eorum ſimilis eſt huic: ſicut dicitur Jeſch. 40, 25. *Et ad quem aſsimilabitis me, & æquabor?* Inter ipſum enim & inter nos nulla vera eſt ſimilitudo eſſentialis; ſed quod conceptum nobis figuræ alicujus membrorum noſtrorum in illo formamus, ideò tantum fit, ut ſigna quaſi aliqua nobis ſuppetant rerum occultarum & ſublimium, quas nulla ſcientia cognoſcere poteſt, ut illarum mentio fieri & externa quædam denominatio eas exprimere valeat. Sicut cum quis ſcribit *Ruben, filius Jacob*; Illæ ſanè literæ & iſtæ formationes non ſunt ipſe Ruben, vel forma vel ſimilitudo, vel eſſentia ejus; ſed expreſſio tantum memorativa, quod iſte ſit Ruben; & ſcriptura hæc tantummodò ſignum eſt Illius Naturæ & eſſentiæ, quæ Ruben dicitur. Et quia Deus ille Benedictus delectatur juſtitiâ noſtrâ, hinc in corpore hominis multa creavit membra, naturæ occultæ & abſtruſæ, ad ſimilitudinem & ſignum Operis Vehicularis metaphyſici. Quod ſi igitur homo dignum ſe præſtat ut purificet unum de membris ſuis; tunc membrum hoc quaſi thronus evadit illius naturæ ſublimis & internæ, quæ ſimili vocitatur nomine, ſive oculus ſit, ſive manus vel aliud quoddam. Ex. gr. ſi caveat homo, & cuſtodiat viſionem oculorum ſuorum, ne reſpiciat vel contueatur rem aliquam turpem vel inhoneſtam, ſed ea tantùm, quæ pertinent ad Sanctitatem Domini ejuſque cultum; tunc oculus iſte, quaſi thronus evadit & ſedes illius naturæ, quæ in ſupernis vocatur oculus. Eodem modo manus, & pes & membra

bra reliqua. Et propterea Majores noſtri dixerunt; Patres eſſe מרכבה thronum vel ſedem. Et non dicunt, quemlibet è Patribus eſſe Mercavam, vel thronum divinum; ſed Patres. Nam verbi gr. Abraham ſervavit puritatem lateris dextri, & *dextri* accepit poſſeſſionem in ſupernis, quæ eſt Menſura vel proprietas Cheſed & Benignitatis: hinc ſcr. e. Gen. 12, 9. *Et profectus eſt Abram eundo, & proficiſcendo ad meridiem.* Jizchak autem adeptus eſt puritatem proprietatis lateris ſiniſtri, qui eſt *Pavor:* hinc ſcr. e. Gen. 31, 53. *Et jurabat Jaacobh in pavore Patris ſui Jizchak.* Jaacobh verò ſeſe applicuit ad puritatem lineæ mediæ, hinc ſcr. e. Gen. 25, 27. *Et Jaacobh erat Vir perfectus, manens in tabernaculis*, i. e. inter Tabernaculum Abraham, & inter Tabernaculum Jizchak. Unde tres iſti Patres Thronus ſunt vehicularis; & hoc modo natura naturæ & formator ſedi ſuæ applicatus fuit. Jam nota, quæ hinc conſequuntur.

מדות ſeu Proprietates hominis dependent à membris ejus. Nam proprietas oculi eſt videre; auris audire; manûs, tangere; pedis, ambulare; adeoque facultates & proprietates iſtæ conſequuntur membra ſua. Unde Majores noſtri dixerunt: Cum ſermo eſt de מדות ſeu proprietatibus & modis (divinis,) phraſis hæc מדות proprietatú, vel modorum, ſecundum excellentiam intelligenda eſt; prout etiam voces Auris, oculi, pedis, manus, ſicut diximus. Et ſicut nulla eſt proportio inter membra illa, & noſtra; ſic quoque nulla eſt proportio inter proprietates illas & noſtras. Unde cum adhibemus phraſin מדות *menſurarum, modorum, proprietatum*, cavendum eſt, ne Deus concipiatur eſſe menſuratus termino quodam, vel aliqua dimenſione aliâ: quia ſicut illud quod in eo dicitur auris vel oculus, nullam admittit dimenſionem vel terminum, vel ſimilitudinem; ſic ſe quoque habent proprietates. Et Magiſtri quidem noſtri מדות ſeu proprietates vocarunt Nomina ejus ſancta; prout legimus c. 100. Tr. Roſch ha Schanah: Dixit

xit R. Jehudah: Fœdus pactum eſt, tredecim modis ſeu proprietatibus; quæ non revertuntur inanes; juxta illud Exod. 34,10. Et tredecim modi ſunt in verbis Exod. 34,6. *Dominus, Dominus Deus, miſericors, & gratioſus, longanimus, &c.* Summa hæc eſt, ne concipias inter proprietates vel modos Divinos, & noſtros, ullam eſſe ſimilitudinem; præterquam ſecundum externam denominationem & expreſſionem ſigni. Unde Majores noſtri: ſemper obſerva, quod proprietas Sancti benedicti non ſit ſicut proprietas Carnis & ſanguinis. Schaare Orah præfat. ſequitur אדני.

מדון *Contentio.* In Sohar Vajikra ad locum Pr. 16,28. dicitur eſſe influxus judicii rigoroſi, demiſſi in omnes Sephiras, inſtigante Viro perverſitatis: quia iſte exſuſcitat vim judicii. Pard.

מדורין *Manſiones, habitacula.* Sohar Breſch. 7. & 30, 119.

מדין *Lis, contentio.* Eſt latus ſiniſtrum, ut Pr. 21,9. c. 18, 18. & Cortex. Vid. Soh. Sect. Jethro, ad Gen. 41,45. 50. Ex. 3, 1. c. 18. 1. Sacerdos enim On, & Sacerdos Midian referuntur ad unum. Pard. Conf. Soh. Debharim 122,488. Vajera 73,283.

מדע *Scientia.* Dan. 1,4. Eccl. 10, 20. Eſt Binah; quatenus eſt Scaturigo Daath ſc. cognitionis: nam Daath manifeſtat, quod eſt in מדע. Pard.

מדת היום מדת הלילה Proprietas diei, eſt in Tiphereth, & Noctis, in Malchuth: quatenus utrique competunt duodecim horæ, & duodecim termini. Quidam diei appellationem ad Nezach, & noctis ad Hod referunt. Pard.

מדת הדין Proprietas judicii rigoroſi eſt in Gebhurah, remiſſioris in Malchuth: ſuntque duo Synedria ſuperna.

מה *Quid.* Prov. 30, 4. dicitur: *Nomen ejus eſt* מה *& Nomen filii ejus eſt* מה. i.e. מה vocatur Chochmah; & מה vocatur Tiphereth. Nam Tetragrammaton hâc plenitudine exaratum יוד הא. ואו. הא., quatenus continet decem literas, ad

Sſſ Choch-

Chochmah refertur, quatenus in illa reſplendent decem Sephiroth, unde ejus character eſt י: quatenus autem continet numerum 45, quem etiam habet אדם, refertur ad Tiphereth. Chochmah enim vocatur Pater, & Filius ejus eſt Tiphereth. Et מה quidem eſt in Chochmah, ſed manifeſtatur in Binah; hinc in Tikkunim dicitur, quod שמו Nomen ejus ſit Binah. Et ſic Tiphereth manifeſtatur in Malchuth, & hæc eſt Nomen filii ejus. Et Sect. Trumah dicitur, quod מה ſit in ultimâ notione Malchuth, ſi non legatur מה ſed מאה, centum, quatenus illa è decade conſtat, cujus ſinguli gradus iterum decadem continent. Pard. Vid. Soh. Trumah 62, 245. Pekude 105, 418. ſ. Korah 85, 340. Pinchas 114,457.

מ״ה. Vide מלוי. item תיקון 10. מצח טנחא. נוקבה. 1. 5. 6. 7. ניצוצות 9. 11. 14. 16. 19. 22.

1. Cùm prodiret Lux nova Nominis מ״ה allevati tunc iſta ſecernebat ex punctis Nominis ס״ג, quæ paſſa erant *confractionem*, quantumcunque poterat: & hæc cum illa conjungebantur: adeoque מ״ה accipiebat notionem *Maſculi* & ס״ג notionem *uxoris* ejus. Quàmprimùm autem ס״ג fieret *uxor* Nominis מ״ה, ſtatim aliud aſſumebat nomen; quod eſt Tetragrammaton ב״ן, hehathum h. m, יוד. הה. וו הה. Jamque non ampliùs habet appellationem ס״ג ſed ב״ן.

2. Quia enim Nomen ס״ג ſimul continebat *Taamim*, *Nekudoth*, *Taggin*, & *Othioth*, hinc illa pars quæ vocabatur *Nekudoth*, non poterat habere Nomen totius ſc. ס״ג. Hinc cùm pars iſta nempe *Nekudoth* cum Nomine מ״ה conjungeretur, evaderetque ejuſdem qſ. *Uxor*, deinceps Nomen ב״ן ſortiebatur, & ex hinc totum *Syſtema Aziluthicum* ſuam accipiebat *redintegrationem*. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Attik.

3. Et hæc lux nominis מ״ה nova è *fronte* prodiens, eſt myſterium *Regis* octavi, cujus mentio fit Geneſ. 36,39. quique vocatur Hadar & in cujus Regimine nulla fit mentio *mortis*: quia ipſe non moriebatur ut reliqui; cum potiùs reſtitueret

&

& exſuſcitaret ſeptem Reges priores, qui *mortui* erant ante ipſum.

4. Et quia, quam primum prodibat, ſtatim incipiebat eligere ſibi quicquid poterat è *Regibus* reliquis *Uxoris* loco quod eſt nomen בן, hinc etiam ſcriptura huic attribuit Uxorem cum antea nondum facta eſſet uxoris mentio, de quo plura in Idra majore & minore. Et nunc locum habet appellatio Adam ſ. hominis, quia homo complectitur utrumque ſexum, unde etiam nomen מה & אדם per Gematriam idem valent. ib.

5. Atque nunc quidem poſtquam *Reſtitutum* eſt *Syſtema* Aziluthicum, nomen מה tanquam *maſculus* prævalet, nomini סג, è cujus *Nekudoth* factum eſt Nomen בן tanquam Uxor ejus; quia 1. illud ortum eſt è congreſſu עב cum סג prævalente natura Nominis עב. 2. quia in illo nulla unquam fuit *mors* nec *fractura*; 3. quia continet מוחא, cum ibi tantùm *Nekudoth* ſint. 4. quia Nomen סג adhuc magnam patitur imperfectionem, nec adhuc plenâ ſecretione purificatum eſt; unde nomen מה jam excellentius eſt. Seculo venturo autem cum reſtauratæ erunt omnes notiones סג omnesque Reges penitus erunt vivificati & ſecretio facta erit perfecta, juxta illud: abſorpta eſt mors in æternum: tunc Nomen סג ad priſtinam redibit Excellentiam, atque dominabitur & lucebit in mundo: atque tunc nomen מה abolebitur. Et hæc abolitio nominis מה intelligitur, quando dicitur, Mundum reductum iri in Tohu & Bohu tempore Meſſiæ: atque tunc tria ſaltem erunt Lumina, quæ ſunt è Nominibus עב & סג tantùm. ibid.

מוח *Cerebrum.* Eſt in Chochmah: & tegumentum cerebri, nempe Cranium, eſt Kether, & capilli deſignant mundos à Coronâ emanantes. Cerebrum autem dividitur in tres partes, quæ ſunt Chochmah, Binah, Daath. Cerebrum quoque frigidum eſt ob aquas miſericordiæ, quas Chochmah emittit in Binah. Hinc & Cheſed quandoque Cerebrum cognominatur. Sicut autem à Chochmah emanant 32. ſemitæ; ita è

Cerebro prodeunt 32. nervi. Aliis & Corona dicitur Cerebrum occultum. Et generali acceptione omnes Sephiroth dicuntur מוח cerebrum, quia una includitur in alterâ, ut cerebrum in Capite. Pard.

מוחין *Cerebra*. Vid. נוקבה. מצח. מלוי. 5.

1. Fundamentum ז״א; equidem eſt notio ſex extremitatum quatenus iſte ſenſu generaliore refertur ad totum Syſtema Aziluthicum ſub una tantùm Perſona repræſentatum. Senſu autem ſpecialiore ipſe ז״א quoque unam ſpecialem repræſentat perſonam è decem Sephiroth conſtantem. Unde præter notionem 6. extremitatum ipſi etiam competunt tres ſupernæ Sephiroth. Et hoc in quolibet ejus ſtatu ſive ſit in Ibbur ſeu in Jenikah ſeu in Gadeluth, i. e. ſive in ſtatu Embryonis ſeu Lactationis ſeu adoleſcentiæ. Quamvis enim communiter Cerebrorum appellatio tantùm tribuatur ſtatui ætatis adultioris, id non ex eo fit, quaſi fœtationis & lactationis tempore Cerebris omnino careat; quippe qui ſemper habeat decem Sephiroth, unde ſemper etiam tres priores quæ vocantur Cerebra. Sed id ex eo tantum fit quod & illa Cerebra quæ habet in Ibbur & Jenikah non veniant in conſiderationem; ſed illa tantum quæ habet in ſtatu adultiore unde etiam Cerebrorum notio eidem ſtatui adultiori appropriatur.

2. Sciendum ergo, quod etiam tempore Ibbur & Jenikah quod ſpecialiter vocatur tempus קטנות ſeu Parvitatis ז״א habeat 3. Primas quæ vocantur Cerebra ultra ſex ſuas extremitates.

3. Sicut autem dictum eſt (Tit. עיבור) quòd in ſex Extremitatibus ponantur vaſa, ſcintillæ & lumina: Ubi vaſa aſſimilantur membris humanis; Scintillæ autem ſunt Nepheſch membrorum externorum, quæ ex carne, nervis & oſſibus conſtant & numerantur רמ״ח 248. Lumina autem ſunt Nepheſch membrorum interiorum ſeu viſcerum ubi caro, oſſa & nervi non reperiuntur qualia ſunt Cor, pulmo, renes, hepar, & ſimilia.

lia. Sub Nepheſch autem ſic intelligitur quicquid eſt ſpiritua-le ſeu ſit Nepheſch, ſeu Ruach, ſeu Neſchamah, &c. Ita etiam de tribus primis ſtatuendum quod in illis pariter ſint vaſa ſcintillæ & lumina eodem plane ſenſu.

4. Tempore Parvitatis tamen aliqua hic reperitur diverſitas. Nempe è vaſis fieri dicuntur membra externa qualia ſunt Oſſa, quæ vocantur tres Cavitates Cranii: Ex ſcintillis autem fieri dicuntur tres Membranæ in tribus illis Cavitatibus contentæ, quæ Menynges vocantur, & iſtæ Menynges ſemper vocantur Cerebra nominis אלהים, quia fiunt ex Nizuzoth, quæ ſunt Dinin. Ex luminibus autem fieri dicuntur tria Cerebra ipſa, quæ habent naturá viſceris mollis humidique & albi qualis eſt in homine: Et hæc Cerebra, quæ fiunt è notione luminum ſunt ipſæ Havajoth etiam in diebus Ibbur & Jenikah: Menynges autem ſolæ ſunt Cerebra Nominis אלהים ſub tempore parvitatis. In ſtatu adultiore autem Cerebra non habent analogiam Cerebri materialis, ſed potius interni illius ſpiritualis qualis eſt Neſchamah.

5. Cum ergò Cerebra perfecta accipere deberet ז״א coibant או״א: & pater quidem de cerebro ſuo progenerabat guttam maſculinam, quæ continebat naturam Chochmæ & Binæ & quinque Benignitatum, & quinque ſeveritatum ſub notione Daath. Atque ſic etiam mater guttam dabat aquarum ſuarum fœmininarum, quæ etiam ſunt Chochmah, Binah & quinque Chaſadim atq; quinque Gebhuroth ſub notione Daath. Quas, poſtquam fuiſſent in ſtatu Embryonis, deinde in lucem edebat Tebhunah.

6. Dictum autem eſt alibi quod hæc Cerebra ז״א דז primò veſtita ſint intra נה״י Tebhunæ. In Idra parva autem dicitur quod pater magis ſit occultus quam mater: hinc etiam נה״י Patris veſtiuntur intra נה״י Tebhunæ, h. m. ut Cerebrum Chochmah ז״א דז proveniens à patre veſtiretur in Nezach patris. Cerebrum autem ejus quod Binah vocatur proveniens à

patre, reconderetur intra Hod Patris. Et tandem Cerebrum ejus quod Daath eſt, proveniens à Daath paterna reconderetur intra Jeſod Patris. Et hac ratione tria etiam Cerebra provenientia à matre recondebantur intra hujus נה״י. Quo facto נה״י Patris habentia intra ſe Cerebra à Patre progreſſa recondebantur intra נה״י matris. Unde patet quod hæc חב״ד quæ à patre, duplex haberent operimentum nimirum vaſa [illegible] נה״י Patris; & vaſa [illegible] נה״י Matris. Illa autem חב״ד quæ à Matre, Tegumentum tantum habebant unicum nempe vaſa [illegible] נה״י Matris. Chochmæ ergo Seiricæ, quæ à Patre & quæ à Matre in dextro latere capitis ejus, cenſentur ſibi invicem includi: & ſic Binæ in ſiniſtro; & Deoth in medio.

7. Cerebrum autem Seiricum, quod Daath dicitur à Patre profectum, mixtum eſt duplici temperatura: unâ quà medio modo ſe habet inter Chochmah & Binah quæ à Patre; & alterâ, quâ mediat inter Chochmah & Binah, quæ à Matre. Unde in illo dantur quatuor notiones, nẽpe natura Chochmæ & Binæ, quam accepit à Chochmâ & Binâ profectis à Patre, & natura Chochmæ & Binæ, quam accepit à Chochmâ & Binâ profectis à Matre; quæ quatuor in hoc Cerebro efficiunt quatuor cerebra ſpecialia, quæ omnia vocantur Daath. Illa autem notio Chochmæ & Binæ quas à Matre habet, in eo fiunt Cheſed & Gebhurah, reſpectu illarum quæ à Patre, ſed tamen appellantur ſpeciali nomine Daath; unde in Cerebro generali Daath tria cerebra ſpecialia חב״ד. Et huc pertinet illud, quod dicitur 1. Sam. 2, 3. quia Scientiarum Deus, Dominus eſt.

8. Jam dicendum, quomodo hæc נה״י Patris incluſa in נה״י Matris recondita ſint intra ז״א. Nempe Nezach dividitur in tres articulos, & ſic Cerebrum, quod Chochmah dicitur in illo exiſtens pariter dividitur in tres Triades; & hæc extenduntur per latus dextrum ז״א, ita:

Articulus ſupernus Nezachicus maternus, in quo eſt Trias ſu-

ſuperna Cerebri Chochmah, reconditur in Vas Chochmæ Seiricæ.

Articulus medius Nezachicus maternus in quo Trias media cerebri Chochmah reconditur in Vas Cheſed Seiricæ.

Articulus infimus Nezachicus maternus, in quo Trias ima cerebri Chochmah reconditur in Vas Nezachicum דז״א Seir.

Et ſic pariter extenduntur tres articuli Hodici materni intra quos tres Triades cerebri Binah, qui reconduntur in latus ſiniſtrum דז״ ז״א quod eſt בינה. Atque eodem modo etiam נ״הPatris in quibus eſt cerebrum ח״ב reconduntur & extenduntur in latus dextrum & ſiniſtrum דז״ ז״א intra נ״ה materna.

9. Sciendum autem quod articulus ſecundus Nezachicus vel hodicus matris extendatur per totam longitudinem brachii dextri vel ſiniſtri דז״ ז״א uſque ad finem unguium. Et ex unguibus digitorum lux prorumpit, & (quia brachia concipiuntur curvata, manusq; impoſitæ femoribus) ſubintrat longitudinem femoris & cruris dextri & ſiniſtri, & extenditur per renes uſque ad finem pedum. Atque hinc patet connexio Chochmæ cum Cheſed & Nezach, item Binæ cum Gebhurah & Hod.

10. Per lineam autem mediam Seiricam extenduntur cerebra דז״ ז״א directò citra ſeparationem: nempe à Daath in Tiphereth & ab hinc in Jeſod. Lux ergo Daath proveniens ab או״א reconditur intra vas Jeſod דאו׳ או״א. Jeſod autem Matris non habet tres articulos ſicut נ״ה ſed unum tantum, qui intromittitur in Daath Seiricam ibique fit cerebrum Daath. Illud Jeſod autem locum ſaltem habet in medio ſummorum duorum capitum דאו׳ נ״ה. Attamen adhuc etiam habet notionem, quæ vocatur עטרה Corolla. Et ipſum quidem Jeſod reconditur ſupra in Daath Seir adeoque in capite ejus: Sed Atarah ejus ulterius demittitur in triadem ſupernam Tipherethicam

cam ejuſdem, & pertingit uſque ad locum pectoris. Ulterius Jeſod Matris non extenditur.

11. Lumina autem Daath à patre provenientia reconduntur in Jeſod Patris etiam per lineam mediam Seiricam. Et quia Jeſod iſtud maſculinum eſt, hinc ulterius protenditur nempe uſque ad Jeſod Seiricum. Quamvis autem in נ״ה reperiantur terni articuli: in Jeſod tamen tantum duo ſunt, nempe Jeſod & Atarah ejus. Et quamvis dividatur in tres Tertias; duos tamen ſaltim habet articulos. Tempore enim Lactationis in Linea media Seirica tantum erant Tiphereth & Jeſod: ſed per Ibbur ſecundum accedebat Daath. Priores autem duo articuli dividebantur in tres Tertias quæ efficiunt ſex: ex quibus deinde duæ referuntur ad Daath, duæ mediæ, quæ ſunt inferior Tipheretica & ſuperior Jeſodica referuntur ad Tiphereth; & duæ infimæ ad Jeſod. Et hinc patet combinatio Tiphereth cum Jeſod, ob quam corpus & fœdus unum dicuntur. Sicut autem Jeſod Patris dividitur in Jeſod ſpeciale & Ataram: ita Jeſod illud ſpeciale duas iterum habet partes: quarum una eſt radicalis in medio duorum femorum cum illis unita, ex qua parte Jeſod Patris facta eſt Daath Seirica, & hæc protrahitur uſque ad Tertiam Tipherethicam ſuperiorem Seiricam, nempe uſque ad locum pectoris, quousque etiam Atarah matris pertingit. Altera pars ſpecialis Jeſod paterni ibidem incipit ubi ſeparatur à femoribus נ״ה in ſubſtantiam propriam: & extenditur à pectore Seirico uſque ad finem Tiphereth Seiricæ. Atarah autem Jeſod paterni veſtitur à Jeſod Seirico per totam hujus quantitatem. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Injan Ibbur Ham-Muchin.

מום *Macula, Labes.* Vid. Sohar Breſchith 16, 65. 43, 172. Æmor 44, 173. Balak 91, 364.

מוסדי ארץ *Fundamenta terræ.* Sunt Jeſod & Malchuth. Tikkun. Pard.

מוסף *Additamentum.* Refertur ad Jeſod; cum enim per hunc

hunc gradum uniuntur Tiphereth & Malchuth, hæc vocatur Sanctitas, & Jeſod Sanctitatis additamentum. Pard. Conf. Sohar Breſchith 16,66. Pinchas 112,447. it. 115.

מועד *Tempus ſtatutum.* Sect. Vajeze ad Num. 8,2. dicitur, quod unio Cheſed & Gebhurah, quæ ſunt duo tempora, matutinum Abrahami, & veſpertinum Jizchaci, quando ſc. ignis in aqua, & aqua in igne continetur, adeoque ambo ſimul vocentur tempus unum in ſingulari. Sed in Tikkunim dicitur, quod ſex extrema vocentur tempora ſtatuta; & quidem tria priora, *tempora Domini*, Lev. 23, 2. & tria poſteriora הם מועדי *ſunt tempora mea*; ibid. quaſi dicerentur tempora Malchuth, quia הם per metatheſin eſt מה, quæ eſt Malchuth. Et alibi dicitur, quod per vocem מועדם Levit. 23, 4. intelligatur Binah. Pardes.

מופלא *Occultum*, eſt Corona, quæ ita dicitur ob naturam abſtruſam & incognitam. Pard.

מוצאי שבת *Exitus Sabbathi.* Vid. Soh. Trumah 68,269. Vajakhel 93, 371.

מור *Myrrha.* In Raja M. ad Cant. 3, 6. מר dicitur Kether, quaſi alluderetur ad ſignificationem מר *Domini.* Corona enim prædominatur in Aziluth. Et ad Cant. 5, 1. ubi מור plenè, ſic vocatur Cheſed, quia ſicut myrrha primarium eſt inter aromata, ita Cheſed in ſtructurâ. Et in Tikkunim myrrha vel ad Cheſed, vel ad Nezach refertur. Pard.

מושיע *Servator, Salvator.* Juxta Raj. Meh. eſt Tiphereth, quia ille Schechinam liberat ab exilio; procul dubio ex parte Cheſed, quo aliàs phraſes ישועה *Salvandi* omnes pertinent: nempe vi Binæ, ubi liberationis Scaturigo. Pard.

מושל *Dominator.* Juxta R. Schimeon b. J. eſt Tiphereth, de parte Jeſod, juxta Gen. 45, 26. Pard.

מורת *Mors.* In Sohar Vajeze dicitur, quod Cortex Fœmina, de qua Prov. 2, 16. dicatur Mors. Pard. vid. & Pinchas 110,437. S.

מות / מיתא *Mors*. Dicitur de *Regibus* quorum *Vaſa confracta* dicuntur, de quibus in שבירה & נפל. Nota tamen & ſequentia:

1. Non deſcenderunt *Achurajim Patris* donec *moreretur Rex* ſecundus, qui eſt *Cheſed:* nec *deſcenderunt Poſteriora Matris*, donec *moreretur Rex* tertius, qui eſt *Gebhurah:* ita ut poſt mortem Gebhuræ demum utriusque poſteriora penitus deſcenderent. Quamvis enim mortuo *Rege Cheſed Achurajim Patris* deſcenderint; ea tamen non vocantur *Poſteriora* perfecta; quia Binah adhuc eidem obvertebat faciem, illuminabaturque per *Tergum* ejus. Delapſis autem etiam *Patris* Poſterioribus, tunc ambo plenè deſcenderunt, ut eſſent *Achur be Achur*, ſeu oppoſitis Tergis.

2. Sed ſeptem *Regum Mors* verè talis erat ab initio ſtatim; ita ut mortuo Rege *Cheſed*, deſtruerentur penitus omnes ipſius notiones. In hoc ergo differunt *Mors Regum*, à *corruptione poſteriorum Patris & Matris*, quod illa ſtatim dicatur *Mors* cum *mortuus* eſſet *Rex* primus: Hæc verò talis non diceretur niſi mortuo *Rege* tertio. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Hannekud.

3. Ex Idra magna atque parva apparet, quod non ſint Mortui, niſi ſeptem *Reges* tantum: ex aliis autem Textibus libri Sohar patet, quod etiam in אוא facta fuerit aliqua *Corruptio*, quæ dicitur ביטול; quin imò in *Kether* quoque aliquantulum ſimile. Certum enim eſt, quod ex omnibus decem *Punctis* deciderint aliquæ Notiones: cum hâc tamen differentiâ, quod זו״ן penitus ſint *delapſi* tam juxta notionem ſuam *Achur be Achur*, ſeu ſtatum oppoſitorum invicem Tergorum; quam juxta notionem *Panim be Panim*; ſeu ſtatum obverſarum invicem facierum. Atque iſtud propriè dicitur מיתה mors; toti enim *delapſi* ſunt atque *deſcenderunt*. In Patre & *Matre* autem, ubi non deſcenderunt niſi *Achurajim* ſeu *poſteriora*, adhibetur vox ביטול ſeu *corruptio* atque perditio: & ירידה deſcenſus:

ſcenſus: non autem Mortis nomen. In *Kether* autem, à qua non *delapſa* ſunt, niſi notiones *Nezach*, *Hod*, *Jeſod*, quæ ingreſſæ ſunt ſub notione מוחין ſeu *cerebrorum* in *Patrem & matrem*; (ubi ne *poſteriorum* quidem analogia locum habet) nequidem dicitur contigiſſe *Bittul* ſeu *corruptio*; ſed פגם *læſio* tantum aliqualis in ſyſtemate. Quæ differentia etiam alio modo proponitur: Nimirum Nihil aliud eſt *Mors*, quam tranſitus de uno mundo in alium, de uno *ſyſtemate* in aliud; adeoque *ſeparatio* ex ſuo *mundo vel ſyſtemate*. Septem ergò *Reges*, qui extiterant in *Aziluth*, & *deſcenderunt* in Briah, dicuntur eſſe *mortui*; prout ita loquitur Idra magna (f.135.edit.min. 240. maj.) Nihil dicas *mori*, niſi quod *deſcendit* de gradu ſuo priore; de eo enim prædicanda eſt *Mors*; ſicut dicitur: Et mortuus eſt Rex Ægypti. Cum autem ſcriptum eſt: & mortuus eſt, & mortuus eſt (Gen. 36.) ne putes quod ceſſaverint eſſe penitus; neutiquam: ſed ſi quid *deſcendit* de ſtatu illo, in quo priùs fuerat, id dicitur *mors*. *Patris* & *Matris* autem *poſteriora* quæ *delapſa* ſunt, non deſcenderunt in Briam, ſed remanſerunt inferius in *mundo* ſeu *Syſtemate Aziluth* ipſo; (illo nempe loco, quem deinde occupare debebat Uxor ז״א) cum ergò non niſi ſuo loco remanſerunt, non dicuntur mortua, ſed tantum corrupta, ibid.

4. Hic quoque notandum, quod in Deſcriptione Regum Edomiticorum, 1. Chron. 1. non omnibus adſcribatur Nomen Patris, ſed quatuor tantum, qui ſunt Bela filius Beor; Jobab filius Serach; Hadad filius Badad; & Baal Chanan filius Achbor. Nec minùs & hoc notabile eſt, quod etiam in his quatuor non fiat mentio Nominum paternorum, niſi cum deſcribitur tempus Regiminis eorum, non verò cum de Morte eorum ſermo eſt: e. g. Et regnavit in Edom Bela filius Beor; circa mortem autem ſic: & mortuus eſt Bela, non adjecto nomine Patris. Quo ipſo oſtenditur, quatuor notiones *Achuraim* deſcendiſſe à Parentibus, & non plures. Quia autem iſtis

non tribuitur *Mors*, ſed tantum *corruptio* quædam in Syſtemate, hinc patrum nomina *mortis* tempore non apponuntur; ibid.

5. Ratio autem hujus differentiæ hæc eſt: quia *ſeptem Reges* non acceperunt quicquam de Luce *Aurium*, atque *Naſi* & *Oris Adami Anterioris*; ſed tantum de corpore ejus. Deinde quia tres primæ etiam ita prodierunt ab initio, ut aliquid jam haberent de natura *Tikkun*, ſeu *debitæ Conformationis*; mox enim ordinabantur trium linearum ordine, & ſitum conſtituebant medium dextrumque & ſiniſtrum: Cum 7. inferiores tantum una lineâ ſibi invicem inſiſterent citra ullam *Conformationem*. Natura autem תיקון ſeu *Conformationis* legitimæ in hoc potiſſimum conſiſtit, ut triplici ordine linearum ſibi invicem innexarum appareat: atque tunc vocatur רשות היחיד ſeu locus ubi licentia eſt *uni*: cum autem unâ tantùm lineâ ſibi invicem imminent, tunc ſeparatæ ſunt ab invicem, atque vocantur רשות הרבים locus multorum. ibid.

Vid. 1.25. ניצוצית. 3. נוקבה. מלכים. מלוי. מה׳. מב׳. דעת

מזבח *Altare*. Internum eſt Binah, ubi aurum & ſuffimentum, (קטורת autem quaſi à קשר connectere) ipſa enim connectit omnes Sephiras. Sed externum æneum eſt Malchuth, ubi mors locum habet, quia *pedes ejus deſcendunt in mortem*. Prov. 5, 5. & eſt coloris ænei, quia tenetur cibare cortices, qui vocantur montes æris Sechar. 6, 1. atque hæc notio prævalebat ante Templum. Eratque terreum juxta Exod. 27, 8. c. 20, 24. quæ notio prævalebat ſub Templo, quia אדמה terra alludit ad Adam Tiphereth, cum quo Malchuth tempore exſtructi Templi unita erat, unde reſpectus major eſt ad interna Altaris. Hæc autem quandoque dicitur

מזבח אלהים *Altare Dei*, quando ſuctionem habet à Gebhurah. Sed

מזבח יי *Altare Domini*, quando influxum recipit à Tetragrammato ſuo. Pard. vid. Sohar Breſchith 16, 61. S. Vajechi 131,

131, 520. Beſchallach 117. infra. Miſchpatim 46. *Trumah* 62, 246. 68, 272. 183. *Vajikra* 11, 41. Zav. 13. Schemoth 9, 34.

מזוזה *Poſtis*, quod in poſte. Juxta Raja Meh. ſic vocatur Schechinah de parte Tiphereth. Pard. Nam מזוזה habet figuram ה & numeris æquipollet vocibus היכל & ארני Schlachlecha 83, 332. Vaæthchan. 126. Pard.

מזון *Alimentum*. Sic vocatur Cheſed, quia ab hac dependet nutritio, quæ hinc demittitur. Vide טוב. Et Sohar Beſchallach 28, 109. Trumah 62, 246. 68, 271. 70, 279. Pard.

מזל *Influentia*. Eſt Kether, quia influit in omnes Sephiras: ſed hæc eſt è notionibus ejus manifeſtis. Pard. vid. Jethro 35, 138. 64. Naſo 70, 253. Pinchas 100, 397. In Schaare Orah ſub Nominibus 3. & 4. de מזל extant ſequentia poſt עצם השמים. Binah liberos producit à *Corona*, à loco ſcil. qui vocatur מזל *influentia*. Hæc eſt Influentia ſuperna ob exiſtentes ibidem 13. proprietates miſerandi: & ab hac Influentia Liberi, Vita, & Alimenta proveniunt atque dependent, imò & ipſe Liber Legis, qui in Templo. Ne enim cogites, à Planetarum & ſtellarum influxu dependere Librum Legis, quia totus mundus per Legem conditus; quomodo igitur Lex dependeret ab eo, quod ab ipſa eſt conditum. Sed à Corona dependent omnes Sephiroth, & omnia creata. Dicitur autem מזל *Influentia*, quia ab ipſa profluunt vires in omnes Sephiras, & in omnes mundi filios: imò & Liber Legis ab hâc Influentiâ vires haurit atque recipit. Channah igitur intentione orationis ſuæ valde ſcandebat ſurſum, uſque ad locum, qui *Influentia* dicitur: unde de ipſa legitur 1. Schmu. 1, 10. *Et erat amara animo, oravitque* ײ על *ſuper Dominum*. Non dicitur *ad Dominum*, ſed *ſuper Dominum:* Notum quippe eſt tria dari Nomina, in imo Adonai; in medio Tetragrammaton, in ſummo Ehjeh; Corona ſc. & Influentia, unde proveniunt Liberi. Orabat ergò ſuper Tetragrammaton, i.e. ad אהיה in Summis

 loca-

locatum, & ibi impetrabat quod volebat. Unde dictum eſt: Circa liberos vitam & alimenta; non à merito, ſed à Fortuna ſeu Influentia res dependet. Locus meriti autem eſt Tribunal magnum ſupernum ſeptuaginta univirale, Elohim Gebhurah; ſed ab Influentia res dependet, ubi gratis aliquid conceditur è mera benevolentia, ſi quis invenerit gratiam in oculis ejus ſub myſterio 13. proprietatum miſerandi. Si quis ergò miraculosè vult generare liberos ad hunc locum aſcendat oportet: atque ſic etiam ſi quis vitam ſibi ſuperaddi deſiderat ſupra dies ſibi ſtatutos; & ſi quis plura expetit alimenta, quam vigore nativitatis ſuæ ipſi competunt. Quod probatur de vita ex Jeſch. 38,5. ubi dicitur יוסיף ſuperaddit, non ſuperaddo: de liberis ex 1. Schmu. 1, 10. ut dictum ſupra: de alimentis ex Pſalm. 55,23. *Projice* על *ſuper Dominum, &c.* Et iſta nemo aſſequi valet in hoc mundo per tribunal ſupra dictum, ſed aſcendendum eſt ultra mundum venturum, uſque ad Coronam, quæ eſt Enſoph ad locum 13. graduum miſerandi, quorum unus vocatur מזל influentia. Hæc ibi.

מזמור *Pſalmus.* Juxta R. Schimeon b. J. eſt Malchuth, item Cheſed, & fortè Malchuth ex parte Cheſed, cum filum Cheſed ad Illam derivatur. Et Sect. Trumah dicitur: *Pſalmus eſt Spiritus Sanctus, quia hic ſemper laudat Regem ſupremum omnium.* Ubi intelligitur Malchuth, quæ vocatur Spiritus Sanctus, & ſemper laudat gradum Binah, ut aſcendat ad hanc eique ſit ſimilis. Pard. Tr. 23. c. 13.

מזרח *Oriens,* in Sohar refertur ad Chochmah. Sed Sect. Vajeze idem nomen refertur ad Binah. Alia loca ibidem illud referunt ad Tiphereth; ſed omnia ad idem tendunt. Nam Tiphereth illuminatur vi Orientis, i.e. accipit lumen à Chochmah; item à Binah. Pard.

מחזה *Viſio.* In Soh. Lechlecha ad Gen. 15, 1. explicatur de Malchuth ſolâ non accedente ullâ Sephirâ aliâ ad prophetiam: Vid. חזוה. Pard.

מחצית השקל *Medietas ſicli.* Siclus continet viginti Geras; quæ ſunt duo Jodin, & Tiphereth in medio, qui propterea vocatur medietas ſicli; nam in figurâ א Jod eſt ſupra & Jod infra, & Vav in medio. Sic R. Schim. Sed in Raja Meh. etiam Malchuth ſic vocatur, quando aſcendit ad Tiphereth ſub myſterio Vav Schurek. Pard. Vid. Trumah 71, 222.

מחשבה *Cogitatio, Idea;* multis in locis dicitur eſſe Æn-Soph, item Kether, & Chochmah & Malchuth, juxta Tikk. Et juxta Raja M. & Binah: ubi הרהור *meditatio confuſior*, quæ non uſque adeò idem eſt ac מחשבה *cogitatio, formatio conceptus;* dicitur eſſe in Chochmah, & מחשבה in Binah, tanquam manifeſtius quid. Et juxta R. Moſcheh in Kether quidem *Cogitatio vel Conſideratio* locum habet, ſed non השגה *apprehenſio vel perceptio;* & ſic quoque in Chochmah; & de utraque intelligendus eſt locus Pſalm. 92, 6. *Valdè profunda ſunt cogitationes tuæ.* Malchuth igitur dicitur מחשבה ſeu *Conſideratio* reſpectu inferiorum, quia ſubtiliſſimæ eſt naturæ: unde multò magis hoc nomen competet toti Aziluth, quæ ab Interpp. Punctum intellectuale vel ideale dicitur, ad oſtendendam naturam ejus ſubtilem; Inter corporea enim ſimile nullum datur ſubtilius, cogitatione, ita ut punctum intellectuale vel ideale dicatur, quia hoc omni extremitate caret. Et ſic Binah reſpectu ſeptem inferiorum eſt Cogitatio, & occultum quid: & Sephiræ inferiores reſpectu ejuſdem ſunt effectus, & ſtructura, & opus manifeſtum. Binah tamen, quia manifeſtat Sapientiam eſt Cogitatio craſſior, & Chochmah Cogitatio ſubtilior; Corona autem ſubtilior utraque; ita ut tota Aziluth vocetur opus reſpectu Cogitationis hujus ſpiritualis in Emanationis Autore, qui eſt Regum omnium ſuper Reges conſtitutorum Rex. Pard. V. in Soh. Vajechi 131, 519. Pinch. 102, 408.

מחשבה *Cogitatio.* Ita nona decadis Sephirothicæ ab imis aſcendendo pronunciata legitur; cogitabile ſc. punctum, quod initium defluxus Voluntatis in Emanationem & creationem

atque deſcenſum myſticè demonſtrat. Hoc etiam refert nominis Tetragrammati literam Jod, quæ eſt punctum cogitabile, quod ſacrum diadematis & Infiniti Templum intime introcluſum inhabitat, ac ſuper eodem puncto ſinceræ miſericordiæ machina in infinitum protenditur longè lateque, quatenus hæret in Corona: & de eo dicitur Pſalm. 92, 6. *Quam profunda ſunt cogitationes tuæ?* Enunciatur autem plurali ſenſu *Cogitationes:* quia duo & triginta Sapientiæ & cogitationis ſunt calles, quos quia dicuntur עומק רום *profundum Celſitudinis*, quaſi dicantur protendi à Corona, quæ eſt רום עליון Celſitudo ſuperna; nemo, niſi à fonte infinitè profundo urnâ hauriat aquas, ſpectare diſcernereque valet: hauriens autem non in ipſum fontem ut hauriat ingreditur, ſed (foris aſtans) hydriâ haurit aquas è fonte: uſque adeo nulla Creatura intelligere valet myſterium profunditatis Machſchabæ, niſi per Binah, quæ ſitulæ ſimilis eſt, & ingreditur dum haurit de profundo putei Cogitationis; qui autem haurit extra adſtat. Et huc pertinet locus Prov. 20, 5. *Aqua profunda Conſilium in corde Viri & Vir Intelligentiæ hauriet illud.* Nulla enim eſt via hauriendi aquas de profundo Cogitationis: niſi per תבונה Intelligentiam. Atque hinc intelligi poteſt illud; quod nullus unquam homo ſubintrare queat interiora Gradûs Binah, ne Moſes quidem; ſed ſi aliquid aſſequitur de duabus Sephiris ſupremis, foris adſtare cogitur, & de illis haurit mediante Binah: juxta quod infert Salomo Eccleſ. 7, 25. *Profundum profundum* מי *quis inveniet ipſum, &c.* ubi profundum profundum ſapientiam inſinuat & coronam: *quis* verò prudentiam. Qualem ſenſum etiam reperies Ijobh 38, 29. Pſ. 106, 2. Jeſch. 40, 26. & 14. Et huc pertinet illud Ex. 15, 1. אז *Tunc cecinit Moſcheh & filii Iſraël, &c.* item Pſalm. 93, 2. *Paratum eſt ſolium tuum* מאז *ex tunc;* quaſi ſi quis numeraret: Unum & unum; unum & duo; unum & tria; unum & quatuor; unum & quinque; unum & ſex; *unum & ſeptem:* quæ eſt *Dies Expiationum*

tionum (Binah;) אז unum & ſeptem à ſummis deſcendendo, & אז unum & ſeptem ab imis aſcendendo. In eâdem die Expiationis autem non intendebat (ſummus Sacerdos ſanguinem) ſpargere vel ſurſum vel deorſum; ſed imitabatur motum percutientis: (qui manum violenter elevat & eodem modo demittit.) Quod ulteriùs explicatur per illud quod Schlomoh dicit, illâ ipſa die, qua Schechinah fixam ſortita eſt ſedem in Adyto locoque ſuo hîc infra 1. Reg. 8, 12. אז *Tunc dixit Schlomoh: Dominus dixit ſe habitaturum in caligine. Ædificando ædificavi domum habitaculi tibi.* Cum quo concordat locus Ruth 4, 11. *Sicut Rachel & ſicut Leah, quæ ædificaverunt ambæ domum Iiſraël.* Iſtæ ſunt Rachel & Leah; Annus intermiſſionis & Jubilæus; He ſuperum & He inferum. Atque hîc etiam mentio facienda eſt illius, quod dixerunt ſapp. noſtri: *Aſcendit in Cogitationem:* & non; *deſcendit.* Quibus verbis innuitur, quod Cogitatio ſit ſupernum quid, vocaturque רצון Beneplacitum infinitum, & eſt Sephirah ſecunda, quæ nunquam dimovetur è loco ſuo, ut foras procedat in ſyſtema Binah, ſed ſolitaria perſiſtit, & ſemper annexa manet Coronæ ſummæ: unde ſi quis per illam aliquid procurare velit, eundem aſcendere oportet ad ipſam per Binah, quæ in eam ſubintrat, ut aliquid ex eâ producat: Cogitatio autem non deſcendit. Et quicquid exiſtit atque creatum eſt in mundo, ita comparatum eſt, prout aſcendit in cogitationem vel ideam. Sicut in Talmude dicitur: *Sic aſcendit in cogitationem.* Unde quandoque, etiam cum Malchuth elevatur & aſcendit uſque ad Binah, ita ut adhæreſcat Cogitationi, & tunc dicitur: *Sic aſcendit in cogitationem.* Sed cum de Mercava ſermo eſt, *deſcendendi* phraſis adhibetur, e. g. *deſcendit in Vehiculum:* Nam qui de Mercavâ meditationem inſtituit, primò quidem aſcendit intratque in ſublimia uſque ad locum Lucis, à qua influxum accipit ad ſpeculandum, reditque deſcendens & ſpe-

culatur ſuper Mercavâ: & illa omnia profunda ſunt admodum. Summa hæc eſt: quod Machſchavah in æternum non ſeparetur à Coronâ, quia una litera ambas continet, Jod nempe & apex ejus. Si quis autem dignus eſt qui illuc uſque aſcendat, ille aſcendit per Binah. Aſcendit autem *in Cogitationem*; & non *ſuper Cogitationem*. Nam in cogitationem aſcenderunt omnia creata, non verò ſuper eam; quia intra illam nemo poteſt ingredi, niſi מי quis (Binah.) Ubicunque autem dicitur: *Aſcendit in Cogitationem*; ibi innuitur *ſilendum eſſe*; eò quod portæ in illâ materiâ clauſæ ſint nobis: daturque in Machſchavâ conclave aliquod profundum, quod vocatur רצון *Beneplacitum, arbitrium*, hinc compeſce os tuum, ne loquatur. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur, cum ſermo eſt de R. Akiba, quod caro ejus ſtrigili pecteretur: dictum nempe fuiſſe Moſi: Sile, quia ſic aſcendit in cogitationem: quaſi dixiſſet; quæſtio tua talis eſt, quam aſſequi neutiquam vales, cum eo uſque aſcendere nequeas; & Ipſa quoque è loco ſuo deſcendere non ſolet, ut ad te pertingat; quia Illa adhæret ſyſtemati Miſerationum nempe Coronæ Summæ; hinc tace. Indicatur ergò his verbis, materiam eſſe abſtruſam, quam nulla creatura poſſit intelligere, quia Machſchavah nullatenus eſt objectum contemplationis: nam cum ad illam non liceat ingredi, Ipſa etiam omni careat fine atque termino, quomodo natura aliqua finita æſtimare poterit infinitum illud? De ſimilibus ergò dictum eſt Pſ. 92,6. *Valdè profundæ ſunt cogitationes tuæ*. Et huc pertinet materia de proſperitate malorum, & adverſitate juſtorum: (Laudetur Dominus Arbitrii, cujus intentionem & ſapientiam aſſequi nemo poteſt,) prout de R. Akiba dictum eſt: *Sile, &c.* & de hac in iſto Pſalmo tractatur ℣. 6.7.8. *Cum florent impii, &c. exterminabuntur*. Quare? ℣. 9. *Et tu excelſus, &c.* quaſi diceret: in ſublimitate cogitationis hoc latet, & nemo illuc pertingere poteſt; quia ſic aſcendit in cogitationem. Quamvis autem

ſpe-

ſpeculando naturam *Cogitationis* nemo queat aſſequi; Juſtis tamen oretenus tradita eſt doctrina de Illa: hinc dicitur ℣.11. *De malignis audient aures meæ: Juſtus, &c.* Unde & Moſi, cum ſpeculando aſſequi vellet naturam Machſchavæ, quæ ipſi tamen abſcondita erat, ſic reſpondebatur Ex. 33,19. *Gratiam exhibeo, &c.* hoc enim nulli innotuit creaturæ. Conf. Pſ. 40,6. ubicunq; enim reperitur vox נפלאות, ibi denotatur res quædam occulta, & nemini nota niſi Deo. Conf. Pſ. 136,4. Ijobh 42,3. Jud. 13,18. ubi פלאי, i.e. non habeo nomen certum, niſi in Cogitatione; Ex. 15,11. Jeſch. 25,1. Imò etiam id quod aſſequi poteſt homo, cum nimis ipſi difficile eſt, vocatur פלא *occultum*, ut Deut. 17.8. Jeſch. 29,14. quo in loco ſimul involvunturChochmah &Binah; & ibidem agitur de felicitate malorum & adverſitate juſtorum. Et de his dicitur Pſ. 92,6. *Valde profunda ſunt cogitationes tuæ;* Schaare Orah ſub Jah; ſequitur יראה.

מחשוף הלבן *Nudatio candoris* Geneſ. 30,37. juxta R. Moſcheh eſt Corona ſumma, quia abhinc manifeſtatur albedo. Sed in Sohar Vajeze, Tiphereth, cum in eo prævalet natura Cheſed, ita vocatur, quia manifeſtat albedinem, ut prævaleat Rigori. Pard. Tr. 23.c.13.

מִטָּה *Lectus*, eſt Malchuth in loco ſuo inferiore conſiſtens, quia ibidem fit congreſſus conjugalis graduum Tiphereth & Malchuth. Hic eſt *lectus Schlomoh*, Cant. 3,7. i.e. Regis illius cujus eſt pax, *circa quem 60. potentes*, qui ſunt 60. vibrationes ignis; Sohar beſchallach 30,118. provenientes de poteſtate Gebhurah; ut cuſtodiant lectum, ne aliquid illegitimi ad illum appropinquet. Et ſunt *de Heroibus Jiſraël*, i.e. de potentia Tiphereth inclinante ad Gebhuram. Pard. l.c. Conf. Vajechi 119,474. Beſchallach 19,76. 24,96. Bammidbar 57, 228. 58,230.

מַטֶּה *Baculus* vocatur Tiphereth, quia eſt Vav, ſex extremitates continens: Sed in Tikk. Binah dicitur מטה האלהים

Baculus Dei Ex. 17, 9. reſpectum habens ad Gebhurah. Et vox מטה reſolvitur in מט quæ ſunt 49. portæ; & He primum Tetragrammati, quæ eſt porta quinquageſima. Pard. l.c.

מטרה *Scopus* in Tikk. dicitur Malchuth, reſpectu ſagittæ, quod eſt ſemen. Vel quod ſit ſimilis pupillæ oculi, quod eſt Jod *ſervatum* in litera He. Pard. l. c.

מטרוניתא *Matrona*; ſic vocatur *Briah*, vel Thronus, quod *cuſtodiat* hortum. Quandoque tamen & Malchuth vocatur מטרונא, i. e. Domina; & tunc Briah eſt ancilla. Pard.

מטטרון *Metatron*. Si ſcribitur cum י nempe מיטטרון Schechinam denotat: ſed ſine Jod eſt Angelus, Legatus Schechinæ, qui etiam vocatur נער *Puer*: (& Chanoch) de quo dicitur, quod nomen ejus ſe habeat ſicut nomen Domini ſui; quia æquipollet cum שדי. Dicitur & habere 70. Nomina; ſicut Deus; de quibus in Kabbalah practica. Et cum dicitur Exod. 23, 21. *Quia nomen meum in medio ejus*, intelligitur] Schechinah, quæ in ipſo occulta eſt. Pard. vid. Sohar Chaje Sarah 77, 304. Trumah 73, 289. Kedoſchim 36, 144. 96, Zav. 13, 49. Kedoſch. 38, 149. Balak 91, 363, 364. Pinchas 103, 410, ſeq. 15, 16. 113. Ki Teze 133, 532. Eſtque in Jezirah.

מי *Quis?* Juxta R. Schimeon b. J. in Sohar ad Binah refertur, quia illa occulta eſt, ut opus ſit quæſtione. Vocatur autem מי quatenus conſtat è ſeptem Heptaëtiis in anno Jubilæo terminatis, cujus numerus æquipollet voci מי. Pard. v. Soh. Miſchpatim 47, 187. Trumah in pr. & 52, 205. 62, 245. Pekude 102, 405. Balak 89, 353. 94, 376. Breſchith 9, 33. ſeq.

מיכאל *Michaël* Breſch. 19, 74. Lechlecha 57, 227. Chaje Sarah 76, 301. Pekude 114, 456. Zav. 14, 26. Naſo 59, 234.

מים *Aqua*, Juxta R. Schimeon b. J. ad Cheſed pertinet, ſed quatenus inclinat ad Gebhurah (Soh. Trumah.) unde aquarum mentio fit die ſecunda.

מים עליונים ותחתונים *Aquæ ſuperiores & aquæ inferiores.* Juxta R. Moſcheh ſunt Chochmah & Cheſed; ita ut firmamentum

mentum ſit Binah. Et ſuperiores maſculinæ, inferiores fœmininæ dicuntur. vid. מן. Juxta alios quinque Sephiræ ſuperiores aquæ ſupernæ; & 5. inferiores infernæ ſunt. Cuidam ſola Malchuth dicitur Aquarum inferiorum nomine. Sed pro commodiore explicatione notetur, quod Gen. 1,6.7. per quinque illas aquas intelligantur Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, quinque nempe rami Gedulæ; cujus gratiâ & dicuntur *aqua*, & ex his quinque tota ſtructura conſtat, quia Jeſod & Malchuth cum Tiphereth connectuntur. Ubi tamen quidam etiam ℣. 8.9. 10. adjungunt, ubi adhuc bis *aquarum* fit mentio, ut 7. ſint aquæ, & duæ ultimæ propagines Tipherethicæ nempe Jeſod & Malchuth; unde numerus completur. Sed aquæ ſupracœleſtes & inferiores res ſunt una & eadem; unde R. Akiba diſtinctionem inter aquas facere prohibuit, de quo latè agitur in Tikk. & fit applicatio ad duo Jodin literæ Aleph, ſuperius & inferius, quorum illud ad Chochmah, hoc ad Malchuth refertur, illud ex Tetragrammato, hoc ex ארני. Hoc autem vocatur aquarum fœmininarum nomine, & illud maſculinarum. Nam Malchuth ab inferioribus in ſe recipit bona opera, eademque repræſentat ſupernis, addito lumine ſuo; quod lumen veluti receptaculum, palatium & veſtis eſt lucis à Tetragrammato deſcendentis, ſub notione aquarum maſculinarum: & hinc intelligi poteſt quid ſint claves internæ & externæ; internum enim eſt, quod rectilineariter deſcendit, à Tiphereth; & externum eſt lux reflexa. Et hoc eſt myſterium Nominis יאהדונהי ubi Jod in principio, & Jod in fine: quæ ſunt duo illa Jodin, quæ à R. Akiba vocantur *Lapides marmoris puri*; ob albedinem & miſerationem, qui etiam aquæ color eſt. Et uniuntur per Vav intermedium, non verò ſeparantur, quod tantum fit in impuritate. Et Vav illud quaſi cœlum eſt. Porrò dicit R. Moſcheh, quod Cheſed appelletur

מים מרוח *Aqua ex aëre*, & allegat Libr. Jezirah c. 1. Miſch. 10. Idem dicit, quod Cheſed vocetur

מים קדושים *Aquæ Sanctæ*, & Aquæ puræ; quæ ſunt Aquæ Vivæ. Sed in regione externa & corticum dantur Aquæ immundæ, Aquæ ſuperbæ Pſ. 124, 5. Aquæ malæ; Aquæ amaræ; maledictæ Num. 5, 18. Aquæ diluvii. Et ibi locum habet ſeparatio juxta Gen. 1, 6. inter aquas, quæ differunt ut ſanguis purus & ſanguis menſtruus. Idem dicit, quod Cheſed dicatur

מים זכים *Aquæ claræ*: quibus opponuntur aquæ turbidæ. Item quod dicatur

מים רבים *Aquæ multæ*, quibus opponuntur Aquæ paucæ; quæ ſunt in Nezach; vel æquipollent Benignitatibus inferioribus & Benignitatibus David, vid. חסדים. Juxta R. Moſcheh autem Aquæ paucæ ſunt in Gebhurah, procul dubio ad Cheſed inclinante. Sed in Soh. Mezora Nomen מים רבים refertur ad Binah, quia hæc eſt fluvius cujus aquæ nunquam ceſſant. In Sohar quoque S. Trumah dicitur; quod

מי מנוחות *Aquæ quietum* Pſ. 23, 2. ſit influxus à Binah deſcendens. Porrò dicit R. Moſcheh quod Cheſed vocetur

מי כיור *Aquæ Labri*, quia profluant ab Aquis ſupernis, quæ ſunt radix gradûs Cheſed, nempe Chochmah. Idem dicit, quod Binah vocetur

מים נאמנים *Aquæ certæ*; procul dubio, quia illius fluvius nunquam ceſſat. Pard. l.c. Vide plura de Aquis in Sohar Breſch. 23, 92. Noach 51, 201. Vajera 67, 267. Behaalothecha 73, 289. Schemoth 2, 3. f. 10, 37. Trumah 66, 261. f. 69. Pekude 121, c. 2. Vajikra 5, 19. Pinchas 114, 455. ſeq.

מילה *Circumciſio*; Ita vocatur Jeſod, quando influxum accipit à vehementia Gebhuræ, exſuſcitatæ a vino lætificante: adeoque à Nomine אלהים, exiſtit מילה, ſi addatur א. Nam à Gebhurah dependet everſio Corticum. Pard. Vid. Soh. Breſch. 10, 40. f. 43, 169. Lechlecha 64, 253. f. Vaæra in f. Bo 15, 59. Beſchallach 30, 118. Jethro 39, 153. Miſchpatim 55, 218. f. f. 56, 222. Pekude 115, 459. Vajikra 6, 21. Taſria 19, 76

Achare 33, 131. Æmor 44, 174. ſ. ſ. 45, 179. Sclachlecha 79, 315. Chükkath 88, 350. Pinchas 120,478.

מכון *Locus, Baſis, ſedes, repoſitorium.* Reſpectu trium ſuperiorum eſt Binah: reſpectu totius Aziluth eſt Malchuth. Pard.

מכוסה *Opertum, tectum*: eſt Corona ſumma, ob naturam occultam; quæ quaſi non Ens eſt, quia ad inferiora non exporrigitur. Pard. l. c.

מכפלה *Duplicitas.* Gen. 23,17. In Sohar S. Chaje Sarah, Malchuth ita vocatur, quia unâ ſui notione reſpicit Sephiras, & alterâ Thronos & ſyſtemata inferiora. Vel quia in Tetragrammato litera ejus He, bis occurrit: Quo tamen reſpectu & Binah eodem gaudet cognomine. Pard. Tr. 23. c. 13.

מכריע ראשון ושני *Conciliator ſeu Mediator primus & ſecundus*, ſunt Tiphereth & Jeſod. Pard. ibid.

מכתם *Kimelium aureum.* Hanc vocem R. Schim. b. J. in Raja M. dividit in מך pauper, i. e. *Juſtus*, & תם perfectus i. e. Tiphereth: quibus junctis corpus & fœdus habeantur ut unum. Pard. v. Pinchas 103,410.

מלא *Plenitudo.* Pſ. 24; 1. In Sohar Sect. Noach; Schechinah dicitur Terra, & plenitudo ejus animæ juſtorum. Nam ubique plenitudo Schechinæ eſt Influentia & Lux ſuperna, à Tiphereth proveniens, in Malchuth, quæ ſunt Animæ Juſtorum. Pard.

מלאך *Angelus.* Sic vocatur Malchuth, quando exequitur duas legationes per Metatron vel Sandalphon. Et quandoque dicitur

מלאך יי *Angelus Domini*, cum exequitur Legationem mariti ſui Tiphereth; vel cum maritus ejus cum Ipſa eſt eamque adjuvat. Dicitur etiam

מלאך הגואל *Angelus Vindex*, quando aliquem liberat ex anguſtiis. Conf. Gen. 48, 16.

מלאך הברית *Angelus fœderis* autem eadem tunc dicitur cum fœderis ultionem inſtituit. Sicut Eadem ipſa quoque vocatur

מלאך

מלאך האלהים *Angelus Dei*; cum rigorem adminiſtrat & judicium, ut contra Ægyptios Ex. 14,19. Non autem vocatur Angeli nomine cum jam in operatione eſt, ſed antequam ad operationem deveniat, tempore demandationis: cum autem operatur, jam ſedet ſuper Cherubin. Pard. vid. Sohar Toledoth 70, 336. Vajechi 123,487. Bo 15,57. ſ. Trumah 66, 262. Vajakhel 89, 354. Pekude. Et de Angelo mortis Trumah 67, 266. Vajakhel 87, 344. Naſo 60, 240. Debharim 122.487. Ekebh 131, 523.

מלאך הגאל *Angelus Redemtor.* Jeſod aliquando vocatur גואל Liberator. Nam cum uniuntur אלהי Deus vivus, cum אדני, quod eſt myſterium Liberationis & precum, tunc Adonai repletur ab influxu Liberationis; & ipſa quoque proprietas Adonai operatur Liberationem, quatenus mittitur ab El-chai, eripitque Juſtos, ab omni adverſitate & perditione atque pœnis. Atque tunc Illa vocatur מלאך הגואל *Angelus Redemtor.* Hinc, quia metrum Adonai, quod Schechinah appellatur comitabatur Jacobum, ablegatum ſc. ab El-chai, juxta Geneſ. 28, 20. eumque eripuerat ab omni malorum genere, Jacob dicebat Gen. 48, 16. *Ipſe angelus qui me de omni malo redemit, &c.* Ratio autem, quare Malchuth ab ipſo vocetur Angelus, hæc eſt; quia Ipſa non operatur Redemtionem, niſi mittatur ab El-chai; cum & Ipſa liberatione opus habeat; ſicut dixerunt Sapp. noſtri, Schechinam cum Patribus in Ægypto exulaſſe. Cum igitur Adonai Redemtionem exequitur, illud fit ex demandatione *Dei vivi.* Atque hinc Illa vocatur Legatus Redemtor; Legatum namque delegantis nomine cognominari fas eſt. Sed ut hoc magis eluceſcat huc aures deflecte: Jubilei metrum, ſeptimum vid. obtinens locum ſuperius, redemtionis libertatiſque ſummæ & perfectæ oraculum extat, per quod ſicut vitæ, ita & ereptionis facultatem & influxum nanciſcitur menſura El-chai, eumque in mundum demittit. Atque ſic ab Ægypto ejuſdem Jubilæi virtute transmiſsâ in El-

El-chai, liber exivit Iiſraël: cui innititur illud Exod. 13, 18. *Et quinquageni adſcenderunt filii Iiſraël de terra Ægypti:* non enim legendum eſt וחמושים quod *amati* ſonat. Sed Vachamiſchſchim, quod *quinquaginta* inſinuat, ut ſcribitur Levit. 25, 10. 11. *Jubilaus ipſe eſt annus hachamiſchſchim*, i.e. *quinquagenarius.* Et rurſum legitur ℣. 31. *Et redemtio ei ſit, ac in Jubilao exeat.* Inſuper ℣. 24. *Et in omni Terra poſſeſsionis veſtra redemtionem date Terra.* Summa hæc omnia complectens eſt ℣. 13. *In anno hujus Jubilai, revertemini ſinguli ad poſſeſsionem ſuam.* A Jubilæo igitur El-chai ad ſe trahit Redemtionem, liberatque Juſtos, cum ſeſe applicat ad Adonai. Sabbathum ergo ** El-chai dimenſionem referens, ſeptimum eſt inferius, Jubilæus vero ſeptimum ſublimius: at nos Jubilæum in ſeptem Sabbatha annorum, Sabbathum in dies ſex, & in ſeptimum Sabbathi, ſc. diem abſolvimus. Quare autem octavi metri initium Jubilæus enumeretur, id exponit Tractatus de Tetragrammato prolato Elohim: altum quippe myſterium ibi decernitur. Nec te lateat quod Sabbathum fons ſit omnis boni & Scaturigo omnis immanationis in Nomen Adonai & in Iiſraëlitas eidem adhærentes: & de Sabbatho homo intrat in vitam mundi venturi, quod eſt myſterium Jubilæi. Et ſeculum venturum *magnum* vocitatur *Sabbathum*, quod ſeptimum occupat ſuperiùs ordinem: & El-chai Sabbathum eſt ſeptimum inferius: cui prudentiæ delubrum omniformes elargitur opes, immenſæque libertatis ac vitæ dona munificentiſſimè porrigit. Si ergo vitæ ac redemptionis te participem efficere concupiſcis, memento ut Sabbathum, quod veſtibuli more futuri ſeculi magnive Sabbathi aditum pandit, exactiſsimè celebres, ad quod concordat Jeſch. 58, 13. *Vocabisque Sabbathum oblectationem*, hoc eſt, Sabbathum noſtrum, & *Sanctum Tetragrammato glorificatum:* Sabbathum ſc. quod eſt altius & dicitur Jobel, ubi declarant Majores, *per Sanctum Deo glorificatum:* intelligi *diem propitiationis*; quævis autem propitiatio de Jubilæo proſilit, à quo

indulgentia in templum τῦ Adonai deſcendit. Atque tunc locum habent textus Dan. 9, 9. 19. Quicunque igitur Sabbathum obſervat legitimè, ille applicatur ſeptenario inferiori, cui nomen eſt Sabbathum; atque exhinc dignus fit ſeptenario ſuperiore, qui vocatur mundus venturus. Qui autem profanat Sabbathum, ille procul abeſt à vita, unde morte mori debet, quia occluſa ipſi eſt porta, ne ingrediatur ad vitam venturi ſeculi. Unde Majores noſtri dixerunt: Quamvis non liceat manifeſtare præmium ejus, ipſum tamen manifeſtare licet. Nam præmium ſeculi venturi occultum eſt, ejusque bonitatem oculus non vidit, Jeſch. 64, 4. Pſ. 31, 20. Dignoſcere ergo operæ pretium, quod etſi Sabbathum nobis quid ſit conſtat, tamen Sabbathi merces non innotuit: ſed obſignatum quid & occultum eſt, ita ut ne unus quidem Prophetarum de ea vaticinatus ſit, quid nempe ſit, eximium enim quid bonorum exiſtit, ac è ſex principii diebus abditum lumen, in quod ne ulla quidem creatura proprium figere meretur introitum. Vigil igitur eſto, ne trinam epularem Sabbathi refectionem prætereas, quæ unionis typum, cum noſtroque Sabbatho magni Sabbathi nexum præ ſe fert: nam hujuſce triplæ refectionis Sabbathinæ obſervator, Altiſſimi quaſi nominis unionem facere cenſetur, juxta myſticum illud Zach. 14, 9. *Deus unus ejusque nomen unum:* in tribus ſcil. & ſeptem, de tribus inſuper anguſtiis (Gog Magog) meritò eruetur. Harum una rurſus Sabbathi epulationum nomen concernit Adonai, quod cum die Sabbathi, & 7. altioribus vinculum aſſumit: ſecunda reſpicit nomen Tetragrammaton: tertia in oraculum prudentiæ declinat, quæ ſublimiori delubro Ejeh inſerta manet. Et hæc eſt unio trium, pro quo depromitur illud Eſai. 58, 13. *Et vocabis Sabbathum Oblectationem, &c.* & in voce ענג latet illud Gen. 2, 10. *Fluviusque exivit de voluptate ad irrigandum hortum, &c.* ubi nota voces עדן נהר גן, habesq; myſterium veræ & perfectæ unionis. Quapropter trinam hanc ſervans epularem refectionem,

non

non ſecus eſt quam ſi decem Sephirothica lumina in unum conglomeraret, juxta Templa Adonai, Tetragrammaton Ejeh: & totus denique Sephiriſticus ordo per Sabbathum, vel metrum El-chai, coadunabitur. Ideoque de Sabbatho dicitur *Memento*, & *Cuſtodi*. Schaare Orah ſub El-chai, poſt שבת: ubi dein ſequitur ברית.

מלאכה *Opus*. In Sohar S. Vajiſchlach hæc vox refertur ad Malchuth, quia per hanc omne opus hujus mundi factum eſt. Sic ergo vocatur, quatenus operatur in mundo. Atque ſic quoque reperimus in Tikkun. ad Exod. 31, 3. quamvis hîc eidem voci tribuatur ſenſus *abſolvendi* & *conſummandi*, ex Ex. 39, 32. quia & in Malchuth finitur tota Aziluth, cum illa ſit ה ultimum Nominis Pard. l.c.

מלוי *Plenitudo* ſeu ſcriptio plena, quando in certo quodam nomine ſcribuntur omnes literæ literarum. 1. Tales in Tetragrammato יהוה ſunt quatuor: nomen ע״ב ſeu ſeptuaginta duo numeris exprimens יוד. הי. ויו. הי.: Nomen ס״ג ſeu ſexaginta tria valens יוד. הי. ואו. הי. 3. nomen מ״ה ſeu 45. exprimens. יוד. הא. ואו. הא. Tandẽ nomen ב״ן ſ. 52. continens יוד. הה. וו. הה. Iſtæ quatuor notiones attribuuntur omni conceptui de ſtatura humana in *Aziluth* & omnibus *Syſtematibus* aliis, dicunturq; 4. הויות ſeu ſcriptiones Tetragrammaticæ. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon. Vid. ניצוצות 6. 8.

2. Cuilibet harum *plenitudinum* attribuuntur טנת״א. In *Adam Kadmon* autem *Cerebri* loco eſt ע״ב 72. ab *auribus* verò uſque ad finem *pedum* ejus locum habet ס״ג. Sed hoc tantum ante *mortem Regum*. Poſtmodum enim à *fovea pectoris* ejus & porro ſunt מ״ה & ב״ן. ib. Tract. Olam Hannekudim. Nimirum litera ו eſt nomen מ״ה novum quod prodit è *fronte* pro reſtitutione *Syſtematis Nekudici*: litera ה ultima autem eſt nomen ב״ן quæ ſunt *Nekudim* poſt *reſtitutionem* ib.

3. Nomen ע״ב refertur ad *Cerebra* & vocatur *Accentuum* nomine & correſpondet *Syſtemati Aziluth*. Deinde *Accentus*

nominis סֵג ſunt in Briah: & *puncta* ejuſdem correſpondent Jeziræ: ſuntque myſterium *Malchuth* mortuæ. *Puncta* enim pertinent ad notionem זֵין qui ad Jeziram referuntur. ib.

4. מלוי & אלהים per Gematriam æquivalent ſuntque naturæ *fœminina* quæ eſt Dinim & Rigorum: *Fœmina* autem ſemper denotat Dinim quoniam prima illius radix deſumpta eſt è *Regibus demortuis* ib. Tract. Attik. Vid. מַנְחָא.

5. Quando nomen ſolum eſt ſine plenitudine, minoris æſtimatur quàm plenitudo: ſi autem ambo ſimul conſiderantur tunc nomen per ſe excellentius eſt *plenitudine* ſua. ib. Tract. Oroth, Nizuzoth Kelim.

מלוי המלוי *Plenitudinis plenitudo.* Vid. ניצוצין 7. 8. 9.

מלוכה *Regnum.* In Sohar Vajikra ad Obadi. 1, 21. Sic vocatur Malchuth, quando unita eſt cum Rege Tiphereth. Pard.

מלון *Hoſpitium*, ut Jeſ. 10, 29. Eſt Malchuth, quia hoſpitio excipit Sanctum i. q. b. ſ! Tikk. Sic autem vocatur extra ſtatum Unionis. Eadem Jer. 9, 2. vocatur Diverſorium viatorum, ratione Jeſod, qui viator & hoſpes dicitur. Pard.

מלח *Sal*, Juxta Soh. S. Vajechi, hæc vox refertur ad Jeſod, à quo ſapor conciliatur eduliis; quod niſi fieret, nemo conſiſtere poſſet, præ amaritudine Judicii quod in Malchuth. Unde & propter ipſum Malchuth vocatur *mare ſalſum*, quatenus ſuctionem habet à fœdere ſalis. Pard. Vid. Vajechi 128, 509. Behaalothecha 73, 290.

מלחמה *Bellum.* Vid. Soh. Beſchallach 25, 98. Vaæthchannan 129, 514. ſ.

מלך *Rex*; Hæc vox nudè poſita, refertur ad Tiphereth; quatenus copulatur cum Malchuth; & non aliàs. Raja Meh. Sed in Sohar, Trumah, ad Cant. 3, 4. eadem vox refertur ad Malchuth; metonymicè ſc. ob Regem Tiphereth. Sed

מלך שלמה *Rex Schlomoh*, in Trumah & Cant. Canticor. refertur ad Tiphereth, quia ad hunc pertinet pax, i. e. Jeſod: Alibi in Cant. Cantic. idem nomen refertur ad Binah, quia ad

hanc

hanc pertinet pax, i.e. Tiphereth. Sed in Sohar in hiſtoria de ſene illo, idem nomen refertur ad Chochmah, quod & illuc pertineat pax ſeu Tiphereth, ob cognomen Filii ישי, quod refertur ad Chochmah ob יש & ob י, ſeptuaginta enim ſunt modi interpretandi Legem. Deinde

מלך הגדול *Rex magnus* eſt Binah, quatenus influit in Gedulah. Eadem quandoque etiam vocatur

מלך הקדוש *Rex Sanctus*, reſpectu Tiphereth, qui Sanctus vocatur: vel reſpectu Gebhurah, ad quam etiam refertur Sanctitas. Sed & ad Tiphereth referri poteſt hoc *Regis Sancti* Nomen, ut & *Regis puri*, ſed illud ratione Gedulæ, hoc ratione Gebhuræ vid. טהרה. Atque ſic etiam *Regis magni*. Notandum autem, cum utrique nomini tam Regis, quam epitheti, præmittitur He demonſtrativum, intelligi gradum Binah; ut המלך הקדוש : המלך המשפט: cum verò non adhibetur He demonſtrativum, intelligi Tiphereth: niſi fortè ipſa natura Epithethi aliud efflagitet. Ut cum in Soh. S. Vajeze Binah vocatur

מלך רב *Rex magnus*, ob connotationem Chochmah, ad quam pertinet nomen רב. Item

מלך העולם *Rex mundi*, quia Nomen עולם ad Binah ſpectat; quæ toti mundo præeſt, i.e. ſex diebus ſtructuræ; quibus influxum præbet, ſicut Rex alit ſervos ſuos. Porrò

מלך מלכי המלכים *Rex ſuper Reges Regum*, ſic exponitur à R. Moſcheh, quod *Rex* ſit Binah, *ſuper Reges* tres Patres; *Regum*; tres Rami eorum. Nobis videtur *Rex* eſſe Corona Summa; *ſuper Reges* Chochmah & Binah; *Regum*, ſeptem inferiores, ſic tota decas involvitur. Sed

מלך נורא *Rex terribilis*, eſt Tiphereth, cui competit cognomen נורא. Ulteriùs

מלך שלם *Rex Schalem* eſt Binah (Sohar Lechlecha;) nimirum cum dominatur in Tiphereth, qui vocatur Schalem. Quamvis ibidem Rex Schalem etiam vocetur Malchuth,

 cum

cum unita eſt cum Tiphereth; quia tunc perfecta eſt. Tandem in Sohar Sect. Vajechi ad Malchuh refertur Nomen

מלך המשיח *Rex Meſchiah*, quatenus nihil habere concipitur, niſi quod accipit à Tiphereth, quaſi diceretur Rex, qui nihil habet niſi unctionem olei ſuperni. Pard. Tr. 23. c. 13. Vid. plura de *Rege* in Soh. Breſchith 23, 89. Vajera 69, 273. Vajeze 88, & 93. Mikkez 108, 432. Vajechi 126, 501. Bo 15, 57. Beſchallach 19, 76. Jethro 30, 119. Kedoſch. 37, 147. Ekeb 130, 518. Vaæthchannan 129, 514. Balak 89, 353.

מלכות *Regnum*, ſic vocatur modus decimus. Nomen Regni autem continet totam familiam ſeu œconomiam ſupernam: multæ enim ibidem ſunt facies faciebus obverſæ, quæ videntur; & multa poſteriora poſterioribus obverſa, quæ non videntur; quæ omnia ſimul ſumta magna & parva, dicuntur Malchuth. Sed quando gradus iſte Malchuth, & virgines ipſam inſequentes unitæ ſunt cum Rege Tiphereth, cum quo omnia ſuperna ſunt; tunc vocatur

מלכות השמים *Regnum cœlorum*, nam cœlum eſt Tiphereth; atque tunc eſt in perfectione ſua. Quandoque etiam vocatur

מלכות בית דוד *Regnum Domûs David*: quia totum Regnum Davidicum ab Eâ dependet. Sicut autem datur Regnum cœlorum, ita etiam datur

מלכות זדון *Regnum ſuperbiæ*, improbum: quæ eſt Lilith impia cum omni proſapia & familia ſua. Pard. Tr. 23. c. 13.

2. מלכות *Regnum*, eſt ultima Sephirarum in omni Syſtemate, quæ iterum habet ſuam decadem Sephirothicam, quæ fundamentum eſt & radix Syſtematis ſubſequentis. Sic in Olam ha-Akudim decem ſunt pro fundamento Decadis Nekudicæ; & ſic in reliquis. Etz Chajim; Part. Ozaroth Chajim, Tract. Olam han-Nekudim. Vid. כלים. 5. it. מַה. it. מלוי. it. מלכים. 2. & ניצוצות 17. 18. 23, 24. 25.

3. In

3. In Schaare Orah Nom. 1. poſt אני de Malchuth extant ſequentia: מלכות ſic dicta eſt, quia ipſa dominatur ſuper omnes mundi creaturas, quarum & magna eſt altrix, & per eam Tetragrammaton quævis ſua munia obit, juxta illud Pſalm. 22, 29. *Tetragrammati eſt regnatio, praeſtque gentibus*: Et מלוכה *regnatio* quidem & ארנות dominatio ambo præſidentiam poteſtatemque deſignant; (in genere,) nomen autem Adonai quod & Dominium ſonat, teſtatur modum recipiendæ virtutis inundinationisque à nomine magnifico ידוד. מלכות Regni verò dictio præſidentiæ normam edocet ſub connotatione judicii, quatenus hoc emergit à nomine Adonai: nam hoc ipſo, intercedentibus 216. literis, quas רן 54. exiſtentiæ continent nomina, populum ſuum judicat. Et quia metrum hoc fœderis ultionem explere conſuevit, ideo mandata ejus vilipendentem Regem Saul à proprio regno diſpulit, quod exinde tradidit Davidi: Unde Malchuth, i.e. regnum, vocari ſolet Domus David. Et hæc quidem commenſuratio à Davide minimè diſcedens, ejuſdem bella hoſtilemque vindictam exercebat, ex quo protulit David Pſal. 18, 38. *Perſequar inimicos meos, eosque aſſequar, quos & vulneribus confodiam nec poterunt ſtare.* Huic ergo menſuræ adhæſit David, unde & regnandi munus accepit. Hanc & pronus implorare ſolitus; *Ad te* (inquit Pſalm. 28, 1. 30, 9. *Deus Tetragrammaton clamabo, & in Adonai preces effundam.* Hac duce ſuos profligavit hoſtes, juxta illud Pſ. 35, 23. 22. *Surge & expergiſcere ad judicium meum Elohim & Adonai in jurgia mea vidiſti, Tetragrammaton, ne ſileas; Adonai, ne diſcedas à me.* Et prima ejus in hanc ſemper erat cupido, juxta illud Pſ. 38, 10. *Adonai, erga te omne deſiderium meum, nec à te abſconditus eſt, &c.* & ſcriptum eſt Pſ. 38, 17. *Quoniam Te, Domine, expectavi & tu reſponſum dabis, Adonai, &c.* Conf. Pſ. 39, 8. Et quoties ipſum oppreſſit tribulatio, in hanc ſuum ſemper poſuit refugium, juxta Pſ. 77, 3. Pſ. 86, 3. *Et quoniam hoc metrum in exilio comes eſt Iſraelitarum, idcirco dicere conſuevimus:*

vimus: Regnumque Domus David Chriſti tui properè reſtitue, ipſumque in priſtinam ſuam ſedem repone. Hæc ibi. ubi ſequitur נשר.

Hoc quoque adjiciendum, hunc modum Malchuth pro varietate virium è ſupernis in Ipſum deſcendentium, in varios quaſi mutari colores, ac vices; ut modò vivificet, modò occidat, modò exaltet, modò deprimat, modò vulneret, modò ſanet. Prout enim accipit hoc vel illud, ita erga omnes creaturas operationes ſuas exercet; & quidem quàm accuratiſſimè, nullâ intercedente prævaricatione vel proſopolepſia. Et prout nunc ab hoc, nunc ab illo Gradu è ſupernis repletur, ita ſæpè ab eodem Gradu denominationem accipit. Verbi gratia; Notum eſt Nomen characteriſticum Gebhuræ & Rigoris eſſe אלהים: quo denotatur Synedrium ſupernum, à quo judicantur omnes Creaturæ, ſive ad dextram ſiſtantur, ſive ad ſiniſtram, prout edicit Linea media; & quidem ſincerè ſemper, & juxta rectam veritatis normam. Cum ergò Gebhurah aliquid pronunciat contra inferiores, quod abolitionem, necem & interitum præ ſe fert; tunc Proprietas Adonai, quæ Gazophylacium eſt omnium è ſummis deſcendentium, illo ipſo judicio ab Elohim pronunciato, repletur; illudque exequitur contra inferiores: atque tunc & Ipſa vocatur *Elohim;* propter metrum Gebhurah, ubi hæc decreta fuerant: quemadmodum Legatus appellari ſolet nomine Ablegantis.

Eandem ob rationem hæc Ipſa Proprietas aliquando vocatur Tetragrammati nomine, aliquando Adonai; aliquando Elohim; & aliquando Schaddai; prout hic vel ille modus in Eam defert vel miſericordiam, vel contrarium. Cum igitur Menſura hæc repletur è ſcaturigine cui nomen Schaddai, quaſi à ſufficientia, perfectione, & plenitudine; atque adeò & Ipſa eodem gaudet Nomine; tunc ab Ipsâ fugiunt omnia Perdentium & Nocentium genera: quod patet è Pſal. 91, 1. ubi nomen *Schaddai* reperitur. Et hoc eſt Canticum contra infauſta

Acci-

Accidentia. Et quia hæc Middah eſt porta, per quam aditus patet ad Tetragrammaton, hinc Nomen Schaddai in Schedulâ Poſti infigendâ adhibetur extrinſecus, ex adverſo textus Deut. 11, 13. cum quo idem habet initium locus Ijobh 22, 25.

Et hîc monendus es, quod hæc Dimenſio quaſi veſtiatur & obtegatur triplici Ignis ſpecie, dum tribus his Nominibus appellatur, quæ ſunt, Schaddai, Elohim, & Adonai: omnia tamen virtute Tetragrammati, quod omnia portat, & omnia operatur. Cum igitur vocatur Schaddai, veſtitur ſpecie *Ignis comedentis:* & tunc ab Illa fugiunt omnes Noxæ, omnesque ſpiritus maligni; & quamplurimæ catervæ atque Copiæ Creaturarum immundarum perterrefiunt & contremiſcunt, nec conſiſtere poſſunt, ſed diſperguntur.

Cum autem Elohim nominatur, colorem habet *Ignis rubentis* ſub ſpecie Ignis comedentis & comburentis & abſumentis, ut exerceat judicium rigoroſum in ſupernis & infernis. Atque tunc executio fit judicialis contra juſtos & impios. Et ab Illâ licentiam accipiunt omnes Miniſtri judiciarii, omnesque Legati, alius alio excellentior, ut judicium exequantur contra creaturas. Hæc dimenſio autem parata eſt ad occidendum & vivificandum, ad vulnerandum & ſanandum, ad humiliandum & erigendum; virtute Tetragrammati, quod intra Ipſam reperitur.

Cumque habet Nomen Adonai, tali Ignis colore veſtitur, quê timent atq; conturbantur omnes creaturæ. Atq; tunc Ipſa conſiſtit in Solio Regni, & omnes turmæ tam ſupra quàm infra contremiſcunt coram ipſa. Illa autem regio utitur cultu ſtatumque Domini habet & Imperantis, inſidens & Dominans ſuper thronis, & imperium habens ſuper omnia per Nomen quadraginta duale. Et huc pertinet quod dicitur Pſalm. 8, 2. *Tetragrammaton Domine noſter, quam magnificum eſt Nomen tuum in universâ terra, quod poſuiſti gloriam tuam ſuper cælos.*

His traditis, ſciendum eſt, quod ſicut tria dantur Nomi-

na vera unitate connexa, quæ ſunt *Adonai, Tetragrammaton & Ehjeh*; ita è tribus his nexis in hominem deriventur Nepheſch, Ruach & Neſchamah, ſeu Pſyche, Spiritus & Mens. Unde connectere tenetur homo Nepheſch ſuam cum Ruach; & Ruach cum Neſchamah; & Neſchamah cum Adonai, quod myſticè continetur in loco 1. Schmu. 25,29.

Et quia hoc nomen Adonai eſt ultimum à ſummis deſcendendo, & primum ab imis aſcendendo, eſtque He ultimum Tetragrammati, quod Nomen Adonai cum 9. gradibus ſupernis combinat; Hinc omnibus viribus ad id eniti tenetur homo, ut uniatur & adhæreat Tetragrammato; quæ unio & adhæſio fit per Nomen Adonai, Deut. 10,20. Hæc ibidem ſub Nomine 1. ubi ſequitur כנסת ישראל.

מלכים *Reges*. 1. Sic appellantur decem *Sephiroth Nekudica* quarum *vaſa confracta* dicuntur, unde ipſis *mors* atque deſtructio per analogiam tribuitur. vid. נקודים 13.14. Huc referenda eſt allegoria de decem *guttis ſeminalibus* ejectis ex unguibus pedum, de quibus in Tikkunim Tikk. 69. item Tract. Schebuoth cap. 2. Everſio autem *regum* iſtorum propterea facta eſſe dicitur, quòd Adam nondum conformatus eſſet in naturam maris & fœminæ. Item huc pertinent decem occiſi regni. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Hannekud.

2. Septem autem reges ſic intelligantur: 1. *Daath*. 2. *Cheſed*. 3. *Gebhurah*. 4. *Tiphereth*. 5. *Nezach*, *Hod*, quæ ſunt duæ medietates corporis. 6. *Jeſod*. 7. *Malchuth*. Vid. etiam שבירה N. 8. Quomodo autem prodierint ſeptem iſti *Reges* latiùs deſcribitur in נפל, 7. ſeq. per tot. Vid. מנתא. דעת. נוקבה. מלוי. מות. מה מב.

3. Iſti Reges delapſi nondum penitus ſunt ſelecti: Temporibus autem Meſſiæ pleniſſima fiet illorum ſecretio & ſcoriæ abolebuntur, juxta illud myſticum: abſorpſit mortem in æternum. Quod enim bonum in illis, jungitur cum Sanctitate. Sed longo

longo temporis tractu & paulatim. Et iſti ſunt adhuc velut *Neſchamah* דק׳ *Klippoth*, ib. Tract. Oroth, Nizuzoth, Kelim.

מלכיצדק *Malchizedek*; In Sohar ad locum Pſ. 110, 4. hoc nomen refertur ad Malchuth; diciturque eſſe ſynonymum vocis דבר *Verbum*, (quod eſt Malchuth.) Pardes Tr. 23. c. 13.

ממונים *Præfecti*. Vid. Sohar Vajechi 119, 471. Pekude ubi multa.

ממלכת כהנים *Regnum Sacerdotale*. In Soh. Sect. Zav, dicitur, hoc nomen referri ad Malchuth, quando unitur cum Tiphereth, & elevatur per Cheſed, quæ influit per Sacerdotes. Pard. Tr. 23. c. 13.

מ״ן Eſt abbreviatura vocum מיים נוקבים *Aquæ fœmininæ*; quo termino denotatur ſemen ſeu principium fœmininum vel paſſivum circa generationem ſeu productionem alicujus rei vel conceptus. Et his opponitur terminus מים דכורים *Aquæ maſculinæ*; quo denotatur ſemen ſeu principium maſculinum ſeu activum. Vid. נקודים 8. נפל 2. Vide de Manna Sohar Beſchallach c. 92. Balak 96, 384. Ki Tiſſa 84, 335.

מנוחה *Quies*. A R. Moſcheh refertur ad Jeſod, quo & Noach refertur. Mihi videtur pertinere ad Binah, ob Jubilæi notionem, ubi quieſcunt omnes quietes ſeptennales, unde eadem quoque dicitur Sabbathum magnum. Pardes Tr. 23. c. 13.

מנורה *Candelabrum*, eſt Schechinah, quatenus ſeptem Sephiræ ſuperiores ceu totidem infundibula in Ipſam influunt, vel quatenus influxum accipit à Chochmah per Cheſed; unde Candelabrum ſtabat verſus meridiem; quo & referuntur Chochmah & Cheſed. Sic in Tikkunim. Alibi Candelabrum vocatur Metatron, nempe Vaſculum, in quo ellychnium, ſit Schechinah; oleum, influxus à Jeſod; Lux autem Tiphereth. Pard. l. c. Vid. Soh. Bo 19, 76. Trumah 59, 235. 71, 281. Pinchas 119, 473.

מנחה *Oblatio*. In Raja M. Malchuth exiſtens inter duo brachia vocatur oblatio nova Lev. 23, 16. Num. 28, 26. Sed

oratio Mincha, quæ eſt pomeridiana ad claſſem Gebhurah ſpectat; unde Majores noſtri dixerunt, quod Jizchak diſpoſuerit eandem. Pard. ib. Vid. Sohar Schemoth 36. Jethro 40, 158. Trumah 277, Naſo 59, 233. Pinchas 115, 459.

מסגרת *Clauſura, Tania*, Ex. 25, 27. In Sohar S. Breſch. dicitur eſſe Binah. Pard. l. c.

מסך *Velum, operimentum.* 1. Alibi dictum cauſam *fractorum vaſorum* hanc fuiſſe: quod lux afflueret non mediantibus *velis* vel *tegumentis:* ex quo lumina eorumque vis nimis erat intenſa ut *vaſa* eadem non poſſent ſupportare. Poſt factam autem *reſtaurationem* & *conformationem* lux accedit diminutior, interpoſitis quaſi *velis* quibuſdam & *operimentis*, per quæ cum tranſit lux illa, *vaſa* inferiora eandem ſuſcipere poſſunt. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Injan Ibbur ham Muchin. Vid. נוקבה 7.

מספר הימים *Numerus dierum*; In Tikk. refertur ad Malchuth; quia ſicut numerus terminat & manifeſtat numeratum, ita Illa manifeſtat dies ſupernos. Pard. l. c.

מעון *Habitaculum*, juxta R. Moſcheh eſt Cheſed, è Deut. 33, 27. ubi Kedem refertur ad Chochmah. Idemque ipſam quoque Chochmam, imò & Malchuth, ſicut alii Coronam ita appellant. Pard. l. c.

מעיין *Fons.* Binah vocatur *Fons hortorum.* Cant. 4, 15. Horti enim ſunt Sephiræ inſequentes; Scaturigo fontis autem eſt Chochmah. Sed Kether vocatur *Fons obſignatus* Cant. 4, 11. Vel ſi omnes tres ſupernæ dicuntur *fons*, primum punctum Scaturiens erit Kether; fiſtula aquam effundens, Chochmah; & fons ipſe & aquarum effluxus ad exteriora eſt Binah; quæ hortos irrigat. Si autem Malchuth fontis nomine vocatur, id tunc fit, quando Tiphereth quamplurimum Influentiæ in Ipſam immittit, quo in caſu Ipſe eſt Scatebra; Jeſod fiſtula ſeu canalis; & Malchuth fons. Pard. l. c.

מעייני הישועה *Fontes Salvationis* ſeu *Salutis.* Jeſch. 12, 3.

In

In Sohar S. Balak ita vocantur Chochmah & Binah, quia ab his ortum habet libertas & ereptio. Sic quoque appellantur Nezach & Hod, forte, quia liberationem à Cheſed hauriunt, quæ ibidem ſuum habet fundamentum. Cheſed autem eandem à Binah accipit; atque ſic transmittitur in ששון Gaudium, quod eſt Jeſod in loco Jeſch. 12, 3. Pard. l. c.

מעלה vide ראש אצילות.

מעל השמים *Super Supercœleſtia.* In Sohar, Vajikra, per *cœlum* intelligitur Tiphereth; per *Supercœleſtia* gradûs Gedulah & Gebhurah; Super hæc Supercœleſtia autem Binah. Pardes l. c.

מעמקים *Profunditates.* Pſ. 130, 1. juxta R. Moſcheh ita vocantur Chochmah & Kether. In Sohar autem ſæpe hoc Nomine Chochmah intelligitur. Pard.

מערב *Occidens*, eſt Malchuth; quia ibi Sol in domum ſuam divertit. Item, quia Oriens eſt Tiphereth, cui opponitur occidens, uxor, quæ è regione ejus Gen. 2, 18. Vel, quia juxta ſignificationem vocis מערב in Ipſa *commiſcetur* omnis Influentia. Item, quia ibidem Lucis defectus eſt. Pard.

מערכות *Ordinatio, diſpoſitio.* In Raja M. ita vocatur Binah, quia in eâ diſponuntur Havajoth, tanquam in muliere prægnante, & ab eâ progignuntur. Eandem ob cauſam hoc Nomen etiam ad Malchuth referri poteſt, quæ etiam manifeſtat Havajoth à Tiphereth prodeuntes. Pard.

מערת המכפלה *Spelunca duplex.* Vid. Sohar Schlachlecha 75, 311.

מעשה *Opus.* A R. Schimeone b. J. ita ſemper vocatur Binah, ſicut Chochmah מחשבה *Cogitatio, intentio.* Hæc enim ab opere manifeſtatur, & perficitur, & ſic Binah perficit Havajoth à Chochmah productas. Conf. Soh. Sect. Pekude ad locum Exod. 36, 4. *Sapientes, facientes, &c.* Pard.

מעשה מרכבה *Opus Vehiculi.* In Tikk. ſic vocatur Metatron,

quaſi רכב מה Currus ה״ Mah; Mah autem eſt Malchuth. Vid. Soh. Vajera 65, 260. Bammidbar 58, 232.

מעשה בראשית *Opus Principii* eſt Malchuth, vel quia Ipſa Opus omnium Operum Principii; vel quia Ipſa eſt Thronus Chochmah, quæ vocatur Breſchith. Pard.

מעשר *Decima.* Eſt Malchuth, vid. Soh. Lechlecha ad Gen. 14, 20. Ipſa enim eſt decima in Aziluthica Decade. At Decima Decimæ ſic exponitur in Tikkunim: quod, ſicut Decima denotet unionem cum Levita, i. e. Gebhurah; ſic Decimæ decima ſit unio cum Sacerdote, i. e. Cheſed. Cheſed enim ſe habet ut unum, tanquam Decima decimæ, ad inſtar centri; extenditque ſe ad Gebhurah, quæ, ſi Cheſed nucleum repræſentat, corticis notionem habet, cujus cortex iterum ſit Tiphereth. Si igitur Tiphereth eſt centum quaſi rami à decem: quæ ſit Gebhurah, Levita; Cheſed erit unum, & decima decimæ. Pardes l. c. Vide Sohar Breſchith 11, 42. Trumah 65, 259. Pekude 101, 402. ſ. Korach 85, 340. Miſchpatim 53, 212. ſ.

מפרע *Retrorſum.* Pertinet ad notionem אחורים. Ita ut ſi quid in ſcriptura retrogradum obſervet ordinem, ex iſto capite explicationem ſortiatur. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Hannekud.

מצבה *Statua*, in Sohar, Chaje Sarah, ad Gen. 28, 22. ita vocatur Malchuth, quatenus unita eſt cum Tiphereth. Pard. l.c Vide Soh. Vajiſchlach 99, 398.

מצה פרוסה *Azymum fractum*, Paſchale, eſt Malchuth, quatenus fermento caret, & jam purificata eſt pro marito ſuo. Dicitur autem fracta, quia nondum eſt in copula; ubi demum ſuppletur ruptura ejus. Imò quamvis non addatur mentio fractionis, Azyma tamen etiam per ſe ſunt *panis afflictionis*, Deut. 16, 3. Vid. Sohar Vajeze. Et in Tikkunim dicitur, quod Azymum ſit הֹ; cum autem fractum & fruſtum eſt, הּ. Pard. vid. Soh. Vajeze 91, 364. Trumah 71, 282. Tezavveh 80, 317. 319. 320.

320. Vajikra 5, 19. Vajechi 120,476. Pinchas 114,452, 117, 466, ſ. Bo. 18, 70. Achare 31, 124. Æmor 46,183.

מצוה *Præceptum*, ſic vocatur Malchuth, quando unita eſt cum marito, quia ו ſuperadditur ad vocem מצה. Hinc מצוה Præceptum, fundamentum ſuum habet in Lege, (Tiphereth,) quæ proinde combinanda, & non ſeparanda ſunt. Deinde in מצוה latet Tetragrammaton; nam מצ per אתבש ſunt יה. Et hunc pertinet appellatio מצות המלך Præceptum Regis 2. Reg. 18, 36. 2. Par. 8, 15. Nechem. 11, 23. *Præceptum Regis mundi, &c.* ubi intelligitur Tiphereth. Pardes l.c. Vide Sohar Schemini 18,70.

מצולות ים *Profunda maris*, ſunt Samaël & uxor ejus, quia ſunt ſub mari ſuperno, i.e. Malchuth. Imo omnes Klippoth, eandem ob cauſam ſic vocantur, in Tikkun. & Sohar. Pard. v. Soh. Tezavveh 81, 323. Achare 29, 114. Balak 91,364.

מצח *Frons*. In ſpecie *Frons* Adam Kadmon. 1. Notio Nominis Tetragrammatici מה Alephati prodibat è *Fronte Adam Kadmon*. Sicut autem Tranſpiratio ex *Auribus* prodiens minor erat, quam Exſpiratio *Naſi*; & iſta minor *Oris halitu*; (in quibus omnibus tamen Notio הבל ſeu *Halitus* & *Taamim* locum habet; quæ in *oculis* ceſſat, quibus competit attributum הסתכלות *Intuitus* & *Nekudoth*. Ita lux Nominis מה Novi è *fronte* prodeuntis, minima eſt & ultima omnium; eique nec *Halitus*, nec *Intuitus* competit, ſed notio tantum הארה ſeu fulgoris.

2. Et hoc ipſum eſt, quod toties in Idra magna & parva occurrit, nempe: *Cum detegitur Frons, &c.* Huic enim non tribuitur niſi ſola fulgoris manifeſtatio. Item huc pertinet quod toties in Sohar repetitur: Cum aſcenderet ipſi in mentem, ſeu cum eſſet beneplacitum ejus, condere mundum, &c. *Frons* enim & Beneplacitum unum idemque involvunt myſterium; & hinc prodiit Lux מה nova, per quam *reſtauratus* eſt totus mundus Aziluth.

3. Sicut

3. Sicut ergò notio ע״ב reperitur in *Capite Adam Kadmon*, eſtque ipſi *Cerebri* loco; ſituati interiùs, *frontem* verſus; ita facta eſt maritalis quaſi *copula* iſtius ע״ב cum Taamim ס״ג, quæ eſt *Aurium*, *Naſi* & *oris* notio, *cerebro* paulò inferior circa extremum *capitis*. Atque ſic ex nimia lucis copiâ ex hôc *congreſſu* propagatâ, Lux nova è *fronte* prodiit, quod eſt nomen מ״ה: Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Attik. Vid. מ״ה. מנחא מלוי. 2. Vide etiam de *Fronte* S. Naſo 65, 256.

מצפץ Eſt *Tetragrammaton*, per transmutationem literarum ex Alphabetho אתבש vid. Soh. Breſchith 28, 109. Ki Teze 136, 543.

מקדש *Sanctuarium* in Tikk. ad Lev. 19, 30, & 26, 2. refertur ad Tiphereth & Jeſod. Pard. vid. Sohar Beſchallach 27, 105.

מקוה *Receptaculum aquarum* eſt Malchuth, quando plena eſt influxu. Item Tiphereth è ſenſu, Jer. 14, 8. c. 17, 13. vel Jeſod, vid. Soh. Breſchith ad Jer. 17, 13. Pard.

מקום *Locus*, eſt Tiphereth; quia Tetragrammati quadratura, i.e. denarius decies, quinarius quinquies, & ſenarius ſexies ſumti, aſſurgunt ad numerum מקום. Tikk. Ratio, quia eſt Locus mundi, & portat totum mundum, i.e. ſex extremitates. Sed R. Moſcheh dicit Coronam eſſe totius mundi Locum. Pard.

מקום העצה *Locus conſilii*. Nezach & Hod vocantur Locus Conſilii in Curia ſuperna, è Jeſch. 14, 27. Cum enim Dominus aliquid decernere vult in Conſiſtorio ſupremo, primò conſultat in duobus his metris, vid. Jeſch. 14, 26. 27. Quamvis enim initium Conſilii ſit in Binah, in Nezach & Hod tamen ejuſdem conſummatio eſt. Conf. Jeſch. 40, 14. Pr. 8, 14. Jeſch. 9, 6. ubi per פלא Chochmah intelligitur, juxta Librum Jezirah, in pr. per יועץ Binah; per אל Gedulah; per גבור Gebhurah; per אבי־עד Tiphereth; per שר שלום Jeſod in quo involvuntur Nezach & Hod. Synedrium enim magnum ſupernum eſt in Gebhurah; & cum aliquid decernendum eſt ſuper hac

vel

vel illâ creatura, conſilium initur in Binah, quæ Gebhurâ eſt ſuperior; & in Nezach & Hod, quæ infra Eandem; quod exhibent in locis allegatis voculæ בִּינָה, & מִי, & צבאות יי item phraſis *reſcindendi*, Reſciſſio enim votorum eſt in Binah; ut & vota ipſa. Prophetæ igitur, & Juſti, quia ſciebant magnum hoc ſecretum, reſcindebant omnia decreta in Synedrio Summo promulganda, juxta 2. Schmu. 23, 3. ubi quaſi ſic dicit Deus: *Ego Dominor in hominem*; quis autem dominatur in me? Juſtus: quia Ego decerno, & iſte reſcindit. Conf. Ex. 32, 11. ubi vox ויחל habet ſignificationem *incipiendi*; Intentio enim Moſis aſcendebat uſque ad locum ubi reſcindi poſſunt decreta, i.e. Binah, ubi eſt initium ſeptem Sephirarum. Hinc Majores noſtri, cum de reſciſſione decretorum loquuntur, allegant locum Deut. 4, 7. Rectè igitur dicitur Jeſchai. 14, 27. *Dominus exercituum conſultavit* cum Synedrio magno ſuperno, ut decretum fieret & ſubſignaretur; ſed Binah, quæ eſt locus *Converſionis*, illud reſcindere poteſt; ut ſupra dictum, de Votis: adde Jeſch. 40, 14. quaſi diceretur: cum מִי נֹו׳ conſilium habuit & produxit Binam, & creavit mundum, atque h. e. יבינהו. Quamvis igitur ſigillo confirmatum ſit decretum ſupernum; Iiſraëlitæ tamen illud irritum reddere poſſunt pœnitentia; quæ vocatur מִי; Et hinc Jeſch. 14, 27. ob notionem תשובה reperitur vox ישיבנה quia ille Mi retrahere poteſt manum Domini extenſam, quippe quæ influxum accipit à Gradu מִי. Huc refer Jeſch. 40, 26. ubi notentur verba מִי ברא אלה. Nam אלהים inferior, cui Nomen יָם, creavit mundum, virtute יי אלהים ſuperni, ſeu Binah, cui Nomen מִי. Conſideretur etiam vox שוב Exod. 32, 12. ob hunc locum, qui תשובה dicitur: & Lev. 25, 13. Hinc quoque intelligi poteſt mirum illud, quod in L. Jezirah dicitur, & aliàs à Sapp. noſtris, *Conſilium conſummari in renibus*, unde iſtuc refertur eruditio.

Hoc inſuper tenendum, quod in Palatiis Nezach & Hod, quæ vocantur צבאות יי Angelus quidam adſit, qui præfectu-

ram habet in omnia decreta judicialia, prodeuntia è Synedrio magno contra omnes mundi incolas; cui duo ſcribæ ſubſunt: antequam autem executioni mandantur decreta illa in mundo, Præfectus iſte poteſtatem habet eadem reſcindendi, vel corrigendi; prout ille, contra quem decernitur, pœnitentiam egerit: & prout miſerationes deſcenderint è loco מי, qui iſta reducere poteſt; unde תשובה dicitur.

In his Palatiis deinde adhuc alius Præfectus eſt, ſub imperio Tetragrammati, qui præeſt gazophylaciis & reconditoriis & præpoſitis aliis, qui ſuſcipere tenentur omnes Animas illorum, qui occiſi ſunt à Synedrio. Et ſic quoque qui occiſi ſunt à Regno, ſive à Gentibus, his in locis aſſervantur.

Sunt & eorundem Palatiorum alia quædam loca recondita, quæ vocantur כוס תנחומים *Calix conſolationum*, à quibus Dominus ſolamen demittit in omnes lugentes & afflictos; aliosque qui conſolatione digni ſunt. Sicut & reconditoria ſunt, quæ vocantur כוס התרעלה *Calix horroris*; unde ultionem Deus demittit in eos, qui coram eo non ambulant decenter, & indignos ſe exhibent.

In quibuſdam horum Palatiorum locis etiam Repoſitoria ſunt plurimis pretioſis amictibus repleta, quibus veſtiuntur Animæ puræ. Cum enim ante conſpectum Domini benedicti admittuntur Animæ, ſingulæ, prout dignæ fuerint, veſtibus quibuſdam hoc in loco exornantur.

Porrò in iſtis quoque Palatiis loca quædam ſunt, quibus applicantur omnes Sapientiæ cultores, ut illuc ingreſſi intimiora aſſequantur & occulta ſuperna, Viſionesque & apparitiones atque ſomnia. Et his reconditoriis annexus fuit *Daniel* vir deſideriorum, juxta Dan. 1, 17. inque his vidit omnes apparitiones & ſpecula & magna negotia & interpretationes, de quibus in Libro ejus. Et complura alia magna & terribilia in Palatiis graduum Nezach & Hod, reperiuntur, de quibus alibi. Sch. Orah ſub Nezach & Hod poſt מקור הרצון, ubi deinde ſequitur Nezach.

צמצום מקום פנוי *Locus Vacuus.* Vide infra Parte II. p. 32. it. & חלל.

מקור *Scaturigo.* Refertur ad Kether, cui etiam tribuitur Nomen מקור מים חיים *Scaturigo aquarum viventium*, quæ eſt influentia; & מקור הברכות, *Scaturigo benedictionum*, & מקור החיים *Scaturigo Vitæ.* Quæ omnia tamen etiam referuntur ad Chochmah, & quandoque ad Binah & Jeſod: idque ob allegoriam de Fonte, vide מעין. Vid. Soh. S. Zav, de Binah. In Tikkunim autem etiam Malchuth unita cum Kether vocatur מקור מים חיים, quatenus nimirum, quod affluxit, iterum emittit. Pard.

מקור החיים *Scaturigo Vitæ.* In Schaare Orah ſub Nomine 8. poſt שכינה עילאה ad hunc tit. pertinent ſeqq. Binah vocatur Scaturigo Vitæ, quia à mundo miſerationum influxum vitæ derivat in omnia Entia. Et ſic Tiphereth vocatur *Arbor Vitæ*, quia vitam à Scaturigine ſumma in ſe admittit. Hæc eſt Arbor illa vitæ in horti medio conſtituta, nempe Linea media, quæ vitam immittit in Jeſod, cui propterea Nomen El-chai, & Elohim Chajim, *Dei vivi.* Et quia Malchuth influxum Vitæ accipit à Scaturigine Vitæ, per Arborem Vitæ, mediante Deo vivo, hinc & Ipſa vocatur *Terra Vitæ* Pſalm. 116, 9. Deut. 30, 15. Hæc ibi, & ſequitur כפורים.

מקור מים חיים *Scaturigo aquarum viventium.* In Schaare Orah ſub El-chai poſt El-Schaddai huc pertinent ſqq. Jeſod aliquando vocatur *Scaturigo aquarum viventium*, quia Aquæ iſtæ ſcaturiunt ex Eden ſuperiore, è Scaturigine quæ vocatur Æn-Soph, unde vita promanat in omne quod vivit. Et vocatur Scaturigo vitæ, quia dantur & aliæ Aquæ malæ, quæ dicuntur Aquæ mortuæ, turbidæ, quæ proveniunt è ſcatebris Aquarum ſuperbarum, qui ſunt putei alieni, in quibus varia aquarum malarum genera, & è quibus profluunt Aquæ amaræ, & maledictæ. Conf. Jirm. 2, 13. c. 17, 13. Vocatur autem Scaturigo aquarum viventium 1. quia Scaturigo iſta profluit ex

Eden ſuperno, unde Vitam habent omnia viventia, & quando has aquas bibunt, nec eſuriunt, nec ſitiunt, ſemperque vivunt & in æternum perſiſtunt. 2. quia ſicut animal vivum huc illuc movetur, varia peragendo opera; ſic Aquæ hæ agitantur, ſemperque fluunt, ut irrigent valles, agros, vineas, hortos, utque homines varia rerum emolumenta hinc deſumere & operationes ſuas peragere queant. 3. quia ſi quis vitam quærit veram à Domino, hæ Aquæ locum ejus illi oſtendunt. Cum enim homo deambulat ad ripam hujus rivi, nuſpiam deflectens; ipſum flumen tandem ipſum deducet ad locum unde profluit, & ad ſcatebras, unde vita promanat; juxta Num. 21, 19. *Edono, in flumen Dei, & de flumine Dei in Excelſa*, Conf. Deuter. 30, 15. Quicunque enim ad *Dei vivi* gradum ſe applicat, vitam invenit & bonum; & qui contra, contra. Omnia enim per modum oppoſitionum diſpoſita ſunt. Eccl. 7, 15. Hæc ibi, & ſequitur יסוד.

מקל לבנה *Baculus albus*; eſt Tiphereth ſub influxu Cheſed, Soh. Vajeze; ob figuram τῦ Vav, involvitur autem ſignificatio Lucis albæ è Cheſed, quatenus occulta eſt in Chochmah; non Aquarum: Cheſed enim dum manifeſtatur, demum *Aqua* nomen habet, & humorem exhibet. Pard.

מקלות *Baculi*, juxta Soh. Vajeze, ſunt Poteſtates Judicii, quibus homo dirigitur in viam rectam, quæ eſt Tiphereth; linea recta, Pard.

מקנה *Pecus*, in Soh. Lechlecha ad Gen. 13, 2. refertur ad Malchuth è ſenſu Pſ. 104, 25. Pard.

מראה *Viſio, aſpectus.* Sic vocatur Binah, quia repræſentat Sephiras occultas ſuperiores: quam ob rationem etiam Malchuth ſic vocatur; quamvis in Binah repræſentatio magis, in Malchuth minùs ſit ſubtilis; unde hoc in loco melius percipi poteſt. Deinde omnes etiam Sephiræ vocantur מראות Viſiones, repræſentationes, juxta R. Schim. b. J. in Raja Meh. ad Viſiones Jecheskel. quippe ubi decies repetitur vox מראה.

Et

Et vox במראה in Viſione per metatheſin eſt אברהם, 248. Alia autem eſt Viſio *ſomniantis*, alia *vigilantis*: *Illa* fit oculis clauſis, quando pupilla oculi, i.e. Malchuth, & colores tres, i. e. tres Patres non apparent, ſed duæ palpebræ, i.e. Nezach & Hod, claudunt & tegunt eam, & ſeparant eam à marito ejusque unione: *Hæc* oculis apertis, quando Malchuth in unione eſt cum Tiphereth, & colores illuminantur in eâ & apparent. Unde alicubi *Hæc* ad Tiphereth; *Ille* ad Jeſod refertur. Item alia eſt viſio *occulta*, i.e. Binah; & alia *manifeſta*, i.e. Malchuth. Porrò

מראה הנוגה *Viſio ſplendoris*, eſt Binah ex parte Cheſed; nam נוגה ſemper ad dextram ſpectat. Tikk.

מראה הנבואה *Viſio Prophetiæ*, eſt Malchuth ex parte Nezach & Hod.

מראות הצובאות Ex. 38,8. *Specula turmarum*, juxta R. Moſcheh refertur ad Nezach, Hod, quibus tribuitur Nomen Zebaoth, tanquam claſſi Prophetarum, aſcendentium de turma in turmam, eo uſque: quamvis Moſcheh altiùs aſcenderit. Mihi videntur intelligi Nezach & Hod, quatenus influunt in Jeſod, cujus turmæ vocantur Zebaoth. Vel Tiphereth & Malchuth, ut duo ſpecula nitidum & non nitidum, quando ſunt in Zebaoth, i.e. Nezach & Hod. Pard. vid. Soh. Pekude 121,4.

מרה *Fel*; pertinet ad genus pravum, eſtque gladius Angeli mortis, adhærens hepati, quia ejuſdem ſunt naturæ, vid. יותרת.

מרכבה *Currus*, *vehiculum Thronus*, *Sella curulis*. In Raja Meh. Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, vocantur ſella curulis ſuperior; & Nezach, Hod, Jeſod, inferior vel ſecunda. Sed in Tikk. ſuperior dicuntur: Chochmah, Binah, Gedulah, Gebhurah; nempe Gedulah Leo; Gebhurah, Taurus; Binah, Aquila; & Chochmah facies Hominis; qui eſt Homo ſuperior. Aquila autem illa magna dicitur habere ſex alas, quæ ſunt 6. Sephiroth: & homo ſuperior inſidere Aquilæ, Leoni & Bovi. Inferior autem ſella curulis vocantur Nezach, Hod, Jeſod, Leo,

Taurus, Aquila; & Tiphereth facies hominis inſidens iſtis ſuperiùs; Malchuth autem omnium facies comprehendere dicitur. Aliter Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Malchuth vocantur Sella curulis ſuperior, tanquam Leo, &c. ita ut inferior ſit Briah, Thronus nempe quatuor columnas habens: quæ vocantur Mercabha altera, quia ſequioris ſunt naturæ quam Sephiræ ſupernæ. Deinde in Tikkunim etiam Malchuth vocatur Mercabha, quando quaſi veſtita eſt vehiculo, & operatur per Animalia: atque tunc appellatur facies Aquilæ, &c. ſecundum naturam operationis. Pard. vid. Sohar Jethro 37, 142. Pinchas 103, 411.

משה *Moſcheh*, eſt Mercabha ſeu thronus & ſedes gradûs Tiphereth ſub myſterio Daath, quæ eſt occulta notio Tiphereth, quatenus applicatur ad Chochmah, natura ſc. gradûs Tiphereth ſubtilis, quæ ſex extremitates continet conceptu ſubtiliore, & quaſi Anima Tiphereth manifeſtati, in hoc reconditur. Jacob ergò ipſius Tiphereth, & Moſcheh gradûs ejuſdem, ſed ſub notione Daath vehiculum fuit. Tikk. Hinc de ſolo Moſcheh in Tikk. ea dicuntur, quæ ad hominem & tres patres pertinerent, quia ad ipſum referuntur 6. extremitates occultæ. Pard. vid. Soh. Breſchith 29, 115. 36, 144. 41, 161. Jethro 40, 158. Miſchpatim 51, 203. Trumah 71, 282. 77, 308. Vajakhel 97, 385. Mezora 24, 95. Naſo 63, 251. 70, 280. Schlachlecha 77, 305. Chükkath 87, 345. Pinchas 119, 474. Vaæthchannan 129, 513. & משה ואהרן per gematriam æquipollent numeris vocibus אדם הראשון 607.

משבצות זהב *Ocellata aurea*, ſunt Nezach & Hod cum reſpectu Gebhurah. Tikk. Pard.

משוש כל הארץ *Gaudium univerſæ terræ*, Thr. 2, 15. eſt Tiphereth, quatenus ab eo exhilaratur Jeſod & Malchuth. Vid. Soh. Vajikra.

משחית *Perdens*, eſt una de quatuor Poteſtatibus Corticis è Pſ. 78, 38. quæ ſunt משחית *Perdens*; עון Iniquitatis pœna; אף *ira*; & חמה *furor*. P. Soh. Bo 18, 71.

משיח

משיח *Meſsias.* Soh. Lechlecha 59, 235. Vajera 73, 292. Toledoth 82, 328. Vajechi 127, 503. Schemoth 3, 11. ſ. Achare 26, 103. Behaalothecha 73, 291. Balak 91, 361. Pinchas 116, 118. Ki Teze 135, 539. ſ. Æmor 43, 171.

משכון *Pignus*; Malchuth in Tikk. vocatur Pignus Iiſraëlis, propter quod Tiphereth inter eos commoratur. Pard.

משכיל *Erudiens*, eſt Jeſod, informator Davidis, i.e. gradûs Malchuth, ſive David præmittatur aſcendendo Pſ. 32, 1. Sive poſtponatur deſcendendo Pſal. 53, 1. Sed Informator Ethan Eſrachitæ Pſal. 89, 1. eſt Binah; quæ adhæret Chochmæ, cui competit Nomen שכל intellectus; & informat Eſrachitam, i.e. Abrahamum. Ob hujus influxum & Jeſod vocatur Erudiens. Pard.

משכן *Tabernaculum.* Duo ſunt tabernacula, ſuperius, Binah; & inferius Malchuth: Tikk. de quibus Pſ. 132, 5. Tiphereth enim inter duo hæc degit, quorum Symbola ſunt Tentoria Leah & Rachel. Et

משכן העדות *Tabernaculum Teſtimonii*, eſt Malchuth, quæ eſt locus teſtimonii, i.e. Unionis graduum Tiphereth & Jeſod. Illa tamen non vocatur Tabernaculum, niſi cum Tiphereth in Ipſa eſt. Pard. Soh. Trumah 64. 254. Vajakhel 86.

משלם גמול *Retribuens*, eſt Gebhurah, quæ æquali utitur retributione, menſuram reddens pro menſura. Et quia in Gebhura tres ſunt gradus, primus ad Cheſed, ultimus ad interitum inclinans, hoc nomine reſpicitur medius, qui eſt æqualis diſtributionis. Quò etiam reſpicit vox תשלומין *Retributiones, compenſationes.* Pard.

משנה *Secunda* eſt Malchuth, quatenus reperitur in Briah, tanquam ſecunda à Regina, vel ſub notione He, quod ſecundum eſt à Jod. Vel quia eſt ſecunda à Rege Tiphereth. Pard.

משפט *Judicium, Æquitatis.* Eſt Tiphereth, quatenus ſuctionem habet à Din ſeu Rigore Gebhuratico, cui tamen tantundem miſerationum inſit, ut exactiſſimè obſervetur medium

dium. Fundamentum ergò habet in Binah, reſpectu Rigoris, & ſuctionem habet à Chochmah, reſpectu miſerationum. Soh. Pekude 116,462. Schemini 18, Kedoſchim 39, 156. Achare, &c.

In Schaare Orah ſub Nomine 5. poſt נורא huc pertinent ſequentia. Tiphereth vocatur משפט *Judicium æquitatis.* Nam Tetragrammaton eſt Judex omnium mundi incolarum, à cujus dextra & ſiniſtra turmæ Benignitatis conſiſtunt & Rigoris, Ipſe autem Dominus in medio ſedet ſub proprietate Rachamim ſeu dilectionum, quæ & Benignitatem continet & ſeveritatem. Ubicunque igitur phraſis משפט occurrit, ita ut Tetragrammati mentio haud procul abſit; ut Jeſch. 3, 14. vel Nomen Elohim adhibeatur ut Deut. 4, 17. ibi ſemper judicii conſummatio denotatur. Hoc tamen in genere notetur, quod vox Miſchpat nunquá rigorem omnimodum ſignificet. Quandocunque enim Tetragrammaton mundum judicat, tunc creaturæ judicantur per Rachamim ſeu dilectiones, quæ vocantur Miſchpat, & non per rigorem aſperum. Sed cum Adonai, quod eſt ſynedrium inferius, ſolum judicat creaturas, tunc eaſdem abſumit, & ſeveritate aſperrimâ plectit, non ulla miſeratione admixtâ. Synedrium Tetragrammati igitur vocatur Miſchpat; ſed Synedrium Adonai vocatur Zedek; hinc rigoroſè judicat, quia nihil continet miſericordiæ, niſi aliqua in Ipſum influat è Tetragrammato: cum nihil habeat Luminis ex ſe, niſi aliquid à Tiphereth accipiat. Si autem quæras, quando Tetragrammaton, & quando Adonai judicium exerceant? Recordare, quod tria ſint Nomina, Ehjeh, quod non niſi Rachamim & dilectio; Tetragrammaton, ſeveritatem & benignitatem & dilectionem continens; & Adonai, quod merus rigor. Quicquid autem boni & influentiæ deſcendit in Adonai, id procedit è Tetragrammato, atque tunc Nomen Adonai repletur omni bono & benedictione, & influxu, & vita & eudociâ. Cum igitur creaturæ aliquantum peccant, nec adhuc merentur, ut canales

canales à Tetragrammato in Adonai decurrentes præſcindantur; tunc Adonai adhæret Gradui Rachamim ſeu dilectionis; nec ullatenus creaturas dijudicat; ſed Tetragrammaton ſolum judicium exercet per Miſchpat, id eſt, judicium Æquitatis; & per Cheſed & Rachamim, benigne & commiſerando. Sed cum homines majoribus delictis implicantur & omnimoda impuritate ſe polluunt, tunc cauſa ſunt, ut omnes canales ſupradicti tollantur, unde Nomen Adonai fit aridum & omni dilectione privatur. Cumque eidem committantur Negotia, ad corrigendas corruptelas, Illud, quia ſolum eſt, à Dilectione ſeparatum, influxum accipit à ſiniſtro latere, & ſolum judicat creaturas rigore omnimodo, atque præduro; unde in mundo excitat bella graviſſima & morbos peſſimos, atque mortes, peſtemque & famem & captivitatem, donec conſummetur judicium. Væ tunc creaturis illis, in quas hoc judicium irruit, quia tunc nulla eſt commiſeratio, donec Nomen Adonai omnia in ſe commiſſa peccata ſufficienter puniverit. Atque tunc ſimul accelerantur pœnæ, ut mox reſtituatur, quod corruperunt creaturæ, & Tetragrammaton, tunc ab Ipſo ſeparatum, citò rurſus ad Ipſum applicetur. Hæc ſunt duo Synedria illa Miſchpat & Zedek, quæ cum ambo concurrunt ad judicium, tunc Miſchpat ſeu judicium æquitatis experiuntur creaturæ, ſed mitiori modo & blandiùs: conf. Pſ. 97, 2. Jeſch. 1, 21. cum nempe Jeruſchalaim plena erat juſtitiâ, tunc judicabatur cum commiſeratione, quando enim Zedek repletur à Miſchpat, influxus optimus ſuperabundat & judicatur partim commiſerando, partim condonando Dan. 9, 9. Et huc etiam pertinent loca Deut. 16, 20. & ℣. 18. Et huc pertinet illud Majorum: David antequam peccaſſet non verebatur ad proprietatem Zedek ſeſe applicare Pſ. 17, 15. ſed poſt peccatum etiam judicium Miſchpat metuebat, quod tamen eſt Rachamim & cum amore, Pſal. 143, 2. Quid autem illud eſt, quod Moſcheh dicit Ex. 34, 9. *Vadat Adonai, &c?* Scito; quod omnes Principes mundi à Sy-

nedriis Principum ſupernorum judicio rigoroſo judicentur, ita ut nihil ipſis remittatur. Quando enim executio demandata eſt miniſtro cuidam, ibi commiſerationi haut eſt locus; quia miniſter nec immutare aliquid poteſt, nec perdonare. Ipſe autem Rex jus aggratiandi habet, quamvis graviſſimè quis in Ipſum deliquerit. Dominus igitur ad Moſen dixerat Ex. 23, 20. *Ecce Ego mitto angelum, &c.* Iſte non habebat facultatem condonandi. Moſes autem Ipſius Domini præſentiam efflagitabat. Ex. 33, 16. & Ex. 34, 9. quia Ipſe erat Rex, in cujus manu eſſet remittere peccata: Quod etiam obtinebat per fœdus de quo ℣. 10. Iiſraëlitis ergò ſemper obtingit gratia à Nomine Adonai, quamvis indecentiùs agant: juxta Dan. 9, 19. Plurimi autem juſti Metrum Adonai, ſi ſolum in ipſos irrueret, admodum metuerunt, unde miſericordiam & benignitatem in Illud derivare ſtuduerunt à Corona ſummâ, & cæteris Nominibus amoroſis, ut reperimus Pſ. 86, 15. 16. Quam artem etiam calluerunt Sapientes Tannæi & Amoræi, unde, reſtitutis canalibus in Nomen Adonai, fecerunt, quod libuit. Et huc pertinet locus Pſ. 91, 14. Quicquid ergò dictum eſt de Zedek, quod rigoroſo puniat judicio, id de cæteris gentibus intelligendum: cum enim Iſraëlitas judicat, tunc ad inſtar matris agit, miſericordia tactæ erga filium ſuum; & cum exequitur, blandius agit, ne aboleantur. Deut. 32, 11. Et nihilominus judicia hæc illorum neutiquam tamen aſſimilari poſſunt cum iis, quæ fiunt, cum Miſchpat & Zedek unita ſunt; quia tunc Rachamim ſeu Dilectio prævalet. Hæc ibi: & ſequitur אתה.

משקוף *Superliminare.* Exod. 12, 7. ad Jeſod refertur à R. Moſcheh: ob ſanguinem fœderis. Aliquando enim Jeſod elevatur ſuper Nezach & Hod, tanquam Poſtes. Pard.

מתוק *Dulce*; refertur ad Malchuth exiſtente ſub Gebhurah, ob naturam mellis. Vel è loco Cant. 2, 6. ubi innuitur dulcedo à judicio proveniens. Pard.

מתן התורה *Datio Legis:* Juxta R. Moſcheh refertur ad Binah,

nah, ob diem 50. Juxta R. Schimeon b. J. autem ad Jeſod, quia per hunc gradum data eſt Lex & unitio fit cum cœtu Iiſraël. Alibi etiam ad Tiphereth refertur. Pard.

מתנה טובה *Donum bonum*, eſt Malchuth; quatenus in ſupernis eſt ſub myſterio Jod, in Chochmah. Boni autem notio, illuminationem infert ad ſenſum loci, Ex. 30, 7. Pard.

מתנים *Lumbi*, eorumque pars ſuperior, ubi cinctura eſt; eſtque myſterium unionis Tiphereth & Malchuth, quæ velut cingulum aptatur lumbis viri, ad procurandum robur ejus, quæ eſt notio Gebhurah. Sed חלצים eſt lumborum pars inferior. Sunt igitur מתנים Nezach & Hod, quibus aliquando à Cheſed, aliquando à Gebhurah participatio eſt. Et ſummitas quidem in מתנים ad Nezach, depreſſior autem ſitus ad Hod pertinet. Sic R. Schimeon b. J. ad Jechesk. 1, 27. Pard.

נ

נ *Nun.*

JUxta Librum Temunah figura literæ Nun ad Binah refertur, ob portam quinquageſimam; quæ operatur per Malchuth; unde dominatur ſub horâ Lunæ. Alius Nun refert ad Tiphereth, qui ſi influxum demittit, eſt Nun *oblongum*; ſi retrahit, *curvatum*. Alius eandem literam ad Malchuth refert, quæ cum influxum accipit, eſt *curvata*, & ulterius largiri poteſt: cum verò quaſi adſtat, ut à marito accipiat & eundem honorat, *oblonga* eſt. Alius ob ſignificationem piſcis, Nun rectum refert ad Jeſod, qui eſt Leviathan ſerpens rectiformis: curvum verò ad Malchuth. In Sohar Sect. Achare Nun curvum refertur ad Malchuth in qua Jeſod, quia habet Vav parvum: & Nun oblongum ad Tiphereth ob Vav majuſculum; hoc enim influente in matronam, iſta erigitur. Sic S. Behaalothecha Nun curvum dicitur fœmina; ſed rectum fœmina & mas ſimul; cum nempe Tiphereth eſt ſuper Malchuth. Pard. Tract. 27. c. 17. Vid. Soh. Trumah 67, 265. ſ. Behaalothecha 74, 295. 74, 294.

Tezavvch 79, 316. Achare 30, 119. Naſo 65, 256. Vajelech 139. 555.

נאמן *Firmum, Fidum, ſtabile*; refertur ad Jeſod, quatenus influxum ab אמת i.e. Tiphereth demittit in Malchuth, quæ dicitur אמונה; Ipſe autem hic gradus firmus eſt inter Illum & Illam, ut natura ſeminis ſubtiliſſima è ſupernis demiſſa non dimoveatur. Pard.

נאוה *Pulchrum*; ad Malchuth refertur, quando ornatum accepit à maſculo: ita ut per Nun denotetur Malchuth, per אה, cujus numerus eſt ו, Tiphereth, quæ ſunt ornamenta ejus. Pard.

נבואה *Prophetia*, eſt Malchuth, quatenus in ipſam influunt Nezach & Hod, qùibus Prophetarum nomen tribuitur. Propheta ergò vaticinatur per Malchuth, & hanc ejuſdem notionem, quæ vocatur Prophetia. Pard. Soh. Vajeze 87, 346. Jethro 37, 144.

נביאי האמת *Prophetæ veritatis*, נביאי קשוט idem: ſunt Nezach & Hod; qui Gradus, quando tantum prophetizant, i. e. influunt, Prophetæ ſimpliciter appellantur: cum autem ſupra ſeſe accipiunt Veritatem, i. e. Tiphereth, tunc dicuntur *Prophetæ* Emeth, *veritatis*. Raja Meh.

נבאים *Prophetæ*. Geminæ ſunt dimenſiones (tertia nim. & quarta decadis Sephirothicæ, ab imis aſcendendo) unde vaticinandi oracula ſinguli Prophetarum nanciſcuntur, ſecundum varias cujusque vires, variosque progreſſus: Solus autem Moſes ut acciperet Legem, ſupra hunc locum aſcendit, ejusque prophetia per viſionem fuit, & non per ænigmata. Hinc in reliquorum Prophetarum vaticiniis hæc phraſis occurrit: *Sic dicit* צבאות יי *Dominus exercituum*; cum in Prophetia Moſis nulla *Domini Zebaoth* fiat mentio, eò quod prophetia ejus ſublimior eſſet hoc loco. In reliquorum ergò Prophetarum vaticinatione deprehendimus quatuor Sephiras inferiores, quæ ſunt Adonai, El-chai, & צבאות יי, quæ omnes continentur in ver-

verbis illis: *Sic dicit Dominus Zebaoth.* Omnium tamen Prophetarum prophetia, etiam Moſe incluſo, originem habuit è Tetragrammato; Nec exiſtimandum reliquos ſolius angeli ductu prophetiæ munera attigiſſe; ſed hæc eſt differentia; quod Moſes in prophetia ſua (immediatè) applicitus fuerit ad Tetragrammaton, quod eſt ſpeculum fulgidum, & Sephiris ſuperioribus: Reliqui autem non immediatè cum Tetragrammato fuerint uniti, ſed mediantibus Sephiris inferioribus, quæ ſunt Adonai, El-chai, & אלהים צבאות יי, i.e. Malchuth, Jeſod, Nezach & Hod: Adonai autem vocatur ſpeculum non fulgidum, & in hoc viderunt Prophetæ per ſimilitudinem, juxta Hoſch. 12, 11. Jeſch. 10, 24, &c. locutus enim eſt ad Ipſos Dominus per *ſpecula Zebaoth ſeu turmarum, quæ congregatæ ſunt ad oſtium, &c.* Ex. 38, 8. *Tabernaculum* autem eſt Adonai. Moſes autem ingrediebatur in ipſum tabernaculum & loquebatur cum Tetragrammato de facie ad faciem. Huc pertinet locus Ex. 6, 3. Schaddai autem eſt Adonai. Sed inquies propheticos radios quandoque per Angelum eluceſcere, ut ſcripturæ dicunt, e.g. Gen. 22, 11. *Et clamavit ad eum angelus Dei de cœlis,* & illud Zachariæ c. 4, 5. *Reſpondensque angelus qui locutus erat in me, &c.* & plura hujuſmodi (ne quid temerè ac impetuosè in hoc cogites) aliàs de his alta Sapientiæ myſteria perpendes. Quod verò in Vajikra rabba, quæ eſt magna gloſſa Levitici cenſent Sapientes: *Et clamavit,* inquiunt, *ad Moſen,* non ſicut ſcribitur de Abraham: *Et clamavit Angelus Dei ad Abraham: Angelus* quidem clamat & *ſermo* loquitur. Sed apud Moſen ait Creator: Ego ipſe ſum qui clamat, ipſe qui loquitur. Hæc illi. quorſum autem hæc vergant, mox explano. Unumquemque Prophetarum ante vaticinii prædictionem præparari ornariq; oportet, quam præviam adaptationem, aut ipſi ſibi, aut Dei angelus miniſtrat; at Moſes ad prophetica oracula ſe idoneum ſemper atque habilem cognovit, ut habetur Num. 9, 8. *State & audiam quid mandabit vobis Deus,* & Num. 7, 89. Hinc ſcito,

quod omnis quidem Prophetia ſit per Nezach & Hod, & ea quæ hinc ſuctionem habent: quod autẽ ſæpe & Angelos locutos reperimus cum Prophetis vel aliis, id aliam habet rationem. Nam & cum Hagar loquebatur Angelus, Geneſ. 21, 17. quæ tamen Prophetiſſa non erat. Sic & Manoach (Jud. 13, 13.) idoneus ſane non erat ut Angelus cum ipſo loqueretur, cum eſſet plebejus idiota, unde ſic extimeſcebat ℣. 22. Sic nec Lot Propheta erat, nec Daniel, & tamen Angeli cum ipſis loquebantur. Prophetæ autem ſuctionem habent à Nezach & Hod; hinc tempore prophetiæ eorum corpora eorum tremebant, donec Mens eorum inclareſceret, atque tunc apti fiebant ad Viſionem Propheticam. Conf. Num. 12, 6. Viſionem enim aliquando, aliquando ſomnia habebant: & quo plura ante ſe haberent vela, & quaſi parietes intergerinos, eò magis quoque in ipſis multiplicabantur parabolæ & ægnigmata; unde Num. 12, 6. & ſomnii fit mentio. Conf. Jirm. 23, 28. Schaare Orah ſub Zebaoth poſt Ezem haſchamaim; ſequiturque מזל.

נגב *Meridies*, eſt Cheſed; gradus Abrahami, Soh. Lechlecha ad Gen. 12, 9. ſed ad partem Gebhurah accedens. Pard. vid. Schlachlecha 76, 303.

נגון *Melodia, muſica*; pertinet ad claſſem Gebhurah. Alibi, ad Binah, quatenus ad Gebhurah accedit. Tikk. ad Pſ. 4, 1. Et ſic Levitæ erant Muſici. Pard.

נגע *Plaga*, ad Cortices ſpectat, eſtque ſuperior, quàm Lilith. Et נגעי בני אדם *Plagæ filiorum hominum*, 2. Schm. 7, 14. ſunt Dæmones, quos genuit Adam per 130. annos, qui homines ad laſciviam ſeducunt, & pollutiones nocturnas excitant; ſolent autem apparere ſub forma mulierum, quæ capillis carent. Oppoſitum ejus eſt ענג deliciæ. Pard. Soh. Breſchith 44, 176. Pekude 104, 415. 120, 480. Achare 35, 137. Kedoſchim 37, 145. Balak 96, 381. Ekeb 131, 522.

נדיבים *Munifici, Liberales*, ſunt Patres, qui pauperibus, Juſto ſc. & Juſtitiæ dant influxum. Pard.

נדה *Menſtruata*, Soh. Chaje Sarah 76,303. Schemoth 1,3. Schlachlecha 27, 107. Miſchpatim 50, 197. Taſria 19,76. Kedoſchim 37, 145. Pinchas 115,460. Behar 54, 213.

נדר *Votum*; eſt in Binah; per alluſionem נ׳ דר, qu. 50. manſiones. Unde Votum dicitur volare in aëre, i. e. Binah exiſtere ſuper Tiphereth. Pard. & Soh. Vajiſchlach 99, 397. Miſchpatim 52, 205. Pinchas 108,430. 119,474.

נֶהִ״י Eſt abbreviatura vocum / נצח / הוד / יסוד quæ ſunt tres Sephiroth ultimæ in *Seir Anpin*, vel eo quòd huic analogum eſt, de quibus nota ſequentia. Sicut in tota *Aziluth* dimidia *Tiphereth* cum Nezach, Hod, Jeſod ſemper illuminant ſyſtema proximè ſubſequens, ita ut v. g. נֶהִ״י in *Seir Anpin* illuminent *uxorem*; נֶהִ״י *Patris* & *Matris* nec non דא״א *Arich Anpin*, illuminent *Seir Anpin*; נֶהִ״י דע״ק *Attik* illuminent דא״א *Arich*; & נֶהִ״י *Adam Kadmon* דע״ק *Attik*: Sic porrò ſciendum, quod ubicunque producuntur lumina nova ſemper præcedat aliqua *contractio*. Sic enim invenimus in *Arich Anpin* qui *contrahebat* ſua נֶהִ״י ut produceretur ſyſtema ſubſequens. Et ſic etiam eveniebat in *Adam Kadmon* cum producenda eſſent lumina *Nekudika*. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Hannekudim. Vid. נקודים.

נצח הוד eſt נ״ה .22 ניצוצות · ל נוקבה · מ״ב.

נהר *Fluvius*; in Soh. ad Gen. 2,10. hoc nomen refertur ad Chochmah, it. ad Binah; nec non ad Tiphereth, it. ad Jeſod. Binah autem vocatur נהרא דלא פסיק מימוי *fluvius cujus aquæ non deficiunt*, ob continuum influxum in inferiora: item דנגיד ונפיק, *qui manat & ſcaturit*; quo tamen nomine etiam quandoque Jeſod appellatur. Sed נהר abſolutè, eſt Jeſod Soh. Mikkez ad Gen. 41,1. Tiphereth autem aliquando vocatur

נהר דינור *Fluvius igneus*; dum ſuctionem habet à Gebhurah; & è Pſ. 46, 5.

נהר פלגיו *Fluvius rivoſus*; dum ad Cheſed inclinat, ob aquarum copiam: Conf. Pſ. 1,3. c. 119,136. Pr. 5, 16. Jeſch. 32,2. Alibi tamen hæc duo Nomina referuntur ad Jeſod, quatenus

tenus repletur à Tiphereth. Et cum per Tiphereth in Jeſod influunt tres primæ; iſte gradus vocatur נהר כבר *Fluvius Chebar*, Jecheſ. 1,1. ita ut per כּ / כתר; per בּ בינה; per רּ ראשית Principium, ſeu Chochmah intelligatur; vid. Pard. Tr. 9, c. 5. Sed tria hæc nomina, Fluvius *igneus*, *rivoſus*, & *Chebar*, etiam referuntur ad Metatron. Deinde locus Ijob. 20,17. refertur ad Tiphereth; quia tam Gebhuram continet, cujus ſymbolum mel; quam Cheſed, quo butyrum refertur. Tandem omnes ſeptem Sephiroth, ſub reſpectu Cheſed, vocantur ſeptem נהרות fluvii. Item ad Pſ. 93,3. נהרות vocantur Chochmah & Binah, reſpicientes ad Tiphereth. Pard. vid. Soh. Chaje Sarah 75,300. Lechlecha 59,236. Vajiggaſch 115.456. Miſchpatim 55,217. Zav 14, 51. Chukkath 86, 344. Pekude 100, 400. Æmor 47, 188.

נוגה *Splendor.* Malchuth reſpectum habens ad Nezach & Hod vocatur אש נוגה *Ignis ſplendoris*: nempe Ignis reſpectu Hod, inclinantis ad Gebhurah; & ſplendens reſpectu Nezach, inclinantis ad Cheſed & albedinem ejus. Nogah enim eſt Ignis albicans, ut lana munda. In Tikk. autem Binah reſpectum habens ad Cheſed, vocatur Nogah. Unde apparet, quod Nogah ſemper ad dextram ſpectet. Pard.

נוה *Habitaculum*; eſt Malchuth, quia in eâ recipitur Tiphereth. Soh. Achare ad Jirm. 25, 30. Conf. Jeſch. 33, 20. Nam, נ & ה repræſentant Malchuth, & ו in medio, Tiphereth. Pard.

נוזלים *Fluenta*; in Soh. ad Cant. 4, 15. quinque Sephiroth, Gebhurah, Hod, Nezach & Cheſed, & Corpus cum fœdere, quæ pro uno habentur, cum à Libanon, i.e. tribus ſuperioribus influxum deferunt in Malchuth, hoc nomine vocantur. Pard.

נועם ה׳ *Jucunditas Domini*, Pſ. 90,17. eſt influxus proveniens à Kether per Chochmah & Binah, quo hæc vox radicaliter ſpectat; & hinc gradatim defluens in Malchuth: Sohar Schlach-

Schlachlecha. Sed ibid. Toledoth Jizchak, נועם vocatur pulchritudo Jacobi, i. e. influxus ſupernus influens in Tiphereth; quæ eodem recidunt. Conf. & Sect. Mikkez. Pard. & Sohar Vaæra 14, 54. Beſchallach, 26, 101. Trumah 76, Schemoth, &c.

נוקבה *Fæmina, Uxor.* Vid. מֹה. מלוי. נהי. ניצוצות 15.

1. *Fæmina* duplex eſt notio vel quatenus initiò cum *Maſculo* combinata eſt; vel ſecundo quatenus deinde ab illo ſeparata. Et de hac ſecunda notione intelligendum eſt illud quod dicitur filium accipere duas *coronas*, (quæ ſunt *Chaſadim* & *Gebhuroth* Nominis מֹה & nominis בֹן) & deinde tradere Filiæ quando cum illa *copulatur*, *coronam Gebhurarum*. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Attik. Vid. מלוי 4.

2. Hic explicandum venit quæ ſit natura illarum *Fæminarum*, quæ deſcribuntur in *Syſtemate Aziluthico Uxores* nempe *Attik* & *Arich* & ſimiles. Ubi ſciendum, quòd *Fæmina* denotet *Dinin S. Rigores*: ſitque orta è ſecretione in *Regibus* facta. Unde Uxoris notio τῷ *Attik* & *Arich* non deberet tribui, quia hi perfectiſſimo ſignificatu ſunt *Rachamim* ſeu *Miſerationes* ſicut in utraque Idra apparet.

Item ex notione *Maris* & *Fæminæ* reſultat aliqua ſpecies ſeparationis, ita ut illi non poſſit competere perfectæ unitatis denominatio, qualis eſt in *Maſculo* ſolo. Adde quod in multis locis in Sohar & Idra magna Fol. 141. col. 2. dicitur: quod in Adam, de quo ibi ſermo eſt, inceperit natura *Maris* & *Fæminæ*: Quod de *Attik* dici non poteſt. Nec minus pluries invenitur notionem *Maris* & *Fæminæ* priùs non reperiri, quàm in *Patre* & *Matre* & ſubſequenter ut habet Idra minor fol. 290. col. 1. Unde non immeritò quæritur quomodo *Fæminæ* notio etiam in *Attik* & *Arich* reperiatur? nempe contrarium teſtantur loca multa libri Sohar inprimis Sect. Bereſch fol. 22. col. 2. ubi ſic dicitur de *Cauſa omnium Cauſarum*: Scriptura dicit: Videte nunc quod ego ego ſum & non eſt mecum Elohim, &c. Datur

enim unum ſociatum ſicut *Mas* & *Fœmina*, de quo dicitur unum vocavi eum. Sed iſte eſt unus citra computum, & citra ſociationem: Hinc dicitur: & non eſt mecum Elohim. Unde colligitur, quòd reliqua omnia exceptâ unica *Cauſa omnium Cauſarum* in ſe habeant compoſitionem *Maris* & *Fœminæ*: præſertim quia additur & non eſt mecum Elohim, Elohim enim *Rigores* denotat, ſicut & Fœmina.

3. Sciendum ergo totam quidem *Decadem Sephirothicam* partim *Maſculum*, partim *Fœminam* eſſe, cum magna tamen differentia, quæ patebit ex ſeqq. Nempe זון quia in illis eſt notio *Mortis* propriè dicta, ſunt *Mas* & *Fœmina* propriiſſimè loquendo, *Perſonis* à ſe invicem diviſis. Sicubi autem aliquando reperitur illos eſſe conjunctos; id non niſi de eo ſtatu intelligendum, cum ſibi invicem *Terga* opponunt; Ubi uno ſaltim Pariete *Poſteriorum* ambo utuntur, ita ut *Diſſectione* opus ſit ſi debeant ſeparari.

4. Sed אוא in quibus aliqua tantùm *Corruptio* reperta eſt, neutiquam verò *mors* actualis ſicut in זון, in ſe quidem etiam habent notionem *Maris* & *Fœminæ*, ſub notione duarum *Perſonarum* ſicut in זון dictum eſt: ſed in iſtis major invenitur conjunctio, ita ut ſemper ſibi adhæreant *converſis ad ſe invicem faciebus* uno tantum inter utrumque mediante Pariete. Nec ulla hic datur ſeparatio unquam qualis in זון reperitur, qui cum *obverſis Tergis* ſunt uniuntur; ſed *obverſis faciebus* ſeparantur. Unde ſæpe in Sohar & inprimis Section. Achare Moth fol. 61. col. 2. & in Idra parva fol. 290. col. 2. dicitur: in אוא Complacentia amborum nunquam ceſſat: ſimul prodeunt & ſimul commorantur, nec ab invicem diſcedunt, &c. Unde perpetuò copulati manent citra ullam ceſſationem.

5. *Arich Anpin* autem qui eſt de notione *Kether* punctorum ne *corruptionem* quidem paſſus eſt ullam. Sed quia factus eſt ex quinque ultimis *Kether* Nominis בן & in נהי iſtius *Kether* Nominis בן etiam aliqua contigit *violatio* eò quod *deſcenderint*

ſcenderint ut conſtituerent *Cerebra* pro אזא. Hinc & iſti tribuitur notio *Maris* & *Fœminæ:* cum hac tamen Excellentia, quod ambo una tantum ſint *perſona*, idque hac ratione; ut notio Nominis Mah in illo diſtributa ſit per totum latus dextrum: & notio nominis *Ben* per ſiniſtrum latus; unde una tantum *Perſona*. Et quamvis in Sohar dicatur, quod *Kether* tantum ſit *mas*, ſine *fœmina* ab ipſo diſtincta; id nobis tamen non adverſatur, qui ita tantum intelligi volumus, ut diſcernantur in ipſo duæ notiones *Mah* & *Ben* in latere ejus dextro & ſiniſtro; quæ ſemper ſunt notiones utriusque ſexûs. Atque hinc intelligi poteſt, quomodo *Abba ve Immah* ſuperinveſtiant *Arich Anpin*, ille à dextris ad latus *Mah maſculinum*, hæc à ſiniſtris ad latus *Ben fœmininum.*

6. In *Attik Jomin* autem, qui provenit è notione quinque ſuperiorum in *Kether Punctorum*; ubi nulla penitus locum habuit *vitiatio* vel *corruptio*, notiones quidem *Maris* & *fœminæ*, quæ ſunt nomen *Mah* & *Ben*, inveniuntur; ſed mixtæ invicem perfectiſſimè non verò ſicut in *Arich Anpin* lateribus junctæ. Et hinc intelligendum quod dicitur in Idra minore f. 129. col. 1. In hoc Antiquo occulto non datur ſiniſtrum, ſed omnia ſunt dextra. Id eſt, in *Attik Jomin* latus dextrum conſiſtit ex *Mah* & *Ben*, & ſic quoque latus ſiniſtrum, unde utrumque latus æquale eſt, & inter dextrum & ſiniſtrum nulla diſcrepantia.

7. Ratio autem *maſculinitatis* & *fœmininitatis* aliter ſe habet: Nempe in ipſo hoc *Attik* notiones quidem *Anterioris* & *poſterioris* inveniuntur, juxta utrumque Nomen *Mah* & *Ben*, ſed ita locantur ut *Achur* nominis *Mah* & *Achur* nominis *Ben* combinata ſint, quibus *Panim* Nominis *Mah* ex uno; & *Panim* Nominis *Ben* ex *altero* latere ita accedunt, ut utrinque non appareant niſi *Panim* nimir. hinc de Nomine *Mah* & illinc de nomine *Ben:* quibus *Achurajim* utriusque nominis *Mah* & *Ben* ita conteguntur atque quaſi introrſum abſorbentur, ut in *Attik*

notio Achur ſeu *poſterioris* planè non manifeſtetur, & nihil in ipſo occurrat niſi פנים ſeu Anterioritas. Quod in Arich Anpin longè aliter evenit, ubi nomen *Mah* ſolum conſiſtit ad dextram; *Facie* huc & *Tergo* illuc obverſis: Nomen *Ben* autem ad ſiniſtram *Facie* in unam & *Tergo* in alteram partem reſpicientibus. Ut h. m. duæ *Facies* Nominum *Mah* & *Ben* & duo *Terga* eorundem Nominum exprimantur: quam ob cauſam in illo reverà exiſtunt *Panim* & *Achur*. De *Attik* autem *Panim* quidem & *Achur* aliquando etiam prædicantur, ita tamen ut nomen *Ben* etiam parte anteriore conſideratum *Achur* vocetur reſpectu nominis *Ben*. Ibid. Tract. Attik.

8. In *uxore* נוּא primitus non prodierunt novem partes inferiores; hinc tempore *Tikkun* ſeu *conformationis* iſtæ omnes eodem datæ ſunt ſimul uno momento, ceu additamentum: unde in illâ non dantur Ibbur & Jenikah & Ibbur ſubſequens, quia omnia accepit ſimul. Ib. Injan ham-Mochin.

נורא *Terribilis*, eſt Tiphereth omnium conſenſu, reſpectum habens ad Gebhurah, Tik. Pard. In Schaare Orah poſt דעת huc pertinent ſqq. Linea media vocatur נורא, quia continet Benignitatem & Rigorem. Et hoc myſterium detexit Jaacob, Gen. 28, 17. ubi videbat portionem ſuam, quem hoc nomine vocabat. Conf. ℣. 14. & Deut. 10, 17. quem locum & in precibus repetiverunt, poſt mentionem Patrum, vide Ex. 15, 11. ubi & Sanctitatis fit mentio, quæ tradita eſt Jacobo, Conf. Jeſch. 29, 23. Hæc ibi, & ſequitur משפט.

נוריאל *Nuriel*, nomen Angeli, Soh. Breſchith 27, 105. qui quandoque etiam vocatur אוריאל Uriel, cui numeris æquipollet רחם.

נוח *Noach*; eſt Jeſod, cujus vehiculum erat Noach; unde ingrediebatur in Arcam; eratque juſtus Gen. 6, 9. & ut Majores dicunt, circumciſus natus. Et per Jeſod Malchuth invenit quietem; & (ſi Targumicè à נחת) per eum deſcendit influxus. Unde ſic vocatur cum in unione eſt: atque tunc mundus eſt in

in tranquillitate & conſolatione Gen. 5, 29. Pard. vid. Soh. Trumah 75, 297, Pinchas 102, 408. f. 121, 481.

נזיקין *Damna.* Vid. Soh. Miſchpatim 52, 208. Ki Tiſſa 84, 333. Balak 92, 365. Vajiſchlach 96, 387.

נזיר *Naſiræus.* Soh. Naſo 61, 241.

ניחוח *Res grata;* eſt influxus deſcendens à Chochmah in Cheſed; & abhinc in Gebhurah, ad extinguendum ignem fumantem & ardentem. Pard.

נחל *Torrens.* Cheſed, ubi aquarum radix, vocatur Torrens primus; Gebhurah ſecundus, & cætera. Nam Binah eſt mare magnum, & de ea ſcriptum eſt Jeſch. 11, 15. *Et percutiat eum in 7. torrentes.* Nullibi tamen locum habet notio torrentis, niſi involvatur reſpectus Tiphereth, qui vocatur ו, cujus figura producitur torrentis inſtar: unde etiam vocatur Torrens Kedumim Jud. 5, 20. vide קדם. Deinde reſpectu Kether unitæ cum Chochmah & Binah occurrit appellatio *Torrentis voluptatum.* Pſ. 36, 9. qui ab Eden, i.e. Kether deſcendit. Hæc autem eſt differentia inter נהר & נחל, quod נחל aliquando ſaltem exundet; נהר verò ſemper fluat. Et quia Tiphereth à tribus primis non continuam habet ſuctionem, hinc torrentis nomen habet; quia eatenus quandoque ceſſatio in ipſo deprehenditur. Quia autem à ſiniſtrâ & dextrâ ſuctionem habet continuam, atque indeſinentem, hinc eatenus etiam vocatur נהר. Sed in Tikk. נחל abſolutè poſitum refertur ad Jeſod, ad 1. Schm. 17, 40. Pard. Soh. Vajeze 14, 51. Pekude 99, 394. Chukkath 86, 344.

נחלה בלי מצרים *Poſſeſsio ſine anguſtiis*, eſt Binah, quia illucuſque non pertingit latratus Canum, qui clamant הב הב *dato, dato;* & homines accuſant. Vel è ſenſu vocis מצר, *terminus, limes,* Poſſeſſio illimitata. Quicquid enim aſſequi poſſumus, limites habet; quibus Binah caret, & quicquid ſupra illam. Eodem nomine quandoque vocatur Tiphereth, quando aſcendit in Binah; atque tunc iſta Poſſeſſio vocatur

נחלת יעקב אביך *Poſſeſsio Jacobi Patris tui.* Jeſch. 58, 14. quam appellant majores בלא מצרים. Sed in Sohar, Chukkath ad Eccl. 7, 12. נחלה refertur ad Jeſod, quaſi à *defluente* influxu à Tiphereth, qui eſt bonum & poſſeſſio gradus Malchuth. Pard. vide יובל.

נחלת יעקב *Poſſeſsio Jacobi.* De hoc nomine ſic habet Schaare Orah Nom. 8. Quatenus Sephirah, quæ Jobel dicitur, eſt mundus vel ſyſtema dilectionum, hinc vocatur נחלה בלא מצרים; Nam Poſſeſſio vel hæreditas Jacobi Patris noſtri, non eſt ſicut Poſſeſſio Abraham vel Jizchak, circa quam ſunt anguſtiatores; hinc qui dignus eſt ut applicetur ad Sephiram Jobel, Liberationem experitur; quia nihil ibidem eſt, quod impediat, cohibeat, vel accuſet: confer Jeſch. 58, 14. hæc eſt Poſſeſſio Lineæ mediæ, quæ aſcendit, & applicatur ad mundum Dilectionum, relictis infra ſeſe excelſis terræ, quæ ſunt poſſeſſiones Abrahami & Jizchaci. Hæc ibi, poſt יובל; & ſequitur רחובות הנהר.

נחשת *Æs.* Vide Soh. Pekude 103, 410. ſq. Vid. ſupra הוד p. 271. Inter Planetas ipſi correſpondet נוגה Venus; neceſſarium ad *ſplendorem* metallicum promovendum inſtrumentum: maſculi tamen vicem potius, quam fœminæ habens. Noli enim decipi, ut credas ſplendorem tibi promitti album, quod vox Nogah infert; ſed Hod influxum accipere debet Gebhuraticum; & dare. O quantum hoc eſt myſterium! diſce igitur in ſublime tollere ſerpentem, qui vocatur Nechuſchtan 2.Reg. 18,4. ſi ſanare vis naturas infirmas, ad exemplum Moſis. Æſch-Mezareph c. 5.

נטילת ידים *Lotio manuum,* vid. Soh. Vajeſchebh 104, 415. Lechlecha 61, 242. Mikkez 110, 440. Pinchas 114, 453. Debharim 122, 485. Ekebh 131, 521.

נימא *Chorda*; eſt Jeſod, ob figuram ו Vav: & ad hunc locum referuntur Chordæ Citharæ, quæ eſt Malchuth: illæ enim ſunt quinque Sephiroth ad Jeſod, dum ſimilitudinem habet

gradus

gradus Tiphereth, pertinentes; in quibus fit luſus citharæ per influxum. Numerus autem iſtarum chordarum variat, prout Jeſod plures penes ſe habet Sephiras, & ramos, in Malchuth, tanquam citharâ, comprehenſos; nempe aliquando decem, aliquando octo, &c. Pard.

ניצוצות *Scintillæ.* Vid. הכאה. it. שבירה 10. כלים.סנהא.

1. רפח ניצוצין 288. *Scintillæ* ex eo ſunt intelligendæ, quod alibi dictum de *fractura* & *lapſu vaſorum* in *ſyſtema Briathicum.* Tunc enim cum lumina ex ipſis tollerentur, ſpiritualitas quædam in iſtis *fragmentis* remanebat, quod alibi vocatur הבל דגרמי *Halitus* ſive *Unctuoſitas oſsium.* Et hæ ſunt *Scintillæ* ſupradictæ quarum numerus eſt רפח 288. Quod myſterium latet in Textu Gen. 1, 2. & Terra erat inanis & vacua, &c. Terra enim eſt Terra Edom in qua regnarunt Reges illi quibus everſis remanebant *ſcintillæ* quædam qui eſt Spiritus Dei מרחפת agitatus ſuper ipſis: in voce enim מרחפת ſunt literæ מת & רפח, hæ enim ſcintillæ erant in *demortuis* illis.

2. Quæ ut rectius intelligantur primùm dicendum eſt de *luminibus* ipſis quomodo ordine ſupra ſe invicem ſint locata. Hoc autem in genere ſciendum, quòd omnia *Lumina Aziluthica* ſint notiones Tetragrammaticæ nempe מה / סג / עב / בן. (Vide מלוי.)

3. Radix autem & fundamentum omnium Luminũ ſunt quatuor Lumina Tetragrammatica ſola citra *plenitudinem*, & hæc vocatur עצמות ſeu *ipſa eſſentia Luminis.* Et hæc quidem notio reſtringitur ad literas ipſas earumque Figuras.

4. Deinde tamen adhuc alia notio eſt, juxta quam literæ numeris æquipollent, veluti cum quatuor Literæ Tetragrammati dicuntur efficere 26. Ubi ſanè dubium nullum eſt quin ipſæ Literarum Figuræ intimior ſint Radix, & prius fundamentum Lucis quam notio numeri eorum atque computi. Hæc tamen omnia vocantur notio פנים ſeu *anterioritatis & faciei.*

5. Nam etiam notio *Achurajim* datur in Luminibus quæ denotant *Poſterioritatem* & *Tergum*, quæ pariter duplicem habent notionem, unam nempe ex Literarum Figura & alteram ex earum numero.

6. Jam tertia adhuc occurrit notio, nimir. Literarum in מלוי ſeu *plenè* ſcriptarum, atque tum habent rationem דינים ſeu *rigorum*, quia vox מלוי & vox אלהים æquipollent numero 86. Sicut ergo Literæ ipſæ Tetragrammati Lucem denotant in ſe conſideratam, ita מלוי & Expoſitio Tetragrammati denotat Eradiationem Luminum, qua quaſi extra prodeunt.

7. Deinde in ipſa quoque מלוי ſeu *plenitudine*, alia eſt notio Literarum ipſarum; & alia numeri earum. Et ſic quoque datur מלוי המלוי ſeu *Plenitudinis Plenitudo*, imò ejuſdem *plenitudo* alia, & ſic in infinitum.

8. Gradus autem horum omnium ſunt ſequentes:

Gradus 1. Ipſæ Literæ יהוה quoad Figuras ſuas.

Gr. 2. *Achurajim* Figurarum Tetragrammati, h. m. י. יה. יהו. יהוה. quæ ſunt literæ decem.

Gr. 3. Numerus Literarum, quæ vocantur פנים qui eſt 26.

Gr. 4. Numerus decem Literarum in *Achurajim*, qui eſt 72.

Gr. 5. Millui Tetragrammati, quæ ſunt Literæ decem h. m. יוד. הי. ויו. הי. idque ſub notione Figurarum.

Gr. 6. Sunt *Achurajim* hujus *plenitudinis*, juxta Figuras Literarum, non juxta numerum, quæ ſunt 26. Literæ hoc modo: יוד יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.

Gr. 7. Numerus decem Literarum *plenitudinis* quæ eſt עב.

Gr. 8. Numerus 26. Literarum *Achurajim Plenitudinis* quæ ſunt 184.

Gr. 9.

Gr. 9. 28. Literæ *Millui Hammillui* ſub notione *Panim*, h. m. יוד ויו דלת הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד.

Gr. 10. Sunt *Achurajim Millui Hammillui*, quæ ſunt 156. Literæ, hoc modo:

יוד
יוד ויו
יוד ויו דלת
יוד ויו דלת הי
יוד ויו דלת הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד ויו
יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד
יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו
יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד

Gr. 11. Eſt numerus 28. Literarum *Millui Hammillui* ſub notione *Panim*, quæ ſunt 610.

Gr. 12. Numerus 119. Literarum in *Achurajim Millui Hammillui*. Et hoc modo pergi poteſt in infinitum.

9. Eodem planè modo proceditur in Tetragrammato *Plenitudinis* סג, item מה, item בן, nec minus in omnibus nominibus & cognominibus quotquot inveniuntur.

10. Omnis autem Gradus anterior ſublimior eſt inſequente, & lux ejus major eſt luce proximè inferiore. Poſtquam autem *delapſa* ſunt *Nizuzoth* illæ dicuntur inferiores, quæ relictæ ſunt in *vaſis*.

11. Porrò notandum non omnes notiones eſſe æquales. Nam nomen עב ſublimius eſt omnibus reliquis, quod ſequitur Nomen סג, & hoc iterum nomen מה, & hoc quartò nomen בן.

12. Liquet autem ex omnibus his quatuor deſcendiſſe *ſcintillas* pro vivificatione *vaſorum*. Et *ſcintillæ* quidem Tetragrammati עב deſcenderunt in *vaſa* nominis עב: *ſcintillæ* סג

in *vaſa* סג &c. *Scintillæ* enim unius nominis non poſſunt vivificare vaſa nominis alius. Hinc non deſcenderunt omnes *ſcintillæ* ex nomine בן quod eſt infimum omnium pro vivificatione *vaſorum:* ſed ex omni Tetragrammato deſcenderunt *ſcintillæ* quædam ad vivificanda *vaſa* ſua.

13. Sed quæ deſcenderunt ex *Havajah* עב fuerunt viliſſimæ omnium eorum, quæ in nomine עב. Et ſic *ſcintillæ* viliſſimæ nominis סג ſunt illæ quæ deſcenderunt pro vivificatione *vaſorum* סג & ſic in cæteris.

14. Id quoque ſciendum, numerum *ſcintillarum*, quæ deſcenderunt ex qualibet *Havajah*, non eſſe æqualem: quia in nomine עב tanta non contigit *confractio* quanta in סג &c. Unde ex nomine בן plurimæ deſcenderunt *ſcintillæ:* minus ex מה & ſic porrò.

15. Id quoque præmittendum eſt 10. *puncta*, quæ prodierunt è *Foraminibus oculorum Adam Kadmon* prodeundo reliquiſſe veſtigium ſui, in mundo *Aziluth:* Atque è *punctis Kether*, reſtituto *Syſtemate Aziluthico* factam eſſe *Perſonam* אא: & ſic è punctis *Chochmah* & *Binah* factas eſſe duas *perſonas Patris & Matris:* ex *Cheſed* & ſequentibus uſque ad *Jeſod*, quæ ſunt ſex, factam *Perſonam* זא, & ex decimo *puncto Perſonam Uxoris* ejus. Quo tamen ordine tempore *reformationis* non remanſerunt, ſed אא extenſus eſt uſque ad Finem *Syſtematis Aziluthici. Pater & Mater* autem inveſtierunt locum *Cheſed* & *Gebhurah* דא״א: & *Seir Anpin* incepit è medietate *Tipheretica* דא *Arich:* ejusque *Uxor* remanſit Loco priſtino ut ſuperinveſtiret *Malchuth* דא״א, clauderetque ſyſtema.

16. Quia ergo ex notione principali nominis בן notiones iſtæ ſpeciales, nomen עב ſc. & סג deſcenderunt, ut non niſi *Cheſed* & *Gebhuram* דא״א ſuperinveſtirent, hinc factum eſt ut nomen עב exiſteret in loco *Cheſed;* unde *Cheſed* & nomen עב numeris æqualiter efficiunt 72.

Nomen סג autem eſt in *Gebhurah*.

Et

Et nomen מה eſt in dimidia *Tiphereth* tantùm cùm נוּ-
קא *Arich.*

בן autem eſt *Malchuth* ſola.

Unde patet quomodo quatuor iſtæ *Havajoth* nominis בן tantùm occupent ſeptem inferiores.

17. Ut ergo nunc tranſeamus ad ordinem illarum: de nomine עב (quod in *Cheſed*) lumina quæ, *confractis vaſis*, adſcenderunt in *Aziluth* ſunt 6. Gradus primi. (§. 8.) Gradus autem ſeptimus (qui eſt Numerus decem Literarum *Plenitudinis*, qui eſt עב) cùm ſequentibus omnibus deſcendit in *Briah* cum *vaſis* tanquam *Nizuzoth*. Sciendum autem Gradus ſequentes primum deſcendentem eidem includi unde hic non computatur, niſi Gradus ſeptimus, qui eſt in numeris 72. quibus reliquæ ſcintillæ omnes innexæ ſunt. Receptum autem omnino eſt numerum 288. *Scintillarum* ortum habere è numero 72. quater ſumto, juxta quatuor illa Tetragrammata.

18. De Nomine סג autem non deſcenderunt in *Briah* niſi gradus quintus, qui refert decem literas *plenitudinis* סג; & gradus ſeptimus, qui eſt numerus decem literarum *plenitudinis* ejus, qui eſt 63; unde 73. In *Aziluth* autem non aſcenderunt niſi duo gradus primi.

19. De Nomine מה verò deſcendit gradus tertius, qui eſt numerus literarum Tetragrammati 26. & gradus ſeptimus qui eſt numerus *plenitudinis* ejus 45: quæ ſunt 71.

20. Tandem de nomine בן quod eſt *Malchuth* delapſæ ſunt omnes notiones, excepto gradu primo; *Scintillæ* autem hic deſumtæ ſunt ex gradu 4. qui eſt numerus decem literarum in *Achuraim*, nimirum 72. Hi numeri omnes nempe 72.73.71.72. efficiunt 288. ſcintillas.

21. Non autem in computum aſſumuntur *Achuraim*, excepto nomine בן ubi numerus *Panim* omittitur. item: Si duo ſunt numeri æquales, prior ſaltem numeratur; quia poſterior in eundem locum delapſus cum priori miſcetur.

22. Scintillæ autem quæ delapſæ ſunt ex נהי, nempe è Nomine יה, junctæ ſunt illis quæ delapſæ ſunt è *Tiphereth*; ſeu מה vid. §. 19. nam יה ter ſumtum efficit מה 45. Unde *vaſa* נהי relicta ſunt absque ſcintillis; quam ob cauſam *Klippæ* inibi *ſuctionem* quærunt.

23. Iſtæ autem 288. *Scintillæ* omnes ſunt notiones *Gebhuroth* & *Dinim* ſeu *Severitatum* & *Rigorum* judicialium, de quibus fit mentio in Sohar Par. פקודי fol. 252. col. 2. Item in Idra majore fol. 132. col. 2. Quod autem his locis dicitur eſſe שך ſive 320. *Nizuzin*, id ſic intelligendum: Quia iſtæ *ſcintillæ* proveniunt è Notione ſeptem *Regum*; & hi ſunt de notione וא, qui vocari ſolet אדם, juxta *Plenitudinem* Tetragrammati Alephati; hinc ſi quilibet Rex ſtatuitur eſſe אדם ſeu æquipollens numero 45. tum ex iſto numero ſepties ſumto proveniunt 315. *Scintillæ*, quæ omnes ſunt *Gebhuroth* perfectæ; ad quarum Reſtitutionem, quia præter 5. *Chaſadim*) etiam concurrerunt 5. *Gebhuroth*, jam numerus omnium eſt 320.

24. Sunt tamen & aliæ ſcintillæ *Uxoris Seiricæ*. Item omnes *Gebhuroth* & *Dinim* ſunt duplices: unde dantur bis 320. in *Seir*; qua ex cauſa iſte vocatur שמש *Sol* 640. & bis 320. in Uxore ejus ipſa vocatur תמר 640. *palma*. Omnesque hæ *Scintillæ* tam maſculinæ quam fœmininæ in utero matris commixtæ ibique rurſum formatæ ſunt.

25. Porrò etiam invenitur numerus quidam *Scintillarum* שכה 325. de quo in Paraſch. בא fol. 38. col. 2. ſub voce נערה puella, quæ totidem continet. Pro cujus explicatione ſciendum nomen אדני connotare *Din* & *rigorem judicialem*, quia tres illius literæ ultimæ exhibent vocabulum דין. Litera א autem quæ ſuperſtes eſt denotat notionem רחמים ſeu *miſerationis* & *benevolentiæ*, quæ *rigori* juncta eſt hoc loco: & quidem ex eo quod habeat connotationem Nominis אהיה quod denotat *Rachamim*. Quæ etiam cauſa eſt, quod *Malchuth* vocetur Judicium remiſſum. Quia autem radix & fundamentum omnium *Dinin* & *Rigorum* ſunt 5. *Gebhuroth*; hinc ſi vocem דין

quæ

quæ eſt 64. numeres quinquies, efficiuntur 320. qui eſt numerus *Scintillarum.* Et hoc ipſum eſt quod dicitur in Par. Pekude f. 252. col. 2. alliſit *Bozina de Kardinutha* ſeu ſplendor intenſiſſimus, &c. ſcintillavit in 320. latera. *Bozina* enim *de Kardinutha* eſt terminus qui denotat radicem fundamentum & ſcaturiginem omnium *Gebhurarum* & *Dinin;* Et illa conſiſtit intra *Imma* ſeu *Matrem:* unde in Sohar dicitur, ab hac excitari Judicia; & in Idra Heæſinu: hanc *Bozinam de Kardinutha* occultatam eſſe in viſceribus *Matris*, fol. 292. col. 2. Iſta igitur Bozina eſt actus dimenſurandi atque terminandi, quo tanquam funiculo menſorio cuilibet Sephiræ ſua data eſt menſura ſuusque modus & terminus; ſicut in Tikkunim dicitur, ſub initium. Omnis enim menſura atque determinatio provenit à parte *Gebhuræ* & *Rigoris;* ſicut *Cheſed atque Benignitas* denotat extenſionem ulteriorem quàm, quæ ex æſtimatione & menſura ſit, in omnibus rebus. *Gebhurah* igitur non permittit luci supernæ ut extendatur pro lubitu, ſed modum ipſi præſcribit atque terminum & locum quousque extendi queat & debeat; nec ulteriùs. Et hæc eſt illa *Bozina* ſeu ſplendor metatorius. Et ex hoc prodierunt omnes illi *Reges* qui *mortui* ſunt; hi *Reges* autem ſeu hæc *Syſtemata* intelliguntur per illas *ſcintillas* in 320. latera vibratas. Quibus deinde adduntur quinque illæ *Gebhuræ* ſanctæ aliæ, [quæ ſunt *Gutta* illa materna; de quibus in Idra Heæſinu f. 142. col. 1. & f. 137. col. 2. dicitur, quod iiſdem dulcorati & in ordinem redacti ſint, iſti Reges primi ſeu 320. ſcintillæ: Conf. Paraſch. Naſo: ubi hæc: tunc conjunctæ ſunt, & facta eſt ſecretio, & ſegregata ab illis eſt impuritas; & pars illarum puriſſima aſcendit ſub myſterio *Ibbur* in uterum *Matris.* Et ſic in Par. Pekude f. 257. col. 2. quod *Bozina de Karthinutha* evibraverit *Scintillas* in 320. latera, qui ſunt ſeptem *Reges;* & deinde ſeparata ſit impuritas, &c.] unde oritur numerus 325. de quo in Par. Taſria f. 48. col. 2. Traditum eſt, quod à *Bozina de Kardinutha* prodierint 325.

 Scin-

Scintillæ. Item in Par. Balak fol. 252. col. 1. 325. *Taggin* ſeu *apices* in latus unum,&c. Et hoc eſt myſterium Tintinnabulorum aureorum *Gebhuræ.* Et huc pertinet quod dicitur in Idra magna f. 132. col. 2. R. Chiskia dixit: Intuebar,&c. ſplendebat & aſcendebat in 325. latera, &c. Vel dici poteſt; ad 320. quinquies דין è nomine אדני accedere quinque Alephin, (vide Tik. 5.) ſeu notiones Nominis אהיה, quæ ſunt Benevolentia; & ſic dulcoratum eſſe quinquies repetitum דין, ut fieret nomen אדני quinquies ſumtum, quod eſt 325. & tunc eſt *Judicium* temperatum & remiſſum. Et huc referendum quod dicitur de נער, quod 320. quæ ſi dulcorata ſunt fiunt נערה 325. & dein fieri poteſt coitus. Deinde quinque hæc acceſſoria, quæ dulcorarunt, temperarunt & in ordinem redegerunt 320. ſcintillas etiam ſunt illæ *Gebhuroth*, quæ vocantur 5. literæ מנצפך, quarum numerus eſt 280. & iſtæ ſunt *Gebhuroth* maſculinæ, quæ acceſſerunt ad reliquas in *Jeſod* fœminæ.

26. *Scintillæ* autem ſunt Literæ è notionibus מלוכא. Item ſunt *Lux regrediens* & *lux* à tergo accedens, *vaſa* illuminans; quæ cùm *fracta* eſſent, *lumina* rurſum aſcendentia ſunt lux rectilinea. Ez-Chaj. Parte Ozaroth Chajim Tract. Repach Nizuzin.

נס *Vexillum, Signum;* ſic in Tikkun. vocatur Jeſod, quando elevatur ſupra Nezach & Hod, tanquam pertica militaris. Pardes.

נעל *Calceus;* ſic vocatur Metatron, quando obtegit & veſtit Schechinam. Pard. Vid. Sohar Chukkath 86,342. Ki teze, 136,544.

נעמן *Naaman*, vid. ſupra p. 151.

נער *Puer, famulus;* ita vocatur Metatron, quia miniſterio famuli fungitur coram Schechinah; quæ per eum alimenta diſtribuit omnibus turmis Angelicis, mundoque humiliori. Idem & ſenex vocatur, cum Malchuth intra Ipſum reconditur. Conf. Pſ. 37, 25. Gen. 24, 2. Sed נער fœminino genere Gen.

24,

24, 14, 28. 58. refertur ad Malchuth, quatenus nondum ſuſcepit virum. Quandoque & Jeſod vocatur נער, propter ipſam, vid. Sohar Vajeſchebh. Aliquando *duo pueri & famuli* appellantur duo Cherubim inferiores Metatron & Sandalphon; prout etiam ſuperiores quandoque nimirum Nezach & Hod; Et quidem dum Schechinah ſurſum aſcendit, hi dicuntur famuli, miniſtrantes ſub ea; dum autem infra eſt, illi. Pardes. Vid. Soh. Breſchith 34, 135. 37, 146. 44, 173. Lechlecha 64, 255. Chaje Sarah 75, 299. Vajeſcheb 102, 409. Vajechi 118, 470. 122, 123. Bo 17, 68. Beſchallach 29, & 30. 117. Trumah 73, 289. & 75. Achare 27, 107. Balak 89, 353. Debharim 122, 487. Ki teze 134, 535. Trumah 78, 310. Pekude 77, 426. vide & infra נצוצות n. 25.

נפל *Decidis:* נפילה *Lapſus.* Vid. de Lapſu Tit. טנ׳תא. שבירה ניצוצות 1. 10.

1. Alibi dictum eſt quòd primò producta ſint *vaſa*; deinceps lumina omnia contenta in *Corona:* mox omnia ſimul in *Chochmah:* deinde omnia in *Binah:* ubi ſeptem *Reges* incluſi dicuntur fuiſſe utero *Bina* ad inſtar Embryonis in utero materno. Jam ergo dicendum quomodo prodierint.

2. Alibi nimir. dictum eſt; quòd *Adam primus* per *bona* ſua *opera* id effecerit ut זו ſibi invicem *obverterent facies.* Antequam enim crearetur Adam *Seir & uxor ejus* ſibi invicem *obvertebant terga.* Notandum autem fieri non poſſe unquam ut aliqua contingat innovatio ſtatus in ſupernis ſeu *copula* aliqua niſi per opera & obſervantiam præceptorum exercitam ab inferioribus. Attamen antequam crearetur *Adam primus* rempore *emanationum, copula ſuperna* inſtitui non poterat moventibus inferioribus cum *Adam* non niſi poſt illum *congreſſum* ſit conditus. *Pater* & *Mater* ergo primitus congrediebantur proprio motu *obverſis invicem faciebus.* Et hoc ipſum eſt, quod toties dicitur in Sohar: cum ipſi veniret in mentem creare mundum, &c. Quod autem nunc faciunt animæ juſtorum

rum ſub myſterio מן ſeu illecebrarum fœmininarum, quibus movetur appetitus ad demittendas benedictiones או״א; iſtud illo tempore efficiebant lumina inferiora.

3. *Pater* ergo & *Mater obvertebant ſibi facies*, quoniam accipiebant *cerebra à Kether.* *Aquæ* autem *fœminina*, quæ cauſa erant hujus ſtatus *converſionis faciei ad faciem*, erat productio *ſeptem Regum* illorum qui detinebantur in utero *Binah*: iſtius enim מן ſeu pruritus fœmininus non erat alius: ſicut & aliàs liberi dicuntur מן Matris. Propter hos *Reges* ergo *Patri* & *Matri* dabantur *cerebra* ut converterent *facies ad faciem* adeoque copularentur Conjugum ritu. Qui ſi non eſſent confracti, id effeciſſent ut *Pater* & *Mater converſis faciebus* permanſiſſent.

4. Quia autem fracturam paſſi & mortui ſunt, hinc etiam *terga & poſteriora Patris* & *Matris deſcenderunt* & delapſa ſunt, ita, ut ſibi iterum terga obverterent. Tunc enim nemo ampliùs erat qui ſuſcitaret מן in ipſis ut rurſus *facies ſibi invicem obverterent.*

5. Non autem delapſa ſunt ſimul & ſemel *poſteriora Patris* & *Matris*, ſed ſucceſſivè, ſecundùm ordinem *fracturæ vaſorum* mortisque *regum*: ita ut confracto rege uno *deſcenderet* aliqua portio de *poſterioribus Patris* & *Matris*.

6. Circa medietatem ergo *Tiphereth* qui eſt *Rex* quartus, totaliter deſcenderant poſteriora *Patris* & *Matris* ſuperiorum: & mortuis *confractisque* omnibus ſeptem *delapſa* ſunt etiam *poſteriora in Iiſraël Sabha* & *Tebhunah.*

7. Primò autem prodibat *Daath Rex* primus, & in ipſo comprehenſi erant omnes ſeptem. Sicut ergo iſti liberi, qui jam progeniti ſunt dicuntur elevare מן ſeu excitare pruritum: ita nunc מן excitabat *Daath Rex* jam pronatus. Hinc attrahebantur *Chaſadim* & *Gebhuroth* (quæ habent analogiam naturæ ſeminalis) in אוא. Jamque adeo *Cheſed* ſeu Benignitas & *Gebhurah* ſeu ſeveritas veniebant in caput *Patris* & *Matris* ſu-

ſupernorum, & quidem in locum *Daath*. Arich enim reſpiciebat Daath Patris & matris, eamque illuminabat. Cum autem *frangeretur Rex* iſte *Daath*, tunc ceſſabat aſpectus Arich Anpin, ejuſque illuminatio, & ſic etiam *Daath Patris & Matris* ſuperiorum *deſcendebat* in corpus eorundem (potiſſimum cum frangeretur Vas Cheſed) *Rex Daath* autem *confractus* delabebatur in *Syſtema Briathicum*.

8. Sex autem *Reges* reliqui, qui cum illo fuerant, intrabant in Vas Regis ſequentis, qui dicitur *Cheſed* ſeu Benignitas. *Pater* autem & *Mater* ſuperni adhuc ſeſe reſpiciebant *de facie ad faciem:* non enim redibant ad ſtatum *obverſorum invicem tergorum*, niſi delapſis omnibus. Firmiter enim adhærent ſibi *antrorſum*; quâ *adhæſione* penitus ſublata, terga demum ſibi obvertunt. Quamdiu autem vel tantillum ex ipſis in hâc *adhæſione* manet, non obvertunt invicem terga.

9. Cùm autem regnaret *Rex* ſecundus, qui eſt *Cheſed*, ulterius derivabantur quinque Chaſadim, quæ demiſſæ erant in corpus *Patris*. Cumque iſte moreretur, ipſe quidem delabebatur in *Briah*; quinque autem lumina illa deſcendebant in *Regem* tertium, qui eſt *Gebhurah*. Atque tunc decidebant *poſteriora Patris*, quæ facta erant per extenſionem quinque *Chaſadim*. Iſta autem decidebant omnia: atque ſic *Pater* Tergum ſuum obvertebat *Faciei* Binæ, id quod dicitur אחור בפנים *poſterius anteriori obverſum*; quando nimirum anteriora *Binæ* converſa ſunt erga *Poſtica Chochmæ*. [Hic tamen ſciendum: quamvis dicatur *Patrem Tergum* oppoſuiſſe *faciei Binæ*, id tamen non ita intelligendum quaſi planè averterit faciem ſuam: ſed quia delapſa erant *poſteriora* ejus ita ſaltim avertit faciem ut eam non amplius illuminaret: Quamvis *cohæſio* amborum adhuc permaneret. Alia autem hic quæſtio occurrit quare hoc loco dicatur *Patrem* & *Matrem* ſibi *Terga* oppoſuiſſe, cùm vas Gebhurathicum nondum fuerit fractum; imo *cohæſio* illorum adhuc ſubſtiterit in tertia inferiore? Ubi reſpondetur: hic

denotari צמוקת הדדים *Exarefactionem uberum.* Quia enim deſcendebant lumina in vas *Tipherethicum* atq; appropinquabant ad Finem Tertiæ ſuperioris, mox ibi accidebat Flacciditas & confractio. Et hâc ratione *Pater* & *Mater* dicuntur *obvertiſſe ſibi terga.* Nam Flacciditas & Arefactio tertiæ iſtius Regis cauſa erat ut etiam defectus oriretur in *Tertia Tipheretica* Patris & Matris, ubi finiuntur *Perſona* iſtæ.] Nec objicias *Perſonam Patris* & *Matris* tunc temporis nondum fuiſſe finitam uſque ad *Tertiam Tipherethicam*: Sciendum enim *Tertiam* illam *Tipheretticam* quærendam in Patre ſuperno, quatenus concipitur ſuperior eſſe quam *Jeſod* (quæ omnia explicari poſſunt, juxta configurationem א״י.) Nam *Jeſod* ſemper habet notionem anterioris, nec participat de *poſteriorum* natura quæ inde decidere potuiſſent. Totum enim Jeſod maſculinum ſubintrat Jeſod fœmininum ubi non niſi *anterioritas*, quod ita ſe non habet in in reliquo corpore. Unde *poſteriora Patris* priùs omninò deſcendiſſe dicuntur, quàm *Jeſod* paternum ullam paſſum eſt diminutionem.

10. Deinceps autem regnavit Rex tertius, qui eſt Gebhurah, ubi derivata eſt extenſio *quinque Gebhuroth* in *Matrem ſupernam.* Cumque iſte moreretur decidebat in *Briam.* Et quatuor Reges ſequentes deſcendebant, in *vas* quartum, quod eſt Tipherethicum. Atque tunc *delabebatur* extenſio Gebhurarum, quæ erant in corpore *Matris.* Adeoque tunc etiam Mater obvertebat Tergum ſuum *Tergo* nim. *Patris; decidebantque* etiam ipſius Achurajim ſeu *poſteriora.*

11. Dehinc regnabat *Rex* quartus, qui eſt Tiphereth. Cumque pertingeret Lux ad *Tertiam* iſtius nimir. ad *Pectus*, tunc derivabatur tota univerſitas quinque *Benignitatum* in Jeſod Patris; & quinque *Severitates* in *Jeſod Matris.* Et propterea *Jeſod* appellatur כל *univerſum*, quia univerſæ *Benignitates* & *Severitates* in illo continentur. Collatio autem *Regum* iſtorum cum א״א breviter ita ſe habet: Daath refertur ad ca-

caput *Patris & Matris*: Cheſed eſt corpus Patris, & Gebhurah corpus *Matris*: Tertia autem Tipherethica ſuperna eſt *Jeſod Patris* & *Jeſod Matris*. Cùm autem Lux appropinquaret ad duas Tertias inferiores Tipherethicas, tunc *Chaſadim* & Gebhuroth derivabantur in Capita Iiſraël Sabha & Tebhunah: hoc enim loco capita iſtorum ſimul exiſtunt. Cùm autem moreretur *Rex* iſte tria lumina ſequentia *deſcendebant* in *vas Regis* quinti, qui eſt Nezach. Atque tunc omnes *Benignitates* è *Patre ſuperno* omneſque *Severitates* è *Matre deſcendebant*: adeoque nunc penitus & omnino deſcenderant *Achurajim Parentum ſupernorum*. Jamque etiam *deſcendebant Chaſadim* è *Capite Iiſraëlis Senis*, & Gebhuroth è *Capite Tebhunæ* in corpus ipſorum inter duos *Humeros*. Et nunc quoque in iſtis fiebat diminutio Lucis, ratione ceſſantis, quæ ad invicem fuerat *intuitionis*, eodem plane modo, qui deſcriptus eſt in Parentibus ſuperioribus. vide ſupra §.7.

12. Poſtmodum autem regnabat Nezach, qui & ipſe promovebat quinque Benignitates ſæpiùs memoratas in Corpus Iiſraëlis ſenis. Cumque moreretur, reliqui Reges deſcendebant in Hod. *Achuraim* autem *Iiſraëlis Senis* obvertebantur faciei *Thebunæ*, ut in אוֹא. Deinde dominabatur Hod, & promovebat extenſionem 5. Gebhurarum in corpus Thebunæ; cumque moreretur, duo reliqui Reges deſcendebant in Jeſod; atque tunc Vaſa τῶν Nezach & Hod delabebantur in *Briah*. Ambo autem iſti vocantur Rex unus, quia ambo tantum ſunt duæ medietates corporis. Et quamvis regnaſſe dicantur alter poſt alterum, nihilominus unus tantum Rex dicuntur. (Hîc quæritur: quomodo Nezach & Hod potuerint agere in duo corpora Iiſraëlis ſenis & Thebunæ, cum ipſi non ſint niſi corpus unum, quia duæ tantum appellantur corporis medietates: adeò ut etiam per ipſorum mortem abſoluta omninò dicatur vitiatio duorum corporum Iiſraëlis Senis & Thebunæ? Ubi ſciendum: quod Pater & mater ſuperiores *ſuperinveſtiant* τὸν Arich

 Anpin

Anpin eo loco, ubi ſunt *duo brachia* ejus uſque ad *pectus*: Iiſraël Sabha autem & Tebhuna eundem ſuperinveſtiunt à Pectore uſque ad Jeſod. Tiphereth autem (ſeu Pectoris locus) ſemper vocatur corpus unum, compoſitum tamen: aliter planè quàm duo brachia, quæ à ſe invicem ſeparata ſunt. Igitur Iiſraël Saba & Tebhuna quamvis ſint duo corpora, nihilominus tamen reſpectu Parentum ſupernorum unum cenſentur compoſitum è 2. medietatibus, quia non ſuperinveſtiunt niſi unicum corpus ר״א Arich Anpin. Hinc Nezach & Hod, qui & ipſi duæ ſunt medietates, ſatis agere poterant in utrumq; corpus, Iiſraëlis Senis & Tebhunæ.) Atque tunc etiam deſcendebant Achuraim Tebhunæ, ita ut Iiſraël Saba & Tebuna venirent in ſtatum obverſorum invicem tergorum; ſicut dictum in אוא.

13. Tunc regnabat Rex ſextus, qui eſt Jeſod, qui promovebat univerſitatem quinque Benignitatum in Jeſod Iiſraëlis ſenis, & univerſitatem quinque ſeveritatum in Jeſod Tebunæ: cumque moreretur etiam iſtæ notiones deſcendebant.

14. Tandem regnabat Rex ſeptimus, qui eſt Malchuth, in Vaſe ſuo ſolus. Et tunc univerſitas quinque Benignitatum promovebatur in Malchuth Iiſraëlis ſenis; & univerſitas quinque Rigorum ſeu ſeveritatum in Malchuth Tebunæ. Nam etiam in Malchuth locus eſt univerſitatis, eodem modo ut dictum eſt de Jeſod, vide ſupra §. 11. & ob hanc rationem etiam ipſa Malchuth vocatur כלה univerſa: ſicut Jeſod dicitur Univerſum. Cumque iſte moreretur, tunc univerſitates hæ benignitatum & Rigorum è Malchuth Iiſraëlis ſenis & è Malchuth Tebunæ; & Vas Malchuthicum deſcendebant in Briah. Adeoque nunc etiam penitùs delapſa erant omnia poſteriora omniũ quatuor Perſonarum Patris & Matris, & Iiſraëlis Senis & Tebunæ. Si autem quæſtio ſit, quare in Patre & Matre non fiat mentio, quod Univerſitates Benignitatum & Rigorum deſcenderint in Malchuth Patris & Matris ſupernorum: ſicut intraſſe dicuntur in Malchuth Iiſraëlis Senis & Tebunæ? Sciendum:

dum: Hæc pertinere ad *Tertiam* ſuperiorem Tipherethicam, ubi eſt notio עטרה *Corollæ*, quæ pertinet ad Malchuth, & implicatur cum Jeſod. In inferioribus autem Malchuth Tebunæ manifeſtior eſt quàm Malchuth Binæ; nam illa revera eſt Malchuth, quia ibi Binah & Tebunah ſimul ſunt in una perſona: Malchuth autem Matris ſupernæ in genere ſub corporis nomine venit, eſtque locus Pectoris Tiphereth. Etz Chajim, Parte Ozaroth Chajim, Tractatu Olam Hannekudim.

15. Quomodo autem delapſi ſint Reges illi ſeptem in Mundum, qui Briah dicitur, exhibebunt ſequentia: Primò prodibat Daath, cumque Vas ejus illum ſuſtinere non poſſet; hoc frangebatur, & ipſe delabebatur in Syſtema Briathicum: i. e. in locum illum, ubi deinceps formandus erat mundus ille, qui tum nondum erat creatus. Hoc vas autem decidebat in locum Daath Briathicæ, ſibi congenerem. Lux verò Daath etiam ipſa deſcendebat, ſed tamen permanebat in ipſo Syſtemate Aziluthico, illo loco, ubi erat Vas Malchuth Aziluthicæ. Non quaſi & ipſa eſſet confracta, (quia fractura non niſi Vaſorum eſt, luminum autem corruptio aliqua & Bittul, ſicut Vaſis Achuraim Patris & Matris) ſed ut è longinquo poſſet lumen immittere vaſi ſuo in Briah exiſtenti, ne penitus moreretur, omni ſpe deſtitutum; & hæc eſt notio Taggin ſeu Apicum in literis.

16. Deinde prodibat Cheſed, & vas ejus pariter frangebatur, atque delabebatur in Binah Briathicam. Lux ejus autem deſcendebat in Vas Jeſod Aziluthici; quoniam lux Daath jam ante occupaverat locum Malchuth.

17. Poſtmodum prodibat Gebhurah; confractaque demittebat Vas ſuum in Chochmam Briaticam; Lux ejus verò deſcendebat in Vas Nezach & Hod, quæ in Aziluth; quæ ſunt duæ medietates corporis.

18. Dehinc prodibat Tiphereth & frangebatur, & vas ejus decidebat in Kether, quæ in Briâ. Lux ejus verò manebat ſuo loco; nempe ubi eſt Tiphereth Aziluthica. Hactenus igitur

tur lumina ſingula à Vaſis ſuis longius non erant remota, quam tribus gradibus: ſi quid enim ultra tres gradus (intellige Aziluthicos, omni luce & vaſe vacuos) diſtet, perfectè remotum dicitur, nec poteſt affulgere alteri. Interea lumina cætera, quia deſcenderant de loco ſuo, ſimul etiam aliquantum debilitata erant; adeò ut non poſſent redire ſurſum. Lux Tiphheretica autem, quia ſubſtiterat in loco ſuo, de viribus ſuis nihil perdiderat. Cumque videret ſe vaſe orbatam, aſcendere volebat ad locum, unde prodierat, (non enim volebat remanere nuda atque veſte carens) nempe ad Binam iterum, ubi prius ſteterat. Quia autem hoc modo nimis longè receſſiſſet à Vaſe ſuo, ita ut hoc omninò emortuum fuiſſet atque deſtructum; Hinc totius Emanationis fons atque Autor ſupremus ampliabat atque extendebat Vas Coronæ, quod non erat fractum, illudque demittebat per lineam mediam (tres enim ſupernæ jam erant in ſtâtu Trium linearum) uſque ad locum Tiphereth ejusque medietatem, ubi eſt fovea pectoris. Et tunc Tiphereth elevabat lucem ſuam, quæ occultabatur in Vaſe Coronæ eo usque protenſo. Ubi tamen non aſcendebat niſi dimidia ſaltem ejus pars inferior; quia medietas ſuperior ſubſiſtere poterat ſuo loco quo uſque jam demiſſum fuerat Vas Coronæ. Cum autem Lux Daath, (quæ deſcenderat in Malchuth Aziluthicam,) videret, quod in loco illius jam eſſet Vas novum, (linea quippe media etiam illius locus eſt nimirum inter Kether & Tiphereth) hinc aſcendebat in locum ſuum. Atque tunc Vas ejus, (luce tam procul ab ipſo dimotâ;) planè deſcendebat uſque in Malchuth Briathicam. Vas Tiphereticum autem manebat ſuo loco, nempe in Kether Briathicâ. Cum autem Lux Daath ita aſcendiſſet in locum ſuum, tunc vas Kether ita dilatatum ulteriùs ampliabatur, & extendebat ſeſe uſque ad finem totius Tiphereth: Atque ſic medietas inferior lucis Tipherethicæ (quæ paulò ante aſcenderat;) nunc redibat in locum ſuum debitum atque congruum.

19. Deinde Malchuth, Jeſod, Nezach & Hod prodire debebant ad regnandum ſuo loco, in vaſe ſibi appropriato: non autem inveniebant locum vacuum, quia illuc jam deſcenderat Lux Gebhuræ. Neceſſe igitur erat ut ſeſe extenderet cum vaſe ſuo Binah, in latere ſuo, quod eſt ſiniſtrum, uſque ad locum qui aliquando (nempe poſt factam Redintegrationem) debebatur Gebhuræ. Cum igitur Lux Gebhuræ videret; in illo loco ſuo jam eſſe notionem Vaſis, ipſa aſcendebat de loco ſuo: Vas ejus autem, amotâ tam procul ipſius Luce, movebatur & ipſum, ita ut deſcenderet, uſque in Jeſod Briæ. Atque tunc Nezach & Hod deſcendebant in locum ſibi debitum, ibique regnabant, in Vaſe ſuo, & frangebantur. Lux eorum autem aſcendebat in Gebhuram, quò potiſſimum tendebat Hod, quæ & ipſa eſt ſiniſtri lateris; quam ſequebatur & Nezach, ceu altera corporis medietas. Vas eorum autem deſcendebat in Nezach & Hod quæ in Briah.

20. Deinde prodibat Lux Jeſod; in iſtius loco autem jam erat Cheſed: neceſſe igitur erat ut Vas Chochmæ extenderetur in dextro latere, uſque ad locum quo conſiſtere quondam debebat Cheſed poſt Redintegrationem. Adeoque illuc nunc aſcendebat Cheſed, & involvebatur Vaſi Chochmæ. Vas ejus autem deſcendebat uſque in Tiphereth Briæ. Et tunc prodibat ulteriùs Jeſod, intrabatque in Vas ſuum & regnabat in loco ſuo, & frangebatur. Et Lux ejus aſcendebat per lineam mediam uſque ad locum Daath ſupernæ. (Hanc enim habet prærogativam Jeſod, præ reliquis Sephiroth, quod poſſit aſcendere uſque ad Daath, quandocunque vult.) Vas ejus autem deſcendebat in Gebhurah Briaticam.

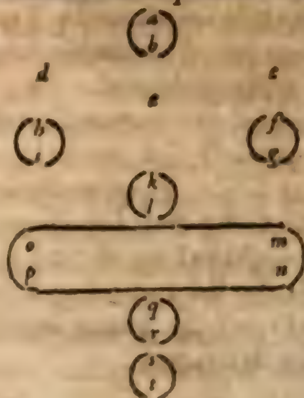
21. Deinde prodibat Lux Malchuth ut regnaret in Vaſe ſuo; cumque regnaſſet ibi, confringebatur, & lux ejuſdem etiam aſcendebat in Daath per lineam mediam: & vas ejus demittebatur in Cheſed Briaticam.

22.

22. Ex dictis ergò patet: quod Vas Tipherethicum conſiſtat in Kether Briathicâ; & Vas Malchuth in Cheſed illius Syſtematis; Adeoque non ullum fuiſſe interſtitium vacuum inter Vaſa, quæ in Briâ erant, majus tribus gradibus: In Aziluth autem duobus tantum.

23. Jeſod autem aſcendebat uſque in Daath, quia hæc eſt natura ejus eouſque aſcendere: ſicut & propterea, ut colligaret ſex extremitates; ipſisque procuraret lumen. Malchuth autem, quia vocatur Corolla Dominæ; & quia veſtigium in loco Malchuth reliquerat Daath, hinc illa tempore regiminis ſui aſſumto hoc veſtigio etiam aſcendebat in Daath; quin imò, mediante hoc aſcenſu ipſa colligabat omnes ſex extremitates ex imo uſque ad ſummum. Cumque Nezach & Hod eſſent in latere ſiniſtro in loco nempe Gebhuræ; jam quidem Nezach ſeparabatur ab Hod, & abibat in latus dextrum in locum ſuum, ſicut & Hod in ſuum: quæ omnia ex eo fiebant, quod elevatâ Malchuth cum veſtigio Daath, Daath poſſet emittere lumen in ſex extremitates, veſtigium ſcilicet quod ad Gebhuram pertinet in latus ſiniſtrum, & Daath ipſa in dextrum; & ſic formabatur Syſtema Aziluthicum, ib. Status autem Vaſorum, in Briam delapſorum exhibetur ſequenti Schemate:

a Corona, Kether.
b Vas Tiphereth.
c Chochmah.
d Binah.
e Daath.
f Cheſed.
g Vas Malchuth.
h Gebhurah.
i Vas Jeſod.
Vid. מב.

k Tiphereth.
l Vas Cheſed.
m Nezach.
n Vas Nezach.
o Hod.
p Vas Hod.
q Jeſod.
r Vas Gebhuræ.
s Malchuth.
t Vas Daath.

ib.

נפילת אפים *Prolapſus in faciem.* Vid. Soh. Bammidbar 58,232. Vajakhel 88,351. Trumah 58,228. Pinchas 99,396.

נפש *Pſyche; Anima vegetativa; Pars animæ plaſtica; ſeu infima concupiſcibilis.* In ſublimiori conceptu hæc vox nudè poſita eſt Malchuth Soh. Lechlecha. Quæ aliquando etiam vocatur נפש חיה *anima vivens*, in Tikk. quia ab illâ proveniunt נפשות Animæ vitales; & quia ſuctionem vitæ ſupernæ habet à Chochmah, à qua vita dependet. Dicitur autem Nepheſch, quatenus ſupra ſe recipit Ruach, ſeu Spiritum & Neſchamah, ſeu Mentem, quæ ſunt Tiphereth & Binah; quo nexu mediante vitam habet à Chochmah: ſed eodem ceſſante, dicenda eſſet mortua. Eadem quandoque vocatur Nepheſch David, quia Iſtius gradus eſt. Pard. vid. Soh. Trumah. It. Pinchas 112,548. Zav. 13,49. Behar 53,212.

נציב *Statio*, ut Gen. 19,26. In Sohar S. Vajeze, unio & nexus Sephirarum, quæ uniuntur cum Tiphereth, à Jeſod excluſivè aſcendendo, hoc vocatur nomine. Ubi tamen & Tiphereth videtur eodem titulo deſignari. Pard.

נצח *Superatio.* Sic vocatur Proprietas ſeptima in deſcenſu: quæ etiam quandoque dicitur נצח נצחים; Quælibet enim Proprietas tres habet notiones; ratione Receptionis, ſtatûs ſui, & influxûs; quarum media radicalis eſt, & hic vocatur Nezach; reliquæ duæ autem ſunt Nezachim. Sic etiam ſe habet Hod: unde hæc *crura* dicuntur *columnæ ſenarii* Cant. 5,15. quæ ſunt ſex iſtæ notiones ceu ſex articuli. Eadem quandoque vocatur נצח ישראל *Superatio Iiſraël*, cum adhæret corpori. Pard. In Schaare Orah ſub Nom. 3. & 4. poſt מקום העצה huc pertinent ſequentia. צבאות יי quod eſt myſterium Rotæ dextræ vocatur Nezach, *ſuperatio* 1. Chr. 29,11. Hæc eſt illa ſuperatio, quæ Benignitatem ſuam continuò exhibet Iiſraëlitis Pſ. 77,9. Et hic locus decreta bona decernit in Iiſraëlitas, quatenus applicatur Coronæ ſummæ, nec unquam eadem reſcindit; Conf. 1. Schm. 15,29. Hinc Iiſraëlitæ ſemper de-

bent firmiter adhærere Proprietati huic, in qua occurrit myſterium dextræ, ut ſubigatur ſiniſtra. Vocatur autem Nezach, quia ſuperat hoſtes, in bellis Iiſraëlitarum: hinc David opus habebat, ut diceret in Libro Pſalmorum; למנצח *Ad ſuperandum* (compoſitus eſt hic) *Pſalmus pro Davide.* Pſ. 20, 1. &c. ubi ſemper reſpectus occurrit ad hanc claſſem; ſicut cum dicit הודו &c. Pſ. 106, 1. 107, 1. 118, 1. 29. &c. ad Hod reſpicitur. Hic nota, tria fulgere Lumina è Candore Providentiæ, quæ vocatur Oculus Dilectionum, quorum nomina ſunt *Cheſed*, Benignitas; *Nezach* ſuperatio; & *Tiphereth*, pulchritudo: quæ cum ſplendent, & affulgent Sephiris, totus mundus gaudio, jubilis & perfectione repletur, citra omnem afflictionem vel adverſitatem: quia tum ipſa Bonitas proſpicit omnibus creaturis, & omnes mundi in plenitudine ſunt atque integritate. Hæc ipſa tamen proprietas Nezach, ad quam refertur Nomen צבאות ״, quandoque in judicio decernit bona, cum infra conſiſtit in loco ſuo; quandoque autem convertitur ad puniendum, prout requirunt opera. Eadem autem cum aſcendit per canales, & applicatur ſuperationi ſupremæ, quæ in oculo Dilectionum, & in ſuperatione Beneplaciti in ſummitate Coronæ, ſi tunc bona emittit decreta in Iiſraëlitas, quamvis hi deinde peccent nec digni ſint illis beneficiis, Ipſa tamen ab iis non iterum recedit: ratio hæc eſt, quia proprietas *ſuperandi* jam aſcendit in locum, qui non vocatur אדם *homo*; eſtque locus Coronæ, unde 1. Schm. 15, 29. *Superatio Iiſraëlis non fallere nec mutari* dicitur, *eo, quod non ſit homo, &c.* i. e. hanc proprietatem conſiſtere in tali loco, qui ſub generalitate conceptus Hominis non continetur: cum econtra, quando infra conſiſtit in fundamentis gradûs Tiphereth, pœnitere queat, quippe qui locus appellatur: *Similitudo tanquam facies hominis,* Jechesk. 1, 26. Hæc ergo eſt illa proprietas, quæ ſuperat hoſtes Iiſraëlitarum, ad dextram conſiſtens, ut benefaciat iſtis. Conf. Pſ. 16, 11. Scito autem, in ſupernis dari 24. conſiſtoria ſub myſterio

ſterio nominis נצח, quæ omnia vocantur נצחים *Superationes*, & invertunt cauſam in merita & bonum Iiſraëlitarum; ſuperantque omnes, qui ad ſiniſtram adſtant, adverſarios. Hinc Jeſch. 34, 10. hic eſt ſenſus, quamdiu Synedria Nezach Nezachim conſiſtent in ſtatu & excellentia ſua, pars adverſa accuſatrix, auxiliatrix Babelis non poterit conſiſtere, ſed deſolata erit. Hæc ibi: & ſequitur יכין. Vid. מלכים. מות. זק 2.

נצנים *Prima germina*, in Sohar Breſchith ad Cant. 2, 12. ſic vocantur Cheſed, Gebhurah, Tiphereth, quando primum aſcenderunt in cogitationem; hac voce enim denotatur initium progerminandi. Pard.

נקבה *Mulier*. Vid. Soh. Chaje Sarah 75. Vajiggaſch 115, 456. Jethro 37, 147. Heæſinu 144, 574.

נקבים *Foramina*. Sunt notiones pro transmittendis luminibus ad inſtar feneſtrarum quales in Adam Kadmon ſunt aures, oculi, naſus & os. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon. Vid. אק. Tranſpiratio inſenſibilis quæ exit ex capite Adam Kadmon per foramina canalium, qui in capillis ejus meditatione attingi non poteſt ob ſublimitatem ibid. Vid. אק. it. אונים. ניצוצות. 15.

נקודים *Punctata*. 1. Sunt lumina, quæ concipiuntur egredi ex oculis Adam Kadmon. ibid. Tract. Olam Hannekudim.

2. Et hæc ad analogiam radiorum & expirationum ab oculis humanis prodeuntium. ibid.

3. Et huc pertinet ſcriptio Tetragrammati illa, quam oculatam appellant, de qua etiam in Tikkunim Tikk. 70. Ratio autem denominationis, quia huic ſyſtemati undiquaque correſpondent puncta è gradibus טנתא ib.

4. Si enim literæ Tetragrammaticæ diſtribuantur pro nomine סג tunc litera י correſpondet accentibus, ejus ה primum autem punctis; ו apicibus, & ה ultimum literis. Aliter accentus ad aures, ה primum ad naſum, ו ad os, ה ultimum ad oculos referuntur, adeoque ad oculum refertur ה tam primum quàm

quàm ultimum. Potiſſimum autem hæc puncta denotant regnum terræ Edom, cujus reges mortui ſunt Gen. 36, 31. ſeqq. Et huc pertinet locus Gen. 1, 2, Et terra erat vacua & inanis; ubi per terram denotatur ה ultimum, quod ad oculum refertur. Puncta autem ſunt novem, nempe: Kametz, Pathach, Zere, Segol, Scheva, Cholem, Chirek, Kybbuz & Schurek, inter quæ ſupernum eſt Cholem, medianum Schurek, reliqua inferna. Septem ultima autem ſunt formata ex Jodin, ſicut duo priora ex Vavin. Inveniuntur autem hoc modo in omnibus ſeptem poſterioribus tredecim Jodin, quæ per Gematriam efficiunt 130. quem numerum etiam præ ſe fert vox עין Oculus.

5. Productio autem horum luminum in ſpecie ita ſe habet: Lumina akudica pertingebant uſque ad Scrobiculum pectoris τῶ Adam Kadmon. Et quamvis illa prodirent potiſſimùm per foramina, id tamen de radiis tantum primariis intelligendum: Cùm præterea etiam reliqua cutis Adam Kadmon lucem transmitteret. Cum ergo principium emanativum vellet emittere notionem punctorum, id potiſſimùm intendebat, ut pro iis confierent certa quædam vaſa quorum beneficio ſyſtemata inferiora accipere poſſent lumen ad illa transmittendum. Videbat autem productor ille, quod ſubjecta illa recipientia nondum haberent vires tantas, ut lumina oculorum poſſent ſuſtinere; quorum locus erat à ſcrobiculo pectoris uſq; ad extremitatem pedum in Adam Kadmon: Antequam ergo emitteret radios iſtos oculorum, denuò ſeſe contrahebat, ita ut lumen illud quod à fovea pectoris lucebat uſque ad extremitatem pedum elevaret in medietatem corporis ſupernam, inferiore medietate relictâ vacuâ. ib.

6. Vid. נה״י.

7. Factâ autem contractione, relinquebat expanſum quoddam ad inſtar diaphragmatis in medio corporis ſui, interius ſcil. circa locum foveæ pectoris, ut ita diſtinguerentur duo

duo hæc ſpatia. Et huc pertinet illud Gen. 1, 6. fiat expanſio, &c. Item locus in Sohar Sect. Breſchith col. 87. lin. 50. ubi dicitur inveniri membranam quandam in medio viſcerum hominis, quæ diſcernat inferiora à ſupernis, hauriatque à ſupernis & demittat ad inferiora. Atque tunc omnis lux ſupra diaphragma iſtud locabatur compreſſa & coarctata ibid.

8. Unde vigor ejus inſigniter adaugebatur, præſertim cum accederet ad lucem aurium naſi & oris radicalem internam (non illam quæ per hæc foramina prodierat,) quod luminum genus internum habet notionem Taamim nominis סג; alterum autem aſcendens habebat notionem aquarum fœmininarum, (vid. מין) aſcendentium; quarum inſtigatione copulabatur nomen עב quod in Cranio iſtius Adam Kadmon, cum notione סג ejuſdem, quæ eſt lux radicalis aurium naſi & oris nempe Taamim ejuſdem, ut dictum. Et tunc producebatur lux nova è ſupernis ex iſta copulatione; fiſſoque Diaphragmate deſcendebat infra Scrobiculum pectoris.

9. Lux prima autem quæ priùs fuerat infra & aſcenderat, non iterum deſcendebat, ſed ſemper manebat ſupra diaphragma, ibique lumen ejus radicale ſemper manet: atque deinde evibratur proditque per oculos. (vid. עינים 1.)

10. Lux autem illa nova, quæ per diaphragma deſcenderat mediante congreſſu ſupra dicto, etiam ipſa per corpus atque vas hujus Adam Kadmon penetrabat, foraſque prodiens fulgebat per mediam lucem Nekudim, ita ut inibi duo jam eſſent lumina. Vid. infr. §. 16.

11. Ad quæ accedebat etiam tertia h.m. Cùm enim lux oculorum evibraretur cerneretque deorſum per lumina Akudim & alia ſuperna, radii ejus ab iſtis aliquid hauriebant atque decerpebant, quantum nempe opus ipſis eſſet pro ſtructura vaſorum Nekudicorum. Deſumebat autem tam ex lumine aurium quàm naſi & oris, idque h.m. Notum eſt ſcil. quod lux aurium demittatur uſque ad extremam barbæ apicem; qua via

etiam lumina naſi & oris deſcendunt. Deſcendentibus autem & oculorum radiis eâdem viâ, hi neceſſariò cum illis commiſcebantur, deque eorum lumine participabant.

12. Sunt autem decem puncta in lumine Nekudico: ex quibus tria priora accipiebant lucem illam, quæ vibrabatur intuitu oculorum in lucem aurium naſi & oris illo loco, ubi conjungebantur, nempe in extremitate barbæ ipsâ ſolâ (non ſupra eandem) ibi enim hæc puncta potiſſimum incipiunt. Sed ſeptem puncta inferiora non accipiebant niſi illam lucem quæ vibrabatur intuitu oculorum in lumina naſi & oris, infra extremum barbæ apicem (naſus enim radiat uſque ad pectus propriè dictum, & os uſque ad pectoris ſcrobem.) Hinc conſequens eſt, quòd tria puncta ſuperiora pro fabrica vaſorum ſuorum acceperint fulgorem à tribus luminibus aurium nempe naſi & oris in ipſa nempe extremitate barbæ: Septem autem inferiora à duobus tantùm, nempe naſi & oris luminibus infra barbæ apicem ad pectoris foveam uſq; pertingentibus, participabant. Major ergo erat ſplendor trium ſuperiorum, quàm ſeptem inferiorum.

13. Et hæc cauſa eſt, quòd tres reges primi non ſint mortui propriè, quoniam lucem habebant majorem & vas ipſorum multò excellentius erat, quoniam factum erat ex concurſu aurium ſupernarum: unde vaſa eorum non fracta ſunt proprie, quippe quæ facta erant ex intuitu oculi in lumen aurium, cui competit notio Neſchamæ. Septem autem reges inferiores propterea mortui dicuntur, quod vaſa eorum orta ſint ex intuitu oculi in lumina naſi & oris tantùm citra concurſum luminis aurium ſuperni. ibid.

14. Datur tamen differentia aliqua in tribus prioribus: de Kether enim nihil deſcendit, ne poſteriora quidem. In patre & matre autem poſteriora tantum deſcenderunt, anterioribus ſuo loco relictis. Ratio eſt, quia triplex eſt luminum uſque ad apicem barbæ deſcendentium differentia: Corona

enim

enim accipiebat de notione auris ipſius quatenus eandem obtutus oculi attrahebat, non admixtis duobus luminibus reliquis: hinc factum eſt vas Coronæ Nekudicæ. Pater autem accipiebat de eo quod viſus attrahebat è lumine naſi admixto etiam oris lumine: unde factum eſt vas Chochmæ Nekudicæ. Mater autem accipiebat portionem ſuam ex aſpectu luminis oralis tantùm, unde fiebat vas Binæ Nekudicæ. Cùm ergo Kether participaret de inſigni excellentique lumine auris; vas ejus nullatenus confringebatur.

15. Porrò notandum, quòd etiam in Syſtemate Nekudico detur notio luminum ambientium & internorum, idque h.m. Alibi enim dictum eſt, quod viſio oculi hauſerit atque attraxerit quædam de luminibus aurium naſi & oris, pro fabrica vaſorum Nekudicorum. Sciendum autem quod illa lux bipartita fuerit; & quod accipiebatur de parte dextera, erant lumina ipſa: Quod autem accipiebatur de parte ſiniſtra, erant vaſa. Jam lucis attributa ſunt internum eſſe & ambiens: Sicut vaſis attributum eſt internum & externum. Jam ergo viſio illa oculi de tribus illis luminibus aurium naſi &oris omnes has quatuor notiones accipiebat, hac ratione: cùm radius oculi auris lucem directè intueretur in barbæ apice, tunc ad partem dextram reperiebatur lux ambiens: ad eandem partem dextram viſione non quidem directâ, ſed ad latera vergente adeoque remotiore reperiebat lucem internam, quæ aliquanto minor erat. Sic ad partem ſiniſtram radius directus oculi offendebat vaſis externum; ad latera divertens, internum ejuſdem. Quod autem de naſi lumine deſumebatur aliam habebat naturam. Nam quod deſumebatur de iſto naſi lumine, antequam hoc pertingeret ad os, & quidem ad partem dextram, erat lux ambiens: ab ore autem & porrò, erat lux interna. Sic pariter ad partem ſiniſtram vaſorum interna & externa offendebantur. Tandem etiam quod ab ore deſumebatur duplex erat: quod enim ſumebatur ab oris lumine antequam iſtud pertingeret ad

barbæ

barbæ apicem, ad partem dextram, erat lux ambiens: à barba autem & ulteriùs lux interna. Atque ſic ex parte ſiniſtra pariter pro fabrica partium vaſalium internarum & externarum.

16. Sicut autem lumina hæc Nekudica extrinſecus radiabant à fovea pectoris Adam Kadmon uſque ad finem pedum ejus: Sic lux illa nova interna (vid. ſupra hoc tit. §. 9. 10.) non tantum deſcendebat per medietatem inferiorem corporis Adamici; ſed & regreſſa penetrabat ſtructuram corporis, & iſtud Syſtema Nekudicum illuſtrabat. Id ipſum eſt quod in Tikkun. dicitur: Diaphragma quoddam eſt inter Coronam & cauſam cauſarum. Omne enim principium emanativum quatenus tale vocatur Cauſa cauſarum עילת העילות. Corona autem hoc loco eſt Corona Nekudica.

17. Decem autem puncta Nekudica (quæ ſunt hujus Syſtematis Sephiroth) extendebantur à ſcrobiculo pectoris Adam Kadmon uſque ad finem pedum ejus, tali ordine quo ז״א ſuperinveſtire dicitur א״א: hoc tamen diſcrimine quod Seir locetur circumcirca; hic verò lux radicalis non reperiatur niſi in anterioribus Adam Kadmon; unde luminoſitas quædam tam ex luminum, quam ex vaſorum Nekudicorum notione diffunditur, qua Adam Kadmon per cætera quoque latera ſuperinveſtitur; eodem nempe modo qui expoſitus eſt Titulis de aure naſo & ore.

18. Coronæ ergo locus erat à fovea pectoris uſque ad finem corporis. חכד autem ſeu Sapientia, Intelligentia, Scientia correſpondebant tribus articulis prioribus נה״י ת״ Adam Kadmon, quæ ſunt ſuperatio ſ. perennitas, gloria, fundamentum. Porrò חג״ת ſeu Benignitas, Rigor, Pulchritudo correſpondebant articulis mediis earundem נה״י. Et נה״י Nekudicæ correſpondebant tribus articulis ultimis earundem. ibid.

19. Ex corpore Adam Kadmon autem prodibant tres luminum ſpecies: una ex fovea pectoris, & duæ ex membro genitali, ex quo duæ tranſpirationes proveniebant. Quæ qui-

quidem tres debebant eſſe ſecundum tres Sephiroth ſuperiores, quæ participabant de luminibus aurium naſi & oris: quia autem aurium lux in patre & matre deficiebat, hinc & una tranſpiratio deficit, & duæ tantùm reſtant ratione naſi & oris pro patre & matre; qui ſicut ſupra ſic & hic infra participabant. Septem inferiores autem non participabant niſi de partibus, quæ infra barbæ apicem, unde nullæ pro ipſis tranſpirationes ſeu halitus, quæ ipſas poſſent illuminare, ſed halitus illis ſeptem debiti prodibant per ungues pedum, & quamvis tantùm ſeptem reges dicantur mortui & everſi, quia tamen etiam in Patre & Matre confracta ſunt poſteriora vaſorum nec minùs etiam Corona aliquatenus violata eſt, quatenus ejuſdem נְהִי Cerebrorum loco intraverant in אוֹא ubi fractura locum habebat: hinc fracturarum denarius. Quæ omnia ex defectu lucis aurium ſupernæ.

20. Apparitio autem Sephirarum iſtarum Nekudicarum non eundem ſervabat ordinem, quem Akudicæ, ubi Malchuth primo prodibat; ſed inverſum, ita ut primò prodiret Corona in qua incluſæ erant reliquæ novem. Deinde prodibat Chochmah & in illa reliquæ octo. Tertiò Mater & in illa ſeptem ſequentes. Quartò exinde prodibant ſeptem ſubſequentes ſingulæ.

21. Item alia hic eſt differentia. In Akudim enim primò prodibant lumina, quibus deinde fiebant vaſa: Sed in Nekudim primò prodibant decem vaſa, unum ſub alio: quæ fiebant ex intuitu oculi in tria lumina aurium, naſi & oris. Cum autem prodiiſſent decem hæc vaſa ſuoque loco aliud ſub alio ſeorſim ſubſiſterent: tunc & lumina prodibant, modo ſupra dicto, ita ut Corona novem ſubſequentes includeret, &c. donec Malchuth prodiret ſola. Primùm ergo Corona vas ſuum intrabat & in illa novem lumina ſequentia. Luce autem Coronæ in vaſe ſuo perſiſtente Chochmah inde exibat cum octo ſequentibus in ſe incluſis, intrabatque vas ſuum. Ubi notandum

dum quod tunc in Corona contigerit copula quædam; quia & inibi mas & fœmina reperiuntur, quâ copula ſeu congreſſu præcedente Chochmah prodibat. Nunquam enim ſtatuuntur produci lumina niſi virtute alicujus congreſſus præcedanei. Et ſic reliquæ. Ibid. Vid. אצל. מנתא. מה. מות. מלוי. מצח 2. נהי. נוקבה 5. ניצוצות 15.

נקודות *Puncta*. Vid. Soh. Breſchith in pr. & 38, 152. 39. & 42, 161. Vajakhel 92, 368.

נקם ברית *Vindicta fœderis*, appellatur Malchuth, quia Illa ulciſcitur illum, qui profanat fœdus ejus; quia talis Ducem ſeparat ab ea. Pr. 16, 28. cum quo unita erat per fœdus. Pard.

נר ה׳ *Lucerna Domini*, appellatur Schechinah, quia tanquam lucerna & vaſculum accipit lucem ſupernam à Tiphereth. Cum autem ardet coram Tiphereth, ſimul reſpectum Gebhurah involvit. Pard. vid. Soh. Miſchpatim 45, 178. Trumah 74, 293.

נרד *Nardus*. Cant. 4, 14. eſt Jeſod, juxta Soh. Achare ad loc. c.

נרנחי Eſt abbreviatura vocum נפש רוח נשמה/ חיה/ יחידה de quibus in voce פרצופין de quibus in ſupernis ita philoſophantur: Quælibet notio quadruplicem habet naturam, nempe vaſa ab extra; Nepheſch, Ruach, Neſchamah, ab intra; נשמה לנשמה mens mentis ambiens; & א״א Arich Anpin ambientis ambiens. Inter quas tertia quæ mens mentis dicitur, Proprio nomine appellatur חיה & hæc provenit à Chochmah, juxta illud: Sapientia vivificat ſapientem. Sicut etiam vox חיים æquipollet voci חכם ſapiens. Altera autem quæ ambientis ambiens eſt, vocatur יחידה ſingularis, ad analogiam ״ Arich, qui quoniam propriè loquendo uxorem non habet ut perſonæ aliæ propterea vocatur יחיד ſingularis. Et in homine datur quidem vita interna, nempe Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; iſta autem lux non ſufficit illuminando corpori materiali: unde

de opus habet Neſchamâ Neſchamæ, quæ dicitur Chaijah extrinſecus ambiens illud. Cum enim Neſchamah, quæ intra corpus eſt, habeat analogiam cum Immah matre; & Neſchamah Neſchamæ extrinſecus ambiens correſpondeat Patri, unde naſcitur analogia אבא ואמה ſeu Patris & Matris, qui nunquam ſeparantur: hinc lux interna Matris, quæ ſemper cupit uniri cum Patre tranſit per corpus materiale, & lumen ſuum ab extra quoque diffundens amplexatur Patrem. Et ſic lux Patris perforando ſubintrat interiora. Et hac ratione corpus conſervatur, quia undiquaque illuminatur. Et ambiens hæc Neſchamah Neſchamæ, quæ vocatur Chaijah non tantum ambit totum hominem in genere, ſed etiam ſingulas ejus partes ambiendò illuminat, juxta ſuos gradus, ita ut illa pars quæ Neſchamah dicitur, illuminetur gradu Chajæ Neſchamico; Ruach gradu ejuſdem Ruchico; & Nepheſch gradu ejuſdem Nepheſchiko. Sed ambiens altera major, quæ Jechidah dicitur, quæque ad notionem Arich accedit, non ambit per partes, & juxta gradus ſed omnia circumdat æqualiter, omnibusque lucem affundit ſub notione Neſchamæ: Eo quod ipſa ſecundum eſſentiam ſuam nullas habeat partes, ſed tota ſit ad inſtar Neſchamæ, unde etiam Jechidah vocatur ſeu ſingularis, quia non niſi unam habet notionem, unâque gaudet æqualitate. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon.

Hic tamen notandum, gradibus Chajæ & Jechidæ, juxta alios etiam competere attributum interioritatis. Ibid.

Porrò notandum quod in hominem initio quidem veniant omnes gradus ſimul; poſtea tamen unus poſt alterum manifeſtetur ſeorſim: nempe Nepheſch primò, deinde Ruach & ſic porrò. Ibid. Sect. Haakudim.

נשא *Elevatus*, à quibuſdam ad Tiphereth, ab aliis ad Kether, in Sohar ad Binah refertur, quæ eſt ſupra Gebhuram. Pard.

נשיקה *Oſculum*, eſt exſuſcitatio Amoris inter Tiphereth, & Mal-

& Malchuth. Inter Chochmah & Binah autem non dantur oſcula. Oſcula autem ſunt adhæſio Spiritus cum ſpiritu. Pard.

נשמה *Anima gradus ſuperior, mens.* Hæc vox nudè poſita refertur ad Binah, unde emittuntur Animæ. Pard. vid. Soh. Bereſchith 33, 129. 37, 147. Lechlecha 57, 227. Vajera 66, 261. Mikkez 111, 443. Vajechi 126, 502. 130, 516. Zav 13, 49. Miſchpatim 43. ſeqq. Trumah 61. ſ. 71, 280. Vajakhel 92, 368. Achare 31, 122. Kedoſchim 40, 157. Behaalothecha 73, 289. Schlachlecha 80, 318. Pinchas 112, 448. Ki teze 134, 135. Vide & ſupra רעת· חותם· מלכים· n. 3.

נשר *Aquila*, & facies Aquilæ eſt Malchuth, juxta omnes, & juxta multa loca Sohar: Sed in Tikk. ſæpe hoc nomen refertur ad Tiphereth, ut & in Sohar, Jethro ad Exod. 19, 4. Sed intelligitur Malchuth, quatenus elevata eſt in Tiphereth, ubi locus ejus Pr, 30, 19. Alibi tamen & Binah vocatur Aquila magna alata; & alæ ejus ſex Sephiroth. Pard.

נשר *Decidua.* [connectitur cum מלכות.] Dicitur aliquoties ultima Sephirarum Neſcher virentium *decidua*, quia Illa quandoque dives eſt, omnibusque bonis repleta, dum juſtitiam operatur Iiſraël; tunc enim ab univerſis altitudinibus ſupernis omnifariam inundationem, immanationem, benedictionem miſericordiam, gratiamque in hanc pertrahit, ab univerſis (inquam) Sephiris, quæ hac ſuperiores exiſtunt. Sed cum à viis Altiſſimi retrò ſe transferunt, tunc metrum hoc egenum eſt, & tenue atque humile veluti hortus aquarum penuria laborans: ita ut quaſi folia ipſi decidant, ſimilisque ſit arbori cujus *decidunt* fructus, atque tunc miſeri etiam paſſim ſunt Iiſraëlitæ, & in opprobria conviciaque vergunt. Cum enim à ſuperis commenſuratio hæc quicquam deveſci, transglutireque nequit, nec aliquid in Iiſraël ipſa depromere transfundereque poteſt: & Neſcher tunc vocitatur, quod idem dictione ſonat, quod arbor cujus decidunt fructus. Myſterium autem in eo latet, quod Schechinah propriè in Terra locum habeat, juxta illud

illud Jeſch. 66, 1. Terra Scabellum pedum meorum. Cum itaque cohabitans gloria influxum accipit à ſtagnis ſupernis, tunc vocatur ciſterna ſeu congregatio aquarum: cum autem nullam accipit Benedictionem, Arida vocatur, juxta illud Gen. 1, 10. & vocavit Deus aridam Terram, congregationemq; aquarum appellavit mare. Cum igitur Arida eſt menſura iſta atque egena; tunc egeni, ſiticuloſi atque eſurientes exiſtunt Iſraëlitæ, ab eaque non ſecus quàm ab arboris trunco cadunt ut folia. Interdum enim dimenſio iſta opibus profluit, aliquando egens diminutaque jacet, plena quandoque, exhauſta nonnunquam. Et huc pertinet etiam illud Deut. 32, 11. Quemadmodum נשר aquila (à pennarum lapſu ſic vocata) ſuum concitat nidum & ſuper pullos volitat. Cumque ad pœnitentiam convertuntur Iſraëlitæ, tunc Eam in priſtinum ſtatum reducunt, renovantque tanquam Aquilam: ut in illam ſupernæ piſcinæ canales redintegrati deſtillent, quibus undique locupletiſſimè repleta, denuo vires reſumit, juxta illud Pſ. 103, 5. qui ad ſaturitatem ornatui tuo bonum tribuit, renovabitur veluti Aquila pueritia tua. Hanc dimenſionem Neſcher: i.e. Aquila dictam magna alatarum aquilarum turma concomitatur, quæ Mercavæ ſeu Vehicula Aquilæ vocitantur. Hæ omnes protegunt Iiſraëlitas, extenſisque ſuper eoſdem alis, à multis malis cuſtodiunt. Et hæc Aquila cum reliquis turmis ſuis, ſuper Iſraëlitis in Ægypto ferebatur, eosque ab onere educebat, juxta illud Exod. 19, 4. vos vidiſtis quid feci in Ægypto, & vos ſuper Aquilarum alas portavi. Et harum turmarum, quæ quadrigæ vocitantur aquilæ, plenitudo & præſtantia, plenitudinem & præſtantiam Iiſraëlis in Lege & mandatis, ſicut & earundem diminutio, Iiſraëlitarum ab his receſſum conſequitur. Schaare Orah, ſub Adonai. [Sequitur תפילה של יד.]

נתיבות *Semitæ*, triginta duæ; referuntur ad Chochmah, quæ vocantur פליאות quia ſunt occultæ & obtectæ. Suntque canales occulti. Ipſa autem Chochmah in Raja Meh. vocatur

ſemita altiſſima omnium, complectens omnes, ad quam referendus ſit locus Ijobh 28, 7. & à qua reliquæ ſemitæ influxum hauriant. Pard. Tr. 23. c. 14.

ס

ס *Samech.*

IN Libro Temunah natura ſpiritualis hujus literæ refertur ad Malchuth, quæ undiquaque clauſa eſt, Pſal. 125, 2. ne ingrediantur Cortices, eamque contaminent, Jeſch. 52, 1. Dominium ejus autem dicitur eſſe ſub hora Veneris. Juxta alium Schechinah hujus literæ nomen habet, quia eſt *vicina* literæ Nun, i.e. gradui Tiphereth, quæ etiam ad Samech ſuam obvertit faciem. Alius eandem refert ad Gedulah, quæ fulciat ſuprema & ima. In Sohar S. Trumah refertur ad Binah, quatenus elevatur ſupra liberos & abſconditur intra tres ſummas, nec influxum emittit. Ibi autem augmentum aſſumit, ut fulciat cadentes, quæ ſunt Tiphereth, Jeſod, Malchuth; juxta Pſal. 145, 14. Sed Sect. Breſchith refertur ad Malchuth, hinc in tota hiſtoria creationis non occurrit, niſi cum dicitur Gen. 2, 21. ויסגור & clauſit: Tiphereth enim fulcitur à Malchuth & contra; & de ambobus intelligendus eſt locus Pſ. 111, 8. Loca autem iſta ſic conciliari poſſunt, quod duæ Perſonæ ſuffulciuntur per influxum Binah; & illuc uſque elevantur. Pard. Tr. 27. c. 18.

סבא דסבין *Senex inter Senes.* In Tikk. ad Chochmah; in Sohar ad Kether refertur: eſt autem notio rei occultæ; denotatque quod Chochmah occultetur in Kether, ubi fundamentum ſenii. Binah autem vocatur vetula vetularum, quatenus eſt Ipſa occultatur in Kether & Chochmah. Pard.

סבת הסבות *Cauſa Cauſarum*, eſt Kether, Pard. Tr. 23. c. 15. & Tr. 3. ubi exponitur differentia, quæ eſt inter terminos *Cauſa Cauſarum*, & *Cauſa omnium Cauſarum.*

סג vide מלוי. it. אזנים. it. חוטם. it. טנתא. it. מה. it. מצח. it. ניצוצות 9. 11. 12. 13. 14 16. 18.

סגולה *Peculium; bonum ſingulare*. In Sohar, Trumah, ad Pſ. 135, 4. Malchuth vocatur bonum peculiare gradûs Tiphereth; procul dubio, quia ille in Eam colligit omnem influxum ſuum. Fortè & propterea ſic vocatur, quia per Tiphereth ſuctionem habet à Sægol, qui ſunt tres Patres; vel à Sægolta, quæ ſunt tres ſupremæ. Pard. l. c.

סדר זמנים *Ordo temporum*, ſunt Tiphereth, tanquam dies, & Malchuth, tanquam Nox; in quibus comprehenditur omnis temporis natura. Pard.

סוד *Secretum*; ita vocatur juſtus; quia natura ſecreti eſt ad interiora colligi; Juſtus autem omnem influentiam ad intima ſua colligit, & abhinc illa emittitur in Malchuth. Æquipollent autem סוד & יין; vinum, reconditum nempe in botris. Pard. vid. Soh. Beſchallach 25, 98. Pinchas 100, 397. 117, 465. Miſchpatim 44, 115.

סוכה *Tabernaculum, tugurium*. Hæc vox quandoque refertur ad Malchuth: quandoque reſolvitur in כו, qui eſt numerus Tetragrammati; & הס, qui eſt numerus אדני; & ambo ſunt סוכה 91. denotat igitur hæc vox unionem Tiphereth & Malchuth, juxta hunc literarum nexum, יאהדונהי. Et quia in ſtatu hoc unionis ſubintrant in thalamum & elevantur in Binah, ſub myſterio 6. extremitatum in Ipſâ reconditarum, hinc hoc ipſum nomen סוכה quandoque etiam ad Binah refertur. Et in Tikkunim Binah dicitur appellari סוכת שלם Tugurium pacis, quia ſuperintegit gradum, qui שלום Pax dicitur, i. e. Tiphereth. Pard. vid. Soh. Breſch. 33, 129. 43, 172. Æmor 50, 198. 51, 201. Pinchas 119, 475. Tezavveh 81, 324.

סוס *Equus*. Vid. Soh. Bo 19, 74. Æmor 43, 171.

סוף *Finis*. In Tikk. hæc vox refertur ad Juſtum, quia iſte eſt terminus Syſtematis Aziluth, quando Malchuth, ob diminutionem

nutionem deſcendit: quæ extra caſum diminutionis idem ſyſtema terminat. Pard. vid. Soh. Pinchas 120, 477.

סחרת *Negotiatrix.* Sic vocatur Chochmah; quando manifeſtatur in Binah; quia per illam quaſi venales & in publicum expoſitæ ſunt atque conditæ omnes creaturæ Pſ. 104, 24. vel, ſi à *circundando* fiat applicatio, quia ambit totum ambitum Binah. Pard.

סיהרא *Luna*, eſt cognomen Malchuth, quia aliquando plena eſt, aliquando diminuta. Pard. vid. ירח.

סירכא *Adhæſio, Adhærens, Princeps.* Sic in Raja Meh. appellatur Klippah, quando adhæret Schechinæ; & judicium expoſcit ob peccata Iſraëlitarum: atque tunc illa fit Domina, juxta Pr. 30, 23. Conf. Dan. 6, 2. Pard. vid. Soh. Zav. 12, 46. ſ. Pinchas 105, 417.

סל *Caniſtrum*, eſt Malchuth, receptaculum totius Aziluth, Pard.

סלה *Salah.* In Sohar, Vajikra ad Pſ. 32, 5. ſic reperimus: סלה *in ſupernis eſt locus, ubi Antiquus Sanctus commoratur.* Antiquus Sanctus autem eſt Chochmah, & locus ejus Binah: per Selah ergò denotaturBinah, quatenus unita eſt cum Chochmah. Pard. l.c.

סליחה *Condonatio, remiſſio.* R. Moſcheh ad Tiphereth, ob miſericordiam; Alius ad Coronam refert; quia in die Expiationum fit remiſſio per Coronam, quæ influit in illum: quam ob cauſam etiam ad Tiphereth referri poſſet. Natura autem Remiſſionis in eo conſiſtit; quod peccatum vitiet & offuſcet Lucem Sephirarum; cum autem prædominatur, qui remittit, tunc lucem ſuam reſtaurat, & illuminat locum illum, cui condonandum. Pard.

סלם *Scala.* In Sohar, Vajeze, 87. ſic vocatur Juſtus; qui conſiſtit in terra, i.e. Malchuth & pertingit uſque ad cœlum, i.e. Tiphereth. Sed in Raja Meh. Scala vocatur Tiphereth; quia in eâ aſcendit Malchuth, & membra uſque ad Infinitum. Sed

ros

res eſt una & eadem, quia corpus & fœdus habentur pro uno. Pard. vid. Soh. Vajikra 7, 27.

סלע *Petra.* Vide Sohar Pinchas 105, 420. Ki teze 136, 541.

סלרת *Pollen*, vocatur Malchuth, cum depurata eſt ab omnibus furfuribus corticum, & aſcendere cupit in unionem inter Brachia mundi: atque tunc vocatur mixta oleo bono, Lev. 7, 10. per juſtum, &c. ſic reperimus in Raja Meh. & in Sohar Vajechi ad Gen. 49, 27. Pard.

סמאל *Samaël*, vid. ſupra p. 417. n. 47. & Soh. Breſchith 26, 101. Schophetim 132, 528.

סנדל *Sandalium*, eſt Sandalphon, qui eſt ſandalium דו Tiphereth, quando Malchuth induta eſt calceo Metatrone, atque tunc unio non eſt perfecta, cum quilibet proprio gaudet veſtitu. Pard. vid. Soh. Ki Teze 136, 544.

סנהדרי גדולה וקטנה *Synedrium magnum & parvum.* Illud eſt in Binah & manifeſtatur in Tiphereth. Nam 70. aſſeſſores Synedrii ſunt 70. rami Tipheretici, i.e. ſeptem Sephiroth, ſingulæ conſtantes è decade; Moſes autem qui eſt in Daath eſt 71. & tota Univerſitas conſtituit numerum 72. Synedrium autem parvum eſt in Malchuth, quia ibi eſt לשכת הגזית Conclave cæſum. Quandoque tamen magnum refertur ad Gedulah, & parvum ad Gebhurah. Pard. vid. Soh. Vajikra 9, 33. Schophetim 133, 527.

סעודה *Convivium*, magnum refertur ad Binah, tanquam He magnum; & parvum ad Malchuth, tanquam He parvum. Pard. Soh. Breſch. 9, 38. Toledoth 81, 321. Trumah 68, 272. & 75, 297. Vajikra 3, 9.

סער *Turbo, procella, tempeſtas*, denotat rigorem judicii vehementem: & aliquando pertinet ad interna, & eſt ex attributis Malchuth; In Ijobh 38, 1. c. 40, 1. aliquando ad externa ut Ijob. 9, 17. Jon. 1, 11. 13. Pard.

ספירות *Sephiroth, Numerationes.* Vid. Soh. Jethro 37,

146. Ki Tiſſa 82, 328. Vide & אבא ואמא it. אֹק it. אנים it. אצל. it. רעת. it. וֹק. it. חור. it. כלים. ſ. it. מלכים.

ספירת העומר *Numeratio ab oblatione Manipuli*, Lev. 23, 15. In Tikk. refertur ad Malchuth, quia in ea numerantur ſeptem dies, quæ ſunt ſeptem hebdomades, dies 49. Pard. vid. Soh. Æmor 47, 184.

ספר *Liber*. Vide Sohar Vajeze 88, 351. Breſchith 29, 114. & 19, 75. De Libro Jezirah ib. Siphra de Zeniutha ibid. Vajechi 119, 473. Beſchallach 25, 98. 31, 123. Jethro 34, 134. Trumah 61, 241. Vajakhel 88, 350. ſ. ſ. 92. ſeq. Pekude 111, 441. Naſo 64, 253.

ספר החיים *Liber vitæ*: in Tikk. ſic nominatur Juſtus, reſpectum habens ad Binah: Hæc enim vitam accipit à Chochmah tanquam ſcaturigine vitæ, & eandem transfundit in Juſtum; ibi autem manifeſtatur, tanquam res quædam per ſcripturam in libro determinata. Pard.

ספר החיים *Liber vitæ*. [Connectitur cum ארץ החיים] Ultima Sephirarum Liber vitæ vocatur, qui cellarium eſt, in quod ab altiori vita, quæ vita futuri ſeculi dicitur, per אל חי Deum vivum, vita diffunditur. Et ipſa ſe habet libri inſtar qui ad ſcripturam contexitur: ſic enim omnes tam vitæ, quam interitus hæc ſuperum in ſe pictas ſcriptasque ſuſcipit formas, prout dicitur Deut. 32, 39. Ego interimo & vivifico, & ſcriptum eſt; Jeſ. 4, 3. quicunque adſcribitur vitæ in Jeruſalem: nam & hæc Jeruſalem dicitur, quemadmodum latiùs pandunt ea quæ traduntur in menſura El-Chai. Schaare Orah ſub Adonai. [Sequitur וארת.]

ספר תורה *Liber Legis*. Vid. פנתא n. 6. Sic autem vocatur Tiphereth, dum continet omnia 613. præcepta; nempe 248. affirmativa reſpectu Gedulah; & 365. negativa reſpectu Gebhurah: ſed Receptaculum ejus eſt Binah, vid. Sohar ad locum Pr. 18, 10. Et ex hoc receptaculo intimo prodit, & unitur cum uxore, juxta Gen. 2, 24. Pard.

ספר מלחמות ה׳ *Liber bellorum Domini*, appellatur Hod; quia abhinc prodeunt Bella ex parte Gebhurah. Pard.

ע
ע *Ajin.*

IN Libro Temunah, fundamentũ hujus Literæ refertur ad Jeſod; cui applicatur locus Pſ. 33,18. & Deut. 33,28. Et figura ejus repræſentare dicitur literas Nun, Sain, Vav, quaſi, quod Jeſod influxum accipiat à Binah, per Nezach & Tiphereth. Dominium ejus autem dicitur eſſe ſub hora Mercurii, quia ſicut hic ſupra Lunam, ita Jeſod ſupra Malchuth. Et quantum è Sohar colligitur, hæc litera ad Jeſod pertinet; & huc applicatur Pr. 22,9. Jeſch. 3,10. Pr. 10,6. Pard. Tr. 27. c. 19.

עב *Vide* מלוי. מנחא. מה. מצח. ניצוצות. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18.

עב *Nubes, denſitas*, eſt חסד, ſenſu, & numero, & huc refertur locus Ex. 19, 9. & Jeſch. 19, 1. & huc pertinent עב 72. pontes. Pard.

עבד *Servus*; refertur ad Malchuth, in Soh. Kedoſchim, quia David vocatur ſervus Jeſch. 43,10. In Tikk. autem omnia ad hanc radicem pertinentia, referuntur ad Metatron; cujus reſpectu homo fit ut ſervus. Pard. vid. Soh. Breſchith 43, 172. Chaje Sarah 76, 304. Vajeſchebh. 102, 409. Miſchpatim 43, 169. 47, 188. Vajakhel 91, 361. Zav 13, 49. Kedoſchim 38, 145. Behar 53, 209. 54, 214. ſq. Balak 90, 360. Pinchas 99, 395. Æthchannan 127, 507.

עבודת הלויים *Servitium Levitarum*; In Soh. Pekude, ſic vocatur Binah, ob *Cantica*. Alibi hoc nomen refertur ad Malchuth, quia Levitæ portabant Tabernaculum. Pard.

עגול *Sphara, circulus*. In Aziluth duæ inveniuntur notiones, Sphæricum & rectilineum. Primò enim omnia Lumina in Vacuum primum emanantia ſunt ſphærica, una ſc. ſphæra intra aliam; e.g. Lux Numerationis Kether ſeu Coronæ erat

Sphæra prima; intra hanc Sphæra ſecunda, quæ erat Numeratio Chochmah ſeu Sapientia, atque ſic reliquæ uſque ad finem Decadis; quæ ſunt decem Sephiroth ſeu Numerationes τῶ Arich Anpin ſeu Longanimi. Intra has decem Sphæræ aliæ, quæ ſunt decem Sephiroth ſeu Numerationes τῶ Abbæ, ſeu Patris. Poſtmodum intra has decem aliæ, quæ ſunt Numerationes τῆς Imma ſeu Matris, & ſic porro, per omnes partes Azi-luthicas. Ez Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Adam Kadmon.

Hæc notio Sphæricæ non conſiſtit niſi ex luce primitus compreſſa adeoque habet notionem נפש, ſeu animæ infimæ ibid. Vid. מקום 1. פנוי. מקיף. כלים. ישר. טנתא. חיצון.

עגולה *Circularis*, dicitur Binah, velut Samech, quando eſt ſuperiùs: ſed quando ut Mater incubat ſuper pullis quadrata eſſe judicatur ut Mem finale. Pard.

עגל *Vitulus* reſpectum habet ad Gebhurah; & Malchuth ad Gebhurah reſpiciens, tauri & vitulæ notiones admittit; ut & Virtutes judiciariæ. Pard. vid. Soh. Breſchith 37. 145. Ki Tiſſa 84, 334. 85, 338. & f. 106, ſq. Conf. Vajiggaſch 114, ſqq. Vajera 72, 287.

עד *Uſque*; in Sohar Sect. Vajechi, hæc particula refertur ad Malchuth; fortè, quia illuc uſque pertingit Aziluth, nec ultra. Sed Sect. Breſchith eadem ad Jeſod refertur, quia illuc uſque pertingit Aziluth maſculina. Eadem appellatio & ad Tiphereth refertur, & ad Binah. Pard. & Sohar Pinchas 109, 436. Vaæra 10, 38.

עדה *Conventus*: in Soh. Vajeze ſic vocatur Malchuth; quia ibi conveniunt Meridies, Septentrio & Oriens; i.e. Gedulah, Gebhurah, Tiphereth. Et huc refertur locus Pſ. 132, 12. ubi vox עדותי habet ſignificationem conventûs. Pard.

עדות *Teſtimonium*. Hæc vox habet ſignificationem uniendi, conciliandi, combinandi, quaſi diceretur דעות *cognitio*. Refertur autem ad Tiphereth & Jeſod: Nam Juſtus eſt

עדות

שרות inter Tiphereth & Malchuth ; ſicut Tiphereth inter Chochmah & Binah. Pard. vid. Soh. Pekude 99, 396. Achare 35, 140. Bammidbar 57, 228. Vajechi 120. Schophetim 132, 526. ſq.

שרן *Voluptas, Locus Deliciarum:* fundamentaliter pertinet ad Coronam ſummam. Tikk. Sed per accommodationem etiam ad Chochmah & Binah refertur; ſed magis tamen ad Illam. Tikk. ad Gen. 2, 10. ubi & allegatur Pſ. 36, 9. Deſignat autem occultum quid, ad ſenſum Jeſch. 64, 3. Binah autem Eden tantum dicitur, reſpectu fluvii defluentis ab ipſâ, qui eſt Tiphereth. Et in Soh. Vaj. ad Gen. 49, 26. tunc dicitur obtinere nomen Eden, quando omnes Sephiræ in debita ſunt unione: i.e. Sephiris inferioribus non competere nomen hoc, niſi quando inter ſe invicem delectantur, ob influxum capitis. Pard.

In Sch. Orah Nom. 9. poſt יראה, huc pertinent ſequentia:

שרן *Voluptas.* Hoc nomine Lex nonam Sephiram, ab imis aſcendendo, appellat; quaſi diceretur initium emiſſæ cogitationis; & fons per quem à ſuperno diademate manant ac defluunt omnes Sephiroth, & adeò cuncta alia. Nam vox שרן habet ſignificationem ſcaturiginis, unde aliquid promanat, juxta Gen. 2, 10. *Et fluvius exit de Eden ad irrigandum hortum:* unde Sarah Gen. 18, 12. dicebat: *Poſtquam ſenui, erit mihi* שרנה, quia nimirum in ipſa ceſſaverat ſcaturigo ſeminalis. In loco Gen. 2, 10. autem Fluvius prudentiam deſignat; ſapientiam tanquam ſcaturiginem è Corona ſumma bullientem, Eden; hortus, Regnum, quem cæteris intercedentibus ſex irrigat prudentia, prout oſtendit litera Vav, inter duo Hehin Tetragrammati. Sub Malchuth autem eſt Mundus ſeparationis, qui *dividitur in quatuor capita,* quæ ſunt 4. exercitus Schechinæ, diviſi à mundo unitatis, quæ ſunt 4. literæ Tetragrammati in unione. Hic diſquirendum ſuper loco Gen. 2, 8. *Et plantavit Deus hortum in Eden ab Oriente:* Nimirum ſi verum eſt, quod ſubintelligatur Mundus Coronæ, quod eſt myſterium mundi

Cogitationis vel Ideæ, quem nullus unquam vidit oculus; quomodo dicitur, quod ibidem plantatus ſit hortus? Ad hæc jam reſponderunt majores Tr. Brachos c. 5. Dixit R. Jehoſchua F. Levi: quid hoc eſt: *Oculus non vidit?* Jeſch. 64, 4. hoc eſt, Vinum aſſervatum in uvis à ſextiduo creationis. R. Sch. F. L. dixit: eſt Eden; ſeu Locus deliciarum, quem nullus unquam vidit oculus. At quomodo Adam incoluit hortum, ſi hortus iſte eſt Eden? Nimirum diverſa ſunt Eden, & hortus: unde cum dicitur: *Et plantavit Deus hortum, &c.* Senſus eſt plantavit radices horti, ſeu Sephiræ Malchuth, *in Eden*, quod eſt principium cogitationis, juxta illud: Chochmah in principio, Chochmah in fine; quia omnia unum ſunt. Ita igitur ſe habet plantatio: plantationes He ultimi Tetragrammatici progrediuntur in literam Vav, & inde extenduntur & procedunt uſque ad He primum: ibi autem ſuctionem habent à litera Jod; quæ eſt Eden. Unde autem hæc omnia proveniunt? à Kedem; qui eſt apex literæ Jod. Beatus ille, qui meditationem inſtituere poteſt ſuper Kedem, in myſterio plantationis horti, nempe à Malchuth uſque ad Chochmah; hoc enim eſt myſterium unionis perfectæ atque veræ Jeſch. 60, 21. Sed videtur & ex alio dicto, nimirum Jechesk. 28, 13. probari, quod Eden ſit hortus. Verùm enim verò חי רם Chiram Rex Tyri diſſolverat nexum Sephirarum, & aſcenderat in initium Cogitationis vel Ideæ, quæ eſt Eden, myſterium occultum latens Gen. 36, 31. quaſi diceretur illum prodiiſſe uſque ad radices plantationum horti. Hæc autem *plantatio horti in Eden* etiam innuitur Pſ. 36, 9. Et nota, quod detur Eden quoque intimior, quæ eſt Scaturigo Scaturiginis, nempe Kether, infinitæ profunditatis, ita tamen ut omnia perfectè cohæreant & unita ſint. Hæc ibi ſub finem cap.

עדנה *Voluptas.* Gen. 18, 12. eſt Malchuth, quando repletur influxu & eudociâ ab Eden ſuperno. Et reſolvitur in עדן ה *Oblectatio Domini.* vid. Soh. Chukkath 87, 347. Pard.

עיר

עול מלכות שמים *Jugum Regni cælorum.* Vid. Sohar Zav. 32, 48. Behar 53, 209.

עולה *Aſcenſus, comm. Holocauſtũ;* Sic vocatur Malchuth quatenus cum Tiphereth aſcendit in Binah. Pard. vid. Soh. Pekude 107. ſq. Pinchas 115, 458. Breſchith 21, 82. f. 15, 62. Behar in pr. 52, 208. Pinchas 119, ſeqq. ubi multa. Noach ad Levit. 1, 3.

עולם *Adoleſcens,* in Raj. Meh. refertur ad Malchuth, ut נער, ob miniſterium. Sicut & עלמה quod idem eſt ac נערה puella eadem Malchuth vocatur, quia eſt puella pulchra virgo, cui ſpes eſt ut ducatur à marito poſt Redemtionem. Deinde Jeſod vocatur

עולם הנשמות *Mundus vel Syſtema Animarum,* quia hæc eſt arbor à qua devolant animæ in Schechinam, nempe per unitionem. Tiphereth autem vocatur

עולם הבנין *Syſtema ſtructuræ,* quia continet ſex membra. Pard. vid. Soh. Vaæra 10, 38. Trumah 59, 235. Tezavveh. 80, 319. Naſo 69, 274. Schlachlecha 76, 303. Plerumque tamen עולם habet notionem Syſtematis; unde in Aziluth infinitæ dicuntur eſſe ſpecies עולמות ſeu ſyſtematum. Etz Chajim, Tr. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon. Vid. אצל it. 1 ניצוצות. מצח מלוי. 3 מות. מה. מב. חלל.

עולם הבא *Syſtema veniens.* Duo ſunt ſecula, hoc præſens; & quod venit, nempe Binah, Jobel. Et hæc dicitur עולם ex ſignificatione occultandi, ob ſex extremitates, quæ in ipſâ occultantur. *Veniens* autem dicitur, quia ſemper venit, & influxus ejus nunquam impeditur: unde non dicitur, *quod venturum eſt,* ſed, *quod venit.* Sed & Malchuth vocatur עולם ſyſtema & compoſitum quoddam, quatenus continet ſeptem lucernas, vel Sephiras. Et propter duo hæc ſyſtemata dicitur מן העולם ועד העולם de ſeculo in ſeculum, ſeu de ſyſtemate in ſyſtema. Et inter duo hæc ſyſtemata applicatur ſyſtema medianum, quæ ſunt ipſa ſex membra, cui tamen non tribuitur no-

nomen עולם. Malchuth autem vocatur עולם הזה ſeculum, vel ſyſtema hoc; quia non continuum habet influxum, ut ſyſtema quod ſemper venit, ſed aliquando influxu caret; & nihil continet, niſi quod coram nobis adeſt, donec aliquando ulteriorem influentiam accipiat. In Tikkunim autem Olam habba dicitur Tiphereth, quatenus nempe cum Binah connectitur & eſt fluvius inde promanans. Porrò Binah etiam dicitur

עולם החיים *Syſtema vitæ*, quia poſſidet vitam ſupernam, quæ in Chochmeh, eamque demittit. Eadem quoque vocatur

עולם השכל *Syſtema Intellectus*, quatenus accipit vim intelligendi ab intellectu ſuperno, i.e. Chochmah.

עולם הבא *Seculum veniens.* Prudentiæ metrum ſeculum veniens nonnunquam vocatur. Et quia Eadem Binah etiam vocatur כפורים *Expiationes*, & continet myſterium *vitæ*; hinc die Expiationum precamur: Adſcribe nos in vitam, conſigna nos in Libro vitæ, nimirum in iſta Sephirâ. Ratio ergò, (quam multi quæſiverunt,) quare ab Anni Exordio uſque ad Diem Expiationum ſic precemur hæc eſt, ut digni evadamus qui mundi ſimus à peccatis, & ſcribamur in Libro Juſtorum, ad Mundum Vitæ, qui eſt ſeculum veniens; ſive vivamus per illum annum, ſive moriamur. Et hic eſt Liber vitæ de quo Jeſch. 4, 3. In aliis autem precibus oramus, ut per illum annum ſuperſtites ſimus in vita bonâ, nec moriamur; quod & rogamus in reliquis feſtis & neomeniis. Sed dum oramus: *Memento noſtri ad vitam; & ſcribe nos in libro vitæ;* nimir. feſto novi anni & expiationum; nihil intendimus aliud, niſi ut numeremur inter cœtus juſtorum, qui digni ſunt vitâ ſeculi venientis. Et huc pertinet illud, quod dixerunt majores: Tres Libros aperiri die novi anni: unum perfectè Juſtorum; alterum perfectè impiorum; & tertium eorú qui medio modo ſe habent. Et quia hæc Sephirah eſt Syſtema Vitæ, hinc vocatur ſeculum veniens; idque propterea, quia inde, ſine ullâ intercapedine, venit, & locu-

locuples erumpit defluxus, omni die, tempore & horâ; juxta Gen. 2, 10. ubi vox *exit*, infert continuum fluxum & omni ceſſatione carentem. Et quamvis hominum delictis benedictionem ejus quandoque revocari ſtatuamus; non eam tamen funditus contrahi cenſemus, ſed guttatim, ne tota mundi ruat ſtructura, & undiquaque irruat deſolatio, eam per externos deſtillare meatus aſſerimus. Non aliter, ac ſi canales quidam fiſſi & confracti ſint, ut aqua undiquaque per fiſſuras dilabatur, ad loca indebita; de quibus Prov. 30, 23. Unde etiam intelligi poteſt, quare Terra Iiſraël omninò; terræ autem Gentium non uſque adeò deſolatæ ſint: cum tamen Terra Iiſraëlis fundamentum benedictionum ſit & reliquæ Regiones per illam benedictionem accipiant Gen. 28, 14. Ijobh 5, 10. Quia nimirum ob fiſſuras canalium, aquæ huc illuc exſtillant, unde terris gentium benedictio eſt. At cum juſtis operibus ſe exornant mundani, ſumma bonorum largitate lætatur orbis, ſuperna paſſim & ima plaudit machina, quæ fauſta nimir. & ſoſpes exiſtens affatim denique felix evadit. Hæc ibi: & ſequitur סופר גדול.

עומק *Profundum ſc. Cogitationis.* Commenſuratiò nona decadis Sephirothicæ ab imis aſcendendo ita aliquando dicitur. Ne putes autem, hac voce *humile* aliquid & *depreſſum* intelligi, ſed עמוק denotat rem occultam & tam remotam, quæ attingi nequeat Eccl. 7, 25. hinc etiam dicitur Pſ. 130, 1. *De profundis clamavi*, i. e. de profundo cogitationis meæ; vel de profundo Beneplaciti, quæ eſt litera prima Tetragrammati, quæ etiam dicitur litera cogitationis. Et huc pertinent loca Pſ. 92, 6. *Profundæ nimis ſunt cogitationes tuæ*, & Ijobh 12, 22. Dan. 2, 22. Schaare Orah Tr. 9, poſt רצון & ſequitur מחשבה. In Libro Jezirah autem omnes Sephiroth dicuntur עמקים vid. Pard. Tr. 3. c. 4.

עומר *Manipulus*; ſic in Tikk. dicitur Binah, ob ſignificationem colligendi & colligandi; quia Binah in ſe continet tres primas. Pard.

עונג *Deliciæ.* Vid. Soh. Breſchith 34, 133. Pekude 115, 453. Naſo 68, 269.

עוף *Avis.* In Tikk. Jeſod vocatur *Avis cœli*, quia ſervit gradui Tiphereth; ſicut Metatron dicitur Avis reſpectu Malchuth, cui ſervit. Pard. vid. Soh. Breſch. 31, 124. 34, 134. Schemini 18, 69.

עופר *Hinnulus.* Sic vocatur Tiphereth in Soh. Breſch. ad Gen. 2, 22. quatenus ſuctionem habet à duobus cervis ſupernis, i. e. Gedulah & Gebhurah, prævalente poteſtate rigoroſa. Unde & Malchuth reſpectu Tiphereth eodem appellatur nomine. Pard.

עושה פלא *Faciens mirabile*, Ex. 15, 11. eſt Tiphereth reſpectum habens ad Kether, cui eſt nomen פלא, quod eſt אלף Pard. è Tikkun.

עז *Robuſtus, acer*; refertur ad Gebhurah. Soh. Vajechi ad Jud. 14, 14. Tezavveh 80, 317. ſq. Beſchallach 26, 102.

עז *Robur* eſt Tiphereth, quatenus continet 70. ramos, & ſeptem Sephiras. Sed עוז Robur ejus, juxta Tikk. eſt Binah, Jeſch. 62, 8. ubi per *brachium* intelligitur Gebhurah. Pard. vid. Vajechi 124, 492. Vaæthchannan 126, 501. Vajikra 11, 42. Schemini 18.

עטרה עטרת *Corona, Corolla*; Sic vocatur Malchuth, quando aſcendit uſque ad Kether; ibi enim exiſtens eſt Corona ſuper Caput mariti ſui; item ſuper Caput juſti, it. Corona Libri Legis. Pard. Conf. Soh. Schemini 16, 62.

עי Eſt abbr. Vocum עתיק יומין Antiquus dierum.

עיבור *Fætura*, ſtatus imprægnationis ſeu geſtationis in utero ſeu Embryonis. 1. Vid. זעיר אנפין 2. 3. 4. 5. 11. 12. 13. 14. ſeqq. 19. Ibi §. nempe 19. dicitur quod in זא ſint tres notiones nempe lumina, ſcintillæ & vaſa: quæ omnes ſint ingreſſæ in Uterum Binæ, ut ibi componerentur, & jungerentur atque formarentur per Ibbur ſeu geſtationem in Utero. Jam ergò dicendum de loco ubi collectæ fuerint tres iſtæ notiones. Hic

locus eſt triplex: Primò ubi incipit Jeſod Binæ ſupernæ quatenus ſeparata eſt à Tebhunah. Secundò ubi incipit Jeſod Tebhunæ. Tertiò ubi Pedes Binæ Capiti Tebhunæ inſeruntur. Quamvis enim Binah & Tebhuna tunc ſint Perſona una, nihilominus tamen veſtigium iſtorum locorum ibidem ſemper remanet (vid. רשימו 1.) Illum ergo locum ubi fuerat Jeſod Binæ occuparunt lumina: Locum autem inſertionis ſupra dictæ ſcintillæ: tandem locum Jeſod Tebhunæ occuparunt vaſa. Et iſte eſt Ibbur Matris. Vid. ניצוצות 25.

2. Tempus autem quo formantur tres iſtæ notiones non eſt æquale: Lumina enim non manent in ſtatu Ibbur niſi ſeptē menſes. Et tunc formatio eorum conſummata eſt. Scintillæ autem perficiuntur novem Menſibus: & vaſa menſibus duodecim. Et ſic triplex etiam eſt Tempus Uteri geſtationis in mundo, nempe ſeptimeſtre, novimeſtre & Menſium duodecim: ſicut & in Gemara occurrit Exemplum mulieris, quæ uterum geſtavit duodecim menſes.

3. Quamvis autem Lumina non plenè perficiantur niſi abſolutis Menſibus ſeptem: perfici tamen incipiunt ſub initium Menſis ſeptimi. Primo enim Menſe aliquantulum de illis formatur; quod tunc intrat in vaſa, & ſic porrò. Ita ut menſe ſeptimo omnia in vaſa ingreſſa ſint. Et ita ſe res quoque habet cum ſcintillis, quæ menſe nono perfectè ſubierunt vaſa: ubi deinceps relinquuntur uſque ad finem menſis duodecimi, ubi & vaſorum notio abſolvitur. Et tunc naſcitur infans, proditque in locum ſuum debitum.

4. Primis ergo tribus diebus, quod vocatur tempus coalitionis, aliquantulum de luminibus & aliquantulum de ſcintillis in vaſa intrare incipit. Nam lumina hæc ſcintillæque ac vaſa ſibi invicem inſeruntur, ita ut terna ternis inſint: & ſuperinveſtiunt אא״ ת״ת נה״י: Ubi deinde Pater eadem ſuperintegit atque veſtit à latere dextro, & Mater à latere ſiniſtro. Unde dimidia eorum pars intra Patrem & dimidia intra Ma-

trem conſiſtit. Pater autem illa omnia Matri tradit triduo hoc coalitionis. Cauſa enim quare confracta fuerant primitus, hæc ſaltem fuit, quod ſeparata fuerint & prodierint ſupra ſeſe invicem, & non ordine linearum. Unde natura reſtitutionis eorum in eo conſiſtit ut invicem jungerentur donec conſiſterent ordine linearum, quarum alia aliam illuminat. (Vid. תיקון 2.)

5. Jam ergo Cheſed & Nezach & dimidia Tiphereth, dimidiumque Jeſod, & dimidia Malchuth ad dextram conſiſtebant in Patre, ſicut in Matre pars oppoſita. Primo igitur die יו״א קליטה ſeu coalitionis conjungebantur notiones illæ, quæ in Patre erant; & Cheſed coaleſcebat cum Nezach; & Jeſod cum Tiphereth, & Malchuth cum Jeſod.

6. Die ſecundo pariter coaleſcebant notiones quæ in Matre erant modo ſupra dicto. Die tertio autem Coalitionis illæ quæ in Patre erant, coaleſcebant cum illis, quæ in Matre; ita ut totus Seir Anpin, ſub finem diei tertiæ coalitionis eſſet in Matre.

7. Hæc autem omnia fiebant ſub notione vaſorum. Et iſta vaſorum combinatio fiebat per *Coitum* illum quo congrediebantur Pater & Mater. Ubi Pater guttam maſculinam largiebatur & Mater fœmininam: per quas ſeptem hæc vaſa reſtituebantur. Quæ reſtitutio tamen, ut dictum, menſe demum duodecimo perficiebatur. Unde, quia ſeptem ſunt vaſa; quodlibet ex iis quinquaginta dies habet pro perfectione ſua & dimidium.

8. Lumina autem quæ etiam ſeptem ſunt & ſeptem menſibus perficiuntur, ſingula habent menſem unum. Tres autem menſes primi (quod eſt tempus quo geſtatio uteri percipitur) perficiebant tria lumina Cheſed & Tiphereth & Jeſod. Quoniã Tiphereth & Jeſod ſunt Linea media adeoque Rachamim ſeu Benevolentia: unde primò perfectæ ſunt cum Cheſed, quæ in linea dextra. Nezach autem quamvis eſſet in linea dextra,

non

non tamen perfecta eſt primò: quia habet notionem pedum & combinata eſt cum Hod.

9. Notio autem ſcintillarum prolixiori opus habet explicatione. Nam 288. ſcintillæ originem habent ex quatuor nominibus עב/סג/מה/בן. [Et proveniunt à Regibus illis Seiricis. Horum autem fundamentum conſiſtit in tribus prioribus ex illis, Bela & Jobab & Chuſcham, qui ſunt Daath, & Cheſed, & Gebhurah. Et in his reperitur numerus קב 102. Nizuzin, i.e. ſcintillarum, juxta numerum plenitudinis trium Nominum עב/סג/מה demtis radicalibus Tetragrammaticis, quæ pleniorem benevolentiam involvunt. Tres autem plenitudines ſunt Dinin (quoniam אלהים & מלוי numeris æquipollent.) Si ergo ex עב tollantur 26. numerus Tetragrammati, remanent 46. & ex סג 37: & ex מה 19. Omnes tres autem comprehenduntur in Daath, qui eſt Rex primus appellatus בלע quæ vox numeris efficit קב 102. Iſte enim comprehendit omnes: Iſte etiam primus accipit Influentiæ קב Cabum ſeu menſuram, eamque deinde diſtribuit omnibus, tanquam ſupremus. Deinde autem per phraſin קב החרובין Cabum Charubin ſeu ſiliquarum, etiam denotantur Klippoth, ſeu Cortices, qui dicuntur חרבין Mundi vaſtati. Sed deinde 102. Nezuzin ſeu ſcintillæ lucis illos Cortices reſtituunt & vivificant. Poſtmodum etiam occurrit allegoria de claudo quodam, pedibus carente, & incedente in קב ſeu grallis; per quem intelligitur א״ז; cujus pedibus ſeſe annectunt Klippoth, Cortices, qui vocantur Kabha Charubin: & qui ipſe quoque incedit in קב ſeu 102. ſcintillis illis ſupernis, (tanquam grallis) ut iſtos vivificet.]

10. Ex quatuor autem Milluim ſeu plenitudinibus ſupra dictis, tres primæ pertinent ad Seir Anpin ſolum; quoniam per עב denotatur Cheſed, per סג Gebhurah; per מה Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod. Ultima autem nempe בן pertinet ad Malchuth ſeu Uxorem ejus.

11. Ex tribus iſtis plenitudinibus Tetragrammaticis 102. ſcintillæ illæ originem habent, quæ intrarunt in illa vaſa. Initio enim in vaſa non intrarunt Nomina ipſa, ſed illorum tantum plenitudines, quæ gradus quidam inferior ſunt.

12. Primò autem intravit plenitudo infima, quæ eſt 19. nempe Nominis מה; non tantùm, quia eſt omnium minima; ſed etiam, quia, primis ſtatim diebus coalitionis, infantulo danda eſt aliqualis vitalitas; & 19. illæ ſcintillæ ſunt notio חי, ſeu viventis; cujus numerus eſt 18, & addita notione Totius, 19. Et ex paucioribus ſcintillis non potuiſſet habere vitam.

13. Diſtributæ autem ſunt juxta triduum illud, ita ut prima die Coalitionis intrarent ſcintillæ ſex. Tum enim coaleſcebant portiones medietatis illius, quæ in Patre erat, ad dextram: & tunc ſuperveniebant ſex ſcintillæ vitalitatis, quia notio ו ſeu nota ſenarii eſt ad inſtar lineæ; & jam formanda erat linea dextra. Die ſecunda coaleſcebant portiones medietatis ſiniſtræ, quæ in Matre erat: & tunc ſuperveniebant ſex ſcintillæ aliæ vitales, ad promovendam illam conjunctionem; & exinde fiebat linea ſiniſtra, quæ etiam figuram habet literæ ו. Die tertia coaleſcebant ambæ medietates, & quia lineæ mediæ medietates jam demum conjungebantur, hinc ſuperveniebant ſex ſcintillæ aliæ pro lineâ mediâ. Hoc igitur triduo Coalitionis omnes plenè tranſibant in Matrem, & copulabantur ſub myſterio trium linearum, & ingreſſæ erant 19. Nizuzin vitales, quæ ſunt millui Nominis מה, quod eſt vita ipſius Seir. Tria autem illa Vavin ſunt notio trium Alephin, quæ ſunt in plenitudine Nominis מה.

14. Sicut autem jam dictum, quod ſcintillæ perfectionem accipiant peractis 9. menſibus, ita ſi cuilibet menſi tribuas dies triginta, numerus dierum erit רע 270. & infans naſcetur die 271. qui numerus continetur in voce הרין conceptus. Quod ita intelligendum, quod triduò Coalitionis introeant 18. illæ ſcintillæ: reliqui autem dies 270. ſint dies Conceptûs; quibus

bus perficiantur 270. ſcintillæ, ſingulis diebus una; unde prodeunt רפח 288. Nizuzin ſæpè memoratæ. Dies autem illi 270. computantur præter triduum coalitionis: unde in Gemara dicitur; Fœmina non parit niſi die 271. vel 272. vel 273.

15. Porrò dixerunt Noſtrates: die quadrageſima perfici figuram infantis: Quod hìc ita ſe habet: Poſtquam ingreſſæ ſunt 19. ſcintillæ Nominis Mah, quæ eſt notio Vitæ Seir; dedeinde ſuperveniunt 37. ſcintillæ plenitudinis סג quæ ad Matrem pertinet; quibus ſi annumeres triduum Coalitionis, prodeunt dies 40. qui ſunt figuræ humanæ.

16. Si autem 37. & 19. addas, prodeunt 56. qui numerus continetur in vocibus אל יהוה. Jam verò notum eſt, quod men יהוה ſit in Seir Anpin. Item receptum eſt, combinationem illorum duorum nominum אל יהוה referri ad Syſtema Jezirah, quod à formatione nomen habet.

17. Deinde venit tempus trimeſtre, quo dignoſcitur fœmina eſſe prægnans. Nunc enim ſuperveniunt etiam 46. ſcintillæ Nominis עב & totidem dies alii; ita ut numerus dierum formationis, cum hoc, jam exurgat in 86. quo tempore nunc ingreſſæ ſunt omnes tres plenitudines Nominum עב סג מה; ita ut nunc imprægnatio perfectè dignoſci queat. Nec refert, quod menſes hi tres non ſunt completi; tempus hoc enim non adeo ſtrictum eſt: adde quod menſes etiam defectivi intelligi queant.

18. Quod autem ſupra dictum eſt de numero קב 102. Scintillarum, id porrò ſic explicatur quod numerus קב, alius ſit bonus & purus, qui oritur ex tribus plenitudinibus ipſis ut ſupra: & hæc eſt notio Panim ſeu anterioris: alius verò non ita purus, qui dictus eſt קב חרובין ut ſupra, qui refertur ad ſtatum quo mortui fuerunt & deſtructi Reges: & iſte oritur ex notione Achurajim ſeu poſteriorum quibus adhærent Klippoth ſeu cortices. Et iſta eſt notio quatuor Achurajim, quæ ſunt in quatuor nominibus עב/סג/מה/בן ubi in tribus prioribus ſemper

per

per ſunt literæ 26. in ultimo autem 24. unde oriuntur ק״ב 102. literæ.

19. Et Reges iſti qui ſic relicti ſunt infra, non cibantur, niſi per ק״ב ſupra dictum, nempe à plenitudine & non à Nomine ipſo. Et propterea Seir vocatur קוטע truncatus & grallis incedens, quia ex ſupra dictis plenitudinibus truncatæ ſunt literæ eſſentiales & adſcenderunt; relictis tantum plenitudinibus, quæ ſunt ק״ב.

20. Porrò notandum, Tempore Ibbur Dari etiam notionem Cerebrorum in ז״א, quæ ſunt tres primæ Sephiroth. Sed iſtæ ſunt notiones nominum אלהים. Quia igitur diſponi debent 4. Vaſa Cerebrorum tempore 12. Menſium, hinc ſpatio trimeſtri perficitur vas unum pro cerebro uno. Et vas illud Cerebri eſt de notione אלהים cujus numerus eſt 86. ſecundum numerum illum trimeſtri ſpatio proximum (num. 17.) tunc enim perficitur Cerebrum unum nominis אלהים, unde duodecim Menſium ſpatio prægnationis, perficiuntur Cerebra 4. idque tantum ſub notione Vaſorum quorum Tempus eſt 12. Menſium. Quod autem ad ſcintillas eorum attinet quarum tempus eſt novimeſtre, ibi aliter ſe res habet. Notum enim eſt, quod Cerebra ſenſu ſpeciali quidem ſint 4. ſenſu autem generaliori tria tantùm, nempe Chochmah, Binah & Daath ז״א Seir: Daath autem comprehendit Chaſadim & Gebhuroth. Hinc Cerebrum unum quoad notionem ſcintillarum perficitur tribus Menſibus, & omnium perfectio contingit Menſe nono, quod eſt tempus fœturæ ſcintillarum. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Oroth Nizuzoth & Kelim.

21. Duplex eſt Ibbur. Primò cum ז״ן eſſet in ſtatu junctarum ternarum quem ſtatum ſequitur Jenikah: Secundò Ibbur Cerebrorum formandorum causâ, quod vocatur tempus adoleſcendi. Et iſta quidem omnia reſpectu partium externarum ז״ן. Quo accedit notio alia triplicis temporis ſimilis, duorumque Ibburim ratione partium internarum. Ut adeo ſint Ibbu-

Ibburim quatuor & tempora ſeu ætates ſex ib. Tractat. Ha Ibbur.

22. Ratione partium externarum ergo duo ſunt Ibburim; alter duodecim Menſium, & alter novem. Ratione internarum autem duo itidem; alter novem Menſium & alter ſeptem. Status ergo Ibbur primi concernit ipſum א״א & ejus נה״י; quia in eo non fit mentio Sephiræ Malchuth, ſed illius Jeſod Androgynon eſt ad inſtar Palmæ, juxta illud: juſtus ut palma virebit. Pſ. 92, 16. Et illa נה״י elevata ſunt in illius חג״ת quo loco conſiſtunt או״א, (ita ut Pater ſuperinveſtiat Cheſed & medietatem Tipherethicam dextram; & Mater ſuperintegat Gebhuram, & medietatem Tipherethicam ſiniſtram.) Nezach enim ד״ Arich aſcendit in ejuſdem Cheſed, (ubi Pater) & Hod in ejuſdem Gebhuram (ubi Mater.) Jeſod autem in Tiphereth, (ubi Daath, quæ eſt utriusque Jeſod, pro medietate hinc; & pro medietate illinc.) Cùm itaque נה״י ד״ Arich ſic ſuperintegerentur à Patre & Matre, (quæ ſunt duæ perſonæ, Maſculus & fœmina;) tunc quaſi conceptus fiebat in Jeſod Arich Androgyno per ſe: & hinc producebantur partes externæ ſex extremitatum ד״ Seir & quidem in illo ſtatu, ubi una trias continebatur in altera.

23. Rationes ergo, quare huic Ibbur tribuantur duodecim menſes, ſunt hæ: quia ז״א primo habebat ſex extremitates ſeparatas; utq; hæ jungerentur נה״י ד״ א״א adſcendebat in ejuſdē חג״ת ubi Trias una innectebatur alteri, quæ ſunt ſex: unde deinceps etiam in ז״א una Trias includebatur alteri, quæ iterum ſunt ſex, & omnia duodecim. Item quia copula illa maritalis quidem fiebat in א״א; ſed ex eo, quod veſtiretur à patre & matre: Horum autem copula maritalis originē habet ab influentia octava barbæ א״א; (Pater enim ſugit ab octava, & mater refertur ad decimam tertiam influentiam,) Influentia autem octava continet tria nomina Plenitudinis Jodatæ; ubi 12. Jodin: quorum reſpectu (ut nempe ab illis 12. Jodin acciperent

influentiam,) commorandum ipſis erat in ſtatu Ibbur 12. menſes. Et huc etiam pertinet, quod in Sohar dicitur Par. Breſchith fol. 35. col. 2. plantæ erant ſicut cornua locuſtarum, cumque plantarentur, morandum ipſis erat 12. menſes & deinde naſcebantur ע״ש.

24. Deinde ſequebatur ſtatus Jenikah: ubi quidem propriè non eſt Ibbur: alio tamen reſpectu etiam huic ſtatui Ibbur competit. Suctio enim eſt ex uberibus, quorum myſterium latet in nomine שדי 314. qui numerus compoſitus eſt ex 26. (qui eſt numerus Tetragrammati, cujus locus Tiphereth) & עב 72. (qui numerus pertinet ad Cheſed) item רין 216. (quæ ſunt ter 72. & eſt in voce גבורה: חגת a. eſt locus uberum.) Jam ergo ſi conjungas numeros עב & רין habebis literas עיבור. Hæc autem Jenikah durat, uſque dum eſſet annorum novem & unius diei.

25. Ubi deinde ſequitur tempus גדלות in quo occurrit Ibbur cerebrorum, qui provenit ex copula Patris & Matris, ut dentur cerebra דז Seir & uxori ejus. Et hujus duratio eſt 9. menſium: Jam enim in ipſo erant ſex extremitates, ad quas accedunt 3. cerebra, quæ ſunt novem. Item, quia Copula maritalis Patris & Matris provenit è virtute Influentiæ octavæ Barbæ Arich Anpin, in qua ſunt tres Havajoth Joddatæ, in quibus novem Vavin, à quibus derivatur influxus, hinc myſterium novem menſium hujus Ibbur.

26. Præterlapſis igitur menſibus novem & die una, Seir Anpin accipit cerebra illa. Completis autem 13. annis & die una, Idem dicitur Gadol puber, & vocatur אדם homo perfectus. Primò enim habet 6. extremitates; deinde accipit 4. cerebra, nempe Chochmah, Binah, & in Daath Generalitas Chaſadim & Gebhuroth: quæ primò ipſum ambiunt, antequam ſubeant interiora ejus. Deinde autem veſtiuntur à נהי Tebhunæ prioribus, ingrediunturq; in interiora ejus; & non dicuntur eſſe, niſi tria; quia Chaſadim & Gebhuroth veſtiuntur à Jeſod, Binæ,

Binæ, quod unicùm tantùm eſt Vas, fiuntque cerebrum unum, quod vocatur Daath. Unde è 6. extremitatibus, & 4. ambientibus, & 3. cerebris internis oritur numerus 13.

27. Jam igitur de Partibus internis Seir: ubi Ibbur primus conſiſtit in Notione Internorum ipſius Arich Anpin; citra notionem inveſtiendi Patris & Matris. Et tempus ejus eſt 9. menſium. Jam enim non ſufficiebat, ut נה״י interna τοῦ Arich insererentur in ejuſdem חג״ת, ut dictum de Ibbur primo Externorum: ſed & חג״ת ejuſdem aſcendebant, & inſerebantur in חב״ד ipſius: ita ut 9. Sephiræ τοῦ Arich incluſæ eſſent in tribus. Et ex hoc congreſſu fiebat Ibbur 9. menſium. Atque tunc fiebant 6. Extremitates internæ τοῦ Seir Anpin. Et ab his internis proveniunt omnes Animæ.

28. Sequitur Ibbur 2. Cerebrorum, quoad Interna, qui eſt 7. menſium. Iſte Ibbur enim occultus & ſublimis eſt admodum, & conſiſtit in eo, quod 7. inferiores τοῦ Attik Jomin inveſtiantur intra 7. formationes Cranii τοῦ Arich; unde ſeptimeſtris dicitur. Et in 7. his inferioribus attingi nequit medietas ſuperna Cheſedica; ſed à medietate inferiore incipitur: unde dixerunt ſapientes noſtri b.m. omnem partum ſeptimeſtrem eſſe defectivum etiam ſeptem menſibus plenè exactis. Et ſic multi Juſti & Pii nati ſunt cum defectibus menſe ſeptimo, ut Moſcheh, Schmuel, Perez & Serah, & ſimiles, qui omnes provenerunt à 7. iſtis formationibus Cranii τοῦ Arich. ibid. Vid. נוקבה 8. vid. Sohar Vajiggaſch 115, 456.

עילת העילות *Cauſa Cauſarum*, ſeu Principium principiorum. Vid. נקודים §. 16. נוקבה.

עין *Oculus*, eſt compages aliquot Sephirarum. Nempe Palpebræ ſunt Nezach & Hod; Ipſe autem oculus, & tres colores ejus, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth; pupilla autem eſt Malchuth. Pupilla autem magna, Binah, Lux Pupillæ eſt Jod è Chochmah per Coronam accedens. Malchuth tamen cum pupilla dicitur, id fit reſpectu dextræ; i.e. Gedulah. In Sohar

Miſchpatim, oculi flammantes referuntur ad Gebhurah. Alibi in Sohar oculi referuntur ad Nezach, Hod. Supra hæc omnia autem unus eſt oculus palpebris carens, quia nunquam clauditur, nempe *Corona*; quæ in Idra dicitur אשגחותא דכלא Providentia omnium: hinc dilectio emittitur in omnes oculos inferiores. Pard. vid. Soh. Toledoth 84, 333. Vajechi 128, 509. Pekude 100, 398. 101, 403. Naſo 66, 258. 269. Debh. 122, 486. ſ. Balak 97, 374. Kedoſchim 38, 152. Heæſinu 143, 569. Vaæra 10.

עינים *Oculi*. 1. In Adam Kadmon inter cætera etiam hi locum habent, de quarum luce vid. נקודים 8. 9. quæ cum prodiret ab extra diffundebatur uſque ad finem pedum Adam Kadmon. Quicquid autem ab oculis evibratur uſque ad foveam pectoris, id omne abſorbetur luce illâ, quæ prius jam ibidem fulgebat: unde non fit mentio niſi illius tantum lucis, quæ ſub fovea hac uſque ad pedes Adam Kadmon reſplendet, & hæc vocatur nomine Nekudim ſeu punctorum, quoniam illa nunc ſola ibi perſtitit. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim, Tract. Olam Hannekud. Vid. מצח. טנתא. דבקות. אֹק.

עיר *Civitas*: ſuperna eſt Binah, Jeruſchalaim ſuperior: inferior, nempe civitas David, Jeruſchalaim inferior eſt Malchuth. Pard.

עם הארץ *Plebejus*. Vid. Soh. Breſch. 34, 136. Miſchpatim 53, 209.

עמודי האש והענן *Columnæ Nubis & Ignis*; referuntur ad Malchuth; cum enim ſuctionem habet à Cheſed, claſſe diei, Nubis; cum à Gebhurâ claſſe noctis, Ignis columna dicitur. Pard.

עמר נקי *Lana pura*, vocatur Cheſed, ob albedinem. Pard.

ענבים *Uvæ*: Sunt ſex extremitates, ſex Sephiroth; in quibus eſt vinum, quod aſſervatum dicitur à ſextiduo creationis; hi enim ſunt ſex dies. Dantur autem uvæ albæ, rubræ, & nigræ: & cum ſuctionem habent à Cheſed, albæ; cum à Gebhurâ

râ rubræ; vel ſi acriùs, nigræ vocantur. At in Sohar, Naſo, uvæ referuntur ad Malchuth; procul dubio, quatenus in ea ſex illæ extremitates, à quibus in ipſam demittitur vinum ſupernum. Pard. vid. Soh. Trumah 64, Naſo 61.

ענג *Deliciæ, Voluptas.* In Tikk. dicitur coalitio trium Sabbathorum, nempe Binah, Tiphereth, & Malchuth. Vox ipſa enim reſolvitur in voces עדן נהר גן, quarum prima ad Binah, in qua includuntur Chochmah & Kether; altera ad Tiphereth; & tertia ad Malchuth referuntur. Sed in Sohar Æmor ad Pſal. 37, 4. ענג refertur ad Binah, procul dubio, quatenus in illâ occultantur Tiphereth & Malchuth. Pard.

ענוה *Humilitas,* refertur ad Tiphereth ſub notione Daath, quæ eſt gradus Moſcheh Num. 12, 3. Pard. Soh. Naſo 69.

עני *Egenus* & עניה *egena* ſunt Jeſod & Malchuth. Hæc enim nihil habet, niſi quod à Tiphereth accipit, ut Luna, nihil, niſi quod à Sole. Et ſic quoque Jeſod. Pard. vide Sohar Vajiſchlach 96, 384. Breſchith 9, 35. 21. Vajechi 127. Jethro 39. Vajikra 3. Zav 15. Beſchallach 27. Æmor 50. Bechükkothai 55. Balak 90. Pinchas 103, 110. Ekeb 131, 491. 133, 135. Behaalothecha 73, 290.

ענן *Nubes,* vide עמודי, & Soh. Æmor 49. Pinchas 115.

ענף *Ramus,* refertur ad Tiphereth, Pard.

עפר *Pulvis,* eſt Malchuth, cui inter Elementa *Terra* tribuitur: eodem enim modo & fructus fert. Soh. Beſchallach. Sed Sect. Naſo, & Balak ad Num. 23, 10. עפר vocantur Poteſtates Judicii, quæ in Malchuth, tanquam notio ejus infima. Pard. vid. Soh. Chaje Sarah 75. Miſchpatim 47. Zav. 15.

עפרת *Plumbum.* In doctrina de rebus naturalibus referſertur ad ſapientiam; magnus enim hic latet ſapientiæ theſaurus. Et huc refertur locus Prov. 3, 19. *Dominus in ſapientia fundavit terram:* terram, inquam, de qua Ijob 28, 6. *Cui ſunt pulveres auri.* Ubi notetur vox עפרות. Hoc plumbum myſtico nomine vocatur כל omne, quia in eo latet ſyſtema totius

 uni-

univerſitatis. Nam figura ejus infra habet circulum, ſignum univerſæ perfectionis, & ſupra eundem quatuor dalethin, quorum anguli in unum punctum coëunt, ut ſcias, hic latere omnem quaternitatem, & quaternitatis quaternitates, ſive elementa concipias, ſive cortices, ſive literas, ſive mundos. Et ane in hoc plumbo Sapientum quatuor latent *elementa*, nempe, *ignis*, ſeu ſulphur Philoſophorum; *aër* ſeparator aquarum; *aqua* ſicca; & *terra* ſalis mirandi. Quatuor in eo etiam latent *cortices* Jecheſ. 1,4. deſcripti, nam in præparatione ejus occurret tibi ventus turbinis & nubes magna, & ignis vorticoſus, donec tandem proveniat ſplendor deſideratus. *Tetragrammati* etiam ſephira naturalis & metallum ejus hic tibi occurrit, & quatuor *mundos* in ipſo labore naturaliter peragrabis, quando, poſt *factionem* & *formationem* ſat laborioſam, tibi apparebit *creatio* illa mirabilis, poſt quam *emanationem* habebis luminis naturalis deſiderati. Et nota quod vox כל cujus numerus eſt 50. quindecies multiplicata, juxta numerum nominis ſancti in ſapientiæ Sephira characteriſtici, producat numerum vocis עפרת nempe 750. Camea quoque iſtius metalli æquê admiranda eſt, in qua numerus 15. nominis יָהּ in quadrato novem arearum, quia in nona verſamur ſephirâ, per omnes columnas verticales horizontales & diagonias ſeſe offert hoc modo:

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ח	א	ו

Planeta huc refertur Schabthai à quiete denominatus: quia in hoc principio quies tibi offertur deſideratiſſima. Et ſi computaveris has voces להב שבתאי i. e. mucro vel acies Saturni, orietur numerus nominis עפרת ſeu plumbi. Æſch mezareph c. 6.

עפתה *Obſcuritas*, Ijob 10, 22. refertur ad Malchuth, quatenus eſt ſub Gebhurâ. Pard.

עץ *Arbor.* Hoc nomen ſimpliciter poſitum refertur ad Tiphereth: quia homo eſt arbor. Idem tamen gradus aliquando vocatur

עץ החיים *Arbor vitæ*, quia vitam aſſugit à Chochmah & Binah. Raja Meh. & Tikk. & de eo dicitur, quod extendatur per 500. itinera diurna, quæ ſunt 5. Sephiroth, quæ ſingulæ è decade, & decadis decade conſtant. Vid. Soh. Breſch. 34. Trumah 71. Vajikra, 11. Æmor 52. Behaalothecha 73. Schlachlecha 75. Balak 94. Pinchas 100, & 118. Jeſod autem dicitur

עץ נחמד *Arbor deſiderabilis* Gen. 3, 6. quia in ipſo eſt pulchritudo aſpectus: quam ob cauſam etiam Tiphereth denominationem habet à פאר ornatu. Hæc ergo appellatio נחמד tum demum ipſis tribuitur, quando in ipſis deprehenduntur, & manifeſtantur colores Sephirarum. Sed

עץ פרי *Arbor fructifera*, vocatur Malchuth, quia ab illa proferuntur animæ è ſupernis emanantes. Sohar, Vajechi. Porro datur

עץ הדעת טוב ורע *Arbor cognitionis boni & mali.* Et ſic R. Schimeon b. J. aliquando vocitat gradum Malchuth: quia ſub illa datur bonum & malum. Eadem autem *cognitionis arbor* propterea dicitur, quatenus unitur cum Daath ſuperna. Bonum autē quod ſub ea eſſe dicitur, eſt Metatron; & malum, Samael. Tikk. Eandem ob cauſam etiam Briah quandoque vocatur *Arbor cognitionis boni & mali*. Sed Malchuth etiam propterea hoc nomine vocatur, quia ſuctionem habet à profunditate boni, quæ eſt Gedulah; & profunditate mali, quæ eſt Gebhura. Sohar, Breſchith. Tandem etiam differentia eſt inter

עץ שתול *Arborem plantatam* vel *conſitam ut transportari queat*, &

עץ נטוע *Arborem plantatam ad ſtabilem ſtatū.* Illo nomine vocatur Metatron, quia aliquando evellitur & ſeparatur à ſanctitate, cum ſcilicet è ſupernis nullam habet lucem, aliquando autem in ſtatu ſuo perſtat, quando unitus eſt cum Schechinah.

Sed

Sed hoc nomine gaudet Tiphereth, qui ſemper eſt in unione Jeſch.42, 8. adeoque firmiter plantatus non vero transportabilis eſt. Pardes.

עץ הדעת *Lignum Cognitionis*. (Connectitur cum כה) Sic dicitur ultima Sephirarum, in opere creationis, in qua deliquit Adam primus; unde ab immortalium commercio ipſa ſe abſtulit. Coloris namque omnifariam ſuſceptrix hæc eſt, qualisque in eam è ſuperioribus vis ſtillans exiſtit, talem in creata effectum, mortem ſc. aut vitam, malum bonumve diffundit. Idcirco ſcribit Lex; Gen. 2, 9. Lignum ſcientiæ boni & mali: ſi enim bonum, cur malum, ſi malum, quanam ratione bonum? Sed hæc ideo lignum vocatur ſcientiæ: quia nomen Tetragrammaton ſcientia eſt, menſuraque Adonai lignum eſt, nominis Tetragrammati, & ejuſdem quam inhabitat ædes, templumque exiſtit, & in hanc id ipſum extendens radices, vim, benedictionemque transmittit, menſura tamen intercedente Zaddik, i.e. juſti, quæ bonum cognomine dicitur. Cum verò Canalium per juſti metrum tranſiens ſcatebra deſierit, tunc ea ex diri judicii menſura repletur. A ſiniſtris autem talia procedunt, per quæ Malum in mundo oritur. Et (quia nunc bonum, nunc malum, menſura haurit Adonai, ideo) lignum boni malique ſcientiæ hanc lex appellat. Cum itaque contra hanc intentione peccaret Adam; illum mortis ſupplicium invaſit, ut ſcribitur Deut. 30, 15. En propoſui in conſpectu tuo vitam & bonum, interitum & malum: ſcriptumque eſt Hoſ. 6, 7. & ipſi ſicut Adam transgreſſi ſunt ברית fœdus; Quale autem fœdus pepigit Deus cum Adamo, niſi hoc, ne peccaret. Hæc autem menſura fœderis vindictam infert omnibus, in nonnulla Legis mandata prævaricantibus (ſequitur ארץ החיים) Schaare Orah, ſub Adonai.

עץ החיים *Arbor vitæ*. Nomen Tetragrammaton cognominatur arbor vitæ, i.e. arbor, cui prudentiæ oraculum, dictum *vita*, conjungitur. In hâc enim myſterium latet, quomodo cum

çum tribus ſupernis fieri queat unio (inferiorum.) Et propterea hæc arbor in medio horti ſtat: vide Targ. Onkelos, & dicitur linea media. Et per hanc arborem vitæ Binah unitur cum Malchuth; quia duo Hehin Tetragrammati applicantur ad lineam mediam, illud ſupra, hoc infra. Illud vocatur vita, & in eo conſiſtit חיי העולם הבא *vita ſeculi venturi*, Dan. 12, 7. Sed חי העולמים vita ſeculorum vel mundorum eſt proprietas Jeſod: quia vita, quam arbor vitæ defert à Binah, omnis demittitur per lineam mediam, tanquam ſtipitem ſyſtematis, donec perveniat ad Jeſod: & tunc vocatur *vita ſyſtematum*. Hinc patet, quare Deus ſub initium non prohibuerit Adamo, ne comederet ab arbore vitæ, utinam enim comediſſet! Sed ne commederet ab arbore cognitionis; quia iſti quam plurimi cortices externi adhærent, unde truncationis & ſeparationis author fieret; poſtmodum autem cum jam peccaſſet Adam, in arbore cognitionis & truncaſſet plantas, & ſeparaſſet ducem Prov. 16, 28. non licebat ipſi appropinquare ad arborem vitæ, quia ſuſpectus erat. Adde quod ad arborem vitæ accedi nequeat, niſi per arborem cognitionis, quæ quaſi veſtibulum eſt, per quod aditus patet ad arborem vitæ. Arbor cognitionis autem idem ſonat ac ſi diceretur arbor Sephiræ Daath, quæ eſt linea media: & ſicut arbor vitæ eſt arbor gradus Binah; ita Malchuth eſt arbor cognitionis: nimirum ה ו ה He primum, vita; Vav, arbor vitæ; & He ultimum arbor cognitionis, & hic eſt nodus unionis notus iis, qui intelligunt arcana palatiorum. Schaare Orah ſub Tetragrammato poſt יהוה, & ſequitur תורה שבכתב.

עצב עצבון *Dolor, moleſtia, miſeria.* In Sohar Noach, tunc locum habere dicitur hæc appellatio, quando lux & influentia ſuperna deficit, & rigor judicialis prævalet & cortices ſuctionem habent. Pardes.

עצה *Concilium.* Cum majores dixerunt: teſticuli conſiliarii; id intellexerunt, quod Nezach & Hod emittant conſilium in Malchuth. In Sohar enim dicitur, quod Nezach & Hod

Hod vocentur conſilia è longinquo: quia conſilium dant Prophetis: nulla autem prophetia exiſtit, niſi per Malchuth. Sicut ergo Nezach & Hod vocantur Prophetæ, Prophetia autem eſt Malchuth; ita illi vocantur conſilia conſulentes, & Malchuth conſilium. Pardes.

עצם *Os, Oſsis*, habet notionem dilectionis & miſericordiæ propter albedinem: ſicut caro rigoris, propter rubedinem. Unde in Tikkunim ad Gen. 2, 23. *Oſsium* cognominatio refertur ad ה̇ י̇: ſed *carnis* ad ה̇ ו̇ ſive quod Chochmah & Binah lenitatem; Tiphereth & Malchuth autem rigorem præ ſe ferunt; ſive quod illi gradus ab his, ut oſſa à carne contegantur. Alio tamen in loco in Tikkunim oſſium notio, ob duritiem, ad judicium refertur: ſicut carnis ob mollitiem ad lenitatem. Pardes.

עצם השמים *Ipſeitas Cæli*, in Raja Meh. hoc nomen refertur ad Malchuth, quia participationem habet à Tiphereth, qui vocatur cœlum. Pardes.

In Schaare Orah ſub *Zebaoth*, poſt שחקים huc pertinent ſequentia. Duo nomina יי צבאות & אלהים צבאות, quæ ſunt Nezach & Hod, vocantur ipſa ſubſtantia cœli, Ex. 24, 10. quia robur eorum provenit à loco, qui vocatur cœlum: ab iſtis autem vires accipiunt omnes ſubſtantiæ ſecundum ſpeciem ſuam conf. Pſ. 35, 10. *Omnes ſubſtantiæ meæ, &c.* Et hic eſt locus, à quo provenit facultas vitæ, pervenitque ad mortuos populi Iiſraëlitici per El-chai, Deum vivum. Hinc dicitur Jeſch. 58, 11. Et oſſa tua armabit, ad ſenſum locorum. Num. 32, 32. 21. 29. c. 31, 5. nam ex loco יי צבאות proveniunt armati exercitus. Et ſcito, dari os unum in ſpina dorſi hominis nomine Lus, quæ eſt ipſa hominis ſubſtantia & fundamentum atque radix ejus: & ab ipſo nativitas hominis fundamentaliter procedit ſive cor, ſive cerebrum, ſive hepar & locus ſeminis ſpectetur. Et hoc oſſiculum provenit è puriſſima parte guttæ ſeminalis, & tota compages oſſium hominis, in ipſo fundamentum habet. Cumque

que homo moritur, & membra ejus diſſolvuntur, atque oſſa putreſcunt, iſtud oſſiculum corruptionem & putredinem non patitur; ſicut nec in ignem projectum, comburitur, nec molâ contunditur, nec malleo diffringitur, ſed manet, nec eſſe deſinit in ſecula. Et hoc ipſum poſt mortem juſti vim gaudii & deliciarum ſuſcipit, juxta Jeſch. 58, 11. prout idem quoque in Impiis pœnas luit, juxta Jecheſ. 32, 27. *Et pœna eorum ſuper oſſibus ipſorum.* Radix & fundamentum iſtius oſſis eſt à loco, qui עצם השמים dicitur, atque hinc vim quoque permanendi & ſubſiſtendi accipit totum corpus hominis. Porrò quoque ſcias, quod myſterium incurvationis in homine conſiſtat in oſſibus, unde neceſſum eſt, uſque adeo incurvari, donec obſtruantur omnes vertebræ ſpinæ dorſi; Incurvatio autem fit in precatione מודים, quæ pertinet ad Nezach & Hod. Et quia ab עצם השמים etiam provenit Zelus, ubicunq; ejus occurrit mentio, ut Deut. 6, 15. Jeſch. 9, 6. hinc Prov. 14, 30. dicitur: *Oſſium putredo eſt Zelus.* Hinc etiam de oblatione uxoris declinantis dicitur Num. 5, 15. *Munus zelotypiarum eſt munus memoria memorantis perverſitatem.* Zelus autem & memoria ſemper ſunt affinia. Hæc ibi, & ſequitur נביאים.

עצמות *Ipſeitas* ſeu *ipſa eſſentia.* Eſt notio lucis excellentioris, cui opponitur notio כלים ſeu vaſorum. Etz Chajim Tr. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon. De hac intimitate atque ipſa natura Adami primi meditari conceſſum non eſt ob ſublimitatem, ſed tantum de iis, quæ exinde emanarunt. ibid. Vid. נצוצין 3.

עצרת *Detentio, Incluſio,* vocatur Malchuth, quia ob pulchritudinem & amœnitatem ejus à marito in Ipſam copioſa infunditur Influentia; quæ deinde, ob prava hominum opera, in Ipsâ detinetur & includitur, nec ultra ad Inferiora demittitur. Pard. vid. Soh. Æmor 47.

עקב *Calcaneus, finis* In Raja Meh. vocatur Malchuth: quia ſicut calcaneus eſt finis corporis; ita Schechinah extremus eſt inter gradus Aziluthicos. Pard.

עקידה *Ligatio*, in Tikk. vocatur Malchuth reſpectum habens ad Gebhuram: procul dubio, quaſi Gebhurah ſit id, quod ligatur & conſtringitur; Malchuth autem Rigoris & judicii ligatio. Pard. vid. Soh. Vajera 74. Pekude 116. Vajikra 8. Zav 13.

עקודים *Faſciata.* Sunt lumina, quæ concipiuntur egredi ex ore Adam Kadmon, in quibus primò manifeſtatur natura vaſorum, ex eo, quod decem illa lumina non amplius diſcreta prodeant ut ſuperiora, ſed conjuncta & quaſi faſciis conſtricta, ita ut interna atque ambientia reperiantur ſimul in vaſe uno. Ratio appellationis analogicæ deduci ſolet ex Gen. 31, 10. item cap. 22, 9. cùm ergò lumina hæc ſic commixta prodeunt, concipiuntur ſeſe invicem collidere, adeoque in interſtitio hujus colliſionis naſcitur idea vaſis. Vid. ſupra כלים. Dicuntur autem prodire ex ore, quia vox פה 85. æquipollet nomini סג 63. adjectis 22. literis, literæ autem correſpondent vaſis. Etz Chajim Tractat. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon. Sephiroth autem, quæ hic prodeunt, non prodeunt ſimul: ſed primò prodit Malchuth & quidem ſub notione Nepheſch tantùm (ibid. Sect. Olam. Haakudim.) Deinde Jeſod & reliquæ extremitates ר״ו Seir Anpin. Quamvis Jeſod propriè non ſit de numero extremitatum; quia tantum quinque ſunt Chaſadim à Cheſed uſque ad Hod: in Jeſod autem reliquæ extremitates comprehenduntur. Et ſic Seir Anpin ipſe quidem prodit ut Nepheſch, ad Malchuth autem ſe habet ut Ruach. Porrò prodit Binah pro ſe quidem ut Nepheſch, ſed ad Seir Anpin ſe habet ut Ruach, & ad Malchuth ut Neſchamah. Mox Chochmah provenit ut Nepheſch ratione ſui, ſed Ruach ratione Binæ: Neſchamah ratione Seir Anpin & Chajah ratione Malchuth. Tandem Kether, Nepheſch ratione ſui, Ruach pro Patre, Neſchamah pro Matre, Chajah pro Seir, & Jechidah pro Malchuth. ibid. Kether autem revertitur ad ſuperna & adhæret Principio emanativo. Et Malchuth nunc eſt perfecta. ibid.

ibid. Aſcendente autem Corona ſequuntur reliquæ: nempe Chochmah in locum Coronæ, Binah in locum Sapientiæ & ſic porrò, donec Malchuth perveniat ad locum Jeſod, ubi majorem gradum luminis accipit poſt complementum luminum internorum; nempe lux ambiens correſpondens Chajæ internæ, ubi ſimul pro Seir Anpin, Jechidah; pro Binah, Chajah; pro Chochmah, Neſchamah accedunt. Deinde Chochmah ad principium emanativum aſcendit, ita ut Binah locum Coronæ occupet, ad quam propterea Jechidah accedit, ſicut ad Seir Anpin nunc pariter elevatiorē, ambiens prima, Chajæ internæ correſpondens: & ad Malchuth ambiens alia ſuperior, Jechidæ internæ correſpondens. Iterum adſcendit Cheſed, quæ in Seir Anpin in locum Coronæ & Binah in principium emanativum: & tunc eidem quoque accedit ambiens ſecunda ſuperior correſpondens Jechidæ internæ. Seir Anpin autem & Malchuth ulterius nihil accipiunt. Nam quicquid à naſo ſurſùm reperitur, quinque habet lumina tam interna, quàm ambientia; ſed os & quicquid infra illud eſt usque ad ſyſtematum finem, quinque quidem interna habet, ſed duo tantum ambientia correſpondentia Chajæ & Jechidæ internis: quia ab hinc lumina minuuntur; hinc in Syſtemate Akudico, quod eſt luminum ab ore prodeuntium, duo ſaltem ſunt ambientia, ibid. Vid. הכאורה.

עקר *Fundamentum*, eſt Jeſod, qui vocatur fundamentum mundi, i.e. Gradûs Malchuth. Pard.

עקרה *Sterilis* vocatur Malchuth, ob agnominationem Rachel, quæ ſterilis erat, donec aſpiceret, &c. Thr. 3,50. conf. Pſ. 113,9. Pard.

ערב *Veſpera*, vel magna eſt, vel parva, ſicut Minchah. Illa ab horâ ſexta (ſeu meridianâ,) & ultra; tunc enim vis judicii roboratur; denotaturque judicium remiſſius, Hod: & ab iſtâ parte dominantur Cortices: nempe in veſperâ magnâ cortex durus; in parvâ durus etiam, ſed non ut prior. Pard. vid.

Soh. Beſchallach 25, 115. Trumah 58, 230. 72, 285. Pinchas 112, 447. ſq.

ערבות *Planities cœli;* In Sohar refertur ad Jeſod. Sicut enim Tiphereth vocatur ערבות à miſcendo, quia in eo miſcentur Gedulah & Gebhurah; ſic in Jeſod miſcentur Nezach & Hod, quæ ſunt poteſtates Gedulæ & Gebhuræ. Sed in Tikk. Tiphereth vocatur ערבות Planities ſimpliciter (ſc. cœli;) ſed Jeſod appellatur קרקע ערבות Terra plana, quia eſt protractio literæ Vav & finis lineæ mediæ conciliatricis. Pard.

ערבי נחל *Salices rivi*, Lev. 23, 40. Sunt Nezach & Hod, quia ſubſiſtunt ad ripam fluvii Jeſod. In Sohar autem tunc ſimul involvitur notio Gebhuræ. Pard. vid. Soh. Vajikra 9. Æmor 51. Miſchpatim 44.

ערבית *Veſpertina*, eſt Malchuth. Pard.

ערוגה *Areola horti*, in Tikk. vocatur Malchuth, quæ & horti nomen habet. Pard. vid. Soh. Naſo 66.

ערל *Incircumciſus*, Lechlecha 57. Vajiſchlach 98. Vajakhel 91.

ערפל *Caligo* in Tikk. vocatur Schechinah in relatione ad Gebhuram Ex. 20, 21. Ibidem alibi hoc nomen refertur ad Tiphereth, quatenus ſuctionem habet à Gebhurâ. Pard.

ערש *Lectus*, eſt Malchuth, per metatheſin עשר decem, quia conſtat è decade. Et huc pertinet Pſ. 41, 4. quia Schechinah dicitur adeſſe à capite ægroti. Pard.

עשב *Herba*, reſolvitur in עָב ש׳, quo denotatur Tiphereth, Tetragrammaton 72. literarum, quatenus in ſe continet tres patres. Pard. Soh. Breſch. 24. Jethro 36, 142.

עשו *Eſau*. Vid. Sohar Vajiſchlach 98. Mezora 25. Pinchas 108.

עושה פרי *Ferens fructum*, vocatur Tiphereth, quia hic ex ſe emittit animas in Malchuth; Vid. Soh. Vajechi.

עשן *Fumus*. Datur fumus, qui non adeo bonus eſt, Deut. 29, 20. & è ſupernis deſcendit, & refertur ad Gebhuram. Sed & in

& in bonam partem datur fumus; nempe Tiphereth, qui aſcendit vi exſuſcitationis Fœminæ Binah, ad Chochmam, ibique uniuntur Chochmah & Binah per Daath: atque tunc influxus deſcendit & benedictio. Pard.

עשיר *Dives,* vocatur Tiphereth, reſpectu Juſti & Juſtitiæ, qui ſunt pauperes. Et forte ſic vocatur. quatenus ſuctionem habet à Binah; quia dicitur: qui vult dives fieri, ad Septentrionem ſe convertat. Pard. v. Soh. Breſch. 34.

עשר *Decem,* עשיר *decimus, decima;* Pertinent ad claſſem Malchuth, quia in Ea manifeſtantur omnes decem Sephiroth: & Ipſa quoque decimo refertur gradu. Pard. vid. Soh. Bo 18, 71. Breſchith 37, 146. Noach 54, 216. Toledoth 81, 323. 82. Vajera 279. 73, 291. Vajikra 4, 16. 5, 18. Pinchas 414. 116, 463.

עשרון *Decima pars,* omnes Sephiroth hoc gaudent nomine in Malchuth: unde tres decimæ ſunt tres Patres; decima & iterum decima ſunt Nezach & Hod. Pard. è Tikk.

עת *Tempus,* vocatur Malchuth, & ad eam pertinet locus Pſ. 119, 126. Ipſa enim conſtat è 28. temporibus; quorum 14. dum plena eſt & unita cum ſole, ſunt bona; & 14. mala, dum defectu laborat. Deinde עת רעה Tempus malum vocantur Klippoth. In Tikk. & Binah vocatur עת, cum relatione ad Gebhurah; unde dicitur Lev. 16, 2. *Non omni tempore, &c.* quia aliquando influxum judicii emittit. Pard. vid. Soh. Vajera 70, 278. 72, 285. Trumah 277. Pekude 114. Naſo 61, 245. 65, 258. Achare 26, 104. Vide ſupra tit. כל pag. 475.

עתיקא *Senex, Antiquus* à R. Schimeone b. J. vocatur Kether; ſicut & עתיקא דעתיקין Senior inter Senes occultiſſimus omnium, vocatur Æn-Soph, & Kether, ob naturam occultam; unde pro majore vel minore occultatione notio ſenii augetur ut עתיקא, non uſque adeo occultum; ſed עתיקא דעתיקין occultiorem denotet. Eandé ob cauſam & Chochmah vocatur עתיקא Pard.

עתיק

עתיק יומין *Antiquus dierum*. Vid. נוקבה ·נהי 6. 7.

1. Ex Taamim Nominis מה fiebat Attik Jomin notione Maſculina. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Attik.

2. Ut autem ſciatur, quomodo facta ſit Tikkun ſeu Conformatio Aziluthica, notandum eſt, quid propriè acceperit Attik Jomin ex Nomine מה, & quam portionem acceperit ex nomine בן; quia utrumque in ſe habet ſexum ſicut in Arich, Patre & Seir. Sunt autem טנתא in מה & in בן. Sunt itidem in utroque Decem Sephiroth. Cumque ambo hæc nomina conjungerentur ad inſtar maris & fœminæ, tunc una decas Sephirothica conjungebatur cum altera.

3. Primò ergò dicendum de Taamim, & qualis hic ſit diſtributio Sephirarum. Et in Sohar quidem dicitur, quòd Taamim ſint in Kether; Nekudoth in Chochmah: Taggin in Binah; & Othioth in ſeptem inferioribus Aziluthicis, quæ vocantur זין. Hæc autem partitio Sephiras ipſas nominis Mah concernit. Cum autem notiones iſtæ dividuntur ſecundum Attik & Arich, &c. ordo paulò eſt alius, qui ita ſe habet:

4. Attik enim & Arich ambo continentur in Kether Aziluthica. Et Attik quidem accepit ex nomine Mah, pro parte Maſculina, notionem Kether, nempe Taamim, & de nomine Ben 5. primas Sephiræ Kether, quæ etiam ſit notio Taamim (notum enim unamquamque ex decem Sephiroth iterum diſtribui in novam decadem,) deinde ulterius accepit tres primas Chochmæ Nominis Ben, & quatuor primas Binæ Nominis Ben: item ſeptem Coronas ſeptem inferiorum Nominis Ben. Et iſta, quæ de Ben, omnia pro parte Fœminina.

5. Arich Anpin autem accepit de nomine Mah notionem Chochmah, quæ ſunt Nekudoth: & de Nomine Ben 5. ultimas Coronæ Nominis Ben, quæ ſunt à Tiphereth, uſque ad finem.

6. Porrò Abba, qui eſt Chochmah Aziluthica accepit de

de Nomine Mah notionem dimidiæ Binæ, quæ ſunt Taggin nom. מה: & de nomine Ben ſeptem inferiores Chochmæ Nominis בן (quia tres primas acceperat Attik.)

7. Imma autem, quæ eſt Binah Aziluthica, accepit ex nomine מה dimidium Binæ Nominis Mah, quæ ſunt Taggin. Et ex Nomine Ben ſex inferiores Binæ Nominis Ben, quæ ſunt à Gebhurah uſque ad finem (quia Attik Jomin acceperat quatuor primas.)

8. Deinde זין accepit ſeptem inferiores Nominis Mah, quæ ſunt Literæ. Et de Nomine Ben ſeptem inferiores exceptis Coronis illarum (quippe quas jam acceperat Attik Jomin.)

9. Ita ergo patet, quod Attik Jomin Aziluthicus formatus ſit è duabus notionibus, quæ ſunt Mah & Ben. Et notio ipſius Mah, vocatur Attik Maſculus: notio autem ipſius Ben vocatur Uxor Attik.

10. Hoc igitur notandum in genere (de collatione Sephirarum cum Perſonis Aziluthicis,) quod Kether eſt Attik & Arich: Chochmah eſt Abba. Bina eſt Imma. Sex Extremitates חגת & נהי ſunt Seir Anpin. Et Malchuth eſt Uxor ejus.

11. Harum omnium natura facta eſt ex Mah & Ben. Et notio Maſculorum eſt ex Mah: notio Fœminarum ex Ben.

12. Ut autem in ſpecie dicatur, quis ſit Attik Jomin: ſub Initium ſtatim Idræ Minoris fol. 288. c. 1. dicitur: Iſte Attik ſeu antiquus Sanctus occultus eſt & abſconditus, &c. Tria Capita expreſſa ſunt intra ſe invicem, & aliud alio ſuperius, &c. Pro quorum explicatione ſciendum, Iſtum Antiquum Sanctum non habendum eſſe pro Maſculo, qui factus eſt ex Nomine מה; ſed pro Uxore Attik & Arich, quæ factæ ſunt de notionibus Kether Nominis בן, punctorum ſcil. & Regum, qui fuerant mortui; id quod notandum pro Intellectu totius Idræ, omniumque commentationum de Attik & Arich. Nam ex Kether Nominis Ben factæ ſunt Uxores Attik & Arich.

13. Iſta autem Kether generali nomine vocatur Antiquus

quus Sanctus; quod notandum. Et illa dividitur in duas partes, quæ ſunt tres. Dividitur enim in Attik Jomin, & Arich Anpin; Et Arich Anpin iterum dividtur in duo Capita, quæ ſunt Kether, ipſius Arich, &

Chochmah ipſius Arich; quæ eſt Cerebrum ejuſdem occultum

ut hac ratione Antiquus Sanctus ibidem denominatus, contineat tria Capita; &

Caput ſuperius vocatur Attik Jomin; qui eſt portio una ſupremi Capitis Antiqui Sancti.

Reliqua duo capita inferiora Antiqui Sancti vocantur Arich Anpin; quæ ſunt

Kether &

Chochmah ejuſdem.

14. Et propterea vocatur Antiquus Sanctus, quia ipſe eſt notio Kether Barbæ, quæ tribuitur toti decadi Sephirothicæ; de qua factus eſt Attik & Arich.

15. Aliter autem ſe res habet in Nomine Mah, Maſculino; nam Attik ſolus factus eſt ex Kether nominis Mah, (ſupra §. 4.) Arich autem non factus eſt niſi de Chochmah nominis Mah. Iſtud ergò, quod accepit de nomine Mah, (unde facta eſt notio Attik Jomin Maris) eſt Kether, qui ſunt Taamim Nominis Mah. De uxore autem Antiqui dierum; (quæ eſt caput ſupremum trium Capitum, quæ generali nomine dicuntur Antiquus Sanctus) dubium valde eſt, quas notiones acceperit de nomine Ben, (ut ſc. exinde fieret Uxor Attik.)

16. Quod autem porrò dicitur in Idra: Tria capita exſculpta ſunt, &c. id ita ſe habet:

Caput imum ex iſtis eſt Cerebrum occultum τῦ Arich Anpin, quæ eſt notio Chochmah ejuſdem.

Supra hoc eſt Caput excelſum Antiqui Sancti, occultiſſimi omnium, quæ eſt notio ipſius Kether τῦ Arich Anpin, qui vocatur Antiquus Sanctus, quia habet notionem Coronæ.

Et

Et ſuper hoc eſt Caput omnium ; Caput quod non (eſt Caput ;) Caput quod non eſt notum ; nec ſcitur quid in hoc capite ſit, &c. Et hoc eſt Caput tertium numerando ab imo ad ſummum, nempe notio Uxoris Attik Jomin. Propterea autem dicitur ; illud non eſſe notum ; nec ſciri, quid ſit in illo : quia de Attik maſculo dictum eſt, quid in eo ſit, nempe notio Kether Nominis Mah : quid autem de notione Nominis Ben acceſſerit huic capiti tertio, dubium eſt. Ille enim ſelegit è Coronis, quæ ſunt in nomine Ben, & eas ſibi ſociavit, & factæ ſunt ipſi Uxor ; quomodo autem ſelegerit, ſibique junxerit ignoramus. Ibidem.

17. Qualia dubia adhuc ſunt plurima alia. Ita ut ipſe etiam Jeſaias Propheta dubitaverit deſuper ; quo alludunt hæc ejus verba : והשביע בצחצחות נפשך & ſaturavit ſubtilitatibus, &c. de quo agitur in Sohar Sect. Pekud. Zach ſeu ſubtilitas una, ſubtilitates duæ : id eſt, in dubio fuiſſe ipſi, utrum in Attik ſit ſubtilitas una, an duæ ? Notio enim Zachzuchoth pertinet ad Attik Jomin. Jam enim dictum eſt, quod iſte compoſitus ſit ex duabus notionibus, quæ ſunt בן & מה quibus per Gematr. æquipollet צח annumerato Toto. ibid. in fin.

18. Duæ partes inferiores Sephirarum Nezach & Hod τῷ Attik nudæ remanent inferiùs in Briah, ut illud Syſtema illuminent. Et iſtæ ſe habent ad inſtar Uberum animantium brutorum, quorum Locus eſt infra circa pedes. Omnes enim notiones Arich Abba ve Imma & ז״ן cum inciperent adſcendere è Briah ; primò quaſi ſuxerunt Ubera brutalia : deinde autem, cum adoleſcerent, humana quaſi ſuxerunt Ubera. Ib. Tr. Arich Anpin.

19. Cùm Attik Jomin conformandus eſſet, primò ipſi fiebat caput : quæ ſunt tres ejus primæ, nempe כח״ב ; & hæ quidem formabantur ſimul. Et hoc eſt caput illud primum, quod ſub initium Idræ parvæ appellatur רישא עילאה דלא Caput ſupernum quod non. Quia tres iſtæ priores non conteguntur

nec veſtiuntur ullatenus ab אזא, ſed remanent detectæ & manifeſtæ: quia hic ad illas pertingere easdemque contegere non valet. Hinc caput hoc dicitur *Caput quod non* ſimpliciter. Septem autem inferiores ejus, quæ ſunt myſterium ſeptem dierum, veſtitæ ſunt ab אזא. Et ex notione harum ſeptem inferiorum ipſi tribuitur nomen Antiqui dierum propter ſeptiduum jam dictum. Conformato igitur Capite Antiqui, Lux paulatim diminuebatur, eamque tranſire oportebat per velamina quædam, unde Pater eandem ſuſcipere poterat etiam facie ſua, quippe qui maſculus eſt & Rachamim ſeu benevolentia: Mater autem quæ fœmina eſt & ſeveritas, eandem lucem Tergo ſaltem ſuſcipere poterat. Ibid. Injan Ibbur ham-Muchin.

עתר *Deprecatus* eſt Gen. 25, 21. quaſi à חתר orando perfodit Sephiras, donec proveniret ad Kether, quæ eſt מזל Influentia illa, unde Liberi. Pard. è Soh. Toledoth.

פ

פ Pe.

HÆc litera in libro Themuna refertur ad Malchuth, tanquam Caph, nota Schechinæ intra quam litera fœderis Sancti Jeſod. Et dominium ejus dicitur eſſe in hora planetæ ſexti Zedek. Adde quod Malchuth ſit פה os, quod eloquitur & manifeſtat Syſtema Aziluthicum ſupernum. Et forma ejus repræſentat literam Jod intra lunulam: eſtque affinis figuræ literæ He. Eodem autem modo etiam Binah eſt os, quod manifeſtat myſterium trium priorum: unde ambæ vocantur Schechinæ, ſuperior & inferior; item ora; item hehin. Pardes tr. 27. c. 20.

פאר *Ornatus.* Sic in decade Sephirothica Metrum pulchritudinis, quintum, vocari ſolet. Vid. תפארת. Schaare Orah ſub Jedud. Idem nomen refertur ad Binah; quia hoc titulo

titulo cognominantur Phylacteria capitis, quæ ſunt ſymbola gradus Binah exiſtentis ſuper Tiphereth, eumque exornantis; ita ut per illam hic etiam comprehendat ſex ramos, conf. Exod. 39, 28. Pardes.

פגם *Violatio, læſio aliqualis*, vide מות 3.

פה *Os.* Eſt notio luminum in Adam Kadmon, quibus tribuuntur accentus inferiores ſub litera exiſtentes, & iſta lumina concipiuntur egredi ex ore Adam Kadmon: quo in loco illa perfectè uniuntur, eò quòd procedant ex uno velut canale, & quia hic uniuntur lux interna atque ambiens; hinc h.l. incipit natura vaſorum, quamvis ſint tenuiſſima; unde hic unius tantum vaſis notio habetur, cùm tamen lumina dividantur in 10. Et iſta lumina vocantur עקודים faſciata ex Gen. 31, 10. Ex ore autem prodeunt decem numerationes, ita, ut ſint decem lumina interna, & decem ambientia: Proceduntque antrorſum uſque ad ſcrobiculum pectoris τȣ̃ Adam Kadmon: & hi radii ſunt radicales. Alia autem radiatio ad latera etiam pergit & per totum ambitum Adam Kadmon. Etz Chajim Tr. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon.

Sicut autem in ore duplex reperitur notio, anhelitus nempe & locutio: ita hæc duo correſpondent notionibus oris Adam Kadmon הבל nempe, ſeu anhelitus luci & דיבור ſeu locutio vaſis. Porrò ſicut anhelitus & locutio vel ſunt ſuperiora, ex parte maxillarum ſuperiorum, quo referuntur literæ גיכק ad Chochmah reſpicientes; vel inferiora ex parte maxillarum inferiorum, ubi locum habent literæ אהחע ad Binah reſpicientes; ita halitus ſuperior analogus eſt luci ambienti, & inferior luci internæ: & locutio ſuperior, vaſis externo, & inferior, interno. Lumina autem ad dexteram & vaſa ad ſiniſtram oris locantur.

Vid. אק. חוטם. מנתא. מות 4. מצח.

Oris apertura refertur ad Malchuth relationem habentem ad Jeſod: quia פה & מילה circumciſio eundem habent

 nu-

numerum. Labia autem oris ſunt Nezach & Hod: lingua, Jeſod: & guttur Tiphereth. In ſupernis autem oris apertura eſt Binah: Labia; Gedulah, & Gebhurah; Lingua, Binah; vel potius in hac deliteſcens gradus Tiphereth ſub myſterio Daath; Guttur autem, unde prodit loquela, eſt Chochmah. Pardes. Vid. Soh. Schemini 18, 70. Naſo, 67.

פוקד עון *Viſitans iniquitatem*, eſt Gebhurah, quatenus operatur per Malchuth; Pard.

פחד *Timor, pavor.* Sextum metrum, ab imis aſcendendo, decadis Sephirothicæ deſignat cognomen hoc: quia ibi eſt Synedrium magnum & multæ domus judicii perurentisque ignis & flammarum cum Lictoribus quam plurimis & Præfectis variorum ſuppliciorum & plagarum, atque morborum; quæ omnia ſunt Ignis flammans. Et hoc in loco varia ſunt Ignis genera, quæ omnes ignes mundanos abſumunt & delingunt. Hinc etiam vocatur Ignis magnus, quia reliquæ Ignis ſpecies, quæ in mundo ſunt, ejus reſpectu parvæ ſunt & ab eo comburuntur. Eundem ergò timent ſuperi & inferi; quin & Angeli ſuperni retrocedunt; & terrentur & aduruntur ab hoc Igne, nec propè ad Illum accedere poſſunt; ſed ob nimiam ejus vehementiam & prædominantem vigorem expaveſcunt. פחד igitur & Terror propterea vocatur hæc proprietas, quia ab eâ perterrefiunt omnes turmæ ſummæ & imæ. Et huc pertinent loca Jeſch. 2, 10. c. 33, 14. Deuter. 4, 24. c. 9, 3. Et propterea Deus vocatur עושה מלחמות *inferens bella*, atque hinc hæc proprietas vocatur Pachad. Et huic adhæſit Jizchak, quippe ad ſiniſtram conſtitutæ, in loco judicii magni; unde etiam vocatur *Pavor Jizchak*, Gen. 31, 42. 53. Cum enim Laban perſequeretur Jacobum, eundem extirpaturus; hoc attributum extirpare volebat Labanum, eumque oppugnabat. Magna enim armorum vi veniebat Aramæus iſte, ut docet ſcriptura Deut. 26, 5. & omnia funditus eradicare conſtituerat. Cum autem Jacob animadverteret, quod Proprietas *Terroris* auxilio ipſi

ipſi eſſet, ipſe quoque robur ſuum Labano oſtendebat, juxta Gen. 31, 36.42. Hic igitur eſt Locus Synedrii magni, & reliquorum ejus tribunalium; inibique omnia ignis vehementiſſimi, armorumque bellicorum & perditionis genera detinentur, quibus executio fiat ſententiarum in Synedrio cui nomen *Elohim*, pronunciatarum. Deque hoc loco teſtatur Schlomoh, quod etiam heroes & pii atque juſti eundem metuant, juxta Cant. 3,7. (ubi per Pavorem noctium, Magiſtri noſtri intelligunt terrorem Gehennæ, quæ nocti ſimilis eſt.) Conf. Pſ. 119, 120. Et hîc infra, hîc, (in *timoris*, inquam, menſura,) plures invii fundantur lacus & foveæ ac baratra admodùm profunda, quæ vocantur gehennæ, vel inferni habitacula; ubi quam plurimæ perditionis atque pœnarum ſpecies: & hæc loca ob inſignem profunditatem perpetuò tenebroſa ſunt, & à tenebrarum caligine *nox appellari* ſolent, ut ſcribitur Cant. 3,7. Unde multi juſti in vita ſua implorarunt miſericordiam Dei, ne hunc viderent locum: quibus etiam exauditionem promiſit Dominus, unde illud Pſalm. 91,5. *Non formidabis timorem nocturnum, &c.* Atq; hinc etiam perſpicuum ſatis eſt, quanta ſit vis pœnitentiæ, per quam liberatio datur à loco iſto. Væ autem impiis, qui hic plectuntur, ubi nulla unquam Lux radiat, juxta Ijob. 10, 22. Hunc autem *Terrorem* Dominus dedit Iiſraëlitis occupaturis terram promiſſam, juxta Deut. 11, 25. nam hanc quidem ſibi vendicavit Iſaac, ſed Patrum hæreditatem nacti ſunt Iiſraëlitæ, donec peccarunt & omnia perdiderunt. Deinde etiam quemvis in ſupernis imperandi gradum roburque poſſidet hæc proprietas timoris, ut illud Job. 25, 2. *Imperium & timor ſecum eſt, faciens pacem in ſublimibus ſuis, &c.* Ignorare autem non licet, hoc ipſum Oraculum *Elohim*, & ſi cognomen ei inſit ignis urentis, unicâ tamen ſimplicique facultate contrarios pugnantesque effectus adminiſtrare, interimere ſc. & vivificare, diſſipare & tueri, confodere & ſanare. Quemvis inſuper nuncium apparitoremve judicii iſtius executorem

torem ab hac proprietate prius licentiam petere ſcias, unde tales quoque, juxta nomen Principalis cognomine *Elohim* nuncupari ſolent, &c. Schaare Orah ſub Elohim, poſt יד כהה, & ſequitur Tr. 7. Hæc breviter quoque traduntur in Libro Pardes. Tr. 23. c. 17.

פטר רחם *Apertio uteri* vocatur Malchuth in Tikkunim: quia iſta eſt apertura רמ״ח 248. præceptorum affirmativorum. Hæc enim notio in infima ejus parte locum habet, è qua influxum dat pro præceptis & eorum præmio. Pardes.

פירוד *Separatio.* Vid. מות 3. hinc עולם הפירוד Machina ſeu Syſtema entium à creatore ſeparatorum. Vid. אדני.

פלא *Occultum*, ſenſum habet è Gen. 18, 14. *Num occultabitur, &c.* refertur autem ad Kether ob naturam plane occultam. Quamvis & Chochmah quandoque ſic vocetur: quia adhæret coronæ & cum ea occultatur: unde ſemitæ ſapientiæ vocantur

פלאות *Occulta.* Quidam hoc nomen etiam refert ad Tiphereth, quatenus nimirum aſcendit ſub Myſterio Daath. Pardes v. Sohar Zav & Balak. 90, 357.

פלג *Rivus* à R. Moſcheh, refertur ad Binah, juxta Pſ. 65, 10. rectius ad Malchuth, quia dividi & coli dicitur terra. Pard.

פנימי *Internus.* Lux interna illa dicitur, quæ quaſi intra Vas quoddam recondita, intra ſphæras, cylindrosque Aziluthicos & ſimiles, continetur; cui opponitur Or Makkiph, Lux Ambiens. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim, Tract. Adam Kadmon. Alia notio hujus vocis reperitur in conceptu vaſorum, quorum una pars dicitur interna, cui opponitur חיצון externa. ibid. Vid. דעת.

פנים פנימים
Schaare Zedek fol. 46
col. 3. titul. מחשבה.

פנים *Pars anterior.* Cum Sephiroth Akudicæ deſcenderent, parte ſua anteriore deorſum reſpiciebant: Propterea enim adveniebant, ut illuminarent id quod infra ſeſe, unde ad recipientia convertebantur. Cum autem regrederentur ſurſum, partes ſuas anteriores principio emanativo, quod ſupra

eſt,

eſt obvertebant; partibus poſterioribus deorſum verſis. Cum ergo v. g. Corona adſcenderet in principium emanativum, tunc lux, quæ ab emittente deſcendebat, per illam tranſibat ex averſa ejus parte erumpens, & hæc vocatur דין ſeu rigor. Et ſic in reliquis Sephiroth, quatenus adſcendere & retrogredi concipiuntur. Ubi tamen notandum, quòd Chochmah à poſterioribus ſolius Coronæ lucẽ accipiat; Cum Binah participet de Coronæ & Sapientiæ poſterioribus: unde major in hac rigor. Et ſic Malchuth à novem partibus averſis illuminatur. Etz Chajim Tr. Ozaroth Chajim Sect. Olam Haakudim. Vid. ניצוצות 4. 8.

פנים בפנים *Facies faciei obverſa* אחור באחור *Tergum tergo oppoſitum.* 1. Antequam Adam inferior creatus eſſet in mundum, Seir & Uxor ejus habebant terga invicem oppoſita: ne exteriora atque putamina locum invenirent aſſugendi aliquid de Sanctitate. Putaminum enim atque exteriorum locus eſt à tergo Uxoris Seir ibique hærent: Quanquam & ad tergum Seir aliquem habeant acceſſum. Antequam ergo crearetur homo, exteriora poterant affluentiam quandam Sanctitatis aſſugere. Si ergo Seir Anpin & uxor ejus ſibi invicem obvertiſſent facies, putamina à tergo potuiſſent aliquid aſſugere, quod è facie non poſſunt. Cùm autem creatus eſſet Adam primus faceretque opera bona, juxta præcepta; tunc facies obvertebatur faciei, quia tum putamina erant enervata. Quando autem oppoſitis tergis ſtabant זו"ן tunc unum ſaltim habebant dorſum, quo ambo utebantur; una nempe medietate Mas & altera fœmina. Cùm autem Adam faciem converteret ad faciem per bona ſua opera & Obſervantiam præceptorum, tunc cuilibet complebatur tergum integrum. Adam enim per opera ſua cauſa erat congreſſus ſuperni, ut guttæ ſupernæ deſcenderent, quæ ſunt Cerebrorum Seir Anpin, nec non notio benignitatum & ſeveritatum, quæ ſunt origo guttæ iſtius, (ſeminalis.) Nam ex Jeſod Matris non prodeunt niſi benignitates & ſeveritates, quæ cum venirent in Caput א"א ipſe retentis be-

nignitatibus integrum accipiebat tergum : ſicut & fœmina aſſumtis ſeveritatibus. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Hannek. Vid. plura נפל 2.

2. In Patre & Matre notio פנים בפנים ſeu obverſarum facierum eſt Tetragrammaton plenè ſcriptum per Jodin in Patre, hoc modo: יוד. הי. ויו. הי. quod continet 72. Et Nomen אהיה plenè ſcriptum per Jodin in Matre: hoc modo: אלף. הי. יוד. הי. quod continet 161. quæ ambo per Gematriam efficiunt זכור Memento 233. memoria enim à facie cognita ortum habet. Sed notio אחור באחור ſeu obverſorum tergorum, ſunt Achuraim ſeu retrogradationes amborum nominum ſupradictorum, nimirum Achuraim Tetragrammati Joddati; cujus ריבוע ſeu quadratura atque poſteriorum oſtenſio ita fit ſcriptione plena : יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי. in Patre: & Achuraim Nominis אהיה Joddati ſcriptione plena, hoc modo: אלף. אלף הי. אלף הי יוד. אלף הי יוד הי. in Matre, quæ ambò per gematr. (demtis 20. poſitionibus) efficiunt 728 : תשכח obliviſcere; oblivio enim oritur obverſo tergo. ibid. Idem numerus occurrit in voce מרחפת Gen. 1. ib. Vid. רבקות·מות

3. Quatuor ſunt ſtatus Notionum Maris & fœminæ; quorum ordo ab imo ad ſummum talis eſt: 1. Achur be Achur, ſtatus cohærentium tergorum: 2. Achur be Panim, cum Maſculi tergum obvertitur faciei fœminæ. 3. Panim be Achur, ubi maſculi facies tergum fœminæ reſpicit; ſic enim fœmina quidem accipit lucem faciei, ſed quia hæc nimis magna eſt, non niſi parte ſua poſteriore, ubi lux illa paulò craſſior evadit, ut deinde pertranſire queat ad faciem fœminæ, ibique tolerari 4. Panim be Panim; ſeu ſtatus faciei ad faciem verſæ; qui eſt perfectiſſimus. In אוא dantur ex his tres, primus tertius & quartus. In זן autem omnes quatuor. ib. Sect. Injan ham Melachim. Vid. נוקבה 4. 7.

פנים המאירים *Facies lucentes*, refertur ad Tiphereth, qui tanquam Sol illuminat gradum Malchuth. Facies autem non lu-

lucens refertur ad Malchuth. Vel per faciem Tiphereth intelligitur Binah. Aliter facies lucens refertur ad Nezach; & non lucens, ad Hod: ſicut ſpeculum nitidum & non nitidum. Sed

פנים בפנים *Facies ad faciem* eſt facies Tiphereth, & facies Malchuth. Porrò

פני יעקב *Facies Jacob* eſt luna. Deinde alia facies eſt iræ, ut Thre. 4, 16. alia benevolentiæ Pſ. 119, 135. quatenus nempe influxus eſt, vel à Cheſed, vel à Gebhurah. In Raja Meh. facies Solis dicitur Gedulah & Gebhurah; ſed facies Lunæ, Nezach & Hod, quarum dextra pars benignitatem; ſiniſtra iram denotat, pro diverſitate influxus. Pardes.

פקודה *Viſitatio*, in Sohar Pinchas ad Job. 10, 12. refertur ad Malchuth ob viſitationem & influxum gradus Tiphereth. Pard.

פקודים *Numerata* ut Ex. 38, 21. refertur ad Nezach & Hod, in Tikkunim, ſed in Sohar viſitata vel numerata tabernaculi vocantur omnes poteſtates ſanctæ externæ, quæ in Malchuth & infra. Pardes.

פקידה *Viſitatio* in Sohar ad Gen. 21, 1. refertur ad Malchuth. Pardes.

פרה אדומה *Vacca rufa* in Tikkunim refertur ad Binah inclinantem ad rigorem: ſicut תמימה integra dicitur, cum ad Cheſed inclinat. Sed in Raja Meh. eædem appellationes referuntur ad Malchuth. Quod eodem recidit in Binah, reſpectu influxus, in Malchuth, reſpectu participationis. Pard. vid. Sohar Pekude 107. Vajikra 6. Chukkath 86. Pinchas 103, 113.

פרט *Particulare.* Quamvis hoc nomen evidenter pertineat ad Malchuth: tamen in Tikkunim Kether dicitur generale vel univerſale: Tiphereth ſpeciale vel particulare; & Malchuth iterū generale. Senſus autem eſt, quod in corona lenitas rigor & miſeratio contineantur in genere; deinde autem ſpecialiter exhibeantur in Cheſed, Geburah & Tiphereth: & ite-

rum generaliter conveniant in Malchuth. Pard. vid. Sohar Schemoth 1,3. Vaera 11,43. Trumah 72,285.

פרי עץ *Fructus arboris*, Lev. 23,40. eſt Schechinah nempe malum citreum. Et vocatur hoc nomine, quia in arbore vitæ reperitur de anno in annum, ab initio ejuſdem uſque ad finem. Hic eſt fructus, qui deſumptus eſt ab arbore decoris, Gen. 2, 21. Pard. vid. Sohar, Vajikra.

פריה ורביה *Fructificatio & multiplicatio* vid. Sohar Breſchith 10,39. 32,126. Toledoth 81.324. Vajeſcheb 105,422. Vajechi 117,466.

פריעה *Denudatio, detectio*. Sicut circumciſio, quæ ad Jeſod pertinet, eſt ablatio præputii; ita denudatio, gradus alter, refertur ad Malchuth & denotat reductionem præputii ad Sanctitatem. Propterea mentionem facimus corticis, ut detegatur Sanctitas ſuper eo. Hæc ergo denudatio reſpectum involvit gradus Cheſed. Pard. vid. Sohar Schlachlecha 78,310. 79, 315. Miſchpatim 53. Ekeb 130,520.

פרכת *Velum*, vocatur Malchuth, quia diſcriminat Aziluth ab omnibus inferioribus: & quidem notione ſua inferiore. Pard.

פרנס *Alens, paſcens* ſic vocatur Binah reſpectu fabricæ ſupernæ ſub ea conſtitutæ: & Malchuth reſpectu copiarum inferiorum ſub ipſa exiſtentium, juxta Prov. 31,15. Pard.

פרסא *Expanſum, ſepimentum, diaphragma*. Vid. נקודים 7. Et huc pertinet locus in Sohar ſub initium Idræ magnæ fol. 128. Edit. Mant. It. quod in Sohar dicitur dari diaphragma quoddam inter principium emanativum & inter Coronam. Sic Corona אֹ״א eſt diaphragma matris. Sed corona totius Aziluth interſtinctio eſt & diaphragma hujus Adam Kadmon. Sicut autem, mediante hac elevatione lucis præparari debebat Syſtema Aziluthicum atque diſponi ut poſſit ſuſcipere lucem iſtam: Sic etiam pro Syſtemate Briah diaphragma fiebat, ut illud poſſet ſuſcipere lucem ſe ſuperiorem. Etz Chajim Tract. Ozar. Chajim Sect. Olam Hannek.

פרצופין *Perſona.* 1. Sunt repræſentationes Divinorum graduum ſub analogia figuræ humanæ, quarum potiſſimùm deſcribuntur quinque: Arich Anpin ſeu longanimus, Abba ye Imma ſeu pater & mater, & Seir Anpin Venukbeh ſeu citò iraſcens & uxor ejus.

2. Specialiori enumeratione numerus earum extenditur uſque ad duodecim, hoc modo: 1. Antiquus dierum, & 2. Uxor ejus, 3. Longanimus & 4. Uxor ejus, 5. Pater & 6. Mater, 7. Iſraël Senex & 8. Intelligentia, 9. Puer Iſraël, & 10. Lea, 11. Jacob, & 12. Rachel.

3. Aliâ porrò via adeoque communius enumerantur ſex, & adjicitur ab initio Attik Jomin ſeu antiquus dierum.

4. His per analogiam correſpondent quinque gradus animæ nempe יחידה ſeu ſingularis, חיה Vita ſuperior, נשמה Mens ſeu anima ſuperior, רוח Spiritus & נפש ſeu anima inferior. Etz Chajim Parte Ozeroth Chajim Tractat. Adam Kadmon.

5. Quamvis autem dicatur multas eſſe Perſonas, quales ſunt Attik, Arich, Abba, Immah, Seir, & Uxor ejus; nihilominus omnia hæc etiam Perſona tantum una ſunt: quia omnes illæ Perſonæ ſeſe invicem ſuperinveſtiunt atque circundant; & Perſona Arich, quæ eſt Kether, comprehendit totam Aziluth à ſummo ad imum in perſona una. ib. Tractatu Olam han Nekudim.

6. Alibi dictum, hanc eſſe Cauſam mortis Regum priorum, quod lumina illorum non fuerint combinata: illorum ergo reſtitutio in eo conſiſtit, quod combinarentur & coaleſcerent ſub notione trium Linearum, id quod dicitur Parzuph ſeu Perſona. Et ex hoc vocabulum Parzuph exponendum eſt, quod nempe lumina ſint invicem colligata ſibique invicem inſerta & ſeſe superveſtientia. ib. Tract. Oroth Nizuzoth Vekelim.

7. Quando Parzuphin numerantur 5. Attik Jomin in-

telligitur comprehenſus in אא ibid. Tract. Injan Ham Melachim. Vid. נוקבה 3. 4. 5. ניצוצות 15.

פרקים *Membra.* Vid. דעת. וק.

פתח *Janua, oſtium,* refertur ad Malchuth, quia per eam ejusque notionem infimam ingreſſus patet ad Aziluth. Eadem quoque dicitur

פתח עינים *Oſtium oculorum* Gen. 38, 14. i. e. duorum graduum Nezach & Hod, quia nemo poteſt prophetare vel proſpicere per hos oculos, niſi per hanc januam. Vel ut dicitur Sect. Achare Moth, quia ipſam reſpiciunt omnes oculi mundi. Eadem vocatur

פתח האוהל *Janua tabernaculi;* ubi intelligitur notio ejus infima per quam venitur in ipſum tabernaculum, nempe Malchuth. Sed

פתחי עלם *Oſtia mundi,* ad Jeſod pertinent reſpectu ſex extremitatum. Quamvis juxta alios ſic vocentur Gedulah & Gebhurah quæ ſunt oſtia ad Binam, cui nomen mundi tribuitur. Pard. v. Sohar Bo 16. Achare 32. Æmor 46. Behaalothecha 78, 281.

צ

צ *Zade*, vel *Zaddik.*

IN Libro Temunah refertur ad Jeſod; & figura ejus repræſentare dicitur literam נ, quæ ad Binah, & י quæ ad Malchuth pertineat; ut appareat ambos hos gradus in Jeſod contineri. Dominium ejus autem dicitur eſſe in horâ ſolis, ob gradum Tiphereth, quo mediante duo illi gradus uniuntur. Alius quidam duos illos ramos literæ hujus repræſentare dicit duos canales modi Jeſod. Alius hâc figura referri dicit gradus ambos Tiphereth & Malchuth, quatenus adhuc unum ſunt ſubjectum, ante inſtitutam eorum ſeparationem, juxta Pſ. 139, 5. In Libris Sohar & Bahir hæc litera, juxta nomen ejus, refertur ad Juſtum, quatenus unitur cum Malchuth; ita ut per י, quod in

in eo, intelligatur Jeſod; & per כ curvum, Malchuth: unde non dicatur צדיק *Juſtus*, niſi dum unitus eſt cum צדק *Juſtitia*. Sed Zade longum in Tikkunim etiam ad Jeſod quidem refertur, ſed quatenus in unione eſt cum Binah; ita ut hoc modo intelligatur *Bonum* illud; quod reſervatum & abſconditum eſt pro Juſtis in ſeculo venturo. Pard. Tr. 27. c. 21.

צבא *Exercitus*; in Tikkunim refertur ad Nezach & Hod, quo etiam applicatur locus Gen. 2. 1. & omnia ad hanc radicem pertinentia. In hac tamen cognominatione involvitur relatio ad Jeſod, unde etiam notatur alluſio vocis צבאות quaſi diceretur אות בצבא *ſignum in exercitu*; ſignum autem eſt ſub claſſe Jeſod. Pard. Tr. 23. c. 18.

צבאות *Exercitus*. Nomen *Zebaoth* Nomini Elohim & Tetragrammato junctum tertia & quarta altitudinum ſerie in decade Sephirothica collocatum eſſe diſcimus. Et ambo quidem ſimul interdum proferuntur, juxta illud Pſ. 84, 9. *Tetragrammaton, Elohim Exercituum exaudi orationem meam*; ſed & ſejunctim quandoque commemoratur, ut habetur cum dicitur Pſ. 80, 8. *Elohim exercituum converte nos, luceat facies tua & ſalvabimur*: & ſimiliter, cum legitur Pſal. 46, 12. *Tetragrammaton Exercituum nobiſcum, robur nobis Elohe Jacob*. Nos autem in uno capitulo utrumque collocamus, eò quod ſe mutuò amplectuntur & explicant: Et ambo hæc parata ſunt immanationes ab altioribus Sephiroth per canales deſcendentes, transfundere in menſuram El-Chai; ac probè juſteque ſuas operationes rebus cunctis impartiuntur, à latere quidem gratiæ unum, à latere autem judicii alterum: In El-Chai autem & judicium & benignitatem, & miſericordiam transferunt. Et quidem *Tetragrammaton Zebaoth*, gratiam ſupernam, quam Abrahæ gratiam & mundi vitam vocant, in El-Chai demittit: Sed *Elohim Zebaoth*, ad id rigorem, judicium ſuppliciumque trahit atque timorem. Quare menſura El-Chai conſultò vocata eſt Kol omne; quia omnia continet & judicium ſimul

&

& benignitatem atque miſericordiam complectitur. Et huc pertinet locus Jeſch. 44, 24. Omnia enim proveniunt è gradu illo, qui vocatur *Col*, juxta Geneſ. 1, 31. Pſalm. 119, 128. Geneſ. 24, 1. Et quando hic gradus influxum demittit in Adonai, tunc & huic tribuitur Nomen כל, *univerſi*; quia & ipſe continet omuia ex ratione loci Ex. 23, 21. & tum etiam metrum Adonai influxum demittit in omnes creaturas, quarum Univerſitas propterea etiam vocatur כל, quia alimenta accipit à gradu ejuſdem Nominis. Atque hinc etiam de quolibet trium Patrum hoc nomen prædicatur Gen. 24, 1. Gen. 27, 33. Gen. 33, 11. quia omnes benedictionem acceperant à metro, quod continet *omnia*. Omnia igitur bona in El-Chai veniunt per יְדֹוָד & אלהים Zebaoth; ita ut in eo ſint Cheſed Din & Rachamim. Et quoniam metro El-Chai amicus erat David Rex Iiſrael, quartus ſc. quadrigæ pes; gratia illum & judicium & miſericordia comitabantur, ut ex illo elicitur, 1. Reg. 16, 12. *Et ipſe rufus & bonus viſu, &c.* Nam nomen *rubei*, denotat judicium, influxum, cui tribuitur nomen Ignis rubri. Quatenus verò *oculis pulcher* erat, Benignitas Abrahæ deſignatur, ubi occurrit oculus benignitatis, & ipſe erat oculus mundi. Cumque *bonus viſu* dicitur, exprimitur Pulchritudo Jacob, à quo omnia dependent. Quod ſi objicis, rubri cognomen etiam tribui Eſavo Gen. 25, 25. ſcito, eidem nec bonitatis, nec pulchritudinis appellationes applicari, ſed meram rubedinem: unde gladium nactus eſt, & profuſionem ſanguinis; David autem gradum Malchuth cum omni jure ejus, tam rigoris, quam miſerationis, juxta 2. Schm. 8, 15. ubi משפט refertur ad rigorem, & צדקה ad benignitatem & miſericordiam: ita ut David ex illa parte nempe ruboris gereret bella Domini 1. Schm. 18, 17. Ex hac autem Dux erat populi Iiſraël & multa in illos conferebat beneficia, oculo benigno, quo pertinet Pr. 22, 9. & tandem, quatenus erat *bonus viſu*, in profunda Legis deſcendebat & ſpeculabatur arcana ejus, juxta Pſ. 119, 72. 18. Et quia

tres

tres illi gradus uniebantur in metro El-chai & David ad omnes tres applicabatur, hinc & ipſe evadebat pes quartus Throni, qui cæteros tres geſtabat. Huc alludit Lex Ex. 23, 14. *Tribus ambulationibus* vel *vicibus, &c.* reſpectu Abraham, Jizchak & Jaacob: feſtum autem, ſeu pes quartus, eſt עצרת de quo Num. 29, 35. Unde Majores noſtri dixerunt in fine Tr. Sotah; Octava Congregationis ſe habet ut baculus palmæ: dicuntque, quod ſit feſtum per ſe. Sed dices: Atqui tria tantùm Feſta ſunt; quomodo ergo octava illa dicitur Feſtum per ſe. Verum enim verò Illa omninò eſt Pes ſeu feſtum per ſe, reſpectu Clypei David; & continet myſterium pedis quarti in Throno curuli. Hæc melius illuſtrantur, ſi juxta locum Ex. 23, 14. conſiderentur & ℣. 17. ubi dicitur tribus פעמים vicibus: atque ſic cum generaretur Jehudah, qui eſt myſterium clypei David, pedis quarti, quartus & ipſe filius, Leah dicebat Gen. 29, 35. הפעם אודה את יי *Hac vice celebrabo Dominum, &c.* ubi per vicem, intelligitur àpparitio vicis quartæ, feſti quarti: per vocem *celebrandi*, David, laudibus & pſalmis celebris; & additur: *Et ſubſtitit, &c.* i.e. huc uſque durat ſtatio Sephirarum, & nunc incipit *Separatio*; juxta Gen. 2, 10. Ab his igitur geminis oraculis יי אלהים צבאות tam ſuperiorum quam inferiorum *Exercitus* pendent, univerſaque mundi bella inde trahunt originem; *Zelique* myſterium pariter erumpit, ut ſcriptum eſt Jeſch. 9, 7. *Zelus Tetragrammati Zebaoth facit hoc.* & Joël 2, 18. Inde etiam vaticinii Spiritum Prophetæ aſſugunt, ut illud Jer. 7, 3. *Sic dicit Tetragrammaton Zebaoth, &c.* Solus Prophetarum ſummus Moſcheh, quia altius volás, ſe nomini adaptavit Tetragrammato uſus non eſt nomine *Tetragrammato Zebaoth*: illi enim (Ex. 38, 8.) *Exercituum ſpecula* intueri opus non erat; ſiquidem ut tradunt ſapientes: Solus Moſe fulgentiſſimi ſpeculi fruebatur intuitu, legitur enim Numer. 12, 8. *Ore ad os alloquor ipſum*, alii verò Prophetæ ſpecula contemplabantur non fulgida, ut illud Numer. 12, 6. *Si quis eſt Propheta veſter, Dominus in*

ſpeculo ei innoteſco, in ſomnio alloquor ipſum, ubi per *ſpeculum* vel *viſionem*, intelligitur myſterium *ſpeculorum exercituum* Exod. 38, 8. Viſiones ergò Prophetarum fiunt per Nomen צבאות ״, cujus etiam in illorum ſcriptis tam crebra fit mentio. Similiter & illud Hoſch. 12, 11. *Et in manu Prophetarum aſsimilabo, &c.* Nam quemadmodum tres in Sacris Literis ordines proſtant, Lex ſc. Prophetæ & Hagiographi: ſic & tria graduum diſcrimina in ſuperis altitudinibus comperimus, quæ ſunt fons, flumen & ſtagnum. Moſcheh igitur ipſum clariſſimarum aquarum fontem obtinuit, unde & prophetica ejus cognitio lucida claraque extitit; Prophetæ autem depreſſiores fluminis latices attingentes, vaticinandi Spiritum ſimulachris immixtum proſpiciebant, torrentis in morem, quem turbidum ac cœnoſum terræ limus ac argilla effecerunt: Hagiographi verò de ſtagno haurientes ſcripſerunt, quod collectam minusque puram aquarum congeriem contrahit & includit. His ergo velut compendio præmiſſis, hæc duo (quod ſupereſt) nomina exactiùs mox explanare conabimur. Nomen itaque אלהים צבאות menſura eſt à ſiniſtris jacens, quæ à prudentia atque timore quamlibet fortitudinem judiciumque aſſumens, tam in ſuperis quam in imis præliatur, bellumque pro Tetragrammato Zebaoth inſtruit & exercet; & huc quadrat Jeſch. 24, 21. *Viſitabit Dominus ſuper exercitum in excelſo, & ſuper reges terræ in terra, &c.* Cum enim Nomen Adonai imperium habeat in omnia creata, cum pleno belli ac pacis uſu, prout influxum habuerit per El-chai, illud ipſum, quando ad bellum ſe accingit, arma ſumit à gradu Terroris; hisque armis induitur ab אלהים צבאות, unde influxus ruboris in El-chai deſcendit: nam in voce ארמוני *ruber*, includitur nomen אדני. Et hûc pertinet locus Pſ. 60, 12. cujus hic eſt ſenſus: ô Adonai, belli præſes, quare non induis veſtes vindictæ & belli à gradibus ״ Elohim Zebaoth, qui ſunt exercitus noſtri: Illi enim noſtri ſunt, & nos illorum: nec ullus populus portionem

habet

habet in ii Elohim Zebaoth, quàm Iiſraël; Conf. Deut. 6, 15. Jeſch. 9, 7. & *hinc* dicit: *Et non egrederis in exercitibus noſtris*, i.e. in duobus his Nominibus. Et ita ſe habet ratio belli: Cum enim gentis alicujus interitum, aut regni humiliationem mandat altiſſimus, non prius ipſam gentem tangit, quàm inprimis illius in ſublimibus principem humiliaverit: Unde Sapp. noſtri dixerunt: Non cadit populus, niſi prius lapſus ſit princeps ejus; juxta Jeſch. 24, 21. ut in Pharaonis cum Iiſraëlitis negotio ad mare contigit, legitur enim Exod. 14, 7. *Tulitque ſexcentos currus electos, & omnes currus Ægypti, &c.* ac ſi ſexcenti non Ægypti, ſed ex ſuperis currus exiſtant: Bellum quippe tam ſuperiùs erat; quàm inferiùs. Et bellum in cœlis erat acerrimum, princeps enim Ægypti junctus erat cum Samaël, unde ſexcentos præter Ægyptiacos ſibi currus adjunxit. Nam (ut inter mortales contentio tunc fremuit ſic) & acerrimo inter ſe agone conflixerunt & ſupra. Quare operæ pretium erat triplici amictus genere indui nomen Adonai: amictu ſc. *regni*, quæ eſt pulchritudo excellentiæ Jacob; amictu *gratiæ*, ex latere Abrahæ, qua protegeret Iiſraël: nec non *belli ac fortitudinis* amictu ex latere Iſaac, ad propugnandas Ægypti in ſuperis phalanges, ut myſticum illud Exod. 14, 19. 20. 21. *Et perrexit, & venit & declinavit*, quæ prætacta tria deſignant indumenta, atque ſic pugna oriebatur cum Ægyptio ſuperno, qui vincebatur; juxta Ex. 14, 25. 14. 31. Et quamvis in his textibus mentio tantùm fiat Nominis Tetragrammati; & non Adonai; attamen quia omnia nomina in Tetragrammato comprehenduntur, hoc loco intelligitur He ultimum ejuſdem, nempe Adonai, qui victoriam reportavit per Nomina ii Elohim Zebaoth: unde patet, quod Nomen Elohim Zebaoth virtutem infundat in Nomen Adonai, ut pugnet pugnas Domini. Conf. Pſ. 80, 15. cum Num. 10, 36. immitte rurſus potentiam in Nomen Adonai, quod vocatur Vitis; idque per El-chai, ad quem phraſis *viſitandi* ſpectat. Conf. Pſ. 80, 20. Sch. Or. ſub Zebaoth, in pr. & ſequitur יהוה·

צבי *Decus, gloria, capreolus*; ſic vocatur Jeſod in Sohar Achare ad Pſ. 42, 2. è loco Jeſch. 24, 16. nempe quando eſt apud Malchuth, & iſta vocatur cerva. Sed Sect. Breſchith, Caprea vocatur Malchuth, & Tiphereth capreolus: quæ tamen eodem tendunt; quia quicquid accidit Jacobo, accidit etiam Joſepho. Pard.

צדק *Juſtitia*, eſt Malchuth, quæ ita vocatur in Sohar quando ſuctionem habet à Gebhurâ, juxta Jeſch. 26, 9. ubi per Zedek intelligitur rigor juris. Sed S. Breſch. dicitur, quod Tiphereth vocetur Juſtus; Ipſa autem nominetur צדק juſtitia, vel juſta. Alia autem eſt Zedek vel *juſtitia ſuperior*, nempe Briah. Pard.

צדק *Juſtitia*. [Connectitur cum Ohel Mohed.] Interdum Dimenſio יי Adonai nempe Malchuth, Juſtitia cognominatur quia enim Gloria Domini ſeculorum Domo electa, aſſiduè Jeruſalem incolebat, hinc dicitur Jeſch. 1, 21. *Plena judicii eſt, juſtitia pernoctavit in ea.* Ad hujus verò doctrinam ſcito, præſcriptam menſuram vocari בית דין domum judiciariam inferiorem (lenemque) in quam ex altiori domo judicii, menſuram dico fortitudinis atque timoris, cui competit Nomen Elohim, defluit inundatio. Et tunc etiam ipſa quando ſc. totis hauſtibus repletur à Gebhurah, vocatur אלהים. Illo enim tempore ipſa judicium in mundo exercet; in gladium aut pacem, in famem aut ſaturitatem, in interitum aut vitam, in languorem aut ſanitatem; Hæc itidem, à timoris ac fortitudinis dimenſione hauſtus habens, alia quæcunque mundi judicia adminiſtrat; Hæc etiam Dei exequitur certamina. Eamque *fortes validique ſexaginta gladiis cincti* bellorumque Magiſtri *ambiunt*, ut profligant, interimant, perdant, provinciasque vaſtent, & regna ſubvertant, atque vindictæ ſupplicia ſuggerant. Huic etiam menſuræ, cui cognomen Zedek accommodatur, ingens legionum acierumque numerus ſubeſt; quos propugnatores appellant, qui ad debellandum vaſtandumque,

enſes,

enſes, pugiones, tela, arcus, ſagittas & jacula geſtant. Hæc eadem menſura Comes erat Abrahæ, dum bellum cum regibus gereret, qua duce profligatis regibus, certaminis victor evaſit: juxta illud Eſa. 41, 2. *Quisnam concitavit de Oriente juſtitiam: Eum vocavit ad pedem ſuum; dedit coram eo gentes, ut Regibus etiam dominaretur, dedit quaſi pulverem gladio ejus, ſicut ſtipulam raptam arcui ejus.* Hæc & vocatur חרב Gladius fœderis Ultor, Lev. 26, 25. Eaque Hieroſolymam ſemper inhabitat, corrigens Iiſraëlitas, tanquam Judex pro tribunali ſedens: atque ſic illorum iniquitatem delictorumque debita adeo rependebat, ut omnes juſti permanerent. Quapropter ſtatuerunt Magiſtri Eam ideo juſtitiam vocitari, quia eorum auferens ſcelera, juſtos efficeret, juxta illud Eſa. 33, 24. *Nec dicet inhabitans: elangui: populus, qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas;* quod hanc videtur ſententiam reſonare, videlicet non dicent hi, qui Hieroſolymam incolunt: Cur aſſiduis languemus doloribus? quia hæc dimenſio, quæ lenis judicii domus dicitur, illic continuè hoſpitatur, atque in juſtitiam eorum proclivis eſt, illorumque debita quæque exigit, ut ab iniquitatibus delictisque expurgati ac juſti, & ad futuri ſeculi vitam parati exſiſtant. Ad hoc facit & illud Amos 3, 2. *Vos duntaxat ex omnibus terræ cognationibus novi: Quapropter viſitabo ſuper vos omnes iniquitates veſtras.* Quoniam autem hoc ipſum Juſtitiæ metrum Hieroſolymis nulla non temporis intercapedine judicium adminiſtrans degebat, hinc non pernoctabat ibi quispiam iniquitate pollutus: in die enim illa cujusque diei expurgabat debitum, ne ſuper Urbis illius incolas ſcelerum farrago coacervaretur. Et hoc eſt illud quod ſcribitur: Eſ. 1, 21. *Zedek Juſtitia pernoctavit in ea:* & quia dimenſio hæc veſtibulum eſt, quo ad Tetragrammaton ingreſſus admittitur, & quod juſtos ab impiis ſecernit, nec unquam introeundi impiis aditum præſtat; Ideo lætatus eſt David cum hanc ſibi placabilem noſſet; hujus enim auxilio Faciem nominis Altiſſimi viſen-

dam adibat ut ſcribitur: Pſ. 17,15. *Ego per juſtitiam videbo faciem tuam.* Hoc idem metrum & aliquando hauſtus accipit à metro Cheſed & miſericordiæ, eaque repletur erga Iiſraël, & tunc cum gratia miſericordiaque judicandi munus exercet, & illud judicium vocatur משפט, eſtque è gratiâ & miſericordiâ permixtum, idcircò dictum eſt Jeſch. 1, 21. *Repleta eſt judicio* (leni) *Juſtitia pernoctat in ea*: Et Pſ. 89, 15. *Juſtitia & judicium* (lene) *baſis ſolii tui.* Unde dicitur Jer. 10, 24. *Corrige me Deus, Judicio tantùm,* (leni) *non ira tua, ne in minus redigas me.* Et hæc dimenſio domui judiciariæ in Terra Iiſraël ſingulariter tributa eſt, juxta illud Pſ. 9, 9. *Et ipſe* (leniter) *judicat Thebel terram in juſtitia.* Reliquæ verò nationes judicantur per domum judicandi ſupernam, quæ profertur nomine Meſcharim, i.e rectitudinum, juxta illud: Pſ. 9, 9. *Judicat gentes* cum *Meſcharim,* Judiciariæ namque ædes, quibus gentes mundanæ judicantur, miſericordiâ gratiamve nequaquam adminiſtrant, ſed, minimè indulgendo, menſuram menſuræ coæquant. At menſura Zedek juſtitiæ domui juſtitiariæ Iſraëlis tradita eſt, juxta illud Deut. 16. 18. *Judices* (lenes) *& præfectos conſtitues in omnibus portis tuis, &c. Et judicent populum* (leni) *judicio juſtitiæ.* Et ſcriptum eſt Deut. 16,20. *Juſtitiam juſtitiam perſequere:* juſtitiam ſcil. inferiorem, & eam quæ ſuperiùs: juxta ſenſum myſticum Nominum Adonai, & יהוה, (Tetragrammaton.) Apponitur autem ibidem: ut vivas ſcil. per juſtitiam quæ ſuperiùs: & hæres ſis terræ, ratione juſtitiæ quæ inferiùs.

Ipſumque hoc juſtitiæ metrum, quatenus à ſuperiori Tribunali, ſibi aſſumit influxum & Iiſraëlitas judicat, nomine *Adonai* vocitari ſolet. Quod ut fieret domus judicii pro Iiſraëlitis, ſummopere requiſivit Moſes: *Si gratiam* (inquiens Exod. 34, 9.) *inveni in oculis tuis Adonai, ambulet quaſo in medio noſtrum Adonai, &c.* Gentes verò reliquas ſuperior judiciaria domus, angelo quodam principeve mediante judicat, quorum angelorum

rum (inquam) aut principum nemini culpam remittere vel aliquid mutare licet, juxta illud Exod. 23, 20. *Ecce mittam ante te Angelum meum, ut te cuſtodiat in via, &c. A cujus conſpectu præmonitus eſto, &c. Quoniam non ſuſtinebit peccata.* De juſtitiæ verò dimenſione, quæ Tribunal Iiſraëlis eſt, ſcribitur: Dan. 9, 9. *Tetragrammati Dei noſtri miſericordiæ ſunt & propitiationes, cum prævaricati fuerimus in ipſum.* Et ſcriptum eſt Dan. 9, 19. *Adonai audi, Adonai propitius eſto, Adonai auſculta & fac, ne moreris.* Ubi advertendum, quod prohibentia Legis mandata, ob quorum transgreſſionem retributionis ac vindictæ judicium expectandum eſt, trecenta ſexaginta quinq; ſint numero, qualis eſt dierum numerus, in quos Solaris anni periodus abſolvitur, in quibus delinquere poteſt homo, quotidie enim expectandum eſt homini judicium propter opera ejus. Verum Adonai miſericors menſura eſt, ipſa iniquitatem omnem, cunctaque ſcelera noſtra condonat, ideo trina exprimitur prolatione Adonai, quaſi ter centum, & cum numeris literarum 65. quod juxta prohibentia mandata, 365. componit. Hæc eadem menſura cum judicium exequi proponit ſuper Iſraëlem, tunc gratia & benignitate repletur; imo ſæpe judicium in gratiam convertit, juxta illud Hoſ. 11, 8. *Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Iiſraël, &c. Converſum eſt in me Cor meum, ſimul incaluerunt miſerationes meæ.* Quando enim in pœnitentiam non prorumpit Iiſraël, ita ut omnino exercendum ſit judicium, tunc iſta dimenſio Juſtitiæ dolore angitur: Nihilominus cum judicat illos, piè eos & miſerando velut gnatum pater redarguit, juxta illud Prov. 3, 12. *Quem diligit Deus corrigit, & ſicut patris in filium ſpirat voluntas.* Scriptumque eſt Job 5, 17. *Beatus vir quem corripit Deus, &c.* & Deut. 8, 5. *Nec ignoret Cor tuum quod non aliter ac vir filium, te Tetragrammaton, Deus tuus corrigit & objurgat.* Schaare Orah ſub Adonai. [Sequitur אני] vide & אני .

צדיק *Juſtus.* Penultimæ Sephirarum hoc ſæpius ut cognomen

men inditur, quoniam hæc dimenſio omnia ſuſtinet inferiora: ex quo legitur Prov. 10, 25. *Et juſtus fundamentum mundi.* Juſtus autem dicitur, quod quæcunque inundationis bonique genera in nomen Adonai transfundit. Aſt unum commemoratione dignum examina & auſculta, tria eſſe nomina צדיק *juſtus*, צדק *juſtitia*, & צדקה *Eleemoſyna.* *Juſtus* quidem vocatur El-chai. *Juſtitia* Adonai, & cum juſtus ſuum huic impertit munus; hujusmodi Inundationem influentiamque *Eleemoſynam* ſeu *largitionem* appellari diſcimus. Tres enim hæ in unum coincidunt dictiones: *Juſtus* ut præbeat: *Juſtitia* ut ſuſcipiat: *Largitio* ipſum bonum refert & utriusque conjunctionem. Hinc illud Pr. 10, 7. Ad hoc rurſus mentis aciem converte: Cùm *juſtus* bonorum munera elargitur *juſtitiæ*, quæ *terra vitæ* nuncupatur; tunc iſta bona largitur omnibus creatis. Sed ſi hujus *juſti* Canales revocentur, ut in juſtitiæ metrum non defluant, tunc Hæc repletur ab illis foveis, quæ Mortis appellationem habent; & in mundo varias concitat clades. Econtra verò cũ *Juſtus* unitur cum *Juſtitia*, eiq; dona largitur de benedictionibus ſuis, tunc ex illa ciſterna, quæ צדקת *Largitio* dicitur, in metrum Zedek vitam loco mortis derivat, juxta illud Prov. 10, 2. *Sed largitio eripit de morte.* Unde patet, quanta ſit præſtantia eleemoſynarum; quia, ſicut homo eleemoſynam diſtribuit, ſic Metrum Juſti influxum demittit in Juſtitiam, & vitam immittit in mundum, mundanosque à morte liberat. Si igitur talis mundum à morte liberat; multò magis liberabit ſeipſum. Hoc igitur tramite decernere licet unumquemque qui terram vitæ hæreditare affectat, *Juſti* dimenſioni adhærere debere, ſicque juſtus vocabitur & ipſe; quare & ejuſdem terræ vitæ poſſeſſor evadet, unde dicitur Jeſch. 60, 21. *Et populus tuus omnes juſti, in æternum hæreditabunt terram.* Jam ſatis innotuit quod hic majores exprimant: *Omnes* (inquiunt) *Iſraëlitæ partem futuri ſeculi habent, ut dictum eſt: & populus tuus omnes juſti ſunt, &c.* At quò etiam criminum magnitudinem di-

dijudices, id unum nequaquam ſilentio involvendum putavi. En! exactè jam dictum, quòd ſi dimenſio Adonai, cum El-Chai juſtique metro connexa extiterit, tunc omnium bonorum locuples affluentiſſimè unicuiq; providens univerſum fœcundat orbem, ipſumque munerum quorumcunque generibus adimplet: retrogradiente verò eodem, vacua inanisque relinquitur menſura Adonai. Primum quidem contingit, dum Legem mandataque, à ſordibus expurgati filii hominum ſervant: (Nam metrum El-chai, cui nomen Juſti competit, ſemper reſpicit & contemplatur homines.) Accedit autem alterum, cum ſpreta Lege iniquitati ſtudent, nefariaque ſectantur facinora, tunc enim ſe revocans avertensque Zaddik ad ſuprema evolando ſe colligit, unde fiſtulæ quæque deficiunt, aridaque & inops τῆ Adonai deſeritur dimenſio, ut ſonat illud Jeſch. 57, 1. *Propter malum ablatus eſt juſtus.* Scribit & Salomo Eccl. 7, 15. *Juſtus eſt qui perit in juſtitia ſua:* Legiturque Pſal. 53, 3. *Deus de cœlo proſpexit, ut videat, an ſit intelligens, &c. Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt, non eſt faciens bonum, &c.* Profert autem: *Non eſt faciens bonum:* quia, in ſuperis innumerabilia tam condere, quam vaſtare atque confringere, mortalibus facultas eſt: cui competit illud: Pſ. 119, 126. *Tempus eſt agendi Deo, ſubverterunt legem tuam;* dictum eſt ſimiliter Jeſch. 27. ℣. 5. *Aut tenebit fortitudinem meam, pacem faciet mihi, faciet mihi pacem.* Quanta igitur juſtorum Legem amplectentium ſit poteſtas, examina; quibus datur Sephiroth omnes jungere, atque inter ſupera & ima integerrimam neceſſitudinem componere, per quos Cœlum & Terra conflantur in unum, perq; quos adhæreſcunt Zaddik & Adonai, & Deus unus vocatur. O felicem hominem, quàm digna ſua visque hujus futura eſt portio, quam beata hunc geſtantia viſcera, de quo ſcribitur Pr. 23, 25. *Lætetur genitor materque tua:* & Pſal. 104, 31. *Lætatur Deus in operibus ſuis.* Sic contra ſceleſtus, nequam & ſordidus homo, miniſter eſt, per quem ſterilem ari-

damque linquens menſuram Adonai, Zaddik ad ſupera retrahitur, ut legitur Prov. 16, 28. *Et muſsitator ſeparat ducem*; unde ſeculum obruitur, & creatorum ſubvertitur ordo: idcirco nos præmonent Majores dicentes: *Semper tantum obnoxium culpæ ſe exiſtimet homo, quantum & condignum præmii.* Cujus ſenſum explanans R. Eleazar filius Schimeon inquit: tam ſeculum, quàm & hominum quivis ſecundùm actionum exuberantiam judicatur; Si etenim unum quiſpiam bonum peregerit opus, is utique ſe pariter & mundum ad gratiæ meritum diſponit; quod ſi ſcelus patraverit, miſer non tantum efficitur ipſe, ſed & totum univerſum in criminis noxam deflectit. Cernis itaque, quomodo intelligendum illud Majorum: *Unica columna, Zaddik vocata, totius ſeculi molem ſuſtinet:* de quo ſcriptum eſt: *Et Zaddik, i. e. juſtus fundamentum eſt mundi, &c.* Schaare Orah ſub El-Chai, poſt Jeſod: & ſequitur טוב. v. Soh. Toledoth 83. Miſchpatim 52. Vajikra 11. Pinchas 101. & 107. Ki Teze 134. Behaalothecha 71.

צדק עליון *Juſtitia ſuperior.* Conſuevit nonnunquam octavum decadis Sephirothicæ metrum *juſtitia ſuperior* cognominari, eò quòd inde primùm exoriatur judicium, quamvis Binah ipſa adhæreat mundo Dilectiorum. Hæc juſtitiam aſpicit inferiorem, & ambæ ſe mutuò reſpiciunt; & portæ Juſtitiæ diſpoſitæ ſunt è regione portarū Binah: juxta myſticā nomina *Adonai*, & *Tetragrammaton prolatum Elohim.* Idcirco præcepit Lex: *Juſtitiam* (inquiens) *Juſtitiam perſequere* Deut. 16, 20. quaſi diceret: Conare, ut aſſequaris portas Juſtitiæ, ut per illas ingrediaris ad vitam venturi ſeculi, quæ eſt Juſtitia ſuperior: unde ſubjicitur: *ut vivas*; reſpectu Juſtitiæ ſuperioris; *Et poſsideas terram, &c.* reſpectu Juſtitiæ inferioris, quæ eſt terra Iiſraël, de qua Jeſch. 1, 21. Scito autem omnes, qui intraturi ſunt in ſtatum venturi ſeculi, illuc non pervenire niſi mediante judicio; ab hoc enim loco præmium juſtis datur, quod inæſtimabile eſt. Unde Majores noſtri dixerunt: Omnes Prophetæ

phetæ uſque ad dies Meſſiæ tantùm vaticinati ſunt; ſeculum autem venturum *Oculus non vidit, &c.* Jeſch. 64, 4. Schaare Orah Tr. 8. poſt תשובה, & ſequitur שכינה עילאה.

צדקה *Largitio, eleemoſyna.* R. Schim. b. J. hanc vocem refert ad miſerationem, & quidem ſub claſſe Binah. Sed referri etiam poterit ad Malchuth, quatenus miſericordiam præ ſe fert: ſicut Binah etiam vocatur צדק juſtitia. Sed in Soh. Achare, צדקה refertur ad Tiphereth, qui faciat, quod Malchuth fiat צדקה cum ה, ad denotandum ſtatum Fœminæ. Et S. Æmor, eadem vox refertur ad Tiphereth, quatenus complectitur Gedulam & Gebhuram. Et ſic S. Mikkez Tiphereth etiam vocatur צדק procul dubio, quia tunc largitionem exhibet gradui Malchuth. Pard. vid. Soh. Breſchith 11. Vajeze 89. Vajiggaſch 114. Heæſinu 142. Kedoſchim 37. 41. Naſo 68.

צואר *Collum,* refertur ad Tiphereth, quatenus elevatur, ut uniatur cum tribus ſupernis ſupra Gedulam & Gebhuram. Eodem nomine etiam vocatur Binah, ob cauſam ſimilem; juxta Sohar. Pard.

צור *Formare, Rupes, rigoroſè procedere.* Tres ſunt hujus vocis ſignificationes; prima eſt *formationis*, & refertur ad Binah, cui tribuitur formatio omnium modorum exiſtendi. Secunda eſt ſignificatio *Rupis* & *Petræ*, è cujus apertione profluunt aquæ, quæ refertur ad Malchuth: ſed in Soh. Mikkez ad Pſal. 18, 47. eadem ad Tiphereth refertur, fortè ob vocem ברוך quod tamen remotum eſt. Tertia ſignificatio eſt *duritiei* & *rigoris*, & refertur ad Gebhuram & vehementiam judicii, Pard. vid. Soh. Taſria 20, 77.

צחצחות *Splendores, nitores;* in Soh. Toledoth refertur ad Binah Jeſch. 58, 11. quia ab ipſa prodeunt multæ ſcintillæ animarum; quibus ſingulis ſinguli tribuuntur ſplendores. Pard.

ציון *Zijon.* 1. Sic nonnunquam Penultima Sephirarum vocatur: nam Zijon & Jeruſalem myſticè denotant gradus *El-*

Chai atque *Adonai* τὸ *memorandum* & τὸ *cuſtodiendum.* Et mediante Zijon; i. e. poſt novem Sephiroth, Dominus habitat in Jeruſchalem, quæ eſt Decima, i. e. Malchuth; juxta Pſ. 135, 21. & Pſ. 133, 3. & ex hinc benedictio deſcendit in Jeruſchalaim, totumque mundum. Nam El-chai eſt finis novem Sephirarum, & abhinc defluxus fit in Adonai. Cum igitur Juſti reperiuntur in mundo, Deus benedictiones ſuas demittit, & quidem per Zijon; conf. Pſ. 50, 2. Cum enim indecenter ambulant Iiſraëlitæ, *Juſtus* contrahitur Jeſch. 57, 1. ubi connotatur metrum rigoris, ut & Pr. 10, 25. atque tunc mons Zijon exareſcit, conf. Thr. 5, 18. ubi per vulpes intelliguntur turmæ reliquæ immundæ, de quibus & Cant. 2. 15. Conf. Jeſch. 5, 7. Sed de ſeculo futuro ſcriptum eſt Obad. ℣. 21. *Et aſcendent, &c.* tunc Jeruſchalaim & Zion unientur, quia illa Urbs illius eſt Regni, de quo Obad. ℣. 21. Conf. Sechari. 9, 9. & Jeſch. 27, 13. de quo loco ſic Majores: quinam ſunt, *qui amiſerant?* id docet Jeſch. 57, 1. *Juſtus perdit:* quid perdit? amittit juſtitiam. Hinc dicitur: Jeſch. 27, 13. *Venient, &c.* nempe Juſtus ad Juſtitiam, & hæc ad illum. Hinc adhibetur vox האובדים, & non האבדים; nempe Juſtus & Juſtitia: & hi vocantur *Mons Sanctitatis in Jeruſchalaim.* Hinc in benedictionibus mentionem facimus, reductionis *Schechina in Zijon;* & uxoris amiſſæ ad maritum ſuum. Schaare Orah Tr. 2. poſt הר, & ſequitur כל.

2. R. Schimeon b. J. hanc vocem dupliciter explicat; & ſemel quidem de Malchuth, quæ aliquando vocatur נקודת ציון *Punctum Zijon:* Deinde verò etiam de Jeſod. Quod intelligendum de loco unitionis iſtorum conjugalis, quæ quaſi duo ſunt puncta, duo Jodin. Vid. quoque Soh. Zav ad Pſ. 132, 13. Pard.

ציץ *Corona florida prominens.* R. Schimeon b. J. Præcepto de Zizith, hanc vocem refert ad Binah. Nam in Corona Sacerdotis magni ſculptum erat, *Sanctitas Domini,* Exod. 28, 36. ubi vox *Sanctitas* refertur ad tres primas; *Domino;* ad Tiphereth:

reth: ſed ita ut Corona ſit ſuper Sacerdotem magnum; Binah ſuper Cheſed. Pard.

ציצית *Peniculamentum, fimbria peniculata.* Eſt Schechinah, & quidem notio ejus infima, vicina profundo maris, atque hinc coloris eſt hyacinthini ſeu cærulei, ob rigorem inibi exiſtentem. Unde colorem hunc cæruleum ſimilem eſſe dicunt mari. Pard. è Sohar Præcepto de Zizith, & Breſchith 27, 105. Toledoth 83, 331. Kedoſchim 40, 160. Schlachlecha 83, 331. Zav, 13, 49. l. 26. Trumah 62. 78. Pinchas 104. ſq. Ki Teze 133.

ציקי קרירה *Aſſatura ollaris cum juſculo dulci.* Sic vocatur Malchuth, quæ ſimilis eſt ollæ, in qua excoquuntur omnes Havajoth. Hæc olla autem opus habet conditurâ quâdam aromaticâ, ad mitigandam vim perfumantem, qui eſt influxus Tipherethicus maſculinus. Pard.

צללי ערב *Umbra veſpertina.* Jirm. 6, 14. in Soh. Chaje Sarah, exponitur eſſe rigor judicialis cum omni annexo, ab exterioribus proveniente. Pard.

צלם *Imago.* Vide de Imagine Dei Sohar Vajechi 117. Miſchpatim 56. Æmor 50, 199. Schemini in pr. Taſria 19, 75. Pinchas 119.

צלמות *Umbra mortis*; in Soh. Vajeze, Cortex maſculus inequitans fœminæ, ſic vocatur; ita ut umbra maſculi, mors fœminæ notionem habeat. Pard.

צלע *Latus:* eſt Malchuth, ſub occulta illa notione, qua deſumta eſt ab Adamo ſuperno. Sed *Latus Tabernaculi* Exod. 26, 26. refertur ad Metatronem, quaſi diceretur latus Malchuth, ad inſtar ancillæ. Pard. è Tikk.

צמצם *Contrahere:* צמצום *Contractio.* Cùm Deus infinitus vellet emittere, quæ emanare debebant, contraxit ſeipſum in medio lucis ſuæ centrali; ita, ut intenſiſſima illa lux ad circumferentiam quandam atque ad latera in ſe recederet. Etz Chajim Tract. Ozeroth Chajim Section. Adam Kadmon. Et

hæc eſt contractio prima. ibid. Vid. חלל. Omnis autem Zimzum ſeu contractio habet naturam דין judicii rigoroſi. ib. Vid. in נקודים de contractione altera. ib. כלים. נהי Vid. Soh. Breſchith 18, 72.

צמר לבן *Lana alba*; à R. Moſcheh ad Cheſed refertur, vid. עמר נקי mihi autem videtur eſſe albedo Coronæ Dan. 7, 9. Pard.

צנור *Canalis.* Vid. קו *Linea.* אצל.

צנתרות *Ampulla.* Sechari 4, 12. à R. Moſcheh ſic appellantur Chochmah & Binah, tanquam exiſtentes ſupra candelabrum, & emittentes oleum in ſeptem lucernas. Pard.

צעקה *Angor, anxietas, clamor cordis.* In Soh. Schemoth differentia proponitur inter צעקה *Clamor cordis*; אנחה *gemitus*; & שועה *vociferatio*, quorum hoc ad Malchuth, iſtud ad Tiphereth; illud ad Binah refertur; unde major dicitur eſſe omnibus, quia in corde Thr. 2, 18. & cor ad Binah pertinet: item imperare dicitur rigori judicii in Gebhurah, & reſcindere decreta, & dominari in mundo hoc & in mundo venturo. Pard.

צפון *Septentrio, reconditum.* Hoc interdum cognomen eſſe reperitur nominis Elohim: Nam cum à vivido Beneplaciti fonte metrum Cheſed, quod ſemper apertum eſt, locupletiſſimè bonorum hauriat opes, ut inde flagitantibus elargiatur commoda; tunc varia illa emolumenta, in Septentrionis latere metrum ſiniſtri attingentia, ibi ſiſtunt, moramque ducunt, quatenus æquum de ſupplicante examen fiat, ut, ſi petitionis condignus extiterit, ejus adimpleantur vota, ſin ſecus, nequaquam; ſed tunc omnia illa bona in judicii oraculum ſuſcepta, ibi in Aquilonis cellariis Theſauriſque reconduntur & aſſervantur, nec redeunt ad locum ſuum: unde hic judicii gradus צפון quaſi *reconditorium* vocatur. Quare citra ullam intercapedinem illic divitiarum ubertas ac univerſa expetita commoda latitant, ut inſinuat illud Job. 37, 22. *De Aquilone aurum venit.* Hinc ſtatuunt Majores, quod qui auri opulentiam exoptaverit,

verit, vertatur in Aquilonem, id eſt, operam det, ut reconcilietur cum proprietate judicii, ad Septentrionem locatâ, ne impediatur petitio ejus ad Dominum facta pro divitiis. Et propterea Menſa ad Septentrionem locata erat; Exod. 26, 35. quia hinc proveniunt divitiæ & quicquid exigunt creaturæ. Et quia Aquilo eſt ad ſiniſtram, hinc ſcribitur Prov. 3, 16. *Longitudo dierum in dextro ejus, & in ejus ſiniſtro divitiæ & honor.* Omnes autem hæ divitiæ hoc loco reconditæ, aſſervantur pro Juſtis in ſeculo venturo: & huc pertinet Pſ. 31, 20. Prov. 2, 7. Nec prætereundum eſt, vaſta in Aquilonis plaga domicilia exiſtere, quæ à ſordidis nocivorum angelorum turmis inhabitantur, ubi & multiformes perditiones, & pœnæ, nec non voragines aquarum turbidarum & lutoſarum ad abyſſum uſque pertingentium: item variæ foveæ multis ſerpentum & ſcorpionum aliorumque colubrorum generibus refertæ, quæ unanimiter prodeunt, proſpectant, ſpeculantur, aſtant, ut quoties Septentrionale exiverit judicium, ad regna evertenda, provincias deſolandas, imperia proſternenda, mox diro procellarum turbine ad mortalium ruinam, perniciem clademque, erumpant, atque ſtatutum miſeris in Synedrio ſummo condemnatis flagellum inferant & expleant, de quibus Jer. 1, 14. profert: *De Aquilone pandetur malum:* Eodem in loco mille detractores plurimique accuſatores adverſus creaturas detinentur: quapropter in delictorum veniam Sacrificia Lex miniſtrare decernens, ſolum ad Aquilonis partem illa immolare inſtituit: ut adverſariis iſtis & aliis nocivis obſtrueretur via, Lev. 1, 11. ſive Sacrificium fuerit privatum, ſive pro toto cœtu. Et his æquiparantur pacifica pro cœtu: juxta Lev. 23, 19. Sed pacifica privati, & Sacrificium Laudis, & aries Naſiræi, & primogeniti & decima, & paſcha non neceſſariò mactabantur ad Septentrionem, ſed quocunque in loco atrii mactari poterant. Et quia Sacrificia expiatio erant, adverſus caſus infauſtos, juxta Exod. 5, 3. & hæ pœnæ ſub Aquilonem pertinent; hinc Sacrificia pro peccato

cato mactanda erant ad Septentrionem. Conf. Pſalm. 51, 19. Hic porrò nota, quod in ſupernis magnus tortuoſusque draco, extra cortinam, Aquilonis plagam incolat, qui ſordidum ac pernecabile venenum in Evam conjecit, mortem intulit Adæ; quique ſuppliciorum omnium miniſter ac Dux exiſtit. Hunc Deus in majorem ſecuritatem Iiſraëlitarum amovebit, ne ulterius accuſare queat mundum: hinc Propheta ore ſpondet Altiſſimi: *Et ipſum*, inquiens Joël. 2, 10. צפוני *aquilonarem procul faciam à vobis.* Et iſte vocatur קץ כל בשר *Finis omnis carnis*, qui accuſavit generationem diluvii, ita ut in manum ejus traderentur, juxta Gen. 6, 13. Et quia hoc metrum pœnale locatum eſt ad aquilonem, hinc Sacrificia pro peccato mactanda erant verſus Septentrionem. Futuro autem tempore, cum omnis deſinet immolatio & cultus, Deus pœnalem hanc proprietatem procul amovebit. Et ſicut extirpabitur hæc, è Septentrionis loco, ita deſinent Sacrificia verſus Aquilonem mactari ſolita, quia cauſa hujus mactationis ſublata erit. Schaare Orah ſub Elohim poſt זכות & ſequitur יד כהה.

2. Hæc brevius proponuntur in Pardes h.l. additurque, quod in Soh. Bammidbar hæc vox referatur ad Binah: quæ tamen omnia tendunt ad unum ſcopum. Tr. 23. c. 18.

צפור *Avis*, ſic vocatur Schechinah, quia ſicut avis vagatur à nido, ſic illa ſeparatur à nido unionis. Maritus ejus autem vocatur עוף *ales mas*; cujus reſpectu Illa vocatur

צפור *Avis fœmella.* Tikk. Alibi Malchuth hoc nomine vocatur, quæ eſt in Metatron, qui etiam צפור Avis appellatur; & Tiphereth nidificare dicitur in Metatrone. Alibi Hoc nomen refertur ad Eandem, quatenus eſt in Rotis, quæ pertinent ad Syſtema Aſiah, & tunc maritus ejus conſideratur eſſe in Metatrone. Omnia autem ad unum redeunt. Pard. vid. Soh. Vajeze 91, 361. Vajechi 116, ſ. Schemoth 3. Pekude 114. Balak 91. 362. 88, 351.

צרור החיים *Faſciculus vitarum*, 1. Schm. 25, 29. eſt Malchuth, quatenus in ea manifeſtantur & lucent & influxum emittunt Binah & Tiphereth. Faſciculus enim è paucioribus non conſiſtit quàm è tribus. Et per Malchuth juſti fruuntur ſplendore ſuperno. Sed in Sohar, Vajikra, Eadem faſciculus dicitur, quando continet tres patres; vel totam Aziluth; per Tiphereth. Sed

צרור המור *Faſciculus Myrrhæ* vocatur Tiphereth, quia in eo colligitur influxus, qui provenit à luce Cheſed. Pard.

צריכה *Indigentia*, in Tikk. refertur ad Malchuth, quando Tiphereth ſuctionem habet à Gebhurah, & nihil in eam influndit, vel parùm. Dum autem Tiphereth per ſe in Eam influit, vocatur לא צריכה, non habens indigentiam, quia ab ipſo Vav ſufficientem habet influxum. Pard.

ק

ק *Kuph.*

IN Libro Temunah hæc litera refertur ad Tiphereth ex Pſal. 19, 7. ob lineam Vav; fundamentum ejus autem ponitur in Malchuth, quæ ſit illud Caph, huic literæ deſuper annexum: quaſi ſenſus ſit; gradum Tiphereth influxum accipere à Binah & demittere in Malchuth: unde Dominium ejus pariter ſub hora Lunæ. In Sohar autem Cantic. Canticor. hæc litera refertur ad ſerpentem incurvatæ caudæ, qui ſe habeat ut קוף *ſimia* ad Sanctitatem. Vel ſi alluſio petitur à קופה *capſa*; intelligetur Malchuth, quæ omnia in ſe recipit. Pard. Tr. 27. c. 22. Vid. Soh. Trumah 68. 74, 296.

קבלה *Receptio*; in Tikk. refertur ad Malchuth, quia hæc à Jeſod accipit animas è ſupernis. Vel, quia à marito recipitur inter brachia, quæ ſunt Gedulah & Gebhurah: quæ eodem tendunt, quia tunc accipit Animas ſub myſterio copulæ maritalis. Pard. Tr. 23. c. 19.

קדוש *Sanctus*: refertur ad Kether, ad Tiphereth, & ad Jeſod; ſed h. m. Cum enim hoc nomen nulli tribuatur gradui niſi ob myſterium Vav; hinc quando Tiphereth ſub forma Vav aſcendit ad Kether, ſub myſterio Daath, tunc fit קדוש *Sanctus* per Vav. Tikkunim. Atque tunc Kether eodem vocatur nomine, cum nempe Daath illuc uſque aſcendit: Tiphereth autem, quando deſcendit à Kether & Sanctitatem ſecum defert: Item, Jeſod, quando Sanctitas à capite Coronæ deſcendit intra Ipſum. Et quando Sanctus hic ingreditur in Malchuth, Iſta vocatur

קדושה *Sancta, Sanctitas*: quia tunc à Tiphereth in Ipſam influit Sanctitas; unde vox קדושה reſolvitur in קדוש ה׳, quaſi *Sanctum Domini*. Pard. l. c. vide טהרה.

קדם *Oriens* ſeu *anterius*. Ita metrum ſupremum Coronæ vocatum reperitur, Ea enim, quæ ſunt ante mundum conditum, nulla creatura indagare valet, ut docent Magiſtri Chagigah c. 2. Et quia hæc Sephirah vocatur אהיה cum connotatione futuri, hinc omnium prima eſt, & in Ipſa omnes Sephiræ occultæ fuerunt, antequam conderetur mundus, quæ tum demum manifeſtabantur, מסתר הכתר *ex occulto Corona, cum veniret in mentem Creatori condere mundum.* Et huc ſpectat illud Gen. 2, 8. *Et plantavit Tetragrammaton Elohim hortum in Eden* מקדם *de Oriente, &c.* ubi notanda ſunt, *plantatio, hortus* & *Eden*, unde reſultat perfecta unitas. Plantatio enim eſt in horto, hortus in voluptate, quæ denique ſimul de Oriente erumpunt: Huc etiam pertinet Mich. 5, 1. nam à Kedem prodiit eruptio Cogitationis & myſterium manifeſtatarum Sephirarum. Et cum Sephirah Kedem illuminat faciem ſuam & manifeſtatur, omnes Sephiræ gaudio & tranquillitate replentur, & omnes mundi beneplacito gaudent. Porrò & generatio diviſionis primò unitim habitabat juxta Gen. 11, 1. quò etiam alludit Gen. 10, 30. Cum autem truncare vellent plantas, dicitur Gen. 11, 2. quod *ab Oriente receſſerint, & invenerint*

rint vallem in terra Sinear, & habitaverint in ea, &c. Et hæc vallis locus offendiculi erat, ubi commodè puniri poterant, & quæ apta ſatis erat, ut cauſa eſſet divulſæ unitatis mundanæ. Et niſi diſperſi fuiſſent, truncare potuiſſent plantas horti & Edenis. Quamvis autem intentio iſtius Generationis in dictâ valle non adimpleta eſſet, tamen etiam poſt ipſorum tempora pœna eorum manifeſtabatur, quod dixiſſent: *Faciamus nobis Nomen*, Gen. 11, 4. Nebucadnezar enim, vaſtatis terris & everſis regnis quam plurimis & deſtructo Sanctuario, fieri poſſe putabat, ut pravam illam cogitationem Ætatis diſperſæ effectui daret. Unde Dan. 3, 1. dicitur: *Nebucadnezar Rex fecit imaginem, &c. Statuitque eam* בבקעת דורא *in Valle Generationis* in provincia Babel, quæ eſt vallis illa, de qua Gen. 11, 2. 9. Quod ergò non potuerant illi, hic efficere moliebatur, unde omnes congregaverat populos, ut adorarent imaginem; quod convenit cum Gen. 11, 4. Impoſuerat enim ori ejus vaſculum aliquod, de vaſis templi, in quo ſculptum erat Nomen Divinum, ut effectui daret intentionem Generationis diſperſæ. Sed Scriptura dicit Jirm. 51, 44. *Et viſitabo Belum in Babel & educam deglutitionem ejus & non confluent ad eum gentes.* Daniel enim veniebat & efficiebat, ut deglutitum illud vaſculum ex ore imaginis tolleretur, unde corruebat ſtatua & confringebatur, quod idem eſt ac illud Gen. 11, 9. Confer Tract. Sanhedr. c. 11. ad Jirm. 51, 9. Omnes enim populi applicationem quandam habebant ad Mercavam, eo quod eſſent proſelyti juſtitiæ, excepto Impio illo: & omnia ea conveniunt cum tempore diſperſionis, ubi etiam *recedebant à Kedem*; & inveniebant *Vallem.* Idem dicitur de Lot Gen. 13, 11. *Et profectus eſt Lot ab Oriente*, ubi mox ſequitur: *Et ſeparati ſunt, &c.* quæ omnia ſenſum habent myſticum: ſicut & locus Num. 23, 7. ubi per montes Kedem intelliguntur montes illi, qui obſtruunt viam rectam, qua perveniri poteſt ad orientem. Huc etiam pertinet locus Jeſch. 2, 6. cujus hic eſt ſenſus: Deum pro-

pterea deſeruiſſe populum ſuum, quia quamvis Prophetas habeant Spiritu S. repletos Deuter. 18, 15. adeoque *plenum habeant influxum à Kedem*, tamen optimam hanc influentiam negligant, nec curent prohetiam accedentem ad ipſos, à Sephira Kedem; & nunc *augures habeant ſicut Philiſtæi*. Mundus ergo dilectionum vocatur Kedem: & cum iſte faciem ſuam illuminat ſuper omnes Sephiras, tunc omnes Mundi beneplacito gaudent & plenitudine. Et huc pertinet locus Mich. 6, 6. Pſ. 95, 2. Quorum non hic eſt ſenſus, quaſi quis prævenire poſſet Dominum contra Job. 41, 2. ſed quærit Propheta, quibus precibus bonisve operibus effici queat, ut detegatur facies miſerationum, quæ vocatur Kedem. Et huc etiam pertinent loca Thren. 5, 21. Deut. 33, 27. Schaare Orah Tr. ult. poſt אין & ſequitur כתר. Hæc vox in Tikkun. refertur ad Chochmah, quia illa inchoat omnem manifeſtationem. Unde etiam Onkelos vocem בראשית reddit בקדמין. Unde patet quod Kedem ſit duplex; nempe, vel illud, quod eſt anterius, ratione principii emanationis; vel quod eſt anterius in manifeſtatione. Porrò etiam alio in loco R. Schimeon, hanc vocem refert ad Binah; procul dubio ratione interrogationis, quæ ibi incipit, unde illa quoque vocatur מי *quis?* Pard.

קדש *Sanctitas:* A Binah ſe extendit & porro ſurſum: ubi etiam locum habet קדש קדשים *Sanctitas, ſanctitatum*; ita ut Sanctitas ſit Corona; & Sanctitates ſint Chochmah & Binah. Econtra Kadoſch in Tiphereth reperitur & infra. Fundamentum autem nominis Kodeſch abſolutè poſiti eſt in Chochmah. Pard. Vid. Sohar, Vajikra. Item Vajeze 87. Miſchpatim 54. Kedoſchim 37. Naſo 64. Korach 84. Debarim 123. Heæſinu 144. Trumah 58. Item Achare, &c.

קו *Linea.* Inſtitutâ primâ contractione ad aliquam vacui Sphærici partem Deus lineam quandam rectam ad inſtar canalis, ſed tenuiſſimam, formabat, per quam influeret aliqua lucis retrogreſſæ pars, ab infinito in vacuum illud. Etz Chajim

Part.

Part. Ozeroth Chajim Tract. Adam Kadmon. Vid. נוקבה. אצל ſ. 6. 7.

קו האמצעי *Linea media.* Sic vocatur Tiphereth, quia iſte eſt medius, aſcenditque & deſcendit ab initio Aziluth uſque ad finem ejus. Idem vocatur

קו המדה *Linea menſuræ*: Sub myſterio Spiritualitatis interioris: quia ipſe menſuram dat toti Syſtemati Aziluthico. Idem vocatur

קו ירוק *Linea flava.* (ad inſtar croci vel vitelli ovorum,) quæ circundat mundum, nempe ſex extremitates: quod eſt myſterium Daath. Flavedo autem ipſi tribuitur, quia continet rubrum & album. Et quamvis hoc nomen etiam referatur ad Binah; colore tamen differunt. Et in Tikkunim Tiphereth ſic vocatur reſpectu Binah. Idem tamen nomen etiam tribuitur cortici exteriori, quo circundatur mundus. Pard.

קול *Vox*; nullibi non ad Tiphereth pertinet. Sed datur *Vox interna*, quæ non auditur, nempe in Binah; & nihilominus tamen ſubintelligitur Daath in Iſtâ latens.

קול ergò *Vox*, abſolutè poſitû, eſt Tiphereth: ſed & omnes ſeptem Sephiroth vocantur Voces, quæ ſunt ſeptem Voces illæ, quarum mentio fit Pſ. 29, 3. 4. 5. 7. 8. 9. Omnes tamen reſpectum involventes ad Tiphereth: ſicut & in promulgatione Legis Eædem voces appellantur eodem reſpectu, ita ut Illæ ſint ſex Voces, & Ipſe ſeptima, qui omnes complectitur, ſub myſterio aſcenſûs ejus in Binah. Sed

קלת *Voces*, defectivè refertur ad Malchuth, ut Exod. 20, 18. it. קל in ſingulari eſt Schechinah, (Soh. Vajiggaſch ad Gen. 45, 16.) quatenus caret influxu ו mariti ſui: Conf. Jirm. 31, 15. Sed

קלה ſine Vav & cum He, eſt in Binah. Sicut autem קול nudè & ſimpliciter, eſt Tiphereth: ita idem quandoque vocatur

קול שופר *Vox Tubæ*, quaſi diceretur Vox, quæ prodit è Binah,

nah, quæ eſt *Tuba magna.* Sicut autem in Voce tam Tubæ, quam ſimplici continentur tria, Ignis, Aqua & Spiritus, ſeu calor, humor & aër, ita cum Tiphereth continet tres Patres & aſcendit uſque ad Chochmah & iterum prodit per Binah, tunc vocatur Vox Tubæ. Deinde in Binah duplex eſt Vox; una quæ foris auditur, & altera, quæ non auditur: & hæ ſunt duæ illius notiones, una, quatenus cum Chochmah eſt, & vocatur מִי & hæc occulta eſt & non auditur: altera, quatenus jungitur Sephiris inferioribus, & hæc manifeſtatur foris, eſtque τὸ אלה in Nomine אלהים. Porrò datur &

קול דממה דקה *Vox ſilentii tenuis* 1. Reg. 19, 12. quæ refertur ad Malchuth, eſtque Tiphereth, qui unitur cum ſilente tenui, i.e. Schechinah. Tandem reperitur etiam

קול התור *Vox Turturis* Cant. 2, 12. i. e. Tiphereth, qui eſt Vox Turturis Malchuth. Pard. Vid. Soh. Breſchith 20, 71. Vajeze 88, 352. Vajiggaſch 115, 457. Vajiſchlach 99, 357. Vajechi 130, 518. Schemoth 1, 3. Beſchallach 26, 104. Jethro 36, 143. Vajikra 2, 78. Naſo 67, 268. Schlachlecha 80, 320. Balak 91, 362. Æthchannan 125, 498. Heæſinu 143, 570. Pinchas 105, 417.

קומה *Statura*, eſt Tractus ſpinæ dorſi à collo, i. e. Binah, uſque ad Jeſod & Malchuth, ab una parte cœli uſque ad alteram. Pard.

קומץ *Pugillus*, eſt Jod, ſeu Chochmah, quæ reſolvitur in quinque digitos, i. e. Binah, ad quam refertur ה & quinquaginta portæ. Denotatur ergò collectio & occultatio in ſupernis antequam manifeſtatio & extenſio fieret in Binah. Pard.

קוץ *Apex:* Apices literarum referuntur ad Jeſod, qui vocatur Apex tangens cœlum & terram, juxta Targum ad 1. Par. 29, 11. Pard. Vid. Soh. Vajikra 4, 15. ſq.

קור וחום קיץ וחרף *Hyems* ſeu *frigus*; *Æſtas* ſeu *calor*; *Ver* & *Autumnus.* His quatuor enim denotantur 4. anni & Zodiaci partes, ternis conſtantes menſibus: ex his trias una refer-

tur

tur ad Cheſed, nempe קיץ *Verna*, quæ ſunt tres plagæ meridionales, correſpondentes literæ Jod Tetragrammaticæ. Trias altera eſt חום *æſtiva*, Gebhurah, rigor durus, tres plagæ Septentrionales, He Tetragrammati. Trias tertia eſt Orientalis, Tiphereth, חורף *autumnalis*, aquis plena, quæ quando inclinat ad Gebhuram, vocatur גבורות גשמים *vehementia pluviarum*, ſed ad Cheſed inclinans, tantum מים *aqua*, ſunt. Trias quarta eſt Occidentalis Malchuth, קור *frigus* & *hiems*; eſtque Elementum Terræ, frigidum & ſiccum conf. Ijob. 37, 6. Sed Autumnus & hyems etiam poſſunt referri ad Nezach & Hod, quia Tiphereth inclinationem habet ad Nezach, & Malchuth ad Hod: ſuntque Literæ ו״ה Tetragrammaticæ. Pard.

קטורת *Suffitus*. Fumus eſt Tiphereth, qui aſcendit, ut uniat mundos Chochmah & Binah. Dum ergò aſcendit, vocatur *Fumus*; cum autem pervenit intra Chochmam; illa notio vocatur קטורת quaſi à קשר quod nectendi ſenſum infert, quia tunc unio & nexus reperitur intra gradus Chochmah & Binah: ubi tunc in luce duarum harum facierum Chochmah & Binah, omnia vident lucem, & uniuntur unione perfectiſſimâ. Raja Meh. In Tikkunim autem Malchuth vocatur קטורת gradus Tiphereth, quia illa huic annectitur. Pard. vid. Soh. Vajikra 2, 5. 6. Vajakhel 98.

קליפות *Cortices*, ſeu *putamina*. Ita vocantur ea, quæ extra Sanctitatem ſunt, quicquid nempe in Univerſo immundum eſt quales ſunt Spiritus impuri & ſimilia, de quibus notari poſſunt ſequentia:

1. Notum eſt quod delapſi ſint ſeptem *Reges* (vid. מלכים: נפל: שבירה:) & quatuor *Achurajim*, *Patris* nempe & *Matris* ſupernorum, nec non *Iiſraëlis Senis* & Tebhunæ: adeoque numerus omnium delapſorum adſcendit ad undecim. Ex iſtis quædam facta eſt ſecretio: è ſcoriis illorum autem facti ſunt Klippoth ſeu cortices. Et huc pertinet myſterium de undecim ſpeciebus *Suffitus* Exod. 30. 34. quæ ſunt undecim lumina

minain vaſis relicta, eò quod non potuerint ſecerni & inter putamina remanſerint. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Olam Hannekudim. Vid. מב 3. מלכים 3. ידוד.

2. Klippoth vocantur Scoriæ. Vocantur etiam רוה ſeu licentia multorum, juxta dictum Exod. 5, 5. *Ecce multi ſeu multus nunc eſt, populus terræ*, ubi intelliguntur Klippoth. Quod enim non reformatum eſt, & ſeparatum manſit, id ſub notione multitudinis comprehenditur. Ibid. Tractat. Ibbur de Muchin.

3. Klippoth etiam vocantur mors, ſicut dicitur Jeſa. 25, 8. *Abſorbebit mortem in æternum*, ubi intelliguntur cortices. Ibid. Vid. ניצוצות 22. Vid. Soh. Breſchith 11. 42. Vajiſchlach 97. Trumah 66. Pinchas 104, 416.

קלע *Funda*; vel eſt ſuperior vel inferior; ſuntque duo Hehin. Ad illam pertinet 1. Schm. 25, 29. quia deſtruit cortices. Tikk. Sed

אבני הקלע *Lapides fundæ*, ſunt quinque, de quibus 1. Schm. 17, 40. nempe quinque Sephiroth, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth cum Jeſod, Nezach & Hod; quæ cum uniuntur cum Binah, vel Malchuth, his nomen fundæ tribuitur. Pard.

קן *Nidus*, vocatur Malchuth; pulli autem ſunt ſex in nido reſidentes, & in medio Tiphereth maritus in ſinu ejus jacens: avis autem pullis incumbens eſt Binah, *mater liberorum lætans*, Pſalm. 113, 9. Quod autem tribuitur Binæ, etiam gradui Malchuth tribuitur, cujus pulli ſunt ſex Virgines ejus, & nidus Metatron. Pard. Vid. Soh. Schemoth 3, 12. Pinchas 110, 440. Ki Teze 133, 530. 135, 537.

קסטרא *Stannum*. Vid. בדיל. Camea ejus eſt ſequens:

Nu-

ד	יד	טו	א
ט	ז	ו	יב
ה	יא	י	ח
טז	ב	ג	יג

Numerus ex omni latere reſultans eſt ל"ד tenuitatem & vilitatem hujus metalli in operationibus metallicis repræſentans. Æſch-Mezareph c. 4.

קץ *Finis.* Inter Cortices ſic vocatur Samaël, Gen. 6, 13. ab exterminio. Sed in Sanctitate hoc nomen refertur ad Jeſod. Pard. Vid. Soh. Breſchith 41, 162. Toledoth 82. Vajera 73. 86. Vajiggaſch 115. Vajechi 124. Bo 15, 58. 60. Tezavveh 80, 317.

קצוות *Extremitates.* Vid. מ"ב. ו"ק. דעת.

קרבן *Appropinquatio*, vocatur Schechinah, quia in ea conveniunt & connectuntur & uniuntur omnes Sephiroth: unde etiam dicitur אגודה *Faſciculus.* Item quia ipſa adducitur & fit oblatio gradûs Tiphereth, & uniuntur; ubi ſimul perfectiſſimè uniuntur omnes Sephiroth. Pard. vid. Soh. Breſchith 17. Vajera 66. Vajeze 87. Vajiggaſch 114. Vaæra in f. Miſchpatim 53, 210. Pekude 102, 107. 122. Vajikra l. 2. Achare 33.

קרוב *Propinquus*, vocatur Jeſod; quia vicinus eſt Schechinæ, *& melior, quam frater è longinquo*, qui eſt Tiphereth Pr. 27, 10. Pard.

קרח הנורא *Glacies terribilis* Jecheſ. 1, 22. eſt Schechinah, quaſi diceretur congelatio judicialis facta ab Illo, qui dicitur *Terribilis*, nempe Tiphereth. Tikk. Eodem autem reſpiciunt קרח *glacies, frigus*, & חרק *ſtridor*; cum hac tamen differentiâ, quod חרק judicium revera deſignet, Thr. 2, 16. Sed קרח ob albedinem ad miſerationem tendat; eſtque notio infima gradûs Malchuth. Pard.

קרית ארבע *Urbs quaternionis*, eſt Schechinah, quia in eâ uniuntur quatuor literæ Tetragrammati; vel quatuor Nomina יה & יהוה mas & fœmina, Chochmah & Binah: & יהוה & אדני Tiphereth & Malchuth. Pard. vid. Soh. Vajeze.

קרן *Capitale: Cornu.* Num. 5, 7. in Targum per Capitale intelligitur Tiphereth, per quintam Malchuth. Tikk. Sed Cornu eſt Malchuth, tanquam extantia & angulus totius Aziluth. Soh. Vajikra ad 1. Schm. 2, 10. Et S. Lechlecha Illa dicitur vocari Cornu; quando influit in Ipſam Oleum illud bonum, quo illuminantur omnes Sephiroth. Deinde in Tikk. duo cornua Schechinæ dicuntur eſſe Nezach & Hod; Cornu unum ejuſdem verò Jeſod vocatur. Pard.

קרסולים *Tali pedum.* Nezach & Hod, reſpectu Tiphereth vocantur femora; ſed reſpectu Jeſod, Tali. Tikk.

קרקבן *Ingluvies*, vide אסטומכא.

קרקע *Solum, fundus*, eſt Schechinah, quia eſt infima in Aziluth. In Tikk. autem Jeſod dicitur ſolum ערבות cœli, i.e. infimum in Tiphereth. Pard.

קרקפתא *Cranium.* Eſt pars capitis in Adam Kadmon maximè ſublimis ad locum aurium uſque: ad quam refertur notio Nominis עב & quidem in ſpecie hujus Taamim, de quo tamen ulterius loqui non licet, cum adeo ſit remotum ab intellectu atque accentuum doctrina à primordiis grammaticis. Quamvis enim his notionibus imponantur nomina atque cognomina, v. g. hominis, capitis, aurium, oculorum, &c. hæc tamen merè homonymica ſunt pro aliquali ſaltim conceptu formando & doctrinæ gratiâ reperta; & hæc quidem potiſſimum adhibentur ad analogiam Syſtematis Aziluthici inferioris nimirum ab Arich Anpin Aziluthico & gradibus ſequentibus, ubi potiſſimum incipiunt notiones perſonarum, cùm in ſuperioribus perſonæ notio locum non habeat. Etz Chajim Tractat. Ozaroth Chajim Sect. Adam Kadmon. Vid. אק. זווג.

קשב

קשר *Nodus, Ligatura*, conſtituit faſciculum, qui è paucioribus non conſtat quàm è tribus: ſuntque תקיעה, & שברים & תרועה tres ſoni tubæ: tres Patres, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, qui ultimus, quia cæteros ligat, propriè dicitur קשר. Quod nomen deinde etiam applicatur ad Jeſod, reſpectu Nezach & Hod, qui dicuntur Filii. Porrò & Schechinah vocatur קשר, quia tres iſtas notiones colligat ſub figura ה, quæ ſunt tria Vavin; unde Eadem quoque vocatur Nodus Phylacteriorum. Pard. vid. Soh. Vajechi 117. Vajeze in pr. Vaæra 10, 31. Bo 14. 66. Mezora 24, 96. Vajelech 138. Pinchas 111, 442. Ki Teze 136.

קשת *Arcus*, in Tikk. applicatur ad Jeſod, ob notionem *fœderis*, & quia per Jeſod fit unio: Conf. Gen. 49, 24. & ab eo prodeunt ſagittæ ſeminales. Unde apparet, quod קשר ob unionem; & קשת quaſi eodem tendant. Pard.

ר

ר *Reſch.*

IN Libro Temunah hæc litera refertur ad Jeſod; eſtque litera ſimplex, nec compoſita ex aliis; & protractio ejus tendit ad Malchuth. Significationem autem *hæreditatis* includit, quaſi ſit hæreditas juſtorum in mundo venturo, ubi quies animarum; unde dominium ejus refertur ad Planetam שבתאי. Alii è ſenſu Pr. 30, 8. ad Malchuth referunt; quod & in Sohar fit. Ubi tamen & alluditur ad ראשית *principium*, unde ad Chochmah refertur; quia hîc eſt principium manifeſtationis Syſtematis Aziluthici. Pard. Tr. 27. c. 23. Vid. Soh. Mikkez 112, 450.

ראיה *Viſio*, dependere dicitur à Binah, quia Cor videre dicitur. Ubicunque igitur Viſionis fit mentio, notio ſiniſtri includi cenſeatur. In Raja Meh. alluſio fit ad אריה, quod eſt ſub Cheſed: ſicut ראובן quaſi אור בן, quæ eſt Lux Cheſed

& Chochmah; quia in רא״יה ultra vocem אריה adhuc & י redundat. Et hæc explicatio magis eſt fundamentalis, unde ſi ad Binah refertur Viſio, id propter Chochmah fit. Viſio autem vel in bonam vel in malam partem ſumitur, vid. Soh. Vajera; quia Cheſed aliquando ad judicium inclinat. Pard. vid. Soh. Kedoſchim 38, 152.

ראש *Caput*, in Tikk. dicitur eſſe Kether cum reſpectu ad gradum Chochmah, quæ etiam Caput vocatur; ſed Kether etiam vocatur

ראש הלבן *Caput album*, ob dealbationem criminum. Pard. Et

ראש האצילות Eſt Summitas, initium, ſeu Caput Emanationis. Quamvis enim tota Aziluth ſeu Emanatio circularis eſſet, & tota Infinitas illam undiquaque circumdaret æqualiter; attamen uno tantum loco cohærebant, nempe ubi ex Infinito procedebat Linea illa ſeu canalis pro influxu; Ille locus vocatur Roſch Haaziluth, Summitas Emanationis. Etz Chajim, Tract. Ozaroth Chajim, Sect. Adam Kadmon. Hic eſt locus ille, in Luce infiniti, unde prodiit Adam Kadmon, ad quem nempe non pertigit Contractio Lucis. ib.

ראש אדם קדמון Vid. אק. it. מצח.

ראש הרים *Caput montium* dicitur Cheſed, quia eſt ſuprema inter tres montes, qui ſunt Patres. Soh. & Tikk. ad Gen. 8, 5. vel omnia ſex extrema. Sed

ראש צדיק *Caput Juſti*, in Soh. Breſch. & Vajeze dupliciter explicatur: 1. ad Tiphereth refertur, qui imminet Juſto. 2. ad orificium, unde benedictiones è Jeſod effluunt in Malchuth, quæ eſt notio ejus infima, Porrò

ראש דבר *Caput verbi* ab alio ad Cheſed, ab alio rectius ad Tiphereth refertur, quia eſt Caput Malchuth, quæ vocatur דבר. Conf. Pſ. 117, 160. Mich. 7, 20.

ראשי החיה *Capita Animalis* in Tikk. ad Jecheſ. 1, 22. Animal dicitur eſſe Malchuth; & capita ejus Nezach & Hod. Pard.

ראש

ראש השנה *Initium anni.* Vid. Soh. Breſch. 29, 113. Trumah 60, 239.

ראש חדש *Initium menſis.* Vid. Soh. Vajechi 119. 120, 473. Bo. in pr. Miſchpatim 44, 174. Tezavveh 81, 324. Vajakhel 86, 344. Pekude 107, 426. 102. Kedoſchim 38, 152. Æmor 48, 191. Behaaloth. 71, 282. Pinchas 106, 424. 119, 121. Ki Teze 137, 547. Achare 32, 127. Naſo 69, 273. Schlachlecha 77, 305.

ראשית *Principium;* ita vocatur Chochmah, quia eſt initium manifeſtationis. Eodem reſpectu & Malchuth, ob ſuum Jod, ita vocatur; & ut in Tikk. dicitur, quia Hæc eſt principium omnium creatorum. Eadem vocatur

ראשית תרומה *Primaria Portio Sacerdoti exhibita.* Et

ראשית שמנים *Primitiæ oleorum,* ſeu influxus à Kether deſcendentis. Pard. vid. Soh. Vaæra 11, 44. & in Soh. & Tikk. ad Gen. 1, 1.

רב *Multus:* in Tikk. ad Gen. 48, 16. refertur ad Chochmah è 1. Reg. 4, 30. & Targum *Oleum unctionis*, quod eſt in Chochmah, Exod. 25, 6. &c. vertit משח רבות. vid. Soh. Balak in pr. 88, 355. Alibi רב nudè poſitum dicitur eſſe Tiphereth, qui eſt arbor magna & robuſta. Pard.

רב חסד *Præpollens benignitate*, eſt Tiphereth, cujus maxima pars eſt Benignitas.

רב טוב *Magnitudo boni*, dicitur Influentia deſcendens à Binah, & magnum reddens Jeſod. Pard.

רבים *Multi* in Raja Meh. dicuntur Patres, quia *multi* non dicuntur infra tres: ubi ſimul involvitur ſeparatio, Unitati oppoſita: cum enim uniti ſunt Patres, אגודה vocantur. Pard.

רביעית *Quarta pars* menſuræ Hin dicitur Malchuth, quia eſt quarta Tetragrammati; vel pes quartus Throni. Sed hoc nomen ipſi non tribuitur; niſi quando unita eſt cum reliquis tribus. Pard.

רבקה *Ribkah* vocatur Malchuth cum connotatione vehe-

mentiſſimi judicii, & quando cum marito unitur ex parte Gebhuræ. Pard. vid. Soh. Pekude 101, 403.

רגלים *Pedes* in Aziluth ſeu Emanatione, idem eſt acid, quod infra ſummitatem eſt. Vide מלמ׳ החתוניות.

2. Deinde ſic vocatur notio infima gradûs Malchuth, quæ circumdatur à Corticibus Cant. 5, 3. Vid. Soh. Lechlecha ad Jeſch. 41, 3. Pinchas 106, 421.

ר״ה Eſt abbreviatura vocum רשות הרבים vide infra רשות.

רהטים *Canales* in Tikk. vocantur Nezach & Hod; ſub notione irrigandi. Sed alibi Binah vocatur Canales Cerebri. Pard.

רוב *Multitudo* refertur ad Jeſod, (in Soh. Toledoth ad Gen. 27, 28.) dum eſt inter Tiphereth & Malchuth; quia iſti nunquam deeſt influxus copioſus, juxta Pſ. 37, 25. ubi per panem intelligitur *fœmina*. Sed

רוב אונים *Multitudo Virium*, Jeſch. 40, 26. in Tikkun. dicitur Corona. Pard.

רוגז *Ira*. Vid. Soh. Vajeſchebh 104, 415. Korach 85. Tezavveh 80. Vajechi 122. Heæſinu 144.

רוח *Spiritus*. Hæc vox nudè poſita refertur ad Tiphereth, qui inter elementa nomen Aëris habet; cum medium teneat locum inter Gedulah & Gebhurah, Aquam & Ignem. Idem tamen aliquando dicitur

רוח צפונית *Ventus aquilonaris*, dum ſuctionem habet à Gebhurâ. Et hic eſt ventus ille, qui movebat Citharam Davidis. Cum autem à Chesed influxum habet, vocatur *Ventus auſtralis*. Et *calidus* vocatur à calore Gebhuræ; frigidus autem, ab aquis frigidis gradûs Cheſed. Sed

רוח הקדש *Spiritus Sanctus* vel *Sanctitatis*, vocatur Malchuth, quando influxum habet à Hod, unde influentia promanat in eos, qui loquuntur per Spiritum Sanctum, quippe qui inferiores ſunt Prophetis, eo quod horum locus ſit in Nezach. Soh. Sed ib. Sect. Achare, dicitur, quod Malchuth tunc appelletur Spiritus Sanctus, quando influxum accipit à Chochmah,

mah, quæ vocatur קדש Sanctitas. Quæ procul dubio eôdem recidunt; Chochmah enim influit in Hod, & Hod in Malchuth. Eadem Malchuth vocatur

רוח גדולה *Ventus magnus*, quando influxum habet à vento meridionali: Et

רוח החזק *Ventus vehemens* cum in Illam influit Ventus Aquilonaris. Item

רוח יי *Spiritus Domini*, ex parte Tiphereth. Sed רוח אלהים Spiritus Elohim refertur ad Chochmah, quæ quaſi Spiritus & anima eſt gradûs Binah, quæ Elohim vocatur: vel ad Tiphereth, quia eſt Spiritus gradûs Malchuth; vel quia egreditur ex ore ſuperno, Binah. Pard. vid. Soh. Vajeſcheb 107. Mikkez 109. Vajiggaſch 113, 460. Vajechi 120. 122. 125. Item Miſchpatim 46. Schemoth 5, 18. Vaæra 11, 42. Bo. 18. Beſchallach 20. Trumah 63. Pekude 110, 111, 113. Naſo 61, 243. Pinchas 111, 448. 460.

רוחב *Latitudo*; in Raja Meh. ad Malchuth refertur; ſicut longitudo ad Binah.

רוכב שמים *Inſidens cælis* eſt Binah, quæ eſt ſupra אש & מים, ignem & aquam, & ex iis compoſitum, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth. Pard.

רוכל *Aromatarius*: in Tikk. refertur ad Jeſod, vid. אבקת; quia in eo miſcentur omnes influxuum ſpecies. Pard. vid. Soh. Vajiſchlach 100, 401. Naſo 61, 242.

רום *Altitudo*, per Cholem refertur ad Kether: ſed per Schurek ad Chochmah. Tikk. Pard.

רומח *Lancea*. 1. In Tik. Tiphereth ſeu יי, quando inclinat ad Cheſed, quo pertinent רמח 248. præcepta aff. dicitur רומח: manus autem, quæ hanc lanceam apprehendit eſt Malchuth, ſub myſterio unionis. Pard.

2. In hiſtoria naturarum metallicarum huc refertur hiſtoria Pinchaſi Num. 25, 7. in qua per ſcortantes intelliguntur Sulphur maſculinum (arſenicale,) & aqua ſicca indebitè in

mi-

minerâ commixta. Per lanceam Pinchaſi autem vis ferri, in materiam agens pro expurgandis ſordibus: quo ferro non tantum enecatur maſculinum illud, ſed & ipſa fœmina tandem mortificatur: ut hîc non incommodè applicari poſſent miracula Pinchaſi. Vide Targum h.l. Ferri enim natura mirabilis eſt, quod & Camea ejus docet, quæ talis eſt:

יא	כד	ז	כ	ג
ד	יב	כה	ח	טז
יז	ה	יג	כא	ט
י	יח	א	יד	כב
כג	ו	יט	ב	טו

Ubi quinarius ה, & quadratum ejus כה, naturam fœmininam denotant, quæ per hoc metallum corrigitur. Æſch-Mezareph c. 3.

רועה בשושנים *Paſcens inter Lilia*; in Tik. refertur ad Tiphereth, qui inter duo Hehin paſcit. Pard. vid. Soh. Trumah 60, 239. Pinchas 117, 466.

רחובות *Latitudines*: refertur ad Binah, quia inibi rerum omnium dilatatio eſt: Illa enim eſt hæreditas coarctatoribus carens, vid. נחלה Conf. Pr. 5, 16. ubi intelligitur emanatio Sephirarum, vid. Soh. Toledoth. Pard.

2. In Schaare Orah Tr. 8. poſt יובל huc pertinent ſequentia: Binah vocatur

רחובות הנהר *Dilatationes fluminis*, quia eſt locus, qui oppreſſoribus non ſubjectus eſt, & ubi nemo eſt qui adverſetur, & impediat beneficia. Quicunque igitur hoc in mundo hîc plantari meretur, illius fructus & folia non corrumpuntur, juxta Pſal. 1, 3. Jirm. 17, 8. Hic enim locus ſuperior eſt 70. Principibus; hinc Latitudinis nomine gaudet; Conf. 2. Schm. 22, 20. Hæc ibi & ſequitur תשובה.

רחום *Miſericors*, à R. Moſcheh refertur ad Cheſed, quia hæc miſereretur creaturarum, etiamſi illæ indignæ fuerint. Sed videtur רחום dici quaſi רמח ; , i. e. Tiphereth inclinans ad Cheſed. vid. רומח. Pard.

רחוק *Remotus*, ſemper refertur ad Chochmah, quia illam nemo aſſequi valet. Et Tiphereth vocatur

אח רחוק *Frater longè abſens*. Pr. 27, 10. vid. קרוב. quia elevatur in Chochmah. Et huc pertinet Pſal. 10, 1. ubi Malchuth relinquitur ſolitaria. Vid. Soh. Vajikra ad Jirm. 30, 10. ubi etiam Binah hoc nomine comprehenditur.

רחל *Rachel*. Vid. אבא ואמא.

1. Rachel autem vocatur Uxor ז״א vera, eſtq; punctum decimum è decade Aziluthica generali nempe Malchuth ejuſd. Eſt autem Uxor ſpecialis Iiſraëlis, qui ubiq; vocatur ז״א. Jamque dictum eſt alibi, quod proveniat è luminibus cerebrorum נה״י maternorum, (vid. לאה Num. 5.) Conſiſtit autem à tergo ז״א ab initio productionis ſuæ: ejusque Tikkun ſeu formatio locum habet retro ſub pectore ז״א uſque ad finem pedum ejus, qua dimenſione ipſius ſtatura terminatur, cum tota decade ſua Sephirothica.

2. Ratio autem quare Rachel tergis junctis cohæreat cum ז״א hæc eſt: quia Chizonim non poſſunt attingere Sanctitatem à parte ejuſdem anteriore, imò ne fœminæ quidem anteriora, ſed earum tantùm Achurajim. Hi enim Chizonim ſeu externi vocantur Elohim, & omnis ipſorum attactus atque applicatio & ſuctio fit è nomine Elohim Sancto. Si ergo Rachel, quæ vera eſt Uxor ז״א, ita ſtaret ut Leah, quæ facie ſua Tergum Seiricum reſpicit; Sanè Tergum ejus eſſet denudatum, & Chizonim ad illud applicarentur quam vehementiſſimè, quia fœmina eſt de qua dicitur, quod pedes ejus deſcendant ad mortem Prov. 5, 5. Ipſa enim habet naturam rigorum abſolutiſſimorum, ubi putaminum adhæſio eſt. Adde quod ipſa ultima ſit Sephirarum Aziluthicarum cui Klippoth vehementer

menter adhærere deſiderant. Ne igitur Klippoth nimiùm ad ipſam applicentur, hinc Tergo ſuo adhæret Tergo ז״א; ita ut Spiritus externorum inter illa non poſſit penetrare. Donec opus ſit נסירה ſeu diſſectione, qua ſeparentur, ſicut dicitur Gen. 2, 22. Et conſtruxit Dominus Deus latus, &c. Facies autem utriusque manent apertæ, quia ad illas Chizonim non appropinquant.

3. Poſtquam autem rectificata ſunt atque mitigata illorum Terga diſſectionis beneficio, זו״נ faciem ad faciem applicant, quia tunc Chizonim facultatem non habent accedendi ne quidem ad Terga eorum. Hinc intelligi poteſt myſticum illud Jeſch. 1, 4. נזרו אחור alienarunt in ſtatum Tergi: nimir. quotiescunque Iiſraëlitæ peccant hic infra, toties זו״נ reducuntur ad ſtatum oppoſitorum tergorum: quia ob peccata inferiorum cortices poſſent adhærere tergis expoſitis, ſi manerent junctis faciebus: Unde neceſſum eſt, ut tergis iterum combinentur atque hac ratione tegantur ipſorum Achurajim, ne aditus ſit externis.

4. Ratio autem, quare formatio Rachelis incipiat à pectore, hæc eſt: Quia lumina נה״י Tebhunæ uſque ad pectus tecta ſunt; ibique finitur Jeſod Tebhunæ: & ab hinc & porrò deorſum lumina planè ſunt aperta. Præſertim, quia ibi incipit denudatio Jeſod Paterni; quo in loco incipit ſtructura Rachel; unde dicitur: Dominus per Sapientiam (quæ eſt Pater,) fundavit Terram, (quæ eſt Malchuth & Rachel;) In Leâ vero aliter ſe res habet; quæ oritur è loco Tebhunæ, ubi nulla adhuc detectio.

5. In ſpecie autem ſciendum, quod quinque Chaſadim Daathicæ à matre provenientes diſtribuantur à Cheſed uſque ad Hod Syſtematis Seirici. Cheſed autem, quæ porrigitur in Tiphereth Seiricum, dividitur in tres Triades; quarum duæ inferiores, quæ ſub Pectore, detectæ ſunt; ſuprema autem adhuc tecta latet in Vaſe Jeſod Materni. Duæ ergò Triades

Che-

Cheſed Tipherethicæ inferiores, quia apertæ, omninò ad id ſufficiebant, ut duplicari poſſent; Et ex his una ſufficiens erat pro Vaſe Tipherethico ipſius ז״א ejusque duabus Triadibus inferioribus. Trias autem tertia de luce dabatur Racheli ad formandam Coronam ejus. Et hinc patet ratio, quare mulieres non obligatæ ſint ad phylacteria: quia Rachel non habet notionem luminum ambientium, quæ ſunt myſterium phylacteriorum; prout eandem habet Jacob. Et ſic Rachel accipiebat vas & lucem pro Corona ſua.

6. Deinde ſplendor articuli ultimi vaſis Nezachici materni in quo erat tertia ultima lucis Cerebri Seirici Chochmah dicti, quæ inſerta erat tribus articulis Nezachicis ד״ז ז״א, ſplendor inquam trium horum articulorum inſerebatur lineæ dextræ Rachelis pro ejuſdem חג״ת æquè ad notionem vaſorum ac ad notionem lucis medullaris ibidem incluſæ.

7. Et ſic de notione Cheſed ex quinque Chaſadim protenſis, quarum una extenſa erat uſq; in Nezach Seiricam (quæ & ipſa quia detecta erat, ſufficiens erat ut medietas ejus tantùm lucem præberet Nezach Seiricæ) medietas altera porrigebatur ut luceret per totum latus dextrum Rachelis.

8. Eodem modo ſe habebat articulus ultimus hodicus maternus cui inſerta erat Trias ultima Cerebri Seirici Binah dicti; quæ ambo extenſa erant per Hod Seiricam. Iſtius Hod tres articuli ſufficientem adminiſtrabant ſplendorem pro tribus Sephiris בג״ה lineæ ſiniſtræ Rachelis.

9. Et ſic etiam quia de notione quinque Chaſadim una pervenerat ad Hod Seiricam, hæc, quia denudata erat, ſufficiens erat ut una ejus medietas maneret in Hod Seirica, altera autem totum latus ſiniſtrum Rachelis colluſtraret.

10. Porro linea media Rachelis (excepta ejuſdem Corona, quam acceperat à Cheſed Tipherethica ד״ז ז״א) etiam accipiebat ſplendorem de quinque Gebhuroth, quæ erant in Jeſod Seirico à parte Daath maternæ: & iſtæ Gebhuroth jun-

gebantur in Daath Rachelica atque colligebantur. Linea autem hæc media, nempe ת״ת nullas habebat Chaſadim.

11. Hic autem quæritur: Quia quinque Chaſadim, quæ prodierant de Jeſod Binæ & detectæ erant à pectore & porrò deorſum, diſperſæ erant & diviſæ per quinque Sephiroth Seiricas חג״ת & נ״ה; quare non idem contigerit quinque Gebhuris, quæ etiam exiverant de Jeſod Binæ, & quia non inveniebant locum in ז״א ubi diſtribuerentur, quia ibidem jam locatæ erant quinque Chaſadim deſcenderant in Jeſod Seiricum, ubi non erat Vas pro ipſis, ubi combinarentur? Qui factum eſt ergo ut jungerentur in Daath Rachelis? Nimirum ſplendor Jeſod paterni jam infra pectus Seiricum detecti colluſtrabat quinque iſtas Gebhuras in Jeſod Seirico exiſtentes, easque ſimul jungebat colligabatque atque ſociabat; atque ſic mitigabat rigores duros in illis exiſtentes mediante hac conſociatione. Et quia ibi jam junctæ erant, hinc dum prodirent in Daath Rachelicam, ibi quoque junctæ manebant citra ſeparationem. Poſtquam autem quinque hæ Gebhuroth Sociatæ eſſent in Daath Rachelis, tunc ſplendorem ſuum extendebant deorſum à Cheſed uſque ad Hod, eodem modo quo diſtributæ erant quinque Chaſadim in maſculo. Tandem autem ſplendorem ſuum iterum colligunt prodeuntes in Jeſod Rachelis, quando nempe cum Seir copulatur: prout etiam in Jacob, quando cum Rachele copulatur, quinque Chaſadim ejus in ipſius Jeſod conſociantur. Etz Chajim Part. Ozeroth Chajim Tract. Druſch Jiſraël & Rachel.

12. In Pardes Rimmonim ſub hoc tit. hæc extant: Rachel vocatur Malchuth, quatenus cum miſerationibus Jacobi uniuntur miſerationes ejus.

רחמים *Miſerationes.* Vid. פנים. it. ישר· הכאה· נוקבה. Aliàs hoc nomen refertur ad Tiphereth, qui eſt linea dilectionum, ſeu lenitatum, ſeu miſerationum. Kether autem quia iſtius lineæ radix eſt, vocatur רחמים גמורים Miſerationes ſeu

dilectiones meræ, ubi nihil intermixtum eſt rigoris. Pardes.

ריבה׳ *Controverſia Domini*, vocatur Schechinah, quia litigat cum marito, ob everſionem Sanctuarii, *donec reſpiciat, &c.* Thr. 3, 50. Sic Binah litigare dicitur cum Jeſod, juxta Ijob. 14, 11. Et ambæ Schechinæ vocantur

ריבות *Contentiones.* Pard.

ריח *Odor.* Refertur ad Malchuth, quatenus aſcendit ad locum Beneplaciti ſub myſterio fumi. Aſcenſio enim gradûs Tiphereth fit per Malchuth: cum enim ambo uniti aſcendunt ad Scaturiginem ſuam occultam, quæ in Chochmah, tunc Malchuth vocatur עולה *elevatio*, quia aſcendit usque ad Æn-Soph. Cumque iterum deſcendunt, hæc deſcendit per viam *ſuaveolentiæ.* Cum enim Ignis & vis Gebhuræ, quæ prodit è Naſo, emittitur, ut comburat mundum, & in Malchuth infunditur; tunc Malchuth viâ judicii aſcendit, & applicatur fumo, quæ ſunt vires Gebhuræ, & aſcendit per viam Naſi, quæ eſt Gebhurah, & applicatur Binæ, ubi eſt Scaturigo Ignis Gebhuratici; tunc exoritur Amor per unionem Tiphereth & Malchuth & Chochmah & Binah uniti ſibi adhærent ſub myſterio Daath; & ſic excitatur influentia Chochmah circa Scaturigines miſerationum, quæ in Binah, & Scatebræ illæ aperiuntur, & Binah perfunditur & induitur miſerationibus, & mundus reducitur ad tranquillitatem. Et hic eſt odor ſuaveolentiæ. Pard. vid. Soh. Noach 53, 209. Schemoth 9, 34. Vaæra 11, 44. Bo 18, Achare 26, 104.

ריקם *Vacuum*; refertur ad Cortices Gen. 37, 24. ubi non aquæ, ſed ſerpentes & ſcorpii. Conf. Jeſch. 65, 23. Sed in Tikk. Nomen אלהים vocatur ריקם vacuum, cum ex eo tolluntur literæ יה, ut maneat אלם mutus, i.e. Tiphereth ſine Malchuth, tanquam Sermone. Pard.

רימון *Malo-Granatum.* In Tikk. Nezach & Hod vocantur duo Malo-granata. Vid. Soh. Balak 97, 386.

ריׁשא *Caput.* תלת רישין Tria Capita ſic intellige.

1. Totum Syſtema Aziluthicum, de quo mentio fit in Libro Sohar, factum eſt ex decem illis punctis, progreſſis è foraminibus oculorum Adam Kadmon; primò quidem informibus, deinde autem formatis, hoc modo: Punctum primum cui nomen Kether, formatum eſt in tres notiones, quæ ſunt 3. Capita, unum ſublimius altero: de quibus loquitur Idra minor ſub initium. Kether enim dividitur in duo Capita, quæ ſunt Attik Jomin, & ſub eo Arich Anpin, qui & Ipſe habet naturam Kether: & in hoc Arich Anpin datur Caput tertium, quod eſt Cerebrum ejus occultum, quod dicitur Chochmah. Et hæc tria veſtiuntur invicem, unum nempe ab altero. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Sect. Injan ham-Melachim.

2. Ex duobus Punctis ſequentibus, quæ dicuntur Chochmah & Binah; factæ ſunt Perſonæ duæ nempe Pater & Mater, quæ & ipſæ ſuperinveſtiunt חגת די Arich Anpin.

3. Ex ſex Punctis ſequentibus quæ ſunt חגת נהי factus eſt זא, & è decimo ejuſdem Uxor. Et hæ duæ inveſtiunt נהי די Arich Anpin. Ibid.

רם *Celſus*, à quibuſdam ad Kether, ab aliis ad Tiphereth refertur; à nobis ad Binah; vid. ירים. Sed Jeſch. 6, 1. per *Solium*, *&c.* intelligitur Malchuth, quatenus ad Cheſed & Gebhurah aſcendit. Pard. vid. Soh. Trumah 74. Chaje Sarah 75, 304.

רנה *Cantatio elata* refertur ad Juſtum, juxta Pſ. 33, 1. Sed quatenus influxum habet à Gebhurah, Tikk. Pard.

רעים *Amici* in Tikk. vocantur Nezach & Hod, quia in operatione ſua ſemper conjuncti ſunt; & vocantur duæ medietates corporis. Sed in Soh. Vajikra, Chochmah & Binah vocantur duo amici; & propterea fortè etiam Nezach & Hod, nempe quatenus influxum accipiunt à Chochmah & Binah per Cheſed & Gebhurah. Pard.

רעמים *Tonitrua* referuntur ad Gebhurah, juxta Ijob 26. 14. Pard.

רעש *Terra motus, concuſsio.* Alia ad Sanctitatem ſpectat, velut illa, qua Deus excitaturus eſt mortuos de quo Jecheſ. 3, 12. Et Malchuth vocatur רעש & per metatheſin עשר quia eſt compoſita è decade & veſtitur vehementiâ Gebhuræ, & concutiet regnum impium & ſuperbum & diſperdet illud. Sed רעש cum alluſione ad רשע eſt Impietas illa, quæ ſeducit & commovet mundum, ut perdat juſtos in momento. Pard.

רפואה *Medicamentum.* Vid. Soh. Bo 16, 63. Balak 95, 375. ſq.

רצון *Voluntas, Beneplacitum.* Cabbaliſtarum Sapientibus nonam Sephirarum ab imis adſcendendo ita appellare placuit. Nam hic locus repræſentat *διέγερσιν* Beneplaciti Summi verſus Sephiras, earumque manifeſtationem à Coronâ Summâ factam; ita tamen, ut nullo modo intelligi queat; eò quod nulla uſpiam creatura ſcire queat, quomodo Beneplacitum illud ſeſe exerat erga emanationem Sephirarum. Et Moſcheh quidem id ſcire deſideravit Ex. 33, 13, ſed reſponſum accipiebat: ℣. 19. וקראתי בשם יי לפניך quaſi diceret: via illa tam intima eſt, ut illam aſſequi nequeas, nec ullo modo ſubintrare poſſis: hinc pergit: *Gratiam largior, &c.* nulli enim creaturæ poſſibile eſt intelligere, quomodo ſeſe exſerat רצון Beneplacitum; hinc vocatur רצון באין גבול *Beneplacitum termino carens.* Et ſicut non aſſequimur viam Sephiræ primæ, quia infinita penitus eſt, ſic nec Beneplacitum, quod eidem adhæret, ullos admittit limites. Et per proprietatem hanc רצון Deus miſeretur illorum, qui ſeſe applicant ad attributum Timoris, nempe à capite arbitrii & cogitationis; vid. Pſalm. 147, 11. Pſal. 145, 19. Hic autem annotabimus quædam ad Loca illa, quibus incipimus & finimus preces noſtras, quorum ille eſt Pſal. 51, 17. hic, Pſal. 19, 15. In primo igitur porta oſtenditur, per quam intramus ad petendam gratiam; & hæc eſt nomen אדני; huc pertinet Pſal. 118, 19. Sed in fine precum id intendimus, ut oratio aſſumto vigore aſcendat è Sephirâ in

Sephi-

Sephiram donec perveniat uſque ad רָצוֹן Beneplacitum, quod applicatur Coronæ: quo facto, omnes portæ tam Summæ quam imæ precibus his aperiuntur, nec ullus adverſarius eandem infringere valet; eò quod adhæreat Syſtemati leniſſimarum miſerationum, ubi omnis petitio ubertim expletur, nemine obſtante, quia à loco *Beneplaciti* influxum habet, ita ut nova quoque miracula & oſtenta edere queat, quaſi de novo condendus eſſet mundus. Hinc dicitur à מזלא *influentia ſummâ* dependere Liberos, vitam & alimenta; i.e. à mundo miſerationum. Conf. 1. Schm, 1, 11. & exempla omnium Juſtorum, qui per preces ſuas huc uſque elevatas miracula ediderunt. Et hic eſt locus perfectiſſimæ fiduciæ, & myſterium Arbitrii, quia qui hucusque pertingit, omnia efficere poteſt pro arbitrio, juxta Pſal. 145, 19. Et hinc intelligi poteſt, quicquid in Lege dicitur de ſignis, miraculis, liberationibus, ſalvationibus, atque extraordinariis mutationibus mundi. Intentio ergò clauſulæ precum noſtrarum hæc eſt, ut noviter fieri jubeatur, quod petimus à Scaturigine Beneplaciti arbitrarii, ſicut mundus innovatur ab iſtis ſcatebris. Schaare Orah Tr. 9. poſt חכמה; & ſequitur עומק.

2. Influentia deſcendens à Corona Summa contentas reddit & explet voluntatem & deſiderium atque arbitrium omnium Sephirarum; & hinc vocatur רצון *Beneplacitum, acquieſcentia* εὐδοκία: ſicut enim homo in beneplacito eſt, cum comedit; ſic Sephiræ ſaturantur beneplacito ſuperno, cum influxum ab illo accipiunt. Fundamentum igitur רצון quod acquieſcentiam & beneplacitum producit, eſt in Kether: illud autem, quod contentum redditur, ſunt Sephiroth; qualescunque hoc vel illo loco Scripturæ ſaturitatem experiri dicuntur, ut Pſ. 85, 2. i.e. influxu רצון ſaturaſti illam. Atque ſic exponenda ſunt & reliqua. Pard.

רקיע *Firmamentum.* Multa ſunt Firmamenta: Nam (1.) omnes Sephiroth vocantur Firmamenta. (2.) Quinque Sephiroth

roth cum relatione ad Gebhuram exponuntur eſſe quinque illa Firmamenta, quorum mentio fit die creationis ſecunda; quia in operatione ſua extenduntur, & reſpectu cauſatorum ſe habent ad inſtar Firmamenti expanſi. (3.) Fundamentum autem Expanſi eſt in Tiphereth, per quem quinque illæ Sephiroth expanſorum naturam habent. (4.) Etiam Jeſod vocatur Firmamentum, quod ſuper capita animantium, quæ ad Malchuth pertinent. Imò (5.) & Malchuth eodem gaudet nomine, quatenus eſt firmamentum ſuper capita animalium inferiorum. Sicut (6.) Binah vocatur firmamentum, quatenus eſt ſuper capita animalium ſupernorum, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, Malchuth. Pard. vid. Soh. Lechlecha 60, 238. Vajakhel 94, 375, 377.

רשות Denotat locum ubi licentia eſt aliquid agendi. Eſtque vel רשות הרבים Licentia plurium, aliàs Locus publicus: quo nomine appellantur lumina ſeptem inferiora ex oculis Adam Kadmon prodeuntia ſeparata aliud ſub alio. Sed רבים κατ' ἐξοχὴν dicuntur Patres, nempe חָגַת ſicut in Sohar & in Tikkunim traditur; vel eſt רשות היחיד Licentia unius aliàs locus privatus, cujus altitudo eſt 10. & latitudo 4. & hoc nomine appellatur זא postquam junctis Membris in unam coaluit perſonam, cujus latitudo eſt 4. quæ ſunt 4. Literæ Tetragrammati & altitudo 10. quæ ſunt 10. Literæ plenitudinis Alephatæ. Etz Chajim Part. Ozaroth Chajim Tract. Oroth, Nizuzoth & Kelim. Vid. מורח 5.

הרשות *Licentia.* Malchuth, quando copulata eſt cum marito, vocatur רשות היחיד *Licentia unius*, quia in Eam licentiam habet unus ille 4. literis Nominis & decem plenitudinis conſtans. Sed רשות הרבים *Licentia plurium* eſt Serpens, mulier fornicatrix Samaëlis, ſub quo multi, nempe 70. populi, qui omnes ab eo influxum habent. Pard.

רשימו *Signum, veſtigium.* 1. Sic fert natura luminum, ut ſi adſcenderint, illo tamen loco, ubi fuerant, aliquod ſui relin-

quant veſtigium. Sic in Syſtemate Akudico Corona reliquit veſtigium quo illuminaretur Chochmah; ſic Chochmah pro Binah; Binah pro Seir Anpin, & hic pro Uxore ſua. Semper enim quod ſuperius eſt, illuminat inferius. Malchuth tamen nullum relinquere poterat veſtigium, quia nihil habebat infra ſe, quod illuminaret. Jeſod autem relinquebat veſtigium pro Malchuth; quod ibi permanebat perpetuo, quamvis Malchuth rediret ad uſque principium emanativum. Hoc veſtigium autem eſt de luce prima, quæ deſcendit per lineam rectam; ubi notandum, quod illa, quæ adveniunt per lineam rectam, denotent Miſericordiam; ſicut è contra quod retrograditur ad ſuperna, rigorem denotat. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Haakudim. Vid. כלים 5.

ש

ש *Schin.*

IN Libro Temunah hæc litera refertur ad Binah, ita tamen ut tria Jodin denotent tres primas; tria Vavin autem tres Patres, & Caph infernum ſit Malchuth cum Jeſod, ut accipiat influxum ab illis Sephiris: fundamento ejus tamen conſtituto in Nezach, cujus beneficio hæc unio contingat. Dominium ejus autem ponitur ſub hora Mercurii. Sed in Sohar hæc litera refertur ad tres Patres, cum alluſione ad tria Vavin. Exod. 14, 19. 20. 21. incluſis tamen Nezach, Hod, Jeſod, quæ ſunt literarum illarum appendices. Pard. vid. Soh. Breſchith 33, 132. 40, 159. Vajechi 119, 471. Miſchpatim 53, 211. Pinchas 105, 106. 119. 120. Æthchannan 126.

שאגה *Rugitus, ſuſurratio, muſſitatio, ſtrepitus cordis* eſt in Chesed, quatenus inclinat ad judicium. Et ſic ſtrepere dicitur canalis in aquæductu, cujus epiſtomium Leonis inſtar; quæ Cuncta ſub Cheſed. Pard.

שאלה *Petitio* in Tikk. ſic vocatur Malchuth inclinans ad Che-

Cheſed & Chochmah: nam literæ אל quæ in hac voce, pertinent ad Cheſed; & in petitione Schlomoh, occurrit Chochmah. 1. Reg. 3, 5. ſq. Pard.

שאר *Caro:* ſic vocatur Malchuth, quatenus reſpectum habet ad Daath, notionem Tiphereth occultam. Gen. 2, 23.

שאור *Fermentum*, eſt Klippah. Vid. Soh. Pinchas 118, 471. 115. Ekeb 130, 520. Vajechi 120, 476.

שבועה *Juramentum.* Penultima Sephirarum in Lege per nomen hoc exprimitur nonnunquam; Omne enim Juramentum, quod ab homine profertur, ab hoc dependet attributo: ratio eſt, quia vox שבוע *Juramentum*, derivatur à שבעה *Septem:* quo pacto & Abraham ad Abhimelech dixit: *Septem* (inquiens Gen. 21, 39.) *agnas de manu mea ſuſcipe, &c. Ideo locum vocavit Beerſchebha, i. e. puteus ſeptem, cum ibi juraverint ambo.* Ubi tres voces שבע ſeptem, באר שבע Beerſchebha, & נשבעו juraverunt, concurrunt in uno ſenſu Nominis שבועה & locus Beerſchebha utramque involvit ſignificationem. Scriptum eſt & rurſum Gen. 26, 33. *Appellavitque eos Schebha*, i. e. *Septem; ideo nomen eſt Urbi Beerſchebha.* Nulla autem hic facta eſt commemoratio juramenti, quod legitur antea; eò quod Urbs Ipſa de myſterio numeri *Septem*, locus verò putei de myſterio Schebhua, i.e. *Juramenti* dependet. Ut autem planius hoc pateat, adverte: quod, quicunque accingitur adjurandum, ſe ad Septem Oraculorum penetralia confert, quæ Septem mundi dierum Archetypum pandunt; ubi tamen omnia à metro El-chai dependent, quod *Sabbathi* myſterium aperit. Idem autem ſunt *Sabbathum* & *ſeptima* dies, ad quam Juramentum omne convertitur, ut legitur Exod. 31, 17. *Et in die ſeptimo ceſſavit & animam duxit;* quo fit, ut qui DEI nomen accipit Juramento, per animam ejus juret & vitam, ut illud 1. Schmu 25, 26. *Vivus Deus & vita anima tua, &c.* Etenim verba: *Anima tua vita;* pertinent ad nomen El-chai, à quo vita & univerſus animarum Chorus, quæ evolent à terrâ

Adonai, diffunditur. Conf. Gen. 1, 24. Qui igitur dejerare præſumpſerit, ipſum El-chai, & Septem pariter Sephiriſtica lumina, velut 7. dies mundi aſpernatur, & deſpicit. Si autem hoc modo negat Septenarium hunc, unde ipſi vita ſuppetet & bona alia? quia mundus non eſt conditus niſi per 7. illas Sephiras, per quas etiam ſuſtentantur omnia creata in Septiduo, quæ omnia concurrunt in voce *Juramenti*. Cum ergò homo mentitur jurando, tunc avellitur à 7. illis Sephiris, in quibus propria ejus ſuſtentatio conſiſtit: adeoque extirpatur è mundo. Huc pertinet locus Dan. 12, 7. ubi metrum El-chai pariter involvi videmus in חי עולם: Conf. 2. Reg. 5, 16. c. 2, 20. 1. Schm. 1, 26. Unde Sapp. noſtri dixerunt: Juramentum eſt, ac ſi juraretur Regi: non ergò jurandum, ut infringatur Lex vel præceptum aliquod; quia hic latet myſterium ſeptem Vocum, quæ prodierunt à ſeptem Sephiris in promulgatione Legis. Hic tamen notandum, quod Juramentum proferatur בי״, i. e. per Deum; Votum verò לי״, i. e. Deo: Votum enim magni Sabbathi notam præ ſe fert Septenarii ſc. ſublimioris. Nec obſtat Pſal. 132, 2. quia David juravit, ſe hoc facturum Domino, &c. Qui igitur pejerat, ſeptem dies creationis, qui ſunt myſterium omnium dierum ſeculi, ſibi inimicos reddit, & maledicentes. Quicumque igitur jurat per Terram, jurat per Deum Amen; ſeu veritatis; & monendus eſt è fide Dei Amen. De pœna autem perjurii ſic dicunt Magg. Tr. de Jurament. *Quicquid non deſtruitur Igne, deſtruitur perjurio.* Nam Schebuah ſunt ſeptem Sephiroth, à quibus omnia elementa, &c. Pſ. 102, 26. dependent, & à quibus perjurus deficit, quæq; corpus iſtius & vitam & divitias, fundosque diſperdunt, ſicut opifex qui hoc vel illud fecit, idem deſtruere poteſt. In hoc ſimili ab אומן *opifice*, deſumto, latet myſterium אמן יי: unde qui reſpondet Amen, idem facit ac ſi juraret. Et qui jurat per Deum Amen ſeu veritatis; eſt quaſi juraret per opificem, creatorem mundi. Hinc ad Pr. 8, 30. dicunt: ne legas אמון, ſed, אומן. Schebuah

igitur connotat myſterium El-chai; & כי טוב *quod bonum*, Gen. 1,3, 10. &c. Et Pr. 8, 30. vox ואהיה literâ ſuâ ו denotat ſex Sephiras, quarum ultima eſt כי טוב. In omni opere, quod produxit, Adonai prius conſultavit cum gradu כי טוב; quod etiam additur in quolibet opere, præterquam die ſecundâ, quia in illâ latet myſterium diviſionis & ſeparationis: ubicunque autem diviſio eſt, ibi *bonum* non extat: quia hoc non niſi integritatem & unionem infert: & ſi gradus Ki tobh, qui eſt El-chai, tollitur & ſeparatur ab Adonai, totus mundus deſtruitur, nec ullo bono gaudet. Conf. Jeſch. 57,1. c. 3,10. Cum autem Juſtus reperitur in mundo, pax intromittitur inter duo adverſantia, & juſtus eſt conciliator. Et huc pertinet illud: Duo textus contrarii conciliantur per tertium; & ita ſe habent, Nezach, Hod, & Jeſod. Die autem tertia bis additur; *Quod bonum*, Gen. 1,10,12. primum reſpectu El-chai; è Jeſch. 3, 10. & alterum reſpectu Adonai, *Terra* ſc. quæ in Benedictione cibi dicitur Terra deſiderabilis *Bona*. Econtra cum Adam ſolus eſſet citra unionem cum uxore, id *non bonum* dicitur Gen. 2,18. poſt unionem autem locum habet illud Pr. 18, 22. quod ſi in homine ita ſe habet, quantò magis in gradibus ſuperioribus. Hic ergò gradus *Boni* eſt radix ima ו, quæ eſt linea media & tertius conciliator ſc. infra, ut Tiphereth ſupra. Et Bonus hic locum habet ſupra Adonai, Sephiram ultimam, quæ propterea vocatur *Mons bonus* vel *Boni* Deut. 3,25. Sicut cum Idem in Illâ habitat, huic tribuitur Nomen ארץ טובה *Terra bona* Deut. 8,10. Conf. ℣. 9. Pſ. 34,11. Eodem modo quatenus Adonai indutus eſt veſte Gebhurah in opere creationis, conſilium ſemper dedit Elohim & obſervavit opera creationis in gradu Ki tobh: unde dicitur: *Et vidit Elohim, &c.* Gen. 1,3,10. &c. Hæc ſatis docent, quam ardua res ſit Juramentum, & quàm gravis perjurii pœna. Et huc pertinet Deut. 6,13. c. 10,20. *In nomine ejus Jurabis;* quia à nomine ejus dependent omnia. Conf. Pr. 9,1. Gen. 26,33. Schaare Orah Tr. 2, poſt אות, & ſeq. חוק.

 2. De

2. De eodem Nomine Pardes hæc habet: Juramentum eſt in Malchuth; Raja Meh. ſed alibi refertur ad Jeſod: item alibi ad Binah; quia שבועה involvit ſenſum ſeptenarii, quaſi conſtans è 7. ramis. Nulla autem Sephirah dicitur conſtare è heptade, niſi per Jeſod. Juramentum igitur eſt in Malchuth, quatenus iſta aſcendit in Jeſod: hinc Juramenti formula: *Vivit Dominus*, ad Jeſod pertinet. Omnia tamen hæc à Binah dependent; quia fundamentum ſeptenarii & vitæ gradûs Jeſod provenit ab influxu Binah. Pard. vid. Soh. Jethro 41. Miſchpatim 52, 205. Tezavveh in f. 82, 325. Vajikra 5, 18. Pinchas 119, 474.

שביעית *Septenaria.* Omnia derivata à ſeptem ad Juſtum pertinent, ejusque notionem involvunt, quatenus influxum accipit à Binah. Tikk. Pard.

שבירה *Confractio.* 1. Tribuitur vaſis Nekudicis: ejuſque Synonymum eſt Mors regum priorum. Vid. מלכים it. נקודים 13. 14. Initium ejus autem fuit in או״א Nekudicis: quæ quia non participabant niſi de naſi orisq; lumine, patiebantur fracturam in poſterioribus vaſis ſui. Quod ſi enim pater & mater participaſſent de luce naſi & oris, quatenus illa adhuc propinqua eſt aurium foraminibus, quamvis nihil accepiſſent de ipſa aurium luce, ſed aliqua ſaltem affulſione fuiſſent tactæ; poſteriora vaſis earum perſtitiſſent ſalva. Quia autem non erant participes niſi ultimæ extremitatis tantum de aure, quæ ponitur in barbæ apice, hinc quamvis aliquantulum de fulgore ejus nanciſcerentur, nihil tamen ipſis proderat, ſed vaſa illarum confringebantur. Corona autem quia auris lumen radicaliter accipiebat, quamvis id ſaltim fieret circa ejuſdem extremitatem; quia tamen particeps fiebat ipſius eſſentiæ ejus, id ipſum ſufficiebat, ut ne poſteriora quidem vaſis ſui confringerentur. Chochmah & Binah enim ſimul fulgorem ſaltem habebant & eundem etiam loco planè remoto à Scaturigine.

2. Hæc autem eſt hujus confractionis differentia: Corona

rona tota manebat ſalva. Pater & mater ita confringebantur, ut poſteriora de vaſis eorum delaberentur. זו״ן autem decidebant quoad anteriora & poſteriora ſua. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Hannekud. Vid. נקודים 19.

3. In ſpecie hic notanda ſunt ſequentia. Cum lux Coronæ primum intraret in vas ſuum, reliqua lumina illius reſpectu ob nimiam ejus excellentiam planè erant evanida: Unde vas iſtud ſatis erat ſufficiens non tantùm eidem ſuſtinendo, ſed & novem reliquis: hinc etiam non confringebatur. Et ſic quoque, cum Lux Chochmæ hinc progreſſa intraret vas ſuum, octo lumina in illa contenta penitus abſorbebantur. Sic & lux Binæ, quamvis ſeptem cætera in ſe clauderet, ſuo tamen vaſi non erat inſupportabilis ob eandem rationem.

4. Chochmah autem illas transferebat in matrem per myſterium copulæ obverſis faciebus inſtitutæ. Primùm enim tergum tergo obvertebant: deinceps autem ex Coronæ congreſſu accipiebant cerebra, convertebanturq; ut facies faciem reſpiceret. Sic ſeptem inferiores transmittebantur in Binam: ubi deinceps erant ſub myſterio aquarum fœmininarum. Cumque cerebra patris & matris ulterius diſponerentur, deinde hi ſimul copulabantur & tunc ſeptem illi Reges generabantur. Cumque properarent ut ingrederentur in vaſa ſua: hæc lucem illorum non poterant ſupportare, ſed frangebantur: unde Reges dicuntur mortui Gen. 36,31. ſeqq. Ibid.

5. Cum autem frangerentur vaſa iſtorum regum, omnis lux ipſorum ex ipſis tollebatur; nec quicquam remanebat, niſi fragmenta ſola, in quibus nihil erat niſi רפ״ח ניצוצין ſ. 288. ſcintillæ.

6. Primum autem omnes è Binah prodibant, contenti in luce Daath, cum qua ejuſdem vas ſubintrabant. Sex autem ex illis erant ſex extremitates τȣ̃ Seir Anpin, quarum una non multum erat major quam altera, ſed aliquantulum tantum. Idcirco nullum ex illorum vaſis ſufficiens erat, ut plus in ſe reciperet

ciperet quàm debitam ſuam portionem. Unde nec vas Daath illos omnes capere poterat, unde frangebatur, & decidebat. Deinde ſex reliqua ingrediebantur in Vas Cheſed: quod nec ipſum omnes tolerare poterat, ſed frangebatur & deſcendebat. Quinque ergo ſequentia intrabant in Vas Gebhurah; cum quibus deſcendebat veſtigium de Cheſed (omnes enim quinque Chaſadim à Cheſed uſque ad Hod ſeorſim demittebant veſtigia ſua in Jeſod.) Cum autem nec hoc vas tot lumina continere poſſet, hinc & ipſum frangebatur. Deinceps quatuor lumina ſequentia & duo veſtigia, nempe Cheſedicum & Gebhurathicum deſcendebant in Vas Tiphereth: quod pariter confractum, delabebatur, & ſic porrò, donec lumina reliqua duo & quinque veſtigia deſcenderent in vas Jeſod: quod, ut reliqua frangebatur. Tandem reſtabat lux Malchuth ſola, quam nihilominus vas ejus continere non poterat, unde & ipſum deſtruebatur atque decidebat. Ubi tamen notandum, quod lux Malchuth, h. l. fuerit nova, orta ex copula Patris & Matris (Vid. כלים 5.)

7. Quod autem attinet ad duo poſteriora patris & matris, quæ etiam delapſa & confracta ſunt, iſtud contigit propter benignitates & ſeveritates, quas acceperunt אוא à Corona (quæ eſt אא) in hunc finem, ut intuerentur ſeſe atque converterentur facies ad faciem; (nam & אוא oppoſitis tergis erant.) Vid. פנים בפנים & נפל 2. 3. 4. 5. ſeqq.

8. Gutta autem illa, ex qua formatur creſcitque partus, eſt notio Chaſadim & Gebhuroth ſeu benignitatum & ſeveritatum. Iſtæ autem ſunt myſterium Literarum, ex quibus formatur partus. Literæ autem ſemper habent notionem vaſorum, & iſtæ efficiunt vaſa pro Patre & Matre ſub myſterio poſteriorum. Iſtæ etiam ſunt quæ deſcenderunt cum reliquiis benignitatum, quæ deſcenderunt pro formandis vaſis partus, qui ſunt ſeptem Reges notionis זון. Vaſa enim omnia ſunt 22. Literæ Legis, è quibus ſeptem ſunt vaſa זא Seir & Uxoris ejus,

ejus, & hi ſunt ſeptem iſti Reges. Quindecim autem Literæ reliquæ ſunt vaſa Patris & Matris, quod etiam innuitur Literis יה quæ ſunt Patris & Matris, valentque quindecim.

9. Literæ autem Seir ſunt ſeptem, nempe שעטנז גץ. Ex reliquis autem quindecim, quæ ſunt Patris & Matris, ſex ſunt illorum poſteriora, quæ occurrunt in vocibus בדק חירף. Reliquæ literæ ſunt anteriora Patris & Matris ſuntq; אוכל מספרת ſeu מלאכת סופר.

10. Septem autem literæ שעטנז גץ ſunt illæ, quæ notantur virgulis & coronulis, ſingulæ tribus; idque ob hanc rationem, quod in iſtis lateat myſterium ſeptem Regum mortuorum, ex quibus factæ ſunt & prodierunt הקליפות Unde etiam literæ iſtæ ſic combinantur שטן עז גץ Satan robur ſcintillæ: quia in illis latet robur הדינין ſeu rigorum, quæ ſunt putamina. Et ſic in Sohar Idra magna fol. 292. col. 2. Edit. Mant. Et in libro Zeniutha dicitur, quod ſeptem iſti Reges ſint Nizuzin ſcintillæ, quæ diſperguntur à fabro ferrario, quod innuitur voce גץ ſcintilla.

11. Porrò notandum aliquam eſſe diverſitatem Fracturarum, quæ ita ſe habet. Antequam enim moreretur Tertia Tipherethica ſuperior nondum plenè deſcenderant & deciderant Poſteriora Patris & Matris, unde Reges illi cum intrabant in vaſa ſua, reſplendebant luce magna. Poſtquam autem mortua eſſet Tertia ſuperior in Tiphereth, adeoque Poſteriora Patris & Matris omnino delapſa eſſent; tunc reliqua lumina adhuc reſidua, cum prodirent ingreſſura vaſa ſua, ſuperinveſtita erant iſtis poſterioribus jam delapſis & in Aziluth relictis, ut dictum alibi (מוח 3.) Reges ergo poſteriores prodibant ſuperinveſtiti Poſterioribus Patris & Matris. Atq; ita ſemper agunt donec omnia ſecernenda prodire queant, uſq; ad ſeculum futurū. Atq; hoc eſt myſteriū ſuſcitationis מן ſeu illecebrarū & ſtimulationū, quas exſuſcitant זון Patri & Matri, quod eſt myſterium iſtorum poſteriorum Patris & Matris, quę modo ſupradicto deſcenderant in Aziluth.

12. Unde conſtat illa lumina, quæ à pectore & inferius prodierunt, proveniſſe obtecta: Notum autem eſt occultatione & obtectione lumina in meliorem & commodiorem ſtatum deduci; quoniam h. m. à vaſe ſuſtineri poſſunt. Unde Fracturæ Vaſorum, quæ contigerunt in duabus Tertiis inferioribus Tipherethicis, item נה״י & Malchuth non ſunt æquales cum Fracturis Vaſorum, quæ acciderunt in Daath & Cheſed & Gebhurah, & Tertia ſuperiore Tipheretica: Fractura enim ſuperiorum longè major fuit, quàm Fractura inferiorum. Hinc cum reſtituendus fuit ז״א atque conformanda erat ipſius Perſona, prodierunt Ordine inverſo, quoniam à duabus Tertiis inferioribus Tipherethicis & inferius porrò lumina ejus & Benignitates in ipſis exiſtentes majori ſplendore effulgent, ut dictum ſupra: Idque ex eo quòd has ſuſcipere poſſint *velamine* Binæ non mediante: quoniam Fractura illorum non fuerat tam magna. Lumina autem ſuperiora, quæ ſunt a capite ז״א uſque ad Pectus ejus, proveniunt occultata & ſuperinveſtita *velamine* Binæ quod eſt Jeſod illius, idque quia initio ſplendidiora fuerant & Fractura eorum major extiterat.

13. Porrò cùm mortuus eſſet Seir uſque ad Tertiam ſuam ſuperiorem Tipherethicam, jam quidem deſcenderant ſuperiora Patris & Matris; ſed poſteriora *Iiſraëlis Senis* & Tebhunæ nondum omnino deſcenderant, ſed poſtea demum cùm mortua quoque eſſet Uxor Seirica, unde Poſteriora Parentum ſupernorum occupabant חג״ת ז״א & Poſteriora Iiſraëlis Senis & Tebhunæ occupabant Malchuth, & ſuperinveſtiebant Lumina ejus ad inſtar cerebrorum חב״ד ז״א, ex quo intelligitur quod alibi dicitur: quòd cum ז״א & Uxor ejus æquali ſunt Natura obverſis Faciebus juncti, tunc נה״י Patris & Matris ſint cerebra חב״ד ז״א & נה״י Iiſraëlis Senis & Tebhunæ ſint cerebra Uxoris ejus; Quod probè notandum; quia juxta proportionem Poſteriorum ſuperiorum, quæ delapſa ſunt de Patre & Matre, nec non Iiſraële ſene & Tebhuna, etiam iſta deinde accipiunt

notio-

notionem cerebrorum & ingrediuntur Capita זא & Uxoris ejus.

14. Achuraim Patris autem deſcenderunt in latus dextrum atque Cheſed זא; & Achuraim Matris in latus Gebhuræ ejus. Quamvis enim Vaſa Seirica frangerentur; Lumina illius tamen veſtita manebant Poſterioribus illis Parentum ſupernorum, dextra paternis ſiniſtra maternis: quòd probè notandum. ib. Vid. מסך· מלכים· מב· מנתא· אצל.

15. Ratio autem quare Vaſa illa Nekudica ita prodirent ut Confractioni eſſent ſubjecta, hæc eſt: Quia finalis intentio autoris emanationum erat producere notionem Corticum externorum; qui neceſſarii erant in mundo ut merces dari poſſet juſtis & pœna erogari impiis poſt creationem exturis.

16. Confractio eorum autem erat purificatio eorundem, quia h. m. ſecernebatur impuritas atque Scoriæ è quibus fiebant cortices immundi. ib. Tract. Injan ham-Melachim. Vid. ניצוצות 1. 14. 17.

שבע שנים *Septennium* eſt Binah. Soh. Schemoth. Eadem quoque vocatur

שבע שבתות *Septem Heptaëterides.* Nam quælibet Sephirah è Septiduo Fabricæ vocatur שבת Heptaëteris, unde Binah, quæ eſt Jubilæus, è ſeptem heptaëteridibus conſtans, hoc appellatur nomine: & hoc eſt myſterum 49. portarum, & 49. annorum Jobel. Pard. Atque ſic eadem quoque dicitur

שבעת ימים *Septiduum.* Pard.

שבת *Sabbathum quies.* Vid. ימים. Dividitur inter Jeſod & Malchuth; fundamento tamen in Malchuth poſito: ita ut hæc ſit Nox Sabbathina; Jeſod maſculus autem dies Sabbathi; quæ ambo ſimul unita Sabbathum efficiunt. Et hoc modo Malchuth, tanquam Sabbathum aſcendit, ut uniatur cum Sabbatho ſecundo, Tiphereth; quæ ſunt duo Sabbatha unione

ne perfectâ copulata; quæ deinde aſcendunt ut coronentur in Binah, quæ eſt Sabbathum magnum. Hinc dicitur

שבת שבתון *Quies ceſſationis* Exod. 31,15. c. 38, 2. Lev. 16, 31, &c. ubi per שבת intelligitur Malchuth; & per שבתון Binah, h. m. ut שבת ſit Malchuth; ; Tiphereth; ; Binah; tribus his Sabbathis in Binah unitis: ubi tunc per Binam etiam accedit Chochmah, & per Tiphereth omnia ſex extrema; quæ h. m. omnia ſimul vocantur שבתות Sabbatha in pl. Pard. vid. Soh. Breſchith 7, 25. 26. 11, 42. Noach 55, 219. Vajechi 119. Miſchpatim 44. 45. Beſchallach 21. 28. 29. Jethro 39. 40. 41. Vajakhel 91. 92. 93. Zav 12. 13. Achare 32. Æmor 45. 46, 47. 51. 69. Naſo 68. Schlachlecha 77. Kedoſchim 37. Korach 87. Pinchas 105. 114. 117. 119. Ekeb 130. 131, Ki Tiſſa 137. Breſch. 33. 129. Trumah 74, 293.

In Schaare Orah Tr. 2. poſt זכרון huc pertinent ſqq. Reſpectu Sephiræ El-chai, quæ eſt Jeſod, Deus Iiſraëlitis tradidit myſterium השבת Sabbathi; quod ita ſe habet. Tres Sephiræ ſupernæ Kether, Chochmah, Binah unitæ ſunt ſuperiùs; deinde ulteriori nexu Binah unitur cum ſex ſequentibus uſque ad El-chai, quod dicitur Sabbathum. Atque ſic conditus eſt mundus ſex diebus; & ſeptimâ fuit Sabbathum, correſpondens cum Jeſod. Hinc Sabbathum vocatur Scaturigo benedictionum & Sanctitatum, juxta Gen. 2, 3. Quicunque ergò ritè Sanctificat Sabbathum, ille quaſi thronum ſe conſtituit Mercavæ ſeu inſeſſionis & inhabitationis divinæ; unde Sabbathum etiam dicitur מנוחה *quies*. Pſ. 132, 14. quaſi Deus quieſceret ſuper homine, & ſuper ipſo commoraretur tanquam Rex in ſolio ſuo. Conf. Exod. 20, 11. adeoque qui Sabbathum ritè obſervat, idem agit ac ſi totam Legem ſtabiliret: vid. Jeſch. 56, 2. Et qui uxori cohabitat noctibus Sabbathinis, juſtos procreabit liberos; (quia Sabbathum ſpectat ad metrum Juſti,) qui digni erunt vitâ venturi ſeculi, quia Sabbathum eſt myſterium Dei *vivi*: & ad hunc ſpectat Pſ. 1, 3. *Qui fructum, &c.*

Jeſch.

& Jeſch. 56, 4. ubi intelliguntur illi, qui tantùm noctibus Sabbathinis conjuge utuntur, quia vox ישמרו ad fœminas refertur Jud. 13, 13. & vox זכור *memento* ad diem; שמור *cuſtodi* autem ad noctem ſpectat: ad hos pertinet Jeſch. 56, 7. *Mons Sanctitatis* autem eſt El-chai; & *Domus Orationis* eſt Adonai. Qui autem profanat Sabbathum, idem agit ac ſi abnegaret radicem; quia Sabbatum eſt radix arboris, unde hoc metrum vocatur *Fundamendum mundi*, quia ſuſtinet Vires nominis Adonai, eſtque fundamentum fundamentorum, & fundamentum cognoſcendi Deum per portam vicinam creaturis, item radix ima literæ Vav. Et quia Sabbathum eſt derivatio virium è ſuperioribus Sephiroth in Nomen Adonai, juxta Exod. 20, 11. Gen. 2, 1. hinc Magg. dixerunt: Dominus ad Moſen dixit: Donum aliquod eſt mihi quàm præſtantiſſimum in theſauro meo, cui nomen *Sabbathum*, quod dabo Iiſraëlitis, Tibi, & ſcientibus. Unde patet, quod Sabbathum in theſauro ſit ſeu reconditorio, quod eſt Adonai. Qui igitur Sabbathum ritè ſervat, duo iſta Nomina conjungit, quâ unione omnes Sephiræ uniuntur, eſtque myſterium מנוחה quietis, quæ eſt נח cohabitatio quieta intra Adonai, Conf. 2. Reg. 2, 15. Exod. 20, 11. Et hinc dicitur זכור *memento*, & שמור *cuſtodi*. Et quia Animæ infimæ per El-chai avolant à Nomine Adonai, dicere convenit, tempore Sabbathino Animam quandam ulteriorem homini ſuperaddi, quæ exeunte Sabbatho iterum diſcedat, juxta Ex. 31, 17. וינפש & *inſpiravit animam*. Sabbathum autem dicitur dies ſeptima ſi à Binah computes: & Binah duas primas conjungit cum inferioribus: Prout & ipſa ſeptima eſt ab infra: ut dici queat, quod El-chai ſit myſterium ſeptenarii in mundo hoc, & Binah, in venturo; à qua liberationes & Libertatis varia genera dependent. Cum igitur El-chai unitur cum Adonai, tunc hæc proprietas ſuper ſolio Regali ſedet & dominatur ſuper omnes creaturas: illo autem ſeparato, Schechinah in exilium abit, ſervitque ſub aliis dominiis & poteſtatibus creatis. Hinc di-

 cunt:

cunt: jungi oportere גאולה *Liberationem* cum תפילה *precibus*, id eſt, El-chai cum Adonai; quia tunc omnia ſunt in unione, perfectione & benedictione; Conf. Pſal. 145, 14. Am. 5, 2. Conjunctio hæc autem potiſſimum fieri debet in oratione אמת ויציב uſque ad illud, גאל ישראל. Nec verbis tantum fieri hoc debet, ſed & opere, ut omnes canales dirigantur in El-chai & effluant in Adonai. Et in hoc conſiſtit myſterium סמיכת conjunctionis Liberationis & precum de qua Pſ. 111, 8. Et quia hæc duo referuntur ad Jeſod & Malchuth, quæ ſunt זכור *memento*, & שמור *cuſtodi*; hinc dixerunt Magg. Si Iiſraëlitæ unicum Sabbathum ritè obſervarent, ſtatim liberarentur; quia omnes conjungerent τὸ *memento*, & τὸ *cuſtodi*; quod unus homo, qui pro ſuo tantum modulo agit, efficere in perfectione non poteſt, ſicut id præſtare poſſent omnes ſimul. Conf. Pſ. 103, 4. Et hæc conjunctio duorum horum modorum contigit tempore liberationis ex Ægypto, juxta Ex. 2, 23. 25. c. 6, 5. Hinc El-chai etiam vocatur גואל *Redemtor*, quia cum jungitur cum Adonai, hic gradus influxu Redemtionis repletur, ita ut & ipſe redemtionem operari queat, ubi dein liberat juſtos ab omni adverſitate, & tunc vocatur מלאך הגואל vide h. t.

שדה *Ager*; abſolutè poſitum eſt Malchuth; quæ ſi parata eſt ut uniatur cum Tiphereth vocatur שדה נעבד *ager cultus*. Alias & Klippah appellatur ager Deut. 22, 27. Exod. 22, 31. Sed

שדה תפוחים *Ager pomorum* fundamentaliter refertur ad Tiphereth, quia conſtat è triplici colore, rubro, albo & flavo; ad inſtar pomi: vel ob duas genas, quæ pomorum inſtar, altera ad Cheſed, altera ad Gebhuram inclinant. Sed in Soh. Toledoth, Malchuth vocatur Ager pomorum: quia in illam deſcendit influxus à pomis, i. e. Patribus. Pard. vid. Soh. Chaje Sarah 77. Vajechi 119. Beſchallach 27. Vajakhel 98. Naſo 61,

שדי *Omnipotens* vid. Soh. Lechlecha 61. 4. Vajechi 120.

Pe-

Pekude 114. Pinchas 116. Ki Teze 134. Zav 12. per gem. eſt מטטרון.

שה *Agnus*; in Raja Meh. refertur ad Cheſed, Exod. 12,5. Conf. Gen. 17,1.

שוטר *Miniſter judicii:* quando Malchuth eſt lorum ſeu flagellum ad cædendum impium, Tiphereth eſt miniſter cædens. Raja Meh. Pard.

שוכן עד *Inhabitans æternitatem.* Sic vocatur Tiphereth, quando vel in Jeſod influit, cui tribuitur nomen עד, vel in Binah, vel Malchuth habitat: quibus idem cognomen applicatur. Pard.

שולחן *Menſa* vocatur Malchuth, cum influxum habet à Gebhurâ, unde menſa ad ſeptentrionem. Pard. è Tikk.

שולט *Dominator*, Rege inferior: ſic vocatur Tiphereth, quando conſideratur ſub notione Jeſod. Conf. Geneſ. 42, 6. Pard.

שועה *Clamor*, refertur ad Malchuth, quia ibi locum habet *precatio.* Pſ. 39, 13. Pard. è Soh. Schemoth.

שופט *Judex.* Omnes Sephiroth vocantur Judices, intuitu Binah; in ſpecie autem Tiphereth; nimirum quando ex illâ defluit rigor Judicialis in hunc, vel in cæteras. Pard.

שופר גדול *Buccina magna.* Sic prudentiæ metrum in decade Sephirothica nonnunquam appellatur, ut illud Jeſa. 27, 13. *In die illa cùm buccina ſeu tuba magna clangor erit, &c.* Jubilæi namque hæc ſibi nomen adaptat, quo tubæ ſono capturæ nunciatur ſolutio, ſummaque auditur libertas: quod fiebat die Expiationis in Jubilæo. Et quia hæc Sephirah vocatur גאולה *Redemtio*, כפורים *Expiatio*, יובל *Jubilæus*, חיים *vita*; hinc etiam *Tuba magna* nomen habet. Et per hanc proprietatem liberatio ex Ægypto facta eſt, eritque redemtio quoq; noſtra. Sublimior enim omnibus gentium ducibus reſidet *prudentia*, & vocatur *Excelſa Terra* Deuter. 32, 13. quapropter ſolo iſtius imperio de gentium preſſurâ, ſub quibus diſperſi ſunt Deut.

 28,

28, 64. eripitur Iiſraël; Jeſch. 24, 21. c. 27, 13. Sech. 9, 14. Quod ſi percuntatus fueris, cur & Ægyptiacam redemptionem buccinæ clangor non præceſſerit; ſcias oportet ſolorum Ægyptiorum oneri, tunc ſubactos fuiſſe Iiſraëlitas: præſens verò captura, in qua univerſi gentium præſides, omnesque Terræ cognationes truculenter angunt plebem Iiſraëliticam, eximiæ poteſtatis eget fulmine, magnæque buccinæ ſonum petit: Jecheſ. 38, 23. quia tamen inter gentium monarchas Ægyptiorum Dux culmen obtinebat, unde Sapp. Ægyptum ſecundo poſt Terram Iiſraëlis loco collocant; ideò rigorem altitonantis in oſtentis prodigiiſque patrandis erumpere oportuit. Schaare Orah ſub Jedud prolato Elohim; poſt עולם הבא: & ſq. גבורות. Sed

שופר *Tuba* abſolutè, eſt Tiphereth, qui etiam vocatur *Cornu*. Binah autem vocatur Tuba magna & Cornu Jubilæi, ob liberationis myſterium: Vel quia tanta eſt ejus excellentia, ut neutiquam attingi queat niſi à Gedulah. Pardes Tr. 23. h. l. vid. Soh. Beſchallach 26. Jethro 36. Tezavveh 81. Vajakhel 86. Pekude 27. Vajikra 2. Mezora 45. 48. Naſo 59. Behaalothecha 71. Pinchas 101. 108. Æthchannan 127. 130.

שוקים *Crura* ſunt Nezach & Hod, quia Tiphereth, tanquam corpus illis innititur. Pard. vid. Soh. Vaæra 12, 47.

שור *Bos*, ad Gebhurah pertinet; cui etiam opponitur Cortex ejuſdem nominis. Sed in Tikk. Tiphereth inclinans ad Gebhuram vocatur שׁוֹר. Pard. vid. Soh. Schemoth 3, 9. Beſchallach 29. Vaæra 12. Ki Tiſſa 85. Kedoſchim 40. Behaaloth. 74. Schlachlecha 78. Chükk. 86. Balak 96. Pinchas 107.

שושן *Roſa*. Datur Roſa rubra, & alba, Hod & Nezach; quandoque autem rubedo prædominatur in roſa, quandoque albedo; ſic aliquando Hod, aliquando Nezach prævalet. Sed

שושנה id. Fœm. gen. eſt Malchuth, quæ etiam utrumque colorem continet rubrum & album, qui denotant ſtimulationem

lationem ad dextrum vel ſiniſtrum latus. Sic in Soh. Æmor dicitur; Illam tunc dici *roſam*, cum copulari appetit, &c. Et in Soh. Breſchith dicitur, roſam habere 13. folia; & ſic & in Malchuth reperiri 13. modos miſerandi; quibus in eâ lucentibus iſta dicatur Roſa. Vid. Tikk. ad Gen. 1, 1. ex Cant. 2, 2. cujus diſcurſus in Pardes Tr. 23. h.l. habetur explicatio. Sed

שושנים in pl. Roſæ, ſunt Schechinah ſuperior & inferior. Pard. è Tikk. vid. Soh. Breſchith 5, 16. 17. Schemoth 9. Æmor 52. Ki Teze 135. Heæſinu 139. Pinchas 103. Naſo 94.

שחקים *Cæli nubiloſi.* Nomen hoc convenit tertiæ & quartæ Sephirarum, ab imis aſcendendo. Schechakim enim à contundendo, ſunt duo palatia, ubi cibus paratur pro Juſtis; vel quæ, ut ſapientibus viſum eſt; manna juſtis contundunt ac miniſtrant. Nam per Schechakim ſeu cœlos hos manna deſcendit & ros conf. Num. 11, 9. *Ros enim Hermon ſuper montes ſtillat Zijon.* Pſ. 133, 3. Juſti autem, pro quibus hæc molitura fit, ſunt, Juſtus, & Juſtitia, (Jeſod & Malchuth,) à quibus, vires, alimenta & vitam accipiunt omnes Juſti, juxta ipſos nominati. Cum igitur Iiſraëlitæ Juſti ſunt, tunc idem agunt, ac ſi adjumento eſſent Domino in vectura ſua ſuper cœlos inſtituta: unde præmium ipſorum hoc eſt, quod Nezach & Hod ad id conſtituta ſunt, ut multa in ipſos conferant beneficia, cum ſignis & oſtentis variis, unde Deut. 33, 26. dicitur, quia Deus vehitur cœlis auxilio tuo, & magnificatur per te, hinc ordinavit שחקים, ut in te demittant benedictiones varias, juxta Jeſch. 45, 8. Ijob 36, 28. Pſal. 78, 23. Senſus autem loci Jeſch. 45, 8. hic eſt: *ſtillate* שמים &c. i.e. אש ומים ignis & aqua; Quoties enim ſcriptum invenitur Schamajim *Cæli*, id ſuperum duorum graduum, magnificentiæ ſc. & fortitudinis myſterium proponit; in quorum uti aquarum medio *firmamentum* conſiſtit Tetragrammati. ממעל, i.e. à tribus Sephiroth, ſupra vos exiſtentibus. Quod autem additur: *Et ſtillent Schechakim Cæli, &c.* id nominum Tetragrammati-Elohim-Zebhaoth, victoriæ ſc. & con-

feſſionis arcanum inſinuat: In medio quorum concilians utrumque eſt nomen El-chai. De Schamakim igitur in Schechakim, exundat defluxus, de Schechajim in El-chai, deinde *aperitur terra, &c.* i.e. Adonai, & צדק juſtitia. Atque hinc intelliges loca, quæ de שמים loquuntur Pſ. 123, 1. Deut. 33, 26. Pſ. 115, 16. 1. Reg. 8, 32. Conf. Gen. 25, 27. Gen. 1, 6. ubi intelliguntur Gedulah, Gebhurah; אל & אלהים. Schaare Orah de Nominibus 3. & 4. poſt בועז ubi ſequitur עצם השמים, quod vide.

שחקים *Contuſores*, vocantur Nezach & Hod, quia contundunt manna, i.e. præparant influentiam Tiphereth pro Juſto, Jeſod, ad inſtar duorum teſticulorum excoquentium ſemen è fœdere excernendum. Quatenus ergò inclinant ad ſiniſtram vocantur שחקים contundentes: ſed reſpectu dextræ vocantur טוחנות *molentes*, Eccl. 12, 3. Pard. è Raja Meh.

שחר *Diluculum*. In Raja Meh. בקר *manè* dicitur Abraham; & שחר Nezach. Nam בקר eſt poſtquam lux apparuit; ſed diluculum ante lucem diei, eſtque initium columnæ dilucularis, quæ revera adhuc nigricans eſt. Et ſic Nezach eſt ante Cheſed, ordine adſcendendi. Pard.

שטנה *Adverſatio*, pertinet ad Cortices, qui adverſantur mundo. Et hic eſt puteus, ſuper quo jurgia fiunt Gen. 26, 21. Conf. Jirm. 2, 13. Pard.

שיבה *Canities* in Soh. Kedoſchim in f. ad Lev. 19, 32. refertur ad Kether, ob albedinem. Pard.

שיח *Virgultum, frutex*, in Tikk. ad Gen. 2, 5. refertur ad Jeſod, quatenus eſt חי vivus, per vitam Binah, & continet tres colores, qui ſunt Benignitas, rigor & miſeratio. Pard.

שיר *Canticum*, in Tikk. refertur ad Chochmah, quæ eſt quaſi י׳ שר princeps literæ י. Et alibi ad Malchuth, quia & huic tribuitur י: præſertim ad eam refertur Canticum Canticorum: Unde etiam dicitur שירה eâdem ſignificatione. Alibi Cantica Levitarum referuntur ad Gebhurah, unde vox

ישראל

ישראל reſolvitur in שיר & אל, quæ ſunt notæ dextræ & ſiniſtræ. Pard.

שכינה *Gloria cohabitans.* [connectitur cum Beth Ham-Mikdaſch.] Nomini Adonai Schechinæ cognomen adaptatur, quæ tabernaculo peracto aſſiduè Iiſraëlis incola fuit, juxta illud Exod. 25, 8. Facientque mihi ſanctuarium & habitabo in medio eorum. Magna hic radix tenenda eſt: dum enim ab initio mundi machina fabricari cœpit, gloria ipſa jam radicaliter ſedem locavit cum imis. Omnium enim creaturarum Hierarchiæ ſecundum graduum ordinem ſeſe reſpiciebant, cum ſuperis ſc. ſupera, cum imis ima: Unde & gloria cohabitans inferiùs moram traxit: quo facto cœli cum terra vinculo quodam mutuum ſortiebantur amplexum, juxta illud Gen. 2,1. ויכלו i.e. perfecti; ſeu (ut literis dictio ſonat) comprehenſi ſunt cœli & terra, & omnis exercitus eorum: nam unum aliud continebat, alterumque altero promiſcuè adimplebatur: & Canales, ac Scaturigines ſuum ad amuſſim exequebantur opus, àque ſuperis deorſum adeò uberrimè migrabant defluxûs, ut tam inferiora quam ſublimia repleret nomen Altiſſimi, juxta illud Eſ. 66, 1. Cœli ſunt ſedes mea, terra autem ſcabellum pedum meorum. Unde patet, quod Tetragrammaton ben. exactè moraretur in medio inter ſumma & ima. Cum autem prævaricaretur Adam primus, ſtatim confundebantur ordines; fiſtulæque & canales fractionem ſubibant, & piſcinarum retrahebantur defluxus: & denique vinculis diſſolutis prorſus ſe abſtulit gloria, quam deinde Abraham, Iſaac, Jacob rurſus exorſi ſunt reducere deorſum. Cumque illam quoquo modo attraxiſſent, in tres Gloriæ Sedes, ſua Corpora redigebant. Non tamen immobile ſuum intra caduca ſolium ſtatuit, ſed datis caſibus acceſſit, & ſupra commorata eſt, juxta illud Gen. 17,22. Aſcendit Deus cum fuiſſet ſuper Abrahamo, &c. ubi notetur vox מעל; confer Gen. 35, 13. Quadrat ergò hic illud majorum: patres quadriga ſunt. Cohabitans igitur glo-

ria hiſce temporibus per aëra ferebatur, nec potuit, ſicut in creationis principio, requiem pedibus offendere in terra: quouſque Moſe una cum Iiſraël Sanctuarium ejusque ornamenta fabricarent, quo facto canalium & fiſtularum corruptionem corrigebant, areolas ordinabant, vivamque aquam per diſpoſitas piſcinas è receptaculo fontano retrahebant. Tunc denique Gloria, repetens inferiora, non ſuper pavimentum, ut in Creationis exordio, ſed in Tabernaculo ſibi hoſpitiũ repoſuit, juxta illud Ex. 25,8. Facientq; mihi Sanctuariũ & habitabo inter illos: hoſpitis inſtar, de loco in locum commigrans: habitabo enim, inquit, non inferiùs, ſed inter illos, quocunque ſcil. greſſus ſuos tulerint, illuc cum ipſis me conferam: ſed non in loco fixo manebo. Et huc pertinet illud Num. 10, 33. cum proficiſceretur arca. De hoc igitur deinde doluit David ſtabile domicilium Gloriæ hic inferiùs ſtruere cupiens; juxta illud Pſ. 132,2. Qui juravit Domino, &c. Si introivero in Tabernaculum domus meæ, &c. Pſ. 132, 3. Donec inveniam locum Deo, &c. Pſal. 132.5. Quoniam elegit Deus Zion, &c. Hæc requies mea in ſeculum, Pſal. 132, 14. Quoniam igitur ad requiem Gloriæ locum exquiſivit David: Surge, inquiens, Pſal. 132,8. Deus in requiem tuam, ratas ejus cogitationes gloria ipſa ſuſcepit, unde ore Prophethæ Nathan ei denuncians: Vade, inquit, 2. Sam. 7, 5. & loquere ſervo meo David: ſic dicit Deus, numquid tu ædificabis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitavi in domo à die illa, qua de terra Ægypti eduxi Iiſraël, ſed in tabernaculo, & in tentorio per cuncta loca, quæ tranſivi cum omnibus filiis Iiſraël. Numquid loquens locutus ſum ad unam de Tribubus Iiſraël: quare non ædificaſti mihi domum Cedrinam, &c. 2. Sam. 7, 6. Tu autem non ædificabis domum nomini meo, ſed filius qui exibit de lumbis tuis, ipſe nomini meo domum ædificabit c. 5, 19. Præparavit itaque David argentum, aurum, æs, ferrum, ligna, lapides ſardonychinos, gemmas, lapides cryſtalli, ac diſcolores, & omnem

pre-

pretioſorum marmoreorumque lapidum copiam 1. Par. 29, 2. quævis Sanctuarii ornamenta diſpoſuit, ejuſdemque conſtituit domus ſuperiora cœnacula, cellaria, thalamos, atria, porticus & templum, quorum omnium formam Sancto Conſultore Spiritu effinxit, qui (Spiritus inquam) cujusque loci effigiem argenti auri, gemmarum, cæterorumque quorumcunque requiſitorum, exactè menſuram ac pondus, juxta ipſius gloriæ ordinem præbuit quemadmodum ſcribitur 1. Par. 28; 11. Dedit David deſcriptionem porticus & templi cellariorum, cubilium, &c. Et omnium quæ cogitaverat atriorum per circuitum in Theſauros Domus Dei, & in univerſa vaſa myſterii templi Dei, aurum in pondere per ſingula myſterii vaſa; argentiq; pondus pro vaſorum & operum diverſitate, &c. Ad uſq; ſimilitudinẽ quadrigæ ex auro Cherubinorũ ſc. extendentium alas & velantium arcam fœderis Dei, omnia venerunt ſcripta manu Dei ad me ut univerſa exemplaris opera intelligerem, &c. 1. Par. 28, 19. Unde conſpicere licet, quòd quo ordine, pondere formaque ipſum quadrigæ Archetypum diſponitur, eodem & univerſa Sanctuarii opera ex altiſſimi ore diſpoſuerit David, ut illic ſedem gloriæ hoſpitiumque ſiſteret. Huic inde ſucceſſit Salomon, qui juxta Patris documenta cuncta peregit, tuncque mox gloria ipſa repetens imam hanc ſeculorum ædem ſolium ſibi ſtatuit, juxta illud 1. Reg. 8, 18. tunc Salomo ait, &c. ædificans ædificavi domum, & habitaculum tuum firmiſſimum ſolium perpetuum. Scriptumque eſt: ℣. 26. nunc ergo Tetragrammaton, Deus Elohe Iiſraël, firmetur ſermo tuus, quem locutus es ſervo tuo David: Credibile ne eſt, quòd habitet Deus Elohim cum hominibus ſuper terram, &c. Nunc igitur conſurge Deus Elohim in requiem tuam, Tetragrammaton Deus, ne avertas Faciem, Chriſti tui, memento miſericordiarum David, ſervi tui. 2. Par. 6, 42. Cumque compleviſſet Salomo fundens preces, ignis deſcendit de cœlo & devoravit holocauſta & victimas, & majeſtas Dei im-

plevit Domum: c,7,1. Gloria igitur in terra ac domo ſeculorum requiem ſibi rurſus aſſumſit, & in Domum Sanctuarii benedictionem effuderunt tractus canaleſque & fiſtulæ omnes, juxta illud Pſ. 133,3. *Sicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Zion, quoniam illuc mandavit Tetragrammaton benedictionem ut ſit vita uſque in ſeculum*; Scriptumq; Pſ. 50,2. *De Zion, ſummâ pulchritudinis apparuit Elohim.* A domo autem Sanctuarii in univerſas terræ cognationes ſeptuaginta, quibus tot principes præſunt, canales ſcatebant per quas de Jeruſalem omnes illæ nationes bona ſuſceperunt, juxta illud: Geneſ. 12, 3. *Et in te benedicentur omnes cognationes terræ.* Et quia Salomo viam educendi ſcatebras in quemvìs locorum de Jeruſalem noverat, gloriari voluit dicens Eccl. 2,5. *Feci hortos & pomaria, & conſevi ea cujuſque generis arboribus.* Numquid autem contingit univerſa arborum genera in eadem terræ parte produci? Nim. noverat Salomo, quis ex meatibus de Indorum plaga trahatur, quem conſevit pipere: quis de Arabia, eumque arbore conſevit myrrhæ, ſic & de reliquis pariter cenſendum generibus: ad quod referendum illud: *De Zion ſummâ pulchritudinis* Pſal. 50, 2. De Zion enim velut irrigatorio Mundi, gloria cohabitans ad omnes terræ regiones Sanctuario intercedente benedictionum copiam effudit. Non ignarus autem ſis ſoli Iiſraël ſe Gloriam cohabitantem exhibuiſſe, juxta illud: Ex. 25,8. *Facientque mihi Sanctuarium & habitabo inter eos*; & Lev. 26,11. *Et dabo tabernaculum meum inter vos*: Ipſa etenim Gloria, templum eſt, quod Nomen Tetragrammaton inhabitat: namque ſpopondit Altiſſimus Iiſraëli dicens: Cum tabernaculum meum aſſumpſeritis, non diſcedam à vobis in ſecula: & ſi immunditia vos tetigerit, haut unquam tamen vos deſeret Gloria mea. Ad quod innuit illud Levit. 16,16. *Qui habitat cum illis in medio pollutionis eorum.* Cum itaque nomen Altiſſimi tanto Iiſraël munere donaverit, ac inter illos Gloria cohabitans degerit, cunctis Cellariis Theſaurisque Nominis Te-

tra-

tragrammati,& quovis inundationis,emanationis,benedictionisq; genere fruebantur Iſraelitæ: cujusque enim abditæ penus claves tenuere, quibus defluxum & benedictionem omnifariam à cohabitante gloria ſuſcipere valuerunt, juxta illud Levit.26,12. *Et dabo tabernaculum meum intra illos, perambulaboque in medio veſtrûm, vobisque ero in Elohim.* Quaſi tabernaculum igitur & pignus Nominis Altiſſimi in manibus Iiſraël eſt gloria cohabitans: quam, dum ob illorum prævaricationem Sanctuarii Domus vaſta jacet, ſecum per captivitatem ducit Iiſraël. Ad quod competit illud Majorum: Dilectus (inquiunt) eſt Iiſraël, ut quocunque transmigret, eum ſemper cohabitans gloria concomitetur, juxta illud Gen.45,28. *Ego tecum deſcendã in Ægyptũ:* ſic nec in Babilonica captivitate hunc pariter cohabitans gloria deſeruit, juxta illud: in Babyloniam miſſus ſum propter vos. Sic & cum eo, dum exul in Elam fieret ipſa Gloria commorabatur, juxta illud: Jer.49, 38. *Et ponam ſedem meã in Elam.* Similiter cum peregrinantur in Edom, nec illum Gloria ea derelinquit, juxta illud Jeſa.63,1. *Quisnam eſt, qui venit de Edom.* Cumque ſuas repetit provincias, & Gloria cohabitans unà revertitur, juxta illud Deut.23,15. *Revertetur Tetragrammaton Deus tuus cum captivitate tua.* Non enim ſcriptum eſt reverti faciet, ſed revertetur: Scriptumque eſt Cant.4,8. *Mecum de Lybano Sponſa;* ubi R. Meir dicit: hoc regis ſervum admonentis exemplum proferre, dum ait: Si me quæſieris, in filii mei conſortio ſemper me invenis, ut dictum eſt Lev.16,16. *Qui cum illis habitat in medio pollutionis eorum:* & ſcriptum eſt: Lev.15.31. *Qui ſecum habitat dum polluunt Tabernaculum meum.* Et iterum dicitur Num.5,3. *Ne polluant caſtra ſua, quæ ipſe inhabito.* c.33,55. *Neque contaminent terram ipſam, quoniam ipſe Deus Tetragrammaton ſum habitans inter filios Iiſraël.* [Schaare Orah ſub Adonai, ſequitur Ohel Moed.]

שכינה עילאה *Schechinah ſuperior* vocatur Binah, quatenus

nus influxum acccipit à mundo Miſerationum ſuperno, eumque in reliquas Sephiras inferiores emittit: Cum enim creaturæ operam dant Legi adimplendæ, Ipſa reſidet & manifeſtatur ſuper Sephiris cæteris & in eas influit, & mundo benè eſt, & Malchuth vocatur Schechinah inferior, atque pariter in inferiora influentiam emittit; & inter illa habitat Levit. 26, 11. Cum vero Inferiores pervertunt vias Legis, Schechinah ſuperior tollitur & diſcedit, unde canales deficiunt, luminaria obſcurantur, juſtus perit, & Schechinah inferior ab Inferioribus diſcedit, unde vaſtatur, &c. Qui ergò placare poſſunt Dominum, Schechinæ ſummæ viam reſtituere, eamque reducere & canales redintegrare queunt. Sublata ergò ſuperiore, tollitur Inferior; eâq; redeunte, redit. Conf. Deut. 4, 39. ubi in verbis *deſuper*, & *infra*; utriusque Schechinæ connotatio latet. Conf. & Ruth 4, 17. cum Pſ. 48, 3. Pſ. 133, 3. 2. Schmu 5, 7. Schaare Orah Tr. 8. poſt צדק עליון & ſequitur מקור החיים.

שׂק i.e. 320. Vid. ניצוצות 23.

שׂכה i.e. 325. Vid. ניצוצות 325.

שכל טוב *Intellectus bonus.* Ita nonnunquam penultima Sephirarum vocari ſolet: hujus enim auxilio ad fulgidum pro intuitu ſpeculum deferimur, patetque ſemita per quam nominis Tetragrammati veritatem Sapientes aſſequimur, ac pertinaci legis m....datorumque cultori metrum hoc, *bonus* ſcilic. *intellectus*, ſe Comitem offert, ut ex illo patet: *Initium Sapientiæ eſt Timor Domini, bonus intellectus omnibus factoribus eorum.* Et magnum quidem hujus eſt myſterium, ſcil. quum ſcribitur Prov. 16, 20. *Intelligens rem* (ſeu in verbo) *invenit bonum.* Sic & menſuræ tali cum ſe applicuiſſet David, dicere conſuevit: לדויד משכיל i.e. *ad David intelligentem.* Omnis deniq; prolatio *intelligentiam* referens in idipſum convertitur oraculum; & qui typicum *gratiæ* noverit ſenſum, quid velit illud: *Intellectus bonus dat gratiam*, Pr. 13, 15. facilè perſpicere poterit. Diſſonant autem משכיל *intelligens* & מבין *prudens*, quòd de

de fonte prudentiæ ebibit prudens: de bono autem, primò & & ultimò, veſcitur intelligens. Ibid. ſub El-chai, poſt טוב, & ſq. שלום.

שכל *Intellectus*, ſemper ad Chochmah referri debet. Sed

שכל קדמון *intellectus primus* dicitur Kether; ut &

שכל קבוע *Intellectus fixus*, ob perpetuas miſerationes. Sed

שכל הפועל *Intellectus practicus* eſt Malchuth, tanquam Sapientia inferior, quæ in mundo infimo operatur. Quidam Sapientiam ſupernam vocat

שכל נבדל *Intellectum ſeparatum*, ob diſtinctionem inter Ipſam & Kether, quæ differunt ut *Ens* & *non ens*. Pard.

שלג *Nix*. A quibuſdam ad Tiphereth refertur, quia Sapp. noſtri mentionem faciant *nivis, quæ ſub Throno gloriæ*; ubi per gloriam Chochmah, per Thronum ejus Binah, intelligitur. Rectiùs per nivem denotatur Cheſed, ob albedinem & quia proximè eſt ſub Binah. Sed in Soh. ad 2, Sch. 23, 20. per nivem intelligitur Rigor duriſſimus ex Pr. 31, 21. Pard.

שלהבת *Flamma*. In Tikk. per *prunam* intelligitur ; & Chochmah; & per flammam ejus ֽ, Tiphereth, cum toto ſyſtemate ſex membrorum; ſed hæc omnia cum connotatione judicii. Sed

שלהבת יה *Flamma Domini*, Cant. 8, 6. in Soh. Mezora dicitur eſſe Gebhurah prodiens à Binah per Chochmah. Fundamentum autem flammæ eſt excitare amorem, juxta Cant. 2, 6. Pard.

שלום *Pax*, refertur ad Kether, quia medium tenet inter extrema, It. ad Jeſod, à quo Malchuth, irâ judiciali inflammata, per influxum 32. ſemitarum, pacatur. It. ad Tiphereth, qui idem efficit ſub notione Daath, erga gradum Binah. Tikk. Pard. vid. Soh. Mikkez 111. Tezavveh 80. Vajikra 4. Korach in pr.

שלום *Pax*. Penultima Sephirarum hoc nomine nonnunquam legitur: Cum enim probitate rectitudineque ornati

ſunt Iiſraëlitæ, cunctis præmiorum opibus exuberat Templum τῶ Adonai: contrarium verò agentes, contraria perpetiuntur. Quod ſi rurſum ad pœnitentiam hos juſtorum quiſpiam rejunxerit, illorumque perplexa direxerit; tunc *pacis* oraculum inter Adonai & Tetragrammaton bonum ſe interpretem & advocatum exhibet, eaque conciliat, & omni reſecto diſcrimine in unum conflat atque componit; eapropter illâ horâ יהוה unum eſt. Et quia benedictio nulla demittitur, niſi hoc pacis oraculo duce, ſcriptum eſt Pſal. 29, 11. *Tetragrammaton virtutem populo ſuo tribuit, Tetragrammaton benedicit populo ſuo in pace;* ubi Sapientiæ primarii, *nullum* (inquiunt) *receptaculorum novimus, ſic omniformem benedictionem complectens, ſicut complectitur pax*, quam Summus bonorum Largitor donavit Iiſrali, ut legitur Num. 6, 26. *Convertat Deus faciem ſuam ad te, & ſtatuat tibi pacem.* Quoniam igitur extremum inter novem eximia ſpecula locum obtinet pax, Sacerdotis ideo benedictio & quotidiana ſemper oratio in poſtremo pacem commemorat: Hujus enim imperio accedunt, ejus nutu eunt, quicunque venturi ſeculi vitæ participes effici deſiderant. Hic verò myſticum illud priſcorum adverte: *Dum Moſe* (inquiunt) *penetraret ad ſupera, ipſe conditor ad ipſum: Numquid, ait, tua in Urbe funditus pax evanuit?* Reſpondens ait: *Quisnam ſervus pace ſalutare Dominum præſumpſerit? Attamen* (inquit Creator) *non abs re duxiſſem, mihi ut quid auxilii præbuiſſes?* *Continuò Moſes exorſus:* Num. 14, 17. *Nunc* (inquit) *magnificetur poteſtas Adonai.* Et paulò infra legitur Num. 14, 20. *Pepercí ſecundum verba tua, & vivus ego, &c. Quaſi dicere velit, vivificaſti me verbis tuis.* Hæc illi. Hoc namque pacis metrum, dum unionem inter conjuges efficit, in Adonai vivendi virtutem transfundit. Quam validum igitur & vehemens eſt pacis robur, quod & ſuperis opitulatur, ut ſcriptum eſt Ijob 25, 2. *Qui pacem operatur in ſublimibus ſuis.* Homo itaque fidus Legis Mandatorumve cuſtos Super-cœleſtia (ut ita dictum) pace agmi-

agmina conciliat: cui innititur illud Jeſ. 27, 5. *Aut tenebit fortitudinem meam faciet pacem mihi, pacem faciet mihi.* Schaare Orah ſub El-chai, poſt שכל טוב & ſq. זכרון.

שליש *Tertia, ſive Tertia pars Syſtematis alicujus*, quarum ſunt tres Summa, media & ima. Quia enim Corona plerumque eſt vinculum Syſtematum implicita Sephiræ ultimæ Syſtematis ſuperioris, hinc Tertia ſuperior dicitur Chochmah, Binah, Daath; Tertia media Gedulah, Gebhurah, Tiphereth; Tertia ima Nezach, Hod, Jeſod. Vid. אבא ואמא.

שָׁלֵם *Salem* eſt Malchuth Pſ. 76, 3. vid. Soh. Æmor 44.

שְׁלָמִים *Pacifica*, ſunt Tiphereth & Malchuth in unione exiſtentes, & propterea mediationem inſtituentes inter extrema ignem & aquam. Soh. Vajikra. In Raja Meh. hoc nomen refertur ad Malchuth, quia hæc complet numerum decem Sephirarum, item Tetragrammati; item gradum Tiphereth. Gen. 5, 1. Pard.

שָׁם *Ibi*, refertur ad Malchuth, quia numero parvo repræſentat ſeptenarium; ſicut Malchuth ex heptade conſtat; nempe è ש̇ qui ſunt tres patres, & ם̇ 40, quatuor ſequentes, Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth. Alii referunt ad Binah, ob notionem trium patrum, & Mem clauſi, quod eſt Binah ſupra eos. Rectiùs tamen ad Malchuth pertinet, quia nulla Sephirah digito monſtrari poteſt, dicendo: *Ibi eſt*; niſi per Iſtam, quæ eſt repræſentatio omnium. Pard.

שֵׁם *Nomen*; propriè nihil eſt quam Veſtis: quia ſicut Tetragrammaton eſt Veſtis Sephirarum, ſic omnes Sephiroth Veſtis ſunt Infiniti; unde *Nominis* appellatio ſingulis competit; quarum una alterius cortex, & reſpectivè medulla eſt, adeoque una quoque eſt alterius nomen. Sed vulgò *Nomen* vocatur Malchuth; quia hæc nomen eſt & veſtis totius Aziluth. Deinde Syſtema Briathicum, *nomen* & veſtis dicitur דל Aziluth. In Tikk. ad Gen. 48, 16. per *Nomen* intelligitur Binah: quaſi ſenſus eſſet; שם Nomen די Jod; ſeu veſtis gradûs Chochmah. Sed Malchuth vocatur

ה׳ שם *Nomen Tetragrammati*, quia iſta illius Veſtis eſt & palatium. Pard.

שמאל *Siniſtrum* ad Gebhurah pertinet; quamvis ſæpè & ad Binah atque Hod extendatur. Prout & ſiniſtri nomen Corticibus tribuitur. Pard. vid. Tezav. in f. Vaæra 12. 46.

שמור *Cuſtodi.* Magg. noſtri cum dixerunt: Τὸ זכור *memento*; & Τὸ שמור *cuſtodi* de unâ re dicuntur; intenderunt digitum ad duas Perſonas Tiphereth & Malchuth. Nam vocula זכור & quæ eundem habent ſenſum ad Præcepta affirmativa refertur ut Numer. 15, 40. Sed שמור & quicquid *cavendi* ſenſum infert, ad Negativa refertur, ut Gen. 2, 15. ubi verbis *colendi* & *cuſtodiendi*, utrumque præceptorum genus denotatur. Affirmativa autem præcepta ſunt רמ״ח 248, & ad Cheſed pertinent, quo etiam inclinat maſculus: ſed 365. negativa ad Gebhuram referuntur; ſicut & fœmina ad ſiniſtram inclinat. Pard.

שמות *Nomina.* Vid. מ״ב. מלוי.

שמחה *Gaudium*, eſt Binah, à quâ omnia gaudii genera defluunt, juxta Pſ. 113, 9. Soh. Vajikra. Sed alibi ad Malchuth refertur; nempe cum in hanc gaudium à Binâ deſcendit. Pard. vid. Trumah 60. Tezav. 80.

שמטה *Heptaëteris intermiſſoria*, eſt Malchuth; dum complectitur 7. annos, id eſt, dum ipſam colluſtrant ſeptem Sephiræ ſimpliciter. Pard. vid. Soh. Breſch. 11. 15. 60. 33. 36. 85. Miſchpatim in pr. Behar 53. Pinchas 103. Bechükkothai 56. Æmor 47. Schlachl. 82. Chükk. 86.

שמים *Cælum*, vocatur Tiphereth, quia complectitur אש ומים Ignem & Aquam, & iſta conciliat atque perficit: ob quem concurſum plurium, etiam plurali numero denominationem habet. Atque tunc in ipſo apparent quinque colores, quæ ſunt 5. Sephiroth, à Gedulah, uſque ad Hod; quia Nezach ad Cheſed, & Hod ad Gebhurâ tanquam Rami applicantur. Pard.

Vid.

Vid. Soh. Vajiggaſch 114. Breſch. 8. Trumah 61. Vajakhel 94. Vid. עצם שמים · שחקים ·

שמיני חג העצרת *Octava feſtum congregationis* Num. 29, 35. eſt Malchuth: quia eſt octava à Chochmah: & continet חג i.e. Cheſed & Gebhuram: & quando aſcendit ad gradum Chochmah, omnem influxum in ſe congregat & detinet, nec aliquid demittit, donec redeat ad locum ſuum. Hinc à quibuſdam hæc appellatio ad Chochmah, vel Binah refertur. Pardes.

שמינית *Octava* à R. Schimeon b. J. vocatur Hod: unde Pſ. 6, 1. intelligitur Nezach ſuper Hod exiſtens. Alibi hoc nomen refertur ad Binah; quæ etiam ad Hod uſque ſe extendit. Pard.

שמיעה *Auditus* dependet à Gebhurâ reſpiciente Binam: unde שמעון Schimeon ad Gebhuram refertur. Datur autem auditio alia ad judicium, & alia ad miſericordiam; quia & Gebhurah aliquando inclinat ad Cheſed per Binam. Aliquando tamen Auditio & ad Chochmah refertur, quia ſenſus omnes ſunt in cerebro, & illa vocatur ſenſus communis. Attamen ſicut viſio fundamentaliter pertinet ad Chochmah, quia fundamentum Gedulah ad quam ſpectat viſio, eſt in Chochmah: ita auditio fundamentaliter eſt in Binah, ut Gebhurah ibidem fundamentum habet. Pard. Vid. Sohar Vaæra 12. Vajiſchlach 98.

שמירה אחת *Vigilia una;* in Tikk. refertur ad Malchuth è ſenſu שמור. Ipſa autem eſt Cuſtodia una plurium Sabbathorum, quia in ipſa vigilias agunt omnes Sephiræ: i. e. Ipſa eſt cautio una reſpectu omnium præceptorum prohibitivorum, ab omnibus Sephiris dependentium, unde etiam vocatur שמירת שבת *Vigilia Sabbathina.* Imò ipſa quoque Vigiliâ opus habet, quia circundatur à Corticibus Pſ. 12, 9. Pard.

שמן *Oleum.* Plura ſunt olea: nempe

שמן המשחה *Oleum unctionis:* hæc eſt influentia, quam

cum Malchuth accipit è parte Cheſed, illa vocatur Oleum unctionis Exod. 25, 6. 29, 7. 21. 31, 11. &c. quod in Targum dicitur משחא רבות *Unguentum Magnificentiæ*, quod ſenſum Gedulah habet, quæ eſt Cheſed. Cum autem Malchuth influxum accipit à Tiphereth, vocatur

שמן למאור *Oleum ad Luminare* Exod. 25, 6. 35, 7. quia Tiphereth eſt Luminare magnum, & per illud illuminatur Schechinah. Sed

שמן מִשחת קרש Ex. 30, 25. *Oleum unctionis Sanctitatis* vocatur reſpectu Gebhurah, ubi aliquid Sanctitatis eſt, juxta illud: *Et Sanctificabis Levitas*; quia quando influxus à Gebhurâ participat, cum eo concurrit Cheſed, quam vox משחת exprimit. Non enim planè hic operatur Gebhurah, ſed ejus tantum reſpectus involvitur. Vid. טהרה. Porrò

שמן כתית *Oleum tuſum*, Exod. 29, 40. Lev. 24, 2. Num. 20, 5. reſpectum infert ad Jeſod, ubi dicuntur tundi olivæ è ſenſu copulæ maritalis. Unde huc etiam refertur

שמן זית זך כתית *Oleum oleæ purum contuſum* Exod. 27, 20. nam Jeſod vocatur *Olea vireſcens* Pſ. 52, 10. Jirm. 11, 16. Ipſe autem influxus vocatur

שמן השפע *Oleum influxus*, quod deſcendit à Binah, Scaturigine tamen in Chochmah exiſtente, & ad dextram. Ubi nota, quod ad Binah referatur אהיה alterum Ex. 3, 14. item יה״ו, quia בינה dicitur quaſi בן יה i. e. י ה״ו ה״י & ambo conficiunt 21, jam verò בִּיט quod per Atbaſch fit ex שֶׁמֶן eundem numerum habet. Deinde

שמן טוב *Oleum bonum* Pſ. 133, 2. refertur ad Jeſod: Sed in Soh. Vajikra hoc dicitur eſſe influxus, qui venit à Chochmah in Binah, ibique colligitur ut defluat ad inſtruendas lucernas, vid. טוב. Pard. vid. Soh. Pinchas 115, 458. Balak 92. Breſchith 16. Lechl. 61. Trumah 66. Vajikra 3. Schmini 17. Kedoſchim 40. Debarim 122.

שמע *Audi* Iiſraël. Vid. Soh. Vajeze 86. Bo 19. Beſchallach

lach 29. Miſchpatim 51.52. Trumah 60.62.71. Balak 91. Pinchas 107.120. Æthchan.126. ſ. eſtque Malchuth, ob ſenſum congregandi. Pard.

שמש וירח *Sol & Luna*, ſunt Tiphereth & Malchuth. Quanquam in Soh. Schemoth in pr. & Jeſod vocatur Sol. Et in latere altero Sol & Luna ſunt Samaël & Lilith, juxta Jeſch. 24,23. Pard. vid. Soh. Mikkez 112. Behaaloth. 71. Chuk. 87. Pinch. 100. Naſo 61.

שמש *Sol.* Vid. ניצוצות 24.

שנה *Annus.* In Sohar Loco de Præceptis ad Deut. 24, 5. Malchuth vocatur Annus, quaſi continens duodecim Lunationes, 12. Virgines, 12. lapides ſtructuræ, 12. boves. Alibi Tiphereth ſic appellatur cum relatione ad Binah, quaſi continens 365. dies, i. e. totidem Præcepta prohibitiva; quæ ratio etiam referri poſſet ad Malchuth; quæ fundamentum eſt Prohibitionum. Fundamentum tamen Anni eſt in Tiphereth, qui continet 12. ſigna & terminos. Et in Soh. Kedoſchim dicitur, quod Malchuth, quatenus unita eſt cum Tiphereth vocetur *annus quartus*; quia Illa eſt pes quartus Throni. Et juxta Tikk. Binah vocatur *annus quinquageſimus*. Pard. vid. Soh. Vajiſchlach in f. 98,397. Jethro 35. Pinchas 115,459. Vajikra 3,12.

שעורה *Hordeum*, refertur ad Malchuth, quia Hæc hominibus alimenta & vitam præbet: unde & Tritici nomen ipſi inditur. Pard. v. Soh. Debarim 123,489.

שעטנז Vid. שבירה n. 9. 10. it. חגין n. 1. Hoc nomine autem intelligitur Ancilla prava compoſita è bove & aſino, lorum ad flagella; nempe Cortex. Tikk. Pard. vid. Soh. Kedoſchim 40. Ki Teze 133.

שעלים *Vulpes*, Cant. 2, 15. ſunt poteſtates Corticum. Pardes.

שער *Porta* eſt Malchuth, quia per metatheſin efficit עשר, Illa autem è decade conſtat. Item Chaldaicum תרעא Porta, eun-

eundem numerum habet, quem plenitudo Adonai, hoc modo: אלף. דלת. נון. יוד nempe 671. & huc pertinet Pſal. 118, 20. Sed

שערים *Portæ* nudè, ad Malchuth quidem pariter pertinet; ſed in Soh. Vajeze tamen dicitur, ſex Sephiras dici *Portas*. Nec minùs inter Putamina ſunt *Portæ mortis*, *Portæ umbræ mortis*. Sed

שערי דמעה *Portæ lachrymarum* ſunt in Malchuth cum relatione ad Cheſed, ad quam *lachrymæ* pertinent ob myſterium effuſionis aquarum; melior enim non datur aquarum fuſio quàm hæc. In Eâ pariter ſunt

שערי צדה *Portæ juſtitiæ*, item

שערי תפילה *Portæ orationis*; item

שער בת רבים *Porta Filiæ magnorum*. Soh. Pinchas. Pard.

שער השמים *Porta cœli*, videtur referri debere ad Malchuth; ſed in Soh. Vajeze, ita dicitur Jeſod, quia quicquid è Cœlo, i. e. Tiphereth demittitur, per Jeſod prodit. Pard.

שפה *Labium* eſt Malchuth, refert enim numerum שכינה Vid. etiam פה. Sed

שפת היאור *Ripa fluminis* dicitur Malchuth, reſpectu Tiphereth, qui vocatur Flumen. Pard. Et

שפת שקר *Labium mendacii* in Soh. Toled. Serpens vocatur. Pard.

שק *Saccus* eſt Klippah Eſth. 4, 2. Pard.

שקד *Amygdala*, in Soh. Schemoth ad Rigorem refertur cum omnibus ejusdem radicis ut Dan. 9, 14. Jirm. 1, 12. Pard.

שקל הקשד *Siclus Sanctitatis* eſt Tiphereth. Pard. Trumah 71, 281.

שקתות *Aqualiculi* Gen. 30, 38. ſunt Nezach & Hod. Tikk. Sed aquæductus (1. Reg. 18, 32.) quo implentur eſt Tiphereth; aquæ autem ſunt Cheſed. Sic autem vocantur, quando irrigant vel potant gradum Malchuth. Sed alibi in Tikkun. hoc nomen refertur ad Gedulah, Gebhurah, reſpectu aquarum

rum Binah; è quâ originaliter iſtæ influxum accipiunt. Pardes.

שר *Princeps* ſic dicitur Metatron Angelus. Pard.

שרה *Principiſſa* eſt Malchuth, quando unitur cum marito in Cheſed; nam Abraham erat maritus Sarah. Pard. Ki Teze 134. Chaje Sarah 77.80.

שרון *Saron* eſt Binah. Æmor. Sicut enim Saron erat locus ubi fluvius mutabatur in ſtagnum, ſic Binah eſt Scaturigo omnis influentiæ, unde rigatur hortus. Pard.

שרים *Principes*: in Soh. Behaaloth. ad Num. 21, 18. refertur ad Chochmah & Binah, quia ſunt gradûs primarii totius Aziluth.

שרפים *Seraphim* vocantur Nezach & Hod, quando influxum habent ab Igne Gebhuræ; & ſex alæ eundem habent ſenſum, quem עמודי שש *Columna ſenarii.* Vid. נצח: it. הוד Pardes è Raja Meh.

שררך Vid. טבור Cant. 7, 3.

שש משזר *Byſſus contorta* Ex. 26, 1. In Tikk. ſic exponitur: *Sunt ſex dies creationis, qui continent decem dicta & 32. ſemitas, 32. Elohim operis initii.* i. e. Quia tale filum eſt duplicatum; per illud intelliguntur ſex Sephiroth, quæ ſingulæ ex heptade conſtant, unde 42. Ibid. hoc nomen refertur ad Malchuth, quatenus continet, ſex membra ſuperna. Pard.

ששון *Gaudium*, in Soh. Balak refertur ad Juſtum, quia gaudium Malchuth ab eo dependet. Tunc autem dicitur gaudium, quando influxum accipit à Binah, quæ eſt שמחה. Vid. ib. & מעייני הישועה: unde patet, quod non dicatur ששון, niſi quando continet totum ſenarium. Pard. v. Balak 99, 393. Vajera 69, Vajechi 126, 506. Pinchas 119, Mezora 25.

ששת ימים *Sextiduum* vocatur Tiphereth, quia continet 6. membra. Alibi in Sohar ſic appellatur Cheſed, quatenus tota ſtructura in Ipſa eſt; vid. ימים. Pard.

ת
תו *Tav.*

IN Libro Temunah refertur ad Gebhurah Jecheſ.9,4. Num. 34,7. Sed in Sohar ſæpe תּ refertur ad Tiphereth, fortè quia תיו quaſi תאוה *deſiderium*, juxta Ijobh. 31, 35. ad ipſum enim pertinet Gen.3,6. vel quaſi אות *Signum*; Tiphereth enim reſpectu Jeſod eſt ſignum. Pard. Tr.27.c.25. Vid. Soh. Vajera 267. Debh. 123.

תאוה *Deſiderium.* In Soh. Mikkez ad Pr. 13,12. Malchuth ſic appellatur, quatenus ſuſcipit preces & ad altiora promovet, & cuilibet largitur, juxta deſiderium ejus. Pard.

תאומים *Gemelli*, ſunt Nezach & Hod, duæ medietates corporis. Alibi R. Schim. b. J. hoc nomen refert ad Tiphereth, quia geminat duo extrema in medium unum; quod etiam accidit gradibus Nezach & Hod. Pard. vid. Soh. Jethro 35,138.

תבונה *Intelligentia.* Vid. אבא ואמא.

2. Sic vocatur ipſa Binah; cum hâc tamen differentia, quod nomen בִינָה locum habeat in illâ notione, quando involvitur relatio ad Tiphereth, quatenus eſt Daath, & duos illos gradus Chochmah & Binah unit & copulat, ita ut בינה dicatur quaſi בֵן י ה filius literarum Jod & He, incluſo etiam Daath filio illo, qui recubat in ſinu Patris & Matris. Adeoque Binah tunc ſaltem ſic dicitur, quando eſt in unione cum Chochmah. Sed תבונה eſt Binah, quatenus eſt ſola, & influendo recumbit ſuper liberis, qui ſunt Tiphereth filius & Malchuth filia, ad inſtar Matris: hinc in hoc nomine litera י deficit, qua denotatur Chochmah Pater, quia unio diſſoluta præſupponitur. Tik. & Soh. In Tikk. tamen & Malchuth, cum reſpectu ad Binah vocatur תבונה. Pard.

תגין *Apices*, Coronulæ ſuper literas appictæ. Vid. שבירה n. 10. De quibus notentur & ſequentia.

1. Notum eſt, quòd ſeptem Reges acceperint lucem ſuam ex Corpore אֵין ſub apice barbæ & non ſupra: Et liquet quòd

quòd caruerint notione trium luminum ſuperiorum, quæ ſunt aurium, naſi & oris. Propterea enim confracti ſunt partibus ſuis anterioribus & poſterioribus. Et hæc eſt notio trium coronularum, quæ pingi ſolent ſuper ſingulas literas שעטנז גץ: quibus denotatur Elevatio Lucis & ablatio ejuſdem è vaſis, quæ ſunt literæ; ita ut luci locus eſſet ſuper illis, & non in illis.

2. Literæ autem בדק חיה denotant partes poſteriores in Abba ve Imma, quæ delapſæ ſunt. Et quia notum eſt & dictum alibi, quod או״א participaverint de luminibus naſi & oris, & una tantum luce aurium caruerint; unde etiam non delapſa ſunt ipſorum anteriora, ſed poſteriora tantùm: hinc ob hunc defectum lucis unius una tantum coronula notantur ſingulæ. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim Sect. Olam Hannekudim. Vid. טנ״תא. מ״ה. ניצוצות 25.

תהו communiter *Vacuum*, refertur ad Binah, quia in Libro Bahir dicitur: Quid eſt Bohu? res illa quæ eſt veſtis ת״ה Tohu: quid autem Tohu? aliquid quod ſtupeſcere facit homines. Ergò בהו eſt tale quid, in quo aliquid eſt: Binah autem planè attingi nequit; unde etiam vocatur מי *quis*, per modum interrogandi; ita ut ſe habeat tanquam Hyle, omni formâ carens, ſed formas tamen ſuſcipiens: ſic enim & Ipſa prior eſt naturâ manifeſtatâ, quum naturas omnes recipiat, prout exſertio datur, ſive ad rigorem, ſive ad Benignitatem, ſive ad miſericordiam: Intelligi autem non poteſt niſi per fabricam. Et quia tantú interrogatio eſt, reſponſione carens, hinc in Libro Bahir dicitur, quod ſtupeſcere faciat & in admirationem rapiat homines, quod ad quæſtionem iſtam nihil ſequatur reſponſi. Pard. Vid. Bo. 16.

תהלה *Collaudatio.* Ita nonnunquam prudentiæ metrum appellatur: nam quemadmodum obſecrationes precesque referuntur ad nomen Adonai; ſic Laudú decus ad oraculum prudentiæ. Hæc enim ſummitati graduum proximè adhæret, & ab Ipſa omnis provenit influxus, benedictio & vita, atque hinc

vocatur Tehillah *Laus*, quod ſcilicet nobis incumbat Illum collaudare, qui nobis & Patribus noſtris omnia illa exhibuit oſtenta, nosque eduxit è ſervitute in Libertatem. Inferior autem Sephirah huic oppoſita, vocatur *Thephillah precatio*, quia proximè adeſt precibus peccatorum: unde & Pſal. 109, 4. dicitur: quod gradus אני ſit Tphillah. Conf. Pſal. 83, 2. hinc precationum initium fit cum Nomine Adonai è Pſ. 51, 17. תפלה autem ſeu precatio, eſt ſupplicatio & expetitio miſericordiæ & remiſſionis peccatorum, item liberationis ab adverſariis & largitionis rerum neceſſariarum, & conſervationis in vita & ut cuſtodiamur ab omni noxa & pœna, &c. Sed תהלה Collaudatio fit, quod ſuſceptæ ſint preces & audita vox noſtra, quodque remiſerit nobis peccata, & dederit quæ rogavimus. Hæc ergò pertinet ad Binah, in qua eſt locus Redemtionis & & libertatis & ſalvationum. Quamvis ergò quilibet aptus ſit ad preces; non tamen quilibet ſic quoque ad laudes, quæ fiunt ob beneficia exhibita; unde dicitur Pſ. 33, 1. *Rectos decet collaudatio.* Imò nec quâlibet horâ laudes dici poſſunt, quia hic gradus inſignis planè eſt. Unde Magiſtri dixerunt Tr. Brachoth c. 100. centum & tria capitula dixerat David in Libro Pſalmorum, antequam erumperet in Hallelu-jah; quod facit Pſal. 104, ult. cum videret lapſum impiorum. Unde duo elucescunt: primò non eſſe dicendas laudes, niſi cum Iſte gradus paratus eſt, nimirum ut faciat ſigna & miracula & perdat impios, prout fiebat in Ægypto, ubi canebatur Canticum primum juxta Jeſch. 30, 29. Secundò, quod David, quamvis vidiſſet multa mirabilia Domini, tamen non invenerit impletum cor ſuum ut diceret laudes, niſi in materia, ad laudes idonea. Si enim quis veſtitus eſſet veſte regiâ, & tamen opus aliquod vile perageret, nonne hoc inſigne foret dedecus? Unde Majores: qui dicit Hallel magnum ſingulis diebus, idem agit ac ſi probra & blaſphemias evomeret. Hinc & Propheta Jeſch. 42, 8. *Non dabo laudem meam, &c.* Omnis enim precatio incongrua

grua vocatur פסולה *Vitioſa*; unde ſenſus hujus loci hic eſt: qui non ingreditur ad ſerviendum per Sephiram Malchuth, tempore orandi, quomodo progredietur uſque ad Binah? *Rectos enim decet collaudatio*, ſed non לפסילים ineptos & profanos. Deinde ſciendum, quod Neſchamah ſeu mens applicetur ad Binah, Ruach ſeu Spiritus ad Tiphereth, & Nepheſch ſeu Pſyche ad Malchuth; quò animum reflexit David. Pſal. 150. ult. *Omnis Neſchamah, &c.* Nomen enim יה repræſentat tres ſupremas; hinc ad illud pertinet *Neſchamah*, & *Collaudatio*. Quod ſi objicias locum Pſal. 146,1. Scito; laudes Neſchamæ pertinere ad Jah; ſed laudes Nepheſch ad Tetragrammaton, in quo comprehenditur Malchuth, tanquam He ejus ultimum. Et duplex eſt Laus; הלל גמור completa, & הלל שאינו גמור incompleta: illa ad Binah, ubi defectus exulat, quia ſuperior eſt Principibus; hæc, quæ tranſultoria eſt, ad Malchuth pertinet, quæ aliquando ob peccata Iiſraëlitarum fracturas patitur. Ad hanc claſſem pertinent Laudes Neomeniarum, quando Luna defectum paſſa innovatur: Sed Laudes & Hymni ob ſigna & miracula; ob gaudia & beneficia, item feſtorum Paſchatis, Pentecoſtes & Tabernaculorum, quibus temporibus illuſtris eſt Binah, ad iſtam referuntur: ut & Encæniorum feſtum. Nec fruſtra tamen dixerunt Sapp. Quicunque *Laudem David*, ſeu Pſalmum 145. quotidie dicit, certus eſſe poteſt, quod ſit filius venturi ſeculi. Ubi vides ad eundem locum referri *Laudem*, & *Seculum venturum*. Nec contrarium huic eſt, quod ſupra diximus, eum qui intempeſtivè laudes dicit, idem agere ac ſi blaſphemet; alia enim eſt Laus, vel Hymnus completus, & aliud Laus ſimplex. Illa proferenda non eſt, niſi ob certam cauſam; Laude ſimplici verò in ordinem rediguntur Sephiroth; quod tamen non pertingit ad naturam ײ Hallel. In Pſalmo igitur 145, variæ proponuntur ordinationes & elevationes duarum Sephirarum ſeſe invicem reſpicientium Malchuth nempe & Binah. Schaare Orah Tr. 8. in fin. poſt גבורות.

2. In Pardes huc pertinent ſeqq. In Raja Mehim. תהלה *Laus* refertur ad Kether: alibi ad Binah. Juxta R. Moſcheh tam Chochmah, quam Binah ſic vocatur, & ambæ dicuntur תהלות *Laudes*. Item Malchuth vocatur תהלה in Libro Bahir. Mihi videtur, veram Laudem pertinere ad Kether; ex qua illa defluat in Chochmah & Binah, quæ dicuntur Laudes, quia influxum accipit à Laude magna. Malchuth autem dicitur Laus, quia vocatur אני, quod per metatheſin ad אין Kether reſpicit. Pard. Tr. 23. c. ult.

תוך *Medium*; In Soh. Noach ad Pr. 5, 15. refertur ad Tiphereth, quia hic gradus eſt in medio Gedulæ & Gebhuræ: vel ſublimiùs ceu Daath. Pard. Sed

תוך *Fraus* ut Pſ. 55, 12. eſt Klippah gradui Tiphereth oppoſita. Pard.

תולעת *Vermis* eſt Klippah, ut Deut. 28, 39. Sed in Sanctitate *Vermis Coccini*, Exod. 25, 4. &c. eſt Malchuth Pr. 31, 21. Pſ. 27, 7. & fortè Tiphereth Jeſch. 41, 14. Pard.

תור *Turtur*, in Soh. Vajik. ad Cant. 2, 12. dicitur eſſe Lex *Oralis*: quia ſcripta vocatur תורה, ut נער & נערה, &c. id eſt, Malchuth, dum nondum ſuſcepit virum, vocatur תור. Et ſic ויקר אלהים, ubi denotatur Malchuth, quando nondum eſt unita cum Aleph. Pard.

תורה *Lex*, vel datur in Chochmah; & hinc emanat Lex, id eſt Tiphereth, vid. Soh. Kedoſchim 37. non enim ſeparantur hæc duo in æternum. Locus ergò Legis eſt Tiphereth, ſed fundamentum in Chochmah. Sed

תורה שבעל פה *Lex oralis*, &

תורה שבכתב *Lex ſcripta*, diverſimodè exponuntur. Aliquando *Lex ſcripta* in Sohar refertur ad Cheſed, juxta Pr. 31, 26. & *Lex oralis* ad Gebhurah. Alibi *ſcripta* dicitur Tiphereth, & *oralis* Malchuth, mas & fœmina: ille ad Cheſed, hæc ad rigorem inclinans. Sed

תורת יי תמימה *Lex Domini perfecta*, eſt Malchuth, quatenus

tenus eſt unita, tunc enim perfecta eſt Pſ. 19, 8. aliàs dimidia ſaltem. Tiphereth autem dicitur תורה à demonſtrando & manifeſtando occulta; manifeſtatione enim opus eſt eorum, quæ in Chochmah per Binah, & quæ in hâc, per Tiphereth, & hujus per Malchuth; quæ illa inferioribus repræſentat. Et in Soh. Trumah, Binah dicitur Lex in ſcripto, ita ut Binah ſit Lex; ſed ſcriptum Tiphereth, quod illam manifeſtat. Lex Oralis tamen vocatur Malchuth, quia hoc dicitur *Os* quaſi manifeſtans ſuperna. Pard. vid. Soh. Breſch. 9. 10. 31. 32. Lechl. 61. Chaje Sarah 80. Mikkez 108. Vajechi 127. *Lex ſcripta* Jethro 35. 40. vid. Miſchpatim 45. 50. Vajakhel 88. 93. Vajikra 1. 3. 39. Schmini in pr. Achare 34. Kedoſchim 37. Naſo 70. Bammidbar pr. Schlachlecha 82. Pinchas 105. 114. 118. Æthch. 124. Ekeb 131. Schophetim 132.

In Schaare Orah huc pertinent ſqq. Tiphereth vocatur Lex ſcripta, quia Moſes ſolus ad Tetragrammaton accedere potuit Exod. 24, 2. Deut. 34, 10. Num. 12, 8. reliqui autem Prophetæ vaticinabantur per Nezach & Hod, ubi He ultimum eos impediebat, ut non poſſent ingredi, ſed illuc ſaltem reſpicerent, & tantum per ſimilitudines vaticinarentur. Hoſch. 12, 11. Nam He iſtud eſt ſpeculum obſcurum, luce per ſe carens. Moſes autem in ipſum tabernaculum ingreſſus eſt, & fidelis fuit in domo, id eſt, in Gedulah, Gebhurah, Tiphereth; prout Samuel in Nezach & Hod, metris prophetarum. Hæc autem Lex dicitur *perfecta* Pſalm. 19, 8. Tota enim Lex eſt quaſi figura Tetragrammati, in quâ ſi vel ſuperſit vel deficiat litera una, non erit Lex Domini; quia formâ Tetragrammati carebit. Tetragrammaton autem eſt quaſi arboris truncus & radix, & reliqua cognomina velut rami ejus, unde tota Lex eſt quaſi Tetragrammaton ipſum. Unde Lex quoque vocatur *Arbor vitæ* Prov. 3, 18. & *fulcientes ipſam* ſunt Nezach & Hod. Deinde Lex conſtat è dextro & ſiniſtro, (ſicut & Tetragrammaton in medio locatum 1. Reg. 22, 19.) hæc ſunt præcepta juben-

jubentia & prohibentia. Hæc ibi Tract. 5. post עץ החיים & ſq. אמרת.

תחנה *Precatio*, vid. תפלה, eſt enim Malchuth, Pr. 18. 23. Pardes.

תחתוניות האצילות *Pars Ima Emanationis*, dicitur quicquid Emanando deſcendit à Summitate Aziluth, intra Sphæram vacuam; & quicquid invenitur ſub Summitate Emanationis, vide ראש. Etz Chajim Tract. Ozaroth Chajim, Sect. Adam Kadmon.

תיבה *Arca*, eſt Malchuth: unde in eam ingreſſus dicitur Noach, i. e. Jeſod. Gen. 6, 9. Pard.

תיקון 1. *Reſtitutio, Reſtauratio, Redintegratio*; item *conformatio, diſpoſitio, configuratio*. Vide אצילות 2. De Tikkun Syſtematis Aziluthici vide נפילה 15, 22.

2. Non autem facta eſt Redintegratio atq; conformatio Syſtematis Aziluthici unâ vice; ſed paulatim, & per gradus. Primò enim nullum planè reperiebatur *Vas* ullibi, cum tamen omnis Tikkun ſeu conformatio ſtabilis in eo ſolo conſiſtat; ut Lux incluſa ſit Vaſi cuidam, ut illam ſupportare queant Inferiora. Non autẽ habebat initiũ *vaſis* natura, niſi in mundo ſeu Syſtemate *Akudico*; ubi tamen non reperiebatur niſi Vas unicum, pro tota decade Sephirothica. In Syſtemate autem *Nekudico* ante *confractionem*, aliqua accedebat conformatio, ex eo, quod *decem Vaſa* fierent pro decem Sephiroth: item, *quod tres ſuperiores* prodeuntes ſtatim locarentur in ordine *trium linearum*; quem nondum habebant ſeptem inferiores. Cum autem fracta eſſent *puncta*, alia accedebat Diſpoſitio, quod ſc. Lumina *ſeptem inferiorum* ſuperinveſtirentur eo ordine, in quo erant Kether Chochmah & Binah: quo ordine *Autor Emanationis* etiam *Vaſa* deinde in Aziluth elevabat: Ubi deinceps ternæ copulabantur, & extendebantur ſub myſterio *ſex extremitatum*, tempore *Lactationis*; dehinc tempore *Cerebrorum* perficiebantur. Ante *Impregnationem* autem lux tantùm in *Vaſe*

Vaſe erat, & Vaſe quidem compreſſo atque contracto, poſtmodum autem dilatabatur Vas in ſtatum *Perſonæ* integræ, ut lux diminui poſſet, id quod fundamentum eſt totius Tikkun. Etz Chajim, Tractat. Olam han-Nekudim in fine. Vid. דעת· אצל·

3. Cum igitur in mentem veniret *Emanationum Autori* exſuſcitare *mortuos* & reſtituere *Reges* in integrum, qui *confracti* erant, atque delapſi in Syſtema *Briathicum*, decreto facto elevabantur *Maim Nukbim*, ſ. Illecebræ ab inferioribus ad ſuperna: unde proveniebat *Congreſſus* ſupernus, ut poſſent reſtitui Reges. Sicut autem alibi jam dictum eſt, (vide נפילה 18. 19. 20. 21. ſupra n. 2. hoc tit.) quod ſeptem Lumina Regum elevata fuerint & ſuperinveſtita tribus lineis Kether, Chochmæ & Binæ; quæ ſeſe extenderant uſque ad locum חג״ת ſeu Cheſed, Gebhurah & Tiphereth: ita hæc Extenſio nunc iterum ceſſabat, Vaſis nempe ſurſum recollectis in ſtatum priſtinum, ita ut tres ſuperiores ultra locum ſuum non excederent. Hoc modo tamen ſecum elevabant ſeptem illa lumina inferiora: ſic ut hæc omnia nunc conſiſterent in loco Binæ; quæ eſt Mater filiorum; ibique adeò reperiebatur locus *Conceptus* & *Impragnationis*.

4. Aſcendentibus autem ſeptem Luminibus, pariter in Syſtema Aziluthicum aſcendebant Vaſa, quæ deſcenderant in Briam: non tamen copulata invicem. Sed ſicut Lumina ſeptem erant ſub notione *Impragnationis*, ita ut terna includerentur ternis, & Malchuth cum ipſis; ſic & vaſa terna innectebantur ternis & Malchuth cum ipſis. In ſpecie autem Vaſa Nezach & Cheſed aſcendebant in Aziluth latere dextro, & ambo ſubſiſtebant illo loco quò pertinet Nezach Aziluthica. Vaſa autem Hod & Gebhurah, in Aziluth aſcendebant per latus ſiniſtrum, & ſubſiſtebant in loco Hod Aziluthicæ. Porrò Vaſa Daath & Tiphereth aſcendebant lineâ mediâ è Briâ in Aziluth, & ſubſiſtebant in loco Jeſod Aziluthici. Tandem & Vaſa Jeſod & Malchuth de Briâ aſcendebant in Aziluth, & ſubſiſtebant in

loco Malchuth Aziluthicæ. Sic & Vaſa per triades locabantur & Malchuth cum eis. Diſtantia autem inter Lumina & Vaſa non erat major quam trium Sephirarum vacuarum; quæ ſunt חג״ת: Lumina enim omnia erant in Binah.

5. Septem autē hæc Vaſa non aſcendebant ſimul, omnia, ſed ad analogiam dierum quibus Embryo formatur in utero: quolibet enim decendio aſcendebant duæ Sephiroth; adeoq; decendio primo Cheſed & Nezach; ſecundo, Daath & Tiphereth; tertio, Gebhurah & Hod; & quarto, Jeſod & Malchuth.

6. MajimNukbim autem quæ elevatæ erant ad procurandum Congreſſum ſupernum, nihil ſunt aliud, quam Elevatio ſeptem Luminum (ſupr. n. 3.) in Binam, quod probè notandum. Quia autem redintegratio facienda erat toti Decadi, à Kether uſq; ad Malchuth, hinc elevatio illa pertingebat uſque ad Summitatem in ע״ב & ס״ג, Adam Kadmon. Et per congreſſum iſtū של ע״ב & ס״ג, & per imprægnationem ſupra dictam, reſtaurabatur totum Syſtema Aziluthicum ab Attik Jomin uſq; ad Malchuth.

7. Primò igitur conformabatur Attik Jomin. Deinde fiebat congreſſus ſecundus Antiqui dierum cum Uxore ſua, pro Conformatione Arich Anpin & Uxoris ejus. Poſtea fiebat congreſſus Arich Anpin cum uxore ſua, pro Redintegratione Patris & Matris: deinceps ſequebatur Congreſſus Patris & Matris pro Redintegratione Seir & Uxoris ejus, & tandem congreſſus Seir & Uxoris ejus Aziluthicorū, pro conformatione omnium Mundorum ſeu Syſtematum cæterorum.

8. Poſt factam igitur elevationem Majim Nukbim ſeu poſt illecebrarum pruritum, quæ ſunt Lumina ſupradicta, fiebat congreſſus Tetragrammati ע״ב Joddati, (quod continet notionem Muchin ſeu ſtatûs perfectorum Cerebrorum Adam anterioris,) cùm Taamim Tetragrammati ס״ג, (quæ ſunt Auris, naſus & os, de quibus ſuo loco.) Quia enim in iſtis Taamim nulla plane obtigerat confractio, hinc conjugalis copula inter illos & ע״ב של Adam Kadmon fieri omninò poterat.

9.Hic

9. Hic autem non intelliguntur Lumina illa, quæ prodierunt ex halitu ſive Exſpiratione Oris, Naſi & Aurium; ſed ipſa eorum Natura interna.

10. Peracto autem Congreſſu generata exinde eſt Lux nova, quæ eſt Notio Nominis מה ſeu Tetragrammati Alephati, quod ipſum etiam diſpeſcitur in quatuor Notiones, nempe Taamim, Nekudoth, Taggin & Othioth; i.e. Accentus, Puncta, Apices & Literas, quæ exhauriunt totum Syſtema Aziluthicum. Ita ut Taamim ש״ם Mah, ſit notio Attik Jomin; Nekudoth ejuſdem notio Arich Anpin; Taggin ejuſdem, notio Abba ve Imma; & Othioth ejuſdem, notio זו״ן. Etz Chajim Parte Ozaroth Chajim Tr. Attik. Vid. מצח 1.2.3. מה 1. עתיק 1.

11. Poſtquam autem Nomen מה ſecretionem feciſſet ex punctis, quæ paſſa erant fracturam & ex his cum illo conjunctis factum eſſet Nomen בן, tunc hoc nomen בן tanquam Uxor nominis מה etiam diſpeſcebatur in quatuor notiones Taamim, Nekudoth, Taggin & Othioth. Et ſicut ex Taamim Nominis מה fiebat Attik Jomin Maſculus; ita ex Taamim Nominis בן fiebat Uxor ש״ם Attik Jomin. Et ſic ex Nekudoth nominis מה fiebat Arich Anpin Maſculus; & ex Nekudoth nominis בן ejuſdem Uxor. Et ſic in cæteris.

12. Locus autem ubi diſponebantur iſtæ Perſonæ tam maſculinæ quam fœmininæ, factæ ex conjunctione Nominum מה & בן erat ille, ubi primum fuerant Nekudoth, cùm prodirent per foramina oculorum; nempe à ſcrobe pectoris Adam Kadmon uſque ad extremitatem pedum ejus.

13. Lux autem Frontis, quæ vocatur nomen מה quamvis prodiret deſuper, attamen ſimul & deorſum radiabat: & potiſſimum affulgebat à ſcrobe pectoris uſque ad finem pedum.

14. Differentia autem iſtius ſtatus ab illo priore, cum Nekudoth ex oculis prodirent, hæc eſt: quia tum temporis punctum Kether ſuo loco erat ſolum & ſic punctum Chochmah ſolum pariter; & hoc modo omnes decem Sephiroth: Nunc autem Tikkun accedebat ſeu conformatio inſignis admodum.

Nam Punctum Kether protendebatur è loco ſuo deorſum ferè uſque ad extremitatem pedum Adam Kadmon: quæ extenſio exæquabat totum Syſtema Aziluthicum. Et Punctum hoc erat Uxor ז״א Attik Jomin. Atque ſic etiam Attik Jomin Maſculus (factus ex Taamim Nominis מָה) eadem proportione extendebatur. Et ſic omnes Perſonæ Arich, Uxor ejus, &c. Quarum altera alteram ſuperinveſtiebat uſque ad notionem נהי, ita ut omnes pedes perſonarum Aziluthicarum æqualiter conſiſterent paululum ſuper extremitatem pedum Adam Kadmon. Et ibi finis erat totius Aziluth. Et ſic altera alterius fiebat Neſchamah; & alia alius indumentum erat. Et hoc modò omnia creata ſuſcipere poterant lumen à luminibus ſupernis, quæ jam erant contecta atque involuta ſibi invicem. Ubi pariter vaſa eorum ampliabantur, mediante extenſione deorſum uſq; pertingente: quâ viâ facilè ſuſtinere & ſupportare poſſunt Lumina ſua cùm tantam habeant amplitudinem. Ib. Tract. Attik.

15. Quomodo autem facta ſit iſta Conformatio in ſpecie ex מָה & בָּן, plenius traditur in עתיק. Vid. אצל. מב. מה. מות. 4. מלוי 2. מסך. מצח נוקבה 8. ניצוצות 16.

16. Tikkun propriè tantùm fiebat in vaſis, circa lumina autem nihil eveniebat novi, niſi quod cùm vaſa primò eſſent puncta parva forma perſonæ carentes, lumina tunc non poſſent producere operationes ſuas: Poſtquam autem vaſa conformata eſſent in perſonæ figuram, tunc etiam lumina in actû perducere poterant operationes ſuas. Ib. S. Injan Ham Melach:

תכלת *Color hyacinthinus, cæruleus*, refertur ad Malchuth ejusq; notionem infimam vicinam fundo maris: eſtque rigor judicialis cortici propinquus; unde hic color infauſtus eſt ſomnianti. Pard. v. Soh. Breſch. 36. Trumah 60, 62. Pekude 102, 405. 406. Zav 13. 14. Schlachl. 83. ſ. Pinchas 415. & 78.

תם *Integer, Integra* in Soh. refertur ad Malchuth, quia Jacob dicitur איש תם *Vir integra*, i. e. Maritus Schechinæ. Pard.

תמונה *Similitudo*, refertur ad Malchuth Num. 12, 8. & cer-

to reſpectu ad Binah; Deut. 4,15. quia in his videntur ſumma & ima: quæ, cum in Malchuth ſunt, manifeſta, in Binah ſunt occultiora. Pard.

תמים *Perfectus, Perfecta* vocatur Malchuth; & quia hoc fit propter unionem, hinc & Jeſod ſic appellatur, & tunc Malchuth תמימה cum relatione ad Cheſed. Pard. v. Soh. Vajechi 130. Jethro 35. Pinchas 108. Behaaloth. 73.

תמר *Palma* mas eſt Tiphereth; fœmina, Malchuth. Pard. vid. Soh. Lechl. 58. Behaaloth. 73. Achare 32. Kedoſchim 42. Vid. ניצוצות 24.

תנין גדול *Draco magnus*, Tiphereth, vectis medius. Exod. 36,33. Pard.

תפארת *Pulchritudo* vocatur gradus ille, cujus vehiculum eſt Jaacob, à פארות ut Exod. 39,28. ubi quaſi ramuli intelliguntur & frondes. Ille igitur ſic vocatur, quando veſtitus eſt omnibus Sephiris, & omnibus coloribus. Vel è ſenſu *ornandi*; quia cum veſtitus eſt coloribus illis, ornatus eſt. In Tikk. tamen & Malchuth, quando influxum accipit ab illo, Tiphereth vocatur. Pard.

תפארת *Pulchritudo*, quinta decadis Sephirothicæ dimenſio (quæ יהוה dicitur) hoc nomen ſortitur. Quia ſolum Tetragrammaton erga cuncta Sephiriſtica nomina & cognomina veluti truncus arboris, ramis undiquaque decoratus, ſe habet. Et cum Iſte gradus judicium exercet in creaturas, certis quaſi veſtibus ad illam operationem idoneis amictus eſt, variisq; nominibus vocatur vid. Ex. 28,2. Jeſch. 61,10. c. 6,3. Jecheſ. 24, 17. Vav ergò vocatur Tiphereth, quia continet omnia & dominium exercet in omnia & veſtitus eſt nominibus omnibus, quæ veſtes vocantur Tiphereth; quod nomen nulli Sephirarum competere poteſt, quia nulla veſtita eſt omnibus nominibus & cognominibus, ex quorum connexionis ornamento *pulchritudo* ipſa emergit. Etſi juxta Cabbaliſticum dogma prudentiæ metrum פאר, i. e. *ornatus* dici ſoleat, non tamen Tipheː

reth, i.e. *pulchritudo* cognominatur. Ipſa enim prudentia togarum potiſſima, quibus decoratur Tetragrammaton, exiſtit, ideo peculiare illi cognomen eſt Peer, quod & phylacteriis tribuitur. Aſt *pulchritudo* ſolum Tetragrammaton inhabitat, quò quadrat illud 1. Paral. 29, 11. *Tibi Tetragramaton eſt Magnificentia, fortitudo, pulchritudo, &c.* nempe illa ad dextram, iſta ad ſiniſtram, hæc in medio. Et ſic Abraham, Jizchak, Jaacob: El, Elohim, Tetragrammaton. Et huc pertinet Jeſch. 49, 3. Dominus enim cœtu Iiſraëlitarum quaſi exornatur. Tiphereth ergò infert ornatum, provenientem à tot Nominibus; qualis eſt in Sacerdote, vel Sponſo. Deinde diſpoſitiones quoque ſupernæ, quæ *Barba* nomen habent, vocantur Tiphereth; nimirum ab ornando. Et locus Prov. 20, 29. ad Tetragrammaton pariter quadrat, quia Vires omnium continentur in ipſo, adeò ut vincat omnia. Sic quod dicitur Prov. 19, 11. hunc habet ſenſum, quod Deus quaſi ornetur creaturis, ſi poſtquam peccarunt, convertuntur. Porrò & in Kether varii ſunt ſplendores lenitatis & benevolentiæ, omnes albidi, per quos deſpicit oculo benigno & exornat Tetragrammaton veſtibus candidis, quæ vocantur Tiphereth, item Cheſed & Nezach; & his condecoratur יי, & miſeretur mundi ſui. Schaare Orah Tr. 5. poſt אמת, & ſq. רעת.

תפארת *Pulchritudo.* Vid. אחור. מלכים וק. נה״י 2. ניצוצות 15. 16. 22.

תפוחים *Poma*; ſic vocantur Nezach & Hod ad Cant. 2, 5. ob colorem albedinis & rubedinis, ſed quatenus inclinant ad albedinem & Cheſed. Vid. שדה. Sic quoque Patres poma dicuntur; Item Tiphereth ad Cant. 2, 3. quatenus influxum præbet; & quatenus præditus eſt colore, odore, ſapore: color enim tres patres; odor influxum à Kether; & ſapor influxum à Chochmah & Binah denotant. Pard.

תפלה *Phylacterium* eſt Malchuth, quia in illa congregantur omnes Sephiroth, ut in Phylacterio manûs omnes textus qua-

quadrantes ad Tetragrammaton. Et huc pertinent *precationes:* cum hac tamen diſtinctione, ut veſpertina denotet unionem Tiphereth & Malchuth factam in Tiphereth; matutina factam in Cheſed; pomeridiana, factam in Gebhurah. Semper tamen innuitur Malchuth aſſocians ſeſe amico ſuo Cant. 8, 5. In Sohar Vajiſchlach Tiphereth vocatur phylacterium capitis: item *Oratio Moſcheh* Pſalm. 90, 1. Malchuth autem *Oratio pauperis* Pſalm. 102, 1. Pard. vid. de precibus Soh. Pekude 112. 117. 118. Breſch. 31. 43. 170. Vajikra 11. Beſchallach 25, 16. Chaje S. 74, 79. Vajakhel 88. 91. 92. 96. Achare 28. 154.

תפלה של יד [connectitur cum נשר] *Junctio, Copula, phylacterium, Ornamentumve manus.* Accommodatur nonnunquam cognominis inſtar Ultimæ Sephirarum. Quoniam enim hanc dimenſionem, ut inundationem ſuſcipere poſſit, altioribus annecti oportet, ideo poteſtatem Iiſraëli donavit Altiſſimus, ut vinculo quodam ipſam altioribus ſubnectere valeat. Quod myſterium eſt Tephillah, i. e. junctio ſeu copula & ornamentum manus, juxta illud Deut. 6, 8. & ligabis ea in ſignum ſuper manum tuam eruntque frontalia inter oculos tuos. Quare edocuerunt Magiſtri, quod quicunque legit lectionem Schema, i.e. audi Iiſraël, mane absq; ornamentis ſeu phylacteriis, is de ſe falſum teſtimonium perhibeat, & omnis ei via claudatur, ne intret oratio. Una enim Tephillah i.e. oratio, ex alia pendet Tephillah ſeu phylacterio: oratio ſc. oris; dependet ab phylacterio manus; quæ (inquam) manus copula portas reſerat manè, per quas ad nomen Tetragrammaton introire queat omnis oratio illius diei. Idcirco legendo matutinam Lectionem Schema, ornamenta apponere præcipitur: Et conſtitutum eſt, ut prius legatur Lectio Audi, deinde autem funduntur preces; quia phylacterium manus in Lectione Audi orationi januam pandit, unde illa Lectio Orationem præcedere debet. Sabbatis autem aliisque ſolemnibus diebus non ſunt tempora, quibus apponenda ſunt ornamenta, quia gran-

dia

dia quædam myſtica alia proponuntur, his cunctis diebus, & aditus omnes patentes ſunt. Quapropter Sabbatorum aliorumque celebrandorum dierum excepta ſunt tempora: quia ipſa hæc ſignum ſunt, alteriusque ſigni connexione non egent. Schaare Orah ſub Adonai. (ſequitur כה.)

תקות חוט השני *Chorda fili coccinei* vocatur Malchuth è Cant. 4, 3. Sohar Vajechi procul dubio ob myſterium rigoris, quo excitantur oſcula. Pard.

תקיע תרועה שברים *Tres ſoni Tubæ, baſſus, altus & fractus*: ſunt tres Partes: vide קשת & קשר. Sed in Soh. תרועה refertur ad Malchuth, ob vehementiam. Omnes tamen תקיעות ſunt in Tiphereth, quatenus Gebhuram declinat ad Chesed: cum autem תרועה ad Tiphereth refertur, id fit quatenus concipitur eſſe in Malchuth. Pard. vid. Soh. Breſch. 27, 107. Behaaloth 71, 283. Pinchas 107. ſ.

תשובה *Converſio*. Octava Sephirarum ab imis aſcendendo ſapientibus hoc cognomine profertur nonnunquam; hinc evolant *mentes*, quemadmodum ex pulchritudine *Spiritus*, ex Regno *animæ*, quæ mens, inquam, Spiritus & anima, donec in oraculum remeent prudentiæ, mutuo ſe nexu complicant & involvunt: adhæret namque anima ſpiritui, ſpiritus menti, mens quidem prudentiæ. Quod ſi peccatrix anima exciſionis culpam ſubiverit, à ſpiritu præſcinditur cui adhæſerat, & futuri ſeculi expers efficitur, quia præſcinditur ab arbore ſupernâ, & huc pertinent loca de exciſione Gen. 17, 14. &c. At ſi denuò expiata inſontem ſe reddat, unde evulſa fuerat, ſpiritui rurſus inſeritur, & in prudentiam, venturique ſeculi vitam regreditur, quapropter *converſio pœnitentiave* jure prudentia cognomine legitur. Et huc pertinet 1. Schm. 7, 17. Et quia Nepheſch ſpiritui; hic menti; & hæc mundo vitarum alligata eſt, hinc intelligi poteſt 1. Schm. 25, 29. ubi per *fundam* denotatur pœna illa, quâ Nepheſch exciſa è loco ſuo projicitur de loco in locum, de pœna in pœnam, de plaga in plagam in illo pœnarum genere, quod vocatur כף הקלע *curvatura fundæ*. Hinc patet quid ſit myſterium converſionis, quâ Anima redit ad locum unde evulſa erat, adeoque quietis ſuæ, de qua Pſalm. 116, 7. quod fit per Legem Pſalm. 19, 8. Jirm. 31, 14. 22. Quod autem Converſio pertineat ad Binah, docemur loco Jeſch. 6, 10. ubi concurrunt τὸ יבין & τὸ ושב. Et huc pertinet myſterium reſtitutionis in Jubilæo Levit. 25, 31. 13. quo denotatur, quod per myſterium Binah redire poteſt Nepheſch ad poſſeſſionem ſuam, locumque unde exciſa erat. Schaare Orah Tr. 8. poſt יובל & ſq. צדק עליון.

In Pardes huc pertinent ſqq. Binah vocatur תשובה reverſio, reditus, quia illuc redeunt res & exiſtentiæ omnes, ſub myſterio Jubilæi per circulum. Sed è Soh. Vajikra pateſcit, illam tunc appellari hoc nomine, quando ob executiones judiciales in mundo inſtitutas Binah ablata fuit, & deinde ad filios redit & miſericordiam demittit. Sed quando cæteros gradus in ordinem redigit intra ſe, ut influxum accipere queant è ſuo loco; tunc vocatur Reſtitutio perfecta, quod fit, quando Corona ſumma manifeſtatur & influit uſque ad Malchuth. Sed Sect. Naſo etiam Malchuth vocatur תשובה. Quando enim hæc influxum habet à rigore, tunc influit in putamina & mundus judicatur; ſed cum miſericordia in Ipſam influit, tunc reſtituitur ut influxum demittere queat in turmas Sanctas. Pard, Tr. 23. c. ult vid. Soh. Breſchith 30, 117. 42, 165. Chaje Sarah 77. Vajechi 119. Miſchpatim 48. Kedoſchim 41. Vajikra 6, 7. Naſo 59, 235. Chükk. 87. Pinchas 119, 476. Vajeſa 69. Achare 32, 34.

F I N I S.

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS SECUNDA,
CUJUS
CONTENTA EXHIBET
VERSA PAGINA.

Parte hac ſecundâ Apparatûs in Librum Sohar continentur ſequentia:

1. Excerpta ex Epiſtola quadam Compilatoris, de utilitate Verſionis Libri Sohar.
2. Tabulæ duæ Synopticæ Kabbaliſticæ, quarum altera eſt Clavis ſublimioris Kabbalæ.
3. Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & ordinis decem Sephirotharum in duabus Tabulis Cabbaliſticis ex Scriptura, Platoniſmo, Rationeque liberâ D. Henrici Mori Cantabrigienſis.
4. Tractatus 1. Libri *Druſchim*; ſeu Introductio Metaphyſicâ ad Kabbalam autore R. Jizchak Lorja.
5. Quæſtiones & Conſiderationes in Tract. 1. Libri Druſchim D. Henrici Mori Cantabrigienſis; cum Ejusdem Epiſtola.
6. Ad Conſiderationes & Quæſtiones in Tractatum 1. Libri Druſchim R. Jiſaaci Lorjenſis Amica Reſponſio ad D. Henricum Morum; cum Epiſtolis huc pertinentibus.
7. Tractatus de Anima autore R. Moſcheh Korduero.
8. Theſes Cabbaliſticæ, quod eſt compendium Libri Emek ham Melech.
9. Ulterior Diſquiſitio de rebus in Amica reſponſione Contentis D. Henrici Mori.
10. Viſionis Ezechielis ſeu Mercavæ Expoſitio Ejusdem.
11. Fundamenta Philoſophiæ ſeu Cabbalæ Aëto-pædo-meliſſeæ Ejusdem.

Excerpta ex Epiſtola quadam Compilatoris de utilitate Verſionis Libri Cabbaliſtici Sohar.

CÆterùm, cum tanta Religionum Chriſtianarum divortia non aliunde orta eſſe ſuſpicarer, quam à tanta Principiorum Philoſophicorum, definitionumque Metaphyſicarum inter Chriſtianos diverſitate, quæ omnia tamen ſiniſtram quaſi Theologiæ manum conſtituunt, cum plerique fateantur, Philoſophiam eſſe Theologiæ famulam: Illicò mentem ſubiit, illam ipſam indagare Philoſophiæ antiquitatem, quæ ipſius etiam Chriſti & Apoſtolorum tempore viguit, & è cujus ſcaturigine quicquid ferè eſt Sacrorum oraculorum fluxiſſe videtur. Scrutaturus igitur antiquas illas de Deo, cæteriſque quæſtionibus Pneumaticis atque Theologicis opiniones, in antiquiſſimum illum Judæorum librum incidi, quem Sohar, ſeu ſplendorem appellant; cujus antiquitatem, quamvis ob recentiorem capitulorum ejus compilationem oppugnari viderem, ipſa tamen capitula atque tradita, quæ fragmenta potiùs dicenda ſunt, antiqua ſatis eſſe, & antiquiſſimas explicare opiniones atque hypotheſes abundè reperi. Non abſterritus igitur incredibili ſtyli ejus difficultate, nec abſtruſiſſimis ænigmatum quibus ſcatet involucris, viam ingreſſus ſum paucis tritam, à nemine, quod ſciam, emenſam, cæterum tot ſcrupis, ſalebris, voraginibus, præcipitiis, tantoque cœno refertam, ut mirum non ſit quin plerique inevitabili territi faſtidio, eam deſeruerint. Inſiſto tamen, nec hacte-

hactenus itineris tædio ſuccubui, atque adeò paucis Tibi delineabo, quod aurum, quasque gemmas ex his ſordibus jamjam eruerim, & quæ me ſpes ducat ulteriùs.

Primò etenim Theologiæ Judaicæ antiquiſſimæ campus ſeſe aperit patentiſſimus, cujus vix primos terminos hactenus ſcire licuit, cum longè aliter illa decurrat, quam prout illam moderni proferunt iſtius gentis Magiſtelli. Nempe inſignia myſteria de Deo, ejusque Emanationibus, Nominibus eorumque ordine, Attributis, Perſonis ſenſu Judaico acceptis, Oeconomia cœleſti, revelatione & converſatione cum piis in Eccleſia, de divina Anthropopathia, Judiciis, Creatione, &c.

De Angelis bonis, & malis, eorumque vehiculis, ordinibus, officiis, miniſterio, ſede, inclinatione, &c.

De Anima ejusque Præexiſtentiâ, Natura, unione cum materia, gradibus, conduplicatione, metempſychoſi, &c.

De Peccato originis, ſeu naturâ corruptâ, ejusque effectibus, pœna, &c.

De Meſſia ejusque exiſtentiâ moderna, futura revelatione; requiſitis, voluptate ſuper adventu ejus, quam ſpiritualem, non, ut allegoriarum litera ſonat, carnalem ſperant: nec non de illius Regno, triumphantibus potiſſimum virtutibus glorioſo, victoriis, &c.

De Statu poſt mortem, adeoque Paradiſo & Gehenna, eorumque ſpeciebus, gradibus, occupationibus, &c.

De reſurrectione mortuorum.

De virtutibus & vitiis.

Deque cœteris omnibus Locis Theologicis, ad antiquam Religionem Judaicam pertinentibus. Quorum quidem Excerpta quædam Joſephus Voiſin & Rittangelius ediderunt, ſed pauciora.

Secundò Ipſe quoque libri ſtylus mirum quantum conducit ad meliorem multarum Phraſium Novi fœderis intellectum.

Tertiô

Tertiô non parum delectant, & proſunt variæ ſuper hiſtoriis ſacris, nec non Legibus & Inſtitutis Moſaicis Allegoriæ.

Quartò occurrit uſitatus ille orientalibus mos accommodandi ſacros textus ad materias diverſas, quo & Scriptores Evangelici non rarò utuntur in accommodatione Vaticiniorum veterum ad ſui temporis eventus, à recentioribus Judæis plerumque nequiter exagitatâ.

Quintò majorem inde lucem capiunt quam plurimæ Antiquitates, explicandis textibus Novi Teſtamenti tam commodè inſervientes.

Et quæ ſunt plura ſublimium iſtorum ſtudiorum Emolumenta, à Reuchlino, Riccio, aliisque prolixiùs expoſita: quæ omnia ſi publicè proſtarent, ut à pluribus accuratiùs examinari, & genuina à ſuppoſititiis ſecerni poſſent, proh! quanta inde naſcerentur commoda. Verſione igitur librum Sohar eo minùs judicavi indignum, quod non tantum dignisſima ſolerti ingenio exiſtimem, quæ ſunt difficillima, & à vulgari uſu remotiſſima, ſed & quod omnino ſperem ab ipſius Regni Chriſti temporibus ſimilia ſtudia non fore aliena. Remque aggreſſus ſum eó libentius, quod non tantum Magiſtro nunc uti queam in iſtis ſtudiis verſatiſſimo Judæo hoc ſene, qui in Germania ſui vix habet ſimilem, ſed & Commentarii ad hanc rem mihi ſuppetant Manuſcripti a R. Jizchak Lorja Germano, in Palæſtina conſarcinati, prolixi quidem & multo ob raritatem ære comparati, ſed perſpicui ſatis Ingenio in his ſtudiis verſato. Sed hæc omnia tamen horis tantum ſuccisſivis tractanda mihi ſunt inter ſtrepitus & litigia fori, conſiliorum conflictus, aulæque miniſteria, ſæpè ſatis defatigato, &c.

Tabula Kabbaliſtica prima.

Sephirah I.

כתר

Corona, cui tribuitur Nomen

אהיה

Sephirah II.

הכמח

Sapientia, cui tribuitur Nomen

יה

Sephirah III.

בינה

Prudentia vel Intellectus, ubi Nomen

יהוה

Conciliatrix

דעת

Cognitio vel *Scientia.*

Sephirah IV.

גדולה vel חסד

Magnificentia vel *Benignitas*, ubi Nomen

אל

Sephirah V.

גבורה

Severitas, cui Nomen

אלהים

Sephirah VI.

תפארת

Pulchritudo cui Nomen

יהוה

Sephirah VII.

נצח

Victoria, ſeu *Æternitas* Nomen

יהוה צבאות

Sephirah VIII.

הוד

Gloria, cui tribuitur Nomen

אלהים צבאות

Sephirah IX.

יסוד

Fundamentum ubi Nomen

אל חי

Sephirah X.

מלכות

Regnum, cui tribuitur Nomen

אדני

Tabula

Tabula Secunda
Clavis ſublimioris Kabbalæ, de ordine divinorum Nominum pro reſolutione difficiliorum Ænigmatum Libri Sohar.

Vid. Tab. en. 15.

aaa

PRima Sephirah Circulus Arich Anpin i. e. longa facie prædi-ti (ſeu Longamini) & Coronæ ſummæ, quam denotat apex literæ Jod Nominis Tetragrammati: Hæc circa ima emanationis ſuæ, vocatur Longùs, & Non Ens, circa ſumma verò Infinitum. In medio habet tria capita, propter quæ dicitur Antiquus dierum.

b Corona Coronæ ſummæ, Caput imperceptibile.

c Sapientia Coronæ ſummæ, Caput Infiniti.

d Intelligentia ejusdem, Caput Longa facie præditi.

e Reliquæ Sephiræ, Coronæ ſummæ, uſque ad Regnum.

Cognomina & ſubordinata hujus Sphiræ ſunt: 1. Lux nam אין סוף, Infinitum & אור Lux numeris æquipollent. 2. Cauſa Cauſarum. 3. Color niger. 4. Lorum Phylacterii Capitis dextrum. 5. Ehjeh. 6. Fons ſine fundo. 7. Miſericordiarum Pater. 8. Aleph Magnum. 9. Timor Domini. 10. Lux inacceſſibilis. 11. Dies Æternitatis. 12. Privatio. 13. Mens. 14. Tredecim oracula miſericordiæ. 15. Huc, ille. 16. Nihil. 17. Oriens. 18. Caput album.

ff Secunda Sphirah: Sapientia, Cujus cognomina & ſubordinata ſunt. 1. Jah. 2. Jod Tetragrammati. 3. Principium. 4. Primogenitura. 5. Voluntas. 6. Terra viventium. 7. Jeſch Ens ſeu eſſentia. 8. Lux primitiva. 9. XXXII. Semitæ Idearum. 10. LXX. Legis ſpecies. 11. Bellum. 12. Judicium. 13. Amen. 14. Liber. 15. Sanctum ſanctorum. 16. Informe. 17. Profundum cogitationis. 18. Cogitatio. 19. Formido. 20. Eden.

Eden. 21. Olei unctionis ſcaturigo. 22. Vinum aſſervatum ab orbe condito. 23. Quis? 24. Membrum virile ſummum. 25. Verbum ſeu oratio.

g Superior pars vocatur Pater, iſtique tribuitur Tetragrammaton valoris 72.

h Inferior pars vocatur Iſraël ſenex, iſtique tribuitur Tetragrammaton, valoris 67.

ii. Tertia Sphirah: Prudentia. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. Jehovih. 2. He primum Tetragrammati. 3. Septima à Fundamento, ſeu Prima ad Fundamentum, atque inde Sabbathum magnum & 4. Jobilæus magnus & proinde Hæreditas Jacob. 5. Dies ſuprema. 6. Dies Propitiationis. 7. L. Portæ. 8. Vox interior. 9. Tuba magna. 10. Rex ſedens in throno miſerationum. 11. Fluvius egrediens de Paradiſo. 12. Converſio. 13. Mens ſeu Anima ſuprema. 14. Votum. 15. Myſterium fidei. 16. Fundamentum ſpirituum. 17. Lumen mirificum. 18. Aquæ profundæ. 19. Soror mea. 20. Filia patris mei. 21. Formatrix. 22. Redemtio mundi. 23. Seculum veniens ſeu Vita venientis ſeculi. 24. Palatium ſapientiæ. 25. Matrix literæ Jod. 26. Juſtitia ſuperior. 27. Gloria. 28. Fons vitæ. 29. Collaudatio. 30. Azyma. 31. מי Quis: item Mah. Quid? ſeu nomen Dei 45. 32. Facies ſolis. 33. Ignis ignem conſumens.

k Superior ejus pars vocatur Mater, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 63.

l Inferior pars vocatur Tbhunah Intelligentia, eique tribuitur Tetragrammaton valoris 62.

mmmnnn Circulus Literæ Vav Tetragrammati, adeoque Seir Anpin ſeu Brevi facie præditi, quo nomine appellantur ſeptem Sphiroth à Benignitate, ſive ſecundum alios à Sapientia incipiendo.

mmmn Pars ſuperior vocatur Iſraël Puer eique tribuitur Tetragrammaton Valoris 45.

mnnn Pars inferior vocatur Jacob, cui idem nomen tribuitur.

ooo De-

ooo Denotat Caput Brevi faciè præditi, cum triplici cerebro.

p Cerebrum dextrum Brevi facie præditi, ſapientia, cui convenit Tetragr. valoris 72.

q Cerebrum ſiniſtrum ejusdem, Prudentia, cui convenit Tetragrammaton valoris 63. item 72. item 52.

r Cerebrum tertium ejusdem, Scientia, quamvis hæc inter Sphiroth propriè locum non habeat.

ſ Sphirah quarta, Magnificentia ſeu benignitas, quæ eſt brachium dextrum Brevi facie prædíti. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. El. 2. Abraham. 3. Color Albus. 4. Aqua. 5. Ignis candidus, 6. Veſtes albæ. 7. Argentum. 8. Chaſchmal. 9. Michael. 10. Auſter. 11. Oriens. 12. Dies tertius. 13. Innocens. 14. Facies leonis.

t Sphirah quinta, Robur Rigor, quæ eſt brachium ſiniſtrum Brevi facie prædíti. Cujus cognomina & ſubordinata ſunt: 1. Elohim. 2. Jizchak. 3. Color ruber. 4. Caligo. 5. Ignis ruber & ater. 6. Aurum, divitiæ. 7. Altare aureum. 8. Gabriel. 9. Metatron. 10. Septentrio, 11. Occidens. 12. Nox. 13. Dies quartus. 14. Sanctificatio. 15. Judicium. 16. Præcepta Legis negativa. 17. Timor. 18. Veritas. 19. Meritum.

u Sphirah ſexta: Pulchritudo; quæ eſt corpus Brevi facie prædíti, eique tribuitur Tetragramm. valoris 45. item 72. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Jhovah. 2. Iſraël & Jacob modo ſupra dicto. 3. Color viridis vel flavus. 4. Spiritus. 5. Sol. 6. Ortus ſolis. 7. Sacerdos magnus. 8. Linea media. 9. Lex ſcripta, 10. Pax. 11. Cœlum. 12. Speculum illuminans. 13. Lignum vitæ, 14. Homo ſupernus, Adam cœleſtis. 15. Voluptas. 16. Judicium. Sententia. 17. Pater noſter qui es in cœlis. 18. Species purpurea. 19. LXX. nationes in terra. 20. Mundus venturus. 21. Radix arboris. 22. Nun medianum. 23. Medulla ſpinalis. 24. Terribilis. 25. Tu. 26. Maritus Eccleſiæ. 27. Rex.

w Sphirah ſeptima, Victoria: ſeu æternitas. Quæ eſt femur dex-

dextrum,& pes dexter, Brevi facie prædíti, cui tribuitur nomen Ejeh valoris 161. Ejus cognomina & ſubordinata ſunt. 1. Jhovah Zebaoth. 2. Moſcheh. 3. Viſio prophetiæ, 4. Columna dextra Jachin. 5. Rota magna. 6. Cœli nubiloſi, 7. Locus Conſilii. &c.

x Sphirah octava. Gloria ſeu Decus: quæ eſt femur ſiniſtrum & pes ſiniſter Brevi facie prædíti: Eique tribuitur nomen Ehjeh valori 151. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Elohim Zebaoth. 2. Aaron & ramus Aaron. 3. Diſciplina Domini. 4. Columna ſiniſtra, Booz, 5. Serpens antiquus. 6. Molæ molentes. 7. Filii Regis. 8. Cherub. 9. Conclave Gazith. 10. Seraphin. &c. Ambæ dicuntur Prophetæ veri.

y Sphirah nona: Fundamentum. Membrum fœderis (ſeu circumciſionis) Brevi facie prædíti, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 63. Cognomina & ſubordinata ejus ſunt: 1. El Chai, item ElShadai. 2. Angelus redemtor ſeu Redemtio. 3. Fons piſcinarum, ſeu aquarum viventium. 4. Fundamentum Mundi. 5. Sabbathum integrum. 6. Dies quinquageſima. 7. Arbor ſcientiæ boni & mali. 8. Mons, item Zion. 9. Recordatio item Medium inter Cuſtodi & memento. 10. Robur. 11. Gloria Domini. 12. Juſtus. 13. Fœdus Domini. 14. Fœdus circumciſionis. 15. Seculum animarum. 16. Leviathan. 17. Aries. 18. Joſeph juſtus. 19. Noah juſtus. 20. Salomon. 21. Fundamentum prophetiæ David. 22. Dominus ſuper arcam fœderis. 23. Intellectus bonus. 24. Pax. Columna pacis. 25. Meſſias filius Joſeph. 26. Panis propoſitionis. 27. Septima à Prudentia. 28. Chok. Statutum. 29. Omne. 30. Tempus. 31. Hoc. 32. Robuſtus Jacob. 33. Portæ lachrymarum. &c.

*zzz**** Sphirah decima. Regnum. Litera quarta Tetragrammati: adeoque Uxor Brevi facie prædíti, quæ pectoretenus junctis tergis ipſi coaluit.

*zzz** Pars ſuperior vocatur Leah uxor Iſraëlis.

*z**** Pars inferior vocatur Rachel uxor Jacob.

Cogno-

Cognomina & ſubordinata ejus ſunt. 1. Adonai. 2. Elohim. 3. Vita. 4. Speculum non illuminans. 5. Terra. 6. Luna. 7. Poſteriora. 8. Finis. 9. Lex oralis. 10. Dominus univerſæ terræ. 11. Sponſa. 12. Eccleſia Iſraëlis. 13. Regina cœli. 14. Virgo Iſrael. 15. Domus David. 16. Hortus David. 17. Cherub ſecundus. 18. Templum Regis. 19. Janua Dei. 20. Arca fœderis. 21. Duæ Tabulæ. 22. Arca Noæ. 23. Piſcina. 24. Mare. 25. Baſes. 26. Puteus. 27. Berſcheba. 28. Omne. 29. Sapphirus. 30. Domus Sanctuarii. 31. Lapis Capitalis. 32. Schechinah. 33. Tabernaculum Concilii. 34. Juſtitia. 35. Gladius. 36. Ego. 37. Aquila. 38. Copula. 39. Sic. 40. Arbor ſcientiæ boni & mali. 41. Terra vitæ. 42. Liber vitæ. 43. Hæc. 44. Et dixit. 45. Ignis conſumens. 46. Arida. 47. Pauper. 48. Raphael. 49. Veſpera. 50. Quartus pes ſolii. 51. Domus judicii. &c.

β Caput Iſtius Fœminæ, Regnum propriè dictum, quod continet Sapientiam, Prudentiam & Scientiam; iſtique tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

γ Benignitas Regni, brachium fœmininum dextrum.

δ Robur Regni, brachium fœmininum ſiniſtrum.

ε Pulchritudo Regni, cui tribuitur Tetragrammaton valoris 52.

ζ Victoria Regni Femur fœmininum dextrum, & pes dexter.

η Gloria Regni. Femur ſiniſtrum & pes ſiniſter.

θ Fundamentum Regni. Membrum fœderis fœmininum.

ια Pedes Fæminini, qui protenduntur uſque ad finem mundi materialis; & veſtiuntur à Metatrone: Metatron autem eſt in medio Sandalphonis: Et Sandalphon deſcendit uſque in atmoſphæram Corticis Nogah, & operatur phænomena Mundi materialis.

Uſus Tabulæ hujus de Ordinibus divinorum Nominum in explicandis Locis Scripturæ S. aliisque dogmatibus difficilioribus.

I.

EXod. 6, 3. Ego Jehovah & apparui Abrahamo Iſaaco & Jacobo in El-Shadaï; & nomen meum Jehovah non indicavi eis.

El Schadai eſt cognomen Fundamenti ſub lit. *y*. num. 1. connotans fœderis divini initia num. 13. circumciſionem, illis patribus traditam Num. 14. Redemtionemque particularem Num. 2. Illis temporibus autem nondum conſtituta erat Eccleſia Judaica.

Jehovah autem eſt cognomen Præſidis Eccleſiæ juxta lit. U. num. 26. temporibus Moſis inſtituendæ, unde quæ ſunt officia Mariti erga uxorem, omnia à Deo ſperare poterat Eccleſia Iſraëlis *zzzaaa*. num. 12.

II. Prov. 8, 21. Ut hæriditatem dem iis qui diligunt me, Jeſch, id quod Eſt. Hæc intelligenda ſunt de Sapientia vide lit. *ff*. num. 7. quæ ſummus eſt futurorum præmiorum gradus & alias etiam denominatur vinum &c. ut n. 23. ib. & Eden n. 21. &c.

III. Jeſ. 40, 26. Videte Mi, (quis) creavit hæc. Hic per Quis intelligitur Sapientia, vide *ff*. num. 24. Illa enim eſt principium Creationis ib. num. 3. 25. 26. &c. videatur Job. 38, 29. Ex ventre τȣ̃ Mi, (quis,) exiit Glacies.

IV. Quod tres Perſonæ denominentur in divinitate immeritò cavillantur Judæi, quia ipſi plures Perſonas, Parzuphin dictas in divinitate admittunt, nempe Arich Anpin. lit. *aaa*. Patrem lit. *g*. Matrem lit. *k*. Dſeir Anpin. *mmmnnn*. Iſraëlem. *mmmn*. Jacobum. *mnnn*. Uxorem Brevi facie præditi lit. *zzz*^aaa^. Leam. *zzz*^a^. Rachelem *z*^aaa^. &c. Si igitur hæ perſonæ non abſurdæ, quare Noſtræ abſurdæ erunt.

V. Pa-

V. Patrem in divinitate dari negant Judæi: Et ipſi tamen, non Patrem tantum, ſed & Matrem exprimunt, imò membra generationis (quamvis debita modeſtia) eò collocant.

VI. Meſſiæ animam cum aliquo divinorum modorum unitam eſſe negant Judæi: cum ipſi tamen Abrahamum Benignitati, Iſaacum Robori, Jacobum Pulchritudini, Davidem Regno ſic alligent. Si igitur hoc non eſt abſurdum, quare illud?

Hæc feſtinante calamo; plura ſuo tempore.

Aditus tentatus rationem reddendi Nominum & Ordinis decem *Sephirotharum* in duabus Tabulis *Cabbaliſticis*, ex Scriptura, *Platoniſmo*, Rationeque libera.

In Primam Tabulam *Kabbaliſticam*.

K*Ether*, *Corona*. Nomen Symbolicum illius, quod primum eſt in Divinitate. Per hunc *Circulum*, *Annulum*, *Coronamve* primò ſignificatur Infinitas in *Amplitudine* perinde ac *Duratione*, cum Annulus nec finem habeat nec initium, juxta tritum quoddam Proverbium Anglicanum, quod durabilem Amicitiam *Annulo finem non habenti* comparat. Ac propterea *Kether* Symbolum eſt illius quod vocatur *Arich Anpin* & *Enſoph*, (in ſecunda Tabula) quod *Infinitudinem* denotat.

Cæterum *Kether* porrò à Figuræ *uniformitate*, talis enim *Annulus* eſt ſive *Corona* (quæ *Corona* hic potiùs quam *Annulus* vocatur quippe quod ad ipſum Apicem ſummitatemve Univerſitatis rerum pertineat, ſymbolum etiam eſt *Unitatis*, primæve Hypoſtaſeos Triados *Platonicæ*, quam τὸ ἓν appellitant. Quæ *Unitas* iterum ſignificatur per *Kether* ab ipſa vocis derivatione, à כָּתַר nempe, quod eſt cingere, quod conſtrictionem quandam innuit rerumque continentiam in unum.

Corona autem hæc ſive *Cinctura* Symbolum etiam eſt *Comprehenſionis* perinde ac *Conſtrictionis*, ſignificatque primam Hypoſtaſin omnia ſua plenitudine, prægnantiâ ſive fæcunditate perfectionis *cauſaliter* continere. Nam cum omnia ex ea proproveniant, manifeſtum eſt omnia in ea fuiſſe, vel potius in ea etiamnum eſſe: Quo ſenſu, inter alia cognomina, appellatur *Cauſa Cauſarum*, cujus ex plenitudine ac bonitate omnia ſunt. Quod *Platonicum* proinde neceſſe eſt eſſe Τἀγαθὸν Quemadmodum & Pſalmiſta de Deo argumentatur. Pſal. 119. v. 68. *Bonus es &*

Beneſa-

Benefaciens. Neſcio an & iſtæ Locutiones huc referendæ ſint. Pſal. 65. *Coronas annum bonitate tuâ*. & Pſal. 103. *Qui coronat te benignitate & miſerationibus*.

Præterea, inter Cognomina, vocatur *Lux*, quod Symbolum etiam eſt hilaris communicationis ac beneficentiæ. Et *Fons ſine fundo*, quod alterum ſymbolum eſt hujus inexhauſtæ Bonitatis: utraque autem conjuncta, *Platonicam* illam Locutionem æquabunt vel adimplebunt quæ occurrit apud *Boëtium*, *Fontem Boni Lucidum*. Tam nullum ſubeſt dubium, quin *Kether* hæc, *Platonicorum* Τἀγαθὸν ſit, quemadmodum ſuprà oſtendi ipſorum eſſe τὸ ἕν.

Et notatu quidem dignum eſt, quod *Parmenides* tam profundus Myſteriisque plenus Philoſophus DEUM definiverit *Ardoris Lucidi Coronam*: Non dubito quin cum relatione ad hanc ipſam *Kether*. *Tullius* enim eam memorans ait dixiſſe *Stephanen*, ac ſi *Parmenides* datâ operâ fœmininam illam terminationem elegiſſet (nam στέφανος uſitatior vox eſt) ut reſponderet τῇ *Kether* quæ fœminini itidem generis eſt. Nec credibile eſt futurum fuiſſe, ut vocis *Stephane* omnino fieret mentio, ſed vocabuli *Corona* tantùm, ſi non vox myſtica ſacraque apud *Parmenidem* fuiſſet, qui ſenſum illius optimè callebat, quamvis *Tullius* ignarus illius eſſet. Unde & factum eſt, ut *Parmenideam* hanc Dei definitionem parvi penderet. Cæterùm veriſimile eſt *Parmenidem Kether* hanc cenſuiſſe αὐτόθεον, (quemadmodum *Arminius* dicitur DEUM Patrem appellaſſe) eumque perinde definiviſſe *Coronam ardoris lucidi*, ſed ſenſu Symbolico. Utcunque vero ſit, argumentum interim minimè obſcurum eſt antiquitatis hujus Tabulæ *Kabbaliſticæ*, cum *Parmenides* 460. fere annis ante natum Chriſtum floruerit.

Jam verò ſecundam *Sephiram* quod attinet, illius cum ſecunda *Platonicæ* Triados Hypoſtaſi convenientia tam manifeſta eſt, ut celari non poſſit. Illud enim quod hîc *Chochma* (i. e. *Sapientia*) appellatur, ab ipſis etiam appellatur νοῦς, & σοφία, uti

etiam

etiam λόγος. Quæ duo poſteriora, nomina etiam ſunt ſecundæ Hypoſtaſeos in Trinitate Chriſtiana. Adeo, ut nihil neceſſe ſit diu his immorari. Cognomina etiam hujus *Sephira*, multa eorum valde conſona ſunt tum *Chriſtianis* tum *Platonicis* Titulis ſecundæ Hypoſtaſeos, ut *Principium*, *Jeſch*, *Ens*, *Eſſentia*, (ἡ ἀληθινὴ σοφία οὐσία, καὶ ἡ ἀληθινὴ οὐσία σοφία, inquit, *Plotinus*) & *Primogenitura*. Philo appellat τὸν πρωτόγονον θεοῦ υἱὸν, *Primogenitum DEI.* Verùm hæc adeo obvia ſunt ut nullam prorſus habeant difficultatem.

Res majoris difficultatis meritò videri poteſt, tertiam *Sephiram* diſtinguere ab hac ſecunda, cum altera *Sapientia Chochmah*, altera ſit *Binah Prudentia*, quemadmodum in hac Tabula exponitur, veruntamen exponi etiam poteſt *Intelligentia*, cum relatione ad *Kether* & *Chochmah*, ſi per *Intelligentiam* intelligamus id ipſum quod Græci σύνεσιν vocant. Quæ facilis eſt, recta, promtaque perceptio eorum quæ ab altero dicuntur. Nempe in humanis Colloquiis & ſermocinationibus. Hæc verò ſi fas ſit ita loqui, communicatio ſive ſermocinatio eſt quam Æternus profert *Logos*, qui inter alia cognomina appellatur *Scaturigo Olei Unctionis*, quique cum in carne eſſet, de tertia hac Hypoſtaſi, quem *Spiritum* nos Chriſtiani appellamus, dixit, *Ille de meo accipiet & renunciabit vobis.* Johan. 16. v. 14. *Binah* igitur, pulchritudinis omnis, omniſque Sapientiæ ac Bonitatis in *Kether* & *Chochmah*, lætabunda eſt Perceptio, eſtque unus purus, immutabilis & infinitus Divini Amoris ardor, ex Divinæ perfectionis *perceptione* ortus.

Hanc Hypoſtaſin *Platonici Pſychen*, ſeu *Animam* appellant, perinde ac *Kabbaliſtæ*, *Animæ gradum ſuperiorem.* Quem *Platonici* vocant τὴν θείαν ψυχὴν, quæ *Spiritui Sancto* in Chriſtianitate reſpondet. Cujus proprius Character eſt *Amor*, quemadmodum & ipſi *Scholaſtici* notarunt. Atque etiam hîc inter alia cognomina vocatur *Ignis ignem conſumens.* *Plotinus* vero hanc Hypoſtaſin οὐρανίαν Ἀφροδίτην, i. e. cæleſtem venerem appellat uti etiam ἔρων, παρὰ τοῦ ἐρᾷν (ab amore) quam ſororem facit uxoremque

remque Jovis ſive Divini intellectus. Atque hîc etiam inter alia cognomina vocatur, *Soror mea*, & *Filia patris mei*, ut prætercam in ſecunda Tabula Kabbaliſtica *Chochmah* appellari Patrem, & *Binah* Matrem, quod parùm profectò abeſt à faciendo *Binah* uxorem perinde ac Sororem *Sephiræ Chochmæ*, quemadmodum *Plotinus Pſychen* facit utramque vicem præſtare *Divino Intellectui*. Sed hæc credo ſufficere poſſe ad evidenter demonſtrandum, quod *Binah* tertiæ Hypoſtaſi reſpondeat in *Platonica* Trinitate.

Et tamen aliquid ſupereſt haud parvi momenti quod eòdem facit. *Platonici* enim ſuæ *Pſyche* immediatam Mundi fabricationem attribuunt ut Scriptura *Spiritui DEI* incubanti aquis. Hic igitur eorum eſt νοῦς δημιουργὸς nempe *Binah*, ut *Chochmah* eorum νοῦς πατρὸς, ex eò, quod *Creatio* immediatè hinc profecta ſit. Atque hanc ob cauſam, & quod Divinæ illæ *Emanationes* ſive Effluxus, quibus Mundus regatur, immediatè hinc promanaverint, hæc *Sephirah* aptè appellatur *Prudentia*, & inter alia Cognomina *Formatrix* etiam nominatur. Quò & ipſum nomen *Binah* videri poteſt alludere, cùm ſono proximè abſit à *Binnah*, tanquam ſi tale eſſet vocabulum à בנה extruere, fabricare, innuendo, *Binah* immediatam eſſe rerum omnium conditricem. Tanta ſanè convenientia eſt per omnia, tres primas *Sephiroth* inter & tres Hypoſtaſes *Platonicæ* Trinitatis.

Quod autem *Chochmah* Pater appelletur, ſatis conſentaneum eſt illi loco apud Eſaiam πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. *Pater ſeculi futuri* vel *Mundi futuri*. Erat enim, quando Mundus ab eo extiturus erat, perinde ac Eccleſia. Quorum utrorumque *Binah* etiam mater eſt. Ex eo verò, quod appellatur etiam *Filia patris mei*, manifeſtum eſt, Kabbalam *Kether* etiam appellare *Patrem*. Quæ uſitatiſſima appellatio eſt primæ Hypoſtaſeos apud nos Chriſtianos.

Quamobrem cum hæc conſpicua ſit congruentia inter primam hanc Triadem *Sephirotharum* & tum *Chriſtianam* tum *Pla-*

tonicam Trinitatem, concludere debemus, quanquam haud ita diſtinctè in hac Tabula indicetur, quod in his æterna Divinitas conſiſtat, quæ quantum ad ſeipſam ſemper eadem eſt ſive ulla Creatura exiſtat ſive non. Ac proinde hæ rectius *Immanationes* appellari poſſunt quam *Emanationes*, vel potius Ἐνέργειαι. Prima enim ne *immanatio* quidem proprie eſt. Omnes verò ſunt *Energiæ* in ſublimi illo ac nobili ſenſu, quo *Ariſtoteles* dicit Deum talem eſſe ἧ ἡ οὐσία ἐστὶν ἐνέργεια, *Cujus ipſa Eſſentia ſit Energia*, nec poſſit non eſſe: Quod veriſſimum eſt de tribus hiſce univerſis. Quod utique ſunt infinita quædam, ac neceſſaria *Vita* & *Energia*, quæ non poteſt non eſſe, ac proinde exiſtunt ab æterno. Unde *Arich Anpin* apellatur *Attik Jomin*, *Antiquus Dierum*, in ſecunda Tabula. *Antiquitate* illic pro *Æternitate* poſitâ, ut *Arich*, quæ *larga* productio eſt ſive extenſio, pro *Immenſitate*.

Tales quidem ſunt tres primæ *Sephiroth*. Quæ verò ſequuntur, *Divina* ſunt *Emanationes* in *Creationem* vel potius ſeptem magis generales ſive *Metaphyſicæ* ſignificationes modorum ordinisque earum (quibus & ipſæ continentur in hoc ſeptenario) ſecundum ipſam rerum naturam. Ut primò, Divina hæc influentia extendi debet ſuper totam Creationem, cum nullus Spiritus, Spiritualisve Operatio *amplitudine* deſtituatur aut *ubietate*, ut ita loquar, cum *amplitudo* primum & generaliſſimum Attributum ſit cujusque rei, quæ revera ſit. Quamobrem prima harum ſeptem *Sephirotharum*, eſt *Gedulah*: quæ *magnitudinem* ſignificat ſive *amplitudinem*. Sit verò quid, quàm voles, amplum, parum tamen valet, ſine viribus aut vigore, ac proinde proximè ſequi debet *Geburah*, quod eſt, *Robur*. Sed nec *Amplitudo Vigorque* quicquam proficiunt, ſine eo, quod apud *Græcos* vocatur Κόσμος, quod non ſolum *ornatum*, ſed & *aptum ordinem* ſignificat, ac proinde additur *Tiphereth*. Hiſce verò tribus conjunctis *Amplitudine*, *Vigore*, *aptoque ordine*, naturalis horum eventus eſt *Netzach Victoria* ſive felix ſucceſſus. *Victoria* verò fructus *Hod*, i.e. *Gloria*, Triumphus, aut exultabundum Gaudium, ex

operum

operum ſuorum ſucceſſu. Quod crepitantis flammæ inſtar ſi citò extingueretur, res omnino imperfecta eſſet, & propterea ſuperadditur *Jeſod*, ***Fundamentum***, quod ***Stabilitatem*** innuit, talesque leges ***Fundamentales***, quibus glorioſa hæc & victorioſa Influentia Divina certò ac inevitabiliter Creationem regat. Eſt certè illa *Divina Nemeſis* in rebus. Et ex his omnibus ſimul concinnatis, æternum illud DEI Regnum emergit, qui imperat Univerſis. Ac proinde poſtremo loco occurrit *Malchuth*, Regnum. Quod eſt integra illa Poteſtas Imperialis, quam Deus exercet in totam Creationem. *Jehovah in cælis ſtabilivit ſolium ſuum, & Regnum ipſius dominatur omnibus.*

Atque hæc nominum ordinisque decem *Sephirotharum* brevis eſt ratio. Supereſt unicum nomen in hac Tabula proximè ſub tribus primis Sephiroth collocatum, & ante ſeptem poſtremas, eſtque *Daath*, vocaturque *locus Scientiæ*. Quem tanquam Symbolum conſidero ſtatûs talium Animarum, quæ ſub Influentia poſitæ ſint, ſive Illuminatione *Binah*, participesque fiant Sapientiæ, quæ ſuperiùs eſt, & illuminatæ ſint Spiritu Sancto. Cognomina cujus *Binah* ſunt, *Lumen mirificum*, *vox interior*, *Facies Solis* &c. De titulo *Cheſed* pro *Gedulah* poſito, nomine primæ ſeptem *Sephirotharum*, adnotamenta ponemus in Tabula ſequenti.

In Secundam Tabulam *Kabbaliſticam.*

IN hac ſecunda Tabula diſtinctio inter æternam Deitatem & Divinas Emanationes in Creationem profluentes magis eſt manifeſta. Primò, Quia ſeptem ſequentes *Sephiroth*, tam conſpicuè a tribus primis *circulo* diſtinguuntur. Et deinde, quia *generalis Diviſio* cunctarum decem eſt in *Arich Anpin* & *Dſeir Anpin*. *Infinitaque* Amplitudo uni atttribuitur uti patet ex Inſcriptione τοῦ En-ſoph, *Infiniti*, ſed *contractio* amplitudinis alteri. Quandoquidem *Arich Anpin Macroproſopum* ſignificat,

ſive hominem vultu longe lateve extenſo, *Dſeir Anpin* autem *Microproſopum*, ſive hominem facie magis contractâ. Quod planè demonſtrat Antiquam hanc Sapientiam *Kabbaliſticam* Mundum concluſiſſe finitum, quemadmodum fieri oportere oſtendi in *Enchirid. Metaphyſ.* cap. 10. Ac proinde cum Divinæ Emanationes Mundo commenſuratæ ſint, eas etiam oportet eſſe *Dſeir Apin*, limitatas ſcilicet ac finitas.

Cum verò *Arich Anpin* infinitus ſit amplitudine, manifeſtum eſt oportere ipſam eſſe *Divinitatem*. Quæ in generali Repræſentatione ſimplicis *Arich Anpin* accuratè reſpondet *Extenſo illi immobili infinito*, quod tam planè demonſtravi in *Enchiridio Methaphyſica* cap. 6. & 7. Et inſinuavi porro, cap. 8. a viginti fere Divinis Attributis quæ ipſi competunt, confuſiorem quandam ac generaliorem eſſe repræſentationem Eſſentiæ ſive Eſſentialis Præſentiæ *Divinæ* quatenus à vita & operationibus præciditur. Et certè cum ſit iſtiusmodi obſcura adumbratio alicujus, quod tamen neceſſariò eſt (ac proinde meritò appellari poteſt *Ehieh)* puto me non temerè amicos ſæpenumerò monuiſſe, quod illud cenſerem talem eſſe Deitatis repræſentationem, qualem *Kabbaliſta* etiam fortean obſervaverint, appellaverintque *Aleph tenebroſum*. Divinis verò illis *Energiis*, quæ ſuprà memoratæ ſunt unà conſideratis earumque manifeſtatione per Mundi Creationem, tum demum appellatum fuiſſe *Aleph Lucidum*. Atque hîc ſane, ille *Arich Anpin* ſive prima *Sephira*, inter alia cognomina vocatur *Color niger*, & *Privatio*. Quod admodum aptè reſpondet meæ Notioni, de *Infinito illo Extenſo immobili*. Adeò, ut quod ipſe anxiâ ac ſevera ratione concluſeram, antiqua hac Cabbalâ porrò confirmatum videam. Sed pergo,

Hic *Arich Anpin* ulteriori rurſus ſenſu, quàm ſuprà notaverim, appellari poteſt *Kether, Corona*, quippe cum Mundus finitus ſit, hic *Arich Anpin* neceſſariò eum circumcinget & quaſi coronabit, quatenus *Arich Anpin* ſive *Enſoph*. Quantum verò ad

alteras

alteras rationes, quare prima hæc *Sephirah* appellanda ſit *Kether*, nihil neceſſe eſt hic repetere.

Cæterùm *Arich Anpin* ſive *Kether* hoc ultimo ſenſu cum tribus capitibus deſcribitur, *Kether*, *Chochmah* & *Binah*, utpote qui *eſſentialiter* ſit *Kether*, *cauſaliter Chochmah* & *Binah*, immo verò omnia quæ exiſtunt. Vide Myſterium Pietatis. lib. 1. cap. 4. ſect. 2. Veruntamen *ff* & *ii Chochmah* & *Binah* deſcribuntur etiam diſtinctis circulis ad utrumque latus τοῦ *Arich Anpin* ſive *Kether*, quippe quæ ſunt, *eſſentialiter* & *formaliter diſtinctim* à *Kether*, quanquam neceſſariò cum eo coexiſtentes & exiſtentes ab eo, nec tamen ab eo *realiter* differentes. Et *Chochmah* appellatur *Pater* reſpectu Creationis Mundi & Regenerationis Animarum humanarum, quemadmodum & *Binah* ob eaſdem cauſas dicitur *Mater*. Sed ratione habita ad *Kether*, *Chochmah* appellatur *Primogenitura* heic, & πρωτόγονος θεοῦ υἱὸς apud *Philonem*. Et *Binah* heic *ſoror mea* & *filia patris mei*, juxta illud de *Pſyche* (quæ huic *Binah* reſpondet) quod occurrit in mea *Pſychozoia*. Cant. 2. Enneaſtich. 1.

> *Magnam illam primo cantavi carmine Pſychen*
> *Antiqui AHuvi gnatamque, Ontosque ſororem.*

Et *Binah* itidem juxta hanc Kabbalam Filia *Kether* eſt, & ſoror *Chochmah*. Verùm & illa Locutio, *Filia patris mei* apertè agnoſcit *Kether* Deum Patrem quemadmodum nos Chriſtiani primam Trinitatis Hypoſtaſin appellamus. Quod & *Primogenitura* etiam planè implicat.

Notabo tantummodò Cognomina quædam ſive ſubordinata τῆς Binah (quæ *Spiritui Sancto* reſpondet) iſtiusmodi ſcilicet quæ ſeculum illud futurum ſupponant, quod *Kabbaliſtæ* vocant *Regnum Spiritûs*, & tunc conſiderabimus τοῦ *Dſeir Anpin*. Talia autem ſunt: *Sabbathum magnum*, *Jubilæus magnus*, *Hereditas Jacob*, *Dies ſuprema*, *Dies propitiationis*, *Tuba magna*, *Rex ſedens in throno miſerationis*, *Fluvius egrediens è Paradiſo*, *Pœnitentia*, *Converſio*, *Lumen mirificum*, *Redemptio*, *Seculum veniens*,

Vita venientis ſeculi, *Collaudatio.* Hæc omnia, quantum ego video, digitum intendunt in *Millennium*, ſive *Regnum Spiritûs* (qui hîc appellatur *Binah*) tanquam effecta ſpecialis illius influentiæ, operationumve, illis temporibus.

Circulus τῦ *Dſeir Anpin mmmnnn* caput complectitur τῦ Dſeir Anpin *ooo*, & ſex primas præterea ſeptem Sephirotharum. Et *q p r* triplex Cerebrum eſt hujus capitis videlicet *Sapientia*, *Prudentia* & *Scientia*, & reſpondet τῷ *Daath*, in priori Tabula, *Loco Scientiæ*, ſenſu magis generali, cujus rei ſignificationem jam ſupra declaravi, majusque quippiam eſt quàm pro meis viribus plures ullius momenti inſtituere obſervationes ſuper hiſce *Sephiroth*.

Notabo ſolummodò circa primam harum ſeptem, ſubſequentium *Sephirotharum* quod duo illius nomina *Gedulah* & *Cheſed* talia ſint quæ rurſus initium arguant ſecundi generis *Sephirotarum*, quæ ſunt *Creaturales*, ſive Emanationes in Creationem, quæque diſtinguendæ ſunt a tribus Sephiroth *æternæ Deitatis*, illucque referendæ tanquam effluxus ab eis tribus. Ut: ad *Arich Anpin* cum Inſcriptione τῦ *Enſoph*, quæ *infinitam* planè arguit *magnitudinem* referenda eſt *Gedulah* magnitudo vel *amplitudo creata* ſive *finita*. Nullum enim ſignum *Infinitatis* illi adjungitur. Cæterùm τῷ *Arich Anpin*, quatenus eſt *Kether*, eo ſenſu quo *Platonicorum* Τἀγαθὸν includit, (ſive æternam & à ſe natam Bonitatem) *Cheſed* manifeſtò reſpondet, alterum utique illud nomen hujus primæ ſeptem *Sephirotharum*, quæ eſt *Benignitas*, ſive miſericordia. Quæ altera Indicatio eſt, *Creaturales Sephiroth* hic incipere, hancque eſſe *illam Miſericordiam, quæ eſt in omnibus illius operibus*.

Ad primam etiam *Sephiram Deitatis* referri poteſt *Geburah Robur* ſive Vigor, qui manifeſtò continetur in *Kether*, quæ non ſolùm conſtrictionem & unionem ſignificat, ſed, quemadmodum reverà eſt, *primordialem* vigorem, *prægnantemque vim* ac *plenitudinem* ex qua omnis vita & Eſſentia promanat, idem

ipſum

ipſum quod *Platonicorum* Τἀγαθὸν implicat. Adeò ut *Gedulah* cum *Cheſed* & *Geburah*, manifeſtò referendæ ſint ad *Arich Apin* ſive *Kether*, primam *Sephiram æternæ Deitatis.*

Tiphereth verò ad *Chochmah Sapientiam*, referenda eſt, ſiquidem *Tiphereth*, hoc eſt, *Pulchritudo* ſive Ordo *æterno Logo* ſive τῷ νοητῷ, aptè reſpondet, quem *Platonici* etiam vocant τὸ πρῶτον εἶδος, τὸ πρῶτον κάλλος ſive Αὐτοκαλόν. Quatuor autem ultimæ *Sephiroth Netzah, Hod, Jeſod* & *Malcuth* referendæ ſunt ad *Binah Prudentiam*, quippe quum hæ quatuor proſperam, glorioſam, ſtabilemque rerum adminiſtrationem Regni Dei in Creatione inſinuent. Et certè *Prudentia* proprium eſt vocabulum, quo illa ſignificatur Peritia, quæ in rebus agundis cernitur.

Nihil ſupereſt quod notem ex *Cognominibus* ſive *Subordinatis* niſi, quod quæ ad *Tiphereth* ſpectant videlicet *Jehovah*, *Spiritus*, *Sol*, *Ortus Solis*, *Sacerdos magnus*, *Homo ſupernus*, *Adam cœleſtis*, *Maritus Eccleſiæ*, cum iſtis aliis eòdem ſpectantibus, nempe *Mundus venturus*, *Judicium*, *Rex* Comparata, ſubindicare videantur Regnum Chriſti ſecundum *Spiritum*, cum *Tiphereth* hoc in ſenſu ſit Divinarum Emanationum in Creaturam omnium pretioſiſſima, vel Imago DEI Chriſtive in nobis nati, illudque ipſum quo ipſe etiam Chriſtus ſecundum humanam ſuam naturam gradu præ conſortibus uberiori unctus eſt.

Jeſod etiam *cognomina* habet quæ digitum videntur intendere in ſpeciale illud fœdus, quod Prophetæ prædixerunt Deum cum populo icturum eſſe in Chriſto, in beatis illis ſeculis futuris. Quod fœdus futurum eſt vitæ, Spiritûs, ac virtutis populo ſuo. Ac proinde talia occurrunt cognomina *Jeſod* videlicet *El-chai*, Deus vitæ, *El-ſchaddai* Deus omnipotens, *Angelus Redemptor*, *Redemptio*, *Fons aquarum viventium* (quod ipſum Chriſti promiſſum eſt omnibus in eum credentibus. Johan. 7. 38.) *Robur*, *Dominus ſuper Arcam fœderis*, ut legem nempe cordibus ipſorum inſculpat. &c.

Nunc

Nunc verò quod Circulus τοῦ *Dſeir Anpin* è ſeptem *Creatuturalibus Sephiroth* (ſi fas ſit ita loqui) ſex ſolas contineat, equidem aliquantulum demirarer ſi non conſiderarem mentionem fieri coalitionis *Malchuthæ* , quæ dicitur uxor *Dſeir Anpin*, cum ipſo *Dſeir Anpin*, conjunctis tergis. Mihi verò videtur inveniri debuiſſe *Malchuth* in *Dſeir Anpin*, tanquam *Summam* vel *Aggregatum* omnium *Sephirotharum* , quatenus Emanationes ſunt à DEO, quemadmodum intelligendæ videntur in prima Tabula, & tum demum ſuccedere oportuiſſe Uxorem *Dſeir Anpin*, quæ aut Creatio eſt in genere, aut vera Ecclesia magis particulatim, quam hic *Dſeir Anpin* actuet regatque: Quo in ſenſu vocatur inter cognomina, *Sponſa*, (ſimiliter atque Sponſa Agni in Apocalypſi) *Ecclesia Iſraëlis*, *virgo Iſraëlis*, & *Regina Cœli* (quaſi *Hierſolyma* illa eſſet deſcendens è cœlo) *Domus David*, *Hortus David*, *Templum Regis*, *Arca Noa*, *Piſcina*, *Mare*, *Domus Sanctuarii &c.* In altero verò ſenſu, *Adonai*, *Elohim*, *Vita*, *Dominus universæ terræ*, *Lapis capitalis*, *Gladius*, Liber vitæ, Terra vitæ, Raphaël. &c.

His præmiſſis, ſuppoſitoq; quod uxor *Dſeir Anpin* ſive Circulus *zzz* ααα intelligatur tota eſſe Creatio in genere, Circuli interiores β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. non erunt niſi eædem rurſus *Sephiroth* , ſed nunc conſiderandæ non tam a ſuo *termino a quo* quatenus *Emanationes* ſunt ab *Arich Anpin*, quam a *termino ad quem*, ab eove in quod fluunt, quæ Uxor eſt τοῦ *Dſeir Anpin* ſive Creatio, uti dixi. Atque heic *Malcuth* propriè ſic dicta caput eſt ejus fœminæ, reſpondetq; τῷ *q. p. r.* in priori circulo, τὸ γ τοῦ s, τὸ δ τοῦ t, τὸ ε τοῦ u, τὸ ζ τοῦ w, τὸ η τοῦ x, τὸ θ τοῦ y. In hac uxore *Dſeir Anpin* hæ *Sephiroth* conſiderantur magis *concretè*, in *Dſeir Anpin* ipſo magis *abſtractè*. Suppoſito verò tantùm fœminam eſſe (quæ uno in ſenſu ſit rerum creatarum Univerſitas, in altero autem ſenſu Eccleſia) β eſt caput ejus, γ brachium dextrum, δ brachium ſiniſtrum, ε corpus, ζ femur dextrum & pes dexter, η femur ſiniſtrum & pes ſiniſter, θ membrum fœderis. Quantum verò ad ι κ pedes, qui

qui dicuntur ad extremum Mundi materialis protendi & veſtiri à *Metatrone*, ex hoc loco auguror *Metatronem* reſpondere poſſe *Prinipio Hylarchcio* quod voco, vel *Spiritui Naturæ*, qui immediatus eſt ornator ordinatorque Mundi materialis, *Tiphereth Phyſica*, ſive *Tiphereth* univerſi naturalis, eſtque effluxus proprius *Chochmah*, (quemadmodum ſuprà notavi) ſecundæve *Sephiræ* æternæ Deitatis, quæ eſt νοῦς νοητὸς, *æternus Logos*, & τὸ ὄν, vel potius τὸ ὄντως ὄν appellaturque ὁ ὢν in verſibus illis *Sibyllinis*:

> Ἐιμὶ δ' ἐγὼ ὁ ὢν σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νόησον,
> Οὐρανὸν ἐνδέδυμαι &c.

Utpote qui æternus ille ſit λόγος, qui per hanc *Phyſicam Thiphereth* propriam ſuam Emanationem, Materiam prehendit tenetque ac ſeipſum *univerſo* inveſtit; qui magnus ſit ille Sacerdos ac æternus *Aaron*, (cujus *Aaron* tantum fuit Typus,) æternus DEI filius, qui Creationem fecit, ſuſtinet & renovat. vide *Appendicem Defenſionis Kabbalæ meæ Philoſophicæ*. Cap. 5. ſect. 2. 3. 4. Et quemadmodum *Abyſſus Phyſicarum Monadum* τῷ *Arich Anpin* reſpondet & *Spiritus Naturæ* τῷ νοητῷ ſive *Chochmah*: ita *Anima Mundi* (quæ *Spiritûs Naturæ* pars perceptiva eſt) τῷ νοερῷ reſpondet ſive *Binah*, tertiæ *Sephiræ* Deitatis. Verùm hiſce non licet immorari.

Interea loci (quod fere oblitus eram) expreſſa trium primarum *Sephirotharum* a ſeptem reliquis diſtinctio, idque tali modo ut manifeſtum ſit per tres primas intelligendam eſſe æternam Deitatem videlicet יהוה. Quæ vox in ה. ו. י. tempus futurum, præſens & præteritum complectitur, ac proinde perquam aptè reſpondet τῷ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, quemadmodum Apocalypſis vocabulum illud Hebraicum יהוה videtur explicare, Expreſſa, inquam, hæc diſtinctio facit, ut pronior jam ſim, quam unquam, in hanc ſententiam, quod ſeptem utique Spiritus Apoc. 1. 4. [*Gratia vobis & pax à Qui eſt, & Qui erat, & Qui venturus eſt* (quæ periphraſis eſt *Jehovæ* ſive trium primarum *Sephirotharum* ſeu Sacro ſanctæ Trinitatis) *& à ſeptem Spiritibus.*] ſeptem

D ſint

ſint *Sephiroth*, quæ actuent regantque Creationem, vel magis ſpecialiter Eccleſiam DEI. Nec ſanè dubito, quin admirabilis ille liber multis in locis valdè ſit *Kabbaliſticus*. Quod majorem profectò antiquæ *Kabbala* conciliare decet reverentiam, quemadmodum nec dubito quin veræ antiquæ *Kabbala* detectio effectura ſit, ut ipſa Chriſtiana Religio acceptatior futura ſit & optatior apud omnes, & præſertim apud *Judæos*, poſtquam purgata fuerit ac liberata ab immenſa illa mole ſcoriæ ac ruderis ſub qua jam jacet ſepulta.

In uſum Tabulæ de Ordinibus Divinorum Nominum. &c.

SEct. 4. Inquirendum utrum *Judæi*, quanquam vox illa פרצוף *perſona* apud illos in iſta ſignificatione reperiatur, revera ipſam vocem applicent τῷ *Arich Anpin*, *Chochmah*, *Binah*, *Dſeir Anpin* &c. nec ſit noſtra tantum Collectio ex eo, quod *Chochmah* Patrem, & *Binah* Matrem appellent &c.

Sect. 5. Quod *Judæi* membra Generationis in ipſa Deitate admittant manifeſtum eſt ex eo, quod *Chochmah* vocant Membrum generationis Maſculinum & *Binah* Matricem literæ Jod. Quæ quidem Jod Circulus eſt *Arich Anpin*, qui tamen includit *Chochmah* & *Binah* (adeo ut iſta figura trium primarum *Sephirotharum* *a a a*, *ff*, *ii*, & unitatem Deitatis & Trinitatem ſimul repræſentet:) quemadmodum *Vau* cum ſit craſſior Jod, circulus eſt τῷ *Dſeir Anpin*, qui circulus eſt Divinarum Emanationum *abſtractè* conſideratarum, Malchuth verò ſive Uxor Dſeir Anpin circulus eſt literæ ה, quæ litera eſt magis compoſita, eoque Divinis Emanationibus in *concreto* convenientior. Unde manifeſtum eſt *Judæos* utraque membra Generationis in ipſa Deitate admiſiſſe. Nec veteres quidam Theologi dubitarunt DEUM agnoſcere ἀῤῥενόθηλυν. Et *Syneſius* expreſſim,

σὺ πατὴρ, σὺ δ' ἐσσὶ μάτηρ
σὺ δ' ἄῤῥην, σὺ δὲ θῆλυς.

Sicut

Sicut & Kabbala *Chochmah patrem* appellat, *Binah* verò *Matrem*, membrum maſculinum attribuens alteri, alteri verò fœmininū, *Matricem Jod*, facultatem utique percipiendi, ut quæ τοῖς νοεῖς ſit, vel concipiendi â *Chochmah* & procreandi etiam totam nempe Creaturam. Tam parum rationis ſubeſt, cur *Judæi* cum nobis cavillentur, quod *Patrem* in Divinitate admittamus.

Sect. 6. Hîc conſiderare oportet an *Modus* apta ſit Locutio quæ *Logo* ſive *Sapientiæ*, ſecundæ Hypoſtaſi in Trinitate poſſit applicari. Quod ſi *Judæi Chochmah* Divinum *Modum* appellare volunt, argumentum adverſus ipſos fortius erit, præſertim ſi agnoſcant reliquas ſeptem *Sephiroth* non *Creaturales* eſſe ſed æternos & immutabiles DEI *modos*. Quales fateor me eas minimè eſſe cenſere, ſed tales, quæ cum Creatione inceperint, & ceſſante Creatione ſimul ſint ceſſaturæ, nihilque eſſe ipſum Deum æternum, præter tres primas *Sephiroth*. Veruntamen ſi *Abrahamus* agnoſcatur apud Judæos uniri cum *Cheſed*, *Iſaacus* cum *Geburah*, *Jacob* cum *Tiphereth* & *David* cum *Malchuth*, quibus tamen Scriptura nullam attribuit Divinitatem aut ἀποθέωσιν, qualem attribuit *Meſſiæ* ſive *Chriſto*, equidem omnino par eſt, ut is, cui Divinitas attribuitur, uniatur cum una aliqua earum *Sephirotarum*, quæ reverà Divinæ ſunt, nempe uni alicui ex Divinis Hypoſtaſibus conjungatur. Et cui obſecro congruentiùs, quam ſecundæ Hypoſtaſi *Chochmah* ſive *Logo*, per quem omnia facta ſunt, quique proinde maximè eſt idoneus, qui corrigendis, redimendis, inſtaurandiſque manuum ſuarum operibus ſe ipſum immiſceret. Adeò ut utracunque ratione Argumentum hoc vim ſuam obtineat adverſus *Judæos.*

Tractatus I. Libri Druſchim, ſeu Introductio Metaphyſica ad Cabbalam Autore R. Jizchak Lorienſe.

Cap. I.

DUas hîc proponemus Quæſtiones, circa quas admodum defatigantur Kabbaliſtæ; quarum primam ſæpius tractarunt Sapientes priores & poſteriores; nimirum quam ob cauſam creati ſint mundi & quare fuerint neceſſarii? Re autem accuratè diſcuſſa, cauſa inventa eſt, hæc, quod DEUS laudatiſſimus debuerit eſſe perfectus, in omnibus operibus & nominibus magnificentiæ, celſitudinis & gloriæ ſuæ. Niſi enim opera ſua è potentiis ipſo actu produxiſſet, non potuiſſet dici perfectus, ſive quoad opera, ſive quoad nomina atque cognomina ſua. Nomen enim Tetragrammaton hanc habet etymologiam, ut Exiſtentiam exprimat perpetuam, præteriti, præſentis atque futuri temporis, ante creationem in ſtatu creationis, & poſt factam rerum immutationem: Si autem conditi non fuiſſent mundi, & quod in eis, non verè potuiſſet deſignari exiſtentia omnibus temporis articulis continuata, adeoque vanum fuiſſet hoc nomen Tetragrammaton, ut dictum eſt. Sic etiam Nominis Adonai etymologia eſt, ut connotet, aliquos, DEO eſſe ſervos quorum ipſe ſit Dominus; quod ſi ergò ſervi quidam ipſi non fuiſſent creati, certè Nomine Adonai appellari non potuiſſet. Poſtquam auté creati ſunt mundi, & ipſo actu prodierunt opera ejus, è potentia ſuâ, tum verè perfectus dici poteſt, juxta omnes facultatū ſuarum ſpecies; adeoq; & perfect⁹ eſt juxta omnia Nomina & cognomina ſua nullo excepto. Atque hæc omnia eleganter dilucidata ſunt in libro Sohar, Sectione Pinchas fol. 257. col. 2. his verbis: Præceptum decimum tertium concernit Lectionem Audi; Et ſciendum, quod ipſe vocetur Sapiens, juxta omnes ſpecies Sapientiæ, & Intelligens juxta

juxta omnes ſpeciesIntelligentiæ,&c. Antequam autem conderetur mundus,ſapiens vocabatur juxta omnes ſapientiæ ſpecies &c. reſpectu rerum creandarum; quod ſi enim creaturæ mundanæ non eſſent; quare vocatus eſſet miſericors, judex: nimirum ratione futurorum ita dictus eſt, &c. Et ſect. Ba. f. 42. col. 2. Quod ſi non extendiſſet lumen ſuum ſuper omnes creaturas, quomodo potuiſſet cognoſci,& quomodo verum eſſet illud,quod dicitur: Plena eſt omnis terra gloriâ ejus. Quæſtio altera non procul abeſt ab illa quæſtione: quid antea fuerit, & quid poſtea futurum ſit, de qua agitur in Miſchnâ Tractatu Chagigâ cap. 2. 1. ſed valdè tamen ſubtilis eſt,& profunda, ut humano intellectu parùm indagari queat. Quamvis igitur Miſchna dicat; Illi, qui inquirit in ea,quæ ſunt ſupra,& quæ ſunt infra, & quæ fuerunt antea,& quæ futura ſint poſtmodum, rectius fore ſi natus non eſſet; adeò ut prolixi hic eſſe non poſſim⁹; Attamen cum in mundo hoc vix ſumma rerũ attingamus capita,non erubui illam proponere. Quæſtio autem eſt, Quare mundus hic factus ſit illo tempore cujus momento eſt conditus; & non antea? Sciendum igitur eſt breviter, Quod Lux ſuprema omnium & celſiſſima fine carens, & infiniti Nomine appellata nulla cogitatione nullaque ſpeculatione attingi queat, ejusque fundamentum abſtractum planè ſit & remotum ab omni intellectu: quodq; fuerit ante omnia Emanatione producta,creata, formata & facta,nullumq; in illâ fuerit tempus,ejusvè caput vel initium; cum ſemper extiterit & maneat perpetuò, omni principio & fine carens. Ab hoc infinito autem poſtmodum deſcendit Exiſtentia Luminis illius magni Emanatione producti, quod vocatur Adam Kadmon, Adam omnibus primis prior; Deinde ſimiliter ab iſto deſcendunt lumina ab ipſo dependentia,quæ multa ſunt admodum, prodeuntque ab ipſo, & ſplendoris ſui radios extra ipſum emittunt. Illorum autem quædam dependent à Cerebro, quædam à Cranio ejus,quædam ab oculis,alia ab auribus, à naſo alia, alia ab ore, alia à fronte,alia cirumcirca à corpore ejus; circa quæ multa alia ſunt Lumi-

Lumina, ab illis lucentia atque dependentia, quibus nomen eſt, OlamHannekudim, ſive mundus Punctatorum, vid. Gen. 30, 39. Deinceps ab illo dependent quatuor mundi, Emanationis ſcilicet, Creationis, Formationis, & Factionis, noti ſatis & latè propoſiti in Libro Sohar & Tikkunim. Jam verò Emanatio Lucis hujus primæ, & cæteri mundi qui ſub ipsâ ſunt, principium & finem habent, nec tempore deſtituuntur quoad exiſtentiam atque emanationem ſuam, quod ita ſe non habet in Infinito, ſupra commemorato. Ab illo igitur tempore, quo cœpit expanſio & emiſſio iſta horum luminum, Mundorumque dictorum; dependet exiſtentia creationis, notio ſcilicet, omnium creatorum, ſeſe invicem ordine ſubſequentium, uſque ad hoc ipſum momentum. Quoniam igitur ordine quodam opus fuit expanſioni & emiſſioni huic, tempore ſibi ordine ſuccedenti, non ſanè poſſibile fuit, ut vel citiùs fieret vel tardiùs Creatio Mundi hujus: Quilibet enim Mundus creatus eſt, poſt creationem mundi ſemet ſuperioris; & mundi ſinguli creati ſunt, atque extenſi, atque demiſſi, & procedunt alius ſub alio, temporibus diverſis; & á ſe invicem diſcrepantibus, donec ordo tangeret creationem mundi hujus: atque tunc iſte creatus eſt, tempore ſibi debito, creatis prius mundis ſuperioribus. Atque iſta ſufficiant de hac quæſtione; neque enim prolixior de talibus ſermo inſtitui poteſt.

Caput II.

QUæſtio porrò inſignis eſt, circa Infinitum ipſum, quomodo nimirum ſe habeat, circa initium Emanationis mundorum ab ipſo effluentium; nec ſine controverſiâ, cui fermè omnes Kabbaliſtæ involvuntur. Quidam enim ſcribunt, decem Sephiroth decem gradibus ordine ſibi invicem ſuccedere, aliis ſuperioribus, aliis inferioribus continuò exiſtentibus: Alii ſcribunt illas exſeri columnatim, conſtitutis ſeriebus diverſis dextrâ ſcilicet, ſiniſtra, atque mediâ; ita ut Chochmah Sapientia, Cheſed Clementia & Nezach Victoria ſibi invicem immineant, lineâ dextrâ;

tres

tres autem aliæ, Binah, Intelligentia nimirum; Geburah robur, & Hod Honor, ſibi ſuccedant, lineâ ſiniſtrâ: quatuor autem reliquæ, nimirum Kether Corona, Tiphereth Pulchritudo, Jeſod Fundamentum, & Malchuth Regnum lineâ mediâ una ſupra aliam locentur. Multi porrò ſtatuunt, decem Sephiroth exiſtere ſub figura Circulorum, ſibi invicem incluſorum, & homocentricorum: Et qui perluſtrabit verba R. Simeonis Jochaidæ in libro Sohar, & Tikkunim, nec non Librum Bahir, ibidem multa inveniet capitula admodum diſcrepantia, quorum aliqua in hanc, alia in alteram ſententiam inclinant. Cabbaliſtæ autem poſteriores inprimis occupati ſunt circa evolutionem hujus quæſtionis, nec tamen ad ſcopum perveniunt. Quæſtio enim ardua eſt & difficilis. Si enim Infinitum omnimoda æqualitate, omnium nominum notiones reſpicit, non ſanè decet, ut ipſi tribuatur ſuperius quid, & inferius, anteriusve & poſterius: Cognomina enim omnia lumina ſunt, quibus terminus, limes finisque competit: qualis menſura Luci Infiniti ſupremi tribui non poteſt. Sic etiam notum eſt quod Lux Infiniti permeet & tranſeat omnem Sephirarum Subſtantiam, ſingulasque Sephiras ingrediatur, & iisdem ſeſe immiſceat, & poſt illas extrorſum promicet: ſicut id deducitur in Libro Sohar, Sectione Behar Sinai: Tract. Paſtoris Fidi, fol. 102. his verbis: *Tu es Anima Animæ, &c.* Et Sectione Pinchas f. 225. & 227. Sic quoque in Præfationibus Tikkunim, & initio 5. ubi dicitur: Supremo omnium loco eſt Cauſa omnium, ſupra quam non eſt Deus, ſicut nec ſubter illam, nec verſus quatuor Cardines mundi: Iſta autem adimplet omnes mundos ipſosque undiquaque circumdat &c. Quod ſi ergò omnes decem Sephiroth eâdem æqualitate propinquæ ſunt Infinito, & omnes ab Illo lumen accipiunt, ipſæ per ſe; quænam ergò differentia eſt inter ipſas Sephiras, & quo reſpectu una elevatior eſt alterâ? cum omnes ipſarum gradus æquè diſtent ſicut dictum. Et quidem ſi dici debet quod res eſt, omnia ſanè hæc aſſerta vera ſunt, & verba Dei viventis, omnia quoque rectè intelligi poſ-

gi poſſunt ab iis, quibus data eſt ſcientia. Diſcrepantia porrò duarum illarum opinionum, ſupra propoſitarum, utrum ſcilicet decem Sephiroth ordine continuo ſibi invicem ſuccedant, unâ ſupra aliam, an verò linearum ſerie conſiſtant, conciliata eſt ſuo loco, ubi tractatum eſt de mundo Punctatorum, quod nimirum ante inſtitutum rerum ordinem alia ſupra aliam diſpoſita fuerit; poſt illud momentum autem trium linearum ordine apparuerint. Utrum circulorum an linearum rectarum forma procedant, hoc capite explicabitur. Si igitur animum adhibueris, intelliges, utramque opinionem eſſe veram, eò quod duæ ſunt Notiones Infiniti, una, in reſpectu ad circulos, & altera in reſpectu ad tres lineas rectas hominisque figuram, capite, brachiis, corpore, cruribus pedibusque conſtantem, de quibus nunc & infra agendum.

Scito, quod antequam emanarent emanantia, & creata eſſent creata, Lux ſuprema extenſa fuerit pleniſſimè, & impleverit omne Ubi, adeo ut nullus daretur Locus vacuus in Notione Lucis, nullumque ſpatium inane, ſed omnia eſſent plena Luce illa Infiniti hoc modo extensâ, cui ſub omni notione ſuâ finis non erat, eò, quod nihil eſſet, niſi extenſa illa Lux, quæ unâ quadam & ſimplici æqualitate ubique ſibi erat ſimilis; atque iſta vocabatur Or Haenſoph Lux Infiniti.

Cùm autem in mentem veniret Extenſo huic, quod vellet condere mundos, & emanando producere Emanantia, atque in lucem proferre Perfectionem potentiarum ſuarum activarum, & Nominum atque Cognominum ſuorum, quæ erat cauſa impulſiva creandi mundi, prout ſupra dictum eſt, cap. 1. quæſt. 1. tum compreſſa quadantenus Lux iſta, à puncto quodam medio circumcirca ad latera receſſit; atque ſic relictus eſt Locus quidam vacuus, dictus ſpatium inane, æquidiſtans à puncto illo, exactè in medio ejus conſtituto.

Compreſſio autem illa undiquaque ſibi æqualis fuit circa centrum dictum per omne ſpatium, adeò ut locus ille vacuus, ex-

actè

actè eſſet circularis ſub perfectiſſima æqualitate: nec concipi hic poteſt ulla quadratura vel anguloſitas, cum contractio iſta Infiniti ſtatuatur undiquaque ſibi fuiſſe æqualis, unde & circularis: cur enim Lux illa, quæ identica quadam æqualitate antehac ubique æqualis erat, inæqualiter ſeſe contraxiſſet, uni lateri plus, alteri minùs tribuendo? Jam verò ex Geometria notum eſt, nullam figuram plùs participare æqualitatis, quam circularem: quadratum enim angulos habet, ſicut & trigonum cum ſimilibus. Apparet igitur Contractionem illam Infiniti ſtatuendam eſſe circularem: cujus rei cauſa non eſt alia, quam in Infinito ipſo, ſicut dictum eſt. Videatur etiam Sohar Sectione Pekude fol. 251. ubi dicitur: *Palatia illa, & quæ in ipſis, circularia ſunt.* Sic & Sectione Bo. f. 42. *Docuit per circulos, quorum ſunt decem.* Datur tamen & alia ratio figuræ iſtius Sphæricæ, nimirum quod illa, quæ Emanatura erant intra locum iſtum vacuum, futura erant figura Sphæricâ ſicut jam dictum: iſta autem quam proximè debebant applicari Infinito illa circumdanti, idque ubique æqualiter, æquali namque irradiatione frui debebant ab Infinito ex omni parte; quod fieri non potuiſſet, ſi Emanantia figuram habuiſſent quadratam vel triangularem aut ſimilem; cum tunc anguli quidam extantiores Infinito fuiſſent propiores, quam reliqua latera, nec æqualis fuiſſet participatio Infiniti. Capite tertiò autem explicabitur Cauſa, quare iſta Contractio fuerit neceſſaria, & quomodo ſeſe habuerit.

Inſtituta igitur tali contractione atque compreſſione, per quam locus quidam vacuus ſpatiumque in medio Infinito relinqueretur inane; jam ſanè Ubi quoddam conſtitutum erat in quo exiſterent Emanantia, Creata, Formata & Facta. Produxit igitur Infinitum lineam quandam è Luce Concavi ſui, à ſummis partibus deorſum vergentem, Illamque derivavit atque demiſit intra Spatium modò dictum.

Quæ aucta ampliori facie extitit.

Summum autem initium iſtius lineæ deductum erat ex ipſo Infinito, hoc ipſum proximè attingens: Finis verò deorſum pergebat intra ſpatium illud inane; &, hâc mediante, Emanatione produxit, creavit, formavit, atque fecit omnes mundos: Et linea hæc vicem ſuſtinebat canalis cujusdam, perquem defluerent exundationes Lucis illius ſupremæ Infinitæ in Mundos intra hoc ſpatium conſtitutos. Jamque aliquatenus dilucidata eſt quæſtio illa Kabbaliſtarum, utrum ſcilicet initium ſit atque finis in Numerationibus?

Quamvis autem Lineæ iſtius ſummum initium proximè attingat Lucem Infiniti, in partibus Concavi ejus ſupremis; finis tamen ejus non protrahitur ad tantam profunditatem, ut ipſam quoque Lucem infiniti ſubter mundis gyratam attingat, illique adhæreſcat; propterea quod finis ipſi tribuendus ſit cum initio; quem non haberet, ſi utrinque influentiæ Lucis Infinitæ particeps eſſet; cum tum potiùs duo ipſi competerent Initia contrario ſitu à ſe invicem contradiſtincta, quorum utrique notio ſuperioris, non inferioris tribuenda eſſet; Unde Lucis infinitæ ſic influentis nulla pars vel ſumma vel ima, vel anterior vel poſterior, vel orientalis vel occidentalis vel ſeptentrionalis vel meridionalis dici poſſet. Quod ſi verò Lux iſta Infiniti influere ſtatuatur per modum lineæ cujusdam ſubtiliſſimæ, & canalis tenuiſſimi, tunc notio ſummi & imi, anterioris & poſterioris, cardinis orientalis & occidentalis, &c, hîc inveniri poterit.

Quo poſito dicendum, lucem hanc poſt ingreſſum non ſtatim via recta pergere deorſum, ſed ſenſim illuc derivari; adeò, ut datis primis curſus rectilinei initiis, mox deflectat ad figuram circularem, orbemque illicò conſtituat circumcirca tenuem, qui circulus tamen Luci Infinitæ in circuitu ſuo non uſquequaque adhæreſcat: quippe quod ſi fieret, res ſanè ad priſtinum recideret ſtatum, & circulus iſte per Lucem Infiniti deſtrueretur, nec apparere poſſet orbita ejus, & omnia tantùm Ipſa Lux illa Infinita forent, ſicut antea: Unde circulus iſte, propinquus quidem erit

con-

concavo Infiniti, non tamen adhærebit eidem ullo nexu, adeoque Emanatio Infiniti tantùm ſub tenuitate lineæ procedit, quâ viâ lumen ejus immanans circulo iſti infunditur: Infinitum autem undiquaque hunc circulum ambit æquali diſtantia, cum & illius concavum circulari figura extet; Quod autem influentia hæc Infiniti tantùm fiat per viam lineæ, hinc demonſtratur, quod alias, ſi lumen iſtis circulis undiquaque afflueret, Emanantia æquè atque ipſum Scaturiens infinita eſſent, terminoque & menſura atque finibus carerent. Porrò notandum ipſam quoque Lineam hanc admodum eſſe tenuem, ut nimirum Lux Emanantibus ſub certa menſura affluere poſſit, certoque modo. Quæ una eſt ex illis cauſis, quare Emanantia vocentur decem modi, ſeu menſuræ vel decem Numerationes, ut nempe oſtendatur, menſuram ipſis modulumque & terminum competere, numerumque definitum; quæ non inveniuntur in Infinito ipſo: Sicut traditur in Libro Sohar Sectione Pinchas fol. 257. col. 2. his verbis: *Præceptum decimum tertium concernit Lectionem Audi &c.* Non verò quod menſura modusve ipſi competat dicendum, vel notum aliquod Nomen, qualia Numerationibus tribuuntur: Quælibet enim Numeratio Nomen habet definitum, menſuramque & terminum atque limitem. Cum igitur Linea hæc adeo tenuis eſt, tùm influentia tanta ſaltem ipſis affunditur, quanta opus eſt ipſis, in quantum ſcilicet Emanantia ſunt, non verò quaſi forent ſcaturientia. Jamque iſte circulus, propinquior Infinito, Coronæ nomine indigitatur.

Poſtmodum verò hæc linea ulterius adhuc protenditur, paululumque promanans in orbitam agitur ad conſtituendum circulum alterum intra primi concavum: atque iſte circulus Sapientiæ nomen habet.

Porrò quoque protenſa deorſum, & circumvoluta in gyrum, tertium circulum conſtituit intra ſecundi concavum, qui dicitur Circulus Intelligentiæ.

Atque ſic ſimili itinere linea illa provolvitur, continuata ſua extenſione per vices circumgyrata uſque ad Circulum decimum, quem Regni Circulum nominamus.

Et hac ratione doctrina de decem Numerationibus ob oculos poſita eſt, in quantum illæ emanant per modum decem circulorum homocentricorum: idque generatim, repetitâ ſcilicet ſimili planè Emanatione per omnes Mundos. Notum autem atque perſpicuum nobis eſt, quot mundorum ſpecies emanent, creatæ & formatæ atque factæ ſint, millies nempe mille & myriades myriadum; quæ omnes ſimul ſubſiſtunt intra locum hunc vacuum ſupradictum, quippe extra quem nihil eſt horum. Quilibet autem Mundus decem habet Numerationes ſpeciales, & quælibet Numeratio ſpecialis cujuscunque Mundi compoſita eſt è decem Numerationibus ſpecialioribus, quæ omnes figuram habent circulorum homocentricorum, & ſic in Infinitum. Omnia ergò ſe habent ad inſtar ſphærularum cæpariarum, ſibi invicem incluſarum, vel ad inſtar Syſtematis orbium cœleſtium, de quibus in Aſtronomia.

Tota igitur textura omnium iſtorum Circulorum ſimul ſumta, è tenui iſta Linea conſtat, quæ ab infinito protenſa pergit; deſcendensque è circulo in circulum diffunditur, uſque ad extremitatem omnium: Atque hac ſemitâ lineari Lux ipſa affunditur & Influentia neceſſaria tribuitur ſingulis. Et ſic propoſita eſt in materia de Numerationibus Circulorum notio.

Nunc ad alteram Notionem pergendum, quæ decem numerationibus competit, qua nimirum illæ per Lineam Lucemque rectam repræſentantur, & ſub ſpecie trium Linearum, atque figura Hominis ſupremi.

Illa enim Linea à ſummo illo culmine deorſum protenſa à qua procedunt omnes Circuli ſupradicti, ſimul etiam viâ rectâ deorſum pergit ab excelſiſſimo ſummi illius Concavi Epiſtomio usque ad debitam Circulorum depreſſionem, idque per medios illos Circulos omnes, & formâ quidem hominis erecti, ſtaturæ debi-

debitæ, Os cui ſit ſublimè datum cœloſque tueri juſſum; in quo numerari queant 248. membra, dextro ſiniſtroque & medio ſitu diſpoſita. Atque hâc figurâ omnes inſimul quoque Numerationes comprehenduntur tam Generales, quam ſpeciales & ſpecialiſſimæ.

Iſta autem ſecunda Notio nomine ſuo Adam Kadmon ſive Adam primus vocatur, quem indigitat Scriptura S. his verbis: *Et creavit Deus hominem in imagine ſua, in imagine Dei, &c.* Quemadmodum & Liber Sohar & Tikkunim plurimis in locis de ſecunda hac Notione tantùm loquuntur, prout alibi prolixiùs dictum.

Atque ſic duæ illæ ſupradictæ Sententiæ conciliantur, quod nempe duplici viâ conſiderari poſſit Divinitas, quæ una tamen eſt, & vera utraque verbis Dei viventis æquipollens. Unde non paucæ contradictiones apparentes reſolvi poſſunt circa materiam de ordine ſituque decem Numerationum. Et hinc ſimul enodatur quæſtio illa, quomodo Initium detur & finis, ſummumque & imum in decem Numerationibus? Cujus ſolutio ex utraque Notione deſumi poteſt. Si enim Numerationes ſub figura circulari conſiderantur, extremus ſanè circulus, Coronæ ſcilicet, propinquior eſt Infinito quam cœteri, unde & omnibus eſt excellentior. Inter ſecundum autem circulum, ſapientiæ nimimirum, & Infinitum, Coronæ circulus interjectus eſt, unde excellentia ejus tanta non eſt, quanta Coronæ; & ſic conſequenter per omnes mundos in ſpatio iſto comprehenſos: quicunque enim circulus propior eſt Infinito, pro ſuperiore & excellentiore habetur, donec inveniamus mundum iſtum materialem punctum eſſe medium circulorum & ipſius quoque Spatii Locique vacui ſupra deſcripti, adeoque & remotiſſimum ab Infinito, remotione κατ' ἐξοχὴν ſic dicenda præ omnibus mundis reliquis: unde & corporeus eſt & materialis perfectâ corporeitate.

Alia quoque hujus rei eſt ratio non admodum à priori diverſa; Nimirum quod Linea illa ab Infinito promanans pri-

nium in rectum protendatur, poſtmodum in circulum abeat, iterumque via rectâ ad ima magis progreſſa rurſus circulum conſtituat, idque uſque ad extremitatem. Circulus ergò exiſtentiæ primæ circa initia Lineæ iſtius propterea ſummus eſt, & excellentiſſimus omnium, quod lucem hauriat è ſcaturigine omnium ſummâ, deque hoc plura capite tertio infra.

Porrò hinc quoque liquet, qua ratione decem Numerationibus etiam circulorum conceptu conſideratis Linearum tamen Notiones reverà competant; & figura hominis, nec non dextrum ſiniſtrum atque medium.

Sed quomodo altera illa Notio figuræ rectilineæ ſtaturæque humanæ conceptus ſuperioris & inferioris, anterioris & poſterioris exhibeat, hinc apparet: quod quicquid initio Lineæ, propinquum eſt, Capitis Nomine dici queat, unde, quod paulò inferius ſequitur, Corporis, quodque adhuc profundius, Pedum nomine appellabitur; & ſic quoque in ſpecialioribus & ſpecialiſſimis.

Et hæc de conceptu Circulorum, de quibus Sohar Sectione Vajikra fol. 99, & f. 10. Et Sectione Breſchith f. 19. col. 2. Sicut de Conceptu formæ humanæ quoque videri poteſt Sohar Sect. Toledoth Jizchak f. 134. c. 2. Infra autem cap. 4. explicabitur, quomodo omnes etiam Notiones figuræ hujus rectilineæ ſibi invicem involvantur, ita, ut Attik Jomin ſeu Antiquus dierum ſit intra Arich Anpin, ſeu Macroproſopum; Arich Anpin ſeu Macropoſopus intra Abba ve Jmma ſeu Patrem & Matrem, & ſic conſequenter usque ad finem graduum omnium.

Caput III.

HIc quoque, cum de utraque Divinitatis Notione agimus, in uſum veniunt 5, illa Lumina, ſive Nomina Animæ humanæ, qui ſunt quinque gradus alter altero ſuperior.

Decem Numerationes enim forma Circulari conſideratæ bina ſemper continent, Oroth ſeu Lumina nempe, & Kelim ſeu Vaſa:

Vaſa: & Lux quælibet ſubdividitur in Lucem internam, & Lucem ambientem; prout & Vaſa ſingula partes habent tam Externas,quam Internas.

Atque ſic etiam in Notione Rectilinea hæc omnia occurrunt.

Differentia autem inter Circulos & Rectilineum hæc eſt, quod decem Numerationes ſub Circulis notionem Lucis habent, quæ vocatur Nepheſch ſeu Pſyche; ſed decem Numerationes Rectilinei notionem Lucis habent,quæ vocatur Ruach, Spiritus, qui gradus eſt Pſyche ſuperior.

Planum autem eſt, quod Notio Pſyches, priùs emanet, & poſtea Spiritus ſequatur,ceu ſuperior; ſicut in homine; (de quo videatur Sohar Sect. Miſchpatim, quæ applicanda ad hominem ſuperiorem.)

Idque per omnes Mundos ſic invenitur.

Differentia tamen eſt inter Vaſa Pſyches & inter Vaſa Spiritus: Hepar enim eſt ſedis Lucis cui Pſyche nomen, Cor Spiritûs,Cerebrum Animæ,de quibus alibi.

His præmiſſis,ordinem emanantium ſic intellige: primum emanant 10. Numerationes Notionis Circularis, & quidem initio decem Vaſa, ſingula partibus ſuis exterioribus & interioribus conſtantia; his decem vaſis autem veſtiuntur ipſæ X. Numerationes, Lumina nempe quæ Nepheſch dicuntur ſeu Pſyche: præter quæ adhuc alia decem Lumina inveniuntur,quæ Ambiunt Vaſa extrinſecus: quæ quidem & ipſa ſunt Nepheſch, ſive Pſyche,ſed Ambientium tamen Nomen habent, cœtera autem Interiora Lumina vocantur; & omnia quidem forma circulari.

Poſtmodum autem emanant X. Numerationes formâ rectilineâ hominis inſtar,quæ excellentiores ſunt circularibus,ceu Spiritus: Suntque decem Vaſa ſub figurâ hominis, omnia illa continente; Singulis autem vaſis partes ſunt Interiores & exteriores; illisque veſtiuntur ipſæ X. Numerationes, Lumina ſcilicet quæ vocantur Spiritus: præter quæ tamen & alia ſunt Lumina

mina decem Ambientia, ut in circulis; quæ quidem & ipſa ſunt Spiritus: & omnia quidem ſub formâ hominis; idque per omnes mundos emanantes, creatos, formatos & factos, intra ſpatium hoc Vacuum de quo ſupra; ambiente deſuper Luce Infiniti.

Et in circulis quidem quicunque interiores ſunt, ſemper viliores habentur, uſque ad mundum materialem; In Rectilineo verò res aliter ſe habet, ubi quicquid interius eſt, excellentius eſt quocunque exteriore: Rectilinei enim partes aliæ alias ſuperinveſtiunt uſque ad extimam omnium, quod probè notandum.

His præmiſſis intelligere poteris quare neceſſaria fuerit Compreſſio Infiniti, intra ſe Ipſum, in medio ſcilicet Lucis ſuæ: ut nimirum relinqueretur Locus vacuus de quo ſupra; ubi hæc ſimul fuit Intentio, ut confieret Notio Vaſorum. Nam mediante compreſſione Lucis & diminutione ejus oritur poſſibilitas vaſis ut exiſtere, & detegi queat: ſed per augmentationem Lucis deſtruitur vas, cum diminuatur facultas ejus ſuſcipiendi Lucem tam multam & tam magnam ſicut dictum eſt, cum actum fuit de VII. Regibus Edomiticis, qui appellantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quomodo regnaverint & mortui ſint; ubi ſatis declaratum, quomodo ſe habeat creatio & eſſentia vaſis.

Primò enim opus eſt compreſſione Lucis & diminutione ejus, qua mediante exiſtentia vaſis detegitur: quo hoc modo detecto & actu producto Lux iterum in illud immanet: unde permanere poteſt Vas iſtud citra deſtructionem.

Atque ſic actum eſt hic: Primùm compreſſit ſeſe Lux, & orta ſunt vaſa: mox verò iterum affluxit linea illa lucida, ut illa illuſtraret.

Unde patet ratio, quare Infinitum ſeipſum hoc modo compreſſerit, ſubducta omninò Luce illa vehemente è ſpatio iſto; quo facto eadem reverſa eſt, ſed certà menſura & pondere certo, ſub forma lineæ illius: quæ cauſa eſt, quod potuerit permanere ſub notione Lineæ in loco ſuo, ſubtractâ reliqua Luce magna

magna. Non enim potuiſſent ſubſiſtere vaſa, niſi ſublato penitus lumine, moxque reſtituto ſuo pondere & menſura, & quidem tantâ, quæ ſufficeret illis illuminandis & in eſſe Vaſorum citra deſtructionem conſervandis.

Caput IV.

NE exiſtimes autem decem Numerationes, communiter Emanantium cognomine inſignitas, primas eſſe & ſummas rerum Emanatione productarum; multi enim Mundi ipſis ſunt priores, In Libro Sohar autem multorum mundorum nulla facta eſt mentio niſi ænigmaticè; exemplo ſint 3. orationes in libro Tikkunim de Adamo primo inter omnia prima, & in libro Sohar Sect. Breſchith f. 23. & in Tikkun. f. 134. It. in Sohar Sect. Noach f. 65. & Sect. Pekude f. 268, & f. 256.

Primùm igitur hîc dicendum de Speciali illo, quod totum Spatium continet & amplectitur, & è quo omnes mundi protenduntur, dependentque & procedunt; Huic nomen eſt Adam primus inter omnia prima. Iſte enim prior eſt omnibus Entibus, ejusque Celſitudo ſumma, & mundus ejus maximus omnium. In libro Sohar ejus non fit mentio niſi paucis in locis, idque tectè admodum; ita & in Tikkunim, v. g. ſub finem Tikk. X. Numerationum f. 41. col. 2. ſic & princ. Tikk. 70. fol. 119. & fol. 132.

Scito igitur, quod lumina prima emanatione introducta in Spatium hoc, per modum lineæ rectæ extenſæ ab Infinito, & undique circumactæ contineantur ſub Notione X. Numerationum, quarum eſſentia in genere vocatur Adam primus inter omnia prima. Et hæ ſunt illæ, quæ primò prodierunt & manifeſtatæ ſunt formâ circulari, ſub notione Pſyches hujus Adami primi.

Et iſtis competunt Notiones decem Vaſorum Circularium, interioribus & exterioribus ſuis conſtantium; quibus ſingulis ineſt ipſa Eſſentia Lucis internæ, quæ Nepheſch ſive Pſyche di-

citur cum ſua Luce Ambiente, quæ & ipſa ad hanc Notionem Pſyches pertinet.

Et hæc omnia circulari forma extant, circulo extimo quam proximè applicito ipſi Infinito, omnia iſta extrinſecùs ambienti. Hic autem circulus extremus maximus Corona Adami primi dicitur; ſicut alter dicitur circulus Sapientiæ Adami primi, & ſic conſequenter uſque ad circulum Regni Adami primi. Atque iſti decem circuli Adami primi ambiunt totum hoc Vacuum intra Infinitum, eidem quam proximi, & ab illo circumdati.

In medio autem decem horum Circulorum Locus vacuus & inane Spatium relinquitur pro reliquis Emanantibus & mundis.

Ne autem exiſtimes velim, quaſi in Adamo primo Notio vaſorum realiter inveniatur; quia vaſorum notio non manifeſtatur, niſi circa Mundum punctatorum: quod ſi tamen Vaſorum nomen hîc admittitur, id tantum fit reſpectu majoris vel minoris copiæ lucis mediæ in ipſis repertæ: Vaſa autem per ſe ſunt lux tenuiſſima.

Manifeſtatis autem his decem Numerationibus Adami primi ſub Notione Nepheſch ſeu Pſyches forma circulari, mox aliæ prodeunt ſub notione Ruach ſeu Spiritus iſtius Adami primi formâ rectilineâ ad inſtar hominis erecti, conſtantis 248. membris per caput, brachia, manus, corpus & pedes diviſis: Atque hic incipit emanare ab Infinito per lineam, & rectà deorſum protenditur ſub figura trium linearum, quarum una eſt dextra, altera ſiniſtra, tertia media, per quas X. ipſius Numerationes diſtribuuntur.

Quamvis autem linea iſta figuræ Adami primi initium capiat ab Infinito, & inter omnes circulos ſciſſis ipſorum ſummitatibus deſcendat; tamen putandum non eſt ipsam produci usque ad imum omnium circulorum ſub pedibus Adami primi circumvolutorum: nam extenſio illius tantum durat uſque ad imum concavum circulorum Attik Jomin ſeu Antiqui dierum, quæ eſt Notio Perſonæ competens Coronæ in Mundo Emanationis; adeò

adeò, ut circuli iſtius Antiqui dierum ſub pedibus ejusdem Antiqui proximè circumvolvantur, (quousque & pedes Adami primi pertingunt.)

Atque ſic expoſitum eſt, quomodo Adam primus ſuperius repleat forma circulari & rectilinea totum illud ſpatium:

Relictus autem eſt Locus vacuus inter Lucem Ambientem Rectilinei Vaſa, & Lucem Internam ejusdem, in quo conſtituti & deſtructi ſunt atque emanarunt omnes reliqui mundi, qui omnes pendent, & contenti ſunt in hoc Adamo primo, & ab ipſo prodeunt. Atque ſic declaratum eſt breviter, quomodo omnes mundi exiſtant in ſpatio hoc vacuo, quod eſt inter Lucem ambientem Rectilinei, Adami primi, & inter vaſa ejusdem.

Alibi verò latiús traditur, quomodo in Notione Rectilinea Adami primi prodeant & manifeſtentur Lumina quam plurima, quæ in genere ſunt Lumina findentia: Et prodeunt ex Auribus ejus foras: Sicut & poſtea prodeunt lumina Naſi; & mox Lumina Oris, quæ 3. dicuntur variegata Akudim: & omnia hæc lumina via recta procedunt tantummodo; nec ulla notio circularis in ipſis invenitur.

Deinde autem prodeunt Lumina Oculorum Adami primi, quæ vocantur Olam Hannekuddim Mundus Punctatorum, quibus duæ competunt Notiones, nempe Circularis & rectilinea: Et locus, quo conſiſtunt & ſtationem habent, eſt à foveâ pectoris iſtius Adami primi deorſum usque ad finem pedum ejus; qui locus generatim vocatur Nezach, Hod, Jeſod, Victoria, Honor, Fundamentum, Adami primi. Et hic eſt ordo illorum: primò prodeunt decem circuli τῶν Nekuddim, & circumgyrantur circa Vaſa τῶν Nezach, Hod, Jeſod Adami primi, rectilinei, vaſis iſtis autem inveſtitur lux interna ipſorum: Et iſti circuli τῶν Nekuddim quæ ſunt Notio Nepheſch ſeu Pſyches, ambiunt vaſa, & lucem Internam τῶν Nezach, Hod, Jeſod rectilinei Adami primi; conſtantes & ipſi Luce Interna, ceu Pſyche, & Vaſis, & Luce Ambiente Vaſa, & hæc in genere vocantur circuli 4. τῶν Nekuddim.

Et ſuper iſtis circulis τῶν Nekuddim conſiſtit Lux ambiens ſub Notione Rectilinea Adami primi, & ſuper Luce ambiente rectilinei Adami primi circumgyrantur decem Circuli Ipſius Adami primi conſtantes Luce Interna & Vaſis, & Luce ambiente: Atque hæc ita fuerunt ab initio. Sed poſtquam deinceps emanarunt etiam X. Numerationes rectilineæ Mundi τοῦ Nekuddim, quæ eſt Notio Spiritus huc pertinens, tunc X. illæ Numerationes rectilineæ τῶν Nekuddim conſtantes Luce ſua Interna & Vaſis & Luce ambiente rectilineis ceu veſtis obvolutæ ſunt ſuper Vaſa & Lucem Internam rectilineam τῶν Nezach Hod Jeſod Adami primi: Et ſuper Rectilineum τῶν Nekuddim veſtientium obvoluti ſunt ipſi circuli eorum: & ſuper circulos τῶν Nikuddim Lux ambiens rectilinea Adami primi, & ſuper iſtam Circuli Adami primi ipſi.

Alibique expoſitum eſt, quomodo iſta Nekuddim ſint Notio ſeptem Regum Edomiticorum; qui mortui ſunt, & poſtmodum reſtituti, & poſtquam rectè conſtituti fuerunt, inde facta eſt Notio 4. Mundorum Emanationis, Creationis, Formationis & Factionis, quorum ſinguli conſtant è ſex Parzuphin ſeu Perſonis, quæ ſunt Attik Jomin, Antiquus dierum, Arich Anpin, Macroproſopos, Abba ve Imma, ſeu Pater & mater; & Seir ve Nukbeh ſeu Microproſopos & Uxor ejus.

Atque nunc ut breviter oſtendatur ſtatio locusque iſtorum, incipiemus à ſummis pergendo ad ima. Infinitum ambit decem Circulos Adami primi conſtantes tribus ſuis notionibus Luce internâ ceu Nepheſch, & Vaſis iſtius Nepheſch ſeu Pſyches & Luce Ambiente hanc Nepheſch ſeu Pſyſchen, quæ partes in omnibus ſubſequentibus circulis æqualiter reperiuntur, unde non opus erit iſta toties repetere.

Decem circuli autem Adami primi ambiunt Lucem ambientem Rectilinei ipſius.

Et Lux ambiens Rectilinei Adami primi ambit decem circulos τοῦ Attik Antiqui.

Et

Et decem circuli τȣ Attik, Antiqui, circumdant Lucem ambientem rectilinei τȣ Attik, ſeu Antiqui ipſius.

Et Lux Ambiens rectilinei τȣ Attik ſeu Antiqui, ambit 10. Circulos τȣ̃ Arich Anpin ſeu Macroproſopi.

Decem circuli τȣ Arich Anpin autem ſeu Macroproſopi circumdant Lucem ambientem rectilinei ipſius Arich Anpin ſeu Macroproſopi.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ̃ Arich Anpin ſeu Macroproſopi circumdat decem circulos τȣ̃ Abba ſeu Patris.

Decem circuli τȣ̃ Abba ſeu Patris autem ambiunt Lucem ambientem Rectilinei τȣ̃ Abba Patris ipſius.

Et Lux ambiens rectilinei τȣ̃ Abba ſeu Patris ambit decem circulos τῆς Imma ſeu Matris.

Et decem Circuli Matris circumdant Lucem ambientem Rectilinei Matris ipſius.

Porrò Lux Ambiens Rectilinei Matris ipſius circumdat decem circulos τȣ̃ Seir ſeu Micropoſopi.

Et decem circuli τȣ̃ Seir circumdant Lucem ambientem rectilinei τȣ̃ Seir:

Lux ambiens rectilinei Micropoſopi autem circumdat decem circulos τῆς Nukba ſeu Uxoris.

Et 10. circuli Uxoris circumdant lucem ambientem Rectilinei Uxoris ipſius.

Et Lux ambiens Rectilinei Uxoris τȣ̃ Seir ſeu Microproſopi Emanationum circumdant 10. circulos Creationis, qui itidem diſpeſcuntur in omnes partes ſuas ſimiles iſtis.

Et decem circuli creationis circumdant Lucem ambientem Rectilinei Creationis ipſius.

Lux ambiens Rectilinei Creationis autem circumdat circulos Mundi formationis, in ſuas partes diviſi:

Et circuli Formationis Lucem ambientem ipſius Rectilinei Formationis.

 Dein-

Deinde Lux ambiens Rectilinei Formationis Circulos Mundi Factionis etiam in partes ſuas diviſi.

Et circuli Factionis Lucem ambientem Rectilinei ipſius Factionis.

Atque ſic abſolvitur ordo generalis omnium circulorum & Luminum ambientium Rectilinea in omnibus mundis.

Ordo Rectilinei autem plane inverſus eſt, in hoc enim, quicquid vilius eſt deſuper, inveſtit partem excellentiorem ſibi vicinam hoc modo:

Lux ambiens rectilineum Factionis circumdat Vaſa & Lucem internam Rectilinei Factionis;

Et Lux interna rectilinei ſemper adhæret vaſis ſuis.

Vaſa autem & Lux interna Rectilinei Factionis ambiunt Vaſa & Lucem internam Rectilinei Formationis.

Et Vaſa atque Lux interna Rectilinei Formationis circumdant Vaſa & lucem internam rectilinei creationis.

Porro Vaſa & Lux interna Creationis ambiunt Vaſa & Lucem internam rectilinei Uxoris Microproſopi Emanationis.

Et Vaſa atque Lux interna rectilinei Uxoris circumdant Vaſa & Lucem internam rectilinei Microproſopi.

Dein Vaſa & lux interna rectilinei τῶ Seir Anpin ſeu Microproſopi ambit Vaſa & lucem internam rectilinei matris;

Et hæc vaſa & lucem internam rectilinei Patris;

Et hæc easdem Partes Macroproſopi.

Et hæc eadem Antiqui dierum.

Vaſa autem & Lux interna Antiqui dierum ambit Vaſa & Lucem internam τῶν Nezach Hod Jeſod τῶ Adam Kadmon ſeu hominis primi.

Porrò Vaſa & Lux interna τῶν Nezach Hod Jeſod Adami primi ambit lucem internam Infiniti, quæ obvelatur intra hæc ſub forma lineæ rectæ extenſæ à ſolo Infinito ad illuminandum & vivificandum omnes mundos.

Nunc porrò addendum, quousque pertingant pedes Adami rectilinei, qui omnes mundos pervadit.

Recta

Recta linea igitur revera adhæret Infinito ambienti, & ab eo protenſa deſcendit & obvelatur interioribus Adami primi; & protracta extenditur usque ad pedes Adami primi rectilinei, id eſt usque ad intimum concavum circulorum Antiqui dierum. Hi infra circumdant pedes ejus. Si enim diceretur pedes Adami primi pertingere usque ad finem omnium circulorum, tunc ſanè iterum attingerent circulum Infiniti; adeoque Infinitum & ab Inferioribus partibus lucem immitteret, unde obliteraretur notio Superioris & Inferioris.

Dicendum igitur breviter, quod pedes Adami primi rectilinei protendantur usque ad medietatem inferiorem Circulorum Antiqui dierum, adeo, ut iſti circuli proximè ambiant pedes ejus. Omnes autem reliqui pedes rectilinei ſe habent ut pedes Antiqui, nimirum pedes Arich Anpin ſeu Macroproſopi & pedes Seir Anpin ſeu Microproſopi: & pedes Uxoris Microproſopi: omnes iſti, inquam, occultantur eadem æqualitate; idque usque ad medietatem inferiorem Circulorum Arich Anpin ſeu Macroproſopi, ita autem circuli iſti proximè ambiant inferius pedes hos omnes.

Dantur autem & notiones perſonarum, quarum ſtatura non eſt alta, quales ſunt Abba ve Imma Pater & mater; quorum ſtatura incipit â gutture τȣ Arich Anpin ſeu Macroproſopi, usque ad Tibbur ejusdem tantum: ſic quoque Perſona Leah, quæ eſt Daath ſeu Scientia τȣ Seir Anpin ſeu Microproſopi, pertingit ſaltem usque ad pectus ipſius: Atque harum perſonarum pedes non pertingunt usque ad pedes Macroproſopi, cum ſint brevioris ſtaturæ.

(Alibi tamen dicitur, quod utraque calx Antiqui longius protendatur ultra pedes Macroproſopi, ita ut ſubintrent limites mundi Creationis.)

Caput

Caput V.

HIc addenda adhuc ſpecialia quædam. Supra enim dictum eſt, quod Perſona Adami conſtet 248. membris per decem partes principales diſtributis; id fit hoc modo.

Kether ſeu Corona eſt Cranium.

Chochmah, Sapientia, Binah, Intelligentia, Daath, Scientia ſunt tria Cerebra. Cheſed, Benignitas, Geburah robur, Tiphereth, Pulchritudo, ſunt duo Brachia & corpus.

Nezach Victoria, Hod Honor, Jeſod Fundamentum ſunt duo femora & membrum generationis.

Malchuth autem ſeu Regnum eſt Uxor ejus.

Porrò præter alias diviſiones varias, notanda eſt & illa, quæ eſt in Notiones Perſonarum, ubi

Kether ſeu Corona eſt una perſona è X. Numerationibus & vocatur Arich Anpin ſeu Macroproſopus.

Chochmah etiam una eſt perſona, & nomen τῦ Abba ſeu Patris habet.

Binah autem Perſona pariter eſt, & dicitur Imma, Mater.

Dein Tiphereth à Cheſed usque ad Jeſod, unam, conſtituit perſonam quæ vocatur Seir ſeu Microproſopus.

Decima autem Numeratio, nempe Malchuth una itidem eſt perſona, quæ vocatur Uxor Microproſopi.

Ulterius ſciendum, Notionem τῆς Malchuth ſeu Regni, occurrentem in ſingulis Perſonis jam nominatis ita ſe habere: quod Malchuth competens perſonæ Maſculinæ, quales ſunt Pater & Seir ibidem habeat Notionem Attarah ſeu Corollæ, Juſto, id eſt τῷ Jeſod impoſitæ, vide Sohar Sect. Vajeze f. 162. In Perſona Fœminina autem quales ſunt Mater & Uxor Microproſopi Malchuth pariter notionem habet Corollæ τῦ Jeſod, ibi enim Jeſod eſt Matrix, & Corona ejus denotat notionem Pomi ejus. Sephira autem τῆς Malchuth quæ eſt Perſona per ſe, vocata Uxor

Uxor Microproſopi, ipſa eſt perfecta Fœmina ad inſtar reliquarum perſonarum.

Addo & hoc: Cum ab Adamo primo omnes mundi tanquam rami propagantur, res ita ſe habet, ut mundus Emanationis non ſit niſi veſtis τῶν Nezach Hod Jeſod iſtius Adami primi, quæ tantum ſunt Notio Vaſorum pedum ejus. Jam autem notum eſt, quod mundus Factionis correſpondeat τῇ Malchuth ſeu Regno, quæ locum ſuum habet à tergo τοῦ Seir ſeu Microproſopi verſus τὰ Nezach Hod Jeſod ipſius: ita mundus factionis eſt Malchuth Adami primi: Unde ſolvitur quæſtio, an liceat tam alta rimari? quod nimirum 3. ſumma Adami primi ſaltem prohibita ſint, non vero cætera.

Præterea obſervandum, X. Numerationes cujuslibet mundi tam in genere quam in Specie ſumtas, contineri literis Tetragrammati: ita ut apex literæ Jod Coronam; Ipſum Jod ſapientiam, He primum Intelligentiam, Vav Pulchritudinem conſtantem 6. Partibus, quæ nobis Seir Anpin ſeu Microproſopus dicuntur, & He Ultimum Regnum, quæ nobis Uxor Microproſopi dicitur; denotet.

Si autem omnes Numerationes in una Perſona proponuntur, tunc Apex literæ Jod ſeu Corona, eſt Cranium iſtius Perſonæ; Jod vero ipſum & He, ſeu Chochmah & Binah, ſunt duo Cerebra dextrum & ſiniſtrum; Vav denotat ſex partes principales illius perſonæ, & He ultimum eſt regnum ejusdem, de quo ſupra.

Iterum notandum, Varias dari Tetragrammati exarationes per literas aliter atque aliter plenè ſcriptas. e. g.

τῷ Jod, characteri Patris ſeu Sapientiæ, tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ויו הי

quæ exaratio dicitur τοῦ עב Ab ſeu ſeptuaginta duo denotans.

τῷ He primo, Characteri matris ſeu Intelligentiæ, alia tribuitur exaratio plena per Jodin, hoc modo:

יוד הי ואו הי

quæ exaratio dicitur τῶν סג ſag ſeu 63. denotans.

τῷ Vav characteri Microproſopi, ſeu ſex numerationum à Cheſed usque ad Jeſod; alia tribuitur exaratio plena per Alephin, hoc modo:

יוד הא ואו הא

quæ dicitur τῶν מה Mah, ſeu 45. denotans.

τῷ He ultimo, Characteri Uxoris Microproſopi ſeu Regno, alia tribuitur exaratio plena per Hehin, hoc modo:

יוד הה וו הה

quæ dicitur τῶν בן Ben, ſeu 52. denotans.

Sic quoque in omnibus particularibus inter perſonas, ſemper Sapientiæ Perſonæ competit עב.

Intelligentiæ Perſonæ סג: Microproſopo Perſonæ מה: & Regno Perſonæ בן.

Et ſicut quælibet Numeratio iterum in decem alias Numerationes diſpeſcitur, & ſic infinitum; ſic & plenæ iſtæ exarationes multiplicantur in infinitum.

In lectione Libri Sohar autem ſedulo videndum, utrum Sermo ſit de Adamo primo ipſo, an de aliquo Luminum ab ipſo prodeuntium ſive ex auribus, ſive è naſo, ſive ex ore, quæ vocantur Akuddim variegata, ſive ex oculis, quæ dicuntur Olam Hañekuddim Mundus punctatorum; quæ eſt notio Mundi Emanationis ante ipſius productionem actualem; ſive è fronte, quæ eſt notio mundi Emanationis, poſt ipſius actualem conſtitutionem. Item utrũ ſermo ſit de mundo creationis, an de mundo Formationis an de mundo factionis, eaq; omnia in genere: Prout & in ſpecie videndum, utrum ſermo ſit de Perſona Antiqui qui in quolibet mundo occurrit; an de Perſona Macroproſopi, an de Patre vel Matre, an de Microproſopo vel Uxore ejus; an de Iſraële ſene, an de Thebunah ſeu Prudentia, an de Jacobo, an de Leah.

Deinde etiam attentione opus eſt, circa ſpecialiſſima, utrum Sermo ſit de X. Numerationibus circulari forma conſideratis, an de

an de rectilineo, utrum de Luce ambiente, an de Interna; an de Vaſis.

Præterea ſtatus X. Numerationum obſervandus eſt, earumque plenitudo & defectus, adeoque numerus utrum Sermo ſit de tempore quô emanarunt, an de tempore quô accuſatur Luna, an de tempore Creationis hominis primi, an de tempore quo peccavit, quô mutati ſunt omnes mundi; an de ætate deſerti, an ſub domo prima, vel deſolatione ejus, an de domo ſecunda vel deſolatione ejus; an die profeſto, an Sabbatho, an feſtis diebus, item utrum interdiu an noctu; imò obſervandæ ſunt horarum quoque differentiæ, cum horæ hora non ſit ſimilis. Vide Tikun. 22. f. 63.

Utplurimum tamen Liber Sohar non tractat de X. Numerationibus ſub circulari forma conſideratis, ſed de rectilineis. Tantum.

Epiſtola ad Compilatorem.

MUltum jam temporis elapſum eſt, Vir Clariſſime, ex quo tuas accepi, tum priores illas ad me ipſum ſcriptas, tum eas alteras ad Præſtantiſſimum Virum, Dominum N. quæ ad me tamen potiſſimum pertinebant. Scripta mea, quæ maxima ex parte te perlegiſſe dicis, tibi tantopere placere; cùm eo Vir ſis judicio, vehementer equidem gaudeo. Speroque demonſtrationes meas Principii, quod dicitur, Hylarchici, quas tanta cura ac conatu elaboravi, non relaxaturas eſſe hominum induſtriam in rimandis, quæ reverà inſunt, rationibus Naturæ Mechanicis, ſed excitaturas potiùs eorum vigilantiam, ne præ nimia credulitate ſe exiſtiment ſolutiones earum rerum Mechanicas inveniſſe, quæ earundem ſint incapaces. Qua de re Lectorem moneo in Præfat. ad Tractatum Immort. Animæ. Sect. 13. Cæterùm quicquid judicent alii de opere illo Metaphyſico, equidem diſſimulare non poſſum, quin mihi ipſi in eo magnopere placuerim, plenèque omni ex parte ſatisfecerim. Nemòque quod ſciam, apparuit hactenus, qui demonſtrationes meas ulla in parte enervare potuit. Quanquam haud oſcitanter videntur legiſſe, cùm quidam certè eorum, lapſum notaverint pag. 218. qui me prorſus fugerat, ut qui remiſſiori, ut videtur, animo eram in Latinè reddendis hiſce meis ſpeculationibus, quam in eiſdem fueram formandis excogitandisque. Legendum enim eſt juxta MSS. meum Anglicanum pag. 218. lin. 11. quam dimidium ejus, quod globuli occupant: Et lin. 13. ſpacium eſſe dimidium. Quemadmodum & ipſe ſenſus contextus planè poſtulat, ut Sol quarta pars vorticis fiat. Quæ quidem Solis quantitas cum dicto Experimento, computatis computandis ſatis convenit. Qua de re tamen non eſt, ut ſimus nimis ſoliciti, quandoquidem quinta tantùm, ſexta ſeptima velicet pars vorticis eſſet, omnia tamen in hoc capite pari ferè firmitudine procederent. Sed credo, te inter legen-

legendum, qua es ingenii promptitudine, hæc tua ſponte notaſſe.

Benignior tua ſententia de Conjecturis meis in Tabulas Cabbaliſticas, cum in illis ſtudiis adeò verſatus ſis, calcar addidit curioſitati perlegendi Tractatum primum Libri Druſchim, quem huc mittendum nuper curaſti. Quid autem de eo ſentiam, ex brevibus quibusdam Annotatis Anglicè ſcriptis percipere potes. Equidem nunquam adduci poſſum, ut credam iſtiusmodi commenta veros eſſe antiquæ Cabbalæ theſauros. Rationes in iſtis Annotatis ſubindicavi. Ita ſanè Autor philoſophatur, ac ſi Sephiroth Numerationes non eſſent, ſed Sephæroth ſive Sphæroth, id eſt Sphæræ. Pæneque Orbes Ariſtotelicos cum ſuis Intelligentiis pro antiquæ Cabbalæ myſteriis reponere videtur. Sed præcipua perſtrinxi in Annotatis illis. Singula notaſſe, eisve animum attendiſſe magno mihi futurum fuiſſet tædio, nec abſimile vitioſarum nucum diffringendarum operæ: quibus nil niſi aridus ingratusque pulviſculus pro laboris pretio in os frangenti excidit. Quò majores profecto tibi gratiæ debentur, qui hunc laborem in publicum commodum tam alacriter devoras, ut quæ ſint opes penuriave Judæorum Philoſophica, & tibi & Chriſtianis pateſcat. Quantum ad me, ego certè credo Sephiroth, ſicut & tu vertis, Numerationes omnino ſignificare, eſſeque nihil aliud, quàm Numeralia quædam Repoſitoria maximorum myſteriorum antiquæ Cabbalæ decadem non excedentia, manuumque decem digitis, ſuper quos res numerari ſolent, reſpondentia: Denariumque Pythagoricum hinc originem ſuam traxiſſe. Varias vero Notiones ſive Nomina ad ſingulos numeros relata fuiſſe: quemadmodum obſervare licet apud Johannem Meurſium in Denario ſuo Pythagorico; quanquam multa quidem illic notata nomina ſpuria ſint. Modi tamen referendorum ſatis amplum eſt exemplum.

Sephiroth verò ſive Numerationes Cabbaliſticas duum fuiſſe generum puto: Phyſicas & Metaphyſicas. Phyſicas fuiſſe Repoſitoria myſterii Creationis ſive Mundi aſpectabilis præcipuè,

puè, ſubindicatis interim & inviſibilibus ejus incorporeisque principiis. Septem autem primæ Sephiroth huic rei maximè inſerviebant, ſeptem diebus, ſex primis operæ, ſeptimo quietis, applicatæ: & ſic quidem, ut ſinguli numeri imaginem quaſi ferrent rerum, quæ ſingulis diebus appropriantur, ſicut fuſe demonſtravi in Cabbala mea Philoſophica. Nec omninò hîc otiatur decima Sephirah ſive denarius quatenus ad quaternarium referri poteſt tanquam illius potentia. Tot è decem Numeris ſive Sephiroth Mundi aſpectabilis Creationi illuſtrandæ inſerviebant.

Quantum verò ad Numerationes Metaphyſicas, id maximè notatu dignum eſt, eas totum Denarium complecti, & in duas partes dividi, tribus prioribus ipſi Divinitati, ſeptem reliquis Creationi ſpirituali & inviſibili applicatis; ita ut ſeptem poſtremæ Sephiroth Repoſitoria ſint & capſulæ quaſi rerum omnium creatarum ſpiritualium & inviſibilium, (quemadmodum ſeptem primæ rerum corporearum & aſpectabilium) tres verò primæ, quod dixi, Sacroſanctæ Trinitatis. Quæ quidem earum in tres ac ſeptem diviſio mihi ſupponi videtur Apoc. 1, 4. Eſt enim ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος periphraſis Jehovæ, qui Triunus ille Deus eſt, ac proinde tres primas Sephiroth ſive Numerationes occupat, ſeptem autem Spiritus, qui dicuntur ante Thronum illius, reliquas ſeptem. Intelliguntur autem per eos Angeli boni Divinæ Providentiæ miniſtri. Non quòd ſeptem omninò ſint, ſed quod ad ſeptem Sephiroth referantur, quæ univerſalitatem bonorum Angelorum continent (nempe quando prima è ſeptem Sephiroth appellanda eſt Cheſed, ſi verò appelletur Gedulah, ne Angelorum quidem malorum ordines excludit) Quam etiam ob cauſam ſeptenarius appellatur [illegible], & magis particulatim φυλακῖτις. quippe quòd ſeptem hæ Sephiroth omnes cohortes [illegible], vigilum, id eſt Angelorum continent. Ac proinde ubi ſeptem Spiritus dicuntur, id non numeraliter intelligendum eſt, ſed ſymbolicè, aut Univerſalitatem bonorum ſpirituum in ſeptem Sephiroth contentorum, aut indefinitum nume-

numerum notando, nempe aliquos è ſeptem, id eſt, ex univerſis. Etenim quin Angeli hîc intelligantur, nullus dubito, ob ea quæ occurrunt cap. 3, 5. Eſt igitur hæc ſalutatio cap. 1, 4. fauſta precatio, ut gratiam ſive favorem obtineant apud Deum & Angelos Divinæ Providentiæ miniſtros. Non certè credo ſeptem poſtremas Sephiroth univerſos Angelorum ordines tantum continere, ſed omnem omnino Spiritualitatem, quæ à Deo in creaturam emanat, ſicut notavi in Conjecturis meis in Tabulas Cabbaliſticas, ubi nec Spiritum Naturæ excluſi, nec Gratiam internam, in Intellectuales Ordines, Angelos intellige & homines, Divinitus influentem. Quæ hîc nihil opus eſt repetere.

Hîc tantum inculco decem Sephiroth eſſe ex ſe nihil aliud niſi decem aridas Numerationes, non Emanationes Divinas, vacuas capſulas, non aurum margaritàsve illic reponendas. Dumque rebus Methaphyſicis inſerviunt, tres primas Triunam Divinitatem ſibi vendicare. Quippe tria omninò diſtinctim, quocunque nomine appellaveris æterna, neceſſaria & immutabilia (non ut tranſeuntes, alternantesve operationes ſive actiones, ſed ut ſtabiles ἐνεργείας ſive Actualitates) in Divino Numine, menti ſe noſtræ offerunt. Omnia ſanè in Deo ineffabilia ſunt. At ſi balbutire juvat; ubi eloqui non licet; Primum illud eſt eſſentialis quædam in infinitum fœcunda Bonitas. Alterum Sapientia omniſcia; Tertium eſt infinitum quoddam ex his duobus mutuò intimèque perceptis profluens Gaudium ſive Amor. Unde in Denario Pythagorico fortean fit, ut Ternarius appelletur φρόνησις & ὁμόνοια, & tertia Sephirah apud Judæos Binah. Quod autem Unitas illic θεός dicitur, id fortaſſis ſic intelligi poteſt, ut de Deo Patre apud Arminium, ác ſi eſſet αὐτόθεος. An verò Binarius Νοῦς illic appelletur, non ſatis memini.

Quemadmodum verò tres primæ Sephiroth Deum ſive Triunam Divinitatem complectuntur, ita ſeptem poſtremæ, ſiquidem ſex priores in Malchuth deſinunt, Myſteriorum Regni Dei videntur Repoſitoria. Nomina autem, quibus inſigniuntur,

untur, ſunt omnium unverſaliſſima,& quæ Regno Dei interno pariter atque externo illuſtrando commodiſſimè inſerviunt. Nam Cheſed,Geburah, Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, id eſt, Bonitas ſive Benignitas, Virtus ſive Fortitudo, Prudentia ſive pulchra ordinatáque de rebus agendis diſpoſitio, & felix inde Operatio,ſolidumque hinc gaudium & in Deo gloriatio,omniumque tandem horum tenor firmus ac ſtabilis Regnum illud conſtituit Dei internum in Spiritibus Hominum ac Angelorum. Atque ſanè ſex hæ priores Sephiroth in Malchuth omnino deſinunt,ut ſex Dierum opera in Sabbatismum.

Præter internum autem hoc Regnum Dei eſt triplex externum, nempe Regnum Naturæ, Regnum Angelicum & Eccleſia. Quorum ſingulorum myſteria particularia ſub ſingulis illis Nominibus univerſaliſſimis inquirenda erant. De extenſione ſub Gedulah, de viribus ſub Geburah, de Legibus, Politia & Ordinibus ſub Tiphereth, de pugnis ac victoriis ſub Nezach, de Splendore ac Gloria ſub Hod, de ſtabilitate, permanentia ac duratione ſub Jeſod. Ut de Regno Naturæ ſub Gedulah quæri poterat, Quouſque ſe extendat Spiritus Univerſi, Certoſne quosdam ad limites,an in infinitum. Ætherémne atque aërem tantùm permeet, an ipſum globum etiam terreſtrem. Animæ brutorum an ſpirituales ſint, & quouſque per mundum diſſeminatæ. Sub Geburah, Spiritus Mundi quid poſſit, & qualis ſit illius vis Magica? Sub Tiphereth, quænam potiſſimæ leges ſint Spiritus Naturæ in ordinanda Mundi materia. Sub Nezach, Quæ pugnæ illius cum contumaci materia & quæ victoriæ. Sub Hod, An Spiritus Univerſi capax ſit gaudii & gloriationis ſenſusque grati & ingrati,& quænam illius rei ſint indicia. Sub Jeſod de conſtantia operationum Naturæ,in quo fundetur & quamdiu duraturus ſit Spiritus Mundanus: &c.

De Regno Angelico. Sub Gedulah, quouſque extendatur Regnum Angelicum,& an totus Æther atque aër plenus ſit illorum turmis. Sintque qui Igni atque Aquæ præſideant, quique Præſe-

Præfecti ſint Gentium ac populorum. Sub Geburah, Qualis Angelorum vis ſit in movendis mutandiſve Mundi Elementis, in malis averruncandis infligendiſve, in cogitationes injiciendo hominibus & Arcana revelando. Sub Tiphereth, quæ ſit Politia Angelica, quæ leges. Quot & quinam ordines Angelorum, ubi de Cherubin, Seraphin, Thronis &c. Sub Nezach de præliis eorum & victoriis. Sub Hod de Triumphis, Pompa ac Splendore Regni Angelici. Sub Jeſod de firmitudine ac ſtabilitate Regni Angelici, ubi de LapſuLuciferi cum ſociis, & de confirmatione non lapſorum, &c,

De Eccleſia ſive Dei Regno peculiari apud Homines: Sub Gedulah, quæ fuerit illius latitudo à principio ad mundi finem. Sub Geburah, quales virtutes emicent in veris illius membris, puta in ſubdomando veteri homine, in edendis miraculis, in vaticiniis aut effundendis aut interpretandis. Sub Tiphereth, quæ ſit illius Politia, Ordinationes & Leges, Quinam præcipui Legislatores, ubi de Moſe & de ipſo Meſſia, quoad illius interna officia pariter atque externa. Et an principalis verèque Regia illius Imperii Lex non ſit ſincerus Dei Amor atque Proximi. Sub Nezach, quæ ſint Eccleſiæ prælia, arma ac victoriæ, quibus tandem modis eventurum ſit, ut omnia mundi Regna Chriſti ſive Meſſiæ Regna fiant. Sub Hod, de externo ſplendore ac ornatu Eccleſiæ per omnes ſuas Ætates. Sub Jeſod, de ſtabilitate ac perpetuitate Eccleſiæ, quo nitatur fulcro, humani arbitrii libertate, an æterno Dei fœdere. &c.

Atque hæc paucula exempla ſufficiant ad indicandam aptitudinem horum generaliſſimorum Nominum præ cæteris ut Repoſitoria fiant præcipuorum Arcanorum antiquæ Cabbalæ, quomodòque potiſſima Arcana Moſaica his capſulis recondi poſſint, indeque commodè depromi, non excludendo interim alia cognomina: Decemque Sephiroth meras Notas eſſe Numerales, ſicut vulgò dicitur, decem eſſe prædicamenta, quæ dici poſſunt Sephiroth Dialecticæ. Sephiroth verò Sphæroth, Orbes

bes vel Sphæras fuiſſe imaginari immane profectò mihi videtur deliramentum, ac novum aliquod recentiorum Rabbinorum figmentum, taleque quod peſſimè ſuccedit, quemadmodum demonſtravi in Annotatis.

Sephirotharum igitur Cabbaliſticarum ejusmodi ferè uſum fuiſſe valde equidem ſuſpicor. An verò ea in re uſque quaque rectè ariolatus ſim, penes te eſto aliosque viros doctos judicium.

Interea loci diſſimulare non poſſum, quantopere illud mihi placeat, quòd te expertú ſcire profiteris de Judæis, myſteria nempe noſtra, terminis ipſorum Cabbaliſticis, propoſita neutiquam eis videri abſurda nullamque fere inter nos reſtare diſcrepantiam in Fundamentalibus, niſi ſuper Perſona JEſu Chriſti. Quem ſanè illos tandem agnituros ſpero proclive fore ex Vaticiniis tum Veteris tum Novi Teſtamenti rectè intellectis: Præſertim ex hebdomadis Danielis. Quarum explicationem ſatis profectò concinnam abſolviſſe mihi videtur Vir acerrimo judicio & ingenio Thomas Lydiatus Anglus. De quo opportunum hîc ſit dicere, Prophetam honore non carere niſi in propria patria: Ego verò magnas tibi habeo gratias, quòd mihi per literas tuas tam accurati Scriptoris mentionem feceris, illiusque mihi dederis notitiam. Fateor me nihil habere ſolidi, quod objiciam contra hujus rationes, quibus Epocham illius Vaticinii in annum viceſimum Artaxerxis figendam contendit, niſi quòd Hiſtorici plerique omnes in annum ſeptimum defixerint. Sed qui ſic fecerunt Paſſionem Chriſti, quod tamen caput rei eſt, ad medium ultimæ ſeptimanæ diem revocare hactenus neſciverunt. Quod quidem ſi commodè ſolidèque hîc præſtari poſſet, ea ratio ob ſuffragiorum multitudinem plauſibilior videretur. An verò id pari firmitudine fieri poſſit atque in rationibus Thomæ Lydiati, nondum ſatis video. Aliquàm multum temporis interfluxit, ex quo Lydiatum legi, neque hîc eſt ea de re dicendi locus

locus. Cæterùm præter inſigne Danielis Vaticinium de Meſſia ejusque morte ſive Paſſione eo ipſo anno, quo paſſus eſt JESUS Nazarenus, multiplices illæ viſiones Apocalypticæ, quæ in ipſo exordio libri ei inſcribuntur (Apocalypſis JEſu Chriſti &c.) non poſſunt profectò, ob admirabilem earum claritatem ac veracitatem & ſingularem JEſu Chriſti erga Judæos eo in libro præſignificatam benignitatem ac benevolentiam, quin ſuo tempore Judæos planè convincant eum ipſum JEſum Nazarenum fuiſſe & etiamnum eſſe verum ipſorum Meſſiam, æternumque Regem Iſraëlis.

Quod Judæorum opinionem ſpectat, qui credunt animas humanas non ob lapſum primò deſcendere ſed ut probentur: Quæri equidem hic poteſt, an non fiat exploratio ſive probatio animarum in Regionibus aëreis vel æthereis, ſtarene an labi velint, lapſæ verò an non hîc iterum probandæ ſint, itaque & lapſus & probatio commodè poſſint conjungi opinioque Judæorum cum Platonicorum opinione quadantenus conciliari? Deinde an omnibus animabus deſcendendum ſit ut probentur? Quod ſupervacaneum videtur, cùm explorationem jam ſubierint, quædamque fideles ſe præſtiterint in illa exploratione. Præterea voluntaria illa exinanitio in Anima Meſſiæ, ſi omnes animæ fatali quadam lege teneantur deſcendere, quî fieri poteſt ut non multum obſcuretur minuaturque ex hac Hypotheſi?

Quantùm verò ad delicatulam iſtam Judæorum ſcrupuloſitatem, qua tametſi Perſonarum appellationem in ſua Trinitate admmittunt, nolunt tamen ullam propriam in ipſis agnoſcere ſubſiſtentiam, equidem id minimè demiror, cum nec ipſi Scholaſtici Deum ſubſtantiam propriè appellari poſſe concedant, ut qui omnia prædicamenta tranſcendit nec ſubſtare poteſt Accidentibus. Cum igitur in ipſa Divina ſubſtantia aliquid eximium & ſingulare & quod vocis ſubſtantiæ vim planè excedit agnoſcendum ſit, quidni idem fiat in Divinis Subſiſtentiis. Quin

& ipſi antiqui Patres hærent, ut videre eſt apud Calvinum, quibus appellanda ſint nominibus tria illa in Divinis Numina eminentia diſtinctèque percepta. Platonici tamen non dubitarunt tres appellare Hypoſtaſes, ut conſtat apud Plotinum. Nec mirum eſt humana ingenia in tam præfulgida luce cœcutire, neſcireque quibus verbis tam ineffabile myſterium enunciari debeat. Tutò autem procul dubio eis Nominibus uti poſſumus quæ Sacra Scriptura nobis proponit. Quæ tria omninò illa æterna, neceſſaria & immutabilia quæ à nobis diſtinctè in Divinitate percipi poſſunt, Patrem appellat & Filium & Spiritum Sanctum. In quibus Judæos facile nobiſcum conſenſuros credo, cum & Philo Judæus æternum Logon unigenitum Dei Filium nuncupet. Præter modum verò mihi deliciari videntur Judæi, quod à voce ſubſiſtentia tantopere abhorreant, cum ipſi Philoſophi, Platonicos intelligo, tres in Divinitate Hypoſtaſes admiſerint. Quas tamen haud credo eos tam pingui ſenſu intellexiſſe, quàm ſi tres ſubſiſtentias trium hominum diſtinctorum innuerent, quippe quod unitati Divinitatis planè repugnaret. Impoſſibile eſt ut nomina craſſa & ex communi ſenſu arrepta ineffabili Divinitatis Myſterio propriè & adæquatè conveniant. Sed cautè ſunt ſcienterque ac candidè interpretanda. Quod effecturam eſſe ſpero ut fiat, cœleſtem illam mutuæ Charitatis Lucem in Intervallo illo Eccleſiæ Philadelphico, quæ omnes hujusmodi obſcuritates mira facilitate illuſtrabit ac diſſipabit.

Cæterum vereor, ne diutiùs quàm æquum erat, te his haud ita neceſſariis ſpeculationibus detinuerim. Libertatem qua uſus ſum & in hac Epiſtola & in Annotatis in enormia taxanda Judæorum figmenta, ut excuſes etiam atque etiam rogo. Quod te facile facturum autumo, cum ipſe is ſis, qui liberiorem philoſophandi rationem juxta mecum approbas. Mitte ad me obſecro cum proximis tuis literis ſatis diſtinctas definitiones quatuor generum Mundorum Emanationis, Creationis, Formationis

tionis & Factionis, ut diſtincte intelligam quomodo differant, diſpiciamque quid ſolidi ſubeſſe poſſit iſti diſtributioni, quidve minus ſolidi. Ut DEUS Optimus Maximus ſtudia tua omnia ac egregios conatus porrò ſecundet in ſui Nominis gloriam & Eccleſiæ emolumentum animitus precatur.

Tibi addictiſſius

H. M.

Quæſtio-

Quæſtiones & Conſiderationes paucæ breveſque in Tractatum primum Libri Druſchim.

Sive

Introductionem Metaphyſicam ad Cabbalam Genuinam, Autore R. *Iſaaco Lorienſi.*

In Caput I.

I.

MUndum ideo creatum fuiſſe, ut DEUS perfectus fieri poſſet in facultatibus ſuis, operibus & nominibus magnificentiæ, ut *Jehovah* & *Adonai*, minùs videtur accuratè dictum. Durum enim mihi videtur, ut DEUS minus perfectus ante Creationem mundi exiſtimetur quam poſteà. Quippe quod, cum Mundus ab æterno non ſit creatus, cumque æternitas fuiſſet, ſi ita fas ſit loqui, antequam ullus Mundus conditus eſſet, tam diu Deus futurus fuiſſet imperfectus, quod valdè videtur abſurdum. Unde manifeſtum eſt, quod Deus æquè perfectus erat ante ullorum Mundorum Creationem, quàm erat poſteà. Quodque proinde ex nulla *ſui ipſius* ratione habitâ, quatenus *ſui ipſius*, factum ſit, quod ullos mundos unquam crearet, ſed ex mera benignitate propenſaque voluntate benefaciendi aliis, non autem magnificandi *ſeipſum* quatenus *ſeipſum*, ſed ut Creatio Intellectualis magna fieri poſſet ac beata in contemplanda magnitudine Bonitatis, Sapientiæ ac Potentiæ Divinæ, quæ ex operibus Illius eluceſcunt.

2. Cæterum ut Deus Mundum crearet, quo ſtatum ſuum ſive conditionem illis nominibus *Jehovah* & *Adonai* adaptaret, magis adhuc videtur, magiſque mirandum Paradoxon, quaſi illa nomina

nomina haberet ante Mundi Creationem, cum nemo erat qui eum illis nominibus appellaret.

II. Quærendum de *magno* illo *Lumine*, quod appellatur *Kadmon* & *Adam omnibus primis prior*, an non *Kadmon* idem ſit quod *Kedem*, & *omnibus primis prior*, idem quod *Reſchith*, Prov. 8. 22. Vide *Defenſionem Cabbalæ meæ Philoſophicæ in Geneſ.* cap. 1. 1. Et ſi rectè memini, *Æternus Logos* appellatur ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, *verus* utique *Adam*, alicubi apud *Philonem*; Et Νοῦς id eſt, *Intellectus*, ita nuncupatur, alicubi apud *Plotinum*. Et *Logos* videtur nominari *Lux* Johan. 1. *Lux quæ illuminat omnem hominem venientem in Mundum.* Adeo ut *Kadmon* hic, ſive *Adamus omnibus primis prior*, idem videatur quod ſecunda *Sephirah*, *Chochmah* appellata, id eſt, *Sapientia*. Unde equidem miror *Adamum* non reperiri inter cognomina *Sephiræ Chochmah*, æquè ac inter illa *Sephiræ Tiphereth*.

2. Nunc verò ſuppoſito, quod *Kadmon* hic idem ſit quod *Chochmah*, quodque *Chochmah* ſecundæ Hypoſtaſi Triados *Platonicæ*, Trinitatiſve *Chriſtianæ* reſpondeat, incongruum planè videtur, ut ullum habeat principium Temporale.

3. Ut & valde abſurdum, ut Deus concipiatur, aliquando non generaſſe τὸν λόγον, quem *Philo* primogenitum Dei appellat, quaſi unquam poſſet eſſe, ut Deus eſſet ἄνευ τοῦ λόγου; Quod [*ab hoc Infinito poſtmodum deſcendit*] videtur implicare.

4. Et mox prima hæc *Lux* rurſus dicitur principium habere ac finem, quod æterno DEI Filio neutiquam competit.

5. Diſtributio verò hujus veri, primique *Adami*, qui dicitur *omnibus primis prior*, (vocaturque *Reſchith*) in Cerebrum, Cranium, Oculos, Aures, Naſum &c. nimio craſſior eſt Imaginatio, quàm ut quenquam ædificet in vera rerum Divinarum notitia. Hæc profectò falſa videtur a recentioribus quibusdam *Cabbaliſtis* craſſiori ingenii filo, addita appendix, ex antiqua τῆς *Chochmah* appellatione nata, quam cum *verum Hominem* veteres appellaſ-

appellaſſent, illi ſane, ne res ſatis omnibus non compareret, viſibili formâ, cum naſo reliquiſque faciei partibus, finxerunt.

6. Si quam verò Philoſophicam præ ſe ferat veritatem eorum *Olam Hannekuddim*, *Mundus* ſcilicet *Punctatorum*, equidem veriſimillimum videtur, quod ſit *Phyſis*, ſive *Spiritus Naturæ*, alludendo ad *ſeminales* Maculas *centrave Generationis*, quæ inde proveniunt, quemadmodum deſcribitur *Pſychozoia*. Cant. 1.

7. Cæterum quod quatuor Mundos attinet, videl. *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis*, & *Factionis*, equidem non intelligo aliorum ab aliis diſtinctionem.

8. Poſtremò, quantum ad ſolutionem Problematis, Cur utique Mundus hic nec ſeriùs nec citiùs creatus ſit. Ratio certè, quantum ego intelligo, à ſcopo multum deficit. Prima enim illa Emanatio, (quippe quæ ſecundum hanc Philoſophiam non erat ab æterno) cur non potuit ſeriùs eſſe aut citiùs? ac tum dein Mundorum intermediorum cur non velocius aut tardius eſſe potuit Creatio, atque ſic demum Mundus hic fieri, citius aut ſerius? Et quantum ad ordinatam Succeſſionem Temporalem, illa quidem talem Creationem probabit non potuiſſe fieri ab æterno, ſola verò nunquam probabit citius aut ſerius fieri non potuiſſe. Illud Problema in ſolam Bonitatem primæ cauſæ reſolvendum eſt, ſupponendo Deum Mundum condere voluiſſe quàm primùm capax eſſet ut conderetur, nec ante quidem condi potuit quam eſſet capax.

In Caput II.

I.

TRes illi modi quibus *Cabbaliſtæ Sephirotharum* Emanationes fieri contendunt, ſive cunctæ aliæ ſuper alias componantur in unam ſtruem, ſive in tres diſtinctas Columnas, ſeu denique in tot orbes alios intra alios diſponantur, univerſi mihi videntur nimis pingvi atque craſſi, tanquam ſi Divinæ Potentiæ non eſſent, aut Spiritus, ſed corpora.

2. Ut

2. Ut taceam abſurditatem agnoſcendi Primum Ens uno in loco ſapiens eſſe ſive emittere *Sephiram Chochmah*, in alio non; in uno *Binah* in alio non &c.

3. Cum fingant omnes *Sephiroth* terminatas, ſolam verò *Lucem* ſupremi *Infiniti* interminatam, ſi intelligatur de ipſarum *natura*, manifeſtum eſt rem unamquamque determinatam ſuam habere naturam, ſive nos intelligamus ſive non: ſi verò intelligatur de *amplitudine*, ſatis quidem conſtat *Chochmah* & *Binah*, ubicunque eſt *Kether* ſive *Or-Ha-enſoph* ibidem etiam eſſe, ac proinde æquè illimitatas eſſe atque eſt Ipſe; Cum hi tres Trinitati reſpondeant, quemadmodum vulgo notatur ab eis, qui hiſce de rebus tractant. Hoc certè neceſſe eſt ut ſit, propterea quod Trinitas *Platonica* nihil aliud concipitur quam Infinita Bonitas eſſentialis, ac Sapientia ubique ex hac Bonitate, ac infinitè læta ac amoroſa Perceptio utriusque, atque hæ tres cunctæ in una Divina natura, non quidem ut tres mutabiles *Operationes* ſed *Hypoſtaſes, Energiæ*ve *Eſſentiales*, æternæ, neceſſariæ & immutabiles, ante & poſt Creationem eædem, & in perpetuum. Quas in prioribus meis Notis intimavi eſſe *Kether Chochmah* & *Binah*, integrumque *Arich-Anpin* æternam Dei infinitatem, reliquas *Sephiroth* Emanationes eſſe in Creaturas.

4. Jam verò cum hic *Or-Haenſoph* naturæ ſit neceſſariæ ac immutabilis & ubique ſibi ſimilis, quî fieri poteſt, ut retrahat ſeipſum a puncto ullo, quo adeò vaſtam relinquat concavitatem, in qua Mundis creandis ſit locus? Quaſi Natura Dei craſſa eſſet ac corporea, nec mundi, ubi ipſe ſit, eſſe poſſint. Præterea, Diſcerpibilitas, ſive ſeparatio unius partis ab altera, corporis proprietas eſt, non Spiritûs. Cumque Deus ubique ſibi ipſi ſit ſimilis, ſi poteſt disjungere eſſentiam ſuam à tali puncto, poteſt profectò a quovis puncto, atque ſic fiſſuram facere per totam ſuam eſſentiam, atque ſic dividere ſeipſum in duas partes. Quod etiam demonſtrationi eſſet contra Infinitatem illius. Quemadmodum intelligere eſt ex *Enchirido* meo *Metaphyſico*, Cap. 10. ſect. 8.

 Poſtre-

Poſtremò, vacuum illud quod imaginantur, poſtquàm DEUS ſe a puncto quopiam ſubtraxerit, non eſt mera *Non-Entitas* ſed ſubſtantia incorporea & neceſſariò exiſtens. (Vide Enchirid. Metaphyſ. cap. 8.) Unde ſequeretur, quod Spiritus ſit neceſſariò exiſtens, & tamen diſtinctus a Deo, quod eſt impoſſibile. Ac proinde manifeſtum eſt, verum Deum, quem hic *Or-Haenſoph* denotat, non poſſe ſubducere ſe à puncto, ut vacuum fiat, in quo Mundi ſint creandi. Et certè cum primum hoc Fundamentum tam manifeſtò vacillet, indicio eſt, univerſam Fabricam, meram eſſe Imaginationem recentiorum quorundam Judæorum, qui antiquam *Cabbalam* corruperint.

II. Porrò, parum profectò concinnitatis eſt, quantum ego exiſtimo in iſta opinione, de ſubtili linea ex *Or-Haenſoph* in vacuum concavum emiſſa, ut ſe poſſit in tot Orbes concavos formare. Quærendum eſt, an Orbes hi ex Radiis ſecundariis hujus Lineæ fiant, an vero ab hac Linea Lux primaria ſic procedat, tali utique menſurâ, quæ orbi, talis ambitûs, conveniat. Si prius, quid opus eſt iſtâ delicatulâ cautione, ut Orbis primus ſuperficiei concavæ *Or-Haenſoph* non ſit contiguus, cum ſatis ab ea diſtinctus ſit, ex eo quod Lux ſit ſecundaria, tametſi ei eſſet continguus? Quod ſi ipſa primaria lux ſit, eſt ipſe *Or-Haenſoph*, & conſequenter Deus ipſe, hæque Emanationes ſive Mundi ſunt ipſe Deus. Quod abſurdum eſt.

2. Denique, valde incredibile videtur, ut ſecundarii Radii hujus Lineæ influxum his orbibus ſuppeditent, nec tamen Concavum τῶ *Or-Haenſoph* infinito plus affunderet. Quod planè deſtruit árgutum hujus Lineæ Inventum tanquam tenuis Canaliculi perquam affabrè facti, qui Lucem tam moderatè derivaret. Nam uberior undequaque influxus τῶ *Or-Haenſoph* hoc propoſitum penitus ſubverteret. Quod igitur indicio eſt, tenuem hanc lineam non eſſe niſi ſcitum quoddam ac ſubtile recentiorum Cabbaliſtarum Imaginamentum. Deus omnis poteſt in numero & menſura ordinare ſine hujuſmodi argutis

Inven-

Inventiunculis,idque ſe præſentem præbendo hiſce Mundis, non ſubducendo ſe ut vacuum ſpatium faceret quod poſtea implendum ſit exiliſſimo Tubulo Lucis.

3. Nec Creatura ulla ipſa Dei ſubſtantia eſt,ſed ſubſtantia ab eo creata. Et qualis obſecro ille Deus reputandus eſt, qui formari poteſt in Mundos ac Orbes?

III. Quærendum: Annon formatio decem *Sephirotarum* in decem orbes aliis alios involutos, ſpuria ſit Inventio ex antiqua Traditione *Sephirotharum* Numerationes ſignificantium, & ex decem *Sphæris* cum ſuis Intelligentiis apud *Ariſtotelicos* celebratis genita,cum *Sephirah* & σφαῖρα ſono quam proximo ſint, tanquam ſi *Sephiroth Sphæras* ſignificarent perinde ac *Numerationes*. Verum hanc opinionem *Ariſtotelicam*, ſatis jam notum eſt, merum eſſe commentum & univerſim ab omnibus Philoſophis explodi.

Pythagoricum vero ſyſtema idem fuiſſe,quod antiquorum *Judæorum*, ſatis manifeſtum eſt ex *Defenſione Cabbalæ* meæ *Philoſophicæ*. Intereà loci obſervare poſſumus quàm abſurdum ſit decem has *Sephiroth* in tot Orbes diſtinctaque ſpacia alia ſub aliis, formare.

2. Nam ut miſſum faciam, nullam bonam ſolidamque cauſam eſſe,cur prima *Sephirah* appelletur *Kether*,cum nec duratione nec amplitudine ſit infinita;

3. Hoc etiam durum eſt,ut *Kether* Sapientiâ deſtituatur, cum hæc ad ſecundum Orbem relegetur: ut *Sapientia* deſtituatur *Intelligentiâ*,cum hæc relegetur ad Orbem tertium. Ut Orbis quartus mera ſit *Magnitudo viribus* deſtituta, cum iſtæ reſtringantur ad quintum, ut utræque deſtituantur *Ordine* ſeu *Pulchritudine*,cum illa ſexto Orbe claudatur, ut *Victoria* Orbis per ſe diſtinctus ſit, *magnitudine*, *viribus* ac *ordine* deſtitutus. Et *Gloria* alter, quanquam deſtitutus *Victoriâ*. Et *Stabilitas* ſeparatim in Orbem compingatur,atque ſic ſinat omnes reliquos fluctuare. Et ut *Regnum* denique ſeorſim in Orbe ſit, ſine *Stabilitate*,

tate, ſine *Amplitudine*, ſine *Viribus*, *Ordine*, *Victoria* aut *Gloria* &c. Hæc certè admodum dura videntur ac abſona, planèque indicant rem Figmentum eſſe, non autem doctrinam antiquæ Sapientiæ *Judæorum*:

4. Sed tres primas *Sephiroth* reſpondere Trinitati *Chriſtianorum* ac *Platonicorum*,

5. Septemque ſequentes non orbes quidem eſſe, ſed Claſſes *Metaphyſicas* Divinarum virtutum, quas Deus in *Creationem* emittit, tales utique ex quibus conſiſtat, aut per quas ordinetur vel regatur, non diſtinctas in Orbes diſtantes, ſed juxta quoſdam modos ac qualificationes, ubique inveniendas. Sunt cerre tanquam Prædicamenta ſeptem Cabbbliſtica ad quæ res referendæ ſint, ut *Pythagorei* olim ad Numeros referebant.

IV. Jam veró cum viderimus horum decem Sephirothicorum Orbium vacillantiam in uno hoc Exemplo, minimè neceſſe eſt, ut repetamus, quàm infinitæ ſit ἀπειρίας enarrare quod in his multis Mundorum Myriadibus ſinguli hos denos Orbes habeant, & unusquisque iterum Orbis ſuos denos Orbes & ſic in infinitum. Quodque ſic ſe involvant alii alios, ut cœleſtes orbes apud Aſtronomos.

2. Quodque decem hi Orbes, cum ſuos denos orbes habeant ſinguli, eos habere debeant tanquam denos *Epicyclos* alios ab aliis involutos. Quod cum fiat in infinitum, Mundi demum æquè minuti fient atque Atomi. Sed totum commentum videtur omni ratione, concinnitate ac ædificatione deſtitutum.

V. Nec plus ſanè habet aut rationis aut ædificationis, illa inopinata eorum notio, *Kadmon* nempe ſive *Adamus primus* in membra per diſtincta ſpacia extenſus. Quæ profectò utut poſſit aſtum aliquem Politicum ſapere ad retinendos animos infantiorum *Judæorum*, videtur tamen omni ratione ſolidâ ac Philoſophicâ penitus carere.

2. Imaginari vero hanc Fictionem apud *Moſem* inſinuari. Gen. 1. 16. intoleranda certè videtur credulitas & oſcitantia.

Homo

Homo enim ſive *Adamus* ibi creatus in Imagine Dei, creatur poſt volucres, Piſces & Beſtias, & ſuper Terram etiam creatur, cum hic *Kadmon* ſupponatur & ante Terram, & ante omnem in terris Creaturam, creari.

VI. Cum punctum in medio vacui τȢ Or-Haenſoph, *Mundum Materialem ac corporeum perfectâ corporeitate* faciat, quærendum quidem hîc eſt, an non *punctum* hoc ſit *Terra* in medio Mundi ſita? Quod optimè cum hac Hypotheſi convenit, *Sephiroth* nempe *Sphæras* eſſe *Ariſtotelicas*.

2. Et tum dein, an in medio cujusque Decadis *Epicyclicarum Sephirotharum* Terra ſit nec ne. Ac denique, an unaquæque particularis *Sephirah* unam tantùm habeat Decadem Epicyclicam *Sephirotharum*. Inde enim diſtantias immane quantum diſproportionatas perinde ac magnitudines terrarum fore &c.

In Caput III.

I.

QUærendum, quomodo *Vaſa* ac *Lumina* Numerationum tam *Circularium* quam *Rectilinearum* diſtinguantur, utrum ut *Lux* & *Diaphaneitas*, vel quonam demum modo. Nam *Vaſa* Numerationum *Adami primi* dicuntur tenuis eſſe Lux. Cap. 4.

Declarari etiam debet, quid ſignificetur per *Nepheſch*, quid per *Ruach*, quibus *Circulares* & *Rectilineæ* Numerationes diſtinguantur, & *ſubſtantiæ*ne per ipſa intelligantur an *Facultates*. Et quando dicitur, quod Jecur ſit ſedes *Nephesh*, Cor *Ruach*, & Cerebrum *Animæ*, quid intelligatur per vocem *Anima*. Si illa Anima ſit quæ eſt ſubſtantia, non eſt niſi una, eaque per totum corpus diffuſa. Et tunc, non eſt ulla alia ſubſtantia incorporea præter ipſam. Adeò ut *Ruach* in corde, melior eâ eſſe non poſſit, ſed ad ſummum non niſi calor vitalis ac Spiritus. Et quàm miſella

miſella res tunc futura eſt *Nephesh* ſive *Pſyche* in Jecore, aut quid utilis eruditionis eſt in toto hoc myſterio?

II. Quid intelligendum ſit per *Circulares Emanationes* ipſarumque *vaſa*, quodque *Lumen* in his vaſis appelletur *Nephesh*, quodque ſint alia *vaſa* ac *Lumina* (ſeu Numerationes) quæ ſint *Ruach*, utraque in humana Figurâ. Si corporea ſunt, quomodo eſſe poſſunt in eodem loco? Et quàm inopinatum eſt, ut ſint in omnibus Mundis quantumcunque materialibus? An verò Intimatio Parabolica eſt, quâ doceamur cœleſtes Orbes totumque adeo Mundum Animâ non ſolum ſenſitiva & imaginativâ ſed rationali etiam informari? Cujus rei vaſa & Numerationes *Hominiformes* ſint Symbola. Cæterum *Spiritum Mundi*, tametſi vitâ præditus ſit (& ſenſu fortean ac Imaginatione) ratione tamen carere, ex variis Experimentis in *Enchiridio* meo *Methaphyſico* occurrentibus, facile eſſet demonſtrare. Adeò ut nihil ſolidi deprehendere poſſim in hac Notione circa *Nephesh* & *Ruach*, quæ *vaſorum* circularium & Rectilineorum ſeu Hominiformium *Lumina* conſtituuntur.

III. Illud etiam mirandum mihi videtur Myſterium, ut *Or-Haenſoph* ſubduceret ſeipſum ad magnam faciendam vacuitatem, in qua nihil concipiatur relinqui, in eum finem ut vaſa Emanationum vel Numerationum ibi primum fiant & appareant, tanquam ſi rationi non eſſet magis conſentaneum, quod *Præſentia* DEI ad talia vaſa creanda magis requiſita ſit quam ejusdem *Abſentia*. Ubi enim nihil eſt, ibi nullius rei actus aut effectus eſſe poteſt. Nec deſtruit quidem *Divina Præſentia* ullam rem quæ bona ſit ritèque comparata, ſed corroborat eam, quippe quæ ad æternæ ſuæ *Sapientiæ* modulum ſit concinnata (quæ non poteſt non ubique eſſe) & ſuſtentata conſervataq; virtute *externi ſui Verbi* qui *Spiritus* eſt *Naturæ*.

2. DEUM verò talem *Lucem* fingere, quæ vaſa ab ipſo creanda per præſentiam ſuâ deſtrueret, idem eſt atque ſi eum Lucem materialem faceremus, ignemve vehementem, qui fiſtulas me-

metallicas ligneasque conſumit. Qua in re apertè ſe produnt, oſtenduntque ſe non quidem cum ratione Philoſophari, ſed temerarias impuræ Imaginationis, corporeæve Phantaſiæ ſcenas erigere, in derogationem excellentiæ Divinæ Naturæ, quæ purè eſt incorporea. Cæterùm haud ita mirum videri debet, quòd Myſterium tam inauſpicatò inceptum (quemadmodum oſtendi in ſecundo capite) Deum fingendo tam vaſtam Lacunam in ſe excavaſſe, meliorem non ſortiatur exitum.

In Caput IV.

I.

ADamum omnium primorum primum quod attinet, in hoc capite memoratum, qui dicitur ante res omnes eſſe, & a quo Mundi omnes dicuntur dependere ac procedere: Quidnam eſt hoc? Deus an Creatura? Illudne Creatura eſſe poteſt a quo omnes mundi dependent, ab eoque procedunt? Deusve id quod non eſt æternum? Neque enim erat ante rotundum vacuum factum, cujus partes à centro remotiſſimas *Adamus hic primus* poſteà ex decem *circularibus* Emanationibus ſive Numerationibus ſub notione *Nephesh*, ut & *Rectilineis* ſeu *Hominiformibus* ſub notione *Ruach* conſtitutus, poſſedit opplevitque.

2. Verùm quî poteſt hic *Adamus primus* ad iſtud ſpacium relegatus quod Concavo *Or-Haenſoph* proximè adjacet, Mundos producere ad tam vaſtam à ſeipſo diſtantiam? Quîve eos ordinare poteſt, cum ipſis minimè ſit præſens, et quî porrò fieri poteſt, ut hic *Adamus primus* Animas Spiritusque hiſce Mundis creet, ſi ipſe ſit Creatura, finitusve ſit amplitudine, ſi ſit Deus.

3. Et poſtremo. Quænam eſt hæc Intellectui meo ſatisfactio? quomodove Creationis Mundi Fides facilior ob hoc commentum mihi evadit, aut confirmatior? Adeò ut nulli facultati gratificetur, niſi quis forte tam infirmo ſit ingenio, ut in deliciis habeat commoveri incredibilibus & inauditis Imaginationibus & Narrationibus eisdemque quaſi obſtupefieri.

In

In Caput V.

I.

HIc rurſus inquirendum eſt, quid intelligi debeat per hanc Perſonam *Adami*, Deitasne intelligenda ſit an Creatura. Ut Deitas cranium ſit uno in loco, Cerebrum in altero, corpus brachiaque in alio, in alio crura ac pudenda, equidem admodum eſt abſurdum. Utque *Kether* appelletur *Arich-Anpin*, *Chochmah* Abba, & *Binah* Immah, parum confert ad Chriſtianitatem niſi hic *Adamus* omnium primorum primus ipſa eſſet Deitas. Decem fuiſſe *Sephiroth*, *Numerumve Denarium* haud contemnendorum Myſteriorum, tum *Phyſicorum* tum *Metaphyſicorum* apud antiquos *Judæos* fuiſſe Repoſitorium, facilè admitto. Quod verò ullæ ſtructuræ ſuper has *Sephiroth*, in his capitibus memoratæ, antiquæ Divinitusque inſpiratæ *Cabbalæ* pars ſit, equidem animum inducere non poſſum ut credam. Nullæ Inſpirationes à Deo ſunt nugatoriæ & inutiles, ſed tales, quæ noſtram in eo fidem vitæque futuræ confirment. &c.

Ad

Ad Conſiderationes & Quæſtiones in Tractatum I. Libri Druſchim R. Iſaaci Lorienſis.

Amica Reſponſio ad D. Henricum Morum.

§. 1.

ERuenti mihi atque indaganti genuinas antiquæ Philoſophiæ Judaicæ hypotheſes non immerito, Vir Clariſſimè, duæ in limine ſtatim proponuntur quæſtiones; Una nempè, cui bono, & in quem finem iſtis difficultatibus me involvam? & altera: quibus conjecturis inducar me illas hac methodo & ex his ſcriptoribus inventurum?

§. 2. Nimirum quod inutilis ſit tota illa diſquiſitio, non pauca videntur evincere: & primò quidem, quod hic labor jam ab aliis ſit ſuſceptus, & hypotheſes illæ hodie ab Eruditis non ignorentur: ſecundò, quod licet fortè clariùs evolverentur, aſſenſum tamen non mereantur; cum Theologia Chriſtiana jam penes omnes Sectas habeatur pro omnibus numeris abſoluta, librisque ſymbolicis & autoritate publica toties ſit confirmata: tertiò, quod ſcriptura ſacra ſufficienter, quæcunque ad ſalutem ſunt neceſſaria, exhibeat.

§. 3. Quod autem apud Judæos hæc quæ quæruntur, vix reperiri queant, ſequentia ſuadere videntur: primò, quod accuratius eò nos ducant, quæ ex Antiquitate Philoſophiæ Pythagoricæ atq; Platonicæ, eruuntur, cum hi Philoſophi inter Judæos antiquitus vixerint, & dogmata ſua ab illis maximam partem hauſerint: Secundò, quod ſcripta Judæorum videantur interpolata eſſe recentibus Hypotheſibus è Philoſophia Ariſtotelica petitis: tertiò, quod eadem ſcripta multis ubique ſcateant abſurditatibus, cumque rectâ ratione parùm congruant.

§. 4. Hæc omnia abſterrere me potuiſſent in ipſo horum ſtudiorum verſantem limine, niſi alia quædam fuiſſent, quæ, præter iterata Amicorum quorundam monita, id ſaltem effecerunt, ut ad minimum exſatiandæ curioſitatis gratia, in hoc ſtadio pergerem. Et primùm quidem ſæpè, cum de convincendis atque convertendis Judæis meditatus ſum, non parvum exinde obſervavi oboriri impedimentum, quod illi terminos noſtros vel non intelligant, vel tanquam inſolitos, atque abſurdos abhorreant; cum è contrariò poſtquam ipſorum phraſibus cum ipſis loquerer, patulas ſemper habuerim aures, occaſionemque nactus ſim, omnia Chriſtianiſmi myſteria, quæ tam abſurda hactenus ipſis viſa fuerant, molliſſima interpretatione ipſis proponere: ex quo tempore multorum animos à vero Chriſtianiſmo non usque adeo perſenſi alienos. Imo quosdam doctiſſimorum admiratos audivi, talia à Chriſtianis doceri, quæ hactenus ipſi ne per ſomnium quidem fuiſſent ſuſpicati. Unde ſæpiùs exoptavi, ut intimior ipſorum Theologia pluribus noſtratium innoteſceret & ſtudia noſtra Rabbinica non in nudis hærerent obſervationibus Grammaticis, vel ſi ſumma fuerint, Antiquitatum profanarum indagatione: quò tandem & ſcripta noſtra illi legere poſſent & ita pedetentim ad ueritatis iter reducerentur. Secundò, cum animo mecum volvi fore aliquando ut Moſis velum ab oculis hujus gentis tollatur, & gratioſiſſima illa à piis ſperata miſellorum converſio tandem contingat; dubiâ aliquoties diſtractus ſum ſententia ſitne futurum, ut Gens iſta eruditique ipſorum Magiſtri, relicto conſueto atque antiquo Philoſophiæ ſuæ Barbaricæ tramite, Philoſophiam noſtratem, quæ Græcanica atque gentilis, & ab illâ quoad methodum quam diverſiſſima eſt, ſuſcipiat; an verò Chriſtiani tum uſuri ſint ancillante antiquâ illa ſapientiâ, quâ miniſtrâ tam Veteris quam Novi Fœderis ſcriptores divina nobis reliquerunt Eloquia. Illud ut credam induci vix poſſum, quamdiu inveteratum illud Sophorum hujus gentis odium erga omne id, quod quacunque ratione Gentilismum ſapit,

pit, conſidero; præſertim cum hæc Philoſophia Judaica cum libris divinarum ſcripturarum quoad tractandi modum multò magis conveniat, quam Paganica noſtra; & per ſe obſcuritate ſua profundiſſimam ubique reportet venerationem; concordique ſua methodo, ab omni diſtractione in Sectarum periculoſa diſcrimina, cui hæc noſtra jam à primis ſuis ſuccubuit initiis, quam maximè ſit aliena. Hoc vero ſi futurum eſt, non immerito tandem aliquando ad felicioris illius ævi primordia præparandos nos eſſe judicavi. Tertiò, quotiescunque deteſtandam illam Eccleſiarum diſcordiam dolui, cujus mala potiſſimum ab iſta diſſenſionum ſeminatrice Philoſophiâ noſtrâ Gentili exorta eſſe, facillimè demonſtrari poſſet; viam quoque mediantibus his ſtudiis inveniri poſſe quandoque cenſui ad concordiam Chriſtianam in diſtractas reducendam Eccleſias; ſi frequentius illa admitterentur, meliusque innoteſcerent. Interim Zeteticè potius hactenus quam theticè omnia tractavi; ut hiſtoria ſaltem opinionum atque hypotheſeon antiquarum luculentius mihi pateſceret: illaque perſpectâ tandem omnia probare, quodque bonum foret, tenere poſſem; à præcoci judicio, præconceptarumque opinionum pernicioſo glaucomate quàm enixiſſimè cavens; cumque timore potius atque tremore tam divinis ubique diſquiſitionibus invigilans, quàm cum convicio, peregrina hæc ridens; quippe quæ cum magis nobis facta ſunt familiaria, ſuâ etiam alicubi non carere dulcedine ſenſi.

§. 5. Quod autem in Scriptis Judæorum Cabbaliſticis me inventurum ſperem, ſi quid ſupereſt Antiquæ Philoſophiæ Barbarico-Judaicæ, iſta ſunt quæ me moverunt: primò, quod omnino adhuc ſuperſint fragmenta quædam ſatis Antiqua, ſcriptorum Talmude priorum, vel coævorum, qualia ſunt Liber Sohar, & quæ in eo continentur, Liber Bahir, Raia Mehimna, Sithre Thorah, Midraſch haneelam, Toſiphthoth, Siphra de Zeniutha, Idra Rabba, Idra Suta, Hechaloth, item Zohar Chadaſch, Tikkunim

Jeſchenim, & Tikkunim Chadaſchim, &c. quæ cum materiis Theologicis ubique ſint pleniſſima, dialecti tamen proprietate, ſtyli Majeſtate, & obſcuritate, ænigmatum & allegoriarum multitudine, orationum diſpoſitione aliisque characteribus antiquitatem ſuam ſatis ſuperque produnt, nemine quaſi contradicente; Atque iſta quidem ob inſignem obſcuritatem a Chriſtianis hactenus ferè fuerunt neglecta; imò à Judæis ipſis veneratione potius quam ſtudiis exculta, & pro ſummo ſtudiorum ſuorum apice habita. Cum quibus ſi legantur Scripta R. Moſis Corduera, & R. Iſaac Lorja, illa quidem typis expreſſa, hæc verò MSS. multo pretio conquirenda, quæ illis vicem Commentariorum præbent; tum ſanè Sphyngi illi aliquo modo invenitur Oedipus; unde ſpes mihi non usque adeo nulla, fieri poſſe, ut ad deſideratum tandem hâc viâ quis pervenire queat ſcopum. Secundò, haud parum moverunt me illa quæ Autoribus Joanne Reuchlino, Joanne Carolo Saraceno, Pico Mirandulano, Archangelo Burgonovenſi, Paulo Riccio, collectoreque horum Joanne Piſtorio Nidano, deinde Joſepho Voiſinio, Rittangelio Poſtello aliisque ante hac jam Lingua latina prodita ſunt iſtorum ſtudiorum ſpecimina vel fragmenta potius; è quibus cum aliqui genuinæ Antiquitatis mihi affulgere viderentur radii, nihil magis in votis habui, quam ut diſſipatis omnibus obſtantium impedimentorum nubilis Sole ipſo atque Luce ejusdem clariore frui mihi liceret; quam aſpicere poſſe vix ſperavi, niſi ipſorum veſtigiis inſiſtens rivulorum horum ductu ipſam perſequerer ſcaturiginem; quam in antiquioribus illis Libris me inventurum adhuc opinor.

§. 6. Objectionibus autem ſupra memoratis ita ſatisfieri putavi, ſi conſiderem, primò ab Aliis quidem tentatum aliquid eſſe in iſto ſtudiorum genere, nihil autem penitus inveniri abſolutum; prout legenti atque conferenti cuilibet, evadet manifeſtum. Et ſanè promiſit Rittangelius ſe daturum operam ut Theologiam Judaicam plenè erueret, orbique Chriſtiano communicaret; ſed id præſtitum ab ipſo eſſe, hactenus non patuit.

Incu-

Incubuit in id quoque Gentius, conquiſitis in ipſo Oriente libris non exigui pretii; ſed nec ab ipſo hactenus aliquid editum eſt. Quæ verò à Voiſinio extant pauca ſunt. Et profectò cum MSS. R. Iſaaci Lorienſis è Syria nondum omnino ſint Germaniæ communicata, & volumina quæ penes nos habentur paucorum terantur manibus; in illis tamen quaſi ſolis quicquid ænigmaticum eſt in Zohare, paulo proponatur apertius; fieri vix potuit hactenus, ut hypotheſis enuclearetur integra. Unde ſi dicendum eſſet meſſem iſtorum laborum jam contigiſſe; ſpicilegium ſanè adhuc ſupereſt longè uberrimum. Quod autem aſſenſum pleraque iſtorum dogmatum non mereantur, á Viro cordato aſſeri vix poterit, antequam perſpecta ſit tota Hypotheſis: qua in re Jure Conſultorum illud axioma meritò ſibi locum vendicat, quod incivile eſſe aſſerit, non inſpecta tota lege, de aliqua ejus particula judicare. Nec obſtare poterunt Libri variarum Eccleſiarum Symbolici, quo minus iſtarum antiquitatum diligentior fiat indagatio; quippe qui intra Cancellos Facultatis ſuæ Theologicæ conſiſtentes, ad Antiquitatis Philoſophicæ hiſtoricam inquiſitionem ſeſe non extendunt: Unde forte & in Scholis atque Academiis diſtinctâ Profeſſione utraque hæc ſtudia haud incommode ſimul propagari poſſent. Atque utinam pluribus in locis ea Doctioribus concederetur opinandi Latitudo, quam quidam in Anglia veſtra obtinuiſſe dicuntur; ut ſicut Platonica Philoſophia illis in locis majores exinde habuit progreſſus quam alibi, ſic & Antiquitatibus aliis ſua in poſterum ne offuſcetur dignitas. Scripturæ ſacræ vero ſufficientia ulterius non objicietur conſideranti, quod cæteroquin eadem objectio officere poſſet & aliis ſcriptis Theologicis in genere omnibus: quare enim hæc in lucem prodeunt tanto numero, ſi ſcriptura ſola ſufficit? nempe ut explicatius & ordinatius dicatur, quod ſuccinctè ibidem atque generatim & occaſionaliter propoſitum eſt. Quod fortè beneficio Philoſophiæ hujus Barbari-

cæ, à qua Scriptores ſacri omnes haud ita fuerunt alieni atque à Gentili noſtrate, longe melius aliquando fieri poterit.

§. 7. Quæ autem porrò ſcriptis Judaicis opponuntur, ſuo certè non carent pondere: nec abs re eſt in Philoſophia Pythagorica atque Platonica multa occurrere Philoſophiæ hujus Barbaricæ veſtigia: quæ à Te, in Conjectura Cabbaliſtica quam feliciſſimè detecta eſſe ſæpè gaviſus ſum. Videtur tamen inter utrumque ſcriptorum genus id eſſe diſcriminis, quod Antiquiſſima illa Judæorum Tradita quæ iſtius Philoſophiæ, quam quærimus, fons ſunt atque ſcaturigo per Doctores ſuæ gentis ad nos defluxiſſe videantur tanquam per contectos atque incluſos undique aquæductus atque canales: cum è contrario Pythagoræorum atque Platonicorum Scripta rivulorum habeant rationem publicorum, eaſdem quidem ſimul aquas ad nos devehentium, ſed aliis ſubinde rivulis profanarum atque Paganicarum opinionum inſigniter adauctorum; ſuoque ſimul cœno, diſcipulorum potiſſimum vitio, non carentium, quo deſiderata veri limpiditas mirum in modum defœdatur. Nec obſtat, ſuſpicionem eſſe corruptionis è Philoſophia Ariſtotelica; duorum enim ſunt generum Judæorum Magiſtri, ævi quoque periodis & locorum varietate, nec non ſtudiorum gradibus ſatis invicem diſcreti. Nam qui vaſtationi Urbis fuerunt propriores, quique in Terra Sancta ſuas habuere Scholas, & ad Cabbaliſticorum dogmatum culmen aſcendunt, puriores ſunt; & à pollutionis Græcanicæ ſuſpicione liberiores. Poſtquam autem Saracenorum tempore Ariſtotelis Philoſophia Arabica lingua tradi cœpta eſt Judæorum quidam ejuſdem linguæ periti & inter eos quam maximè R. Moſes Maymonides, hæc amplexi ſunt ſtudia, unde Maymonides à multis gentis ſuæ Doctoribus diu habitus eſt pro hæretico; librique ejus, (quamvis illum quidam Chriſtianorum appellent primum inter Judæos, qui delirare deſierit,) diu inter ipſos fuere controverſi, prout notorium eſt ex Appendice Epiſtolarum Buxtorffianarum, Epiſt. 5. 6. 7. & potiſſimum 10. 13. 17.

13.17. Ab iſtis temporibus multi alii Occidentales, præſertim qui ſublimitate Cabbaliſticâ neglectâ ſolius Talmudis ſtudiis fuere contenti, Peripatetica dogmata ſcriptis ſuis hinc inde, immiſcuerunt, quod poſtremis hiſce temporibus Germani quidam, etiam Cabbalam tradituri, ſunt auſi, inter quos potiſſimum eſt Autor Libri Schepha-Tal, Maymonidæ amore deceptus ſed à genuinis Cabbaliſtis orientalibus nequaquam hoc in puncto receptus. Ex quibus omnibus apparet, veſtigia Paganicæ hujus Philoſophiæ in modernis Judæorum Scriptis non adeò eſſe contecta, quin accuratius intuenti primo quaſi intuitu pateſcant: antiquioribus Traditis propriâ interim luce ſemper coruſcantibus.

Et quamvis multa horum externo quodam cortice variarum abſurditatum videantur obtecta; ſanæque rationis Examina rigoroſiora omninò fugere: effracta tamen, guſtatoque nucleo longè aliter ſublimioribus ſeſe offerunt animis; ſatisque atque inſuper oſtendunt, Theologos antiquos, ad arcendos ſaltem profaniores, tot uſos undiquaque velaminibus; prout iſtud jam dudum ab aliis latiùs eſt demonſtratum.

§. 8. His itaque breviter præmiſſis, ne cauſæ planè deſperatæ videar patronus eſſe, ad ipſas jam conſiderationes in Introductionem Lorienſem me accingo; non profecto, contendendi animo, nec conviciandi; ſed ponderandi ſaltem quæ trutinæ impoſita ſunt, citra cauſæ deciſionem; ut penes alios commodius eſſe queat judicium.

In Caput I.

Conſideratio prima.

I.

Hic ponitur: Minus accuratè dici: Mundum propterea creatum, ut Deus eſſet perfectus, in actum deductis potentiis ſuis. Ubi conſiderandum: An hîc non poſſet reponi: 1. Perfectum aliquid

aliquid dici vel propriè atque intrinſecè perfectione tranſcendentali: vel impropriè & per externam denominationem? ut fons actu ebulliens: architectus actu ædificans; ſol actu ſplendens. Chriſtus in ſtatu futuræ conſummationis.&c.

2. An ſtylus linguarum orientalium commodè poſſit examinari juxta ἀκρίβειαν Philoſophiæ Scholaſticæ?

3. Cum ex aſſerto Judaico fluat, Mundum conditum neceſſitate quadam: annon hæc eſſe poſſet ratio quare Pythagoræi Decadem ſeu mundum appellarint ἀνάγκην: & quare Plotinus aſſerat: mundum eſſe neceſſariam Emanationem à Deo? Ennead. 5. lib. 9, c. 12. En. 3. l. 2. c. 3. En. 1. l. 8. c. 9. Confer. Append. Tua ad Apologiam Cabbalæ Philoſoph. p. 138. 139.

4. Annon ſi emanatio ſtatuatur Deo coæterna, illud momentum quo Deus argui poſſet dicendus eſſe imperfectus, ceſſaret?

II. Dicitur: mirè paradoxum eſſe, Deo tribuere nomina ante Creationem; cum nemo tunc ipſum appellare potuerit. Hic conſiderandum:

1. Annon Deus, prout ſe ipſum potuit cognoſcere, ita & ſe ipſum nominare potuerit?

2. Annon ſint ideæ tam nominum, quam rerum in Deo?

In Caput I.

Conſideratio ſecunda.

I.

QUæritur: annon Adam Kadmon ſit λόγος ſeu ſecunda Perſona Divinitatis? Reſpondeo. Ex iſta Hypotheſi, niſi fiat inſignis notionum Confuſio, id non poſſe deduci. Cum nempe juxta Scripturæ verba in divinis omnino retinenda ſit appellatio Filii; hæc ſanè, ſi Judæorum vulgo reddi debet tolerabilis, nulli perſonarum Judaicarum applicari poterit, quam τῷ

Seir

Seir Anpin, qui ſecundum generalem Numerationum conceptum reperitur in Tiphereth, & à Cabbaliſtis propriè atque conſtanter Filius appellatur; etiam primogenitus ſex comprehendens Numerationes à Gedulah usque ad Jeſod. Pater vero ſecundum iſtam hypotheſin eſt Chochmah, cui Binah ad integritatem perſonæ Androgynæ conſtituendam annexa eſt. Clauditque decadem non minus quam triadem Spiritus Sanctus, ſeu Malchuth. Appoſitè omnia ad Senſum Cabbaliſticum. Corona ſumma verò explicitè in perſonarum computum non venit, ſed Sapientiæ involvitur. Atque ſic Chriſtus in compendium redigiſſe videtur totam Cabbalam, diſcipulis ſuis in pietatis potiſſimum praxi exercendis, ſufficientiſſimum. Cui uſui autem inſerviat hæc Adami primi notio, longè à Microproſopo diſtincta, quamvis eodem prænomine, quod ſæpe fit, inſignita alio loco diſquiri poterit.

II. Incongruum eſſe dicitur, tribuere Adamo primo temporale quoddam initium. Ubi Conſiderandum:

(1.) Annon diſtingui poſſit inter notionem temporis, è motu & gyratione corporum cœleſtium exorti, cujus initium cum effluxu & efformatione materiæ fuit: & inter notionem temporis eminenter ita dicti, purgato nimirum termino ab omni imperfectione, quod applicari poſſet omnibus antecedaneis æonibus ſecundum magis & minus.

(2.) Utrum abſolutè repugnet purgatiſſimæ rationi, alicui divinorum modorum qualecunque tribui initium? Cum primò immenſæ illæ æternitatis periodi ab humanâ mente neutiquam poſſint ordinari; deinde in ſacris literis quoque expreſſe id non negetur: imò tertio principium efficiens modis illis omnibus, ambabus manibus concedatur: quartò in Antiquatibus Cabbaliſticis tale quid ſæpè innuatur. Quinto Logos à Philone ſaltem dicatur primogenitus, non ſimul exiſtens.

(3.) An non natura divinitatis (quia à creatura comprehendi nequit) obvoluta ineffabili exiſtentiæ ſuæ veritate, variis

per continuatam œconomiam ſeſe exhibeat repræſentationibus quibus ſuo modo competere queat initium? & annon inter illas referendi quoque ſint hi gradus Cabbaliſtici, non denegata illis interea æternitate ſenſu ſcripturæ atque Judaico accepta?

(4.) Annon deſcriptio ſuccedentium ſibi hoc modo emanationum, prioritatem & poſteritatem ordinis ſaltem involvere poſſet, non temporis, donec deveniatur ad mundum creationis.

(5.) Huc videntur referri poſſe, quæ adducit Rittangelius ad Libr. Jezirah. p. *76*. ex R. Sehabthi: Vidimus, inquit, neceſſarium eſſe in hoc Capite explicare myſterium unum ex myſteriis ſapientiæ, quæ concernit modum Emanationis Numerationum, & eſt illud. Ecce hæc eſt ſumma omnium, quæ explicavimus in Capitibus præcedentibus in negotio Innovatorum & Veterum, quòd 10. Numerationes emanarint & non creatæ aut innovatæ ſint; ſicuti innovatum eſt corpus primi Hominis. Et ecce adhuc erit hîc adverſario oris dilatatio ad diſceptandum & dicendum: Si ita? Emanatio earum eſt ipſa innovatio earum, quia fuit tempus aliquod, antequam emanarint; & in illo ipſo tempore non fuerint in exiſtentia: poſtquam vero emanarunt, tum demum extiterunt. Ergo fuit tempus, &c.

III. Abſurdè dici aſſeritur: Deum aliquando fuiſſe ἄνευ τοῦ λόγου: Ubi conſiderandum:

(1.) Annon diſtingui poſſit inter τοῦ λόγου Exiſtentiam, atque ejusdem repræſentationem?

(2.) Annon luſus ſit in termiuo τοῦ λόγου, nunc nudum attributum, nunc alterum τοῦ ἐῶν ſuppoſitum denotante?

IV. Incompetibile dicitur æterno Dei filio, principium habere & finem. Hic conſiderandum:

(1.) Sermonem eſſe de Ubietate non de duratione.

(2.) Annon exinde explicari queat locus Joh. 14, 28. Pater major me eſt?

(3.) Quid

(3.) Quid ſit abſurdi, ſi dicatur Filium Dei alicubi non repræſentari?

V. Diſtributio Adami primi in membra, craſſa dicitur imaginatio. Ubi conſiderandum:

(1.) Hæc omnia ſpiritualiter intelligi; quod ut appareat non fuiſſe inſolitum Antiquis, appoſui hic latinitate donatum librum, qui dicitur Idra Rabba; quique etiam compendium eſt rerum Cabbaliſticarum, ſed antiquum.

(2.) Sic & Scripturam S. ſæpiſſime loqui.

(3.) Hunc eſſe morem philoſophandi penes orientales; prout & in Hermete Triſmegiſto videre eſt.

(4.) Ordine membrorum non niſi ordinatas divinorum nominum atque attributorum claſſes effigurari.

(5.) Huc pertinere quod dicit Dionyſius Areopag. Hierarch.cœl.c. 1. Ἐπεὶ μηδὲ δυνατὸν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς νοῒ, πρὸς τὴν ἄυλον ἐκείνην ἀναταθῆναι τῶν οὐρανίων ἱεραρχιῶν μίμησίν τε καὶ θεωρίαν, εἰ μὴ τῇ κατ' αὐτὸν ὑλαίᾳ χειραγωγίᾳ χρήσαιτο, &c. vide & c. 2. ib. p. t.

VI. Olam Hannikuddim comparatur cum Spiritu Naturæ. Ubi conſiderandum:

Non deſcendi hoc loco ad ima hæc, quæ ad mundum Factionis, ſed de ſummis adeoque iis quæ ad mundum Tohu, ſeu abolitum pertinent, ſermonem eſſe: de quo plurima in Libro Emek Hammelech, ſeu Vallis Regia, cujus aliquot tractatus latinitate donatos his appoſui.

VII. Quæritur quid ſint mundi 4. Emanationis, Creationis, Formationis, & Factionis; & quomodo differant?

Hæc explicabo verbis. R Moſcheh Kordueri, qui ita habet: Sect. 16. Pard. c. 1. f. 92. a. אצילות Emanationis ſignificatio deſumta eſt ex illis verbis: Num. 11, 17. ואצלתי מן הרוח & ſeparabo de Spiritu, qui ſuper te. Senſus autem eſt, rem ita ſe habere, ut virtus Emanativi in emanato ſit, nec tamen Emanativum ullum patiatur defectum, ſicut cum quis lucernam ab alia accendit, non tamen deficiente prima. Sic in infinito, defectus nullus eſt

eſt poſt factam Emanationem, prout nec ſuperfluitas ſive ante ſive poſt eam; Nam vis illius in hoc protenditur. Alludit autem vox Aziluth ad vocem אצל, quæ denotat rem propinquam; denotaturque quam proxima adhæſio radicum cum Cauſa ſua. Jamque adeò Sephiroth quæ quàm proximè aſſunt ſcaturigini cauſæque ſuæ, nominantur Decem Numerationes Aziluthicæ ſeu Emanationis. Unde omnia valdè tenuia, (quæ tamen propè cauſam ſuam conſtituta, aliquantulum incraſſeſcunt) de nomine Aziluth participant: quare & Prophetia LXX. Seniorum ita agnominatur, quod omnes Spiritum S. à Moſe haurirent, ipſique quam proximi eſſent, ſicut propinqua admodum ſunt ſplendor Lunæ, lumenque ſolis matutini, donec tandem exiſtant unum.

בריאה Creatio convenit cum illo Num. 16. 30. Et ſi creationem creaverit Dominus &c. Senſusque eſt, talem eſſe rei eſſentiam, ut manifeſtior ſit quam Aziluth; (incraſſeſcendo quaſi:) hæc autem incraſſatio rerum fieri nequit, niſi per amotionem & ſeparationem à tenuitate & (ſubtiliſſimâ) ſpiritualitate: Cum ergò negotium devenit ad ſtatum creationis, neceſſum eſt, ut ſeparentur & amoveantur Eſſentiæ à causâ cauſarum penitus occulta, & omni craſſitudine vacuâ. Et quamvis Eſſentiæ (per quas intelligit Animas humanas:) non participent de craſſitie corporea, quod abſit! nihilominùs remotiores ſunt à definitionibus divinitatis; ſuntque naturæ ſeparatæ & affirmationi ſubjectæ & alterabiles atque terminatæ: unde neceſſariò amotæ atque ſeparatæ fuerunt à radice. Vel denominantur à Briah ex ſignificatione בַּרָא cum Pathach, quod ſignificat Extra, foris: ex ſignificatione Præſcindendi, ut denotetur rem ſeparatam eſſe à ſcaturigine ſua, quamvis non omninò ſint ſeparatæ quod abſit!

יצירה *Formatio* convenit cum illo Jeſ. 26, 3. יֵצֶר סָמוּךְ תִּצּוֹר שָׁלוֹם Figmento fulto cuſtodies pacem. Tale quid enim adhuc craſſius eſt, & manifeſtius quam Briah, ſicut & dicitur: Gen. 2, 7. Formavit Dominus Deus hominem pulverem de terra; ubi de pulve-

pulvere adhibet vocem formandi: Sic quoque: Ieſ. 43, 21. Populum iſtum formavi mihi: Senſusque majorem ubique craſſitudinem indicat.

עשיה Factio, rem denotat adhuc manifeſtiorem tribus prioribus, nomenque per ſe clarum eſt: vox faciendi enim craſſitiem rerum deſignat inſignem.

Ratio autem quod eo ordine hæc tria ponantur, involvitur illi dicto: Jeſ. 43, 7. Omnis qui vocatur in nomine meo & ad gloriam meam, creavi eum, formavi eum, etiam feci eum.

Nominibus ita præfatione hac expoſitis, nunc quoque de re ipſa diſpiciamus; deque illius eſſentia.

Res ergò ita ſe habet: quod Sephiroth, quoad ſubſtantiam ſuam cum primæ ſint, quam proximæ ſint Cauſæ cauſarum; ſintque Emanatio tenuis, quæ occulta fuit in ſcaturigine ſua; cum verò beneplacuiſſet ipſi manifeſtata eſt; unde unitæ ſunt cum radice ſua quam perfectiſſima unitate. Iſtæ ergò inſigniuntur nomine Aziluth. Poſt puram hanc ſanctamque Emanationem placuit Benedicto, ſecundam creare Eſſentiam reſpectu Aziluth; quæ eſt Briah: Et hæc dicitur Thronus gloriæ; (Mundus Animarum) ubi etiam decem Sephiroth inveniuntur; cujus rei hæc eſt ratio, quod omnia quæcunque ſub decem Numerationibus conſtituta ſunt, graduatim per decades enarrentur, prout Sephiroth ipſæ. Decem autem hæc quæ in Briah ſunt, Thronus ſunt atque veſtis Decadi Aziluthicæ, quæ decade hac Briahticâ veſtitur. Ipſæ autem ramoſitates emanantes è decem Sephiroth (Superioribus) atque reſplendentes intra Thronum hunc, deinde Sephiroth Briahticæ vocantur. Nolim autem ſic intelligi, quaſi dicam, Ipſam Briam, quæ Thronus eſt (Animarum ſcilicet tota ſpecies,) eſſe decem Sephiroth Briathicas, id enim non volo; ſed decem illos ramos Sephirothicos in Briam propagatos, illamque colluſtrantes decem Sephiroth Briathicas eſſe aſſero; quæ tamen reipſa nihil ſunt aliud quam decem Sphiroth Aziluthicæ: cum autem protenſæ ſint in Briam

usque, quæ Thronus eſt, hinc eſt quod Briathicarum nomen habeant.

Poſt Thronum hunc formavit decem Turmas Angelorum, quæ inſigniuntur Nomine Metatronis, quoniam Metatron Angelus Princeps faciei (divinæ ſpectator continuus) ipſarum eſt Præfectus, ſingulis panem diſtribuens conſtitutum, influentiamque ſuam atque vitam, ita ut omnes ab ipſo ſua hauriant. Iſte igitur inter Angelos eſt inſtar Cordis in corpore, quod ſedes eſt vitæ, unde vitam ſuam omnia hauriunt membra. Hinc Metatron generale nomen factum eſt totius generis Angelici. Atque iſte eſt qui vocatur Mundus Formationis. Rami autem protenſi à decem gradibus Briathicis, de quibus ſupra, & in hoc refulgent, eoque veſtiuntur; decemque Ejus gradus veſtimenti vicem illis præſtant, appellanturque decem Sephiroth Jezirathicæ.

Poſt iſtam Jeziram adhuc fecit Aſiam, id eſt omnes res factas ab initio puncti Factionis; uſque ad punctum Abyſſi, in quo comprehenduntur Klippoth, ſeu Cortices maligni. Totum autem hoc vocatur Aſiah. Et quia Lux occulta à Mundo Jezirathico atque Angelico profluens, protenditur in Mundum Aſiathicum usque, hinc iſti decem Corticum nomine inſigniuntur, nec quicquam in iſtis eſt, niſi virtute rerum Sanctarum; Quod autem Sanctitas in iſtos quoque deſcendat hæc eſt ratio, ut ſcilicet deprimantur, & humilientur. Illa autem vocatur nomine decem Sephiroth Aſiathicarum. Ubi non dico, Aſiam eſſe decem Sephiroth Aſiathicas, ſicut nec Jeziram decem Sephiroth Jezirathicas, nec Briam decem Sephiroth Briathicas, nec Aziluth ſimiliter appellari, alias enim quadraginta exſtituræ eſſent Numerationes; cum tamen in Libro Jezirah dicatur; decem eſſe & non novem; decem & non undecim. Sed id volo, ſubſtantiam Briæ eſſe Thronum, & Jeziræ, eſſe Angelos, Aſiæ autem Corticem eſſe & quicquid ſub iſto eſt in cœlis & Planetarum gyris: Lucem autem quæ protenditur è ſubſtantia Sephiro-

Sephirotharum pro modo ipſarum, ut provideatur ſuperis atque inferis; (lux earum etenim extenditur à ſummitate mundorum usque ad punctum ultimum:) ſic explico: Splendor lucis earum protenſus in Briam decem Numerationum Briathicarum, in Jeziram Jezirathicarum, in Aſiam, Aſiathicarum appellatur: Semper enim radii à Luce ſuprema protensâ proveniunt; & illi ſunt ipſæ Numerationes; nec dubium eſt, quin in Briah, Jezirah, & Aſiah virtus illarum decem exiſtat; & Decas Aziluthica per Briathicas intermedias in Jezira & Briathicæ per Jezirathicas in Aſiâ, veſtiantur. Unde diſcimus decem Aſiathicas non exiſtere niſi per tres gradus ſuperiores Emanationis, Creationis & Formationis, nec decem Jezirathicos niſi per duos gradus Emanationis ſcilicet & Creationis, nec decem Briathicas niſi per gradus Emanationis. Hæc ille.

Idem ib. cap. 2. Ipſe (ſcilicet Æn-Soph) eſt vita earum (ſcilicet Numerationum,) & ipſe ſubſtantia earum, quod ita non eſt in Briah, multò minus in Jezirah; Lux etenim protenſa & Briah non ſunt unum; nec vita Lucis protenſæ & Briah ipſa unum ſunt; nullibi enim vera eſt ipſorum unitas niſi ſupra in Numerationibus Aziluthicis; & hæc eſt virtus Emanativi in emanato, quod illa ipſa ſit extenſa in vaſis ſine ſeparatione ulla ne momentanea quidem; Sed in Briah Jezirah & Aſiah unitas eſt partium. Jam verò ad Regem unum cum Emanantibus à ſe cultus noſter & oratio noſtra, & benedictiones noſtræ, & laus noſtra, & obſervatio præceptorum noſtrorum, & ſtudium in lege noſtra, & unio noſtra, & pſalmi noſtri, ad ipſum, ad ipſum inquam revera, tendunt, & non ad modos ejus, niſi quatenus ſubſtantiæ ejus inhæreſcunt, & quidem ut capere eum poſſit oratio noſtra, & ut ipſe poſſit terminari Nominibus & vocabulis & ſermonibus: Infinitum enim in propria notione non eſt terminabile ullo Nomine nec cognominari poteſt vel cognomine vel Nomine, ullo: ſed beneficio modorum ejus emanantium, poſſumus ipſum cognominare, nominibus pro natura ſingu-

ſingulorum nominum ſingulis Numerationibus tributorum. Omnia autem Nomina ſacra & omnia cognomina eorum, & Tetragrammaton & Plenitudines ejus, omnia inquam ſubſtantiam ejus reſpiciunt mediantibus Numerationibus ejus emanantibus. Sed in Briah, Jezirah, & Aſiah, non eſt nomen ullum è nominibus Tetragrammati & plenitudinibus ejus, nec Nomen ex Nominibus reliquis, quod non expungatur nec cognomen ullum è Cognominibus Benedicti, nec iſta attribuuntur his: In his enim nulla eſt potentia nec vis; Tantummodo in extenſo in media Briah lumine cognominatio quædam fit, &c.

VIII. Solutio Problematis, Quare mundus hic non citius nec tardiùs ſit conditus? per Succeſſionem Emanationum, refutatur. Ubi conſiderandum:

Annon Problema poſſit intelligi de momento Creationis ſuppoſito prius qualicunque initio Emanationum: aliud enim foret, ſi interrogaretur: quare hoc momento cæperint Emanationes primordiales & non antea &c. & aliud, ſi quæſtio hæc ſit: Poſtquam ſemel inſtituit Emanationes ſuas Deus; quare æon hujus mundi corporei iſto momento cœperit, & non prius &c.

In Caput II.

Conſideratio prima.

I.

MOdi Emanationum Rectilineus & Circularis craſſi dicuntur; quaſi illæ forent corpora. Ubi perpendendum:

Annon, ſi extenſio ſtatui poteſt generale attributum omnis ſubſtantiæ, De immortat. animæ l. 1. c. 2. §. 11. 12. etiam extenſionis modi, inter quos ſunt rectilineum & curvilineum, omni ſubſtantiæ poſſint attribui, modo termini in ſua ſumantur Eminentia, ab imperfectione penitus liberati.

II. Abſurdum eſſe dicitur, ſtatuere, Primum Ens in uno loco emittere ſapientiam, in alio non &c. Ubi conſiderandum:

(1.) An-

(1.) Annon Deus ſtatui poſſit in quolibet puncto ſui eſſe ſapiens implicite ; ſapientiam manifeſtam autem creaturis ita diſtinctè repræſentaſſe, ut citra confuſionem notionum commodè ab illis poſſit cognoſci? videantur quæ ſupra è Korduero de Aziluth ſunt tradita.

(2.) Ad evitandam hanc abſurditatem Judæos in Infinitum multiplicare Numerationes, ſingulas decades in alias diſtribuendo Decades, & has in decades iterum, & ſic in infinitum: ut ne unicum quidem punctum concipi poſſit in Deo, manifeſtato, in quo non reperiatur notio quoque ſapientiæ &c.

III. Non admittititur Numerationes omnes terminari amplitudine. Ubi conſiderandum:

Annon, ſuppoſito Emanationes in creaturas incipere cum Briah, & Trinitatem Chriſtianam exhaurire totam Decadem Aziluthicam, tam ſummæ tres, quam ſeptem imæ Sephiroth futuræ ſint terminatæ, ſuo modo? quamvis interminatæ maneant quoad unitatem Eſſentiæ, cum qua ſunt ubique.

IV. Evacuatio infiniti intra ſe ipſum evertitur, quod Deus non ſit corporeus; & quod inde videatur impugnari poſſe ejus infinitas; unitas &c. Ubi perpendendum:

Evacuationem iſtam á Judæis ita explicari ; non quaſi ſpatium iſtud Deo plane ſit vacuum; ſed quod glorioſiſſima infiniti luminis copia ibi ſaltem ſit diminuta, ſicut cum evacuato vitro fragrantis olei pleno non planè tollitur ſed ſaltem diminuitur fragrantia.

Et annon Deus ſicut mutavit modum præſentiæ ſuæ, qua quondam fuit in rubo ardente, in Arca fœderis, in monte Sinai, in loco transfigurationis Chriſti &c. ita etiam diminuere potuit modum præſentiæ ſuæ intra hoc vacuum? præſertim cum & nunc alio modo præſens dicatur univerſo; alio ſanctis, alio beatis &c. Et profectò hac hypotheſi materia in centrum relegatur anguſtum, cum contraria hypotheſis eandem in circumfe-

ntia Emanationum collocet ampliſſimam, conceptu ſanè ifficillimo.

In Caput II.

Conſideratio ſecunda.

I.

INfluxus lineæ lucidæ infringitur per dilemma de orbium luce, utrum primaria ſit an ſecundaria. Ubi conſiderandum:

(1.) Extremitatem orbis primi ſtatui conſiſtere ex Lunine ambiente orbem hunc, quod ſuo modo eſt ſecundarium; icut cum intra vitrum noctu detinetur candela, lumen externú ecundarium eſt. Et propterea tamen non ponitur adhærere oncavo infiniti,ut evitetur notionum confuſio; in qua profeto nemo niſi valde delicatulus, ſi cætera ſtare permittantur, abſurditatem inveniet.

(2.) Voluntaria ſtatuitur effiguratio iſtius Dei inflentiæ, atque arbitraria,non mechanicè neceſſaria, unde ipſe ſic potuit limites ſibi ſtatuere,prout commodum judicavit bonitas ejus rebus productis. Nec abſurdum eſt Emanationes iſtas quam diu durat Aziluth,etiam per cæteros mundos continuata Deum eſſe ipſum; cum abſurdum quoque foret Filium atque Spiritum Sanctum in Triade Chriſtiana, eſſe Deum; Eſſentia enim Dei his characteribus,qui à nobis hypoſtatici dicuntur, ita ſeſe definivit; ut ſeſe tamen non excluſerit.

II. Incredibile dicitur radios ſecundarios lineares illuminare orbes,cum Concavum infiniti id melius præſtare poſſit. Ubi conſiderandum:

Annon Deus libere poſſit inhibere influentiam luminis ſui ubicunque & quandocunque velit; ſicut in Chriſto factum, in quo tota plenitudo divinitatis habitabat: & œconomias communicationum ſuarum pro ſuo diſtribuat arbitrio? Unde ſi ſic

ſic voluiſſet pro commoditate rerum productarum, quid abſurdi?

III. Ridetur, Deum dici factum orbes. Ubi conſiderandum:

An magis riſu dignum ſit hoc, quam quòd ſit Pater & Filius & Spiritus egrediens; item quòd ſeſe repræſentaverit ut homo, ut ignis, ut fumus, ut lux, &c. in gratiam contemplaturorum omnia.

In Caput II.

Conſideratio tertia.

I.

QUæritur, annon conceptus τῶν Sephiroth generatus ſit ex hypotheſi Sphærarum Ariſtotelicarum, movente ſuſpicionem vocum ſono & rerum ordine. Reſpondeo. Cum circulorum hypotheſis in Zohar inveniatur, qui conſcriptus eſſe judicandus eſt illis temporibus, cum in Judæa ſcholæ Judaicæ adhuc eſſent celeberrimæ; Paganicâ quacunque Philoſophia, quam olim tantopere abhorruerũt, vix cognita inter ipſos tunc temporis, nedum admiſſa; non auſim affirmare quæſtionem. Quod autem Recentiorum plerique Aſtronomiam ſuam, cui olim ſtudere ipſis non licuit, ex principiis Peripateticis conſarcinavere, antiquioribus non præjudicat; & decas Numerationum Aſiathica non Sphæras denotat materiales, ſed radios divinitatis illuc tranſmiſſos, ordineque denarii contemplandos.

II. Rationem dari non poſſe dicitur; quare prima Numeratio appelletur Kether, cum infinitate careat tam durationis quam amplitudinis ratione. Hic notandum:

Primam Numerationem Coronam dici, (1.) propter ſummitatem, & quod ſicut corona ſuper caput, ita corona ſuper Numerationes reliquas emineat; (2.) Propter excellentiam & ſplen-

ſplendorem, quem numerationibus conciliat, ſicut corolla homini: (3.) Propter non adhærentiam; ſicut enim corona quamvis capiti ſit impoſita, ad caput tamen non pertinere videtur: ita Kether, quamvis Numerationibus immineat, ad Numerationes tamen à quibusdam non computatur ob abſtruſiſſimam naturam; ſubſtitutâ in locú ejus ad complendum denarium loco debitô Daath. Quod autem ad denotandam infinitatem ita denominetur penes Judæos non inveni.

III. Durum eſſe dicitur, Coronam ſtatui ſapientiâ carentem, hâc ſcilicet ad ſecundum Orbem relegata, &c. Hic obſervandum:

Numerationes nullibi ſtatui ſociarum ſuarum participatione vacuas; ſed Coronæ v. g. decadem ſuam tribui ſpecialem, ut de ſpecialiſſimis his nihil dicam: Unde & in Corona, ubique Sapientia reperitur, & ita porro.

IV. Admitti poſſe tres primas numerationes correſpondere cum Triade Chriſtianorum & Platonicorum. Ubi notandum:

Me ad convincendos & convertendos Judæos plures invenire analogias inter ſecundam (incluſis prima & tertia) ſextam, (incluſis quarta, quinta, ſeptima, octava, nona, pro more Cabbaliſtarum) & decimam Numerationem cum allegata Triade, quæ alio tempore evolvi poſſunt, quam trium ſuperiorum.

V. Septem inferiores eſſe claſſes Metaphyſicas ut Numeri Pythagorici ſunt. Ubi dico:

Suo modo id ſimul de omnibus dici poſſe: ita tamen, ut ſicut Numeri certa ratione per ſe ſunt aliquid, & deinde multa admittunt cognomina Pythagorica; & ſicut Dii gentilium habebantur pro re quadam, & deinceps ſub illorum Nomina tanquam claſſes quasdam Phyſicas, Ethicas, Politicas, multa referebantur: ita & Numerationes ſtatuantur eſſe aliquid, nempe effluxus divinos, variis repræſentationum modis gradibusque limitatos, variisque nominibus, diſtinctioris cognitionis gratiâ diſcretos, unam tamen ſi ſimul ſumantur cum Infinito Dei eſſentiam conſtituentes:

tuentes: His poſitis admitti poterit, quod pro Locis communi-
bus ſimul adhibitæ fuerint à Theologis ad varietatem divino-
rum Nominum diverſasque de divinis attributis allegorias,
analogias, & parallela alia certo ordine diſtribuenda atque lo-
canda.

In Caput II.

Conſideratio quarta.

I.

VAniſſimam eſſe multiplicationem illam decadum. Ubi
notandum:

Obſervaſſe me id fieri ad denotandum (1.) Iſtos modos
indefinitos eſſe, & ab humani mentis ſpeculatione non poſſe
terminari; unde auguſta quædam ipſis accedit majeſtas, atque
veneratio; ſicut ſi quis dicat ſingulos vortices ſuas habere ſtel-
las fixas, ſingulas ſtellas fixas ſuos planetas primarios, quosdam
horum ſuos ſecundarios, ſingulos horum ſuos habitatores: vel
potius ſicut, ſi quis totam illam altitudinem quo Saturnus à
Terra diſtat in tot diſtribuat terræ ſemidiametros iſtasq; in tot
milliaria, & hæc in tot gradus, iſtos verò in tot minuta, prima,
ſecunda, tertia, &c. quæ tandem ad admirationem commo-
vent animum. (2.) Ad denotandam omnium modorum
ſubſtantialium cum ipſo Infinito conformitatem, in attribu-
tis, in communicatione & propagatione ſui, cæterisque omni-
bus, exceptis præſentiæ modis: (3.) Ad denotandam modo-
rum inter ſe participationem, veramque non attenta nomi-
num graduumque multitudine, unitatem. (4.) Ut denotetur
Deum ubique eſſe eundem, omniaque ejus attributa ubique
ipſi debere tribui, variata licet œconomiæ ſuæ manifeſtatione.

II. Quod Orbibus tribuantur Epicycli homocentrici, &
cætera ratione concinnitate, atque ædificatione carere. Ubi
notandum:

(1.) Epicyclorum notionem, quippe qui Eccentrici ſunt,
in

n hac Hypotheſi, in qua homocentrica omnia, non inveniri, xcepto canali cylindraceo, qui tamen & ipſe, uno ſaltem axe onſtat.

(2.) Ædificatione non carere iſta, ſi ab animo purgato ractentur, præcunte Paulo 2.Cor.4,6. Gal. 4, 24. ſqq. 2. Cor. ,18. Eph. 4,13. c. 5,32. Et crediderim hanc eſſe aliquam di-vitiarum illarum cognitionis partem, de qua 1.Cor.1, 5. Eph. 1, 8. 17. Phil. 1,9. Col. 1.10. c. 3, 16. occultæque Sapientiæ Dei, in quantum myſterium de Chriſto illuſtrant, de qua 1. Cor.2,7.

In Caput II.

Conſideratio quinta.

I.

Conceptum Adami primi in ſua membra diviſi ratione carere. Ubi obſervanda, quæ ſupra In cap. I. Conſider. 2. aſſert. V.

II. Intolerabilem eſſe extravagantiam ad Adamum hunc primum accommodare locum Gen. 1,26. Ubi conſid.

(1.) Hunc modum accommodandi uſitatiſſimum eſſe Cabbaliſtis.

(2.) Obſervari etiam in allegationibus Novi Teſtamenti, Matth. 1, 23. ubi litera Prophetæ Jeſ. 7, 14. procul dubio puerum ſui temporis deſignat, ut ℣. 16. ib. videre eſt. Matth. 2, 15. 17. Quæ cum ſimilibus à Judæorum vulgo non amplius ita poterunt exagitari; ſi ipſis antiqua hæc accommodandi apud Cabbaliſtas conſuetudo, opponatur.

(3.) Si quis ad probandam vel illuſtrandam hypotheſin Pythagoræam de motu terræ alleget Gen. 1, 16. 19. quis modus allegandi ille foret?

(4.) Annon hic uſui eſſe queant, quæ traduntur Myſtery of Godlin. l. 7. c. 7. n. 3. 4.

In

In Caput II.

Conſideratio ſexta.

I.

VIderi per punctum vacui medium intelligi terram, unde augeatur ſuſpicio de hypotheſi Ariſtotelica huc illata. Ubi Conſider.

(1.) Annon intelligi potiùs debeat totus mundus Factionis, cum omnibus corticibus ſuis?

(2.) In medio mundi Factionis potiùs locari abyſſum magnam ſeu tenebras Carceris Spirituum, tanquam aliquid à Luce Infiniti quam remotiſſimum.

II. Quæritur: An in quacunque Decade Epicyclica terra detur? Reſp. Epicyclorum notionem hic nullibi admitti: ſed homocentrica ſtatui omnia; ut ſupra dictum. Unde omnis de tot terrarum diſtantiis diſproportionatis & magnitudinibus difficultas ceſſat.

In Caput III.

Conſideratio prima.

I.

QUæritur quid intelligatur per Nepheſch, Ruach & Neſchamah? Hic adſcribam verba R. Moſis Kordueri Pard. Sect. 31. c. 1. Neſchamah ſeu Forma hominis dividitur in tres partes, quæ ſunt Nepheſch, Ruach & Neſchamah; & Nepheſch eſt vehiculum τοῦ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt à Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua: Nam Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. ונשמת שדי תבינם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth,

chuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τοῦ Ruach, ſicut Malchuth ſedes atque habitaculum eſt τοῦ Tiphereth, (quæ confirmantur ex Zohar Paraſch. ויגש, & Tikkunim) Et ecce virtute Benedicti, tres iſtæ virtutes, nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, pro cujusvis gradu, habentes functiones pro ſervitio atque opere ſuo.

Et mox adducit locum ex R. Jehuda Chajit; his verbis? tres formæ proveniunt à 3. gradibus Aziluthicis à quibus influentiam habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, καὶ τὸ φυσικὸν ſub arcano τῆς Nepheſch, Ruach & Neſchamah. Et cap. 2. dicit: Quod ſi ita eſt fieri deberet, ut ſublato homine à mundo, omnes tres partes iſtæ elevarentur ad fontes ſuos. Verum enim verò res ita ſe non habet: tradit enim R. Schimeon ben Jochai, habitaculum τοῦ Nepheſch eſſe in ſepulchro, τοῦ Ruach in Paradiſo inferiore, & Neſchamæ in Paradiſo ſuperiore.

Et in fin. c. 2. Quod in genere dictum eſt Neſchamah, Ruach & Nepheſch eſſe è Binah, Tiphereth, Malchuth, intelligendum, de Luce Binæ manifeſtata in Briah, & Luce Tiphereth, manifeſtata in Jezirah, & Luce Malchuth manifeſtata in Aſiah; quæ dicuntur Thronus, Metatron, & Sandalphon, qui eſt rota (Ezechielis 1. 15.)

Et init. c. 3. ib. Invenitur autem aliquando Nepheſch Aſiæ ſine Ruach Jeziræ, & ſic Ruach Jeziræ ſine Neſchamah Briæ, quia non omnes dignos ſe præſtant ſpiritu vel Neſchamâ.

Ex his ſatis apparet hypotheſis de differentia trium in homine animarum, quibus rarò dicitur accedere Chajah, tanquã legalis vitalitas, ex Aziluth, & Jechidah, tanquam additamentum ſingulare ob benefacta, è ſummis gradibus, innuente Pſ. 22, 22. Atque iſta ſententia de tribus formis in homine diſtinctis, quæ & inter Chriſtianos Doctores haud adeo eſt infrequens, non alio magis argumento ſtabiliri mihi videtur, quam quod à contrarietate actionum animæ ſimultanearum deſumitur, concupiſcentia ſcil. appetitus ſenſitivi & repugnantia men-

mentis: quarum actionum Accidentia, ſeu potentiæ nudæ quomodo poſſunt eſſe principia? præſertim ſi ſuppoſitorum dicantur Actiones. Iſtarum Formarum ergò analogiam ad ſuperiora quoque adhiberi, quid mirum? cum corporis ſimilitudines illuc eleventur. Spiritualia autem in ſuperis omnia cenſeri debent diminutam ſaltem variis gradibus divinam præſentiam referentia. Et ſi fortè nimia ubique minimorum adhibita ſit cura, quàm facilè per Chriſtum Dominum noſtrum inſtructi, ſi quid ſupereſt, contrahere & ad uſum debitum accommodare poterimus?

In Caput III.
Conſideratio ſecunda.

QUæritur: An fortè alludatur ad Spiritum Naturæ per Ruach & Nepheſch in ſuperioribus?

℞. Spiritum naturæ ſub nomine Sandalphon in Aſiah ſola commorari. Controverſiam autem, utrum rationis iſte ſit capax, an vitæ ſaltem ſenſusque & imaginationis, huc non pertinere arbitror.

In Caput III.
Conſideratio tertia.

I.

ABſurdum eſſe vaſa fieri potuiſſe abſente & evacuato Deo; qui res non deſtruat ſed producat. Ubi notandum:

Supra jam dictum non abſentem ibi eſſe Deum, ſed diminutioris ſaltem adeſſentiæ modo præſentem: autorem tamen & effectorem omnium, quæ extiterunt.

II. Dicere præſentiam Lucis infinitæ deſtructuram fuiſſe vaſa, idem eſſe, ac vaſa fingere lignea, &c. & Infinitum Igneum. Ubi notandum:

Idem ſaltem innui ac ſi dicatur, præſentiam Dei naturalem in arca fœderis, per præſentiam gratioſam eſſe immutatam; variato ſcil. modo adeſſendi.

In Caput IV.

I.

QUæritur: Utrum Adamus primus ſit Deus an creatura? ℞. Eſſe conceptum diſtinctum Dei quatenus ut cauſa prima in actu cauſandi conſideratur. Si porrò quæritur: an cauſa ſic in actu conſtituta ſit æterna? ℞. Cauſam nihilominus æternam manere quamvis actus cauſandi ſit voluntarius.

II. Quomodo hic Adamus primus cauſa poſſit eſſe mundorum, à quibus tam procul abeſſe dicitur? ℞.

Præſentem ubique eſſe prorogatione radiorum ſuorum; uno verbo præſentem revera, quamvis aliis, ob variatum præſentiæ modum, nominibus expreſſum.

III. Quid iſta figmenta poſſint ad fidem creationis confirmandam?

℞. Ad minimum in ipſo creatore primaque cauſa ſtatim diſtinctè proponi, quid ſit in illo quod amari, quodque metui debeat: & talia ſi proponi nequeunt tyronibus ad fidem creationis commovendis; arcere tamen adultos contemplationis aſſiduitate ab adhæſione cum rebus terrenis, & eorum fortè non parum promovere cum prima cauſa unionem.

In Caput V.

INſpirationes Dei non eſſe nugatorias & inuitles. Ubi conſiderandum:

Inſpirationes tamen Dei angelos proponere ut aquilas, boves Leones; Deum ut hominem, ignem, nubem, &c. Omnia probanda, quod bonum eſt, tenendum.

Epiſtola

Epiſtola ad eundem.

REverende plurimum atque Clariſſime Domine, Domine honoratiſſime. Ad Doctiſſ. Tuas Conſiderationes Cabbaliſticas tam Anglico, quam latino idiomate ad me transmiſſas, præmiſſa gratiarum actione debita, amicam dirigere volui reſponſionem; in qua tamen non quid ego de re ipſa ſtatuam, vel aſſeram, propoſui: ſuſpendere enim malo quantulumcunque judicium meum, quam immaturos exhibere conjecturarum fructus; ſed qua potiſſimum ratione, ſi ſtare deberet hypotheſis illa, ab abſurditatibus liberari poſſet. Cæterum his imitari me poſſe mihi videor Cabbaliſtarum diſputationes; qui propoſito problemate quodam, ſinguli ſuas proponunt ſententias citra contentionis fervorem; illibato interim textus Sacri tenore; unde & Tuas eò libentius legi opiniones,(quarum ultimis de effectu Vaticiniorum, deſcenſu animarum, & appellatione diviniſſimarum beatitudinum prout à Dionyſio Areopagita vocantur, totus accedo,)quod ad enucleandam veritatem inſigne illas pondus habituras exiſtimem. Si autem in reſponſione mea pro elimatiſſimo judicio tuo aliquid inveniri poterit, quod tolerabile ſit, erit profecto quod gaudeam; optarem enim,multas ob rationes,ut aliqua horum ita retineri poſſent, ut ne tamen vis inferatur principio animæ noſtræ diſcretivo. Omnia fiebat omnibus Paulus, ut omnes converteret: hic ſcopus ſi & nobis fuerit, ſatisfactum reor charitati quoad hæc. Cætera dirigat,qui omnia gubernat Dominus; cujus gratiæ Te commendatum, cum apprecatione cœleſtis adjutorii, ad omnia pro Ecclefia Domini ſuſcepta laudatiſſima ſtudia Tua, Valere velim, & favere ulterius

Cl. T.

addictiſsimo ſemper

Tractatus de Anima R. Moſcheh Korduero.

Pardes Tract. 31. Præf.

TRactaturis de Homine, i.e. de forma ejus, quæ eſt Neſchamah ejus & Ruach atque Nepheſch ejus, agendum erit de tribus potiſſimum: nimirum primò de Loco Animæ ꝫ quid in hoc mundo agat, & quid proſit ipſi Creatio ejus. Seundò de unione ejus cum corpore materiali, cum ipſa ſit naturæ ſubtilioris & magis ſpiritualis quam Angeli miniſtri: tertiò de peccato & pœna & violatione ſupremarum radicum, deque violatione ſui, atque ſic de ſucciſione plantarum.

Annotatio ex Eodem; Tractatu de Palatiis 24, cap. 10.

DEclaraturus quare Anima ſuperior ſit Angelis, præmitto, res omnes ſuperius in cœlis, & inferiùs in terra, emanaſſe è loco quodam ſuperiore, unde cavent Pii ne ignominioſum quid dicant, de ulla creaturarum. Res autem ita ſe habet: Quatuor Elementa ſuperiora ſunt hæc: Gedulah elementum Aquæ, Gebhurah elementum ignis, Tiphereth elementum ſpiritus, Malchuth elementum terræ; iſta unita ſunt in unitatem veriſſimam atque firmiſſimam. Atque per 4. hæc elementa ſuperiora Emanata tenuiora, extiterunt 4. elementa ordine ſequentia, nempe poſt Aziluth, in Briah, in Jezirah & Aſiah, ſuccedentia de gradu in gradum, à cauſa ad cauſatum, ab Aziluth nempe ad Briam, & ex Briah ad Jeziram, & ex Jezirah ad Aſiam.

Et quatuor iſti gradus in ſingulis quoque gradibus ipſis per ſe inveniuntur, ita ut in Aziluth per ſe ſit אבי״ע ſive Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah; quamvis omnia ſint Aziluth: ſic quoque in ipſa Briah eſt Abia, cum omnia tamen ſint Briah; &

& ſic in omnibus gradibus. Quod ut intelligatur, conſideretur ſimile ab aurifice deſumtum, qui ſingulas argenti ſpecies in quatuor ſubdividit genera: quorum primum eſt Argentum purum omnibus carens ſcoriis; alterum, argentum eſt uno gradu puriſſimo vilius; tertium tale eſt, cujus medietas ſcoriæ ſunt: quartum, cujus maximam partem ſcoriæ conſtituunt. Quæ cum ita facta ſunt, fieri tamen nequit, ut argentum purum, nil ſit niſi argentum æquale, ab omni ſcoriarum participatione liberum, ſed neceſſariò & in illo 4. diverſæ ſpecies invenientur, à gradibus puritatis ſuæ denominandæ, ſecundùm proportioné primorum 4. generũ; e.g. Argentum purũ cui non ſit ſimile, quæ portio minima erit totius maſſæ, deinde argentum purum quoque, ſed non ut primum, cujus puritas nulli amplius competet; ſic & tertia portio exiſtet, quod purum ſimiliter dici poterit, nec tamen ut ſecundum, quartum denique cui tantillum ſcoriarum immixtum ſit, quod æſtimari tamen non debeat. Et hac ratione quatuor has portiones & ſecundò, atque tertiò, dividere poterit; eodemque modo & cæteras. Ita & Abia ſe habet: Nam Aſia Aziluthica, prior eſt Aziluthe Briathica, & Aſia Briathica Jezirathicâ prior eſt, & Jezirathica, Aſiathicâ. Et ex quatuor catenis graduum horum concatenati ſunt omnes mundi, ab Aziluth ad Briam, à Briah, ad Hechaloth ſeu palatia Angelica; ab Hechaloth, ad Klippoth, ſeu Cortices externos: (Angelos malos) à Klippoth ad ſubſtantiam cœlorum, ubi Planetarum orbes, & ab illis ad elementa hæc craſſa, & ex iis compoſita, oculis noſtris obverſantia. Hinc patet, quod Aziluth radix ſit Briæ, & Briah, radix Jeziræ, & Jezirah Aſiæ; quodque mundus iſte participet contiguitatem corticum, qui ſunt Principes, quorum uſus impurus eſt. Septuaginta principes enim non uſque adeò puri ſunt: Principes autem Jezirathici Angeli ſunt; ſed ſeptuaginta principes (populorum) intermedii ſunt inter orbes Planeticos, & Currus: Throni autem Numerationes participant, ſicut iſtæ, ſub-

ubſtantiam Infiniti, quæ protenditur è vitâ ipſarum. In-
e conſequitur, quatuor hæc Elementa eadem quoque eſſe,
uæ in cœlis ſunt, ſi iſta ut Sephirothica conſiderantur: Nam
Quatuor Elementa Cœlorum eadem ſunt, quæ in Jezirah, &
c uſque ad ſumma; propter continuatam verò dependentiam
ncraſſeſcunt, & manifeſtiora fiunt; quod fit ſecundum majo-
em vel minorem elongationem à Scaturigine ſua.

His poſitis, nihil eſt in mundo cui non affluat è ſupernis
nfluentia & lux quædam, quamvis illa differat pro diverſitate
deſcenſus à Poſterioribus, (ſeu Malchuth,) quæ ſunt anterio-
ra reſpectu cæterorum graduum inferiorum. Sic ergò hæc in-
craſſeſcunt & manifeſtiora atque quaſi corporea fiunt, de gra-
du in gradum, prout congruit materiæ illi turbidæ; ita ut ni-
hil penitus inveniatur in hoc mundo, in quo non ſit aliquid
ſpirituale, & vitale, ſecundum proportionem corporeitatis &
materialitatis ſuæ, & pro gradu diſtantiæ ſuæ à fonte & lato-
mia rerum omnium: Et quando craſſa iſta materia ſic eleva-
tur ut propinqua fiat tenuiori ſuæ materiæ, tum allucet ipſi lux
aliqua materiæ illius elevatioris. Quemadmodum ſi magna
quædam lucerna accenſa ſit in media Baſilica; illa certè ob Ba-
ſilicæ magnitudinem non illuſtrabit omnes angulos Baſilicæ,
niſi modico ſaltem lumine, ita ut alter alterum ibi videre ne-
queat: qui verò accedet ad lucernam, majore atque copioſiore
luce colluſtrabitur; ita ut ſi proprius ad vaſculum ejus acceſſe-
rit caligare incipiant oculi ejus nimio perſtricti fulgore. Ita &
hîc ſeſe res habet.

Et f. 180. b. Homo igitur præter collectionem partium
ſuarum Animam habet puram exciſam è loco ſacro. Unde Sa-
pientes noſtri felicis mem. dixerunt: Iiſraëlitæ non ſunt ſub
Planeta, vel Angelo, vel Seraph; iſta enim (inferioris gradus)
cauſata ſunt; & illorum anima ſuperior eſt angelis; ſicut & in
Sohar dicitur, Par. Breſchith p. 120. quod inter Manſiones
(Paradiſi inferioris) ſeptima (ſupra omnes Angelorum Manſio-
nes

nes conſtituta,) ſit attributa animabus juſtorum, quæ ibidem delectentur ſplendore ſuperno, deliciiſque ſummis. Lux autem quæ iſtis affunditur eſt Lux Domini benedicti, quæ omnes mundos illuſtrat. E contrario verò Angeli aliquid hauriunt influentiæ, à Juſtis; unde ſi quis juſtus eſt in hoc mundo, etiam Angeli bonitatem de manu ejus participant. Et hæc eſt ratio, quod Iiſraëlitæ, vivente adhuc Moſe, influentiam ſuam acceperint à Schechinah ipſa: poſtquam autem peccaſſent, dicitur: Exod. 23, 20. Ecce Ego mittam Angelum meum, &c. quoniam deflexerant gradum Excellentiæ ſuæ ſub iſtud, quod ipſis erat inferius: quare Moſes acquieſcere nolebat, reſpondens: Exod. 33, 15. Niſi facies tua ambulaverit, ne facias nos aſcendere hinc.

Angeli verò quantum ad collectionem partium, quæ in eis ſunt (vehiculum ſcil. illorum) attinet, puri omninò ſunt, elementiſque ſuperioribus valdè propinqui; qua conſideratione homo ab illis eſt remotior, nec tanta, qua angeli, præditus collectarum partium excellentia. Angelus tamen ſecundum interiora ſua non eſt niſi Lux ſimplex, ſicut alia, Luce influente imprægnata: Homo autem non ita, quippe in quo Anima emunda eſt, ita, ut ſi Anima hæc prævaleat partibus materiæ ejus, ipſi affulgeat Lux ſuperna excellentior luce illa, quæ angelo affluit; eò quod anima ejus ſit Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah, ut opus non habeat aliquid accipere, per ullum cæterorum graduum, ſed ipſa per ſe idonea ſit, ut ſuſcipiat influentiam è loco Scaturiginis ſuæ. Hæc ibi.

Caput I.

De Loco unde emanent tres Animæ partes.

AD explicandum punctum propoſitorum primum de Animæ Loco, multa invenimus in verbis R. Simeonis Jochaidæ ſ.q.p. Dividitur enim Neſchamah, ſeu Forma hominis in tres

tres partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch eſt vehiculum τῦ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt a Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. ונשמת שדי תבינם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τῦ Ruach, ſicut Malchuth thronus eſt & habitaculum τῦ Tiphereth. Atque ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipuli, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch primò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach, qui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Neſchamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi. Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e. Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flumine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil. qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſuſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet & Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Nepheſch τῷ Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt. Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ruach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitur in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah hominis, Proverb. 20, 27. נר Ner Lucerna, denotat Nepheſch

Ruach

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media,
comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis
verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtu-
te Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo
atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes
functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæ-
ſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Mal-
chuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte
Cheſed, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte
Tiphereth; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chai-
jat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interroga-
ſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil.
Nepheſch attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis
metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſi-
ſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Ne-
pheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah
emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc
jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut
momentum eorũ finale initiis eorum applicetur, unde quæli-
bet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ
formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus ſu-
ctionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τὸ
Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur
in qualibet Numeratione. Hactenus ille. Senſus autem ver-
borum ejus hic eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphe-
reth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit
ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen
aliter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit
ex parte Cheſed Bi[illegible], & Neſchamah Iſaaci ex parte Ge-
bhuræ Binathicæ [illegible] ex parte Tiphereth Bi-
nathici: deind[illegible] [illegible]oſtri ſ. q. p! ex par-
te Cheſed Tiph[illegible] [illegible] parte Gebhuræ Ti-
phereticæ; & [illegible] Tipherethici:
[illegible] & tan-

[t]res partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch [eſ]t vehiculum דה Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. [E]manatio autem omnium trium eſt à Sephiroth ſuperioribus, [q]uæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emana[t]ione ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur [J]obi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere [f]aciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Ti[p]hereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus [e]ſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Mal[c]huth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum דה Ruach, [ſ]icut Malchuth thronus eſt & habitaculum דה Tiphereth. At[q]ue ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides [p].q.p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipu[l]i, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Ne[p]heſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch [p]rimò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach, [q]ui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Ne[ſ]chamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi. Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e. Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flumine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil. qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſuſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet & Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Nepheſch דל Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt. Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ruach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitur in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah hominis, Proverb. 20, 27. נֵר Ner Lucerna, denotat Nepheſch,

Ruach,

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media,
comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis
verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtu-
te Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo
atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes
functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæ-
ſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Mal-
chuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte
Cheſed, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte
Tiphereth; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chai-
jat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interroga-
ſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil.
Nepheſch attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis
metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſi-
ſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Ne-
pheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah
emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc
jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut
momentum eorũ finale initiis eorum applicetur, unde quæli-
bet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ
formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus ſu-
ctionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν
Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur
in qualibet Numeratione. Hactenus ille. Senſus autem ver-
borum ejus hic eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphe-
reth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit
ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen
aliter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit
ex parte Cheſed Binathicæ, & Neſchamah Iſaaci ex parte Ge-
bhuræ Binathicæ, & Neſchamah Jacobi ex parte Tiphereth Bi-
nathici: deinde Ruach Abrahami Patris noſtri ſ. q. p! ex par-
te Cheſed Tipherethicæ, & Ruach Iſaaci ex parte Gebhuræ Ti-
pheretica; & Ruach Jacobi ex parte Tiphereth Tipherethici:

tres partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch eſt vehiculum τῆ Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ. Emanatio autem omnium trium eſt a Sephiroth ſuperioribus, quæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emanatione ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur Jobi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere faciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Tiphereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus eſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Malchuth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum τῆ Ruach, ſicut Malchuth thronus eſt & habitaculum τῆ Tiphereth. Atque ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides f. q. p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipuli, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch primò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach, qui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Neſchamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi. Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e. Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flumine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil. qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſuſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet & Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Nepheſch τῷ Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt. Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ruach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitur in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah hominis, Proverb. 20, 27. נר Ner Lucerna, denotat Nepheſch

Ruach

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media, comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtute Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Malchuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte Cheſed, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte Tiphereth; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chaijat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interrogaſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil. Nepheſch attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſiſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Nepheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut momentum eorū finale initiis eorum applicetur, unde quælibet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus ſuctionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur in qualibet Numeratione. Hactenus ille. Senſus autem verborum ejus hic eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphereth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen aliter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit ex parte Cheſed Binathicæ, & Neſchamah Iſaaci ex parte Gebhuræ Binathicæ, & Neſchamah Jacobi ex parte Tiphereth Binathici: deinde Ruach Abrahami Patris noſtri ſ. q. p! ex parte Cheſed Tipherethicæ, & Ruach Iſaaci ex parte Gebhuræ Tipheretic æ; & Ruach Jacobi ex parte Tiphereth Tipherethici:

es partes, quæ ſunt Neph. Ruach, & Neſchamah, & Nepheſch
t vehiculum ת״ז Ruach, ſicut Ruach vehiculum eſt Neſchamæ.
manatio autem omnium trium eſt à Sephiroth ſuperioribus,
uæ ſunt radices omnium radicum. Differunt autem emana-
one ſua; quia Neſchamah emanat à Binah, ut deſignatur
obi 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם Et anima Schadai intelligere
aciet eos. Ruach autem emanat à Tiphereth, atque ſicut Ti-
hereth Thronus eſt & habitaculum Binæ, ita Ruach thronus
ſt & habitaculum Neſchamæ. At Nepheſch emanat à Mal-
huth, unde Nepheſch thronus eſt & habitaculum ת״ז Ruach,
icut Malchuth thronus eſt & habitaculum ת״ז Tiphereth. At-
que ita Emanationem horum exponit R. Schimeon Jochaides
. q. p! in Sectione ויגש in Sohar f. 113. d. his verbis: Diſcipu-
i, omnia gradibus conſtant alio ſuper alium conſtitutis, Ne-
pheſch, Ruach, Neſchamah, gradus gradu ſuperior: Nepheſch
primò, qui gradus eſt infimus, ut dictum alibi; deinde Ruach,
qui ſuper Nepheſch quieſcit, & ſuper ſe conſiſtentem habet Ne-
ſchamam, gradum omnibus ſuperiorem; ut ſtabilitum alibi.
Nepheſch iſte eſt Nepheſch Davidis (de qua 2. Sam. 5, 8. i. e.
Malchuth,) cui conſtitutum ut acciperet Nepheſch ab illo Flu-
mine, qui promanat & egreditur. Ruach conſtitutus eſt ſuper
eo, nec poteſt ſubſiſtere Nepheſch niſi per Ruach, illum ſcil.
qui locatus eſt inter Ignem & Aquam (nempe Tiphereth, qui
inter Gebhurah & Gedulah,) Et ab iſto Ruach nutritur hic
Nepheſch. Ruach autem ſubſiſtit per ſtatum gradus alterius
ſuperioris, quæ eſt Neſchamah, unde Nepheſch & Ruach ſu-
ſtentantur, ita ut cum participavit Ruach, tunc participet &
Nepheſch, & omnia ſunt unum, & adhærent ſibi invicem, Ne-
pheſch ת״ז Ruach, & Ruach Neſchamæ, & omnia unum ſunt
Hæc ille. Quorum ſenſus eſt, quod Neſchamah ſit Binah, Ru
ach, Tiphereth, & Nepheſch Malchuth. Atque ſic exponitu
in Tikkunim, his verbis: Lucerna Domini Neſchamah ho
minis, Proverb. 20, 27. נֵר Ner Lucerna, denotat Nepheſch
Ruach

Ruach, quæ ſunt emanatio à Schechina, & columna media, comprehendente ſex Numerationes; Neſchamah hominis verò Emanatio eſt à Matre ſuperna; hæc ibi. Et ecce, Virtute Benedicti tres iſtæ virtutes nodo connectuntur firmiſſimo atque validiſſimo, quælibet ſecundum gradum ſuum, habentes functiones, pro ſervitio atque opere ſuo. Oritur autem quæſtio: Cum tres iſtæ partes emanent à Binah, Tiphereth & Malchuth, cur dici ſoleat, quod Anima Abrahami fuerit ex parte Cheſed, atque ſic Iſaac ex parte Gebhurah; & Jacob ex parte Tiphereth; & ſic porrò? Quam quæſtionem R. Jehudah Chaijat propoſuit R. El-Kaſtoli, qui ſic reſpondit: quod interrogaſti de eo, quod dixerunt Magiſtri noſtri b. m! Abrahami ſcil. Nepheſch attribui dextræ, & Iſaaci ſiniſtræ, & ſic plures, ſuis metris; Unde dubium formaſti, cum quilibet homo conſiſtat ex tribus gradibus Nepheſch, Ruach, & Neſchamah; Nepheſch è Malchuth, Ruach è Tiphereth, Neſchamah è Binah emanantibus; quomodo hæc poſſint conſiſtere? Circa hæc jam noſti, frater, ſingulos gradus includi ſibi invicem, ita ut momentum eorû finale initiis eorum applicetur, unde quælibet (Numeratio) totam Aziluth complectitur; Et quia tres illæ formæ è tribus gradibus Aziluthicis proveniunt, à quibus ſuctionem habent τὸ λογικὸν, τὸ αἰσθητικὸν, & τὸ φυσικὸν ſub arcano τῶν Nepheſch, Ruach & Neſchamah; hinc iſta ipſa inveniuntur in qualibet Numeratione. Hactenus ille. Senſus autem verborum ejus hic eſt, quod tres iſti gradus ſint ex Binah, Tiphereth, & Malchuth, quæ in Cheſed ſunt: quodque ita Iſaac ſit ex parte Gebhurah, & Jacob ex parte Tiphereth. Alii tamen aliter, atque ſic explicant: Quod ſc. Neſchama Abrahami ſit ex parte Cheſed Binathicæ, & Neſchamah Iſaaci ex parte Gebhuræ Binathicæ, & Neſchamah Jacobi ex parte Tiphereth Binathici: deinde Ruach Abrahami Patris noſtri ſ. q. p! ex parte Cheſed Tipherethicæ, & Ruach Iſaaci ex parte Gebhuræ Tiphereticæ; & Ruach Jacobi ex parte Tiphereth Tipherethici:

& tandem, Nepheſch ex Cheſed Malchuthica, vel Gehhurah Malchuthica, vel Tiphereth Malchuthico. Nobis autem alia adhuc ſupereſt via: quod nempe quælibet anima conſiſtat è Decade; atque ſic exponit R. Simeon Jochaides ſ.q.p! cujus verba in Raja Mehimna Zohar Par. כי תצא f. 134. d. hæc ſunt: Sunt & alii Domini Arcanorum Legis, Domini Metrorum, qui accipiunt Neſchamas ex parte Malchuth Sanctæ, quæ conſiſtit è decade Sephirothica: unde quicunque illam accipit, illaque dignus evadit, dignus fit decem Numerationes participare, absque ſeparatione, & non Novem. Si enim acciperet Malchuth ſolam, cœteræ novem ab ipſa ſeparatæ eſſent; quia autem ibi nulla eſt ſeparatio, Autor Libri Jezirah dixit: Decem & non novem. Si autem dicere velles, denarium tranſcendi: exemplum ſit in Nomine expoſito per יוד הא ואו הא in quo Jod cum illo unitum, denarium non tranſcendit, unde decem ſunt, & non undecim. Hucusque ille.

Annotatio ſuper hæc verba ex Pardes Tract. 1. c. 5. f. 7. d.

SEnſus horum verborum hic eſt: Cum dicit: ſunt & alii, id reſpicit quod dixerat, Eſſe inter Practicæ vitæ homines quosdam, quorum Neſchamah ſit Ancilla, ex parte Briæ; nunc ergò pergit, alios eſſe, quos dicit Dominos Arcanorum Legis, i.e. qui in Lege divina ejuſque myſteriis ſtudent: & quia per hos etiam intelligi poſſunt ii, qui arcanis Deciſionum, expoſitionum allegoricarum, diſcurſuum hiſtoricorum, & ſtatutorum, atque judicialium traditionum, & ceremoniarum ſecundum ſenſum literalem tantum invigilant, ideo de his dicit, mercedem illorum duplicatam eſſe. Eſt tamen modus his omnibus præſtantior, iſtique nondum digni fiunt tali animæ excellentia, niſi pertingant ad myſteria Numerationum, quæ ſunt arcanum Divinitatis, atque iſti vocantur Domini metrorum, quia quicunque ſtudet Cabbalæ, in Metris ſeu modis divini

ver

verſari dicitur, & quæ illuc pertinent. De his dicit, quod accipiant Animam ex parte ipſius Malchuth: non ex parte Metatronis, ſervi, nec ex parte Ancillæ; Pergitque talem dignum fieri Animâ, conſiſtente è denario. Cum autem dubium eſſe poſſet, annòn fortè & cæteræ animæ conſiſtant è denario, item annon fieri poſſit, ut talis anima non conſiſtat è denario, & quomodo una anima ab alia diſtingui debeat, iſta quidem in medio relinquit, id autem aſſerit, quod Malchuth, i.e. anima, quæ provenit ex parte Malchuth, conſiſtat è denario neceſſariò, propterea quod Numerationes non poſſint ſeparari ſintque connexæ atque adunitæ invicem; ita ut cum Malchuth dicitur, reliquæ numerationes neceſſario ſimul implicentur. Quod ita ſe non habet in Anima proveniente ex parte Metatronis, vel Ancillæ, qui ſunt Mundus ſeparatus, poſtquam deſcenſus factus eſt ab Aziluth; & iſta aſſertio non verificatur niſi in Aziluth, & non in his. Unde non conſtat denario ulla anima, niſi quæ è Malchuth eſt. Cum autem dicimus, Animam è Metatrone vel Ancilla provenientem non conſiſtere è denario, non id intendimus, quod denarius ibi planè non involvatur, prout verba ſonant; impoſſibile enim eſt ullam operationem è ſummis derivari, nec tamen complecti totam decadem; tunc enim appareret ſeparatio; Atque hæc eſt ratio, quare quidam laborent aliquo corporis vitio, qualia ſunt mancum eſſe, & ſimilia, qui ſunt defectus oſtendentes malignitatem operum eorum, qua rupturam cauſati ſunt in loco ſacro & ſeparationem; unde anima eorum non extenditur in illa membra eorum corporea, daturque ruptura, & defectus, & omnia quidem pro ratione loci rupturâ violati, ita nempe derivantur nævi ipſorum; unde nævus, qui ab initio creationis ineſt, defectum oſtendit, cauſantem metempſychoſin. Animam autem vel operationem ejus non comprehendere Decem Numerationes planè impoſſibile eſt; & ſi quis dicit Animam Metatronicam vel Ancillarem, non negat illam eſſe è ſupernis.

nis, quod abſit! omnes enim animæ è ſupernis deducuntur, ſemperque denario conſtant, nec ſeparantur: Differentia autem quæ inter animas Malchuthicas & reliquas intercedit, hæc eſt; quod reliquæ animæ quidem conſiſtant è decade, ſed ita tamen, ut decas ipſa in illis non appareat ullatenus, & ratione tantum illic adeſſe concludatur, quamvis per ſe quoque illam complectantur: Anima Malchuthica verò, è decade Sephirothicâ, quæ in Malchuth, emanavit, & Malchuth in ipſa apparet, cum decem ſuis Numerationibus, & ipſa cum illis eſt unita. Hæc ibi.

Quoniá igitur omnis anima conſiſtit è denario, fieri poteſt, ut ſicut Homo operibus ſuis debitis intendere & roborare poteſt unum aliquod divinorum metrorum ad opꝰ quoddam manuú ſuarum, ut deinceps omnes reliqui modi involvantur negotio iſtius metri ſecundum vehementiam influxus ejus: Ita quoque ſi homo velit intendere aliquam animæ ſuæ partem ejuſque operationes, verbi gratia, ſi ſibi proponat Tiphereth; tum intendat in ſeſe virtutem Tipherethicam; atque inveniet partem Animæ ſuæ Tipherethicam ſic illuminari, ut illa tandem fiat radicalis, & cæteræ partes tantùm quaſi adjuncta ejus ſint. Et hinc intelligi poteſt, quod de Abrahamo dictum eſt: de quo in libro Bahir ad verſum: Lapis quem reſpuerunt ædificantes, factus eſt in caput anguli; talis eſt expoſitio: quod ſcil. Abraham Pater noſter propulerit Malchuth, atque ſic & Iſaac & Jacob. Si autem Anima eorum emanavit ab illa, quomodo propulerunt eam à ſe: ita quoque ſi Anima Abrahami emanavit ex parte Cheſed, tum neceſſariò vehiculum fuit ÷ Cheſed; quod ſi ita, quid dicitur de propellendo? Reſponſio autem petitur ex iis quæ diximus, quod nempe homo poſſit intendere in anima ſua partem aliquam quam libuerit, ſecundum opera ſua; Patres ergò noluerunt adhærere, niſi locis ſublimibus, intenderuntque in anima ſua, Abraham quidem portionem Cheſedicam, Iſaac portionem Gebhurathicam; & ſic omnes ho-

homines, de quo alibi. Atque hac ratione Iiſraëlita transmigrare poteſt in Sacerdotem, vel Levitam, ſecundum roborationem portionis cujuſdam quam intendere meretur operibus ſuis ante transmigrationem ſuam.

Præterquam autem quod Anima conſiſtat è denario, alio modo eadem quoque conſiſtit è 4. Elementis ſuperioribus, ſicut & corpus è 4. elementis conſiſtit. Elementa animæ autem ſunt Aquæ ſpirituales, ex parte Cheſed, Ignis ſpiritualis ex parte Gebhurah, ſpiritus ex parte Tiphereth, & terra tenuiſſima ex parte Malchuth. Et ſic docuit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p. in Sohar, Sect. וארא, his verbis: Dixit R. Simeon, ad id quod dixerat R. Chiskiah, Sanctum i. q. b. ſ! cum crearet Adamum, de pulvere Sanctuarii inferioris creaſſe illum, & de pulvere Sanctuarii ſuperioris dediſſe illi Animam: & ſicut cum crearet illum de pulvere inferiore, adjungebat illi tria genera elementorum mundi, ſic etiam cum crearet eum de pulvere ſuperiore, adjunxiſſe illi tria genera Elementorum mundi, atque ſic perfeciſſe Adamum. Hactenus ille. Cum enim Anima è Denario conſiſtat, decem illi reſpectus ſemper quidem in ea ſunt; apparitio tamen illorum quatuor magis in ipſa viget, donec reſpectus iſti quatuor magis magisque in illa illuſtrentur præ reliquis è decade. Eodem modo res ſe habet in ipſis quoq; Numerationibus: quamvis enim quælibet illarum conſiſtat è decade ſua, tamen è quatuor quoque, quinque ſeptem, &c. conſiſtit, nempe cum præter denarium in ipſa prævalent ſeptem modi, donec iſti illuſtriores fiant omnibus: Exemplum ſit in Tiphereth: quamvis enim iſte conſtet ſua Decade, ut reliquæ Sephiroth, nihilominus tamen dicitur conſtare ſex terminis; & ſic in reliquis Numerationibus omnibus. Præter generalia verò iſta in Anima exiſtentia, in ſubſtantia ejus quamplurima ſpecialia alia inveniuntur.

CAPUT II.

Quonam revertantur poſt obitum partes Animæ?

POſtquam capite præcedente explicuimus Emanationem trium partium Formæ humanæ è loco ſublimi Binah, & Tiphereth & Malchuth, quæſtio oritur, annon, ſi res ita ſe habet, ſublato homine ex hoc mundo, meritò ſingulæ iſtæ partes reverti deberent ad Scaturiginem ſuam, ſuaque Elementa ſpiritualia? Ubi ſciendum iſtud ita non fieri; Enarrat autem R. Simeon Jochaides ſ. q. p! manſionem Nepheſch eſſe in ſepulchro, & manſionem Ruach in horto inferiore; Neſchamæ autem manſionem in horto ſuperiore. Ubi quæri poteſt, quare ſic fiat? Verba autem R. Schimeonis in Sohar ſunt iſta: Traditio. Mille & quingenti odores quotidie aſcendunt ex horto Eden, quibus fragrantes redduntur illæ veſtes pretioſæ illius mundi, quæ in Coronam præparantur à die Hominis. Dixit R. Jehuda: Quot ſunt veſtes? Reſpondit R. Eleaſar: Montes mundi in hoc diſcrepant; Verum tres ſunt; una qua veſtitur Ruach, qui eſt in Horto Terræ; & una, qua veſtitur Neſchamah, in Faſciculo Viventium, inter Purpuram domus Regiæ; una autem eſt veſtis externa, quæ ſubſiſtit, & non ſubſiſtit, videtur & non videtur; hac veſtitur Nepheſch, qui vadit & circumvolitat in mundo; in Sabbatho autem, ſingulisque Neomeniis vadit atque adunitur τῷ Ruach in Horto terreno, qui eſt inter Cortinam pretioſam; ab illo diſcit atque cognoſcit, quicquid cognoſcit, circumvolitansque manifeſtat illud in mundo. Huc uſque ille. Inde planum eſt, quod principalis τῷ Nepheſch manſio ſit in mundo hoc, τῷ Ruach autem in Horto Eden inferiore, & Neſchamæ ſuperius. Atque ſic etiam exponitur in Sect. אחרי מות, p. 126. his verbis: Tres manſiones paravit Sanctus, (benedictus ſit ille!) pro Juſtis. Unam,

qua

qua merentur non tolli ex hoc mundo; & cum in neceſſitate conſtituti ſunt filii mundi, viventesque in anguſtiis ſunt; hi ſedent fundentes preces pro illis, abeuntesq; notificant rem illis qui dormiunt in Chebron; eosque excitant, abeuntque in Hortum Eden terrenum, ubi Ruchim Juſtorum veſtiuntur Coronis lucidis, & Conſilium ab illis capiunt, decernuntque quid faciendum, & Sanctus, benedictus ſit ille! facit quod iſti volunt, placaturque mundo: Et iſti Nepheſchin Juſtorum inveniuntur in hoc mundo, ad protegendum viventes. Atque id vocatur Nepheſch; qui non aufertur è mundo, ut animadvertat, & notificet, & protegat generationem; Et iſtud eſt, quod mortui ſciunt anguſtias mundi, & pœnam peccatorum; & de hoc ſcriptum eſt: Gen. 17, 14. & excidetur Nepheſch illa de populis ſuis.

Manſio ſecunda eſt hortus Eden, qui in terra in quo Sanctus i. q. b. ſ! fabricavit habitacula ſublimia atque pretioſa, ad modum hujus & ad modum ſuperioris mundi, & palatia duplicis formæ, quorum non eſt Numerus, & arbores herbasque, aurasque (in Soh. & fragrantias) quæ quotidie elevantur: Et hoc in loco habitat qui dicitur Ruach illorum Juſtorum, & manſio iſtius Ruach hîc eſt. Quilibet autem Ruach veſtitur veſte pretioſa ad modum hujus mundi, & ad modum illius mundi ſuperni.

Manſio tertia eſt ſupremum illud habitaculum Sanctum, quod appellatur *faſciculus viventium* (1.Sam.25,29.) ibi enim delectatur gradus ille ſuperior Sanctus, qui Neſchamah dicitur, & hîc illa hæret, ut afficiatur deliciis ſummis: de ea ſcriptum eſt: (Jeſch. 58, 14.) *Tunc delectaberis in Domino, & equitare faciam te ſuper excelſa terra.*

Traditio alia. Quando mundus opus habet miſericordia, danturque Juſti qui illâ digni ſunt; ille Nepheſch qui reperitur in mundo ad protegendum illum; hic Nepheſch inquam, aſcendit, abiensque circumvolitat in mundo, remque noti-

notificat τῷ Ruach, & Ruach aſcendit coronatus, & notificat Neſchamæ; Neſchamah autem Sancto i. q. b. ſ! & tunc Sanctus i. q. b. ſ! placatur mundo : tunc deſcendit è ſummis deorſum Neſchamah ; idque notificat τῷ Ruach, & Ruach τῷ Nepheſch. Singulis autem Sabbathis & Neomeniis omnes gradus aduniuntur, ſimulq; coronantur, donec ita copulati veniant ad adorandum Regem Summum, poſtea redeunt ad loca ſua, atque iſtud eſt quod ſcribitur (Jeſ. 66, 23.) *Et erit à tempore menſis in menſem ſuum, & à tempore Sabbathi in Sabbathum ſuum veniet omnis caro ad incurvandum ſe ad facies meas, dixit Dominus.* Et quando mundus opus habet miſericordia, viventes abeunt, idque notum faciunt illis Nepheſchis juſtorum, flentque ſuper ſepulchris eorum iſti, qui digni ſunt id illis notificare. Quam ob cauſam? quia diſponunt voluntatem ſuam ut jungatur Nepheſch cum Nepheſch, tunc excitantur Nepheſchim Juſtorum, ſumtisque alis abeunt, volitantesque ad dormientes in Chebron, illis afflictionem mundi aperiunt; Et omnes ingrediuntur per illam Horti Edenis januam, & τῷ Ruach id ſignificant; atque cum illis Ruchin, qui in horto Eden coronantur, Angeli ſublimes abeunt, cunctique rem aperiunt Neſchamæ; & Neſchamah id proponit Sancto; i. q. b. ſ! & omnes miſericordiam exorant pro viventibus, & Sanctus i. q. b. ſ! parcit mundo propter ipſos; & propterea dicit Salomo (Eccleſ. 4, verſ. 2.) *Et laudavi ego mortuos, qui jam ſunt mortui, ſupra vivos, qui & ipſi vivi adhuc.* Quæ omnia latiùs ibi deducuntur; ut & in multis aliis locis Libri Sohar.

Jam igitur, quare non elevantur Nepheſch & Ruach ad radices ſuas ſuperiores, cum tamen inde emanarint? Ad hæc dicendum: Quod nulla Neſchamah Emanata deſcendat in mundum inferiorem niſi ut Creationis, Formationis & Fabricationis fiat particeps, quæ notiones non ſeparantur; id volo, non exiſtere Aziluth in mundo niſi dependeant ab illa dicti

gra-

gradus: Veſtis enim Aziluth eſt Briah, & veſtis Briæ, Jezirah; & Jeziræ veſtis Aſiah. Unde neceſſariò Neſchamah Aziluthica veſtem aliquam habere debet; quæ eſt Neſchamah Briathica. Atque hæc magis invenitur: quis enim dignus eſt Aziluthica? Jam verò qui in ſe habet Neſchamam Briathicam, appellatur ſervus Domini: in quo autem fuerit Neſchamah Aziluthica, Filius vocatur. Sic enim rem exponit R. Schimeon Jochaides ſ. q. p! in Tikkunim, his verbis: Ex parte (throni) Gloriæ creata eſt; Dixerunt Iiſraëlitæ ad Dominum mundi: ſumusne tanquam ſervi, quod ex parte Gloriæ emanavit? Dictum eſt ad eos: num tanquam filii? hæc ibi. Et ſic etiam explicatur in Libro Raja Mehimna. Neſchamah Jezirathica & Aſiathica non invenitur penitus; quoniam Ruach eſt Jezirah ad Neſchamam Briathicam; Nepheſch autem Aſiah, ad Ruach formatum. Et ſic exponit R. Simeon Jochaides ſ. q. p! in Tikkunim his verbis: Faciamus hominem: congreſſi ſunt Ophan (Rota, mundus Aſiah, ob Sandalphon qui dicitur Ophan) & Angelus (Metatron, ſeu mundus Jezirah,) & Thronus (ſeu mundus Briah,) atque dixerunt: Faciamus hominem; nam ex compoſitione noſtra Neſchamah ex throno, & Ruach ex Angelo & Nepheſch ex Ophan (Rota deſumetur,) ut fiat ad imaginem noſtram, &c. Hæc ſufficiunt ad propoſitum noſtrum. Idem ulterius explicatur loco alio in Tikkunim: *Non capies matrem cum filiis* (Deut. 22, 6.) Ova ſunt ex parte Rotarum; pulli ex parte Pueri Metatronis, filii ex parte Throni; iſte enim eſt tabernaculum pacis, atque nidus Schechinæ, quæ eſt Mater ſuperna, reſidens in throno, in tribus numerationibus ſuperioribus: Columna media complectens ſex numerationes, reſidet in Metatrone; Mater inferior reſidet in Rota, de qua dicitur: (Ez. 1, 15.) *Et ecce Rota una in terra.* Item: Schechinah ex parte Throni vocatur aquila, & ex parte Pueri (Metatronis) Columba, & ex parte Rotæ, Avicula: Schechinah autem eſt illa *ſimilitudo hominis* (Ezech. 1, 26.) iſtorum reſpectu

P ſpectu

ſpectu (pergit textus Deut. 22, 7.) *Dimittendo dimittes*; Ve-
ni, Vide: Eſt Angelus, qui Præfectus eſt iſtis avibus, Animabus
ſcil. quæ vocantur Aves; cui nomen Sandalphon; & quando
Iiſraëlitæ obſervant iſtud Præceptum, & abiens mater extur-
batur; filii autem vociferantur; ille patrocinatur avibus;
dicens coram Sancto, i. q. b. ſ! ſcriptum eſt, *Et miſericor-
dia ejus ſuper omnia opera ejus*, (Pſalm. 145, verſ. 9.) quare
decreviſti ſuper hâc ave, ut exturbetur è nido? Atque ſic Me-
tatron patrocinatur avibus ſuis, quæ ſunt Ruchin; nam
quæ ex throno, ſunt Niſchmathin: Ex iſto animali (Me-
tatrone Animale Ezechielitico) ſunt Ruchin, ex Rota autem
Nephaſchin; ſuntque Briah, Jezirah, Aſiah. Sabbatho autem
& die feſto, deſcendit ad illos Neſchamah, Ruchinque & Ne-
phaſchin per viam Aziluth, quæ ſunt Spiritus Sanctitatis; huc
uſque ibi. Hic per Thronum intelligitur Briah, & per Meta-
tronem Jezirah, Sandalphon autem eſt Rota, cujus beneficio
Sanctus i. q. b. ſ! habitare facit Schechinam (ſeu Majeſtatem)
ſuam in mundo, & de illa dictum eſt (Ez. 1, 15.) Et ecce Rota
una erat in terra: Iſte eſt veſtitus Schechinæ, quo veſtitur in
Aſiah;

Neſchamoth igitur proveniunt ex parte Lucis manifeſta-
tæ, atque veſtitæ, & protenſæ cum ſubſtantia Numerationum
in Briah; Ruchoth verò, ſunt ex luce veſtitâ in Jezirah, & Ne-
phaſchoth ex Luce veſtitâ Aſiâ; ſive Rota; Adeoque cum ſim-
pliciter dicitur, Neſchamam, Ruach & Nepheſch eſſe Binam,
Tiphereth, & Malchuth, id innuitur; quod Lux Binæ mani-
feſtetur in Briah, & Lux Tiphereth in Jezirah, & Lux Mal-
chuth in Aſiah, quæ appellantur Thronus, Metatron & San-
dalphon ſive Rota: Unde ſequitur, Neſchamam, quæ è Briah,
veſtiri τῷ Ruach, qui è Jezirah, iſtum verò, τῷ Nepheſch qui ex
Aſiah; Aſiah autem eſt mundus iſte, ſecundum omnes ſigni-
ficationes ejus, prout in Sohar multis in locis dicitur. Per Pur-
puram

puram autem de qua in oratione R. Eleaſaris, intelligitur Briah, veſtis pretioſa Regis, ut dictum alibi. Cùm itaque Lumina iſta alibi non fundentur, niſi in lumine è modo dictis Notionibus profulgente, inde fit, ut homine ex hoc mundo ſublato, ſinguli illius gradus omnino elevétur ad radices ſuas, quæ ſunt Briah, Jezirah & Aſiah: Atque ſic Ruach abit in hortum, ibi enim Jezirah in palatiis Sanctis: Nepheſch autem circumvolitat in hoc mundo longè lateque, juxta (naturam &) myſterium illius luminis, quod in hoc gradu emicat, quodque eſt Aſiah.

Cùm verò tres iſtæ Virtutes ortú habent ex gradu Aziluthico (tum illis tribui poteſt analogicè, quod ſuprà dictum) de Sabbathis & Neomeniis. Atque hoc iſtud eſt, quod dicitur Toſephoth Neſchamah, (augmentum Neſchamæ,) quod eſt quaſi augmentum aliquod Lucis, ſuperadditum ipſi ex parte Kether. (Coronæ.) Atque iſta eſt (Scaturigo) Briâh ſuperior: Binah enim involvitur Briæ, ſed ſupra ſe habet Kether (Coronam) & Chochmah (Sapientiam.) Revera autem hoc ipſum nihil eſt aliud quam Æn-Soph (Infinitum) quod huc influit per myſterium Emanationis earum. Exinde derivatur additamentum Neſchamæ: & quoniam duæ illæ (Numerationes ſupremæ) non involvuntur Briæ, ſicut dictum, hinc R. Schimeon Jochaides, ſ. q. p. quibusdam locis tradit, additamentum Neſchamæ provenire ex Kether (Corona.) Quando igitur Neſchamah eſt Aziluthica, tum ſanè illa elevatur ad radices ſupremas juxta myſterium & naturam Aziluth. Propterea ratione dierum perfectorum dicitur (Exod. 20, 9.) *Sex diebus operaberis.* Ubi invenitur connotatio ſervitutis: quoniam homo tantum ſervus eſt, cùm Neſchamah ejus eſt ſolummodo ex Briah; id quod nec in perfectioribus aliter ſe habet. Aliquando igitur eò uſque exaltantur Nepheſch, & Ruach, & Neſchamah coadunita invicem, ut ſubvehantur ad radices (ſummas) cùm ſcil. radii ſunt promicantes è Luce ſuperna. Quando igitur uniuntur mundi, ſurculi quoque radicibus inſeruntur, ſicuti colligantur & co-

& coaduniuntur in palatiis, atque adeò elevantur ad Radicem ſuam excelſiſſimam; idque per myſterium precationis, prout alibi docetur. Ita ſe res habet circa Nepheſch, Ruach & Neſchamah, atque ſic quoq; hæc proponuntur in Sohar, Section. Thruma, his verbis fol. 64. col. 1. Nepheſch, cui paratur quies, cum ambiens huc illuc oberrat, occurrit illi (Animarum collocandarum Præfecto, cui nomen) Jedumiam ejusque Satellitibus, qui ſuſceptam per omnes Paradiſi portas introducunt, monſtrantes eidem Gloriam Juſtorum & Gloriam Spiritus ejus (c. quo antea vixerat) Illa verò eidem adhæret ſuaviſſima quiete intra illum veſtitum ejus: Atque tum edocetur negotia mundi hujus. Et cum Spiritus ille aſcendit, ut coronetur intra Neſchamam excelſam ſuperiùs, iſte Nepheſch c. ipſo adunitus ab eodem illuminatur ſicut Luna, cùm lumen accipit à Sole: Spiritus autem copulatur cum illa Neſchamah, quæ coronatur intra ultimum terminum Machſchaha (Cogitationis) quod eſt myſterium Nepheſch ſupernæ: Illa Nepheſch autem unitur cū Spiritu ſic exaltato, qui cum ſublimi illa Neſchamah unitur: Hæc autem Neſchamah copulatur cum Infinito: Atq; tum quietem habet ſuper omnia, & unionem omnium, ſupernorum & infernorum: Atque hæc eſt quies illa Nepheſch inferioris, unde ſcriptum eſt (1. Sam. 25, 29.) *Et erit Nepheſch Domini mei colligata in faſciculo vitarum cum Domino Deo tuo.* Hæc ibi. Ex his lumen habent, quæ dicta ſunt de unione & inſertione ſurculorum, deque elevatione eorum ad Scaturiginem ſuam, ut dictum. Aſiah enim unitur cum Jezirah, & Jezirah cum Briah, Briah cum Aziluth, & Aziluth cum puncto ſupremo.

Ca-

CAPUT III.

Dari homines, in quibus eſt Nepheſch ſine Ruach, multò magis ſine Neſchamah; darique alios, in quibus & Ruach ſit, alioſque iterum, in quibus & Neſchamah. Item quæ ſit ratio duorum Angelorum comitantium hominem, & unde influentiam habeant & emanent, atq; adeò natura figmenti mali & figmenti boni.

QUanquam Cap. præcedente aſſeruimus, non dari Neſchamam Briathicam niſi veſtitam Ruach Jezirathico; nec dari Spiritum Jezirathicum niſi veſtitum Nepheſch Aſiathica; non tamen ita ſe res habet vice verſa: Inveniri enim poteſt Nepheſch Aſiathica ſine Spiritu Jezirathico, atq; ſic Spiritus talis ſine Neſchamah Briathica: quoniam nō omnes digni ſunt Spiritu, ſicut nec omnes digni ſunt Neſchamah. In quantum enim homo appropinquat Conditori ſuo, in tantum affunditur ipſi de Spiritu; & prout magis dignum ſe præbet, ſic Neſchamah quoque ipſi affluit; & ſi ad ultimam ἀκμὴν perducat cultum ſuum, derivatur in illum Neſchamah Aziluthica, ita ut appellari queat Filiusfamilias Sancti illius q. b.ſ. Veruntamen Gradus iſti non conferuntur ipſi, niſi ſtatutis temporibus pro menſura puritatis ejus. Et ſic exponunt rem in Sohar Sect. Vajikra, his verbis: fol.42. col.2. Homo ſanctificet ſeipſum inferiùs & ſanctificabunt eum deſuper; & cùm ſanctificatur homo ſanctitate Domini ſui, ſuperinduunt ipſum Neſchamah ſancta, quæ eſt hæreditas Sancti i.q.b.ſ. & congregationis Iiſraëlis & tunc hæres fit omnium: Et tales vocantur filii Sancti, i.q. b.ſ. ſicut dicitur (Deut. 14, 1.) *Vos eſtis Filii Domino Deo veſtro.* Atque id ſic eſſe determinatè ſtatuerunt. Hactenus ibi. Iſtud autem dicitur de Neſchamah Aziluthica: & propterea loquitur de hæreditate Sancti i. q. b. ſ. & congregationis Iiſraëlis: Illa enim prodit ex unione Tiphereth & Malchuth Aziluthico-

thicorum; Exinde enim appellantur filii; ut dictum ſuprà Cap. præced. Unde Sohar quoque jungit hæc: Et illi vocantur filii, &c. Occurrit tamen & alia inſuper explicatio R. Schimeonis Jochaidæ ſ. q. p. Sect. eadem his verbis: Datur quidam qui dignus Neſchamah, & datur quidam, qui dignus eſt exuſcitatione Spiritus, & alius datur, qui non dignus eſt niſi Nepheſch. Hæc ibi. Similis explicatio occurrit in Sect. Acharemoth his verbis: fol. 32. col. 2. Dixit R. Joſ. Omnibus hominibus eſt Nepheſch & datur Nepheſch infimo Nepheſch ſuperior: ſi dignum ſe præbet homo in iſta Nepheſch, Coronam quandam ipſi affundendo applicant, quæ vocatur Ruach, juxta illud (Jeſ. 32, 15.) *Donec effundatur ſuper nos Spiritus de excelſo:* Tunc excitatur homo exulcitatione alia ſublimi ad contemplandum ſtatuta Regis Sancti. Si dignum ſe præbet homo in ſtatu illius Ruach, tum coronant eum cinctura coronæ Sanctæ ſupremæ, quæ omnia complectitur, & Neſchamah dicitur. Nimirum juxta illud (Job. 4, 9.) *A Neſchamah Dei, &c.* Hæc ibi. Hîc notandum, quòd R. Joſe in iſta Oratione adhuc aliam explicationem memorabilem adjungat, dari nempe, qui nequidem ipſo Nepheſch digni fiant. Cum autem clariſſimum & notorium ſit, hominem ſi ipſi non ſit Nepheſch, non poſſe vivere; præterea duplicis Nepheſch mentionem facit. Alia enim eſt Nepheſch vitalis & naturalis, quæ eſt vehiculum Nepheſch Divinæ, prout dicetur. Poterit igitur vivus eſſe homo, quamvis in ipſum non emanet Nepheſch; quoniam vita ipſi ſuppetet ex Nepheſch vitali: Cum igitur tunc dignum ſe præbet, tunc affluit ipſi Nepheſch Divina; & ſi ulteriùs dignum ſe exhibeat, Spiritum quoque ipſi affundunt: & deinceps ſi ulteriùs inveniatur dignus, affluentiam Neſchamæ ipſi conciliant, ut ſuprà expoſitum. Ulteriùs dilucidatur hæc natura in Sohar Sect. Vajigaſch his verbis fol. 113. col. 4. Tres gradus comprehenduntur in hominibus, qui dignos ſe præbent in cultu Domini ſui. Primò enim in tali eſt Nepheſch, quæ eſt præparatio

paratio ſancta, ut homo rectè conformetur per illam. Si homo eò pervenit, ut purificetur per hanc; tum congruus fit, ut coronetur Spiritu, qui eſt gradus Sanctus, manſionem habens ſuper Nepheſch ad excitandum hominem. Qui dignum ſe præbet, ut elevetur per Nepheſch & Ruach, ingreſſusque ulterius præparatur ad miniſterium Domini ſui ritè peragendum; ſuper illo reſidet Neſchamah gradus ſuperior ſanctus omnibus prædominans. Qui coronatur gradu ſublimi hoc ſancto, perfectus eſt in omnibus, & ex omni parte, ut dignus ſit mundo futuro. Et hæc eſt dilectio Sancti i.q.b.ſ. juxta illud (Pr. 8, 21.) *Ut hæreditatem tribuam diligentibus me Jeſch,* (eſt) *&c.* Quinam ſunt ibi diligentes? Illi in quibus Neſchamah ſancta eſt. Hæc ibi. Et hinc ſententia noſtra pulcherrimè dilucidatur. Ulteriùs quoque in Sohar narratur, quòd R. Schimeon Jochaides ſ. q. p. convivium paraverit in honorem R. Eleaſar filii ſui, cum eidem tribueretur Neſchamah. Nec minùs hæc materia in Tikkunim exponitur his verbis: Veni, vide. Quàm primùm homo naſcitur, Nepheſch illi tradunt de parte brutali: quoad ſortem puritatis verò ex illis, quæ vocantur vitæ ſanctitatis: ſi magis ſe præſtat dignum, Spiritum illi præbent animalium Sanctorum. Majori præſtantia prædito, ob partem ex animantibus iſtis acceptam, dant Neſchamam de loco throni. Et tria hæc ſunt ſerva & ſervus, & ancilla filiæ Regis. Si ulteriùs mundatur, conciliant illi Nepheſch è via Aziluthica ex parte filiæ unicæ, & tum illa vocatur filia Regis. Plura merenti Spiritum tribuunt è via Aziluthica de parte columnæ mediæ, & iſte vocatur filius Sancti i. q. b. ſ. ſicut ſcriptum eſt (Deut. 14, 1.) *Vos eſtis filii Domino Deo veſtro.* Majora merito tribuunt Neſchamam de parte patris & matris, &c. Hucusque ibi, & hæc ſufficiunt propoſito noſtro.

Ex hinc patet pro menſura ſtudii hominis in hoc mundo, derivari ſuper eum Neſchamam ejus, Ruachque & Nepheſch

ejus;

is; omnia ſcil. pro menſura cultus ejus. Quomodo autem his deficiat homo, ut hoc in corpore iſta non accipiat, ju- nte Deo, explicabitur alibi.

Dantur autem caſus, ut Neſchamah affundatur illo tem- ore, cùm homo præceptum aliquod adimplet, aut in aliqua rte ſtudii legis ardenter verſatur; tunc Providentia ipſi Ne- hamam tribuit, ejusque affluentia ipſi tribuitur, prout ipſe ierit conſtitutus circa aſpirationem ad ſtatum perfectionis.

Præter tres illas partes adhuc aliæ dantur, qui ſunt Angeli li comitantes hominem in cuſtodiam ejus. De illis enim di- itur Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c.* tque ſic ſentit R. Schimeon Jochaides in Libro Sohar: ubi n partes ſcinduntur R. Schimeon & R. Pinchas ſuper numero orum, R. Schimeone duos eſſe, & R. Pinchaſo 3. eſſe aſſeren- ibus (qui indigitentur verbis illis) Quoniam Angelis ſuis man- abit de te. De illis enim dicitur, Job. 33, 23. *Si fuerit pro eo Angelus*; Ecce unus: *Advocatus*; Ecce duo: *Unus ex mille*; Ecce tres. Et alio loco tradit, illos eſſe ſeparatos ab homine, pſo peccante. Et de illis dicitur, Jeſ. 57, 18. *Et reddidi conſo- lationes ei & lugentibus ejus*: Qui ſunt Angeli iſti lugentes ſu- per eo, & ſeparantes ſeſe ab eo, ſecundum opera ejus mala. Ra- tio autem eſt, quia modò occultantur ipſo operante, modò manifeſtantur circa opera ejus: Ex hac ratione, quoniam ema- narunt cum emanatione Neſchamæ ejus. Quando enim Ne- ſchamah emanat ex copula Sancti i.q.b.ſ. & Schechinæ ejus, Angeli iſti emanant cum ea. Atque ſic tradit R. Schimeon Jochaides his verbis: Gen. 1, 19. *Producant aquæ reptile animæ viventis*: Hoc eſt fœdus ſtabile ſanctum flumen promanans & prodiens, & aquæ ejus multiplicantur, &, ut ita dicam, ver- miculant vermiculationem & multiplicem progenerationem Neſchamarum pro illa vita: Ex illis Neſchamis autem, quæ in hanc vitam ingrediuntur, prodeunt multi ſurculi, & immenſæ copiæ oberrant per totum mundum: Et quatenus Neſchamah exit

exit in hunc mundum, iſta avis, quæ volitat & egreditur cum illa Neſchamah ex iſta arbore: ſimul cum ipſa exit. Quot egrediuntur cum ſingulis Neſchamis? Duo: Unus à dextris, & alter à ſiniſtris. Si dignum ſe præbet, iſti cuſtodiunt eum; ſicut ſcriptum eſt, Pſalm. 91, 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te:* ſin minùs, accuſant ipſum. Dixit R. Pinchas, tres eſſe conſtitutos curatores ſuper hominem; quia ſcriptum eſt. Job. 33, verſ. 23. *Si fuerit pro eo Angelus Advocatus, &c.* Ibique profertur R. Schimeonem aſſenſiſſe R. Pinchaſo. Nec dici poteſt, Angelos iſtos aliud quid eſſe, quam id quod Rabbini noſtri b.m. appellarunt figmentum bonum & figmentum malum, quoniam in Libro Sohar expreſsè traditur, eos ipſos quoque eadem hæc figmenta eſſe. Hæc autem ſunt verba libri modò dicti: R. Jehuda exorſus eſt: Quoniam Angelis ſuis mandabit de te, &c. Hujus textus explicatio determinatè ſtatuta eſt. Eadem enim hora, qua homo venit in mundum, ſtatim ipſi applicatur figmentum malum, ut accuſet hominem iſtum perpetuò ſicut dicitur: Geneſ. 4, 7. *Ad oſtium peccatum cubat.* Quid hoc eſt, peccatum cubans? Hoc eſt figmentum malum. Et David quoque peccati nomine id appellat, quoniam incitat hominem ad peccandum coram Domino ſuo. Scriptum eſt enim Pſal. 51, 5. *Et peccatum meum coram me eſt ſemper:* Nam figmentum hoc malum non recedit ab homine à die nativitatis ejus perpetuò. Et figmentum bonum accedit ad hominem ab illa die; qua incipit mundari. Quando autem incipit mundari, prout decet? Cùm eſt filius 13. annorum: Tunc aſſociatur homo utrique, ita ut alterum à ſiniſtris, & alterum à dextris ipſi adſint. Et hi ſunt duo illi Angeli, revera ipſi præfecti, ſemperque cum ipſo inveniuntur. Si itaque homo incipit purgari, figmentum illud malum ſubigitur ab eo, & dextra prædominatur ſiniſtræ, & ambo ſociantur ad cuſtodiendum hominem in omni via, qua ambulat, ſicut dicitur, Pſ. 91. 11. *Quoniam Angelis ſuis mandabit de te.* Hactenus verba ejus. Exinde ma-

manifeſtò apparet, quòd duo illi Angeli, de quibus ſuprà erat quæſtio, ſint figmentum bonum, & figmentum malum. Eadem quoque Section. ſic ait R. Abba: Illo tempore, quo homo ambulat in ſemitis Legis, omneſque viæ ejus decenter diſpoſitæ ſunt, multi advocati pro ipſo exurgunt, ut mentio ejus fiat in meliorem partẽ. Exorſus dixit Job. 33,23.24. *Si fuerit pro eo Angelus Patronus,&c.* Et miſertus fuerit ejus, & dixerit: Redime eum,&c. Veni,vide. Hoc in textu invenies declarationem rei. Dicitur: Si fuerit pro eo Angelus. Si plura non ſcriberentur, benè foret: dicitur autem Angelus Patronus. Quis eſt iſte? Hic eſt Angelus ille præfectus homini ex parte dextra, de quo intelligendus locus, Pſ. 91,7. *Et myrias à dextra tua.* Sed quod additur, Job. 33,23. *Unus è mille.* Illud eſt figmentum malum. Ille enim eſt unus è *mille illis, qui ſunt ex parte ſiniſtra.* Pſal. 91.7. Quare remotio decernitur ſuperiùs, ſumtaque venia aſcendunt. Quare ſi homo ambulat in via veritatis, & illud figmentum malum agit cum ipſo, ſicut ſcriptum eſt: Prov. 12,9. *Melior eſt, qui floccipendit ſe & ſervus eſt Ei:* Tunc illud aſcendit fitque Patronus ejus, & dicit coram Sancto i. q. b. ſ. de meritis hominis hujus. Tunc S. i. q. b. ſ. dicit: Job. 33,24. *Redime eum, ne deſcendat in corruptionem, &c.* Hæc inde pro re præſente exſcribere volui. Atque hinc manifeſtum eſt, per duos illos Angelos intelligi figmentum malum, & figmentum bonum. Et ſicut dictum eſt ſuprà, Figmentum malum pariter cum Neſchamah emanat, ſicut figmentum bonum cum eadem profluit: Figmentum enim malum provenit ex parte Gebhuræ, eſtque Angelus Sanctus, & vehiculum ejus tantùm impurum eſt, ipſeque veſtitus eſt facultate immunditie Atque ſic multi Angeli Sancti ſe habent, qui præfecti ſunt po tentiis alienorum, quæ ſunt vehiculum eorum. Iſta facultas d latatur quatuor corticibus immundis, qui ſunt Aven, Maſch chith, Aph & Chamma (iniquitas, exitium, ira & fervor:) Ipſu autem procedit ad ſiniſtram hominis & inequitat 4. iſtis. S

etia

etiam figmentum inſidet vehiculo ſancto, quod eſt facultas Michaëlis, Gabrielis, Urielis, & Raphaëlis; ipſumque quatuor iſtis inſidet ad dextrum hominis latus. Homo autem inclinat ſe ipſum in alterutrum latus eſtque in manu ejus facultas, ut præponderare faciat lancem peccati præ latere juſtitiæ, & vice verſa; prout hæc diducta in Lib. Raja Mehimna.

Caput IV.

De Imagine & quomodo à Radicibus ſuis & Scaturigine ſua prodeat.

Hic tractandum de natura imaginis, de qua in Sohar multis in locis. Eſt autem imago hæc res aliqua quarta, quæ nec eſt Nepheſch, nec Ruach, nec Neſchamah; ſed magis manifeſta illis; prout inveniuntur quidam pii, qui aſſequuntur ſimilitudinem hoc in mundo. Quomodo autem ſe habeat & qua ratione formetur, exponitur in Sectione Æmor fol. 44. col. 3. his verbis: In Libro Salomonis Regis invenitur: Cùm copula maritalis exercetur inferiùs, Sanctus i. q. b. ſ. demittit figuram quandam forma hominis configuratam, & ad modum imaginis exſculptam, quæ aſſiſtit penes illum congreſſum: Et ſi licentia datur oculo, ut videat, videt homo ſuper caput ſuum imaginem quandam configuratam ad modum perſonæ humanæ; & in illa imagine procreatur. Et antequam imago illa accedit, quam demiſit Dominus ejus ſuper caput ejus, ibique inveniatur, non procreatur homo. Atque illud eſt, quod dicitur: Gen. 1, 27. *Et creavit Deus hominem in imagine ſua.* Imago illa paratur ipſi, antequam exeat in mundum, cumque prodit, ſub illa imagine adoleſcit, & in illa imagine ambulat. Idipſum eſt quod dicitur: Pſal. 39, 7. *Veruntamen in imagine ambulavit vir.* Et hæc imago deſuper advenit: Quando enim Spiritus illi prodeunt è locis ſuis, ſinguli exornantur coram Rege Sancto ornatu pretioſo, nempe Perſonam hominis re-

præſentantes, prout illa in hoc mundo viſitur: & ex illa figura, ornatuque hoc pretioſo prodit hæc imago. Eſtque tertium quid à Spiritu, illoque prior in hunc mundum venit, tempore nimirum concubitus: nec ullus datur homo in mundo, in quo non inveniatur hæc Zelem ſeu Imago. Iſraelitis autem, quoniam Sancti ſunt, hæc imago Sancta eſt, illiſque è loco Sancto advenit; cum aliis, qui cultum habent alienum, imago hæc deſcendat è ſpeciebus illis malignis, atque latere impuritatis. Unde non licet homini miſcere imaginem ſuam, cum imagine hominis gentilis, quoniam illa ſancta, hæc verò impura eſt. Hæc ibi. In quibus verbis obſervandum eſt, quod dicitur, imaginem tertium quid eſſe à Ruach puro atque ſancto: Habet enim locum ſecundùm à Nepheſch & quartum à Neſchamah. Cumque porrò dicit de tempore, quo Spiritus illi prodeunt è locis ſuis, &c. omnino loquitur de modo, quo producatur exiſtentia ejus: Sic enim ſe habet conſtitutio animæ, ſicuti cùm aurifex formaturus eſt fuſile quoddam pro arbitrio ſuo, fuſurusque argentum in hunc finem: tum ſanè antequam figuram debitam operi ſuo conciliet, neceſſe eſt, ut priùs locum aliquem effiguret, in quo efformetur figura illa, & poſtmodum concreſcet in aëre figura illa, argento in hunc finem deſtinato impreſſa. Animæ tamen ſpirituales ſunt, ſeu quoad partem Ruach, ſeu quoad partes Nepheſch atque Neſchamæ. Poſtquam igitur beneficio concubitus directionem ſuam adepta eſt influentia partibus iſtis debita, tum notio quædam quarta hîc requiritur, juxta quam iſtæ concreſcant in figuram hominis, quæ configuratur in aëre Horti. Typus autem atque modulus ille aëreus, in quo effigurantur figuræ iſtarum partium in formam hominis, vocatur Zelem; quæ vox derivatur à ſignificatione effigierum typorumque atque modulorum, quibus artifices utuntur: Atque ad hunc modum ſe habet modulus iſte, in quo effigurantur formæ partium ſuprà dictarum. Unde non immerito tertium quid à Ruach, & quartum à Neſchamah, at

qu

que ſecundum à Nepheſch dicitur. Nepheſch enim configuratur in modulo imaginis & Spiritus in medio Nepheſch, Neſchamah autem in medio Spiritus, & hæc eſt illa forma, de qua loquitur Sohar loc. ſuprà dicto, quòd nempe Spiritus exornentur coram Rege Sancto, perſonati ſub forma hominum, quodque ex iſta forma atque ex ornatu hoc pretioſo prodeat iſta imago. Per naturam moduli enim partes ſuprà dictæ conſiſtunt; & modulus eorum eſt imago hæc. Quare quamprimum homo rem habet cum uxore ſua, propere adeſt imago iſta, ut illius beneficio effiguretur infans tanquam in modulo pro forma perſonæ illius neceſſario, ut dictum ſuprà.

Atque hæc eſt natura iſtius Zelem, quæ dicitur Zel, ſeu umbra, quoniam quaſi umbram conſtituit ſuper capite hominis, ut dictum, atque huc illuc verſatur. Veruntamen ſicuti conformationem antecedit, ſic quoque abſcedit ante mortem die trigeſima; prout tradit Sohar Sect. Vajechi fol. 117. c. 1. his verbis: Dixit R. Joſe: Cùm appropinquant dies hominis illius, per 30. dies præconio id divulgant de ipſo in mundo, imò & aviculæ cœli id de ipſo divulgant; ſique fuerit juſtus, per 30. dies quoque præconium de ipſo habetur in Paradiſo. Sicque traditum eſt: Toto hoc ſpatio 30. dierum durante anima ejus egreditur ex eo per ſingulas noctes, elevatáque contemplatur locum ſuum in mundo altero, inſcio tamen homine illo, nec conſiderante hoc, cùm non habeat dominium in animam ſuam totis illis 30. diebus, ſicut antea: ſecundùm id quod ſcriptum eſt: Eccleſ. 8, 8. *Non imperat homo in Spiritum, ad prohibendum Spiritum, nec eſt poteſtas in die mortis, nec dimiſsio in prælio.* Dicebat R. Jehuda: Ex quo incipiunt 30. illi dies, imago hominis obtenebratur, & forma, in qua apparuerat in terra, diminuitur. Hæc ibi. quæ tamen latiùs ibidem deducuntur. Similia autem occurrunt alio quodam in loco ejusdem Sectionis fol. 120. col. 3. his verbis: R. Chiskia exorſus eſt; Geneſ. 15, 12. *Et factum eſt Sole occumbente & ſopor cecidit ſuper Abraham*

ham, & ecce terror tenebroſus magnus cadens ſupra eum. Veni, vide. Hæc dies dies eſt judicii gravioris, quod a vocat hominem ex hoc mundo. Sic enim traditum eſt: Illa dies, qua exit homo ex hoc múdo, dies eſt judicii magni, quâ obſcuratur Sol & Luna, ſicut ſcriptum eſt Eccl. 12, 2. *Antequam obtenebreſcat ſol & lux, & luna & ſtella, &c.* Hæc eſt Neſchamah Sancta, quæ amovetur ab homine 30. diebus, antequam exeat è mundo: illaque die apparet, quod imago auferatur ab eo, nec conſpici poſſit ab eo. Quare autem hæc aufertur ab eo? Quoniam ablata eſt Anima ſancta: Hinc & iſta diſcedit ab eo, nec apparet. Nec dicendum: homine moriente, & debilitato animam illam ab eo diſcedere: ſiquidem dum adhuc perſiſtit in vita ſua inque robore ſuo, Neſchamah ab eo tollitur, nec illuminat ſpiritum, nec ſpiritus illuminat Nepheſch: tunc imago ab eo aufertur, nec affulget ipſi. Ex illa die undiquaque præconium de ipſo divulgatur, vulgantibus & cœli aviculis: quoniam Neſchamah ablata eſt & Spiritus non illuminat Nepheſch; atque tunc Nepheſch debilitatur & conſumitur, & omne deſiderium corporis tollitur ab eo atque recedit. Hæc ibi. Ex quo pariter apparet, diſceſſum hunc imaginis cum reliquis partibus contingere 30. diebus ante obitum. Alio tamen in loco Sohar ſic non loquitur, ſed id fieri nocte feſti Hoſchanæ aſſerit: ubi verba ejus ſunt hæc: fol. 198. c. 3. 4. Veni, obſerva. Illa die qua judicium exſuſcitatur in mundo, cum ſcil. Sanctus i. q. b. ſ. ſedet ſuper throno judicii ut judicet mundum, decet hominem excitare in ſe converſionem, convertique à peccatis ſuis. Illa enim die parantur Scripturæ, omneſque inveniuntur in ſcriniis cœleſtibus, quæcunque ſcriptæ ſunt. Si dignum ſe præbet homo, ita ut convertatur coram Domino ſuo, Schedulæ decretorum de illo conſcriptæ lacerantur: & Sanctus i. q. b. ſ. parat homini illi diem expiationis, diem converſionis: ſi convertitur à peccatis ſuis, bene habet: ſin minus, tum jubet Rex obſignari decretorum Schedulas. Væ iſti! Tum enim & con-

verſio

verſio tolli ab iſto petit. Si tamen dignum ſe præſtat converſione perfecta prout decet, benè habet: ſin minùs, negotium ſuſpenditur, uſque ad ultimam diem feſti, quæ eſt octava feſti: ſique perfectum ſe exhibet converſione coram Domino ſuo, decretorum Schedulæ lacerantur, nec remoram faciunt. Sin talem ſe non præbet; Schedulæ illæ è domo Regis ablatæ, in manus Prætoris (cœleſtis) traduntur: quibus ita traditis profectò actum eſt de eo, nec revertuntur decreta in domum Regiam. Tunc imagines auferuntur ab eo, nec ampliùs cum eo inveniuntur. Quo facto profectò ultima voluntas Regis de eo executioni mandatur, ut guſtet herbam mortis. Atque illa nocte feſti ultima Prætores ſeſe parant & decreta tolluntur: quibus ablatis imagines auferuntur, ita ut non ampliùs reperiantur. Si autem inveniuntur, indicium eſt vel mutatam ſuper eo eſſe ſententiam, vel morbis malignis hunc plectendum minuendamque ſententiam. Idque ſic ſe habere conſtitutione ſancitum eſt. Et hæc dicta ſunto. Hucusque ibi. Ex his apparet, ablationem imaginis fieri nocte Hoſchanitica. Videtur autem dicendum eſſe, ablationem illam omnino fieri nocte iſta obſignationis, ſicut ultimo hoc loco traditur, & præterea alibi. Amotio autem hæc alium in finem non fit, niſi ut debito tempore remonſtretur homini, quid geratur tempore obſignationis: Poſtmodum enim revertitur umbra ſuper caput ejus donec adveniant 30. dies mortem ejus antecedentes, atque tunc ſic amovetur, ut non redeat ampliùs. Traditur quoque in Sohar, ex umbra hac fieri imaginem quandam, ambasque coaduniri. Verba autem ejus hæc ſunt, Sectione Æmor fol. 198. col. 3. Veni, obſerva. In hac imagine ſancta ambulat, homo & adoleſcit, & inde fit perſona formæ excelſæ, imago alia quæ coadunantur invicem, ita ut una ſuſcipiatur in alteram. Quamdiu inveniuntur, homo ille corpusque ejus in ſtatu debito conſervantur, Spiritu ipſum inhabitante: cùm autem appropinquant dies, auferuntur, altera aſcendente ad

alte-

alteram, ita ut ipſe incuſtoditus relinquatur. Tunc evenit, quod ſcriptum eſt: Cant. 2, 17. *Donec aſpiret dies & fugiant umbræ:* ubi umbræ duæ intelliguntur,&c. Exhinc intelligitur, quod detur imago imaginis.

Unde apparet, in homine hoc in mundo quoad formam ejus inveniri ſeptem virtutes; quarum tres ſunt Nepheſch, Ruach, Neſchamah; duæ, figmentum malum, & figmentum bonum, quæ ſub nomine Angelorum ſuprà deſcripſimus, quorum numerus, juxta mentem R. Pinchas ad ternarium aſcendit: quibus accedunt tandem duæ imagines, ita ut ſeptem in univerſum vel octo ſint juxta Pinchaſum: Quamvis fortè R. Pinchas & R. Schimeon non admodùm diſcrepent: Non tantùm propterea quòd R. Schimeon hîc dicat, rectè dictum, quodque R. Schimeon duas eſſe aſſerens benevolè reſalutet adverſarium; ſed quòd duo fortè ſint & tres, eò quòd Angelus ſiniſter, qui eſt figmentum malum, duas per vices agat partes, accuſatoris nim. & quandoq; advocati, ut adeò duæ in ipſo occurrant virtutes, duorumque loco unus ille haberi poſſit: Ut rectè adeò dixerit R. Schimeon Jochaides, & R. Pinchas, ille duos, hic 3. eſſe aſſerens; quæ tamen in unum recidunt. Cumque hactenus de forma hominis tam in genere, quam in ſpecie locuti ſimus, nunc exponendum nobis erit, quid emolumenti habeat, quod in mundo hoc imo degat, cùm habitaculum ejus tam ſublime ſit.

CAPUT V.

Cui bono Anima in hunc mundum deſcendat.

EXpoſituro mihi, quid emolumenti habeat Anima hoc in mundo, præmittendum eſt, hæc eſſe de Anima fundamenta, quòd aſcendere debeat è mundo Operum ad mundum mercedis. Antequam enim deſcendat Anima, multa ſanè deſunt ipſi, quamvis in loco elevato ſatis, inque ſublimitatibus mun-

di

di degat. Res autem ita ſe habet. Nulla eſt animæ exiſtentia ante generationem ſuperiorem: Poſt iſtam generationem autem nuda nihilominùs eſt, nec veſtitur niſi poſtquam deſcenderit in hortum Eden inferiorem, ubi veſtis ipſi datur pura ex aëre Horti Eden: Atque ſic gradus ſinguli elevandi aliquando tunc deſcendunt atque veſtiuntur. Poſtquam autem hoc in mundo operam dat operibus Legis, tum digna fit veſte pulchra, quæ vocatur tunica Magiſtrorum; eſtque veſtimentum legis præceptorumque, quibus operam dat in hoc mundo. Hac igitur in veſte aſcendere meretur, ut videat faciem Domini Exercituum, Regemque & Patrem ſuum. Antequam enim hunc in mundum veniat, nuda eſt, & ex hoc mundo egreſſa progredi ad Regem nequit, niſi veſtita veſtibus Legis & præceptorum. Veſtis enim aërea Paradiſi ſimplex admodùm eſt & alba tantùm, omni decore vacua: Debebat autem eſſe byſſina & purpurina, quæ ſunt veſtes decoris, nimir. ſpirituales, è præceptis conſtantes, quæ ſunt tenuia & ſpiritualia, ita ut in illis admoveri poſſet altari per Sacerdotem magnum.

De veſtibus autem iſtis videri poteſt R. Schimeon Jochaides, ſ.q.p. in Lib. Sohar Sect. Vajakhel, ubi ſic ait: Iſta duo vehicula intrant in palatium occultum horti, quod vocatur aloës, & ibi ſunt reconditæ 12. ſpecies aromatum, de quibus ſcriptum eſt: Cant. 4, 13. *Nardus & crocus, calamus odoratus & cinnamomum, &c.* Suntque 12. ſpecies aromatum inferiorum. Et ibi ſunt omnes illæ veſtes animarum, quæ dignæ ſunt iisdem veſtiri ſingulæ pro meritis ſuis. In illa veſte delineata ſunt omnia illa opera bona, quæ hoc in mundo fecit: Inque ea hæc extat inſcriptio: Hæc eſt veſtis N.N. Hanc igitur veſtem accipiunt, & illa anima juſtorum eadem veſtitur ad ſimilitudinem formæ hujus mundi, &c. Beatus ille, qui dignus eſt his veſtibus, quibus veſtiuntur juſti in horto Eden; Illæ conſtant ex operibus bonis peractis ab homine hoc in mundo, juxta præcepta Legis. Et in illis perſiſtit anima in horto Eden. Cùm

autem anima aſcendit ad illam ſuperiorem firmamenti portam, parata ipſi ſunt veſtimenta alia pretioſa atque ſublimia, quæ conſtant è Beneplacito & deſtinato animi propoſito erga legem atque è precibus: Cùm igitur aſcendit ille, qui coronandus eſt, iſta corona coronatur; aliqua autem pars ipſi reſidua manet, ex qua fiunt veſtimenta lucida, quibus inveſtitur anima, ut aſcendat ſurſum. Et quanquam diximus, iſtas veſtes, derivari ab operibus; non tamen derivantur niſi à via bonæ voluntatis (in ipſo textu Sohar legitur: Non niſi à bona intentione Spiritus) &c. Luminare tamen Sanctum ait, veſtes inferiores in horto terreno derivari ab operibus; ſuperiores dependere à Spiritu, & à bona voluntate & intentione cordis. Quæ ut rectiùs intelligantur, ſciendum, eſſentiam Neſchamæ, Nepheſch & Ruach, dum adhuc inſunt radici ſuæ, antequam emanent, non eſſe terminatam exiſtentia quadam definita; ſed exiſtentia ipſorum dicitur reſpectu extenſionis & influxus eorum in fœminam, illa ſe habet ad inſtar lucis, aquæ, cœli: Id volo, quod ibi planè nullam habeant exiſtentiam, ſicut ſe habet ſemen, quod ſubſiſtit per tenuem quandam virtutem extenſam in illud è cerebro, ubi nulla eſt ſeminis ſubſtantia niſi ad inſtar lucis, potentia nimirum congrua, è qua fieri poſſit ſemen: donec defluat in locum excoctionis: Per deſcenſum ſuum autem efformatur in ſanguinem, & in loco excoctionis demùm maturatur & convertitur in ſemen, cumque devenit in uterum, ex ipſo fit forma illa. Et ita ſe habet Neſchamah; Quæ in Binah eſt ad inſtar lucis: qualiter etiam ſe habet influentia congrua pro Ruach in תית, & influentia congrua pro Nepheſch in Malchuth. Nam per unionem demum influentia hæc redigitur in formam Neſchamæ, & Ruach & Nepheſch: Et per copulam ſanctam atque puram è natura hac informi fit eſſentia formata.

His præmiſſis non difficile erit intelligere, quid commodi habeat Neſchamah, ſi actu effluat è radice ſua; quoniam

hac

hac ratione adipiſcitur formam. Animæ enim ſunt progenies Dei, & pater & mater earum ſunt חׄחׄ & Malchuth. Id ſaltem ulteriùs quæritur: Poſtquam jam emanarunt de radicibus ſuis in hortum ſuperiorem, quò primùm prodeuntes naturam animæ ſortiuntur; quare deinceps de horto delitiarum deſcendant in turpem hunc mundum: cùm longè foret melius, ſi ibi manerent. Hîc enim ſubjecti ſunt periculo deperdendi omne præmium; & quicquid à Deo boni illis tribui poteſt, in eo conſiſtit, ut rurſum eleventur in locum illum, unde excißæ ſunt, unde ſanè nullum animæ emolumentum, cum idem jam habuerint ante deſcenſum ſuum; jam verò appropinquantes materiæ huic turbidæ omnino corruptionem aliquam patiuntur: Non eſt enim juſtus in terra, qui faciat bonum & non peccet? Ad hæc reſponderi poteſt ex prædictis. Cùm enim ſuperiùs eſſet ante deſcenſum in mundum hunc Aſiah, nuda ſedebat ſine ulla veſte, non viſura Regem patrem ſuum ante deſcenſum in hunc mundum: Tunc autem digna fit *tunica clavata* Gen. 37,3. 2. Sam. 13. 18. quod eſt induſium Magiſtrorum. Sic enim veſtiuntur filiæ Regis palliis, ut accedere queant ante faciem Regis. Præter iſtam duplici ulteriùs veſtium ſpecie opus habet, una nimirum pro Paradiſo inferiore, & alia pro Paradiſo ſuperiore; idque propter duas ejus naturas, Ruach nempe & Neſchamah: Iſta enim tenuior, eſt in Paradiſo ſuperiore, & in Paradiſo inferiore eſt Ruach, ut ſuprà memoratum.

Deinde alibi jam diximus de ſpiritualitate literarum earumque aſcenſu, & unione cum radice ſua: Unde precum tempore, cum quis orat ſine attentione mentis, oratio illa opus eſt adhibitione mentis carens; unde cùm aſcendere vult ultra hortum Eden, non poteſt, eò quod opus ibi deficiat. Abhinc autem & ulteriùs exuendum eſt corpus & materialitas, quod eſt opus, ſcandendumq; ad naturam ſpiritualem, qualis eſt cogitatio & adhibitio mentis: Intentio enim eſt anima operis. Unde

de oratio illa è Paradiſo ſuperiore ejicitur, nec locum invenit
aſcendendi. Datur tamen etiam oratio, quæ ex parte aſcendit
in Paradiſum; non tamen meretur progredi ad gradus inti-
miores. Sunt etiam qui dicunt tractando de Anima, aſcen-
ſum fieri pro ratione operis, ita, ut ſi opera ſint ſpiritualia &
ſubtilia, ipſa deinde pro ratione veſtis ſuæ magis magisque ele-
vetur (cùm gradus ſuperiores etiam ſint ſubtiles atque tenues)
aſcendatque de gradu in gradum, quousque admittit natura
veſtimenti ejus, non admiſſa niſi eò pertingat meritum ejus ul-
teriùs pro ratione intentionis ejus. Et hinc intelligi poterit,
quod dixit R. Schimeon Jochaides tract. de Palatiis in materia
precum: Nimirum Orationē etiamſi admittatur in palatio pri-
mo, ulteriùs tamen examinari in palatio ſecundo: darique
rationem, quare cùm dijudicata ſit in palatio primo digna eſſe
aſcenſu, tamen non admittatur in palatio ſecundo, & ſic in pa-
latiis cæteris. Item aliquando fieri, ut extrudatur è palatio
quodam, poſtquam ibi antehac jam fuerat recepta; eò quòd
condemnetur ex parte judicii. Ubi tamen dici nequit, quòd
pravè judicaverint in palatio priori: Quamvis enim juſtifice-
tur pro natura tenuitatis palatii unius, judicanda tamen ulte-
rius eſt in ſecundò palatio, an etiam qualitates operum ejus
congruant ſpiritualitati palatii ſecundi: Atque ſic in cæteris
gradibus. Et ex his intelligi poterit, quot rationes reddere te-
neatur homo à tempore mortis ſuæ uſque ad revivificationem,
ſicut in Sohar traditur. Et ſic quoque clariùs intelligitur na-
tura diei judicii magni; & quare, poſtquam jam judicatæ ſunt
& ad præmium admiſſæ in Paradiſum, tamen iterum ſubjici-
endæ ſint judicio ad reddendum rationem: Nimirum ut ap-
pareat, utrum in ipſis reperiatur ἀκρίβεια illa meriti ad genui-
num mundum venturum requiſiti, qui demum poſt reſuſcita-
tionem erit. Et ſic quoque intelligi poterit, quod dixerunt
M.N. b.m. Quòd nempe Moſes audiens, quòd S. I. q. b.ſ. Aki-
bam appellaret filium ſuum, ſic allocutus ſit Deum: Oſtendi-
ſti

ſti mihi ſtudium legis ejus; oſtende mihi præmium ejus. Ubi vidit, quod carminaretur caro ejus pectine ferreo. Objicienti autem an tale ſtudium tale deceat præmium, reſponderit ille: Sile, ſic aſcendit in intentionem. Nimirum S.I. q.b.ſ. exactiſſimè agit cum juſto pili inſtar; quia pro menſura operum ejus bonorum Anima ejus elevatur in gradus ſuos, ita ut etiamſi peccaſſet minimum in mundo peccatum, & minima laboraſſet macula, tamen non admittatur ad dignitatem gradus majoris, eò quòd exactitudo operum ejus eò non pertingat. Unde niſi puniretur & purificaretur ab illo, jacturam pateretur immanem, perditis operibus bonis, & meritò ſpiritualitatis eorum, (quæ gradatim aſcendunt) propter peccatum illud: Quod tamen fieri non deberet: Unde Deus mundare illum ſtudet, ut ingredi queat ad gradum illum operum ejus. Hinc cum juſtis accuratiſſimè procedit. Hic igitur erat gradus R. Akhibæ, cujus opera pertingebant uſque ad intentionem ſummam: Hinc pœnam ejus tam magnam eſſe oportebat. Quantò enim altior eſt locus, in quê elevanda eſt anima, tantò major ob peccatum eſt pœna ejus. Unde Deus Moſi oſtendebat, quòd eum pecterent pectine ferreo, ita ut gradus animæ ejus eò reperiretur inſignior. Cùm enim eſſet perfectè juſtus, & tam inſigne ejus ſtudium in Lege; hinc tanta etiam præparatione opus habebat, ut anima ejus extolli poſſet in gradum operum ejus, quæ ſummum merita erant locum. Hinc admiranti Moſi Deus reſpondebat: Sic aſcendit in intentionem: Id eſt, ſic aſcendit gradus operum ejus bonorum in gradum intentionis: Ut autem ad illum aſcendere poſſet citra labem, hac priùs opus erat pœna.

Sed redeamus ad priora. Oratio igitur gradatim aſcendens elevatur ſecundùm gradû applicationis animi atq; intentionis in oratione illa vel opere præcepto adhibitæ. Opus enim non aſcendit ultra Paradiſum inferiorem: Nam ibi eſt manſio corporis. Abhinc autem & ſuperiùs deficit virtus corporea, nec ido-

onea eſt ad aſcenſum niſi anima orationis, quæ eſt intentio qualitas ejus ſpiritualis. Atque eadem quoque ratio eſt circa ræcepta: Attentio enim precum & operis juxta præceptum eracti ſunt anima eorum, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b.m. Oratio ſine attentione eſt ſicut corpus ſine anima. Et quoiam non omnes animæ ſimiles ſunt ſicut nec omnes devotæ neditationes ſimiles; hinc pro modulo talis devotionis mana erit anima. Et hoc ipſum eſt, quod ſuprà jam eſt monium: Nempe parata ipſi eſſe veſtimenta alia pretioſa, quæ conſtant de Beneplacito & attentione cordis circa Legem & Orationem, &c. Quando enim aſcendit oratio, iiſdem coronaur, & aliqua remanet portio. Notum enim, hunc eſſe finem precum, ut benedictiones ſuperadducat mundo atque influeniam: Et quamvis illa toti mundo proſit; nihilominus de illa nfluentia atque luce, quæ deſcendit per preces, inibi relinquiur portio quædam, ex qua luce deinde fieri debet veſtis tali animæ, cùm aſcenſura eſt in locum ſuum. Atque hinc intelligi poterit natura illarum veſtium: Non enim è præceptis veſtimentum ipſi fit, ſed in quantum ille qui orat, vel opus aliquod juxta præceptum peragit, meretur, in tantum aſcendit opus ejus vel oratio ejus per gradus ſuperiores: Et palatia iſta recipiunt; & inde ea ſuſcipit Malchuth: Atque tunc iſtius virtute excitatur maritus, eique affluentiam largitur de gradibus ſuperioribus, & propter illius dignitatem multa ipſi affluit influentia atque benedictio. Et de illa luce affluente tribuitur oranti portio ſua, faciuntque quaſi veſtem. Et iſtæ ſunt tunicæ Magiſtrorum atque præcepta, quæ ſtant coram Rege mundi, ut hominum merita propalent dicendo, Ego ab hoc vel illo prodii. Ergo pro virtute influentiæ per preces ejus productæ quis dignus ſit luce per lucem veſtis ſuæ. Et hinc patet, quòd etiam veſtes illæ è luce conſtent ſuperna nempe è luce Sephirarum: Quanquam magna inter illas ſit differentia: Anima enim per copulam maritalem prodit, ſed veſtes illæ è copula Mal-

Malchuth & הוד proficiſcuntur, ſi nempe illa influentiam ſortiatur multam atque bonam, lucemque magnam.

Caput VI.

Adhuc alia quædam de Veſtibus, & de Iiſraëlitis conſideratis poſt ſtatum ceſſantis impuritatis eorum, quare non intrent in Paradiſum: item de Adamo primo, deque iis, qui non moriuntur in quo conſiſtant gradu.

HUc pertinet adhuc alius quidam textus è Sohar Sect. פקודי cujus hæc ſunt verba: Anima non aſcendit, ut appareat coram Rege Sancto, donec digna fiat veſtiri veſtimento hujus mundi, & omnia ſint juxta naturam illius loci, quò vadit. Atque id certum eſt, quòd non aſcendat niſi in illa veſte lucida. Et veni, vide. Adam primus, cùm adhuc in Paradiſo eſſet veſtitus erat veſte ſuperna: Quæ eſt veſtis Lucis ſupernæ. Cùm autem ejiceretur è Paradiſo & applicandus eſſet ad ſtatum hujus Mundi; ſcriptum eſt: *Et fecit Dominus Deus Adamo & uxori ejus tunicas* עור *pelliceas.* Prius enim habebant tunicas אור Lucis, quæ erat lux de lumine ſuperno, cujus uſus datur in Paradiſo; de Paradiſo enim lux affulget talibus ſuperna, quæ inibi lucet, quaque utuntur illius incolæ: Hinc Adam primus cùm intraret in hortum, veſtiebatur à S. I. B. veſtimento illius lucis, atque illuc introducebatur. Et niſi priùs veſtitus fuiſſet illa luce, non ingreſſus fuiſſet illuc. Poſtquam autem extruſus eſſet inde, opus habebat veſte alia, &c. nempe prout opus erat. Sic quoque eodem modo hîc factæ ſunt veſtes miniſterii ad miniſtrandum in Sanctuario, ad intrandum in ſanctum. Jamque deciſum eſt à noſtratibus, quòd opera bona, quæ homo peragit in hoc mundo, producant de Luce ſplendoris ſuperni veſtem aliquam, qua quis poteſt inſtrui & parari pro illo mundo, ut apparere poſſit coram Rege Sancto. Et de illa veſte qua veſtitur, frui quis poteſt & contueri ſpeculum lucidum, ſicut dicitur:

. 27, 4. *Ad videndum amœnitates Domini & ad viſitandum*
latium ejus. Unde Anima veſtitur in utroque Mundo, ut ſit
rfecta in omnibus; nempe in hoc Mundo inferiore, & in
lundo ſuperiore. Hinc ſ. e. Pſal. 140, 14. *Veruntamen juſti*
nfitebuntur nomini Tuo, habitabunt recti cum vultu Tuo, nem-
e in illo mundo. Hactenus textus in Libro Sohar. Hic pri-
nò dicit, animam non aſcendere, &c. Nempe quoniam ani-
na nuda eſt, antequam ex hoc Mundo abeat in veſtibus ſuis
onorificis. Quæ ſunt veſtes operum. Quòd autem dicit, id
eri veſte hujus mundi, iſta denotant eam veſtem, quæ fit per
pera peracta juxta præcepta in hoc Mundo: Hanc autem non
oteſt accipere, niſi priùs veniat ſuperveſtienda hoc in Mundo,
n quo præcepta & opera peraguntur. Porrò tradit hominem
eſtiri de luce ſuperna, quam ipſi ſuperinducunt opera, ſicut
x nos ſuprà diximus. Porrò dicit, opera illa de luce aliquid
conferre, quæ etiam concordant cum aſſertis noſtris, quòd
nempe per preces & opera legalia uniantur Sephiroth & effun-
dant lucem magnam; quodque de Luce illa portio homini re-
ſervetur, donec aſcendat & illa ſuperinveſtiatur. Deinde
hinc etiam intelligi poterit natura creationis Adami primi
Illius enim cultus conſiſtebat in contemplatione & intentione
& ſtudio atque intellectu occultorum de myſteriis præcepto-
rum ſublimium tantùm, quoniam non opus habebat veſte de
mundo operis, qui eſt Paradiſus inferior, ut ſuprà dictum. At-
que id confirmatur explicatione M.n.b.m. qui (Gen. 2, 15.) ex-
ponunt verba: Ad colendum per præcepta affirmativa, *& ad cu-*
ſtodiendũ, per præcepta negativa: Ubi quæri poſſet; quomodo
Adam ibi potuerit arare, quoniam præceptum eſt: Deut. 22, 1
Non arabis ſimul cum bove & aſino? Quæ quæſtio etiam occu-
rit, circa ſpicilegia, angulum agri, & decimas pauperum, &
Et reſponſio eſt, ſenſus ibi latere myſticos & ſpirituales: Et pr
ceptum illud de aratione cum bove & aſino; hunc ſenſum h
bet: Non combinabis duos iſtos cortices, ita ut illos ſecte
ip

ipſisque vim tribuas vivendi. Et talis eſt aliorum quoq; præceptorũ ſenſus, qui pleniùs explicatur in Soh. Iſtud igitur eſt fundamentum illius cultus Paradiſiaci: Opera autem hæc craſſa locum ibi planè non habent. Poſtquam autem ejectus eſſet è Paradiſo, tum ſicut anima induta eſt veſte corporea; ſic & Lex corporeo induitur veſtimento. Si cui autem corpus materiale exuitur, tum Lex quoque corpus ſuum deponit ut in genere & in ſpeciē quam ſubtiliſſimè ſecundùm ſenſus internos intelligi queat. Atque hoc eſt ſtudium juſtorum in Paradiſo. Et ſic alia occurrit quæſtio: Nimirum, cùm inter Iiſraëlitas, dum ſtarent ſuper monte Sinai, ceſſaret impuritas ipſorum; quare non intraverint in Paradiſum inferiorem, & quare coacti fuerint ulteriùs inhabitare mundum hunc? Ubi reſponſio eſt, quòd homo cùm expelleretur ex horto Eden, perdiderit veſtem ſuam & remanſerit nudus: Nam ab eis auferebatur אור Lux, & remanebant ſpiritus nuduli, veſte carentes, donec Deus illos veſtiret tunicis עור tenebroſis de aëre mundi hujus. Tunc aliquanto temporis ſpatio homo hoc in mundo perſiſtit, donec per opera ſua & impletionem præceptorum iterum veſtiri queat in Paradiſo, ut dictum ſuprà. Quamvis igitur inter Iiſraëlitas cùm ſtarent in monte Sinai, omnino ceſſaret impuritas eorum; nihilominus tamen ſi ingreſſi eſſent in Paradiſum, nudi inibi ſtetiſſent ſine veſte, quoniam nulla adhuc impleverant præcepta, ſine quibus nulla fit veſtitio. Nec dici poteſt, illos potuiſſe ingredi illuc in veſtibus hujus mundi, quia quamvis homo ſubtiliſſimi ſit corporis, in Paradiſum tamen intrare nequit cum materia hac turbida vivus, niſi exuerit veſtem iſtam, atque iſta fuerit abſumta, ut veſtiri queat veſtibus illius mundi: Quoniam & Elias inter Angelos elevatus non retinebat veſtem corpoream, qua indutus fuerat in mundo hoc, & ſic alii quoque. Quomodo enim Sponſus inter Paranymphos & Paranymphus inter novos conjuges ſtare poſſet veſte indutus alienâ? omnes enim æquales ibi eſſe debent. Et ſi quæras, quæ ſit diffe-

differentia inter eos, qui vivi recipiuntur in Paradiſum & juſtos hujus mundi? Scito, quòd illi, quibus deguſtanda eſt mors, ex parte adhæreant morti & cortices, qui ſunt mors prædominentur illis, ſicut toto dominantur in orbe; unde cum terra ſint, in terram reverti coguntur, ita ut terra abſumat corpus eorum: Unde etiam juſtiſſimi non digni ſunt, ut veſtiantur in Paradiſo, antequam conſumtum ſit corpus eorum. Longè igitur excellentior eſt talis quidam juſtus, qui non cogitur deguſtare mortem: Illius enim corpus abſumitur quidem, ſed exuſtum virtute aëris puri & ſancti, ita ut veſte ſua indui queat citra guſtum mortis: Ibi enim cortices non ſunt.

Caput VII.

De Veſtium communicabilitate.

HIC inferendus eſt textus alius è Sohar Sect. אחרי מות cujus hæc ſunt verba: Traditum eſt, quòd opera bona, ab homine hoc in mundo peracta, fiant ipſi veſtis pretioſa in mundo illo. Quod ſi quis autem ceſſet benè agere inque eo prævaleant opera mala, ita ut, obſervante Deo, mala ejus opera præpolleant, ipſeque ſit impius, & inveniatur peccare coram Domino ſuo; ut etiam pœniteat eum benè prius egiſſe; talis perit penitus in mundo hoc & in mundo venturo. Quid autem Deus facit ex bonis ejus operibus, quæ rectè fecerat? Quamvis enim pereat ipſe peccator, bona tamen illa merita non pereunt. Si igitur juſtus aliquis eſt, qui in viis Regis ſuperni quidem ambulavit, aliqua tamen veſtium parte deficiat, illi Deus ab impii illius operibus defectum ſuum ſupplet, ut ornari queat pro mundo illo. Et hoc ipſum eſt, q.ſ. Iob. 27, 17. *Parabit impius & juſtus induet.* Atque hoc vocatur tegumentum peccati. Quæ cùm clara ſint per ſe, ulteriore explicatione non egent. Talia igitur opera imprimis dantur juſtis illis, qui tolluntur in juventute ſua, non impletis præceptis omnibus.

Ca-

CAPUT VIII.

De Anatomia hominis eiusque membris.

§. 1.

CErtum eſt, quod prout diſpoſitæ ſunt res inferiores, ita ſuperiores his adhærere deſiderent, quod egregiè demonſtari poteſt ex opere tabernaculi. Quoniam enim omnes illius partes tam generales, quam ſpeciales deſignabant res ſupernas vehicula nempe ſuperiora; hinc mundi illi curruſque superni huc tracti ad typos iſtos influentiam contribuebant: Et quamvis typi per ſe eſſent mortui, tamen ob res deſignatas vita ipſis accedebat ſuperna; unde Schechinah ſeu præſentia Domini inibi habitabat, & gloria Domini tabernaculum implebat. Sic etiam cum corpore ſe res habet: Quòd ſi enim hoc aſſimilabitur rebus ſpiritualibus; tum ſpiritualia corporeæ huic moli quàm intimè adhærebunt illamque amplexabuntur. Ratio eſt, quod inferiora habitaculum ſunt ſuperiorum. Et ſicut cauſatum deſiderat aſcendere ad Cauſam ſuam: Sic etiam cauſa deſiderat ut cauſatum prope ad ipſam accedat. Et in hoc conſiſtit connexio mundorum. Quod ſi enim Cauſa aſcendere & cauſatum deſcendere ſtuderent, nihil in mundo ſubſiſtere poſſet. Ex hac cauſa in Lege dicitur: Sancti eritis, quoniam ego ſanctus ſum. Et hæc una eſt ex illis rationibus, quare Infinitum unitum ſit cum modis ſuis ab ipſo diſtinctis, de quo alibi. Juxta hæc igitur unio ſpiritualium cum corporeis non difficulter à nobis explicabitur. Atque ſic etiam ſe habent gradus in tota illa concatenatione de Aziluth in Briah, de Briah in Jezirah, de Jezirah in Aſiah, ubi forti omnia ligantur vinculo.

§. 2. Sic etiam anima concatenationes habet Cauſæ & cauſati, juxta gradus alibi dictos: Et corpus vehiculum ejus, quod Deus ipſi creavit, eidem ſimile eſt in omnibus partibus ſuis. Ut igitur aliquid dicamus de ſtructura corporis, hic repe-

S 2 tendum

tendum eſt, quod tota Aziluth contineatur in Cheſed, Din & Rachamim, Benignitate, Judicio & Miſeratione, quæ ſunt Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, quibus ſingulis 72. ſunt ramuli, qui omnes efficiũt 216. quibus ſi addatur ſcaturigo numeri 72. quæ ſunt 32. ſemitæ Sapientiæ, tunc producitur numerus 248. quæ ſunt 248. membra hominis; 248. virtutes ſupernæ, quæ ſunt 248. præcepta affirmativa, 248. lumina ex parte Cheſed.

§. 3. Porrò in homine ſunt 365. venæ, juxta numerum 365. luminum, quæ in Gebhurah, quorum reſpectu data ſunt 365. præcepta negativa: Et hi duo numeri efficiunt 613. quæ ſunt 613. præcepta, quæ dependent à Nomine Tetragrammato, ſicut uvæ à racemo. Et hæc de membris in genere. Specialium autem magnus eſt numerus. Capite enim deſignantur 3. priores & menynges, atque cranium, cutisque deſuper Coronam Summam deſignat: Inque ea ſunt capilli, ad denotandam radicem ejus ſupernam: Iſti enim ſunt mundi & canales prodeuntes è virtute Infiniti, quæ in ipſo occulta latet. Et ut appareat ſingulorum pilorum capitis excellentia ſuccum quilibet habet per ſe, aſſuctionem per ſe, unde validitas & vehementia elucеſcit influentiæ ſupernæ, à qua omnia emanata ſuum hauriunt influxum: Scaturigo autem ſumma Infinitum eſt. Hinc quilibet capillus per ſe ſubſiſtit, nec opus habet ſocio ſuo: Non enim invenitur egeſtas in loco divitiarum. Et notum eſt, quod quilibet capillus mundus quidam ſit per ſe: Et quilibet radicem habet occultam, qua unitur cum Cauſa ſua, ſicut in ipſo pilo apparet, cujus portio cuti inſerta carnis naturæ propior eſt.

§. 4. Cerebrũ autẽ ſub menynge in 3. dividitur partes quibus deſignatur triplex natura, quæ in Chochmah, quæ ſunt Chochmah, Sapientia, Thebhunah Intelligentia & Daath, Scientia. Sic craniũ multa habet receptacula & cameras, quib⁹ deſignantur mundi occulti in myſterio 620. columnarum Lucis, quæ in

Ke-

Kether. A cerebro autem dependent ſenſus, qui ſunt ; viſus יהוה auditus, יהוה olfactus, יהוה loquela. Porrò dicunt Anatomici, à Cerebro deſcendere 32. ſemitas in corpus, quibus deſignantur 32. ſemitæ Sapientiæ; Et hinc derivantur 32. ſcaturigines de capite in 32. dentes, qui etiam denotant 32. ſemitas Sapientiæ. Et dentes dividuntur ad modum ſpiritualium: Quatuor dentes ſuperiores, & 4. inferiores, & duo canini ſuperiores, & 2. inferiores, efficiunt 12. & quinque molitores ex parte dextra, & 5. ex parte ſiniſtra efficiunt 10. in ſuperioribus maxillis, & totidem in inferioribus. Et quia 5. ſunt hinc, & 5. illinc & 6. in medio, hinc denotant duo He & Vav in medio, ſicut in Tetragrammato, & Jod eſt Cerebrum omnibus imminens: Exinde enim omnes 32. emanant. Et quia invenitur יהוה in dentibus ſuperioribus, & יהוה in dentibus inferioribus, hinc maris & fœminæ typus effulget; Et ſepteni imminent ſeptenis, ſicut 7. infundibula, 7. nempe canales candelabri ſuperioris, ſub myſterio influentis, & 7. brachia candelabri inferioris recipientis: Et hi ſunt Tiphereth & Malchuth: Et ſpiritus qui inter eos è linea media, quæ coadunit eos prodiens virtute loquelæ. Et hinc intelliges, quare dicatur: Iſraëlitæ non loquentur כזב mendacium, quæ vox cum literis efficit 32. Porrò ore deſignatur Binah, & palato Chochmah. Et ſicut attingi nequit Sapientia, ita etiam palatum in ſeſe privatum eſt omni guſtu. Sex annuli arteriæ aſperæ denotant 6. Numerationes quæ in linea media. In facie ſunt duo poma genarum, ſicut poma ſuperna, unde influentia deſcendit in Malchuth, quæ vocatur ager pomorum: Et color eorum ruber eſt, juxta illud: Amicus meus candidus eſt, & ruber. Et barba deſignat barbam Aharonis. Et duo oculi denotant duo Jod, naſus v. Vav medianum in litera א. Duæ nares deſignant duas influentias, quæ derivant è Tiphereth, dextra Benignitatem & ſiniſtra ſeveritatem. Porrò duo oculi etiam deſignant duo He, quæ ſingula conſtant è tribus Vav, qui ſunt tres

tres Patres. Et pupilla oculi denotat Jod, quæ intra He: Al-
bugo autem oculi naturam Malchuth deſignat, quæ vocatur
mare. Et tunicæ oculi denotant 7. Numerationes: Et lux quæ
in eis, Coronam deſignat: Et pupilla interior eſt Jod, quate-
nus combinat Binah, ejusque fundamentum eſt Chochmah; &
ſi quis accuratè inquirat, ibidem inveniet Nomen cum plenitu-
dine Jodin. Generalius oculis denotantur Chochmah & Bi-
nah, & Naſo Daath intermedia, Fronte verò Corona ſumma.
Et barba denotat Cheſed, nempe mundos illos à Corona deri-
vatos, ſub myſterio 13. menſurarum miſerandi, de quibus &
Barbæ configurationibus videatur Idra. Collum deinde Bi-
nah eſt palmæ affinitate, cui etiam ſimilis eſt ſtatura corporis,
ubi per transpoſitionem è קומה ſtatura, fit מקוה ciſterna a-
quarum: Ipſum autem corpus eſt Tiphereth, & duo brachia
Gedulah & Gebhurah & ſic cætera.

Caput IX.

Qua ratione Anima unita ſit corpori, & quomodo veniat in Mundum hunc.

§. 1.

PRæter elegantem hanc corporis ſtructuram ibidem quoque
habitat ſpiritus vitalis, qui non eſt ille, qui de altiori ema-
navit loco, ſed natus in ipſo corpore è ſubtili quadam materia,
in quantum nimirum illa attenuari poteſt. In hoc vitali ſpi-
ritu reſidet Nepheſch, & in Nepheſch Ruach, & in Ruach Ne-
ſchamah. Hic porrò ſciendum, omnia quæ homo agit, ſur-
ſum ferri: Et ſic etiam halitus oris ſe habet: ex illo enim fiunt
literæ & ſpirituale quid, quæ aſcendunt de cauſa in cauſam, uſ-
que ad locum debitum, ubi uniuntur cum radice animæ illius.
Et hoc eſt myſterium novorum cœlorum & terræ novæ, quæ
fiunt ab iis, qui noviter aliquid detegunt in Lege. Et huc
etiam ſpectant preces. Et ſic quodlibet opus intentione opus
ha-

habet; & quò major eſt intentio hominis, eò major fit ſpiritualitas ejus. Cùm igitur quis copulatur cum ſocia ſua perfecta intentione ad unionem Sponſi cum Sponſa directa, qua mediante in ſe derivare poſſit animam aliquam de Sanctitate, tunc ſanè deſtinatur ſemini ejus anima quædam de animabus ſanctis, præſertim ſi præmiſerit preces debitas, ubi intentio duplicatur: Ex illo enim opere tunc corpus aliquod prodit & gutta idonea pro ſancta illa anima. Et ſicut ex unione maris & fœminæ corporali corpus provenit aptum animæ introducendæ: ſic ex unione pulchrarum animarum, ſi tales ſint in mare & fœmina perficitur intentio eorum, ut anima introducenda admodum proveniat decora. Deſiderata igitur hæc intentio eſt gutta illa, quam elevat Angelus ille præfectus huic negotio imprægnandi: Non enim gutta corporea hîc intelllgenda eſt: Nec fit conceptus de tali gutta, quæ perit, ſed de cupiditate illa, qua homo incaleſcit ad emittendum ſemen. Cum igitur elevatur gutta iſta ſancta ſpiritualis ante Dominum exercituum, Judicem ſupernum, tùm judicatur ſuper illa ſecundum intentionem ſuprà dictam, & decrétum fit, & anima introducenda iſti guttæ applicatur intimè. Et hinc quoque patet, quare conſultum ſit ducere filiam ſapientis, ut nempe puriorem habeat animam, & meditari poſſit Divina. Et huc pertinet illud, quod dicitur de eo, qui ſanctificat ſeipſum tempore concubitus. Porrò hinc eluceſcit, quare licitum ſit coire cum gravida & lactante, quòd nempe ſi ad generationem corpoream non conducat talis concubitus, ad ſpiritualem tamen conducat, quoniam ob bonam intentionem talium conjugum uniútur Sponſus & Sponſa in Divinitate, ſicut per cætera opera. Et h. e. myſterium de Abraham & Sara, qui progenerarunt genituram ſupernam, animas nempe ſanctas pro proſelytis illis, de quibus dicitur: Geneſ. 12, 5. *Et animam quam fecerant in Charan.* Et huc etiam ſpectat materia de ſpurio, & ſimiles. Cùm igitur gutta illa ante Regem devenit, infunditur ipſi anima.

ma. Et in Sohar traditur, quòd homo amore flagrans erga conjugem ſuam immittat in ipſam radium quendam de ſpiritu ſuo; & ſpiritus ille perſiſtit in corpore ejus & incruſtatur. Sic igitur anima illa ſuperna demiſſa in prolem veſtitur gutta illa ſpirituali intra animam uxoris, atque hæc imprægnatur, non tantùm per ſe, ſed & quoad animam ſuam. Alia autem eſt ratio, cùm imprægnantur maſculi; ſicut Pinchas imprægnabatur anima Nadabi & Abihu, ut in Sohar traditur, & ſicut Adam primus coaduniebatur Abrahamo, Iſaaco & Jacobo juxta aſſertum libri Sohar in Raja Mehimna & Tikkunim. Talis enim imprægnatio ſpectat ad myſterium μετεμψυχώσεως. Deinde anima in corpore ſic habitat. Nepheſch radicaliter habitat in ſpiritu vitali, qui eſt res Phyſica, qualis & in brutis datur, non vero emanans deſuper, ſicut 7. partes hominis, de quibus ſuprà; unde aliqui ipſum appellant Nepheſch brutalem; quod brutis quoque vim tribuat vitalem. Nihil autem intelligit, ſed vapor tantùm eſt fumoſus, in cavitate cordis habitans & pe totú corpus diſperſus: Et hic eſt vitalitas producta è ſubtiliatio ne materiæ in gradum figuræ hominis, ſicut apparet in illis ho minibus, qui procreantur per ſtudium libri Jezirah. Et cùn ſpiritus hic vitalis habitaculum ſit pro Nepheſch, neceſſe eſt ut ſimilis ſit ipſi Nepheſch emanatione productæ per intentio nem ſuprà dictam: Membra igitur ejus interiora pulcrè ſun ordinata, ut ſuprà explicitum eſt. Ad vitam deinde hanc opu eſt, ut extendatur & propagetur ad inſtar imaginis, quæ in co pore eſt. Et quoniam Nepheſch illa admodum eſt tenuis; hir opus habet re quadam etiam tenui, qua inveſtiatur: Hic e ſanguis tenuis in arteriis cordis detentus, quæ ſunt arteri vitales pulſum habentes. Et quoniam iſte ex vita hac propa litur in venas nondum compaginatis oſſibus & nervis, ſa ſubſiſtere non poſſet, & facilè infirmaretur; hinc deinde pus eſt ſtructura oſſium, quæ quaſi pontes ſunt, ſuper quib provehi poſſunt venæ illæ. Et quia oſſa dura ſunt & inæqu

lia, carne opus eſt, qua coæquentur, unde tandem forma illa humana ſupernæ ſimilis, intra quam venæ latent hepatis, in ſe quaſi mortuæ, nec alii fini deſtinatæ quam rigando huic horto carneo. Porrò ſpiritus ille vitalis in homine permanet, etiam ſomni tempore, cùm ab homine aufertur Nepheſch ejus, ut rationem reddat coram Creatore ſuo: Atque tum ſpiritus ille vitalis interea œconomiam conſervat humanam: de quibus videatur Sohar S. Lechlecha. Et ſicut ſpiritus iſte vitalis vehiculum eſt gradûs Nepheſch, ita Nepheſch vehiculũ eſt τ͂ Ruach & Ruach Neſchamæ: Eaque omnia per Zelem imaginem illam ſuprà deſcriptam. His poſitis nemo mirabitur, quomodo anima, quæ tenuis & ſpiritualis eſt, uniri queat cum corpore, quòd ſpiſſum & materiatum eſt.

CAPUT X.

De corruptione Animæ & excellentia pœnitentium.

SUnt qui dicunt non eſſe peccatum in Neſchamah, ſed tantùm in Nepheſch, eò quòd in tota Sectione de Sacrificiis nihil inveniatur de Neſchamah vel Ruach, ſi fortè peccaverint; ſed ſi Nepheſch peccaverit: Item: Et Nepheſch peccans moriatur: Non enim datur mors, niſi quoad Nepheſch, unde dicitur: Job. 14, 22. *Et Nepheſch ejus ſuper ipſo dolebit.* Ruach enim etiam tollitur quamprimum homo incidit in manus peccati. Sed hæc ſententia non ab omnibus probatur. Et verum quidem eſt, quod exciſio & perditio competant τ͂ Nepheſch, non autem cæteris partibus, ſicut etiam in Sohar latiùs explicatur, quòd nempe pœna peccatorum hac in parte luatur, quod de exciſione intelligendum. Cæteræ autem partes inquinantur tantùm, & deinde purificandæ ſunt ab immunditie ſua per fluvium ignis. Hinc igitur & ex aliis locis libri Sohar patet, quòd etiam Neſchamah corrumpatur & inquinetur. Sicut enim è ſummis emanat Neſchamah; ita character eſſentiæ ejus

ejus effiguratus manet in loco illo, unde exciſa eſt lituris tenuiſ-
ſimis & pulcherrimis: Gradus autem ejus ordine deſcendunt
ad inſtar ſcalæ, donec deſcendat in mundum iſtum infimum:
de quibus hæc extant in Tikkunim: Veſtigium Neſchamæ ef-
figuratum eſt ſuperiùs, ſicut definitum eſt de Jacobo, quòd fi-
gura ejus exſculpta ſit in throno Gloriæ, unde omnes animæ
exciſæ ſunt: Atque illa figura ſurſum deſignata typus eſt iſto-
rum quæ infrà ſunt. Et de typo illo ſuperno, deque iis quo-
rum figura infrà eſt, dicitur: *Et ecce Angeli Dei aſcendunt & de-
ſcendunt in ea.* Nimirum aſcendunt & contemplantur effi-
giem animæ in luce exiſtentis inque ſculptura; & illa exhila-
rantur: Sed & deſcendunt & contemplantur typum effigiei
inferioris viſuri an non mutata ſit à forma ſuperna. Hæc
ibi. Hinc patet, quæ ſit animæ cognatio: Unde ſumma illa
Neſchamah, quatenus per gradus ſuos affinis facta eſt corpori,
quamvis à corpore ſemotior ſit, omnes tamen corporis opera-
tiones perſentiſcit iiſque neceſſariò corrumpitur. Sicut enim
gradus ſunt in Sanctitate, ita gradus ſunt in impuritate; & ſic-
ut homo cùm peccat, virtutem impuram in ſe derivat, ita ſimi-
lem derivat in Neſchamam ſuam. Nam etiam in immunditie
natura datur ſubtilior, quæ quaſi Aziluth eſt impura: Unde qui
ſeipſum inquinat, Neſchamam ſuam inquinat, atq; corticibus
involvit tam tenuioribus quam craſſioribus. Et ſicut in virum
probum Sanctitati adhærentem per opera ejus multa pro illius
Neſchamah affunditur influentia è loco ſuperno juxta gradus
ſuprà dictos, unde intellectus ipſi datur atque Sapientia, ut vi-
dere eſt in Prophetis & iis qui loquuntur agitati Spiritu Sancto,
qui uſque adeò adhærent Creatori ſuo, donec ſpiritus ille attra-
hatur ſuper animam eorum, eidemque inſpirantur myſteria
ſuperiùs accepta & verba Sapientiæ occultæ: Sic etiam in im-
puritate eſt. Quamprimum enim peccat homo, virtus quædam
immunda in ipſum habet dominiú pro majori vel minori gra-

du operis ejus mali; Quod latiùs deducitur in Sohar Sect. Kedoſchin, & Sect. Naſo, ubi hæc: Cum homo ambulat in viis legis, attrahit ſibi Spiritum Sanctum ſupernum, ſ. d. Donec effundatur ſuper nos Spiritus ex alto. Sed cùm homo deflectit viam ſuam, attrahit ſibi Spiritum de parte adverſa, quæ eſt pars immunda, quæ excitatur ex parte foraminis Abyſſi magnæ, ubi ſunt manſiones ſpirituum immundorum, qui noxii ſunt hominibus & vocantur noxæ Mundi. Hæc igitur impuritas eſt corruptela illa, cui ſuccumbit Neſchamah. Et corruptela hæc non abluitur niſi converſione. Dum enim quis revertitur ad Deum ſuum & ſeria ducitur pœnitentia, prout magis vel minùs involutus fuerit cortici, ſeque ipſum humiliat, donec confringat cortices illos, intra quos peccato ſuo introiit; tunc redire poteſt Neſchamah ejus in locum ſanctum gradumque ſpiritualem aſſequi. Et hinc intelligi poteſt, q. d. Ad locum illum, ubi pœnitentes conſiſtunt, non pertingere perfectè juſtos. Si enim quis corticibus involutus illos perfringat & proſternat, ipſoſque & potentiam eorum humiliet & confringat, magnus ſanè gradus eſt, quoniam præter converſionem ſuam perfectam reditumque ad locum priſtinum, hîc reperitur ſubactio & confractio corticum, quæ non reperitur penes juſtum, qui planè non peccavit; quamvis enim hic ſe probè gerat, tamen nihil deſtruxit alieni, nec confregit cortices, quorum vis adhuc integra manet ad nocendum aliis coram Domino ſuo. Et de his multa habet Sohar Section. Vajikra in textum illum: Pſalm. 51. *Sacrificia Dei, &c.* Et res iſta non eſt vilis, ſed potiùs fundamentum & columna mundi. Sic etiam Abrahamum oportebat deſcendere in Ægyptum ad ſubigendum vim corticum illiſque involvi & inviolatum egredi. Niſi enim ingreſſus eſſet, non potuiſſet fieri vehiculum Cheſed. Vid. Sohar Sect. Lechlecha, ubi etiam de Iiſraëlitis, quare in Ægypto detenti fuerint, & de terra Sancta, quare fuerit,

rit ſub Cananæis. Sic & Bathſcheba prius data fuit Uriæ, antequam illam duceret David, de quo plura in Sohar Sectiõ. Noach.

Caput XI.

De Violatione Summarum Radicum.

EXpoſita corruptione animæ in ſeipſa, nunc dicendum etiam eſt de corruptione & violatione, quæ ſuprà contingit. Cùm enim Cap. præcedente dictum ſit, in quantum natura animæ in ſupernis inveniatur, ſciendum jam eſt, per operationes ejus omnia violari cum certa tamẽ differentia. Sicut enim cùm quis Nepheſch ſuam tali peccato violat, quod morte non plectitur, in ſe non attrahit virtutem quandã uſq; adeò impuram, ſed ex parte tantùm, qui eſt gradus aliquis corticum: Dantur enim cortices etiam tenuiores & molliores. Sic etiam è contrario. Quanta igitur oneratur influentia, tãta ſuperiùs oritur violatio. Cortex enim dominium acquirit in loco illius peccati, ad quem pertinet præceptum. E.g. ſi quis transgreditur præceptũ aliquod levius, circa mores, tum cortex dominium acquirit ſuper locum illum, ubi invenitur natura animæ ejus ſuperna. Prout quis ſubmittitur cortici infrà, ſic idem quoque ſuprà fit. Non tamen putandum eſt, corticem ſubintrare locum ſanctum. Sed hæc eſt mens, Judicium ſic expoſcere: Hæc anima avulſa eſt & hinc ejicienda è loco ſancto; dominium enim in illam habet cortex tenuis. Quòd ſi autem quis graviori ſuccumbat peccato, erga Sephiram quandam, ut cortex etiam dominium habeat in Neſchamam illam ſubtilem ſupernam, tum hæc ejicitur è loco ſuo, & hinc violatio exoritur ſuperiùs, atque truncatio plantarum, quoniam locus ille vitium paſſus eſt, & Neſchamah intra cortices abiit. Et ſicut de operibus

bonis

bonis veſtes fiunt juſto; ſic de operibus malis ſordidæ veſtes fiunt peccatori, de quibus intelligendus eſt locus Zach. 3, 3. ut latius deducitur in Sohar. Et ex iſtis veſtibus argumentandum ad violationem ſuperiùs exortam in gradibus ſanctis. Iſta enim veſtis *portio hominis eſt ex omni labore ejus.* Cùm enim impius v. g. orat, cortices ſic contra ipſum inſurgunt dicentes: Ecce preces iſtius in uſum noſtrum fiunt. Atque tunc influentia pro ipſis dimanat, ut ita *ancilla hæres fiat Dominæ ſuæ.* Et hæc de violatione.

FINIS.

THESES CABBALISTICÆ.

צמצום

I.

DEUS creaturus mundos Contraxit præſentiam ſuam.

אויר קדמון

2. Unde ſpatium quod dicitur Aër primus.

רשימו עילאה

3. In hoc remanſerunt Veſtigia Lucis divinæ.

אויר׳ קדמאה

4. Quæ etiam dicuntur Aura prima.

טהירו עילאה

5. Et ſplendor ſupernus.

6. Nutu divino autem deſcendit Jod ultimum Nominis 63.

7. Et in Aerem primum Lucem immiſit aliquantò craſſiorem.

8. Mundi enim non poterant provenire ibidem ob nimiam tenuitatem & lucis copiam.

9. Mox autem regreſſa litera Jod ad ſublimia, ſecum elevavit aliquid de ſupra dictis Veſtigiis.

10. Per Lucis autem evibrationem & receſſum, nec non Lapſum, Benignitas denotatur & Judicium.

11. Regreſſo Jod, aliqua pars de Aëre primo aliquantum condenſata eſt, ortaque Sphæra ſplendoris.

12. Qui ſplendor poſtmodum extenſus eſt intra Aërem, donec iſtius ſpatium paulatim impleretur.

13. Cùm autem nec in hoc ſplendore ſubſiſtere poſſent mundi ob nimiam lucis copiam & tenuitatem; nutu divino iterum deſcendere debebat Jod; ad alterandam Lucem.

14. Quia autem primitùs omnem Lucem ſuam in Aëre primo reliquerat, nec jam vires ipſi ſuppetebant ut deſcenderet;

ret; hinc Lucem aſſumebat He præcedentis, deſcendensque ſplendore perfiſſo intra Aërem primum lucebat; atque iterum recedebat.

15. Ex hoc regreſſu altero extitit intra ſplendorem Sphæra alia, quæ dicitur Corona; in qua potentialiter latebant omnes Sephiræ.

16. Ut autem Sephiræ illæ è potentia prodirent in actum, Dei nutu, Jod illud rediens perfiſſa Corona ibi lucebat mox iterum recedens tertiò.

17. Ex hoc lucis acceſſu atque receſſu manifeſtabantur omnes reliquæ Sephiræ quaſi condenſatæ, ut dignoſci poſſent: erantque intra Coronam figura Sphærica.

18. In tertio hoc Receſſu Jod, Deo innuente, non penitus aſcendit ut antea, ſed fixum manebat in ſuperficie Vaſculi Coronalis.

מטי ולא מטי

19. Et quia producenda primùm erat Sapientia, è Corona, Eadem litera Jod Lucem atque Influentiam inſignem vibrabat in illam Sapientiam: Apertâ ergo Sphærâ Coronæ prodibat Sapientia, conſidens ſubter fundo Coronæ, & intra ſe continens omnes Sephiras reliquas.

זין

20. Influentia illa luminoſa Literæ Jod ſummitati Coronæ adhærentis lineam quandam conſtituebat lucidam, cujus initium prodibat ex ipſa litera Jod, finis autem ad Sapientiam pertingebat, eidem adhærens.

קו המודה

21. Pars ima hujus Lineæ ob nimiam Influentiam ex ipſo Jod deſcendentem in Sapientiam, uſque adeo adaugebatur & dilatabatur, ut illa extremitas quâ Sapientiæ inhærebat, excreſceret in Naturam alterius literæ Jod, cujus imum in ipſam Sapientiam intrabat; corpus verò deſuper eidem imminebat.

22. Prodeunte igitur Sapientia è Coronâ, hoc ipſum Jod

Jod, cum illâ protrahebatur, ita ut jam duo Jodin in eadem exiſterent lineâ, pro derivandâ ulterius influentiâ.

23. Jod igitur hoc ſecundum per apicem imum Sapientiæ inſertum influentiam affundebat Prudentiæ cujus Sphæra intra Sapientiam erat, quæ inde vires acquirebat prodeundi, & intra ſe colligendi reliquas Sephiras; & Prudentia prodibat cum cæteris intra ſe contentis.

24. Hujus quantitas tertiam tantùm Sapientiæ partem exæquabat; qualitate autem Vaſis, Sapientiæ admodum erat ſimiſis, multoque pollebat ſplendore, hinc non ſub fundo Sapientiæ penitus reſidebat; ſed poſt illam declinabat verſùs ſiniſtram ejus deſcendendo ad regionem pedum ejus.

25. Cum autem Lux ſuperna nihilominus copiosè affflueret ſoli Sapientiæ Vaſculo, & hoc per ſe quoque multo abundaret ſplendore, hinc etiam retrò Vaſi Prudentiæ ſua dabat commoda, ad illud ſpontè inclinata.

26. Prudentia autem ob influentiam à tergo Sapientiæ ipſi accedentem facultate pollebat de ſeſe producendi omnia ſeptem Vaſa reliqua, quæ concatenata ex ipſa prodibant.

עולם הנקודות

27. Primùm Baſileia & ultimò Benignitas ad inſtar annulorum in catena ſibi invicem adhærentium. Et hæc fuit ſtatio illarum in Mundo Punctorum.

חלון 94· צר 94·

28. Egreſſis ita 7. inferioribus, Influentia è Cauſa Cauſarum per ſplendorem & Jod primum, atque ſecundum, derivata è Feneſtra Sapientiæ in Latere ejus exiſtente in Prudentiam profluebat, unde Vaſa reliqua ordine adimplebantur.

29. Nimirum Binah omnem Influentiam ſuam affundebat Gedulæ, quæ cum tantam Lucis copiam ſuſtinere non poſſet, fractum eſt Vas ejus, influentiâ illâ ad Gebhuram prolapsâ; quæ & Ipſa confracta eſt, & ſic porro.

30. Vaſa hæc confracta non tamen deſtituta ſunt omni

Luce,

Luce, ſed aliquid hujus adhæſit lateribus fragmentorum, quæ vocantur Guttæ ſeu ſcintillæ.

31. Fragmenta autem hæc delapſa ſunt in locum, qui deinde dictus eſt אביע.

32. Et ex illis facta ſunt Judicia, & Cortices, & bonum atque malum; cum ſine fractura hæc omnia non niſi bona fuiſſent; nec fuiſſet liberum arbitrium.

33. Et ſcintillæ illæ abſorptæ ſunt in 4. gradibus דצחם.

34. Jeſod non omnem influentiam ab Hod delapſam ſimul accipere decreverat, ſed aliquam ſaltem partem ſuſcepit, quam paulatim derivabat in Vas Baſileiæ. Portio autem reliqua nihilominus ipſi prævalebat, ut frangeretur.

35. Vas verò Baſiliæ, quamvis & ſuſtinere non poſſet influentiam illam, tamen non frangebatur, ſed tantùm comprimebatur, unde Lucem reliquam deſcendentem non poterat admittere. Unde etiam tales inde non facti Cortices, ut de reliquis.

36. Vas tamen Jeſodicum non confractum eſt ſtatim, ut reliqua, unde dicitur Vivum.

37. Peracta ſic confractione, fragmenta delabebantur; Lux illorum verò ſurſum redibat in Binam.

38. Relictis tamen Veſtigiis ubicunque pertranſierant Vaſa & fragmenta, ad inſtar arboris cum 7. ramis.

39. E quolibet autem Vaſe facta ſunt 60. myriades fragmentorum.

40. Et in quolibet fragmento fuerunt 60. myriades Punctorum, quæ aliquando dicuntur Animæ.

41. Exinde autem exorti ſunt 4. mundi, nempe ubi advoluta eſt Vaſorum pars anterior, Aziluth, ubi dextra, Briah, ubi ſiniſtra, Jezirah, ubi poſterior, Aſiah.

42. Quatuor iſti mundi autem primitus permixti erant invicem ad inſtar Materiæ primæ.

43. Chochmah autem & Binah, viſo lapſu inferiorum,

præ metu contraxerunt vaſa & dimiſerunt aliquid Lucis; & ex illa portione quæ prodiit è Chochmah exstiterunt Nobeloth Chochmah, ex altera, quæ de Binah, Nobeloth Binah; i.e. Decidua.

44. Lumina autem ſeptem horum inferiorum quæ in Binam redierant, ſingula conſtabant è Decade ſua. Binah G. igitur ex illorum congerie ſeligebat 7. Coronas H. eorum, illasque ſurſum mittebat per Chochmam F. in Coronam C. B. Baſiliæ A. Coronalis.

45. Nam è 9. ſupernis A. Coronæ factus erat Adam primus occultus, unde ex Decade Coronali non ſupererat niſi B. Malchuth, cum ſua Decade & Decadibus ſubalternis.

46. Et ſic in Chochmam ibidem D. quoque mittebat 7. Chochmas.

47. Totidem Binas autem mittebat in Binam E.

48. Deus igitur producturus 4. Mundos, in debita perfectione, nutu vocabat Coronam C. Chochmam D. & Binam E. quæ in illa Corona ſ. d. A. ut primum prodirent in actum; quæ etiam prodeuntes Catenæ inſtar ſibi invicem ſubnectebantur, perficiendæ in Perſonam.

49. Et quia in tribus illis Heptadibus H. I. K. in Coronam C. Sapientiam D. & Intelligentiam E. ſublimatis, ſingulæ Sephiræ ſuas continebant Decades, hinc omnes illæ ſeptem Coronæ Heptadis Coronalis a. conſtituebant Coronam unam f. in Corona C. Baſiliæ B. Coronalis A.

50. Et ſeptem Chochmæ illæ ejuſdem heptadis b. conſtituebant Chochmam unam g. in eadem Corona C.

51. Et ſeptem c. Binæ ejuſdem Heptadis Coronarum unam conſtituebant Binam h. in eadem Corona C.

52. Et ſic ſeptem Gedulæ, d. & 7. Gebhuræ & reliquæ Heptades Sephirarum ſuas conſtituebant Sephiras.

A. Coro-

A. Corona in integritate relicta, è cujus

9. ſuperioribus factus eſt Adam primus occultus; ita ut
non remaneret niſi

B. Malchuth.

C. Kether.

f Kether.

ב h ח g
ד i
ג l ג k
ת m
ה o נ n
י p
ם q

D. Chochmah.

כ r
ב t ח s
ד u
ג x ג w
ת y
ה α נ z
י β
ם γ

E. Binah

כ δ
ב ζ ח ε
ד η
ג ι ג θ
ת κ
ה μ נ λ
י ν
ם ξ

H. Coronæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
b	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
c	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
d	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת
	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ
	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
	י	י	י	י	י	י	י
	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם

I. Chochmæ.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
e	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

K. Binæ.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב

&c.

F. Chochmah } In punctis quarum illa
G. Binah } $\frac{2}{3}$ altior eſt hâc.

53. Atque ſic exorta eſt Perſona Kether C. tali Sephirarum ordine, qualis apparet in f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q.

54. Et hoc ordine conſtituebatur & Perſona Chochmæ D. nempe è 7. Chochmis I.

55. Quod etiam faciebant 7. Binæ K. pro Binah E.

STATIO.

רישׁ׳ דלא אתידע

56. Statio autem trium illarum Perſonarum talis erat, ut pertingerent uſque ad finem ſplendoris, locarenturque alia intra aliam, ceu veſtem ſuam, eminentibus tamen ſupernis in hunc modum: Kether C. Regni B. Coronæ A. præ Chochmah D. eminebat unam tertiam; & Chochmah illam tegebat à Gedulah uſque ad finem. Eminentia autem hæc, nempe Kether, Chochmah, Binah, Coronæ C. Regni Coronalis vocatur Caput quod ignoratur: item Cranium: item Caput quod non eſt Caput. Atque hinc ſurſum pergendo locum habet appellatio Æn-Soph.

רישׁ׳ דאין

57. Binah autem quia quantitate quaſi exæquat Chochmam, hanc ſuperintegebat ferè totam, exceptâ tertia parte Coronæ ejus, quæ ſupereminet, diciturque Caput Non-Entis. Cohærent autem Arich & Ain faciebus ad invicem verſis.

אריך

58. Ipſa autem Binah vocatur Longanimus.

59. Elevatio autem 3. illarum Sephirarum propterea facta eſt, ut cujuslibet rei quædam eſſet radix in ſupernis; & hæc

hæc eſt Radix Cerebrorum ; ibidemque radix eſt omnium Animarum.

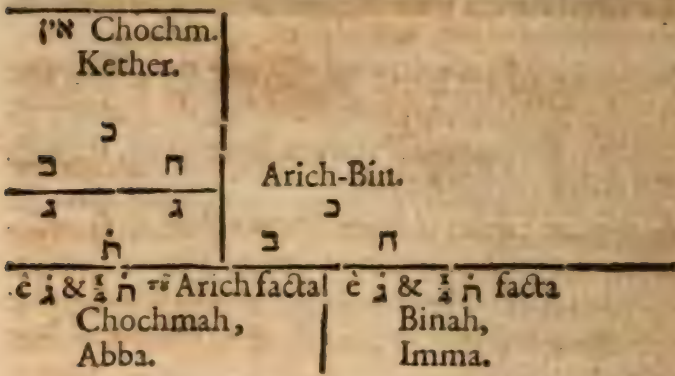
60. Poſtquam autem Binah ſurſum miſiſſet 3. illas Heptades Coronarum, Chochmarum & Binarum, decidebant ab ea reliqua Lumina, ſex nempe Vaſorum fractorum, ſequentium, & ab illis factus eſt Seir Anpin.

61. Antequam tamen id fieret, Deus voluit, ut familiaritas intercederet inter Chochmam & Binam Mundi Punctorum, qualis extiterat inter Easdem Sephiras è Corona productas: unde juſſit ut ſe invicem amplexarentur, dextris ad ſiniſtras applicitis.

62. Quo facto Flamma prodiit ab Arich ut conformarentur in Naturam Maris & fœminæ, & diſſecuit eas (per media pectora) & hoc eſt myſterium Serraturæ : ita ut Binah relinqueretur cum ſiniſtra Chochmæ, & Chochma cum dextra Binæ.

63. Cum autem nondum ſibi conſtaret Natura Perſonarum, Nutu jubebat Deus, ut Arich extenderet quartam dextræ ſuæ, (i. e. Gedulam & quartam ſupernam Pulchritudinis à dextris verſus Gedulam ejus) quæ quarta contegeretur à Chochmah Punctorum & hinc conſieret Perſona Chochmæ : concurrente & de facie ad faciem Longo.

64. Nec minus, ut idem Longus è brachio ſuo ſiniſtro (quod eſt Gebhurah, & quarta ſiniſtra Pulchritudinis è medietate ejus ſuperna) conſtrueret Binam Punctorum, ita ut Gebhura & quarta illa Pulchritudinis contegeretur à Binah illa, quod ſic factum : & Chochmah dicta eſt Pater, Binah autem Mater.

65. Chochmah autem & Binah Longi cum Daath vocantur 3. concavitates Cerebrorum, item tria Cerebra; Et illarum Luce, ob nimium fulgorem non poterat uti mundus.

66. Cum autem ad ſtructuram hanc etiam concurreret qui Non dicitur, à Capite nimirum uſque; duæ quidem videntur Perſonæ tam in Chochmâ', quam in Binâ; duæ tamen non ſunt, ſæpè enim cohærent invicem; Perſona igitur Chochmæ locum habet uſque ad umbilicum Patris, & abhinc deorſum dicitur Iiſraël ſenex: & Perſona Binæ ſic appellatur uſque ad umbilicum Matris, & abhinc deorſum dicitur Tebhunah ſeu Intelligentia; uxor Iiſraëlis Senis. Keneſeth Iiſraëlis autem eſt Malchuth Tebhunæ. Et ſic etiam duæ videntur Perſonæ in Seir, qui ſupra umbilicum dicitur Puer Iiſrael: & infra eundem Jaacob; nec minus in Regno ejuſdem quæ uxor ejus, Rachel & Leah occurrunt.

67. Cùm autem hoc modo non conncinnarentur niſi Gedulah & Gebhurah cum medietate ſuperna Pulchritudinis; hinc tertia inferior cum medietate Pulchritudinis inferiore plorabant, propter Lucem Tehiru, metuentes ne frangerentur, hinc jubebat Deus ut tertia hæc inferior i. e. נהי & medietas in-

inferior ה׳ reduplicarentur in medietatem ה׳ ſupernam, & tertiam mediam, Gedulæ & Gebhuræ.

68. Conduplicatis ita נה״י cum dimidiâ ת״ח congregata ſimul cum illis aſcendebant 7. Lumina Vaſorum confractorum è Binah delapſorum.

69. Sex autem ex illis coibant in locum unum, nempe in Nezach Longi, dilatata per totam illius Decadem.

70. Malchuth autem, cujus Vas tantùm Compreſſum erat, ſecedebat in Hod Arich. Et huc pertinet actio Lunæ adverſus ſolem; quod nempe duo Reges una non poſſent uti Corona, (i. e. ſimul ſtare ſub medietate ת״ח, quæ inſtar Coronæ ſuper נ״ה.

71. Juſſit igitur Deus ut Seir aſcenderet in umbilicum Arich, in ת״ח Pulchritudinis, Malchuth verò illum ſequuta, eſſet cauda omnium.

72. Cum autem Seir & Uxor ejus adeò eſſent in umbilico Arich, adhuc erant ſub natura Guttarum. Ut igitur conformarentur ad Naturam Perſonæ, Deus mandavit Longo; ut unam Guttam traderet Patri, unde Gutta illa aſcendebat in Daath Arich, quæ locanda è regione Jeſodi ד״א Lo: quo cùm perveniſſet, eam dabat Patri, per cavitatem cerebri ejus; ex hinc eadem deſcendebat per medullam ſpinalem & 18. vertebras uſque in נ״ה ad Jeſod Patris, ubi confiebat inde ſemen: quod excoctum pergebat aſcendendo uſq; ad orificium membri Paterni, quod eſt ת״ח Jeſod in Patre. Et tunc inclinabat ſe Pater verſus Matrem ſiniſtrorſum, & mater patrem verſus, & hæc accipiebat ſemen hoc in collum ſuum uterinum, quod eſt Jeſod Matris.

73. Notandum autem in Patre reperiri Tetragrammaton Joddatum h. m. יוד הי ויו הי, ita ut in capite atque fronte ejus ſit יוד plenum, à dextris atque ſiniſtris הי primum & ultimum, ויו autem in medio.

74. Ut igitur è gutta illa fieret Perſona, Seir, Jod plenitudinis

tudinis He primi dextri in Patre affulſit illi guttæ, in utero matris exiſtenti; nec minus fulgorem admovit plenitudo ה״ה: & gutta illa coagulata eſt ad inſtar lactis.

75. Huc contribuit etiam ſplendorem Jod plenitudinis He ultimi, quod Judicium denotat, formavitque in ea inciſiones membrorum Seir; & adhæſit ipſi Malchuth.

76. Mox etiam Vav plenitudinis ה״ה irradiavit, eumq; formavit ut haberet ſex extremitates.

77. Deinde Pater ד״ז Seir dabat literam Daleth plenitudinis Jod, per Matrem, quæ in eo abſorpta, & fulgorem emittens, efformabat Baſiliam ſub myſterio caudæ; ſeu perſonæ minoris.

78. Porrò Pater etiam Vav de plenitudine Jod matri præbebat, ut omnia membra Seir exactiùs formarentur, atque ſingula dignoſci poſſent; ubi nempe Gedulah ubi Gebhurah, &c.

79. Tandem eidem etiam dabat crus He ultimi: atque ſic conformabantur membra Seir, ejusque cutis, & caro, & oſſa, atque venæ, nervique.

80. He ultimum autem jam remanebat ad inſtar Daleth, quæ dabatur uxori; ut perficeretur & ipſa. Atque ſic Seir & uxor ejus è nomine ע״ב capiebant, 3. Jod. 3. Vav. & 1. Daleth; quæ ſunt 56. Reſtant יה״ו initialia.

81. Nec defuit Mater in ſtructura Seir, ſed & ipſa ſuam addidit portionem, cum 5. Gedulis & 5. Gebhuris ſuis.

82. Membra autem Seir facta ſunt h. m. Chochmah & Gedulah, (quæ ſunt 2. Chaſadim priores) factæ ſunt per myſterium oſculorum, Pater enim matrem oſculabatur facie ad faciem converſa, unde duplex oſculum, & ſic mater, unde iterum duplex oſculum. Ex oſculis ergò Patris (quæ ſunt Chaſadim) exortæ ſunt Chochmah & Gedula ד״ז Seir; quæ etiam Chaſadim. Ex oſculis autem Matris quæ Judicia, exortæ ſunt Binah & Gebhurah quæ etiam Dinim.

83.

83. Et quia ſingulis oſculis adeſt halitus quidam ab ore egrediens, hinc ex uno halitu Patris factæ ſunt medietates dextræ Coronæ & Daath τῦ Seir; & ex altero, Nezach Seir: dein ex uno halitu matris factæ ſunt medietates ſiniſtræ in Kether & Daath τῦ Seir, & ex halitu altero Hod ejusdem.

84. Et quia Halitus illi habent naturam ſpiritualem, hinc ex illis factæ ſunt 4. Sephiræ illæ. Kether autem Chochmah & Binah nondum erant actu, ſed ſaltem potentia, & præ ſubtilitate vix poterant dignoſci. Ex univerſalitate autem omnium oſculorum, facta eſt תח: & ex Univerſo genere Halituum factum eſt Jeſod, Ex loquela autem quæ ad Patrem ſolum refertur, ob myſterium blanditiarum, facta eſt Malchuth.

85. Et quia Kether Chochmah & Binah adhuc ſaltem materia prima erant, ad inſtar punctorum, jam dicendum, quomodo acceperint naturam Vaſorum. Sciendum igitur quod cum 7. illæ Coronæ, & 7. Chochmæ, atque 7. Binæ aſcenderēt in Kether Baſiliæ Coronalis, ex mundo punctorum, nempe ex Matre, hæ omnes ibidem reliquerint veſtigium: ſicut etiam tale veſtigium reliquerunt in Patre in tranſitu nempe: Decidua igitur Patris & Matris coaluerunt cum punctis veſtigii hujus, & ſimul delapſa ſunt. Cum autem reduplicaretur tertia in tertiam in Arich, iterum collecta etiam aſcenderunt Lumina veſtigii hujus, ſicut factum erat, in reliquis 7. Luminibus. Sed non commixta ſunt cum iis, quæ è confractis provenerant, eò quod tenuiora eſſent.

86. Et è luminibus Veſtigii hujus facta ſunt Cerebra Seir; nempe Kether Chochma & Binah, quæ antea nondum poterant dignoſci.

87. Notandum autem quod tempore partus demum Lumina hæc Pater dederit Matri, per Jeſod Abba & Imma, Mater autem eadem dederit Seir & Uxori ejus, unde Vaſa iſtorum cerebrina.

88. Sicut autem embryo in utero Matris non videtur habere Caput, cum illud lateat inter Genua, & tempore partus demum erigatur; Sic etiam Seir ſe habebat; quoniam puncta veſtigii Vaſis cerebrini præ ſubtilitate vix poterant dignoſci.

89. Cum autem Seir & Uxor ejus prodirent atq; naſcerentur è Matre, Uxor ejus cum ipſo cohærebat à tergo erga pectus ejus; ita ut unum ſaltem conſtituerent tergum: poſtmodum autem diſſecti ſunt; atque hæc eſt vera illa ſerratura, qua tergum unum diſſectum eſt in duo, quod ſi enim duo fuiſſent terga, videri poterat, non niſi ſeparationem factam eſſe.

90. Et quoniam parvæ adhuc erat ſtaturæ, nec pertingeret, niſi uſque ad pectus Seir, i.e. ſub tertiam ſupernam Tiphereth, hinc ut creſceret, Mater ſuperna derivabat in eam lac ſuum, è duobus uberibus, quæ ſunt אֵל & מִי: & ubera hæc ſunt Nezach, Hod, Binæ, ingredientia in cerebrum Seir & pertingentia uſque ad Nezach Hod ejusdem. Et his uberibus Mater lactat Seir & Uxorem ejus, & hoc vocatur *Incrementum primum.* גדלות א׳

91. Cum autem tranſiret gutta quæ in Patre fuerat, in Matrem, tunc Malchuth Tebhunæ inde ſeparabat ſibique aſſumebat dimidium punctum de punctis Caudæ illius Guttæ; ita ut cum Seir de utero Matris prodiret, ipſi non adhæreret niſi dimidium punctum caudæ ſupra dictæ; quod erat myſterium Rachel, quæ adhærebat ז״א Seir à tergo è regione pectoris ejus.

92. Poſtea autem cum Mater influeret in Seir, Eadem ipſi quoque largiebatur medietatem puncti caudæ reliquam, quod erat myſterium Leæ. Et quia punctum hoc non inveniebat locum prodeundi è regione pectoris ejus, eò quod ibi eſſet Rachel; nec etiam inveniret locum ad aſcendendum per foramen Cerebri, propter capillos Arich, ſuperinſtratos capil-

lis

lis Seir, ideo exibat per foramina Cervicis, ubi eſt punctum Lus; atque inibi formata eſt in Perſonam; ipſiusque pedes pertingunt uſque ad caput Rachel. Unde patet, quod perſona Leæ extendatur per tertiam partem ſupernam Pulchritudinis Seir: nam Lea & Rachel ambæ conſtant ex una tertia.

93. A tergo autem Seir eſt quaſi foramen, & corpus Seir influit per illud: & foramen illud apertum eſt; & huic correſpondet ſcrobiculus pectoris in homine.

94. Hinc prodit influentia in capillos Rachel, qui cum rubri ſint ſua natura, hoc affluxu opus habent ut dealbentur: ſicut Arich capillitio ſuo dealbat capillos Seir, qui nigri ſunt. Rachel autem oculis caret per ſe.

95. Et capilli Seir pertingunt uſque ad foramen iſtud.

96. Ut autem perficerentur Vaſa Cerebrina τῶ Seir, Pater & Mater primùm quidem amplectebantur Seir (ut ſupra dictum) dextris atque ſiniſtris permutatis, deinde autem cuilibet, quod ſuum fuerat, redditum eſt: & poſtea Pater applicuit (vide Schema ſequens.) Chochmam A. Matris ad Nezach ſuam B. & Mater Binam ſuam C. ad Hod Patris D, ita ut faciebus mutuo oppoſitis Nezach Patris B. obverteretur τῷ Hod Matris E. Et quia τῷ Nezach Patris B. etiam aderat Chochma ejuſdem F. ſicut in Hod Matris E. Binah ejusdem C. hinc è 4. his fiebat punctum unum. Chochmah enim & Binah ſunt radix Cerebrorum in duobus vaſis ſupra dictis.

97. Deinde hoc punctum dividebatur in tres partes, quarum una remanebat in Hod Matris E. una autem abibat in Nezach ejuſdem G.

98. Nezach autem Matris G. in qua tertia illius puncti erat emittebat tertiam ſuam inferiorem H. נהֹ״ ſcil. & adimplebat tertiam ſupernam חכֹר. I. Chochmæ Seiricæ K.

99. Cum autem Chochmæ huic Seir K. adhuc deeſſent duæ tertiæ inferiores, hinc ut iſtæ complerentur, aſcendit

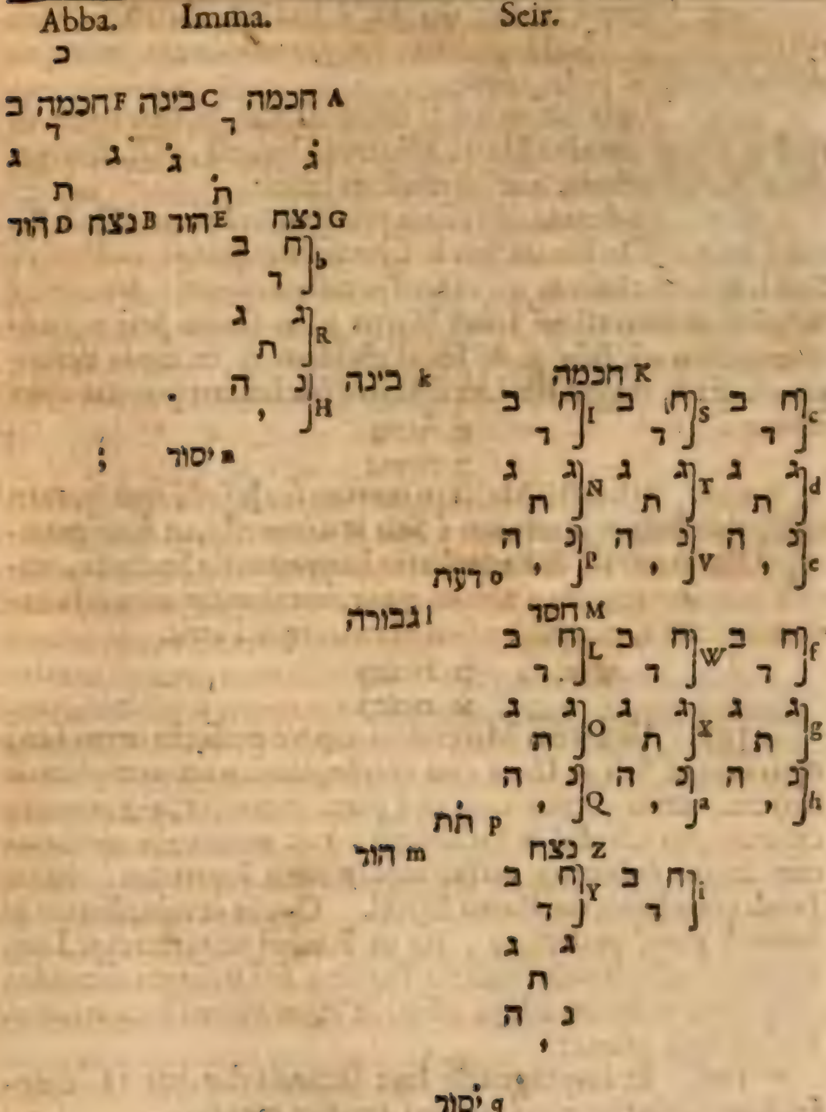
tertia ſuperior, nempe חבר L. de Cheſed Seir M. unde extitit גגת N. Chochmæ Seir K.

100. Quin etiam aſcendit tertia altera גגת O. de Cheſed Seir M. & ſupplevit tertiam imam נהי P. in Chochma Seir K. ita ut in Cheſed Seir M. non niſi tertia ima נהי Q. remaneret.

101. Deinde Mater in Chochmam Seir K. demittebat tertiam ſecundam גגת R. ſuæ Nezach G. è qua fiebat חבר S. Chochmæ Seir K. חבר verò I. quæ antea facta erat ex נהי H. Matris deſcendere cogebatur, ita ut inde fieret גגת T. Chochmæ Seir K. Prior verò גגת N. deſcendere cogebatur, ut inde fieret נהי V. Chochmæ Seir K. נהי autem P. producta ex גגת Cheſed O. deſcendens evadebat in חבר W. Cheſed Seir M. Atque tunc etiam aſcendebat נהי Q. è Cheſed M. & inde fiebat גגת X. ejuſdem Cheſed. Quin imò etiam חבר Y. è Nezach Seir Z. elevata fiebat tertia ima נהי a. Cheſed.

102. Tandem Mater etiam demittebat in Chochmam Seir חבר b. Nezach ſuæ G. ita ut inde fieret חבר c. in Chochmah Seir K. Prior a. חבר S. depreſſa fiebat גגת d. ejusdem Chochmæ K. Et גגת T. depreſſa fiebat נהי e. ejuſdem Chochmæ. Et נהי prior V. exorta è חבר Cheſed L. redibat in locum priſtinum f. ſeu potius L. ita ut iterum eſſet חבר Cheſed: unde חבר W. quæ fuerat exorta è גגת Cheſed O. iterum fiebat גגת g. priori loco O. & גגת x è נהי Q. iterum fiebat נהי h. priori loco Q. & נהי a. è חבר Y ... Nezach Z redibat ad locum ſuum, ut iterum inde fieret חבר i. loco priore y.

Ut

Abba.
Imma.
Scir.
חכמה
בינה
נצח
הוד
יסוד
דעת
חסד
גבורה
תת

103. Atque ſic lux נה״י H. è Nezach Matris G. non tantùm cerebrum Seir formabat, ſed per omnia ejus membra extendebatur ad pedes uſque.

104. Ratio autem hujus circulationis, & quare non ſimul ac ſemel omnia à Matre affluerent hæc eſt, ne ſc. frangeretur Vas Chochmæ Seir ob nimiam lucem.

105. Eodem modo etiam prodibat influxus ex Hod Binæ, ſ. Immæ E. in Binam Seir k. intermixtis nempe Gebhurah Seir l. & Hod ejuſdem m. eadem penitus ratione. Nec aliter ſe habebat derivatio è Jeſod Matris n. in Daath Seir o. concurrentibus ח״ת Seir p. & Jeſod ejuſdem q. ut ſupra deſcriptum. Et ſic magna illa Lux è Matre hic ſufferri poterat citra noxam.

עיבור ב׳

גדלות ב׳

106. His factis Mater in uterum ſeu Jeſod ſuum iterum colligebat lumen internum è Seir & uxore ejus, ut fieret particeps Uſus rationis, & hæc vocatur Imprægnatio Secunda, unde illis Incrementum alterum, quo roborabantur membra eorum annexa 6. extremitatibus Matris atque Patris.

קטנות ב׳

קטנות א׳

107. Ut autem Mater illos capere poſſet in utero ſuo, opus erat ut Seir & Uxor ejus conduplicarentur complicatis invicem tertiis eorum h. m. ut à parte anteriore, נה״י complicaretur cum Cheſed & Gebhurah: nec minus ח״ת medietatem imam reduceret verſus medietatem ſupernam, ita ut Jacob coordinaretur Puero Iiſraël. Qualis conduplicatio & fiebat à parte poſteriore, ita ut Rachel obverteretur Leæ. Et iſta conduplicatio vocatur Parvitas ſeu infantia ſecunda: cum enim primum adhuc eſſent in utero Matris locum habebat infantia prima:

108. Et imprægnatio hæc ſecunda durabat 12. menſes, cum Geſtatio prima tantùm duraſſet menſes 9.

109.

109. Myſterium autem Conceptus primi novimeſtris hoceſt, quod Seir tum aſſugeret de Matre iſta Nomina, nempe Nomen קסא, i. e. אהיה ſub plenitudine Joddin; h. m. אלף הי יוד הי & Nomen בן è Tetragrammato יוד הה וו הה, quæ duo Nomina efficiunt 213. quibus adde 3. portiones Nominis אלהים, ſic diviſas אל ה ים & habebis 216. & ſi adjeceris Nomen עב fient 288. juxta valorem vocis ויעבר ſ. עיבור.

110. Myſterium autem Conceptus ſecundi Duodecimeſtris iſtud eſt, quod Seir aſſugeret Nomen קנא quod eſt אהיה Hehatum h. m. אלף הה יוד הה 151. cui ſi addis Nomen ארני 65. etiam habes 216. & cum עב 288. juxta valorem עיבור.

111. Datur tamen etiam tertius Conceptus ſeptimeſtris (pro diverſa ratione computandi) quo Seir aſſugebat Nomen קמג quod eſt אהיה Alephatum h.m. אלף הא יוד הא 143. adde מה 45. & numerum Tetragrammati 26. & duas portiones Tetragrammati h. m. diviſas יה וה & habebis 216. & adjecto עב Patris 288. עיבור.

112. Cum ita Seir fuiſſet in utero per duodecim hos menſes, prodiit ex eo cum uxore, ipſe quidem membris jam perfectis & cum ſtatura debita; uxori autem ſtatura nondum aderat debita, & membra ejus tantùm erant ad inſtar cornuum cicadarum.

113. Ut tamen ipſe quoq; Seir ulteriùs coronaretur Benignitatibus, Pater in Matrem immittebat 5. ſuas Chaſadas, quæ ſunt radix omniũ Chaſadim Seir, i.e. Internũ de ejus Chaſadim: Et mater eaſdem immittebat in Seir per Jeſod ſuum, idque ſic, ut quælibet de 9. Sephiris Seir acciperet dimidiam portionem Cheſedæ, è 5. Chaſadis. Dimidia autem Cheſed reſidua erat, quæ dividebatur in tres portiones. Et è tertia prima dimidiæ hujus Cheſedæ fiebat Kether pro Uxore Seir; & è duabus tertiis reliquis fiebat Kether pro ipſo Seir, ſub myſterio lucis reverſæ.

114. Neceſſe autem erat ut Mater immiſſura 5. has Cha-

Chaſadas in Seir ſeſe inclinaret, quoniam Jeſod ejus nimis breve eſt, nec æquale toti corpori Seir; idque fiebat ſub myſterio Vaſis Jeſod ejus; unde corpus Seir contegebat uſq; ad tertiam ejus ſupernam ת״ת, illuc uſque enim pertingebat illuminatio, Fundamenti Materni; Caput autem Seir manebat apertum.

115. Diſtributio autem 5. Chaſadim illarum ita fiebat: una Cheſed integra dabatur Chochmæ, & una Binæ, una quoque Gedulæ, & una Gebhuræ: & deinde Gedula medietatem ſuæ Cheſedæ dabat ту Nezach, quoniam illam integram non poterat ſuſtinere; & ſic quoque Gebhurah ту Hod; Daath autem cum nondum eſſet ſub natura Vaſis, ideo nihil poterat participare de iſtis Chaſadis, ſed omnia ex ipſa profluebant, & tota illa Cheſed devolvebatur in Tiphereth: ſed nec hæc eandem totam ſufferre poterat & medietatem dimittebat ad Jeſod. Deinde vero & Chochmah medietatem de ſua Cheſed communicabat ту Daath, quod & Binah imitabatur; ſed nec tum Daath ſuſtinere poterat utramque illam medietatem, unde unam ex illis demittebat ad Tiphereth, alteram pro ſe retinendo; jam enim ob veſtigium antea inibi relictum, valebat: ת״ת autem cum jam alteram medietatem acciperet, priorem dimittebat, in Jeſod; ſicut & Jeſod priorem dimittebat; quæ aſcendens inde in Hod egrediebatur in Rachel; & è tertia ejus fiebat corona pro capite Rachelis; reliquæ autem tertiæ duæ fiebant Corona Seir ipſius; roboratæ veſtigio in Daath invento atque aſſumto.

116.* Inſeminatis his 5. Chaſadis Patris in Seir & Uxorem ejus, curandum quoque erat, ut pruritus atque appetitus copulæ conjugalis inter eos exſuſcitaretur, hinc & Matrem oportebat derivare in Seir Chaſadas & Gebhuras ſupernas.

117. Iſtæ autem producebantur è percuſſione illa, qua percutiebantur duæ partes barbæ è 13. quæ in Arich, nempe Nozer, & Nakkeh 8. & 13. Nozer enim eſt Influentia ſuperior & Nakkeh inferior, nempe duo apices barbæ, quarum prima

paulo

paulo longior alterâ, & dextra vocatur ſuperior. Et è percuſſione hac exortæ ſunt 5. Chaſadim & 5. Gebhuroth. Et percuſſio hæc idem eſt quod congreſſus, cujus nomen hic non adhibetur, quia ibi inſolitus eſt. Exortæ autem ſunt 5. Chaſadim è Nozer, & 5. Geburoth è Nakkeh; omnes autem ſimul conſtituebant guttam unam præcellentem admodum.

118. Arich autem 5. illas Chaſadas dabat Patri, nimirum in Daath ejuſdem, quæ eſt diſtributrix pro ſequentibus: 5. autem Gebhuroth dabat Daæ Matris: & ex hoc influxu Arich in Patrem & Matrem excitabatur appetitus eorum, ita ut congrederentur. Quamvis enim ſemper cohæreant, nunc tamen coitus iſte magis emicuit, propter influxum excellentiorem.

119. Daath autem Paterna ita diſtribuebat Chaſadas ſuas, ut unam acciperet Gedulah, alteram Gebhurah, reliquas ח״ה Nezach & Hod, unde omnes confluebant in Jeſod, Patris: & ſic & in Matre: congredientibus igitur Patre & Matre 5. Chaſadim Patris immittebantur in Jeſod Matris.

120. Mater igitur derivabat illas omnes in Seir & Uxorem ejus: idque h. m. primò omnes Chaſadas & Gebhuras ſimul immittebat in Daath Seir: Daath autem 5. Gebhuras derivabat per ח״ה in Jeſod, ſub myſterio Guttæ, retentis adhuc Chaſadis; Jeſod autem cum ad naturam amorum ſpectaret, Gebhuras illas retinere nolebat, ſed illas iterum ſurſum remittebat, cumque venirent ad foramen illud, ſupra dictum, per illud egreſſæ in Caput Rachelis intrabant, ut in illa formaretur Vas capitis, & Vas cerebri, quæ adhuc minuta erant, & per iſtas Gebhuras creſcebant.

121. Sed 5. Chaſadæ ita diſtribuebantur per Daath in reliqua membra Seir: primo Daath Cheſedam integram dabat Gedulæ, & aliam integram Gebhuræ; poſtea integram quoque Tipherethæ; cujus tertia ſuperna pro ſe retinebat tertiam de hac Cheſed; ſed duæ tertiæ Tipherethicæ reliquæ non poterant ſupportare duas tertias Chaſadicas reliquas; unde ex

una tertia Cheſedica, implebantur ambæ tertiæ Tipherethicæ, & reſidua erat una tertia Cheſedica.

122. Deinde Daath integram quoque Cheſedam dabat Nezachæ, & aliam Hodæ, quæ ſingulæ tantùm medietatem de qualibet retinere poterant; duæ igitur medietates, quæ efficiunt integram in 3. tertias diviſibilem deſcendebant in Jeſod; ſed nec Jeſod illas ſupportare poterat; ſed illas elevabat per foramen Tiphereticum; in ipſo vero non remanebat niſi lux Veſtigiorum omnium 5. Gebhurarum, quæ ibi tranſierant; cum luce Veſtigiali duarum medietatum Chaſadicarum ut ſup. dictum.

123. Duæ igitur iſtæ medietates Chaſadicæ exibant per foramen Tipherethicum & hinc formabantur Cerebra Rachel; quoniam tertia una cum dimidia, quæ prodierat è Nezach conſtituebat cerebrum Chochmæ Rachelis; & tertia una cum dimidia quæ prodierat è Hod conſtituebat cerebrum Binæ Rachelis: Veſtigium autem duarum harum medietatum Chaſadicarum quæ fuerant in Nezach & Hod, ibidem relictum, nec tamen retentum, ſed etiam in Jeſod derivatum, ubi commixtum, factum erat ad inſtar ſcintillæ proſilientis ſub malleo, abibat in Daath Rachelis, eamque retinebat Cranium ejuſdem, quod eſt Kether.

124. Tertia autem illa quæ reſidua manſerat in Tiphereth (§. 121.) iterum dividebatur in duas partes, quarum una paulo major altera; Pars igitur prima iterum bipartita aſcendensque exibat per foramen, in Daath Rachelis, nimirum cum Veſtigio modo dicto (§. 123.) pro Cranio ejus.

125. Tunc Mater, quæ hactenus ſeſe inclinaverat, iterum erecta priorem ſuum reaſſumebat ſitum, ita ut Gedulah & Gebhurah, & tertia ſuperior Tipheretica (quæ hactenus fuerant contectæ, ita ut Gedulah Cheſedam integram retinere potuerit, ut & Gebhurah, & tertia Tipheretica, tertiam Cheſedicam integram acceperit; quoniam Chaſadæ illæ ſeipſ

dim

diminuerant coram luce Jeſodica Matris) nunc detegentur, & Chaſadæ in illis contentæ excreſcerent & augerentur; ita ut pars una Vaſorum Seiricorum non poſſet capere niſi partem dimidiam unius Cheſedæ à Daath acceptæ; Hinc tertia ſuperior Tipherethica, quæ antea retinuerat tertiam integram unius Cheſedæ, jam non poterat capere niſi tertiam dimidiam; unde nunc ſuperfluæ iterum erant tres tertiæ cum dimidia.

126. Egreſſæ igitur medietates illæ Chaſadicæ è Gedulah & Gebhurah, aſcendebant, ita ut Gedulica in Chochmam Seiricam & Gebhurica in Binam intrarent; Nec tamen totæ ibi manebant, ſed Chochmah n[illegible] niſi unam retinebat tertiam, ſuperflua manente tertia [illegible]imidiâ; & ſic quoque Binâ. Tertia autem dimidia è tertia ſuperna Tipherethica egreſſa per Daath rectà elevabatur, eamque retinebat Cranium Seiricum.

127. Eodemque momento etiam aſcendebat pars altera tertiæ Cheſedicæ (§. 124.) quæ reſidua fuerat è duabus tertiis Cheſed, quæ prius deſcenderant in duas tertias Tipheretiças, (una enim medietas aſcenderat pro cranio Rachel, §. 124. & jam hæc medietas altera aſcendebat in Craninm Seiricum, pro eo roborando.

128. Chochma autem Seirica, quamvis inſignis eſſet ipſius qualitas, quantitate tamen non adeò præpollebat, unde unica ipſi ſufficiebat tertia è medietate illa in Gedulah transmiſſa, tertia autem altera dimidia, per Daath abibat in Kether Seiricam, quod eſt cranium; & ſic quoque in Binah.

129. Et nunc Kether Seirica perfecta erat & integra; Nam antea in Ibbur ſecundo, habebat duas tertias è dimidia Cheſeda, quæ eſt tertia una, quæ venerat è Daath in Tiphereth, & hinc medietas ejus in Jeſod; & è Jeſod aſcenderat, & facta erat ex hac medietate unius tertiæ, Corona Rachelis, & è duabus tertiis reliquis Corona Seirica, aſſumto veſtigio duarum Chaſadarum de quibus ſupra, nunc accedente dimidia tertia

tia ex illa tertia Cheſedica, quæ ingreſſa erat in foramen; & aliquantò plus. Cui accedit dimidia tertia reſidua in tertia ſuperna Tipheretica, nuper erecta Matre, detecta; unde jam duæ tertiæ & aliquanto plus: cui adde, quod Chochma & Binah illuc derivarant, tertiam nempe integram; unde Kether Seirica jam habet tres tertias.

130. Rachel tamen nondum ita conſummata erat ut membra ejus ritè fungi poſſent munere ſuo, quippe quæ adhuc erant ad inſtar cornuum cicadæ; Ut igitur ipſa quoque decadem ſuam acciperet ut Ipſe, diaphanæ factæ ſunt Nezach, Hod, Jeſod, Seiricæ, & emiſerunt lumina à tergo; (Non per foramen ſ. d. quippe per quod non tranſeunt niſi ea lumina, quæ è ſupernis deſcendunt; quæ verò ab ipſo Seir proveniunt, ipſa reſplendeſcunt & prodeunt.)

131. E luminibus igitur promicantibus è Nezach Seirica conſtructa eſt tota linea dextra Rachelis, idque h. m. è tertia ſuperna Nezachica nempe Kether Chochma Binah, facta eſt Chochma Rachelis; è luminibus prodeuntibus è tertia altera, Gedulah, Gebhurah, Tiphereth, facta eſt Gedulah Rachelis: & è tertia ima, Nezach, Hod, Jeſod, orta eſt Nezach Rachelis. Sic è poſterioribus Jeſodicis ejuſdem Seir conſtituta eſt linea media Rachelis; & è poſterioribus Hodicis linea ſiniſtra ejuſdem.

Ad

Ad Clariſsimum ac Eruditiſsimum Virum N. N.
De rebus in Amica ſua Reſponſione contentis Ulterior Diſquiſitio.

Sr.

JAM much ashamed that J haue been ſo long ſilent ſince my receit of your laſt. But J beg your pardon for this incivility, that J was neceſſarily forced to by reaſon of my Theologicall volume that was in the preſſe, and is but newly come out. Which neceſſitated my ſtay in Cambridge till J ſaw that buſineſſe diſpatched, vvhich was much later then they promiſed me. Which made me ſo long ere J came to Ragley, or had any opportunity or leaſure of reading the Cabbaliſticall MSS. you was pleaſed to ſend thither, for which J returne you many thankes. They with yor ingenious and learned Anſwer to my Objections aud Quæres about ſome Paſſages in Tractatus primus Libri Druſchim, haue given me further inſight into the Cabbaliſticall learning of the Jews. But that MS that is called Emek Hammelech is writh with ſo many abbreviatures and ſo ſmall an imperfect a letter that much of it was unlegible to me How ever J haue a generall conception of the drift of the bock, and haue taken notes of ſeverall particular paſſages thereof. Jam much incumbred with two great imperfections, the one that J cannot write à good hand , the other that J can not eaſily read a bad one. Monſieur van N. is ſo ſoon to take a jorny hence into Holland that J cannot write an Anſwer to Your Amica Reſponſio, but ſhall frame one att Leaſure after his departure hence, which J hope to haue in readineſſe againſt his returne, which he promiſeth will not be long. And J ſhall endea-

vour to imitate that excellent good temper in your Amica Reſponſio. For upon my reading againe my ovvn Objections and Quæres, they ſeeme in ſome places to haue more heat and acrimonie then is needfull or ſutable to the preſent diſpoſition of minde Jam novv in. But J was ſurprized with the unexpectedneſſe of the doctrine of that Tractate. But it is ſufficient to intimate a mans reaſons of diſſent, where onely ſimple errour is at the bottom. What ſo ever is more then this cometh of evill. In my Reply to your Anſwer J intend to take occaſion, if J finde it to come off eaſily and naturally to hint ſomething toward the finding out what may be the ſound and irrefutable meaning of the Mercabah, as J do not much diffide, but that J haue hitt on the true Cabbala of their Bereshit. In which J ſuppoſe a Creation properly ſo called. Which Hypotheſis is laden with no abſurdityes that J know The other, which denyes Creation properly ſo called ſeemes to me to be burdened with inſuperable difficultyes viz. That either Matter is of it ſelf and Soules and Angells themſelves are made of matter, or elſe that God is as well the materiall as the efficient Cauſe of all thinges, and conſequently may be turned into clay and ſtones. But this J onely hint by the by.

J underſtand by Monſieur van N. that he would haue you forthvvith publish, ſo far as you haue gone in the Zoar, which intention of his J like very well, that the labour you haue taken already may be in no hazard of being loſt. Or that it may not all be loſt, that you publish part of that you haue translated,and ſo ſett it out at leaſure by parts. And if you do (as J ſuppoſe you doe intend) beſides an Index of ſo much as you do publish at a time, make alſo a generall Alphabet of the more obſcure Cabbaliſticall termes and phraſes (as J haue made in my Synopſis Prophetica an Alphabet of Prophetik Iconismus) it will conferre much to the benefitt of the Reader

derand make the buk more ſaleable, and the more effectual-ly invite men to ſearch into thoſe ſtudies, and to underſtand what there is in the Jevvish Cabbala. Your tvvo Cabbaliſti-call Tables vvith the Names and Attributes congeſted under each Sephirah (vvhich vvill not be much unlike in nature and uſe to Johannes Meurſius his Denarius Pythagoricus) vvill al-ſo be very fitt for this firſt volume you intend. And if your Syſtema Theologiæ Judaicæ vvere in this volume too, all theſe vvould tend to the Sharpening mens appetitts for the rea-ding and underſtanding of the Soar: When they haue ſome thing afore hand to underſtand it by and ſomething to ſearch for and examine by it; it being the moſt authentick Treaſure of their Cabbala. And Monſieur van N. is of opinion, nor am J contrarie to it, that if you publish alſo your Amica Reſponſio you haue vvrit to me, and I reply to it (vvhich J intend to doe in all faireneſſe and vvith ſuch a ſuſ-penſion of aſſent as you uſe in your Reſponſio) that this may alſo further vvhith the Readers appetite tho the peruſing of the Soar and the being inquiſitive vvhere the truth lyes, and vvhat the ancient Cabbala may be, vvhether Iſaac Lorias vvay, vvhich you vvill moſt vvhat follovv, I ſuppoſe, in Your Syſte-ma Theologiæ Judaicæ, or vvhether in vvhat I ſhall hint, or els ſome third vvay, or in ſomething mixt of all. But in the meane time he conceives this to be a very probable vvay, of engaging men to look vvith more eagerneſſe into the Zoar, and to try vvhat there is in the Jevvish Cabbala, they hauing ſuch a game ſtarted before them. And that they may the bet-ter underſtand Your Amica Reſponſio, it vvill be convenient that my conſiderations and Quæres be published vvith it, and alſo Tractatus primus Libri Druſchim. And therefore I vvil turne my conſiderations and Quæres into Latine, and diſtin-guish each Conſideration into ſuch parts as you haue done in Your Amica Reſponſio.

As

As you are very cautious of aſſerting any thing in Your Amica Reſponſio vvhich prudent example I intend to imitate in my Reply, ſo I beleeve the ſame prudence vvill prompt you to ſuſpend Your Aſſent in Your Syſtema Theologiæ Judaicæ, affirming nothing for true, but vvhat the Chriſtian as vvell as the Jevv is agreed in, but onely declaring this to be the Theologicall Cabbala of the Jevves, according to ſuch or ſuch of their Rabbies, and that it is vvorth the paines of both Jevv and Chriſtian to examine it further, hovv much truth there is in it, and vvhether it may not be further rectifyed or amplifyed out of the Zoar, intimating therevvithall hovv beneficiall this may prove for the preparing of the Jevvs to receive Chriſtianity, the difficultyes and obſtacles being cleard and removed by the right underſtanding of their ovvn Cabbala. You may alſo if You think good, make ſome returne to my Reply for the further entertaining the Reader, ſuggeſting vvhat may further confirme vvhat you like mit, or intimating vvhat ever I may ſeem miſtaken in, that truth may haue the more free courſe. And then the matter may reſt there, for J am not at all deſirous of hauing the laſt vvord. This is all that for the preſent occurres, but my hearty vviſhing you good ſucceſſe in your learned and laborious undertakings, and the ſubſcribing my ſelf

Honourd Sr.

From Ragley. April, 22. 1675.

Your moſt Affectionate Friend and Humble Servant.

Per-

PErlectâ, Vir Clariſſime, *Amicâ tuâ Reſponſione*, neſciebam profectò, an eximium tuum acumen ac Eruditionis copiam, an verò prudentiam candoremque animi, dulcedinemque ingenii, ac manſuetudinem magis admirari deberem. Quarum virtutum tuarum, cum priores quidem nobis haud ita facilè aſſequi liceat, poſteriores in hac noſtrâ *Ulteriori Diſquiſitione* de rebus in *Amicâ tuâ Reſponſione* contentis quantum poſſumus, imitabimur. Non quod res ſingulas, quæ in eruditâ tuâ Reſponſione occurrunt, mihi accuratè diſcutiendas propoſuerim, ſed quæ majoris ſint momenti, quasque è re noſtrâ fore magis penſiculatè Examinare, perſenſero. Quod quantâ poſſum brevitate ac perſpicuitate effectum dabo.

Primò igitur quæ in *Præfatione* occurrunt, levi brachio perſtringam, ad ipſam *Reſponſionem* mox perrecturus.

§. 4. Equidem ſtudium tuum atque ſolicitudinem de convertendis *Judæis* magnopere laudo, quippe opus dignum viro non nomine ſolùm ſed & re ipsâ, *Chriſtiano.* Tuæque ſententiæ accedo, quòd non ſolùm utile, ſed fere neceſſarium ſit, antequàm res tanti momenti ſuſcipiatur, ut Chriſtianus ac Judæus mutuam utriusque intelligant Theologiam ſive Theoſophiam. Ac proinde quòd non contemnendum gradum ad hanc rem faciat, qui ſe communem utrisque præſtat Interpretem. Qua de causâ ingentes profectò tibi debentur gratiæ, non tantum à Republicâ literaria, ſed à toto Chriſtiano orbe, quod hanc tam difficilem Provinciam in te ſuſceperis. Converſi verò *Judæi*, an ſua *Barbaricâ* Philoſophiâ uſuri ſint, an verò *Græcanicâ* rem puto eſſe in ambiguo, vel potius eos viros factos Chriſtianos, nulli Sectæ addictos fore, ſed liberos veritatis indagatores & amplexatores ingenuos undecunque emicuerit, nec tam indulturos oralibus traditionibus, quam Sacris Scripturis Sanctoque Spiritui à Chriſto omnibus verè credentibus promiſſo ſolidæque Rationi innixuros. Nec ſa-

nè credo probabile, eis temporibus fore, ut per longas & ænigmaticas ambages Erudiantur homines, in rebus Divinis, ſed ut velo *Moſaico* remoto, prout quisque in Divina vita profecerit, nudam contempletur veritatem unctionem utique nactus, quæ eum omnia edoctura ſit, quæ ſana ſint & ſolida ac utilia, nec σεσοφισμένοις μύθοις gaviſuros, ſed certis ac ponderoſis myſticorum locorum Moſis ac Prophetarum, internoque lumini ac Spiritui congruis explicationibus abunde futuros eſſe contentos. Quod denique *zeteticè* potius quàm *theticè* omnia tractas in *Theologia* tua *Judaica*, id meritò ſingulari tuæ, tum prudentiæ, tum charitati imputandum eſt, quippe quæ via expeditiſſima eſt, quâ & Publico prodeſſe poſſis & neminem interim privatum offendere.

§. 5. Satis ſplendidam ſanè ac opulentam in hac Sectione nobis ante oculos exponis librorum Cabbaliſticorum ſupellectilem, teque tam benè undiquaque ad ſuſceptum onus inſtructum eſſe vehementer gaudeo. Nam ſuppoſito quidem, quod multos hîc prævideo eosque non indoctos viros avidè ſibi arrepturos, nempe, cum libri hi Cabbaliſtici, publicationem Talmudis Babylonici (quod & ipſe fateris) antiquitate non multum ſuperent, quæ facta eſt circa annum à N. C. quadringenteſimum, ſatis ab eo tempore ſpatii Judæos habuiſſe, ne dicam plus ſatis à receptione *Cabbalæ* per *Moſen* in monte *Sinai*, ad eam propriis inventis corrumpendam, quippe quum tam clarè conſtet temporibus Chriſti eos Cabbalam *Ritualem Moralemque* turpiter corrupiſſe. Et certe tametſi regeri poſſit, non eaſdem ipſis fuiſſe occaſiones corrumpendi Cabbalam *Theoſophicam*, quæ ad *Ritualem*, *Moralemque* corrumpendam datæ fuerint, meminiſſe tamen oportet, inter excidium Urbis per *Titum* & Publicationem *Talmudis* ſatis temporis interfluxiſſe, quo, propter calamitatem temporum, in quæ inciderant *Judæi*, quibusque *Judæorum* animi ab iſtiusmodi ſtudiis penitus avocarentur, præcipuas etiam Cabbalæ *Theoſophicæ* partes planè

planè perderent & oblivioni traderent, & mox ne perdidiſſe viderentur, nova commenta earum loco adinvenirent. Id quod R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, part. 1. c. 71. apertè videtur confiteri. Quod ſi, inquit ille, circa Legem *oralem* cautum eſt, ne illa publicè in libro conſcripta omnibus proſtaret, ne forte corrumperetur aut depravaretur: quanto magis debuit hoc fieri circa Arcana iſta Legis *Theoſophica* vel *Philoſophica*, & caveri, ne divulgentur publicè & ita Margaritæ porcis objicerentur? Quamobrem partim longitudine temporis, partim infidelium & ſtultorum populorum in eos dominatione, partim etiam quod non cuivis conceſſa erant, multa myſteria Gentis Judaicæ *Theoſophica* & *Philoſophica* palá agnoſcit periiſſe & in oblivionem deveniſſe. Præterea ſcripta hæc antiqua quæ extant, quod & ipſe innuis, ænigmatum & allegoriarum multitudine perinde ac ipsâ antiquitate apparere venerabilia. Quarum altera alteram deſtruit, Ænigmatum, & Allegoriarum multitudo Antiquitatem, quippe incredibile videri antiquam illam *Cabbalã Moſaicam*, ænigmaticam fuiſſe, cùm veritas eſſet, [אמת] i. e. vera ac aperta interpretatio locorum maximè ænigmaticorum in *Pentateucho*, & præſertim trium primorum Capitum *Geneſeos*, rerumque ad *Tabernaculum* ſpectantium *Summumque Sacerdotem*, ipſiusque adeo *Mercavæ* ſive currus Triumphalis DEI *Iſraëlis* in monte à *Moſe*, *Aarone*, *Nadab* & *Abihu* conſpecti, cum Throno *Saphirino* ut in viſione *Ezechielis*. Quarum rerum Interpretatio procul dubio plana erat & perſpicua, apertaque doctrina maximè ſublimium veritatum *Theoſophicarum* vel *Philoſophicarum*, & à vulgi captu longiſsimè abhorrentium, ſed à *Moſe* ipſo penitiſſimè intellectarum, quamvis figuris *Moſaicis* Propheticisq; viſionibus obtectarum, unde & facies *Moſis* deſcendentis de monte lucere dicitur, & mox ob captum populi velo obduci. In *litera* eſt *velum*, in *orali doctrina* de ſenſu Myſtico, eſt *Lux*. Quæ ipſa igitur ænigmatica non erat, nec ſolent Allegoriæ per Ænigmata & Allegorias exponi.

 Sed

Sed conceſſis, inquam, his omnibus & ſuppoſitis, præclarum tuum inſtitutum parùm profectò inde labefactatur, tum quod ipſe *Maimonides*, qui tamen ſatis ſeverum harum rerum æſtimatorem ſe gerit, pauca doctrinæ illius veteris veſtigia & indicia, quæ in *Talmud* & *Medraſchoth* ſparſim hinc inde extant, tanquam nucleos parvos magnis cinctos corticibus etiamnum agnoſcit comparere, tum quòd res ipſa docet, tam profundam ſcientiam intelligentiſſimi cujusque ac pientiſſimi fidei concreditam, etiam in maximis rerum viciſſitudinibus, temporumque mutationibus neglectui prorſus haberi non potuiſſe, cum ut ipſa virtus, κτῆμα eſſet ἀναφαίρετον, nec ipſis eripi aut ſurripi potuiſſet, ſed cum nec palam per conſcientiam ſublimes iſtas veritates ac arcanas, publicare, nec eas pati omnino intercidere ipſis, liceret, novis tandem involucris ænigmaticis eas abſcondiſſe, ut eſſent, quod olim *Ariſtoteles* reſpondebat *Alexandro* de ſcriptis ſuis *Acroamaticis*, ἐκδεδομένα καὶ μὴ ἐκδεδομένα; *Edita* & *non edita*, edita quidem ipſis *Judæis*, Magiſtris ſuis eos docentibus, gentibus verò non edita, niſi quatenus placuerit *Judæis*; & ipſe opportunè gloriaris inventum eſſe huic Sphyngi *Judaicæ Oedipum* etiam *Judaicum*: Tum denique, quòd præcipua laudatiſſimi tui Inſtituti pars non tam eò collineat ut unam certam integramque Cabbalam, ex his ruderibus Judaicis extruas, quàm ut *Judæi* & *Chriſtiani* ſuam utriusque Theoſophiam mutuò intelligant libereque, quid ſolidum quidve ſecus utrobique reperiatur, apud ſeipſos perpendant. Unde de præcipua hac parte præclari tui Inſtituti, per ſupra dictas difficultates nihil omninò videmus decerpi.

Et quantum quidem ad nova illa Involucra, ex pauxilla mea experientia, ut qui hoſpes planè in his ſtudiis ac peregrinus ſum, reperi tamen veritates maximi momenti, & quas credibile eſt partem fuiſſe antiquæ Cabbalæ, ænigmaticis Imaginibus iiſque mirum in modum craſſis & diſtortis, malignè ſatis atque invidè obtectas & quaſi oblarvatas. Ut in MS. illo (quod

huc

huc mittendum curâſti & de quo gratias tibi ago) *Idra Rabba* appellato. Ubi certè vehementer ſuſpicor Divinitatem *Meſſiæ* conditionemque Regni illius Spiritualis, Eccleſiæve veræ ac Catholicæ latiſſimo ſenſu ſumptæ, quatenus ſuperiorem etiam *Hieroſolymam* includit, per omnes æonas deductam, depravatis ſimulachris & ænigmatis τῶ Seir Anpin, & uxoris ejus, ſuo modo adumbrari. Nec fortean ineptè huc referri poſſe illud S. *Pauli Epheſ.* 5, 32. *Myſterium hoc magnum eſt, loquor autem de Chriſto & Eccleſia.* Sed cum ſummam mihi brevitatem propoſuerim hiſce non licet immorari.

§. 6. Spicilegium, pro tua modeſtia hîc vocas, quam meritò nos ſperamus meſſem uberrimam fore. De Aſſenſu verò Dogmatis Judaicis aut adhibendo aut denegando, juxta tecum ſentio, ante auditam utique cauſam neutrum eſſe faciendum. Nec miraberis *Platonicam* Philoſophiam aliquantum loci habere in Academiis noſtris *Anglicanis*, cum & ſtatuta *Academiarum*, ſaltem *Cantabrigienſis*, aut jubent, aut commendant lectionem non ſolius *Ariſtotelis*, ſed & *Ciceronis* & *Platonis.* Nec iniquum votum eſt, ut Latitudo opinandi apud Doctiores & prudentiores longiùs ſe diffunderet, qui eâ Lege libertatem acceptaturi ſint, quâ aliis in rebus promittit Poëta:

— Dabiturque licentia ſumpta pudenter.

§. 7. Diſcrimen quod ponis in hac Sectione inter *Judaicam* Philoſophiam & *Pythagoricam* ac *Platonicam* non caret acumine ac judicio. Cæterùm dum *Judæorum* Magiſtros in duo genera diſpeſcis, locis ævique periodis diſtincta, magnum mihi injicis ſcrupulum etiam de eis, qui Urbis vaſtationi ſunt propiores, & in terra Sancta ſuas Scholas habuêre. Sunt enim qui contendunt etiam ab *Antiochi* temporibus, Philoſophorum Scholis, & certè *Ariſtotelis* præter cæteros Judæam, corruptam fuiſſe. Quo minùs mirari debemus, *Jonathanem* F. *Uriel*, Sectam *Ariſtotelicam* ſapere in ſua Paraphraſi in viſionem

nem *Ezechielis*, qui tamen multis annis vixit ante Urbis excidium. Nam *Rotas* ille Cœlos *Ariſtotelicos* eſſe fingit, & in illius opinionis gratiam, *Et ecce una Rota in terra*, interpretatur dicam, an pervertit ad hunc modum, *Sphæra una poſita erat ſub altitudine Cœli.* Quod ipſe *Maimonides* etiam notavit in *More Nevochim* part. 3. c. 4. Vides quàm maturè corrupta ſit Cabbala *Philoſophica* apud *Judæos*, etiam aliquot annis ante Chriſtum natum, immò multis ſi calculum ineas ab *Antiocho.* Quam quidem ob cauſam ſeriò conſiderandum eſt, annon certiora veteris Philoſophiæ *Judaicæ* veſtigia invenienda ſint apud *Pythagoreos*, quàm apud ipſos *Judæos*, cum *Pythagoras* edoctus ſit Arcana Cabbalæ Philoſophicæ à Sapientibus *Judæorum*, quadringentis aut quingentis annis ante modò memoratam corruptionem. Atque hoc breviter de *Præfatione.* Ad ipſam *Reſponſionem* jam pergimus, ubi pari ferè brevitati operam dabimus.

In Caput I.

Conſideratio prima.

I.

M*Inus accuratè dici; Mundum propterea creatum ut Deus eſſet perfectus, &c.*

1. Satis ingenioſè hîc abs te excogitata eſt Perfectionis Diviſio in *extrinſecam* & *intrinſecam*, quaſi extrinſeca Imperfectio in Deum cadere poſſet, quamvis intrinſeca non poſſit. Cæterum hic porro diſquirendum eſt, an ulla omnino Imperfectio ſive extrinſeca ſive intrinſeca cum Divina αὐταρκείᾳ poſſit conſiſtere?

2. Quod ſtylum linguarum Orientalium attinet, equidem hic ingenuè propriam profiteor imperitiam. Haud tamen credibile cenſeo, quin certæ quædam notiones ſint omnibus gentibus cujuscunque linguæ communes, ne principia naturalis ſcientiæ videantur pro linguarum varietate variari.

3. Ἀνάγκην *Pythagoricam* quamvis admitteremus, diſpiciendum porro eſt, rectiusne hæc Neceſſitas oriri intelligatur, ex eo quod Mundus à Deo factus aliquam ulteriorem perfectionem illi ſuperaddat. (Quæ neceſſitas eſſet *Indigentiæ*, ex parte DEI,) an verò ex eo, quod ita comparata ſit Divina Natura, (quippe quæ perfectiſſima & abſolutiſſima Bonitas eſt ſive Benignitas) ut non poſſit non agere quod ſimpliciter optimum eſt. Ut verò Mundus, quàm primum poteſt, exiſtat ſimpliciter optimum eſt. Atque hinc à *Pythagoreis Decadem* dici ἀνάγκην. Ut verò prior neceſſitas, neceſſitas erat *indigentiæ*; Hæc è contra, neceſſitas eſt *Perfectionis*, ex parte Dei, quæ illius naturæ magis eſt conſentanea.

4. Quid ipſe ſtatuam de Emanatione Mundi Deo coæterna, videre potes in *Enchiridio* meo *Metaphyſico* cap. 10. ubi impoſſibile demonſtro, ut Mundus exiſtat ab æterno. Et certè admiſſo Mundum extitiſſe vel emanaſſe à DEO ab æterno, quamquam hinc concedendum eſt, DEUM ſic ſemper & fuiſſe & fore æquè perfectum, conſiderandum tamen eſt annon etiamnum hoc pugnet, cum Divina αὐταρκείᾳ, quaſi omnibus numeris DEUS perfectus non eſſet niſi Mundo ſuperaddito. Atque ſic id tantum efficeretur, nempe ut Deus quidem ſemper *æquè* perfectus ſit, nunquam tamen per ſe (Mundo non ſuperaddito) *plenè* perfectus.

II. *Mirè Paradoxum eſſe DEO tribuere nomina ante Creationem, &c.*

1. Ut DEUS ſe cognoſceret ab æterno (quæ certè mihi videtur æterna Filii Generatio) planè neceſſarium erat. An verò ut ſibi nomen ab æterno daret, perinde neceſſarium ſit, magis ardua eſt quæſtio, neque enim ſuam ipſius notitiam apud ſe quicquam illuſtraret. Apud homines quidem, illud *Platonis* valere poteſt. ὃς ἂν εἰδῇ τὰ ὀνόματα εἴσεται καὶ τὰ πράγματα, non item apud DEUM, qui immediatam rerum naturam novit, nulla nominum manuductione indigens. Et prætereà diſquirendum

rendum eſt, an Hebraicè ſe tantum nominaverit, an verò Græ-
cè etiam & Latinè & Gallicè & Germanicè & Hiſpanicè & o-
mnibus in univerſum nominibus, quibus apud ullam gentem
appellatur. Hæc inquam per otium diſquirenda ſunt, nec te-
merè quicquam ſtatuendum.

2. Hæc quæſtio priori admodú affinis eſt. Et certè quam-
vis leve quid præ ſe ferre videatur, viam aperit in immenſum
philoſophandi campum, eumque ſpinoſum ſatis ac dumetis
obſitum. Nec certi eſſe poſſumus Ideas nominum & lingua-
rum ab æterno eſſe, & dialectorum ſingularum, ſingularum-
que mutationum ac depravationum, niſi omnium omnino re-
rum & perſonarum, *actionumque* ac *motionum* in Mundo viti-
ſimarum pariter atque honeſtiſſimarum ab æterno concipiatur
in mente Divina Idealis deſcriptio, atque hæc non ſolum [illegible]
[illegible], ſed & [illegible], uti diſtinguit alicubi *Ariſtoteles*, ne li-
berum hominis arbitrium funditus ſubvertatur, ac proinde re-
bus perſoniſque infinita fere Bivia, Trivia, Quadriviaque pate-
re in Divino fato delineata, de quibus hic diſputandi, nec locus
eſt, nec animus. Interea loci conceſſà hàc omnimodà rerum,
Perſonarum, motionumque atque actionum in mente Divi-
na, ideali prædelineatione, (quæ ſanè illius infinitati maximè
eſt congrua) minimè dubium eſt, quin & nominum omnium
inibi ſint Ideæ ab omni retro æternitate; & proinde Nomi-
num *Jehovah* & *Adonai*, & *Ciceronis* & *Platonis*. Sed hic ta-
men porro diſpiciendum eſt, an rectiùs *Cabbaliſtæ* ratiocinen-
tur Mundum creatum, ut ſit quod conveniret nominibus *Je-
hovah* atque *Adonai*, quàm ſi quis concluderet *Ciceronem* & *Pla-
tonem* genitos eſſe alterum cum latis humeris, cum cicere in
naſo alterum, ut exiſteret aliquando in Natura quod iſtis no-
minibus reſponderet.

In Caput I.

Conſideratio ſecunda.

I.

QUod impedire ais, ne *Adam Kadmon* ſit *Logos*, ſive ſecunda perſona Divinitatis, nempe quod in ſacris paginis appellatio *Filii* illi approprietur. *Chochmah* verò apud *Cabbaliſtas* nunquam appelletur *Filius*; ſed *Seir Anpin*, (qui in *Tiphereth* reperitur) propriè & conſtanter *filius* à *Cabbaliſtis* vocetur, aut *Primogenitus*; hîc, ſepoſito omni præjudicio, liberè perpendendum eſt, an non *Seir Anpin* idem ſit qui *Sacerdos magnus, Homo ſupernus*; *Adam Cæleſtis*, *Maritus Eccleſiæ*, quæ nomina omnia ſunt in *Tiphereth*, cur non *Adam Kadmon* igitur ibi collocandus? Addo ex *Idra Rabba* Microproſopum ſive *Seir Anpin*, eſſe Hominem ſuper Thronum Saphirinum in Viſione *Ezechielis*, & *Adamum Androgynum* vocari. Etiam in eodem libro legimus *Sapientiam* eſſe *Hominem ſuperiorem*, & *niſi eſſet hic homo, mundum conſtare non poſſe*, citato etiam Prov. 3, 19. *Dominus in Sapientia fundavit terram.* Hanc verò Sapientiam abſconditam efformari formâ hominis ut conſiſtat ſuper ſolio. Ezech. 1.26. Hic igitur ſeriò & circumſpectè diſpiciendum eſt, & diligenter inquirendum, an non *Seir Anpin* apud *Cabbaliſtas* reverà ſit *Anima Meſsiæ* cum *æterno Logo* unita, quamvis myſterium variis iiſque diſtortis Imaginibus ac Ænigmatis obvelaverint, & ferè turpiter oblarvaverint. Quis eſt enim ille *Adamus* ἀνδρόγυνος niſi *Maritus Eccleſiæ*, quis *Maritus Eccleſiæ* niſi *Meſsias*? Hominem verò ſuper Solium Saphirinum ſedentem in viſione Ezechielis eſſe Animam *Meſsiæ* cum *Logo* unitam ſatis fusè doceo in expoſitione illius Viſionis; *Sapientiam* verò in illo Throno ſedere ſub forma humana monemur ex ipſa *Idra Rabba*. Cum igitur revera *Seir Anpin* ſit *Meſsias*, eiſdemque nominibus gaudeat quibus *Adam Kadmon*, nam ſub Tiphereth dicitur *Adam ſuperior* & *Adam cæleſtis*

ſtis, immò verò ni fallor, *Adam Kadmon* in *Idra Rabba*, ſequitur, quod reverà *Adam Kadmon* etiam ſit *Meſsias*. *Homo* ille *cœleſtis*, atque ſic *Logos* ſit in *concreto* quamvis non in *abſtracto*. Atque hinc certè minimè mirandum eſt *Seir Anpin*, *Filium DEI*, tam conſtanter à *Cabbaliſtis* appellari, cum ſit ipſe *Meſſias*, ſive *Anima Meſſiæ* cum *Logo*, æterno DEI Filio, unita. Hujuſce verò rei ignorantiam, nempe quod *Anima Meſſiæ*, cum æterno *Logo* unita, ſit Homo ille Throno inſidens in Viſione *Ezechielis*, fontem eſſe credo deformatiſſimorum Ænigmatum apud *Cabbaliſtas*, & in varios Labyrinthos eos deduxiſſe. Atque è contra hujus Myſterii cognitionem *clavem* eſſe *verè auream* ad reſeranda pretioſiſſima Myſteria Cabbalæ *Theoſophicæ*, quin & *Limam* etiam *Chalybeam*, quâ omnis rubigo, ſitusque & quicquid alienum eſt ac ſordidum, deteratur ac defricetur, & antiqua Cabbala purè ac ſincerè reſtituatur.

Sed ſecundam *Sephiram* non vocari *filium* apud Cabbaliſtas innuis, ſed *Patrem*. At verò, cum *Philo Judæus* plus ſemel Æternum Logon τὸν πρωτόγονον θεοῦ υἱὸν appellet, conſiderandum eſt, quanto majoris illius autoritas æſtimanda ſit, quàm eorum quos quingentis minimùm annis antiquitate ſuperet. Ut prætercam *Chochmah* per *Filium Summi Regis* etiam apud alios *Cabbaliſtas* indigitari, quomodò autem *Pater* dici poſſit explico in Annotatis ad Tabulam Cabbaliſticam. Denique ii *Cabbaliſtæ* inſinuant unionem Animæ *Meſſiæ* cum *Chochmah*, qui deſcriptionem ſive circumſcriptionem τοῦ *Seir Anpin* à ſecunda *Sephirah*, *Chochmah*, incipiunt. Quoſdam verò Cabbaliſtas ſic facere ipſe doces in *Clave ſublimioris Cabbalæ*. Quod mihi egregiè videtur confirmare ſupra dictam opinionem. Poſtremò ut prætermittamus contractionem trium primarum *Sephiroth* in unam *Chochmah*, quæ *Pater* ſit, & ſex proximarum in unam *Tiphereth*, quæ ſit *Filius*, ut decima *Sephirah*, *Malcuth* ſit *Spiritus S.* hic ſeriò diſpiciendum eſt, an non multò ſit probabilius, ut *Malcuth*, quæ & uxor dicitur τοῦ *Seir Anpin*, ſit Ec-

cleſia

cleſia latiſſimo ſenſu ſumpta, quatenus ſuperiorem perinde ac inferiorem *Hieroſolymam* complectitur, adeoque ſit Regnum *Meſsiæ* Spirituale, quàm ut ſit ipſe *Spiritus S.* una enim Perſona non facit Regnum, *Malchuth* verò Regnum ſignificat, Spiritus verò Sanctus unica eſt perſona, & vocatur רוח החיה in viſione Ezechielis. Cujus ſubjectum eſt Regnum *Meſsiæ* Spirituale, quemadmodum abunde demonſtrabimus in explicatione *Mercavæ.* Interea loci quantum ad iſtam *Adami primi* notionem, tam longè à *Microproſopo* diſtinctam, equidem multùm ſuſpicor eam originem ſuam debere ignorantiæ ſtyli Prophetici apud recentiores *Cabbaliſtas.* *Adam*, fateor, univerſaliſſimum habere ſenſum omneſque complecti creaturas Intellectuales, cujuſcunque generis aut ordinis, & ad animas Angelicas pariter ac humanas referri. Ac proinde cum ſub ſingulari nomine *Adami* in monumentis *Cabbaliſticis* deſcriptiones occurrerent, quæ, ſi unus hic *Adamus* literaliter intelligendus eſſet, tantum eſſe ſubindicarent, ut cœlum terramque impleret, recentiores, cum quid ſit *Henopæia Prophetica* vel *Cabbaliſtica*, non intelligerent, aut ſaltem non ſatis attenderent, prodigia planè pro myſteriis amplexati ſunt, & quod fieri ſolet, ad majorem admirationem movendam, quam repertam putabant monſtroſitatem, novis appendicibus adauxerunt. An verò ſtatus omnium primus, *Adami Henopæticè* intellecti (qui ſtatus erat *Adami* Aziluthicus) in horto Eden מקדם occaſionem non dederit mirabili illi notioni de *Adam Cadmon*, qui dicitur omnium primorum primus, ſagaciſſimis ingeniis mihi digna videtur diſquiſitio, & tuo quidem præ cæteris, quum in his ſtudiis ſis omnium verſatiſſimus.

II. Hujus Sectionis Titulus eſt, de *Incongruitate tribuendi* Adamo primo *temporale quoddam initium.* Quanquam non ſatis inter nos convenit, quid ſit hic *Adamus primus*, an *Superior* ille *Homo*, quem *Sapientiam* appellat *Idra Rabba*, an aliud

 quip-

quippiam, ad ſingulos tamen hujus Sectionis articulos aliquid dicendum cenſui.

1. Neſcio igitur an tempus eminenter ſic dictum & ab omni imperfectione purgatum adeo ut applicari poſſit omnibus antecedaneis *Æonibus* quicquam aliud ſit, quam duratio in genere. Quæ generalis tamen notio ipſam à perfectionibus perinde purgat atque ab imperfectionibus. Sed ut fatear quod res eſt, ego tempus proprie dictum, hoc eſt durationem ſucceſſivam omnibus *Æonibus* quos ego noverim competere autumo. Quos ego quatuor omnino in genere ſtatuo, *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Aſiathicum*, nec veterem ac genuinam Cabbalam *Theoſophicam Judæorum* ſupra hos *Æonas* unquam aſſurrexiſſe, quippe ſuper viſionem *Ezechielis* fundatá ac ſtabilitam, quæ viſa eſt ſuper fluvium *Chebar*. Quod mihi aperte indicare videtur, viſionem eſſe de rebus, quæ cum defluxu ſeculorum fiunt, quemadmodum in Explicatione *Mercavæ* plenius moneo.

2. Diſquirendum hic primum eſt. An ſint modi Divini, & quid ſint & denique quot ſint. Nam ſi per modum פרצוף intelligitur, nego plures eſſe tribus. Et certè R. *Menachem Haraknati* ſeptem poſteriores Sephiroth ſolas מדות ſive Modos appellandas cenſet, ego verò locos communes eſſe cenſeo, ſive repoſitoria nominum ac notionum, & ne modos quidem Divinos eſſe, ſed locos, quod dixi, communes quæſtionibus de *Regno Meſſiæ* & fortean de *Naturæ Regno* inſtituendis apte accommodatos. Ut per compendium igitur quinque Rationibus hic ſubjectis reſpondeam. Dico anxiè circumſpectèque conſiderandum eſſe, an quicquid DEO competere concipi poteſt, ad hæc duo non ſit referendum, ad *Eſſentiam* puta aut *Operationes*, cum autem Deus is ſit, cujus οὐσία eſt ἐνέργεια, definiente *Ariſtotele*, nempe quatenus opponitur δυνάμει, ita ut *Actus* ſit ſimpliciſſimus abſolutè æternus & immutabilis, an non inde palam ſequatur, cum & Pater ſit DEUS, Filius DEUS & Spi-

& Spiritus S. DEUS, ut ſinguli ſint Actus ſimpliciſſimi abſolutè æterni & immutabiles & coëxiſtentes ſimul ab æterno in æternum, & λόγος & ζωὴ ſive πνεῦμα cum DEO Patre. Quantum verò ad *operationes* propriè ſic dictas, non fuiſſe ab æterno & deſinere poſſe vel intermitti ac reſumi haud cunctabundus concedo. Sed *Adamum* hunc *omnium primorum primum* ad horum alterutrum referri poſſe vehementer dubito. Ac proinde diligenti exploratione digna res eſt, an hic *Adam Kadmon* commentum quoddam non ſit paulò alienius ab antiqua Cabbala, & ex ignoratione ſtyli Cabbaliſtici, quemadmodum ſuprà monui, aut Unionis Animæ Meſſiæ à primis uſque ſeculis cum Æterno Logo factæ, procreatum.

3. Ex modo propoſito compendio breviter hìc reſpondeo; quicquid ad DEUM refertur aut illius *eſſentiam* eſſe aut *operationes*. In *eſſentia* verò Divina nullam eſſe ſucceſſivam Repræſentationum varietatem. Cæterùm ſi gradus hos Cabbaliſticos operationes eſſe concedis, quod initium habere dicantur nulla eſt apud me difficultas. Sed quàm bellè tunc mera operatio Adam Cadmon appellanda ſit ulteriori indiget indagatione.

4. Quod hic quæris, Annon deſcriptio, Succedentium ſibi hoc ordine emanationum, prioritatem & poſterioritatem *ordinis* tantum involvere poſſet non *temporis*, ſcopum propiùs mihi attingere videtur, ſi darentur utique iſtiusmodi Emanationes interpoſitæ Mundum Creationis inter atque DEUM. Quod ſuo loco porro eſt diſcutiendum. Interea perpendendum eſt, an non ſatius ſit humanum animum aliquâ verâ ſupellectile carere, quam falsâ eâque nimis moliminosâ & tumidâ oppleri. *Entia non multiplicanda eſſe ſine neceſſitate.* Effatum eſt in Scholis vulgatiſſimum, nec minus ſolidum.

5. Quæ hìc profers ex R. *Schabthi* apud *Rittangelium* ad Libr. *Jetzirah*, Scopo tuo admodùm ſunt appoſita. Sed enimverò, dum *Numerationes*, quatenus Deum ipſum reſpiciunt,

ciunt, de ipſa eſſentia Divinitatis eſſe agnoſcit, atque eo ipſo
æternas, manifeſtum eſt ſi quid omnino ſint, eſſe ipſam Divi-
nam Eſſentiam, quatenus verò *Emanationes* dici poſſunt, dum
reſpicere ait Creaturas, inde profectò ſatis mihi liquere vide-
tur, eas meras eſſe *Operationes*, nihilque neceſſe eſſe ut inde
Mundus fingatur *Emanationum*, rebus perſonisque ſcaten-
tium, inter quas numerandus ſit *Adam Kadmon* omnium pri-
morum primus. Et certè hîc ſeriò conſiderandum eſt, quan-
to correctius & caſtigatiùs quantòque veritati Philoſophicæ
congruentiùs Chriſtus & Apoſtoli totaque adeo Eccleſia Chri-
ſtiana, qui prætermiſsâ omni mentione Mundorum *Emana-
tionis*, illorum loco *operationes* tantùm *Spiritus S.* (qui רוח
החיה in viſione *Ezechielis* dicitur) commemorarunt dictisque
ac monitis ubique celebrarunt, jam olim locuti ſint, quàm re-
centiores iſti Cabbaliſtæ qui animos noſtros ſuſpectâ illâ Mun-
dorum Emanationis ſupellectile opplere ſategerunt, quibus
tamen nihil opus eſt ad eas res quibus R. *Schabthi* eos deſtina-
tos autumat nempe ut per has Emanationes Divinum lumen
fluxu ſuaviori ac mitiori in mentes noſtras deſcendat. Etenim,
cum quicquid recipitur, recipiatur ad modum recipientis, ni-
hil periculi eſt, ne nimium luminis (defectu illarum Emana-
tionum) in animos noſtros immittatur, ſolaque operatio Di-
vina ad menſuram mentis noſtræ recepta, emanationum iſta-
rum vicem poteſt ſupplere. Nam ut oculus corporis pro di-
ſtantia objecti luminoſi, plus minusve luminis ab ipſo haurit,
ita & oculus mentis pro diſtantia aut *ſpecifica* aut *adventitia* à
Divina excellentia magis minusve remota plus minusve illu-
minationis à Patre luminum recipit, ejusve Spiritus operatio-
nes fortius aut remiſſius ſeſe ferientes perſentiſcit. Equidem
fateor ſi Theoremata, quæ ſupponit R. *Schabthe* vera eſſent,
per ſimilitudinem veſpertilionis, quæ Lumen Solis niſi à Lunâ
reflexum ferre non poteſt, ſatis ingenioſè illuſtrari. Verùm
τὸ πρῶτον ἀληθὲς, in re quaque inveſtigare & eruere, hic labor hoc
opus eſt, vel potius Divina quædam εὐτυχία.

III.

III. *Abſurditas aſſerendi DEUM aliquando fuiſſe* ἄνευ τοῦ λόγου, ſuper hac re quæris.

1. *Annon diſtingui poſsit inter* τοῦ λόγου *Exiſtentiam atque ejusdem Repræſentationem.* Per exiſtentiam τοῦ λόγου ſecundam *Hypoſtaſin* te innuere opinor, illudque ſine quo DEUM aliquando fuiſſe, non videatur abſurdum, eſſe aliquam illius *repræſentationem*, quaſi ſpeciem illius intentionalem externo alicui Intellectui impreſſam. Hic verò diſpiciendum eſt, an Repræſentatio illa alia eſſe poſſit quàm *Operatio*, ut quando Sigillum figurat ceram. Et reminiſcendum porro non de Repræſentatione hic agi, ſed de ipſo *Logo*.

2. Ac proinde luſum non eſſe in termino τοῦ λόγου, cum ipſe *Logos* intelligatur, qui æquè neceſſariò in *Divina* ac immutabili Eſſentia continetur atque Ratio in *Humana*.

IV. *Fieri non poſſe ut Æternus DEI filius principium habeat & finem.* Hic eſt Titulus hujus Sectionis, ubi

1. Primò aſſeris, de *Ubietate* ſermonem eſſe non de *duratione*. Id verò an ita ſit optimè diſpicitur allatis verbis: *Jam verò Emanatio Lucis illius prima* (Adam Kadmon indigitatur) *cum cæteris Mundis, qui ſub ipſa ſunt, principium & finem habent nec tempore deſtituuntur.* Quæ poſtrema verba ἐξηγητικῶς addita putabam, ne quis principium & finem aliter quàm de tempore acciperet.

2. Locum illum *Johan.* 14. 28. *Pater major me eſt*, hinc explicari poſſe, ſupponit ſermonem ſuprà fuiſſe de *Ubietate*, cum veriſimilius videatur fuiſſe de *tempore*. Sed nec *Ubietatem* Patris ubietate λόγου majorem eſſe ex hoc loco evinci poſſe puto, ſed Divinam naturam hic potiùs cum humana ac viſibili comparari. Quanquam interim non diffiteor, quin majus aliquod privilegium Patris quàm λόγου poſſit ſimul hîc ſubindicari.

3. Nihil abſurdi ſubeſſe exiſtimo ſi *Repræſentatio* Filii DEI ubique non fieret, hoc eſt, *Operatio* quâ repræſentetur.

Sed

Sed porrò conſiderandum eſt, an hæc operatio *Adam Kadmon* appellanda ſit nec ne, fingendave *Emanatio* eſſe, & non ſimplex *operatio*, ut aliæ operationes Spiritus Sancti, qui communicat, quæ ſunt Filii. Hæc ſpero penitiùs introſpecta non tantum magis orthodoxa, ſed & magis ſolida magisque Philoſophica viſum iri rectè penſitantibus.

V. Hujus Sectionis Titulus eſt, *Diſtributionem* Adami primi *in membra craſſam videri Imaginationem.* Ad quod mitigandum ſatis appoſitè ſuggeris.

1. Hæc omnia ſpiritualiter intelligi debere. Rectè id mones, ut & Antiquis hoc genus non fuiſſe inſolitum, tam craſſas nimirum ac prolixas Allegorias & Ænigmata. Cujus quidem modi ſcribendi *Idra Rabba*, quam huc mittendum curaſti, & qua de re gratias tibi ago maximas, exemplum eſt locupletiſſimum, nec certè dubito quin antiquitate cum ipſo Talmude poſſit contendere, verùm interim reminiſcendum, hanc antiquitatem cum antiquitate veræ Cabbalæ Moſi à Deo traditæ in Monte Sinai minimè eſſe conferendam, ac proinde ſatis temporis interfluxiſſe quo novis additionibus aut perverſionibus corrumperetur.

2. Scripturam ſic ſæpe loqui agnoſco, nempe ac ſi membra humani corporis DEO competerent, verùm hoc fieri per ἀνθρωποπάθειαν ut vulgò docent. Sed & ipſam *Cabbalam*, quæ reverà *Judaica* vel *Moſaica Philoſophia eſt*, tam craſſis uſam fuiſſe Imaginibus, & adeo datâ operâ *Anthropomorphitiſmum* inculcaſſe, mihi minùs videtur credibile.

3. An verò hic mos ſit philoſophandi apud Orientales neſcio, aut ad quæ loca hìc reſpicere poſſis apud *Triſmegiſtum*, quem tamen, ſed ante multos annos diligenter perlegi, nec ulla memoriæ meæ hujus moris philoſophandi inhærent veſtigia.

4. Conceſſo, quod ordine membrorum, non niſi ordinatæ Divinorum Attributorum claſſes effigurantur, ut Cerebro

Sa-

Sapientia, oculis Providentia, Auribus Intelligentia, Brachiis Potentia, & virili membro vis creandi omnia, meritò tamen hic quærere quis poteſt, quorſum iſta tot Mundorum, in Cranio novies mille Myriadum, in Naſo 375, & in membro virili 208. in *Idra Rabba* facta ſit deſcriptio. Quæve ulla eximia veritas Philoſophica hiſce craſſis ſimulachris illuſtrata ſit, aut quæ tam excelſa & ſupra captum vulgi poſita, ut digna reputetur quæ tantâ Involucrorum ſpiſſitudine a vulgi oculis abſcondatur.

5. Quantum verò ad iſtam ὑλαίαν χειραγωγίαν, quam ſanè ſatis ingenioſè & appoſitè profers ex *Dionyſio Areopagita*, ea certè nuſquam locum habere debet, niſi ubi Imagines illæ materiales, aliqua ex parte revera ſint Imagines rerum immaterialium, quas repræſentant, adeò ut aliquid ſaltem ad faciliorem earum cognitionem conferant, quod fateor equidem in *Anthropomorphitiſmo* hoc Cabbaliſtico, ſi fas ſit ita loqui, me minùs deprehendere. Ac proinde poſtremò, altè profectò fixèque conſiderandum eſt, an commentum recentiorum Cabbaliſtarum, (& omnes quidem Cabbaliſtæ *Talmude* haud antiquiores, apud me recentiores audiunt, cum antiquitate veræ Cabbalæ collati) de *Adamo* primo, qui & *Adam Cadmon*, & *Seir Anpin* appellatur, originem ſuam non debeat Adamo מקדם in Horto *Eden* poſito & ab Antiquis Cabbaliſtis *Henopoëticè* deſcripto, à poſterioribus verò perperam intellecto, aut Homini *Ezechielitico*, ſimilitudini utique Hominis in ſolio collocatæ, quæ cum Anima *Meſsiæ* ſit, quæ eſt Creatura, cum æterno tamen *Logo* Hypoſtaticè unita, qui revera eſt DEUS, illi re malè intellectâ, talem notionem efformarunt, quæ nec DEO, nec Creaturæ competat, majora illi attribuendo quàm quæ Creaturæ, minora verò quàm quæ conveniant DEO. Quod factum eſt ex ignoratione tam maturæ Unionis, & à primis uſque ſeculis, Animæ *Meſsiæ* cum æterno *Logo*, cujus myſterii notitiam, in noſtra *Mercava* Expoſitione, opportunè, ut ſpero, renovavimus.

VI. Quantum ad *Olam Hannekuddim*, fateor me toto ...lo, quod dicitur, erraſſe: Nec mirum, cum adeò peregri... ſim in his ſtudiis, me neſciviſſe ubi gentium eſſem, in ter... Divinarum Idearum, an in Mundo materiali, ubi *Spiritus* ...*turæ* ſuas partes agit. Quomodo verò iſta quæ de *Olam Han-* ...*kuddim* dicuntur, ad Mundum *Tohu* potius quàm ad Mun... *Divinarum Idearum* pertineant non ſatis intelligo, niſi ...od ego nullum Divinarum Idearum Mundum eſſe intelli... præter ipſum IntellectumDivinum, conceſſo autem quòd ... Mundus Idearum à Divino Intellectu diſtinctus, Mundus ...*unctatorum*, non ſine probabilitate ad eum Mundum videtur ...oſſe referri, quaſi aliquanto compoſitior quam Mundus *pun-*...*torum*. Quæ in MS. *Emek Hammelech* dicto (de quo gratias ...ibi ago) deſcribuntur. De Mundo vero Tohu ſic ſe res habet ...n *Emek Hammelech*. *Tres nempe Mundos condere in Idea Deum* ...*ibi propoſuiſſe, Mundum* Nephesch *in quo malum prævaluit bo-*...*no, qui fuit Mundus* Tohu, *quem igitur deſtruxit. Mundum hunc,* ...*qui eſt Myſterium* Ruach, *qui ſciſſus eſt in Medietates, unde vo-*...*catur Arbor ſcientiæ boni & mali, ſicut ſcriptum eſt:* Et terra e...rat *Tohu* & Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas, *hoc verò de-*...*ſtructo S. J. B. creaturum eſſe Mundum* Neschamæ, *qui vo-*...*catur* אור *ſicuti ſcriptum eſt.* Et dixit Deus. Fiat Lux. *Iſtum ve-*...*rò Mundum totum bonum eſſe, nec eſſe malum in eo.* Aliaque plu...ra ad eum ſenſum, ex quibus liquere poteſt, hæc ad *Cabbalam* quandam *Propheticam* pertinere potiùs quam ad Cabbalam *Philoſophicam*, & ad Mundos Phyſicè vel Metaphyſicè intelle...ctos. Unde dubito ne non ſatis bellè *Olam Hannekuddim* ad Mundum *Tohu* referatur. Fateorque ad *Spiritum Naturæ* re...ctè referri non poſſe, cum ordine præcedat ipſos Mundos *Ema-*...*nationis*, quod antehac profectò non obſervavi, inſcius etiam quid ſibi velint quatuor iſti Mundi *Emanationis, Creationis, For-*...*mationis* & *Factionis*, quos ſequenti Sectione ſatis accuratè de...ſcribis.

VII.

VII. Et magnas ſanè habeo tibi gratias quòd tam graphicè mihi depinxeris quatuor iſtos Mundos ex R. *Moſe Corduero.* Quæ certè Deſcriptio occaſionem mihi dedit inveſtigandi veram *Mercavæ* Expoſitionem. Nam quatuor hos Mundos ad quatuor Animalia quatuorve Rotas in viſione *Ezechielis* referendos eſſe nullos dubito, nec ab ullo credo *Cabbaliſta* negari. Ipſasque appellationes ſatis antiquas eſſe facile concedo. Verùm enimverò an ſenſum earum rectè acceperint Poſteriores *Cabbaliſtæ*, non parùm ſubeſt ſcrupuli. Equidem non tot Mundos ſpecificè diſtinctos intelligendos cenſeo, ſed unum eundemque Mundum, *Mundum* nempe *Animarum* per quatuor ſtatus variatarum, iſto Myſterio figurari; quemadmodum in *Expoſitione Mercavæ* ſatis copioſè explicavi. Mundumque *Emanationis* nihil aliud eſſe credo, quàm influentiam Spiritus S. in Animas in ſtatu *Aziluthico*, quemadmodum ex iſta mea explicatione ſatis potes intelligere. Nec opus eſt hiſce rebus hic diu inhærere, cum nulla alia hic dicenda ſint, quam quæ illic tibi legenti occurrent. Committere verò non poſſum quin hic notem, quam opportunè ſecundas illas ſignificationes vocum אצילות & בריאה animo meo objeceris, juxta quas expoſitionem meam formavi, excogitato, proprio Marte, ſatis commodo ſignificatu vocis יצירה, vox verò עשיה cum & *Mundus fabricæ* dicatur, ex vi nominis, ſuâ ſponte noſtro Inſtituto aptiſſimè quadrabat. Mundumque illum indigitat ubi *Magia* magna ex parte deficit, maximéque in uſu ſunt opera Mechanica. Quod maximè intelligendum eſt de infima illius Mundi parte. Et profectò magna animo meo inſidet ſuſpicio, huc etiam inter alia alluſiſſe S. *Johannem*, in mentione ſeptem Eccleſiarum in *Aſia*, innuens omnes Eccleſias in inferiori hac parte Mundi *Aſiathici* conſtitutas. Hæc verò obiter. Interea loci non poſſum non profiteri, mihi nullam ſufficientem innoteſcere cauſam, cur R. *Moſes Corduerus* Animas humanas creatas fingeret ante Angelicas, aut ordine

 digni-

dignitatis eas præcedere, ego potiùs æquales exiſtimem & eodem tempore creatas, & eadem planè conditione, nempe in ſtatu *Aziluthico*, & utrasque illæſa innocentiâ in ſtatum *Briathicum* deſcendere potuiſſe, atque huc ſanè quaſi pari paſſu proceſſiſſe. Poſtea verò factum eſſe, ut Animæ *Angelicæ* ulteriùs ſe auderent proripere, & in Mundum *Jezirathicum* injuſſu Divino prorumpere, quod præclarum facinus reputantes, ſeque eo ipſo *Elohim* factos venditantes, quippe ſcientes boni ac mali, nullique ſe legi ſubjicientes, in novam quaſi ſpeciem aut ſaltem ordinem *Animarum* ſibi viſæ ſunt emerſiſſe, faſtuoſo nomine אלהים ob inſigne robur & effrænem vigorem vehiculorum ſe appellitantes, dum interim Divinorum Oraculorum veritas eos appellat רפאים ob relaxatam & fere prorſus amiſſam aut abolitam primævam *attentionem Aziluthicam*. Hujus verò facti incertam famam apud poſteriores *Cabbaliſtas*, tandem in opinionem abiiſſe ſuſpicor, de Mundo *Angelico* poſt Mundum *Animarum* creato. Abſtinere me non potui quin pauca hæc de quatuor Mundis hic prælibarem, cætera ex *Expoſitione* mea pleniùs intelliges noſtræ huic *Ulteriori Diſquiſitioni* ſubjicienda. Verùm interim præterire non poſſum, quin moneam ſerio hic diſpiciendum eſſe, an Mundus *Emanationis* aliud quicquam eſſe poſſit, quàm operationes *Spiritus S.* in omnes ordines Intellectualium Creaturarum transfuſas, nam Harum *Sephirotharum*, quas Mundum *Emanationis* conſtituere innuit R. *Moſes Corduerus*, ſubſtantiam, DEUM ipſum (ſcil. *Enſoph*) ipſe eſſe agnoſcit, relinquitur igitur ut *Sephiroth*, illius tantùm ſint operationes.

VIII. Problema eſt *quare Mundus hic non citiùs nec tardiùs ſit conditus*. Solutio Problematis rejicitur in graduales deſcenſus Luminum à prima illa Luce infinita quæ *En-Soph* dicitur, quorum primum eſt *Adam Kadmon*, dein multa alia Lumina quæ ab ipſo dependent, tertio loco occurrit *Olam Hanekuddim*, & ab illo denique dependent quatuor Mundi, *Ema-*

nationis

nationis, Creationis, Formationis & *Factionis.* Sic igitur ſolvitur Problema. *Quoniam ſcilicet ordine quodã opus fuit expanſioni & emiſsioni horum Luminum ac Mundorum ſibi ordine ſuccedentium non ſanè poſsibile fuiſſe, ut vel citiùs fieret vel tardiùs creatio Mundi hujus. Quilibet enim Mundus creatus eſt poſt creationem Mundi ſemet ſuperioris, & Mundi ſinguli procedunt alius ab alio temporibus diverſis, donec ordo tangeret creationem Mundi hujus.* Hæc ſunt ipſiſſima verba in Libro *Druſchim.* Hinc verò manifeſtum eſt ſolutionem Problematis in graduales & ſucceſſivos deſcenſus Luminum ac Mundorum rejici. Quæ quidem ſolutio maximam Quæſtionis difficultatem intactam mihi videtur relinquere. Cum quæri porrò poſſit, cur magnum illud Lumen *Adam Kadmon* prius non extiterit. Qui ipſe apex eſt Quæſtionis. Ubi verò aſſerit quemlibet Mundum creatum eſſe poſt creationem Mundi ſemet ſuperioris, Mundosque ſingulos procedere alium ab alio *temporibus diverſis*, attentè quidem hic obſervandum eſt, quàm pulchrè hujuſmodi ſucceſſiones *diverſis* rerum creatarum *ſtatibus* conveniant, Animarum putà humanarum & Angelicarum, cum interim vix credibile videatur, quin ſubſtantia rerum omnium & ſingularum creata ſit ſimul.

In Caput II.

Conſideratio prima.

I.

HIc notandum eſt, ſcopum argumentationis noſtræ eum non eſſe, ut arguamus corporeitatem Numerationum ex eo duntaxat, quod aliquam extenſionem habeant, ſed quod dicantur aut in unam ſtruem componi, aut in tres diſponi columnas, aut in Orbes conglobari. Quæ locutiones meritò ſuſpicionem movere poterant, res aliquas corporeas per has Numerationes intelligi, non autem Spirituales.

 II.

II. Titulus hujus Sectionis eſt, *Abſurdum eſſe ſtatuere Primum Ens in uno loco emittere Sapientiam, in alio non, &c.*

1. Ad quod reſpondetur. Quamvis DEUS ſtatui poſſit in quolibet puncto ſui eſſe Sapiens *implicitè* aliter tamen ſe habere poſſe quoad Sapientiam *manifeſtatam* Creaturis, &c. Sed hîc conſiderandum eſt, quàm incredibile ſit, Manifeſtatam *Sapientiam*, quatenus *Aziluth* eſt, ullo abeſſe loco, quaſi eſſent aliquæ Mundi Regiones in quibus non præſto ſit Divina Illuminatio, aut igitur ubique *Aziluth* Sapientiæ eſt aut nuſquam. Ego verò ſenſu *Cabbaliſtico* nuſquam eſſe ſuſpicor. Illiusque in locum *Operationem Spiritûs* ſubſtituo, quæ hujusmodi difficultatibus prorſus liberatur.

2. Et huic primo quidem Reſponſo ipſe videris diffidere, dum ad alterum recurris, *Judaos* nempe ad evitandam hanc abſurditatem in infinitum multiplicare Numerationes, ſingulas *Decades* in alias diſtribuendo *Decades* & has in *Decades* iterum & ſic in infinitum, ut ne unicum quidem punctum, &c. At verò hic primò conſiderandum eſt, an non multiplex hæc Diviſio Commento huic decem Emanationum aliarum alias orbiculariter involventium oſcitanter excogitato, tanquam σοφὸν φάρμακον poſtmodùm ſit adinventa, ut nos ſolemus in Scholis Falſitates ſemel factas Authenticas, multis mirisque diſtinctiunculis defendere. Deinde accuratè diſpiciendum, an vel ſic notata abſurditas reverà poſſit evitari. Nam cum certo ordine hæc facienda ſit Diviſio, manifeſtum eſt, ſi vel in infinitum dividas, aliquod intervallum fore inter datam *Sephiram* & *Sapientiam*, ut ſi data *Sephirah* ſit *Hod*, atque iſta *Hod* dividatur in decem *Sephiroth*, ut ſui partem habeat *Chochmah* ſive *Sapientiam*, atque eadem *Sephirah Hod* in ſecunda Diviſione iterum dividatur in decem *Sephiroth* & ſic infinitum, neceſſe tamen erit ſemper ut *Hod* quatuor *Sephirothis* diſtet à *Chochmah* ſive *Sapientia*, nec verum erit, quod ne unicum quidem punctum relinquatur Sapientiâ deſtitutum.

III.

III. Quantum ad terminationem Amplitudinis *Numerationum*, equidem non video, quî iſta difficultas evitari poſſit, ſupponendo Trinitatem Chriſtianam exhaurire totam Decadem *Aziluthicam*, cum neceſſariò tenendum ſit tres primas ſummasve, eſſe interminatas, vel infinitas, utpote quæ tribus Hypoſtaſibus, quæ ſunt in Trinitate Chriſtiana reſpondent, *Kether* quidem τῷ θεῷ Johan. 1. *Chochmah* τῷ λόγῳ, & *Binah*, quæ in viſione Ezechielis רוח החיה dicitur τῇ ζωῇ. Quæ vita dicitur τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Quod Prophetæ virique Sapientes Luce viventis hujus Spiritûs illuminentur atque actuentur. Atque hæc certè *Operatio Spiritûs*, quæ ſola *Emanatio* eſt, quam ego admitti poſſe putem cum ratione, rectè dici poteſt terminari, cum ſit tantum operatio Spiritus varia pro variis ſubjectis & circumſtantiis in *Briah* deſcendens & in omnes omninò Creaturas Intellectuales ejuſdem capaces, *Kether* verò *Chochmah* & *Binah* non ſunt meræ operationes ſed *Hypoſtaſes*, Æterna nempe Divinitas, infinita, immutabilis ac neceſſaria, qualis utique eſt, ſi nulla exiſteret Creatura. Neque quicquam nunc eſſe in rerum natura credibile eſt præter hanc æternam Divinitatem, Mundumque ab ipſo creatum, & operationes ipſius Spiritûs in Mundi partes præſertim Intellectuales, Homines intelligo & Angelos, adeo ut nulla mihi videatur neceſſitas cur iſtiusmodi *Decas Aziluthica*, ad inveniretur, quæ celebratur apud *Cabbaliſtas*, nec ſatis perſpicio cui uſui inſerviat. Sufficit *Operatio Spiritûs* magnum illud & inæſtimable donum à *JEſu Nazareno* vero *Meſsia* omnibus in eum credentibus promiſſum. De *Sephiroth* verò *Aziluthicis* non ſolum apud *Chriſtum* & *Apoſtolos*, ſed & apud *Pythagoreos* & *Platonicos*, apud *Philonem*, *Plotinum* omnesque Philoſophos altum eſt ſilentium.

IV. Circa Evacuationem *Or-Haenſoph* ſive *Infiniti*, notandum eſt *Cabbaliſtas* rem hanc ſic exprimere, ac ſi ipſa ſubſtantia *Infiniti* comprimeretur, contraheretur, retraheretur ve à puncto quodam, ut ingens fiat vacuum concavum, in quo

Mun-

Mundi creari poſſint. Res ſic deſcribitur in Libro *Emek Hammelech* ſeu *Valle Regia. Dimenſum ſcilicet eſſe* בעל הרצון *(Deum ſcilicet liberrimum illud Agens) intra ſubſtantiam ſuam, magnitudinem circuli cujuſdam evacuandi, ubi foret ſtatio Mundorum; Illamque Lucem, quæ erat intra Circulum hunc, compreſſiſſe, complicaviſſeque, quandam ejus partem, veluti cum quis colligit atque conduplicat veſtem ſuam, nudando ſe, & Lucem eam elevaſſe in ſublime, atque ſic relictum eſſe locum prima Luce vacuum.* Quæ tamen Lux eſt *Or-Haenſoph.* Et præterea compreſſio & complicatio quaſi veſtis, ſatis innuit *ſubſtantiam* ſaltem intelligi, ſi non *corpoream.* Et certè ſimilitudo tua, quâ rem excuſare velis, non minus ſapit corporeitatem, dumglorioſiſſimam *Infiniti Luminis* copiam tantum minui contendis non in totam tolli, ſicut cum evacuato vitro fragrantis olei pleno, non planè tollitur ſed tantum diminuitur fragrantia. Et certè quantum ad interrogationes illas: Annon DEUS ſicut mutavit modum præſentiæ ſuæ qua quondam fuit in rubo, in arca fœderis, in Monte *Sinai*, in loco transfigurationis Chriſti,&c. ita etiam diminuere potuit modum præſentiæ ſuæ intra hoc vacuum; reſpondeo fuiſſe ante ullum Mundum conditum, immutabilem quandam Divinitatis Lucem ſive gloriam, quam nefas eſt exiſtimare ulla ex parte minui poſſe, ſed eandem prorſus ubique eſſe & ante & poſt Mundum conditum, nec ullam aliam fuiſſe ante Mundum conditum præter hanc eſſentialem. Mutabiles verò DEI præſentias tantùm fuiſſe poſt Mundum conditum & meras eſſe operationes ad extra. Quando verò nulla fuit externa Creatio, incredibile eſt Deum tunc ullas induiſſe mutabiles & variabiles glorias aut præſentias, cum nulla eſſet Creatura cui irradiaret, ſuaque Eſſentialis gloria abunde ſibi ſufficeret. Nec video denique quo modo hac Hypotheſi, major minorve materia futura ſit, quam ſine illa, quippe infinita eſſe non poteſt, ſicut demonſtravi in *Enchiridio Metaphyſico*, & certe ſi eſſet infinita, creatione

imm

immaterialem iſta Hypotheſis minimè anguſtaret. Mira igitur hæc *Haenſoph*, ſive *Infiniti* Evacuatio, nullo mihi videtur ſolido niti fundamento. Occaſionem verò hujus Inventi hinc originem duxiſſe arbitror, nempe cum recentiores Cabbaliſtæ מקום inter Divina nomina apud Scriptores Judaicos antiquiſſimos recenſeri animadvertiſſent, illi omnem veritatem modio *Ariſtotelico* metientes, naturamque loci in eo omninò conſiſtere putantes ut rem locatam circumambiat, de interno loco ne ſomniantes quidem, aut cum ſuo *Ariſtotele* ſtrenuè negantes, (cum è contra *Pythagorei*, & locum internum admittunt, & Spiritum eſſe planè definiunt uti videre eſt in *Enchiridio* meo *Metaphyſico*) illi inquam, cum DEUM מקום locum eſſe ex Reliquiis antiquæ Cabbalæ edocti eſſent, ſtatim rem ad ſenſum Philoſophiæ *Ariſtotelicæ* intellexerunt, nec aliter DEUM Locum eſſe poſſe cenſuerunt, quàm ita ſe excavando, ut concavâ Divinitatis ſuæ, ſi fas ſit ita loqui, ſuperficie convexam Mundi ſuperficiem circumcingeret. Hæc prima videtur baſis argutæ hujus Theoſophiæ, à recentioribus *Cabbaliſtis* poſt *Ariſtotelis* tempora inventæ, cum antiquiores Cabbaliſtæ, inter quos *Pythagorei* numerandi ſunt, longè aliter de natura Loci cenſerent.

In Caput II.
Conſideratio ſecunda.

I.

DIfficultas de *Influxu Lineæ Lucidæ, ſive Lux primaria ſit, ſive ſecundaria hic proponitur.*

1. Extremitas Orbis primi hic ſtatuitur conſiſtere ex lumine eum ambiente, quod ſuo modo eſt ſecundarium, &c. Ego verò quærebam, utrum ex ipſa *Luce directa* lineæ emiſſæ hi orbes fierent, an ex illa, quæ è latere lineæ circumcircà ſecundum Longitudinem lineæ eradiaret, quam *ſecundariam lucem* eſſe intelligebam. Tu verò, ſi rectè rem capio, *directum* Lu-

men ab *Haenſoph* extremitatem primi Orbis conſtituere ſupponis, & *ſecundarium* Lumen ſuo modo eſſe contendis, ſicut cum intra vitrum noctu detinetur candela Lumen externum *ſecundarium* eſt. Quæ ſi ita ſint, neceſſe videtur, ut orbis primus non contingat modo Concavum *Haenſoph*, ſed arctiſſimè cum eo cohæreat, nec niſi notionaliter ab eo diſtinguatur.

2. Dum verò voluntariam ſtatuis eſſe effigurationem Divinæ Influentiæ non Mechanicè neceſſariam, diſpiciendum hic eſt quàm bene hoc conveniat cum prima Hypotheſi, quâ docetur DEUM quaſi eſſentiam ſuam compreſſiſſe & à puncto circumcircà retraxiſſe, quod feciſſe nihil opus habuiſſet, ſi ſuas influentias pro libitu ſuo ſuſpendere potuiſſet. Poſtremò, dum ais, non abſurdum eſſe *Emanationes* iſtas, quamdiu durat *Aziluth*, DEUM ipſum eſſe, cum nec abſurdum ſit Filium atque Spiritum S. eſſe DEUM, diſcrimen ipſe mihi offers dicendo, quamdiu durat *Aziluth*, quod ſubinſinuat eas poſſe ceſſare. Nihil autem quod ceſſare poteſt ab eſſendo poteſt eſſe DEUS. E quo genere neutiquam ſunt Filius & Spiritus S.

II. Ad difficultatem in hac Sectione propoſitam idem fere affertur Reſponſum, quod proximè datum eſt. Unde idem regerendum, quod modo regeſſimus, fruſtrà utique DEUM ſubſtantiam ſuam ſubduxiſſe ex Circuitu Mundis condendis deſtinato, ſi liberè poteſt inhibere influentiam luminis ſui, ne præter quàm quod Creaturis commodum ſit, effluat. Ac proinde hic conſiderandum eſt, an non partes hujus *Cabbaliſticæ* Hypotheſeos inter ſe pugnent.

III. Breviter hic reſpondeo parem utrobique non eſſe rationem, nempe ubi DEUS dicitur factus Orbes, atque ubi dicitur idem DEUS Pater Filius & Spiritus S. nam hi tres concipiuntur ut unus æternus, neceſſarius & immutabilis DEUS idem ante & poſt omnes Mundos conditos. Quod verò cum tempore incipit, nec æternum eſt, neutiquam poteſt eſſe DEU

ne

nec quod ullâ terminatur figurâ, quod fit in his Orbibus. Unde ſatis ingens apparet diſcrimen inter DEUM factum Orbes, & DEUM, qui Pater & Filius & Spiritus S. dicitur, quippe qui unum æternum ſunt, infinitum, omniſcium, omnipotens & immutabile Numen. Quantum verò ad Repræſentationes Divinas, quatenus repræſentatur ut Homo, ut Ignis, ut Fumus, &c. non ſpectare videntur ad hunc locum, ubi de DEO ipſo loquimur, non de ejus externis Repræſentationibus aut Operationibus.

In Caput II.

Conſideratio tertia.

I.

RESponſum hoc tuum de conceptu τῶ Sephiroth ex Hypotheſi Sphærarum *Ariſtotelicarum* genito, ſolidum perinde ac ingenioſum videri poſſet, ſi de antiquitate Inventi, & puritate Scholæ *Judaicæ* immunitateque à Paganicæ Philoſophiæ corruptionibus ſatis conſtaret. Verùm Scholam *Judaicam* Philoſophiâ *Ariſtotelicâ* etiam *Antiochi* temporibus corrumpi potuiſſe ſuprà ſubindicavi, & inſigne illius rei exemplum in *Jonathane, Ben Uzziel* protuli. Addoque præterea in *Sepher Jezirah* (qui tamen liber omnium antiquiſſimus reputatur apud *Judæos*) Hypotheſin *Ariſtotelicam* planè ſupponi, ut nugas Aſtrologicas ibi memoratas prætercam. Nam non ſolùm Orbium ſignorumque cœleſtium ibi fit mentio, *ſed ſemita 31. vocari dicitur Intelligentia perpetua, eò quod ducit motum Solis ac Lunæ juxta conſtitutionem eorum, utrumque in Orbe ſibi convenienie.* Ad quæ *R. Abraham; ſemita trigeſima prima vocatur Intelligentia perpetua, Et illa ducit Solem & Lunam & reliquas ſtellas & figuras* (Planetas nempe reliquos & ſigna cœleſtia) *unumquodque in Orbe ſuo.* Et in *Tykkunin Zoar.* Ibi planè aſſeritur Hypotheſis *Ariſtotelica*, affirmando *Mundum Fabricæ, Mundum eſſe Sphærarum ſeu Orbium cæleſtium, & omnia quæ in*

eo ſunt, uſque ad centrum Terræ. Vide *Rittangel.* Lib. *Jezirah* pag. 163. Denique in MS. *Emek Hammelech.* Hæc occurrunt, *Infimum autem Circuli & Sphæræ hujus ſplendoris eſt Aſiah Spiritualis & Corporea, in cujus medio nos jam ſubſiſtimus nempe in terra hac quæ vocatur* תבל i. e. *Terra habitabilis.* Quæ certè mihi manifeſta ſunt indicia, Judæos *Phyſicæ* ſuæ *Cabbalæ* partem quidem potiſſimam jam olim perdidiſſe, & in illius locum Hypotheſin *Ariſtotelicam* aſſumpſiſſe, Sphærasque decem *Ariſtotelicas*, ſuas *Sephiroth Aſiathicas* eſſe, ratos, ad eam menſuram reliquas excogitaſſe. Quod verò addis, *Decadem* Numerationum *Aſiathicam* non Sphæras denotare Materiales, ſed radios Divinitatis illuc transmiſſos, id nihil obeſt, quo minus Sphæras immateriales ad illud exemplum comminiſcerentur, præſertim cum *Ariſtoteles* ſingulis Sphæris Intelligentiam præfecerit, affixeritque.

II. *De rationibus cur prima Numeratio* Kether *ſive* Corona *appelletur.*

1. Agnoſco ſanè inter aliàs etiam ob hanc ſic appellari poſſe, quod ſit quaſi Summitas Divinitatis, ut Corona quæ ſuper caput eminet, & ob eam ipſam cauſam Ζανὸς πύργος nuncupari apud *Pythagoreos.*

2. Secundam verò rationem ferè cum priori coincidere autumo, niſi quod ſplendoris notio addatur, qui πυρὸς Symbolum eſt apud *Platonicos*, nitoremque materiæ coronæ, gemmeæ putà aut aureæ reſpicit.

3. Cæterùm quomodo Non-adhærentia inter cauſas appellationis connumerari poſſit, non ſatis intelligo, quandoquidem, cum *Kether* cauſa ſit cauſarum, reliquæque *Emanationes* ab ea dependere ſupponantur, neceſſe eſt, ut Corona cum capite arctiſſimè cohæreat.

4. Veram autem principalemque Occaſionem hujus Denominationis à Viſione *Ezechielitica* arceſſendam puto, ubi ingens Iris, Halo ſeu Corona conſpicitur in circuitu Hominis

Soli-

Solio Saphirino inſidentis, quemadmodum notavi in Explicatione illius viſionis. Quod tamen nihil impedit, quo minus ſignificationem præ ſe gerat Infinitatis. Immò verò hæc duo occurrunt, ni fallor apud R. *Simeonem Jochaidem*, in *Tykune Soar*, nempe *Menti ſummæ non eſſe finem*, & *Sphæram*, quæ à natura coronæ non multum abludit, *ratione rotunditatis ſuæ, nec principium habere nec finem*, vide *Sepher Jezirah*, p. 59.

III. *Durum eſſe dictu, Coronam ſtatui Sapientiâ carentem, hac ſcilicet ad ſecundum Orbem relegata, &c.* hujus Sectionis eſt Titulus. Ubi eadem ferè afferenda ſunt, quæ ſupra attuli in Cap. II. Conſ. I. Sect. II. 2. Quò Lectorem remitto, neque enim opus eſt, nova hîc Reſponſa comminiſci.

IV. Cur *Chochmah*, *Tiphereth*, & *Malchuth* tribus Hypoſtaſibus in Trinitate *Chriſtiana & Platonica* reſpondere putes potius quàm *Kether*, *Chochmah* & *Binah* vel רוח החיה equidem nondum video. In parato vero ſunt rationes & quaſi ultrò ſe offerunt, cur quis credat contrarium. Nam præterquam quod *Malchuth* Cœtus ſit perſonarum non perſona ſingularis, manifeſtum eſt porrò cum *Kether* & *Binah* æque perſonæ ſint atque *Chochmah*, & quinque illæ τῷ *Tiphereth* accenſitæ æque perſonæ ſingulæ atque ipſa *Tiphereth*, quod eadem ferè abſurditas in his occurrit atque in *Malchuth*. Unde meritò videatur dogma minus conſentaneum. Error verò mihi hinc ortus videtur apud *Cabbaliſtas*, quòd cum Nomen Filii ſubjectum ſit Numerationi *Tiphereth*, non intellexerint ſubindicatam eſſe Animam *Meſsiæ*, ſive *Meſsiam*, cujus etiam gratiâ hæc nomina huic *Sephiræ* accenſentur, videlicet *Sacerdos magnus*, *Maritus Eccleſiæ*, *Rex*, ille ipſe Rex, cujus Regnum ſit *Malchuth*, & tamen ex eo ſolo quod *Tiphereth* ſecundam Hypoſtaſin ſtatuerint, *Malchuth* ſtatuerunt tertiam, ob nullas equidem rationes probabiles quas mihi hactenus licuit odorari.

V. Quod ſeptem inferiores *Sephiræ*, tot quaſi Prædicamenta ſint *Cabbaliſtica* Locive communes, ſecundum quos

Quæſtiones inſtitui, Reſponſionesve formari perquàm commodè poſſint, ex *Cathechiſmo* noſtro *Cabbaliſtico* facilè intelliges. Quòd tamen non tam aptè quadrat tribusprioribus. Cæterùm utingenuè fatear quod ſentio, ego Numeros *Pythagoricos* ac *Sephiroth* perinde aliquid eſſe exiſtimo, nempe neutra res ullas externas eſſe quatenus *Numeri* ſunt aut *Sephiroth*, ſed modos tantum, rationesve ſecundum quas realia Entia & externa concipimus & conſideramus, ac proinde eſſe ex genere *Notionum*, quas vocant, *ſecundarum*, quæ cum certas & determinatas Ideas habeant, poſſunt eſſe Symbola earum rerum quæ verè exiſtunt, aut ſaltem nuda *Repoſitoria* ordinalia, ut quando in proſequendo aliquo argumento, eoque dividendo, dicimus *Primò, Secundò, Tertiò*, &c. Atque huic uſui inſervire poſſunt meri *Numeri* meræve *Sephiroth*, atque ſic aliquo modo Memoriæ fieri adminicula. Poſtquam verò communiora quædam Nomina ſingulis *Numeris* ſive *Sephiroth* affixa eſſent, tum ſeptem poſteriores præſertim, nomina nempe ipſis affixa ſpeciem induerunt tot *prædicamentorum*, nec magis Emanationes cenſenda ſunt, quam decem *prædicamenta Logica*, quas decem *Divinas Emanationes* eſſe nemo quiſquam, quod ſciam, unquam hactenus ſomniavit: ſed decem tantum generaliores rerum notiones, ſecundum quas de re qualibet accuratior inſtitui poſſit diſquiſitio; Ad eum ferè modum qui adhibetur in *Catechiſmo* noſtro *Cabbaliſtico*. Et certè hæc res digna videtur, quæ omni cum curâ ac diligentiâ omniq; ſepoſito partium ſtudio à *Cabbaliſtis* tum *Judaicis*, tum *Chriſtianis*, ſeriò ac ſollicitè perpendatur, ne tam fundamentali errore admiſſo, tota diſciplinæ *Cabbaliſticæ* ſtructura apud Homines naſutiores ridicula videatur ac ruinoſa.

In

In Caput II.
Conſideratio quarta.

I.

NE vana videatur illa *Decadum Multiplicatio*, quadruplex hîc, idque ingenioſum excogitaſti Reſponſum.

1. Verùm, quantum ad primum, conſiderandum, an Multiplicatio hæc Decadum in infinitos Decadum numeros apud homines Philoſophiæ gnaros ac Sapientes, majorem excitatura ſit admirationem, quam pervulgata illa Quantitatis Diviſio in infinitum, Quâ nihil magis tritum in Scholis.

2. Hic perpendendum eſt, an *Haenſoph* ſive *Infinitum*, quod Ens ſimpliciſſimum eſt, reſpondetque *Platonicorum* Hypoſtaſi, quæ τὸ ἓν & τἀγαθὸν appellatur ullam intelligi poſſit habere conformitatem cum tam multiplici diviſione variatorum modorum, ne tantam quidem, quantam Sol habet cum diverſicolore Iride. Et *Malchuth* ſanè cum ſit ordinata rerum ac perſonarum congeries, quanto pluries multiplicatur tanto immanioribus intervallis recedit ab unitate.

3. Hic autem quærendum, an ipſi modi quatenus modi ſunt, rectè dici poſſint de ſe invicem participare, Unitasve illa ipſorum, quæ hîc illuſtrari intenditur, uſquam alibi inveniatur, quàm in *Cauſa* unde profluant, aut in *ſubjecto* in quod recipiantur. Unde Scopus hic tertius Multiplicationis videatur fruſtraneus, cum nulla ſit modorum inter ſe participatio, & unitas, ſed naturæ rationesve ſingularum diſtinctæ, *Unitas* autem quæ ipſis competit, aut ſit in *Cauſa* aut in *Subjecto*.

4. Denique hîc etiam quærendum eſt, an non facilius eſſet intellectu DEUM ubique eſſe eundem omnisque ejus attributa ubique ipſi debere tribui, ſi ingens illud vacuum in ſe ipſo nunquam fuiſſe ſupponeretur, nec eſſentiam ſuam æternamve ſuam gloriam ac lucem, quam habuit ante Orbes hos Emanatorios, è medio ſpatii illius puncto retraxiſſe, ſed pro

re nata, poſt Creationem Mundi, emanare in Creaturas Intellectuales per præſentiam Spiritûs qui ubique eſt, & dona multiplicia pro occaſionibus & temporibus, rectè prædiſpoſitis impertit. Quæ quidem vulgò dicitur *Operatio Spiritûs.* Ad quem ſenſum loquitur Servator. Johan. 5. 17. Pater meus uſque adhuc operatur & ego operor. De Emanationibus autem decem, quales recentiores finxerunt *Cabbaliſtæ*, altum (quod & ſuprà innui) apud Servatorem & Apoſtolos ſilentium.

II. Equidem hic fateor me haud ſatis attento animo legiſſe Scriptum tuum, librum nempe *Druſchim.* Quod autem in errorem me duxit, fuit, quod præter ſimilitudinem Involucrorum Ceparum, de Orbibus cœleſtibus facta ſit mentio.

1. Hinc igitur erat, quòd ſingulos Orbes ſuos Epicyclos habere ſomniarem, & hos Epicyclos in decem Orbes iterum diſtribui, & ſic in infinitum. Hunc autem ſenſum eſſe putabam, quod ſingulorum Orbium apud Aſtronomos in decem iterum Orbes, & ſingulorum iſtorum in decem alios, omnes utique concentricos nuſquam inveniatur diſtributio. Adeo ut nihil opus videretur mentionem feciſſe Aſtronomorum, cum ceparum tunicis, niſi Epicyclorum gratiâ.

2. Quantum verò ad ædificationem ab his Inventis expectandam, agnoſco cum S. Paulo: πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν. Rom. 8. 28. Et errores aliquando ad Pietatem aliquid conferre; nec tamen cuiquam ſcienti prudentique admittendos eſſe aut fovendos, præſertim ſi præſto ſit veritas, quæ parem ſaltem ſi non majorem vim habet, ad promovendam Pietatem. Qualis illa mihi videtur, quæ ſupponit Deum quidem non retraxiſſe lucem ſuam è ſpatio Mundorum conditorum, ſed eodem ubique modo ſe habere poſt Mundum conditum, atque antea, nec diſtare à nobis tot immenſis Orbibus Intervalliſque Emanatoriis, ſed unicuique noſtrûm eſſentialiter intus adeſſe, & per Spiritum Filii nos ſubinde urgere ad ea, quæ bona ac pulchra ſunt, ac præſertim ad omnimodam puri-

puritatem ac ſanctitatem, nos commonefaciendo, corpora noſtra Templa eſſe DEI viventis, ut cum omni reverentia ac timore coram eo verſemur, illiusque templa nulla immunditie ſinamus coinquinari, ut ſic idonea fiant Divini Spiritus habitacula, nec Numinis adeo nobis præſentis ac domeſtici Majeſtatem, ulla levitate aut temeritate actionum noſtrarum unquam audeamus lædere aut offendere.

Quantùm verò ad locos Scripturæ à te hîc citatos, plerique pro me faciunt, ut 2. Cor. 4. 6. *Quoniam DEUS, qui dixit, ut è tenebris lux ſplendeſceret, is eſt qui ſplenduit in cordibus noſtris, ad præbendum lucem notitiæ gloriæ DEI in facie JEſu Chriſti.* Qui locus interpretandus eſt ex altero illo loco quem citas. 2. Cor. 3. 18. *Nos autem omnes retectâ facie gloriam Domini quaſi in ſpeculo intuentes in eandem imaginem transformamur ex gloria in gloriam,* καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Quæ loca planè innuunt faciem Chriſti ſitam eſſe non quidem in orbibus iſtis Emanatoriis immane quantum à nobis diſſitis, ſed in cordibus noſtris, illicque non per *decem Emanationes*, ſed per *Spiritum Domini*, nempe *Spiritum Meſſiæ*, quem promiſit verè credentibus, revelari. Id verò Epheſ. 4, 13. intelligitur de Eccleſia Chriſti, quæ illius corpus eſt, nec ullum talem ſupponit *Adamum Cadmonem*, qualis à *Cabbaliſtis* deſcribitur. Deſcriptionem verò τοῦ *Seir Anpin* & *Malchuth* uxoris illius depravationem quandam eſſe ſuſpicor Myſterii ad quod reſpicit *Paulus*. Epheſ. 5. 32. Quædam verò loca Scripturæ etiam allegoricè intelligenda eſſe, quò reſpicere videtur Locus ille Pauli Gal. 4. 24. lubens illi accedo ſententiæ. Ex reliquis Scripturæ locis, quos affers, abundè conſtare fateor, ſatis opulentum eſſe Divinæ Sapientiæ in Chriſtianitate reconditum Theſaurum, vel potius Theſaurum illum in Oeconomia *Moſaica* reconditum per Chriſtianitatem eſſe revelatum, hoc eſt, per prædicationem Evangelii. Quâ cognoſcitur *JEſum* eſſe *Meſſiam*, fideliterque ſuis adfore per *Spiritum ſuum* verè credentibus uſque ad finem ſeculi.

Dd Omnes-

Omneſque Prophetias & Myſteria *Moſaica* in ipſo impleri, veraque illius Eccleſiâ, quibus dedit τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, *Spiritum Sapientiæ* & *Revelationis*, roboriſque ac fortitudinis ad debellandum peccatum ac diabolum, & ad omne malignum ſemen funditùs extirpandum, ut Charitas magis magiſque nobis exundet, in iſta cognitione quæ oritur ex Divino quodam ſenſu ac experientia, ut rerum Excellentiſſimarum, quarum Summus apex eſt Divinus Amor, gnari ſimus, & inoffenſâ innocentiâ & ſinceritate ambulemus uſque ad glorioſum adventum Domini noſtri JEſu Chriſti. Hæc & hujuſmodi ſunt opulentiſſima illa myſteria Sapientiæ Chriſtianæ, quæ in nobis ſunt revelanda. Quò quantum conferant remotæ illæ longéve petitæ ſpeculationes recentiorum *Cabbaliſtarum* de Orbibus *Sephirothicis* & humanis imaginibus in immenſas ferè membrorum laxitates diductis, aliis relinquo majori cum deliberatione diſpiciendum.

In Caput II.

Conſideratio quinta.

I.

DE conceptu Adami primi in ſua membra diviſi uterque egimus, in Cap. I. Conſ. 2. Sect. V.

II. Hic agitatur quæſtio de Applicatione Loci Geneſeos cap. 1. v. 26. ad *Adamum* primum, an ullo colore illud myſterium inde elici poſſit.

1. Nam *Recentioribus Cabbaliſtis* quamvis modus ſit accommodandi uſitatiſſimus, diſpiciendum tamen eſt, an ita ſit *antiquis*, nempe cum nulla ſint indicia vel notamenta aut in ipſo Textu aut aliunde deſumpta, quæ myſterium inſinuent aut confirment, ut vellent ſtupendum aliquod Myſterium ſuper fundamentum planè nullum extruere.

2. Agnoſco ſanè ſi abſurdas has Cabbaliſtarum accommodationes admitteremus, vel in iſtoc malo aliquem futurum

eſſe

eſſe uſum ad obturandum ora Cavillatoribus *Judæis*, circa loca aliquot Prophetarum, quæ alio ſenſu atque olim impleta erant, ab Evangeliſtis ad Chriſtum applicantur. Cæterum ſi res accuratius perpendatur, valde diſpar inter eos videtur eſſe ratio. Nam Allegationes Evangeliſtarum ſuâ non carent concinnitate & analogia, aut impletiones Prophetiarum perfectiores ſunt & quodammodo veriores eo ſenſu, quo ab Evangeliſtis applicantur, quam quo primùm impletæ ſunt, quemadmodum de utriſque illis locis allegatis, non dubito, quin abunde evincere poſſem, niſi calamus ad alia properaret. *Cabbaliſtas* verò obſervo frequenter nulla alia de cauſa, quàm quod nomen vel appellatio illius rei, de qua agitur, in Textu occurrit, Textus Scripturæ allegare.

3. Si quis ad probandam vel illuſtrandam Hypotheſin *Pythagoricam* de motu Terræ allegaret Gen. 1. 16. 19. nullis aliis indiciis vel notamentis aut ab ipſo Textu aut aliunde deſumptis inſtructus, næ ille homo eſſet ineptus admodum & inſcitus. Sed ſi quis, penſitatis ſex primorum numerorum & naturis & nominibus, Juramento per traditorem *Tetractyos* addito, quæ κλειδοῦχος τῆς φύσεως apud *Pythagoreos* appellatur, obſervaverit ſingulos numeros & quoad naturam & quoad nomen, ſingulorum dierum operibus convenire, erraſſe licet hic dici poſſet, non tamen temerè & ſine ratione dici poteſt errare.

4. Agnoſco quæ traduntur Myſterio Pietatis Lib. 7. Cap. 7. aliquo modo ad Cabbaliſtarum accommodationes trahi poſſe, ubi intra aliquos limites conſiſtunt, nec Accommodationes ſuas ſinunt omni carere Analogiâ, verùm cum ſine omni rationis ſtrictura, ſolo occurſu appellationis rei quam tractant, contenti, textus citant, nulli ea ipſa, quæ nos in Myſterio Pietatis ſcripſimus, eſſe poſſunt ſuffugio.

In Caput II.

Conſideratio ſexta.

I.

HUjus Sectionis Titulus eſt, *videri per punctum vacui medium intelligi terram, unde augeatur ſuſpicio de Hypotheſi* Aristotelica *huc allata.*

1. Conſiderandum eſt an non multò credibilius videatur Orbes *Ariſtotelicos* hic intelligi quam Vortices *Pythagoreos*, quia Orbes *Ariſtotelici* concentrici finguntur cum terra, punctove medio vacui excavati. Vortices verò omnes excentrici ſunt, diverſaque habent ac diſtincta Centra.

2. Præterea cum punctum medium vacui in *Or-Haenſoph* dicatur *Mundus Materialis & corporeus perfecta corporeitate*, i.e. craſſiſſima, videndum porro an non manifeſto hoc ſit indicio, terram intelligi, quæ elementum eſt craſſiſſimum, ac proinde non poſſe eſſe *magnam* illam *Abyſſum* in carcerem *omnibus* malignis Spiritibus deſtinatam. Sed unumquemque potius Vorticem, tanquam tot *Dinarchias*, ubi & quatenus opus ſit ſuum proprium habere carcerem. Qui ante lapſum Spirituum fere nulli ſunt, poſt lapſum verò inferior Regio verſus Solem vorticis craſſior evadit, donec tandem Sol abeat in *Aſtrum frigidum*, *Terrave* fiat. Ac proinde diſpiciendum eſt, an non pars concava Terrarum ſingularum ſive Planetarum, ſit in ſingulis *Dinarchiis*, ubi ſint lapſi Spiritus, formidabilis illa & tenebroſa Abyſſus malignis Spiritibus deſtinata, præſertim ſi, (quod haud ita improbabile rem anquiſitiùs perpendenti fortean videbitur) Mundus quaſi alter ſit intra terram, Terraque ipſa, quod innuit Pſalmiſta, fundetur ſuper aquas, tanquam ingens quædam Inſula ipſis innatans. Unde יסוד *Fundamentum* quæ nona *Sephirah* eſt, Numerusve *Novenarius*, apud Græcos *Cabbaliſtas*, vocatur ὠκεανὸς. Cum verò nihil opus ſit ut hæc aquarum fornix plus 30. aut 40. millia

ſit

ſit craſſa, ſatis amplum ſpatium relinquitur, intra hanc Fornicem, quod malignis Spiritibus funeſtum ac caliginoſum eſſe poſſit Habitaculum. Atque hic illud Plinii locum habebit. *Quid mirabilius aquis in cœlo pendentibus?* Nam ut aquæ in noſtro cœlo pendent nullâ vi Mechanicâ ſuffultæ, ita hæc fornix aquarum ſubterranea; *Sandalphone* utrobiq; ſuas partes ſtrenuè agente. Inter fornicem verò hanc aqueam corpusque Solis maxima ex parte jam in craſſos fumos vaporesque converſum, extenditur ſatis ampla Regio caliginoſi aëris admodum debili ac dubiâ luce illuſtrati, Sole non aliter lucente, quam Lucernæ tenui fuligine incorticatæ, (quemadmodum deſcribunt & *Henricus Regius* & ipſe *Carteſius* ſi rectè memini) in ſepulchris mortuorum. Adeo ut verè hic locus videatur miſerorum illorum Spirituum qui Sacris Scripturis appellantur *Rephaim* & *Methim*. Quod ſi contractus hic Sol ſubterraneus, in terrellam ipſe tandem abeat, craſsâ obvolutus opacitate firmiterque obduratus, hinc tandem illos oppriment extremæ illæ tenebræ, ubi fletus erit & ſtridor dentium. Sed *ſubterranei Solis* in terrellam converſi nullum exemplum externis noſtris oculis in rerum natura expoſitum fateor, niſi id fortè fiat in *Saturno*, ubi curioſi Planetarum contemplatores, globellum quendam in medio illius, circulo quodam ad inſignem diſtantiam circumcinctum, Teleſcopiorum beneficio intuentur. Qui *Globus* an *Terella* ſit, *circulusque*, ex oppoſitis partibus multùm, ſeculorum antiquitate, exeſa & demolita *fornix*, harum rerum curioſis magis anxiè ſoliciteque diſcutiendum relinquo. Quantum ad me, de eis equidem rebus quæ tam longè extra rationis experientiæq; noſtræ ictum ſitæ ſint, parciùs modeſtiùsque philoſophandum cenſeo.

II. Rectè quidem hic reſpondes *Epicyclicarum Decadum* Notione ſublatâ, omnem de tot terrarum diſtantiis magnitudinibusque diſproportionatis difficultatem ceſſare, nihilque periculi eſſe, ne multiplicando Decadas, terræ tandem in mi-

nutiſſima puncta contrahantur. Verùm enimverò videndum an non ſuppar abſurditas difficultasque etiamnum maneat, ex eo quod ſingulæ Decades concentricè cum medio puncto excavati vacui, in infinitum ferè in alias Decades dividantur. Quanquam enim iſtoc pacto fateor minimè eventurū ut Terræ, mera demum puncta quaſi Mathematica fiant, futurum eſt tamen ut *Malchuth*, hoc eſt, *Regnum*, quod eſt rerum populorumque ordinata coagmentatio, tandem fiat papyraceum dicam, (ob tenuitatem,) an Mathematicè ſuperficiarium, nulliusque planè altitudinis aut craſſitiei, quod perinde abſonum videtur, ac Terra in punctum contracta. Nam dividatur *Tiphereth* putà in decem *Sephiroth*, quaſi in infinitum, *Malchuth* ſive Regnum omni tandem, ſi fieri poſſet, ſuperficie Mathematicâ tenuius fiet, & ab aliis Regnis aliquot Sephirotharum intervallo diſſitum. Quæ quidem una conſideratio, videndum eſt, an non meritò expergeſacere debeat *Judæos*, & excitare ad ſeriam apud ſe ipſos diſquiſitionem, an non hæc infinita Decadum diviſio merum [illegible], quod dixi [illegible] ſit, poſtquam majores eorum in errorem hunc decem *emanatoriorum orbium* incidiſſent, maximaque pars diſciplinæ *Cabbaliſticæ*, quæ nunc apud eos viget, nova non ſit ac ſuppoſititia. Quod & ipſi termini *Cabbaliſtici* ſubindicant, ut *Metatron*, *Gematria*, *Notaricon* & ſimilia, quæ à vocibus Latinis Græcisve deducuntur, תמורה verò cum vox Hebraica ſit majorem videtur mereri fidem, ut & propterea quod indicatio ſimplicior ſit & facilior, & quaſi Anagrammatiſmus quidam plerisque Gentibus familiaris. Et quanquam גמטריא vox Græca ſit, & ſatis abſurdè à γεωμετρία deducta, cum operatio *Arithmetica* potiùs ſit quam *Geometrica*, fieri tamen poteſt ut ejuſmodi æqualitatis valorum Literarum in nominibus vocabulisq; contentarum obſervatæ exempla quædã antiquiſſima apud *Cabbaliſtas* extarent, propriâ illius operationis appellatione, propter longam interjectam earum rerum deſuetudinem, deperditâ. In uſu verò à primis

uſque

uſque Cabbaliſtis fuiſſe, cum ſingulæ Literæ Hebraicæ numeralem etiam ſignificationem habeant, haud ita veri eſt diſſimile. נוטריקון vero, ut nomen ita rem novam eſſe, indicio eſt, quod illius ratio ita laxa ſit & diluta, & tam nihil in ſe habere videatur aut concinnitatis aut roboris. Et certè quod ad duo priora genera attinet, quanquam non inficior in Sacris Myſteriis exponendis ea aliquando locum habere poſſe, eorum tamen uſum in ſacris paginis explicandis, ut & ſenſus Allegorici, rarius quidem occurrere, ſed ut gemmas & metallorum fodinas in terra, parcius hinc inde ſpargi; & ut virgâ Divinatoriâ in his inveſtigandis, ita planè, in iſtis eruendis divino afflatu opus eſſe, ne in vaniſſimas nugacitates aberremus. Hæc verò obiter.

In Caput III.
Conſideratio prima.
I.

EQuidem habeo tibi gratias quod & hic tam copiosè & accuratè mihi enarraveris diſtinctiones inter *Nepheſch*, *Ruach* & *Neſchamah*, etiam *Chajah* & *Jechidah*, ipſumque Librum R. *Moſis Cordueri*, huc mittendum curaveris. Hic autem quædam perpendamus, quæ in hac Sectione occurrunt. Quantum enim ad me, ego in homine unicam eſſe Animam firmiter ſtatuo, eamque eſſe, quam omnibus hominibus *Cabbaliſtæ*, ſub nomine *Nepheſch* faciunt communem. Quod verò ad illud Jobi attinet c. 32. 8. ונשמת שַׁדַּי Et Anima *Schaddai* intelligere faciet eos, Si ſic vertatur; Anima *Schaddai* reſpondet τῇ θείᾳ ψυχῇ apud *Platonicos*, idemque eſt qui Spiritus S. quem & præcedentibus verbis indigitari autumo. אכן רוח־היא באנוש *Profectò Spiritus ille eſt in homine.* Spiritus utique Sanctus, ſeu Divinus, ille tranſit per corda omnium mortalium & pro tempore & occaſione in quibusdam mirificè operatur. Sed particularem aut Animam aut Spiritum præter *Nepheſch* in homine

eſſe,

eſſe, nec ex hoc loco, nec ex ullo alio evinci poſſe exiſtimo. Verùm ſi נשמת שדי reddatur *Inſpiratio Schaddai*, tum rectè *Neſchamah*, i. e. Inſpiratio dicitur emanare à *Binah*, quippe quam ego tertiam in Divinitate Hypoſtaſin eſſe cenſeo. Cur verò *Ruach* attribuatur ת״ת *Tiphereth*, non video, niſi quod illa *Sephirah* ſit *Filii* Repoſitorium propter Animam *Meſsiæ* cum *Logo* conjunctam, Principem Regni, & promiſſorem pariter & emiſſorem *Spiritûs S.* qui per errorem à Cabbaliſtis exiſtimetur particularis in Homine Spiritus, ut & *Nepheſch* è *Malchuth* emanare, quod *Malchuth* ſive Regnum *Meſsiæ* ex immenſo quaſi numero *Nepheſchim*, i. e. Animarum tum Humanarum tum Angelicarum coagmentetur. Nec ſanè opus eſt hiſce diu inhærere. Verbum ſapienti ſat eſt. Hic verò primus error paulo craſſiorem mihi aggeneraſſe videtur, nempe tam realem inter has tres animas diſtinctionem ut diverſis in locis poſt mortem habitare exiſtimentur, *Nepheſch* in Sepulchro, *Ruach* in Paradiſo inferiore & *Neſchamah* in Paradiſo ſuperiore. Ex quibus manifeſtò apparet ſingulas animas humanas, hominum ſaltem bonorum, tres eſſe animas realiter diſtinctas, ſingulosque iſtiusmodi homines tres eſſe quodammodo homines, perſonasve tres realiter ſeparabiles, quamvis uni in præſens culeo inſutas. Unusquisque verò ſe unicam Perſonam Animamve quàm intimo ſenſu & experientia ex eo perſentiſcere poteſt, quod unicam ſe experiri poſſit habere facultatem animadverſivam, nihilque ad eſſentialem integritatem ſuæ perſonæ pertinere niſi quod cum hoc communi Centro *Catalepti*co ſive perceptivo inſeparabiliter & eſſentialiter unum eſt, qualis eſt pars animæ *Plaſticæ*. Quæ quamvis eſſentialiter & indiſcerpibiliter unum quid ſit cum parte animæ *perceptiva*, ipſaq; quoad eſſentiam ſemper eadem, variis tamen vehiculis indui poteſt, & pro varia vehiculorum puritate, variis nominibus appellari. Et ex hac vehiculorum diſtinctione, fortean nata eſt ipſarum animarum tanquam realiter diſtinguendarum apud *Cabbaliſtas*

baliſtas opinio, cum pro varia tamen puritate vehiculorum, varii tantùm gradus Divinarum operationum in unam eandemque Animam deſcenderent; Neque enim ipſe, quantum video, *Chajah* & *Jachidah*, quartam quintamque animam conſtituis, ſed vitales potius operationes Divinitus influentes. Idem ſtatue de *Ruach* & *Neſchamah*, Animaque humana, ut debet, manebit una.

Quantum verò ad ſententiam quorundam Chriſtianorum Doctorum, quaſi opinioni de tribus in Homine Formis vel Animabus realiter diſtinctis faverent, equidem apud pauciſſimos, ni male memini, illud dogma obtinet. Ipſe verò accommodatiſſimum argumentum elegiſti, quo opinio iſta ſtabiliri poſſe videatur, à contrarietate ſcilicet actionum Animæ ſimultanearum deſumptum, à concupiſcentia utique appetitûs ſenſitivi & repugnantia mentis. Urges enim harum Actionum Accidentia ſeu Potentias nudas, neutiquam eſſe poſſe principia. Quod poſtremò confirmas noto iſto Axiomate, Actiones eſſe Suppoſitorum. Ubi ultrò videris agnoſcere cum Cabbaliſtis, Tres illas Animas tria quaſi eſſe ſuppoſita. Fateor ſatis ſpecioſam ac ingenioſam eſſe argumentationem. Cæterum hîc provocandum eſt ad Experientiam. Plures unâ animas in bruto neminem credo affirmaturum, putà in Cane. Qui tamen in juſculo paulò calidiori, aliquando deprehenditur & lambere & quæritari ſimul, quod indicio eſt, & appetitum & averſationem circa jus in eo ſimul excitari. Idemque fieri poteſt in Anima humana circa objectum jucundum quidem ſed minus honeſtum, quamvis una ſit. Jucunditas appetitum movere poteſt eodem tempore quo turpitudo averſationem, cum una eademque Anima in homine utriusque ſit conſcia, ut Anima in cane, voluptatis & doloris. Præterea conſiderandum eſt, an quas actiones vocas, revera ſint Actiones, non autem paſſiones potius & impreſſiones, appetitus intelligo ſenſitivos, qui virtute unionis partis plaſticæ animæ cum hoc terre-

 ſtri

ſtri corpore ipſi vel invitæ imprimantur, repugnante interim voluntate mentis lumine illuſtratâ. Poſtremò nihil abſurdi eſt nudas potentias, modo δυνάμεις ποιητικαί ſint, quemadmodum alicubi diſtinguit *Ariſtoteles*, pro contrarietate modificationum Objecti, contrariarum Actionum eſſe principia, nec Diverſa hic requiri ſuppoſita. Hæc certè mihi maxime conſentanea videntur, entiaque minimè multiplicanda eſſe ſine neceſſitate.

In Caput III.

Conſideratio ſecunda.

I.

PEr *Ruach* & *Nepheſch* in ſuperioribus ad *Spiritum Naturæ* non alludi, ſatis jam ex te intelligo librisque, quos huc pro ſingulari tua humanitate mittendos curaſti. Credoque te facilè admiſſurum *Spiritum Naturæ* non tantùm in *Aſia* ſola commorari, ſed per *Aſiam* univerſam, cum per *Mundum Factionis* ſuprà intellexeris univerſos vortices Mundanos. An verò Spiritus hic, *Sandalphon* quatenus circa Regiones Mundi materialis craſſiores verſatur appellandus ſit; *Metatron* verò quatenus Metator univerſalisque diſpoſitor totius Materiæ Mundanæ Animarumque eâ contentarum, ulteriori diſquiſitone indiget. Suſpicor enim ut non unas ita nec ſemper aptiſſimas notiones nominibus Cabbaliſticis Cabbaliſtas recentiores accommodaſſe.

In Caput III.

Conſideratio tertia.

I.

VAſa fieri non potuiſſe abſente & evacuato DEO maniſeſtiſſimũ eſt, ac proinde rectè eum reponis in locum ſuum. Sed porrò diſquirendum eſt, an non eodem plane præſentiæ adeſſentiæve modo reponendus ſit, quo ante Creationem fuit, nem-

nempe ſine omni diminutione eſſentialis æternæque lucis vel gloriæ; ita ut omnem eam quam ante creationem habuit, & abſque creatione eſſet, ſemper fuiſſet habiturus, etiam poſt creationem haberet in omnibus Mundi locis Lucem atque gloriam, nullâ perfectione ipſi per Creationem demptâ aut diminutâ, ſed ſuperadditâ tantùm aut continuâ, aut intercisâ in Mundum parteſque ejus pro datis occaſionibus Influentiâ.

II. *De deſtructione vaſorum per præſentiam Lucis Infinitæ, quaſi Infinitum ſupponeretur igneum, &c.* Huic difficultati ingeniosè reſpondes. Idem tantùm innui ac ſi dicatur: *Præſentiam DEI naturalem in Arca Fœderis per præſentiam gratioſam eſſe immutatam, &c.* Sed enimverò diligenter hîc diſpiciendum eſt an uſq; adeò quadret præſenti cauſæ hæc comparatio. Status enim externus ac mutabilis Divini Numinis, hîc comparatur cum ſtatu itidem externo & mutabili. Status verò Numinis ante Creationem ſtatus quidam internus erat æternuſque, ac proinde immutabilis ac permanens in æternum. Hujuſmodi planè erat illius Lux & gloria ante Mundum conditum, quæ propterea imminui aut mutari neutiquam poterat, ut ſic locus parari poſſet Mundis condendis creandiſve. Dignum profectò eſt hoc argumentum, ut alta mente ac tranquillâ cautè curioſeque penſitetur, cum primum ponatur, præcipuumque hujus *Cabbaliſticæ Metaphyſices* Fundamentum.

In Caput IV.

I.

UTrum *Adamus primus DEUS ſit an Creatura;* ad hanc quæſtionem ſummâ quidem, quam res patitur, ἀκριβείᾳ reſpondes, affirmando eſſe *conceptum diſtinctum DEI, quatenus ut cauſa prima in actu cauſandi conſideratur.* Sed curioſi hîc ſe abſtinere non poſſunt, quin porro quærant, cur DEUS ut prima cauſa humanâ formâ ſe indueret, quaſi id quicquam contribueret ad faciliorem magiſve ſcitam Mundorum condendo-

rum rationem, & qui factum, ut hujuſmodi externo quaſi modulo indigeret, cum Ideas rationesque rerum omnium ac ſpecierum in mente ab æterno immutabiliter ac neceſſariò habuerit.

II. Et quantum quidem ad diſtantiam hujus *Adami primi* à Mundis à ſe creandis, videndum quàm ægre difficultas ſublevari poſſit, aut ſupponendo radiorum propagationem, per quos præſens cenſeri poſſit, ut alia Objecta figurata in locis diſſitis per ſpecies ſuas *intentionales* quodammodo adeſſe reputantur, aut reverà præſentem eſſe concedendo, quamvis aliis ob variatum præſentiæ modum nominibus expreſſum. Quippe intellectu difficile eſt quomodo iſtiusmodi radii *hominiformes* propagentur ab *Adamo primo*, cum non ſit Lux corporea, nec ſint reverà iſtiusmodi radii in Objectis corporeis, quos Philoſophi veteres, *Ariſtotelici* præſertim, nimis temerè finxerunt, &, ſi eſſent ſanè iſtiusmodi *ſpecies intentionales* ab *Adamo primo* promanantes, cum eædem hominiformes ſint, difficile ſit conceptu, quid ad Mundos variasque rerum ſpecies creandas, ab humana ſpecie tam longè differentes, conferrent. Quam partem igitur Reſponſionis tanquam minùs validam ipſe videris declinare, & adhærere potius alteri. Quæ aliàs profectò ſatis ſolida, hoc tamen non vacat incommodo, quòd omnem uſum hujus *Adami primi* penitus videtur ſubvertere. Nam ſi DEUS revera præſens in eis ſpaciis ubi Mundi creantur, virtute ſuæ præſentiæ eos ibi creat, quid opus eſt hoc *Adamo primo* tam longinquè ab eis remoto?

III. Atque hinc certè videtur haud difficile diſpicere, palamque deprehendere quantilli momenti vim habeant, hujusmodi Inventa *Cabbaliſtica*, ad fidem Creationis confirmandam, aut ad augendam Religionem, cum multò plus valeat Divini Numinis è propinquo circa nos, immò in nobis habitantis ſubinde recurrens tempeſtiva Recordatio, ad purificandos animos & greſſus noſtros cum timore ac reverentia ad domeſtici

meſtici hujus numinis nutum dirigendos, & ad agendum omnia tanquam in conſpectu illius qui noſtra omnium corda perſcrutatur ac permeat, quàm immenſæ cujuſdam Imaginis humanæ in immanem membrorum laxitatem diductæ & immenſis ſpatiis ſupra Mundum Materialem elevatæ ac remotæ incerta, & tantum non ſuperſtitioſa ſaltem, ſi non Idololatrica Contemplatio. Næ ille demum ad unionem cum prima cauſa, qui ex mero amore ac benignitate omnia creavit, efficaciter ſe parat, qui omnibus deletis externis Imaginibus propriâque extinctâ voluntate ac amore, ad liberum illum nihilque ſibi quærentem Divinum Amorem quotidie anhelat, ſemper memor Dicti illius, dilectiſſimi diſcipuli Domini noſtri JEſu Chriſti, *DEUS eſt Amor, & qui in Amore manet, in DEO manet & DEUS in eo.* 1. Johan. 4.

In Caput V.

I.

I*Nſpirationes DEI non eſſe nugatorias & inutiles.* Etiam huic difficultati maximè appoſitum accommodaſti Reſponſum. *Inſpirationes tamen DEI, Angelos proponere ut Aquilas, Boves, Leones, DEUM ut Hominem, Ignem, Nubem, &c.* Verùm hîc obſervandum eſt, Ubi Divina Inſpiratio *Angelos* proponit ut *Aquilas, Boves, Leones, &c.* proponere ut Symbola quædam ac Hieroglyphica quibus miranda Arcana repræſentantur, quemadmodum fieri in Viſione *Ezechielis* in *Expoſitione* noſtra fusè enarravimus, quando *Deum* ut *Hominem*, ut in eadem viſione Myſterium unionis Animæ *Meſſiæ* cum æterno *Logo*, quo evadit verus DEI Filius, ſubindicari, quando ut *Antiquum Dierum*, cum *Filio Hominis*, ut apud *Danielem*, DEUM *Patrem* cum Incarnato *Filio* Hieroglyphicè indigitari. Ubi verò *Ignis conſumens* dicitur aut *Nubes refrigerans*, vulgares eſſe Metaphoras manifeſtiſſimum eſt. Deſcriptio verò τοῦ *Arich Anpin* & τοῦ *Seir Anpin*, & *Adami primi*, qui & *Adam Cadmon* dicitur, ad

 hunc

hunc cenſum nullo pacto referri poteſt, tum quod minimè probabile, doctrinas Cabbaliſticas, veras & antiquas alias fuiſſe quam veritates quaſdam Divinas, ſublimes quidem & excelſas, ſed nudas interim & apertas, Symbolicis Hieroglyphicisve Scripturæ Locis applicatas, non *nova* verò *Involucra* & *Ænigmata*, tum quod dictæ deſcriptiones nullas veritates Philoſophicas ullius quidem momenti aut profunditatis repræſentent, ſed animum potius in craſſos de DEO conceptus, & rudem Anthropomorphitiſmum abjiciant; dum non figuratè ſed propriè, quæ DEO in Scripturis, per ἀνθρωποπαθῶς attribuuntur, intelligenda inſinuant. Quæ quidem cum ita ſe habeant, ſeriò tandem judicatoque determinandum eſt an non multò ſit credibilius, poſteriores *Cabbaliſtas* antiquis Cabbalæ Reliquiis malè intellectis, per ſtyli Prophetici ignorationem, veræque Philoſophiæ inſcitiam, in adeo depravatas rerum Imagines priſtinam Theoſophiæ Judaicæ ſimplicitatem convertiſſe, quàm hujuſmodi Inventa abſona atque aliena genuinam θεσπεσίου illius Sapientiæ fuiſſe ſuppellectilem. Equidem fateor hanc *Cabbaliſticam Metaphyſicam* me paulo liberius iterum vellicaſſe quàm intenderam. Sed candorem tuum obteſtor generoſamque animi ſinceritatem, ut hanc meam libertatem æquo animo feras, quippe qui eâ uſus ſum nulla alia de cauſa quam ex amore veritatis & non ficta erga ipſos *Judæos* benevolentia, quos hoc pacto exuſcitari poſſe ſperabam ad recognoſcendum apud ſe ipſos, quomodo aruerint tanquam extra vineam abjecti palmites ex quo à vera vita JEſu Chriſto ſunt abſciſſi, & quàm vani facti ſint in ratiocinationibus ſuis, poſtquam æternum *Logon* incarnatum abnegaverint, ut reſipiſcant tandem, & ad veram in Chriſto fidem convertantur, promiſſumque Spiritum obtineant, eamque unctionem quæ ipſos edoctura ſit omnia. Interea loci minimè tibi vitio vertendum cenſeo, quod harum qualiumcunque Cabbaliſtarum Speculationum

tam

tam ſtrenuum te accommodaſti patronum, quippe quem eo conſilio feciſſe ſat ſcio, ut apud omnes ipſosque adeo *Judæos* clarius poſſet conſtare, quid ſolidi inter Cabbalæ *Judaicæ* reliquias, quidve ſecus ſuperſit, ut *Judæus* & *Chriſtianus*, quod apud alterutrum bonum eſt, alter ab altero mutuò accipiant, & quod ſecus eſt unanimiter excludant & abjiciant, & in unum corpus tandem coaleſcant, unamque *Malchuth*, Sponſamve unam illibatam vel uxorem non quidem fictitii eorum *Seir Anpin*, ſed veri *Meſsiæ*, Dominique noſtri JEſu Nazareni, quem per errorem ipſi crucifixerunt, quique in mediis doloribus Patrem oravit ut condonaret ipſis horrendum illud peccatum, quod certiſſimum eſt eum nec Hypocriticè nec ineſficaciter feciſſe, ſed aliquando fore ut plenum effectum preces illius ſortiantur, totusque Iſraël convertatur ad DEUM patrum ſuorum, quem, JEſum Nazarenum, verum Meſſiam repudiando, turpiter repudiarunt. Hunc pulcherrimum præclari tui Inſtituti ſcopum eſſe, præſtantiſſime N. vel ex ultimis tuis verbis è *S. Paulo* mutuatis, quibus Reſponſionem concludis, omnibus poteſt conſtare. *Omnia probanda, quod bonum eſt, tenendum.* Cæterum cum nimium multa reprobaſſe, *Judæis* præſertim, videri poſſim atque abjeciſſe, ut hanc jacturam aliquo modo compenſem, Dicti etiam memor Amiciſſimi tui, Domini *N. N. van N.* nec iniqui ſane nec inſaceti, *mihi* utique *fas non eſſe veteres calceos Judæorum pedibus detrahere, niſi ipſis pararem novos*, experiebar equidem, Chriſto cœptis aſpirante, quid mea ars ea in re efficere poſſit, hoc eſt cum præſentis *Metaphyſicæ* ſive *Theoſophiæ Cabbaliſticæ* fundamenta videri poſſim penitus ſubvertiſſe, ut damnum hoc aliqua ex parte reſarcirem, novam *Mercavæ Expoſitionem* inſtigante Domino *N.* meditatus ſum, quam vera *Theoſophiæ Judaicæ* fundamenta complecti apud omnes in confeſſo eſt. *Nova* verò an *antiqua* potius dicenda ſit hæc noſtra *Expoſitio*, ſi

quidem

quidem genuina ſit ac vera, penes harum rerum intelligentes ſit judicium. Sed utcunque cum ex pauxillis antiquæ Cabbalæ ruderibus noviter ſit eruta, ea quidem ratione, *nova* perinde atque *antiqua* dici poteſt, ne novos *Judæis* juxta promiſſum Amiciſſimo tuo factum, non videar paraviſſe calceos. Quos tibi in manus eâ lege trado, ut *Judæorum* pedibus induendis, & quâ arte poſſis, adaptandis, ſedulò des operam.

VISIO-

VISIONIS EZECHIELITICÆ
Sive
MERCAVÆ EXPOSITIO,
Ex Principiis Philoſophiæ Pythagoricæ Præcipuiſque Theoſophiæ Judaicæ Reliquiis concinnata,
Mirâque cum locis quibusdam S. Scripturæ hactenus obſcuris, ac luculentâ congruitate conſolidata.

PRiusquam inſtitutam hanc Viſionis *Ezechieliticæ* Expoſitionem aggrediamur, ut meliori Methodo Majorique claritate ac firmitudine procedamus, Poſtulata quædam, aut antiquæ *Pythagoreorum* Philoſophiæ (à qua non multum abludit, quantum ad eas res, ad quas nos reſpicimus, Carteſiana) aut ſelectioribus Theoſophiæ *Judæorum* Reliquiis, aut denique inſignioribus quibusdam S.Scripturæ Locis ſatis conſentanea, primo in loco ſunt proponenda.

Poſtulatum I.

IN Cabbala *Mercavæ* ſumma contineri, quæ concipi poſſunt, & profundiſſima Myſteria, vulgarique Philoſopho vix credibilia.

Ad hunc ferè ſenſum paſſim occurrunt, ſi rectè memini apud R. *Moſem Ægyptium* in *More Nevochim* de profunditate Arcanorum *Legis* & *Operis Mercavæ* præſertim, luculenta Teſtimonia. Nec dubito quin ipſe, eruditiſſime N. cum in his ſtudiis verſatiſſimus ſis, quàm plurima alia *Cabbaliſtarum* ſuffragia huc adjicere poſſis, ſperoque neminem fore qui ſuper hac re ſit hæſitaturus.

Poſtulatum II.

OMnes Animas tum Angelicas tum Humanas Animamque adeo *Meſsiæ* in principio cum ipſo Mundo materiali creatas fuiſſe, omnesque ab eo uſque tempore extitiſſe.

Nihil ferè apud *Cabbaliſtas*, ut præſtantiſſimos tum Patrum Eccleſiæ, tum Philoſophorum Ethnicorum, Pythagoreos & Platonicos prætercam, magis in confeſſo eſt quàm *Animarum Praexiſtentia*, adeò ut hac de re minimè laborare debeamus.

Poſtulatum III.

TOtum Mundum Materialem in primævo ſuo ſtatu aut diaphanum fuiſſe aut lucidum, hoc eſt, in Soles, transparentesque Cœlos, æthereosve Vortices fuiſſe diſtributum.

Hoc certè conſtare poteſt ex *Cabbala* noſtra *Philoſophica* in Interpretatione Operis quartæ Diei. Nec permittit brevitas ut eadem hîc repetamus. Res facile intelligitur è Philoſophia *Carteſiana*. Hoc tantum obiter noto, cum & ipſius *Mercava* intellectio intellectioni operis quartæ Diei innitatur ab eave dependeat, minùs mirum videri debere, quod *Tetractys* tam ſacrum eſſet apud *Pythagoreos* Juramentum.

Poſtulatum IV.

DUo quaſi eſſe præcipua Mundi Materialis Elementa, *Naturale* alterum, alterum *Divinum.* Prius autem eſſe ſubjectum Operationum *Spiritûs Naturæ* quem *Cabbaliſtæ Sandalphonem* appellant, Poſterius *Spiritûs S.* vehiculum, verumque illud Manna cœleſte, quod Cibus Paniſve ſit Sanctarum Animarum ac Angelorum.

Spiritum Naturæ hîc *Sandalphonem* appello tuâ Autoritate adductus. Duo autem hîc ſtatuo quaſi Elementa Mundi Materialis, non quod totus Mundus Materialis ex iſtis, tanquam unum perfectè *Mixtum*, conſiſteret, ut corpus putà terreſtre ex

ex quatuor Elemétis, ſed quòd duo talia corpora ſpecificè diſtincta, unum *corruptibile* & mutabile, alterú prorſus *incorruptibile*, in univerſo hoc rerú Materialium complexu reperiantur, *Divinumq;* hoc *Elementū* (ſic, quod corporeū ſit appellatum) cœleſti præſertim Materiæ ſeu Æthereæ, tanquam Sanctiſſimum quoddam illius condimentum, paſſim ſit interſperſum. Atque cœlos equidem שמים duali numero, ob hæc duo Principia ſeu Elementa, *Naturale & Divinum*, perinde atque propter *globulos* & *Materiam ſubtiliſſimam* veriſimile eſt nuncupari. Quæ verò me ratio moverit, ut hæc duo Elementa ſtatuerem ex variis Locis Scripturæ ſatis fusè in Scholiis doceo. Quæ nimio tædio hîc eſſet repetere. *Elementum* autem hoc *Divinum* in Viſione *Ezechielis* ſive *Mercava*, ſubindicari, ſuo loco notabo.

Poſtulatum V.

SOlem in unoquoque vortice & *Medium* eſſe & *Imum* ſive *Infimum*. Partes verò à Sole remotiores *ſublimes* eſſe & *extremas*.

Hoc facilè admitti poteſt, ſi conſideremus, Motum à Circumferentia verſus Centrum, dici deſcenſum, à Centro verò ad Circumferentiam Aſcenſum.

Poſtulatum VI.

IN quatuor inæquales partes dividi poſſe *Verticem*, quatuorque inde fingi *Mundos* ſive *Orbes*, eorumque ſupremum vocari *Aziluthicum*, alterum *Briathicum*, tertium *Jezirathicum*, & ultimum denique *Aſiathicum*.

Curioſitatis nimiæ forſan foret, præciſis limitibus hos quatuor Orbes ſeu Mundos circumſcribere, minusque conſultum nullis indicationibus ipſorum ſpatia determinare. Igitur ne nullam Intervallorum diſtinctionem feciſſe videar, plenioris Explicationis gratiâ, ſumpto noſtro vortice, puroque ſuppoſito & ſine Planetis, quorundam tamen interim nomini-

minibus Planetarum retentis, extendatur Orbis ſive Mundus *Aziluthicus* à margine Vorticis ad Orbitam *Saturni*, *Briathicus* ab Orbita *Saturni* ad Orbitam *Martis*, *Jezirathicus* ab Orbita *Martis* ad Orbitam *Mercurii*, *Aſiathicus* ab Orbita *Mercurii* ad corpus *Solis* jam frigeſcentis. Duplicem enim *Parmenides* poſuit, & *calidum* & *frigidum* Solem, qui primò *Cometa* factus mox *Planeta* fit ſeu Terra. In duas verò Regiones dividi poteſt Orbis *Aſiathicus* in ſuperiorem & inferiorem. Superior à *Mercurio* ad *Atmoſpharam* extenditur. Inferior Atmoſphæram, ipſumque corpus *Aſtri frigidi* complectitur.

Poſtulatum VII.

OMnes Animas etiam in Mundo *Aziluthico* corporeis aliquibus vehiculis indutas fuiſſe.

Hoc certè valde conſentaneum eſt, alioqui, ſi omni corporeitate caruiſſent haud videtur adeò veriſimile, quòd ſtatus earum mutari potuiſſet. Præterea *Meſſias* Animarum omnium bonarum Paſtor, eas dicitur ſalvaturus εἰς τὸ παντελὲς hoc eſt, modo quàm perfectiſſimo. Heb. 7. 25. Quæ tamen Salus conſiſtit in recuperatione corporis *Spiritualis* & *glorificati*, verèque *Paradiſiaci*, cujus locus eſt in Mundo *Aziluthico*, Superioris nempe præſertim Paradiſi. Nulla igitur major fælicitas animæ competit, quoad ſpeciem, quàm ut habeat vehiculum ſive corpus cœleſte, Spirituale & glorioſum. Huc poſtremò adjici poteſt Dictum illud *Cabbaliſticum*: Nullam virtutem Divinam deſcendere ſine Indumento.

Poſtulatum VIII.

ESſe *Revolationem Animarum* humanarum per omnes Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum*, & *Aſiathicum*, aut *ſuâ culpâ* aut *Divino Fato* profectam.

Hinc Animarum Revolutionem quadruplicem omninò eſſe conſtat. Singulaſque Revolutiones eſſe certas quaſdam in ſingulis illis Mundis ab introitu ad exitum moras. Hîc verò

rò notatu dignum eſt *Fatales* Revolutiones vitalesve Periodos ex eſſentiali charactere Animarum exortas immane quantum inter ſe differre. Quod præſertim intelligendum eſt de *Revolutione Aziluthica* & *Briathica*. Eſſe verò Animarum Revolutionem in confeſſo eſt apud *Cabbaliſtas*; qui & גלגול Animarum eam appellant.

Poſtulatum IX.

ANgelicarum Animarum *Revolutionem*, quanquam ad terreſtrem Regionem propriè dictam haud pertingit, ad ſuperiorem tamen partem Mundi *Aſiathici* & Atmoſphæram extendi.

Hoc enim videtur eſſe diſcriminis inter Animam *Angelicam* & *Humanam*, quod *Humana* carnem terreſtrem induere poſſit, *Angelica* verò nequaquam. Cui fortaſſe affine eſt illud R. *Moſis Cordueri*: *Vehiculum Angeli melius eſſe humano, Animam verò hominis meliorem Angelicâ.* Quod certè ſi ponatur ſenſu paulò uberiori, nempe quod Anima humana ex ſua natura Divinitati aliquanto addictior ſit quam Angelica. Angelicam verò vehiculum aliquanto opulentius & quod ad ſuas delicias promptius alliciat Animam Angelicam, quam humanum humanam Animam ad ſuas, hinc cauſa deduci poſſit cur Angeli priùs lapſi ſint quàm Animæ humanæ, priusque in Mundum *Jezirathicum* diſceſſerint, quàm illæ. Nullum enim ferè apparebat diſcrimen inter *Angelos* & *Homines* in Mundo *Aziluthico* & *Briathico*, nec ullum erat peccatum in illis Mundis Statibusve reperiri, cum in utriſque retineretur immaculata Innocentia, quemadmodum in *Cabbala Philoſophica* inſinuavi. Aliqui verò ex Ordinibus Angelicis ſuâ *culpâ* non *Divino Fato* in Mundum *Jezirathicum* prorumpentes, tentarunt poſteà Animas *Briathicas*; Quæ quidem hic latiùs deducendi non eſt locus. Nec tamen niſi parcius & compendioſius hiſce de rebus egimus in *Cabbala Philoſophica*; in Geneſeos Cap. 2. & 3.

Poſtulatum X.

ANimas, quæ non *ſuâ* quidem *culpâ*, προπάθεια, laborant, ſed *Divino* quodam *Fato*, in Mundum *Aſiathicum* delabuntur, Divinâ quâdam vi munitas ac agitatas tutò certoque in Mundum *Aziluthicum* reverti.

Hæc enim Vaſa ſunt electa, quæ Divina virtute fideliter adjuta, nullæ illius Mundi aut res adverſæ aut Illecebræ perfringere poſſunt aut emollire flectereve in vitium. *Agrippa* alicubi, ni malè memini, appellat *Heroas*.

Poſtulatum XI.

IN Mundo *Aziluthico* Animas tum *Humanas* tum *Angelicas* Divino Amori, Diviniſque ac ſublimibus ſpeculationibus, neglectâ ferè ac vix perceptâ adhuc vitâ *naturalis vehiculi*, totas fuiſſe intentas.

Quem quidem Animarum ſtatum in hoc Mundo ipſum nomen innuit. Nam & ipſe agnoſcis vocem אצילות alludere ad vocem אצל quæ denotat rem propinquam. Hîc igitur omnes Animas cum Davide dixiſſe, Ἀγαθὸν μοι προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, *Bonum eſt mihi adhærere & quaſi agglutinari DEO*, hoc eſt, arctiſſimam cum illo unitatem ſervare, ſpretis neglectiſque rebus omnibus externis. Tanto amore erga DEUM ſolum incenduntur Divinamq; contemplationem Animæ in ſtatu *Aziluthico*. Unde hic Locus Mundusve, ob amorem hunc igneum & *Seraphicum*, uti & ob igneam vivaciſſimamque naturam Cœleſtis materiæ ibi locorum (quod & ex celeri Cometarum trajectione deprehenditur) haud ineptè cœlum *Empyreum*, (quæ ſuprema Beatorum ſedes cenſetur) appellari poteſt. Compara hunc ſtatum cum ſtatu *Adami* ante *Evam*, è Coſta ejus factum. *Cabb. Philoſoph.* Cap. 2. v. 8. Ubi *Adamus* in Divinum Intellectum Solem illum Juſtitiæ (quemadmodum & ipſe *Philo* eum appellat *Solem*) quaſi Aquilinis oculis perpetuo obtutu defigitur.

Poſtu-

Poſtulatum XII.

IN Mundo autem *Briathico*, Animas intentiſſimum illud rerum Divinarum ſtudium, internæque Contemplationis ardorem paululùm relaxaſſe & foras quaſi proſpexiſſe, nempe in *Mundum externum* Materialem, & attendiſſe aliquantulùm *vita* ac *motibus vehiculi naturalis*, Societatesque *Politicas* inſtituiſſe, & humanitatem interim, ac charitatem ſinceramque Amiciam inter ſe coluiſſe.

Atque hunc quidem Animarum ſtatum vel ipſum nomen iterum denotat, quemadmodum & ipſe innuis, quaſi בריארח diceretur cum alluſione ad בריא vel בר foris, extrà. Hîc enim notatum eſt *extra* proſpectare animas in hoc ſtatu Societates inire *Politicas* & de rebus agundis conſilia capere, ſed ſumma interim cum benignitate & innocentia. Compara hunc ſtatum cum ſtatu *Adami* poſt *Evam* è coſta ejus factam, & ante lapſum, Cabb. Philoſ. Cap. 2. à v. 18. ad finem capitis. Non incommodè autem hîc accidit quod Mundus hic *Briathicus* cœlum occupet *Saturni* & *Jovis*, qui *Conſilii* apud Aſtrologos, & *Benignitatis* ſunt Judices. Interea loci non abs re fore cenſeo hîc monere, cùm huc res rediiſſet, tempus tunc fuiſſe, in quo DEUS tranſegit cum Anima *Meſsiæ* de Paſſione ejus & Redemptione Mundi. Nam proximè res tunc aberant à verò lapſu. Et memoratur præterea in *Peſikta* quod Deus è Throno gloriæ animam *Meſsiæ* proferens rogabat an vellet populum redimere & pro eis pati. Notum verò eſt apud Cabbaliſtas *Thronum* & *Briam* idem ſignificare.

Poſtulatum XIII.

ANimam *Meſsiæ* in Mundo *Aziluthico* tantum profeciſſe & tam arcto amore ac unione cum Divino Intellectu, ſive æterno *Logo* coaluiſſe ut tandem ſummo planè gradu *Aziluthico* vel potiùs *Hyperaziluthico*, & ſi Scholaſticè loqui liceat *Hypoſtatico*, cum eo unitus eſſet, adeo ut Anima *Meſsiæ* & Divinus

Logos

Logos una fieret פרצוף i. e. una perſona (ut Anima & corpus unus Homo) quæ rectè appellanda eſſet *Filius DEI.*

Filium DEI nomen eſſe *Meſsiæ* notiſſimum eſt. Nec tamen pigebat huc aſcribere quod occurrit apud R. *Moſem Corduerum*, nempe: *In quantum homo appropinquat conditori ſuo in tantum ipſi affundi de Spiritu* [Ruach] *& prout magis ſe dignum præbet, ſic* Neſchamah *quoque ipſi affluere, & ſi ad ultimam* ***** *perducat cultum ſuum, derivari in eum Neſchamah Aziluthicam*, ita ut appellari queat *Filius Sanctiſsimi.* Et in *Emek Hammelech* memini occurrere diſtinctionem inter *ſervum DEI*, & *Filium DEI*, ex hujuſmodi rationibus. Sed hîc Anima *Meſsiæ* adhuc aliquid magis ſingulare habet quoad nexum ſuum cum æterno *Logo* ſummè *Aziluthicum*, vel ut rectiùs dicam, *Ineffabilem*, ſicut dicitur in Apocalypſi c. 19. v. 12. *Nomen illi inſcriptum eſſe quod nemo novit præter ſeipſum.* Interea tamen minimè prætereundum cenſui, cum *Judæi* decem Perſonas in Divinitate (quarum tamen ſeptem fictitiæ ſunt) agnoſcant, fruſtrà adverſus nos cavillari, qui tres profitemur, & cum illi hunc vel illum Patriarcham cum hac vel illa unitum aſſerant, unionem Animæ *Meſsiæ* cum Perſona *Chochmah*, ſive *æterno Logo*, inſcitè ac immeritò negare.

Poſtulatum XIV.

ANimam *Meſsiæ* ſic cum æterno *Logo* unitam, à DEO Patre Principem fuiſſe conſtitutum omnium Animarum in quocunque ſtatu poſitarum, Regem utique factum eſſe quatuor Orbium ſeu Mundorum, *Aziluthici, Briathici, Jezirathici* & *Aſiathici.*

Hoc decretum factum eſt, ſub initium Regni Mundive *Briathici* ante pactionem de redimendo Populo per mortem ſuam. Atque hæc eſt inſignis illa gloria quam obtinebat *Meſſias* ante jacta Mundi Fundamenta, & quæ ad illum ſpectabat quatenus erat *Meſsias.* Unde intelligendus eſt locus iſte Johannis

hannis c. 17, 5. *Glorifica me tu Pater, eâ gloriâ quam apud te habui antequam hic mundus factus eſſet.* Πρὸ τῦ ἄρα γενέσθαι τὴν πλανητικὴν τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, hoc eſt, ante Mundum hunc *Aſiathicum.* Nam ab iſtis uſque temporibus agnitus eſt *Meſſias* Filius DEI unigenitus, quatuorque Mundorum Rex, cui omnis jam olim data eſt poteſtas in cœlo atque in terris, ſed denuò manifeſtata & declarata poſt Reſurrectionem. Hinc etiam loci illius obſcuriſſimi, Philip. c. 2. v. 6. 7. 8. facilis eſt Explicatio. Hîc enim Anima *Meſſiæ* nexu ſummè Aziluthico vel ſi mavis Hypoſtatico cum æterno Logo unita & una פרצוף cum eo facta, adeoque unus verusque DEUS quatuorque Mundorum Princeps vel Rex, non Homo tamen ſolummodo fit, ſed & ſervus. Qui cum eſſet in forma DEI non duxit rapinam, parem eſſe cum DEO, ſed ipſe ſe exinanivit, formâ ſervi acceptâ, ſimilis hominibus factus, &c. De tam matura verò Inauguratione Animæ Meſſiæ in hunc glorioſum Principatum ſive *Dinarchatum* quo totius ſui vorticis factus ſit Princeps, illud Pſalm. 72. prout interpretati ſunt *Septuaginta*, illuſtre videtur Teſtimonium v. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Ubi *Hammondus* noſter vir pius & doctus, Septuaginta ויאריך pro ייראוך legiſſe & rectè quidem opinor, conjectat. Unde ſic optimè verti potuit, καὶ συμπαραμένει τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης. Et duravit nempe *Meſſias*, in *Dinarchatu* ſuo σὺν τῷ ἡλίῳ, donec *Sol* ſui vorticis in *Aſtrum frigidum* eſſet converſus, & quanquam ſimul cum Sole condito non inceperit Regnum ejus, incepit tamen & duravit πρὸ τῆς σελήνης *ante Lunam*, tanquam *Mercurium* aliquem, circa Solem ſui vorticis circumgyrantem, vel antequam converſa eſſet in corpus opacum ac frigidum. Quod indicio eſt à primis uſque ſeculis regnum *Meſſiæ* incepiſſe. Et דור דורים retro numerando ferè attigiſſe, hoc eſt Seculum *Aziluthicum.* Atque hæc de Duratione Regni *Meſſiæ* à parte ante, de qua plura in *Catechiſmo Cabbaliſtico* dicentur, ut de duratione à parte poſt, in *Jeſod.*

Poſtulatum XV.

ANimam *Meſsiæ*, ſtatim atque Princeps quatuor Mundorum conſtitutus eſſet, pactumque Crucis pepigiſſet cum patre, poteſtatem habuiſſe confirmandi Animas etiam *Angelicas* perinde atque humanas in ſtatu ſuo *Aziluthico* vel *Briathico.*

Eo uſque ſcilicet ut nihil incommodi ipſis accideret præter *Naturam* præterque *Fatum.* Atque huc ſanè ſpectare videtur inſignis ille locus *Pauli ad Coloſſenſes* Cap. 1. v. 19. *Quoniam libuit Patri ut omnis plenitudo in eo inhabitaret; & ut pace per ſanguinem crucis ejus factâ, per eum reconciliaret omnia ſibi, per eum inquam, tum quæ in terris, tum quæ in cælis.* Sed pergimus ad duos reliquos Mundos.

Poſtulatum XVI.

ANimas Angelicas in Mundum *Jezirathicum*, præ nimiâ *vehiculi naturalis* vivacitate ac laſciviâ primas prorupiſſe, nec Innocentiam amplius retinuiſſe, ſed *Iraſcibili* & *Concupiſcibili*, effræni modo indulſiſſe.

In Mundo quidem *Briathico* ſive Cœlo *Saturni* & *Jovis* Animæ tum humanæ tum Angelicæ cautè & circumſpectè, & ſenili quaſi quodam cum conſilio, at cum ſummo interim candore ac benignitate omnia peragebant. Lapſis verò Animabus Angelicis in Mundum *Jezirathicum*, τὸ λῃστῶδες καὶ θηριῶδες ut loquitur *Plotinus*, vel ſi malles, *Iraſcibile* & *Concupiſcibile* mirum in modum exæſtuabant, ac ſi major illarum ad ſolem appropinquatio naturalia vehicula fortius everberaret & irritaret, nec temerè hic Mundus *Martis* ac *Veneris* Cœlum appellaretur. Hîc enim Iraſcibili & Concupiſcibili loca effuſiſſimè relaxabant, maliſque Cogitationibus & Inclinationibus nequiter indulgebant. Unde forte in nomine יצירה ad יצר הרע alluditur. Inter reliqua autem vitia enormis exorta eſt ſuperbia & imperium militari virtute proferendi indomita libido, adeò

adeo ut ſi uſpiam, hîc facta ſit illa latè famigerata aut *Gigantum* aut *Luciferi* pugnâ ac Rebellio. Quam feliciter tandem compreſſerit DEI Filius. Vide *Baruc.* Cap. 3. v. 26. *Illic fuerant Gigantes illi nominati qui principio erant permagni, periti rei militaris, &c.* perpende locum, egregiè enim huc facit. *Illic fuerant Gigantes*, nempe in magna illa, altaque DEI domo, quæ eſt cœlum. *Adami* etiam Tentatio per *Ophoneum*, *Luciferi* Legatum ſeu Oratorem, huc forſan referenda eſt. Et opportunè hîc eſt reminiſcendum, per *Serpentem* ſtylo Prophetico, non unam ſingularem perſonam, ſed corpus politicum, ut in *Apocalypſi*, intelligi poſſe. Confer ſtatum Mundi hujus *Jezirathici* cum ſtatu *Adami* conſilio ſerpentis obſecuti. *Cabb. Philoſoph.* Cap. 3. v. 1. & 6.

Poſtulatum XVII.

HUmanas etiam Animas tandem lapſorum Angelorum aſtu ac ſolicitatione circumventas in Mundum *Jezirathicum* itidem delapſas eſſe.

Hoc eſt אמת ſive nuda declaratio lapsûs *Adami* in Paradiſo cœleſti. Symbolicè & Ænigmaticè in litera deſcripti. Quippe quum Lapſus *Adami* in Paradiſo terreſtri Figura ſit & Imago lapsûs in cœleſti. Ubi unus aliquis homo non intelligitur, nec unus Serpens vel Diabolus, ſed per Prophethicam *Henopæiam* ſpecies humana, & corpus Diabolorum ſive Angelorum lapſorum Politicum Serpente repræſentatum, ſicut Serpens ſepticeps in *Apocalypſi* exponitur, *Politicè* nempe per *Henopæiam*. Ad quem ſenſum videtur locutus *Salomon.* Eccleſ. c. 7, 29. DEUM feciſſe האדם *Adamum* ſive *Hominem rectum*, והמה *& ipſos inquiſiviſſe* חשבנות רבים. Ubi חשבנות videtur poni pro צרים. Quod & magis Grammaticè ſonat, & huic quidem ſtatui Animarum vel potiùs lapſui, *Jezirathico*, conſonantiùs.

Poſtulatum XVIII.

ANimas humanas pariter ac Angelicas effrænium ſuarum cupiditatum expletarum ſordibus onuſtas quaſi ac laſſatas in Mundo iſto *Jezirathico*, in Mundum *Aſiathicum* porrò ſubſediſſe, *Angelicas* quidem uſque ad *Atmoſpharam Aſtri frigeſcentis* aut jam frigidi, *Humanas* verò etiam in ipſum *Aſtri frigidi corpus.*

Commodè equidem hactenus accidit ut *Regiones* in quibus Mundi ſiti ſunt, apta nomina æque ac *ipſi Mundi* ſint ſortitæ, cum Mundus *Aziluthicus* Cœlum, à me *Empyreum* vocatum, occupet, *Briathicus* Cœlum *Saturni* ac *Jovis*, *Jezirathicus*, *Martis* ac *Veneris*, ubique convenienter rebus ipſis ſignificandis. Quod credo aliquo modo videri poſſe hîc contingere, nempe ſi notemus per *Aſiah* עשיה *opus* vel *opificium* rectè alludi, *Mercurium* verò *Facturis*, *Technicis* & *Mechanicis* ab Aſtrologis Philologisque præfici; *Opificium* verò *Facturasque Mechanicas* materiam aliquam craſſiorem requirere. Ne addam in ſuperioribus Mundis *Divinâ* quadam *Magiâ* res ferè fieri. Virtutem verò *Magicam* etiam in ſuperioribus partibus Mundi *Aſiathici* multùm minui, in inferioribus verò extingui prorſus ſolamque vigere *Mechanicam*. Nec prætereundum duxi Mundum *Jezirah* ita fortè appellari non tantùm *morali ſenſu* ob perverſas Cogitationes *figmenta ve interna*, ſed ob *Figmenta* etiam *externa* diſtorta & abſona planèque nova & inaudita, quæ *Rephaim* abuſi virtute Magicâ in Mundo *Jezirathico* produxerint, ſic dicto, inquam, ob inauditas rerum formationes *externas*, enormes, deformesque, & Divinæ pulchritudinis Legibus contrarias. Qua virtute Magica cum tam fœdè abuſi eſſent, minùs mirandum eſt, tandem detrudendos fuiſſe in ſtatum *Aſiathicum*, ubi *Magia* minùs viget, ſed illius loco tandem ſuccedit Ars *Mechanica* & *Manufactura*. Hæc verò nominum Regionum congruitas mihi nihil tale expectanti, poſt diſtin-

diſtinctionem Mundorum iſtis limitibus factam, obſervata eſt. Quam certè negligere religio erat, cum *S. Johannes* tam præclaro mihi præivit exemplo, qui ſeptem Intervalla Eccleſiæ ſeptem Civitatum nominibus, ad ſtatum ſingulorum Intervallorum ſignificandum aptis pulchrè diſtinxit & illuſtravit.

Cæterùm quantum ad ipſum ſtatum Mundi *Aſiathici*, manifeſtum eſt Animas huc delapſas ſordibusque anteactæ vitæ coinquinatas, magis impuris craſſisque veſtiri vehiculis. Nam Regionem inter *Mercurium* & *Solem*, etiam antequam Sol incruſtetur Maculis non tam cœleſtem eſſe quam aëream ipſe agnoſcit *Carteſius*. Quæ procul dubio craſſeſcit magis Sole corticibus incruſtato. Neceſſeque eſt Animas huc delapſas magis ſegnem ac laborioſam vitam agere quàm cum in ſuperioribus magisque puris Cœli Regionibus ſpirabant, in terreſtria verò tandem corpora detruſas cogi demum hærere quaſi ac laborare in luto. Confer ſtatum hunc *Aſiathicum* cum ſtatu *Adami* Lapſi. Cabb. Philoſ. cap. 3. v. 13. 16. 17. 18. 19. Ubi manifeſtum eſt, *Moſen* totum laborem *Aſiathicum* & *Mechanicum* ſolâ fere Agriculturâ per *Diorismum* Propheticum exprimere.

Poſtulatum XIX.

Singulis Mundis Statibusve Mundos ſingulos ſtatusve aliquo modo ineſſe *Aziluthico* Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum, *Briathico* Jezirathicum, Aſiathicum & Aziluthicum, *Jezirathico* Aſiathicum, Aziluthicum & Briathicum, &c.

Hoc certè non magis mirum videri debet *Judæis*, quàm quod apud R. *Moſem Corduerum* occurrit. In *Aziluth* per ſe fieri אבי״ע ſive *Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah*, quamvis omnia ſint *Aziluth*. Quanquam & iſtud huic rei tam accuratè fortean non quadrat. Res ipſa nullam in ſe habet difficultatem. Satis enim conſentaneum eſt, in ſingulis Mundis, quanquam unus certus ſtatus maxime valeat præ reliquis, reliquos tamen ibi

eſſe δυνάμει, ſi non ἐνεργείᾳ, aut ἐν ἕξει ſaltem remiſſiori, aut in aliquibus ſaltem animabus ſi non in omnibus.

Plura hîc *Poſtulata* forte præmiſi quàm quibus opus ſit in *Mercava* explicanda. Sed ſi quædam ſint ad quæ in interpretanda iſta Viſione non ſim recurſurus, ſcias tamen non fruſtra interſeri, cum ea ad quæ recurſurus ſum ſuffulciant. Spero autem hæc quæ præmiſi adeò conſona fore *Viſioni*, ut, quemadmodum Lucem *Viſioni* allatura ſunt, ita robur ac firmitudinem ſibi à viſione ſint reportatura, cæteraque in viſione his ita cohæſura ut ſatis plena ac luculenta hinc emerſura ſit *Mercavæ* Explicatio.

Antequam verò *Explicationem* aggrediar præmonendum cenſui, me hoc in loco non quidem Expoſitionem *Mercavæ Ethico-Politicam*, qualem exhibui in *Divinis Dialogis*, meditari, ſed magis *Metaphyſicam* vel *Theoſophicam*, nec ad ulla *circumſtantialia* quæ Propheta obiter tangat, ſed ad ea ſola, quæ ad eſſentiam hujus Divinæ Theoriæ ſpectent, reſpecturum eſſe. Ea verò omnia, hiſce ferè quæſtionibus quinquaginta duabus, quas propoſiturus ſum, contineri exiſtimo. v.g.

1. Quodnam ſit Divinæ hujus *Viſionis ſubjectum* adæquatum. 2. Quid *Turbo*. 3. Quid *Spiritus movens Turbinem*. 4. Quid *Aquilo*, terminus à quo movetur. 5. Quid *magna Nubes*. 6. Quid *Ignis ſe involvens*. 7. Quid item *Splendor circumcirca*. 8. Et quid *Electrum* in medio Ignis. Atque hæc de corpore Turbinis. Quærendum porrò, 9. Quid ſint *quatuor illa Animalia*, 10. Cur dicantur *habere in genere ſimilitudinem Hominis*. 11. Cur *quatuor habere facies ſingula*. 12. Cur *quatuor Alas*. 13. Cur habere *pedes rectos*. 14. *Plantasque* pedum *vitulinas*. 15. Et cur addantur *Scintillæ quaſi æris æris candentis*. 16. Cur *manus Hominis cuique ſub alis*. 17. *Alæ Animalium* cur *junctæ alterius ad alterum*. 18. Cur *bina ſurſum extenſæ*, *binaque contegant corpus*. 19. Cur cum *unumquodque Animal quaternas* habeat *facies*, *quatuor* tamen *diſtincta* ſint Animalium *corpora*

eaſdem

eaſdem facies habentia. Curve, cum ſingula, *ſingularia* Animalia ſint, facies tamen habeat unumquodque *quaternas.* 20. Facies *Aquilæ*, Facies *Hominis*, Facies *Leonis*, & Facies *Bovis* quid ſignificent. 21. Quid eorum *coram facie ſua ambulatio.* 22. Quid greſſus eò quò *impelleret Spiritus.* 23. Curque *non reverterentur* cum ambularent. 24. Aſpectus Animalium quaſi *Carbonum ignis ardentium* & *Lampadarum quid denotet.* 25. Cur iſtiusmodi *viſio diſcurrens* in medio Animalium *Splendorque Ignis* & de *Igne fulgur* egrediens. 26. Et cur Animalia dicantur *ire & reverti* (cum antea dictum, non reverti) & in *ſimilitudinem fulguris coruſcantis.* 27. *Sonus alarum* quaſi *aquarum multarum*, Tonitrui aut Caſtrorum, quid denotet. 28. *Submiſsio alarum* ad vocem ſuper Firmamentum, quid innuat. Atque hæc fere ſunt quæ quæri poſſint de *Animalibus.* Pergendum ad *Rotas.* 29. Quid ſint *quatuor Rotæ.* 30. Quid *Rota* illa *una ſuper Terram* cum quatuor faciebus. 31. Quid aſpectus ipſarum tanquam *Tharſis.* 32. Et quare viſa ſit *Rota quaſi in medio Rotæ.* 33. Quid ſit per *quatuor ſuas partes* ire nec reverti. 34. *Unaque illis ſimilitudo.* 35. *Horribilis canthorum* dorſorumve *altitudo* quid denotet. 36. Curque totum *corpus oculis plenum* appareat. 37. Cur dicantur Rotæ *ambulare pariter cum Animalibus*, cum *ſtantibus ſtare* & elevatis de terra Animalibus ſimul cum ipſis elevari. 38. Cur *quocunque ibat Spiritus Rotæ* dicantur ſequi *Spiritusque vitæ* eis ineſſe. Atque hæc de Rotis. Quærendum porrò 39. Quid *ſimilitudo Firmamenti* quaſi aſpectus *Cryſtalli* horribilis, Animalium capitibus imminens. 40. Quid intelligendum per *Thronum Saphirinum* ſuper hoc Firmamentum. 41. Quid per *Hominem ipſi inſidentem.* 42. Quid per *Electrum igne circumhabitante circumdatum*, à lumbis deſuper, & uſque deorſum ſplendente in circuitu. 43. Quid per *Arcum pluvium Iridemve* circumfulgentem. Atque hæc fere ſunt Quærenda quæ occurrunt, Cap. 1. Ezechielis. In Capite vero 10. hæc pauca.

44. Cur *quatuor Animalia* vocentur *Cherubim* in repetita Viſione. 45. Cur dictus ſit *Cherub* manum de medio *Cherubim* extendere ad ignem dareque in manus viri induti lineis. 46. Cur *corpus Rotarum terga* habere dicatur & *manus & alas*. 47. Cur ipſis Rotis inclamatum ſit, הגלגל *O Rota*. 48. Cur ſingulæ Rotæ dicantur quatuor facies habere. 49. Curque in Enumeratione una tantum facies diſtincta ſingulis attribuatur. 50. Cur quatuor Animalia unum Animal appelletur Ezechiel c. 10. v. 20. (*Hoc eſt Animal quod videram ſub DEO Iſraël in Flumine Chebar*) & cur Fluminis Chebar facta ſit mentio. 51. Quis ſit præciſè *DEUS Iſraël*. 52. Et quæ denique *illius Gloria*.

Hæ ſunt quinquaginta iſtæ duæ Quæſtiones eſſentiales (omiſſis circumſtantialibus) & omnes ferè quæ ad plenam *Mercavæ* intellectionem ſint neceſſariæ. Quibus qui appoſitè ſolidéque reſponderit, hoc eſt applicando veritates aptas, ſatiſque profundas aut ſublimes & quæ non facilè in captum vulgarem cadant, juxta *Poſtulatum* primum, næ is eſt qui plenam, perfectamque *Mercava* Expoſitionem dederit. Quid verò noſtra tenuitas hac in re poſſit, DEO cæptis aſpirante, jam tentabimus, reſpondendo ſingulis Quæſtionibus, eo quo poſitæ ſunt ordine.

Ad primam igitur reſpondeo, Quod Objectum adæquatum Divinæ Viſionis apud *Ezechielem* cap. 1. & cap. 10. (omiſſis circumſtantialibus) eſt Regnum *Meſsiæ* Spirituale cum *æterno Logo* Hypoſtaticè uniti, & ab omni ferè ævo, Animarum *Angelicarum* pariter atque *Humanarum* Principis à DEO Patre conſtituti. Per *Spirituale* autem *Regnum Meſsiæ* intelligo compagem *Divino-politicam* omnium Animarum ſive Angelicarum ſive Humanarum quocunque vehiculo, *cæleſti*, *terreſtrive* indutarum, quæ genuini ſint illius ſubditi, eo ſenſu quo S. *Paulus* loquitur; *Si quis Chriſti Spiritum non habet non eſt ejus*. Rom. 8. 9. Nihil verò nobis hac in notione cum *Vaſallis* & *Hypocritis*. Quanquam enim aliquo modo ad eos etiam extendatur

tur Regnum Chriſti, id tamen in hac Viſione non reſpicitur. Interim opportunè hîc moneo, hujus præſertim Viſionis gratiâ nomina illa notiſſima decem *Sephirotharum* decem illis Numeris *Cabbaliſticis* fuiſſe applicata. Hinc enim nomini primæ *Sephiræ Kether* Corona, & decimæ *Sephiræ Malchuth*, Regnum, prima data eſt occaſio. Cumque expectatio *Meſsiæ* ejusque Regni in terris non tam ad *Gentes* quam ad *Judæos* videretur pertinere, Judæi quidem nomen *Malchuth* retinuerunt. *Græci* verò *Cabbaliſtæ* facilè illud nomen paſſi ſunt intercidere, decimamque *Sephiram* ſive decimum Numerum, omiſſo nomine βασιλεία, nominibus αἰὼν & κόσμος, (quæ voces magis Philoſophicæ ſunt,) contenti ſunt celebrare. Solutionis hujus primi Problematis è *Poſtulato* decimo tertio & decimo quarto petenda eſt ratio. Interim omittere non poſſum quin hîc notem, Regnum hoc Spirituale ſive *Malchuth*, ipſiſſimam illam *Malchuth* eſſe quam *Cabbaliſtæ* Uxorem τοῦ *Seir Anpin* eſſe fingunt, quæque tam miris Ænigmatis oblarvata occurrit in *Idra Rabba*; Et *Seir Anpin* reverà eſſe Animam *Meſsiæ* cum *æterno Logo* conjunctam. Atque hoc (quod & ſuprà innui) in cauſa eſſe, cur quidam Cabbaliſtæ deſcriptionem & circumſcriptionem illius inchoent à *Chochmah*, alii verò à *Gedulah*, & utrique ſanè non ſine ratione. Nam qui veram illius *Divinitatem* videntur reſpicere incipiunt à *Chochmah* ſecunda Partzuph cum qua unitur; qui *animam* illius reſpiciunt, à *Gedulah*, cum illius Anima referatur ad *Tiphereth*. Quod obiter rurſus monere haud abs re fore cenſui, cum & Expoſitionem noſtram aliquo modo confirmet.

Ad ſecundam reſpondeo; Et congruenter quidem *Cabbalæ* meæ *Philoſophicæ naturali*, nimirùm, ſicuti Turbo Vortex quaſi quidam aëreus eſt, ita Vorticem Æthereum (qualem ſupponit *Cabbala* mea *Philoſophica*.) Æthereum quaſi Turbinem rectè cenſeri. Ac proinde *Turbinem* aptiſſimè ſignificare *Vorticem Æthereum* non abſimilem eis à *Carteſio* deſcriptis. Do-

 ctrinam

ctrinam verò cœleſtium vorticum partem fuiſſe Philoſophiæ *Pythagoricæ* à Philoſophia *Judaica* oriundæ, in *Cabbala* meæ *Philoſophica Defenſione* fuſiùs doceo.

Ad tertiam, Spiritus movens Turbinem eſt Principium *Hylarchicum* (de quo in *Enchiridio* meo *Metaphyſico*) ſive *Spiritus Naturæ, æterni Spiritûs* Inſtrumentum. Vox eſt רוח, quam vulgò vertunt *Ventus*. Sed & *Spiritus* rectè etiam vertitur. Et ſeptuaginta hoc ipſo in loco reddunt πνεῦμα. *Spiritus* igitur *Naturæ* eſt motor hujus Turbinis, hoc eſt, ingentis alicujus molis *Monadum Phyſicarum* in *Abyſſo*, quo fiat Inchoatio Vorticis Ætherei.

Ad quartam, *Aquilo* verò qui Hebraicè hîc צפון dicitur & occultum ſeu abſconditum ſignificat, quippe quod in partibus *Aquilonaribus* vix appareat Sol:

Αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι

quemadmodum iſtæ Regiones à *Dionyſio Afro* deſcribuntur. Hic *Zaphon*, inquam, eſt ſtatus ingentis illius molis *Monadum Phyſicarum* in *Abyſſo*, antequam à *Spiritu Naturæ* contorqueantur in *vorticem*, incipiantque fieri *vortex cæleſtis* ſeu *Æthereus*, cum *Igne in medio*, ut *Pythagorici* loquuntur. Qui ſtatus procul dubio eſt ſtatus profundiſſimæ abſconſionis, Inviſibilitatis & Tenebrarum. Quemadmodum etiam deſcribi videtur in principio Geneſeos. *Tenebræ erant ſuper faciem Abyſſi.* Hic igitur ſtatus *Zaphonicus* eſt Terminus à quo movetur hiç inchoatus vortex ſive Turbo. Supra quem ſtatum exaltari incipit per πνεῦμα ἐξαῖρον (quemadmodum vocant ſeptuaginta Interpretes) in proximè ſequenti parte deſcriptionis.

Ad quintam, Nubes magna eſt ingens moles hujus vorticis inchoati, & ad conditionem ſive ſimilitudinem Nubis cujuſdam perducti propter obſcuram quandam Lucis interſperſæ apparentiam. Neque enim nubes perfectè opaca eſt nec omnimodo lumine deſtituta, ut nec vortex in hoc ſtatu: Nec materia ſubtiliſſima adhuc ſufficienti copiâ ad cen-

trum

trum vorticis ablegata, corpusve vorticis ſatis pellucidum factū.

Ad ſextam, ſed in proxima parte deſcriptionis id fit. Ibi enim occurrit *Ignis ſe involvens* אש מתלקחת *Ignis ſe captans*, ut habet Bibliorum *Anglicanorum* Margo. Quod *verticalem* motum planè innuit ſeu gyrum, ut cum laſcivus Catulus caudam ſuam in gyrum ſe movendo captat. Sed & ipſa *Turbinis* vox innuit in gyrum moveri ſeu revolvi. Hic autem Ignis in gyrum motus quid aliud eſſe poteſt quàm *Sol vorticis*, quem *Pythagorei* πῦρ· i. e. Ignem ſimpliciter vocant. Solem autem *verticaliter* moveri ex motu macularum patet.

Ad ſeptimam: *Splendor circacircum*, eſt corpus vorticis Ætherei *diaphanum* factum & lumine *Ignis* ſive *Solis* ubique perfuſum, juxta Poſtulatum tertium.

Ad octavam. *Electrum* verò in *medio Ignis* eſt *Elementum Divinum* cœleſtis vorticis materiæ incluſum & interſperſum, cujus præcipuum vehiculum eſt pars materiæ cœleſtis maximè ſubtilis & ignea, ac proinde dicitur emanare מתוך האש è medio ignis, intelligiturque cum ſubtiliſſimis partibus Materiæ cœleſtis, per omnes Regiones Ætherei vorticis aliquo modo diffundi, juxta Poſtulatum quartum. Hactenus igitur & vorticis cujuſdam cum Sole in medio lucente, Deſcriptio compendiaria. Quæ doctrina vorticum, cum Cabbalæ *Bereſchith* pars ſit præcipua, maximèque genuina haud parvam fidem facit præſenti Interpretationi *Mercavæ* quæ præ manibus eſt, quemadmodum & ſuprà monui. Pergimus ad Quæſtiones reliquas.

Ad nonam, Nullius fere rei celebratior mentio eſt apud *Cabbaliſtas* quàm quatuor Mundorum, *Aziluthici*, *Briathici*, *Jezirathici* & *Aſiathici*, ſive Mundi *Emanationis*, *Creationis*, *Formationis* & *Factionis*, arreptâ hujus quadripartitionis occaſione, prout veriſimillimum eſt, ex *quatuor Animalibus* hujus Viſionis *quatuorve Rotis*, quæ, ut mox indicabimus, idem fere ſignificant. Et certè ſatis patet apud *Cabbaliſtas* doctrinam

quatuor Mundorum, partem eſſe *Cabbalæ Mercavaæ.* Quam & ipſe itaque feci *Expoſitionis* noſtræ *Mercavaæ* partem, ſano ſenſu intellectam, & præſenti Hypotheſi conſentaneo. Dico igitur *quatuor Animalia* eſſe quatuor *Mundos* vel *Æonas* Animarum Angelicarum pariter atque Humanarum quatuor diſtinctas Regiones alicujus Ætherei vorticis, ſucceſſu temporis occupantium, (nam quæ ſucceſſivè contingunt ſub uno intuitu ſimul repræſentantur in Viſionibus Propheticis) juxta Poſtulatum ſextum, octavum & nonum. Nec offendi debet quisquam quod *Mundos* appellem cum ipſas Animas intelligam, tum quod has Animas tanquam quatuor diverſarum Regionum vel Orbium Ætherei vorticis Incolas conſidero, tum quod *Cabbaliſtæ Judaici* Mundum Creationis de ipſis Animabus humanis; Mundum Formationis verò de ipſis Angelis intelligunt. Quòd certè planè arguit quatuor hos Mundos adeò apud *Cabbaliſtas* celebratos de perſonis potiùs intelligendos quàm de locis: Quemadmodum & nos expoſituri ſumus, mentione locorum ſtationumve ubi commodum fuerit non neglectâ. *Quatuor* verò *Animalia quatuorve Rotas* Mundos hoſce quatuor ſignificare ſenſu ſupradicto ex mente ipſorum Cabbaliſtarum, tum ex Libro *Jezirah*, tum ex *Tractatu de Anima R. Moſis Cordueri*, Cap. 2. apertè conſtat. Ubi quatuor quaſi ſpecies aut tres ſaltem animarum facit, nempe *Neſchamah*, (quæ eſt vel *Aziluthica* vel *Briathica*) *Ruach* & *Nepheſch*, tres verò poſteriores realiter facit diſtinctas diverſiſque poſt mortem locis collocat, Hominemque ex iſtis tribus conſtare autumat. Verba hæc ſunt: Congreſſi ſunt *Ophan*, (*Rota*, i. e. Mundus *Aſiah*, ob *Sandalphonem* qui dicitur *Ophan*) & *Angelus* (*Metatron*, ſeu Mundus *Jezirah*) & *Thronus*, ſeu *Mundus Briah*, atque dixerunt, *Faciamus Hominem. Nam ex compoſitione noſtra*, Neſchamah *ex* Throno, *&* Ruach *ex* Angelo, *&* Nepheſch *ex* Ophan, &c. Et rurſus per *Thronum* ait intelligi *Briah*, per Metatronem *Jezirah*. *Sandalphonem* verò eſſe *Rotam* & de illo

dictum

dictum eſſe Ezech. 1. 15. *Et ecce Rota una erat in terra.* Et in eodem denique capite *Metatronem* vocat *Animal* illud *Ezechieliticum.* Ex quibus abunde patet per quatuor Animalia Rotasve, ſupra dictos quatuor Mundos apud *Cabbaliſtas* intelligi. Ego verò *R. Moſem Corduerum* aliosque *Cabbaliſtas* inſignem errorem commiſiſſe cenſeo, quod ex eo quod una eademque Anima quatuor ſtatuum vices ſubire poſſit, juxta *Poſtulatum* octavum, Animam humanam ex quatuor tribusve Animabus realiter diſtinctis conſtare arbitrati ſint. Quem errorem per hanc noſtram *Expoſitionem* ſatis feliciter correctum fore ſpero. Quando dicunt veſtem *Aziluth* eſſe *Briam*, & veſtem *Bria Jeziram* & *Jezira Aſiam*, ſi de variis ſubtilitate ac puritate differentibus vehiculis intelligeretur, ferendum eſſet. Sed cum *Nepheſch* faciunt vehiculum τῷ *Ruach* & *Ruach* vehiculum *Neſchama*, id certè intolerandum eſt, utpote quod innuat omnia eſſe corporea. Quæ nimis craſſa profectò eſt philoſophandi ratio.

Ad decimam. Præmoneri dico in genere ſimilitudinem Hominis hiſce quatuor Animalibus competere, ne quis ob capita *Aquilina, Leonina, Bovina*, alasque humeris additas, & ob ungulas Vitulinas quidvis potius ea exiſtimet quàm humanarum Angelicarumve Animarum Symbola. Interim verò dum eadem hæc Animalia *Cherubini* dicuntur in Viſione repetita cap. 10. non levis eſt ſubindicatio Animas humanas & Angelicas eaſdem fere eſſe & eâdem fere humanâ figurâ ſpecieve gaudere & ſub ea apparere. Et poſtremò manifeſtò hinc conſtare per *quatuor Animalia* nullos alios quatuor Mundos intelligi poſſe quàm qui ex Animabus humanis Angelicisve conſiſtant; adeo ut Mundus Aziluthicus & Mundus Fabricæ qui dicitur, ex eo genere ſit. Et certè non levis abſurditas eſt apud Recentiores *Cabbaliſtas*, quod Mundus *Aziluth* & Mundus *Aſiah* quatenus Mundus *Fabrica* dicitur, à reliquis duobus Mundis toto genere differant. Quem quidem errorē hæc viſio pulchrè corrigit.

 Ad

Ad undecimam. Huic Quæſtioni ſatisfaciendum eſt ex *Poſtulato* undevicesimo. Nec levis quidem momenti veritas hic ſubindicari poteſt nempe quatuor iſtos ſtatus δυνάμει radicali & eſſentiali ſemper Animæ cuique ineſſe, quanquam non ſemper ἐνεργείᾳ. Perpende etiam cætera quæ iſti *Poſtulato* ſubnexa ſunt, ut & ipſum *Poſtulatum* octavum.

Ad duodecimam. Cum quatuor Animalia quatuor *alas* habere dicantur, id nihil amplius innuit, quam alata eſſe Animalia. Cum verò Animalia Animarum Symbola ſint, Animarum alatarum eſſe Symbola, hoc eſt, non πτερορρυέντας culpâ in Mundum *Jezirathicum*, *Aſiathicumve* delapſas eſſe, ſed *Divino* potiùs *Fato* juxta *Poſtulatum* octavum deſcendiſſe, quos *Heroas* alicubi appellat *Agrippa*, aut ſaltem ex eo genere eſſe, quæ ſerio reſipuerint Divinaque itidem gratiâ alas recuperaverint. Meminiſſe enim oportet Objectum adæquatum hujus viſionis eſſe *Regnum* Meſſiæ *Spirituale*, quemadmodum in ſolutione primæ Quæſtionis explicavimus. *Alarum* verò mentio hîc optimè convenit cum illa Animarum appellatione apud R. *Moſem Corduerum*, ubi ait, *Aves* SANDALPHONIS *eſſe* NEPHESCHIN, *Aves* METATRONIS RUCHIM, *&* *Aves* THRONI NESCHMATHIN. Quod ſano quidem ſenſu intelligi poteſt de triplici ſtatu Animarum, quaſi in Mundo *Briathico* appellari deberent *Neſchmathin*, in Jezirathico *Ruchim*, & in Mundo *Aſiathico* *Nepheſchin*. *Thronum* enim ad Mundum *Briathicum*, *Metatronem* ad Mundum *Jezirathicum*, & *Sandalphonem* ad *Aſiathicum* pertinere ſupra eſt notatum. Interim cum Anima quatenus in corpore terreſtri *Nepheſch* appellanda ſit, i. e. ψυχὴ, & quatenus in vehiculo *Jezirathico Ruach*, i. e. πνεῦμα videndum an non aptè hinc explicari poſſint verba illa Pauli 1. Cor. 15. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Eſſe utique corpus quod animæ congruat quatenus in ſtatu *Nepheſch*, eſſe quatenus in ſtatu *Ruach*, nec corpus, quanquam idem numero, eodem modo ſe habens, vel ſimiliter modificatum, utrique ſtatui poſſe competere.

petere. Sed hiſce cùm minùs huc pertineant, non eſt immorandum.

Ad decimam tertiam. Habere verò dicuntur *pedes rectos*, partim ut plenius innuâtur, ſtaturam habere humanam, partim ut rectitudo ambulationis inceſsûsve eorum ſignificetur, adde & Affectûs. Nam pedes affectus ſignificant apud *Pythagoreos*. Ac proinde רגל ישרה dici poteſt eo ſenſu quo ישרון Eſai. 44. 2.

Ad decimam quartam. *Septuaginta* pro plantis pedum *vitulinis* ponunt πόδες πτερωτοὶ, i.e. *Pedes alati*. Unde conſtat eos nihil humile de pedibus horum Animalium ſenſiſſe. Nec humile certè quicquam ſonat quòd plantas *vitulinas* habere dicuntur. Nam perinde eſt ac ſi dixiſſet *Angelicas*, hoc eſt, *Cherubicas*. Nam *Cherub* Vitulus eſt vel Bos. Faciesque *Cherub* in decimo capite *Ezechielis* reſpondet faciei *Bovis* in primo, ipſumque nomen *Cherub* eſt à כרב *arare*. Plantæ igitur *vitulina* ſeu *Cherubica* magnam illam affinitatem innuunt & cognationem inter naturam Animarum *Angelicarum* & *Humanarum*. Ex aliis enim indiciis *Humanas* Animas eſſe innuitur, ex hoc *Angelicas* vel *Cherubicas*. Ac proinde in repetita viſione ubi *Cherubini* tam apertè dicuntur plantarum *Vitulinarum* nulla fit mentio quippe ſupervacanea futura.

Ad decimam quintam. Et digna ſanè pedibus his *Cherubicis* ſubſequens eſt deſcriptio, quod nempe *ſcintilla* addantur *quaſi æris politi vel candentis*. Quum enim pedes affectum ſignificent, Æs politum & candens puritatem & firmitatem affectuum, ſcintillæ verò exilientes, ad occurſum rerum difficiliorum ejaculationes cœleſtes denotant.

Ad decimam ſextam. *Manus hominis* ſub *alis* cuique eſt, partim ut humana forma ad has Animas reverà pertinere expreſſiùs intelligatur, partim ut ſubindicetur, Alas verſus Deum ſurſum extenſas nihil valere niſi præſtò ſint manus, id eſt, opera & conatus fideliſque executio earum rerum, quæ ad vota

obti-

obtinenda contribuant. Legemque hanc eſſe Adamantinam per omnes Mundos *Aziluthicum, Briathicum, Jezirathicum,* & *Aſiathicum.* Otioſam verò & inertem ſpeculationem in *Regno* Meſſiæ *Spirituali* ubique exulare.

Ad decimam ſeptimam. *Alæ* verò *Animalium* in extenſione ſua ſurſùm junctæ ſunt alterius ad alterum ut intelligatur unio animorum ac votorum omnium Mundorum in Regno *Meſsiæ* Spirituali, ardentiſſimumque ac promptiſſimum pro bono publico deſiderium ac ſtudium. Nam manus ſubeſt alis ûnicuique, ut ſupra notatum eſt.

Ad decimam octavam. Quod *binæ* autem *ſurſùm extenſæ binæque* dicantur *contegere corpus*, commodiſſimè ſic intelligitur. Nempe ſi meminerimus binas illas extenſas eas alas eſſe quæ ſuprà dictæ ſunt conjungi cum alis alterius Animalis, quo intelligitur omnium Mundorum partiumque ſingulorum, votorum, ſtudiorumque pro communi bono unio ac ſocietas. Dum verò hæ ſic extenſæ ac unitæ ſunt, alteræ rectè obſervantur *contegere corpus*, hoc eſt, *demitti.* Alæ enim demiſſæ contegunt corpus avium. Quibus innuitur ſingulorum bonum privatum communi bono oportere ac ſolere ſubmitti ac ſubordinari, & tamen etiam hac alarum demiſſione ſingulorum Animalium corpus tegi, hoc eſt, ſubmittendo & ſubordinando privatum bonum bono publico, privatum cujusque bonum ac ſecuritatem re ipsâ procurari. Atque hoc id ipſum eſt quod egregius ille Philoſophus ac Princeps *M. Antoninus* in *Meditationibus ſuis* toties inculcat, de malis privatis ferendis, nempe, *quod in bonum cedant Univerſi.*

Ad decimam nonam. Solutio hujus Quæſtionis facilè elici poteſt ex ſolutione Quæſtionis nonæ & undecimæ. Reſpondeo igitur quanquam unumquodque Animal quaternas habet facies, hoc tamen nihil impedire, quo minus quatuor diſtincta ſint Animalia, nempe diſtincta Animalium corpora quaternas facies habentia, quippe quæ quatuor diſtinctos Mun-

Mundos ſuprà memoratos repræſentant, qui ex eo præſertim diſtinguuntur, quod ſinguli unum peculiarem ſtatum habent longè præ reliquis tribus prædominantem, unoque aliquo ex quatuor iſtis Animalibus, diſtinctè repræſentabilem. *Aquilâ* nempe, *Homine*, *Leone* vel *Bove*, ita ut unus Mundus ſit *Aquilæ*, alter *Hominis*, tertius *Leonis*, quartus *Bovis*. Hinc quatuor diſtincta corpora Animalium ſunt, non unum ſolummodo corpus quatuor faciebus præditum. Cum verò quatuor iſti Mundi non ſolùm unum quempiam ſtatum in eminenti gradu habeant, ſed tres etiam reliquos, gradu aliquo magis minusve ſuppreſſo, hinc diſtincta iſta quatuor corpora, non unica facie contenta ſunt ſingula, ſed quaternis faciebus gaudent, unâ præ reliquis eminenti, & à qua Corpus Animalve ſpecialiter nominari poſſit *Aquila*, *Homo*, *Leo* vel *Bos*, quemadmodum fit in Apocalypſi cap. 4.7. Quodque porro confirmari poteſt ex Ezechiel cap. 10. v. 14. Poſtremò quantum ad ordinem Nominationis Animalium fit certè prout res tulerit. Quemadmodum videre eſt Ezech. c. 1. v. 10. Ubi numeratio incipit à facie Hominis, Capite verò 10. v. 14. Numeratio incipit à Cherub, id eſt, à Bove. In Apocalypſi verò incipit à Leone. Cap. 4. v. 7.

Ad viceſimam. Quid ni igitur nobis liceat ab ea facie vel Animante incipere quod præſenti Argumento maximè conveniat, & quid ſingula ſignificent breviter ex præmiſſis *Poſtulatis* indicare. Dico igitur ex *Poſtulato* undecimo per *Aquilam* Mundum Animarum *Aziluthicum* denotari. Animal enim aliquod ſingulare per *Propheticam Henopœiam* multitudinem perſonarum quantamcunque ſignificare poſſe notiſſimum eſt. Vide *Synopſin meam Propheticam*. Lib. 1. cap. 3. Cum verò ſedes Mundi *Aziluthici* ſit *Cœlum Empyreum* ab *Imo* vel *Infimo* vorticis maximè remotum, ac proinde Regio maximè ſublimis per *Poſtulatum* quintum, cumque ſtatus Animarum *Aziluthicus* ſit ſtatus fixiſſimæ contemplationis in *Solem Mundi Intellectualis* (quam ipſam ob cauſam ſtatus primus *Adami* deſcribitur

Ii tan-

tanquam hortum *Eden* inhabitantis verſus *Kedem*, nempe quod eximio quodam modo radiis החכמה הקדומה *Sapientiæ Primordialis*, uti appellatur in *Sepher Jezirah*, ſemitâ 20, illuſtraretur; Et R. *Abraham* F. D. omnes plantas Sapientiæ acceptas aſſerit מקדם *ab Oriente*, ſcilicet *Intellectuali*, & plantatas fuiſſe in עדן Sapientiæ) hinc inquam manifeſtum eſt, ſive *altum Aquilæ volatum* ſive *visûs aciem*, quam in ipſum Solem, illæſo oculo poteſt defigere, conſideres, hoc Animal aptiſſimum Symbolum eſſe Mundi Animarum *Aziluthici*. Perpende quæ ſcripſimus ad *Poſtulatum* undecimum; Mirabilem deprehendes rerum congruitatem, & quàm conſentaneum ſit Mundum ſtatumve Animarum *Aziluthicum* primum earum ſtatum fuiſſe, & per *Aquilam* in hâc Viſione ſignificari.

Jam verò per *Hominem* ſtatum Mundumve *Briathicum* indigitari ex *Poſtulato* duodecimo ejusque explicatione manifeſtiſſimum eſt. Quòd hic Mundus ſecundus ſit ordine ex ipſius deſcriptione abunde patet. Nec verò per *Bovem* aut *Leonem* rectè repræſentari poteſt. Reſtat igitur ut repræſentetur per *Hominem*. Quin imò ex charactere *humano* res ſatis confirmari poteſt, cujus eſt Politicas Societates inire, pacem colere & juſtitiam, de rebus agundis conſilium capere & ſimilia, qui planè eſt Mundi *Briathici* character. Perpende *Poſtulatum* duodecimum & quæ ſub illo innuimus. Mundus denique *Briathicus* eſt ſtatus quidam *Paradiſiacus*, quomodo igitur aut cum labore ac laſſitudine *Bovis*, aut cum *ferocitate Leonis* convenire poteſt? Relinquitur igitur ut repræſentetur per *Hominem*.

Porrò ex ipſa deſcriptione Mundi *Jezirathici*, eum planè conſtat per *Leonem* ſignificari, nempe quod in eo ſtatu τὸ λεοντῶδες καὶ θυμῶδες in Animabus Angelicis præter modum excitatum ſit, & ambitioni & ſuperbiæ contentionique bellicæ lora laxata, adeo ut Regnum ſive Regionem *Briathicam* ex qua lapſa erant vi & armis tandem invaſerint, ingentesque tumultus fecerint, quos Sapientia ſua ac fortitudine tandem compreſ-

ſit

ſit *Anima Meſsiæ* qui Princeps Mundorum erat conſtitutus, juxta *Poſtulatum* decimum tertium & decimum quartum. Atque huc forſan rectè trahi poſſunt ea R. *Simeonis Jochaidæ* quæ occurrunt apud *Rittangelium* in librum *Jezirah.* Ubi mentio fit *Serpentis occidendi*, & *Filiæ ſuper Turrem poſitæ* in Aere, factæque Proclamationis ſingulis diebus *in Cælo*, quicunque interfecerit *Serpentem* illi datum iri in uxorem *Filiam Regis* cum *indumento aureo.* Quod aurum *ſex dies Creationis* ſignificare innuit idem *Simeon Jochaides.* Sex dierum verò opera peregiſſe *Meſsiam*, literaliter intellecta in *Apologia mea* apertè moneo. Eſtque hic ipſe *Meſsias*, nempe *Schiloh*, cum multi bellatores virique clypeati nihil valuerint, quem *R. Simeon Jochaides* dicit interfeciſſe *ſerpentem* & *exercitum ejus* in *Mari* & in *Arida* & in *Cælo*, quaſi eadem Anima *Meſsiæ* Dux etiam eſſet *Iſraëlitarũ* in Deſerto. Quàm rectè igitur *Leo* Mundo *Jezirathico* conveniat vel ex his conſtare poteſt. Sed & ex hoc etiam porrò conjectari: Nempe quod hæ Animæ Angelicæ propter vigorem vehicularem animique fortitudinem אלהים dictæ ſint, à ſe ipſis ſaltem, qui vel audaciam ſuam ac temeritatem qua in ſtatum hunc *Jezirathicum* auſi ſint prorumpere, fortitudinem reputarent. Cum certè ſibi cavere oportuiſſet à nimia appropinquatione verſus Solem tanquam ab Inferno [illegible], ne ſicut infelices Tineæ nimis prope candelam volitantes alas tandem urerent. Hæ tamen Animæ iſtac occaſione אלהים dictæ & ſic apud ſe ipſas reputatæ, rerumque ferè omnium bonarum malarumque (propter calorem ac temulentiam in vehiculis excitatam) experientiâ ac notitiâ inſtructæ, de qua maximè gloriarentur, ſunt illi *Elohim*, quorum mentionem facit ſerpens ad *Adamum.* Gen. 3. 5. *Eritis ſicut* ELOHIM *ſcientes boni & mali*, hoc eſt, יצר טוב ויצר רע. quemadmodum appellat R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, unde hic ſtatus *Elohim* (quem *Cabbaliſtæ* Mundum Angelorum appellant cum ſit Mundus tantummodo Angelorum lapſorum) *Jezirah* ſive

Mundus *Jezirathicus* rectè nominatur. Ut hîc præteream, יצרים החיצונים figmenta ſive Formationes externas *perverſâ Magiâ* per rebelles hos Spiritus noviter excitatas ulteriorem occaſionem nomini *Jezirah* dare potuiſſe. Palam interim eſt præfervidam Animarum Angelicarum audaciam, rectè per *Leon:m* ſignificari. Poſtremò ex eo etiam res conficitur, quod *Bos* & *Aquila* maximè ex Diametro opponi videantur, ob ſegnitiem unius & velocitatem alterius. Ut *Aquila* igitur in ſublimi volans Mundum *Aziluthicum* repræſentat, ita neceſſe eſt ut *Bos* Animal tardum & in terra ſegniter ſe movens mundum repræſentet *Aſiathicum*, unde cum & *Briathicus Homini* aſſignatus ſit, *Jezirathicus* neceſſariò relinquitur *Leoni*.

Denique ex Deſcriptione Mundi *Aſiathici* ad *Poſtulatum* decimum octavum, manifeſtum eſt *Bovem* ſtatum iſtum admodum aptè ſignificare. Cum omnia tunc craſſiora incipiant fieri ac ſegniora donec Animæ lapſæ in terreno tandem luto pedem figant tanquam laſſus Bos. Cætera vide in Notis ad *Poſtulatum* decimum octavum; Ubi ſtatus *Adami* in terreſtre corpus lapſi laboribus Agriculturæ illuſtratur. Quàm autem accommodum Agriculturæ Animal ſit Bos, omnes n--unt. Nec hîc præterire poſſum quàm apta ſolutio egregii qui n Problematis hoc in loco occurrat, nempe cur *Moſes Bovinam* Figuram vel *Vitulinam* præ reliquis elegerit quam ſuper Arcam Fœderis collocaret. Nam cum integram Quadrigam illîc collocâſſe, opus futurum fuiſſet magis moliminoſum, illud Animal elegit quod maximè erat proprium. *Bovem* ſcilicet Mundi *Aſiathici* Inſigne quò *Anima Meſsia* jam deſcenderat Tentoriumque fixerat inter filios Iſraëlis.

Quàm ad vivum igitur Mundus *Aziluthicus*, *Briathicus*, *Jezirathicus* & *Aſiathicus* in *Aquila*, *Homine*, *Leone* & *Bove* depicti ſint vidimus. Animal autem quod *Aquila* appellandum eſt (& ſic de reliquis tribus Animalibus) cum quaternis faciebus repræſentari, Arcanum eſt *Cabbalâ Mercavaâ* dignum, cum inde

inde moneantur Animæ in quocunque ſtatu conſtitutæ ſint radicem uniuscujusque Mundi in ipſis manere. Quod magnæ profectò animationi debet eſſe animabus in Mundos inferiores lapſis & excitationi ut animum habeant revertendi, cautioni verò eis qui in Mundis ſint ſuperioribus. Juxta Monitum illud Apoſtoli, *Itaque qui videtur ſtare videat ne cadat.*

Ad quæſtionem vigeſimam primam. Ambulatio Animalium coram facie ſua אל עבר פניו nihil amplius ſignificat quàm inceſſum directum, nec per ullam vim externam internamve pravitatem à via deflectentem. Quod Privilegium eſt quod ſolis ſubditis *Regni* Meſſiæ *Spiritualis* competat.

Ad quæſtionem viceſimam ſecundam. *Regnum* verò *Meſſiæ Spirituale* per hanc Viſionem *Ezechieliticam* ſignificari ex præſenti Quæſtione patere poteſt. Nam cum greſſus Animalium eo ferantur quo impellit Spiritus, illud planè inſinuat ſubditos *Regni* Meſſiæ *Spiritualis* impulſu inſtinctuve Divini Spiritûs ſua omnia ágere, nihil ex voluntate propria, quaſi omninò eſſent θεοφορούμενοι, afflatuque Divino ad opera ſua inſtigati. רוח igitur in hac Viſione ſignificat רוח הקדוש *Spiritum Sanctum*, quem *Cabbaliſtæ* aliàs vocant בינה eſtque is ille אחד רוח אלהים חיים qui in *Sepher Jezirah* memoratur. Quem Spiritum *R. Aharon* eminentiſſimus *Cabbaliſta* intelligi vult Pſal. 33. 6. *Verbo DEI facti ſunt Cæli &* Spiritu *oris ejus omnis virtus eorum.* Cæterùm רוח שניה ſive *Spiritum ſecundum* quem commemorat *R. Moſch Botril*, de Spiritu Deorum viventium procedentem, ego veriſſimè intelligendum exiſtimem de *Spiritu Naturæ* Divini Spiritûs inſtrumento, Spiritum vero אלהים חיים DEI viventis unicum eſſe, nempe *Spiritum Sanctum*, firmiter eſſe tenendum. Qui eſt una ex *Divinis Hypoſtaſibus* in hac Viſione occurrentibus, eruemus duas reliquas ſuis locis.

Ad quæſtionem viceſimam tertiam. Non reverti dicuntur cum ambularent eò quod nullâ vi externâ poſſint repelli. Neque enim ulla vis aut conſilium eſt contra DEUM. Di-

vino verò Fato Afflatuque ſuprà notatum eſt hæc Animalia ferri.

Ad quæſtionem viceſimam quartam. Aſpectus verò Animalium quaſi carbonum ignis ardentium & Lampadarum, Ignis quidem Zelum firmum & fervidum, lampades claram cognitionem illuminationemve ſignificant, atque utraque tanquam dona Spiritûs Sancti, qui hic omnia movere intelligitur. De *Meſsia* enim dictum eſt ille baptizabit vos Spiritu S. atque Igne, ſed magis Philoſophicè fortean intelligi poteſt de Vehiculis cœleſtibus ſeu Æthereis & σῶμα αὐγοειδὲς apud *Pythagoreos* celebrato; Quam tamen conditionem comitantur ſupra dictæ virtutes.

Ad quæſtionem viceſimam quintam, *Diſcurſio ſplendoris Ignis* & de igne fulguris egredientis inter Animalia, viſa eſt frequens eruptio atq; emicantia virtutum *Spiritûs Sancti* in membris *Regni* Meſſiæ *Spiritualis.* Quæ res etiam ſignificata eſt eximiè per linguas igneas tempore *Pentecoſtes* ſedentes ſuper unumquemque Apoſtolorum, juxta promiſſum veri *Meſsia JEſu Nazareni*, quo omnibus innoteſceret hunc ipſum eum eſſe.

Ad quæſtionem viceſimam ſextam. Animalia quanquam ante dicta ſunt non reverti, hîc tamen ire & reverti dicuntur, ſed alio planè ſenſu. Priori enim ſenſu dicta ſunt non reverti eò quod repelli non poſſint ullâ vi nec à ſemita recta deflecti. Hîc verò reverti dicuntur tanquam re feliciter ac celeriter geſtâ. Unde itus reditusque eorum comparantur fulguri coruſcanti. Vel adhuc magis Philoſophicè, itus reditusque inſtar fulguris coruſcantis, cum fulgur de cœlo ſit, ſignificare poſſunt deſcenſus harum Animarum de cœlo certosque ad cœlum reditus, juxta *Poſtulatum* decimum. Reciprocatio enim coruſcantis fulguris hunc itum reditumque non ineptè repræſentat. *R. Moſes Ægyptius* in *More Nevochim* part. 3. cap. 2. de motu circulari cœlorum intelligit. Ego de circuitu ſive Revolutione

tione Animarum potius intelligendum autumo. Quod ex *Rotarum* explicatione pleniùs confirmabitur.

Ad viceſimam ſeptimam: *Sonus* verò *Alarum* quaſi aquarum multarum, Tonitrui, aut Caſtrorum dicitur, quo intelligatur quatuor hæc Animalia non eſſe tot Animalia ſingularia ſed ſignificare totidem numeroſas admodum multitudines perſonarum Animarumve Angelicarum & Humanarum ſecundum ſtylum Propheticum. Vid. *Synopſin Propheticam*. Lib. 1. c. 3.

Ad viceſimam octavam. *Submiſsio* denique *Alarum* ad vocem ſuper Firmamentum ex Textu ſic intelligenda eſt. Dicitur enim, *cum vox fieret ſuper Firmamentum, quod erat ſuper caput eorum, quod ſtabant & ſubmittebant ſuas Alas*. Ubi vox proculdubio vox eſt Aurigæ hujus Quadrigæ Currusve *Cherubici*. Unde ſignificatur motus eorum ſiſti perinde cœleſti aliquo ſigno aut inſtinctu atque cœlitus cieri, eaque penitus à Divino verbo Spirituque regi. *Nam in verbo eſt Spiritus*. Joh. 1. 4. Stare autem non ſolùm dicuntur ſed ſubmittere vel demittere alas ſuas, quod nulla vota nullaſque proprias voluntates habeant, ac proinde juſſu cœleſtis Aurigæ non ſolùm motum externum corporis ſiſtant ſed internum appetitum & voluntatem atque ſic alas ſubmittant.

Ad viceſimam nonam. Pervenimus jam ad *Rotas*, quæ idem fere ſignificant quod *Animalia*, quatuor nempe ſtatus Animarum, ſed reſpiciendo præſertim ad *Revolutiones* earum ab uno ſtatu ad alterum. Quam Cabbaliſtæ גלגול i.e. *Revolutionem Animarum* appellant. *Quatuor* verò *Rotas* & *quatuor Animalia* idem fere ſignificare ex eo intelligitur quod annotavit etiam ipſe R. *Moſes Ægyptius* in *More Nevochim*, nempe quod & *ipſis Rotis* ſunt caro & terga, & alæ & manus. Quæ certè res valde abſona eſſet niſi *Rotæ* idem innuerent quod *quatuor Animalia*, nempe Animas in quatuor diſtinctis conditionibus conſtitutas, ſed quatenus in *Rotatione* ſive *Revolutione* (בגלגול) conſideratas.

ſideratas. His præmiſſis ad quæſtionem viceſimam nonam reſpondeo. *Quatuor Rotas* ſignificare quatuor illos ſtatus Animarum. *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Aſiathicum*; quatenus ſunt in Revolutione, juxta *Poſtulatum* octavum & nonum. Hoc dico præcipuè ſignificari quanquam fortaſſis aliqua poteſt eſſe alluſio ad quatuor Orbes *Poſtulato* ſexto memoratos.

Ad triceſimam. *Una* illa *Rota* ſuper terram cum quatuor faciebus eſt Mundus vel Orbis *Aſiathicus*, hoc eſt, Animæ illius Mundi quoad *Revolutionem* ſuam ſpectatæ. Hæc *Rota* ſpeciali ſenſu *Ophan* dicitur, & *Sandalphon* apud *R. Moſem Corduerum*. Habere verò dicitur quatuor facies ob nullas alias rationes quam ob quas *Bos* ſive *Animal quartum*, quatuor facies habere dicitur, quas nihil opus eſt hîc repetere. Reſolvuntur verò in *Poſtulatum* undeviceſimum. Interim notandum etiam hac è re eluceſcere *Rotarum* & *Animalium Identitatem*. *Aſiathicum* verò Mundum per hanc *Rotam* notari inde conſtat, quod eſſe *ſuper terram*, hoc eſt, ad terram uſque ſive *Aſtrum frigidum* (quæ pars eſt Orbis *Aſiathici* infima dicatur pertingere. Qui unus locus opinionem *Jonathanis*, *Ben Uzziel* abunde confutat, qui Orbes cœleſtes *Ariſtotelicos* per has *Rotas Ezechieliticas* vult intelligi, quemadmodum notavi in *Dialogis Divinis*.

Ad triceſimam primam. Aſpectus verò *Rotarum* tanquam *Tharſis* dicitur cum alluſione ad ſignificationem vocis *Tharſis*, quæ quanquam lapidem pretioſum marini coloris ſignificet, ſignificat etiam ſimpliciter *Mare*, (atq; ſic reddit verſio vulgaris Latina) *Mare* autem ſtylo Prophetico *multitudinem* denotat. Atque hoc proinde reſpondet *ſono Alarum Animalium* (in Quæſtione viceſima ſeptima) *tanquam Aquarum multarum*, quibus ſignificabantur ingentes multitudines. Unde iterum innoteſcit *Animalium* & *Rotarum identitas*.

Ad triceſimam ſecundam. Viſa eſt *Rota* quaſi *in Medio Rota*

Rota propter quatuor Orbes *Poſtulato* ſexto deſcriptos. Hæc certè longè tolerabilior eſt Interpretatio quàm *Jonathanis Ben-Uzziel* qui Orbes *Ariſtotelicos* ſe mutuò involventes hîc intelligendos exiſtimat cum nec ipſe numerus congruat. Neque ego certè quatuor illos Orbes principaliter hîc ſignificari cenſeo ſed obiter tantum perſtringi. Præcipuum verò Viſionis ſcopum hoc in loco eſſe ſubindicationem quatuor Periodorum *Revolutionumve* Animarum quæ majores ſint aliæ aliis, ſicque aliæ alias includant. Ut ſi v. g. Periodus fiat à ſumma parte ad imam partem (modo quodam *Epicyclari*) & ad ſummam rurſus, Orbis *Aziluthici*, deinde à ſumma parte Orbis *Aziluthici* ad imam partem *Briathici*, *Jezirathici*, vel *Aſiathici* & ad ſummam à ſingulis rurſus *Aziluthici*, manifeſtum eſt primam Periodum ſeu Revolutionem includi in ſecunda, ſecundam in tertia & tertiam in quarta tanquam omnium maxima. Et ſic vice versâ ab ima parte *Aſiathici*, &c. Rotam igitur viſam eſſe quaſi in medio Rotæ nihil amplius ſignificat quàm Revolutiones Animarum alias aliis majores eſſe poſſe ac proinde alias ab aliis includi.

Ad triceſimam tertiam. Quod autem dicuntur *Rota* per ſuas *quatuor partes* ire & non reverti, diſtinctionem quatuor Orbium ſuprà memoratorum innuit. Iſti ſunt illi ארבעת רבעים quatuor quartæ partes ſive Regiones in quibus ſingulæ eunt. Non reverti verò dicuntur, non quidem eò quòd rectâ quaſi lineâ pergant, hoc enim *Revolutioni* earum repugnaret, ſed quod *Divino* quodam *fato* ac invincibili ferantur, quemadmodum monui de *Animalibus*.

Ad triceſimam quartam. Quod verò *una Rotis ſit ſimilitudo* non contemnendum ſubinnuit Arcanum & *Mercaveâ Cabbalâ* non indignum, (hoc eſt,) Nihil fere habere Mundum inferiorem quod non habet aliquo modo ſuperior. Quod certe aliqua ratione repræſentatum eſt in *quaternis faciebus ſingulorum Animalium*, nempe, conſimiles ferè ubique eſſe negotiatio-

Kk nes,

nes, conſimiles ubique Animarum formas viſibiles, Humanas putà, & ſecundum quoſdam *Rabinos* in maſculinam & fœmininam diſtinctas, plaſticamque habere ſingulas, quæ pro ſingulis Mundis, omiſſis omittendis, vehicula in figuram humanam efformet. Nec opus eſt ut in re tam facili latiùs expatiemur.

Ad triceſimam quintam, *Horribilis Canthorum* dorſorumve *Rotarum altitudo* vaſtas illas denotat Animarum Revolutiones à Mundo *Aziluthico* uſque ad *Aſtrum frigidum Aſiathici* & hinc rurſus ad Mundum *Aziluthicum* [Ἐξ ἑνὸς εἰς ἕν:] Quis non horreat & obſtupeſcat ad tales rerum viciſſitudines, ad tam immenſos Animarum delapſus aſcenſusque. Ut ea Anima quæ modò in ſummo *Cælo Empyreo* ſicut *Aquila* volitabat, ſuccedentibus ſeculis tandem in *terra* reperiretur, & ut *Bos* laſſus pedem figeret in *Luto*, juxta hanc Viſionem *Ezechielis!*

Ad triceſimam ſextam. Quod corpus Rotarum oculis plenum appareat, ex eo fit quod reverà *Rota* nihil aliud ſint quam ipſæ Animæ rotatæ ſive in גלגול conſtitutæ. Atque ſic oculi pari ratione illis attribuuntur, atque terga, alæ ac manus. *Ezech.*c. 10. 12. Quibus planè ſignificatur *Rotas* & *Animalia* eandem rem repræſentare, quemadmodum ſæpe jam notavi.

Ad triceſimam ſeptimam. Idemque in ſequenti Quæſtione innuitur. Illa enim admodum trivialis abjectaque foret obſervatio; *Rotas* nempe ambulare pariter cum *Animalibus*, cum ſtantibus ſtare & elevatis de terra Animalibus, ſimul cum ipſis elevari, niſi monitu hôc ſubinſinuaretur, unam eandemque rem ſignificari (quamvis non ſub eodem reſpectu) per Animalia & per Rotas ipſas (nempe in hac Philoſophicâ Theoſophicâve Interpretatione Viſionis) & ut una eademque res ſemper movetur ſimul cum ſe ipſa, ita *Animalia* & *Rotas*, unam eandemque rem repræſentantes, ad inſtar unius rei, ſimul moveri aut ſimul quieſcere.

Ad trigeſimam octavam. Hoc verò porro confirmatur

etiam

etiam ex hac quæſtione. Iterum enim dicitur de *Rotis* quod ſupra dictum eſt de *Animalibus*. *Quocunque ſcilicet iret Spiritus eas ſequi.* Quo innuitur eaſdem eſſe Animas θεοφορουμένας quæ per quatuor *Animalia* repræſentantur. Ac proinde membra omnes eſſe *Regni* Meſſiæ *Spiritualis*, quemadmodum ſuprà notavi. Veritatem verò hanc vehementiùs inculcari, addendo porrò, *Spiritum vitæ* fuiſſe in Rotis (quod & cap. 10. v. 17. repetitur) רוח החיה *Septuaginta* vertunt πνεῦμα ζωῆς. *Spiritus* autem *vitæ* Rotis non competit ſed animabus, quibus *Divina Nativitas* nondum perdita ſit, aut rurſus recuperata. Neque infrequens eſt apud Prophetas unam eandemque rem ſub diverſo reſpectu per res diverſas in eadem viſione repræſentare. Sic Apoc. c. 17. Imperium Romanum quatenus *latum* ac *populoſum* per *multas aquas* repræſentatur ſuper quas *meretrix* ſedet. v. 1. Et v. 3. quatenus in *corpus Politicum* redactum per *Beſtiam* figuratur, cui eadem mulier inſidet. Atque hæc de Rotis. Pergimus ad Aurigam & Thronum ejus, &c.

Ad triceſimam nonam. Per *ſimilitudinem Firmamenti* quaſi aſpectum *Cryſtalli horribilem*, cui Thronus eſt impoſitus, intelligitur ingens vorticis *Expanſum*, *diaphanum* ut *Cryſtallus*, propter verò immenſam extenſionem *horribile*, ita ut horrorem ſpectanti vel contemplanti incutiat, præſertim dum conſiderat Animarum גלגול per tam vaſta ſpatia rotari.

Ad quadrageſimam. Quantum ad *Thronum Saphirinum* non dubito quin aliqua alluſio eſſe poſſit ad lapidem *Saphirum*. *Cæleſtem* enim quandam ac æthercam naturam refert color ejus *cæruleus*. Tinctus verò ac coloratus eſt commodè in reliquo æthere Thronus, ut ſit Objectum ab immenſa mole Ætheris circumfuſa diſtinctum, quæ diaphana ſeu pellucida ut cryſtallus repræſentatur. *Durities Saphiri* durabilitatem Regni illius qui Throno inſidet, ſignificat. Huc ſpectat illud ad *Hebræos* cap. 1. (ex Poſtulato decimo tertio & decimo quarto) ℣. 8. *Thronus tuus DEUS in ſeculum ſeculi, virga recta, virga re-*

i tui, dilexiſti juſtitiam & odiſti transgreſſionem, propterea,
xit te ô DEUS, DEUS tuus oleo exultationis ultra conſortes
os. De regno *Meſsiæ* ejusque anima hîc agi manifeſtiſſimum
t, cum de unctione facta ſit mentio. De qua paulo poſt in
ac viſione. Altera *Saphiri* virtus eſt, ut *veneream impurita-*
em non ferat, fœdasque libidines comprimat. Quæ puriſſi-
na & immmaculatiſſima Virginitas ſtatui ſummè *Aziluthico*
naximè convenit. Et *redempti à terra* Apoc. 14. Agni utique
ſſeclæ, *virgines vocantur ob puritatem affectuum.*

Verùm enimverò quanquam hæc non contemnenda
ſunt, magna tamen animo inſidet ſuſpicio majus adhuc quid
per Thronum *Saphirinum* indigitari. In *Tykune Zoar*, Oratio-
nis *Eliahu* Interpres, de Numerationibus tandem agens apertè
it dictionem ספירות à voce ספיר [Exod. 24.10. כמעשה לבנת
הספיר] derivatam eſſe: quaſi *Sephiroth* Numerationes non
ſignificaret, ſed Emanationes flammantes & ſcintillantes,
Splendoremque *Saphiri* imitantes. Cujus quidem ſententiæ
quanquam minimè accedo, ut qui decem *Sephiroth* decem
Numeros tantum ſignificare exiſtimem, quemadmodum ſit
in *Denario Pythagorico*, tamen diſſimulare non poſſum quin ad-
modum veriſimile credam Thronum hunc *Saphirinum* etiam
ad *Sephiroth* per ſatis perſpicuam nec minus uſitatam *Parono-*
maſian Prophethicam alludere. Non quidem ad *Sephiroth* ipſas
quæ non niſi meræ Numerationes ſunt, ſed ad eas res quarum
ſunt Repoſitoria, & ad ipſas ſanè quatenus earum rerum Repo-
ſitoria ſunt, & ad tres primas præcipuè, quæ tres primariæ ſeu
Primordiales Numerationes à *R. Schabthe* appellantur. Sunt-
que *Corona Summa, Sapientia & Intelligentia.* Quas & *tres men-*
tes eſſe aſſerit (ſi ſatis fidus ſit *Rittangelius* illius Interpres)
quas inde neceſſe eſt *tres* eſſe *Perſonas*, quippe quæ ſic habent
centra ſua *perceptiva* diſtincta ſingulæ. Ipſeque aſſerit quam-
libet earum eſſe mentem per ſe, & in æquali dignitate quaſi
ſummè unum quid conſtituere. Quæ quidem ad Fidem Chri-
ſtianam

ſtianam Catholicam & Orthodoxam quàm proximè videntur accedere.

Cæterùm illud ad quod nos hîc maximè ſpectamus, hoc eſt: Alluſionem ſcilicet hanc ad tres primarias Sephiroth, inſinuare ipſam *Divinitatem* hunc Thronum *Saphirinum* eſſe ad quem evecta ſit Anima *Meſsiæ* per *Poſtulatum* decimum tertium, ex unione illius Hypoſtatica cum Perſona *Chochmah*, ſive *æterno Logo*. Unde ipſa *Divinitas* quæ ſui ipſius Locus, Thronus ac Fulcrum eſt, facta eſt *Animæ Meſsiæ* Thronus atque Fulcrum. Neque habet hæc locutio quicquam in ſe abſoni, cum DEUS & מקום & מעון & *Locus* & *Habitaculum* appelletur. Ut verò tres primæ *Sephiroth* triunam *Divinitatem* complectuntur, ita ſeptem reliquas creatorum Spirituum præſertim bonorum Univerſalitatem ſignificare in Annotatis ad ſecundam Tabulam *Cabbaliſticam* breviter indico. Ita ut Thronus *Saphirinus* ſimpliciter ad *decem Sephiroth* alludere poſſit, quibus omnibus aliqua ratione *Anima Meſsiæ* dici poſſit inſidere: ut & ipſi mali Genii ipſum ſcabellum fieri Throni illius, quos quaſi pede premat ſupprimatve, reliquos verò *Spiritu* regat ut ſupra notatum eſt.

Quin & *Ophan* ſive *Sandalphon*, quatenus *Spiritum Naturæ* etiam ſenſu magis extenſo ſignificare poteſt, inferioribus hujus Throni partibus meritò videtur poſſe accenſeri. Quid enim iſtuc mirum ſi is qui cum Divina Sapientia ſive *Chochmah*, quod *internum* eſt *æternumque DEI verbum*, tam mirificâ unione unitus ſit, abſolutiſſimum imperium habeat in *Verbum externum* qui *Spiritus* eſt *Naturæ*, adeò ut illum in quoscunque voluerit motus excitare poſſit & omnimoda miracula patrare, elementaque Mundi mutare ordinareque prout libuerit. Qui enim *Filiam Regis* habet *auream* etiam illius habet tunicam, quæ *ſex dies Creationis* ſignificat quemadmodum videre eſt in *Tykune Zoar*. Ingens verò hoc Privilegium ei conceſſum videtur ex fide pacta de *Redemptione Populi DEI* & de occidendo

lendo Serpente in *Cœlo* in *Mari* & in *Aridâ*. Quô quæ-
am non coactè reſpicere videntur quæ in eodem libro oc-
rrunt, in *Sepher* nempe *Jezirah*. Ubi mentio fit Filiæ Re-
s in Turri conſpicabilis, quæ in uxorem ceſſura ſit illi qui *ſer-*
ntem occiderit puta in Cœlo *Jezirathico* perinde atque in
Mari & in Aridâ. Ibi verò dicitur *Schiloh* fuiſſe qui hoc præ-
larum facinus patraverit, quemadmodum ſupra notavi-
nus.

Quæ verò poteſt eſſe illa *Filia Regis* in Turri ſublimi niſi
Chochmah ſive *Æterna DEI Sapientia*, quidve *nuptiæ* niſi unio
Hypoſtatica, ut *Anima Meſsiæ* & *Sapientia DEI æterna* una fiant
Hypoſtaſis, ſicut vir & fœmina unum corpus, quemadmodum
innuit Apoſtolus. *Filiam* verò *Regiam* ac glorioſam in *turre*,
idem eſſe quod *Chochmah* in *Kether*, illa appellatio unitatis
Pythagorica ζανὸς πύργος perſuadere poteſt. Ubi πύργος, id eſt,
Turris, reſpondet τῇ *Kether*, Coronæ, & ζανὸς, per quem *Græci*
Cabbaliſtæ τὸν νοῦν *Divinam mentem* intelligunt, reſpondet τῷ
Chochmah. Sed Throno huic *Saphirino* explicando plus ſatis
operæ impenſum eſt, niſi quod hinc faciliùs ſatisfacturi ſimus
Quæſtioni ſequenti.

Ad quadrageſimam primam. Hominem igitur Throno
Saphirino inſidentem ſine morâ reſpondeo *Animam* eſſe *Meſsiæ*
cum *æterno Logo Hyperaziluthicè*, vel ſi Scholaſticè mallemus
loqui, *Hypoſtaticè* unitam, juxta *Poſtulatum* decimum tertium.
Hic eſt ille λόγος τοῦ θεοῦ qui humanâ formâ equo inſidens con-
ſpicitur, Apoc. 19. Idem nempe qui מימרא דיי *Verbum Jehovæ*
(ὁ λόγος τοῦ θεοῦ) apud *Chaldæum* Paraphraſten toties dicitur,
quemadmodum notat *Rittangelius* in *Sepher Jezirah*. Verbum
autem hoc *Jehovæ* humanâ formâ Patriarchis apparuiſſe no-
tiſſimum eſt. Quam igitur ob cauſam meliorem id factum
putari poteſt, quàm quod *nudus Logos* non eſſet, ſed λόγος ἐνανθρω-
πηθεὶς, quanquam nondum ἐνσαρκωθεὶς. *Logos* cum *Anima Meſsiæ*
quamquam nondum cum *carne illius* unitus, ac proinde huma-

nâ formâ, qualis eſt ferè Animarum ſeparatarum Angelorum-que, niſi fortè datâ operâ figuram mutent.

Atque profectò ipſe *Calvinus* Hominem hunc Throno inſidentem Chriſtum eſſe enixè contendit, aptisque Sacræ Scripturæ locis confirmat. Nam ſub hac forma repræſentatum eſſe in Viſione *Danielis* ſecundamque Trinitatis perſonam ibi referre ſtatuit, ut Antiquus Dierum primam, (quid autem in hac *Ezechielitica* Viſione primam perſonam referat, mox notabimus.) Neque enim contentus patrum ſententia *Calvinus*, qui dicunt in genere hoc præludium fuiſſe magni illius Myſterii apud Paulum memorati, *DEUS manifeſtatus eſt in carne*, meritoque illud *Hieronymi* execrans, qui verba ait fieri de Patre ipſo, probat hîc Filium, ſecundam Perſonam, humanâ naturâ indutum, eſſe intelligendum ex Johan. 12.41. *Hæc dixit Eſaias quando vidit gloriam ejus*, nempe Chriſti, *& locutus eſt de eo.* Et ſi Dominus ſolio inſidens celſo & elato, illîc Chriſtus eſt, cum Logo æterno unitus, procul dubio idem Chriſtus eſt in Viſione hac *Ezechielitica*, cum *Apprehenſio Ezechielis &* Eſaiæ *in utraque viſione eadem ſit*, quemadmodum nos docet *R. Moſes Ægyptius More Nevochim*, part. 3. cap. 6. & res ipſa demonſtrat.

Concludimus igitur Hominem inſidentem Solio *Logon* eſſe ἐνανθρωπήσαντα, cum nec DEUS Pater, nec Spiritus Sanctus humanam naturam ſumpſiſſe dicantur. Et ut de tertia *Hypoſtaſi* ex mentione *Spiritus* ſuprà conſtabat, ſic de ſecunda ex humana Forma ſuper Solium *Saphirinum* apparente hic ſatis conſtare cenſeo. Atque hinc fortean opportunè moneri poſſumus, cur in Incarnatione *Meſsiæ* nulla Animæ facta ſit mentio. Ut Johan. 1. 14. *Et Logos caro factus eſt*; quaſi nudus Logos cum carne unitus eſſet, nullâ animâ interveniente. Sed ratio eſt, quia unio *Animæ Meſsiæ* cum *Logo* infinitis fere ante ſeculis, facta intelligitur. Unde ſat erat de *Logo* meminiſſe, cum *Logos* animam in ſe contineat.

Ad

Ad quadrageſimam ſecundam , ut duabus proximè ſe-
entibus Quæſtionibus accuratiùs reſpondeatur, verſum vi-
ſimum ſeptimum & viceſimum octavum quàm exquiſitiſſi-
è poſſum, Latinè reddam. *Et vidi quaſi ſpeciem* CHASMAL,
nquam aſpectum Ignis domus illi circum, ab aſpectu lumborum
us & ſuprà, & ab aſpectu lumborum ejus & infra; vidi tanquam
pectum ignis & ſplendorem ei circum; velut aſpectum arcûs,
um fuerit in nube in die pluviæ, ſic aſpectus ſplendoris circum.
haſmal & vulgaris verſio Latina, & ſeptuaginta Interpretes &
leræque omnes Translationes reddunt *Electrum*, quod Medi-
i vulgo *Succinum* vocant, quodque cordi imprimis amicum
ſſe ajunt, ut taceam de Cerebro. Quod ſatis conſentaneum
ſt conſpectui ejus circa medias partes. Nam *domus igni* eſt cir-
a Electrum. Uſus ejus in oleum redacti eximius eſt apud Me-
dicos. Per *Electrum* verò hoc ſignificari *Divinum Elementum*
ſuprà ad quæſtionem octavam notavi. *Aureamque Filiæ Regis*
Tunicam huc referendam cenſeo, aurumque purum transpa-
rens ex quo Nova *Hieroſolyma* facta eſt Apoc. 21. Nam *aurum*
transparens procul dubio ad *Electri* ſpeciem quàm proximè ac-
cederet. Sed mutata *Divini* hujus *Elementi* conſiſtentia in
ſpeciem olei noſtris rebus magis accommoda eſt, ut aptiùs con-
veniat cum illo loco ſuprà citato ad *Hebræos. Thronus tuus*
DEUS in ſeculum ſeculi, &c. Dilexiſti juſtitiam & odiſti trans-
greſsionem, propterea unxit te O DEUS, DEUS tuus oleo exulta-
tionis ultra conſortes tuos. Qui locus planè intelligendus eſt de
Meſsia. Et *Meſsiam* itidem hac in viſione intelligi debere
etiam ex hac ipſa voce חשמל non obſcurè inſinuari videtur.

Nam חשמל per תמורה ſive transpoſitionem literarum
Cabbaliſticam eſt למשח tanquam inſcriptio eſſet hujus Figuræ
humanæ ſuper ſolium ſedentis, quâ indicetur cujus eſſet figura
vel Imago, quemadmodum inſcribitur femori Herois *Apocaly-*
ptici Equo albo inſidentis. *Rex Regum & Dominus Dominan-*
tium. Fateor deeſſe ' literam, ſed admodum commodè. Nam
ſic

ſic & nomen *Meſsiæ*, quanquam non adeò plene, ſatis apertè ſubinnuit, quaſi legendum eſſet למשיח & ſimul naturam illius rei, quæ *electri* ſpeciem præ ſe fert. (Quod *Divinum* illud *Elementum* eſſe cenſeo in Poſtulato quarto memoratum) perquàm eximiè illuſtrat, nempe quod ſit למשח *in oleum* vel *unctionem.* Quod quidem *oleum* ſive *Divinum Elementum* eſt vehiculum *Spiritûs Sancti.* Eſtque hæc ipſiſſima illa unctio de qua *S. Johannes* monet fideles. 1. Johan. 2. *Unctio* utique quæ *ipſos doceat omnia & quam à Chriſto acceperint.* Univerſi enim hujus *Divini Elementi* penes ipſum eſt diſpenſatio, quatenus in unam perſonam cum *Divino Logo* coaluit, ut facile demonſtrari poteſt, ex Johan. c. 6. Unde non temere per omnes Mundos diffundi ſuprà obſervavimus. Maximè proprius autem Effectus primusque hujus unctionis eſt in cor ipſum, quo à ſui amore mundetur, ut Amoris verè Divini fiat capax. Servatorque *beatos mundos corde* prædicat *quia ipſi DEUM videbunt.* Et certe non incommodè accidit quòd per *Gematriam* Cabbaliſticam חשמל unguentum hoc, & אור פניאל i. e. *Lux faciei DEI*, idem valeant. Qui valorum conſenſus notatus eſt ab ipſis *Cabbaliſtis* in *Emek Hammelech*, ſive *Valle Regia.* Adduntque inſuper מלבוש & חשמל per ſuam *Gematriam* idem eſſe. Et verum equidem eſt literas utriuſque in unam ſummam collectas, utrobique eandem eſſe ſive æqualem. Unde certè illi haud inſcitè colligere poſſunt *Chaſmal* hoc in Viſione ad *veſtimentum internum aureum Filiæ Regis* ſuprà memoratum rectiſſimè referri, eſſeque *veſtem internam* ad quam *Renati* pro ſuo modulo ſuſpirant, quemadmodum monet Apoſtolus. 2. Cor. 5. v. 2. 3. 4.

Quid ſit igitur *Electrum* & quæ Myſteria eſſe poſſint in voce חשמל ſufficiat pauca hæc breviter libaſſe. Quod verò domus Igni dicitur eſſe circa *Electrum* vel *Chaſmal*, videtur innuere *Chaſmal* ſive *Divinum Elementum* in igneo ſive Æthereo *Meſsiæ* vehiculo includi, totum verò vehiculum ex eo non com-

componi, quamvis eo ungatur longè ultra conſortes. Cum verò domum ignis ab aſpectu lumborum & ſuprà & ab aſpectu lumborum & infra extendi ait, totum vehiculum *Animæ Meſſiæ* igneum, quod dixi, vel æthereum eſſe notat, ipſumque *Electrum* pervadere, atque hoc omne eſſe *particulare corpus* glorioſum *Meſsiæ* diſtinctum ab alia gloria quam ſtatim proximis verbis deſcribit. Vidi tanquam *aſpectum Ignis & ſplendorem ei circùm, &c.* Quorſum enim iſta Repetitio niſi quod aliam igneam gloriam ſive Lucem velit deſcribere. Quæ qualis ſit in ſubſequenti Quæſtione dicemus.

Ad quadrageſimam tertiam. *Vidi*, inquit, *tanquam aſpectum Ignis & Splendorem ei circum, velut aſpectum Arcus cum fuerit in nube in die Pluviæ, ſic aſpectus ſplendoris circum.* Hæc eſt altera illa gloria à vehiculo *Meſsiæ* diſtincta. Deſcribitur autem per *Ignem*, & *Splendorem*, & *Arcum pluvium.* Eſt autem hîc *Attik Jomin*, ſecundum tuam Tabulam *Cabbaliſticam*, qui reſpondet *Antiquo Dierum* in Viſione *Danielis.* Et tria etiam hîc occurrunt ut illîc, nempe in tua Tabula, *Ignis, Splendor, Iris.* Quæ tria *cauſaliter* ſi fas ſit ita loqui, in Prima *Sephirah* vel *perſona* continentur. Ipſe enim *DEUS Pater* eſt αὐτογενὴς, & cauſaliter in ſe continet *Filium* ἀπαύγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ, & ab eo cum Filio procedit *Spiritus Sanctus.* Cujus varia dona per colores *Iridis* repræſentantur. *Pater* eſt cauſa cauſarum etiam ſui ipſius & *ſimpliciſsima* quaſi *Lux*, unde & vocatur *Pater Luminum*, ut qui prima Lux ſit & ſimpliciſſima ſed ſub triplici ſpecie hîc repræſentata, *Ignis, Splendoris* & *Iridis* propter rationem ſuprà dictam *Ignis* eſt *caput imperceptibile, Splendor* vel *Lux* eſt *Caput Enſoph.* (Nam אין סוף & אור quemadmodum ipſe mones, per *Gematriam* idem valent) & *Arich Anpin* diffuſio *Spiritûs.* Sed hæc omnia *latenter* ac *cauſaliter*, niſi quod *Lux* ſit expreſſa appellatio huius primæ perſonæ prout ipſe in Cognominibus & ſubordinatis mones. Hæc igitur in ultimo

loco

loco memorata *Lux* & *Gloria*, eſt *Gloria Patris* vel *Lux Paterna*, quam, cum nos, niſi per nebulam quaſi, contemplari non poſſumus, rectè dicitur circundari *arcu cæleſti* ſeu *Iride*, vel ſi malles *Halone*, quæ etiam *Corona* dicitur: Nullusque dubito, quin prima *Sephirah* vel פרצוף *Kether*, i. e. Corona, ab hac viſione *Ezechielis* dicatur, ſplendida quidem ut colores *Iridis*, ſed cum integro circulo ut *Halo* ſive *Corona* circa *Solem*. Rectè autem hæc prima *Sephirah Kether* ſeu *Corona* dicitur, quia *complectitur* omnia *cauſalitate*. Unde manifeſtum eſt *gloriam Patris* illâ indicari. Ex quibus concluditur, etiam de *prima Hypoſtaſi* in hac Viſione *Ezechielis* apertè conſtare perinde ac de *tertia* ac *ſecunda*, cum qua Anima *Meſsiæ* unita eſt, & ſuper excelſum Thronum *Saphirinum* collocata, *paternâ* etiam *gloriâ* circumfulgens, quemadmodum habet illa Eccleſiæ noſtræ doxologia ad Chriſtum: *Tu enim ſolus ſanctus, tu ſolus Dominus, tu ſolus ô Chriſte cum Spiritu S. altiſsimus es in gloria DEI Patris, Amen.* Atque hæc de primo capite *Ezechielis*. Pergimus ad Quærenda in Capite decimo.

Ad quæſtionem quadrageſimam quartam. In repetita viſione quatuor Animalia dicuntur *Cherubim*, cum tamen in prima viſione dicatur aſpectus eorum eſſe tanquam *Hominis*, דמות אדם להנה *Similitudo hominis eis*, quo ſignificabatur Animas eſſe *humanas*: Hinc, inquam, innuitur perinde eſſe ſive Animæ *humanæ* ſive *Angelicæ* cenſeantur, cum tanta inter eas intercedat naturæ ſimilitudo, quemadmodum intelligi poteſt, ex *Poſtulato* decimo octavo. Quæ certè eximia clavis eſt ad retegendos errores aliquos immanes recentiorum quorundam *Cabbaliſtarum*, cum nomen *Adam* ad Angelos perinde pertineat atque ad genus humanum.

Ad quæſtionem quadrageſimam quintam. Per virum indutum lineis Sacerdotem aliquem intelligi exiſtimo, vel Prophetam, cujus Zelus accendatur, operaque Functionis promo-

 veantur

antur ac dirigantur aſſiſtentiâ Spiritûs & miniſterio Ange-
rum.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſextam. Rotæ carnem &
rga habere dicuntur & manus & alas, immo addam & caput
11. (niſi forte nihil aliud ſignificet quàm primam partem) &
culos expreſſiſſimè; etiam Rotas ipſas aſſerit plenas eſſe ocu-
s, non contentus dixiſſe carnem, terga, manus & alas ſic eſſe,
uaſi totæ fere conſiſterent ex oculis. Hæc autem omnia tanta
um induſtria inculcantur, ut ſatis poſſimus intelligere, qua-
uor *Rotas* & quatuor *Animalia* idem eſſe uti ſupra monuimus.
Animalibus enim non Rotis iſtiusmodi partes competunt. Cæ-
terùm cum hæc Animarum Univerſitas in quatuor *Animalibus*
plenè contineretur, nemo profectò cauſam facilè excogitare
poteſt, cur hic iterùm in *Rotis* tanta arte tantoque opere depin-
gerentur, niſi ut expreſſiſſimè inde deprehendere poſſimus *Re-
volutionem Animarum* per has Rotas indicari.

Ad quæſtionem quadrageſimam ſeptimam. Et ne *aures*
ipſis deeſſe videantur, ipſis *Rotis* acclamatum eſt Propheta au-
diente. הגלגל *O Rota.* Et ſurdum profectò eſſe oportet qui hac
voce experrectus non ſtatim agnoſcat ad *Cabbaliſticam* Anima-
rum גלגול hîc alludi. Eſtq; mutatio vocabuli in hoc loco (nam
hactenus *Ophannim* dixerat) quaſi clavis totius *Myſterii Rota-
rum*, apertaque indicatio, Revolutionem Animarum, tum Hu-
manarum, tum Angelicarum hîc indigitari, earum præſertim
quæ non tam *propriâ culpâ* quàm *Divino fato* deſcenderint,
nullasque aſcendere poſſe niſi pars fiant *Rotarum Regiæ Qua-
drigæ* ſemper benedicti *Meſsiæ.* Ut verò Auriga *Rotas*, *præteri-
tis Animalibus*, niſi *Rotæ* ipſa *Animalia* eſſent, inclamaret, vide-
tur abſurdiſſimum. Acclamando verò הגלגל non unam ali-
quam Rotam, ſed omnès quatuor intelligit. Sic enim גלגל ſi-
gnificat. Ezech. 23.24. & in hoc ipſo capite ℣.6. Quo ſolo in lo-
co occurrit vox גלגל, in aliis locis omnibus in utraque viſione
vox

vox אפן & אפנים uſurpantur, præterquam hujus capitis verſu 13. ubi acclamatur הגלגל. Videtur autem vox גלגל verſ. 6. datâ operâ uſurpari, ut ubi acclamandum foret הגלגל ℣. 13. de omnibus Rotis *Aziluthica*, *Briathica*, *Jezirathica* & *Aſiathica* intelligi poſſit fauſta hæc & alacris Acclamatio. Quippe quod Rotæ hæ quatuor, *Regnum* notant Meſſiæ *Spirituale* quacunque in Rotatione poſitum.

Ad quadrageſimam octavam. Singulæ verò *Rotæ* quatuor facies habere dicuntur ob eandem cauſam ob quam ſingula *Animalia* dicta ſunt quatuor habere facies, & præterea, quod toties inculcatum eſt, quod idem ſignificent quod *Animalia*, nempe Animas quatuor Mundorum, Rotatione ſive Revolutione tantum additâ.

Ad quadrageſimam nonam. In enumeratione verò, una tantùm facies diſtincta ſingulis Rotis attribuitur, tum ut in hoc etiam Rotæ ſimiles ſint Animalibus, quorum ſingulis, quamvis quaterna haberent capita, unum præ cæteris peculiariter attribuebatur, *Aquilinum*, *Humanum*, *Leoninum* aut *Bovinum*, tum ut hâc enumeratione prior illa veritas pleniùs confirmaretur.

Ad quinquageſimam. Quatuor autem Animalia unum Animal appellantur verſ. 20. quia in omnibus Mundis & Revolutionibus unæ eædemque ſunt individuæ Animæ, ſive ſint in ſtatu *Aziluthico*, ſive *Briathico* ſeu denique *Jezirathico*, *Aſiathicove*. Cumque nec Angelicæ profectò Animæ à noſtris plena ſpecificatione videantur diſtingui, hinc innumeræ hæ multitudines Animarum ſive *Angelicæ* ſive *Humanæ* ſive in hoc ſtatu, ſive in illo per Propheticam *Henopœiam unum Animal* rectè dicuntur, præſertim cum ſint *unum Regnum* & ſub uno Principe, Anima nempe *Meſsiæ*. Facta verò hic mentio eſt Fluminis *Chebar* ut planè conſtare poſſit, eandem eſſe viſionem quam prius viderat על נהר כבר ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ χοβάρ. Quod bis illic

lic inculcatur quo probabilius fiat, aliquid ſubeſſe Myſterii. Et certè mihi tale videtur Myſterium ſubeſſe quod non parvi momenti ſit ad rectam Intellectionem Viſionis. Innuit igitur hæc circumſtantia loci, *ſubjectum viſionis* in genere non eſſe de rebus *purè immaterialibus* & æternis, ſive de tranquilla prorſus ſerenaque, de fixa immobilique Æternitate, ſed de rebus Immaterialibus, cum *fluxu temporis* ſeculorumque decurſu ob *unionem cum materia*, conjunctis. Hoc נהר כבר Flumen Chebar (ſive ad מים כבירים ad validum Aquarum fluxum, ſive ad ſignificationem כבר, quatenus temporis particula eſt ac fere præteriti, alludatur) ſignificat. Nam & *Heraclitus* olim omnia ferri dicebat ποταμοῦ δίκην, addebatque, ni male memini, nihil verè enunciari poſſe de re quapiam, quia res priùs effluxerit, quam de ea poſſit quid pronunciari. Sed hoc certe verum eſt, mutationes Mundi materialis eſſe quaſi in perpetua *prateritione*, ut omittam tres primos æonas hujus Viſionis, *Aziluthicum, Briathicum*, & *Jezirathicum* jam præteriiſſe, ut rectè hæc viſio ſuper fluvium *Chebar* conſpecta dicatur, juxta rationem nominis *Chebar*. Et ex quatuor Rotis manifeſtum eſt, omnia hîc eſſe in motu. Quæ quidem quanquam in principio notaſſe, magis methodicum fuiſſet, malui tamen hîc memorari quàm ſilentio prorſus præteriri, cum inſcitiam eorum *Cabbaliſtarum* opportunè prodat, qui quoſdam ex his Mundis *Mercavæis*, ad res purè materiales evehant, cum ne unum quidem Mundum pure immaterialem indicari mihi ſatis conſtare videatur.

Ad quinquageſimam primam. Ex prædictis ſatis clarè conſtat, DEUM Iſraëlis præciſè ſumptum, eſſe *Æternum Logon* cum *Anima Meſſiæ* unitum, quemadmodum rectè deduci poteſt ex ſexto capite Eſaiæ, & Johan. 12. verſ. 41. *Hæc dixit Eſaias quando vidit gloriam ejus* (nempe Chriſti) *& locutus eſt de eo.* Viſionem autem *Eſaiæ* & *Ezechielis* eandem fere eſſe

eſſe ſupra notavimus ex *Maimonide.* Hunc fuiſſe *DEUM peculiarem* & quaſi *Angelum cuſtodem Populi Iſraëlis* multa Scripturæ loca naturaliter videntur indicare. Ut 1. Cor. 10, 4. Ubi *Chriſtus* dicitur cibaſſe & potum præbuiſſe *Iſraëlitis.* Et verſ. 9. *Iſraëlitæ* dicuntur tentaſſe *Chriſtum.* Chriſtus verò nuda Divinitas non eſt ſed Anima *Meſsiæ* cum *æterno Logo* unita. Et certè quod occurrit Heb. 13. verſ. 8. ultra, haud incommodè, extendi poteſt quàm ad Nativitatem Chriſti in carne. *JEſus Chriſtus heri & hodie idem & in ſecula.* Ille debellabat *ſerpentem* in cœlo, ille debellabat in Mari nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, idemque debellabit *ſerpentem rufum ſepticipitem*, Imperium utique *Romanum* ſuisque tandem in manus tradet. Hoc autem dictum eſt ad *Hebræos* ut afflictiones pro Chriſto fortiter poſſent ferre. Vide Myſterium Pietatis lib. 1. cap. 8. Dediſſe etiam Legem *Iſraëlitis* in Deſerto (quanquam *Incognito*, quod dicitur) nec in forma Filii DEI ſed cuſtodis Angeli populi Iſraëlitici innuere videtur *Baruc*, cap. 3. 36. Is DEUS noſter, non æſtimatur alius cum ipſo comparatus, id eſt, Vileſcunt Dii gentium cum DEO Iſraëlis comparati, quia ipſi meri Angeli ſunt DEUS verò Iſraëlis æterna Sapientia החכמה הקדומה cum Anima *Meſsiæ* unita, quemadmodum ſequitur, Invenit omnem viam ſcientiæ (id eſt, tum *Legem*, tum *Cabbalam*) *quam dedit* JACOBO *filio ſuo &* ISRAELI *dilecto ſuo. Poſtea in terra viſa eſt & inter homines converſata.* Nempe Sapientia hæc demum incarnata eſt, quem *JEſum Chriſtum* vocamus. Sed expreſſiſſimus locus pro illius Incarnatione eſt. Johan. 1. verſ. 14. *Et ſermo caro factus eſt.* Hic eſt מימרא די״ (*Hebraice* diceretur אמרה fœminino genere, perinde ac חכמה) qui toties apparuit humana formâ Patriarchis, unde rectè colligi poteſt Animam *Meſsiæ* ſubfuiſſe, quippe qui fuerit quaſi Angelus Cuſtos Familiæ *Iſraëliticæ.* Quod planè hic innuitur apud Johannem verſ. 11. *Ad ſua venit* (id eſt,

eſt, ad proprium populum, quibus tam diu tanquam Angelus eorum cuſtos præfuerat) *& ſui eum non exceperunt.* Et certè nunc מלאך יהוה nunc יהוה dicitur. *Zachar.* 3,1.2. Nam de Angelo *Jehova* verſ. 1. Magni Sacerdotis Patrono verſ. 2. dicitur, quod dixit Jehovah, ad Satan, Increpet Jehovah in te Satan. Ipſe igitur Angelus dicitur Jehovah. Quod nuſquam tamen verum eſſe poteſt niſi in perſona Chriſti, qui & Angelus fœderis, & Angelus cuſtos Iſraëlis, & Jehovah ſimul erat. Hæc & ſimilia loca mihi plane demonſtrare videntur, Animam *Meſsiæ* cum æterno Logo ante Incarnationem fuiſſe unitam, atque hanc Hypoſtaſin ex Animâ *Meſsiæ* & æterna Sapientia ſive *Logo* coaleſcentem DEUM eſſe *Iſraëlis* præcisè ſumptum.

Ad quæſtionem ultimam. Quæ verò ſit hujus DEI *Iſraëlis* gloria facilè intelligitur ex tota expoſitione hujus Viſionis *Ezechielis.* Eſtque hæc ipſiſſima illa gloria Chriſti quam memorat Johan. 17. verſ. 5. *Ego te glorificavi in terra, opus conſummavi quod dediſti mihi ut facerem*, nempe firmiter ſtatuit, ſicut promiſerat in Mundo putà *Briathico*, pro redemptione populi in hac terra, infima Regione immenſæ illius Provinciæ ſibi à Patre commiſſæ pati. In ſequenti igitur verſu orat, ut in eas poſtmodum Regiones ſuperiores redire liceat, ubi *apud Patrem* vel in *gloria Patris* quemadmodum in Viſione *Ezechielis* deſcribitur, regnaverat, ante Mundi *Aſiathici*, in quo tunc conſiſtebat, jacta Fundamenta. Hic enim ſenſus videtur genuinus illius Orationis verſ. 5. *Nunc igitur glorifica me tu Pater apud temet ipſum eâ gloriâ quam habui apud te priusquam Mundus eſſet.* Quod neceſſario de humana natura intelligendum eſt. Divina enim eſt immutabilis nec poteſt ſtatus illius minui. Et dicit eâ gloriâ quam *habui* ἣν εἶχον, quod nulla Grammatica permittit ut vertatur *Habiturus ſum*; & ſi permitteret, frigida tamen profectò ſic eſſet & diluta Interpretatio.

tatio. Argumentum enim nihil in ſe peculiare haberet, omnibusque nervis careret ac venuſtate.

Atque nunc ſpero me, pro modulo meo, quinquaginta hiſce duabus quæſtionibus circa viſionem *Ezechielis* ſatisfeciſſe. Quæ procul dubio Veteris *Cabbalæ Metaphyſicæ* pretioſiſſima eſt Fodina. Ex qua omnes veritates *Metaphyſicæ* ullius momenti effodiendæ ſunt, aut ſaltem commode ad eam referendæ. Cujus rei eximium puto fuiſſe inſtrumentum decem Numeros, quos *Græci Cabbaliſtæ Denarium Pythagoricum*, *Hebræi* decem *Sephiroth* nominant. Nec tamen *Numeros* ſed *Emanationes* eſſe, haud ſatis ſolido conſilio, quantum ego quidem exiſtimo, finxerunt. Sed penes harum rerum peritiores judicium eſto. Ego interim uſum horum decem Numerorum Nominumque in *Tabula Cabbaliſtica*, ſingulis affixorum, per modum brevis quaſi *Catechiſmi Cabbaſtici* vel potiùs *Mercavæi*, aliquot propoſitis Quæſtionibus illuſtrabo: ut clariùs pateat nihil opus eſſe ut iſtæ decem *Sephiroth* pro tot *Emanationibus* habeantur. Decem verò illa Nomina ad Viſionem hanc *Ezechieliticam* ſpectare nullam puto apud emunctæ naris homines unquam fore controverſiam.

CATECHISMUS CABBALISTICUS,

Sive

MERCAVÆUS,

Quo, in DIVINIS MYSTERIIS MERCAVÆ EZECHIELITICÆ Explicandis & memoriâ retinendis

DECEM SEPHIROTHARUM Uſus *egregiè illuſtratur.*

QUæſt. I. Viſionis *Ezechieliticæ* quodnam eſt ſubjectum proprium & adæquatum?

Reſp. Subjectum proprium & adæquatum Viſionis *Ezechieliticæ* eſt Regnum *Spirituale* DEI *Iſraëlis* quatenus DEI *Iſraëlis*.

Hîc autem notandum ex hac ſummaria quæſtione rationem patere Nominis decimæ *Sephiræ* quæ vocatur *Malchuth*, id eſt, *Regnum*. Nomen verò decimæ ſive ultimæ *Sephiræ* hoc eſſe, quoniam tametſi *Malchuth* prima ſit *propoſitione*, illius tamen *cognitio* ultima eſt aſſecutione. Plena enim illius cognitio ante non obtinetur quàm ſatisfactum fuerit Quæſtionibus de reliquis novem. Quod verò *Græci Cabbaliſtæ* hanc *Sephiram* βασιλείαν non vocant, ſed tantum, αἰῶνα vel κόσμον, inde factum eſſe, quod vox βασιλεία non tam ad *gentes* quam ad *Iſraëlitas* ſive *Judæos* pertineret, ſupra inſinuavi.

Quæſt. II. Quiſnam eſt hic DEUS *Iſraëlis* quatenus *Iſraëlis*?

Reſp. Eſt Anima *Meſsiæ* in unam perſonam (*Hebræi*

Cabbaliſtæ פרצוף, *Græci* ὑπόστασιν vocant) cum ſecunda perſona *Divinitatis* coaleſcens.

Quæſt. III. Suntne igitur *Perſonæ* unâ plures in *Divinitate?*

Reſp. Sunt omninò tres.

Quæſt. IV. Quomodo appellatur prima?

Reſp. Prima vocatur *Kether*, כתר hoc eſt *Corona*, & *Attik Jomin*, Antiquus dierum. Sic appellatur à *Cabbaliſtis Hebræis*, eſtque planè Summitas *Divinitatis* omniumque ſupremus Pater atque Rex. A *Græcis* verò *Cabbaliſtis* vocatur τὸ ἓν τἀγαθόν. Item fortaſſe Κρόνος quaſi Ἀκρόνος præterito α (quod facile fit) ac ſi diceres τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ. Per τὸν νοῦν verò illi intelligunt Δία, *Jovem*, Hæc & notatio & vis nominis occurrit alicubi apud *Macrobium.* Κρόνος verò qui & valdè ſenex depingitur, cujusque vel ipſum nomen ad temporis ſignificationem alludit, apte reſpondet nomini *Attik Jomin*, i. e. *Antiquo Dierum.* Sed & Ζανὸς πύργος hæc *Sephirah* appellatur a *Pythagoreis* qui *Græcorum Cabbaliſtarum* ſunt antiquiſſimi, τὸ ἄκρον verò τοῦ νοῦ & *Kether* ſive *Corona* optimè conveniunt cum πύργῳ *Turri*, quæ Acropolis eſt ſummitasve Civitatis. Ζὰν verò cum ſit *Mens Divina*, pulchrè convenit, ut τὸ ἄκρον τοῦ νοῦ, quod eſt τἀγαθὸν, appelletur Ζανὸς πύργος, *Jovis Turris.* Sic autem appellatur Unitas in *Denario Pythagorico.* Atque hinc planè conſtat cur *Kether* primæ *Sephiræ* nòmen dederit. *Kether* verò qua ratione è Viſione *Ezechielis* emicuerit ſupra notavimus.

Quæſt. V. Quomodo appellatur ſecunda Perſona?

Reſp. Secunda Perſona appellatur *Chochmah*, *Sapientia.* Secundamque *Sephiram* occupat. Denotatur etiam per *Regis* purà *Supremi Filiam in Turre.* Quod præclarè convenit cum *Pythagoreorum* Ζανὸς πύργῳ. Ubi πύργος τὸ ἄκρον τοῦ Ζανὸς ſignificat, idemque eſt quod ſupremus omnium Pater atque Rex, utque hæc *Sephirah*, *Chochmah* apud *Hebræos*, ita apud *Pythagoreos* Ἐπιστήμη vocatur. Hoc enim apud ipſos nomen eſt Binarii. *Platonici* vocant τὸν νοῦν. *S. Johannes* τὸν λόγον ad מימרא דיי alludendo

quod nomen eſt ſecundæ Perſonæ apud *Chaldaum Paraphra-*
ſten, innuique ſuprà אמרית appellandam fuiſſe *Hebraicè*, nul-
lumque ſexûs diſcrimen eſſe in Divinitate certiſſimum eſt.
Quomodo verò hæc ſecunda Perſona è Viſione *Ezechielis* elu-
xerit, ſuprà monuimus.

Quæſt. VI. Quomodo vocatur Perſona tertia?

Reſp. Tertia Perſona vocatur *Binah, Prudentia*, tertiam-
que *Sephiram* occupat, & à *Pythagoreis* expreſsè vocatur Φρόνησις.
Prudentia. Apud *Johannem* verò c. 1. ℣. 4. ζωὴ, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. Un-
de *Pythagoreorum* ζωὴ ſic appellari forte poteſt (qui λόγῳ apud
Johannem reſpondet) ὅτι ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν. Tertia verò hæc Per-
ſona occurrit in Viſione *Ezechielis* ſub nomine חיה ſed præ-
ſertim ſub nomine רוח החיה quæ pulchrè reſpondet τῇ ζωῇ a-
pud *S. Johannem*. Cur verò veteres Cabbaliſtæ vocem חיה vel
רוח החיה in בינה verterint nihil neceſſe eſt hìc inquirere. Sa-
tis eſt quod antiquæ *Cabbala* vox in Chriſtianâ Religione ſit
reſtituta.

Interea loci abundè patet, quomodò primi tres *Numeri* ſive
Sephiroth, nominũ *trium* Divinarum *Hypoſtaſium*, ſive *Perſonarũ*
tã in Tabula *Sephirothica* quàm in *Denario Pythagorico* apta fiant
Repoſitoria, horumq; trium *Numerorum* ſive *Sephirotharũ* hunc
eſſe uſum genuinũ, neq; quicquam neceſſe eſſe *Judæis* rem ullá
habere cum *Emanationibus*, non magis certè quàm *Pythagoreis*
apud quos *Emanationum* nulla prorſus fit mentio. Nomina verò
æternæ infinitæq; Divinitatis tribus hiſce Numeris concludi, te-
ſtimonio eſſe poteſt, quod occurrit in *Idra Rabba* de diſtinctione
Arich Anpin, & *Seir Anpin* qui ſeptem ſequentibus numeris clau-
ditur. Et R. *Menachem Haraknati* apud *Rittangelium* in *Se-*
pher Jezirah, tres primas *Numerationes*, *primordiales* vocat (ut
& R. *Schabthe*, *Mentes*) ſeptem verò reliquas appellat מדות.
Quales verò reliquæ ſeptem revera ſint, pergendo in hoc *Ca-*
techiſmo noſtro *Cabbaliſtico* mox ſatis intelligemus. Depre-
hendemus enim non eſſe niſi locos communes, juxta quos
Quæ-

Quæſtiones porrò inſtituendæ ſint ad pleniorem notitiam *Regni Meſsiæ* ſive Dei *Iſraëlis*. Qui *Eſaiæ* c. 6. vocatur *Rex Dominus exercituum*, *Rex Jehovah Zebaoth*. Nomen verò *Jehovah* ſecundæ *Perſonæ* competere, ut τὸ ὂν & οὐσία ſecundæ *Hypoſtaſi Platonicæ* notiſſimum eſt. Eſt autem hic *Jehovah* Rex cum Anima *Meſsiæ* in unam perſonam unitus. De regno cujus Regis, poſtquam de Rege ipſo jam conſtet, qui ſedet in gloria Patris ſpiritumque ſuis diſtribuit, quærendum porro eſt, ex loco communi *Gedulah*.

Quæſt. VII. Quæ ſit Regni DEI Iſraëlis ſive *Meſsiæ* magnitudo, amplitudo vel extenſio?

Reſp. Huic quæſtioni non incommode reſponderi poteſt ex Propheta *Baruch*. *O Iſraël quàm magna eſt Domus DEI tui, quàm amplus locus poſſeſſionis ejus! &c.* Et certè vel unus Æthereus vortex moles ingens quædam eſt & quaſi immenſa. Et ad unum aliquem vorticem videtur reſpicere Propheta, Mundumque illius Orbemve *Jezirathicum*, quoniam mox addit. *Illic fuerant Gigantes illi nominati* (רפאים uſitatiſſimè, ob attentionem *Aziluthicam* prorſus remiſſam & ferè extinctam, ſic dicti) *qui principio erant permagni, periti rei militaris*, quos tamen DEI filius debellavit & profligavit in confiniis Mundi *Briathici* & *Jezirathici*. Et addit porrò: *Non hos elegit DEUS, neque viam Scientiæ tradidit eis:* Neminem horum elegit DEUS Pater Rex ſupremus cui nuptum det filiam *Chochmah* cum veſtimento aureo, ſed elegit Animam *Meſsiæ*, prout ſuprà explicavimus. Hîc verò *Chochmah*, i.e. *Sapientia*, *Scientia* dicitur, ſicut & vocatur à *Pythagoreis* Ἐπιστήμη. Iterumque dicitur Scientia. ℣. 37. De qua tamen ait: *Poſtea, in terra viſa eſt & inter homines converſata.* Quod plane innuit æternam eſſe Sapientiam incarnatam. Quod verò *via Scientiæ* non ſimpliciter *Scientia* apud *Barucum* dicitur id optimè convenit cum verbis Chriſti. *Ego ſum via, veritas ac vita.* Vulgaris verſio è *Græco* habet: Poſtea in terra viſus eſt, &c. reſpicien-

 do

do ad ℣. 36. Is DEUS noſter eſt, &c. Sed eodem recidit quò Tralatio hæc *Tremelliana*. Tunc enim [coram Factore ſuo] ℣. 35. intelligendum eſt de illa *Hypoſtaſi* quam *Platonici* τὸν δημιουργὸν vocant. Breviter igitur amplitudo *Regni Meſsiæ* univerſos quatuor Mundos *Aziluthicum*, *Briathicum*, *Jezirathicum* & *Aſiathicum* occupat, quemadmodum intelligere eſt ex noſtra Expoſitione Viſionis *Ezechielitica*. Utrum verò ob meritum Paſſionis pretiumque ſanguinis effuſi, cujus vel una guttula ſuffecerit ad infinitos Mundos redimendos ei datum ſit imperium ſuum in omnes omninò Mundi vortices, ubicunque quicquam Animarum lapſarum ſit, proferre, an verò aliis modis ſupremo Regi (cujus providentia & ſapientia non ſolùm πολυμερὴς καὶ πολύτροπος, ſed planè infinita eſt) viſum ſit cum lapſis animabus agere, graviſſimis doctiſſimisq; Theologis ac Theoſophis diſputandum relinquo, penesque ſapientiores ſit judicium. Interim ex loco *Gebhurah* quærendum eſt.

Quæſt. VIII. Quibus viribus virtutibusque inſtructa ſint genuina *Spiritualis* Regni *Meſsiæ* membra?

Reſp. Hîc reſpondeat *Paulus* pro omnibus, Philip. 4. 13. Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. *Omnia poſſum per eum qui me corroborat Chriſtum*, nempe per Spiritum omnibus credentibus promiſſum. Quemadmodum precatur Epheſ. 3. 16. *Ut det vobis pro divite ſua gloria, ut fortiter corroboremini per Spiritum ſuum in interiore homine.* Et Coloſſ. 1. 14. *Omni potentiâ potentes facti ſecundum glorioſum robur ipſius ad omnem tolerantiam & animi lenitatem cum gaudio, gratias agentes Patri, qui idoneos nos fecit ad participandam ſortem Sanctorum in luce; qui eripuit nos ex poteſtate tenebrarum & tranſtulit in Regnum Filii ſui dilecti*, nempe in Regnum *Meſsiæ Spirituale*. Infinita loca ſunt Sacræ Scripturæ quæ huc congeri poſſint. Inter cætera verò præſertim Pſalmus duodeviceſimus myſticè intellectus. Egregie inde illuſtratur *Gebhurah* moralis. Cæterùm רוח החיה in *Rotis* alios etiam præclaros edit fructus. 1. Cor. 12. 1. in uſum

Regni

Regni Chriſti. *Diſtinctiones donorum ſunt, ſed idem Spiritus. Nam huic quidem per Spiritum datur* λόγος τῆς σοφίας, profundiſſimæ Sapientiæ, etiam Cabbaliſticæ, ratio, *alii verò* λόγος γνώσεως, *per eundem Spiritum;* Antiquitatem utique, Hiſtoriam, humanam reliquam literaturam, ipſamque adeò Scripturam rectè adhibendi explicandique ratio ac peritia. *Alteri verò fides per eundem Spiritum*, Fides nempe omnibus veris Chriſtianis communis, quæ tamen eſt donum Spiritûs. *Alii verò donum ſanationum, alii operatio miraculorum, alii Prophetia, &c. Gebhurah* igitur ſive vis virtusque *Spiritualis Regni Meſsiæ* eſt Spiritus ejus ſuis omnibus membris infuſus, quo omnes malas cupiditates perfectè ſubjugant & extinguunt ſolique Chriſto vivunt, præclaraque alii alia aliisque locis & temporibus, prout res tulerit, virtutum vocantis eos in mirabilem ſuam Lucem edunt ſpecimina. Nam cùm *Chaſmal* unctionem, *auream ve Tunicam*, pro ſuo modulo quisque, cum Principe, Capiteve Summoque Sacerdote participant, illi ſanè in Mundis omnibus, virtute hujus *Divinæ Magiæ* elementis externis imperant, ut Chriſtus, olim ventis fluctibusque marinis. Et *Elias* in Veteri Teſtamento, hoc חשמל inſtructus vel potius מלבוש (per *Gematriam*) togâ, dicitur Fluvium *Jordanem* diviſiſſe, Spiritumque *Eliæ* in *Eliſham* deſcendiſſe cum *Toga*; quaſi ad hunc מלבוש alluderetur.

Hæc eſt pars *Togæ aureæ Filiæ Regis*, quæ Poteſtas eſt, Animæ *Meſsiæ* data, ordinandi ſex dies Creationis, ut ſuprà monui, jubendique *ut fiat Lux*, & ex benedictione ſua ut *volucres in cœlo piſcesque in Mari multiplicentur*. Unde minimè profectò mirum videri debet, quod Anima hæc incarnata, poſt gratiarum actionem duos piſciculos & quinque panes in cibum quinque millibus hominum ſufficientem multiplicaret. Immenſum eſſet *Moſis* ac *Prophetarum*, *Chriſtique* ac *Apoſtolorum* miracula, quibus *Gebhurah*, vis, ſive virtus *Spiritualis Regni Meſſiæ* in membris ejus etiam terreſtri corpore oneratis, illuſtretur,

tur, hîc commemorare. Talia autem cum fiant in infima Regione Mundi *Aſiathici* quid non facturæ ſunt Animæ in Mundis ſuperioribus. Et ſi *Divini Elementi* virtute externis Elementis imperant, quid non poterunt in propria ſua vehicula, pulcherrimè ea veſtiendo luceq; perfundendo mirabili. Quid non in ſuis vehiculis defendendis thorace hoc *Chaſmalino* indutæ, (cum deſcendunt in inferiores Regiones Mundi *Aſiathici*) contra vaporum contagia, ut naturale *Electrum* dicitur valere contra omnes peſtes ac venena. Sed nimium diu hîc hæſimus. Pergamus ad Locum *Tiphereth*, ex quo porrò quærendum eſt.

Quæſt. IX. Quæ ſit εὐταξία Politica, pulchrave Ordinis Politici atque Legum in Regno *Meſsiæ*, conſtitutio?

Reſp. Omiſſis quæ apud *Dionyſium Areopagitam* occurrunt de Angelorum *Hierarchia*, breviter & appoſitè ex S. *Paulo* hic reſponderi poteſt & ex *Ezechiele*. Quod ſummum viſibile caput Hierarchiæ Regni Chriſti ſit ipſe Meſſias, humanâ formâ in Viſione *Ezechielis* exhibitus, & ſic deſcriptus apud *Paulum* Coloſſ. 1. 15. ὅς ἐςιν εἰκὼν ϑεοῦ τοῦ ἀοράτου. *Qui eſt imago DEI inviſibilis*, πρωτότοκος πάσης κτίσεως. Quòd certè non incommodè exponi poteſt, *Princeps totius Hierarchiæ* vel *Princeps totius Ordinationis* vel *Creationis* politicè ſumptæ. Nam κτίσις ſic ſignificat 1. Pet. 2. 13. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν, &c. Eſtque nihil magis tritum apud Latinos quàm phraſis creandi Magiſtratus. Rectè autem dicitur Princeps Creationis Politicæ tum quod ipſe ſit πρωτότοκος reſpectu DEI Patris qui hoc Regnum huic primùm commiſit, omne illi dans judicium ac poteſtatem in cœlo atque in terra, tum quod ille poſteà omnes ſub ſe Magiſtratus creaverit. *Nam per eum creata vel ordinata ſunt omnia, quæ in cælis ſunt & quæ in terra, viſibilia & inviſibilia, ſive Throni, ſive Dominia, ſive Imperia, ſive Poteſtates &c.* Quippe ſecundum *Ezechielem* ille quatuor Mundorum Dominus eſt atque Rex. Tantum addo ſextam

hanc

hanc *Sephiram* apud *Pythagoreos* appellari κόσμον, non quidem illa ſignificatione qua *Ariſtoteles* dicitur ſcripſiſſe περὶ τοῦ κόσμου, ſed ſignificatione *Politicâ*, quatenus κόσμος ſignificat non tantum ornatú ordinatumve in genere, ſed ipſum ordinem Politicum. Et quidam certè Magiſtratus apud *Lacedæmonios*, expreſsè κόσμοι dicebantur. Pulchrè igitur nomen ſexti Numeri *Pythagorici* κόσμος cum *Tiphereth* nomine ſextæ *Sephiræ* convenit. Quantum ad leges verò Regni, una fere ſumma ac principalis Lex eſt. *Quicquid juſſerit Amor verè Divinus*, quo nemo quæ ſua ſunt quærit ſed quæ ſunt *Chriſti* ſive *Meſsiæ* Principis, quemadmodum innuit Apoſtolus conquerendo de contrario. Philip. 2. 21. Atque hæc eſt vera *Pythagoreorum* Θέμις. Nam illi triplicem Legem finxerunt Θέμιν, quæ eſt Superûm, Mundi puta *Aziluthici* præſertim ac *Briathici*. Νόμον qui eſt Hominum, & Δίκην, quæ eſt *Inferorum*. Sed hiſce non eſt immorandum. Septimus locus eſt *Nezach*, ex quo quærendum.

Quæſt. X. Quæ prælia ſint quæque Victoriæ Regni Meſſiæ?

Reſp. Heîc igitur veriſimile eſt Mor[illegible]ta quædam recitata fuiſſe antiquiſſimorum præliorum a[illegible]toriarum Animæ *Meſsiæ* in Confiniis Mundi *Jezirathici*, ubi *Serpentem* profligaverit, uti ſupra notatum eſt ex *Tykune Soar*, vel *Gigantes* ſive *Rephaim* debellaverit, juxta Prophetiam *Baruchi*. Etiam quomodo *Serpentem* in *Mari* occiderit, nempe *Pharaonem* in Mari Rubro, quomodoque occiſurus eſſet aliquando *rufum Serpentem Septicipitem* in *Apocalypſi* deſcriptum, qui ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος ibi dicitur, tanquam idem ille quem in confiniis Mundi *Jezirathici* olim debellaverit, poſteà ex ſuperioribus Regionibus Mundi *Aſiathici* dejiciendus in terram, ibique poſtremò confringendus & incarcerandus per mille annos & in exitu ultimæ Tubæ in ſtagnum Ignis & Sulphuris in finali conflagratione cum omnibus impiis Animabus & obduratis conjiciendus. Et ut verbo dicam, ſeptima hæc *Sephirah* locus commu-

nis erat Hiſtoriarum de rebus præclarè geſtis Animæ *Meſsiæ* ejusque exercituum, multasque Prophetias complectebatur de eis rebus, quæ à ſe ſuisque adhuc gerendæ eſſent, nempe ab ipſo *Meſsia* ejusque ſervis ac Prophetis Sanctisque Martyribus. Cujus Propheticæ partis *Cabbala Mercavaa* (quæ in manibus Angelorum à primis uſque ſeculis cuſtodita eſt, & cum antiquis Prophetis magis parcè & obſcurè ſubinde communicata) *Apocalypſis*, quantum quidem ad tempora à Nativitate *Meſsiæ* in carne ad finalem Terræ conflagrationem, plenior videtur Reſtitutio. Eſtque Apotheoſeos Meſſiæ præclarum Argumentum ſicut alias moneo, hæc Apocalypſis, quam à DEO ipſi primùm revelatam, per Angelum ſuum ſervo *Johanni* miſſam ſignificavit. Ad נצח *Meſsiæ* qui per ſuam mortem vim mortis ſubvertit referendum eſt illud Pauli. 1. Cor. 15. Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Illudque ad נצח particularium Chriſtianorum, Rom. 8. 37. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν. Atque pauca hæc raptim ac feſtinanter de *Sephirah Nezach* notaſſe ſit ſatis. Pergimus ad הוד ex quo loco communi quærendum.

Quæſt. [illegible] Quæ Pompæ, qui Triumphi ſint Regni Meſſiæ?

Reſp. Per הוד *Sephiram*, cum proximè præceſſerit נצח Victoria, palam eſt ſignificari, quicquid gloriam ac Majeſtatem Perſonarum rerumque ab eis præclara virtute geſtarum exprimere poſſit vel amplificare. Hujus verò Sephiræ הוד haud minima quidem pars videtur conſiſtere in laudibus per Cantica Inſtrumentaque Muſica celebrandis. Ut poſt egregiam illam victoriam contra *Pharaonem* & exercitum ejus in Mari rubro partam, ſtatim *Moſes* incipit cum filiis *Iſraël*, *Cantabo Jehovæ eò quod admodum excelluit, &c.* Mox verò *Miriam* Propheciſſa ſoror *Aaronis* cum Tympano in manu ſua, quam ſequebantur omnes fœminæ cum tympanis ac fiſtulis reſpondet, *Cantate Jehovæ, eò quod admodum excelluit, equum & ſeſſorem ejus dejecit in mare, &c.* Exod. 15. Et Apoc. 15. Reportantes victoriam

riam ex Beſtia citharas Dei in manibus habere dicuntur & cantare canticum Moſis ſervi DEI & Canticum Agni dicentes: *Magna & mirabilia ſunt opera tua, Domine DEUS omnipotens, juſta ac vera ſunt via tua Rex Sanctorum, &c.* Hoc quidem genus exprimendi gloriam ac magnificentiam Perſonarum rerumque ab eis geſtarum frequenter occurrit in Apocalypſi. Eſtque mos omninò frequentiſſimus in laudibus victorum celebrandis, Cantilenis Inſtrumentisque Muſicis uti. Unde minimè mirandum eſt hanc octavam Sephiram à *Pythagoreis* vocari ἁρμονίαν, eoque magis, quod quum ſtudiis Mathematicis dediti eſſent διὰ πασῶν obſervaverint octo tonos continere, quemadmodū ex eo quod Quaternarium primum corpus conſtituere notaverint, quartam *Sephiram* σῶμα appellare maluerunt quàm στερεὸν. Adeo uſq; indulſerunt iſti rebus *Mathematicis*. Sed pergimus, Hymnodias verò & Inſtrumentorū Muſicorum concentus etiam in ſuperioribus Mundis, *Aziluthico* & *Briathico* uſurpari Chororum Angelicorum concentus in Nativitate Servatoris ſatis luculento argumento eſſe poteſt; quos Paſtores noctu audiverunt. Et ſi occiſo *Serpente* & exercitu ejus ad mare rubrum ductu Animæ *Meſsiæ*, *Iſraëlitæ* ad eum modum ovabant cantabantque, non eſt certe credibile *ſerpente* exercituque ejus in cœlo *Jeziratbico* profligatis, cœleſtes *Iſraëlitas* ſiluiſſe. Nec pompam Triumphalem ſolis hymnis & canticis illic locorum celebrari autumo, quibus aures demulceantur, ſed eſſe ſpectacula quæ oculos etiam paſcant. Nam Chriſtus devictâ morte per Crucem, non reſurrexit ſolùm, ſed in conſpectu diſcipulorum aſcendit glorioſâ nube vectus in cœlum. Ubi procul dubiò innumeris Angelorum turmis ei obviàm euntibus & de victoria ejus triumphantibus receptus eſt in gloriam quam apud Patrem habuit antequam Mundus hic *Aſiathicus* conditus eſſet. Ad hanc etiam *Sephiræ* partem referri poteſt Hiſtoria *Eliæ* qui poſt multos labores exantlatos pro vero cultu *Jehovæ*

contra populum Idololatricum viſus eſt ab *Eliſha* curru igneo Triumphali equisque igneis in cœlum ſubvehi. Et ne non ſatis magna copia turmarum Angelicarum in cœleſtibus Regionibus ad inſtruendas maximas pompas ac Triumphos videri poſſit, recordemur quid acciderit puero *Eliſha* poſt apertos oculos. Qui ecce heîc in terris totum montem vidit plenum equis & curribus igneis circa unum *Eliſham.*

Sunt igitur procul dubiò, ut octavæ hujus Sephiræ הוד illuſtrationem tandé finiam Pompæ Triumphales Proceſſionesve in Cœleſtibus Regionibus omni pompâ terreſtri ſive civili, ſive Religioſâ infinito ſplendidiores ac frequentiores, ſpectaculaq; impendio lætiora & mirabiliora propter magnificum paratum, ornatumque, ut taceam ipſas Perſonas viſibiles Animarum Angelorumve tam venuſtè ſplendideque veſtitas (nam perſonas eſſe viſibiles quis dubitare poteſt formâque humanâ præditas, quum & ſic eſſe teſtentur Scripturæ aliæ, præter Viſionem *Ezechieliticam* ut & candidis veſtibus indui) gratiſſima ſibi invicem eſſe ſpectacula. Nec id ulla ſana abnuet Philoſophia. Plaſticam enim, Plaſticam inquam, habet unaquæque Anima ſive Humana ſive Angelica, eſſentiaque ejus in merèarida cogitatione neutiquam poteſt conſiſtere, ac proinde neceſſariò, niſi ſit in ſtatu ſilentii, viſibilem in aliqua Regione induit Perſonam, pro interna pulchritudine pulchram, venuſtam aut magnificam. Quibus de rebus cum ſatis dictum ſit in *Tractatu de Anima Immortalitate*, plura hic effundere ſuperſedeo. Obiter hic tantum moneo. Quæ hactenus dicta ſunt, ad Sephiram הוד, quatenus publicæ magnificentiæ, gloriæ ac triumphi locus eſt, referri. Sed & rationes privatas poſſe huc etiam ſpectare. Hinc igitur explicari poteſt quod occurrit. Apoc. 3. ℣. 5. *Qui vicerit amicietur veſtimentis albis.* Et Eccleſiaſt. 8. 1. *Sapientia hominis Lucere faciet faciem ejus.* Vide Enchirid. Ethic. lib. 2. Octava Sephirah הוד quæ de pompis ac triumphis Regni *Meſsiæ* poſt partas victorias quærit, ſatis illuſtrata eſt. Pergimus

gimus ad *Sephiram* nonam יסוד, qui locus communis eſt de *ſtabilitate* ac *durabilitate Regni Meſſiæ*, ſecundum quem igitur quærendum eſt.

Quæſt. XII. Quæ ſit ſtabilitas, quæque duratio fuerit & futura ſit Regni Meſſiæ?

Reſp. Et ſatis appoſitè quidem reſponderi poteſt de *ſtabilitate* Regni *Meſſiæ* ex Pſalmo 45. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Nec certè mirum cum Thronus *Meſſiæ Saphirinus* ſit ipſa *Divinitas*; quemadmodum ſuprà explicavimus. Quæque duratio fuerit perinde ac futura ſit non obſcurè inſinuari videtur in Pſalmo 72. ℣. 5. 6. 7. Ubi συμπαραμονὴ ſive permanentia Regni Meſſiæ tam à parte ante quam à parte poſt egregiè deſcribitur à Septuaginta Interpretibus, ſi conſenſus tot Interpretum ſuffecerit. ℣. 5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ. Ab initio rem repetit Spiritus Prophetiæ & tanquam in principio Regni *Meſſiæ* ſe collocans, quando totum Univerſum aut *Soles* erant aut transparentes *vortices*, juxta Poſtulatum tertium, aſſerit Regnum *Meſſiæ* συμπαραμενεῖν τῷ ἡλίῳ, permanſurum eſſe cum Sole ſuprà deſcripti vorticis. Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν; hoc eſt, & manſiſſe ſanè antequam Luna volveretur circa Solem vorticis *Meſſiæ*, ut *Mercurius* jam volvitur circa *Solem* noſtri vorticis. Id quod ſuprà diximus de Animâ *Meſſiæ*, eum nempe in ipſo Mundo *Aziluthico* factum eſſe *Meſſiam* juxta *Poſtulatum* decimum tertium, antequàm ulla rudimenta Mundi *Aſiathici* apparuiſſent Lunave circa ſolem vorticis *Meſſiatici* circumvolveretur, quem & nunc comitatur etiam *Aſtrum frigidum* factum. Regnum igitur *Meſſiæ* innuit cœpiſſe fere à Mundo condito, in ſtatu illius pellucido ſive diaphano ante ullius Mundi *Aſiathici* jacta fundamenta; tunc ille primùm unctus eſt *Meſſias*. Exprimit autem per γενεὰς γενεῶν, quoniam res *Meſſiæ* continentur fluxu temporis, ſeculorumve decurſu, quemadmodum innuit Viſio *Ezechielis* ſuper Fluvium *Chebar* viſa, ſicut ſuprà monui. Et verſio quidem vulgaris Latina hunc verſum ſic

ſic reddit: *Et permanebit cum Sole & ante Lunam*, ut Septuaginta, πρὸ τῆς σελήνης, tempus non ſitum ſignificando. Eſtque nota Grammatica apud Buxtorfium פנים cum ל ab initio temporis eſſe. Et Textus Hebraicus habet לפני ירח. Quod ἐνώπιον τῆς σελήνης Græcè, vel *coram Luna* aut in *conſpectu Lunæ*, Latinè tranſtuliſſe, ſenſus futurus fuiſſet admodum abſurdus, inſipidus ac dilutus, planèque ἀπροσδιόνυσος, quaſi de tempore non ageretur ſed de ſitu, Lunæque Majeſtas ac conſpectus auguſtius quid eſſet quam ipſius Solis. Ut nihil dicam de redundantia τῷ ו hoc in ſenſu. Adeò ut hac in parte omnia ſint ſarta tecta.

Quod ſi cui forte durius videatur, ut *Spiritus Prophetiæ* intelligatur ſe in antiquiſſima Mundi ſecula retraxiſſe, ut præterita tanquam futura poſſet enunciare, reminiſcendum eſt Propheticam hanc deſcriptionem durationis Regni *Salomonis*, imaginem etiam eſſe durationis *Regni Meſsiæ*, ac proinde per totam illius durationem extendi, ac propterea Spiritum Prophetiæ per rectam ac debitam analogiam prope prima illa ſecula ſe ſiſtere voluiſſe, ut eodem halitu durationem Typi Regni *Meſsiæ* ipſiusque Regni prædicat ac deſcribat. Atque ſic perinde verum erit Regnum *Salomonis* manſiſſe πρὸ σελήνης atque duraturum fuiſſe σὺν ἡλίῳ, neutra revera competunt *Salomoni*, ſed *Meſsiæ*. Vide Myſter. Piet. lib. 7. cap. 7. ſect. 4. Si quis verò hæc ſubtilius dicta exiſtimet hic ſcrupulus facilè eximitur reddendo ויאריך (quam lectionem procul dubio ſecuti ſunt Septuaginta) non quidem ᾗ συμπαραμενεῖ, ſed ᾗ προπαραμένει, quemadmodum monuimus ad Poſtulatum decimum quartum. Quippe ſic Pſalmi verſus quintus ſecula Regni Meſsiæ præterita revera indigitabit & ante Mundum Aſiathicum utique conditum.

Pergit verò Propheta & deſcribit durationem Regni Meſſiæ etiam poſtquam Mundus *Aſiathicus* ſit conditus, *ỷ. 6.* Quæ planè prædictio eſt illius *Incarnationis* & deſcenſus ad Aſtrum fri-

frigidum. Καταβήσεται, (de *Meſsia* loquitur) ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα, ἐπὶ τὴν γῆν. *Deſcendet ut Pluvia in vellus, ut gutta ſtillans, in terram.* Deſcendet ut Pluvia in *vellus*, ſic enim ſignificat πόκος. Nec puto *vellus* ita intelligendum eſſe ac ſi *lana* eſſet ſine *pelle*, (neque enim celebratiſſimum illud *vellus aureum* ſic intelligitur aut depingitur) ſed *pellem lanoſam* innui. Quâ & ad iſtos χιτῶνας δερματίνους, apud *Græcos Cabbaliſtas* ſatis notos, *in genere*, & *ſpeciatim* ad agninum Chriſti corpus, tum quoad temperamentum innocuum & immaculatum, tum quoad uſum illius deſtinatum, cum *Agnus* futurus eſſet *Paſchalis*, alludi poſſit. *Ut gutta ſtillans deſcendet in terram.* Anima nempe *Meſsiæ* in terrenum corpus. Et certè *Syneſius* Hymno 3. Animam in corpus terreſtre delapſam, οὐρανίαν λιβάδα vocat, (quemadmodum hîc σταγὼν appellatur) *cœleſtem ſtillam* vel *guttam*, κεχυμένην ἐπὶ γᾶς, *quæ in terram ſit fuſa.* Hoc ille de anima ſua, quod potiori jure Animæ *Meſsiæ* competit. In verſu verò ſeptimo, ulteriorem durationem Regni Meſsiæ etiam in Mundo hoc *Aſiathico* & ſpeciatim beatum *Millennium* videtur deſcribere: Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. Reſurrectio quaſi erit Juſtitiæ (quæ miſerè occiſa erat & oppreſſa ſub regno Beſtiæ ſepticipitis & Pſeudoprophetæ) in diebus illius, putà poſterioribus, præſertim intra Tubam ultimam, in ipſo utique Millennio. Textus Hebraicus habet יפרח צדיק florebit vel refloreſcet juſtus (quod eodem recidit) in diebus ejus, putà in Millennio. καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. *Et abundantia pacis uſque dum ex adverſo* (Nam Luna apud *Pythagoreos* ἀντίχθων vocatur notante *Ariſtotele*) *auferatur Luna.* Quod per *Hypallagen* Propheticam ſignificat, donec nos ablati fuerimus è Regionibus his ſublunaribus & in Mundum *Aziluthicum* Cœlumve *Empyreum* rurſus tranſlati, ubi Luna amplius à nobis non conſpicietur tanquam ex adverſo poſita, ſed omninò è conſpectu noſtro evaneſcet. Et propter diuturnam hanc pacem tam firmiter ſtabilitam & durantem per tot ſecula, in Regno *Meſsiæ* etiam

hîc

hîc in terris, veriſimile eſt, nonam *Sephiram* יסוד à *Pythagoreis* dictam eſſe Ἁρμονίαν.

Atque huc uſque duratio Regni *Meſsiæ* propriè ſic dicti, an verò illa Ἁρμονία, poſt devictam mortem, qui ultimus hoſtis dicitur 1. Cor. 15. qui per Chriſtum ſive *Meſsiam* abolendus ſit, regno *Meſsiæ* ſit accenſenda equidem ſubdubito. Mentio enim fit Regni Patris poſt Terræ conflagrationem futuri. Matt. 13. v. 42. 43. uti & cap. 26. v. 29. Ubi Chriſtus dicit ſe ex fructu vitis non bibiturum uſque ad diem illum quum ipſum bibat cum diſcipulis novum in Regno Patris ſui, in Mundo putà *Aziluthico.* Et Paulus expreſſim ait 1. Cor. 15. 24. Tum demum *fore finem cum Chriſtus tradiderit Regnum DEO ac Patri*, cum omne Imperium ac Poteſtatem ipſamque adeo mortem aboleverit conjiciendo in ſtagnum Ignis atque Sulphuris. Poſtquàm verò Chriſto filio ſubjecta fuerint omnia tunc & ipſum Filium ſubjectum iri Patri, qui ſubjecit ei omnia ut DEUS ſit omnia omnibus, qui eſt ſupremus ille omnium Pater atque Rex.

Meſsias verò qui Eſai. 6. dicitur *Rex ille Jehovah exercituum*, prout ſupra notavimus, erat quaſi Imperator univerſarum copiarum à ſummo omnium Rege atque Patre conſtitutus. Debellatis igitur omnibus hoſtibus, ne ipsâ Morte, nedum peccato exceptis, rebusque ad perfectá ἁρμονίαν pacemve univerſalem firmiſſimam permanentiſſimamque reductis, Regnum ſic fide ſuâ ac fortitudine pacificatum, poſt ineffabilem Pompam ac Triumphum in ſummis Cœlis poſt univerſalem Reſurrectionem, Terra adhuc conflagrante, celebratum, (quod ad *Sephiram* הוד referri debet) quaſi officio Imperatorio jam defunctus, Regnum, inquam, tradet Patri in *æterna Pace* ſtabilitum. Quod igitur referri debet ad יסוד (ad quam hîc etiam ἁρμονία *Pythagoreorum* fortean extendi poteſt.) Nec Regnum *Chriſti* ſive *Meſsiæ* hic tam finiri videri quam conſummari ac perfici, ex eo nempe quod Regnum evaſerit ſupremi omnium Regis atque Patris DEI. Quemadmodum loquitur Apoſtolus.

Atque

Atque ſic novem primis *Sephiroth* peragratis ad decimam rurſus devenimus, quaſi facto circulo, ſcilicet ad *Sephiram Malchuth*, hoc eſt, ad *Regnum* DEI Iſraëlis ſeu *Meſsiæ Spirituale.* Quod quatenus Subjectum univerſale eſt totius Viſionis *Ezechielitica* ſive *Mercava*, rectè ad illud collineavit prima Quæſtio: Cum verò plenior hujus Regni cognitio prius obtineri nequeat, quàm ſatisfactum ſit eis quæſtionibus quæ referuntur ad reliquas novem, *Sephirah Malchuth* meritò ac naturali ſanè Methodo *Synthetica* ultimum in *Tabula Cabbaliſtica* locum occupat, quemadmodum in principio monuimus.

Interea loci, per brevem hunc *Catechiſmum Mercavaum* ſive *Ezechieliticum* ſatis eluxit genuinus uſus decem communium Nominum *Sephirotharum*, ſatisque conſtat decem *Sephiroth* tantum eſſe decem capſulas ſive Repoſitoria ubi maxima *Mercava* Myſteria recondantur, indeque prout res tulerit, depromantur, quippe quæ inventa ſint ad memoriæ ſubſidium vel adminiculum in conſervanda tradendaque Cabbala *Mercava*, eâ fere ratione quæ ex brevi hoc noſtro *Catechiſmo Cabbaliſtico* innoteſcit.

Nam propoſitâ ſemel Quæſtione de ſubjecto Viſionis *Ezechielitica* occurrit *Malchuth.* Ex ipſo verò *Reſponſo*, quod ad *Malchuth* pertinet, & ad notitiam Trinitatis perſonarum ſive פרצופין in Divinitate deducit, occurrunt tres primæ *Sephiroth*, *Kether*, *Chochmah*, & רוח החיה πνεῦμα ζωῆς, quæ aliàs dicitur *Binah*, ſenſu magis Philoſophico, & quo *Platonici* ψυχὴν hanc Hypoſtaſin vocant Mundique conditricem faciunt. Quas tres Perſonas in Viſione *Ezechielis* ſatis ſubindicari ſupra notatum eſt. Propoſita verò quæſtione de Amplitudine Regni *Meſsiæ* occurrit *Gedulah*, quâ quatuor Mundi Rotæque quatuor, Animarumque גלגול continetur. De viribus verò virtutibusque *Gebhurah.* Ubi Dona ac virtutes רוח החיה τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, in Rotis, explicantur. De ordine Politico ac *Militari*, quod ſupra additum oportebat, cum *Meſsias* Princeps ſit idemque *Je-*

hovah Zebaoth. Eſai. 6. (quæ eadem fere viſio eſt cum hac Ezechielis) & Joſ. 6. *Princeps militiæ Jehovæ* dicatur & perquàm magnificè deſcribatur in Epinikio *Deboræ* & *Barac*, ſub nomine *Jehovæ Dei* Iſraelis. Jud. c. 5. v. 4. 5. Quæſtione, inquam, factâ de ordine Politico ac *Militari* occurrit *Tiphereth.* Et certè quodammodo eminet *militaris.* Cujus Princeps eſt Anima *Meſsiæ* cum *Chochmah* ſeu *æterno Logo* conjuncta. Unde rectè dicitur *Jehovah Zebaoth* & *Princeps militiæ Jehovæ* Patris. Et ipſe certè, in Clavi tua ſublimioris *Cabbalæ* inter nomina ſecundæ *Sephiræ*, non ſolum *Jeſch*, *Ens*, *Eſſentia* ſed & *Verbum* & *Bellum* & *Judicium* & *Amen* numeras. Quod optimè quidem convenit cum Viſione illa Apoc. 19. Ubi *Verbum*, i.e. *Logos*, inſigni ordine militari incedens introducitur. *Deinde vidi cœlum apertum, & ecce equus albus, & qui inſidebat ei vocabatur fidelis & verax.* En tibi tuum *Amen*, & *qui juſtè judicat & pugnat.* En *bellum* & *Judicium*, & ℣. 13. *Vocaturque Nomen ejus* ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, *En verbum. Exercitus autem qui ſunt in cœlo ſequebantur eum equis albis, &c.* En *Tiphereth*, i.e. *Ordinem militarem.* De præliis igitur ac victoriis congruenter propoſitâ Quæſtione, occurrit *Nezach*, victoria. Quæ ſubindicatur in Viſione *Ezechielitica* per curſum pervicacem Animalium ac Rotarum, quæ dicuntur nunquam reverti, hoc eſt, *nulla vi reprimi poſſe.* Unde innuitur tandem ex ſua parte ſtaturam eſſe victoriam. De Pompâ ac Triumpho poſt partam victoriam occurrit *Hod.* Et certe tota *Mercava* videtur currus *Meſsiæ* triumphalis, ut nihil dicam de fulgurationibus, quæ tot eſſe poſſunt poſt partas victorias, triumphalis gloriæ rutilationes. De durabilitate & ſtabilitate Regni occurrit *Jeſod.* Quæ Sephirah ad Thronum *Saphirinum* refertur. Notitia verò τῆς Malchuth ex his omnibus eluceſcit.

Vides tandem, dilectiſſime N. qualem, Chriſto cœptis noſtris aſpirante, eruerimus *Mercavæ* Explicationem. Talem profectò, quæ, ut *Judæis* grata eſſe debet, utpote quæ ex Prin-

cipiis

cipiis ipſorum *Cabbaliſticis* magna ex parte conflata eſt, ita ſpero, quod nec ingrata futura ſit *Chriſtianis*, ſed utrisque potiùs gratiſſima. Quippe quæ gloriam Majeſtatemque *Meſsiæ*, etiam quantum ad humanam illius naturam, tam eximiè illuſtrat. Nec tamen interim ex ullis iſtiuſmodi dogmatis concinnata eſt, quæ antiquæ, Catholicæ vereque Apoſtolicæ Fidei repugnent, ſed quæ interim obſcuriſſima aliquot Sacræ Scripturæ loca mirificâ claritate explanent.

Et certè quod *Judæos* attinet, immenſa profectò *Iſraëlitici* populi gloriæ cenſenda eſt acceſſio, quod *Meſsias* non ſolùm ex eorum ſtirpe oriundus eſſet, ſed à primis uſque temporibus factus ſit Gentis eorum quaſi *Angelus cuſtos*, converſatus ſit cum antiquis *Patriarchis*, *Serpentem* occiderit in *Mari rubro*, populumque per deſertum deduxerit in *Terram Promiſsionis*, & ut verbo dicam, cum Anima *Meſsiæ* à primis uſque ſeculis cum *Chochmah* ſive *æterno Logo* unita eſſet, Filius DEI maximè eximio ſenſu ſic factus verusque *Jehovah* ſive DEUS, quòd peculiaris tamen populi Iſraëlitici DEUS conſtitutus eſſet, juxta illud quod occurrit Deut. 32,8. *Cum poſſeſsionem diſtribueret Excelſus gentibus, cum diſpararet filios* ADAMI, *ſtatuit terminos populorum* κατ' ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. (ſic Septuaginta.) *Pars verò Jehovæ populus ejus* (populus nempe *iſraëliticus*) *Jacob funiculus Poſſeſsionis ejus*, i.e. Cum Excelſus, ſupremus ille omnium Pater atque Rex cæteris gentibus Angelos Præſides præfecerit, populo tamen *Iſraëlitico* ſuum proprium præfecit *Jehovam* Filium. Quo quidem Privilegio quodnam eſſe poteſt majus aut auguſtius? Quisve Amor & Condeſcenſio magis ſtupenda, quàm ut hæc *Chochmah* quam & *Barucus* viam Scientiæ vocat (uti & ipſe Chriſtus ſe viam, veritatem ac vitam appellat) ut hæc *Chochmah* cum Anima *Meſsiæ* ἐνανθρωπωθεῖσα, carnem tandem de Gente *Judaica* ſumeret, ut adhuc familiariùs cum ſuis verſari poſſet, juxta Vaticinium *Baruchi*.

Quod nos Chriſtiani, in *JEſu Chriſto*, quem ut DEUM verumque

 rumque

rumque *Meſsiam* colimus, ante annos plus mille ſexcentos, impletum affirmatiſſimè contendimus. Ipſeque certè argumentis inexpugnabilibus, in *Myſterio Pietatis*, lib. 7. hunc Jeſum eum ipſum eſſe luculentè demonſtravi. Quibus ſpero, aut ſimilibus argumentis motos tandem fore *Judæos* ut recognoſcant horrendum Patrum ſuorum errorem adeoque ſuum, dum in eadem infidelitate perſiſtunt (qui Gentis ſuæ antiquum Tutorem ac Patronum Angelumve Cuſtodem peculiaremque DEUM apud ipſos incarnatum ſuosque in carne inviſentem, turpiter injuſteque crucifixerunt, clavis manus pedesque ligno affigentes) & ingenuo pudore ob tam horrendum facinus confuſos, ſinceram de infidelitate pœnitentiam acturos, oculisque Fidei apud ipſos apertis, viſuros eum quem crucifixerunt, illudque demum in eis impletum iri quod prædixit *Zacharias* Propheta. *Effundam ſuper domum Davidis & ſuper habitatores Hieroſolymæ ſpiritum gratiæ & deprecationum, reſpicientque ad me* (antiquum ſuum Tutorem ac Servatorem DEUM) *quem crucifixerunt, plangentque ſuper hoc tanquam planctu de Unigenito & amarè plangent de eo ut amarè quis plangit de primogenito. Die illo magnus erit planctus Hieroſolymis, ut planctus Hadadrimmon in convalle Megiddon.* Tam plenè ſincerèque illis temporibus *Judæos* pœnitebit de tam indignis modis apud ipſos tractato proprio *Iſraëlis* Cuſtode ac Servatore DEO. Quæ tempora ut DEUS dignetur accelerare, eorumque ſtudiis favere, quæ huc aſpirant, tuisque præ cæteris, qui tantopere huic negotio inſudaſti, & etiamnum inſudas, animitùs precatur

Dat. Ragſciæ, Jul. 16,
A. D. 1675.

Tibi addictiſsimus

HENR. MORUS.

FUNDAMENTA PHILOSOPHIÆ

Sive

CABBALÆ AËTO-PÆDO-MELISSÆÆ,

Quæ omnem Creationem propriè dictam negat, Eſſentiamque ſupponit Divinam quaſi Corporeo-Spiritualem, Mundumq; Materialem aliquo modo Spiritum.

Cum brevi ac luculenta prædictorum FUNDAMENTORUM Confutatione.

Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε.

Fundamentum 1.

EX nihilo nihil poſſe creari.

2. Ac proinde nec Materiam creari poſſe.

3. Nec ob vilitatem naturæ ſuæ à ſe exiſtere. Cujus Conſectarium, aut Fundamentum potius ſit, Nullam rem vilem à ſe exiſtere poſſe.

4. Nullam igitur Materiam eſſe in rerum natura.

5. Quicquid verò eſt, Spiritum eſſe.

6. Spiritum autem hunc increatum eſſe, & æternum intellectualem, ſenſibilem, vitalem, per ſe moventem, infinitum amplitudine & à ſe neceſſariò exiſtentem.

7. Ac proinde Spiritum hunc revera eſſe Eſſentiam Divinam.

8. Nec ullam Eſſentiam præter Divinam à ſe exiſtere poſſe.

9. Cum verò nulla omnino ſit eſſentia præter hanc in

rerum Univerſitate per Axiom. 1. 2. 3. 8. & manifeſtum ſit aliquam ex Eſſentia hac unica, actu dividi, palam eſſe, Eſſentiam Divinam dividi poſſe.

10. Cum verò Eſſentia Divina ſit, ſingulas particulas infinitas eſſe, & in orbes infinitæ virtutis & amplitudinis poſſe extendi expandive.

11. Et verò cum ſingulæ arenulæ, lapidumve granula particulæque Aëris, Ætheris, &c. ſint partes hujus Divinæ Eſſentiæ, æquè manifeſtum eſſe, quod in minutiſſimas has partes poſſint contrahi & conſtringi.

12. Ex contractis his partibus conſtare Mundum, qui vocatur, *Materialem*, cum reverà adhuc *Spiritualis* ſit, conſtans utiq; ex diviſis Spiritibus, particulisve Divinæ Eſſentiæ, in *Monadas Punctave Phyſica* contractis & conſtipatis.

13. Contractionem hanc eſſe *ſtatum Somni* ſeu Soporis, Divinis his particulis, Expanſionem verò *ſtatum Evigilationis*.

14. *Evigilationis* verò gradus eſſe vario, videlicet in Vitâ *Vegetativam*, *Senſitivam*, *Rationalem*, & in *Neſchamam*, *Chajah*, & *Jachidah*; immò tandem *Evigilationem* fieri & expanſionem in infinitum ferè amplitudinis & virtutis Orbem, adeò ut hæc Divina particula Spiritusve particularis Mundum ſibi fabricare poſſit ex terra, aqua, aëre, cœlo, cæterisque partibus conſiſtentem.

15. Ac proinde particularem hunc Spiritum è pulviſculo putà marmoris fieri poſſe Plantam, è Planta brutum, è bruto Hominem, ex Homine Angelum, ex Angelo denique novæ Terræ, Cœlique Creatorem DEUM.

16. Idemq; dici poſſe de ſingulis Divinæ Eſſentiæ particulis, quas neceſſe eſt aut actu ſeparatas eſſe aut ſeparabiles, nempe omnes aut eſſe, aut eſſe poſſe DEOS Terrarum Cœlorumq; Creatores. Quod id ipſum eſt quod Puer per inſomnium mox in Scholiis narrandum innuebat, à me rogatus an unum DEUM crederet. Qui ſubridens reſpondebat ſe plures credere eſſe DEOS alios ab aliis ſeorſim diſtinctos. Præ-

Prædictorum Fundamentorum Confutatio,

Ad Axioma ſive Fundamentum primum Reſponſio.

1.

QUamvis quibuſdam quidem nihil durius aut abſurdius videatur quam Creatio alicujus ſubſtantiæ ex nihilo, conſiderandum tamen eſſe, an quicquam magis abſurdum eſſe poſſit, quàm primi hujus Axiomatis Conſectaria; Nam ex hoc fonte virtute Axiomatis tertii hæc immaniſſima abſurda profluunt. 1. Divinam Eſſentiam in partes poſſe dividi ſive diſcerpi. Quod eſt Axioma nonum. 2. Divinas particulas Monadasve Divinas quanquam in infinitum extenſibiles in punctum tamen Phyſicum poſſe contrahi vel conſtringi. Quod eſt Axioma undecimum. 3. Pulviſculum marmoris evadere poſſe, in Terræ Cœlique Creatorem DEUM, quod eſt Axioma decimum quintum. 4. Denique plures eſſe DEOS æternos, increatos, alios ab aliis ſeparatos, terrarum cœlorumque Creatores, quod eſt Axioma decimum ſextum. An non horum ſingula multo abſurdiora ſunt, quàm ut Ens ſummè perfectum, quale verus eſt DEUS, aliquam ſubſtantiam creet ex nihilo, hoc eſt, faciat ut aliqua ſubſtantia exiſtat, quæ ante non extiterat. Quandoquidem Ens perfectum omnia poſſit quæ nullam implicant Contradictionem.

2. Facilius intelligi poſſe aliquid ex nihilo creari per Ens ſummè perfectum quàm Ens imperfectum à ſe poſſe exiſtere per Conſectarium Axiomatis tertii, & per Axioma octavum. In Ente enim imperfecto (ſi humanæ mentis facultates conſulamus) nulla eſt cauſa cur à ſe exiſtat, in Ente verò ſummè perfecto eſt cauſa, cur & à ſeipſo exiſtat, & ſubſtantias alias, quæ ante non extiterant exiſtere faciat, utpote quod omnia poteſt,

quæ

quæ non implicant contradictionem, uti dixi. Ut verò quid, quod jam omnino non exiſtit, poſtea exiſtat, nullam implicat contradictionem. Ut omnes norunt qui Logicam vel primoribus labiis attigerint. Vide Enchirid. Metaphyſ. c. 2. ſect. 6. & c. 5. ſect. 1.2.

Ad Axioma Secundum.

UNde manifeſtum eſt, Materiam creari poſſe, quanquam non poſſit à ſeipſa exiſtere, nec neceſſe eſſe ut quicquid eſt, ſit Spiritus, contra Axioma quintum.

Ad Axioma Septimum.

VIdetur ſanè Spiritus hic Divina Eſſentia ex ipſius deſcriptione Axiomate ſexto contenta. At verò ſi conſideremus alias illius conditiones, quod diſcerpi poſſit in partes per Axioma nonum. In ſtatum ſoporis ſive ſtuporis redigi, & in punctum Phyſicum hoc ſtupore conſtringi per Axioma duodecimum & decimum tertium, manifeſtum eſt talem non poſſe eſſe Divinam Eſſentiam. Divina enim Eſſentia rationem in ſe debet continere ſuæ exiſtentiæ, quod non poſſit non eſſe à ſe: Quæ proprietas ſoli Enti ſummè perfecto competit. Hunc verò Spiritum Ens eſſe imperfectum palam eſt, quod præ ſtupore in puncta Phyſica poſſit conſtringi. Quid autem vilius eſt puncto Phyſico ſtupore conſtricto, omnique vita ſenſuque deſtituto? Spiritus igitur hic non poteſt eſſe Ens à ſe exiſtens per Conſectarium Axiomatis tertii, ac propterea nec eſſe Divina Eſſentia per Axioma octavum. Cùm à ſe exiſtere Divinæ Eſſentiæ ſit proprietas.

Quibus addas aliam Eſſentiam demonſtrari poſſe neceſſariò à ſe exiſtentem à Spiritu hoc mobili ac mutabili diſtinctam. Quæ verus Cabbaliſtarum מקום eſt, verusque adeò DEUS. Quod iterum oſtendit Spiritum hunc non eſſe Divinam Eſſentiam, ſed merum Figmentum, מקום verò verum eſſe DEUM ex eo patet, quod à ſe neceſſariò exiſtat. Quod nulli rei competit

petit præterquam Eſſentiæ Divinæ per Axioma octavum. Cum igitur, inquam, מקום ſit DEUS Spiritus hic non poteſt eſſe DEUS.

Ad Axioma Decimum & Undecimum.

PLurima hinc emergunt Abſurda. 1. Divinas has Monadas in infinitum extenſas tot eſſe DEOS, cum à ſe invicem realiter ſint ſeparabiles, ac proinde infinitum eſſe DEORUM numerum. 2. Monades hæ Divinæ cum ſingulæ infinitæ ſint amplitudinis, mirum videri in puncta Phyſica poſſe conſtringi, nec Antitypas ante fieri atque duras, cum tandem ſic fiant, alioqui ſe invicem penetrarent. 3. Cum ſingulæ Monades infinitæ ſint extenſionis, fore, quando omnes in ſtatu extenſionis ſive Evigilationis ſunt, ut tota Divinæ Eſſentiæ Univerſitas dura fiat ſive Antitypa, propter Eſſentiæ ſpiſſitudinem, quæ æqualis eſt ſpiſſitudini ſingularum Monadum contractarum. 4. Neceſſariò fieri, ut ingens pars Divinarum Monadum ſigillatim contrahantur, ut reliquæ à ſpiſſitudine hac liberentur. Quæ igitur immanis quædam ac neceſſaria imperfectio eſt hujus Divinæ Eſſentiæ.

Ad Axioma Duodecimum.

DOctrinam Præexiſtentiæ Animarum hac Hypotheſi deturpari & conſpurcari, dum ſupponuntur Animæ ortum ducere è Mundo Materiali, lapidesque aut ſtercus ante fuiſſe quam Animæ eſſent humana corpora organizantes, rurſusque in lapides ac ſtercus, ni ſibi rectè caveant, mutari poſſe.

Ad Axioma Decimum tertium.

CUm omnis Materia congeries ſit Animarum conſopitarum, conſiderandum eſſe, quantos dolores ipſis creaturæ ſint Aſciæ, Serræ, Limæ, &c. Partem verò DEI in hunc ſtuporem & dolorem delabi poſſe, quàm ridiculum aut horridum!

Ad Axioma Decimum quartum.

DEUM fieri Lapidem, Stercus, Pediculum, Bufonem, Diabolum, &c. immane quantùm abſonum eſſe, neminem non videre.

Ad Axioma Decimum quintum.

ET ex his rurſus novarum terrarum, cœlorumque Creatorem. Quod tamen fieri non poteſt, niſi immenſa ferè moles Divinarum Monadum ſint in ſtatu ſoporis ſive ſtuporis. Unde ſequitur nullum unum DEUM eſſe qui ſuâ ſolius virtute creare poteſt Cœlum atque terram reliquasque Mundi partes.

Ad Axioma Ultimum.

POlytheiſmum hunc Atheiſmum plane inferre, cum unusquisque DEUS ſingularis infinito imperfectior ſit cunctis ſimul quippe qui ſunt numero infiniti, quemadmodum ſuprà notavi ad Axioma Decimum & Undecimum. Verus autem DEUS nulla perfectione deſtitui poteſt, nedum infinitâ.

Et quantum ad Polytheiſmum, ſi quis reſponderet, unius Mundi unicum eſſe DEUM, ex prædictis tamen conſtat DEUM iſtum unum nullum eſſe propter infinitam ſuam Imperfectionem; Nec vel unum Mundum condi ſine infinito fere Divinæ Eſſentiæ diſpendio, cum infinitus ferè numerus Monadum Divinarum ſtupore contractarum ad unum Mundum condendum requiratur.

SCHOLIA.

UT plenius intelligatur natura hujus Cabbalæ Aëto-Pædo-Meliſſæx ejusque confutatio, primò occaſionem narrabo Tituli ipſius Cabbalæ, deinde pauca de duplici Philoſophandi ratione ſubjungam. Anno Domini 1675. circa finem menſis Aprilis, ſub lucis ortum, tempus veris inſomniis opportuniſſimum, mirabile hoc mihi contigit Inſomnium. Videbar mihi in inferiori quodam eſſe Conclavi ſatis amplo in quo feneſtra erat

erat ad Orientem. Spectanti verò mihi illam verſus, videbatur Avis quædam grandis ad aliquam diſtantiam, volare verſus feneſtram, magnitudine ac figurâ Aquilæ, poſtquàm verò ad feneſtram propius acceſſiſſet, paulo minor videbatur, & meditari introitum. Quod cum obſervaſſem, feneſtram aperui, per quam ſtatim volavit in conclave, & ne rurſus evolaret ſubito feneſtram clauſi. Magno enim ſtudio tenebar capiendi eam. Et feci ſanè facili negotio, cum illa capi perinde geſtire videretur atque ego eam capere. Seque adeò cicurem & familiarem præſtitit ut ultro manui inſideret inſtar Accipitris. Ad quem modum mihi videbar ſedere cum ea ſub arbore, conclavi ſubitò in apertum hortum mutato. Videbatur autem admodum levis pugno inſidens; cumque dorſum alasque manu altera demulcerem corpusque palpando curioſius contrectarem, nullum fere corpus partesve muſculoſas habere videbatur, ſed oſſa tantum arida, pennasque ac plumas colore accipitrem, Aquilamve referentes, Roſtrum verò nec accipitrem referebat nec Aquilam, quippe quod planum omnino erat, multo quidem planius quam roſtrum Anatis, ſed in angulum deſinens, nec rectum, nec obtuſum, nec valde quidem acutum. Hoc verò roſtro, ad quod obſtupui, loqui incepit, adeo ut ſtatim ſuſpicarer, Avem non eſſe, ſed Genium aliquem, vel Spiritum, & allocutus amicum quendam, qui adeſſe videbatur, juſſi, excutere ſe & evigilare, ut certus ſit nos ſomno non teneri, nec illud; inſomniis. Ille verò, quæ eſt illius prudentia ac cautela, quaſi Spiritum autumans, videbatur ſe ſubducere: cæterum ſimul atque abiiſſet; Avis hæc ſtatim converſa eſt in puerum puſillâ ſtaturâ, capillitium habentem in floccos cæruleos albosque diſtinctum haud abſimile verriculo (quo areas conclavium tabulatas aquâ madefacto verrere ac emundare ſolent) ex iſtiusmodi floccis diſcoloribus concinnato. Erant autem colores capillitii, ut in iſtiusmodi verriculis, ſordibus quaſi obfuſcati & conſpurcati; tunicamque geſtabat eiſdem coloribus, ſed ſordi-

dis pariter & obfuſcatis. Puer verò atque Ego colloquium continuavimus. Cujus, partis quidem prioris nihil omnino memini. Perfectè verò memini me rogaſſe, unde veniret, eumque reſpondiſſe à Sione. Sed pergens in ſermocinatione, certusque, ut videbatur, me cum Spiritu Geniove aliquo loqui, neſciusque, bonusne eſſet Spiritus an malus, ſtatim decrevi puerum quæſtione una & altera explorare. Rogabam igitur, crederetne in JEſum Chriſtum, ille reſpondebat, Non. Unde rurſus ſtatim rogabam, unum ne crederet DEUM: Ad quod ſubridenti vultu reſpondebat, ſe multos credere DEOS eſſe (One by One) ſic ille Anglicè reſpondebat) *alios ab aliis ſeparatos*, vel *alios aliis ſuccedentes.* Ad quod dictum vehementi indignatione commotus, juſſi faceſſere Satanam, crebrisque calcitrationibus puerum impetivi. Quod fecit ut ſtatim ſe in Apem converteret, ſegniterque volaret, bombilans circa medias tibias, nec in hanc formam converſum ſtrenuis etiam calcitrationibus impetere deſtiti, ſed in medio hoc animi æſtu ac tumultu è ſomno excitatus ſum, haud parum demirans, unde mihi acciderit tale inſomnium. Neque enim in memoriam revocare poteram quicquam, quod occaſionem daret iſtiusmodi Inſomnio. Ac proinde ſuſpicans nihil triviale ei ſubeſſe, nec caſu ſed providentiâ mihi contigiſſe; cumque ἐνυπνιασία, (ut loquitur Ariſtoteles) non eſſet, ſed ὄνειρος αἰνιγματώδης, ſeriò apud me ipſum meditabar cujusnam tandem rei Hieroglyphicum eſſet. Quamobrem, cum hoc Inſomnium eo tempore mihi accideret, quo in legendis MSS. quibusdam Cabbaliſticis maximopere verſabar, ut in Emek Hammelech, ſive Valle Regia aliisque, ſuſpicari quidem incepi eò viſionem ſive Inſomnium ſpectare poſſe, & Repræſentationem eſſe Cabbalæ cujuspiam Judaicæ, cujus Fundamenta in tam horridam delirationem tandem deſinerent. Quod præcipue me ad iſtam Interpretationem movebat, hoc eſt, nempe quod Puer rogatus unde venerit, reſponderet, ſe veniſſe à *Sione.* Quod verò primùm in

forma

forma *Aquilina* apparuerit, ſublimem aliquam ſpeculationem *Judaicam* eſſe ſignificabat, quam igitur *Cabbalam* eſſe conjectabam. Quodque *Aquila* per Feneſtram *Orientalem* intraret in Conclave, *Orientalem* eſſe *Philoſophiam*, qualis eſt *Cabbala Judaica*. Quod verò *Aquila* major appareret à longinquo, quàm cum propinqua eſſet tandemque ab *Aquila* in *Apem* abiret, prope humum bombilantem, ſatis apertè innuebat *Judaicam Cabbalam* multo majora ac ſublimiora primo aſpectu promittere, quam reverà præſtat in exitu. Quò ſpectare etiam videtur color plumarum Avis *Aquilinus*, & pennæ oſſaque *arida* omni carne muſculosâ deſtituta. Sed meminiſſe etiam oportet, quamvis muſculoſa caro defluxerit, manere tamen oſſa quantumvis arida, nec veterem *Cabbalam Judaicam* funditus periiſſe. Duosque illos colores Capillitii ac Tunicæ Pueri, *candidum* ac *cæruleum*, Divinos quaſi eſſe ac cœleſtes, quamvis, heu, nimium quantum ſordidatos ac obfuſcatos, ut madidum verriculum è floccis concinnatum, ſordidæque areæ affrictum. Et certè Cabbaliſtica illa Theoremata, de *Divina Nemeſi*, Animarumque *praexiſtentia*, ſatis olim pura ac ſublimia, ut nunc quidem ſunt pulverem cœnumque verrunt. Et ut, nec roſtrum Avis omittam, quo loquebatur, planum quidem, ſed nec in rectum, nec obtuſum, nec in valde acutum deſinens angulum, quid profectò ſignificet neſcio, niſi quod, *Cabbala* hæc, quanquam loquelâ & argutiâ quadam non caret, caret tamen *rectitudine* ac *firmitate*. Neque enim fingi poteſt roſtrum magis infirmâ ac ineptâ figurâ, quàm quod hæc avis habere videbatur. Quod verò Puer ſubridens dixit, ſe plures credere eſſe Deos alios ab aliis ſeparatos confidentiam innuit iſtiusmodi Cabbaliſtarum, qui tam craſsè philoſophantur, aliorumque ex hac confidentia contemptum. Ita enim uſu venire ſolet ut quanto cujusque conceptus craſſiores ſunt, & Imaginationi corporeæ magis innixi, tanto vehementius animum moveant, fortiusque captivent Aſſenſum. Interea loci ex hiſce indiciis

quanquam ordine ſatis tumultuario notatis, credo ſatis patere, *Cabbalæ Judaicæ* genus ſaltem aliquod & ſubindicari per hoc Inſomnium & perſtringi, quod fit tum per Symbola illa magis ænigmatica, tum per apertam illam & execrandam doctrinam de pluribus Diis. Cui peſſimæ Concluſioni haud ita arduum erat, conſentanea adinvenire Fundamenta, quæ ſupra recitavimus. Et certè talem eſſe apud *Judæos Cabbalam* ex iſtiusmodi *Fundamentis* conſiſtentem poſteà certò intellexi, tum conſulendo amicum quendam rerum *Judaicarum* ſatis gnarum, qui libere & ingenuè faſſus eſt, hanc unam eſſe Philoſophandi methodum apud Cabbaliſtas, ex negatione Creationis propriè dictæ, ulliusque rei exiſtentiæ à ſe ipſa, præter Divinam Eſſentiam, ex quibus neceſſario profluit abſurda illa Deorum plurium opinio; tum notando loca non pauca in *Emek Hammelech*, quæ planè innuunt ex DEO omnia fieri tanquam ex cauſa eorum *materiali*, perinde ac tanquam à Cauſa *Efficienti*. Ex quibus omnibus ſatis innoteſcit, cur Philoſophia ſuprà à me deſcripta, & *Cabbala* appellanda ſit, utpote quæ *Judaicæ Philoſophiæ* genus quoddam eſt, & *Aeto-pado-meliſſæa*, nempe propter Inſomnium hoc de *Aquila*, *Puero* ac *Ape*, quibus illius natura & detecta eſt & perſtricta. Atque hæc de ratione Tituli hujus *Cabbalæ*. Ut natura autem illius accuratius intelligatur, pauca de duplici Philoſophandi via ſubnectemus, ut quá tandem inſtiterit hæc Cabbala *Aeto-pado-meliſſæa*, clarius deprehendamus.

Ut breviter igitur dicàm. Duplex illa Philoſophandi ratio hæc eſt. Una quidem ex *ſenſu quodam* ac *ſagacitate Intellectuali*, altera verò ex *craſſa Imaginatione*, *ſenſuque corporeo*. Philoſophatio verò ex his duobus Principiis, nihil aliud eſt niſi quædam circa deducendas ex utrolibet concluſiones communis Rationis Exercitatio. Ad priorem fontem referendæ ſunt omnes *innatæ* Intellectus humani *Ideæ*, notionesve rerum accuratæ, quales nullus externus ſenſus percipere poteſt, ut trianguli

guli, circuli, Tetrahedri, Entis ſummè perfecti & ſimilium. Etiam Axiomata *Noematicè* ſive *immediatè* vera, *Logica*, *Ethica*, *Mathematica*, ut quod alicui rei convenit quatenus talis, id nequaquam convenire poteſt ſuo contrario: Quod tibi fieri non vis alteri ne feceris. Quæ æqualia ſunt uni tertio, æqualia ſunt inter ſe. Quam veritatem non ſolum in quantitate corporea, ſed in omnibus omnino rebus Mentis humanæ ſagacitas intellectualis primo intuitu deprehendit. Item, Quicquid eſt, finitum eſt aut infinitum. Neceſſe eſt aut Materiam æternam eſſe, aut æternum eſſe DEUM. Hæc mens humana certò percipit vera eſſe, ſuâ ſolius innixa ſagacitate, non beneficio Imaginationis corporeæ, ſenſuumve externorum, qui nec *æternitatem*, nec *neceſſitatem*, nec *Infinitatem* poſſunt percipere, nec *notionem* denique *DEI*. Hiſce etiam accenſenda ſunt duo præclara illa Axiomata, Ens ſummè & abſolutè perfectum tale eſſe cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè inſit. Et, Extenſum quoddam immobile dari, à mobili materia diſtinctum. Huc ſenſus Intellectualis neceſſariò penetrat, Senſus externus non item, nec corporea Imaginatio. Hæc & infinita fere hoc genus alia ſunt inſita humanæ mentis ſupellex, non ab externis ſenſibus mutuata, hauſtave, ſed ipſi mentis humanæ Eſſentiæ intexta. Vide Antidot. adverſus Atheiſmum. lib. 1. cap. 5. 6. & 7.

Ad alterum fontem reducenda ſunt iſta. Subſtantiam & corpus æquè latè patere. Omne extenſum eſſe corporeum (cum ſuo conſectario, Spiritus nuſquam eſſe.) Nihil fieri poſſe niſi ex præjacenti materia, vel quod idem eſt, Nihil poſſe creari. Omne corpus motum ab alio corpore moveri. Omnia Mundi Phœnomena rationibus purè Mechanicis poſſe explicari. Cohærentiam corporum, atomorum hamatarum unione contineri, & id genus alia ferè infinita præſertim apud *Democriti* & *Epicuri* Sectatores, apud *Lucretium* præ cæteris, quem cum admodum adoleſcens evolverem, putabam profectò ſub-

inde

inde me Satyrum quempiam Simiumve ſenem è ſylvis Philoſophantem audire, adeo omnia ex ſolo ſenſu externo craſſaque Imaginatione deducebantur. Quod genus Philoſophos innumeros è luſtris locisque deſertis credibile eſt jam dudum confluxuros fuiſſe, ſi DEUS ac Natura brutis Animalibus loquendi, ſcribendique facultatem conceſſiſſent. Ipſa enim facile potuiſſent prolixas craſſarum Imaginationum concatenationes ſive carmine, ſive ſoluta oratione ornatè & copiosè deducere & enarrare. Hoc verò propriè philoſophari non eſt, ſed materialia αἰσθήματα καὶ φαντάσματα inani operâ recenſere.

Ex hiſce paucis ſatis ſpero intelligi, quodnam ſit inter has duas philoſophandi Methodos diſcrimen, quas cum ſimplices eſſe planè conſtet, ſi quis ex utroque fonte rationes ſuas contexat, mixtum quoddam genus fore, minime difficile eſt ſtatuere. Ex quo genere *Cabbalam* hanc *Aeto-pado-meliſſaam* eſſe jam breviter ſubindicabimus. Primum enim Fundamentum: *Ex nihilo nil poſſe creari* è ſecunda philoſophandi ratione hauſtum eſſe manifeſtiſſimum eſt, nempe ex *Imaginatione craſſa, ſenſuque corporeo.* Quippe, quod cum Anima Artifices omnes, ipſamque adeo Naturam ſua omnia opera ſemper ex aliqua præjacenti materia efficere obſervaverit, hiſce, ſenſuum externorum corporeæque Imaginationis præjudiciis prægravata nihil niſi ex aliqua præjacenti materia fieri poſſe confidenter apud ſeipſam concludit, vel quod idem eſt. *Ex nihilo nil poſſe creari.* Quaſi verò nihil fieri poſſit, niſi quod externus ſenſus factum deprehenderit craſſave Imaginatio, quæ externorum ſenſuum filia eſt, poſſit concipere. Suppoſito verò hoc primo principio, rectè philoſophatur, hoc eſt, ratione ſuâ utitur hæc Philoſophia *Aëto-pado-meliſſæa* in ſecundo, quod neceſſarium eſt primi Fundamenti conſectarium. Tertium verò Fundamentum firmiſſimum eſt & è priora philoſophandi methodo petitum, nempe *Materiam ob vilitatem naturæ ſuæ à ſe exiſtere non poſſe.* Hoc externus ſenſus corporeave Ima-

Imaginatio non dictat, ſed ſenſus intellectualis, innataque ipſius Mentis ſagacitas, inter cujus notiones communes axiomatave *Noëmatica* ſive *immediatè* vera, ſupra numeratum eſt: *Quod alicui rei convenit, quatenus talis, id nequaquam convenire poteſt ſuo contrario.* Quam ob rem, cum manifeſtum ſit, à ſe exiſtere, Enti ſummè perfecto competere, quatenus tale, æquè profectò manifeſtum eſt, Enti cuilibet vili ac imperfecto, (qualis eſt præ cæteris omnibus Materia,) idem competere non poſſe, ac proinde materiam à ſe non poſſe exiſtere. Quod eſt, quod dixi, Fundamentum tertium. Unde porro patet, Cabbalam hanc *Aëto-pado-meliſſaam*, nec à primo Fonte, nec à ſecundo ortam eſſe, ſed Philoſophiæ genus quoddam eſſe ex utroque genere mixtum.

Jam verò ſuppoſitis duobus illis heterogeneis Fundamentis, primo nempe & tertio, recta eſt illa in quarto quintoque Philoſophatio, communisve Rationis deductio, nempe *nullam eſſe in rerum Univerſitate materiam*, ſed *quicquid eſt, Spiritum eſſe.* Item in ſexto, ſeptimo & octavo. Quæ planè innuunt Spiritum hunc revera eſſe Deum, vel Divinam Eſſentiam, nullamque eſſe Eſſentiam in rerum Natura præter ipſam, juxta dictum illud Paganicum:

Jupiter eſt, quodcunque vides, quócunque moveris.

Quæ noni explicata eſt ſatisque firma Philoſophatio ex Axiom. 1. 2. 3. 8. ut & de Diviſibilitate Divinæ eſſentiæ, externorum ſenſuum adminiculo. Quorum uſus ac teſtimonium in hujuſmodi cauſis ſolidum eſt ac legitimum, nempe, an id quod videmus tangimusque in partes dividatur, nec ne. Hoc enim ſenſus externus rectè circumſtantiatus, certò ac fideliter deprehendit. Immane hoc abſurdum ex male poſitis Principiis, fidem facientibus *de facto* externis ſenſibus, neceſſariò infert communis Ratio. Nec temerè ex hac Divinæ Eſſentiæ Diviſibilitate in Fundamento decimo concluditur: Singulas particulas in quas ſolvi poteſt Divina Eſſentia, ſi in ullas particulas

poſſit ſolvi, infinitæ eſſe virtutis & amplitudinis, quoniam niſi hoc eſſet, ſed finitæ eſſent amplitudinis & virtutis, ſingulis illis particulis infinita deeſſet perfectio, ac proinde Entia eſſent modis infinitis imperfecta, nec magis à ſe exiſtere poſſent quàm *Monades materiales*, per Fundamentum tertium. Tam firmiter, poſitis ſupra dictis principiis, immaniſſima hæc abſurditas concluditur, & majores adhuc inde abſurditates concluduntur, in reliquis Fundamentis, donec res tandem eò erumpat, ut plures concludatur eſſe DEOS, terrarum cœlorumque Creatores. Videmus igitur quàm plena periculi res ſit, contra illa *Moſaica* præcepta peccare. *Ne conſerito vineam tuam duobus generibus*, & *Ne arato Bove & Aſino ſimul.* Nam ex conjunctione duorũ illorum malè cohærentium Principiorum: *Ex nihilo nil poſſe creari, & Materiam propter vilitatem naturæ ſuæ à ſe non poſſe exiſtere*, (quorum alterum ex *ſenſu corporeo craſſaque Imaginatione*, alterum ex *intellectuali ſenſu* ac *ſagacitate* originem ducit) omnes iſtæ ſtupendæ abſurditates neceſſariò profluxerunt. Quamobrem manifeſto cogimur alterutrum ablegare, ut monſtra illa Philoſophiæ evitemus. Poſterius verò ablegare minime fas eſt, cùm inſitis illis & inviolabilibus humanæ mentis notionibus adeo ſit conſentaneum. Materia enim cum adeò vilis recula ſit, impoſſibile plane eſt, ut, à ſe exiſtere ipſi competat, quippe cum id Enti perfectiſſimo quatenus tale, competere neceſſariò intelligatur. Quod autem Enti alicui quatenus tale convenit, illud nequaquam convenire poteſt ſuo contrario. Prius igitur illud amandari oportet (utpote quod *corporeo* tantum *ſenſui craſſaque imaginationi* innititur) nempe, *Ex nihilo nil poſſe creari.* Illud enim intimæ intellectualis Animæ naturæ nequaquam inſitum eſt, ſed *externa* tantum illius *cruſta* ſive *Larva*, quam amoveri oportet & avelli ut veris animi oculis res contemplemur, recteque ſic philoſophemur. Et ob hoc, inquam, primum hoc Fundamentum rejiciendum eſt, tum quod *externis* tantum *ſenſuum impreſſio-*

preſſionibus, corporeæque Imaginationi omnem ſuam probabilitatem acceptam referat, quæ nullum omnino pondus habent in rebus extra ſuam Sphæram ſitis, ipſasque Mentis, ni ſummopere ſibi caveat, operationes vitiant atque depravant, tum quod ipſarum ingratiis, Anima intellectualis, propriis viribus, Fundamentum primo iſti Fundamento contrarium ex ſeipſa eruerit & detexerit, nempe Ideam Entis ſummè perfecti ſive DEI: *Ens utique ſummè & abſolutè perfectum tale eſſe cui omnis omnino perfectio aut formaliter aut effectivè inſit*, quemadmodum ſuprà notavimus. Quod tamen verum eſſe non poteſt, niſi admittatur proprie dicta Creatio.

Sed de his excurſum eſt ultrà quàm putabam. Ex dictis abundè conſtat, quæ ſit ratio nominis hujus Cabbalæ *Aëto-pado-meliſſæa*, qualisque illius natura, quodque non ex uno ſimplici philoſophandi genere orta ſit, ſed mixtum quoddam ſit genus, partim ex *ſenſu corporeo craſſaque Imaginatione*, partim ex *intellectuali ſenſu* ac *ſagacitate* derivatum. Nec mirari quidem debemus Philoſophiam ex tam male cohærentibus principiis tam infelicem habere exitum.

AD FUNDAMENTA CABBALÆ AËTO-PÆDO-MELISSÆÆ DIALOGUS.

Compilator. Cabbaliſta Catechumenus.

Comp.

APpropinquantibus Nundinis non omnia ex te quærere poſſum, quæ conſtitueram: jam ſaltem paucis dicas, ſuntne hæc Fundamenta Cabbalæ tuæ, quæ in Somnio Aëto-Pædomeliſſæo proponuntur?

Cabb. Neutiquam. Sed quid reſpondebo properanti; niſi concedis ut, quæ ad *Ulteriorem diſquiſitionem; Mercava* Expoſitionem, & *Catechiſmum* uberiùs reponenda ſunt, ad aliud tempus differam?

Comp. Fiant hæc. Nunc primò hoc tantum quæro; nunquid Tu, *omnem Creationem propriè dictam negas?* quid ergo *Creatio* eſt in hypotheſi tua?

Cabb. Paradoxis paradoxa reponam; & quia omnia ad Rationis trutinam tam accuratè examinari video, quæ in ſublimioribus his plerumque cæcutit; problematicè reſpondebo, ut judicare queatis, annon termini noſtri Cabbaliſtici aliam quoque ſecundùm rationis dictamen admittant interpretationem, quàm quæ abſurditatis vitio laborare dici queat. Ipſam autem hypotheſin noſtram alio tempore diducam latius. Ut autem ad quæſtionem tuam reſpondeam, novi quendam è noſtratibus, qui *Creationem propriè dictam* definit *Effectionem Efficientis infiniti, qua conſtituitur ens ſeparabile.* Hæc definitio *Creationis activa* facilè applicari poteſt ad *Creationem etiam paſſivam;* & *relativam*, ſeu reſpectum, quem creator habet ad creaturam, vel contra: Item ad mediatam quoque, ſive ratione efficientis talem; ſive ratione effecti. Quid hîc abſurdi?

Comp. Cur autem omittis id, quod nos formalem rationem dicimus Creationis, nempe quod ſit *ex nihilo?*

Cabb. Quia particula *Ex* tantum eſt characteriſtica *materiæ*; nec propriè ad ſpiritum pertinet; qui tamen potiſſimum eſt creationis propriè dictæ ſubjectum: deque hoc nullatenus dici poteſt,quid ſit vel non ſit *ex* aliquo, ſed tantùm quod *ab* aliquo: ſicut nec dicimus ideam fieri ex anima, vel mente, ſed ab illa: vel ſpiritus creati radios fieri ex centro (niſi fortè localiter) ſed à centro: vel manus aliave angeli apparentis membra formalia fieri ex angelo, ſed ab illo.

Comp. Sic tamen videris excludere materiâ à Creatione.

Cabb. Non niſi ab *immediatâ.* Ponamus enim ſic: 1. Creatorẽ conſtituere in eſſe naturam ſpiritualẽ. 2. idq; vel arbitrariè vel ſemper prout ſemper intelligit, generat, &c. 3. horũ ſpirituum aliquos ob cauſam aliquam è ſtatu cognoſcendi, & penetrandi, ſeu movendi deſcendiſſe in ſtatum impenetrationis. 4. has monadas inertes variis modis coaleſcere. 5. iſtam coalitionem quam diu talis eſt, dici *Materiam.* 6. ex hac conſtare materiata omnia aliquando ad ſtatum ſolutiorem regreſſura. Hæc omnia nullam involverent contradictionem. Unde Creator,etiam Materiatorum dicendus eſſet efficiens, quamvis non immediatus.

Comp. Sic autem creatura eſſet Deo coæterna; & coëxiſtens.

Cabb. Non aliter ac Soli coëxiſtere dicitur radius & lux; Menti idea; Enti modus; Dependens, ei à quo dependet: Effectum Efficienti in actu poſito: vel ſimiliter. Sic enim ſemper in Deo melius concipi poterit *Unitas*, quia ſemper oppoſita habebit *plura*: *Bonitas*, ob inceſſantem communicationem; *Actus*, quia ſemper actuabit aliqua; *Principium* & *Cauſa*, quia ſemper influet cauſaliter; *Subjectum*, quia ſemper habebit *adjuncta*; *Menſura*, quia ſemper menſurabit quædam; *Prioritas*, quia ſemper habebit poſteriora: *Subſtantia*, quia ſemper ſubſtabit quibuſdam: *Corona*, quia ſemper ambiet quædam; & ſic Numerationum cæterarum, adeoque & *Regni* notio, quia ſemper habebit ſubditos.

Comp. Sic ſequetur Deum creare per intrinſecam neceſſitatem.

Cabb. Nihil in eo abſurdi, ſi creatio intelligatur ratione ſubjecti immediata: adeoque non niſi naturæ ſpiritualis, quæ certò reſpectu eſt immanens, ut motio ab Igne, cogitatio ab Anima, volitio à Deo procedens: unde & à conſervatione parum differt, juxta noſtrates. Sed in mediatâ, quæ eſt tranſiens ad extra, agit liberè, ita ut alia die, v.g. ex chao creet cœlum, alia terram, alia ſidera.

Comp. Quomodo autem hoc modo effectus erit poſterior ſuâ causâ?

Cabb. Ordine naturæ; licet non temporis.

Comp. Sed hoc modo naturæ ſpirituales ab Ipſo creatore parum diſcrepabunt, & quia ſupponeretur ex illis obtorpuiſſe materiam, ſequeretur Eſſentiam divinam eſſe quaſi corporeo-ſpiritualem.

Cabb. Prius quidem aliqui ex antiquis ſtatuiſſe videntur, qui *Animam divinæ particulam auræ* aſſeruerunt, & *homines Dei genus* vocarunt (Act. 17, 28) Id tamen ſano ſenſu accipiendum; ut *aura Dei* ab ipſo *Deo* ad minimum differat tanquam principiatum à principio; & *genericè* convenire non ſit convenire eſſentialiter. Unde etiam Eſſentiam divinam corporeo ſpiritualem eſſe, à nemine aſſereretur niſi ab iis, qui omnem ſpiritus naturam negant. Quamvis forte potiori jure aliqua in Deo reperiri poſſet, ut ita dicam, κινητικώτερα, quam in ſpiritibus ὑλοπαθέστερα. Ex iſtâ autem hypotheſi natura Dei multo ſtatuitur ſpiritualior, quam ex vulgari, quia per illam, *Materia*, qua talis, ne quidem ſubſtantia eſſe dicitur, ſed potius ſubſtantiæ ſaltem ſpiritualis extrinſeca & accidentalis quædam modificatio, à quâ quàm longiſsimè diſtat Deus; quippe qui intelligentiſsimus & omnium maximè motor eſt.

Comp. Sed mundus tamen materialis aliquo modo ſtatuetur eſſe ſpiritus.

Cabb. Materia, quâ talis non eſt ſpiritus; ſed illa ipſa tantum ſubſtantia, quæ ſub formâ materiæ apparet, in cæcitate nimirum & quiete illa, atq; privatione prioris felicitatis, aliquando ſpiritus fuiſſe, & adhuc fundamentaliter & radicaliter talis eſſe, & talis aliquando iterū fore formaliter, diceretur (Rom 8, 19. 20, 21, 22, 23. Eph. 1, 10. 1. Cor. 15, 28.) Exempla eſſe poſſent, homo vivus & homo mortuus, vapor tenuis & glacies, &c.

Comp. Ergone ſtatuis, ex nihilo nihil poſſe creari?

Cabb. Dum materiam *factam* ſtatuerem è coalitione monadum ſpiritualium torpentium, quia hæc coalitio creatio appellatur, materiam è nihilo factam eſſe parum ἀκριβῶς dicerem. Spiritum autem nec productum eſſe ex nihilo, nec ex aliquo aſſererem; quia τὸ ex ad cauſam materialem ſpectat, quæ in ſpiritibus exulat. Conſectaria autem ad Ax. 1. cumulata, hypotheſin meam non tangerent. Sed abſurda & incongrua ex vulgari opinione, quod nempe *materia à Deo creata ſit ex nihilo,*

pro-

profluentia, hæc eſſent: 1. quod ab Ente ſummè perfecto, ſummè intelligente, ſummè libero, motum per ſe habente in ſummo gradu, ſummè penetrante, ſummè immutabili, ſummè poſitivo, ſummè vivo, &c. produci immediatè diceretur ens ſummè imperfectum; omni ſcientiâ, intellectu, & cognitione in ſummo gradu carens; ſummè neceſſarium, coactum, & ad leges motus paſſivi in ſummo gradu obligatum, adeoque omni omninò libertate & volitione deſtitutum; motu per ſe in extremis gradibus carens, ſed non niſi motibus alienis & impreſſis ſubjectum, adeoque per ſe in ſummo gradu quieſcens & immobile; Omni penetratione tam activa, quam paſſivâ inter ſe carens; ſummè mutabile; ſummè privativum omnique beatitudine & bonorum realium poſitione orbatum; adeoque ſummè mortuum & torpidum: & per conſequens nihil omninò eorum habens, quæ in cauſa continentur; unde etiam natura Deo planè contraria à pluribus dicta eſt: Cum tamen cauſa efficiens ſicut non producere poteſt aliquid ſibi planè ſimile, ita nec aliquid planè diſſimile. 2. Et hoc tamen ſubjectum tam vile atque inane, quod minimam partem univerſi occupare meritò à nobis dicitur, in eâdem hypotheſi vulgari, ſtatuitur Deo coëxtenſum, imò coëxiſtens, atque coordinatum, adeoque in tantam extollitur exiſtimationem, ut in tota Philoſophia gentili omnis doctrina hoc ſolo ſubjecto exhauriatur, quæ etiam menſura ſtatuitur theorematum de Spiritu & Deo; (quod à poſteriori demonſtrare appellant,) unde maledictus ille materialiſmus & per conſequens Atheiſmus. 3. Sicut contradictionem implicant, non eſſe & eſſe; ita contradictionis hujus conſequens eſt *Ex* non eſſe, eſſe, ſi accuratè & ad leges characterum cauſalium loquendum eſt. 4. Eodem modo Deus dici deberet creaſſe mortem, peccatum, umbram, monſtra, malum, &c. quæ privationes ſunt, ut materia privatio eſt naturæ ſpiritualis, quippe cujus definitionem ne unicus quidem terminus poſitivus jure meritò ingredi debet; quia nec diſcerpibilitas Eidem competit in abſtracto & in atomo conſideratæ. 5. Creatio materiæ ex nihilo Sapientiæ Dei è diametro repugnat; quippe quæ tali in caſu cum, quod optimum fuiſſet, potuiſſet omnem creaturam facere ſpiritum, aliquam tamen & tantundem feciſſet non ſpiritum, & non optimum. 6. Contra Bonitatem ejus eſt, quia creaſſet aliquid citra communicationem plerorumque bonorum ſuorum. 7. Contra pulchritudinem ejus; quia materia à primo pulchro è diametro diſtat. Imò 8 ab uno extremo ſtatueretur proceſſus dari ad alterum immediatus. Unde 9. abſurdum eſſet ad evitandas abſurditates incertas & non neceſſario ex hypotheſi fluentes, abſurditates admittere alias plures, naturæ animæ, & regni Meſſiani inſigniter nocivas, mentemque barathris materialibus cænoſis ſic immergentes, ut præ naturæ ſpiritualis obliteratione tandem quaſi planè materialeſcat, quod Deus avertat!

Comp. Ergonè dicis materiam creari non poſſe?

Cabb. Non immediatè; Sed poſtquam immediatè creatus Spiritus ob cauſas dabiles & alibi memorandas in iſtum jam mortis ſtatum deſcendit, ut materiæ qualitates & nomen admittat, monas phyſica & atomus exiſtens; ex his deinceps creatio ulterior mediata fieri poteſt & facta eſt; ſicut ex peccatore mortuo nova creatura per Meſſiam. Ad axioma igitur 3. & 4. & 5. Materia quâ talis, ſeu formaliter conſiderata non tantum non exiſtit ex ſe, ſed ne exiſtit quidem poſitivè, ſed privativè, ſicut umbra; quies, &c. Et quicquid eſt, ſpiritus eſt, ſive fundamentaliter tantum, ſicut homo mortuus, homo, ſive etiam realiter & formaliter, ut Anima, Angelus, Deus.

Comp. Quid ergò ad reliqua reponis?

Cabb. Sequentia per ſe corruunt. Non enim omnis Spiritus eſt Eſſentia Divina, (quod Axiom. 6 & 7. præ ſe ferunt,) identitate numericâ, ſed tantum ſpecificâ vel genericâ. Hinc à nobis expreſſe ſtatuitur עולם הפרוד Syſtema ſeparatorum; quod comprehendit Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum. Et hæc, in quantum producta, (non excludunt enim ipſam quoque concurrentem divinitatem,) non à ſe exiſtunt, ſed ab Autore Emanationum; qui ſolus à ſe exiſtit; juxta Ax. 8. Eſſentiam autem divinam, (quod vult Ax. 9.) dividi poſſe, non admittimus, ſed unitatem in eâ quam maximè veneramur. Sicut ex. gr. cum in fonte quodam limpidiſsimo occultæ latent particulæ aliquæ terreſtres & petroſæ, & illæ deinceps ſeparantur & concreſcunt, nemo dicit fontem dividi in lapillos, ſed lapillos ſeparari: ita Creator primò quidem produxit infinitas ſpirituum myriades, cum ipſo in ſummo feliciſsimæ perfectionis gradu unitas, (in quo adhuc manſit Meſsias,) ita ut Deus eſſet omnia in omnibus: deinde autem ob varios adhibiti arbitrii proprii gradus, horum facta eſt ſecretio, tot graduum, quot ſunt cognitionis; ad extremum uſque, qui eſt iſtius privatio; adeoque mors illa, aliquando iterum abſorbenda Jeſch. 25, 8. Quamvis autem (juxta Ax. 10) ſingulæ particulæ non ſint infinitæ; Spiritus tamen in ſe conſideratus, quoad nos indefinitus eſt, ejuſque amplitudo ſive extenſio tanta eſt, quantam admittit gradus cognitionis, & unionis ejus. Non ergò conſtringitur ipſa (ex Ax 11.) divina eſſentia, ſed illud quod eidem analogum fuit, ſpiritus nempe creatus; & hæ particulæ, è quibus mundus materialis conſtat, non poſſunt dici, *eſſe Divina Eſſentia*, ſed illius naturæ, quæ à divinâ Eſſentiâ effecta, conſtituta, producta, facta, creata, extra poſita fuit. Poteſtque conſtrictio hæc vocari ſomnus, juxta Ax. 13. vel mors, &c. Et evigilatio, de qua Ax. 14. 15. 16. quæ à nobis vocatur *Secretio ſcintillarum*, tot habet gradus aſcenſûs, quot ſtatui poſſunt deſcenſûs; quorum extrema tamen non ſunt alia, quam ultima Deo contrapoſitio in ſtatu mortis, & ſumma cum Deo unio, (licet non unitas:) & ita quidem, ut etiam vis creandi (non primaria, quæ eſt בריאה producere ſpiritus ſed) ſecundaria, quæ eſt (non ex nihilo negativo, ſed ex præexiſtente inhabili ſubjecto, ſeu nihilo privativo, de quo 2. Macc 7, 28.) formare vel facere, v. g. per יצירה vehicula angelorum, &c. per עשיה naturas craſsiores; eidem communicari queat; quod de Meſsia non negamus ex Jeſch. 65, 17. 18. In Scholiis autem ad Ax. 12. non rectè nobis imputatur, Animæ derivatio è mundo materiali: quia non omnis ſpiritus ad imum hunc gradum delapſus eſt, ſed plurimi in gradibus quibuſdam intermedus ſubſtiterunt; inter quos & animæ. Nec dolores particulis his (juxta Schol. ad Ax. 13.) aſcribimus, quia dicimus illas cognitione etiam ſenſuali carere: ſimile tamen quid & analogum etiam ſcripta veſtra illis aſcribunt Rom. 8. 22. Cætera prætermitto, & ad ipſos Veſtrates, Philoſophiam vulgarem refutantes, ſi ſano ſenſu intelligantur, provoco.

Comp. Metuo, ne nimium feſtinando cœcos parias catulos.

Cabb. Academicè hæc & tentaminis gratia propono, nec ab ullo hominum aſſenſum requiro. Hypotheſin autem Cabbaliſticam propriis terminis debito tempore latius explicabo.

Comp. Sit ſaltem Gloria DEI noſtri & Chriſti ejus omnium ſcriptorum noſtrorum

FINIS.

APPARATUS
IN LIBRUM SOHAR
PARS TERTIA & QUARTA,

Quarum prior eſt

LIBER

שער השמים

Seu

PORTA CŒLORUM,

In quo

Dogmata Cabbaliſtica de Æn-Soph, Adam Kadmon, Zimzum, Aziluth, Briah, Jezirah, Aſiah, Nomine Tetragrammato, Revolutionibus Alphabethicis, Avvir Kadmon, עב סג מה בן, Perſonis Attik, Arich, Abba vel Imma, Seir Anpin & uxore ejus: de luminibus Cranii, Oculorum, Aurium, Narium, Oris in Adam Kadmon: de Partibus Animæ, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, Chajah, Jechidah, Literis Tetragrammati: quaternario, denario, Sephiris, Numeris, menſuris, pulchris, veſtimentis, confractione & lapſu vaſorum, natura vaſorum, radiorum, Lucis ambientis & internæ: de differentiis localibus, eoque, quod dicitur ſupra, infra, ante, retro, dextrum & ſiniſtrum, longum, latum, profundum in Sephiris: de deſcenſu animæ in corpus; de Sephiris Akudicis, Nekudicis, Berudicis: De reſtitutione vaſorum: De conceptione, generatione, Infantia, adoleſcentia, & uſu rationis τȣ̃ Seir Anpin; De Bilance; De ſuperinteſtione, vel involutione Perſonarum intra ſe invicem, crinibusque capitis & Barbæ, &c. Philoſophicè proponuntur & explicantur, cumque Philoſophia Platonica conferuntur.

Autore R. Abraham Cohen Irira, Luſitàno:
è Lingua Hiſpanica primò in Hebraicam tranſlatus, nunc in Latinam contractus.

Altera verò continet

Arbores ſeu Tabulas Cabbaliſticas Univerſales, quæ ſunt quinque Compendia Cabbaliſtica graviſſima, & inter Hebræos maximi æſtimata, hic typis æneis expreſſa Figuris 16.

Cum PRÆFATIONE de Applicatione Dogmatum Cabbaliſticorum ad SCRIPTA N.T.

Scriptum Philologo-Philoſophico-Theologicum, omnibus ſublimiorum ſpeculationum amatoribus utiliſſimum.

SOLISBACI, Typis ABRAHAMI LICHTENTHALERI, 1678.

PRÆFATIO EDITORIS AD LECTOREM.

§. 1.

ADmonitus aliquoties, ut ea, quæ partibus Apparatus Cabbaliſtici in Librum Sohar primâ & ſecundâ, Phraſi quidem nativa, terminisq; artis propriæ, ſed obſcuris nimis, & à communi loquendi docendique uſu remotioribus propoſita ſunt, ulteriùs & dilucidiùs paulò explicarem; nunquam tamen ſum auſus, meam hic immiſcere ſententiam: ſed in hoc ſcriptum tandem incidi Cabbaliſtico-Philoſophicum, ineluctabili quidem difficillimoque acceſſu undique cinctum; ſed nunc tandem ſuperatum, quamvis ita, ut, ſicubi quidam ſimul ſubrepſerint errores, venia propterea ſit roganda. Illudque non in mei, ſed tui gratiam, nunc in lucem edo: cum compendiis quinque Cabbaliſticis, quas arbores vocare ſolent. De quorum in hoc ſtudio utilitate plura quidem dici poſſent, niſi id potiſſimùm agerem, ut ſtudioſam juventutem ad ipſos Scriptores Cabbaliſticos, ſtudiumque in propria linguâ ipſum allicerem: quò ex ipſo fonte dulciùs biberent aquas has. Si quis tamen, cui nondum ſit ſatisfactum, manuductionem deſideraverit ulteriorem, literisque ad editorem per Bibliopolam, apud quem proſtat hoc opuſculum, directis, id ſignificaverit, eidem operam meam conatumque inſerviendi pro viribus ſponte lubensque hic offero.

§. 2. Nec planè inutiles fore hos conatus, ex eo judico, quòd aliquoties à Judæis, mirantibus, quod ſublimia hæc ſtudia excolerem, interrogatus: an igitur etiam in Evangelio noſtro reperiamus veſtigia dogmatum Cabbaliſticorum; id audacter affirmavi: urgentibusque, exemplum orationis Dominicæ propoſui; in quo *Pater noſter* non incongruè refertur ad Gradum Chochmah, in qua eſt initium Manifeſtationis; ita tamen, ut occultiſſima illa Sephirah prima, cum ipſa natura Infiniti, ab illa nunquam excludatur; ſicut etiam perſona Matris ab eo nunquam ſeparatur: ut ita hac compellatione uno conceptu denotentur tres primæ, Kether, Chochmah, Binah. Quod autem additur: *qui es in cœlis*; hoc ipſo innuitur arctiſſima illa unio graduum ſupernorum cum Tiphereth, ſeu potiùs Seir Anpin; qui nomine שמים deſignari ſolet. Et hoc ipſo innuitur perſona Cabbalæ Chriſtianæ prima. Et ſequitur de perſona ſecunda: *ſanctificetur nomen tuum.* Ubi per *nomen* intelligitur Tetragrammaton, quod Characteriſticè refertur ad Tiphereth, & Seir Anpin, qui eſt gradus ille ἰσο-μερὴς, omnia quaſi myſteria Senarii in ſe continens: de quibus Meurſius Denario Pythagorico c. 8. cum quo anima Meſſiæ arctiſſima & ſpecialiſſima, nec unquam diſſoluta unione ſeſe univit. Per *ſanctificetur* autem id rogatur, ut emittatur influentia è Sanctitatis fonte, nempe Coronâ & Sapientia (Vid. Appar. P. I. p. 672. 670. 367.) in filium. Et tertiò ſequitur: *adveniat regnum tuum*: ubi indubitatò intelligitur Malchuth, ſedes Spiritus Sancti, cum omnibus illis attributis, quæ à Cabbaliſtis ad hanc claſſem referri ſolent. Atque ſic exhauſtum eſt totum Syſtema Aziluthicum: & ſequitur Briathicum, ſeu Mundus Mentium ſeparatarum, animarumque ſublimium, quæ in ſummis manſionibus & palatiis Paradiſiacis benevolentiſſima viſione Dei fruuntur: ubi rogamus; *fiat voluntas tua, ſicut in cœlo & in terra*, i. e. deſcendat Influxus הרצון ſeu benevolentiæ tuæ à gradu Coronæ originario, per omnia Syſtemata, in terram uſque; ſicut deſcendit per Aziluth

in

in cœlum, ſeu paradiſum hunc ſupremum. Porrò ſequitur Mundus Jezirathicus ſeu Angelorum, quibus commiſſa eſt cura & nutritio creaturarum inferiorum: ita,ut juxta Cabbaliſtas,ſub initium Anni Præfecti iſti accipiant tantum, quantum ad diſtribuendum per totum annum ſurrogatis ſuis ſufficiat: nos autem rogamus,ut ipſe Pater nobis ſuppeditet influxum hunc ſuſtentativum,ſubſtantiâ noſtrâ ſuperiorem,cum omnibus reliquorum bonorum neceſſariis; non per Angelum præfectum, nec de anno in annum;ſed de die in diem. Tandemque ſequitur Mundus Aſiah,cum mentione Corticum eadem triade, ſed inversâ, quæ in Aziluth: rogando nempe remiſſionem peccatorum, liberationem à ſeductione, & ipſo malo radicali. Tandem autem, prout nunc deſcenſum eſt iterum aſcendit ἀναγωγία ab Aſiah, ubi regnum inferius, in Jeziram, ubi חיילות δυνάμεις ſeu potentes exercitus Angelici: & porrò in Briam; ubi Thronus gloriæ: tandemque in Aziluth ubi Mundi Mundorum, æones æonum, i.e. iſtorum principia. Et tandem, ne videatur hac diſtributione facta eſſe mentalis aliqua divulſio Divinorum graduum, deprædicatur unitas in vocula אמן,quæ numero ſuo 91. repræſentat numerum duorum nominum יאהד ונהי. Quæ omnia miram connexionem Cabbaliſticam inſinuant, cum admiratione adverſariorum.

§. 3. Porrò Vita Domini & Servatoris noſtri generatim proponi poteſt eâdem quaſi methodo, ſed inversâ. Quicquid enim 1. Cabbaliſtæ aſſerunt de Malchuth, commodiſſime referri poteſt ad conceptionem virginalem, nativitatemque ejus humilem & paupertate plenam. 2. Quod dicitur de Jeſod,maximam partem referri poteſt ad Circumciſionem, Baptiſmum, & alia fundamenta officii ejus, præſertim autem vitam ejus juſtiſſimam, quam ſimul & præcepit aliis, & exemplo ſuo præmonſtravit. Prout & 3. juxta gradus Nezach & Hod, Propheticos prædixit eventus plurium ætatum, uno & ſimplici vaticinio, idque vicibus & allegoriis pluribus. Et

4. variis miraculis, juxta gradum Tiphereth, ſe Regem eſſe Meſſiam comprobavit. Utque totum hoc *corpus* Aziluthicum eò melius aſſeclis ſuis communicaret; adeoque veram naturam Spiritus in illis efformaret, ſacratiſſima Symbola corporis & ſanguinis ſui iisdem ſumenda propoſuit: atque mox in rigoroſiſſimum gradum Gebhuræ aſcendens, omne id dolorum & pœnarum genus toleravit, quod propriam decadem Sephirothicam exhaurit. Tandem autem 5. è judicio ereptus, ſiniſtraque omnia perpeſſus, ad dextram elevatus eſt: emenſo nimirum toto ſenarii ſui curriculo; ubi unitus cum Patre, i. e. notionibus ejus tam infimâ, quàm mediâ & ſupernâ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος adæquat.

§. 4. Quia autem non unus eſt conceptus Repræſentationum divinarum, aliquoties Sacratiſſimam Triadem non tantùm ſecundùm Longitudinem, ut ſupra dictum, (ad quam referri poteſt partim profunditas gratioſiſſimi ejusdem deſcenſus: partim altitudo incomprehenſibilis ejusdem ſublimitatis, juxta Eph. 3, 18.) Sed & ſecundùm latitudinem præfigurari poſſe meditatus ſum; ita, ut totum latus dextrum Paternum; medium, Filii; & ſiniſtrum, Spiritus Sancti ſit. Quod fortaſſe & alii obſervabunt.

§. 5. Nec deſunt Exempla magis ſpecialia, obiter ſaltem obſervata, e. g. ſi quis Judæo cuidam Cabbaliſtæ Textus Evangeliorum quorundam Dominicalium, v. g. de nuptiis, primo Chriſti miraculo celebribus Joh. 2, 1. proponeret; ſ. præfari poſſet, totam illam Hiſtoriam inſinuare doctrinam de influxu Divino ad vitam Chriſtianam; qui influxus cùm admodum ſit vehemens, prout & vehementiſſimi conatus ad bene agendum in Chriſtiano requiruntur Matth. 11, 12. non immeritò dici poterit, influxum illum eſſe Gebhurathicum, i. e. ſeveritate & rigore atque vehementia plenum. Nuptiæ autem ipſæ ſunt Malchuth Matth. 22, 2. Non poteſt autem impleri hoc regnum influxu hoc, niſi per diem tertiam, quæ eſt Binah ſeu mater; de qua Cabbaliſtæ dicunt, quod

quod דינין, i. e. omnes influxus vehementes ab ipſa exciten-tur: unde etiam Mater Chriſti ſymbolicè ſimul ibidem in-troducitur. Sex autem extremitates Tipherethicæ deſignan-tur per ſex hydrias: Purificatio ad Gebhuram. (vid. Lexic. p. 367.) Impletio aquarum, influxum paternum, per Che-ſed, cum quinque Chaſadim: Mutatio in vinum rubrum, ap-plicatio horum influxuum ad vitam fœderi Chriſti analo-gam; omnes convivæ ad Malchuth referri poſſunt. Quòd autem primus convivarum dicit; *vinum bonum aſſervatum eſ-ſe huc usque*; hoc ipſo denotatur influxus ille, aſſervatus in Binah, pro ſeculo Meſſiæ. Conf. Lexicon. p. 432.

§. 6. Eodem modo Hiſtoria Evangelica Matth. 8, 1. ſeqq. Sic proponi poſſet Cabbaliſtæ cuidam; ut Chriſtus deſcen-dens de monte ſit quaſi Tiphereth, qui elevatus fuit in Ke-ther, repletusque influxu ſummo: ita, ut vim habuerit con-fringendi duos cortices; dextrum, i. e. lepram albicantem: & ſiniſtrum, i. e: morbum militis. Unde cortici dextro ap-plicuit manum dextram, cum applicatione totius decadis ad verba Domini, ✝. 4. ita, ut verba illa: *vide nemini dicas*; ad Kether, de qua nihil dici poteſt: *ſed vade*, ad Chochmah; unde primus quaſi motus eſt ad extra: *& oſtende te*, ad Bi-nah; ubi manifeſtatio actualis: *Sacerdoti*, ad Cheſed; ut notum: *& offer holocauſtum*, ad Gebhurah; ubi ignis & exuſtio, *quod praecepit Moſes*; ad Tiphereth; ad cujus ſen-ſum intimum Moſes pertinet: in *Teſtimonium*, ad Nezach, Hod, Jeſod; qui ſunt teſtes: *ipſis*, ad Malchuth, quæ eſt congregatio Jiſraëlis. In eodem gradu Malchuth autem, quæ דבר dicitur, (Vid. Lexic. p. 243.) Verbo ſanavit Ser-vum militis, ut alia ſpecialiora iſtius hiſtoriæ nunc taceam.

§. 7. Sic, ſi Cabbaliſta Judæus interrogaret, quare præ-curſori Meſſiæ datum ſit nomen Johannis & non Zachariæ? & aliquis reſponderet, quod juxta Malachiæ 4, 6. & Luc. 1, 17. nec non Matth. 11, 14. Johannes fuerit Elias; quodque no-men אליהו הנביא, quatenus iſte fidem vitamque 4. patrum reintro-

reintroducere debuit in Jiſraëlitas, numeris æquipolleat nomini יוחנן. Judæus ſanè iſtum applicandi modum rejicere non poterit; quia eadem methodo Cabbaliſtæ ubique quaſi utuntur.

§. 8. Sic quoque poſſet fieri applicatio hymni Beatæ virginis Luc. 1. ita, ut ỳ. 46. ad Aſiah: 47. ad Jezirah: 48. ad Briah: 49. ad Aziluth: & tres primas: 50. ad Cheſed: 51. ad Gebhurah: 52. ad Tiphereth: 53. ad Nezach, Hod: 54. ad Jeſod: 55. ad Malchuth; ubi concurſus patrum, referatur. Item, nomen Salvatoris noſtri applicari poteſt ad Sephiras, non minùs, quàm Tetragrammaton. Item, hymnus ad agnum Apoc. 5, 12. ad ſeptem inferiores. Item, Chariſmata 1. Corinth. 12, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. ad totam decadem, & alia plura ſimiliter: & omnia juxta analogiam Cabbalæ, ſatis congruè applicari poſſunt; quamvis id κατ' ἄνθρωπον ſaltem fieret.

§. 9. Plura de his non ſubnecto, ſed ad ipſam lectionem autorum Cabbaliſticorum ſtudioſos remitto; utque etiam errata, quæ tam translatori, quàm correctori inter concatenata negotia alia horis tantùm ſucciſivis huic negotio accurrentibus, obrepſerunt, haud gravatim corrigantur, etiam atque etiam rogo.

TABULA ERRATORUM

Pag. 1. lin. 2. השמים. p. 13. l. 28. tota l. 29. aliena l. 30. ipſam p. 20. l. ult. loco *ee* de, leg. quæq; p. 28. l. 26. ſufficientisſimum. perfectum p. 29. l. 24. quia. p. 30. l. 13. poſt *alio* inſeratur Colon. p. 36. l. 24 loco *ſit* leg. eſſe. p. 43. l ultim. ſublimius. p. 45 l. 30. deleatur comma poſt *Syſtematis*. p. 47. l. 9 ultima. p. 48. l. 27. poſt *Hyle* leg. ſeu. p. 51. l. 4. deleatur *ſequitur*. p. 53. l ult. cæterarum. p 54. l. 6. contineat. l. 25. tum p. 55. l. 26. pervenire p. 56. l. 19. loco *intermedii* leg. intermediis. p. 65. l. penult. del. denominatio. p. 71. l. antepenult. loco *Pſ.* leg. Part. p. 75. l. 18. & p. 76. l. 24. poſt eminenter inſer. ibi comma, hic colon. p 98. l. 30. leg. augmentationi. p. 106. l. 13 loco *quod* leg. qui. p. 111. l. 21. loco *ejus* leg. ſui. p. 123. l. 27. eſtque. p. 136. l. 22. Æn-Sophici. p. 141. l. 18. vita. p. 144. l. 23. 350. p. 162. l. 25. loco *quæ* leg. quamvis p. 171. l. 15. loco *earum* leg. ſuæ. p. 196. poſt *reſolvitur* inſer. in. p. 219. l. 14 loco 4. leg 5. p. 231. l. 16. loco *claritas de claritate* leg. ardor de ardore. p. 237. l penult. Injan. p. 245. qui.

LIBER
שער השמיים
Seu
PORTA CŒLORUM
In quo
Dogmata Cabbaliſtica Philoſophicè proponuntur & cum Philoſophia Platonica conferuntur.

Autore

R. Abraham Coheñ Irira, Luſitano.

DISSERTATIO PRIMA.

CAP. I.

Quod Entia vel omnia ſint neceſſaria, vel omnia contingentia; vel aliqua neceſſaria & aliqua contingentia. Ubi ſimul demonſtratur, quod non omnia ſint neceſſaria; nec omnia contingentia: ſed aliqua neceſſaria, & aliqua contingentia: & quod non niſi Unum detur, quod ſit neceſſarium à ſe ipſo exiſtens: quod ſit cauſa omnium contingentium, id eſt entium reliquorum omnium.

§. 1.

TOtum Univerſum, ex viſibilibus conſtans & ex inviſibilibus, adeoque cum omni ente conſideratum, neceſſariò ad unum ſequentium mòdorum refertur. Vel enim omnia quæ ſunt, ſunt Entia neceſſaria: (Ens autem neceſſarium eſt, quod non poteſt non eſſe ullo modo.) Vel omnia ſunt contingentia: (contingens autem eſt, quod â ſe non habet eſſe, ita tamen, ut non repugnet ei, ut exiſtentiam habeat, quam tamen accipiat ab alio: ut hac ratione indifferenter ſe habeat ad eſſe & non eſſe: ſitque quodammodo non ens, cum aptitudine tamen ad exiſtendum.) Vel partim ſunt neceſſaria; partim verò contingentia.

§. 2. Jam verò certum eſt, non omnia Entia eſſe neceſſaria; quia multa ſunt & pereunt; adeo ut quodammodo dici queant eſſe & non eſſe: quoniam è privatione exiſtentiæ

 ſuæ,

ſuæ, deducuntur in eſſe, cùm poſſibilitate tamen redeundi ad non eſſe; dum ſcilicet amittunt exiſtentiam ſuam, quam ab alio acceperant.

§. 3. Eodem modo impoſſibile eſt, omnia entia eſſe contingentia: quia hoc modo nunquam exiſterent, & nulla res unquam daretur actu. Si enim contingens, ut diximus, indifferenter ſe habet ad eſſe & non eſſe, ita ut per ſe & à ſe non exiſtat, quamvis nec repugnet ipſi exiſtere; neceſſariò, ſi in eſſe deduci debet, quo nunc privatum eſt, cauſam aliquam requirit, à qua conſtituatur in eſſe, quæque ipſi det exiſtentiam illam, ad quam per ſe indeterminatum eſt & indifferens, & quam à ſe habere nequit.

§. 4. Si itaque ex dicta diſtinctione duo membra concidunt; verum indubitatò erit membrum tertium; quod nempe in hac rerum univerſitate reperiatur & neceſſarium & contingens.

§. 5. Porrò tamen infertur, Ens neceſſarium non dari niſi unum; adeoque cætera entia omnia, tam præterita, quam præſentia & futura, eſſe contingentia, quæ illam naturam, illamque exiſtentiam, quam habent, quâque ex ſeſe eſſent privata, accipiant ab Ente neceſſario.

§. 6. Quod ut demonſtretur, ſic argutabimur: Individualitas cujusvis rei non datur cum extrapoſitione: nota enim eſt diverſitas illa, quæ intercedit inter rem ſingularem vel individuam; & inter notionem communem pluribus extra ſe poſitis, per quæ multitudinis naturam habet; quæ duo propterea ſunt incompatibilia. Unde hæc individualitas competit Uni, quatenus nempe hoc Individuum eſt ſingulare, & determinatum quid, quod non extenditur, nec multiplicatur per aliquod extra ſe poſitum, ſive unum ſit, ſive plura; ſed eſt Idem & à ſe ipſo indiſtans.

§. 7. Jam verò extra dubium eſt, quod Ens neceſſarium ſit tale, quatenus eſt ſingulare: Eſt enim, quod eſt, quate-

quatenus eſt ſingulare; prout & entia alia; quæ, quatenus ſunt ſingularia, exiſtentiam habent & ſunt.

§. 8. Ubi quidem hoc objici poteſt: Si ens neceſſarium non eſt tale, niſi quatenus eſt ſingulare, ſequitur, quia tale eſt ob ſingularitatem, (adeoque ex alio quodam) illud eſſe contingens: tertium enim non datur. Si autem eſt contingens ob ſingularitatem, non erit neceſſarium; adeoque eſſet contradictio in adjecto.

§. 9. Sed verum tamen eſt, Neceſſarium tale eſſe, quatenus eſt ſingulare & individuum: quia Univerſalia non ſunt à ſe ipſis nec per ſe ipſa, ſed mediantibus ſingularibus & per ſingularia. Unde indubitatò concluditur, Individualitatem hanc competere Enti Neceſſario à ſe ipſo, quatenus eſt Neceſſarium à ſe ipſo & in actu: uno verbo, propter neceſſitatem exiſtendi ipſi eſſentialem & naturalem, & propriam: & quia non eſt ab alio, ſicut genus vel ſpecies; nec in potentia ullius rei alterius eſt illud producere: ita ut cùm à ſe ipſo ſit neceſſarium, impoſſibile ſit illud eſſe ab alio.

§. 10. Quod ſi ergo neceſſitas exiſtendi ipſi competit ob ſuam Individualitatem: hæc autem Individualitas non extenditur ad extra ſe poſitum aliud, quia alias res ſimul eſſent ſingulares & univerſales; indiviſibiles & diviſibiles; individua & non individua, quod eſt abſurdum: Hinc ad oculum patet, quod Ens neceſſarium ſit unum, ſingulare, individuum, & ita ſibi Idem, ut non ſit commune aliis: imò ut etiam impoſſibile ſit plura dari Entia neceſſaria, præter hoc.

§. 11. Reliqua autem entia contingentia, quia poſſunt eſſe & non eſſe, cauſam habebunt ſuæ exiſtentiæ: quæ vel etiam contingens eſt, ut ipſa, vel neceſſaria. Si contingens, iterum ab alio erit, quia poterit eſſe & non eſſe, & opus habebit productore, & ſic in infinitum, quod abſurdum eſt. Unde ſubſiſtendum erit in Uno, quod, cum Neceſſarium ſit à

parte ſui, etiam cauſa eſt omnium contingentium, quæ ſunt Entia reliqua à Causâ primâ diverſa.

Cap. II.

Ex eo, quia natura Individualis & ſingularis Cauſæ primæ eſt Ipſa Divinitas, oſtenditur, quod hæc & illa ſint unum & idem, adeò ut neceſſe ſit, Deum eſſe Unum, non extenſum ad aliquem extra ſe poſitum.

§. 1.

UT confirmemus, quod poſuimus de Unitate Cauſæ primæ, quæ non eſt natura communis aliis; adhuc aliam ſubnectemus rationem. Illud, propter quod omne Ens individuum eſt atque ſingulare, nullo modo poteſt eſſe univerſale & commune pluribus. Exempli gratia: Illud, propter quod Abraham eſt homo, id eſt natura humana, commune eſt individuis pluribus, ejusdem ſpeciei, qui etiam ſunt homines. Sed illud, propter quod Abraham eſt Abraham, id eſt, homo hic ſingularis in individuo, neutiquam commune eſt individuis aliis.

§. 2. Nam hæc individualitas ipſi eſt eſſentialis & ab eo inſeparabilis, cumque ipſo ſic unum quid, ut ſint res eadem; per quam tamen ſeparatur à reliquis hominibus, ut appareat illum eſſe hunc & non alium:

§. 3. Adeò, ut illud, propter quod Abraham eſt homo, quæ eſt natura ejus humana, ſit re ipſa idem illud, propter quod eſt hic homo ſingularis, nempe Abraham, & non Iſaac vel Jacob &c. Et ſicut impoſſibile eſt dari Abrahamos alios, id eſt, homines plures, qui citra differentiam numericam & individualem ſint homo Unus, hic, digitô demonſtrabilis: ſic impoſſibile eſt, iſtum Abrahamum eſſe plures quam unum hominem, nempe Abrahamum hunc in individuo.

§. 4. Jam ſi cauſa prima ſpectatur, Divinitas ejus eſt ipſa eſſen-

eſſentia ejus: quia aliâs non eſſet à ſe ipſa, nec per ſe ipſam ſufficiens ſibi, ſimplexque & ſingularis; ſed ab alio quodam, quod eſſet individualitas: adeoque ipſa eſſet diviſa realiter â ſe ipſâ; Et præterea, quia, quicquid non eſt per ſeſe, etiam non eſt à ſeſe, multa eſſet & compoſita ex natura aliqua & eſſentia imperfectâ & mancâ, eſſetque è genere communium, nempe natura quædam ſub ſe comprehendens Eſſentiam, & Individualitatem, per quam ſolam compleatur & determinetur & deducatur in eſſe actu: quæ omnia abſurda ſunt.

§. 5. Cauſa prima ergò ſimpliciſſima eſt & perfectiſſima & actus merus, nullam admittens privationem, potentialitatem, circumſcriptionem & numerum; & hæc eſt natura ejus & ejus eſſentia. Et hæc nunquam non eſt Una, prout & indiviſibilis: inque eâ non niſi una definitio eſt, qua diſcriminatur ab aliis.

§. 6. Adeoque Cauſa prima, Deus nempe benedictus, eſt unus & ſingularis, incommunicabilis pluribus. Nam quia natura & eſſentia Dei ſunt ipſa divinitas ſingularis; manifeſtum eſt, quod non extendatur ad alia, nec aliis ſit communis; quia aliâs eſſet hic, & alius ab hoc, adeoque non hic; uno verbo; Individuum & Univerſale; Eſſentiâ idem, & Eſſentiâ communis, indiviſibilis & diviſibilis. Et concluditur, quod eſſentia & natura Dei ſit incommunicabilis, ſed in individualitate eſſentiam habens: Unde patet & demonſtratum eſt, quod non tantùm non detur niſi unum, ſingulare, individuum, & identitatem eſſentiæ habens, Benedictus nimirum, qui cauſatus non eſt, ſed Cauſa prima; ſed & repugnet, illum eſſe ſingularem in ſe & individuum, & ſimul communem aliis vel pluribus.

CAP.

CAP. III.

Probatur rationibus diverſis, quod Ens neceſſarium ſit ſimplex & perfectum, & propterea alienum à ſeptem modis compoſitionis, qui occurrunt in reliquis entibus.

§. 1.

IN præcedentibus oſtendi, Ens neceſſarium eſſe unum, quod non ſit cum extrapoſitione; quodque ſit cauſa omnium reliquorum entium contingentium. Jam dicam, quomodo ens neceſſarium, de quo loquimur, ſit ſimplex, ſine diverſitate, & numerus ſimplex, absque compoſitione.

§. 2. Dicimus ergò; quod, ſicut in luce ſimplici nulla eſt caligo, vel nigredo; & ſicut in calore perfecto non datur frigus & gelù: ita in primo perfecto, quale eſt Ens neceſſarium, non reperiatur compoſitio, qualis eſt in multitudine & numero, qui ſequitur Unitatem; quæ ipſum antecedit, & eſt cauſa ejus;

§. 3. Compoſitum ergò eſt; quod, cum ſit poſt unitatem ſimplicem, conſtituitur è partibus ſuis, quæ ſimul ſumtæ, ſive aliquot, ſive omnes, ipſum componunt, & cum Uno conjungunt.

§. 4. Ex eo autem apparet, quod Enti neceſſario, quod non eſt cauſatum, non conveniat, ut extra ſe exiſtat; prout ſe habet omnis multitudo, quæ dependet ab Uno, & iſto eſt poſterior: ſed illud in omnibus partibus ſuis eſt idem ipſum.

§. 5. Compoſitum autem aliter ſe habet: nam quia natura & conſtitutio ejus eſt à componentibus ſe, hinc iſtis eſt poſterius, & ab illis cauſatum, & datur aliquid, quod ipſa componit ut ſint unum, quia impoſſibile eſt, ut exiſtant, & non ſint cauſata.

§. 6. Sed

§. 6. Sed Unitas ſimplex & perfecta fuit, eſt & erit ſine multitudine & compoſitione, quæ ſunt naturæ poſteriores, & contrariæ ipſi: & impoſſibile eſt, illas eſſe, niſi eſſet unitas & ſimplicitas, quæ non tantum ipſis prior eſt, ſed & ab extra illas in eſſe conſtituit & generat, & ab intra eſt principium & cauſa earum; & continet & in ſe habet principaliter & primariò & in gradu perfectiſſimo & eminenti, quicquid in illis eſt, eò quod ſint ab ipſâ productæ tanquam effectus ejus.

§. 7. In ſpecie autem in primo perfecto, quod eſt Ens neceſſarium, non datur privatio vel defectus. Manifeſtum autem eſt, quod omne multum & compoſitum admittat privationem, & ſit imperfectum: opus enim habet partibus ſuis, & aliquo, qui illas componat, quod eſt unum. Nam Unitas eſt actus & forma partium compoſiti, quatenus relationem habet ad aliud, vel alia, ſive in potentiâ, ſive actu talia. Notum autem eſt, quod nec potentia, quia opus habet actu, quo privata eſt; nec actus, qui actuatur ex potentia, adeoque defectuoſus eſt & mancus, perfecta ſint à ſe ipſis, ſed ab alio: quod potentiam in eſſe deducendo, generat actum & producit Compoſitum, dum illa exiſtere facit.

§. 8. Jam porrò notum eſt, quod perfectio compoſiti non competat ſingulis ejus partibus, quia quælibet harum privata eſt perfectione omnibus communi: Unde omne compoſitum multum eſt, & totum ſimul habet perfectionem unam, communem multis partibus in ſe defectuoſis: quare etiam totum illud non habet perfectionem abſolutam & completam, quia partes componentes illud imperfectæ ſunt.

§. 9. Adde, quod ea, quæ conſtituuntur ab alio, & componuntur cum alio, etiam cum inferiore, neceſſariò requirant Ens aliquod perfectum, quod citra auxilium extraneum ſubſiſtat per ſe & ſibi ipſi ſit ſufficiciens, adeoque ſimplex. Nam quia alienum eſt ab omni potentialitate ſubjecti

& compoſitionis; per ſe ſimplex erit & in infinitum perſiſtet lucens atque ſplendidum.

§. 10. Et quia ſubſiſtit per ſe & neceſſarium eſt; hinc non tantum eſt unum, & cauſa entium reliquorum, ſed etiam perfectiſſimè ſimplex eſt, & omnino perfectum: unde nullo modo eidem convenit numerus, vel compoſitio, quippe quæ contraria ſunt naturæ ejus.

§. 11. Ex quo ſequitur, 1. quod neutiquam in ſe admittat dimenſiones quantitativas, ut ſunt, longitudo, latitudo & profunditas, multo minus quod inde conſtruitur, qualia ſunt corpora ex illis compoſita: adeoque impoſſibile eſt, illud eſſe unum ex his, vel partem ejus, vel ſimile quid.

§. 12. Deinde quoque 2. alienum erit ab omni compoſitione materiæ & formæ, quæ competit rebus naturalibus, tam cœleſtibus, quam elementis & elementatis.

§. 13. Nec tribui eidem 3. poterit qualecunque Genus & differentia compoſitionis, è quibus conſiſtunt compoſita.

§. 14. Nec 4. compoſitio è ſubſtantia, accidente & differentia:

§. 15. Item 5. potentia & actu:

§. 16. Nec non 6. ſuppoſito & natura:

§. 17. Et 7. Eſſentia & exiſtentia; qui ſunt modi, quibus compoſita ſunt omnia entia reliqua, etiam animæ intelligentes, & intelligentiæ ſeparatæ & ſimilia: quæ propterea omnia ſunt contingentia, finita & multiplicia, adeoque imperfecta.

§. 18. Econtrario verò Cauſa ipſorum, quæ non eſt cauſatum, & vocatur Ens neceſſarium, à ſe ipſa eſt, & non ab alio; eſtque perfecta omnibus modis & excelſa atque magna eminentiſſimè atque infinitè: adeoque & ſimplex perfectiſſima ſimplicitate: item immutabilis & æterna, elevata ſuper omnia extra ſe poſita, & conſtans perfectione infinita; eſtque cauſa omnium, ſapientiâ infinitâ, bonitateque & potentia, prout dicetur latius.

CAP.

CAP. IV.

Per unitatem, quæ reperitur in multitudine, demonſtratur, dari aliquod per ſe ſubſiſtens eminenter, quod ſit cauſa reliquorum Unorum, & multorum. Et hoc excellentiſſimo quodam modo alienum eſſe ab omni natura corporis & formæ corporeæ, animæ, & intellectus viventis, exiſtentiæ & Eſſentiæ: cujus eminentia depingitur ſub analogia unius ad numerum relati. Simulque exponitur, quomodo ab illo dependeant omnia.

§. 1.

OMnia, quæ ſunt, tam corporea & materiæ innexa, quam ab hac ſeparata, conſiderantur ut Unum quid. Quamvis enim differant modis variis, gradibusque, item generibus, ſpeciebus, proprietatibus, accidentibus; quoad entitatem tamen non ſunt ſeparata, quia omnia & ſingula ſunt entia & entium propagines quodammodo coordinatæ. Adeò, ut quamvis mutentur naturæ atque conditiones eorum, ſemper tamen retineant ſtatum eſſendi, ob quem ſunt unum quid.

§. 2. Hoc unum autem non eſt à ſeſe, quia non ſubſiſtit per ſe, ſed per aliud; nec eſt primum ſimplex & perfectum, ſed ultimum, defectuoſum, & mancum, ſecundùm naturam multi, quod imperfectum eſt, diviſibile, & ſub privatione.

§. 3. Jam ſi unum hoc, quod reperitur in multitudine, non eſt à ſeipſo; quæritur, cujusnam demum vi atque privilegio ſit? Non ſanè vi multorum, & mutabilium, in quibus conſiſtit: quia, cum hæc talia ſint, non poſſunt eſſe cauſa Unius, quod ab omnibus diſtinctum quid eſt. Nec etiam virtute unius è multis illis; quia, cùm hoc ſit ſingulare quid & ab aliis Unis diviſum atque ſeparatum, non ſanè dare poterit

 omnibus

omnibus unitatem illam generalem & inſeparatam, in qua omnia communionem habent.

§. 4. Ergò Unitas illa, quæ ſe extendit per multitudinem, dependet ab Unitate aliqua, quæ ſine mutatione & numero, in perfectione completa à ſe ipſa & per ſe ipſam ſubſiſtit. Quod ſi enim in illa daretur aliqua ſaltem multitudo, eadem recurreret quæſtio, & dicendum eſſet, quod non eſſet à ſe, nec ab uno è ſingularibus, nec ab omnibus ſimul; adeoque procederetur in infinitum, quod eſt abſurdum.

§. 5. Hinc ſubſiſtendum erit in Uno, quod excludit omnem multitudinem; & hoc erit cauſa illius, & multi, & cauſa unitatis communis omnibus, & ſingulis ejus membris.

§. 6. Hoc unum ſimplex independens eſt ab alio, & improductum. Si enim dependeret à cauſa ſuperiore, duo magna ſequerentur abſurda. Primò; quia non eſſet unum, perfectum & ſimplex: cum enim dependeret ab alio, neceſſariò communem cùm illo haberet notionem aliquam: adeoque non eſſet unum ſimplex, ſed multum, & compoſitum è communitate cauſæ ſuæ & ipſa unitate & natura ſuâ.

§. 7. Secundò, quia Cauſa ejus non eſſet una; cùm enim foret ſuperior cauſato ſuo, & hoc tamen eſt Unum primum & perfectum, adeoque principium omnis unitatis, unde cauſa illa ſuperior non communem haberet naturam cum cauſato ſuo ſe inferiore; hinc neceſſariò vel non eſſet; (quia nihil datur, quod non ſit unum:) vel eſſet multitudo quædam, in infinitum, compoſita è multis infinitis, quod eſt abſurdum.

§. 8. Unde concluditur: quod principium ſine principio, & quod continet omnia Entia, ſit unum ſimplex.

§. 9. Hoc autem non poteſt eſſe corpus, quippe quod compoſitum eſt è partibus variis.

§. 10. Nec forma corporea, quæ multiplicatur & extenditur in claſſes & dimenſiones quanti diviſibilis.

§. 11. Nec

§. 11. Nec anima, quæ ob facultates & operationes ſuas communis eſt variis multitudinibus & motibus.

§. 12. Nec eſt intellectus, qui compoſitus eſt, dum multiplicatur ab exiſtentia objectorum vitalium & omnium aliorum: nec non è natura intellectuali, & actu intelligentis & objectis variis.

§. 13. Nec etiam eſt vita, ob motum internum eidem ſuperadditum, unde fermè componi dicenda eſſet ab utroque.

§. 14. Nec eſt Ens compoſitum ab exiſtentia & eſſentia.

§. 15. Nec eſt Eſſentia, cui ob defectum ſuum proſpectum ſit de exiſtentia, qua dum carebat, erat non-Ens.

§. 16. Et tandem non eſt Natura, vel Ens, quod producat Eſſentiam ſecum habentem communitatem; & quæ intra ſuos terminos & limites definitionis admittenda ſit.

§. 17. Jam igitur ſciendum eſt, dum Cauſa prima vocatur Una, id fieri ad analogiam & cum reſpectu ad Unitatem, quæ eſt principium Numeri. Nam hæc eſt Caput omnium numerorum, ita ut non ſit unus ex ipſis, nec omnes ſimul ſumti: ſed omnes complectitur implicitè, eminenter & ſimpliciter, ut tamen non determinetur vel ad unum vel ad omnes: idque omne propterea, quia continet omnes perfectiones eorum, citra defectum, multitudinem, mutationem, & diviſionem, quæ ipſorum ſunt attributa: eſtque in omnibus non tantùm in totis, quia totus numerus unus eſt; ſed & in partibus eorum, quia quælibet etiam pars una eſt; ita ut exiſtat in omni quoq; parte partium eorum, & ſic in omnibus: ut adeo ſit totus in toto, & totus in qualibet parte, quia alienus eſt à partibus & indiviſibilis: & omnis numerus in ipſum convertitur & reſolvitur, ſive magnus ſit, ſive parvus, prout ipſi vel vicinior vel ab eo remotior eſt.

§. 18. Eodem modo Cauſa prima, Deus nempe benedictus; eſt principium omnium Entium, quæ fuerunt, ſunt &

erunt,ita tamen ut non ſit unum ex ipſis, nec omnia ſimul: idque non quod alienus ſit ab ipſis,ſed quod ſit ſuper illa elevatus & ſupereminens,modo & gradu quàm perfectiſſimo. Per ſe enim ſolummodò ſubſiſtit,& non extenditur ad aliud quid extra ſe: adeò, ut in eſſentia ſua contineat & implicet omnia Entia,non tantum ceu principium,quod omnibus dat omnia, & in ea influxum habet; ſed & tanquam fons ſcaturiens,qui emittit aquas in rivum:& producit omnia,prout ipſe eſt omnia, ſed omnia in eminenti unitate, ſimplicitate, & excellentia; non comprehenſus ſub notione Generis, terminati ſpeciebus ſuis; nec limitatus differentia vel natura hac vel illa,vel ullo quod ſit vel eſſe poſſit: ſed exiſtens ſuper omnia infinitè, & eminentior omnibus illimitatè. Sicque in ſe continet finitum,per modum infinitatis; multum, per modum unitatis; compoſitum,per modum ſimplicitatis; & mutabile, per modum perennitatis & permanentiæ; item temporale per modum æternitatis;corporeum per modum ſpiritualitatis,& ſummatim, omnia per modum Unius infinitè & eminenter dicti. Prout & exiſtit in omnibus magis intrinſecus quam ipſa ſibi, eſtque totus in omnibus, & totus in ſingulis & in ſingulorum partibus ſingulis, ut tamen non includatur vel ab uno eorum, vel ab omnibus, ſed ipſa includat omnia, quia ipſe ab extra illa ambit, & ab intra illa implet. Ab extra *enim* ita eſt, & ſuper omnia, ut tamen non abſit vel ſeparetur ab intimo omnium; nec tamen includatur vel comprehendatur ab univerſis,cum ſuper omnia inæſtimabiliter & incomparabiliter ſit evectus: in interiora tamen omnium extenditur & in ipſa immanare facit omnem eſſentiam,potentiam,& operationem eorum, ſed ita,ut in ſe ipſum regreſſus ſua eſſentia omnia perficiat. Et ſic quoque Unitatem illis confert determinatam, ut ſimilia,in genere ſuo,ſint Unitati Ejus: quæ enim ſimplicia ſunt,propter unitatem, quam ab Ipſo acceperunt, una ſunt; & quæ compoſita, ob unionem & nexum partium cum toto:

adeò

adeò, ut omnia conſpirent ordine quodam generali in unum, quia dependentiam habent à principio Uno; & tendunt ad finem Unum.

§. 19. Unde concludimus, quia totum univerſum eſt unum, vel unitum, vel cum ordine ad unum, omnia etiam emanâſſe ab Uno ſimplici & perfecto; & omnia ad unitatis naturam aſpirare & agi: quia unum eſt cauſa permanentiæ & entitatis eorum, eò quod id, quod unum eſt, æternum eſſe poteſt, & perfectum, reſpectu unitatis, cum qua habet communionem.

Cap. V.

Illuſtrat præcedentia & explicat Unitatem Cauſæ primæ, ejusque proprietates & perfectionem.

§. 1.

CAuſa prima, Creator & productor omnium entium, non eſt Unum numerale, ut principium numeri: quod eſt ſub quantitate diſcreta & accidens.

§. 2. Nec eſt unum corporale, quod pertinet ad quantitatem continuam: quia licet hoc ſit inſectile, in partes tamen dividi poteſt in infinitum.

§. 3. Nec eſt unum eſſentiale, determinatum ad aliquam naturarum, ut ſunt, verbi gratia, unum vivens, vel intelligentia una &c. quod non eſt primum, ſimplex, & perfectè unum, ſed ſive hoc, ſive aliud, ſunt de natura poſteriorum, ſuntque cum privatione, compoſitione & defectu.

§. 4. Nec eſt unum accidentale, quod imperfectum eſt.

§. 5. Nec eſt unum genericum, quod continet ſpecies multas.

§. 6. Nec unum ſpecificum, quod continet multa individua.

§. 7. Nec individuale, quod compoſitum eſt è quantitate & ma-

& materia, vel è natura ſpecifica, & individuali, proprietatibusque & conditionibus accidentalibus; vel tandem ex eſſentia & ſuppoſito.

§. 8. Nec eſt Unum, quod admittat additionem & augmentum ab alio: ita ut ipſum ſit in alio, vel aliud in ipſo: quod dependeat ab alio, vel reſpectum habeat ad aliud.

§. 9. Nec eſt Unum, quod concurrat cum alio, ut fiant compoſitum unum, aut Totum unum.

§. 10. Nec eſt unum, quod compoſitum ſit è partibus diverſis, prout eſt univerſum.

§. 11. Nec eſt ſicut unum, quod partibus ſuis prius eſt, & in illas extenditur, velut in operationes ſuas & facultates ſuas.

§. 12. Nec eſt unum, quod idem eſſe queat cum alio, vel quod ſimilitudinem, relationem & analogiam habere queat cum alio.

§. 13. Sed eſt unum, quod negat omnem multitudinem, compoſitionem, definitionem, & terminum æqualitatis & ſocietatis, item ſimilitudinem, reſpectum, combinationem aut diſpoſitionem cum alio: & multò magis dependentiam ab alio ſuperiore, quod excelſius ſit ipſo, & cauſa exiſtentiæ & operationis ejus. Adeoque eſt Unum, infinitis modis diſtinctum ab omnibus entibus in univerſum: quodque per naturam ſuam ſuperantem & vehementem actum magnitudinis ſuæ degit & conſiſtit, id eſt, infinitè unum eſt, in eſſentia ſua propria, & in ſimplicitate perfecta, indiviſibile & indiviſum, & in omnibus operationibus ſuis, quæ ſunt entia reliqua, intimum, totum in omnibus, & in ſingulis & partibus eorum, & partium partibus: ita ut quàm perfectiſſimè ſit cauſa exiſtentiæ, eſſentiæ, permanentiæ, potentiæ, & operationis eorum.

§. 14. His addimus: quod diximus, hoc unum eſſe indiviſibile; id nempe ſic intelligendum, ut quodammodo contrarium ſit Uni, quod eſt principium numeri; & puncto, quod

quod eſt radix quantitatis molis: quia præterquàm, quod ambo ſunt accidentia & ſub natura multi & magni; hæc etiam ab intellectu noſtro conſiderantur, deſcendendo à ſummo ad imum, à multo ad paucum, tanquam minima & infima ſecundùm ultimam extremitatem. Sed cauſa prima & Deus benedictus, à nobis conſiderandus eſt ab imo ad ſummum, à pauco ad multum, tanquam ſupremum quid & circundans omnia entia alia & perfectiſſima magnitudine, & fortitudine, & potentia ipſa ſuperans.

§. 15. Unde concludimus, quod, cum ipſum appellamus Unum, non tam affirmamus aliquid de eſſentia vel natura ejus, quia, cum ſit infinitus, excelſior quoque eſt infinitis modis, quàm ut ullo intellectu vel lingua concipi aut ediſſeri queat: ſed potius negamus de eo omnem dependentiam ab alio, & omnem tendentiam ad aliud ſe prius; & omnem pluralitatem principiorum, quæ ſimul cum uno ſimplici ſint cauſæ primæ omnium entium: omnemque adeo compoſitionem multitudinis & alteritatis internæ, ut ſunt, ex actu & potentia, ex affirmatione & negatione; ex exiſtentia & eſſentia; ex ſubſtantia & accidente; ex entitate in potentia & entitate actu; ex entitate & bonitate entitatis; ex natura vitæ & intellectu; ex voluntate & intentionibus ejus; & operationibus ejus, quæ ſunt benignitas, judicium, & pulchritudo; ex bonitate & unitate & cæteris attributis, quæ à ſe invicem diverſa ſunt, & omnia ſimul ab eſſentia ceu ſubjecto ſuo. Unde, cum de cauſa prima negamus omnes hos defectus, & perfectiones finitas, id dicimus, quod, quia illa non eſt cauſatum, ſequatur, illam eſſe priorem omnibus entibus; & quia eſt una, nulla inveniatur alia præter ipſam; quodque ob excellentiam ſimplicitatis ſuæ à ſe excludat omne multum, omnem compoſitionem, & motum; & ſummariter, cum ſit infinita, omnem privationem & perfectionem finitam, definitionem, terminum, analogiam, reſpectum, diſpoſitionem, & aſſimilationem cum cauſatis

 ſatis

ſatis ſuis, non tantùm exiſtentibus, ſed & poſſibilibus & ſimilibus; & ſi addimus cauſalitatem, quam habet (ut unum in numeros) in omnia entia, prout docuimus capite præcedente, intentio noſtra clara ſatis erit atque manifeſta.

CAP. VI.

Demonſtratur rationibus multis, quod Cauſa prima ſit infinita; & explicatur, quomodo?

§. 1.

QUod cauſa prima & Unum ſimplex ſit infinitum, probatur hoc modo. Cauſatum ultimum eſt circundatum & ſubter omnibus cauſis ſuis: ipſum verò non circundat nec terminat ullam rem aliam: quod ſi non foret, ipſum eſſet cauſa & non cauſatum & poſtremum, quia daretur aliud poſt illud, ab ipſo dependens.

§. 2. Similiter Cauſa prima & Unum ſimplex ambit & terminat omnia entia; ipſum verò non circundatur nec terminatur ab alio; quod ſi non foret, non eſſet primum, ſed poſterius, & poſt aliud: nec eſſet cauſa, ſed cauſatum.

§. 3. Jam igitur, quia Deus non circundatur nec terminatur ab alio, ſequitur, ipſum eſſe infinitum, quia per ſe & à ſe termino caret & limite. Nam quia terminus & limitatio ipſi eſt defectus & imperfectio, hinc non datur in eo, per ſe & à ſe tale quid, niſi ſimul illi tribueretur defectus ſcientiæ & potentiæ: neceſſe ergò eſt, ut negetur de eo in ſummo gradu, tanquam de perfectione ſumma & divina.

§. 4. Et quia etiam non eſt cauſatum ſui ipſius, (cùm aliàs foret ante ſe ipſum, quod eſt abſurdum:) dici etiam non poteſt, quod ipſe ſit cauſa termini ſui, qui limitet & definiat exiſtentiam ejus: ſicut differentia, quæ determinat Genus ad ſpeciem.

§. 5. Mul-

§. 5. Multò minùs autem terminatur ab alio; quia eſt prior omnibus principiis & cauſis; ipſe verò eſt prima.

§. 6. Jam ſubnectimus pro ratione ſecunda: Quantò magis entia ſunt una, tantò ſunt robuſtiora & fortiora. Cauſa autem prima, tanquam radix omnis Unitatis in ſummo gradu Una eſt, atque ſimplex; Ergò etiam in ſummo gradu erit robuſta & vigoroſa: nam ipſa Poteſtas illimitata in eſſentia, eſt etiam interminata, & irrefracta in gradibus potentiæ & excellentiæ; adeoque perfecta & fine carens.

§. 7. Ratio tertia: Actus in ſe & ſua natura conſideratus non involvit terminum; quia ſubjectum, quod ſuſcipit terminum, ſunt actuata vel perfectione privata; quæ opponuntur actui, qui in ſe eſt efficax & perfectus: ita ut activum non ſit paſſivum nec receptivum termini, niſi applicetur ad ens potentiale & paſſivum, amittatque perfectionem & vim ſuam. Jam autem Unum ſimplex eſt actus ſimplex & perfectus in excellenti gradu, & alienus atque liber ab omni facultate paſſiva, ſive eſſentiæ, ſive materiæ: adeoque eſt infinitum & illimitatum; prout apparebit è ratione quarta.

§. 8. Quæ eſt hæc: quod, quia nullius rei eſt ſuſceptivum, neceſſariò ſit infinitum, prout dicetur: quia, quod definiri nequit terminis ſummorum generum, quæ continent omnem naturam finitam, qualia ſunt decem Prædicamenta, neceſſariò abſolutè & perfectè infinitum eſt. Jam verò cauſa prima talis eſt: nec reduci poteſt ad ullum prædicamentum, prout ſtatuerunt Philoſophi. Ergò indubitatò eſt infinita.

§. 9. Ratio quinta: Si ad magnam durationem neceſſaria eſt magna potentia; ſequitur, quod ad durationem & permanentiam infinitam neceſſaria ſit potentia infinita. Jam verò Cauſa prima æternam, & principio & fine carentem habet durationem & permanentiam: Ergò illa vim quoque, potentiamque & robur habet infinitum, per quam in infinitum perſiſtere & permanere poteſt. In ſpecie, quia duratio ejus

non eſt temporalis, cui tribui queat prius & poſterius; præteritum, præſens & futurum; ſed ſine motu continuata & una; adeoque proveniens è vi & potentia non ſubjectâ tempori tali, quod quaſi compoſitum ſit è partibus infinitis, quarum tamen quælibet ſit finita; ſed eodem actu perfecto & vehementi continuatâ, ut, cum ſit à ſe ipſa ſine motu & una, ſit quoque perfectiſſimè infinita. Et hæc infinitas eſt unum & idem cùm eſſentiâ ejus, citra devolutionem temporis, nec ita, ut quaſi ſucceſſivè illam acciperet & haberet de momento in momentum partem unam poſt aliam: quæ omnia ulterius dilucidantur ratione ſequenti ſexta.

§. 10. Quicquid eſt terminatum & finitum, vel tale eſt ab intra per principia eſſentialia, ut ſunt forma & materia; vel ab extra limites accipit. Primo modo terminantur naturæ corporeæ & compoſitæ: Secundo, ſimplices & immateriales. Et ſic modo primo forma terminatur per materiam vel ens potentiale, in quo commoratura eſt, ita quidem, ut non aſſequatur omnem perfectionem naturæ ſuæ, ſed illam tantùm quam è diſpoſitione ſui vel materiæ ſuæ habere poteſt: quoniam etiam ea, quæ per naturam ſuam terminata & ſpecificata ſunt, reſtringuntur per rem illam, in qua degunt. Sed formæ incorporeæ pro gradu perfectionis ſuæ conſiderari poſſunt ut aliquid infinitum; id eſt, indeterminatæ ſunt ad ullum gradum ſuæ ſpeciei, ita tamen, ut etiam non negetur de iis, ipſas eſſe finitas, quoniam in ordine exiſtendi & entium, non ſunt naturæ abſolutè perfectæ in ſe & per ſe ſubſiſtentes; ſed formæ aut naturæ, quæ acceperunt eſſe & exiſtentiam ab alio, quod illas determinat ad hanc vel illam exiſtentiam, naturam aut ſpeciem.

§. 11. Sed cauſa prima non terminatur à materia, vel eſſentia; nec limitatur, per aliquam ſpeciem vel naturam, ut corporea: Nec eſt forma vel natura immaterialis exiſtens ſub communitate, unde quidem limitatur terminis ſpeciei ſuæ, ſed

ſed ita tamen, ut, licet ei non deſit ullus gradus perfectionis ſpeciei ſuæ, nihilominùs ad abſolutam perfectionem non accedat. Sed illa, nempe cauſa prima eſt per ipſam exiſtentiam infinita & perfecta in eſſendo, in ſe & à ſe ſubſiſtens, & ſic infinita & interminata, prout id explicat Philoſophus Aquinas in Quæſtionibus ſuis, dum inquit in hunc ferè modum: Infinitum & interminatum duobus modis dicitur, primò privativè, cui quidem competit finis, ſed in quo conſummatio non extat: & hoc non habet locum, niſi in quantitatibus continuis & diſcretis. Secundò negativè id eſt infinitum tale, cui nec competit, nec actu datur in eo terminus ullus vel finis. Primus modus non competit Cauſæ primæ, quia hæc non eſt quantitas, nec ulla dimenſio in illa eſt: & deinde, quia cum omni privatione concurrit defectus, qui de cauſa prima dici nequit. Sed modus alter, qui negativus vocatur, verè in ipſam quadrat & propriè, quia non terminatur ab alio, & exiſtentia, vita, intellectus, veritas, bonitas, potentia & cœtera attributa ejus nullum admittunt terminum.

§. 12. Sed ut redeamus ad præcellentiam roboris ejus & ſingularitatem facultatis ejus agendi, dicimus per ſequelam de activitate: tanta eſt rei præcellentia, quanta eſt ejus activitas; quia res magna judicatur ſecundùm poteſtatem agendi, quam habet. Jam verò Cauſa prima eſt agens infinitum; quod ex eo demonſtratur, quod agens non terminatur niſi vel ex parte agentis, ſicut activitatem opificis ſequitur natura & perfectio operis ejus: vel ex parte recipientis, vel ſubjecti, ſicut calor modificatur & terminatur diſpoſitione & quantitate lignorum ardentium. Sed activitas Dei non terminatur ullo agente, qui hîc non datur, cùm ille ſit primus & à ſe ipſo, nec dependens ab alio: nec ullo ſubjecto alio extra ſe; quia, cum in illo non ſit ulla potentia operandi relativa, ipſe eſt actus perfectus & abſolutus, quamvis non adſit recipiens aliud, in potentiâ; nec extra illum ullum detur ſubjectum.

Et propterea eſt infinitus, & exiſtentia ejus eſt perfecta & completa.

§. 13. Sicut apparet & ex hoc: quod exiſtentia viri hujus refertur ad ſpeciem humanam, in quo ille exiſtit cum ipſa natura ſua, privatus cæteris, quæ extra ipſum; cui ſimilis eſt exiſtentia leonis, Solis, angeli & cæterorum entium. Jam igitur, ſi nullum eſt extra ipſum ſubjectum recipiens, id eſt, nulla natura vel eſſentia generica, ſpecifica, individualis, &c. ab ipſo ſeparata; ſequitur, ipſum eſſe eſſentiam ſimplicem, interminatam ab ullo exiſtente, infinitam, & æternam. Et ſicut natura generalis extenditur ad entia infinita, ſic divina eſt infinita in eſſentia ſua, & extenditur in infinitum.

CAP. VII.

Formatur objectio, & ſubjicitur Reſponſio. Probaturque, qua ratione non omnia diviſibilia ſint infinita. Et Confirmatur ex Platone, quod omnia entia compoſita ſint è fine & termino: quodque Cauſa prima, quatenus ſublimior eſt ambobus, ſit cauſa eorum.

§. 1.

Redibimus autem, tam ad finitum perfectum & ultimum, quam ad Unum ſimplex, à quo, quia eſt primum & principium perfectum & abſolutum, initium fecimus ſcribendi; dicimusque; quod, quamvis Unum ſimplex, in ſe ipſo non admittat numerum ullum, tamen etiam dentur quædam, ubi Totum poſitivè compoſitum eſt è partibus, & hæc tamen non habent partes, & talia ſunt multa, & reſpectum habent ad Totum; & tamen in iis nec principium datur, nec medium, nec finis, nec terminus; prout explicabimus. Unde formari poſſet objectio: quod nempe Unum numerale, principium numeri ſcilicet; & punctum, quod etiam ſuo modo eſt principium quantitatis continuæ, non habeant partes, unde

unde colligeretur, quod etiam principio, medio & fine careant, & ſint infinita.

§. 2. Sed reſpondemus: quod Unum numerale & punctum in ſuo genere quidem ſint indefinita: quia Unum non habet partes numeri, nec punctum partes dimenſionum; & tamen non repugnat, quin Unum ſe extendat ad numeros infinitos; & Punctum ſe extendat ad dimenſiones infinitas; quare utrumq; vocari poteſt indefinitum in ſuo genere: quamvis in ordine omnium Entium generali ſint abſolutiſſimè finita. Nam poſt Unum ſimplex, quælibet eſſentia vel natura finita definitur definitione determinata, & reſtringitur differentia quadam ſpecifica ad certam aliquam ſpeciem, in qua comprehendatur & includatur cum proprietatibus, attributisque ſuis & his vel illis conditionibus, dum & aliunde quædam accidentia alia ſuſcipit. Adeoque definita eſt & ſub natura quadam ſuperiore vel cauſa, à qua dependentia ejus ordinatur ad finem ipſi eſſentialem, cum hac vel illa facultate, commenſurata & determinata ad operationes & opera finita. Et quia Unum numerale & Punctum hos terminos & partes admittunt, reverâ ſunt finita, prout & cætera Entia: quoniam hæc in concatenatione & deſcenſu ab uno ſimplici & perfecto, neceſſariò ſunt compoſita, adeoque finita, quia conſtant termino & fine, potentia & actu. Quod Sapientes, qui gnari ſunt Veritatis in materia de Judicio & miſericordia, ſic exprimunt, quod Cauſata ortum habeant à Reſtrictione Infiniti & cauſæ primæ, & emanatione Lucis ejus & potentiæ ejus, prout infrà deducetur.

§. 3. Eſt autem Finis potentia imperfectionis, in ſe quidem informis, ſed tamen formam & perfectionem quandam accipiens ab alio. Vel, eſt potentia paſſiva, accipiens perfectionem & actum primum, qui eſt in ordine ad opus, progredientem ad opus ipſum vel actum ſecundum.

§. 4. Terminus autem vocatur forma vel actus, & opus, quod

quod in perfectionem deducit potentiam, dando illi perfectionem deſideratam.

§. 5. Adeoque Finis & Terminus ſunt principia & fundamenta prima & generalia, per quæ à cauſa prima conſtituitur compoſitio & eſſentia omnium entium & operationum. Quamvis enim ſibi ſint oppoſita, tamen ab Illa dependentiam habent, & Illa eſt Unitas ſimplex, quæ illas producit ut cauſa, & jungit, & unit ut ſint unum.

§. 6. Nunc notandum, quod Illa, nempe Cauſa prima talem finem quidem non habeat; ſed non cum reſpectu ad alium, (à quo eum habere poſſit:) quia aliàs eſſet potentialis, & imperfecta & ab alio ſuperiore ad perfectionem & terminum deducta; adeoque non poſſet terminare vel perficere cætera indefinita: quia, quod quis non habet, nec invenitur penes illum, non poteſt dare alteri.

§. 7. Illa porrò etiam non eſt Terminus ſupra deſcriptus; quia aliàs eſſet determinata ad diſpoſitionem potentiæ, quæ in illo deſinit & quieſcit. Nec etiàm poſſet dari perennitas.

§. 8. Quare Unum illud ſimplex ſuperius eſt iſtis omnibus, & omnibus aliis quocunque modo oppoſitis, quia poteſt æqualiter illa producere & perficere: cùm abſolutiſſimè ſit infinitum, quia in ipſo non dantur termini aut partes ab intra, nec ab extra iſta accipit, propter quæ terminaretur v. g. ab Ente vel forma, vel Cauſa quâdam actuali, aut finita, aut cadente ſub ſcientiam, vel tempus, vel locum, vel aliam conditionem ſimilem: cum excellentia Poteſtatis & roboris Ejus non ſit ſuſceptiva ullius numeri vel modi: & hinc eſt infinitum modo quàm perfectiſſimo.

§. 9. Adeoque dicimus, quod Ipſum ſit terminus omnium entium: non, quod ſit terminus hic vel iſte, aut ullo gradu natura vel affectio quædam; nec etiam quod ſit ab uno vel ab omnibus; Sed quia eſt principium & cauſa omnium terminorum, qui perficiunt & formant omnes æones & potentias.

CAP.

Cap. VIII.

Probatur rationibus haud paucis, quod Unum illud ſimplex, quod eſt Ens neceſſarium & Cauſa prima, ſit Bonum perfectum, & proponuntur aliqua proprietates ejus.

§. 1.

QUod Bonum perfectum & abſolutum ſit Unum illud ſimplex & infinitum, ſic probatur: Quia aliàs neceſſariò & poſitivè in Ipſo involveretur aliqua multitudo & compoſitio: & tunc non eſſet per ſe ſufficiens & perfectum; quoniam omnis pars caret perfectione partis alterius & perfectione Totius; & quicquid compoſitum eſt è partibus imperfectis, non eſt perfectum, ut taceam, quod omnis pars opus habeat parte aliâ; & ſingula egeant Toto ex ipſis compoſito, quod etiam opus habet ipſis. Prout & tam partes, quàm Totum ſunt ab uno illo ſimplici, quòd, cum ipſis ſit ſuperius, eſt cauſa eorum; & cauſa, quod unumquodque eorum ſit unum, & ex omnibus ſimul conſiſtat totum, quod etiam ſit unum. Adeoque ſi eſſet compoſitum, opus haberet partibus & componente; eſſetque ſub privatione & defectu, poſterius, & ab alio; & per conſequens, non Bonum vel perfectum, ut completum & perfectum primum, exiſtens à ſe & permanens.

§. 2. Nam ſi Bonum abſolutum non eſſet Unum illud ſimplex, quod prius eſt omnibus entibus; tunc illud, quod conciperemus eſſe ante illud, ipſo foret melius: quoniam cauſa ſuperior ſemper perfectione ſuperat cauſatum, quod ab ipſa productum eſt: dari autem Bònô abſolutô melius, abſurdum eſt: quia eſſet melius ex eo, quod eſſet communius: impoſſibile autem eſt Summo Bono dari ſuperius, quia, cùm ſit ſuper omnia elevatum, impoſſibile quoque eſt iſto Bono abſolutiſ-

ſolutiſſimo dari melius; quia hoc ob ſummitatem ſuam ſuperius nihil admittit.

§. 3. His addimus: Bonum perfectum vel deſiderio afficeretur erga cauſam ſuam, vel non. Quod non deſideraturum ſit Illam, impoſſibile eſt, quia omne effectum percupit ſuum efficiens,& omne formatum ſuum formatorem,ut accipiat actum perfectum, ab eo,à quo accepit actum primum. Quod autem deſideraturum ſit illam, etiam impoſſibile eſt, quia Bonum perfectum à ſe ipſo eſt,nec opus habet alio:adeoque nihil eſſet,quod cupere vel deſiderare poſſet. Nec etiam ſive Ipſum, ſive aliud quodcunque,deſideraret aliquid, quod non eſſet bonum; quia hic eſt finis & ſcopus omnis cupiditatis.

§. 4. Et reverâ, ſi res ipſa ſpectetur, admirandum omninò eſt dominium Boni perfecti, quod ſolum eſt eſſentiale & proprium Cauſæ ſummæ & perfectæ, Cauſæ ſcilicet omnium entium: quod nempe in ipſa ejus eſſentia lateat vis & robur infinitum & inceſſans,conjunctum cum benignitate & clementia tam gratioſa & commiſerante; adeò,ut quamvis plena facultas ipſi ſit extirpandi & deſtruendi omnia entia in univerſum; nam ſi rapuerit,quis reſtituere faciet eum. Jiob. 9, 12. non tamen urget illa; ſed benignitate & bonitate ſua inſigni ducit & gubernat ea blandiſſimè; intenditque illum ipſum finem, imò & media,quæ ipſa percupiunt & deſiderant: nemo autem aliquid deſiderat, niſi quod pro bono habet,qui eſt finis omnis cupiditatis & operum omnium. Non igitur reperitur dominium & regimen in natura ullum,quod ſimile foret miſerationi & gratiæ Boni perfecti. Et iſtud amatur ab omnibus, ita, ut ſi fieri poſſet, quod abſit! ut ſpernatur vis & poteſtas infinita, impoſſibile tamen eſſet, ut illud ſperneretur; ſed neceſſe eſt,ut ſemper deſideretur & quæratur: cùm enim cauſa ſit omnis boni,quæ produxit omnia entia, eſtque perfectio omnium, & ipſe finis & ſcopus generalis,& perfectio

omnis

omnis deſiderii & amoris; alienum planè eſt & ſeparatum ab omni odio & inimicitia: &, ſicut Plato loquitur, ipſum eſt ſufficiens per ſe ipſum: ita ut ſe exſerat & influat in omnia entia influxu maximo, nec ullus tamen in ipſo concipi poſſit defectus: nec tantùm immanare ſinit & immittit in illa bona naturalia, quæ pertinent ad ipſorum eſſentiam; ſed ea quoq; ad ſe trahit, & perficit, & ad ſe reducit, & quælibet in ſuo genere beata reddit.

§. 5. Juxta hæc omnia Bonum perfectum eſt illud, quod eſt primum perfectum & ſimplex, non cauſatum, & præditum poteſtate infinita, unum abſolutum, & neceſſariò exiſtens abſque fine, & cauſa entium. Hoc eſt Bonum, quod non eſt ab alio, vel in alio, vel ad aliud; ſed à ſe ipſo, in ſe ipſo, & ad ſe ipſum: quod non eſt corpus bonum; nec anima bona; vel intellectus bonus, natura bona, vita, vis, aut actus, nec perfectio alia ſingularis, vel eſſentialis; exiſtens, vel potentialis; quia omnia hæc, cum ſint menſurata & terminata, per naturam privata ſunt cœteris perfectionibus: & quodlibet ex ipſis, quamvis ſit perfectum in ſuo genere, non tamen eſt abſolutè.

§. 6. Nec eſt compoſitum quoddam unum ab omnibus perfectionibus, quia tale, cum foret concretum & compoſitum, neceſſariò eſſet poſterius quid, & ab uno ſimplici dependens; adde, quod compoſitum illud Boni ſimplicis & perfecti, & indeterminati ad naturam aliam, ab Illo dimenſuraretur, & determinaretur ad certam aliquam affectionem finitam, genus vel ſpeciem: unde defectus in ipſo exiſteret.

§. 7. Adeoque bonum iſtud negandum eſt, & ſubſtituendum Bonum ſimplex, præter quod non datur aliud; Bonum elevatum ſuper omnia Bona; quod ſubſiſtit per ſe, & non dependet ab alio; quod non eſt affectio vel attributum; diſpoſitio vel habitus; actus primus vel ſecundus ab ipſo diviſa; nec exiſtens per cauſam ſuperiorem aliam; nec ſubjectum in quo

exiſtat; vel finis ad quem tendat: Sed eſt principium ſine principio & ſine fine, & finis omnium bonorum.

§. 8. Et reverà, affectio Boni omninò competit DEO, imò illi ſoli convenit: hac ipsâ enim oſtenditur inſignis ejus Celſitudo & ipſa natura perfectionis ejus; eâdem etiam demonſtratur communicatio ejus, & quod omnibus entibus influxum præbeat à Bonitate ſua, ut per Bonitatem Ejus creſcant & exaltentur, non tamen ut ipſe propterea defectum patiatur: non enim quadrat in Bonum perfectum privatio & defectus: ſed id influere ſinit & largitur, per inſignem benignitatem ſuam, quod præ magnitudine & immenſitate boni ejus exundat è Scaturiginibus ſuis.

§. 9. Hoc eſt Bonum illud perfectum, quod continet in perfectione Unius, omnes perfectiones & bonitates: quoniam exiſtentia, & vita; intellectus & veritas; potentia & actus; benignitas & ſeveritas; pulchritudo & omnis perfectio alia, & omnes ſimul continentur, reconduntur & abſtruſæ ſunt in Bono. Nam ad operandum bonum, ſolum Bonum perfectum omnibus influxum præbet.

§. 10. Præterea Bonum etiam per ſe competit cauſæ finali, & principio ſine principio, quod eſt finis omnium entium. Cum enim ſit principium omnium principiorum, & cauſa omnium cauſarum, eo ipſo cauſa eſt omnium cauſarum aliarum, easque de ſe negat; & productionem operationum Illarum ipſum perficit, & ad id, in quo quieſcant, deducit. Adeò, ut, quia eſt ſufficientiſſimus, & perfectus; ſuper omnia, & in omnia influxum præbeat citra ullum ſui defectum; eſtque ſcopus & centrum eminentiſſimo modo, & cum plena intromiſſione in omnia, illa continet & amplexatur; producitque cauſaliter omnes perfectiones deſiderabiles, quas, dum unæ fiunt cum eo, perficit, & in ſummo gradu beatificat & ditat.

CAP.

Cap. IX.

Concluditur, quod unum ſimplex & Bonum perfectum ſit Æn-Soph ſeu Numen infinitum benedictum, & Cauſa prima, ſit Cauſa omnium entium.

§. 1.

EX omnibus ſupradictis clariſſimè patet, quid intendat R. Jizchak Lorja, dum, quàm proximè ad hunc ſenſum, ſic inquit: Unitas divina, quæ eſt infinita, eſt ante omnia Entia, eſtque cauſa eorum. Nam, quia Unum ſimplex eſt prius, & producit omnem numerum & compoſitionem, indubitatò ſequitur, quicquid eſt, eſſe vel ſimplex vel compoſitum. Si eſt ſimplex, tale eſt propter unitatem quæ dependet ab uno ſimplici, quod fecit ipſum ſimplex & unum, & non tantùm indiviſum actu, ſed etiam indiviſibile, & citra hanc potentiam, ut dividi poſſit unquam. Si eſt compoſitum; tum ſanè nondum eſt tale, quamdiu partes ejus inter ſe adhuc ſeparatæ ſunt, ac diviſæ, ſed tum demum, cùm uniuntur per unum ſimplex, quod prius eſt ipſis, & ipſa cauſaliter producit; atque tunc componuntur, & fiunt compoſitum unum; quod, quamvis actu non eſt diviſum, in potentiâ tamen eſt diviſibile. Adeò, ut cum Unum illud ſimplex ſit principium, & ſcaturigo, & origo omnis Unitatis, ipſum etiam ſit Omnia, quæ illa ſunt, abſoluta neceſſitate.

§. 2. Præterea, qui Neceſſarium illud exiſtens eſt Infinitum, ſequitur, quod Cauſa ſit omnis eſſentiæ & naturæ finitæ. Omne enim ens, ſi non habet entitatem ſuam ab Ente ſimplici & puro, (quia non poteſt eſſe cauſa ſui ipſius, cum alioquin eſſet antequam eſſet, vel aliquid daret, quod non haberet, quod abſurdum) tunc emanavit ab alio & virtute & ente quodam peculiari, quod eſſet perfectum & ſimplex, & neceſſariò exiſtens, à ſe ipſo: nam quicquid eſt ab alio & emanavit ali-

unde, illud dependet à quodam neceſſario, & quod ſit à ſe ipſo.

§. 3. Exempli gratia: lignum, non eſt calidum à ſe ipſo, ſed virtute ignis, qui per formam & naturam ſuam calidus eſt, & propterea cauſa omnis caloris, quem non accipit ab alio: quia ante calidum primum, non dici poteſt fuiſſe aliud. Quod ſi autem Sol & reliqua cœleſtia calorem immittunt atque largiuntur igni & reliquis inferioribus; tunc vel juxta Platonicos id propterea fieret, quia conſtant ex igne; prout & dixerunt ſapientes noſtri: שמים cœlum dicitur quaſi אש ignis & מים aqua: vel juxta Peripateticos, quia calor ibi continetur eminenter & ſecundùm excellentiam.

§. 4. Adeoque illud, quod non eſt à ſe ipſo, ſed ab alio neceſſario, dependet à tali, quod ſit à ſe ipſo, & à ſua natura aut forma, aut proprietate tale: vel concludendum erit, illud, quod eſt ab alio, non dependere ab alio.

§. 5. His addimus: Quia Bonum perfectum tale eſt, quod per naturam ſuam validiſſimè extenditur, neceſſe eſt, ut ſit, antequam extenditur in omnia. Nam quoniam eſſentiale & naturale eſt omnibus entibus, producere operationes ſibi congruas; hinc operantur ſecundùm perfectionem ſuam, vel majorem vel minorem, in ſua ſpecie; adeoque perfectiora perfectiùs, & quædam perfectiſſimè, juxta ſpecies atque excellentias ſuas varias. Unde concluditur, quod Bonum perfectum, quod eſt eminenter ſingulare, & infinitum, quia eſt Bonum actuale & influens; & quia eſt ſummum eminenter, omnia det omnibus.

§. 6. Sed quia eſt ſimplex & unum, hinc à ſe emanare & dependere fecit immediatè Principiatum tantummodò unum, & in illo, & per illud, quia eſt unum ſuper omnia, produxit omnia, & hoc modo eſt cauſa omnium entium. Et propter illud quodlibet ex ipſis unum eſt, & omnia evadent una, & redibunt in unum, tanquam ad principium & menſuram ſuam.

DISSER-

DISSERTATIO SECUNDA.

CAP. I.

Probatur tredecim argumentis fortiſſimis, quod à Principio primo immediatè emanaverit Principiatum Unum tantùm & perfectum.

§. 1.

QUod à Cauſa vel principio primo, immediatè non emanaverit niſi Principiatum unicum tantùm, quod R. Jizchak Lorja, inſecutus veſtigia magni illius in Lege Luminis R. Schimeonis Jochaidæ in Libro Sohar, vocavit אדם קדמון ſeu Hominem primum: & Cabbaliſtæ ipſo priores, כתר עליון Coronam Summam, demonſtrare poſſumus argumentis his.

§. 2. Quia ab Uno, quatenus Unum, non emanat niſi unum: & ab Eodem, ſemper manente in eadem identitate ſua, non poteſt provenire niſi idem. Hinc ab uno illo ſimplici, per actum unicum, ab ipſo omninò indiviſum, non poteſt emanare niſi Principatum ſolummodò unum. Jam verò Deus benedictus ſolus eſt Unum illud, de quo negatur omnis multiplicitas & alteritas potentiarum, operationum, attributorum, ſive intellectui, ſive objectis intellectualibus competentium, volitionum & deſideriorum: & qui in eſſentia ſua ſimplex perſiſtit, in illo non poteſt produci uſlum nomen relativum, diſpoſitivum, coordinativum, & aſſimilativum, cum alio quopiam: quia ab omnibus entibus quàm abſolutiſſimè abeſt, & differt, quia Ipſe eſt Infinitus; ipſe eſt unum illud, quod alienum eſt à tempore & motu: & hanc ob cauſam non operatur aliquid hodie, quod non operatus fuerit & heri, vel operaturus ſit & cras. Nec utitur inſtrumentis variis & mediis diverſis: quia nec ante Principiatum primum,

quod

quod eſt inſtrumentum & medium ad omnia principata ſubſequentia, aliud aderat medium vel inſtrumentum; nec poſt illud: præter Principium ipſum ſine Principio; à quo immediatè emanavit principiatum hoc primum, quod poſt emanationem ſuam medium eſt ad omnia principiata alia. Eodem modo non adfuerunt ſubſtantiæ diverſæ & materiæ differentes, ob quarum diſpoſitionem & naturam diverſam vis operandi in Infinito diverſimodè modificata fuiſſet, ut per illas (principiata) dividerentur & multiplicarentur. Unde concluditur, quod ab Uno illo ſimplici non exſerat ſe vel emanet niſi principiatum unum.

§. 3. Ratio ſecunda: Quia etiam illi, qui ſtatuunt, à cauſa prima immediatè dependere operationes varias, & cauſata plura, fatentur, iſta non dependere à naturâ Unitatis atque ſimplicitatis ejus; (quia ab Illa non emanare queat niſi principiatum unum; eò quod à perfectè uno non emanet niſi Unum:) ſed à multitudine formarum divinarum, quæ ſint ideæ ſpecierum, contentæ in intellectu divino, & abinde procedant: & à variatione voluntatis & liberi arbitrii, & prædominio voluntatis liberè eligentis. Qua opinione tamen indubitatò attribuitur multiplicitas Uni illi ſimplici, & operationes determinatæ & diverſæ, & affectiones & proprietates introducuntur in incomparabilem illam naturam Infiniti omnium ſummorum ſummi.

§. 4. Ratio tertia hæc eſt: A cauſa perfecta, qualis eſt prima, congruum eſt emanare Cauſatum perfectum; quod non niſi unum eſſe poteſt. Quod ſi enim duo eſſent, vel plura, neceſſariò differrent numero & individualitate, ut hic homo ab illo; vel ſpecie, ut homo & leo: vel ab uno ad unum, ſeu ſecundùm magis & minus: ut ſubſtantia ab accidente. Si autem differrent ut individua, ſequeretur, illa conſtare è quantitate & materia, quæ ſunt rationes fundamentales differentiæ numericæ & individualis ſecundùm Ariſtotelem, Thomamque

que Aquinatem & ſectatores ejus. Adeoque nullum ex illis eſſet indiviſibile,ſed omnia naturalia,nec permanentia, adeoque imperfecta, quod fuit propoſitum. Si autem differrent ſpecie,vel,quod magis, ut unum eſſet perfectius altero; tum ſanè non omnia eſſent perfecta,imò nec prima; quia ſpecies ſunt ſicut numeri, dum una vel tantillum differentiæ eſſentialis plus habet quam altera , adeoque fermè unum & idem ſunt. Si autem unum referretur ad alterum,tanquam ad radicale quid,& prius, & unde haberet definitionem ſuam & eſſentiam,prout ſe habent ſubſtantia & accidens,tunc principiatum perfectum tamen ſaltem eſſet unum.

§. 5. Quod ulteriùs probatur per rationem hanc quartam, quæ eſt hæc: Si à Cauſa prima immediatè emanarent duo aut plura principiata,hæc neceſſariò vel eſſent penitus ſimilia, vel penitus diverſa: vel partim ſimilia,partim diverſa. Si planè ſibi ſimilia forent,non eſſent duo, ſed unum,quia nulla intercederet differentia , qua ſepararentur. At ſi planè diverſa eſſent, tunc, ſi unum eſſet principiatum ab eadem cauſa prima , hoc eſſet primum & perfectum , & per conſequens hæc etiam una ex ipſorum differentiis, quod hoc eſſet primum & perfectum , ut dictum eſt , alterum autem non eſſet primum, nec perfectum. Unde ſequitur , non dari principiatum niſi unum , quod ſit perfectum & primum. Si autem partim convenirent, & partim diſcreparent; tunc omninò in uno exiſteret proprietas quædam, quâ alterum careret, nimirum id,in quo differrent : hæc autem vel perfectio eſſet, vel defectus. Si perfectio; alterum, quod illâ careret,non eſſet perfectum ; nec etiam principiatum primum cauſæ primæ & perfectæ. Si autem defectus; hoc ipſo diceretur privatus eſſe & carens perfectione quadam, quæ daretur in altero,quæque eſſet ipſa natura principiati perfecti & primi.

§. 6. Ratio quinta. Omnis multitudo reducitur ad unitatem quandam: ut, multitudo hominum ad ſpeciem unam, & formam humanam: & omnis multitudo formarum ſpecificarum, quæ unæ, & neceſſariò ſub genere aliquo determinato ſunt, reducuntur ad unitatem aliquam ſuperiorem, quæ, quia eſt generalis, omnes illas in ſe complexa eſt, & extra ſe emiſit & produxit. Sitque Exempli loco ſubſtantia, quæ comprehendit omnes naturas & ſubſtantias ſpeciales. Eodem modo apparet, quod omnis multitudo materiatorum, vel ſubjectorum huc pertinentium, reducatur ad materiam vel ſubjectum primum: omnia corpora ad corpus unum: omnis calor & lux ſimiliter ad calorem & lucem primam: item, omnes motus ad motum unum: omnes naturæ ad naturam unam, omnes naturas in ſe continentem: omnes animæ ad unam primam & perfectam: & omnes intelligentiæ & objecta intelligibilia ad intellectum primum & perfectum; & ad objectum & ſubſtantiam ſimilem. Nec hoc tantùm, ſed omnis hæc multitudo & unitas ejus, reducitur ad unitatem cauſæ primæ & æternæ atque externæ, quæ non eſt ſub ulla claſſe finita, vel ullo prædicamento aut genere, ſed ſuper omnia inæſtimabiliter elevata eſt. Verùm ad ipſius analogiam illa ſubordinata & ſubjecta ſunt principiato primo & perfecto, quod, quia & ipſum eſt ejusdem generis, eſt determinatio & menſura cœterorum, quæ quantò propiùs ad hoc accedunt, vel remotiùs ab eo abſunt, eo ſunt perfectiora vel imperfectiora, & hâc proportione ipſo ſunt communiora, & magis ipſi ſimilia. Exhinc colligitur exiſtentia unitatis primæ, unius, extremè perfectæ, ſed emanatæ, ad quam referuntur omnia reliqua una tam emanata, quam numeri.

§. 7. Ratio ſexta. Principiatum ſummum & ſimplex, quod emanavit à cauſa prima, non poteſt eſſe niſi unum. Si enim duo eſſent aut plura, neceſſariò, vel quicquid reperitur in uno, etiam reperitur in altero; vel non. Si prius, non eſſent duo,

duo,ſed unum; quoniam,ſi in una eſſentia jungerentur,non poſſent eſſe duo,ſed unum,compoſitum ex uno & altero,quod ambo complecteretur,& in ſubſtantia ſua combinaret & uniret. Si autem dicemus,unum ex illis non comprehendere alterum,& non eſſe unam eſſentiam, tunc eſſet imperfectum, privatumque & carens eo, quod reperitur in altero, hoc ipſo ſe potiore. Unde ſequitur, non poſſe eſſe,nec eſſe revera, niſi unum. Et hæc eſt

§. 8. Ratio ſeptima. Primum tam ſublime & elevatum ſuper alia,quale eſt Principiatum Cauſæ primæ,primum & perfectum,non decet eſſe niſi unum. Si enim inveniretur aliud, quod ipſo non eſt prius & celſius,hoc ſane non eſſet primum, ut diximus,& ante omnia,tam quoad perfectionem,quam quoad ſimplicitatem; quodque ſuper omnia principiata & emanata eſſet elevatum & exaltatum, quia poneremus naturam aliam,quâ non eſſet prius; quod ſane magnus foret error.

§. 9. Ratio octava. Prototypum illud,cui aſſimilari debet,quicquid eſt ſub poſſibilitate,tanquam ſimilitudini & imagini ſingulari, non poteſt eſſe niſi unum. Si enim eſſent duo vel plura; nullum ex illis eſſet,cui aſſimilaretur in debita perfectione, id quod poſſibile eſt. Quia, ſicut perfectio totius ſpeciei deeſt individuo aut ſingulari,quod ab illa emanat cum multis individuis aliis, in quorum univerſalitate continetur omnis illa perfectio, quâ carent ſingula, &, cùm differentiis materialibus diſtinguantur, quantitas & accidentia individualia, eapropter in perfecto primo etiam non reperiuntur individua multa, ut nec privatio vel defectus: hinc revera ſequitur,etiam non dari niſi unum quoddam, cui aſſimilari,& ad quod referri poſſit, quicquid poſſibile eſt ideæ divinæ infinitæ. Præterea,quod eſt

§. 10. Ratio nona, quamvis adæquatio fieret per reliqua, tamen magis ſimilitudinem refert Unum quid: quia

quia ipſum perfectiùs ſimile eſt Uni ſimplici & unitati divinæ perfectæ & ſublimi, quam multa & diverſa.

§. 11. Ratio decima. Illud, quod non intercedente ullo alio proximè adjacet Uni perfecto & ſimplici, non poteſt eſſe niſi unum & ſimplex. Quia, ſi eſſet multiplex & diverſum, non eſſet proximum & ſimile illi; nec, propter multiplicitatem & diverſitatem in ſe contentam, poſſet comparari & aſſimilari cum Uno indiviſibili, nec proximè cum ipſo uniri: Quoniam cum uno non conjungitur nec proximè applicatur niſi unum; ut ad punctum centrale punctum lineare, & non lineæ pars quædam ab ipſo diviſa, & multominùs ſuperficies vel corpus.

§. 12. Ratio undecima. Quem ordinem cauſa prima obſervat cum cauſatis ſuis, & quibus mediis congruis & convenientibus illa deducit & promovet ad finem ultimum, qui eſt ipſa ejus eſſentia, eundem etiam tenetur obſervare, atque eodem modo agere cum principiato perfecto, quod, procul dubio, primum eſt, & ad finem dictum tam propinquum & vicinum, quantum poſſibile eſt. Sed hoc fieri non poteſt, niſi uno tantùm gradu: quia nulla eſt diverſitas graduum, niſi ſecundùm quod hoc vel illud propinquius, vel remotius eſt à principio & fine ſuo ultimo. Unde ſequitur, *illud*, quod ipſi viciniſſimum eſt & immediatè illam attingit, tam ratione unitatis & initii, quam ratione finis & perfectionis, non ſit niſi unum.

§. 13. Ratio duodecima. Quia, ſicut à perfectione cauſæ primæ Efficientis, producitur atque emanat non tantùm exiſtentia, ſed & operatio cauſatorum ejus, quemadmodum à Sole lucente ſtellæ lucentes illuminantur: ita à Cauſa ſumma, quæ eſt principium omnium entium, proximè dependet & emanat principiatum unum, quod ad ſimilitudinem Cauſæ ſuæ producit & conſtituit cauſata ſubſequentia poſt ipſum; operaturque, quicquid operandum & faciendum reſtat; nempe quicquid

quicquid eſt ſub pedibus ejus, quouſque ipſe Emanator ejus, ipſo mediante, ſe extendit. Niſi enim operaretur modo dicto, non eſſet ſimile Cauſæ ſuæ, nec eſſet perfectum; ſequereturque, aliud quid eidem ſimilius eſſe, quod magis conſtitueret cauſata, eſſetque cauſa omnium ſub ſe exiſtentium, quæ diximus cauſaliter producta eſſe à Principiato hoc primo.

§. 14. Ratio decima tertia. Omnis cauſa efficiens conatur ſibi ſimile efficere cauſatum; & quantò magis hoc ipſi ſimile eſt, tantò magis manifeſtatur magnitudo & potentia ejus, & tantò melius aſſequitur finem, quem operatione ſua intendit; qui non eſt alius, quam ut magnificetur, manifeſtetur & extendatur. Indubitatum enim eſt, quod, quantò magis principiatum ejus ipſi ſimile eſt, tantò magis illa hinc manifeſtetur & ad illud extendatur, & magnificetur felicitas bonitatis ejus, perfectiorque & vehementior ſit. Atque ſic etiam in ſimili illo admodum perfecto, magis effulget & propalatur clariùs perfectio divina, & vis operationis ejus, quam ſi minor eidem principiato ineſſet perfectio: & quo majus iſtud, & quò ſimilius illi eſt, eò melius agnoſci & manifeſtari ipſa poteſt, & plus quam ſi vilius eſſet & minus, & quod ipſi non uſque adeo eſſet ſimile. Jam ſcito, quod Infinitum illud Numen benedictum, Efficiens cauſa omniũ perfectiſſima ſibi ſimile fecerit Principiatum ſuum eſſentiale & primum in perfectiſſimo gradu; illique infundat, quicquid in hoc, per aptitudinem ejus, immitti poteſt: cum enim ſit principiatum, hoc ipſo finitum eſt; & ſimile illi factum, ad imaginem & ſimilitudinem ejus, quantum per naturam principiati poſſibile fuit, modo ſcilicet magis finito, quam eſt cauſa ejus, quæ infinita eſt. Et propterea Principiatum hoc perfectiſſimam ſimilitudinem habet cum cauſa prima: aliàs enim hæc non aſſecuta eſſet finem, intentum ab omni efficiente, quod conatur ſimile ſibi reddere effectum ſuum omni modo poſſibili: nec propalaretur & manifeſtaretur in eo pro omni potentia ſua, digniſſima

ſima & pulcherrima majeſtas ejus; nec benefaceret illi, juxta omnia, quæ invenit manus ejus, quod tamen eſt eſſentiale Bono perfecto: nec laudaretur & condecoraretur in operatione ſua omni vigore poſſibili: adeoque non eſſet Cauſa Efficiens perfecta, nec Bonum perfectum in ſummo gradu manifeſtatum; eò, quòd in operationem ſuam ſe quidem exſereret, ſed non quantum per potentiam ſuam & robur ſuum potuiſſet.

§. 15. Unde concluditur, quod Rex ille magnus & ſublimis & in infinitum excelſus, Rex ſuper Reges Regum, regnet ſuper Regem ab ipſo emanantem, qui ob ſingularem ſuam prærogativam Rex eſt ſuper cæteros Reges: adeoque Rex ille celſiſſimus non cauſatus, perfectus dicitur & exaltatus juxta excellentiam & magnitudinem Regum illorum & Regni, ſuper quod Regnum ejus ſe extendit: inter quos unus eſt principiatum illud perfectum, quod immediatè proximum eſt Cauſæ ſuæ, & deinceps ob ſingularitatem ſuam & ulteriùs productam operationem ſuam, Cauſa eſt omnium, quæ ſub ipſo ſunt. Hoc enim tanquam inſtrumentum in manu opificis omnia in eſſe conſtituit & progeneravit; & eſt tanquam ſecundus â Rege, ſub quo alii Reges & plures Principes & Satrapæ, quos ipſum regit & ad perfectionem promovet.

§. 16. Et ex dictis clariſſimè intelligi poteſt intentio Magiſtri noſtri R. Jizchak Lorja, & quid ſibi velit diſtinctio illa in Sohar, ſectione Breſchith, & Tikkunim à R. Schimeone ben Jochai tradita, inter Cauſam omnium Cauſarum, & Cauſam Cauſarum. Harum prima enim indubitatò eſt Cauſa illa, quæ non eſt cauſatum, ſed Cauſa omnium, nempe Infinitum illud Numen, cujus nomen atque decus laudatum ſit atque condecoratum. Altera verò, ſecundùm infirmitatem intellectus mei, eſt Cogitatio illa ſuprema, Adam Kadmon ſeu Homo primus, Corona prima & Excelſus, qui eſt ſuper Excelſum; &, ut ſummatim dicam, Principiatum hoc primum & perfe-

perfectum, quod prodiit à Cauſa, quæ non eſt Cauſatum ab alio, Causâ omnium cauſarum, & principium omnium principiorum: quod tamen & ipſum virtute & excellentia ſua ſingulari eſt Cauſa Cauſarum inferiorum; ſed non omnium cauſarum ſicut Infinitum: quia aliàs eſſet cauſa ſui ipſius. Et quamvis ſit cauſa cauſarum poſt ſe ſequentium, & gradatim ſub ſe demiſſarum, tamen quoque Cauſatum vel principiatum eſt, prout, juvante Deo, latiùs docebitur.

Cap. II.

Confirmatur autoritatibus Philoſophorum ſapientisſimorum, quod à Cauſa prima immediatè procedat Principium perfectum Unum tantùm; & mediante ipſo, tanquam inſtrumento in manu figuli, facta ſint omnia reliqua Cauſata.

§. 1.

IN præcedentibus tredecim graviſſimis rationibus probavimus, quod à Cauſa prima, non emanet immediatè niſi principiatum unum perfectum in ſummo gradu; quodque mediante illo & per illud producta ſint cætera cauſata: quod nunc confirmabimus autoritatibus Philoſophorum, qui ſunt ſapientes argutiſſimi, quorum nomina labiis meis non proferam: (& mentionem tantùm faciam nominum Philoſophorum noſtratium, ut ſunt R. Moſcheh bar Maimon; ſapiens ille R. Joſeph Albo; & R. Jehudah Abarbenel; & alii.) Et metu prolixitatis non niſi tria vel quatuor teſtimonia è præſtantioribus allegabo, qui argumentis pulcherrimis idem probant, atque docent, quod nos aſſeruimus.

§. 2. Primumque erit id, quod ſcripſit unus ex ipſis in commentario, quem edidit ſuper Librum de numeris Platonis, his verbis: Ab uno ſimplici proximè & immediatè dependet mundus unus, perfectiſſimâ unitate: & à Bono perfecto mundus

mundus alius Bonus, ſumma Bonitate. Nimirum, quia mundus iſte ſenſibilis propter remotionem partium inter ſe, contrarietatem qualitatum, differentiam operationum, & diverſitatem corporum, non perfectiſſimè Unus & Bonus eſt, intellectus concludit, quod immediatè emanaverit ab unitate & Bonitate divina mundus Unus, omni poſſibili modo ſimilis cauſæ ſuæ, non ſenſibilis, ſed intellectualis, & qui intra ſe complectatur formas & ideas & exemplaria omnium entium; qui non ſit Bonum perfectum, ſed cauſatum ejus perfectum, ab ipſo dependens, imago, ſimilitudo & antitypus cauſæ ſuæ, & exemplar omnium, quæ infra ipſum ſunt: ad inſtar lucis, quæ eſt extra ſolem, & ab intimo Lucis ejus: & tamen mediante ſplendore, radiatione & calore ab ipſo protenſo, vi & proprietate cauſalitatis ſuæ producit omnes naturas reliquas.

§. 3. His addimus, quod ſcripſit Plotinus his verbis: Unitas perfecta & ſimplicitas divina tam ſublimis atque elevata eſt ſuper omnem eſſentiam & naturam, ut nulla reperiatur unitas ipſi ſimilis, nec ipſa cum illis ullo modo comparari poſſit. Unde non reflectendo vel applicando ſe ad aliud quoddam Unum, ſimul conſtituit & perfecit omnia. Sed quatenus Numen hoc benedictum eſt Bonum perfectum, omni Ente eminentius; hinc omnia ſimul produxit: & quatenus eſt Unitas abſoluta perfecta & ſimplex, non emiſit è ſe proximè niſi Ens unum tantùm, ita ut illud, quod immediatè emanavit ab uno ſimplici, quod omni ſublimi ſublimius eſt, ſit Ens unum, vel natura, quæ comprehendit omnem naturam & entitatem; intelligibile unum, quod continet omnia intelligibilia, quodque ſimul ſit intellectus primus, qui intra ſe complectitur omnes intelligentias ſeparatas & ſimplices, & omnes formas divinas & ideas omnium rerum, quotquot ſunt; & uno verbo, mundus intelligibilis emanavit è Bono perfecto, & ab uno ſimplici unum generale, à quo emanavit Anima univerſalis & prima, quæ eſt unum & generale quid, in cujus ſub-

ſubſtantia certo quodam modo in tempore & motu manifeſtatur id, quod intellectus ſimplex, qui eſt fons perenniter & inceſſanter ſcaturiens, intra ſe complectitur. Hunc ſequitur mundus corporalis & ſenſibilis, qui dependet ab Intellectu, mediante Anima illa, quæ ratione generalitatis non habet ſimile quid; & tamen eſt Unum concretum & compoſitum ab omnibus: quoniam in Intellectu ſimplici & Anima univerſali & prima Unitas eorum præcedit ipſorum multitudinem; ſed in mundo corporeo & ſenſibili unitas omnium formarum illorum ſequitur multitudinem, è qua compoſita eſt. Unde concluditur, dicimusque, omnia mundi membra & naturas eorum converti & reduci ad naturam unam animalem, tanquam caput & ducem ſuum: omnes animas ad animam mundi; & omnes intelligentias, quæ habitant in conclavibus animarum, ad Intellectum, qui cæteris animabus & intelligentiis ſuperior eſt, per ſe ſubſiſtens in perfectiſſima amœnitate & ſimplicitate; quique ſe habet ad illas, ſicut ſe habet lux è ſole radians ad oculos multos & lucidos. Et ut ſummatim dicam, iſte intellectus ſublimis & ſimplex convertitur & reducitur ad radicem Lucis perfectiſſimè Bonæ, & ſimpliciſſimè unius, tanquam ad principium ſuum & finem ſuum, à quo emanavit proximè & immediatè; ad hunc redit.

§. 4. Hæc omnia evincit & probat dictus Philoſophus Plotinus, dum demonſtrat, neceſſariò exiſtere aliquod, quod ſit ſupra omnia, & eminentiſſimum omnium, quod omnium primum ſit ſine principio: De hoc dicit, quod non poſſit eſſe omnia immediatè, quia ſit Unitas abſoluta & ſimpliciſſima & omni numero ſuperior: Deinde etiam demonſtrat, dari aliquid, quod ſit infra omnia, quod ſit corpus ſingulare & ultimum: Unde neceſſariò ſit inter duo iſta extrema medium aliquod, quod ipſa conjungat & uniat; Hoc eſt Univerſum & compendium omnium reliquorum entium.

§. 5. Eſtque, juxta ipſum, triplex: quorum primum & ſum-

ſummum eſt,quod proximè dependet ab uno perfecto; iſtique ſimile eſt quàm perfectiſſimè: quod eſt multum generaliſſimum, & omne,quod tamen eſt Unum, in ſubſtantia, & in momento. In ſubſtantia,quia eſt ſubſtantia ſingularis,non concreta nec compoſita è ſubſtantiis multis. Unum in momento, quia non extenditur nec diſpeſcitur in partes multas: nec enim opus habet expandi in particulas punctorum plurium localium, quæ impleat, & occupet: Deinde etiam propterea dicitur unum in momento, quia,quicquid vult aſſequi, aſſequitur & occupat & producit in momento indiviſibili, ita,ut non mutetur & varietur per momenta temporalia & motum, & tranſitum, quaſi tranſeat & mutetur de hoc in illud, ceſſante momento uno,dum attingit alterum, & ſimilia. Et hic intellectus ſimplex,qui dependet immediatè à Cauſa prima,iſtique ſimilis eſt,omni modo poſſibili,continet & includit generalitatem omnium formarum & idearum intellectualium in eſſentia ſua ſingulari; quæ hoc modo inter ſe & cum iſto unæ ſunt:quia omnes habent ſubjectum eſſentiale unum alienum & liberum à quantitate, & indiviſibile; quoniam in ſingulis ſunt omnes, alienæ ab omni tempore; & quoniam non operatur hodie, quod non operatus fuerit & heri, & operaturus ſit cras: quod non competit Animæ univerſali & primæ, quæ eſt Univerſum ſpecie ſecunda.

§, 6. Quamvis enim & hæc ſit una in ſubſtantia, & una in momento,nec in tempore, ita ut per naturam ſuam moveatur & aſſequatur rem unam poſt aliam, & actum poſt actum: nec etiam ſit materia completa & formata, quippe quæ, cum remotior ſit ab Uno ſimplici & cauſa prima,minimam habet unitatem, adeoque extenditur per diſtantiam localem & ſpatium, quòd tantùm occupat motus, qui ab anima communicatur, & à pluralitate & diverſitate formarum, quæ ab intellectu prænoſcitur, & iſti ſuperadditur, ut loqui-

loquitur Mirandulanus, juxta ſententiam Plotini, cum quo conſentit & Ariſtoteles, Avicenna & alii Philoſophi.

§. 7. Quod nempe Deus Deorum emanare fecerit è Natura intellectuali & incorporea perfectum quidpiam modo omnium perfectiſſimo, qui ullatenus creaturæ competere poſſit: præter hoc autem nullum amplius ens immediatè produxerit: quoniam à Cauſa una perfecta quàm perfectiſſimè, non dependeat niſi ens Unum perfectiſſimum: quod autem perfectum eſt, eſſe non poſſe niſi unum. Quod ſi enim duo eſſent vel plura, ſequi, unum ex illis, plus vel minus perfectionis habere quàm aliud; quoniam aliàs unum foret in altero ipſo, nec eſſent duo vel plura, ſed unum. Si autem in altero eſſet minus perfectionis, hoc non fore perfectum. Et ſi Creator immediatè produxiſſet plura, quam hoc Ens perfectũ, illa non fore perfecta, quia haberent minorem perfectionem; adeoque non eſſent realiter producta à Cauſa prima, quia, ut dictum, quod illa producit, neceſſariò debet eſſe perfectum in ſummo gradu, & per conſequens unum.

§. 8. Sciendum autem, hoc Ens perfectum, quod immediatè dependet à Cauſa prima, ſecundum Platonem & Philoſophos antiquiores vocari Intellectum mundi formalis & intellectualis: quod ſic exponunt: quod ab Uno, i. e. primo omnium entium principio non emanaverit immediatè niſi Unum, quod ſit Intellectus primus & mundus intellectualis, in quo ſint multæ formæ divinæ, quæ ab illo ſint diſtinctæ ut forma & exemplar; & quæ ſint cauſa multitudinis rerum ſenſibilium. Non, quod cauſa prima id per ſe requirat, ut entia ab aliâ quâdam formâ quàm à ſe dependeant, quia Ipſa eminenter & ſecundùm excellentiam ſit forma & exemplar omnium formarum, & exemplarium: ſed quod alteri huic rectius tribuatur formæ & exemplaris nomen, eò, quod Principium primum non comprehendat nec aſſequatur intellectus, cùm ſit ſublimior omni intellectu; Cum ergò ipſum ſub eſſe

mere ſimplici & perfecto per ſe ſubſiſtat, nec ad ullam naturam vel claſſem rerum accedat, hinc factum eſſe, ut ſubſtituerit Principiatum ſuum primum, & perfectum, quod jam ſub intellectum & intellectionem cadat, & in ſe comprehendat exemplar omnium entium formarum, quæ in cauſa prima; quippe quæ nimis ſint ſublimes & perfectæ, & omnem intellectum & intelligibile longè ſuperent.

§. 9. Sciendum igitur, deſcenſum primum ab Eſſe ſimpliciſſimo & perfectiſſimo eſſe Intellectum, qui jam eſt natura determinata, & non eſſe ſimplex, ſed diſpoſitum, ita ut in intellectione ſua comprehendat omnes naturas reliquas, in quo ſimilis eſt Eſſe ſimplici, quamvis non ratione ſummæ perfectionis: quoniam in Eſſe primo omnia entia ſunt in eſſe eminenti & ſuperiore omni naturâ & omnibus entibus; ſed in Intellectu ſunt in intellectione determinata & modo quodam definito, videlicet non ſecundùm eſſe ſimpliciſſimum & abſolutum, ſed intelligibile & intellectum, quæ eſt ipſa ejus natura.

Cap. III.

Contra id, quod propoſitum eſt de Principiato primo & perfecto, quod ſit Cauſatum cauſa prima, formantur quatuor Dubia graviſſima, quæ deſtruere poſſent omnia, quæ hactenus dicta ſunt.

§. 1.

Iſtis, quæ diximus in duobus capitulis præcedentibus, opponuntur Dubia quædam graviſſima. Primò enim ex eo, quod diximus, è cauſa prima immediatè non poſſe procedere cauſata multa, ſequitur, illam eſſe determinatam per ſuam naturam ad Principiatum unum tantùm. Ut enim ab abſolutiſſimâ ejus Unitate & perfectione argumentamur, ad dependentiam Principiati unius & perfecti tantùm; ita intelle-

ctus

ctus contra argumentatur, quod,cum vis operandi in Ipsâ ſit infinita, ipſi non competat reſtrictio ad cauſatum unum ſaltem,niſi hoc omninò ipſi ſimile, adeoque & ipſum foret infinitum,quod eſt impoſſibile. Si autem ab ipsâ procedit principiatum vilius,& inferius,atque finitum; videtur,ipſam non determinandam eſſe ad hunc ſaltem gradum diminutionis, vel ſimilem, cum plenam habeat poteſtatem producendi ſuper omnia principiatum finitum aliud, iſto majus, & ſic in infinitum; ut non opus ſit ſubſiſtere in ſummo quodam perfecto, quod terminet potentiam ejus interminabilem. Adde, quod, cum finis & ſcopus cauſæ primæ non ſit alius, quàm ipſam bonitatem ſuam infinitam manifeſtare omnibus entibus; hæc autem,ſi finita ſint & terminata,non poſſint eandem aſſequi,nec perfectè publicare; ſequitur, illam non reſtringi ad exſertionem hanc vel aliam,ſed exſeri & manifeſtari modis pluribus atque diverſis.

§. 2. Objectio ſecunda. Hoc principiatum primum à Cauſa prima neceſſariò vel eſt per naturam,vel ab illa emanat ex proæreſi voluntatis & liberi arbitrii, ita,ut quidem fuerit in facultate ejus, producere Cauſatum aliquod majus vel minus; ſed ſic placuerit ipſi potius hoc producere, quàm aliud quodpiam. Si hoc,non opus eſt Sephiris, (quæ ſunt media & inſtrumenta finita & multiplicia & ſuo modo aliena ab unitate & perfectione Cauſæ primæ, quæ per illas determinatur & reſtringitur ad cauſata finita, & multiplicia & diverſa.) Si enim Infinitum, in intellectu ſuo incomprehenſibili, & arbitrio ſuo,ſic ſe reſtringere & determinare poteſt, ut producat hoc vel illud cauſatum,hoc modo vel alio,hoc tempore locove,vel alio,fruſtra ſtatuimus media iſta,quæ ſunt Adam Kadmon,ſeu Homo primus; Lumina Sephirarum; & Perſonæ Syſtematis, Infiniti,Emanationis,Creationis,Formationis,& Factionis &c. quoniam in facultate ſua eſſet,juxta opinionem Philoſophorum poſteriorum, pro voluntate & arbitrio ſuo potentiam

ſuam determinare & ſic dirigere, ut, quamvis ipſe ſit infinitus, tamen producat cauſatum aliquod finitum. Unde, ſi ſupponitur, in Cauſa prima dari intellectum & voluntatem, eo ipſo tollerentur & negarentur media; atque ſic etiam Cabbala & doctrina, quæ docet iſtorum diſpoſitionem:

§. 3. Si auté non admittitur arbitrium, ſupponendum erit, cætera omnia eſſe per accidens; præter cauſatum illud primum, quod eſſet naturale; & hoc eſt oppoſitum intellectus, qui ea, quæ ſunt per accidens, excludit: (ut enim evertatur hoc, res factas eſſe per accidens, demonſtrandum eſt, productionem naturarum non dependere à materia, nec ab efficientibus pluribus, nec à concatenatione cauſarum, ſed à ſapientia quadam intellectuali & intentione primaria unâ.) Quod autem omnia ſint per accidens, ex eo confirmari poſſet, quia, ſi tantùm principiatum unum dependeret à Cauſa prima, nulla dari poſſet ratio, quare omnia ſic à ſe invicem diverſa eſſent: nam ſi unumquodque habet cauſam propriam, diverſitas omnium cauſatorum & cauſarum ſecundarum, non poteſt referri ad cauſam unam: unde omnia dicenda erunt eſſe, ex cauſarum multitudine, ita ut nulli cauſæ tribuatur certa quædam intentio; adeoque diverſitas omnium rerum ſequetur eſſe per accidens. Perfectiſſimum autem quod eſſet in natura, non poſſet conſiſtere in ullo alio, niſi in miro illo ordine, qui eſt inter partes & totum, & cauſam eorum finitam efficientem, & in diminutione & deſcendentia cauſarum ſic differentium, quæ, quia à ſe invicem deſcendunt, (omnes autem à cauſa prima,) præter intentionem & per accidens producerent diverſitatem mundorum & eorum partium: & in hoc ordine & diſpoſitione conſiſteret maxima mundi perfectio.

§. 4. Objectio tertia. Cum Cauſa prima una ſit ſimpliciſſimè & ſublimior omni intellectu & voluntate, ſequitur, in illa non dari intellectionem, nec objecta intelligendi; nec volitionem, vel objecta voluntatis: & per conſequens, per accidens

dens fieri, quod omnia entia permanent, & ſic diſponuntur, & citra intentionem ullam cauſati cujusdam generalis & primi.

§. 5. Objectio quarta. Impoſſibile videtur, quod Adam Kadmon, tanquam emanans quoddam, immanare debeat non præſuppoſita ſubſtantia aliquâ, adeoque ex nihilo producere Lumina ſuperna, & perſonas, & ordinem trutinæ decem Sephirarum; (ubi poſtea Sephirah una producat aliam, & ultimo, quæ eſt Schechinah, ſeu Gloria cohabitans, tres mundos; nempe Thronum gloriæ, vel Briah, ſeu creationis; Angelorum vel Jezirah, ſeu Formationis; & corporalem vel Aſiah, ſeu factionis.) Cum enim ſuperna omnem excludant compoſitionem materialem & corpoream; illorum Eſſe & generatio non poteſt eſſe ex aliquo ente; ſed emanant vel creata ſunt, ſine materia, vel ſubſtantiâ præcedaneâ, adeoque, ut dictum, è Nihilo. Ad hoc autem, ut emanatio eorum exiſtat è Nihilo, requiritur vis infinita, & actus, qui non reperitur niſi in Cauſa prima. Si autem diceretur, unum producere alterum, & hoc dependere ab illo, virtute & proprietate Cauſæ primæ, & quia ſint inſtrumenta operationis ejus; reſponderi poterit, Infinitum non determinari ad operationem cauſatorum finitorum, niſi mediantibus infinitis: Si enim vis Cauſæ primæ infinita reciperetur & reſideret in medio quodam finito, illa ſanè, non obſtante excellentia & vigore, fieret finita, & modificaretur è capacitate ſubjecti, quod, quia eſſet finitum, non poſſet ſuſcipere vim infinitam. Unde medium tale finitum non poſſet producere vel generare ens quoddam è nihilo, quippe quod requirat tantam potentiam, quantum diſtet non eſſe ab eſſe, quæ eſt infinita. Ex quo colligit intellectus, non poſſe produci aliquid è nihilo niſi à Cauſa prima, quæ aliena eſt à finitate: item non dari niſi Cauſatum unum immateriale; ſi verò talia, prout hoc revera eſt, ſint plura, ſequeretur, illa omnia immediatè provenire

à Cauſa

à Cauſa prima; quod eſt contra omnem doctrinam Cabbalæ.

CAP. IV.

Reſpondetur ad Dubium primum: & probatur, quod Cauſata, quæ emanant à Cauſa prima, non aſcendant ad copiam infinitam: quodque neceſſe ſit, eſſe unum, quod ſit ſummum, & perfectiſſimum inter omnia contingentia.

§. 1.

NUnc reſpondendum eſt ad quatuor illas objectiones graviſſimas, capite præcedente propoſitas. Ad primam autem reſpondemus duobus modis. Primò, quod deſcenſus perfectionis à ſummo gradu ad imum, & à maximo ad minimum, non poſſit eſſe in infinitum, ſed tandem perveniatur ad id, quod omnium maximè privatum eſt perfectione, quod eſt materia prima, quæ aliena & privata eſt ab omni perfectione & forma, & usque adeò vicina atque propinqua nihilo & privationi, ut ab hac non differat per id, quod habet, quia nihil habet omninò, ſed per id, quod poſſit obtinere & recipere, quæ eſt abſoluta potentialitas entium, id eſt formarum naturalium & compoſitorum.

§. 2. Et quamvis inter nihilum & aliquid quidam Philoſophi ponant diſtantiam infinitam; ex quo ſequeretur, inter hæc duo dari intermedia infinita; res tamen ita ſe non habet: quoniam e. g. inter Terram, quæ eſt exiſtens quoddam, & inter Ens non dantur intermedia innumera, ſed unum tantùm, quod eſt Hyle S. materia prima, quæ non tantùm non exiſtit immediatè, ſed nihilo tam eſt propinqua, ut inter illa non detur medium.

§. 3. Atque hoc nunc etiam invertemus aſcendendo: nam ab una perfectione ad alteram non aſcenditur uſque ad ſummam

mam per media infinita; ſed tandem pervenitur ad aliquid, cujus perfectio proxima ſit ſummo. Nec enim omnem perfectionem ſecundariam & finitam in ſublimitate & magnitudine ſua, referre poſſumus ad primum & infinitum; ſed datur ſummum quoddam aliud, quantum ſcil. poſſibile eſt pertingere: ſicut datur imum, nempe materia: & iſtius ſummi tanta eſt propinquitas cum cauſa prima, quanta imi cum nihilo. Nam tota combinatio exiſtentium eſt finita, adeoque terminata per duo hæc extrema, quorum ſummum eſt Adam Kadmon, vel Corona ſumma & prima; imum autem materia prima & Hyle, proxima nihilo.

§. 4. Et ſicut inter Cauſas efficientes non datur progreſſus in infinitum, ſed tandem pervenitur ad unam & primam, quæ non admittit aliam ſimilem: ita nec inter Cauſata inſtitui poteſt proceſſus in infinitum, ſed tandem pervenitur ad aliquod ſummum, quod immediatè proximum eſt Non-cauſato & Cauſæ omnium. Aliàs enim combinatio & concatenatio naturarum procederet in infinitum, nec unquam perveniretur ad Non-cauſatum.

§. 5. His addimus & hoc: ſicut omne Cauſatum finitum eſt, tam inter potentialia quam inter actualia; ſic omnis combinatio & concatenatio omnium exiſtentium erit finita, non tantum quoad potentiam & excellentiam, ſed etiam quoad numerum & computum. Quoniam infinita multitudo & perfectio infinita repugnant concatenationi rerum omnium cum primo; & ordini, qui inter illas & principium eorum; & eminentiæ, quam Cauſa prima habet ſuper illas.

§. 6. Præterea non datur Numerus, cujus numeratum non deſcendat ab uno, quod reperitur in toto, & in ſingulis ejus partibus, ſive ſit par, ſive impar.

§. 7. Unde concluditur; ſicut à materia prima deſcenditur immediatè ad Nihilum; ita ab Adam Kadmon vel Corona ſumma aſcenditur immediatè ad Cauſam primam, quæ

G eſt

eſt Æn - Soph: nec intercedit ullum cauſatum aliud medium: & quidem non propterea, quod inter hæc duo talis intercedat relatio: ſed quod omnia Cauſata, ſive actualia ſive potentialia, habeant ſupra ſe ſummum unum, à quo aſcendant in Cauſam primam infinitam.

§. 8. Et ſciendum eſt; ſi non ſupponeretur dari Cauſatum primum, etiam non datum iri reliqua ſequentia, & ab iſto dependentia.

§. 9. Imò etiam, ſi Æn - Soph ſublimior ſtatueretur hoc principiato primo, & adhuc alio, quia tamen & hoc eſſet finitum, quoad magnitudinem & excellentiam ſuam, & neceſſariò daretur reſpectus inter ipſum & inter infinitum; hinc congruum eſſet iſtius Potentiæ, ut illud faceret perfectiſſimum in natura rerum; quo ipſo etiam tolleretur proceſſus in infinitum: habent enim ſingula & univerſum ſimul naturas ſuas terminosque & gradus perfectionis, & numerum finitum, quæ transgredi non poſſunt.

§. 10. Præterea, ſicut Cauſa prima & Æn-Soph in ſe continet omnia mundana Syſtemata, nempe Mundum Æn-Soph, ſeu Infiniti, Mundum Aziluth, ſeu Emanationis, Briah, ſeu Creationis, Jezirah, ſeu formationis & Aſiah, ſeu factionis; ita etiam complectitur omnes ſpecies, & individua eorum, etiam poſſibilia, per omnia Syſtemata in genere, atque Gradus eorum in ſpecie: unde, ſicut ſeſe extendit extra omnes mundos vel gradus dabiles, qui, ſecundùm Platonicos, ſubſtantiæ vivæ intellectuales & unæ; ita meritò etiam ſe extendit in omnes ſpecies intra illos mundos atque gradus contentas; quia non datur ratio, quomodo, dum extenditur ad mundos & gradus, non etiam extenderetur ad omnes ſpecies & partes: imò, quia eſt Bonum abſolutum, meritò extenditur ad omnia perfectiſſimè; quod non fieret, ſi non extenderetur ad omnes ſpecies graduum: præſertim, cum in ſpeciebus &

gradi-

gradibus, quos celſitudo Infiniti includit quâm perfectiſſimè, dentur quædam perfecta & bona.

§. 11. Addatur & hoc: Vel poteſt producere Principiatum perfectiſſimum, vel non. Si poteſt; ſequitur, quia eſt Bonum perfectum, adeoque quâm perfectiſſimè extenditur ad omnia creata ſua; quare non fecit atque produxit tale? Si non poteſt, ut ſtatuunt illi, qui dicunt, quod omni principiato producere potuiſſet ſublimius, & ſic in infinitum; ſequitur, illum carere potentia quadam, nec eſſe infinitum, quia nequeat eo usque pertingere & producere principiatum atque Ens perfectiſſimum.

§. 12. Ulterius, Æn-Soph perfectiſſimè novit, quot modis extendi queat ad principiata ſua, & quot modis ipſis ſit ſimilis. Jam verò, ſi actu non extenditur ſecundùm id, quod novit ſe poſſe, neceſſariò vel non vult; quod eſt contra Bonitatem ejus, (quod nollet in principiata ſua influere, unde non eſſet perfectè & abſolutè Bonus;) vel non poteſt, quod eſt contra Poteſtatem & infinitatem ejus. Imò, habere potentiam ſeſe exſerendi, & non poſſe exſerere ſe, ſunt contradictoria. Potentia enim extendendi ſe nihil eſt aliud, quàm quod ſit diſpoſitus, aptus & ſufficiens, ut extendatur.

§. 13. Deinde, omne cauſatum principaliter eſt cauſatum Cauſæ primæ, quæ, ſive immediatè ſive mediatè, eſt cauſa omnis entis. Si autem admitteretur proceſſus in infinitum, nec ſubſiſteretur in aliquo ſummo, ſequeretur, dari aliquod Cauſatum, quod non eſſet Cauſatum cauſæ primæ; quod eſſet atheiſticum.

§. 14. Concludimus ergò ſic: Si ſibi proponeret omne ens facere cauſatum, quæritur, utrum hoc futurum eſſet, an non? Si non fieret cauſatum, ſequeretur, illum non poſſe adimplere omnem voluntatem ſuam, adeoque eſſet impotens. Si verò fieret, habemus, quod volumus, nempe quod inter Cauſata non detur aſcenſus in infinitum; ſed tandem

perveniatur ad ſummum aliquod unum,& omni poſſibili modo perfectum.

§. 15. Præterea,tota combinatio Poſſibilium eſt Poſſibilis. Quod ſi ſic; quare non eſſet ab Infinito, qui ſolus poteſt, quicquid poſſibile eſt? aliàs enim daretur poſſibile,quod Ipſe non poſſet producere, adeoque non eſſet omnipotens.

§. 16. Ulteriùs: omne principiatum poſſibile vel eſt Infinitum, vel finitum. Infinitum eſſe nequit: quia non poſſunt dari duo vel plura infinita; nec æquale poteſt eſſe cauſatum contingens, cauſæ ſuæ,quæ neceſſaria eſt, & non cauſata: Ergò erit finitum: adeoque habebit terminos, tam quoad numerum,quàm quoad perfectionem.

§. 17. Atque hinc inter omnia contingentia dabitur unum ſummum, quod ſublimitate ſua terminus erit reliquorum. Quia Cauſa prima, quamvis ſit infinitè perfecta,non tamen in infinitum extendet cauſalitatem ſuam, nec planè habebit ſimile.

§. 18. Et quando loquemur de Reſtrictione ejus, dicemus,quod cauſata non poſſint Ipſi eſſe æqualia, Eamque repræſentare juxta perfectionem Ejus & naturam Ejus perfectam atque immenſam; ſed in tantum ſaltem, quantum ipſis queat competere: ita, ut Cauſa prima reſtringat atque coarctet in ſe ipſam perfectionem ſuam immenſam & infinitam, & ab Ipſa ad Cauſata tantùm extendatur illa ejus portio & qualificatio & exſertio,quam attingere queat aptitudo inſtrumenti finiti omnium principiatorum; id quod Cabbaliſtæ appellant ſpatium,vel aërem primum,quem adimpleat Adam Kadmon, adeoque illi includatur,& in ipſo omnia entia, quæ omnia ſunt finita & terminata; ut hoc modo non progrediantur in infinitum, quia aliàs daretur naturatum infinitum quod eſt impoſſibile.

§. 19. Si autem objiciatur: ſupra omne finitum dari poſſe aliud majus; Reſpondemus; ſupra omne finitum,quatenus

tenus tale, non repugnare,ut detur aliud; ſed quatenus eſt ſummum, illo dari non poterit ſublimius tale: quia aliàs non hoc eſſet ſummum,ſed quod ipſo eſſet ſuperius.

§. 20. Et ſi ulteriùs objicitur: Hac ratione Potentiam divinam eſſe limitatam, quia in Ipſa conciperentur termini, quos nequeat transgredi; unde non futura eſſet infinita; porrò reſpondemus: ſicut cum immenſitate divina conſiſtere poſſunt perfectiones illæ abſtractæ, quæ in ipſa continentur; ita Potentia ejus immenſa conſiſtere poteſt cum cauſatis contingentibus. Sed perfectiones illæ, quas immenſitas divina continet intra ſeſe, non ſunt infinitæ, [nempe abſtractæ illæ ad rerum ſpecies pertinentes; quia ſunt perexiguum quid,& ſaltem tales,ut dici poſſit,meliùs eſſe,quod ſint, quam quod non ſint; imò,ut unica ejus perfectio omnes illas infinitis modis ſuperet, quamvis eſſent infinitæ numero; & tamen non dicitur infinita numero, ſed gradu ſaltem & excellentia.] Ergo &c. Et ſic nec Potentia divina ſit infinita numero,ex eo, quod poſſit producere entia infinita,ſpeciebus diſtincta, quamvis nec ſint, nec conveniat,ut ſint. Verùm quia poteſt producere contingentia, quamvis ob naturam ſuam contingentem ſint finita & terminata,tamen intra illas operatur virtute & potentia infinitâ: ita ut non ſaltem poſſit producere Cauſatum tam magnum, ſed & infinitum, ſi non obſtaret contingentia ejus, & niſi limitaret ipſam aptitudo producti, quæ finita eſt. Adeoque illa hoc modo reſtringitur & coarctatur,ut non poſſit producere ens infinitum; ſed terminatum & finitum.

§. 21. Unde colligitur, quæ ſit natura producti illius ſupremi, ad quod Bonum perfectum extenditur, eique cognoſcendum ſe præbet: nempe hoc eſt maximum & execellentiſſimum omnium,quæ reperiri queant: imò tanta eſt præeminentia ejus,reſpectu productorum & cauſatorum cæterorum,quanta cauſæ ejus,reſpectu cæterorum cauſarum.

§. 22. Differt tamen ab Eâ, tanquam principiatum: unde,& quatenus finitum eſt, non tantùm non æquale eſt illi, ſed ne quidem cum Ipſa comparabile; quia natura infiniti non poteſt tribui niſi uni. Et in nulla re ipſi aſſimilatur, niſi quod & ipſum ſit unum, & ab uno perfecto, perfectum; quodque intra ſe comtineat, & à ſeſe exſerat, virtute cauſæ ſuæ, per quam eſt & operatur, quicquid continetur in quinque Syſtematibus, Æn-Sophico, Aziluthico, Briathico, Jezirathico,& Aſiathico.

Cap. V.

Quod in præcedente capite concluſum eſt, ulteriùs confirmatur argumentis aliis.

§. 1.

SI cauſa prima ſupra apicem omnium cauſatorum poteſt producere cauſatum aliud, & hoc in infinitum; Unum ex his duobus ſequitur: vel, quod in infinitum dentur entia infinita, quod eſt abſurdum, vel,ſi non procedatur in infinitum, quod non detur cauſatum perfectiſſimum, quod tamen in facultate ipſius eſſet producere: quia ſuppoſuimus, ipſam ſupra hoc poſſe producere aliud perfectius; unde nec hoc, nec aliud, quod facere poſſet, eſſet perfectiſſimum. Si autem producere non poteſt perfectiſſimum, tam magno laborat defectu cauſa prima & perfectiſſima,& magna relinquitur privatio in Ente illo, quod in ſe non contineret tantam perfectionem, quantam Cauſa ejus ipſi dare poſſet; adeoque non eſſet perfectum nec completum.

§. 2. Item ſequeretur, Cauſam primam non poſſe actu efficere & proferre id omne, quod in facultate ejus ſit, ut producatur; quod eſt manifeſtè contradictorium. Si enim producit entia proceſſu in infinitum,manifeſtum eſt; quod non tantùm nunquam perveniat ad ultimum,quod tamen poſſet produ-

producere; ſed etiam non poſſit producere ultimum, quod tamen in facultate ejus eſſet, ut produceret.

§. 3. Nec ſufficit, ſi dicatur, Illam quidem verè poſſe producere ſingula per ſeſe, quæ, juxta poteſtatem ejus, ſint producibilia; ſed non numerum univerſum & Combinationem omnium producibilium; ſive ex parte, ſive ex toto. Sic enim aliquid poſſet & non poſſet, quod abſurdum.

§. 4. Idem oritur abſurdum, ex parte Principiati. Ponatur autem Cauſam primam non poſſe illud producere: nec Cauſatum primum; quia tamen eſt poſſibile, ſequitur, illud poſſe produci à Cauſato alio. Hoc autem minus eſt primo; unde ſequitur, Quod minus eſt, poſſe producere aliquid, quod non poterat majus: item, Cauſam cauſarum non eſſe cauſam Cauſati ſui: item, vilius eſſe potentius illo.

§. 5. Breviter: ſi non repugnat, ut ſit; congruum eſt ut fiat. Si hoc, fiet per Æn-Soph, ſive immediatè, ſive mediatè. Si autem procedi poteſt in infinitum, dabitur aliquid, cui repugnat, ut ſit; eritque, quod nullo modo eſſe poteſt; quod manifeſtè contradictorium.

§. 6. Ergò Potentia Infiniti tantùm extenditur ad id, quod eſſe poteſt, & cui non repugnat, ut ſit. Et per conſequens, dabitur Productum & Cauſatum perfectiſſimum, omni modo poſſibili; quod indubitatiò erit primum.

§. 7. Addatur & hoc: Si cauſa prima in univerſali productione Entium aſcendit ab omnium imo, ad omnium ſummum, vel ad Cauſatum perfectum; nec tamen poſſet provenire ad Cauſatum infinitum; ſequitur, quod poſſit producere in infinitum ſemper majore majus, ita, ut nunquam accedat ad tale, quo non detur ſuperius: adeoque nunquam produceret cauſatum omni perfectione plenum, quo non poſſet dari perfectius: prout accidit in numeris; qui, dum aſcendunt ab unitate, accipere poſſunt, quamvis actu non accipiant, augmentum in infinitum; quia omni numero adhuc ſuper-

ſuperaddi poteſt alius. Quia autem cauſa prima non aſcendit à Cauſato minimo ad maximum, ſed deſcendit à ſummo ad imum, à majore ad minus, ubi non datur deſcenſus in infinitum; quia aliàs Terra non eſſet ultimum inter corporea; nec Hyle & materia potentialitas abſoluta, ultima & ima inter naturas, proxima non-enti: Hinc ſequitur, dari quoque unum, quod proximum ſit Cauſæ primæ, unum ſcil. & perfectiſſimum, medium, & primum, gradusque primus, per quem deſcenſus fit ad reliqua: quod fuit propoſitum.

§. 8. Nam quicquid medium eſt & comprehenſum inter duo extrema, vel duos terminos, neceſſariò eſt terminatum & finitum. Jam verò Cauſa prima ab una parte; & intelligentia ultima vel Angelus, ab altera parte, ſunt duo extrema vel termini omnium eorum, quæ in medio eorum ſunt. Unde ſequitur, intermedia non poſſe eſſe infinita: quia aliàs vel nunquam pertingeremus ad Cauſam primam, aſcendendo, & ad intelligentiam ultimam, deſcendendo: vel intermedia transgrederentur terminos & extrema, adeoque non eſſent intermedii termini, vel termini eorum fierent intermedia, & intermedia termini terminorum; quod eſt abſurdum. Ergò datur Cauſatum ſummum & perfectum, productum à Cauſa prima.

§. 9. Quod etiam probatur argumento ſequenti: Omnis cauſa efficiens conatur cauſatum ſuum ſibi reddere ſimile; & hoc, quò magis illi eſt ſimile, eò magis cenſetur perfectum; & eò magis Cauſa aſſequitur finem, quem in operatione ſua intenderat. Nam quò magis Cauſatum cauſæ eſt ſimile, eò magis hæc in ipſum extenditur, & infundit in ipſum bona majora & perfectiora: quoniam è majori ſimilitudine proprietas ac virtus ejus magis manifeſtatur, quàm ſi ſimilitudo eſſet imperfectior. Jam verò Cauſa prima Æn-Soph eſt cauſa efficiens perfecta, & ſibi ſimile reddidit Cauſatum ſuum, in ſummo gradu: & influit in illud, ceu Bonum perfectum,

ſe

de cujus naturâ eſt benefacere & influere omni perfectiſſimo modo,ſed ſecundùm diſpoſitionem Cauſati, & ita, ut non elevetur & conſtituatur extrà terminos cauſati, fieretque non-cauſatum vel ſimile cauſæ ſuæ, quod eſſet abſurdum. In quantum ergò non obſtat impoſſibilitas, requirit natura divinitatis, ut Cauſa prima atque Æn - Soph ſibi faciat ſimile ſuum Cauſatum, in quantum hoc Cauſæ ſuæ ſimile fieri poſſit. Aliàs enim non aſſequeretur id, quod intendit omnis Cauſa efficiens; (nempe ut faciat ſibi ſimile cauſatum ſuum, in quantum admittit hujus receptivitas:) nec manifeſtaretur & appareret in hoc, quantum fieri poſſet; nec bene feciſſet, quantum potuiſſet; nec honoraretur atque condecoraretur, quantum fieri poſſibile eſſet: item,non eſſet Actus perfectus & abſolutus; nec Bonum abſolutum & verum in opere & cauſato ſuo: quia non immitteret in hoc omnem perfectionem, quam poſſet.

§.10. Et hîc apponemus, quæ Philoſophus quidam alienigena ſcribit; quorum ſumma eſt hæc: Rectiùs ſtatuitur natura ſubſtantiæ immaterialis, & intellectualis, quam materialis & corporeæ. Intentio enim Cauſæ efficientis eſt, ſibi ſimile reddere opus ſuum: &,quanto gradu ſimile eſſe poteſt opus cauſæ ſuæ, in tantum etiam decet illud produci.Unde, cum cauſa prima ſit ſubſtantia incorporea & intellectualis, convenit, ut etiam producat ſubſtantiam incorpoream & intellectualem potiùs,quàm materialem & corpoream; quia illa ſimilior eſt ipſi,quàm hæc: quò magis autem ſubſtantia creata eſt actualis & perfecta, eò ſimilior eſt Cauſæ primæ,& ſubſtantiæ ejus ac proprietati divinæ &c.

§.11. Ex his omnibus concludimus: quod à Cauſa prima dependeat Cauſatum perfectum & ipſi quàm ſimillimum, quod eſt Adam Kadmon, prout illud appellat Princeps Cabbaliſtarum.

Cap. VI.

Confirmatur autoritate R. Moſcheh Korduero, quod à Cauſa prima non emanet immediatè niſi principiatum unum & perfectum.

§. 1.

NE autem putes, ea, quæ in antecedentibus adduxi, mea tantùm eſſe, breviter etiam allegabo, quæ ſcribit R. Moſcheh Korduero *Tract. 2. cap. 7. lin. 22.* Verba ſunt hæc: Hic occurrit Quæſtio aliqua, in qua errârunt quidam è Philoſophis, nimirum; An Infinitum illud Numen poſſit producere decem Sephiras alias, præter iſtas; an non? Si enim hæc eſt proprietas Bonitatis ejus, ut influxum emittat extra ſeſe, quare non produxit millies millena millia Sephirarum, & mundos quàm plurimos alios, prout produxit hos? Sed hæc quæſtio planè fatua eſt. Si enim ſic foret; illæ Sephiræ aliæ, neceſſariò vel ſimiles eſſent iſtis; e.g. Corona Coronæ; Sapientia Sapientiæ, &c. vel his majores, id eſt, ſubtiliores; vel minores. Similes eſſe, impoſſibile eſt: quia non differunt invicem niſi ut Cauſa & Cauſatum. Quomodo ergò Corona una ſimilis eſſet Coronæ alteri, niſi ſimul in aliquo differrent, quod eſſet differentia aliqua corporalis & ſubjecti? Adhæc, ab uno Emanatore prodire non poteſt niſi Emanans tantùm unum. Si enim duo eſſent aut plura, in quo differrent? non quantitate nec materiâ, quia ſunt ſpiritualis naturæ: unde non eſſe poteſt niſi principiatum unum à Principio uno. Et ſic in cæteris. Nec dici poteſt, hâc ratione Emanatorem primum non habere poteſtatem producendi duas Coronas, quæ ſint Cauſata ſua, immediatè ipſi proximæ, ſimiles ſibi, ad inſtar ſpeciei, & diverſæ numero. Cum enim productio harum ſit impoſſibilis, exinde non reſultat defectus quidam potentiæ, nec in Emanatore, nec in emanante; ſed hoc fit ob

 tam

tam inſignem utriusque perfectionem. Si enim differrent numero & individualitate, neceſſe eſt, ut deſcenderent ad vilem illam naturam corporum, quæ dividi poſſunt in partes, ob quarum diverſitatem dicerentur plura: quod dici nequit. Nam ab excellentia Servi cognoſcitur excellentia Domini. Nec inverti poteſt iſtud, quaſi, cum ſit incorporeus & ſimpliciſſimus, potuiſſet producere duas Coronas corporeas ſibi æquales. Hujus generis enim multa creavit, ut ſunt Angeli, qui ſunt corporei, juxta veram Cabbalam, quamvis corporeitas illorum admodum ſit ſubtilis, ad inſtar ignis, & ſubtilior, &c.

§. 2. Majores quoque eſſe non poſſunt: quia inter Emanatorem & Emanans nulla alia eſt differentia, quam Cauſæ & Cauſati: & in quantum fieri poteſt ullo modo, ut Emanans Emanatori ſit ſimile, in tantum ſimilis ipſi eſt Corona, ita, ut inter ipſa impoſſibile ſit intercedere ullum Emanans aliud, &c.

§. 3. Nec tertiò minores: quia jam datur immediatè minor, nempe Chochmah, ſupra hanc autem nihil eſt, quam Kether, nempe Cauſa ejus; & inter has duas nulla intercedere poteſt tertia: quippe quæ nec Coronæ ſimilis eſſe poteſt, nec Sapientiæ. Hæc ſunt verba R. Moſcheh Korduero.

§. 4. Unde patet, quod in omnibus nobiscum concordet; in quo etiam conſentiunt omnes Cabbaliſtæ, quod nempe detur Principiatum unum tantùm ſummum, immediatè proximum Cauſæ primæ, Emanans cum omni perfectione poſſibili, quodque ſit Cauſa, vi Infiniti, omnium inferiorum.

§. 5. Ubi notanda ſunt duo: 1. quamvis R. Moſcheh Korduero illud vocet Coronam, non tamen intelligi Coronam Aziluthicam, ſupra quam adhuc datur Olam ha-Æn-Soph; ſeu Syſtema Infiniti; prout apparet è Sohar & Tikkunim, & explicuit R. Jizchak Lorja: ſed intelligitur Adam Kadmon, vel Corona iſtius, quæ eſt Caput omnium Coronarum.

§. 6. Deinde etiam apparet, quod R. Moſcheh Kordue-ro utatur rationibus Philoſophicis ad confirmandas Veritates Cabbaliſticas, prout & Ego facio, autoritates è Platone & ſectatoribus ejus adducens.

Cap. VII.

Ulterius confirmatur, quod inter Cauſata Cauſæ primæ non detur progreſſus in infinitum; ſed reperiatur Principiatum unum tantùm ſummum & primum, ſimplex atque perfectum.

§. 1.

DUrandus, magnæ autoritatis inter Philoſophos, ſic ſcribit ſummariter: Quamvis omne id, quod Cauſa prima in ſe continet, ſit infinitum: illud tamen, quod ipſi tribuitur, reſpectu Creaturarum, non poteſt eſſe infinitum. Prout dicetur de Ideis divinis. Ipſa enim Natura divina intrinſecè non habet Ideam divinam; ſed tantùm tales, quæ ſpectantur ad ſimilitudinem, quam creaturæ habent cum Ipſa. Et ſicut hæ non poſſunt eſſe infinitæ: ita Cauſa prima non poteſt habere Ideam divinam, quippe quæ deberet eſſe infinita: quia Idea & Ideatum, Imago & exemplar debent eſſe ſimilia, & unum debet ingredi definitionem alterius.

§. 2. Hinc apparet, in perfectionibus ſpecierum omnium creatorum non dari progreſſum in infinitum: ſed exiſtere unum quoddam tam perfectum, ut eo non detur perfectius. Omnis enim ſpecies inter creata poſſibilis in creatore aliquam habet Ideam & formam: unde, ſi Ideæ non ſunt infinitæ in Creatore, ſequitur, etiam ſpecies ipſas non eſſe infinitas in creatis.

§. 3. Quod autem Ideæ non ſint infinitæ in Cauſa prima, ſic probatur; Si enim (prout ipſæ ſpecies, quæ ſunt ſimilitudines & antitypi illarum) ita ſunt ordinatæ, ut una ſit

ſupra

ſupra alteram, ita ut perfectio inferioris contineatur in ſuperiore, ſicut vegetativum in vivente: & hoc modo una ſpecies plus perfectionis habet quàm altera; ſicut unus numerus plus continet quàm alter: ſequitur, ſi Ideæ eſſent infinitæ, datum iri unam aliquam, quæ contineat perfectiones infinitas: quod eſt impoſſibile; quia aliàs etiam deberet reperiri ſpecies aliqua inter res creatas, quæ obtineret perfectiones infinitas: quod eſt contradictorium.

§. 4. Præterea; Sicut Cauſa prima datur in ordine cauſarum, aſcenſu nimirum finito; ita datur Ens aliquod primum & perfectiſſimum in ordine perfectionis ſpecierum. Et ſicut in Cauſa prima non datur facultas admittendi progreſſum in infinitum, etiamſi inter Cauſas efficientes talis ſupponeretur: ita nec in ſecunda, quamvis in perfectionibus ſpecierum progreſſus in infinitum admitteretur. Et ſicut in omni genere una datur ſpecies præ cæteris perfecta; ut eſt ſol inter cœleſtia; & homo inter animata: ita in ordine omnium emanatorum, adeoque & intelligentiarum, eò collimant omnia. Atque ſic etiam inter ſpecies meritò ſtatuitur inveniri ſpecies una præ cæteris perfecta: quæ, ut ait Philoſophus, quaſi ſit menſura & regula omnium reliquarum, atque ſuprema, quamvis finita; ad cujus naturam determinatam & & finitam ſe reſtrinxit & commenſuravit potentia divina.

§. 5. His addimus, quod dicit Julius Cæſar Scaliger: Si Cauſa prima aliquid faceret pulcherrimum & perfectiſſimum, & illi cauſato ſummo & perfecto deinde adhuc adderet aliquam perfectionem, ſequeretur, illud non fuiſſe perfectum. Nam ſi eſt perfectum, & à Cauſa perfecta, nihil illi perfectionis ampliùs ſupperaddi poteſt. Quod enim aliqua re caret, ſuo modo imperfectum eſt.

§. 6. Accedit & hoc: Inter omnes Cauſas inferiores non niſi una eſſe poteſt, quæ ſit perfecta, emanans ab Uno perfecto; Illa enim cauſa, quæ caret aliquo, & minus habet boni,

 caret

caret etiam potentiâ. Nec dici poteſt, Bonum abſolutè tale non operari cum perfectione; quia hoc eſſet contra naturam Boni abſoluti; quod nec vult, nec facit niſi bonum & perfectum. Unde à Bono ſimplici & perfectiſſimo non niſi completum atque perfectum provenit, in quocunque rerum genere & ordine. E. g. Homo in ſuo genere eſt perfectus, quoad bonitatem: & ſic quoque pulex & muſca, quia non eſſent, id quod ſunt, niſi conſecuta eſſent perfectionem eſſentiæ & naturæ ſuæ. Et quia inter hominem & intelligentiam ultimam nulla intercedit ſpecies alia; indubitatò ſequitur, eſſentiæ hominis nihil poſſe ſuperaddi.

§. 7. Si verò hoc dubium manet, annon ſupra Intellectum ſummum Cauſa prima producere poſſit alium, addendo illi gradum aliquem ſupra perfectionem primam creatam? Reſpondere etiam potero: quod omnia quidem poſſit facere & producere, & nihil ipſi præcluſum ſit; ſed non velit. Quia non convenit, ut dicatur operari citra perfectionem. Etſi enim per potentiam ſuam infinitam ſupperadderet aliquam perfectionem Emanatis; neceſſariò tamen ſubſiſteret in aliquâ; nec ulteriùs pergeret, atque in infinitum, quia eſſet impoſſibile, dari cauſatum infinitum, cum ad minimum cauſa ejus ſublimior eſſet ipſo. Dicimus ergò, quod Cauſa prima producere quidem poſſet cauſatum aliquod ſublimius & perfectius productô, ſed quod ipſum Cauſatum iſtud, cum eſſet finitum, tam ſubſtantiâ, quàm numero, non poſſet admittere infinitatem: unde, vel ulteriùs progredi deberet in infinitum; vel producere tandem Cauſatum infinitum, quod eſt impoſſibile; vel ſubſiſtere in Cauſato quodam ſummo: quod, quamvis ſit finitum, tamen erit omnium perfectiſſimum & cauſæ primæ, omni poſſibili modo, proximum.

§. 8. Porrò addo: Cauſa prima exſerit ſeſe ad Cauſata ſua vel infinitè, vel finitè: Non infinitè: quomodo enim cognoſci

cognoſci poſſit infinitum à finito? Ergò finitè: unde manifeſtò ſequitur, non poſſe dari Cauſatum infinitum, vel numerum, quem non poſſit aſſequi intellectus Cauſæ ejus, vel qui non ſit vel par vel impar; Cum numeri omnes conſtent ex unitate aliquâ, omnesque ſint compoſiti ex partibus multis, quarum quælibet eſt una, quæque in compoſitione ſuâ efficiant totum aliquod unum: quod, cum ſit menſuratum ab unitate, ſine dubio dici debet terminatum, atque unum, & non multum è multis infinitis, & compoſitum in infinitum.

§. 9. Quia ergò impoſſibile eſt Cauſata eſſe infinita, quia non datur numerus ullus, qui non ſit finitus: hinc patet, Scientiam Cauſæ primæ & exſertionem ejus eſſe terminos eorum; unde in concurſu & communicatione ejus cum cauſatis ſuis dabitur ſummum & imum. Ergò datur quoddam Summum, quia non detur ſublimius, perfectius & majus.

§. 10. Iterum: Si datur perfectio ſupra perfectionem in infinitum, procul dubio vel Deus cognoſcit perfectionem illam infinitam; vel produxiſſet aliquid, quod non cognoſceret; vel nunc demum cognoſceret, quod non cognoviſſet ante; quod abſit! Quamvis enim cognitio noſtra de Deo ſit cum differentiis temporis, ita ut dicamus, eum hodie aliquid facere, quod heri non fecerit, nec facturus ſit cras: In Dei tamen Scientia non ita ſe res habet: quia ille in natura & cognitione ſua continet eſſentias omnium, quæ fuerunt, ſunt & erunt; ut tamen indiviſus maneat in perennitate ſua immutabili; nec, quod præteriit, in ipſo quid diminuat, vel futurum ipſi aliquid addat: unde non contemplatus eſt heri, quod novit hodie, nec contra. Si ergò operaretur in infinitum, neceſſe eſſet, ut exiſtente cauſato novo, etiam exiſteret nova cognitio: quod eſt contra perennitatem & perfectionem abſolutam ſcientiæ & intellectionis Ejus: Hinc ſemper novit & produxit Cauſatum perfectum & ſummum, prout voluit.

voluit. Quamvis enim potentia ejus ſit infinita, attamen natura cauſatorum & productorum, quæ finita ſunt, perfectione & numero, non admittit cauſationem & influxum infinitum. Si verò quis dicat: Potentiam indicari ex operatione & effectu, & in vanum laborare Cauſam, ſi non efficiat id, quod vult. Reſpondemus: Potentiam Dei eſſe ipſam Eſſentiam ejus perfectam & infinitam, nec habere reſpectum ad aliud quid, extra ſeipſum; nec ſcopum vel finem alium extra ſeipſum. Unde non eſt opus, ut producat cauſatum infinitum, ut nec facit aliquid, quod eſt impoſſibile.

§. 11. Dicendum ergò eſt, quod Cauſatum fecerit omni modo poſſibili perfectum, quod, cum infinitum eſſe nequeat, procul dubio finitum erit.

DISSERTATIO TERTIA.

CAP. I.

In eo proponuntur octo modi infinitatis, qui non niſi Cauſæ primæ competunt: nempe ratione Eſſentiæ; Perfectionis, & actus: item Durationis & perennitatis, & immenſitatis perpetuæ.

§. 1.

QUamvis nunc ſufficienter reſponderim ad dubium primum, propoſitum cap. 3. Diſſertationis 2. tamen ulteriùs apponemus reſponſum adhuc aliud, quod maximè conſentaneum eſt opinioni Philoſophorum recentium, & fundatum in doctrina R. Jizchak Lorjenſis. Nempe: ſepoſito, non eſſe productum Principiatum poſſibiliter ſummum & perfectum; dicimus, quod Æn-Soph, ſeu Numen infinitum in Intellectu ſuo & voluntate ſua reſtrinxerit & quaſi contraxerit poteſtatem ſuam: ita ut produxerit Cauſata limitata tempore

tempore determinato,& loco proprio. Et hoc eſt, quod dicitur צמצום contractio vel reſtrictio illa lucis,quæ facta eſt ante Emanationem omnium mundorum, & Adami primi, principiati ejus perfectiſſimi.

§. 2. De quo,ut aliquantò prolixius dicatur, ad meliùs intelligendam naturam infinitatis, quam Diſſert. 1. cap. 6. adſcripſimus Cauſæ primæ, præmittimus,illam dari octo modis,unde cognoſci poterit, quæ ſint ejus oppoſita, & quæ ad illam referantur, & quomodo.

§. 3. Infinitum autem eſt id, quod nullo modo terminos vel menſuram habet, vel, quod,ſicut omnes terminos abnuit, ita, quò magis atque magis apprehenditur, eò magis quædam de eo reſtant apprehendenda.Quicquid ergò infinitum eſt, id uno ex octo his modis tale eſſe neceſſe eſt.

§. 4. Horum primus eſt ratione quantitatis continuæ: ut ſi concipiatur linea, ſuperficies vel Nomen aliquod, carens terminis,& extenſum in infinitum. Et hæc infinitas non tantùm non reperitur in rerum natura, conſentientibus omnibus Philoſophis: ſed,quamvis daretur, non tamen competeret Cauſæ primæ, quæ quàm ſimpliciſſimè indiviſibilis eſt & una,& in immenſum remota ab omni materia, quantitate, & corporeitate.

§. 5. Infinitas ſecunda eſt ratione Quantitatis diſcretæ; ut ſi conciperetur numerus innumerabilis infinitus. Hæc etiam non competit Cauſæ primæ, quippe cujus unitas excludit omnem alteritatem, per quam componatur ad producendum numerum; & cujus ſimplicitas non admittit ullam diverſitatem diviſionis, ſimilitudinis,vel numeri.

§. 6. Infinitas tertia eſt ratione Qualitatis: ut ſi conciperetur color vel albedo infinita: quæ etiam non datur in natura. Qualitas enim eſt accidens, inhærens ſubſtantiæ, iſtâque minùs perfectum: denominatio non datur autem ſubſtantia infinita, multò minùs qualitas vel accidens aliud infi-

 nitum,

nitum, quia ſubſtantiæ finitæ ineſſe non poſſet. Cauſæ primæ autem etiam qualitas tribui nequit, quia, quicquid in hac eſt, Ipſa eſt; unde excludit, tanquam perfectum quid per ſe ſubſiſtens, omne accidens, ſive ſit qualitas, ſive quantitas, ſive aliud.

§. 7. Quarta infinitas dicitur ratione poteſtatis, uti quantitas continua diviſibilis eſt in infinitum: vel quantitas diſcreta, ſeu numerus multiplicabilis in infinitum, item materia formabilis in infinitum. Hic modus infinitatis Cauſæ primæ etiam tribui non poteſt, quia hæc excludit omnem quantitatem, numerum, materiam, & poteſtatem talem; nec dici poteſt, quod fiat per aliquod accrementum, vel diviſionem; nec accipiat aliquid, vel à ſe ipſa, vel ab alio, quod in ſe non jam habeat; ſive potentia ſit, ſive quod in eâ eſt.

§. 8. Infinitas quintò dicitur ratione privationis; cum aliquod privatum eſt illo termino, qui ipſi competit: ut, cum materia dicitur privata formis, quæ ipſam perficere debent & actuare. Tale quid non tantum eſt imperfectum, ſed etiam indeterminatum & illimitatum. Hoc autem nec convenit Cauſæ primæ: quia hæc eſt actus ſimplex & purus & Bonum perfectum in ſe ipſo; non enim tantùm aliena eſt ab omni privatione, & potentialitate, ſed nec tolerabile eſt, ut dicatur, dari malum infinitum, quia hoc eſt impoſſibile: ſicut nec malum, quo non ſit ſuperius bonum; vel malum fundatum in bono, quia hoc eſt finis & ſcopus ejus. Unde non poteſt dari privatio & malum infinitum.

§. 9. Infinitas ſexta tribuitur illi, quod tale eſt à ſe ipſo. Eſtque eſſentia vel natura eminenter talis, quæ ipſa eſt terminus omnis naturæ terminatæ & finitæ, per ſe ſubſiſtens: unde & potentia ejus actualis, quæ non diverſa eſt ab eſſentia ejus, nullum poteſt ſufferre terminum: adeo nempe eſt interminatum, ut excludat omnem terminum, potentialem & actualem, formalem, negativum, privativum, eſſentiæ & exiſtentiæ;

eſſen-

eſſentiæ & ſuppoſiti; generis & differentiæ; ſubſtantiæ & accidentis, & alios alibi expoſitos. Unde Eſſentia ejus infinitè ſublimior eſt omnibus aliis; & vigor potentiæ ejus ita exſeritur, ut abſolutè efficiat, quicquid eſt poſſibile; ſicut etiam ſublimior eſt infinitè omni eo, quod ab ipſo cognoſcitur, vel cognoſci poteſt: & ſic nec per naturam ejus ullus ipſi competit terminus, in ſeſe, qui ipſum limitet; nec extra ipſum cauſa aliqua datur, quæ ipſum menſuret; vel intellectus, qui ipſum aſſequatur vel aſſequi poſſit; idque omne gradibus tam extremis, ut non indagari queat.

§. 10. Infinitas ſeptima eſt, quam dicunt æternitatem, quæ competit tali, quod fuit, eſt, & erit ſine principio, medio & fine perpetuum atque vivens. Item tali, quod ſtabile eſt & immobile, & in quo nulla eſt portio finita, quaſi eſſet aliquid, quod jam præteriit, (quod eſſet mutatio, cui eſſet terminus & finis non competens niſi finitis:) vel quod futurum ſit, hoc enim jam nondum eſſet; & cum erit, ſic erit, ut poſſit etiam non eſſe amplius, cum appropinquaverit terminus & finis ejus.

§. 11. Et tandem Infinitas octava, huc potiſſimum pertinens, eſt immenſitas & ubietas, quæ tribuitur illi, qui termino caret, ſpatii & loci ratione; & ſemper ibi eſt, ubi nihil eſt, & ubi aliquid eſſe poteſt, nec repugnat, ut ſit; quique eſt in ipſis entibus & intra naturam omnium rerum, adeoque in omnibus extenſis, locis & ſpatiis, quæ ſunt intra ipſa entia, quæ ſunt, & eſſe poſſunt.

§. 12. Et hæ tres ſpecies infinitatis, nempe infinitas eſſentiæ, perfectionis & potentiæ actualis; infinitas æternitatis & perennitatis, & infinitas ubiquitatis & adeſſentia in omnibus locis & ſpatiis, quæ ſunt & eſſe poſſunt, per ſe competunt Cauſæ primæ infinitæ: & hæc ob hanc rationem à Cabbaliſtis vocatur Æn-Soph, Numen Infinitum.

§. 13. Quicquid ergò diximus cap. 6. Diſſertationis primæ,

 confir-

confirmabimus ſequenti capite 2. Et capite 3. ubi probabimus, quod Deus ſit infinitus ratione eſſentiæ & perfectionis: deinde cap. 4. quod ſit æternus, alienus non tantùm à principio & fine, ſed & à motu & tempore, & cap. 5. quod ſit immenſus, omnis quantitatis & diviſionis expers, adeoque præſens omnibus rebus, quæ ſunt & eſſe poſſunt; omnibusque locis, quæ illas continent & continere poſſunt.

[Hæc quatuor capitula, nempe II. III. IV. V. quia minùs ad ſcopum noſtrum faciunt, hoc loco omittimus.]

CAP. VI.

Hic probatur ſeptem argumentis, quod Cauſa prima non agat ex abſoluta neceſſitate, & natura: ſed ex conſilio intellectus ſui & arbitrio voluntatis & electionis ſuæ.

§. 1.

IMmenſus hic atque omnipotens DEUS, qui Cauſa prima dicitur, non ex abſoluta neceſſitate naturæ ſuæ, ſed ex conſilio intellectûs ſui admirandi, & per proæreſin voluntatis ſuæ efficit, quicquid extra ſe producit & gubernat: ita ut mundum quidem condiderit & conſervet, ſed ſi noluiſſet, nullo impediente facere potuiſſet: quare illum etiam produxit hoc tempore & loco & modo, & non aliis. Id quod probatur argumentis plurimis.

§. 2. I. eſt R. Moyſis Maimonidæ: quod aliàs non poſſet dari ratio tam diverſi motus corporum cœleſtium, & quare circuli illorum non ſint majores vel minores, & quare in cœlo octavo tam innumeræ Stellæ, nec plures vel pauciores; in cæteris verò una tantùm, item quare Planetæ, nunc viciniores, nunc ſemotiores, nunc oppoſiti, &c.

§. 3.

§. 3. II. quia, niſi ſupponatur divina voluntas, intellectus divinus ſimul eſſe juſſiſſet contraria; e.g. ut Primum mobile ſimul moveretur ab oriente in occidentem, & contra; & ſimilia alia.

§. 4. III. Si ageret per naturam, ex abſoluta neceſſitate, neceſſariò omne id efficeret, quod poſſet; quod in infinitum procederet; & hinc etiam produceret Cauſatum infinitum, quod eſt abſurdum: Vel exſereret ſe in infinitum; unde nec ordo, nec menſura, nec numerus determinatus daretur.

§. 5. IV. Agenti primo & perfecto tribuenda eſt actio perfectiſſima; hæc autem eſt arbitraria; quæ perfectior eſt omnibus naturalibus & neceſſariis, iſtasque perficit.

§. 6. V. Ex Thoma: Quæcunque media non neceſſariò ducunt ad finem; illa per ſe non ſunt neceſſaria: E.g. ire Hieroſolymas per mare, non eſt neceſſarium, quia illuc perveniri poteſt per terras. Sed finis & Scopus Voluntatis divinæ primus atque perfectus eſt ipſa ejus Bonitas & eſſentia infinita; hunc autem aſſequi poteſt, etiam abſque creatis; quia perfectus eſt ſibique ſufficiens, tam ante, quàm poſt rerum productionem, cum nullâ re opus habeat; & finem ſui non habeat extra ſe poſitum. Hinc ſequitur, quod ſi producat creaturas, id faciat ex mero & nudo arbitrio ſuo.

§. 7. VI. Nam in Bonitate & Eſſentia divina perfectiſſimè continentur omnia bona, quæ vel ſunt, vel eſſe poſſunt: unde non opus eſt, ut aliud quid deſideret.

§. 8. VII. Et tandem, Deus per ſe eſt Ens neceſſarium, ita ut etiam ſublatis omnibus entibus, ipſe tamen ſemper ſit, juxta Pſ. 102, 27. Talis autem non eſſet, ſi deficientibus cauſatis & ipſe deficeret: ſi enim neceſſariò opus haberet operibus ſuis, & per naturam ſuam ipſa produceret, tunc, ipſis non exiſtentibus, nec ipſe exiſteret: adeoque non eſſet neceſſarium quid ex ſe, ſed ex alio: & ſic contingens; vel neceſſarium, quod non à ſe, ſed ab alio; quod abſurdum. Unde

ſequitur, quod Cauſa prima operetur ex arbitrio & mera voluntate.

Cap. VII.

Quomodo hæc concordent cum Cabbala R. Jizchak Lorjenſis, & quid ſit צמצום *vel reſtrictio Infiniti: ob quam nec ante hoc tempus, nec in locis infinitis produxerit entia infinita: ſed finita, & tempore determinato, locisque determinatis.*

§. 1.

DEUS infinitus & immenſus quàm perfectiſſimè intelligitur ab intellectu ſuo, qui ab Ipſo non eſt diverſus: adeoque in ſe & per ſe percipit omnes ſubſtantias & perfectiones, quæ in ipſo eminenter continentur, & ab Ipſo ſine numero prodeunt, & in entia infinita temporibusque & locis infinitis ſe exſerere poſſunt citra contradictionem.

§. 2. Hæc autem intellectio naturalis & neceſſaria, quâ intellectus divinus cognoſcit potentiam ſuam in ſe infinitam, qua facere poſſet entia infinita locisque & temporibus infinitis, reſtringitur à voluntate & arbitrio Ejus, quo ea tantùm producere concludit, quæ admiranda & occulta ſuo conſilio decernit, talia eſſe, quæ produci debeant, quæque non tantùm finita ſunt quoad ſubſtantiam, potentiam, & numerum; ſed & in ſpatio ipſis aſſignato, & determinato, & in hoc temporum ordine eſſent, ut antea non fuerint. Inſimul autem intra ſe prætermiſit quàm plurima, quæ producere nec voluit, nec unquam voliturus eſt.

§. 3. Ex his intelligitur, quod ſcripſit R. Jizchak Lorja, dum inquit: quod Numen illud infinitum quidem extendatur ad omnia loca imaginaria & poſſibilia, & ea impleat luce vultus ſui: cum autem voluerit manifeſtari, & producere naturas, reſtrinxerit, & quaſi contraxerit coarctaveritq; ſe à ſe ipſo in

in ſe ipſum, & ſic reliquerit locum quendam inter infinita illa ſpatia, quæ ante penitus explebat, quem implere poſſet, prout & implevit illis entibus, quæ intra illum produxit; ita tamen, ut & ipſe illuc extenderetur & ibi manifeſtaretur, prout ante iſtorum productionem.

§. 4. Senſus breviter hic eſt: Quod DEUS, quamvis ſit infinitus, non tamen produxerit vel creaverit Entia illa infinita, in tempore infinito, quæ in immenſitate ſua immotus continet; nec in ſpatiis locisque infinitis, intra quæ potentia & amplitudo ejus infinitæ extenduntur. Non enim operatur ex neceſſitate naturali, quæ infinita eſt; ſed ex arbitrio ſuo & voluntate, quæ contingens eſt; juxta quam produxit, & creavit Entia finita, temporibus finitis, & locis determinatis, & ad illa & in illa extenditur: ita ut non tantùm eminentiâ quâdam infinita illis ſit ſuperior; ſed etiam per potentiam infinitam, ſi vellet, poſſet producere Entia alia præſtantiora & majora, in locis & ſpatiis aliis aptioribus, latioribusve & longioribus, quæ intra immenſitatem & amplitudinem ſuam quam perfectiſſimè continet.

CAP. VIII. & IX.

Quomodo à Cauſa prima dependeant reliqua.

§. 1.

QUamvis Avicenna, aliique Philoſophi dicant, quod Intellectus primus creatus creaverit ſecundum, & hic tertium, & ſic porrò, usque ad ultimum: quod alii etiam ad corporea extendunt, incipientes à primo mobili, per cœlos, ad elementa, usque ad Vivens: His tamen repugnat non tantùm Scriptura Gen. 1, 1. & Pſ. 33, 6. &c. Sed & Magiſtri Talmudici; & R. Schimeon Jochaides in Raja mehimna, Pſ. 2. Libri Sohar. f. 18. col. 3. 4. f. 19. col. 1. 2. Item in princ. Libri Tikkunim; ubi introducitur Elias.

§. 2. Quæ

§. 2. Quæ loca ut meliùs intelligantur, ſciendum eſt; Numen infinitum ſeu Cauſam primam immediatè produxiſſe אדם קדמון i. e. id, quod in ipſo dicitur Homo primus, qui eſt intellectus occultus & cogitatio divina: & ab iſto ſubſequenter Lumina ſuperna prodiiſſe, quæ ſeſe exſerunt in quinque decades Sephirothicas; ita quidem, ut ad productionem mundorum inferiorum, quæ dicuntur Creationis, ſeu Thronus gloriæ; Formationis ſeu Angelorum; & Factionis ſeu iſte materialis, extendatur ipſa illa eſſentia, quæ & in Mundum Emanationis extenditur; eosque non tantùm produxerit, ſed & conſervet & gubernet.

§. 3. In ſpecie tamen Binâ cum duabus ſupremis mediante, Malchuth Aziluthica virtute mariti & ſuperiorum in ſe comprehenſarum, crearit Mundum Briah, ſingulis illius Sephiris concurrentibus ad ſingulas iſtius: nempe Coronâ ad Coronam, &c. quæ non diſcordant ab opinione Platonicorum, quòd nempe Nepheſch ſeu Pſyche cœlorum iſta produxerit.

§. 4. Deinde gradu Tiphereth Briathico cum quinque Sephiris in ſe comprehenſis mediante, Malchuth Briathica formarit mundum Jezirah.

§. 5. Tandem autem Malchuth Jezirathica fabricarit mundum Aſiah materialem.

§. 6. Et ſic cum dicitur, quod Neſchamah proveniat à Throno gloriæ; ſpiritus à Metatrone: & Nepheſch à Sandalphone; ſenſus tantùm hic eſt, quod proveniant à Luce interna Schechinæ, quæ iſta Syſtemata vivificat & illuſtrat, ibique habitat, & per illà, ceu inſtrumenta operatur. Et ad hanc lucem etiam redeunt Animæ poſt mortem, ibique perficiuntur; non verò per ipſa Syſtemata, Briah, Jezirah, Aſiah; quamvis illuc eleventur, & illuc pertineant, ut pars ad Totum.

§. 7. Hinc concluditur: quamvis non ſtatuamus, Ens

unum

unum eſſe cauſam alterius; tamen Sephiras, virtute Emanatoris ſui infiniti, qui illis utitur, tanquam opifex inſtrumentis, & cum iſtis, & per iſtas operatur, creaſſe omne creatum, formatum & fabricatum, per certa quædam media. Ipſæ autem Sephiroth, Perſonæ & Lumina, per ſe non ſunt creaturæ; ſed notiones & radii Infiniti, qui per gradus varios à ſummo fonte ita deſcendunt, ut tamen ab eo non ſeparentur; ſed ipſe per has extendatur ad creationem & gubernationem omnium entium, ſitque cauſa univerſalis omnium unica & perfecta; quamvis determinata ad hanc vel illam operationem, per hanc vel illam Sephiram vel modum.

CAP. X. XI. & XII.

IN his capitibus, per modum Digreſſionis, proponit commentationes quaſdam Cabbaliſticas in Hiſtoriam Creationis: quas, cùm non propriè pertineant ad Scopum noſtrum, hoc loco omiſimus.

DISSERTATIO QUARTA.

CAP. I.

Quomodo Creator per Cauſatum primum emanationem inſtituerit; & quare potiùs mediantibus aliis, quàm immediatè omnia producere voluerit, cum reſponſione ad objectionem Secundam Diſſertationis Secundæ Cap. III.

§. I.

AD objectionem primam in Diſſert. 2. c. 3. propoſitam jam reſponſum eſt; quod nempe Cauſata Cauſæ primæ ſint finita, & inter illa unum detur ſummum, idque vel per naturam cauſatorum, vel quia ſic voluit Creator, qui

ita reſtrinxit & determinavit potentiam ſuam infinitam, ut produceret Cauſata determinata, locis & temporibus certis & limitatis; adeoque non prout potuiſſet, ſed prout & quando voluit, nempe finita numero, & terminata duratione, & potentia, & proprietatibus: Et inter hæc unum ſummum.

§. 2. Jam ſic formavimus objectionem alteram: Cauſatum illud ſupremum, vel neceſſitate naturæ tale eſt ab Infinito; vel ex proæreſi & arbitrio ejus: ſi hoc, quid opus fuit Sephiris, & luminibus Adami hujus primi, & perſonis Syſtematis Æn-ſophici & cæterorum; quia potuit nuda voluntate ſua reſtringere & determinare potentiam ſuam, ut producerentur cauſata hæc, vel alia, hoc vel alio modo, tempore & loco? Adeoque ſuppoſitis in Æn-Soph intellectu & voluntate, videtur, non poſſe ſupponi media illa dicta: unde fruſtranea eſſet tota Kabbalah. Si verò negatur in Deo intellectus & voluntas; cætera omnia exponi videntur caſui fortuito; excepto hoc Cauſato primo, quod ex neceſſitate naturæ tale eſſet: nulla enim dari poſſet ratio varietatis illorum; ſed hæc per accidens contigiſſe dicenda eſſent.

§. 3. Si ad hæc reſpondere volumus ſecundum alteram primæ objectionis refutationem, dicimus: Deum *omnia* produxiſſe per intellectum & voluntatem ſuam, & *ex libero* arbitrio, & quamvis immediatè res producere potuiſſet, voluiſſe tamen illas producere mediantibus Sephiris & perſonis ſuis; quæ, quamvis ſint principiata, non tamen ſunt creaturæ ejus; ſed radii ejus, per quos quam perfectiſſimè manifeſtari queat, eoque meliùs, ſi ipſas quoque cauſas produceret & cauſarum cauſas, & non tantùm effecta ipſa viliora.

§. 4. Quia autem modus dictæ reſponſionis primus nititur veritate Doctorum Cabbaliſticorum, juxta illum ſic reſpondemus: DEUM in Principiato primo produxiſſe omnia cauſata reliqua. Nam quia ipſe ſimpliciſſimè unus eſt; ab uno autem ſimplici immediatè non niſi unum quid prove-

nire

nire poteſt; hinc ſequitur, ab Uno primo ſupremo infinito profluxiſſe ſimul *omnia & unum.* *Unum* nempe, quatenus profluxit ab Unitate ſimpliciſſima, illique ſimile eſt: ſed quod etiam ſit *omnia*, quatenus diſcedit à ſimplicitate illa incommenſurabili cum aliis; adeoque quodammodo fit multum; quamvis abſolutum & perfectum.

§. 5. Nam ſuppoſito, quod ſit numerus, quia cauſaliter productum eſt ab Uno, & ſub iſto eſt: rectiùs dicitur ipſum eſſe numerum in genere potiùs, quam in individuo hunc vel illum, ſub hac vel illa ſpecie. Quicquid enim eſt primum in aliquo genere, illud eſt perfectum in illo genere; adeoq; in ſe continet omnia individua illius generis, & per conſequens, omnes ejus perfectiones naturales.

§. 6. Principiatum ergò hoc primum & perfectum, in unitate eſſentiæ ſuæ, citra diſtinctionem loci, vel temporis, continet omnia reliqua cauſata. Quod etiam aſſerit Ficinus in Plotinum, dum inquit; Sicut à natura, quæ nec oculos habet, nec pedes, niſi eminenter fiunt oculi & pedes; ita ab uno ſimplici, quod in ſe nec formam habet, nec ſubſtantiam vitamve & intellectum determinata, niſi eminenter, iſta omnia fieri.

§. 7. Quod autem à natura ſimplici immediatè proveniat multum & varium, id ita ſe habet: quod cauſatum iſtud, quia profluit ab unitate, habet quidem entitatem; ſed non eandem illam unitatem: & ex hoc ipſo eſt multum. Cum enim unum quidem ſit, ſed minori unitate quàm cauſa ejus, hinc neceſſariò multum eſt, & de natura numeri. Et quia compoſitum eſt ex conceptu, qui aliquid habet de cauſa ejus, & ex conceptu, quo diſſimile eſt cauſæ ſuæ; hinc apparet, quod non ſit ſimplex, ut illa, ſed compoſitum ex unitate cujusvis partis ſuæ & ex natura cujusvis univerſali & ex omnibus ſimul ſumptis, atque toto.

§. 8. Interim multum hoc immediatè proveniens ab u-

nitate prima,eſt multum in abſtractiſſima generalitate,quod in ſe continet omnes formas: & perfectio ejus quidem conſiſtit in multitudine,ſed quæ unitatem habet in eſſentia ejus: Ita ut in qualibet formarum vel partium ejus contineantur quodammodo omnes formæ & partes ejus. Nam quia bonum perfectum ſuperius eſt omni ente, nec ullum admittit reſpectum vel analogiam, nec cum uno ex illis, nec cum omnibus ſimul ſumptis: hinc ſequitur,illud cauſatum ipſi proximum ab illo non accipere aliquid ſpeciale vel determinatum; ſed in uniformi æqualitate,omnium reſpectu,formam unam perfectam;quæ in ſe contineat formas divinas omnium entium,eſſentialiter tamen diſtinctas.

§. 9. Et hoc ipſum eſt, quod docet Rabbi Jizchak Lorjenſis,dum inquit: quod in Adam Kadmon,qui eſt principiatum hoc primum,DEUS expreſſerit omnia nomina ſancta, præſertim quatuor illa, quæ radix ſunt & vita quatuor mundorum ſequentium: Imò omnes literas,quæ nihil aliud ſunt quàm numeri & principia formarum vel cauſarum omnium entium,&c.

§. 10. At verò non tantùm produxit Deus omnia entia, & quicquid in iis continetur,in cauſato hoc primo;ſed & modo quàm perfectiſſimo produxit,nimirum emanando,& non creando, per modum cauſatorum,& non formatorum,& uno verbo; eminenter formalia & intellectualia.

§. 11. Præterea,ſicut Philoſophi dicunt cum Ariſtotele, quod inter moventia ſemper id,quod inferius eſt,non movet, niſi moveatur à ſuperiore,& hoc iterum ab alio,donec deveniatur ad primum, quod non moveatur ab alio,ſed ipſum moveat omnia: ſic inter cauſas efficientes,ubi ſemper inferior producta à ſuperiore, etiam per hujus influxum operatur,& ſic conſequenter,usque ad primam & ſummam,quæ cauſam non habet ſupra ſe; & propterea cauſa eſt omnium cauſarum reliquarum,& operationum earum: ita, ut illa non tantùm

tantùm ſit cauſa operationum cauſarum ſecundarum, & quidem potior, quam ipſæ; ſed in ſpecie etiam cauſa ſingularis & vera ipſarum cauſarum, & quæ ab iis cauſata ſunt: ita, ut illæ omnes conſiderentur, tanquam media quædam & inſtrumenta, per quæ ipſa influat, inprimatque potentiam & proprietatem ſuam Divinam.

§. 12. Atque ſic cauſæ ſecundæ inſtrumenta ſunt Cauſæ primæ, quæ ab ipſa non tantùm emanant, ſed & moventur, ut producant alia, & moveant. Nam cauſa cauſæ potiùs cauſa eſt cauſati, quàm ipſa cauſa, quia influit priùs & majori vi & perfectione in intimum iſtius: & omnia cauſata potiùs cauſam reſpiciunt primam, quàm ſecundas; quia, ſicut à prima accipiunt eſſentiam & potentiam; ſic etiam ſemper accipiunt permanentiam, & durationem atque operationem. Nam quicquid eſt, ſemper dependet ab ente neceſſario; quod, ſicut ceu infinitum in omnibus eſt, ita in omnibus cauſa eſt eſſendi & operandi.

§. 13. Unde patet, quòd Cauſa prima non tantùm dederit eſſentiam & potentiam operandi Adamo primo, ſed illum etiam conſervet & gubernet, tanquam inſtrumentum operandi, in quo luceat & extendatur gloria ejus: ſicut, qui lapidem projicit in aquas, non tantùm eſt cauſa circuli primi, ſed & omnium à primo productorum.

§. 14. Et ſic cauſa prima non tantùm produxit mundum hunc Divinum & intelligibilem, qui eſt Adam Kadmon; ſed & omnes ipſum inſequentes: & lumina hujus quaſi animæ ſunt Sephirarum & perſonarum; hæ verò quaſi inſtrumenta & corpora, quamvis ſpiritualia & incorporea: præter quæ tres adhuc dantur, qui quidem ſinguli immediatè dependent ab iis, qui ſupra eos, ut Cauſatum primum ab infinito: omnes tamen etiam dependent ab iſto; quia in omnibus eſt immediatè, & cauſa illorum eſſentiæ & potentiæ & operationis.

Cap. II.

Formantur objectiones quædam contra ea, quæ dicta ſunt, cum ſubnexis reſponſionibus: adduntur que rationes quare Deus potiùs mediatè produxerit ea, quæ potuiſſet producere immediatè.

§. 1.

HIc objici poteſt primò: fruſtraneum eſſe, quod Deus dicatur operatus fuiſſe per media plura, quod facere potuit per unum. Si enim Deus ſufficiens fuit ad omnes per ſe operationes; quid opus fuit cauſis ſecundis? vel, ſi iſtæ ſufficientes ſunt, quid opus eſt primâ?

§. 2. Deinde abſurdum videtur, à duabus cauſis perfectis effectum & cauſatum tantummodò unum provenire. Nam cauſa prima operationem illam vel abſolvit totam, vel ſaltem aliquam ejus partem: ſi totam; nihil ſupereſt, quod agat cauſa ſecunda: ſi partem; ſequitur, partem alteram non dependere à cauſa generaliſſima, quod eſt abſurdum: nec etiam cauſa hæc prima erit perfecta & abſoluta, ſed particularis, unde nec bonum abſolutum, quia non extenderetur ad totum & omne cauſatum.

§. 3. Ad hæc reſpondemus: in omni Cauſa efficiente duo eſſe conſideranda; Primò ipſam eſſentiam operantis, qualis e. g. eſt ignis: Secundò ejuſdem potentiam, cujus virtute operatur: qualis v. g. eſt calor: jam verò potentia efficientis inferioris provenit à ſuperiore, qui illam talem effecit & conſervat, quamdiu eſt, eamque dirigit, tanquam cauſa fundamentalis inſtrumentum operis ſui, ad producendum effectum: ita, ut operatio non tantùm proveniat à potentia operantis, ſed & à ſuperioribus. Hinc ſequitur, tam propinquam eſſe virtutem & potentiam agentis ſuperioris huic vel illi operationi, quàm propinquum eſt ipſum agens inferius. Nam

virtus

virtus inferioris cauſatum non producit per ſe ſolam, ſed virtute proximè ſuperioris; & hoc iterum à ſuperiore; adeoque omnia à ſupremo, quod à ſeipſo, & non ab alio eſt potens: Unde cauſæ immediatè non per ſe producunt cauſata, ſed virtute agentis primi. Sicut ergò non eſt abſurdum, quòd eſſentia effecti dicatur provenire tam ab agente ipſo, quàm à potentia & proprietate ejus; Sic etiam abſurdum non eſt, effectum produci tam à Cauſa ſecunda, quàm à prima; & ab utraque immediatè. Non enim dicitur, unam partem calefactionis provenire ab igne, & alteram à calore: Vel, unam partem ſcripturæ produci à manu, & alteram à calamo: ſed tota calefactio provenit ab igne, & tota à calore; ſicut tota Scriptio à calamo fit, & tota à manu; quamvis non uno modo: quia unum ſe habet ut inſtrumentum, & alterum ut cauſa principalis.

§. 4. Unde non fruſtra ſe exſerit, & concurrit Cauſa prima; quia ſecunda non agit, niſi virtute primæ. Unde non eſt defectus, agere per media, quod fieri poſſet ſine illis: nec impotens dicenda eſt potentia Divina: quippe quæ, cum infinita ſit, omnia poteſt, quæ ſunt poſſibilia: ſed hæc eſt natura bonitatis ejus, ut operibus ſuis in ſummo gradu benefaciat, & ita ſe exſerat non tantùm per eſſentiam; ſed & per potentiam & operationem; ut hac ratione ipſi fiant ſimiles, non tantùm quoad eſſentiam, ſed & quoad operationem.

§. 5. Et ſic etiam multò dignior eſt Divina providentia; dum ipſis etiam proviſoribus proſpicit, quàm ſi ſolummodò proſpiceret curatis: ſicut etiam potentior eſt rex, qui ipſis etiam regibus imperat, quàm qui tantùm populo.

§. 6. Et quia proprium eſt providentiæ, influxum præbere; hinc apparet, providentiam ſummam influxum præbere ipſis etiam influentibus, ſimul cum implendis: unde dignior & perfectior cenſetur influxus, qui per media magnifica & per-

fecta

fecta diſtribuitur; quia diſpoſitio mediorum & inſtrumentorum inſigniter adjuvat rerum ordinem,quibus proſpicitur.

§.7. Adde, quod major ſit potentia ſuperioris, quàm inferioris: Unde,quicquid poteſt inferior cauſa,id multò eminentiùs poteſt ſuperior: Unde,ſi inferiores producunt operationes quasdam, multò magis eas producere poterunt, & producunt Superiores,quæ incorporeæ ſunt & perfectæ. Nam quod magis eſt actu,magis etiam agit; quia quodlibet agit ſecundùm potentiam ſuam: jam verò Divina ſemper ſunt actu, & eminentiùs; quare etiam majori excellentia operabuntur; cum etiam ſint proximiora cauſæ primæ.

§.8. Accedit,quod inter agens primum,quod nihil accipit ab alio, & tantùm præbet; & inter effectum ultimum, quod nihil præbet,& tantum accipit; ſint media,quæ ſimul accipiunt & præbent: cum hac tamen diſtinctione: ut,quod proximum eſt primo, tantùm ab hoc accipiat, ſed omnibus ſub ſe locatis præbeat: & quod proximum eſt ultimo,accipiat ab omnibus,quæ ſupra ſe, & præbeat tantùm ultimo. Unde apparet,quod,quæ propinquiora ſunt primo, potentiùs agant, & in omnia,quæ ſub eis, extendantur & influant.

§.9. Deinde, qui dat principale,etiam dat acceſſorium, quod inde ſequitur, E.g. qui dat terræ gravitatem,etiam dat tendentiam deorſum. Et ſic cauſa prima, ſi omnibus dat eſſentiam, omnibus etiam præbet operationem, quæ eſſentiam conſequitur.

§.10. Porrò: perfectio cauſati demonſtrat perfectionem cauſæ, ſicut dicitur,ab excellentia ſervi innoteſcere excellentiam Domini, & contra; Unde à Cauſa prima perfectiſſima etiam proveniet cauſatum perfectiſſimum. Si ergo cauſatum nihil poſſet producere,imperfectum eſſet; quoniam,quò quid perfectius eſt,eò magis extra ſe ſemet exſerit, ſicut docent exempla caloris & lucis. Si verò cauſatum eſt imperfectum; imperfecta etiam erit cauſa,quod abſurdum.

§.11.

§. 11. Et concludimus: Sicut eſſentiale eſt bono agere bene; ita eſſentiale eſt bono perfectiſſimo agere optimè. Jam verò melius eſt exſeri ad plura, quàm ſibi tantùm relinqui. Imò niſi bonum illud influeret extra ſe, ad plura à ſe ſeparata, particulare eſſet, & non univerſale & ſummum. Et exemplum habemus in Sole, qui extendendo radios ſuos non tantùm illuminat ſtellas, ſed etiam potentiam illis præbet lucendi ulteriùs, cum hac tamen differentia, quòd, quæ propiores ipſi ſunt, & ſimiliores, majorem ab ipſo accipiant lucem, illuminentque & alias, ut ulteriùs luceant. Unde patet, quòd cauſa prima ita communicaverit bonitatem ſuam cauſatis ſuis, ut etiam poſſint influere in alia: mundusque perfectior & cauſæ ſuæ ſimilior eſt, ſi conſtat ex partibus influxum præbentibus, quàm ſi actitatæ ſaltim eſſent & non agentes, adeoque defectuoſæ & naturæ tantùm fœmininæ, quâ tantum acciperent.

§. 12. In ſpecie autem, quod operatio cauſæ ſecundæ potiùs tribuenda ſit cauſæ primæ, quam Cauſæ ſuæ propriæ, exinde patet, quòd Cauſa prima, ratione ſecundæ, non tantùm ſit cauſa eſſendi, & potentiæ ejus operandi, & conſervationis utriusque; ſed & adjuvet operationem ejus, & influat in ipſam & in operationem ejus: ita, ut ſicut in manu ejus eſt omnia deſtruere, ſi ipſis adimeret eſſentiam à ſe dependentem; ita ipſis adimere poſſet operationem, occultando faciem ſuam ab iis: quoniam & ad hanc immediatè concurrit, & hæc per ipſam eſt, quod eſt.

§. 13. Unde ſequitur: quia cauſa prima non tantùm omnia operatur, quaſi non adeſſent cauſæ ſecundæ; ſed etiam fecit cauſas ſecundas, ipſisque dedit potentiam operandi; ipſam plus agere hoc modo, quàm ſi ageret absque mediis.

L CAP.

Cap. III.

In hoc ex R. Moſcheh Korduero confirmatur, quòd Sephiræ omnia agant vi Cauſæ primæ, ſintque inſtrumenta ab ipſa producta, non tantùm quoad eſſentiam & potentiam, ſed & quoad operationem.

§. 1.

EA, quæ hic adducuntur ex R. Moſcheh Corduero, ejusque libro Pardes Rimmonim Tractat. 4. de Eſſentia & Inſtrumentis, c. 4. fol. 23. col. 3. 4. fol. 24. col. 1. huc exſcribere ſupervacuum duximus: cum illuſtrent tantùm quod jam dictum eſt, & ibi videri queant.

§. 2. Notandum tamen eſt, cùm dicit: Cauſam primam eſſe quaſi animam, quæ vivificet & illuminet Sephiras emanantes, & per illas operetur in inferioribus: non intelligi Nepheſch, vel formam, unitam cum materia; ubi ex ambobus his conſtituitur compoſitum aliquod tertium perfectius, quàm ſingula ſola, inque quo ambo illa operantur ſimul: nam cauſa prima actu eminenti exſerit potentiam & proprietatem ſuam, mediantibus cauſis ſecundis & inſtrumentis; ita, ut ſit cauſa perfectiſſima tam mediorum iſtorum, quàm eorum, quæ ab iis producta ſunt.

§. 3. Et Unitas illa infiniti etiam non immediatè adeſt Sephiris illis aziluthicis, ſed iis, quæ ſunt in Adam Kadmon, qui eſt principiatum illud primum & ſummum, & cogitatio vel idea ſuprema, conceptusque Syſtematis Æn-Sophici, & radix atque Scaturigo luminum ſupernorum, quæ ad inſtar Neſchamæ vitam dant mundo emanationis. Quamvis nec cum decem Sephiris ipſius Adam Kadmon proximè uniatur Æn-Soph, ſeu Cauſa omnium cauſarum; ſed per reſtrictionem illam ſæpè dictam, quâ retraxit gloriam & excellentiam ſuam; & per canalem illum Suppoſitum à R. Jizchak Lorjenſi.

CAP.

Cap. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV.

§. 1.

CApite Quarto Cauſa prima aliena eſſe dicitur ab omni natura intelligibili & ſenſibili; & à ſeptem gradibus entium reliquorum, in quibus perfectio reperitur diminutior: allegato Platone & Dionyſio Areopagita.

§. 2. Capite Quinto deducitur: quod Cauſa prima nullatenus ſit compoſita cum alio quodam; unde de ipſa negentur omnia: quæ tamen negatio non inferat defectum, ſed excellentiam: unde Infinitum illud, quamvis nihil ſit ex omnibus rebus, ſupra illas tamen, & cauſa illarum eſſe dicenda ſit: juxta Platonicos.

§. 3. Capite Sexto: quamvis Cauſa prima non dicatur eſſe ullum ex omni genere entium, omnia tamen in ipſa reperiri: & quamvis nullum habeat nomen, omnia tamen in illa dari: ita, ut in illa multa quoque contraria ſint, absque contrarietate, idque deducitur prolixè.

§. 4. Capite Septimo omnes naturæ juxta Platonicos & Mirandulanum diſtinguuntur in tres claſſes; quarum una eſt cauſalis, vel eminenter talis; altera formalis & ſubſtantialis; tertia æquivocè, vel analogicè & remotè talis. Ut, v. g. ignis datur primò quoad naturam cauſalem & eminentem in cœlis, ubi eſt potentialiter, non verò formaliter: Ab hinc autem extenditur natura ejus formalis & ſubſtantialis, quæ datur in igne ipſo; ſicut natura ejus analogica reperitur in lignis ardentibus, & ſimilibus. Inter has prima adſcribitur cauſæ primæ; ita, ut v. g. intellectus in illa ſit cauſaliter & eminenter; ſicut in Adam Kadmon eſt formaliter, & in anima mundi analogicè. Ad quod illuſtrandum ex Plotino adducitur: quod in homine reperiantur tres hominis ſpecies: Formalis vel Divina; loquens;

& corporea: quæ dicuntur ab Hebræis vocari Neſchamah, Ruach, & Nepheſch. Et ſic omnes omnium rerum perfectiones in cauſa prima dicuntur eſſe eminenter: ſed formaliter tales, i. e. illæ, quas voluit extra ſe protendi, attribuuntur luminibus immediatè ab illo emanantibus, quæ Platonicis dicuntur Mundus intellectualis: Et analogice tales attribuuntur intelligentiis & animabus, quæ in cœlis & elementis, & in animatis, & vegetabilibus, & animantibus irrationalibus, & animante rationali: quæ referuntur ad tres mundos: Creationis, formationis, & fabricæ. Ubi ſimul prolixè agitur de ſecundo iſtius diſtinctionis modo, qui ortum habet à primo, & ab ipſo diſtinguitur, quod ſit unitas determinata; cùm primus ſit unitas interminata, & per ſe ſubſiſtens. Allegaturque ex Proculo & Platonicis; quod à principio primo immediatè emanaverit multum unum, à quo deinde ſint multa reliqua. Item, quod intellectus primus immediatè extendatur ad reliquas intelligentias ſeparatas; & deinde ad potentias animarum intellectualium. Et concluditur, quod entitas cauſalis extendatur ad entitatem analogicam, mediante entitate formali, quæ applicatur ad emanationem *Sephirarum* ſupernarum; quæ, cùm contineant formaliter omnes illas perfectiones, quæ ſunt in Cauſa prima, illas, jubente & volente Numine infinito, derivant ad omnia creata.

§. 5. Capite octavo ſupra dicta ulteriùs confirmantur, loco quodam adducto è ſcriptis magni illius Cabbaliſtæ R. Aſariel. Cum quo conſentire dicuntur & alii Cabbaliſtæ, quales ſunt R. Meir Gabæus; R. Jehudah Chajat; R. Moſcheh Corduero; & præ cæteris R. Schimeon Jochaides, qui dicit, quod Numen infinitum eminentiùs omni ente & cognitione, per Sephiras immediatè à ſe emanantes, produxerit, & gubernet omnes mundos, perque eas innoteſcat, & extendatur ad omnia: Ex quo ſatis intelligi poſſit, quis ſit Sephirarum uſus, & quid proſint atque operentur.

§. 6. Ca-

§. 6. Capite Nono ulteriùs dilucidatur: quod naturæ formales à Platonicis non referantur ad bonum ſummum & unum ſimplex: ſed ad intellectum generalem, ſive ad mundum intelligibilem, principiatum nempe primum, qui ſit forma una & formæ omnes; vel rectiùs, unum illud, quod illi appellant ideas Divinas, tam ſpecierum, quales ſunt: hominis, leonis, equi &c. quàm generum Divinorum, ut ſunt: bonitatis, veritatis, unitatis eſſentialis. Quod ſic explicatur: dum videmus res multas convenire in uno quodam, meritò concludi: ſupra illud, quod in multis eſt, dari perfectionem aliquam unam, ab iſtis abſtractam, per ſe ſubſiſtentem, & ad ea, quæ ſuæ naturæ ſunt, ſeſe extendentem. Non enim dici poſſe, quod unum illud generale, v. g. pulchritudo, quæ reperitur in multis pulchris, dependeat à multis, quatenus ſunt multa & diverſa; quia hæc, quà talia, non poſſint conſtituere unum aliquod omnibus adæquatum: prout nec unum aliquod individuum tale quid poſſit conſtituere, ob cauſas inibi recitatas: nec tertiò, unum hoc generale poſſit eſſe à ſe ipſo: nec quartò, id queat eſſe unum illud ſimplex & perfectum, quod ita compoſitum eſſet è multis; unde concludendum; quod dependeat ab alio, nempe ab uno cauſali, quod per ſe ſubſiſtit, docente Proculo. Et hoc applicatur ad Sephiras ſupernas, de quibus hoc tantùm innoteſcat; quod, cùm proximè proveniant à Cauſa prima, in ſe contineant perfectiones divinas formaliter, easque derivent in omnia entia reliqua.

§. 7. Capite Decimo autem porrò explicatur natura & proprietas ſummarum harum menſurarum: & oſtenditur, potiſſimùm exemplo pulchritudinis, quod, quamvis extendantur ad inferiora, non tamen ad illa referenda ſint, niſi per modum efficientis & effecti: adeò, ut quamvis ipſis communicent proprietatem, & potentiam ſuam; non tamen communicent ipſas naturas ſuas. In ſpecie verò de dicta pulchritudine,

dine, per quam in uno conveniant multa pulchra, dicitur, quod ſit natura quædam generalis, emanans ab uno, quod per ſe ſubſiſtit: (quod etiam applicatur ad ſpecies & monades Divinas,) quodque iſta non ſit ipſæ res pulchræ, ſed natura quædam peculiaris, una ſimplex, & prima in ſuo genere, invariabilis, indiviſibilis, incompoſita, incorporea, non temporalis, ſed omnibus corporibus, animabus & intelligentiis ſuperior, nempe formalis, vel idealis & perfecta: quæque in cauſa prima ſit eminenter, in Sephiris autem emanantibus formaliter, & realiter, & cauſa formalis, & efficiens omnium pulchrorum inferiorum. Eodem planè modo, ſicut ſupra omnia multa datur unitas, per quam illa ſunt una: & ſupra omnia corpora univerſale quoddam, quod illa continet, & movet: & ſupra omnes naturas natura quædam generalis, quæ illas unit: & ſupra omnes animas ſingulares, anima univerſalis Divina, quæ ipſarum caput eſt, & princeps, illasque unit, & ordinat: & ſuper omnes intelligentias una generalis & formalis, quæ omnes illuminat: & ſuper omnes monades & omnia bona, unum ſimplex & bonum perfectum, nempe Æn-Soph. His præmiſſis, ſubjicitur: omnes entitates analogicè & impropriè tales reſpicere, velut unitatem & menſuram ſuam, & principium primum formale, ſeu ideale, Coronam ſummam, quæ in ſe contineat omnia entia reliqua: Sed per nomen Ehjeh characterem habeat dictæ entitatis. Et omnes vitas, & omnia manifeſtata converti, velut ad unitatem & principium ſuum reale, ad vitam formalem & primam, & lucem intelligibilem, quæ eſt Chochmah. Deinde, omnes intelligentias converti ad intellectum, primum & intellectualem, qui eſt Binah, tanquam ad unitatem, & principium ſuum generale, formamque omnis cognitionis intellectualis, & rationalis, & vitalis. Et omnia gratioſa, ad Cheſed, ſeu gratiam perfectam & formalem. Et omnia diſtribuentia prœmium & pœnam, ad Gebhuram. Et omnia pulchra, ad pulchritudinem formalem & perfectam.

fectam. Et omnia per ſe ſubſiſtentia, ad Nezach, quæ denotat permanentiam: Et omnia converſa ad laudem ſuperiorum, ad Hod. Et omnia converſa ad influxum inferiorum, ad Jeſod. Et omnia, quæ à ſuperioribus accipiunt, & ad inferiora demittunt, & inferiora ſuperioribus aſſimilare conantur, ad Malchuth, & Regnum formale. Porrò ſubnectitur: Sapientiam de ea, quæ eſt in Aziluth, & quæ eſt in Intelligentiis abſtractis, item in animabus intelligentibus, non prædicari univocè, ſed analogicè; allegatis Ariſtotele & Thoma Aquinate: unde concluditur; illas converti ad unum quoddam. Et ſicut ea, quæ in ſecunda ſpecie prædicantur univocè, referuntur ad unum per ſe primum; ita etiam, quæ analogicè, debere habere primum analogicum, quod ſit per ſe, & primum in hac analogia, & ad quod reliqua convertantur: ut ulteriùs explicatur ex Marſilio Ficino, quod nempe v. g. intellectus tribuatur Deo & animæ, nomine generali, non æquivocè, nec per accidens, nec impropriè, nec univocè, ut ea, quæ ſub uno genere, vel ſpecie: ſed ita, ut intellectus animæ conſideretur ut poſterius quid emanans, & conſervatum ab intellectu Divino, qui ſit exemplar ejus. Quod ipſum eſt prædicatio illa dicta analogica, ut ulteriùs explicatur exemplo prolocutionis cum voce, & locutionis internæ in mente, & locutionis intellectualis. Et tandem concluditur, quod ſpecies & monades divinæ, ſive generales, vel intermediæ, quales ſunt Sephiræ emanationis, ſive ſpeciales, quales ſunt exemplaria, & cauſæ efficientes ſpecierum inferiorum in Sephiris contentarum; quæque propriè vocantur ideæ & formæ divinæ, influentes ad omnia ipſis analogica, abſtractæ ſint per naturam, à quantitate, loco, & tempore; adeoque indiviſibiles, immobiles & perennes, ſemperque concurrentes ad inferiora: ut e. g. à Sapientia ſuprema, lucente in principiato primo, gradatim deſcendat vis & perfectio Sapientiæ, ad omnia reliqua cauſata mundi Æn-Sophici, & Aziluthici; qui dicitur כלימה: & ſic etiam in mundo

mundo Briathico ad intelligentias, item ad animas rationales, in Jeziram ſeu mundum Angelorum; nec non ad mundum hunc corporeum, quamvis ſecundùm magis & minus, ita tamen, ut ſingulis imprimat notam aliquam divinam iſtius generis. Et ita Gebhurah.

§. 8. Capite Undecimo plura traduntur de monadibus determinatis, & perfectionibus formatis ab uno primo infinito; & oſtenditur, in quo conveniant iſta, & in quo diſcrepent; & quomodo ad hoc omnia referantur, tanquam radii eradiantes ab ipſo, tanquam à Centro; unde cum ipſo ſint una ſingulariſſimè: Et in ſpecie dilucidatur, quod monades illæ ſeu lumina & Sephiræ, & modi Divini quodammodo ſint cauſa prima, & quodammodo non: quodque ab illa quidem emanârint, ſed ut à ſcaturigine ſua non ſeparentur, & ita per ſe ſubſiſtant & extendantur ad omnia entia inferiora ſeparata, & diviſa ab iis: quæ propterea non tantùm non ſunt perfecta, & formalia, ſicut dicta omnium rerum exemplaria, & ideæ; ſed & magis vel minùs impropriè talia; nec unita, niſi mediantibus his monadibus cum cauſa prima, quæ per iſtas quoque manifeſtatur & cognoſcitur; prout per eas etiam manifeſtantur res cœteræ, quæ ab illis dependent, & ad illas convertuntur, tanquam ad numeros, pondera, menſuras, & leges ſuas: quod latiùs ibi explicatur.

§. 9. Capite Duodecimo ulteriùs explicatur, quod per monades & formas divinas innoteſcant, & manifeſtentur inferiora dependentia ab iis, tanquam à menſuris & formis ſuis: prout etiam, his mediantibus, aliquantulum manifeſtetur de cauſa prima incomprehenſibili.

§. 10. Capite Decimo tertio declaratur, quòd Sephiræ ſint Divinitas determinata, & ſe habeant ad omnia entia reliqua, tanquam centrum ad circumferentiam, & radii, vel lineæ à centro ad circumferentiam, vel contrà, ductæ. Item, quomodo differant monades iſtæ à monade prima, nempe ut

ſecun-

ſecundum à primo, & ut inſtrumenta ab opifice: quodque cum uno primo unum ſint, ut radii Solis cum luce ejus interna; & radii circuli cum centro; atque ſic unum etiam inter ſe, citra confuſionem, quamvis etiam diſtinctæ, citra diviſionem, tam inter ſe, quàm à cauſa ſua.

§. 11. Caput 14. De Mundo intellectuali Specialia plura tradit: & in ſpecie, quod, cùm emanarit ab uno ſimplici, non ſit ſimpliciter unum quid, ſed quodammodo multum & numerale, ſed cum hac diſtinctione: quod alia ſit ejus notio, quatenus reperitur in uno ſimplici, & ab illo accipit eſſentiam: & alia, quatenus ab illo prodit, deſcenditque ad motum proprium: & ſic per ſe ſubſiſtentiam habet formaliter, quam in ſcaturigine habet cauſaliter. Et ex hoc principio alteritatis in eo deducuntur principia, & genera generaliſſima omnium rerum: unde Plato in Parmenide, & poſt ipſum Ammonius, Plotinus, Porphyrius, & reliqui Platonici in hoc mundo intellectuali collocant formaliter, quicquid negatur de uno ſimplici; quamvis aliquatenus diſſentiant Jamblichus Syrianus, & Proculus, quibus durum videtur, quod dicantur contraria in eòdem reperiri, qualia dicunt eſſe hoc ipſum, & eſſe aliud; eſſe in motu, & eſſe permanens, &c. quod priores tamen non applicant ad notionem hujus Syſtematis primam, qua reſpectum habet ad Cauſam ſuam; ſed ad ſecundam, qua ad vitas ulteriores ſe exſerit, easque intra ſe diſcernit, & cognoſcit, & extra ſe producit: quæ ibi latiùs diducuntur. Nempe: cùm quid occultum eſt quoad eſſentiam, illud magis manifeſtari per vitam, & adhuc magis per intellectum. Hæc autem ſic applicantur ad Sephiras, & monades, & menſuras perſonasque, & Lumina Divina. Nempe; quod in principiato primo ſine dubio contineantur omnes perſonæ & Sephiræ, non tantùm duorum mundorum Divinorum, ſed & trium reliquorum: ita, ut perfectiones illæ, quæ in cauſa prima tantùm cognoſcuntur negativè, in illud effluant

ſpecialiùs, ſintque ibi formaliter, tanquam monades determinatæ, pro omnibus numeris & entibus ſtabilibus: adeoque in Adam Kadmon gradu primo, & in luminibus vel Sephiris Mundi Æn-Sophici, ab Adam Kadmon emanantibus, vitarum inſtar, gradu Secundo; in Sephiris autem Mundi Aziluthici, velut in intellectu, gradu tertio. Et hæc dicitur cauſa, quare inter Numen infinitum & opera ejus tot ſint intermedia, & quomodo per Sephiras aliquantulum intelligi queat ipſum infinitum, & ſimilia plura.

§. 12. Capite Decimo quinto ulteriùs exponitur; quomodo, mediantibus Sephiris, aliquantulum nobis innoteſcat de Infinito, & quod ipſis mediantibus coram illo ſiſtatur cultus noſter: quodque tandem hæc omnia per illas nobis pleniùs manifeſtanda ſint, ad noſtram felicitatem.

DISSERTATIO QUINTA.

CAP. I.

Reſpondetur ad objectionem tertiam Diſſertationis Secundæ Cap. tertio propoſitam; quod nempe Cauſa prima, quamvis nec ſit intellectus, nec objectum intellectus, ſed utroque ſuperior, nihil tamen ipſam lateat.

§. 1.

OBjectio tertia, Capite tertio Diſſertat. ſecundæ propoſita, hæc eſt: Si cauſa prima eſt unum ſimplex, omni intellectu & voluntate ſuperior, de ea dici non poteſt, quod vel intelligat, vel intelligatur; vel velit, vel deſideretur: unde ſequeretur, Entia tantùm caſu circumferri, non obſervante Cauſa generali & prima.

§. 2. Sed reſpondemus: Negationes in Cauſa prima non inferre

inferre privationem vel defectum; ſed excellentiam; unde hâc via conſequitur, Illam omni ſubſtantiâ determinatâ, omni intelligibili, vitaque & intellectu infinitis modis eſſe ſuperiorem; illarumque cauſam eſſe. Cum enim ſit ſupra omnia, & nihil de omnibus, omnia æqualiter produxit. Et ſicut defectus quidam eſt, ſi opifex dicatur carere manibus; hoc tamen in ipſa natura potius eſt excellentia. Et ſic in principio primo talis non datur intellectus, qui per concurſum vitæ & ſubſtantiæ contempletur intelligibile; ſed illud eſt bonum tale, quod per ſe quidem non eſt intellectus, ſed tamen etiam non privatum iſtis perfectionibus. Et ſicut naturas rationales non vocamus cœcas, quamvis non utantur oculis corporeis: nec intelligentias ſeparatas irrationales, quia non ita ratiocinantur, ut rem unam intelligere quærant ex alia; vel à poſteriori: ita nec Æn-Soph dici poteſt carere intellectu, vel ſcientiâ.

§. 3. Idem quoque dici poteſt de voluntate, & aliis attributis: teſtante etiam Plotino.

§. 4. Ubi notandum: Nomina illa, quæ prædicantur de Cauſa prima, eſſe triplicia: nempe, vel affirmativa, ut cum dicitur Sapiens; vel negativa, ut cùm non dicitur eſſe Sapiens, nempe ita, ut ſunt producta ejus; vel eminentiæ, ut cum dicitur, ipſum eſſe ſuperiorem omni intelligente: quæ omnia eò tendunt, ut hæc attributa non ita negentur eſſe in cauſa prima, quaſi illis ſit privata; ſed quod infinitis modis ipſis ſit eminentior, omniumque cauſa, in ſummo gradu bona.

Cap. II.

In hoc reſpondetur ad objectionem quartam Cap. 3. Diſſertat. 2. propoſitam.

§. 1.

OBjectio ultima ſæpe dicti capitis hæc eſt: quod videatur impoſſibile, quod Adam Kadmon è nihilo produxerit lumina ſuperna, & perſonas, vel diſpoſitionem decem Sephirarum: & una Sephirah aliam, & ultima, nempe Schechinah, tres mundos inferiores. Hæc enim ſuperna, cùm ſint immaterialia, non aliter eſſe poſſe quàm ex nihilo: Producere autem ex nihilo, non competere niſi Infinito. Et ſi dicimus: ſumma illa, cum ſint inſtrumenta Infiniti, virtute iſtius producere producta ſua, mox regeritur: Infinitum in cauſis mediis finitis etiam terminari ad operationes finitas: ut, per conſequens, cauſa talis media non poſſit producere aliquid ex nihilo, ſed hoc non niſi infinito ipſi competat. Unde porrò ſequitur: non poſſe dari niſi principiatum tantùm unum, quod ſit immateriale. Si autem ſint plura; ſequeretur: omnia immediatè emanaſſe ex ipſo infinito: quod eſt contra omnes Cabbaliſtas.

§. 2. Reſpondetur autem, concedendo: quod impoſſibile ſit, ab ullo principiato ſibi relicto, citra auxilium Infiniti, aliquid produci poſſe ex nihilo. Nam ſicut producta à Cauſa prima dependent, quoad Eſſentiam, & quoad Conſervationem; ita etiam quoad operationem: Unde omnis actus, & eſſentia, & potentia cujuslibet cauſæ ſecundæ, nunquam non dependet ab Eſſentia, & actu Infiniti. Jam verò abſurdum atque impoſſibile non eſt, dari potentiam emanatam, vel cauſam ſecundam, quæ operari queat virtute primæ, & iſtius auxilio. Ad hoc enim non requiritur Eſſentia infinita, vel potentia talis: quia id, quod producitur, etiam non eſt infinitum,

nitum, nec modus operandi infinitus; quia fit virtute, & ſpeciali concurſu cauſæ primæ, ſine qua ſecunda nec eſt, nec operari poteſt, nec operatur quicquam. Cœtera, quæ prolixiùs de hac quæſtione hic diſputantur, hoc tempore à præſenti ſcopo aliena duximus.

Cap. III.

De Aziluth, ſeu Emanatione, & quomodo conveniat cum Æn-Soph, ſeu Infinitio; & ab eo differat.

§. 1.

REceptum eſt ab omnibus Cabbaliſtis, quod Lumina monadica & menſuræ ſupernæ, quæ vocantur Adam Kadmon, Lumina nempe mundi Æn-Sophici, Sephiræque & perſonæ illius, & mundi Aziluthici, emanarint ab Æn-Soph; non per modum ſimplicis creationis, ut ea, quæ in Briah, nec per formationem, ut angeli; nec per factionem, ut corpora; ſed per Emanationem, quam hic explicabo.

§. 2. Nota nimirum quidem eſt magna illa differentia, quæ eſt inter bonum perfectiſſimum infinitum, & materiam primam: item, quantum differat eſſentia compoſiti, vi formæ cujusdam, à potentia materiæ: quod ſimile nunc applicabimus ad Sephiras & Lumina divina, per modum emanationis protenſas è ſubſtantia: vel, ut ita dicam, naturam Infiniti. Jam notum eſt, quod אצילות ſit eductio rei ex re, & emanatio ejus; non per modum creationis, vel alium quendam facta.

§. 3. Jam ergo, quod ad ſubſtantiam attinet: ſicut è materia prodit forma, & in illa quieſcit, & ſuſtentatur; & hæc eſt fulcrum eſſentiæ & exiſtentiæ, & operationis ejus, tanquam ſubſtantia illam continens: ita ex Infinito catenatim ſe exſeruit & emanavit Aziluth, ſeu Emanatio, quæ in ſubſtantia ejus

ejus erat ante omnia; & illud ipſum eandem etiam poſt emanationem ſuam ſuſtentat & conſervat.

§. 4. Sciendum autem: Infinitum non ita continuiſſe in ſe Emanationem, ſicut potentia materiæ paſſivæ continet formam, vel actum, quo eſt privata: ſed ſicut Cauſa Efficiens continet cauſatum ſibi analogum; quæ comprehenſio non eſt privativa, imperfecta, & tenebroſa; ſed eminenter talis, perfecta & luminoſa. Nec etiam Infinitum conſideratur ut vas, vel ſpatium, ſubjectumve, & ſuſtentaculum: ſed tanquam Efficiens, conſtituens, & perficiens: quoniam hanc ipſam Entitatem, quam ab initio produxit, illam etiam ſemper innovat, & in eſſe conſervat. Et ſicut Forma unita eſt cum Materia: ita Aziluth unita eſt cum Infinito, non, ut in illud agat, vel illud perficiat; ſed quia ipſa eſt paſſiva, & perficibilis, non ut det, ſed ut accipiat, non ut conſtituat aliquid compoſitum; ſed ad inſtar mulieris imprægnatæ virtute infinita Dei, ad progeneranda omnia entia reliqua.

§. 5. Et ſicut ex materia & forma fit unum compoſitum, à quo una confit operatio communis: ſic ex unitate τ8 Æn-Soph cum Sephiris una prodit operatio communis, quæ emanat ex Infinito, & extenditur in Sephiras, & per illas ad omnia cauſata infra ipſas locata, ita, ut Infinitum & Sephiræ ad unam operationem & cauſatum idem conſpirent, prout decet cauſam primam cum ſecunda: Ita, ut agens primum, per inſtrumentum à ſe factum, & motum, via ſua propria, operationem ſuam perficiat: adeoque potentia & actus quaſi unum ſint.

§. 6. Differentia autem utriusque talis eſt, qualis inter formatum & formans, perfectum & perficiens: ita tamen, ut Æn-Soph tam qui intra ſeſe, quam qui foràs in emanationem ſe exſerit, ſit unum, & ſubſtantia una, cum hac tamen diſtinctione: quod Sephiræ in Æn-Soph ſint per modum unius & ſingularis, cauſantis & eminentis, atque independentis & Infiniti:

Infiniti: Sed in Aziluth modo quodam formali, plurali, & determinato.

Cap. IV.

Quod Aziluth ſuprema in ſe contineat omnes perfectiones Creationis & generationis, ſine omni privatione & defectu eorum.

§. 1.

CReatio eſt imperfectum quid ex parte creati, quod ex nihilo prodit in eſſe: ſed generatio viventis ècontra perfectum quid, ex parte generati, quippe quod non ex nihilo, ſed ex natura conſtituentis accipit entitatem ſuam.

§. 2. Ex hac autem imperfectione creati, nempe quod ex non eſſe conſtituitur in eſſe, apparet perfectio Creatoris, qui ſine motu, nec requiſita ſubſtantia, vel diſpoſitione ulla, illud ex nihilo produxit: ſicut ex perfectione generati, in generante deprehenditur defectus aliquis, quod nempe ex materia quadam determinata & prædiſpoſita, cum immutatione & diminutione etiam ſui, aliquid generarit, aliquando à ſe ſeparatum.

§. 3. Quæ ambo ſi applicentur ad *Emanationem*, dicimus: quod utraque dicta perfectio in illa contineatur, negatis etiam in illa utriusque imperfectionibus. Certum enim eſt, quod emanaverit citra mutationem, & variationem, vel defectum cauſæ ſuæ infinitæ, ſicut & in creatione reperimus. Unde apparet: quod emanata, in relatione ad Emanatorem ſuum, quam maximè ſint perfecta.

§. 4. Sicut talia etiam ſunt in ſe ipſa conſiderata, & quatenus emanantia. Quamvis enim non dicantur eſſe ex nihilo, ſicut Creata, ſed ex ipſa ſubſtantia Emanatoris ſui infiniti, qui cauſa ipſorum eſt immediata, & ex ſubſtantia ejus, ut ita dicam, externa; hæc tamen ſicut lumen unita & an-

& annexa eſt luci internæ inſenſili, & ab omni emanato occulta: & poſt emanationem ſuam ſimilia ſunt Emanatori ſuo, ſicut ignis luci à qua prodiit. Nec aliter differunt ab illo, niſi quod ille ſit à ſeipſo, & hæc ab alio: ille ſine principio ſit primus, & cauſa horum; hæc autem cauſata à primo. Unde concludimus: quod in *Aziluth* contineantur perfectiones creationis ex nihilo, & generationes viventis.

Cap. V. & VI.

§. 1.

CApite Quinto ulteriùs declaratur: quod *Aziluth* ſimilis ſit ſplendori, qui prodit à luce, & extenditur ad ſpecula, & colores, & oculos fulgidos: & quomodo ſimilis ſit naturæ ſpecierum ſenſibilium, prodeuntium è corporibus coloratis, ſine conſtituente, & motu externo.

§. 2. Et Capite Sexto proponitur ſimile, quod occurrit in libro Jezirah: nempe Sephiras invicem junctas & unitas eſſe ſicut flamma annexa eſt prunæ.

Cap. VII.

Hic abſolvitur explicatio naturæ Azilutbicæ; *&* *Sermo eſt de* Briah, *ſeu* Creatione; Jezirah, *ſeu* Formatione; *&* Aſiah, *ſeu* Factione: *quomodo nempe differant, & conveniant cum* Aziluth.

§. 1.

QUicquid eſt, vel eſt ex aliquo, & materia quadam: qualia ſunt corpora naturalia; vel ex nihilo: id eſt, non præexiſtente ſubſtantia & materia, vel ejus parte. Jamque *Aziluth* & *Briah* à Cauſa prima ſunt ſine præcedente aliquo ſubjecto; ſed ex potentia & operatione cauſæ primæ: cum hac tamen differentia, quod Mundus creationis, qui eſt

Thronus

Thronus gloriæ, & intelligentiarum ſeparatarum,in hoc tantùm gradu ſit,ut nullam habeat præcedentem materiam; unde accepit nomen בריאה ſeu Creationis: Emanatione autem, vel mundis Emanatorum quia ſublimior eſt, & perfectior, præter perfectionem illam priorem Characteriſticam, Creationi ſupperadditum ſit nomen אצילות: non tantùm, quod ſublimior ſit omnibus cæteris; ſed etiam unita & connexa cum principio ſuo, à quo emanando dependet cum omnibus attributis ſuis.

§. 2. Et hæc Emanatio ſimilis eſt lumini, procedenti è luce vel corpore luminoſo: vel emanationi proprietatum, potentiarum & paſſionum, ſine motu egredientium è ſubſtantia: Item ſpeciebus colorum viſibilibus: & animæ ſenſitivæ & vegetativæ, procedentibus ab anima rationali & intelligente: quæ omnia Emanatione quadam imperceptibili dependent à cauſis ſuis: ita, ut ſi reſpiciatur cauſa, Aziluth ſit actus ſublimior, purior & perfectior, & magis alienus à motu, quàm creatio; quia emanat immanendo cum unione, & ſine ſeparatione: & ſi reſpiciatur cauſatum, Aziluth etiam majorem ſimilitudinem cum cauſa ſua præ ſe ferat: dum ipſa iſtud eſt formaliter, quod cauſa ejus eſt cauſaliter & eminenter; vel ſic, ut loquuntur Cabbaliſtæ, ut nulla ſit differentia inter *emanatum & Emanatorem*, niſi quæ eſt inter Cauſam & Cauſatum: Uſque adeò, ut quaſi unum ſint, quamvis analogicè *Aziluth* habeat naturam multi & finiti.

§. 3. Hæc omnia autem non dantur in Creatione, ſed de hac tantùm dicitur, quòd ſit creata ſine præcedente materia & ſubſtantia.

§. 4. Jezirah autem, quæ eſt Mundus Angelorum, etiam quidem creata eſt ex nihilo, & ſine præcedente ſubjecto & ſubſtantia: ſed tamen creata eſt in Subſtantia & ſubjecto. Nam Angeli quidem ſunt ſubſtantiæ intelligentes & incorporeæ, ſed locatæ ſuper & in corpora firmamenti ſummi, & ſupra,

& in corpora cœleſtia, ignea atque aërea, ut illa vivificent & moveant: Vel, ut loquuntur Cabbaliſtæ, ſpiritus utentes corporibus, quæ vocant Lampades ignis, quibus inveſtiantur: Vel, ut etiam dicunt, animalia ignea loquentia, i.e. intelligentia cum ratiocinatione, & colligendo unum ex alio. Ita, ut, ſicut animæ rationales & humanæ juxta Philoſophos incorporeæ, & per ſe ſubſiſtentes, creatæ ſunt ex nihilo, & ſine præcedente ſubſtantia; ſed tanquam formæ & perfectiones ad corpora naturalia deſtinatæ; ita Jezirah creata ſit in ſubſtantia, nempe corporibus æthereis, igneis & aëreis. Unde apparet, quare creatio angelorum vocetur יצירה: quod, ut mihi videtur, eſt impreſſio formæ per ſe ſubſiſtentis in ſubſtantiam corpoream, quæ ab illa non planè eſt aliena, ſed per ejus influxum producta: (qualis eſt forma in materia, non tamen materialis:) ita, ut cum illa habeat unionem; & tamen cum differentia eſſentiarum: quia, quamvis forma illa corpori ſuo det eſſentiam, & influxu ſuo in illud immittat quaſdam operationes, & potentias ſuas; non tamen omnes eidem includit, etiam principales & ſublimes, quæ à materia manent ſeparatæ, à vaſis alienæ, & incorporeæ, ad inſtar creatoris & cauſæ ſuæ. Quibus adjungo, quod oretenus accepi à magiſtro meo R. Jiſraël Serug: quod naturæ Jezirathicæ conſtent è Spiritibus Briathicis, & corporibus Aſiathicis.

§. 5. Hæc autem omnino dependent à materia in eſſe, ſubſiſtere, poſſe & operari; Suntque compoſita; & formæ eorum ſunt partes Univerſi, quæ per ſe eſſe non poſſunt, ſed immerſæ ſunt materiæ, extenſæ quantitativè; adeoque diviſibiles & ſubjectæ motui perpetuo: item multiplices, & ſubjectæ ortui & interitui, argumentationi & diminutioni, paſſioni, alterationi, & ſimilibus; nec ſubſiſtentes per ſe, & à ſe, (ſicut formæ Briaticæ; quæ cum majori perfectione ſubſiſtunt per ſe: & formæ Jezirathicæ, quæ etiam quidem ſubſiſtunt per

ſe,

ſe, ſed ita, ut etiam extendantur ad aliud;) nec etiam habent exiſtentiam per ſe, nec ſunt ſubſtantiæ, imò ne entia quidem; ſed tantùm generantur cum compoſitis, in quibus ſunt: nam illis prior eſt materia, è cujus potentia, motu naturali, educuntur unà, cum qua illæ ſunt partes compoſiti. Et hoc vocatur Aſiah. Unde ſatis patet, quid ſit Aziluth, & quomodo cum reliquis mundis conveniat, vel ab iis differat.

CAP. VIII.

Breviter repetuntur ſuprà dicta, & uberiùs diſcurritur de reſtrictione Infiniti, de Emanatione Adam Kadmon, Nomine Tetragrammato, & quatuor ejus plenitudinibus: item de Revolutionibus Alphabeti, & ſimilibus.

§. 1.

HActenus dictum eſt de Cauſa ſine cauſa, à qua omnia, quod nempe ſit Ens neceſſarium, bonum perfectum, unum ſimplex, ſublimius omnibus entibus, quæ ab ipſa producta ſunt, quamvis ipſis non haberet opus, & ſolummodò ex eo, quod ſit bona & benefaciens: & quomodo extendatur ad omnia. Item, quòd immediatè non niſi unum cauſatum produxerit, cui nomen Adam Kadmon: hoc autem mediante, lumina, & Sephiras & Perſonas mundi Æn-Sophici & Mundi Aziluthici, & tres ſequentes.

§. 2. Nam juxta hypotheſin R. Jizchak Lorjenſis, tam magna fuit Lux proveniens ab Infinito, & tanta ejus vis, ut cauſata illud non potuiſſent ſufferre, niſi mediante principiato hoc primo, ejusque portis & feneſtris; per quas nihil aliud intelligitur, niſi illi conceptus, per quos dicta lux augetur, & ad inferiora commenſuratur, & diverſimodè diſponitur: adeò, ut quaſi ſint ideæ quædam Divinæ, & monades Summæ, & menſuræ perfectiſſimæ: & tamen pro diverſi-

N 2 tate

tate analogiæ ſuæ magis vel minùs lucidæ: utque id hoc loco ſit formaliter, quod in Cauſa infinita eſt cauſaliter, & eminenter.

§. 3. Media autem illa, per quæ lux hæc ad omnia extenditur, metaphoricè vocantur cranium, cerebrum, oculus, auris, naſus, os; & feneſtræ aliæ, per quas lux & influentia deſcendit.

§. 4. Atque ſic reſponſum eſt ad quatuor objectiones ſæpe dictas, atque demonſtratum, quod non ex defectu potentiæ & infirmitate, ſed ex nimia bonitate & inſigni gratia ſua Deus mediatè produxerit ea, quæ potuiſſet producere immediatè: ut appareret major perfectio tam in ipſo, quàm in cauſatis ſuis; quia per illa operatur, effecitque, ut ſint cauſæ, quæ & ipſæ operentur, & non tantùm cauſata: præſertim, cùm quicquid operantur illæ, ipſe efficiat Deus, & quidem cum majori perfectione.

§. 5. Diximus etiam, quis ſit Uſus iſtorum mediorum: & quod ab entitate cauſali & eminente non deſcendatur ad analogicè talem, & ſenſu improprio & remoto, niſi mediante entitate formali & perfecta; qualis ſunt illæ monades determinatæ, menſuræque & formæ, quæ non tantùm ſunt cauſa naturarum inferiorum, ſed eas etiam cognoſcere faciunt cauſam ſuam occultam & infinitam, atque ſe ipſas, & ſimilia plura.

§. 6. Nunc reſtat, ut ſubjiciamus, quod R. Jizchak Lorja edocuit diſcipulos ſuos, quales in ſpecie ſunt R. Chajim Vital, & R. Jiſraël Serug, Præceptor meus: nempe, quod Æn-Soph produxerit emanando hominem primum principiatum ſuum immediatum: quodque determinando gloriam & potentiam ſuam infinitam, produxerit cauſatum finitum, quod dictus Doctor appellat צמצום ſeu reſtrictionem: quaſi nempe contraxerit Lucem ſuam infinitam, & intra ſe reliquerit ſpatium quoddam vacuum; non tamen ſine veſtigio, formâ,

vel

vel impreſſione, factâ à luce priore: quodque intra hoc ſpatium ſeſe immiſerit de novo, ſed non totum, nec ex omni parte; ſed uno tantùm loco ſingulari, tanquam per canalem & tranſitum quendam. Inque illud immiſerit Tetragrammaton: & ex illo literam Jod reddiderit plenam, hoc modo: יוד: idemque extenderit in nomen עב. Item, quod He primum extenderit in nomen סג: & literam Vav reddiderit plenam per Aleph, hoc modo ואו, illamque extenderit in nomen מה: & tandem He ultimum reddiderit plenum cum He, illudque extenderit in nomen בן: quodque in nomen primum & generale, & in quodlibet è quatuor illis introduxerit decem Sephiroth. Porrò, quod in ſingulas decem Sephirarum, & alia, duas poſuerit proprietates vel naturas, unam circularem, & alteram rectilineam: item duas ſpecies lucis, ambientis nempe, & internæ. Et tandem, quod in Adam Kadmon concipiendum ſit unum Alphabetum viginti duarum literarũ cum 231. Revolutionibus; de quibus in libro Jezirah. Ut jam non dicam de vaſis, eorumque parte interna & externa, item luminibus, ambiente & interna: nec de Nepheſch ejus atque Ruach, aliiſque ſpecialibus. De quibus nunc ulteriùs dicendum eſt.

CAP. IX.

Quod Cauſa prima omnibus cauſatis ſuis manifeſtaverit eſſentiam & naturam ſuam, ſed non ipſam, quatenus talem, ſed ita, ut ſe ipſum reſtrinxerit & quaſi multiplicaverit, atque illa produxerit finita & multiplicata.

§. 1.

ÆN-Soph in ſe continet omnia quæcunque ſunt, & eſſe poſſunt; quia, juxta Ariſtotelem, perfectum & univerſum ſunt unum; quoniam nihil ipſi deeſt: nî enim ſummum perfe-

perfectum in ſe haberet omnes perfectiones, determinatum eſſet ad unam, vel plures.

§. 2. Jam quæritur: dum produxit omnia, an omnibus dederit & immiſerit eſſentiam & naturam ſuam; vel, an dederit aliquid, quod ipſe non eſt, nec intra naturam ejus eſt? Si reſpondetur, quod dederit id, quod eſt, & quod erat in natura ejus, regeritur: quicquid ipſe eſt, eſſe infinitum & ſimpliciſſimum; quod autem dedit, finitum eſt, & quodammodo compoſitum. Item: id quod ipſe eſt, non tantùm non eſt productum, ſed nec produci poteſt, quia nemo illud producere poſſet, nec etiam produci poteſt id, quod jam eſt. Quod autem producitur & emanat, conſtituitur de non eſſe in eſſe. Unde conſtat: quod non dederit aliis id, quod ipſe continet in natura ſua.

§. 3. Si autem dicitur: ipſum dediſſe tale quid, quod ipſe non eſt, & quod non eſt in ipſo: videtur, datum iri aliquid, quod non detur in infinitè perfecto, quod abſurdum.

§. 4. Ut hæc concilientur, dicimus: quod Æn-Soph res produxerit, partim tales, qualis ipſe eſt, & id, quod in eo invenitur; partim tales, qualis ipſe non eſt, & qualia in ipſo non dantur. Nimirum, dedit & fecit, quod ipſe eſt, & quod in ipſo datur; ſed non prout in ipſo eſt, verùm dependens ab independente, finitum ab Infinito; multiplex & compoſitum ab uno & ſimplici perfecto; potentiale ab eo, qui eſt vis & actus infinitus; mobile ab eo, qui permanet perenniter; adeoque modo quodam imperfectiore & diminutiore, quàm eſt perfectio ejus infinita. Unde concluditur: quod, ſicut cauſa prima eſt omnia, modo independente & infinito; ita entia ab illa dependentia ſint cauſa prima, ſed modo dependente & finito. Et hoc eſt, quod Doctor noſter vocat צמצום vel reſtrictionem illam, quâ mediante Æn-Soph res emanare fecerit extra ſe, ſed ita, ut non ſeparaverit ab iis, quod ipſe eſt,

eſt, & quod in natura ejus datur: quamvis non tales fecerit, qualis ipſe eſt.

§. 5. Et ſic clarè ſatis explicatur, quid intelligat Doctor noſter, dum dicit: Deum, ut ſeſe poſſet extendere, oportuiſſe ſemet contrahere. Et ſic etiam intelligitur, quid ſint contractiones illæ, quæ ſtatuuntur in Adam Kadmon: & quid ſit illud, quod lumina ſumma duplicata fuerint per triades Sephirarum: & per hanc contractionem produxerint cauſata ſua inferiora, inque illa immiſerint eſſentiam & naturam ſuam; ſed non eo modo, quo ſunt ipſa, & quem intra eſſentiam ſuam continent, ſed modo quodam arctiore, magisque deciduo & diminutiore.

Cap. X.

Quomodo in unitate Cauſæ primæ potuerit eſſe ſimile quid naturæ multiplici & finitæ: item Varietatis.

§. 1.

INfinitum eſt perfectio, & actus purus, &, ut Cabbaliſtæ illud appellant, מדת חסד *metrum benignitatis.* Sed, quia in Cauſatis produxit naturam terminorum & limitum, vocatur מדת הדין *metrum judicii.*

§. 2. Jam verò videtur, non potuiſſe Deum terminum limitemque ſtatuere extra ſe, niſi tale quid priùs habuiſſet in ſe. Omne enim agens agit ſecundum id, quod eſt in ſe. Unde infertur, quod quodammodo limitatus, & contractus fuerit, in ſe ipſo priùs, quàm extenderetur ad cauſata ſua, illiſque daret terminum & judicium in ſe contentum.

§. 3. Quia autem Æn-Soph verè infinitus eſt; hinc, ſi aliquis in ipſo ſtatuendus eſt terminus, inveniendus eſt modus, quo intra ſe ipſum quodammodo diſtinguatur à ſeipſo; (liceat ita loqui propter exiguitatem intellectus noſtri.) Quaſi

Quaſi nempe quodammodo moveretur à ſe ipſo, ad aliud; (quamvis omnia in ipſo, & in ipſa eſſentia ſua:) adeoque ab Infinito ad finitum.

§. 4. Hæc autem expreſſio infiniti ex ſe ipſo, ad aliud, quod eſt finitum, eſt illud, quod vocatur שעשוע delectatio, quaſi eſſet motus quidam. Et hæc eſt illa diſtinctio, quam formamus in intellectu noſtro, quaſi ſit directio ſui, & inclinatio quædam ad aliud, ad quod nempe ſe diſponat, & determinet; Infinitum videlicet ad finitum; & independens ad dependens: Id volo, quod intellectu ſuo, qui eſt ipſa ejus perennitas & eſſentia, Deus ſeſe applicuerit ad Cauſata ſua futura: non ſecundùm eſſentiam ſuam, quæ incomprehenſibilis eſt, ſed ſecundùm illum conceptum determinatum & definitum, quem de immenſitate & amplitudine ejus iſta poſſint ſupportare, quique ſecundùm exiguitatem intellectus noſtri ab ipſo admodum diverſus & diſtinctus eſt. Quoniam hæc applicatio ad aliud non fit ſecundùm immenſitatem ejus, quæ incomprehenſibilis eſt omni alteri; ſed ſecundùm æſtimationem illam definitam, juxta quam entia hæc illam poſſint ſufferre, & unum quidem magis quàm alterum.

§. 5. Et hinc ſequitur motus ille analogicus, juxta quem infinitum concipitur definiri, & Deus, egrediendo à ſe ipſo ad aliud quid, producere de immenſitate ſua cauſata finita. Ubi quidem ſemper radix quaſi aliqua Cauſatorum finitorum, multiplicium, mobiliumque remanet in ſimplicitate infiniti; cauſaque eorum immobilis manet, quamvis conjungatur cum dicta natura multiplici & mutabili.

§. 6. Et hæc eſt illa contractio, & æſtimatio, & menſura, quam Doctor noſter etiam vocat delectationem, vel motum, in Æn-Soph, prout traditum eſt ipſi, ut nempe dare queat rationem, quomodo cauſata finita ex ipſa emanaverint.

§. 7. Subjicit autem immediatè hypotheſin de מלבוש ſeu *veſte:* quæ, prout mihi videtur, nihil aliud eſt, quàm idea

idea illa, & exemplar, quo quaſi veſtitus eſt Æn-Soph à Cauſatis ſuis. Dicit autem Doctor noſter, illam eſſe legem plenam literis. Quia, ſicut illæ ſunt cauſa & principium Nominum Sanctorum, quæ ſunt Sephiræ: ita ſunt principium omnium entium Formæ illæ cauſatæ, characteriſantes omnia cauſata.

Cap. XI. & XII.

§. 1.

CApite Undecimo ulteriùs demonſtratur, quomodo à ſimplicitate abſolutiſſima provenire queant cauſata multa, & finita: & plura de contractione vel reſtrictione Infiniti: ut nempe exactiùs intelligi queat, quid ſit illa delectatio ſeu exhilaratio Infiniti, quam Doctor noſter adſcribit Infinito: quaſi nempe commotus fuiſſet, ut ita dicam, intra ſeſe, ut egrederetur quodammodo à ſe ipſo, ad alia: Cùm intellectu ſuo in ſe perſpiceret, quod multitudo naturarum finitarum, & quodammodo imperfectarum tam varia, quidem eſſet ipſa bonitas infinita, benignitasque & amor; ſed modificata à jure & rigore imperfectionis. Ex quo deinde idem vim illam, qua ipſo actu produxit, & in eſſe proprio conſtituit dicta entia, vocavit reſtrictionem, qua ſe ipſum determinavit, ad productionem rerum diverſarum. Et hæc ipſa eſt lucerna præcepti, in qua Lux Legis primæ, quæ eſt idea prima & eminentiſſima omnium entium. Eſtque radix & fundamentum illius בוצינא דקרדינותא ſeu *Coruſcationis vehementiſſimæ*; quæ, cum ſit דין ſeu *Jus*, deſcripſit atque formavit terminos, limitesque ac menſuras omnibus rebus. Hic eſt locus ille generalis omnium entium, qui myſticè vocatur Vacuum Infiniti: in quo continetur Lux, ab hoc ibidem relicta, deſtinata & præparata pro omnibus cauſatis futuris: quæ poſtea craſſior facta dicitur, ſed virtute lucis novæ, quam illuc immiſit principium

O cipium

cipium primum; adeoque produxit Adamum primum & lumina Æn-Sophica: & per conſequens, quatuor Syſtemata אבי״ע.

§. 2. Capite Duodecimo ulteriùs agitur de contractione Infiniti, qua locum feciſſe dicitur cauſatis ſuis producendis, & veſtigium aliquod reliquiſſe in ſpatio illo, quod ſit ſubjectum, & quaſi vas omnis lucis illuc infuſæ: ex qua productus ſit Adam Kadmon, & ipſo mediante, reliqua entia. In ſpecie autem declaratur, quid ſit אויר קדמון *Spatium primum:* nempe ſubſtantia, omnium primò emanando, producta, & perfectiſſima, quæ, quia quaſi menſura eſt omnium cœterorum entium, illa contineat, ad inſtar loci cujusdam generaliſſimi, quod contineret omnia corpora. In hunc autem deinde Æn-Soph ita contractus, dicitur infudiſſe lucem ſuam & potentiam ſuam, illumque formaſſe, & perfeciſſe: ita, ut Adam Kadmon, cauſatum ejus primum perfectiſſimè & actu ſecundo compoſitus dicendus ſit, è ſpatio, facto per contractionem, ceu eſſentia; & è luce in illud immiſſa, ceu exiſtentia vel actu ſecundo. Et huc etiam tendit omnis retractio vel duplicatio trium Sephirarum Triadis ultimæ, ſubter tres Triadis mediæ vel ſecundæ: ut nempe ex retractione & ſpatio hoc producatur aliqua ſubſtantia, tanquam vas quoddam, in quod quicquid deinde immittitur vel infunditur, Lux vocatur, quæ eſt exiſtentia ejus, & perfectio ultima, actusque ſecundus. Uno verbo: eſſentia ſingularis & interminata multiplicatur & terminatur ad entia multa & diverſa, per Subſtantias multas & finitas, in quibus, tanquam in vaſis recipitur: Unde hæc vocantur vaſa, ſpatium, vacuum, non aliter, ac cum lux Solis unica & generalis, per diverſa ſpecula diverſos fulgores producit. Non enim putandum eſt, vaſa illa & ſubjecta recipientia eſſe materialia, ut hæc recipiunt formas; ſed ſpiritualia, & naturas determinatas, quæ exiſtentiam actu ſuſcipiunt, quæ quodammodo ab ipſis erat ſeparata.

§. 3. Spe-

§. 3 Specialiſſimè verò c. 13. ſupra dicta omnia contrahuntur in decem concluſiones ſequentes. 1. quod Æn-Soph reſtrinxerit, & determinaverit, atque limitaverit potentiam ſuam operandi, atque vim ſuam ad diſpoſitionem potentiæ producti, naturamque dependentis. 2. quod, quamvis ſit Infinitus, in ſpecie tamen determinaverit intellectum & voluntatem ſuam ad Cauſata finita. 3. quòd, quatenus ipſis infudit eſſentiam finitam, hoc ipſo quodammodo permanſerint defectuoſa, & infinitate illa carentia, quam ipſe in ſe habet. 4. quod diminutior hic gradus cauſati ex eo proveniat, quod cauſa ejus non abſolutè in illud extendatur. 5. quòd, quia benedictus ille non eſt de numero cauſatorum ſuorum, ſed omnibus eminentior, reſpectu iſtius eminentiæ omnia produxerit æqualiter. *6.* quod ens neceſſarium per ſe ſubſiſtens & unum, ut propterea in multa diſtendi nequeat, tamen quaſi multiplex fiat in cauſatis, intuitu naturæ eorum, vel ſubſtantiarum, vaſorum & foraminum illis tributorum: per quæ determinatur eſſentia unica & infinita ad naturas definitas & diverſas: & hæc ſit cauſa multitudinis rerum. 7. Quia impoſſibile eſt, ut cauſatum omnino ſimile vel omnino diſſimile ſit Cauſæ primæ; quod Deus propterea eidem aliquid dederit de eo, quod ipſe eſt: & aliquid non dederit, nempe infinitatem, quam per ſæpe dictam contractionem intra ſe cohibuit, & illi negavit. 8. Quod, quia fieri non poteſt, ut ullum cauſatum planè ſimile ſit cauſæ ſuæ, id neceſſariò compoſitum ſit ex unitate, & multiplicitate. Ex unitate, quatenus eſt analogum cauſæ ſuæ; ex multiplicitate autem, quatenus illa inferiùs eſt per contractionem & ſeparationem; adeoque ab illius ſimilitudine abſcedit. 9. Quòd infinitudinem Dei, quæ terminum habere non poteſt, ſequatur finitudo, quæ privata quidem eſt termino, (ſed eum tamen habere poteſt:) nempe potentia indefinita, vel ſubſtantia informis, & formata, quæ nempe per applicationem cauſæ ſuæ, accipit

conformationem, ut ſunt contractio, quæ efficit ſpatium; & influxus, qui illud implet. 10. Quòd Deus, cùm omnibus cauſatis ſit eminentior, ita retraxerit ſeſe in ſe, ut cum nullo illorum conveniat; & per hanc retractionem ab omnibus videatur ſeparatus. Sed quia etiam applicatur ad omnia, tanquam cauſa quoad eſſentiam, potentiam, & operationem eorum, ſimul tamen etiam ſit omnia in omnibus: ut, quia ut dicimus, ipſe eſt lux, quæ illa implet, ipſis planè ſit intimus.

DISSERTATIO SEXTA.

Cap. I. II. III. IV. V. VI.

§. 1.

CApite Primo, poſt abſolutam doctrinam de Zimzum, ſeu contractione, & immiſſione lucis Æn-Sophicæ, per quam producta ſint emanata ſuprema, jam agere incipit de his emanatis, & primo de Adam Kadmon. Quod autem reliqui Cabbaliſtæ ſupra decem Sephiras non *collocaverint* lumina alia, cauſam hanc eſſe: quod *doctrinam* iſtam vel ignoraverint, vel occultare voluerint: excepto R. Jizchak Lorjenſi. Probatur ergò, ſupra decadem Sephirothicam alia dari lumina ſuperiora, primò ex libro Jezirah, Miſchnâ 4. (5.) Ubi per אדון יחיד Dominum unicum intelligit Cauſam primam, & per מכון קדשו *habitaculum Sanctitatis ejus*, lumina hæc ſumma: item ex Miſchna 5. (6.) ubi per מאמרו *verbum ejus*, intelligit dominium Cauſæ primæ: & per thronum ejus, ſublimia hæc lumina, Infinito proxima. Porrò allegat ex Tikkunim Tikk. 1. Ubi ſupra Coronam ſummam decadis Sephirothicæ locatur Tetragrammaton alephatum:

per

per quod intelligit Cauſam Sephirarum formalem, & efficientem, Cauſatum nempe ſuperius; & per Dominum Mundorum, Æn-Soph.

§. 2. Capite Secundo, porrò idem probat ex Tikkun 19. in fine fol. 41. b. ubi expreſſè nominatur אדם קדמון לכל קדמון *Adam omni primo prior*. Item ex Tikkun 69. ubi loquitur de peccato Adami: ubi per אור קדמון · אור צח · ואור מצוחצח intelligit mundum Aziluthicum, ſupra quem adhuc locantur ſuperiora. Porrò ex libro Sohar Sect. Breſchith, (fol. 26. c.) ubi ſuperiora hæc lumina ſatis clarè deſcribuntur.

§. 3. Capite Tertio idem ulteriùs probat ex alio loco, ſupplementi vel Tikkun 69. de Adam Kadmon. Ubi per illum hominem, qui factus dicitur ad imaginem Dei, intelligit decem Sephiras Aziluthicas: per illum autem hominem, qui dicitur ſimilitudine carere, Adam Kadmon: de quo plura hic tractantur, & quomodo conveniat cum cauſa prima.

§. 4. Capite quarto latiùs deducit, quare Adam Kadmon vocetur Adam, vel homo nempe, quia 1. ſicut homo eſt microcoſmus, ſic Adam Kadmon macrocoſmus, continens omnia Cauſæ primæ cauſata. 2. ſicut homo materialis ſummum locum habet inter inferiora, ſic Adam Kadmon inter ſuperiora. 3. ſicut in homine materiali totius creationis finis eſt; ita in divino initium, Prov. 8, 22. 4. ſicut Adam inferior accipit omnia ab omnibus, ita ſuperior omnia dat omnibus. 5. Sicut hic eſt principium lucis reflexæ, ita ille principium directæ. 6. Hic terminus lucis deſcendentis; ille aſcendentis. 7. Hoc movente per modum aquarum fœmininarum, omnes mundi moventur: illo efficiente, per modum aquarum maſculinarum ſunt, manent, & perficiuntur omnia entia. 8. Sicut inferior aſcendit à materia infima usque ad Cauſam primam: ita ſuperior deſcendit ab actu ſimplici & infinito, usque ad potentiam ultimam, & diminutiſſimam. 9. Sicut inferior eſt finis creationis, & quodammodo etiam quoad intentionem creato-

creatoris, ita ſuperior eſt finis verus, quamvis externus, in intentione Infiniti. 10. ſicut homo inferior eſt habitaculum Schechinæ, regnique Sancti, quo gubernantur atque implentur tres mundi בי״ע; ſic Superior eſt habitaculum Infiniti, luciſque ejus ſummæ, & proximè accedens ad ſimilitudinem & Imaginem ejus veram; adeoque gazophylacium omnium perfectionum, quæ influunt, & influxuræ ſunt in omnia cauſata, omnique tempore & loco: cauſa nempe ſecunda, & inſtrumentum opificis primi ad creationem, conſervationem & perfectionem omnium entium. 11. Porrò etiam vox אדם refert numerum 45. qui eſt numerus Tetragrammati alephati, quo docetur: quòd Adam Kadmon ſit nomen primum, & cauſatum primum, (ſicut אלף eſt litera prima, & per metatheſin פלא) quod modo mirabili continet decem Sephiras, per decem ejus literas deſignatas. Plura alia hic omiſimus, hoc tantum addendo; illud ipſum, quod in libro Jezirah dicitur; decem eſſe Sephiras בלי מה, ſic hic exponi, præter illum, qui eſt מה, id eſt, אדם, nempe Kadmon, numerum 45. exprimens.

§. 5. Capite Quinto Objectiones quædam formantur contra id, quod lumina quædam dentur ſupra decadem Sephirothicam: nempe è Libro Tikkunim, & Raja Mehimna, nempe, quod cauſa cauſarum, id eſt Æn-Soph immediatè ſit in Corona, & hæc primum ejus ſanctuarium. Ad quæ reſpondet: quod per cauſam cauſarum non ſemper intelligatur Æn-Soph, ſed etiam Adam Kadmon: ita, ut hoc reſpectu Æn-Soph dicatur cauſa omnium cauſarum. Vel, quod per Coronam tunc intelligatur ea, quæ eſt in Adam Kadmon. Additque: quod juxta mentem R. Jizchak Lorjenſis & diſcipulorum ejus, R. Chajim Vital, & R. Jiſraël Serug, etiam Æn-Soph dicatur, quæcunque Cauſa ſuperior eſt decade aliqua Sephirothicâ: v. g. Malchuth mundi Æn-Sophici reſpectu

ctu Aziluth, quam immediatè produxit: Malchuth in Aziluth, reſpectu Briah,&c.

§. 6. Capite Sexto ulteriùs objicitur, quod in toto libro Sohar,& Tikkunim,& Raja Mehimna non niſi quatuor mundorum fiat mentio, nempe אבי״ע: nullibi autem dicatur de mundo Æn-Sophico, in quo Adam Kadmon, & quinque ejus lumina. Et reſpondetur: quinti hujus mentionem non fieri ex eo, quod nimiùm ſit occultus, nec ab ullo intellectu apprehendi queat: & tantùm lateat in apice literæ Jod. Item,quod mundus quintus concipiendus ſit tanquam anima quarti,& non tanquam aliquid ab hoc ſeparatum.

Cap. VII.

Quid ſit in Adam Kadmon ſpatium ejus; Canalis ejus tenuis; circuli; rectilinea; Tetragrammaton primum; & quatuor inde dependentia; Alphabetum; cum 231. portis,& quicquid in ipſo continetur.

§. 1.

FActa contractione Infiniti, exortum eſt אויר קדמון Spatium primum. Vacuum nempe,& Locus omnium mundorum producendorum. Hoc, quantum mihi videtur, eſt ſubſtantia Hominis primi, qua nempe determinationem accepit in eſſe ſuo, & formationem vitæ & intellectus ejus, aliarumque perfectionum; quas per influxum luminis ſui ipſi dedit cauſa prima.

§. 2. Et huic tribuitur nomen hominis,non parvi & imperfecti; ſed macrocoſmici,perfecti & primi; quia ſecundùm excellentiam,intentionem cauſæ,& naturam,prior eſt omnibus reliquis entibus.

§. 3. Per Canalem illum autem tenuem, per quem à cauſa ſua accepiſſe dicitur, non tantùm eſſentiam & bonitatem eſſentiæ, in qua ſubſiſtit; ſed & potentiam, per quam omnia

omnia produceret; denotatur ipſa ejus unitas, quâ quodammodo unum quid eſt, cum uno abſolutiſſimo & ſimplici, cumque ipſo unita & ab ipſo accipit, tam id, quod ipſum eſt, quam id, quod inferioribus communicat & infundit. Vel: elevatio & aſcenſio illa, quâ, mediante unitate ſuâ, unitur cum Uno primo.

§. 4. Per Spatium autem, quod ſemper remanet inter Æn-Soph, & inter Adam Kadmon, denotatur eſſentia iſta, propter quam diverſus eſt, & remotus à perfectione cauſæ ſuæ; è contra verò accedit & aſſimilatur ſpatio, ſive nihilo, ex quo productus eſt, & exiſtentiam accepit. Sciendum enim, omne ens quaſi componi è contrariis & negatione; vel ex eo, quod accepit, & ex eo, quod non accepit.

§. 5. Circuli deſignant vitam ejus: quoniam, ut arguit Plotinus, vitalitas movetur per motum circularem à ſeipſo, in ſeipſum.

§. 6. Dividitur autem in partes ſuas, quæ ſunt decem Sephiroth, in nomine eſſentiali contentæ: quod ipſum eſt cauſa numeri primi, qui conſiſtit in entitate prima; & propterea ipſe eſt principium omnium reliquorum entium.

§. 7. Rectilineum deſignat intellectum Adami primi: axis nempe circuli, quo vita denotatur: unde hic eſt cauſa motus ejus, per quem uniuntur & connectuntur intellectualia & vitalia inter ſe, & cum ipſo: actuque recto & perpetuo, confeſtim & perfectiſſimè aſſequitur ſcopum & finem ſuum. Dicitur autem rectus; quia ſine deflexione vel aberratione à via cauſatorum ſuorum aſcendit ad ſeipſum, & ad cauſam ſuam: & ſic deſcendit ab ipſa per intellectum & voluntatem, non materialem vel localem ad ſe ipſum, & ad cauſata ſua.

§. 8. Et propterea quatuor illa nomina in ipſo contenta, derivantur à primo, quod ipſis eſt radicale: adeoque etiam ipſa radices ſunt quatuor mundorum אבי״ע, quæ ab Adam Kadmon proveniunt, virtute & concurſu Infiniti.

§. 9. Vel

§. 9. Vel aliter nomen עָב eſt unitas ejus, reſpiciens inferiora.

§. 10. Nomen סָג Eſſentia ejus extenſa ad reliquas Eſſentias & materias: & propterea in ipſo contigit mors & lapſus: ad inſtar numeri binarii, qui deſcendit & delabitur ab unitate; eſtque principium multi, & diviſionis, & defectus.

§. 11. Nomen מָה denotat vitam ejus extenſam ad omne genus vitarum: & propterea eſt converſio & motus à ſe ipſo, in ſe ipſum, & à ſe, ad cauſam ſuam, à qua omne bonum provenit. Hic eſt numerus ternarius, qui dualitatem reducit ad unitatem, & redintegrat diſſenſiones ejus, eumque perficit, efficitque indiviſum. Et propterea nomen מָה, ad inſtar vitalitatis, conformat, & reſtituit nomen סָג in ſtatum & naturam ordinatiſſimæ Bilancis (tripartitæ,) illudque reducit ad cauſam ſuam.

§. 12. Nomen בָן deſignat intellectum, qui radix eſt omnium cœterorum intellectuum. Et Nomen סָג ipſum, non tantùm per nomen מָה reformatur; ſed & per vitam illam & intellectum hunc reducitur ad ſe ipſum, & ad cauſam ſuam, & ab his perficitur.

§. 13. Parum autem diximus de nomine עָב, quia denotat unitatem Hominis primi, ſublimiorem omni entitate, & occultam; cum quâ, ut etiam ſimile fiat unitati ſimplici & infinitæ atque primæ, unitur nomen סָג, deſignans eſſentiam; unde etiam ad ipſum refertur Nomen אהיה, quod producitur ab Unitate, quæ eſt Nomen עָב, cujus uxor eſt Binarius; qui, cum ſit imperfectus, diviſus eſt & in potentia: non potentia actuabilis, ut materia; ſed directa ad actum, vel actus primus, non quieſcens in ſe ipſo, ſed tendens ad alterum, & ſubſiſtens in altero; & cum ſit imperfecta, per illud in perfectionem deducta. Unde die ſecunda, non dicitur, כי טוב *quod bonum*: quia duale, quatenus eſt pri-

mum, ab unitate amotum, eſt principium multitudinis diviſæ, & ſeparatæ; adeoque imperfectum, & non bonum.

§. 14. Sed Nomen מָה deſignat vitam: & huc pertinet arbor vitæ, Tiphereth, Lex Scripta, mundus Jezirah, qui vivificat, & movet mundum corporeum, tam cœleſtem quàm elementarem.

§. 15. Nomen בֵּן denotat intellectum, qui eſt actus converſus à vita & ad vitam, eſſentiamque & unitatem; ad perfectionem deductus & in actum ab objecto, quod eſt nomen מָה, quod movet intellectum, eumque perficit.

§. 16. Notandum autem, quod Objectum intellectuale & intellectus, dum adhuc ſunt in potentia, inter ſe ſint diſtincta & ſeparata: ſed cum ſimul in actum deducuntur, i. e. cùm objectum actu conſideratur, & intellectus illud ipſo actu intelligit, non tantum ſunt connexa & unita, ſed unum & idem. Unde intelligi poteſt, quid ſit copula Seir Anpin cum uxore ſua, de quibus myſticè loquitur Salomo in Cantico; quæque ſunt nomina מָה & בֵּן, Lex Scripta, & Lex oralis.

§. 17. Concludimus ergo: quod quatuor hæc *nomina* omnia in Adam Kadmon denotent conceptum *illum*, quo applicatur ad Inferiora, adeoq; compoſitus eſt ex unitate, eſſentia, vita, & intellectu ſuo.

§. 18. Sed ſpatium & canalis tenuis, ſub notione circulari & rectilinea, pertinet ad conceptum illum, quatenus conſideratur in ſe ipſo; ubi reperitur potentialitas aliqua, formata deinde per unitatem, eſſentiam, vitam & intellectum ejus.

§. 19. Et quia Adam Kadmon medium quid eſt inter Æn-Soph, & mundum Aziluthicum: omne autem medium in ſe habet analogum quid extremorum ſuorum: hinc ſine dubio ab Æn-Soph accipit nomen עַב: & unitur cum Aziluth per nomen בֵּן: quoniam per id, quod ſummum eſt in ipſo,

ipſo, unitur cum eo, quod ſupra ſe, & per id, quod imum eſt in ipſo, cum eo, quod infra ſe. Ne autem extrema cohæreant ſine medio, hoc etiam accedit: quod, quia non poteſt eſſe ſimplex & unum, ſed multiplex & duplum; hinc quod magis ad Summitatem accedit, eſt nomen סג; & quod magis ad inferius, eſt nomen מה. Relictis ergo extremis, quorum ſummum planè ſurſum vergit, & imum plane deorſum labitur; de mediis ſaltem dicemus, quorum, quod analogum eſt ſuperiori, ab inferiore plane abſcedit, iſtique nullatenus prodeſt; quod forſitan eſt myſterium confractionis, & mortis nominis סג. Quod autem analogum eſt inferiori, huic lapſo opitulatur, damnumque reſarcit, cujus cauſa fuerat, ex eo, quod nimium deſcendiſſet ad inferius, ipſique dediſſet id omne, per quod præcedens elevatum erat ſupra. Breviter: inter duo extrema עב & בן duo ſunt media סג & מה: quorum prius elatum per lucem reflexam, quæ ſemper eſt Juris nota, cohibuit influxum ſuum ab inferiore, *poſuitque caliginem faſciam ejus*, (Ijob 38, 9.) quod eſt mors ejus: ſecundum autem, nempe מה deſcendendo ad imum, nempe בן, per lucem directam, quæ eſt benignitatis nota, illuminabat has tenebras, & perficiebat imperfectum, & luce privatum. Et ut paucis dicam: lux prioris, ob nimiam excellentiam ſuam, occæcabat oculos viſus: alterum autem contrahebatur & reſtringebatur, ut videri poſſet, & manifeſtaretur, &c. Et hoc eſt myſterium Regum Edomiticorum, quorum ſeptem priores regna eſſe quidem dicuntur, ſed & mortui eſſe, id eſt, incepiſſe quidem medii naturam exercere, ſed deinde ad alterum extremum converſos eſſe, adeoque mortuos; dum quaſi ſepararentur à ſervis ſuis, qui ipſis opus habebant. Alterum autem, nempe מה à priore, nim. סג, ſeparatum, contrarium fecit: unde de Rege octavo non dicitur, quod ſit mortuus; ſed uxor ipſi tribuitur; quod de prioribus non dicitur: ut appa-

reat, ipſum ab inferiore non fuiſſe ſeparatum, ſed cum ipſo potiùs unitum, eique influxum, lumenque & vitam dediſſe.

CAP. VIII.

Pergit agere de quatuor Nominibus Tetragrammaticis, quæ in Adam Kadmon: deque ipſius Nepheſch & Spiritu, aliisque ad eſſentiam ejus pertinentibus.

§. 1.

JAm dictum eſt, quod nomen אב denotet unitatem; & nomen מב dualitatem, & eſſentiam primam, & quaſi materiam potentialem, aliunde perficiendam: ſed nomen סג, Trinitatem, quæ ſit reductio dualitatis ad unitatem: primò quidem ad illam, quam in ſe habet; deinde quoque ad primam & generalem, atque ſimplicem, &c.

§. 2. His addimus: quod ternarius ſit principium numeri; quia, quantum binarius delabitur ab unitate, iſte reſtituit, dum illum reducit ad unitatem. Eſtque primus impar, qui in ſe continet primum parem, & unitatem, quæ ſunt pater & mater omnium numerorum: habetque, ut dicit Ariſtoteles, in ſe, principium, medium & finem.

§. 3. Jam Adam Kadmon emanavit ab uno ſimplici, adeoque eſt unitas: ſed & deſcendit, & delapſus eſt in ipſam naturam ſuam, adeoque eſt duo. Iterumque reducitur ad unum, quod in ſe habet, & ad ſummum; adeoque eſt tria & quatuor.

§. 4. Et hæc eſt cauſa, quod nomen eſſentiale habeat quatuor literas, tres diverſas, & unam bis ſumptam: quoniam He primum eſt uxor τοῦ Jod; & alterum, uxor τοῦ Vav. Primum emanavit à Jod, viâ directa, & alterum à Vav, viâ converſâ & reflexâ.

§. 5. Et quatenus compoſitio Tetragrammati è tribus literis diverſis conſtat, in Aziluth, omnibusque entibus reliquis;

tria

tria veniunt conſideranda; Benignitas; jus ſtrictum; & miſericordia: terminus; termino carens; & compoſitum: Vel; Forma & actus; materia & potentia; & quod ex his provenit: item, Benedictio; Sanctitas; unio: ſummum; medium; imum: & in ſingulis tria; nempe חכב; חגת; נהי: & tres mundi, ביע:

§. 6. Et quatenus Tetragrammaton habet quatuor literas; in Aziluth reperiuntur, Benignitas; jus ſtrictum; miſericordia; & quod exinde provenit: In Briah, quatuor pedes Throni: in Jezirah, quatuor facies; Leonis; Aquilæ; Bovis; & hominis: vel Michaël; Gabriel; Uriel, & Raphaël: & in Aſiah 4. elementa; cum Patribus Abraham, Jizchak, Jacob & David: & inter Jiſraëlitas, Sacerdos; Levita; Jiſraëlita & Proſelyti &c.

§. 7. Sed ut ad quatuor Nomina redeamus: עב eſt velut punctum; סג velut linea; מה ut ſuperficies; בן ut corpus: unde in his duobus facta eſt bilancis forma, & ſimilitudo maris & fœminæ; quibus tribuuntur 3. dimenſiones quantitativæ, longitudo, latitudo & profunditas. In 4. iſtis autem, puncto, linea, &c. reperiuntur, 3. 2. & 1. quæ ſimul ſumta efficiunt 10; numerus abſolutus & perfectus, continens & efficiens omnes numeros reliquos; atque eſſentialis decem Sephiris, à quibus, & ad quas omnia.

§. 8. Vel etiam dici poſſet cum Proculo & Patritio: quod ab uno ſimplici, quod eſt Æn-Soph, primò emanarit *unitas Entis*, in qua omnes monades omnium entium, quod eſt Adam Kadmon, & lumina ejus: quam ſequitur *Entitas prima* & perfectior; quæ eſt Attika Kediſcha, Senex Sanctus: *Vitalitas prima*, quæ eſt Arich Anpin: *Intellectus primus*, Pater & Chochmah: *Voluntas prima*; Mater & Binah & Providentia: *Actus primus*, Seir Anpin: *& operatio* proveniens ex omnibus, Uxor ejus & Malchuth: & hæc omnia, quatenus

Adam Kadmon ea continet in ſe, adeoque ad inferiora applicatur.

§. 9. Vel: Ab Æn-Soph, i. e. Uno generaliſſimo, productum eſſe Univerſum, qui eſt Adam Kadmon, qui eſt unum & multum, & ex quo, & in quo omnia: & 4. nomina eſſe radices 4. mundorum אבי״ע, quos produxit. Differentias autem generum notari per circulos homocentricos, ſicut Ens, ſubſtantiam; hæc corpus; hoc, vivens; iſtud, ſenſitivum; & hæc, rationale continet. Sed Differentias ſpecificas deſignari per rectilineum; prout ab una ſpecie aſcenditur ad alteram, usque ad ſummam Cauſæ primæ proximam, quæ cæteras continet, ut numerus major minorem. Differentias autem numericas referri ad diſpoſitionem bilanciformem; ubi facies faciei obvertitur, & duo vel plura ejusdem perfectionis, & ſpeciei, tantùm diſtinguuntur, ut mas & fœmina. Quæ differentiæ numericæ etiam denotantur per id, quod dicitur anterius, & poſterius; quorum illud quaſi actus, & hoc quaſi potentia. Et hoc modo in Adam Kadmon repræſentantur omnium rerum ordines, tam genera, quàm ſpecies, & individua.

§. 10. Hæc ipſa quoque denotantur per literas, quæ ſunt numeri primi, quos ens primum intra ſe continet. Nam ſicut unum ſimplex, ente primo ſuperius eſt: ſic iſte numerus, qui in ente primo continetur, omni numerabili ſuperior eſt: qui numerus generaliſſimus denotatur per converſiones Alphabeti, perque eum conſtituta ſunt omnia entia, ſicut è literis nomina & orationes; qualia nomina & orationes ſunt Sephiræ. Unde patet ratio, quare literæ intra Adam Kadmon locentur; nempe, quia ſunt principia Sephirarum.

§. 11. Sed iſtæ Sephiroth in Adam Kadmon primò deſcribuntur ut circuli; & deinde, ut lineæ rectæ. Audivi autem à Magiſtro meo R. Jiſraël Serug, quod circulus concipiendus ſit ut punctum, quod propter ſublimitatem ſuam incomprehenſibile eſt, & principio & fine caret. Et hac ratione

circulus

circulus etiam prior eſt lineâ, juxta hypotheſin Lorjenſem, in qua circuli vocantur Nepheſch, & rectilineum Ruach; ubi per Nepheſch vita, & per Ruach intellectus denotatur: quoniam, ſicut è puncto extenditur linea, ita è vita intellectus prodit, & ad illam redit. Et tale punctum eſt Jod, nota denarii: unde circuli decem.

Cap. IX. & X.

§. 1.

HOc Capite Nono, præter Nepheſch & Ruach, in Adam Kadmon etiam locat tres gradus animæ reliquos: ita ut Neſchamah referatur ad Canalem tenuem: Chaijah ad filum influxus Æn-Sophici: & Jechidah ad ipſum Æn-Soph, quatenus circumdat hunc hominem primum. Item, quòd linea ab infinito per Adam Kadmon ducta, terram attingat in Terra Sancta, & Hieroſolymis, locoque Sanctuarii; perque illam Schechinah deſcendat in terram, aſcendantque ſacrificia, preces, animæ, & Angeli. Item, quòd in puncto poli Septentrionalis, ubi maria abſorbentur intra terram, ſit foramen abyſſi magnæ, quod ad Septentrionem refertur: ex quo prodeant, & diebus Sabbatis atque feſtis redeant cortices, & ſpiritus immundi, qui tentant & terrent homines: allegato Joel c. 2, 20. & Pſ. 148, 7. ubi etiam cortices intelligit.

§. 2. Capite Decimo ulteriùs exponit quatuor literas Tetragrammaticas, nempe, quod Jod, & nomen עב deſignent in Adam Kadmon objectum ejus intellectuale: He primum & סג, intellectum ejus: Vav & מה, actum intelligendi: & He ultimum & בן, vocem elocutionis ejus intellectualis, prodeuntem ab intellectione. Quod etiam applicat ad Chochmah; ad quam Jod; ad Binah, ad quam He; ad Daath, quæ eſt Neſchamah interna gradus Tiphereth, ad quam Vav; & ad Malchuth, ad quam He ultimum pertinet: quæ omnia

ulteriùs

ulterius explicat per nomina Patris & Matris, Filiique & Uxoris ejus.

Cap. XI.

Ulterius proponitur hypotheſis Lorjana de luminibus Adam Kadmon.

§. 1.

JUxta hypotheſin R. Jizchak Lorjenſis, Adam Kadmon in medio corporis ſui intentionalis ſtatuit diaphragma quoddam, contraxitque lucem ſuam in partem corporis ſui ſupernam, quæ præ copia foras promicuit per quasdam aperturas, inibi inventas, nempe capitis, oculorum, aurium, naſi & oris: adeo, ut erumperet in quinque lumina, vel gradus animæ, quarum ſingula habent decem Sephiras internas, & totidem externas, vel ambientes.

§. 2. De luce autem è capite vel cranio exeunte, nihil dixit, eò quod nimis occulta ſit. Lux oculorum autem juxta naturam ſuam internam & ſupremam, ſecundùm quam interdum vocatur lux cerebri; ipſi eſt Chaijah, ſeu animæ anima hominis Aziluthici. Lux aurium, Neſchamah, dicti mundi Aziluthici. Narium, ejusdem Ruach: & oris, Nepheſch ejusdem.

§. 3. Et ab hac incipere dicit exiſtentiam vaſorum: quibus ſubjungitur doctrina de decem Sephiris, quæ vocantur [illegible] Akudim, & poſtea decem Sephiroth [illegible] Nekudim, quæ prodierunt ex oculis Adam Kadmon, ex quibus facta eſt reſtitutio, in modum maris & fœminæ; unde quinque perſonæ Aziluthicæ, Attika & Arich, quæ referuntur ad unum, Pater & Mater; Seir & Uxor ejus: quæ ſtatuuntur loco corporum luminum ſuperiorum, quæ ſint iſtorum animæ.

§. 4. Cum tamen hæ Aziluthicæ ſint Chaijoth & Neſchamoth omnium mundorum: Et primò quidem Mundi Briathici;

thici; ſed hoc modo: ut Malchuth Aziluthica ſit ejus Nepheſch: Seir, Ruach: Mater, Neſchamah: Pater, Chaijah: & Arich vel Attik, Jechidah.

§. 5. Et ſicut perſonæ Briathicæ ſunt corpora Aziluthicarum; ita eædem ſunt animæ Jezirathicarum, quæ eodem modo ſe habent ad Aſiah. In quo, qui Dei populus ſunt, ſuam Nepheſch accipiunt à Malchuth & Aſiah: Spiritum, à Seir & Jezirah: Neſchamah, à Matre & Briah: Animæ animam, à patre & Aziluth; & Jechidah, ab Attika vel Arich, & mundo Æn-Sophico: adeoque aſcendunt ad Adam Kadmon & cauſam primam.

Cap. XII.

De partibus animæ humanæ, Nepheſch, Ruach, Neſchamah, Chaijah & Jechidah.

§. 1.

Definitio animæ humanæ Cabbaliſtarum convenit cum definitione Platonicorum: quod nempe ſit ſubſtantia incorporea, rationalis, quæ, cùm ſit producta ab Intellectu divino, iſtius etiam naturam in ſe habet. Et quia applicatur ad corpus, inclinante natura & voluntate ejus, in illud infundit vitam, ſecundùm ſimilitudinem & imaginem ſuam: ita, ut ex ſe, & ex corpore, congruis qualitatibus diſpoſito, membriſque & vaſis debitis præparato, conſtituat vivens & compoſitum unum, quod vocatur vivum rationale: & hoc tanquam inſtrumento eſſentiali, naturalique ſibi adhærente, hæc anima rationalis utitur, prædita intellectu, cujus, per influxum & operationem ſuam propriam, ipſa eſt cauſa.

§. 2. Atque ita in homine ſtatuitur vitalitas vel Nepheſch, appropriata corpori naturali & inſtrumentali, in quo vita tantùm eſt in potentia, quæ tamen propter illud, & per illud, ſubſiſtit, & operatur: vocaturque vegetativa & ſenſitiva. De-

inde anima ipſa in corpus extenſa per ſe ſubſiſtens, quam Ariſtoteles vocat Potentiam, quæ aſſequitur ſapientiam idearum & ſenſibilium: Plato autem, & ſectatores ejus, rationalitatem intellectus ejus ita deſcribunt; quod intelligat rem ex re, & de tempore in tempus. Porrò in homine etiam reperitur intellectus ſpecialis, communicatus ab intellectu generali & divino, qui uno momento intelligit omnia ſimul & ſemper. Præterea in homine etiam datur unio intellectus iſtius communicati cum generali & Divino, à quo ille formatus eſt, perque hanc intelligit, ſicut & ipſe, perfectiſſimè omnia intelligibilia, ſumma & ima. Tandem etiam gradu quinto & ultimo in ſe habet unitatem illam, quâ ſimilis eſt cauſæ ſuæ primæ, quæ eſt unum ſimpliciſſimum, cum qua unita eſt, ſicut punctum lineæ vel radii cum centro circuli, nempe cum principio & fine generaliſſimo, omnibus entibus intimo.

§. 3. Id ergo, quod in homine vocatur Nepheſch, eſt vita corporis, dependens ab anima rationali; quæ per ſe ſubſiſtit, & extenditur in corpus, eoque utitur tanquam inſtrumento; vocaturque Ruach, Spiritus. Sed Neſchamah eſt intellectus animæ eſſentialis, infuſus in illam, ab intellectu ſuperno, Divino & generali. Unio autem & adhæſio particularis cum intellectu formali & generali, talis nempe, ut ſub hoc & ſub operatione ejus ſubſiſtat & operetur, vocatur Chaijah: Et tandem Jechidah, juxta meam opinionem, eſt unio animæ, quâ ſimilis fit cauſæ ſuæ primæ, & cum illa cohæret, & connectitur, ita, ut hæc illius quaſi caput, cor, vel centrum ſit, à quo dependeat, & ad quod reducat, quicquid ipſa eſt, & quicquid continet, atque operatur.

§. 4. Ex dictis intelligitur, quod quinque illa lumina, quæ emanant ex Adam Kadmon, ſint quaſi Nepheſch, Ruach, Neſchamah, Chaijah & Jechidah Mundi Aziluthici: qui quaſi gradus ſunt ſcalares, per quos deſcendit ab intellectu formali, generali & divino, ſive cogitatione, qui eſt Adam Kadmon,

in

in mundum vaſorum, qui quaſi corporeus eſt, reſpectu ſuperioris, nempe mundus Aziluth, & decem Sephiroth emanativæ: quæ myſticè dividuntur in cranium, cerebrum, cor vel linguam, duo brachia, corpus, duo crura, fœdus effuſionis, & corollam: & à quinque illis gradibus animæ, excepto uno, formatæ ſunt. Nempe, locum Nepheſch habet lux Oris, & Sephiræ Akudicæ: quatuor autem ab extra conſiſtunt, tanquam pars rationalis & intellectus inferior, item intellectus divinus, & unio emanationis, cum vaſis emanatis.

§. 5. Vel dici poteſt: quod ſub intellectu generali tres ſint gradus intellectuum analogicorum; nempe: ſuperior, medius, & inferior, quorum unus ſe habeat ut anima rationalis; alter ut plaſtica; & tertius ut adhærens ſupernis; per quos ille, tanquam per media congrua, deſcendat in mundum Aziluth, eumque emanare faciat, & vivificet, & faciat intellectualem & divinum.

§. 6. Sed quia in libro כנפי יונה & libro סדר האצילות hypotheſis hæc Lorjana paulò aliter proponitur; de iis etiam aliqua apponam. Et dico: quod אויר קדמון *Spatium primum*, quod continet quatuor Nomina Sancta, & 22. literas, ſit Adam Kadmon, nondum formatus: qui, poſtquam formatus eſt, vocetur אויר *Aura*: operationes autem & perfectiones ejus ſint *nomina*, quæ continent omnes mundos, & *literæ*, quæ denotant iſtorum principia, numeroſque & formas omnium rerum. Sequiturq; טהירו עילאה: ſplendor ſupernus, cum 248. luminibus ſuis, productis è quatuor nominibus עב סג מה בן, eſt Syſtema Sephirarum, Cranii, oculorum, aurium, & Naſi ה״ה Adam Kadmon, quæ ſiunt Jechidah, Chaijah, Neſchamah & Ruach Mundi Aziluth. Deinde Kether, cum decem Sephiris circularibus, ſunt Sephiræ Acudicæ: quamvis enim ſint decem, non tamen habent niſi vas unum, prodeuntque ab ore ה״ה Adam Kadmon; & ſunt Nepheſch Mundi Aziluth. Sed Nekudicæ ſunt decem Sephiræ, quæ vocantur כלים vaſa, quæ

provenіunt à vaſe Sephirarum Akudicarum. Fractio autem & mors contigit in decem Sephiris inferioribus, ex Necudicis. Et reſtitutio facta eſt per Sephiras מ״ה, quæ prodierunt è fronte Adam Kadmon, & junctæ ſunt cum Sephiris ס״ג vel ב״ן. Et ex mixtione & converſione unarum ad alias, juxta ritum maris & fœminæ, productæ ſunt ſex perſonæ, quarum duæ ſupremæ ſunt una, & ſunt quinque corpora, vel vaſa ſpiritualia, illuminata à quinque animis Divinis, prodeuntibus ab Adam Kadmon, qui eſt cogitatio ſuprema, & intellectus ſummus.

§. 7. Scias autem, quod inter corpora mundi infimi materialis firmamentum ſummum, quod dicitur ערבות, correſpondeat perſonæ Attika: ſed Arich Anpin cum duobus capitibus, quæ ſunt רישא דאין Caput Non exiſtentis, & רישא דאריך Caput longi, (quia Caput ☞ Attika vocatur דלא יתידע quod non cognoſcitur,) correſpondet primo mobili, cœloque ſtellato, & planetarum: Deinde pater, qui eſt Intellectus gradus Cheſed, correſpondet elemento aquæ: mater, à qua Rigores excitantur, igni: Seir Anpin, aëri; & Uxor ejus, terræ.

Cap. XIII.

Ex dictis datur ratio, quare præter tres mundos creatos etiam producti ſint tres mundi emanativi: de quorum dependentia, & numero, & unde ſit initium motus, quæ eſt Cauſa Varietatis omnium rerum.

§. 1.

Æn-Soph creavit tres mundos, creativum, ſeu intelligentiarum ſeparatarum; formativum, ſeu intelligentiarum ad regenda corpora conſtitutarum; & factivum hunc: omnes autem creavit per emanativum, qui eſt locus decem Sephirarum, quæ verſantur in ore omnium Cabbaliſtarum.

Hæc

Hæc quidem diſtribuuntur in diverſas perſonas, tamen illuſtrantur à quinque gradibus lucis & animæ ſupernæ, cujus typus & imago eſt homo corporeus: quæ ſunt Jechidah, Chaijah, Neſchamah, Ruach & Nepheſch: quæ à Doctore noſtro vocantur lumina cranii, oculorum, aurium, naſi & oris Adami primi: quorum luminum hic eſt finis, ut per illa perficiatur mundus emanativus, & his mediantibus, cum cauſa prima uniatur.

§. 2. Præter hunc Adamum primum, & lumina mundi Æn-Sophici & emanativi adhuc tres ſunt gradus ſuperni, videlicet intellectus divinus, anima divina, & corpus divinum; quæ ſunt exemplaria, & cauſæ trium mundorum בי״ע creatorum.

§. 3. Mundus creativus ſe habet tanquam intellectus; quantumvis creatus ſit; ſimilisque eſt Adamo primo: quæ mihi videtur eſſe cauſa, quare in Sohar & Tikkunim aliquoties vocetur אדם דבריאה, Adam creativus. Mundus formativus ſe habet ut anima, & ſimilis eſt luminibus ſupernis, quæ illuminant Mundum Aziluth. Mundus factivus eſt quaſi corpus & receptaculum ſuperiorum, & quodammodo ſimilis eſt mundo emanativo, in ſe conſiderato, tanquam vas luminum ſupernorum. Adeoque dantur Mundi Divini, qui ſunt principia & exemplaria trium mundorum dictorum; qui ſe habent inſtar vaſorum intellectualium, per quæ Æn-Soph omnia produxit, gubernat, & perficit.

§. 4. His addimus, quod Adam primus & lumina ejus ſint principia & exemplaria ſex perſonarum emanativarum, hoc modo: Adam Kadmon eſt principium Senis Sancti, qui etiam vocatur Senex Senum occultus, ſicut lux cranii & cerebri refertur ad Arich Anpin, qui eſt Corona Azilutchica, & ſapientia prima, & occulta. Lux oculorum, conceptu ſuo interno, eſt principium & exemplar Patris. Lux aurium, matris. Lux naſi, Seir Anpin. Et lux oris, uxoris ejus. Ex quibus abundè

 patet,

patet, quare præter Aziluth, de qua priores; ſtatuantur lumina mundi Æn-Sophici & Adami primi; de quibus in hypotheſi Lorjenſi.

§. 5. Et quia cauſata deſcendunt ab uno ſimpliciſſimo, per reſtrictionem extenſionis & influxus ejus; hinc neceſſariò ſunt finita, multiplicia, & quodammodo compoſita, minusque perfecta & varia: ſed ſecundùm magis & minus, prout nimirum magis vel minus abſunt à Cauſa prima; unde ſequitur: quoniam deſcendendum fuit ad imperfectionem hanc conſummatam, & compoſitionem & multitudinem quaſi infinitam, quam videmus in mundo hoc corporeo & ſenſibili; quod opus fuerit tot intermediis, quæ continuatis gradibus procedant, determinentque & multiplicent vim Infiniti, donec commenſurari poſſet cum inferioribus, & proportione quadam intellectuali illa producat, conſervet & gubernet.

§. 6. Quoniam autem à principiis abſolutiſſimè ſtabilibus & immotis, quamvis ſint multa & diverſa; non poſſent in natura provenire operationes diverſæ & temporales; quia ſemper agerent ſecundùm naturam & eſſentiam ſuam: hinc ſtatuenda ſunt principia variabilia & temporalia, ut *poſſint* eſſe cauſa variationis inferiorum. E. g. ſi ſol & luna cum reliquis planetis & fixis non moverentur, quamvis ſint corpora multa; tamen operationes & effectus tam varios non producerent eodem in loco, tempore & ſubjecto, quales ſemper fieri videmus: nec etiam eſſet ordo temporum, noctis atque diei, æſtatis atque hyemis, multò minùs caloris & frigoris, humiditatis & ſiccitatis, cum diverſitatibus mixtorum hinc provenientium: prout nec generatio & corruptio, elementorum, inanimatorum, viventium & ſentientium, quæ à motu, & diverſâ à ſole, reliquisque corporibus cœleſtibus, diſtantiâ, oriuntur. Quamvis enim unum, quatenus tale, non generet niſi unum; quatenus tamen variatur & mutatur, producere poteſt operationes varias & diverſas, unam hodie, alteram

cras;

cras; unam juxta minorem, & alteram juxta majorem diſtantiam; unam intuendo, alteram occultando ſe, &c. Unde concludimus, quod ad producendam diverſitatem operationum, præter multitudinem luminum & principiorum, neceſſaria ſit & alia iſtorum natura, juxta quam interdum communicationem habeant, interdum illa careant: ſive in totum, ſive ex parte, ex attributo vel hoc, vel alio, vel pluribus; ad operationem hanc vel aliam, vel plures, vel omnes; tempore, loco, parte, modoque, vel hoc, vel alio. Quamvis enim uno modo fierent res multæ; in iſtis tamen nulla eſſet variatio & motus: quoniam ex una eademque re, quamvis ſit multiplex, non fit niſi unum & idem: ita, ut procedi poſſet in infinitum, niſi perveniretur ad rem aliquam mobilem, vel gradum talem, qui, quamvis certo reſpectu manet id, quod eſt; tamen reſpectu mutabilitatis & variabilitatis diſpoſitionis ſuæ eſt cauſa operationum diverſarum, & inprimis omnium mutationum, & motus. Et hic gradus, ut mihi videtur, in mundo Spirituali & Divino eſt ille, qui vocatur Lux Oris Adami primi, & Sephiræ Akudicæ, per quas Lux originaria ſuperna immittitur in os, & per os interdum intrat, interdum exit; nunc magis, nunc minus; interdum è, vel in gradu primo, ſecundo, tertio, &c. nunc toto, nunc ejus parte, cum diverſitatibus pluribus aliis, de quibus R. Jizchak Lorja Tract. מטי ולא מטי Et hæc eſt cauſa variationis & motus, qui tribuitur perſonis emanativis; quæ propterea non tantum interdum gratiæ & benignitatis; interdum juris ſtricti & rigoris; interdum miſericordiæ; interdum omnium horum ſimul, vel aliquorum ex his, influxum præbent; unitis Sephiris nunc tribus, nunc quatuor, quinque, ſex, ſeptem, nunc omnibus; ita, ut pro vario modo unionis earum, variæ etiam emergant operationes in inferioribus: ſed etiam admittunt conceptus myſticos, ſtatuum embryonis, nativitatis,

Infan-

Infantiæ, ſuctionis, adoleſcentiæ, uſus cerebrorum & copulæ.

§. 7. Non enim ſufficit, quod lumina ſuperna dicantur multa; quia propterea in natura non producerentur effectus temporales & varii: ſed inter ſumma & ima requiruntur lumina quædam variantia, quæ vocantur vaſa: eò, quod à ſupernis diſtinguantur, tanquam illorum receptaculum, & ciſterna aquarum, quas è ſupernis accipiunt, & extra ſe ulteriùs emittunt; nunc omnibus, nunc multis, nunc aliquibus, nunc hoc, nunc illo modo, &c. ita, ut mutentur, prout mutatur motus in ſupernis, quem ſic applicant inferioribus, motui abſolutè ſubjectis. Nam è cauſis novis & variatis, oriuntur operationes novæ & variæ.

§. 8. Sic ergo ab unitate prima & ſimplici, immediatè emanat in hominem primum, numerus omnium rerum generaliſſimus: adeoque univerſitas omnium rerum, quarum ipſe virtute Infiniti Cauſa eſt. Cujus rei exemplum ſit numerus quinarius, qui in ſe continet primum parem, nempe 2. & primum imparem, nempe 3. adeoque perfectiſſimus eſt inter numeros compoſitos, tanquam omnium naturam continens, quorum omnes vel pares ſunt, vel impares. Et hic quinarius etiam datur in Adam Kadmon, quoniam Tetragrammaton, quod in ipſo eſt, in ſe eſt unum, & componitur è quatuor literis, quæ ſunt quinque: quò pertinent quinque mundi; quinque lumina; quinque perſonæ; & diſtributio decem Sephirarum, quæ in ſe continent univerſitatem omnium rerum: nempe apex literæ Jod inter mundos, deſignat Æn-Sophicum; inter lumina, lucem cranii; inter perſonas, Senem Sanctum. Jod ipſum inter mundos, Aziluthicum; inter lumina, lucem oculorum, vel cerebri; & inter perſonas patrem. He primum, inter Mundos, Briathicum; inter lumina, lucem aurium; inter perſonas, matrem. Vav, inter mundos, Jezirathicum; inter lumina, lucem Naſi;

inter

inter perſonas, Seir. He ultimum inter mundos, aſiathicum; inter lumina, lucem oris; & inter perſonas, Uxorem τῶ Seir.

§. 9. Quod autem Adam Kadmon in ſe continet per modum quinarii, id gradus ſequens continet per modum denarii; quatenus nempe quilibet è quinque illis gradibus dividitur in duos: quæ ſunt lux ambiens, & lux interna implens. Et ſic gradus tertius idem continet per vicenarium, ſi nempe decadi priori luminum addatur decas alia vaſorum. Et ſic gradus quartus per quadragenarium, quatenus nempe accedunt conceptus deſcenſus à cauſa ſua, & regreſſus ad illam. Et ſic porrò. Et hoc modo influxus Infiniti immutabilis non tantùm multiplicatur, ſed etiam quodammodo variatur & movetur in illis gradibus mutabilibus, & mobilibus intermediis; & ſic producuntur inferiora, quæ ſunt mutabilia & varia.

CAP. XIV.

Quomodo ex quinque vel ſex mundis dictis componatur unum quid ſub forma hominis, compoſitum è membris ſuis, potentiisque animæ & intellectus.

§. 1.

MUndus Æn-Sophicus, i.e. cauſatum primum & perfectum Cauſæ primæ infinitæ, eſt mens, vel intellectus omnium Mundorum: quod Platonici vocant mundum intellectualem, & intellectum primum, qui eſt locus Monadum & Idearum divinarum, quæ ſunt exemplaria & cauſæ omnium rerum. In hoc homine primo unitas ejus ſumma, & intellectus ejus immobilis, videtur deſignari per lucem, prodeuntem è cranio; & ex hac unitate ortum habent omnes unitates omnium entium. Lux cerebri vel oculorum eſt eſſentia ejus, quæ continet, & progenerat omnes reliquas eſſentias.

Lux aurium eſt vita ejus, cum omni vitarum genere. Lux naſi eſt intellectus ejus, cum omnibus reliquis. Et lux oris eſt voluntas ejus, quatenus in ſe continet, & producit, atque movet omnes reliquas voluntates.

§. 2. Deinde, quinque perſonæ Aziluthicæ ſunt quinque gradus animæ, h. m. Senex Sanctus & Longus, (qui in Sohar habentur pro uno, exceptâ coronâ unicâ.) ſunt Jechidah hominis illius magni & unius, i. e. totius rerum univerſitatis. Pater eſt iſtius Chaijah, vel Neſchamah Neſchamæ. Mater, Neſchamah. Seir Anpin, Spiritus ejus. Et uxor ejus, iſtius Nepheſch, graduſque ultimus Animæ Adami primi. Atque ſic tres mundi בי״ע ſunt corpus iſtius hominis univerſaliſſimi. Et Briah quidem loco capitis eſt: hoc enim, quia continet ſenſus, tam internos, quàm externos, eſt pars corporis humani ſuprema & excellentiſſima, vas & habitaculum animæ rationalis, & hâc mediante intellectus; regitque & gubernat membra reliqua, eademque per media congrua ad finem, ultimamque perfectionem ſuam dirigit. Sed corpus reliquum, nempe pectus & venter, manus & pedes, correſpondent Jeziræ, quæ compoſita eſt ex angelis, à quibus provenit motus, & vita omnium inferiorum: ſed mundus Aſiah correſpondet fœderis membro & cruribus; nempe crus dextrum, firmamento; ſiniſtrum, elementis; & membrum fœderis, homini.

§. 3. Breviter: Unum ſimplex produxit hominem magnum generaliſſimum, qui intra ſe continet quinque mundos, ceu partes ſuas. Et ex his mundus Æn-Sophicus eſt intellectus ejus, qui componitur 1. ex Adam Kadmon, cujus ſimilitudo eſt Senex Sanctus: 2. ex luce Cranii, ceu Arich Anpin: 3. ex luce cerebri & oculorum, ceu patre: 4. ex luce aurium, ceu matre: 5. ex luce Naſi, ceu Seir Anpin: & 6. ex luce Oris, ceu uxoris. Deinde Homo hic univerſalis componitur ex anima, & apice literæ Jod, quæ eſt Kether, ejuſque

Jechidah

Jechidah : Secundò ex ipſo corpore literæ Jod, quod eſt Chochmah & ejus Chaijah: Tertiò ex He primo & Binah, quæ eſt ejus Neſchamah: Quartò ex Vav & Tiphereth, cum annexis, qui eſt Spiritus ejus. Quintò ex He ultimo, nempe Malchuth, quæ ipſi eſt Nepheſch. Corpus autem referunt, capitis loco Briah; ubi quinque ſenſus externi correſpondent quinque perſonis dictis, relatis ad Nepheſch: & quatuor ſenſus interni correſpondent quatuor literis Tetragrammati, & quatuor nominibus עַב סג מה בן, item quatuor Mundis, & quatuor pedibus Throni gloriæ; item quatuor Turmis angelicis, cum quatuor animalibus, & quatuor rotis. Sed frons, duo oculi, duæ aures, duæ nares, cum duobus labiis & lingua correſpondent decem Sephiris Briathicis: & ſicut inter Sephiras dantur quinque benignitates, & quinque rigores; ita in capite duæ partes faciei, & in qualibet quinque partes : quia frons & lingua componi cenſentur ex utraque extremitate. Corpus autem & Brachia comparantur cum Jezirah, ita, ut duo brachia, duo Ubera & venter correſpondeant quinque perſonis ejus, & quinque gradibus animæ: ſed decem digiti manuum referant decem Sephiroth, & quinque Benignitates, & quinq; Rigores cum decem turmis Angelorum, (contentis in duobus Cherubinis, qui ſunt inſtar duarum manuum, nempe Metatron & Sandalphon.) quæ ſunt 1. Chaijoth. 2. Ophanim. 3. Arelim. 4. Chaſchmalim. 5. Seraphim. 6. Malachin. 7. Elohim. 8. Bne-Elohim. 9. Cherubin. 10. Iſchim. Et hac ratione, ventris loco erit æther Arabhoth, quod mihi videtur eſſe illud firmamentum, ſupra quod Jecheskieli apparuerunt animalia: Ubera verò erunt fontes illi, per quos demittitur influxus. Et tandem mundus cœleſtis & elementaris comparatur duobus cruribus, & membro fœderis, ita, ut quinque membra, nempe duo crura, duæ manus & fœdus; ſint quaſi quinque perſonæ, & quinque gradus animæ, & quinque corpora, quæ in mundo ſenſibili, nempe quatuor elementa, &

ta,& quinta eſſentia ætherea, & decem digiti pedum, referuntur ad decem Sephiroth mundi Aſiah; decem circulos; decem cortices; & decem compoſita elementaria, ut ſunt; inanimatum perfectum,& imperfectum, vegetabilia, piſces, aves, animalia terreſtria, homines, Spiritus aquatici, aërei, & ignei.

§. 4. Et concludemus cum Plotino, quod 1. Adam Kadmon ſit quaſi Intellectus: 2. quinque ejus lumina, rationalitas, quæ eſt locus quinque habituum, ut ſunt: Intelligentia, Ars, Prudentia, Sapientia & Scientia. 3. Aziluth, vis ratiocinandi in ſpecie. 4. Briah, ſenſus interni & externi. 5. Jezirah, vegetativa: & Aſiah quaſi corpus hominis iſtius magni & univerſalis.

Cap. XV.

Ulteriùs proponuntur ſex conceptus in Adam Kadmon.

§. 1.

NEceſſe eſt, ut Adam Kadmon, (& ſic omnia cauſata reliqua,) reperiatur in Infinito, quamvis iſtius cum cauſatis nulla ſit comparatio: Si enim non quodammodo reperiretur in illo, non poſſet eſſe id, quod eſt in natura ſua. Et hic eſt conceptus primus cauſati primi, continentis omnia cauſata reliqua, nimirum, ipſa illa immenſitas, quæ eminenter continet in ſe omnia entia.

§. 2. Secundus eſt, quòd Cauſa prima intelligat & velit cauſatum ſuum primum, & cum ipſo uniatur, illudque producat, & progeneret: & juxta hunc conceptum Adam Kadmon prodiit, ex immenſitate inæſtimabili, & determinationem accepit per unionem influentis. Hic conceptus vocatur applicatio Infiniti ad Cauſatum ſuum.

§. 3. Conceptus tertius eſt, quòd Cauſa prima primo huic

huic homini præbeat entitatem, quâ ſubſiſtat extra cauſam ſuam, in ipſa natura ſua determinata.

§. 4. Quartus, eſt converſio, & diſpoſitio Cauſati, quâ revertitur ad Cauſam ſuam, ut ſibi communicet Bonitatem eſſendi & perfectionem, ſicut primò ipſi communicaverat entitatem ſolam. Si enim Cauſa primo ſtatim eſſendi momento ipſum produxiſſet omnibus numeris abſolutum, non converteretur ad illam, ſed in ſe acquieſceret ſibi relictum. Neceſſum ergò eſt, ut redeat ad Cauſam ſuam.

§. 5. Et quia nemo hoc cauſatum elevare poſſet ſupra ſe, adeoque non acciperet id, quod eſt, & quo tum caret, niſi virtute ſuperioris cujusdam attolleretur & diſponeretur, ut aptum fiat, ad ſuſcipiendum, quod erat; dubium non eſt, quin Æn-Soph poſt gradum hunc quartum elevet hoc cauſatum ſuum, ipſumque diſponat, (qui eſt conceptus quintus:) ad iſtam perfectionem, quam in illud immittere vult; & immittit.

§. 6. Hanc autem Adam Kadmon, ita converſus ad cauſam ſuam, & diſpoſitus ad illam recipiendam, tandem accipit, conceptu ſexto; ita, ut in ſe ſit perfectus, & felix, unitus cum fonte ſuo, & illius virtute & proprietate repletus: qua deinde producit & gubernat omnia.

§. 7. Et à ſex iſtis conceptibus omnia prodierunt, quæ à cauſa prima, ipſo mediante, producta ſunt. Et fortè ex conceptu primo, prodiit Adam Kadmon: ex ſecundo, lumina mundi Æn-Sophici; ex tertio, Aziluth; ex quarto, Briah; ex quinto, Jezirah; ex ſexto, Aſiah.

§. 8. Eodem modo etiam ratione luminum ſuperiorum, juxta illum conceptum, quod infinitum ſublimius ſit omnibus entibus, produxit lucem cranii: Juxta ſecundum, quod contineat omnia, lucem cerebri: juxta tertium, quod illud producat extra ſe, lux oculorum: juxta quartum, quod convertatur, & diſponatur, lux aurium: juxta quintum,

quod perficiat illud, lux naſi: juxta ſextum, quod adjuvet operationes ejus, ad producendum inferiora, lux oris.

§. 9. Idem procedit in perſonis, ita, ut ad primum gradum Senex Sanctus; ad ſecundum, Arich; ad tertium pater; ad quartum mater; ad quintum, Seir Anpin; ad ſextum, uxor ejus referatur.

CAP. XVI.

Quod ex quinque potentiis vel gradibus, quæ concipiuntur in Adam Kadmon, provenerint quinque Mundi.

§. 1.

ADam Kadmon, quatenus concipitur ut unitas omnium unorum, quæ ſunt quaſi Coronæ, & centra omnium ſubſtantiarum ſpiritualium, produxit mundum Æn-Sophicum, in quo lucent lumina ſuperna: quatenus concipitur ut objectum intellectuale primum, quod continet ideas omnium entium, produxit mundum, qui continet decem Sephiras, ceu numeros, menſuras, & pondera intellectualia & perfecta: Sed quatenus concipitur ut intellectus, creavit mundum *Briah*, qui continet intelligentias abſtractas, à materia ſeparatas: porrò, quatenus concipitur ut vita, formavit mundum Jezirah, & Angelos; qui ſunt motores & animæ corporum præſtantiſſimorum: quatenus autem concipitur ut ſubſtantia, quæ eſt gradus ultimus & imperfectiſſimus, fecit mundum Aſiah, qui reſpectu cœterorum plane imperfectus eſt, & à ſuperioribus perficitur.

§. 2. Præterea conſiderandum, quod ſequitur. Ab uno primo immediatè productum eſt cauſatum primum, Adam Kadmon, juxta illum conceptum, quo Cauſa ipſa conſideratur in ſe, ut per ſe ſubſiſtens, & ſupra omnia: ſed quatenus refertur ad cauſata ſua, & ad illa extenditur, illiſque manifeſtatur,

feſtatur, produxit nomen Tetragrammaton, mundosque ad iſtud relatos, hoc modo: apex literæ Jod, & Mundus Æn-Sophicus, cum Adam Kadmon, & quinque luminibus, reſpectum habent ad Cauſam primam, quatenus elevata eſt ſuper omnia: Gradu ſecundo, vel tertio, (quia Adam & lumina interdum pro uno habentur, interdum pro duobus;) Jod & mundus Aziluth reſpectum habent ad cauſam primam, quatenus conſideratur, tanquam contineat omnia; ſicut numerus literæ jod denarius continet omnes numeros; Porrò, quatenus cauſa prima conſideratur ab Adam Kadmon, ut cauſa efficiens rerum omnium, iſte gradu tertio vel quarto produxit He primum, & mundum Briah. Et quatenus illam conſideravit ut formam conſervantem & gubernantem omnia, produxit Vav & Jezirah. Tandem, quatenus ipſam conſideravit ut finem, qui ad ſe trahat, & in ſe perficiat omnia entia, produxit He ultimum, & Aſiah. Quod etiam applicari poteſt ad lumina ſuperna: item ad perſonas, quæ nunc ſex, nunc quinque numerantur.

§. 3. Porrò, Deus infinitus, qui eſt elevatus ſupra omnia, continet omnia; producitque; gubernat & perficit omnia; cum tribus cauſis, efficiente, formali & finali: & operatur omnia per lenitatem, Rigorem, vel miſericordiam: unde generantur à Cauſa hac, quinque vel ſex, quæ reperiuntur in ipſo eminenter, & in mundo, luminibus & perſonis ſimiliter: quia, quatenus in ſe continent ſummum, medium & imum; convertuntur ad cauſam ſuam, tanquam ad principium, à quo prodierunt; & tanquam ad medium, quod ipſa dirigit, & ad ſe reducit; & tanquam ad finem, qui ipſa perficit. Et quia compoſita ſunt ex eſſentia, potentia & operatione; per ſe ſubſiſtunt, adſcendunt ad cauſam ſuam; & inclinant ad operationes ſuas.

§. 4. Præterea, Senarius eſt numerus rotundus; prout & quinarius: quia, dum multiplicantur per ſe, redeunt in ſe.

Et

Et in ſpecie, Senarius compoſitus eſt ex partibus ſex: nempe 3. 2. & 1. vel 3. 3. Et quinarius ex maſculo primo, 3. & fœmina prima, 2. Senarius etiam conſtituit ſex terminos corporis, qui ſunt, ſummum, imum, dextrum, ſiniſtrum, anterius & poſterius. Et quinarius quinque corpora naturalia, nempe elementa, & quintam eſſentiam ætheris. Et hæc eſt cauſa, quod in Tetragrammato reperiantur He & Vav, qui ſunt quinarius & ſenarius.

Cap. XVII.

Exponitur Pſalmus ultimus: & quia non directè ad ſcopum noſtrum, hoc caput omiſimus.

Cap. XVIII.

Caput ultimum eſt anacephalæoſis totius hujus Diſſertationis.

§. 1.

Antequam finiamus hanc Diſſertationem, breviter repetemus ea, quæ in illa dicta ſunt. Nempe 1. quod cauſæ primæ duplex extet operatio: nempe mundorum ſeparatorum בי״ע, & mundorum ſuperiorum. Vel ſic: gradus operationum, vel ſunt tres inferiores, vel ſuperiores, qui ſunt Adam Kadmon, cujus formam habet Briah: lumina mundi Æn-Sohici, quorum ſimilitudo eſt in Jezirah: & mundus Aziluth, cujus imago eſt Aſiah. Primus & conformitas ejus, eſt quaſi intellectus abſtractus, ſive mens: Secundus & ſimilitudo ejus, eſt quaſi anima: & tertius & imago ejus, quaſi corpus, ſubjectum, & vas. Nempe, inter emanantia Adam Kadmon eſt lux ſimplex, per ſe abſoluta & ſubſiſtens, & ſic Briah inter creata. Lumina Mundi Æn-Sophici inter emanantia

nantia & divina ſunt lumina unita cum ſubſtantia, vel ſubjecto, vaſeque & receptaculo; & ſic Angeli inter creata, qui junguntur & uniuntur cum corporibus. Tandem Mundus Aziluth in ordine emanantium eſt quaſi vas & receptaculum, in quod lumina ſuperna imprimuntur; & eandem naturam habet Aſiah, reſpectu animarum intellectualium, earumque originis, qui eſt Thronus, intellectus nempe abſtractus, aliique non ita abſtracti & ſimplices, ſed compoſiti è potentiis aliis, conſiſtentes ſuper corpora, & moventes atque gubernantes eadem. Et ſic inter Divina & emanantia datur intellectus ſimplex, qui eſt Adam Kadmon: deinde animæ ſubſiſtentes, & illuſtrantes vaſa divina, quæ ſunt lumina Æn-Sophica: Et denique ſubſtantiæ & vaſa, quæ illa ſuſcipiunt intra ſe, & per illa illuminantur, quæ ſunt Sephiræ emanativæ. Eodem modo inter creata dantur intelligentiæ, animæ, & corpora, diſtincta in tres mundos בי״ע.

§. 2. Secundo explicationis modo Æn-Soph dicitur eſſe ſupra omnem intellectum, & objecta intellectualia: Adam Kadmon autem objectum intelligibile quidem, ſed tanquam ſol, per ſe nimis ſublimis & abſconditus oculis omnium intelligentium: ſed lumina Æn-Sophica ſunt intelligibilia determinata, quædam tamen magis, quædam minus; prout magis vel minus abſcedunt à facie Adam Kadmon, vel appropinquant imum verſus, in quo faciunt vas & receptaculum, quod eſt Aziluth, & Sephiræ ejus, quæ fiunt intelligentiæ in actu, per influxum & irradiationem luminum Divinorum, tanquam objectorum ſuorum determinatorum; quibus mediantibus aliquantum percipiunt de Adam Kadmon, qui ſolus immediatè eſt intelligibile ſummum, elatum ſuper omnes intellectus; & mediante hoc Adam Kadmon iſti aſcendunt, ut aliquantulum apprehendant de occultiſſimis Infiniti.

§. 3. Tertius explicandi modus eſt hic: Omnes perfectiones

ctiones mundi formalis & divini conſiderantur eſſe cauſaliter & eminenter: In Adam Kadmon formaliter, & perfectè: in luminibus communicativè, & quidem perfectè: & in Aziluth communicativè quidem, ſed imperfectiùs.

§. 4. Quartus modus. Æn-Soph eſt immenſitas incommunicata & incommunicabilis: Adam Kadmon, Communicatio prima, & perfecta, adeoque æqualis & perpetua: Lumina, communicatio ſecunda; ſed non usque adeo perfecta: etſi perpetua, tamen inæqualis. Et ſic intelligitur, quomodo Bonum abſolutum benefaciat ſemper, atque extendatur.

§. 5. Quintus. Æn-Soph eſt unitas infinita & ſimpliciſſima, elevata ſupra omnia, velut eorum cauſa. Adam Kadmon eſt unitas eſſentiæ vel ſubſtantiæ primæ, quæ, cùm determinata ſit quodammodo ad omnia entia, certo reſpectu & applicatione eadem produxiſſe dicitur. Lumina ſunt intelligentiæ, à dicta unitate prima emanantes. Et primò quidem lumina cranii, cerebri & oculorum, ſunt tres gradus intelligentiarum; nimirum ſummarum; mediarum; & infimarum: quæ à Proculo dicuntur, intelligibile eſſentiale; intelligibile eſſentiale, & vitale; & intellectus; & intellectus eſſentialis, vitalis, & intellectualis. Vel aliter: *formantes*; formatæ & formantes; & intelligentiæ formatæ tantùm. Vel, illuminantes; illuminatæ & illuminantes ſimul; & illuminatæ tantùm. Vel denique intelligibiles; intelligibiles & intelligentes ſimul; & intelligentes tantùm. Deinde lux Naſi eſt anima rationalis, communicationem habens à mente vel intellectu, & propterea conſiſtens ſuper corpus divinum. Et lux oris eſt imago animæ primæ, vitaque ejus, & anima, adhærens corpori, eſtque forma ejus; & per illud, tanquam inſtrumentum naturale, operatur operationes ſuas. Sed Aziluth eſt ipſum corpus, cujus cranium eſt Kether: Cerebrum, Chochmah: Cor, vel Lingua, Binah: duo brachia,

Cheſed

Cheſed & Gebhurah: Duo crura, Nezach & Hod: Corpus, & fœdus, & corolla: Tiphereth, Jeſod & Malchuth.

§. 6. Sextus. Poſt Æn-Soph ſequitur intellectus primus & generalis Mundi Divini, qui eſt Adam Kadmon. Poſt illum, intellectus communicati & particulares, diſtincti in tres claſſes divinas; ſummam, mediam & imam. Has ſequitur anima vel intellectus, qui in tempore intelligit & operatur: & quia ſtationem habet ſuper corpore, in illud immittit gradum quintum, nempe naturam, vel animam ſecundam, quæ repleta eſt ſpeciebus vel ſeminibus, & cauſa efficiens eſt, & formalis totius exiſtentiæ corporis, & totius potentiæ, & operationis ejus. Et hæc eſt Aziluth, in qua Arich Anpin, ætheri; Pater, aquæ; Mater, Igni; Seir Anpin, Aëri; & uxor ejus, Terræ correſpondent. Vocaturque corpus; quia eſt vas & receptaculum graduum animæ & mentis, ſupernorum, qui ob Æn-Soph, mediante Adam Kadmon, in dictum mundum Aziluth immittuntur, illumque vivificant & intellectualem faciunt; ut dicunt Platonici. Dicitur autem corpus & vas, reſpectu ſuperiorum: cùm in ſe ſit ſpiritualis & divinus, magnoque gradu ab inferioribus diſtans. Inter quos mundus Briah etiam eſt intellectus ſimplex, & ſpiritualis: Sicut & Jezirah: qui ſaltem diſtinguitur à Briah, eò, quòd nexum habeat cum corpore, ſuperque illo conſiſtat, & illud gubernet.

§. 7. Et hoc Caput, hancque Diſſertationem concludemus loco quodam illuſtri Doctoris noſtri R. Jizchak Lorja, qui dicit: Æn-Soph ſe habet tanquam Sol, qui in ſe inviſibilis eſt, & incomprehenſibilis, niſi extra ipſum, & in diſtans. Secundus ipſum videndi modus eſt per feneſtram. Tertius: Si tantùm è longinquo, vel feneſtra videatur; vel mediante vitro, aut velo. Quod ſimile ad infinitum & gradus ſubſequentes ſic applicari poteſt: Infinitum comprehendi non poteſt, niſi quàm remotiſſimè, & mediantibus gra-

dibus multis, ab illo productis, & longiſſimè deſcendentibus à perfectione, & ſimplicitate infinita. Et hæc diſtantia & amotio mihi videntur eſſe Adam Kadmon, & lumina Æn-Sophica. Poſt illa Kether vel Attika aſſequitur Infinitum, ſine oſtio quidem, vel feneſtra, ſed admodum remotè. Chochmah autem tantum quaſi per januam, vel feneſtram Coronæ, & non per nudam diſtantiam (mundum ſc. Æn-Sophicum manifeſtatum,) cauſam ſuam aſſequitur. Binah eandem apprehendit per duas feneſtras, quæ ſunt Kether & Chochmah; quarũ proxima minor eſt. Et ſic usq; ad Malchuth, quæ cognoſcit infinitum, mediantibꝰ novem feneſtris, quarum ultima ipſiq; proxima; nempe Jeſod, eſt minima. Sed Mundus Briah, non tantum non in diſtans, nec tantùm non per feneſtras; ſed etiam mediante velo quodam, illum videt: perque hunc lux ejus iterum per feneſtras multas, magnas & parvas, de gradu nimirum ejus ſummo, usque ad imum deſcendit; & è minimo iſtius foramine illum accipit Jezirah, cui duplex velum obtenditur, nimirum unum proprium, & alterum Mundi Briah: adeoque hic mundus lucem ſupernam, nunc magis nunc minùs percipit; prout per plures, vel pauciores feneſtras illabitur. Deinde mundus Aſiah eandem lucem per triplex vitrum vel velum accipit; quæ ſunt, Briah, Jezirah, & Aſiah.

§. 8. Summa hæc eſt: Neceſſum eſſe, ut plura dentur media, per quæ recipiatur lux ſuperna, ſi ſuſcipi debet ab inferioribus: Et hæc omnia propter imbecillitatem recipientium.

DISSER-

DISSERTATIO SEPTIMA.

CAP. I.

De Speciali ſignificatione Nominis Tetragrammati.

§. 1.

QUia in Adam Kadmon ſtatuimus exiſtere nomen Tetragrammaton, de illo nunc quædam dicenda ſunt. Nempe, Jod, prima ejus litera, concipitur ut punctum, quod non tantum eſt indiviſum, ſed & indiviſibile: deſignatque unitatem, quæ, cùm aliena ſit ab alteritate, etiam non tantùm indiviſa eſt, ſed & indiviſibilis.

§. 2. He deſignat ens, quod eſt compoſitum ex eſſentia, & exiſtentia; ſicut He compoſitum eſt ex ד & י, vel, ex tribus Vavin, quibus deſignatur eſſentia, exiſtentia, & ens. Vel: eſſentia, potentia, & actus; forma perfecta, materia perfecta, & compoſitum ex iſtis: & prout Plato dicit: compoſitum conſtare è fine & termino: & in ſupernis talia ſunt: eſſentia, vitæ, & intellectus; & in mundo; intelligentiæ, animæ, & corpora: & in iſtis, cœleſtia, elementa, & elementata.

§. 3. Vav denotat vitam, quæ eſt emanatio & motus eſſentiæ, quæ in ſeipſa manifeſtatur: eſtque medium uniendi, & connexionis, inter eſſentiam & intellectum.

§. 4. He ultimum eſt imago & ſimilitudo intellectus, vel mentis, & ad inſtar illius triplex eſt; compoſita nempe ex potentia intellectuali, actu intelligendi, & fine, ceu objecto intelligibili; prout etiam ſe habet eſſentia, quam deſignat He primum; quia intelligibile, quod eſt eſſentia, non eſt di-

verſum quid ab intellectu, quatenus eſt in actu, ſed cum ipſo unum eſt.

§. 5. Quaternitas autem iſtius nominis etiam deſignat unitatem, eſſentiam, bonitatem & veritatem, quæ ſunt attributa generalia omnium. Item quatuor cauſas, finalem, efficientem, formalem, & materialem, vel inſtrumentalem.

§. 6. In hoc nomine etiam continentur omnes literæ, tam conſonantes, quàm vocales. Tres enim literæ, Jod, He, Vav, ſunt 21. addito autem ipſo nomine, fiunt 22. quot ſunt literæ. Vel, ſi totum nomen numeres, habebis 26. & cum toto 27. qui eſt numerus literarum cum duplicibus. Et ſic in eo etiam continentur quinque vocales, ad quas puncta omnia referuntur.

§. 7. Et hinc patet, quomodo Tetragrammaton, quia continet omnes literas, non tantùm ſit cauſa omnium nominum, & verborum, quæ ſunt ſymbola omnium rerum: ſed per illud etiam cognoſci queant omnia, tam intelligibilia, quam ſenſibilia: adeoque ſymbolum ſit illius Entis, quod omnia produxit & conſervat, & ad operationes omnium concurrit.

CAP. II.

Proponuntur & ſpecialia quædam alia de Tetragrammato.

§. 1.

JOd, quia ſimplex; eſt unum & primum quid, & ſimile uni, quod numeris; & puncto, quod corporibus omnibus prius eſt. Punctum autem, ſecundùm longitudinem motum, producit lineam, nempe Vav: & hæc in latitudinem mota, producit ſuperficiem, & ſic ex ו fit ד. (motus enim à dextra tendit ſiniſtram verſus, & omnis communicatio eſt à ſummo ad

ad imum.) Et hæc eſt expreſſio hujus literæ plena, hoc modo: ויד. Vav autem & Daleth ſunt decem, ſicut Jod eorum principium. Porrò, ſi Daleth fiat craſſum, ipſique addatur profunditas, inde fit corpus, in quo omnes tres dimenſiones, h. m. ה: quæ eſt nota profunditatis.

§. 2. Notum autem, quod דּ ſit ſymbolum fœminæ, quia in ſe habet notam deſcenſus primi ab uno, cum omnibus numeris; eſtque principium omnis ſeparationis: ſicut & juxta ſignificationem nominis, Daleth fœmina pauper eſt, & perfectione caret; & ſicut janua aperitur, ut accipiat influxum ſupernum, & maſculum. Et tum generatur cauſatum inferius, nempe He, deſuper apertum rima quadam tenui; quia in ſummitate receptionem habet ſubtilem admodum: inferius autem habet aperturam latiorem, quia progenerat cauſatum craſſius & imperfectius, quod, ut prodeat, opus habet portâ latiore.

§. 3. Deinde, unum correſpondet puncto; duo, lineæ; quia hæc eſt extenſio inter duo puncta. Tria, ſuperficiei; quia figura prima eſt Triangulum inter tria puncta. Quatuor puncta conſtituunt corpus primum, quale eſt cubus. In quaternario autem continetur denarius, hoc modo: 1. 2. 3. 4. Et hoc modo Tetragrammaton in ſe quidem eſt unum; ſed continet duo, nempe duo He: tria, nempe tres literas Jod, He, Vav: quatuor, nempe quatuor literas: quinque, cujus nota eſt He: ſex, cujus nota eſt ו: Septem, in modo ſcribendi, qui vocatur בּן 52. cujus numerus minor eſt 7. Octo, quia numerus nominis eſt 26. & numero minore 8. Novem, in ſcriptionibus, עּב 72. סּג 63. מּה 45. (& בּן; ſi enim Nun finale denotet 700. & Beth 2. numerus minor erit 9.) Decem, quia in dictis plenitudinibus occurrunt decem literæ. Adeoque Tetragrammaton omnes continet numeros. Et ſicut in denario omnes continentur numeri; ita in quaternario omnia corpora; ſuntque duæ notæ perfectionis generalis,

ralis,per quas omnia menſurantur & numerantur: quæ ſunt ſimilitudines decem Sephirarum Mundi Æn-Sophici,qui cauſa eſt quatuor mundorum.

§. 4. Sicut autem Jod plenè ſcriptum, iterum producit denarium; ita ſciendum eſt, quòd inter internum & externum nulla ſit differentia; ſed ſit res eadem. Et hoc modo etiam jod,tanquam punctum, & tanquam denarius, eſt primum & ultimum; ſimplex, & forma una, & tamen continens omnes formas, ſive univerſale ſimplex & perfectum, & generale primum, i. e. cauſa tam efficiens, quàm finalis rerum omnium.

Cap. III.

Quis ſit locus Nominis Tetragrammati, & alia quædam de denario.

§. 1.

ALibi dictum eſt, quod locus Tetragrammati ſit in canali, ſeu finali Æn-Sophico, tanquam anima omnium animarum: quod nihil aliud eſt,quàm applicatio illa, qua Æn-Soph intelligit,& deſiderat omnia cauſata ſua,& cum illis unitur. Si enim numerus duarum primarum Tetragrammati, id eſt, 15. in ſe ducatur, & ſic etiam duæ poſteriores, i. e. 11. orietur 346. qui eſt numerus רצון, bona voluntas; & addito quaternario Tetragrammatico 850. qui eſt numerus שכל intellectus.

§. 2. Secundus locus Tetragrammati in Adam Kadmon eſt, cùm plenè ſcribitur, unde proveniunt quatuor nomina עב סג מה בן, quæ ſunt origines luminum Mundi Æn-Sophici & אביע.

§. 3. Tertius Tetragrammaton locandi modus eſt hic: ut apex יד Jod ſit in luce cranii: Jod,in luce cerebri & oculorum: He,aurium: Vav, Naſi: & He ultimum, Oris.

§. 4. Quar-

§.4. Quartus Tetragrammati locus eſt in Aziluth,& quinque ejus perſonis: Attik enim, ob ſublimitatem ſuam, ad nullam literam refertur. Modo quinto Tetragrammaton locatur in qualibet Sephira omnium perſonarum. Sexto, in Briah, & in unaquaq; è quinque perſonis ejus, & in qualibet Sephira cujuslibet perſonæ. Et ſic in Jezirah & Aſiah, & perſonis eorum, numeriſque, intelligentiis, animabus, corporibus; adeoque in omnibus rebus.

§.5. Ad hoc Nomen Tetragrammaton etiam applicantur ſequentes quaterniones. Nomen אהיה, quod alii ad Binah & ad Daath, alii ad Kether referunt; propriè autem pertinet ad Kether gradûs Binah. Et nomen אדני, quod pertinet ad Malchuth. Item, אבֹיע. Item, Lenitas, Rigor, Miſericordia, &, quod iſta continet. Et טנֹתא. Et quatuor lumina: directum, reflexum, veſtigium & ſcintilla. Et quatuor pedes throni, ad quos referuntur patres. Et quatuor genera populi Sancti, Sacerdos, Levita, Jiſraëlita, & proſelytus. Et quatuor animalia, Leo, bos, Aquila, homo, & uniuscujusq; quatuor facies. Et uniuscujusq; quatuor alæ. Et quatuor principes Angelorum, Michaël, Gabriel, Uriel vel Nuriel, & Raphaël. Et poſt iſtos quatuor exercitus Angelici, ad dextram, ſiniſtram, ante & retro locati. Et quatuor vigiliæ noctis. 4. turmæ corticum. Et 4. ſpecies ignium ſpiritualium: albus; ruber; flavus, & niger. Et 4. fluvii Eden. 4. Cardines mundi. 4. puncta Sphæræ cœleſtis. 4. Elementa. 4. Venti. 4. Qualitates. Et 4. temperamenta. 4. anni quadrantes. Et 4. paſſiones; cupiditas, timor, gaudium & triſtitia: vel, amor, odium, delectatio & dolor. 4. Virtutes; prudentia, juſtitia, temperantia, & fortitudo, reſidentes in quatuor potentiis animæ, intellectu, voluntate, concupiſcibili, & iraſcibili. 4. Virtutes Theologicæ, Fides, Spes, Charitas, vel benignitas, timor humanus & divinus. 4. quibus conſtat homo; corpus, potentia vegetativa, potentia vitalis, & anima rationalis. 4. formæ generum in mundo intellectuali. Et 4. ſpecierum, analogæ illis, e.g. juſtus, fortis, benignus, pulcher.

Et 4. principia entium ſupernorum, juxta Proculum & Syrianũ, unitas, æternitas, terminus, & quod ex tribus his componitur. Et ſic entia ſumma etiam ſunt 4: intelligibile primum; ens intelligibile; intellectu præditum; vita intellectus; & intellectus vitalis. 4. etiam ſunt omnium rerum ſumma genera, unum ſimplex; intelligentiæ ſeparatæ; animæ; & corpora. Vel, juxta Patritium, incorporea; corporea; incorporea incorporata; corporea incorporata, i. e. intelligentiæ; animæ; naturæ, & corpora. 4. ſpecies providentiæ: dare omnia omnibus; dare omnibus, ſed non omnia; dare omnia, ſed non omnibus; & dare quibusdam, ſed non omnibus. 4. Species animarum: intellectuales; divinæ, ſemper ſequentes Deum; ſequentes aliquando, ſed in puritate; & quæ his modis carent. Sic in cœlo quatuor: corpus, quod movetur; anima, quæ illud movet; intelligentia, propter quam illud movet; & motus vel actus, ab his omnibus procedens. Item quatuor cauſæ: finalis; efficiens; formalis; & materialis. Sic in omni ente, juxta Philoſophos, reperiuntur 4: eſſentia; exiſtentia; proprietas; & actus. Item: unum; bonum; verum; & eſſentia. Et in homine, ſecundùm Ijobum; cutis; caro; oſſa; venæ. Item 4. quadraturæ lunæ. 4. fluxus & refluxus maris viginti quatuor horis. 4. gradus ſpirituum immundorum, quos vidit Elias & Jecheskiel. 4. ſupplicia ſynedrii. 4. Regna. 4. metalla: argentum; aurum; cuprum & ferrum. 4. paria ſepulta in urbe quaternionis. 4. vexilla. 4. anni præputii. 4. veſtes ſacerdotis communis. 4. veſtes aureæ ſacerdotis magni. 4. ſpecies faſciculi ſcenopegitici. 4. annuli altaris: menſæ; arcæ. Et ſic omnis Philoſophia divina continetur doctrina de eſſentia; unitate; veritate; bonitate. Item, eſſentiâ; exiſtentia; potentia; & actu. Et naturalis de materia; privatione; forma; & compoſito. Item, ſubſtantia; qualitate; quantitate; & motu. 4. ſpecies mutationum: generatio & corruptio, reſpectu ſubſtantiæ; alteratio, reſpectu qualitatis;

litatis; augmentatio & diminutio, reſpectu quantitatis; aſcenſus, deſcenſus, & motus in circulum, ratione motus. Et ſic quatuor Elementa, & quatuor elementata: inanimatum; vegetabile; brutum; & homo. Et in Geometria: punctum; ſuperficies; linea; corpus. Et omnis perfectio intellectus conſiſtit in potentia intelligendi; Scopo, vel objecto; actu intelligendi; & elocutione actuali rei intellectæ. Quaternarius enim eſt numerus perfectus, quia continet formam omnium numerorum, quod eſt unum; materiam omnium numerorum, quæ ſunt duo; compoſitum ex utroque, quæ ſunt tria; & operationem, quæ ſunt quatuor. Item, quia continet primum parem, nempe 2. & primum imparem, 3. & totum denarium 1.2.3.4. Eſtque numerus juſtitiæ, quia eſt quadratus, adeoque æqualis, & ſtabilis, ſemperque rectus & immutabilis, etiamſi moveatur, vel cadat: unde per illum jurârunt Pythagoræi, tanquam per principium totius naturæ, &c.

Cap. IV.

De Sephiris in genere.

§. 1.

Quia fundamentum & objectum Doctrinæ Cabbaliſticæ ſunt Sephiræ; nunc dicendum eſt de iſtarum proprietatibus, & attributis. Nempe, media illa, de quibus diximus, quæ repræſentant cauſam primam, in ſe occultam planè, ſunt Sephiræ; quæ ab illa immediatè emanarunt, & illius virtute produxerunt, & gubernant omnia reliqua.

§. 2. Iſtæ Sephiræ ſunt productæ ab uno primo ſimplici, manifeſtantes bonitatem ejus infinitam: ſpecula veritatis ejus, & analogia eſſentiæ ejus celſiſſimæ: Ideæ Sapientiæ ejus, & repræſentationes voluntatis ejus: receptaculum potentiæ ejus, inſtrumentum operationis ejus: gazophylacia

felicitatis ejus, diſtributrices benignitatis ejus: Judices regni ejus, qui in lucem producunt jus ejus: & tandem denominationes, attributa, & nomina illius, qui ſummus eſt omnium, & omnium cauſa: decem nomina indelebilia; decem attributa auguſtiſſimæ Majeſtatis ejus: decem digiti manuum ejus, quinque dextri, & quinque ſiniſtri: decem lumina, quibus ipſum eradiat; & decem veſtes, quibus amicitur: decem viſiones, quibus apparet: decem formæ, quibus omnia formavit: decem ſanctuaria, in quibus glorificatur: decem gradus prophetiæ, quibus manifeſtatur: decem cathedræ, in quibus informat: decem throni, in quibus judicat populos: decem ſpecies Paradiſi, vel thalami, pro iis, qui ipſis digni ſunt: decem gradus, quibus deſcendit, & quibus ad iſtum aſcenditur: decem campi, producentes omnem affluentiam & benedictionem: decem fines, deſiderati ab omnibus; ſed quos aſſequuntur tantùm juſti: decem lumina, illuminantia intelligentias: decem ſpecies ignis, exurentes omnes concupiſcentias: decem ſpecies gloriæ, beatificantes omnes animas intellectuales, & mentes abſtractas: decem dicta, quibus creatus eſt mundus: decem ſpiritus, quibus iſte movetur & vivificatur: decem verba, & decem numeri, menſuræ, & pondera, quibus omnia numerantur, ponderantur & menſurantur: decem lapides lydii, quibus probatur omnium rerum perfectio; prout nempe quid magis vel minùs ad illas accedit, vel ab illis abſcedit: decem prædicamenta, quibus continentur omnia: genera generaliſſima, quæ in ſinu ſuo comprehendunt omnia, & extra ſe edunt: providentiæ, extenſæ ab uno extremo ad alterum, & curâ ſua omnia dirigentes ad commodum & emolumentum ſuum: cauſæ ſecundæ, per quas prima omnia operatur, conſervat & gubernat: radii divinitatis ejus, per quos omnia illuſtrantur & manifeſtantur: formæ & ideæ, & ſpecies, per quas omnia producuntur: animæ & potentiæ, per quas omnibus datur eſſentia,

tia, vita & motus: ordo temporum, quo omnia dimenſurantur: loca incorporea, quæ intra ſe comprehendunt omnia: monades ſupernæ, ad quas reducuntur omnia multa, & per illas ad unum ſimplex: & denique perfectiones formales, quæ, cùm dependeant à perfectione una eminente, interminabili, cauſæ ſunt omnium perfectionum dependentium: quæque illuminant intelligentias ſimplices, & à materia ſeparatas, & animas intellectuales, & corpora cœleſtia, elementaria, & elementata.

Cap. V. VI. VII.

§. 1.

CAP. V. agitur de Nomine Sephirah: nempe quod derivetur à rad. ספר numeravit, ut Gen. 41, 49. *ceſſavit numerari:* ubi de Numero agitur prolixè.

§. 2. Juxta Platonicos enim, ſicut Infinitum eſt ante ens primum, quod neceſſariò eſt multiplex & compoſitum; ita Numerus, qui eſt in ente hoc primo, eſt ante omnia entia reliqua, quæ ſunt ideæ divinæ, exemplaria, & cauſæ omnium entium. Et ſupra numerum hunc, qui conſiſtit in entibus numeratis vel numerabilibus, neceſſe eſt, dari Numerum, qui per ſe ſubſiſtit abſolutiſſimè, & qui cauſa eſt, quod ens primum diſtribuatur in entia, id eſt, ſpecies & ideas: ita, ut per numerum illum, qui eſt eſſentialis enti primo, eveniat, ut ens hoc non ſubſiſtat gradu quodam certo; ſed ab illo uno deſcendant multa diſtributa in genera & ſpecies, diſtinctas qualitatibus, & numero.

§. 3. Revera enim hæc eſt natura entis primi, ut, cùm ſit poſt unum ſimplex, neceſſariò ſit numerabile & multum: quod ſi autem numerus eſſet entibus poſterior, & non prior; differentia, quæ ſemper inter illa datur, eſſet accidentalis;

 non

non tantùm entibus, & ideis ſecundis, ſed & primo: cum tamen ex multitudinibus ejus, & non per accidens, generetur numerus, & multitudo ſpecifica reliquorum entium; tradente Ficino, qui videatur ipſe.

§. 4. Cap. VI. agitur de nomine הדר Pulchritudo, & quod David Pſalm. 104, 1. appellet Sephiras emanatas nomine הדר decus, pulchritudo; quodque, ſecundùm alios Sephirah derivetur à nomine ספיר, quod, quaſi mutato ס in ש, juxta Ijob 26, 13. habet ſignificationem pulchritudinis. Ubi de Pulchritudine in genere agit, ſecundùm Platonicos: deque Pulchro primo prolixè.

§. 5. Capite VII. agitur de nomine מדות menſuræ; ubi prolixè agitur de menſuris quantitatis continuæ, & diſcretæ, & proprietatum; ut auri, purioris vel impurioris; item colorum; quorum menſura, albedo, &c. Quodque ſic Cauſa prima ſit menſura omnium rerum. Et hanc naturam menſuræ proprietatis, & perfectionis, & graduum, attribuit Sephiris. Cùm enim, quod primum eſt in unoquoque genere, ſit menſura reliquorum illius generis; & Sephiræ ſint talia prima, prout e. g. Sapientia, in genere Sapientiarum, & ſapientum: Intelligentia, in genere intelligentiarum, & intelligentium, &c. eædemque, juxta requiſita menſuræ, ſint ſtabiles, & invariatæ; nec non cauſæ efficientes & formales omnium rerum; hinc iſtas meritò earundem menſuras dici, concludit.

CAP. VIII.

Explicatio ſpecialior, quare Sephiræ dicantur numeri, menſuræ, & pulchræ.

§. 1.

SEphiræ ergo dicuntur numeri, reſpectu Infiniti. Sicut enim ab uno numerali proveniunt omnes numeri; ita illæ ema-

emanarunt ab uno primo infinito. Deinde etiam dicuntur numeri, reſpectu inferiorum; quia ab illis componuntur, determinantur, & ordinantur omnia, quæcunque creata ſunt, menſurâ, pondere, & numero; & illæ omnia regunt, perficiunt, & beatificant. Porrò etiam numeri ſunt reſpectu ſui ipſius: ſicut enim Unitas eſſentialis eſt infinito, ita multitudo & numerus eſt Sephiris & cauſis ſecundis. Hæ ſunt numeri, quia priores ſunt omnibus entibus; & iſta diſponunt, quoad naturam eorum interiorem: & dividunt, quoad naturam eorum externam. Numeri ſunt: quia, cùm deſcendunt ab uno ſimplici, ſunt tam in totum, quam ex parte multiplices, & numerabiles. Numeri: quia comprehendunt intra ſe multitudinem formarum, quæ, propter res multas & diverſas, ſunt multæ & diverſæ. Numeri: quia in qualibet Sephira continentur omnes decem, & in ſingulis iſtius decadis, decas alia, & ſic in infinitum. Numeri: quia quælibet Sephirah inſeparabiliter unita eſt cum reliquis novem, & cum principio infinito. Numeri: quia continent eſſentiam & vas; lucem ambientem & externum vaſis; lucemque internam & vaſis internum. Numeri: quia continent quatuor Mundos אבי״ע, ſub notione & conceptu Syſtematis Aziluthici. Numeri: quia Kether continet 620. columnas lucis; Chochmah 32. ſemitas; Binah 50. portas; Chesed 72. pontes; &c. Et tandem numeri: quia ſunt compoſitæ ex eſſentia & ſubſiſtentia; naturâ & ſuppoſito; Subſtantia & accidente; ex eſſentia, potentia & actu; intellectu & voluntate; ſpeciebus diverſis, & operationibus variis: Suntque intelligibiles & intelligentes; dependentes à cauſis ſuis, ſubſiſtentes per ſe, & extenſæ ad inferiora: & iſtorum cauſâ aliquando aſcendunt ad ſuperiora, & accipiunt omnes lucem & potentiam novam, quam derivent in inferiora. Jamque nihil dicam de perſonis, quæ compoſitæ ſunt ex mare & fœmina, influente & recipiente; ex quibus Sephiræ מ״ה & ב״ן ſunt compoſitæ

poſitæ. Nec dicam de proprietatibus Cheſed & Din, Lenitatis & Rigoris, per quas varie diſtinguuntur: de diverſis ipſarum copulis; Conjunctionibus; Separationibus; Diviſionibus: nec de myſterio extremitatum, quæ illis tribuuntur: ut ſunt, ſummum, imum; anterius; poſterius, dextrum & ſiniſtrum: nec de myſterio generationis ipſarum, & adoleſcentiæ earum, deque diverſitatibus aliis. Prout etiam non tangam Sephiras Mundi Æn-Sophici, cum Mundis innumeris contentis in nominibus, literis, Alphabeto, cum 231. portis, vel combinationibns ejus: nec foramina capitis, cerebri, oculorum, aurium, Naſi, & oris; quibus adſcribitur myſterium lapſus & redintegrationis: item, quòd una ſuperinveſtiat alteram; & omnes, hominem primum, unâ parte manente nuda, & ſuperna. Sufficit enim, quòd ſciamus, iſtam Aziluth, tam multiplicem & numeroſam, eſſe imaginem & ſimilitudinem Infiniti; non æqualem ipſi, ſed ut numerum ab uno diviſam: quòd tamen illi ſe communicat toti, & omnibus ejus partibus; ita, ut numerus ille cauſam ſuam primam quaſi enarret, & demonſtret creaturis, quod in illa occultum eſt. Prout etiam in ipſo exſculpta & conſcripta eſt, tanquam in libro, voluntas divina; quæ eſt cauſa, quod in libro Jezirah fiat mentio iſtius ſimilitudinis; quam etiam Cabbaliſtarum princeps, in loco Pſ. 19, 1. exprimi vult, ita ut Chochmah ſit liber patris; Binah, liber matris; & adhuc tertius, liber Daath; qui ſint tres illi libri, per quos conditus ſit Mundus; mundusque judicetur initio anni.

§. 2. Eodem modo Sephiræ dicuntur pulchritudines; quia nimirum illæ ſunt eradiatio ad extra, ſed una, & extenſa certo ordine numerorum, perſonarum, proprietatum & formarum: quæ eſt pulchritudo admirabilis, venerabilis, & deſiderabilis; promanans ex immenſitate interna & occulta, unius ſimplicis & boni perfecti, quod ſplendore ſuo magno, intelligibili tamen, manifeſtat mentibus: & ita benignitate

ſua

ſua inſigni corda ad ſe trahit, ut ſe mediante, convertantur ad ſcaturiginem ſuam incomprehenſibilem. Non enim tantùm media ſunt Sephiræ, per quæ cauſa prima omnibus rebus applicatur, & manifeſtatur; ſed & gradus ſcalares, per quos omnia aſcendunt, & illam aſſequuntur. Imò Sephiræ ſunt quaſi veſtis, quô veſtitur Deus benedictus, juxta Pſ. 104, 1. & in illa apparet creaturis ſuis.

§.3. Tandem etiam menſuræ dicuntur Sephiræ, reſpectu Infiniti: quia potentiam ejus ſuper omnia elevatam, & ad omnia extenſam, determinant, & quaſi dimetiuntur, atque limitant, & dirigunt ad operationem hanc vel illam; tanquam inſtrumenta, quæ inſerviunt agenti primo; & cauſæ ſecundæ, ſubordinatæ cauſæ primæ. Deinde etiam dicuntur menſuræ, reſpectu inferiorum: quia determinatione ſua limitant, & formatione ſua dimetiuntur, privationem materiæ potentialem, inque illam infundunt formas, determinatas ad hanc vel illam operationem, genus, ſpeciem vel ſubjectum: ut nihil dicam de locis determinatis, & temporibus deſtinatis, item proprietatibus, attributis, potentiis, quantitatibus, qualitatibus, mixturis & ideis ſpecialibus. Idemque præſtant erga potentialitatem & informitatem animarum intellectualium: item, intelligentiarum abſtractarum, quas efformant ex idea in actum primum, & perficiunt actu ſecundo, & ad eſſe, & operari proprium deducunt.

Cap. IX. X. XI.

§. 1.

CApite Nono prolixè exponitur, quare Sephiræ dicantur veſtimenta Infiniti; quia, ſicut veſtis proximè adjacet corpori; ita Sephiræ ſunt Infinito, ejusque lucem proximius recipiunt, & eminentiùs, quàm cœtera cauſata: &, ſicut veſtes

U ſunt

ſunt extra corpus, & naturæ alterius, ita Sephiroth non ſunt ipſum Infinitum, ſed principiata ejus, quamvis ab ipſo inſeparabilia. Item, ſicut veſtes ſunt accidentia corporis, ita Sephiræ non ſunt cauſata neceſſaria, ſed arbitraria; ita, ut non ſit impoſſibile, Infinitum exiſtere poſſe ſine Sephiris, & ſimilia plura.

§. 2. Capite Decimo exponitur, quâ ratione appellatio lucis tribuatur Sephiris; nimirum, eminenter, quoad omnia lucis naturalis attributa & propria.

§. 3. Capite Undecimo: quare Sephiræ vocentur Spiritus, voces, & verba Infiniti; nimirum allegoricè; quia, cùm Deus infinitus manifeſtare voluit aliquid ſui, produxit Arich Anpin, vel Coronam ſummam, quæ vocatur רצון, bona voluntas. Cumque applicaretur intellectus ejus ad intelligibile, produxit patrem, vel ſapientiam: ſed deinde prodiit quaſi Spiritus & halitus internus, & produxit matrem, quæ vocatur Spiritus: cujus impulſu naſcitur vox, Symbolum Seir Anpin: ex quo deinde fit nomen vel verbum, i. e. Uxor ejus.

Cap. XII.

Decem proponuntur modi, quibus per Sephiras manifeſtetur Numen infinitum.

§. 1.

MUndus Aziluth, in quo lucent decem Sephiroth, quando conſideratur cum reſpectu ad Æn-Soph, nomen habet Coronæ; quia hæc ab illo accipit omnem eſſentiam, potentiam, & operationem. Quatenus autem deinde intelligit & concludit, vocatur Sapientia; ſed quatenus reſpectum habet ad inferiora, & ad iſta ſe exporrigit, vocatur Intelligentia: quæ illis ſeſe applicat per excellentiam proprietatis & naturæ ſuæ; & hæc eſt gratia & benignitas. Sed quando juxta diſpoſitionem recipientium determinatur & limitatur;

qui

qui eſt quidam deſcendendi modus, eſt Gebhurah, jus ſtrictum. Porrò, quatenus conjungitur activum cum paſſivo, Cheſed cum Gebhurah, vel actus cum potentia, vocatur Tiphereth. Et quatenus benignitas omnibus influxum largitur, (quia eſſentiale eſt benignitati affluere omnibus, tam juſtis, quàm injuſtis; quamvis non largiri omnia, ſed ſuam tantùm proprietatem, nempe gratiam;) vocatur Nezach, ſuperatio. Quando autem quibusdam dat aliquam partem debitam; videlicet præmium & pœnam inferioribus, quæ ſunt compoſita è duobus contrariis, ut quæ habent liberum arbitrium, vocatur Hod, gloria. Sed Jeſod appellatur, quatenus dat omnia omnibus. Et tandem Regnum eſt compages omnium perfectionum emanantium, & in qua omnes concurrunt, & conſiſtunt.

§. 2. Secundò. Kether eſt ſymbolum cauſæ finalis τῷ Æn-Soph: Chochmah, formalis: Binah, efficientis. Et quia Cauſalitas Infiniti nihil eſt aliud, quàm emanatio Influxus bonitatis, veritatis, & juſtitiæ ejus; iſte autem per bonitatem ejus, extenditur & exporrigitur; per veritatem manifeſtatur, & publicatur; per juſtitiam autem, nempe diſtributivam, datur & conſervatur omnibus & ſingulis portio ipſorum debita & ſtatuta. Hinc Cheſed denotat emiſſionem & applicationem maximæ bonitatis ejus: Gebhurah, juſtitiam & judicium: Tiphereth, manifeſtationem veritatis; & propterea vocatur Lex ſcripta. Hæc omnia autem influunt triplici gradu, nimirum in ſumma, media, & ima: gradus influendi in Summa denotatur per Nezach, quæ ſic dicitur, quòd ſuperet, & quod vincat omnem privationem & defectum; & quòd cum ipſa uniatur perennitas & ſempiternitas: Hod autem denotat gradus infimorum, quæ ſeſe convertunt erga ſuperiora, & repræſentant privationem & egeſtatem ſuam; ſimulque perfectionem, excellentiam & potentiam Superiorum. Nam inferiora ſunt quaſi fœminæ defectuoſæ, & deſiderant

ſiderant ſuperiora; &,quod dicit Ariſtoteles,à forma pulchra redduntur. Sed Jeſod denotat naturam mediorum; quia jungit & unit ſuperna, perfecta & agentia, cum inferioribus egentibus & paſſivis; eſtque præponderator inter Nezach & Hod, utriusque communicationem habens, & illa uniens. Deinde autem Malchuth eſt collectio & receptaculum omniũ perfectionum dictarum, recipitque à Jeſod & à ſupernis, largiturque eſſentiam & perfectionem omnibus creatis, quorum regimen habet.

§. 3. Tertiò. Dei Voluntas, quòd velit manifeſtari & innoteſcere, eſt Kether; Conſultatio de modo, quomodo id in actum deducat, & decretum ejus intellectuale, eſt Chochmah; ipſa deductio in actum, eſt Binah; nempe Elohim, qui in principio creavit cœlum & terram, in hunc finem, ut poſſit communicare bonitatem ſuam, quod eſt Cheſed: id quod fieri debet, debitâ diſpoſitione mediorum, certa quadam ſerie inter ipſum, & inter univerſum ordinatorum, ad principium & finem generalem, quæ eſt ipſa cauſa prima, eſt Gebhura: per quam manifeſtat veritatem & pulchritudinem ſuam inſignem; quod eſt Tiphereth. Quod autem actu creavit Mundum Briah, deſignat gradum Nezach: & mundum inferiorem Aſiah; gradum Hod: & mundum intermedium Jezirah, eſt Jeſod. Malchuth autem continet omnia.

§. 4. Quartò. Sephiræ repræſentant Infinitum, tanquam cauſam omnium entium, eorumque eſſentiæ, potentiæ & operationis; hoc eſt Kether: Vita & veritas ab ipſo intellecta; eſt Chochmah: Intellectus, eſt Binah: gratia & benignitas, eſt Gedulah; potentia, eſt Gebhurah: Pulchritudo & Miſericordia, eſt Tiphereth: Superatio victorioſa, eſt Nezach: Gloria, eſt Hod; Juſtitia, eſt Jeſod: Regnum, eſt Malchuth. Ita, ut quamvis ille Infinitus elevatus ſit ſuper omnes perfectiones iſtas; eminentia quadam infinitâ omnes tamen contineat modo perfecto, abſoluto, ſimplici & occulto, ita, ut

ipſe

ipſe ſit vita, intellectus, veritas, benignitas, rigor & victoria &c. earum unica; & omnia attributa & perfectiones ejus, quæ ſunt Sephiræ iſtæ; ſint inſeparabiles ab ipſa ejus eſſentia, & à ſe invicem, ita, ut omnes ſint in una, & una in omnibus: idque ſine omni mutatione, multiplicatione, & compoſitione; quoniam in ipſo cauſaliter & eminenter ſunt hæ perfectiones omnes, ipſe easdem produxit in eſſe proprium, uniturque cum illis, & per illas, cum omnibus creatis &c. perque illas manifeſtatur intelligentiis creatis, humanis & angelicis.

§. 5. Quintò. Kether eſt ſimilitudo DEI Infiniti, quatenus ſublimior eſt omni ente, & cum nullo aliquid commune habet. Chochmah deſignat ipſam Sapientiam, quatenus nempe Infinitus in ſe continet, tanquam objectum intelligibile, omnia entia. Sed quatenus ſeſe exſerit ad inferiora, & ipſo actu cauſaliter producit omnia creata, repræſentatur in Binah. Et quia Cauſa in divinis triplex eſt; hinc finalis eſt in Cheſed, tanquam Bonum ab omnibus deſideratum: efficiens in Gebhurah, qui eſt gradus Elohim, à quo omnia ordinantur & diſtribuuntur, numero, menſurâ & pondere: formalis & ultima eſt in Tiphereth, quæ eſt Lex Scripta. Quæ autem per tria hæc attributa producit Deus, deſignantur per quatuor Sephiras ſequentes; nimirum Aziluth, per Nezach, quæ ſpectat ad miſericordiam: Briah, per Hod, quæ eſt ad ſiniſtram, reſpectu Aziluth: In ſpecie autem, quia in illa ſedem figit Binah; à qua juris origo. Et ſicut Nezach & Hod ſunt duo fratres, uno loco commorantes: ſic Mundus Briah non ſeparatur ab Aziluth; ſed hæc ſedem ſuam habet ſuper iſta, & per eam protenditur ad omnia inferiora: & in ea ſunt naturæ incorporeæ, & intellectuales, quæ per celebrationem & laudem convertuntur ad Aziluth. Deinde per Jeſod, Jezirah; quia in iſta reſidet Tiphereth: & per Jezirah, Briah unitur cum Aſiah; ſicut Tiphereth & Malchuth, per Jeſod; &

ſicut anima rationalis conjungit unitque intellectum abſtractum & ſimplicem, cum corpore materiali. Adde, quod Jezirah ſit fundamentum Mundi Aſiah, quoniam iſtum conficit, vivificat, & immediatè movet. Malchuth autem eſt Mundus Aſiah, in quo ipſa quoque ſedem figit; & ambæ ſunt ultimæ & paſſivæ.

§. 6. Mediantibus Sephiris intelligitur, quod Cauſa prima ſit à ſe ipſa, (h. e. Kether,) vivens in ſecula ſeculorum; (Chochmah,) perfectiſſimè intelligens omnia; (Binah,) quodque illa ex mera bonitate, non indigens ullo alio, nec aſſumpto auxilio ullo, (Cheſed,) & per excellentiam potentiæ ſuæ infinitæ (Gebhurah,) ſtatuerit, ſeſe exſerere modo iſto, & ad entia hæc; (Tiphereth,) dando actum & formam (Nezach,) potentialitati & materiæ etiam ab ipſa provenienti (Hod,) in hunc finem, ut inde fiat compoſitum, vel ens perfectum (Jeſod,) & ex illo opus (Malchuth,) per quod convertatur ad principium ſuum, qui etiam eſt finis ejus; in quo invenire poteſt beatitudinem ſuam.

§. 7. Septimò. Sephiræ teſtantur, quod Æn-Soph, cauſa eorum, ſit ens: vivum: intelligens: volens: potens: decernens: dans eſſentiam: inſiſtens operationi: conſervans & continuans: & perficiens omnia entia.

§. 8. Octavò. Oſtendunt, quòd Deus infinitus ſit ens: intelligens: providens: benignitate: judicio: & miſericordia: continuans: nemine interrumpente: univerſitatem omnium rerum: ſuper quas habet plenum dominium.

§. 9. Nonò. Sephiræ teſtantur, quod Æn-Soph ſit elevatus ſuper omnia: contineat omnia: producat omnia: bonitate: potentiâ: & ſcientiâ: conſervetque omnia, quæ creavit: ipſisque det potentiam operandi: concurrat ad operationem eorum: & his mediis perficiat omnia.

§. 10. Decimò. Mediantibus Sephiris manifeſtatur, 1. quod Æn-Soph 2. ſit infinitus, celſitudine & perfectione: 3. æter-

æternus, principio & fine carens: 4. immenſus, & exiſtens in omnibus locis, omnibusque operibus, tam poſſibilibus, quam realibus: 5. elevatus ſuper omnia extra ſe poſita, quæ vel ſunt, vel eſſe poſſunt: 6. continens omnia, & illa producens: 7. conſervans & augmentans illa: 8. & illa perficiens: 9. & hæc omnia in hunc finem, ut exſerat bonitatem ſuam inſignem, & benefaciat omnibus cauſatis ſuis: 10. ut in illis manifeſtetur, & omnium ore laudetur, condecôretur & exaltetur.

DISSERTATIO OCTAVA.

Cap. I. II. III. IV. V.

§. 1.

CApite Primo exponitur: unumquodque de quinque luminibus mundi Æn-Sophici componi è decem Sephiris duplicibus; nempe, partim ambientibus & externis, partim circundatis & internis: & quomodo ex luce ultima, nempe oris, fiant vaſa.

§. 2. Capite Secundo dicitur; ex eo, quòd non fracta ſint vaſa ſumma, factum eſſe, ut lux Coronæ remaneret forâs, quaſi ſeparata: in vas Coronæ autem ingreſſa ſit Sapientia; & Binah in vas Sapientiæ: atque ſic porrò, usque ad lucem Malchuth, quæ ingreſſa ſit in vas gradus Jeſod; unde vas illius remanſerit ſine luce.

§. 3. Capite Tertio: quomodo ex oculis Adam Kadmon facta ſint vaſa ſuperna.

§. 4. Capite Quarto: quomodo differant Sephiræ Nekudim, cum vaſis, à Sephiris Akudim: & quæ ſint utrarumque proprietates.

§. 5. Capite Quintò: quomodo influxerint lumina in decem Sephiras Nekudicas; & quomodo Septem inferiores

non

non potuerint recipere eadem, faciemque ſuam averterint ab iis, in quo conſiſtat myſterium lapſus & mortis.

Cap. VI.

Quinque proponuntur rationes, quare Emanationis autor admiſerit confractionem & lapſum; & quid inde emolumenti.

§. 1.

Ne putes autem, hanc confractionem & lapſum factum eſſe per accidens: quia deliberato animo, ſapientique conſilio illam inſtituit Deus, in majorem manifeſtationem gloriæ & majeſtatis ſuæ; prout evincitur quinque rationibus. Primò enim per lapſum hunc jacta ſunt fundamenta mundorum producendorum: ut nempe cauſæ ipſorum proximæ acciperent facultatem illos producendi, ordine & modo debito, qui primò requirit privationem. Nam ſicut ab infinito, ob nimiam ſublimitatem ejus, non poterat provenire mundus Æn-Sophicus & Aziluthicus; niſi mediante reſtrictione illa, quæ quaſi retraxit ſe ipſum, ſeque diſpoſuit, & quaſi commenſuravit iisdem: ſic à Sephiris emanatione productis, quæ ob nimiam ſublimitatem ſuam à creatis planè ſunt ſeparatæ, non potuerunt produci mundi בי״ע; Intelligentiæ Separatæ, animæ rationales & corpora, niſi mediante hoc lapſu & deſcenſu: per quem Septem Sephiræ ſtructuræ diſpoſitæ ſunt, ad progenerationem trium mundorum ſequentium. Hæc diſpoſitio autem non facta eſt, niſi auxilio ſuperiore: Cùm enim ab iſto ſemper dependeant, tam quoad eſſentiam, quàm quoad potentiam & operationem; de novo etiam acceperunt, per certam quandam diſpoſitionem præparativam, potentiam & lucem debitam, ad perfectionem mundorum dictorum. Quamvis enim lapſus ille eſſet principium ipſorum eſſendi, in potentia; actum tamen exiſtendi & perfectionem non acce-

cepe-

ceperunt, niſi ex dicta reſtitutione, & conſtitutione cauſarum ſuarum proximarum.

§. 2. Secunda ratio eſt: quia lapſus iſte erat cauſa, ut in mundo infimo exiſterent Spiritus maligni, corticesque, & Spiritus impuritatis; per quos Deus tentare volebat homines, ſui ſectatores, in majorem iſtorum puritatem & juſtitiam: & punire peccatores.

§. 3. Ratio tertia: quia per lapſum hunc, in locum mundorum producendorum, ab illis diſpergebantur per iſtum ſcintillæ quædam; quod erat principium diſpoſitionis eorum: ut poſſent recipere cauſata futura: quas ſcintillas, ita delapſas à luce ſuperna, juſti operibus ſuis bonis reſtituunt, ſeligunt & expurgant ab obfuſcatione hac infima, in quam delapſæ ſunt, deſertæ à vaſis ſuis ſupernis; ut illas reducant, & rurſus elevent, debitâ quadam diſpoſitione; quæ vocatur aquarum fœmininarum nomine, ad Schechinam, regnumque Sanctum, quæ his ipſis exornatur, & deinde unitur cum marito ſuo, & ambo cum patre & matre; & iſti cum ſuperioribus, usque ad Adam Kadmon, & Æn-Soph; adeoque extrahunt lucem novam, quæ ingreditur omnia dicta media, lucetque & perficit omnia ad imum usque. Quod fuit myſterium Sacrificiorum.

§. 4. Quartò: quia quamvis Malchuth etiam eſſet in myſterio τῶ Akudim, unita cum corona ſumma; tamen etiam fuit in gradu decem Sephirarum Nekudicarum, illoq; in loco, ubi nunc eſt Senex Sanctus: & quia ibi jam fuit, quamvis jam delapſa ſit in locum, ubi nunc eſt, nunc tamen facultatem habet illuc iterum aſcendendi, auxiliantibus operibus juſtorum; qui legis præceptorumque ſtudio illam reſtituunt, & elevant ad locum coronæ ſummæ & Senis Sancti, ubi prius fuerat, ut ibi ſit corona mariti ſui.

§. 5. Quintò: quia per lapſum hunc placuit Infinito oſtendere nobis, quod in manu ejus ſit plus dare, quàm cauſata

ejus poſſint ſupportare; quodque propter iſtorum imbecillitatem non immanare fecerit in ipſa plus luminis magisque perfectum: quo ipſo per confractionem illam conſpicitur magnitudo eminentiæ ejus, potentiæque & proprietatis longè majoris, quàm cauſata & naturæ poſſint recipere.

§. 6. Summa hæc eſt: quod Septem Sephiræ inferiores propter imbecillitatem ſuam non potuerint ſufferre lucem ſummam, & intelligibile illud, quod ipſis affluxit è ſupernis; adeoque nec aſſequi vel intelligere per illud diviniora & ſublimiora; ſicut intellectus inferior non poteſt aſſequi objecta ſublimia: unde quaſi averterunt faciem, eam occultando, ne aſpicerent lucem illam, qua obducerentur caligine, & excæcarentur. Unde prolapſæ ſunt in lucem propriam ſibi: quâ, cùm non eſſet tam ſubtilis & vibrans, ſed ipſis magis congrua, intellexerunt intra ſe ipſas, ſe ipſas: & deinde per ſe ipſas, tanquam cauſæ, mundum creativum; quem etiam præparaverunt per iſtam contemplationem, ut eſſet locus, principiumque & fundamentum illius eſſentiæ vel ſubſtantiæ, quam deinceps illuc immiſerunt. Non tantùm autem delapſæ ſunt à contemplatione ſupernorum tam *ſublimi*, & relictæ ſunt quaſi mortuæ: ſed etiam deſcenderunt ad contemplationem mundorum inferiorum Jezirah & *Aſiah*, minùs perfectorum; eoque ipſo præparaverunt *illis locum* & modum, quo deinceps habere deberent eſſentiam illam, quam ipſis infuſuræ eſſent, quæ non in perfectione; ſed ita, ut non darent illis, niſi eſſe in potentia, ſine forma & imagine; ſed ut vacuum quid, & inane, utque tenebræ eſſent ſuper faciem abyſſi, i. e. potentialitatis formandæ, quæ deinceps deducta eſt in actum, vi & proprietate Spiritus Dei, qui ferebatur ſuper faciem aquarum; i. e. mediante luce, & reſtitutione, quam aſſecutæ ſunt Septem Sephiræ, lapſæ; ita, ut quaſi de novo producerentur, augerentur, illuſtrarentur, formarentur, & perficerentur per lumina ſuperna, quæ in illas de

novo

novo influxerunt, & illas diſtinxerunt, & conformarunt in perſonas Sephirothicas, adæquatas, & facie ad faciem coordinatas, ad inſtar maris & fœminæ influentis & recipientis.

§. 7. Et hæc omnia illuſtrari poſſunt ex Platoniſmo: Verum enim eſt, quod illis traditum fuit; quòd anima noſtra rationalis amiſerit alas ſuas, & delabendo è ſupernis deſcenderit ad ima; ab objecto intelligibili ſummo, & intellectu generaliſſimo, ad proprium & eſſentialem ſibi; & ab illo, ad rationalitatem; & ab hac, ad plaſticam; & tandem ad ſenſus corporeos, & potentiam vegetativam, quo ipſo immergitur in vallem umbræ mortis, nempe corpus hoc corruptibile.

Cap. VII. VIII.

§. 1.

CApite Septimo explicatur: quomodo Sephiræ delapſæ redintegratæ ſint, per modum bilancis tripartitæ, facie converſâ ad faciem, ad inſtar maris & fœminæ: & quomodo facta ſit perſona Senis Sancti.

§. 2. Capite Octavo: quomodo factæ ſint perſonæ Arich Anpin; patris; matris; Seir Anpin; & Uxoris ejus: è quibus & Sene Sancto, componitur Syſtema Aziluthicum.

Cap. IX.

Quid ſit natura vaſis; radii; & lucis ambientis; & internæ: & quomodo facta ſint vaſa, ſupra dicta.

§. 1.

UT rectiùs intelligatur, quod dictum eſt de luminibus, vaſis lapſis, & reſtitutione; hic præmittimus, quod in Divinitate

tate nihil ſit materiale, nec quicquam corporeum: & quicquid inibi dicitur modo loquendi materiali & corporeo, allegoricum ſit, & figuratum, nec aliter, quam per extrinſecam denominationem: prout & in ſcriptura multa reperiuntur Dei attributa, quæ non niſi corporibus competunt; ut ſunt, oculi, aures, os, manus, pedes, gaudium, Dolor, &c. Et quia in rebus intellectualibus ſuperius nihil aſſequimur, quàm quod ibi ſit intellectus, & objectum intelligibile; hinc Deo non poſſumus tribuere ſublimius quid, quàm per modum intelligentis & intellecti.

§. 2. Vas ergo in Divinis, i. e. in entibus duorum mundorum ſupremorum, Æn-Sophico & Aziluthico, nihil eſt aliud; quàm eſſentia quædam intelligens, ſive potentia intelligendi, quæ in ſe recipit objectum aliquod intelligibile, quod excitat actum aliquem intelligendi.

§. 3. Lux autem eſt objectum intelligibile, vel veritas, percipienda ab intellectu: quæ, cùm percipitur, intellectum illuminat, & adimplet, & potentiam ejus intelligendi deducit in actum.

§. 4. Jam lux interna eſt objectum unitum, & *proximum*, & ipſo actu præſens intellectui, & ab illo *receptum*, & perfectè comprehenſum, atque intellectum.

§. 5. Lux ambiens autem eſt objectum, ſublimius intellectu, & iſti ſaltem propoſitum, eumque tantùm ab extra illuminans; prout ſe habet ſol erga colores.

§. 6. ניצוץ Radius, eſt objectum intelligibile, internum, eſſentiale, & unitum cum intellectu; ita, ut quamvis ille decidat à perfectione ſua, & privatus ſit operationibus intellectualibus; non tamen obliviſcatur & deperdat ideas, vel intellectiones primas, per ſe, naturâ ſuâ manifeſtas, & tam clarè ipſi notas, ut oblivioni tradi nequeant. Adeoque hæc eſt lux objectiva, quam intellectus perdidit lapſu ſuo; reſtitutus autem, iterum percipit virtute ſuperiorum. Vel, radius eſt

eſt objectum imperfectius, & debile, quod intellectus in ſe ſe impeditus, & quandoque diſperſus extra ſe dimittit.

§. 7. Sciendum autem, quod lux vel objectum, illuminans & formans intellectum, duplici modo ſe habeat: primò, tanquam impreſſio objectorum ſummorum; & ſimilitudo ſpecierum, vel idearum generatarum in intellectu, vel ab illo productarum; ut ab eo concipiantur: (eſtque quaſi conceptus formalis.) Secundò, tanquam ens ipſum, & natura ſupernorum, quæ unitur cum intellectu; ut per illam, quatenus fit ſpecies & idea, intelligat objectum, tanquam finem & ſcopum manifeſtatum à ſe ipſo perfectè, & non nudâ ideâ ipſo carente & inferiore: (eſtque quaſi conceptus objectivus.) Fieri enim non poteſt, ut à Non-ente poſſit fieri manifeſtatio objectorum ſummorum clarior, quàm ab illis ipſis per ſe: ſicut etiam per medium aliquod ipſis inferius non manifeſtantur vel innoteſcunt.

§. 8. Et quod diximus de Intellectu & objecto ejus; etiam applicari poteſt ad Voluntatem & Bonum; ubi hoc eſt Lucis inſtar & perfectio; illa verò quaſi Vas ejus & receptaculum, quod illâ privatum eſt, eamque deſiderat; cumque illam accipit, ab ipſa repletur, & ab ea redditur beatum. Idem dici poteſt de Vaſe, collato cum Efficiente principali, à quo illud accipit hanc ipſam operationem, qua perficitur. Nec non de Eſſentia, vel natura, reſpectu exiſtentiæ: item de materia & formâ: &, uno verbo, de omni potentiâ, & actu; è quibus quodammodo compoſita ſunt omnia cauſata Infiniti.

§. 9. Jam, ſi per intellectum ſeparatur forma vel actus à compoſito, vel ente formato vel actuato; relinquitur potentia, dum privata eſt formâ vel actu, multò aptior ad recipiendum formam vel actum, quem jam habuit, & iterum habere apta eſt, & habitura; quia rurſus unietur cum re tali,

 quæ

quæ ante ab ipsâ ſeparata fuit; ita,ut cum totum eſſet quaſi forma, vel formatum, jam quidem ſit informe, ſed formabile.

§. 10. Et hoc eſt myſterium illius diviſionis,quam fecit os ſpirituale ſupernum reſorbitione & emiſſione anhelitus ſui; quaſi nempe exhalatio gravior & craſſior ſeparata fuerit à leviore & ſubtiliore; & una remanſerit infra; altera autem aſcenderit ſurſum. Ubi ita tamen ſeparata fuit inferior & gravior, à ſuperiore & leviore; ut idonea maneret eandem rurſus accipere,& potentiam retineret, illam de novo conſequendi. Et hoc ipſum eſt, quod vocamus vas & receptaculum.

§. 11. Confectio autem vaſorum, per allegoriam viſionis, h.m. intelligenda eſt. Egreſſio radiorum viſivorum ex oculo, eorumque directio ad objectum viſibile, id denotat; quod ab eſſentia ſuperiorum prodeat actus ſecundus; qui,reſpectu originis ſuæ & actus primi, ſe habet ut forma ad materiam; & ut perficiens ad perfectum. Nam actus ſemper eſt finis internus, deſideratus ab eſſentia & à creatore: qui non contentus eſt dediſſe eſſentiam, ſed etiam efficit, ut actuetur, & hoc modo perficiatur. Cùm ergo eſſentia pervenit ad actuationem ſuam, & actum ſecundum, tanquam ad perfectionem ſuam & formam; hinc ſe habet ad inſtar materiæ & potentiæ; formabilis & perficibilis, per illum actum ſecundum. Sed radii viſivi, dum recurrunt cum ſpeciebus viſibilibus ad inſtrumentum viſûs, quod eſt oculus; hoc ipſo teſtantur, quod in iſto ſit potentia, aptitudo, & quaſi vas, quod illos recipiat & perficiat ab idealitate ſua. Viſio enim fit, cum oculus accipit ſpecies viſibiles, & ab iis perficitur, & viſus ſeſe exſerit, & agnoſcit objecta viſibilia. Unde,ſicut egreſſio radiorum præſupponit ſubjectum aliquod, à quo emittuntur, & cujus ipſi ſunt perfectio, & actus ſecundus: ita,quando illi redeunt cum ſpeciebus ad inſtrumentum viſus;

ſus; ex eo patet, quod iſtud ſe habeat, tanquam potentia, illorum reſpectu: & quia ab illis formatur & patitur, ab iis etiam perficitur; ita, ut conſequatur actum videndi, ab ipſo deſideratum. Ex quo etiam apparet, quomodo per viſionem oriatur natura vaſis & receptaculi ſpecificati.

§. 12. Notum autem eſt, quod os inter emanantia ſit Malchuth, quæ vocatur ſapientia inferior: viſio oculorum autem referatur ad Jod, & Sapientiam ſuperiorem: quæ ambæ ſunt cauſa vaſis: una, dum compoſitum privatur formâ & operatione ſuâ; ita, ut quod relinquitur, ſit quaſi materia & ens potentiale: altera autem, dum per intellectum forma & actus ſeparatur à materia & potentia; quamvis idem intellectus omnia reſtituere poſſit loco ſuo. Eodem fere modo, ut in contractione: ubi quod magis ſpirituale & ſimplex, adeoque quaſi forma & actus eſt, recolligitur ad intimiora; & quod magis materiale, craſſumque & potentiale eſt, relinquitur ut vas quoddam. Sicut, cum quis intellectum ordinarium in actu poſitum conciperet ut abſtractum, non tantùm ab habitibus ſapientiæ, ſed & à ſpeciebus intellectualibus, & operationibus mentalibus: Intellectus tantùm remanebit potentialis, qui, cum privatus ponatur omni objecto; in potentia tamen eſt, ut habeat omnia; adeoque quaſi locus Sapientiæ, quamvis notione planè ſubtili, & quaſi tabula raſa, in qua nihil eſt ſcriptum.

§. 13. Obſervandum autem: quod, quamdiu duo lumina, prodeuntia è duobus oculis, non uniuntur; eodemque modo duo lumina aurium, & narium; quamvis unum concipiatur eſſe ambiens, & alterum internum; exinde tamen non fiat vas quoddam: quoniam tantùm ex eo fit vas, quando unum cum altero unitur. Omnis enim unio fit inter perficiens & perfectum, materiam & formam, actum & potentiam: prout apparet in omnibus compoſitis, tam acciden-

cidentalibus, quàm ſubſtantialibus: ubi pars una habet reſpectum potentiæ ad alteram, tanquam ad formam & actum ſuum, ſicut apparet in vegetativa hominis: quæ, quamvis in ſe ſit forma & actus; tamen quaſi potentia & materia eſt, reſpectu ſenſitivæ: eodemque modò hæc, reſpectu rationalis: quod non fit in formis diſparatis: ubi, quamvis una ſit perfectior alterâ; tamen propterea non eſt forma vel actus alterius. Ex quo patet ratio, quare ex ore, in quo non ſunt duo anhelitus ſeparati, ſed unus compoſitus ex interno & ambiente, facta ſint vaſa: non verò ex luminibus & eradiationibus oculorum, aurium & naſi, diſſeparatis: Quod autem ex oculorum viſione facta ſint vaſa, ex eo eſt, quod cum deſcenderent radii, ad aures, naſum & os, iſta lumina in ſe includerent; & cum redirent ad originem ſuam, ab iis abſtraherentur ſpecies vel ideæ; ita ut remanerent, tanquam vas vacuum, & potentia ſine actu.

CAP. X.

Quòd hæc omnia non ſint intelligenda materialiter.

§. 1.

OMiſsâ objectione, hoc capite propoſita, quod nempe ex eo, quod in Divinis his quandoque utamur voce corporis & materiæ, tum ſequatur, rem ipſam eſſe corpoream: id ſaltem dicimus, quod Æn-Soph omni intellectu & intelligibili ſit ſuperior. Unde Adam Kadmon erit intelligibile primum, ſed ſibi ſoli; quia ob nimiam ſublimitatem, omni etiam intellectu mundi Divini, ſuperior eſt. Quinque autem lumina ejus ſunt objecta determinatiora, ſed ſecundùm magis & minus, prout remotiora vel viciniora ſtatuuntur origini; vel inferioribus: ita, ut tandem in iis

repe-

reperiatur, natura vaſis, quod quidem privatum eſt illis, ſed aptum tamen, illa recipere & intelligere. Et per hæc objecta determinata aliquatenus intelligi poteſt objectum ſublimius, nempe Adam Kadmon; & hoc mediante, ipſa cauſa prima.

Cap. XI.

Quomodo intelligendæ ſint ſex differentiæ locales, vel extremitates quantitativæ in Sephiris.

§. 1.

AB omnibus Cabbaliſtis Sephiris tribuuntur ſex iſtæ differentiæ, quæ ſunt, ſupra, infra, ante, retrò, dextrum & ſiniſtrum, quæ reducuntur ad tres, ut ſunt longitudo, ſub qua ſuperius & inferius; latitudo, ſub qua dextrum & ſiniſtrum; & profunditas, ſub qua anterius & poſterius.

§. 2. Jam verò & Ariſtoteles docuit, quòd tres ſint facultates, quas anima ſenſitiva tribuit corpori, quibus tres differentiæ corporis inſerviunt: una nempe nutritiva, & augmentativa: ſecunda ſenſitiva; & tertia, motus localis: ita, ut illa pars corporis, quæ aſſumit alimenta ad nutriendum & augmentandum corpus, vocetur altitudo, vel pars ſuperna, eſtque caput: cui opponuntur pedes, tanquam imperfectius quid, qui dicuntur eſſe infra. Deinde pars illa, ubi locus eſt ſenſuum, eorumque organorum, vocatur anterior; ejus autem oppoſita, ſenſibus carens, vocatur poſterior. Et ſic dextrum ipſi eſt id, ubi eſt vis locomotivæ, & à quo, tanquam robuſtiore, incipit motus: ex cujus oppoſitione intelligitur ſiniſtrum.

§. 3. In Sephiris ergò ſingulis ſuperius id dicetur, quo mediante, illæ à cauſa ſua accipiunt eſſentiam & perfectionem. Inferius eſt ultimum illud, ad quod pervenit influ-

entia hæc. Anterius eſt actus Cauſati ſecundus, nempe exiſtentia, & operatio ejus. Sicut poſterius, potentialitas ejus, & eſſentia vel natura, & actus primus, & potentia operandi. Dextrum eſt, quando cauſatis ſuis largiuntur influxum rei bonæ & perfectionis, & benignitatis. Siniſtrum autem eadem operatio, ſed cum privatione, qua redarguunt puniuntque. Et hæc eſt explicatio prima.

§. 4. Secundò. Superius eſt id, in quo Sephiræ ſimiles ſunt & adhærent cauſæ ſuæ, à quâ immediatè accipiunt influxum. Inferius, in quo conveniunt cum cauſatis ad horum productionem & gubernationem. Anterius, actus & exiſtentia eorum. Poſterius, eſſentia & natura cum potentia exiſtendi, vel actus primus. Siniſtrum, potentia activa ſeu ad operandum. Dextrum, operatio & opus ipſum in actu benefaciendi.

§. 5. Tertiò. Superius eſt Actus. Inferius, potentia. Dextrum, objectum, infuſum intellectui, qui aliàs eo eſſet privatus, & ſiniſtri loco. Anterius, inclinatio ad inferiora, ut ipſis proſpiciatur, & illuminentur, & bonitate impleantur. Poſterius, id, quo ab inferioribus amoventur.

§. 6. Quartò. Superius, eſt eſſentia. *Inferius* Vita. Dextrum, Intellectus. Siniſtrum, voluntas, ab intellectu mota. Anterius, inclinatio ad cauſata, qua *iſta* producuntur & perficiuntur. Poſterius, averſio à creaturis, unde privatio, mors & malum.

§. 7. Quintò. Longitudo à ſummo ad imum denotat eſſentiam emanantium, quæ compoſita eſt ex analogia cum cauſa eorum, quod eſt ſummum; & ex ipſa eorum natura; & ex eo, quod deſcendunt à ſcaturigine, & ab illa recedunt, quod eſt imum. Vel: communicatio cauſæ, mediante naturâ ejus, exhibita cauſato. Latitudo denotat potentiam activam,

activam, quæ includit agens & influens, quod eſt benignum & dextrum; & patiens & recipiens; quod eſt rigoroſum & ſiniſtrum. Profunditas vel craſſitas eſt converſio ad inferiora, per quam iſta formantur, & influxum boni accipiunt: & elongatio, per quam ab illis amovetur lux & concurſus. Vel anterius eſt opus miſericordiæ, bonitatis, & præmium: poſterius actus iræ, rigoris & pœnæ.

§. 8. Sextò. Superius eſt id, quod emanantia intelligunt de cauſa ſua, per cauſam ſuam. Inferius, quod intelligunt de ſe ipſis, per cauſam ſuam. Anterius, quod intelligunt de ſe ipſis, per ſe ipſa. Poſterius, quod intelligunt per ſe ipſa, de operationibus ſuis. Dextrum, quo influunt ad operationes ſuas, ſecundùm perfectionem & potentiam ſuam. Siniſtrum eſt deſcenſus & defectus, qui reperitur in operationibus eorum, propter inferioritatem naturæ earum.

Cap. XII.

§. 1.

QUòd eminenter & negativè etiam in Infinito ſex iſtæ differentiæ locales, vel extrema quantitativa reperiantur.

Cap. XIII.

Quomodo anima intelligens deſcendat in corpus materiale; item, quomodo vaſa delapſa iterum aſcenderint, & reſtituta ſint.

§. 1.

CApite Sexto diximus; quomodo vaſa delapſa & mortua ſint. Hic autem ſubjungemus, quid de anima ſtatuant Platonici, quæ paucis mutatis optimè quadrabunt ad propoſitum noſtrum. Nempe, anima cùm oriunda ſit ab intel-

 lectu,

lectu, facultatem habet intelligendi intelligibilia ſuperna: quamvis etiam in ſe habeat illas potentias, quibus uniri poſſit corpori, illique infundere vitam, ſenſum & motum. Et quia duæ hæ operationes non tantùm prodeſſe poſſunt ipſi animæ, ſed ipſi etiam mundo; quoniam in ambabus conſiſtit actus & perfectio, tam animæ, quàm mundi: hinc meritò ambæ fuerunt in actum deducendæ. Sed quia anima intelligens eſt ultima intelligentiarum, adeoque potentia & rigor ejus admodum eſt debilis: gubernatio autem corporum terrenorum non minùs difficilis: hinc congruum non fuit, ut tempore uno duæ operationes tam diverſæ deducerentur in actum; ſed potiùs, ut id diverſis contingeret temporibus. Primò ergo occupata fuit contemplatione ſupra dictâ, quamvis intentione non adeo magna; deinde ceſſavit, & non continuavit hanc intellectionem, & tandem planè illam deſeruit & intermiſit. In quantum ergo remiſſior facta eſt operatio ſuperna, in tantum corroborata eſt inferior, ita, ut cùm ceſſaret contemplari intellectu ſimplici, contemplaretur ratiocinando: & ceſſante etiam rationalitate, inciperet plaſtica, quâ mediante reſpiceret corpus ſibi futurum, quod formare & vivificare deberet, infundendo ipſi ſenſus internos & externos, motumque localem, & vegetationem; adeoque privabatur alis intellectus & voluntatis divinæ, terramque verſùs citato curſu delata eſt in corpus terrenum. Et quia ibi privata eſt operationibus ſuis præſtantioribus & nobilioribus, hinc inibi dicitur mortua eſſe. Sciendum autem, animam non deſcendere vel aſcendere mutatione locorum & ſpatiorum, ſicut pluvia motu locali delabitur: ſed inclinatio ejus ad corpus, & influxus ejus in illud, quo illud vivificat, eſt deſcenſus: aſcenſus autem tum dicitur, cum non inclinatur ad illud, nec illud vivificat; ſed plaſtica convertitur in rationalitatem, & rationalitas in intelle-

tellectum; tunc dici poteſt, quod anima aſcenderit in mundum intellectualem & divinum: ſicut, cùm rationalitas ab intellectu avertitur, & inclinat ad plaſticam, & hæc ad congruitatem ſuam vitalem, tunc anima dicitur deſcendere in mundum corporeum & ſenſibilem, & illuc immergi.

§. 2. Et hæc non tantùm eſt Sententia Platonicorum, ſed & verum juxta Cabbaliſtas; prout & R. Schimeon Ben Jochai edocet, dum inquit: quod Lilith, quæ eſt concupiſcentia, vel ejusdem præfectus, perſuadendo ſeduxerit animam rationalem, donec illam excluderet è paradiſo ſuperno, qui eſt intellectus divinus: & quia hoc ipſo amiſerit facultates ſuas ſupernas, & operationes ſuas intellectuales, hanc ipſam fuiſſe cauſam, ut deſcenderet in mundum hunc infimum Aſiah. Et hoc ipſum etiam docet Rambam, & Don Jehudah Abrabanael.

§. 3. Ut autem revertamur ad vaſa delapſa; hoc dicitur: quòd è decem Sephiris organicis, quæ vocantur Sephiræ Nekudicæ, ſeptem inferiores confractæ ſint, delapſæque & mortuæ: idque ex eo, quod eſſent intelligentiæ humiliores & ultimæ, adeoque propinquæ Mundis בי״ע; quamvis ſua naturâ ab iſtis longè diverſæ: Unde non potuerint ſupportare, prout ſuperiores & robuſtiores, objecta intellectualia ſuperna ſublimiora, aptitudine ſua intellectuali; unde quaſi excœcatæ à luce nimia, ſuæque debilitati minus congrua, oppreſſæque influxu nimio, iisdem obverterint terga & converſæ ſint ad operationem diminutiorem, prout dictum eſt de anima: nimirum, vaſa hæc deſerta ab objectis ſupernis converſa ſunt ad inferiora, magis ſibi analoga, & deſcenderunt ab uno ad aliud. Et quia vas, quod ferre non poteſt id, quod recepit, dicitur confractum; & corpus vivum, ſublatâ vitalitate & animâ, vocatur mortuum; prout etiam vocatur id, quod ab uno mundo tranſit in alium, præ-

ſertim humiliorem, obſcurum, anguſtumque, ad inſtar ſepulchri & tartari: & qui privatus eſt potentia & operatione, nec producit operationes ſuas naturales; vel, cui ſubmoventur media ad operandum requiſita, vocatur mortuus; hinc non immeritò vaſa hæc vocantur confracta & mortua, & deſcendiſſe ad naturas inferiores tenebroſas & anguſtas, nempe ב״ע.

§.4. Deinde autem reſpectu lapſus hujus ab intellectione ſublimi, deſcenſusque ad operationem, inclinantem ad inferius, illud ipſum, quod vaſa hæc reſtituta ſint in perfectionem illam, quam perdiderant, & quaſi de novo producta; vocatur illorum generatio: ut enim lapſus & amiſſio lucis mortis nomine; ita aſcenſus & receptio lucis, vitæ nomine vocatur, quæ non niſi per generationem acquiritur. Reditus ergo ad perfectionem deperditam; quæ in eo conſiſtit, ut reciperent, & ſupportare poſſent lumina ſuperna, vel lumina objectorum intelligibilium, meritò quædam quaſi regeneratio eſt, & receptio animæ atque vitæ. Et quia per lapſum & mortem triplex paſſa erant detrimentum: quorum primum eſt, quod ipſa objecta eorum vel formæ, vel ſpecies eorum ideales & intelligibiles obſcuratæ ſint, & repletæ privatione & umbrâ mortis: Secundum, quòd craſſior facta ſit & debilitata in ipſis potentia intelligendi, & quaſi obbrutuerit, & facta ſit ſtupida: & tertium, quod ſeparationem paſſa, & admodum remiſſa fuerit unio illa & cohæſio, quæ fuerat inter objecta ipſa, & potentiam intelligendi; ſine qua intellectio non poteſt eſſe in actu. Ut itaque reciperent perfectionem deſideratam, neceſſe erat, ut ſpecies eorum & formæ intelligibiles illuſtrarentur, moverent & formarent, & illuminarent, impulſu quodam vehementi, potentiam intelligendi. Deinde hæc ipſa etiam erat corroboranda & perficienda, ut purior fieret & ſubtilior, ut clariùs & expreſſiùs

preſſiùs reciperet lumina intelligibilia. Ante omnia autem neceſſaria erat unio & conjunctio ſpecierum intellectualium cum intellectu potentiali: quod niſi fieret, nec iſte intelligeret; nec illæ intelligerentur: e.g. non tantùm neceſſe eſt, ut lux ſit fulgentiſſima, & aër pellucidus; ſed etiam, ut lux per aërem extendatur & uniatur cum ipſo intimè, lumenque illi infundat, ſi ipſe lucere debet. Et quia nihil perfectum fit à ſe ipſo tantum, lapſumque non reſurgit, niſi relevetur; hinc neceſſe eſt, ut virtute ſuperiorum vaſa hæc lapſa recipiant perfectionem. Adeoque tres illæ perfectiones, quibus erant deſtituta, ipſis redditæ ſunt à tribus illis perſonis perfectis, vel decadibus Sephirothicis non lapſis, quæ ſunt Arich Anpin; Pater ſupernus; & mater ſuperna. Idque hoc modo: Arich Anpin, qui eſt corona Aziluthica, omnium Sephirarum & perſonarum prima, immittebat in vaſa hæc fracta, & unitate carentia, unitatem; idque per Daath, quæ continet quinque benignitates, & quinque rigores. Quæ benignitates correſpondent objectis intelligibilibus; rigores verò potentiis intelligendi; & Daath utrorumque unioni. Et ſic ab Arich Anpin, per Daath, proveniebat redunitio vaſorum cum luminibus ſuis: à patre autem, formæ ipſorum intelligibiles recipiebant lumen; ſed à matre reſtaurabatur potentia intelligendi, ut poſſet illud recipere.

§. 5. Summa huc redit: quod Arich Anpin, qui eminenter in ſe continet duo illa contraria, benignitatem & judicium; exaltaverit & coadunaverit ſpecies vel formas intelligibiles cum intellectu vaſorum lapſorum; ut iterum deducerentur in actum, & conſequerentur per unionem hanc perfectionem illam, quam ut finem deſiderabant. Hæc autem unitio fiebat per Daath, quæ dependet ab Arich Anpin, ſecundùm lineam rectam; eſtque unio Sapientiæ & Intelligentiæ, nec non benignitatum, cum rigoribus. Sed

pater

pater dabat facultatem objectis obfuſcatis & debilibus, ut poſſent movere & formare intellectum: ſicut ignis illuminat & apparere facit literas in charta ſcriptas ſucco ceparum, vel malorum citreorum, quæ ſine illo erant inviſibiles: ſic enim per influxum & lumen ideæ ſupernæ & ſigilli efficacis, quod tribuitur patri, iterum formabantur & perficiebantur, maniſeſtæque fiebant intellectui impreſſiones objectorum, hactenus occultatorum & obfuſcatorum. Per fulgorem & potentiam matris verò etiam ſubtilius fiebat imum illud tenebroſum & caliginoſum: cumque acciperet potentiam novam, corroborabatur & diſponebatur, ut percipere & aſſequi poſſet objecta illa, quæ antea ipſi erant occulta, & diſproportionata. Et hoc eſt myſterium conceptionis, & generationis, & partus matris ſupernæ: item nativitatis τῶ Seir Anpin & uxoris ejus, qui tanquam liberi progeniti ſunt dicto modo intellectuali.

Cap. XIV.

Quæ dicta hactenus, ulteriùs explicantur: additurque, quomodo ab objecto intelligibili & intellectu proveniat intellectio actualis: & quid ſit illud, quod ſuperius dicatur illuminare inferius.

§. 1.

Receptum eſt penes omnes Philoſophos, quod intellectio in actu poſita, admodum ſimilis ſit generationi viventium, & operationi agentium naturalium. Sicut enim agens omnia agit virtute formæ illius, quam actu habet: ita intellectus per objectum intelligibile; quod non tantùm ab extra illum movet; ſed etiam ab intra illum actuat & conformat ad intellectionem, nunc hanc magis, nunc illam.

§. 2. Et

§. 2. Et ſicut à patre & matre, numero diſtinctis, producitur filius: ſic ab objecto intellectuali & potentia intelligendi, quamvis ſint diverſa, provenit intellectio, vel intellectus in actu perfecto.

§. 3. Sicut autem pater non immediatè generat filium, ſed mediante ſemine; conjecto in uterum matris: ſic objectum intelligibile; quamvis non ſemper uniatur, vel uniri poſſit cum intellectu, (ſicut & pater:) id præſtat per ideam intellectualem; quam R. Jizchak Lorja vocat lucem internam, dependentem à luce ambiente, quæ ingreditur in vas, vel intellectum.

§. 4. Potentia igitur intelligendi, ceu mater, per formam intellectualem, ut ſemen, intelligit & generat intellectionem intellectualem & internam, tanquam filium; auxilio Patris, cujus loco eſt objectum intelligibile, quod vel immediatè, vel mediante idea eſt cauſa fundamentalis cognitionis vel intellectionis.

§. 5. Ex quibus omnibus perſpicuum eſt, quod non tantùm in mundo Emanativo locum habeant nomina Patris & matris, tanquam cauſa prima & ſecunda ad generationem cauſati cujusdam inferioris, quod quaſi filius eſt: ſed etiam ad intellectionem omnium & ſingulorum requiratur objectum intelligibile, loco patris; potentia intelligendi, loco matris; ubi deinde ipſa intellectio & cognitio vocatur filius.

§. 6. Quod autem diximus: ab Arich Anpin, Patre & Matre illuminatas eſſe Septem Sephiras lapſas, id ulteriùs explicabitur, ſi dicemus, quid ſit illuminatio in ſupernis, & quomodo fiat. Hæc autem nihil eſt aliud, niſi quòd intellectus unus notificet & manifeſtet alteri hoc vel illud objectum, vel cognitionem veritatis alicujus, quæ antea ipſi ignota erat. Hoc autem intellectus ſuperior inferiori præſtat, vel duobus modis ſequentibus, vel uno ex illis. Primus

mus eſt: ſi confortat & adauget in illo potentiam intelligendi: Secundus: ſi ipſi determinat, & methodicè proponit objectum intelligibile. Sicut enim corpus inferius corroboratur acceſſu & unione ſuperioris: ita per unitionem intellectus robuſtioris & ſuperioris cum inferiore & debiliore, hic ab illo accipit facultatem novam, per quam intelligere queat id, quod ſolus non poterat aſſequi: Quod enim ſuperius eſt, ſemper eſt perfectio, & actus quidam, reſpectu inferioris; ſicut ignis calorem communicat rei frigidæ ſolo acceſſu ſuo. Et ſic dubium non eſt, quin intellectus inferior, qui ſe habet ut potentia, accipiat augmentum perfectionis & facultatis, per unionem cum ſuperiore, qui ipſius quaſi actus eſt. Et hæc illuminatio fit reſpectu potentiæ intelligendi.

§. 7. Sed reſpectu objecti intelligibilis intellectus inferior illuminari dicitur, cùm objectum ipſi ſic determinatur, prout ille aptus eſt illud intelligere & percipere. Nam inferior, tanquam diſcipulus, non poteſt aſſequi veritatem, per media generalia & ſublimia, quæ aſſequitur intellectus ſuperior, tanquam Magiſter & Doctor; ſed neceſſe eſt, ut illa dividat & proponat particulatim, ſecundùm captum iſtius intellectus, & ut citra errorem & confuſionem illa poſſit concipere.

Cap. XV.

Quid denotetur per unionem decem Sephirarum nominis מה cum Sephiris Nekudicis, vel vaſis confractis.

§. I.

EX dictis intelligi poterit, quid ſit illud, quod Doctor noſter dicit: decem Sephiras Nominis מה, quæ prodierunt

runt è fronte Adam Kadmon, ſeſe univiſſe cum Sephiris Nekudicis confractis, ut iſtas reſtituerent, & iterum perficerent. Nempe, ut per unionem hanc Vaſa fracta reſtaurarentur & regenerarentur de novo, ut poſſent aſſequi & intelligere lumina vel objecta ſuperiora; quæ iſtorum quaſi animæ erant, quæ ante hanc unionem, vaſe adhuc debili, nec dum corroborato, non poterant intelligere. Et hoc eſt illud, quod Nekudim Nominis סֹב tanquam fœminæ, opus habuerint Sephiris מֹה, ut maſculis. Ex quo hoc obortum eſt emolumentum, ut non tantùm conſtituerentur omnes perſonæ Mundi emanativi: ſed etiam ut confortarentur & acciperent facultatem, per quam poſſent ſuſtinere lumina intelligibilia; in quo conſiſtit iſtarum perfectio, quam ab initio amiſerant.

§. 2. Ne autem objiciatur: non eſſe veriſimile, quod vaſa potuerint recipere onus hoc novum, quia non potuerint ſuſtinere prius: ſciendum, lucem hanc additam non fuiſſe reſpectu objecti; quia hoc modo onus ipſorum omnino fuiſſet auctum: ſed reſpectu potentiæ intelligendi, cui addita fuit perfectio & facultas, ut fuerit diſpoſita & apta ad recipiendam ſublimitatem luminum intelligibilium: & tantum abeſt, ut adaucta ipſis ſint lumina objectiva; ut potiùs ſint debilitata, & determinata, atque diminuta, & in plures partes diſſecta, pro potentia illa intelligendi. Et debilitata quidem ſunt eo ipſo, quod inferius ſemper quaſi velum prætenſum ſit ſuperiori; ita, ut lux illa, quæ primo à ſcaturigine deſcendebat immediatè, deinceps delapſa ſit per media multa, feneſtrasque, & velamina diverſa; ut ab oculis illis incorporeis potuerit conſpici. Determinata autem ſunt eo ipſo, quod vaſa fierent robuſtiora, & quælibet Sephirah ulteriùs diſpeſceretur in ſuas decades.

§. 3. Porrò etiam. Ut intellectio actualis inſtituatur,

requiruntur duo: primò, ut adſint objecta; & ſecundò judicium, vel illorum dijudicatio. Intellectus enim non intelligit, niſi uniatur cum objecto, ſive immediatè, ſive mediante idea & formâ ejus, quam vel ab ipſo, vel à cauſa ejus accipit. Et ſæpe accidit, ut intellectus quidem habeat ideam, & ſpeciem intelligibilem, & tamen per eam non intelligat: ut apparet in homine docto, qui, quamvis obtineat habitum ſapientiæ, ſæpè tamen non intelligit per illum, vel tempore ſomni, vel quia occupatus eſt contemplatione aliâ, vel quia verſatur circa moralia vel artificialia, vel aliam ob cauſam: vel, ſi ſimul tangit iſta: id tamen fit debiliter, & ſine judicio.

§. 4. Illa ergò Lux, quæ fortificat & exaltat potentiam intelligendi, ita, ut perfectè poſſit dijudicare, quod ipſi proponit idea, per quam intelligit; & in objecto aſſequi id, quod antea non poterat; vocatur מה; nempe Tetragrammaton Alephatum, quod refertur ad gradum Tiphereth, vel perſonam Seir Anpin, in quo commoratur Daath vel cognitio, ad inſtar Animæ & vitæ ejus. Cum enim conjungat gradus Chochmah & Binah; etiam continet Benignitates & Severitates, quas immittit in ſex Sephiras ſtructuræ, quæ conſtituunt perſonam τῶ Seir Anpin. Sed Nomen illud מה non eſt lux viſibilis; nec potentia recipiens; ſed facultas, quæ corroborat, & vis ſpecialis, quæ eſt cauſa intellectionis actualis, & perceptionis, & dijudicationis, quæ antea inibi fieri non poterat, ob nimiam imbecillitatem.

§. 5. In intellectu ergò, & vaſe conſideranda ſunt duo: unum eſt potentia, quæ receptura eſt lucem vel objectum, ut ſunt Sephiræ Nekudicæ nominis בן: alterum eſt lux illa, quæ illuminat & fortificat iſtam potentiam, ut poſſit dijudicare, & aſſequi; & actu dijudicet & aſſequatur objectum: & hoc eſt illud, quod vocatur מה; quod tanquam mas unitur

tur cum מ״ב & ב״ן; quæ eſt lux illa potentialis & fœmina, ſic corroborata, ut operari queat iſtam operationem. Ubi hæc intercedit differentia; quod nomen מ״ב tantùm recipiat objecta; ſed מ״ה ſit cauſa, ut percipi queant & dijudicari. Et quia, quicquid elevandum eſt ad operationem aliquam, potentiâ ſuâ naturali ſublimiorem, opus habet diſpoſitione quadam nova: hinc, ut diſponerentur Sephiræ Nekudicæ nominis מ״ב, ut aſſequi poſſent lumina objectiva, naturam ſuam priorem excedentia, opus erat influxu novo, & luce emanante ab Adam Kadmon; qui eſt ſcaturigo omnium luminum ſupernorum: & quia erat intra illa Nekudim; illa elevabat & corroborabat, ut aſſequerentur finem deſideratum. Et à luce Nominis מ״ה, unitâ cum Nekudicis מ״ב, quæ nunc vocantur ב״ן; productæ ſunt Perſonæ divinæ mundi Aziluthici: quæ ſunt, Attik; Arich; Abba; Imma; Seir & uxor ejus; & facta ſunt vaſa pro luminibus ſupernis. Uno verbo: Sephiræ מ״ה non ſunt intelligendæ, quòd ratione objecti, ſed quod ratione potentiæ intelligendi acceſſerint, & exaltaverint vim Nekudicarum, ut poſſent aſſequi, quod ante non poterant.

Cap. XVI.

Quomodo ſeptem vaſa lapſa ſurrexerint, virtute Matris ſupernæ, à cognitione ſui ipſius & cauſatorum, ad cognitionem cauſarum ſuarum: quæ ſunt tres vel quatuor perſonæ ſupernæ.

§. 1.

CUm ita reſtituti eſſent ſeptem intellectus vel vaſa, in naturam ſuam vitalem, & priorem; tunc intelligebant ſe ipſos, & quidem perfectiùs & clariùs, quam antea: Et non tantùm ſeſe, ſed etiam, per ſeſe, inferiora, quorum erant cauſæ;

 perfe-

perfectiùs etiam, quam priùs: nempe mundos בְּרִיאָה: ſed nondum intelligebant Sephiras ſuperiores, nempe Kether, Chochmah, Binah; vel perſonas ex illis conſtructas, quæ ſunt, Senex Sanctus; Pater & Mater: nec dum etiam eò pervenerant, ut intelligerent lumina Akudica, naſi, aurium, oculorum, cerebri, & cranii Adami primi: hic ipſe autem & Æn-Soph planè ipſis manebant ignoti.

§. 2. Ut autem aſſequerentur tres Sephiras ſummas; adeoque è ſeptem fierent decem, opus erat, ut acciperent influxum novum, quem Cabbaliſtæ vocant יְנִיקָה ſuctionem à Matre; ut adoleſcerent, & ad perfectionem ſuam ultimam pervenirent; quæ in intelligentiis incorporeis non tantùm eſt cognitio ſui ipſius, & inferiorum, ſed & ſuperiorum: à quibus, ut cauſis, dependet omnis iſtarum perfectio & magnitudo. Binah igitur immediatè producebat ſeptem illas Sephiras organicas delapſas, influebatque & dabat illis, (*vi ſuperiorum*, Patris, Arich &c. uſque ad Æn-Soph,) facultatem novam, quæ allegoricè vocatur lac, quod ab ipſa ſugerent, in hunc finem, ut poſſent intelligere, & intelligerent ipſam Binam, & ſuperiora.

§. 3. Hoc nihil aliud eſt, quàm quod dicunt *Philoſophi*: quod intellectus inferior intelligat ſuperiora, prout *iſta* diſponunt potentiam ejus intellectualem, eumque *formant*, & illi largiuntur ſpecies neceſſarias. Item: *quod*, cum intellectus intellectui dicitur aſſiſtere, nihil ſit aliud, quàm quod intellectus unus ab altero accipiat ideam & imaginem. Item: quod intellectus humanus, cum convertitur ad Deum, hujus luce illuminetur &c.

§. 4. Quod autem è ſex vel ſeptem, factæ ſint decem; nil eſt aliud, quàm quod poſt productionem trium mundorum creatorum in ſextiduo creationis, vel aſſumto Sabbatho, ſeptiduo acceperint perfectionem omnium numerorum; ad

quam

quam dicuntur adoleviſſe & creviſſe, tanquam ad ſtaturam Sephirothicam, quæ eſt decas. Et hanc aſſecutæ ſunt omnes; ut & pariter utraque perſona, androgynos primò, & deinde diſſecta.

Cap. XVII.

De ultima perfectione, quam conſecuti ſunt intellectus ſæpe dicti, vel vaſa, poſt reſtitutionem ſuam: dum illos ſuſcepit Binah, & informavit ipſa, & non per ſpeciem infuſam, nec per medium quoddam aliud; ut ita intelligerent ipſam & ſuperna.

§. 1.

NOn quieſcebat Spiritus Matris ſupernæ; quod dediſſet perfectionem dictam ſeptem illis Sephiris, quæ mutatæ erant in duas perſonas, marem & fœminam; ſed ipſis etiam infundebat perfectionem ultimam; quod nempe ipſa plane uniretur cum iis, tanquam objectum: per quod intelligerent tam ipſam, quam Patrem, & reliqua ſumma, usque ad Cauſam primam. Et hoc ipſum eſt, quod dicunt Philoſophi; quod Cauſa prima cum intellectu emanante uniatur & jungatur ipſa, & non per ideam, formamve & ſpeciem, actumq; intermedium vel objectum medians; idque in hunc finem, ut per ipſam eſſentiam divinam percipiat & intelligat Deum ipſum. A quo non longè abeſt illud Platonicorum; quod intellectus noſter objecto divino fruatur dupliciter; analogicè, & formaliter. Analogicè; cùm à ſuperiore accipit ſpecies, formas & ideas; per quas, ut per cauſatum quid, intelligat; nempe ab operationibus ejus, potentias ejus; & his mediantibus, eſſentiam ejus. Formaliter autem; cum intellectus noſter, poſt uſitatum hunc cognoſcendi modum, ſuper-inveſtitur ab intellectu ſuperiore, tanquam à forma & actuatione,

tione: ita, ut ipſe operetur ſub illo, ab illo formatus ad operationes ſuas divinas illi proprias, quas ſolus perficere non potuiſſet.

§. 2. Hæc tamen inter Philoſophos & noſtrates eſt differentia, quod illi intellectum ſuperiorem cum inferiore uniri tantùm ſtatuant per modum finis & objecti: putantes, impoſſibile eſſe, ut intellectus productus unus ſubintrare poſſit in alterum: Nos autem, quia de ſublimioribus loquimur, non habemus pro abſurdo, quod detur ingreſſus talis, per quem intellectus unus eſſentialiter uniatur cum altero. Et ut ad intellectus noſtros delapſos revertamur; dicimus, quod reſtitutio iſtorum ad naturam ſuam ſublimem, conſiſtat in hoc, quod quaſi concepti ſint à Matre, & de novo progeniti, ad inſtar filiorum; quod autem lactati ſint ab illa, denotat nobis influentiam, & lucem, & vim, & facultatem novam, per quam creverint in decadem ſeu perfectionem completam, adeoque intelligant ſuperna; quod in ſtatibus uterino & nativitatis nondum poterant, ubi tantùm intelligebant ſe ipſos & inferiora. Jamque porrò de unione dicemus, & quomodo Mater ingreſſa ſit in illos; quod vocamus illorum Cerebra: quia hoc ipſo producuntur in illis Chochmah, Binah & Daath, ut ita intelligant Matrem, & in illa Patrem, &c.

§. 3. Dicimus ergò: quod tria hæc cerebra ortum habeant ex eo, quod intraverint gradûs Nezach, Hod, Jeſod Matris, in vaſa Chochmah, Binah, Daath dictorum intellectuum, jam præparatorum; atque abhinc deinde ſeſe extenderint per totum corpus Perſonæ Seir Anpin, conſtantis è ſex Sephiris fundamentalibus; quæ ſunt חגת נהי: (vid. Part. 1. Apparat. p. 514. ſeq.) Senſus iſtorum omnium eſt, ut natura dicta inferior formaretur à ſuperiore, & intelligeret per iſtam, (& non per medium quoddam aliud,) non tantùm eandem, ſed

ſed & ſuperiora. Nec hoc tantùm, quod intelligeret Binam matrem per ipſam matrem; ſed etiam in illa, & per illam, ſemetipſam & naturas inferiores, quas illa cauſaliter & eminenter in ſe continet, & in illas influit. Quod ipſum indicatur per illud, quòd Binah dicatur ingredi in omnes ſeptem Sephiras ſtructuræ, quæ ſunt cauſæ proximæ creationis trium mundorum inferiorum.

§. 4. Per generationem ergò intelligitur purgatio Vaſorum vel intellectuum iſtorum, facta per actum ſuperiorum, à tenebris & ſtupiditate, in quam delapſa erant, ob defectum luminis, verſùs imum quod ipſis ſordium loco erat, & inquinamenti. Lactatio eſt illuminatio intellectuum horum, qua ipſis præparabatur via ad objecta, cum iſtorum limitatione congrua, quò ea poſſent percipere. Cerebra autem dicuntur, cum illis infunditur actualis cognitio veritatum intelligibilium & ſupernarum, à qua dependet ipſorum felicitas & perfectio.

§. 5. Vel: nativitas eſſe poterit reditus ad naturam ſuam priorem, à qua cùm delapſæ eſſent, dicebantur deſcendiſſe. Et ſic ſuctio eſt receptio mediorum intellectualium, per quorum diſpoſitionem dirigebantur ad cognitionem. Cerebra autem erunt comprehenſio ſcientifica in actu, & cum perfectione requiſita.

§. 6. Vel: nativitas eſt eſſentia, quam, quaſi per reſurrectionem, de novo acceperunt; ſuctio eſt vita, quaſi nempe in iis creverit potentia, & adoleverit eſſentia. Cerebra autem ſunt intellectus, qui eſt perfectio, & quaſi ætas virilis eſſentiæ & vitæ.

§. 7. Inter quas expoſitiones, quamvis omnes ſint veræ, magis tamen propria videtur prima: nempe, quod nativitas ſit reditus vaſorum mortuorum & delapſorum, ad locum excellentiæ ſuæ, & ad ipſam naturam ſuam priorem; ut, tanquam intellectus, non amplius captivati, majori perfectione intelli-

gerent ſe ipſos, & quicquid ſub ipſis eſt. Lactatio verò eſt lux & influentia nova, quam acceperunt à cauſa ſua; per quam non tantùm hanc, ſed & ſuperiora intelligunt, ideis maximè perſpicuis. Cerebra autem ſunt unio & ingreſſus ipſius cauſæ ſuæ dictæ, in ipſa; ut per hanc, & in illa, intelligerent ipſam, & ſuperna omnia quàm perfectiſſimè.

§. 8. Et ſicut unionem Sephirarum מוֹח cum vaſis גֹּם retulimus ad potentiam iſtorum intellectivam, ejusque corroborationem: ita jam myſterium lactationis & formationis cerebrorum, provenientes à matre, referimus ad objectum intelligibile; dicimusque, illam eſſe lucem & actum, provenientem à veritate ſcibili, vel objecto intelligibili: ut nempe è ſex vel ſeptem fierent decem, modo nempe objectivo; ut ſcilicet intelligerent numerum perfectum, & plenum, qui in ſe continet, & è ſe emittit omnia: item, quod à Binah acciperent ſpecies intelligibiles & ideas objectivas trium primarum Kether, Chochmah, Binah: item, quod ſub ſtatu cerebrorum, ipſa mater fieret objectum illorum, cum reliquis ſummis, usque ad Infinitum.

CAP. XVIII.

Quid denotetur per bilancem, & obverſionem facierum, quæ Sephiris tribuitur.

§. 1.

SÆpe jam dictum eſt, quod vaſa confracta reſtituta ſint, per ordinem, in bilance præfiguratum; & convertendo invicem facies ad facies: quæ etiam cauſa eſt, ut, quæ priùs dicebantur Nekudim, nunc dicantur ברודים. Jam ergo dicendum eſt, quis ſit etiam iſtorum ſenſus. Dicimus ergo: quod Sephiræ Nekudicæ, quæ deinceps delapſæ dicuntur, primò ita emanaverint, ut converterent facies tergis. Ita enim deſcendebat cauſa ad cauſatum, ut hoc nullo modo elevaretur

tur & converteretur ad illam: quo ipſo nec cauſata conſequebantur perfectionem ſuam; quippe quæ in eo conſiſtit, ut redeant ad cauſam; nec etiam intellectus, cujus perfectio in eo conſiſtit, ut non declinet inferiora verſùs, ſed convertatur in ſeipſum, & exaltetur ſurſum ad Originem ſuam; adeoque cognoſcat tam ſe, quàm cauſam ſuam, motu nempe circulari & converſo, & non rectilineo, ut primitùs; ubi intentio eorum tantùm hæc erat, ut tantùm effluerent deorſum, & influxum darent, citra reflexionem ſurſum factam, qua iterum acciperent. Certum enim eſt, quod perfectio non dependeat ab inferiore, ad quod quis ſeſe exſerit: ſed à ſuperiore, à quo quis accipere debet: ita, ut idem fiat finis ultimus, quod fuit principium primum; & cauſatum accipiat bonitatem eſſendi, ab eo, quod primò ipſi dederat ſolum eſſe.

§. 2. Et hæc converſio inferior, ad cauſam ſuam dictam, ad ſeſe inclinatam eſt illa מתקלא ſeu *ſtaterificatio*, & ordinatio facierum ad facies; unde ortum habet reſtitutio & perfectio Sephirarum lapſarum: quæ nihil aliud eſt, quàm influxus ſuperioris in inferius, quando convertitur, & elevatur, & diſponitur ad aliud: ita, ut ambo conſentiant in eo, quòd ſuperius influere, & inferius accipere velit: non autem, quòd intentio illorum ſit, tantummodo dare: ſed ut dictum, cauſa influere debet, ut ultimatò perficiat cauſatum ſuum, illudque ſecum uniat; cauſatum verò recipere influxum illum, ut cum cauſa ſua uniatur: prout abundanter intelligi poteſt exemplo diſcipuli & magiſtri; quorum ille fieri debet ad inſtar maris vel ciſternæ, reſpectu lucis, ſibi affuſæ, & non tantùm canalis & aquæ-ductus, ad diſtribuendum illam inferioribus; prout Sephiræ fecerant ab initio.

§. 3. Summa hæc eſt: Nunc inferius poſſidet & retinet objectum, inque ſeſe conſervat, & ad illud reflectitur, antequam illud emittat ad ulteriora. Primò enim id dederat, quod

intra ſeſe nondum receperat; quaſi, ſi quis vellet docere alium, quod nondum didiciſſet ipſe, nec ad illud diſcendum ſeſe præparaſſet: id quod deſcribitur per receptionem influxus parte ſui poſticâ. Influxus ergo de facie ad faciem factus, nihil aliud eſt, quàm converſio recipientis verſus influens, ad ſeſe pronum; quo ipſo tam influentia, quàm receptio omnium erit perfectiſſima: præſertim, ſi ita recipiat ſubjectum paſſivum, ut non tantùm iterum communicet, & ſtatim fiat activum; ſed ut etiam retineat, & ſecum ferat, adeoque intelligat, quod recepit; ita, ut ſi deinde id iterum communicare velit fierique efficiens, ſit quaſi diſcipulus, qui, poſtquam ſatis intelligit objectum ſublime, & ipſe fieri poteſt magiſter, objectumque illud debitâ methodo iterum proponere intellectui inferiori.

§. 4. Sephiræ ergo Nekudicæ propterea confractæ dicuntur, quod deſcenderent rectilineariter; & reſtitutæ, per converſionem recipientis ad influens, qua redactæ ſunt ad unitatem ſtateri-formem; ita, ut non ampliùs inclinarent verſùs imum: ſed circa ſumma occuparentur, ad inſtar ſpeculi cauſtici, ubi radii uniuntur motu quaſi circulari, & ſeſe in vicé perficiunt.

Cap. XIX.

Quomodo intelligendum ſit illud, quòd perſona una ſuperinveſtiat alteram, & inferior ſuperiorem.

§. 1.

HOc ut rectiùs intelligatur, præmittendum eſt; perfectionem naturarum eſſe duplicem; quarum una eſt cuique rei propria, nempe illius forma & natura determinata, quâ diſtinguitur ab aliis: Altera autem, reperitur in unione & collectione naturarum, ſpecierum, & perfectionum omnium entium, & totius mundi, in uno ſubjecto. Sed, quia una ſpecies diſtincta eſt ab alia, adeoque illius perfectio caret perfectione alterius; & hinc non planè eſt conſummata: hinc producta eſt natura illa

illa intellectualis; cauſatum, nempe cauſæ primæ proximum, quod in ſe continet, per modum objecti & intelligentis, omnes reliquas ſpecies & perfectiones mundi naturalis: adeoq; non ſuá tantùm, ſed etiam reliquorum entium omnium, quatenꝰ ea cognoſcit; vel ex eo, quod ex ipſis componatur; vel ex formis eorú.

§. 2. Quod ergo perſona una intrare dicitur & pertranſire alteram, vel in illa conſiſtere, & ſuperior per inferiorem quaſi veſtiri, nihil aliud eſt, quàm quod ſuperior cum inferiore uniatur, eamque informet, & illuminet, & perficiat per ſemet ipſam, ita, ut inferior ipſi ſit quaſi materia, vel ſpecies intelligibilis; quia ab illa formatur, & hâc ratione etiam illam intelligere poteſt. E contra verò, quod hæc veſtis ſit alterius, nihil aliud denotat, quàm quod illam contineat inſtar materiæ, quæ formam; Sephiræ, quæ lucem; corporis, quod animam; & omnis perfecti, quod perfectionem ſuam: & uno verbo: intellectûs, qui objectum ſuum in ſe comprehendit. Atque ſic docetur, quòd perſona vel intelligentia inferior çognoſcat ſuperiorem, quæ ad inſtar objecti in ipſam ingreditur, eamq; vivificat & perficit, ut perfectè & comprehenſivè illam intelligat.

§. 3. Adde, quod talis veſtis ſit medium quoddam, quo lux ſuperna inibi recepta modificatur & diſponitur, ut ulteriùs tradi poſſit inferioribus: ſine qua obvelatione & contemperatione fieri non poſſet, ut intellectus inferiores vehementem illam vibrationem dictæ lucis ſupernæ tolerare & aſſequi, vel intelligere queant.

CAP. XX.

Quare Sephiræ Nekudicæ factæ ſint Perſonæ: & quare, dum una ſuperintegit alteram, aliqua iſtius pars relinquatur ſine velamine: item, quia ſint crines capitis & Barbæ.

§. 1.

PORrò & hoc traditur, quod Attik non tantùm; ſed & Arich excreſcat in decadem: ita tamen, ut iſte illam tantùm ve-

ſtiat à Cheſed usque ad Malchuth; tres verò ſupernæ dicti Attik maneant nudæ, & tegmine carentes: ex eo, quod omnes decem Sephiræ τοῦ Arich non ſufficiant ad involvendum illum totum, ſed tantùm ſeptem ejus inferioribus adæquentur.

§. 2. Senſus horum eſt hic: quod Arich Anpin intelligere non poſſit Senem Sanctum totum, tanquam objectum, quod potentiâ ſua intellectivâ multò ſit ſublimius; unde deſcendere quaſi cogatur, in decadem Sephirothicam arctiorem, cujus Sephiræ ad inferiores gradus τοῦ Attik applicentur, ut mediantibus objectis inferioribus magis ſibi congruis, id cognoſcant, quod per unum objectum ſublime non potuiſſent aſſequi. Et hoc modo Arich Anpin etiam tantùm cognoviſſe dicitur ſeptem inferiores τοῦ Attik, quas, velut objectum ſuum, in ſe recepit, obtexitque, & perfectè comprehendit: tres verò ſuperiores, proportione ſuâ ſublimiores, objectum cognitionis ejus eſſe non potuerunt in ſe, & ſuâ naturâ: ſed ab extra imminentes decadem τοῦ Arich illuminarunt; ita, ut dicantur illius lux ambiens, prout ſeptem ejusdem inferiores ſunt iſtius lux interna. Idem quoque eſt reſpectus inter patrem & matrem, atque Arich Anpin; in quo ſuperintegunt octo Sephiras inferiores, Pater nempe ad dextram, & Mater ad ſiniſtram: Sicut etiam pater & mater ſuperinteguntur à Seir Anpin, à dimidio gradu Tiphereth, & porrò deorſum: nec non ab uxore ſua ipſe, eadem proportione; ſed à tergo tantùm.

§. 3. Ubi notandum, quod omne objectum cognoſcibile cognoſcatur dupliciter: vel à priori, nempe ſi aliquid cognoſcatur per cauſam, aut per ſeſe; vel à poſteriori, & ab effectis. Perfectiſſimus ergo cognoſcendi modus eſt, ſi intellectus cognoſcit rem ipſam, in ipſa, & per ipſam. Sed ſi rem cognoſcit per ſimilitudinem, ſive ideam, ſpeciemque, ab illa ſeparatam; vel, ab effectis & operationibus, cognitio multò debilior eſt & imperfectior. Atque ſic uxor Seirica, quæ eſt perſona ultima, non cognoſcit Maritum, niſi à poſteriore,

i. e.

i. e. per ideam ſpeciemque; & ab effectis & operibus, impreſſis intellectui ejus. Cum autem, factâ diſſectione, eidem obvertit faciem, eumque eo unitur, tanquam cum objecto ſuo ſibi inhærente; tunc non tantùm ratione objecti, ſed & ratione ideæ multò perfectiùs illum intelligit. Sed hoc certum eſt, quod id non fiat ſemper, ſed ſaltem aliquando: quodque nec tum ita cognoſcat totum, ſed ſaltem triadem ejus infimam, nempe נה״י. Sed Seir Anpin Patrem & Matrem cognoſcit de facie ad faciem, & quidem perfectè atque ſemper, idque per ipſam eſſentiam eorum; ſed non totos, verùm illam tantùm partem quam complectitur, nempe eorum נה״י. Idem etiam comprehendit את Arich Anpin & omnia ſuperna, ſed mediante Patre & Matre: quod etiam accidit Uxori ejus. Sed Pater & Mater cognoſcunt את Arich Anpin per ſe ipſum, à Malchuth usque ad Binam ejus, & per illum, Senem Sanctum, cum ſuperioribus: & ſic porrò, ut dictum.

§. 4. Jam etiam dicendum aliquid eſt de crinibus capitis & Barbæ in Arich Anpin, Seir Anpin & Uxore ejus: nempe per hoc intelliguntur lumina objectiva & intelligibilia, quæ reflectuntur, tenduntque ab imo, ſurſum; prodeuntia per foramina innumera dictorum capitum & Barbarum: ſuntque objecta ſelectiſſima & ſingularia, admodum limitata, ut naturæ inferiores per illa cognoſcant & intelligant id, quod de ipſorum ſcaturigine occulta aliàs non poterant comprehendere. Prodeunt enim è capite & Barba, quæ ſunt loca cerebri & oris; quia infunduntur intellectibus ſuperioribus, ſicut ideæ, ſpeciesque imprimuntur cerebro, per locutionem: quaſi nempe ab ore edocerentur myſteria Divina, & objecta ſtupenda, cœteroquin occulta. Crines autem ſive cognitiones iſtæ, dicuntur referri ad metrum Juris: quia benignitatis natura eſt multiplicare, & congerere, & o-

& omnibus communicare; ſed metrum Juris, in ſpecie diſtribuit & determinat: & quia Binah eſt locus cognitionis, perceptionis, & inveſtigationis; hinc dicitur, ab illa excitari judicia, ab eaque dependere totum latus ſiniſtrum, &c. Crines autem τῦ Arich dicuntur albi, quia per illos temperatur & mitigatur Rigor; ſuntque ſcaturigines benignitatis & Miſericordiæ. Sed Crines τῦ Seir Anpin ſtatuuntur nigri; quia iſte in ſe habet gradum Daath ſeu Cognitionis, in quo ſunt omnes quinque Gebhuræ; item, quia compoſitus eſt ex Gebhurah & Hod, qui ſunt Rigores duriores: ipſe etiam habitat in Mundo Angelico, in quo eſt trutina Juſtitiæ, ubi ponderantur opera hominum. Tandem verò Crines Uxoris ſtatuuntur rubri; quia illa rigoris quidem character eſt, ſed remiſſioris & mitioris, & naturæ placabilioris; quia nihil habet à ſe ipſa, adeoque ſuſcipere poteſt utrumque contrarium.

F I N I S.

SOLI DEO GLORIA
per CHRISTUM.

APPARATUS IN LIBRUM SOHAR

PARS QUARTA,

QUÆ

CONTINET EXPLICATIONEM ARBORUM SEU TABULARUM

QUINQUE

CABBALISTICARUM GENERALIUM.

Cum

Repræſentatione omnium & ſummorum totius Cabbalæ Capitum breviſſima & perſpicua, juxta diverſas Hypotheſes.

אלהא לעילא מני
רמנתא דמלכא
קדמון
ה״ר
ציור
מוח בינה
חסדים
הגבורות
שרש תבונה
אזן שמאל ראק
עין שמאל ראק
נקורים
נקב חוטם שנואל
שרש יעקב נהכנסו
קדמון
למםנןסעפףצץקרשת
פנימיות הכל
חיצונית הכלי

Figura I.

§. 1.

ÆN-Soph benedictus ille, quo Deus ſuperior non eſt.

§. 2. Corolla in Capite Sancti illius benedicti: Principium, quo Rex poteſtatem conceſſit, ut aliquid efflueret.

§. 3. Kether ſeu Corona Adami Primi.

§. 4. Chochmah ſeu Sapientia Adami Primi, Cranium Adami Primi dicta, uſque ad aures; quò refertur nomen יוֹד · הִי · וִיו · הִי · עֹב 72.

§. 5. Jod. Huc referuntur Accentus Accentuum: Mens: Cerebrum Chochmæ.

§. 6. He. Quò pertinent Puncta Accentuum: Phantaſia: Cerebrum Binæ ſeu Intelligentiæ.

§. 7. Vav. Quò pertinent Apices Accentuum: Memoria: Cerebrum, Radix Benignitatum.

§. 8. He. Quò pertinent literæ Accentuum: Contemplatio: Cerebrum, Radix Rigorum.

§. 9. Radix Binæ ſeu Intelligentiæ, dicitur Auris dextra Adami Primi; quo referuntur Accentus Superiores, punctorum Nominis יוֹד · הִי · וָאו · הִי · סג 63.

He. Lux hæc pertingit uſque ad apicem Barbæ, ſuntque decem Sephiræ ambientes. At quando in os intrant, tunc ex illis fit lux, quæ vas ambit.

§. 10. Radix Tebhunæ, ſeu prudentiæ, vocatur Auris ſiniſtra

ſtra ADAMI PRIMI : Accentus ſuperiores punctorum nominis סׄג 63.

הֿ, cujus figura componitur ex ךּ & וּ quorum numerus eſt 10. Lux hæc pertingit ad apicem barbæ; cujus decem Sephiræ ſunt de notione lucis internæ. Cùm autem in os intrant, tunc fit pars exterior vaſis : cujus deſiderium eſt uniri cum luce ambiente.

§. 11. Oculus dexter ADAMI PRIMI, unde lumina punctata prodeunt. Huc referuntur puncta Punctorum nominis סׄג 63. Lux illa pertingit uſque ad pedes: ſuntque decem Sephiræ ambientes.

§. 12. Oculus ſiniſter ADAMI PRIMI certo tantùm reſpectu vocatur ſiniſter: hinc etiam prodeunt lumina punctata: & huc referuntur puncta punctorum nominis סׄג 63. Lux illa pertingit uſque ad pedes, ſuntque decem Sephiræ ambientes.

§. 13. Naſus ADAMI PRIMI. Huc referuntur Accentus medii Punctorum nominis סׄג 63. Lux illa pertingit uſque ad pectus.

חׄ ואׄו וׄיד אׄאׄאׄאׄ

De his figuris naſi in Ez Chajim Tr. Adam Kadmon *præter* ea, quæ excerpta ſunt Part. 1. Apparatus p. 336. traduntur ſequentia : Duæ nares ſunt quaſi duo Jodin, & *paries intergerinus* eſt quaſi Vav, unde prodit figura אֻ; cui ſi addantur duo Vavin, oritur ſcriptio Literæ Vav *plena*, h. m. ואו. Et illa duo Vavin dicuntur accentus medii, nimirum, qui in media voce locum habent; ut ſunt | Pſik & ¯ Makkiph; qui ambo, cum uniuntur, efficiunt ךּ, nempe ךּ illud, quod eſt in הֿ: ſicut Vav dictorum Accentuum etiam eſt וּ illud, quod in Litera הֿ extat. Jam, ſi ſumatur הֿ Auris dextræ, cujus decas Sephirothica deſignatur litera י; & uniatur cum הֿ naris dextræ, quæ reſolvitur יה: hinc fiunt literæ יוד & figura literæ אֻ, ubi י ſupra, ו in medio, & ךּ infra. Item ſi ſumatur י

ab

ab Aure ſiniſtra, & uniatur cum יוֹ, quæ in Nare ſiniſtra, producetur אֹ alterum eodem modo: & ſic erunt duo Alephin formata per ׃. Si autem ſumatur ׃ Auris ſiniſtræ cum ׃ Naris ſiniſtræ, & ׃ Auris dextræ; exſurget figura tertia literæ אֹ; ubi ׃ ſupra, & infra, & ׃ in medio. Porrò, ſi ſumatur ׃ Auris dextræ, ׃ Naris dextræ, & ׃ Auris ſiniſtræ, orietur figura quarta literæ אֹ; ubi ׃ ſupra & infra, & ׃ in medio: Unde quatuor אֹאֹאֹאֹ, quibus deſignatur vis literæ יֹ, quæ eſt in הֹ Naſi; in qua aliqualis ſaltim eſt manifeſtatio, non verò talis, qualis in ׃ literæ הֹ deprehenditur.

Foramen Naſi dextrum, ſymbolum lucis ambientis, eſt Radix Jiſraël; & hæc, quando intrat in Os, tunc fit Lux interior. Foramen Naſi ſiniſtrum, ſymbolum lucis internæ, eſt Radix *Jaakobh*; & hæc, quando intrat in Os, tunc fit vaſis pars interior.

§. 14. Os ADAMI PRIMI. Huc referuntur Accentus inferiores punctorum Nominis סֹג 63. Literæ Alphabethi hic quoq; applicantur: אבגדהווחטיכךלמםנןסעפףצץקרשת Lumina hic prodeuntia dicuntur faſciata; ſuntque Lux ambiens & Lux interior, prodeuntes ex dextra oris parte. Interiora & exteriora vaſis in ſiniſtra oris parte locantur. Hic etiam reperitur הבל Anhelitus, quæ vox quater ſumpta, efficit vocem קמֹה: קול Vox, ad quam refertur Radix Leah: & דבור Loquela, ad quam refertur Radix *Rachel.*

§. 15. Frons ADAMI PRIMI; è qua prodit Lux nominis מֹה novi. יוֹד. הֹא. ואֹו. הֹא 45. quæ ſuum habent טנֹתא, i. e. Accentus, puncta, Apices & Literas. Lumina hic vocantur ברודים grandinata.

§. 16. Apex Barbæ ADAMI PRIMI.

§. 17. Chefed ſeu Benignitas ADAMI PRIMI: ubi tres articuli brachii dextri: ח articulus primus Chefed; ad quam refertur נ, articulus primus Nezachicus; Nam huc intrat

 pars

pars interior gradus Nezach, poſtquam aſcendit interiùs: ס, Articulus Secundus Cheſed; ad quem applicatur צ, pars ſecunda Nezach: ר, articulus tertius Cheſed; ad quem refertur ח, pars tertia Nezachica.

§. 18. Gebhurah ſeu Rigor ADAMI PRIMI: ubi tres articuli brachii ſiniſtri, nempe גב articulus primus Gebhurathicus; ad quem refertur ה, articulus primus Hodicus: nam huc intrat gradus Hod, poſtquam aſcendit pars interior: ו, articulus ſecundus Gebhurathicus; ad quem applicatur ו, pars ſecunda Gradus Hod: רה, articulus tertius Gebhurathicus; ad quem refertur pars tertia Hod.

§. 19. ת, Tiphereth, ejusque pars prima; ad quam refertur יס pars prima Jeſod; eſtque pectus ADAMI PRIMI. Hucusque pertingunt Lumina Naſi: item פא, articulus Secundus Tiphereth; ad quem וד, pars altera Jeſod, applicatur.

§. 20. Pars interior נה״י Nezach, Hod & Jeſod ADAMI PRIMI, elevatur ſupra diaphragma.

Figura II.

§. 1.

CORONA Regis Sancti, qui vocatur רישא דלא, Caput, quod quaſi non eſt: item, Caput, quod neque cognoſcitur, neque comprehenditur: eſtque conceptus trium primarum gradus Malchuth, in ADAM KADMON, qui eſt ſupra diaphragma, & vocatur ATTIK ſimpliciter & nudè.

§. 2. Nomen יוד. הי. וו. הי. סב 62. in parte anteriore. Nomen יוד. הה. וו. הה. נב 52. in parte averſa.

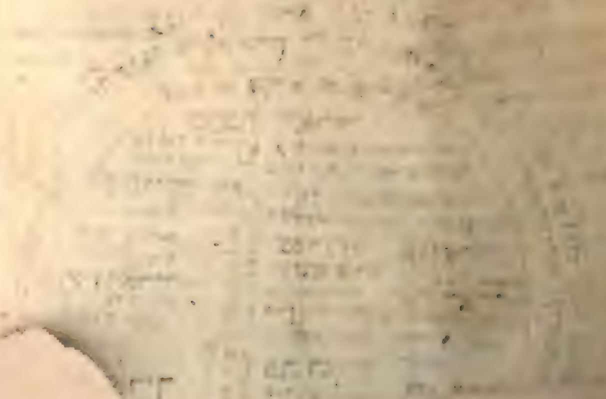
§. 3. Hoc eſt diaphragma ADAMI PRIMI, locaturque juxta רת Tertiam Tipherethicam inferiorem ADAMI PRIMI.

§. 4. Hucusque pertingunt Lumina faſciata: & huc pertingit

הקדוש
לאו רישא דלא אידעולא
עד כאן נמצאו העקודים וכאן מלכות
רמלכות דא"ק שלמעלה
העקודים ששם שורש והנקודים
סתם
עתיק ימין
גלגבי קומא
גבורה דמלכות דא"ק
סלא דא"א
הוד דמלכות דא"ק עמר
נקייך שמאל
הוד אודנא שמאל
דא"א ביעא
הוד עין שמאלא
דא"א וגל שמאל
מלכות
כתר נאליך
רקומת נצח
חכמה

tingit gradus Malchuth luminum faſciatorum: & ibi eſt Radix decem Luminum punctatorum.

§. 5. Septem iſtæ inferiores vocantur ATTIK JOMIN.

§. 6. Daath: Aura tenuis, vel ſpatium vacuum, quod reperitur ſupra Membranam Cerebri.

§. 7. Cheſed gradus Malchuth ADAMI PRIMI; Cranium τῶ *Arich Anpin.*

§. 8. Gebhurah gradûs Malchuth ADAMI PRIMI: eſtque Ros *Arich Anpin.*

§. 9. Tiphereth gradûs Malchuth ADAMI PRIMI: eſtque meninx ſub ſpatio vacuo.

§. 10. Articulus primus Nezach gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Lana pura τῶ *Arich Anpin.* Femur dextrum. Articulus ſecundus Nezach; Auris dextra: Teſticulus abſconditus. Articulus tertius Nezach: Oculus dexter τῶ *Arich Anpin*: pes dexter.

§. 11. Articulus primus Hod gradus Malchuth ADAMI PRIMI. Lana pura: femur ſiniſtrum. Articulus ſecundus Hod: Auris ſiniſtra τῶ *Arich Anpin*: Teſticulus occultus. Articulus tertius Hod: Oculus ſiniſter τῶ *Arich Anpin*: pes ſiniſter.

§. 12. Jeſod gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Frons *Arich Anpin* Daath, abſcondita in Ore.

§. 13. Malchuth gradûs Malchuth ADAMI PRIMI. Naſus τῶ *Arich Anpin.*

§. 14. Os τῶ *Arich Anpin.*

§. 15. Circulus hic vocatur Corona τῶ *Arich.*

§. 16. ATTIKA, qui *Arich Anpin* vocatur: & hæc eſt Corona τῶ *Arich Anpin*, & vocatur Corona ſumma: Cranium ſummum: Caput ſecundum trium Capitum: & ex hoc ſuctionem habet Pater, & fit ex Cheſed τῶ ATTIK; quæ

locum

locum habet è regione articuli ſummi ſtaturæ gradus Nezach, in Adam Kadmon.

§. 17. Sphæra hæc vocatur Chôchmah τῦ *Arich*: & intra hanc eſt caput alterum, quod vocatur cerebrum occultum; (vid. Part. 1. Apparat. pag. 690.) ex quo Mater ſuctionem habet: & fit ex Gebhurah τῦ ATTIK, quæ locum habet è regione articuli primi, ſtaturæ gradûs Hod, in Adamo Primo.

§. 18. Inter Coronam & Cerebrum occultum reperitur ſpatium aliquod, i.e. manifeſtatio דרדלא, i. e. רישא דלא אתידע Capitis illius, quod ignoratur, & meninx auræ illius tenuis; quæ eſt notio Tiphereth Capitis illius, quod ignoratur.

§. 19. Frons τῦ *Arich*, à Jeſod Capitis illius, quod ignoratur, cum Cheſed τῦ ATTIK JOMIN; quæ locum habet è regione articuli primi Jeſodici, in Adamo Primo.

§. 20. Duodecim albedines, & duodecim cincinni, è tribus combinationibus Tetragrammaticis, quæ in cerebro inveniuntur; & hi cincinni usque ad initia humerorum ejus pertingunt. Radix autem capillorum eſt è Nezach & Hod דרדלא; quatenus ſunt ſymbola pedum. Huc etiam pertinet nomen Lanæ puræ.

§. 21. Auris τῦ *Arich* dextra gradus Nezach דרדלא, ſub ſymbolo Teſticuli dextri.

§. 22. Auris ſiniſtra τῦ *Arich* gradûs Hod, דרדלא, ſub ſymbolo Teſticuli ſiniſtri.

§. 23. Oculus dexter τῦ *Arich* gradûs Nezach, דרדלא, ſub ſymbolo femoris dextri.

§. 24. Oculus ſiniſter gradus Hod דרדלא, ſub ſymbolo femoris ſiniſtri.

§. 25.

אימא
ינק' ממוח
לחימאה

אימא
כתר שלה
בינה דאריך שבו חצי
ת"ת צד שמאל הדרלא
ועומד כנגד פרק א ד
ויסוד דאק
ס"ג ה' שבשם בריאה
דאצילות.
כללות הפרצוף

דעת
ה"ח וה"ג

חכמה	**ת"פ**	**בינה**
מלביש זרוע שמאל א"א פא בחינת חח"ן שבו	מלביש זרוע שמאל א"א וחצי החזה השמאלית בחינת דת"ו	מלביש זרוע שמאל א"א פא בחינת נ"ה ג"ה שבו

§. 25. Naſus τῦ *Arich*, gradus Malchuth דרדלא: quò pertinent duæ nares naſi, qui dicitur פרדשקא; ad quas referuntur Leah & *Rachel*.

§. 26. Os τῦ *Arich*. Hic locum habet דעת Cognitio דרדלא; & manifeſtatur per 22. literas, quæ ibi inveniuntur:

§. 27. Facies τῦ *Arich*: quò referuntur 370. lumina, de quibus in Idra magna: eſtque locus pomorum, de quibus infra, parte Barbæ ſeptima.

§. 28. Facies τῦ *Arich*: quò pertinent 370. Lumina.

Figuræ III.

Columna media.

§. 1.

BInah Perſonæ *Arich*.

§. 2. Arteria aſpera: ubi locum habet nomen עב, 72.

§. 3. Oeſophagus: ubi locum habet Nomen קְסָא 161. אלף· הי· יוד· הי·

§. 4. Guttur perſonæ *Arich*.

§. 5. Barba perſonæ *Arich*; quæ continet 13. Tikkunim in *Arich Anpin*, ex Mich. 7, 18. Nimirum:

1. *Quis eſt Deus ſicut tu?* qui locum habet proximè ad aures; eſtque angulus barbæ dexter, & Malchuth gradus Kether: quò refertur Tetragrammaton Atbaſchatum מְצַפְּץ: item angulus Barbæ ſiniſter, Malchuth Coronæ ſummæ, & Tetragrammaton מְצַפְּץ. Vid. Fig. 2. è regione §. 21. & 22.

2. *Tollens iniquitatem*: & 3. *& tranſiens ſuper prævaricationem*: illa, Crines labii ſuperioris: & hæc, ſemita ſub Naſo illius. Vid. ibid.

4. *Reſidui hæreditatis ſuæ:* Crines ſub labio. Fig. 3. ſub §. 5.

5. *Non tenuit in perpetuum iram ſuam*: diviſio Barbæ in duas partes. ibid.

6. *Quoniam voluit Miſericordiam*: Crines illi, qui ſunt in latitudine Maxillæ. Figur. 2. ſub §. 28.

7. *Revertetur, miſerebitur noſtri*: Locus genarum crinibus nudus; qui vocatur Ager pomorum. Vid. §. 27. Fig. 2. & ſub §. 23. ib.

Tikkun octavus eſt id, quod in Barba manifeſtè apparet, nempe ipſa Barba in *Arich*; quæ influentia octava dicitur: *ſubjiciet iniquitates noſtras*. Ex hac influentia ſuctionem habet Pater. Figur. 3. ſub §. 1.

9. Crines parvi, qui abſorbentur in Radicibus ipſius Barbæ in *Arich*, qui vocantur: *& projicies in profunda maris omnia peccata eorum*. Figura 3. è regione §. 22. & 25.

10. Crines parvi ſub gutture: *Dabis veritatem Jaacobh*. Fig. 3. ſub §. 6.

11. Quòd crines pendeant æqualitèr, & unus non promineat præ altero: *Gratiam Abraham*. ib.

12. *Quam juraſti Patribus noſtris*: quod non pedent pili ſuper os, & os liberum eſt ex omni parte, & pulchri ſunt pili circa illud. Figur. 3. ſub §. 27.

13. Myſterium craſſitiei Barbæ tectæ: è cujus influentia ſugit Mater: *A diebus antiquis*. ibid. ſub §. 1. 3.

§. 6. Guttur perſonæ *Arich* & *Uxoris* ejus; quæ eſt Binah in *Arich*, in quo ſunt nomina מה 45. & יוד . הה . וו . הה . בן 52. Ubi invenitur Tiphereth דרדלא: locumque habet è regione articuli ſupremi gradus Jeſod, in Adamo Primo.

§. 7. Daath Perſonæ *Arich*.

§. 8. תק, 500. Numerus vocis כתף: eſtque axilla dextra, Corona, vel extremitas ſumma gradus Cheſed.

§. 9. תק, 500. numerus vocis כתף: eſtque axilla ſiniſtra, Corona vel extremitas ſumma gradus Gebhurah.

§. 10.

§. 10. ח. Pars prima gradus Cheſed. Articulus primus & ſummus brachii dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſupremus articuli ſupremi gradus Nezach in ATTIK; locumque habet è regione articuli primi in articulo ſecundo Nezachico, in ADAM KADMON.

§. 11. ג, Pars prima Gebhuræ: Articulus ſupremus brachii ſiniſtri in *Arich*, in quo eſt articulus ſupremus articuli primi gradûs Hod in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Hodico, in ADAMO PRIMO.

§. 12. חפ, Pars prima Tiphereth; quæ fit ex Jeſod דרדֹלא: ex articulo ejus primo, ubi eſt pars prima corporis in *Arich Anpin*, in quo articulus primus articuli ſecundi Jeſodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Jeſod, in ADAM KADMON.

§. 13. Mammæ humanæ.

§. 14. ס. Secunda pars Cheſed; Articulus ſecundus brachii dextri, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſupremi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo ſecundo Nezachico, in ADAMO PRIMO.

§. 15. בו. Pars ſecunda Gebhuræ; Articulus ſecundus brachii ſiniſtri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſupremi gradus Hod in ATTIK; & locum habet è regione Articuli ſecundi, in articulo ſecundo Hodico, in ADAMO PRIMO.

§. 16. אר, Pars ſecunda Tiphereth: pars ſecunda corporis in *Arich*, initium pectoris ejus, in quo eſt pars ſecunda, in parte ſecunda Jeſod, perſonæ ATTIK: Et hic erumpunt ad exteriora pectoris quinque Chaſadim ſeu benignitates, & quinque rigores.

§. 17. ד, Pars tertia Cheſed: articulus tertius brachii dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius articuli pri-

 mi

mi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo ſecundo Nezachico, in ADAMO PRIMO.

§. 18. הו, Pars tertia Gebhuræ: Articulus tertius brachii ſiniſtri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius articuli primi Hodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo ſecundo Hod; in ADAM KADMON.

§. 19. Diaphragma in *Arich Anpin*; quod foveæ pectoris ejus vicinum eſt.

Columna dextra.

§. 20. Pater ſuctionem habet è Corona ſumma. Vid. Fig. 2. §. 16.

§. 21. Pater, Corona ejus: quò refertur Binah in *Arich*, in qua eſt medietas Tipherethica: latus dextrum ודרולא; locumque habet è regione articuli primi Jeſodici, in ADAM KADMON. Huc refertur Nomen עב 72. item litera Jod, in nomine Tetragrammatico: Aziluth, quæ eſt in Aziluth; nempe tota Perſona, generaliter conſiderata.

§. 22. Daath: quinque Chaſadim ſeu Benignitates; & quinque Gebhuroth, ſeu Rigores.

§. 23. Chochmah ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſummum; notionesque τῶν Cheſed, Chochmah & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 24. Binah ſuperinveſtit Brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſupremum; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 25. תפ, Pars prima Tiphereth, ſuperinveſtit dimidiam partem pectoris, in latero dextro, & partem ejus primam, notionesque Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ ibi inveniuntur.

§. 26. Cheſed ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, & notiones Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in ipſo ſunt.

§. 27

§. 27. Gebhurah ſuperinveſtit brachium, ejusque articulum ſecundum, & medietatem pectoris in *Arich Anpin*; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 28. אר, Secunda pars Tipherethica ſuperinveſtit brachiū dextrum, & dimidiam partem pectoris in *Arich Anpin*; notionesque Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ in illo ſunt.

§. 29. Nezach ſuperinveſtit brachium dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque Cheſed, Chochmah & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 30. Hod ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & articulum quidem tertium in ipſo; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in illo ſunt.

§. 31. ים Jeſod & Malchuth, Perſonæ ipſius Patris, inveſtiunt brachium & medietatem pectoris in *Arich Anpin*, ejusque partem tertiam, in qua ſunt notiones Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 32. Diaphragma Patris, quod proximum eſt foveæ pectoris ejus.

§. 33. Mater ſuctionem habens ex cerebro occulto; de quo Fig. 2. §. 17.

Columna ſiniſtra.

§. 34. Mater, Corona ejus: quò refertur Binah in *Arich*, in qua eſt medietas Tipherethica: Latus ſiniſtrum דרדלא; & locum habet è regione articuli primi Jeſodici in Adam Kadmon. Huc refertur nomen סג 63. item litera ה in nomine Tetragrammatico. Briah Syſtematis Aziluthici; nempe tota perſona generaliter conſiderata. Confer Figur. hujus 3. §. 21.

§. 35. Daath quinque Chaſadim ſeu Benignitates, & quinque Gebhuroth ſeu Rigores.

§. 36. Chochmah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin* & articulum quidem primum, notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in illo ſunt.

§. 37. Binah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque [illegible] Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 38. חפ, Pars prima Tiphereth, ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & medietatem pectoris ſiniſtram, notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 39. Cheſed ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Apin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ ſunt in ipſo.

§. 40. Gebhurah ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 41. אר, Secunda pars Tiphereth, ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & medietatem pectoris ſiniſtram; notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 42. Mamma dextra. Vid. Figur. hac tertia §. 13.

§. 43. Mamma ſiniſtra.

§. 44. Nezach ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ in ipſo ſunt.

§. 45. Hod ſuperinveſtit brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin*, & in ipſo articulum ſecundum; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ in ipſo ſunt.

§. 46. ם׳, Jeſod & Malchuth: Nezach, Hod, Jeſod & Malchuth Perſonæ Matris, quæ ipſi ſunt propriæ, ſuperinveſtiunt brachium, cum medietate pectoris in *Arich Anpin*, ejusque partem tertiam; notionesque Binah, Gebhurah & Hod, quæ ſunt in ipſa.

§. 47. Diaphragma Matris, quod proximum eſt foveæ pectoris ejus.

Figur.

תת

מכאן זלמטה נקרא תבונה ראשונה

כתר תבונה

שהו מלבוש זרוע וחצי חזה דא״א
השמאלי פרק״ג שבו בחינת ד״תי

נ חכמה ה בינה
מלביש רגל יסד דעת מלביש רגל
שמאל א״א מלביש יסוד שמאל א״א
פרק א״ ג א״א פ״א כחינ בג״ה
בחינת חח״ן בחינ׳ דת״י שבו
שבו שבו

צ חסד וגבורה
מלביש רגל ודת״ת מלביש רגל
שמאל א״א מלביש יסוד שמאל א״א
פרק ב״ ב אריך אנפין פרק ב״ בחינ׳
בחינת חח״ן פרק ב״ נ בג״ה שבו
שבו בחינ׳ דת״י
שבו

עד כאן תבונה״א צלם ראשון

Figura IV.

Columna media.

§. 1.

ת, Pars tertia Tiphereth *Arich Anpin*: ex qua fit Neſchamah Coronæ in Seir; eſtque pars tertia corporis *Arich*, initium à ſcrobe pectoris ejus, & porrò deorſum, in quo eſt pars tertia Partis ſecundæ Jeſod in ATTIK; & hic deſinit Jeſod in ATTIK, ſub notione corollæ, quæ habet tres notiones, ut ſequitur.

§. 2. נ, Pars prima Nezach: Articulus primus pedis dextri in *Arich*, in quo eſt articulus ſupremus articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Nezachico in Adam Kadmon.

§. 3. ה, Pars prima Hod: articulus primus Hod in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus primus articuli ſecundi Hodici, in ATTIK JOMIN; locumque habet è regione articuli primi, in articulo tertio Hodico in Adam Kadmon.

§. 4. ס' Pars prima Jeſod: Articulus primus Jeſodicus in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus primus corollæ Jeſod in ATTIK, & locum habet è regione articuli primi, in articulo ſecundo Jeſodico, in Adam Kadmon.

§. 5. צ, Pars ſecunda Nezach; articulus ſecundus pedis dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo tertio Nezachico in Adam Kadmon.

§. 6. ו, Secunda pars Hod: articulus ſecundus gradus Hod in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus articuli tertii Hodici in ATTIK; & locum habet è regione articuli ſecundi, in articulo tertio Hodico, in Adamo Primo.

§. 7. י, Pars ſecunda Jeſod: Articulus ſecundus Jeſodicus in

in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus ſecundus Corollæ Jeſod in ATTIK; locumque habet è regione articuli ſecundi, in Articulo tertio Jeſodico ADAMI PRIMI.

§. 8. Lana Agnorum: item tredecim fœdera, (toties enim ſit mentio fœderis Gen. 17.) eſt nomen barbæ in Seir.

§. 9. ח, Tertia pars Nezach: articulus tertius pedis dextri in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius articuli ſecundi Nezachici in ATTIK; & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Nezachico ADAMI PRIMI.

§. 10. ד, Tertia pars Hod: articulus tertius Hodicus in *Arich Anpin*; in quo eſt articulus tertius articuli ſecundi in ATTIK, & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Hodico, in ADAMO PRIMO.

§. 11. ד, Pars tertia Jeſod: articulus tertius Jeſodicus in *Arich Anpin*, in quo eſt articulus tertius Corollæ Jeſodicæ in ATTIK, & locum habet è regione articuli tertii, in articulo tertio Jeſodico, in ADAM KADMON.

§. 12. Veſtimentum Corollæ Jeſodicæ ADAMI PRIMI, eſt Corolla *Arich Anpin*.

§. 13. Mamma dextra in *Arich Anpin*; in qua eſt pars tertia Nezachica in ATTIK.

§. 14. Mamma ſiniſtra in *Arich Anpin*, in qua eſt pars tertia Hodica in ATTIK, quæ deſcendunt in Mundum Briah. Et hi ſunt gradus Nezach, Hod & Jeſod novi: & decem albedines Barbæ in Seir, quæ pertingit usque ad pectus ejus: ubi Corona Regni. Diſpoſitio illarum albedinum eſt hæc:

נ articulus primus Nezachicus.
צ articulus ſecundus Nezachicus.
ח articulus tertius Nezachicus.
ה articulus primus Hodicus.
ו articulus ſecundus Hodicus.
ד articulus tertius Hodicus.
יס pars prima Jeſodica, &
וד pars ſecunda Jeſodica.

§. 15.

§. 15. Huc deſcendit Barba in Seir; de qua ſupra §. 8. à ſummo ad locum hunc inferiorem.

Columna dextra.

§. 16. חז, Pars tertia Tiphereth; hic & porrò deorſum vocatur ישראל סבא Jiſraël Senex.

§. 17. Corona Jiſraël Sabha, quæ ſuperinveſtit brachium & medietatem pectoris in *Arich Anpin* dextram, ejusque partem tertiam; notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 18. Chochmah; ubi נ pars prima Nezach, ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 19. Binah; ubi pars prima Hod ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Binah, Gebhurah & Hod.

§. 20. Daath; ubi םי pars prima Jeſod ſuperinveſtit gradum Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 21. Cheſed; ubi צ ſecunda pars Nezach ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 22. Gebhurah; ubi ו pars ſecunda Hod ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque ejus Binah, Gebhurah & Hod.

§. 23. Tiphereth; in qua ו pars ſecunda Jeſod ſuperinveſtit gradum Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 24. Nezach; ubi ח pars tertia Nezach ſuperinveſtit pedem dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium; notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 25. Hod; ubi ד tertia pars Hod ſuperinveſtit pedem

 dextrum

dextrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium, notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 26. Pars tertia Jeſod, in qua quinque Benignitates Patris, ſuperinveſtitque Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum tertium, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 27. Veſtimentum Corollæ in *Arich*, eſt Corolla Jiſraël Sabha: ubi quinque Gebhuroth Patris.

Columna ſiniſtra.

§. 28. ת, Pars tertia Tiphereth: abhinc & porrò deorſum Binah vocatur Tebhunah ſeu prudentia prima.

§. 29. Corona Tebhunæ; quæ eſt veſtimentum brachii & dimidii pectoris in *Arich Anpin* ſiniſtri, ejusque articuli tertii, notionumque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 30. Chochmah; ubi כ pars prima Nezach ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesque ejus, Chochmah, Cheſed & Nezach.

§. 31. Binah; ubi ה pars prima Hod ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich*, notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 32. Daath; ubi ס׳ pars prima Jeſod ſuperinveſtit Jeſod in *Arich Anpin*, ejusque articulum primum, notionesq; ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 33. Cheſed; ubi צ. ſecunda pars Nezach, ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque ejus, Cheſed, Chochmah & Nezach.

§. 34. Gebhurah; ubi ו pars ſecunda Hod ſuperinveſtit pedem ſiniſtrum in *Arich Anpin*, ejusque articulum ſecundum; notionesque ejus, Binah, Gebhurah & Hod.

§. 35. Tiphereth; ubi ־ו pars ſecunda Jeſod ſuperinveſtit Jeſod in *Arich Anpin*, articulum nimirum ſecundum, notionesque ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod.

§. 36.

§. 36. Hucusque prudentia prima,& imago prima.

§. 37. Hic incipit prudentia ſecunda, & imago ſecunda. Ubi ad נ articulum primum Nezach,applicatur Chochmah: ad ה primum articulum Hod, Binah: ad ס׳ partem primam Jeſod, Daath: ad צ articulum ſecundum Nezach, Cheſed: ad ו articulum ſecundum Hod,Gebhurah: ad זו ſecundum articulum Jeſod, Tiphereth.

§. 38. Hic incipit prudentia tertia; ad quam refertur Jeſod: nimirum ad ח articulum tertium Nezach, ipſum Nezach applicatur: ad ד articulum tertium Hod, ipſum Hod. Loco Jeſod autem eſt Atarah Corolla: ſub qua ſunt omnes tres notiones חֹחן, בֹּנה, & רֹתי.

§. 39. Sequitur ח, articulus tertius Nezachicus Tebhunæ, ad §. 33. pertinens, qui eſt articulus tertius Nezachicus Matris ſupernæ, qui ſub conceptu totius perſonæ Maternæ ſuperinveſtit τὸν *Arich*, notionemque pedis ejus ſiniſtri, & hujus articulum tertium, ſub notione Chochmah, Cheſed & Nezach, quæ ibi inveniuntur.

§. 40. ד, articulus tertius Hodicus ad §. 34. pertinens; qui eſt articulus tertius Hodicus Matris ſupernæ, qui ſub conceptu totius perſonæ ſuperinveſtit τὸν *Arich*; notionemque pedis ejus ſiniſtri, & hujus articulum tertium, ſub notione Binah, Gebhurah & Hod, quæ ibi reperiuntur.

§. 41. Corolla Jeſodica Matris ſupernæ, ad §. 35. pertinens; quæ ſuperinveſtit τὸν *Arich Anpin*, ſub Conceptu Corollæ Jeſodicæ τοῦ *Arich Anpin*, cum notionibus ejus, Daath, Tiphereth & Jeſod, quæ ibi reperiuntur.

Corolla.

Figura V.

§. 1.

ORdo Imaginis τῶ Seir Anpin, quæ conſtat 248. membris, nempe 243. referunt numerum אברם; & ſi accedit ה֗ è Binah, quæ vocatur ה֗ primum Tetragrammati, prodeunt 248. qui eſt numerus אברהם.

§. 2. Articulus ſupremus Nezach Maternæ, nempe Chochmah; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ח i.e. Chochmah, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן, Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחן, in figura depictos. Secunda eſt ח i.e. Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחן, in figura depictos. Tertia eſt נ, i.e. Nezach, nimirum articulus inferior articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli חחן; quorum ſinguli alios habent tres articulos, ſimiles חחן, in figura depictos. Ecce, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 3. Articulus ſupremus Hod Maternæ, nempe Binah; quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ב, i.e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, Binah, Gebhurah, Hod; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Secunda eſt ג Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Tertia eſt ה, i.e. Hod, nimirum articulus tertius articuli ſuperni, & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in

צלם דזעיר ברמ"ח איבריו
...יין אברים ובאים מלובשי' בה"
...קראת ה' הרי רמ"ח כמניין אברהם

...ליון דיסוד אימא

דעת

...רפ"ע ובו שלשה פרק' דתי
...יש בו דתי

...ב' דפרק עליון ג"פ וכ"א ג"פ דתי

...דפרק עליון ג' פרקים דתי

...ספירות פרטיות נגד ק"ז אותיות

...התחתון דיסוד אמא

ת"ת

...פרק אמצעי ג' פרקים דתי

...ב' דפ' אמצעי ג' פרקים דתי

...דפ' אמצעי ג' פרקים דתי

... ספירות נגד ק"ז אותיות

...ה דיסוד דאמא

יסוד

...דפ' תחתון ג' פרקים דתי

...ב' דפ' תחתון ג' פרקים דתי

...דפרק תחתון ג' פרקים דתי

...ספירות כמניין כסא

פרק עליון דהוד דאימא

בינה

ב פרק א' דפרק עליון ובו ג' פרקי' בגה

ג פרק ב' דפרק עליון בו ג' פרקים בגה

ה פרק ג' דפרק עליון בו ג' פרקי' בגה

הרי ק"נ ספירות פרטיות נגד ק"ז אותיות

פרק אמצעי דהוד דאמא

גבורה

ב פ"א דפרק אמצעי ג' פרקים בגה

ג פרק ב' דפ' אמצעי ג' פרקים בגה

ה פרק ג' דפ' אמצעי ג' פרקים בגה

הרי ק"ו ספירות נגד ק"ו אותיות

פרק תחתון דהוד דאמא

הוד

ב פ"א דפ' תחתון ג' פרקים בגה

ג פ"ב דפ' תחתון ג' פרקים בגה

ה פ"ג דפ' תחתון ג' פרקים בגה

הרי פ"א ספירות כמניין כסא

figura depictos. Ecce, hic habes 27. Sephiras ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 4. Articulus ſupremus Jeſod Maternæ, nempe Daath; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ד, i.e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli ſuperni: & in eo iterum ſunt tres articuli דתי Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Secunda eſt ת, i.e. Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres articuli דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Tertia eſt י i.e. Jeſod, nimirum articulus tertius articuli ſuperni; & in eo iterum ſunt tres arculi דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Eece, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 5. Articulus medius Nezach Maternæ, nempe Cheſed, quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ח, i.e. Chochmah, nimirum articulus ſupremus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חחנ Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחנ, in figura depictos. Secunda eſt ח, id eſt Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חחנ; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt נ, i.e. Nezach, nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli חחנ; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. En 27. Sephiras ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 6. Articulus medius Hod Maternæ, nempe Gebhurah; quæ dividitur in tres partes; quarum prima eſt ב, i.e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli medii; & in eo iterum ſunt tres articuli medii בגה Binah, Gebhurah, Hod; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura

 depictos.

depictos. Secunda eſt ג, i. e. Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos; in figura depictos. Tertia eſt ה, i. e. Hod, nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 7. Articulus inferior Jeſod Maternæ, nempe Tiphereth; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ד, i. e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli medii, & in eo iterum ſunt tres articuli medii דתי Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Secunda eſt ת, id eſt, Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli medii; & in eo iterum ſunt tres articuli דתי; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt י, i. e. Jeſod; nimirum articulus tertius articuli medii: & in eo iterum ſunt tres articuli דתי; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, hic ſunt 27. Sephiræ ſpeciales, juxta 27. literas.

§. 8. Articulus inferior Nezach Maternæ, nempe *Nezach*; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ח, *i. e. Chochmah*, nimirum articulus ſupremus articuli *inferioris*; & in eo iterum ſunt tres articuli inferiores חחנ Chochmah, Cheſed, Nezach; quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles חחנ, in figura depictos. Secunda eſt ח, i. e. Cheſed, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli חחנ; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt נ, id eſt Nezach; nimirum articulus tertius articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli חחנ; quorum ſinguli alios habent tres articulos,

culos, in figura depictos. Ecce, hinc emergunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כּסֹא.

§. 9. Articulus inferior Hod Maternæ, nempe Hod; quæ dividitur in tres partes: quarum prima eſt ב, i. e. Binah, nimirum articulus ſupremus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli inferiores בגה Binah, Gebhurah, Hod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles בגה, in figura depictos. Secunda eſt ג, i. e. Gebhurah, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה; quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt ה, i. e. Hod; nimirum articulus tertius articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli בגה, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Ecce, hinc proveniunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כּסֹא.

§. 10. Corolla Jeſod Maternæ, nempe Jeſod; quæ dividitur in tres partes, quarum prima eſt ד, i. e. Daath, nimirum articulus ſupremus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articuli דתי, Daath, Tiphereth, Jeſod: quorum ſinguli alios habent tres articulos ſimiles דתי, in figura depictos. Secunda eſt ת, i. e. Tiphereth, nimirum articulus ſecundus articuli inferioris: & in eo iterum ſunt tres articul דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos. Tertia eſt י, id eſt, Jeſod, nimimum articulus tertius articuli inferioris; & in eo iterum ſunt tres articuli דתי, quorum ſinguli alios habent tres articulos, in figura depictos.

Ecce hinc emergunt 81. Sephiræ, quæ referunt nomen כּסֹא.

Figuræ

Figuræ VI.

Columna principalis.

§. 1.

COrolla Regis Tiphereth, item Tebhunæ, Jiſraëlis Senis & *Arich Anpin*, ubi ipſa Kether ᵗᵘ Seir Anpin. Hæc tria habet vaſa; prout & omnes decem Sephiræ; nempe externum, (quæ eſt pars vaſis ejus exterior;) eſtque Tetragrammaton plenũ retrogradatum: יוד · יוד הי · יוד הי ויו · יוד הי ויו הי: medium, eſtq; ipſum Tetragrammaton עב h.m. : יוד · הי · ויו · הי, & tandem internum, nempe אהיה Hehatum, hoc modo: אלף · הי · יוד · הי ·

§. 2. Loco Chochmah occurrit (1.) Cerebrum externum, nempe יוד · הא · ואו · הי. (2.) ipſa Chochmah media, nempe י · יה · יהו · יהוה (3.) internum, nempe יוד · הי · ואו · הא, (4.) quòd à Nezach Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus eorum Nezachicis habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quòd ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie à Nezach Tebhunæ, Elohim Joddatum: h. m. אלף · למד · הי · יוד · מם. (6.) quòd ſub adoleſcentia *prima* à Nezach Tebhunæ habeat Tetragrammaton עב. (7.) ſub infantia ſecunda à Cheſed Matris, Nomen אלהים diminutum, tribus mediis mutatis cum antecedaneis h. m. אכרטם quatenus ſunt literæ. (8.) ſub adoleſcentia ſecunda à Cheſed Matris Tetragrammaton עב.

§. 3. Loco Binah occurrit (1.) cerebrum occultum, nempe אהיה (2.) ipſa Binah media nempe אלף · הא · יוד · הא (3.) internum אלף · הי · יוד · הי. (4.) quod ab Hod Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus

eorum

כתר

לאה

קשר תפלין נגד דעת זעיר

נגד דעת זעיר **שבן** מלכות דתבונה

ני לאה רכות מנ״ה דתבונה

שכ״ח״ג זעיר

חכמוג קל בצה

ח״	ד	ב
נגד פ״א ד דזרוע ימין זעיר	כנגד ת״ת דזעיר	כנגד פ״א דזרוע שמאל דזעיר
ח	**ת**	**ג**
כנגד פ״ב דזרוע ימין זעיר	כנגד פ״ב דת״ת ד דזעיר	כנגד פ״ב דזרוע שמאל דזעיר
נ	**י**	**ה**
כנגד פ״ג דזרוע ימין זעיר	כנגד פ״ג דת״ת ד דזעיר	כנגד פ״ג דזרוע שמאל ד דזעיר

eorum Hodicis, habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quod ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie ab Hod Tebhunæ Elohim Hehatum h. m. אלף. למד. הה. יוד. מם (6.) quod ſub adoleſcentia prima ab Hod Tebhunæ habeat Tetragrammaton סג. (7.) ſub infantia ſecunda à Gebhura Matris Nomen אלהים, adhuc diminutius; ita, ut loco trium mediarum ponatur illarum numerus גל, unde fit nomen אם גל, quatenus partim conſtat è literis, partim è numero. (8.) ſub adoleſcentia ſecunda à Gebhurah Matris, Tetragrammaton סג.

§. 4. Loco Daath occurrit (1.) quod in Daath reperiatur cerebrum benignitatum, & cerebrum rigorum: ejusque externum ſit Tetragrammaton בן: (2.) medium Tetragrammaton סג: (3.) internum Tetragrammaton עב: (4.) quod à Jeſod Tebhunæ & Jiſraëlis Senis, nempe ab omnibus novem conceptibus Jeſodicis habeat 81. decades Sephirothicas. (5.) quod ſub infantia prima (cerebri loco) accipiat nomen אלהים, & in ſpecie à Jeſod Tebhunæ, Elohim alephatum, h. m. אלף. למד. הא. יוד. מם cum hac diſtinctione: ut ſub notione Chaſadim ipſius א figuretur ex יוי, & ſub notione Gebhuroth ſub figura יוד (6.) quod ſub adoleſcentia prima à Jeſod Tebhunæ habeat notionem Benignitatum, nempe Tetragrammaton מה, & notionem Rigorum, nempe Tetragrammaton נב, i. e. Hehatum. (7.) ſub infantia ſecunda nomen אלהים adhuc diminutius, ita, ut à Tiphereth Matris, ſub notione Chaſadim, accipiat nomen אכרטם, quatenus repræſentat numerum עה 75. h. m. ſi numerentur literæ nominis אלהים, ter plenè ſcripti, unde fiunt literæ 39. & Tetragrammaton ter plenè ſcriptum; quæ ſunt literæ 30. unde fiunt 69. & tandem addatur 6. nempe numerus ſex iſtorum nominum; unde fiunt 75. Sed ſub notione Gebhuroth ab eodem gradu accipit ipſum numerum אכרטם, nempe עד 74.

D Et

Et huc refertur applicatio Phylacteriorum, ſecundùm mentem רבינו תם (8.) Sub adoleſcentia ſecunda à Tiphereth Matris notionem Chaſadim, per Tetragrammaton מה; & notionem Gebhuroth, per Tetragrammaton בן. Et huc refertur applicatio Tephillin, juxta mentem רשי ſeu R. Schlomoh Jarchi. (9.) In ſtatu uterino autem duo tantum ipſi tribuuntur cerebra, & tunc vocatur אלם mutus, & non אלהים. (10.) Huc pertinet generalis notio literæ י Tetragrammaticæ: unde fit Jezirah Syſtematis Aziluthici.

§. 5. Sub linea ſequuntur (1.) Frons τῶ Seir Anpin, ſupra quam referuntur כז 27. Synedria, juxta numerum literarum: & infra eam manifeſtantur 22. literæ Alphabeticæ ordinariæ; unde ſplendor quinque Benignitatum & quinque Rigorum. (2.) Aures τῶ Seir Anpin; nempe auris dextra, à Binah τῶ Seir Anpin: & Auris ſiniſtra, à Binah τῶ Seir Anpin, & Auris ſiniſtra, à Seir Anpin. (3.) Oculi, nempe *oculus* dexter, qui denotat quinque Benignitates, provenientes à Daath: & oculus ſiniſter, qui denotat quinque Gebhuroth, provenientes à Daath. (4.) Naſus τῶ Seir Anpin. (5.) Facies τῶ Seir Anpin ad dextram & ſiniſtram: quò refertur numerus קן 150. proveniens ex nomine יה, multiplicato *juxta* decadem Sephirothicam: ſuntque 150. Lumina, prout in *Arich Anpin* ſunt שע 370. prout adducitur in Idra magna h. l. qui numerus provenit ex nomine benignitatis אל, bis plenè ſcripto. (6.) Os τῶ Seir Anpin. (7.) Barba τῶ Seir Anpin; cujus partes huc illuc diſperſæ, ſunt ſequentes, cum applicatione Textus Exod. 34, 6.

§. 6. (1.) Pars prima Barbæ, angulus אלהים: quò refertur ex dicto Textu vox אל DEUS, ſuntque crines, proximi capiti: Pars interna ejus eſt Binah Sapientiæ; pars ambiens, Malchuth Sapientiæ. (2.) Pars Secunda Barbæ eſt רחום Miſericors: nempe crines labii ſuperioris, & hujus pars interna eſt

Cheſed

Cheſed Sapientiæ; & pars ambiens, Jeſod Sapientiæ. (3.) pars tertia eſt וחנון & gratioſus, nempe, ſemita ſub naſo: cujus internum eſt Gebhurah ſapientiæ, & pars ambiens, Hod ſapientiæ. (4.) Pars quarta eſt ארך longus: nempe capilli labii inferioris: cujus pars interna eſt Tiphereth Sapientiæ; pars ambiens, Nezach ſapientiæ. (5.) Pars quinta (in Figur. 7.) eſt אפים ſeu naribus: quod nempe barba dividatur per medium: ejusque pars interna eſt Nezach Sapientiæ: pars ambiens, Tiphereth. (6.) Pars Sexta eſt ורב חסד & multus miſericordia. nempe crinis, per latitudinem maxillæ; cujus pars interna eſt Hod ſapientiæ; pars ambiens, Gebhurah ſapientiæ. (7.) Pars ſeptima eſt ואמת & veritate: nempe locus genarum crinibus nudus: (huc referatur Facies Seirica, de qua ſupra §. 4. num. 5.) (8.) Pars & influentia octava eſt נצר חסד ſervans miſericordiam; eſt Tetragrammaton יְיָ; nempe pars Barbæ anterior manifeſta, cujus internum eſt Malchuth Sapientiæ: ambiens, Cheſed Coronæ. (9.) Pars nona (Figur. 7.) eſt לאלפים millibus: Crines minuti, abſorpti in ipſa Barba; cujus pars interna eſt Gebhurah Coronæ; & ambiens, Hod Coronæ (10.) Pars decima eſt נושא עון ferens iniquitatem: Crines parvi ſub gutture: cujus pars interna eſt Tiphereth Coronæ; & ambiens, Nezach Coronæ. (11.) Pars undecima, (Fig. 7.) eſt, ופשע & prævaricationem: quòd crines dependeant æqualiter: cujus pars interna eſt Nezach Coronæ; & ambiens, Tiphereth Coronæ (12.) Pars duodecima eſt וחטאה & peccatum. Quod os liberum eſt, nec pilis tectum: cujus internum eſt Hod Coronæ; & ambiens, Gebhurah Coronæ. (13.) Pars decima tertia, ונקה & innocentem judicando: pars Barbæ altera, occultata. Ejus internum eſt Jeſod Coronæ; & ambiens, Cheſed Coronæ.

§. 7. Sequitur (1) Guttur Seir Anpin, unde fiunt cerebra infantiæ, expulſa ab adoleſcentiis, nempe tria אלהים

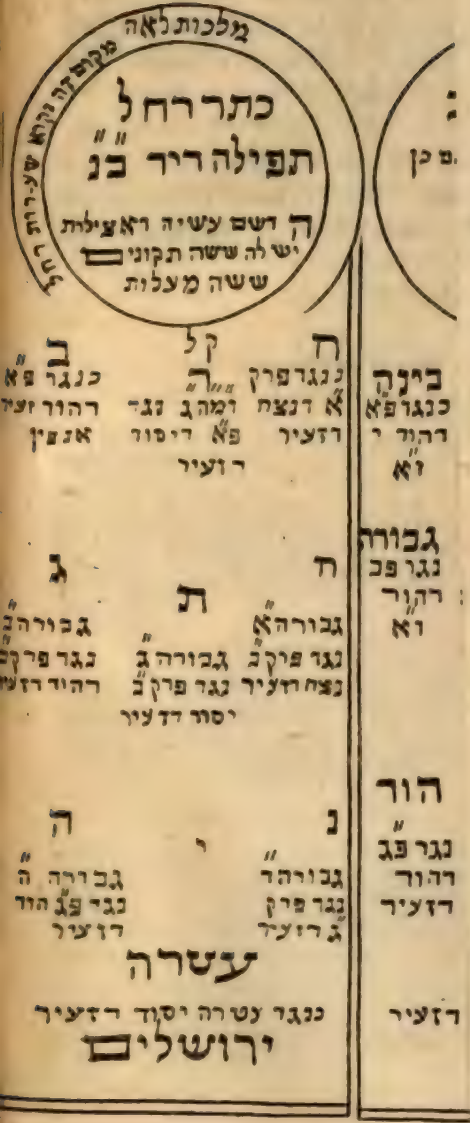
de Jeſod τῦ *Arich.* (2.) Cheſed, diviſa in tres articulos: ubi primus, denotatus per חֹ, eſt articulus primus brachii dextri τῦ Seir, qui in ſe continet articulum primum articuli primi pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. Secundus, denotatus per סֹ, eſt articulus ſecundus brachii dextri Seir Anpin, & in ſe continet articulum ſecundum articuli ſecundi, pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraëlis Senis & Tebhunæ. Tertius, (Figur. 7.) denotatus per דֹ, eſt articulus tertius brachii dextri τῦ Seir, qui ſuperinveſtit articulum tertium articuli tertii pedis dextri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha, & Tebhunah; & hæc dicitur Cheſed prima.

§. 8. Sequitur Gebhurah, & quidem (1.) Articulus ejus primus, denotatus per גֹ, eſtque articulus primus brachii ſiniſtri τῦ Seir, qui ſuperinveſtit articulum primum articuli primi pedis ſiniſtri τῦ *Arich*, Jiſraël Sabha, & Tebhuna (2.) articulus ejus ſecundus, denotatus per בוֹ: eſtque articulus ſecundus brachii ſiniſtri τῦ Seir, & veſtit articulum ſecundum articuli ſecundi, pedis ſiniſtri τῦ *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. (3.) articulus ejus tertius, (Figur. 7.) denotatus per רה, eſtque articulus tertius brachii ſiniſtri Seirici, qui ſuperinveſtit partem tertiam articuli tertii, pedis *ſiniſtri* in *Arich Anpin*, & Jiſraël Sabha, & Tebhunah: & hæc dicitur Cheſed ſecunda.

Columna ſiniſtra Fig. 6.

§. 9. Columna hâc repræſentatur Leah, & quidem intra circulum, (1.) Corona Leæ; ubi applicatur nodus Phylacteriorum, è regione Daath Seiricæ, ubi eſt Malchuth Tebhunæ. (2.) Oculi Leæ teneri, Gen. 29, 17. provenientes ex Nezach Hod Tebhunæ; quæ reperiuntur in Cheſed & Gebhurah Seiricis.

§. 10.

מלכות לאה
כתר רחל
תפילה ריר בנ״
ה׳ דשם עשיה ראצילות
יש לה ששה תקוני
ששה מעלות
ח
ק ל
ב
כנגר פרק
א׳ דנצח
רדעיר
ומהג נגד
פא׳ דיסוד
רזעיר
כנגר פא׳
רהור זעיר
בינה
כנגר פא׳
רהו״ר
וא״
גבורה
נגר פב
רהו״ר
וא״
ח
ת
ג
גבורה א״
נגד פרק ב
נצח רזעיר
גבורה ב״
נגר פרק ב״
יסוד רזעיר
גבורה ב״
נגר פרק
רהור רזעיר
הור
נגר פ״ג
רהור
רזעיר
נ
י
ה
גבורה ד״
נגר פרק
ג׳ רזעיר
גבורה ה״
נגר פג׳ הור
רזעיר
עשרה
כנגר עטרה יסוד רזעיר
ירושלים
רזעיר

§. 10. Sequitur (1.) Chochmah Leæ è regione articuli primi brachii dextri Seirici. (2.) Binah, è regione articuli primi ſiniſtri Seirici (3.) Daath, è regione Tiphereth Seiricæ; & ſupra hanc ſimul notatur, quod ſit קל levis, prout in omnibus mulieribus. (4.) Cheſed, è regione articuli ſecundi brachii dextri Seirici. (5.) Gebhurah, è regione articuli ſecundi brachii ſiniſtri Seirici (6.) Nezach, è regione articuli tertii brachii dextri Seirici. (7.) Hod, è regione articuli tertii brachii ſiniſtri Seirici.

Figur. VII.

Columna principalis.

§. 1.

SEquitur (1.) Tiphereth, ejusque pars prima חס, quæ vocatur Cheſed tertia, ejusque tertia abſcondita: eſtque pars prima Tipherethica in Seir, quæ ſuperinveſtit partem primam, membri ſecundi Jeſodici in *Arich Anpin*. (2.) Diaphragma in Seir; ubi etiam (3.) locum habet Jeſod ſuperius Jiſraëlis.

§. 2. Pars altera Tiphereth, denotata per ארח; ubi duæ tertiæ (ad dextram & ſiniſtram) benignitatis tertiæ, quæ dicuntur manifeſtæ: ſuntque pars ſecunda & tertia Tipherethicæ in Seir Anpin, quibus ſuperintegitur pars ſecunda membri ſecundi Jeſodici, in *Arich Anpin*.

§. 3. Et abhinc, & porrò deorſum vocatur Jeſchurun; ubi occurrit (1.) Nezach, & in ſpecie י, Articulus primus pedis dextri in Seir, qui veſtit articulum primum articuli tertii pedis dextri in *Arich*, & Jiſraël Sabha & Tebhunah. (2.) צ: articulus ſecundus pedis dextri in Seir, qui ſuperintegit articulum ſecundum articuli tertii pedis dextri in *Arich*, Jiſraël Sabha, & Tebhunah. (3.) ח articulus tertius pedis dextri

dextri Seirici, qui obvelat articulum tertium articuli tertii pedis dextri in *Arich*, Jiſraël Sabha & Tebhunah. Et hæc vocatur Cheſed quarta manifeſta.

§. 4. In Hod pariter occurrit (1.) ה, articulus primus pedis ſiniſtri Seirici, qui ſuperinveſtit articulum primum articuli tertii pedis ſiniſtri in *Arich*, יס & Tebhunah. (2.) ו articulus ſecundus pedis ſiniſtri Seirici, qui ſuperintegit articulum ſecundum articuli tertii pedis ſiniſtri in אא, יס & Tebhunah. (3.) ד. Articulus tertius pedis ſiniſtri Seirici, qui tegit articulum tertium, articuli tertii pedis ſiniſtri in אא יס & מ: & hæc eſt Cheſed quinta manifeſta.

§. 5. In Jeſod eodem modo occurrit (1.) Pars prima יס articulus primus Jeſod Seirici, qui veſtit articulum primum articuli tertii Jeſod in *Arich*, & Jiſraël Sabha. Et hic locum habet collectio quinque Benignitatum. (2.) ו articulus ſecundus Jeſod Seirici, quo veſtitur articulus ſecundus partis tertiæ Jeſod in *Arich*, & יס (3.) ד articulus tertius Jeſod Seirici, quo velatur articulus tertius partis tertiæ Jeſod in *Arich*, & יס. Et huc refertur corolla, cui nomen Ephraim, & collectio quinque Gebhurarum.

Columnæ ſecundariæ pars dextra.

§. 6. Hic repræſentatur Perſona *Jacob*, & quidem (1.) Kether *Jacobi*, è regione Tiphereth Seiricæ. Et huic etiam tribuuntur tredecim formationes. (2.) Chochmah, è regione articuli primi Nezach Seiricæ. (3.) Binah, è regione articuli primi Hod Seiricæ. (4.) Daath, è regione articuli primi Jeſod Seirici. (5.) Cheſed, è regione articuli ſecundi Nezach Seiricæ. (6.) Gebhurah, è regione articuli ſecundi Hod Seiricæ. (7.) Tiphereth, è regione articuli ſecundi Jeſod Seirici. (8.) Nezach, è regione articuli tertii Nezach Seiricæ. (9.) Hod, è regione articuli tertii Hod Seiricæ. (10.)

Jeſod,

Jeſod, è regione articuli tertii Jeſod Seirici. (11.) Corolla, è regione corollæ Seiricæ.

Columnæ ſecundariæ pars ſiniſtra.

§. 7. Hic repræſentatur *Rachel*, & quidem (1.) ſupra circulũ, Malchuth Leæ: qui locus vocatur nomine capillorum *Rachelis*, (2.) intra circulum, Kether *Rachelis*: quò refertur Phylacterium manus: & Tetragrammaton בּן: item He ultimum Tetragrammati: eſtque Aſiah Syſtematis Aziluthici: eique tribuuntur ſex conformationes, & ſex gradus. (3.) infra circulum, Chochmah, è regione articuli primi Nezach Seiricæ. (4.) Binah, è regione articuli primi Hod Seiricæ. (5.) Daath, quæ vocatur קל levis, conſtans è quinque Gebhuris: è regione partis primæ Jeſod Seirici. (6.) Cheſed, quæ dicitur Gebhurah prima, è regione articuli ſecundi Nezach Seiricæ. (7.) Gebhurah, quæ dicitur Gebhurah ſecunda, è regione articuli ſecundi Hod Seiricæ. (8.) Tiphereth, quæ dicitur Gebhurah tertia, è regione articuli ſecundi Jeſod Seirici. (9.) Nezach, Gebhurah quarta, è regione articuli tertii Nezach Seiricæ. (10.) Hod, Gebhurah quinta, è regione articuli tertii. (11.) Loco Jeſod eſt Atarah ſeu Corolla, è regione Corollæ Jeſod Seirici; quo refertur nomen Jeruſchalaim. Atque ſic finita eſt Arbor, vel Tabula Cabbaliſtica prima, quæ prolixè & accuratè ſatis repræſentat Hypotheſin recentiſſimam è Manuſcriptis R. Jizchak Lorjenſis: & pro commoditate inſpectionis in unam Tabulam magnam, conglutinatis omnibus ſeptem figuris, concinnari poteſt.

Figura

Figura VIII.

§. 1.

SEquitur Arbor, vel Tabula Cabbaliſtica ſecunda, quæ deſumta eſt ex Libro illo celebri, Emek hammelech; ejusque Capite ultimo & finali, quod continet anacephalæoſin totius Tractatûs: & conſtat figuris quinque, 8. 9. 10. 11. 12. quæ etiam quidem proponunt Hypotheſin Lorjenſem; ſed paucis mutatis è Manuſcriptis aliis.

§. 2. Primò ergo occurrit ille, de quo Daniel. 2, 22. dicitur, quod ipſe revelet profunda & abſtruſa; & noverit, quid ſit in tenebroſitate, & apud quem maneat Lux, nimirum Æn-Soph; principium illud arbitrarium & agens liberrimum, quod eſt Caligo ſimpliciſſima occulta oculis omnium viventium: non enim videtur, nec manifeſtatur, ob nimiam ſui profunditatem & tenebroſitatem: ita, ut etiam, quà talis, manifeſtam Mundorum productionem non potuiſſet inſtituere.

§. 3. Hinc produxit lucem de luce, per aliquod ſui veſtigium, & proſpexit naturis producendis, per lucis ſuæ amotionem, gradatim inſtitutam; quamvis ipſe ſemper maneat idem, etiamſi lucem providentiæ ſuæ variare videatur; quia ſic gradatim manifeſtavit ſcibilia, antea tenebroſa: & ita quidem, ut nemo tamen dicere queat, lucem iſtam ab ipſo eſſe ſeparatam, vel diverſam: unde Propheta dicit, quod lux cum ipſo habitet; i. e. ab ipſo evibretur, & omnia tamen maneant in unitate. Circulo ſecundo ergo repræſentatur lux Infiniti, quam agens illud liberrimum produxit per aliquod ſui veſtigium.

§. 4. Circulo tertio occurrit Syſtema veſtimenti, è veſtigio facti; quo evacuatus eſt locus pro Mundis, qui dicitur mundus primus inter mundos Æn-Sophicos. Et hanc lucem promi-

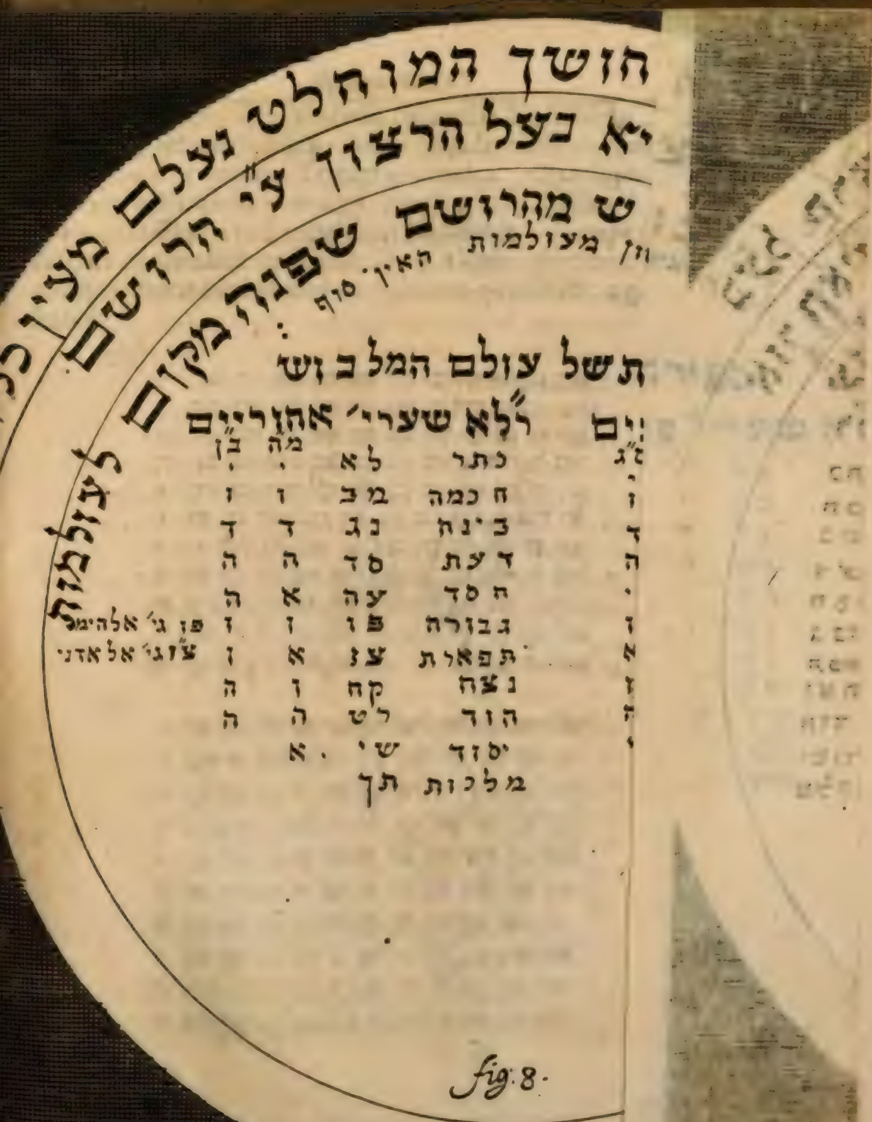

fig. 8.

J. C. S. sculp.

promicare juſſit, ſub ſymbolis literarum Alphabethi, cum ipſarum combinationibus: ita, ut ſingulis claſſibus attribuantur Sephiræ & nomina Tetragrammatica. Quæ Sephiræ Syſtematis veſtimenti cum 231. portis, vel Claſſibus à priori: & 231. claſſibus à poſteriori, ſunt ſequentes. Nempe (1.) ſub Kether proponitur revolutio literæ Aleph, quatenus cum omnibus literis Alphabethi combinatur, quæ Claſſis e.g. ita ſe habet:

עֹב

אב גד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת י
אג דה וז חט יכ למ נס עפ צק רש תב ו
אד הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת בג ד
אה וז חט יכ למ נס עפ צק רש תב גד ה
או זח טי כל מנ סע פצ קר שת בג דה י
אז חט יכ למ נס עפ צק רש תב גד הו ו
אח טי כל מנ סע פצ קר שת בג דה וז י
אט יכ למ נס עפ צק רש תב גד הו זח ו
אי כל מנ סע פצ קר שת בג דה וז חט ה
אכ למ נס עפ צק רש תב גד הו זח טי י
אל מנ סע פצ קר שת בג דה וז חט יכ יה

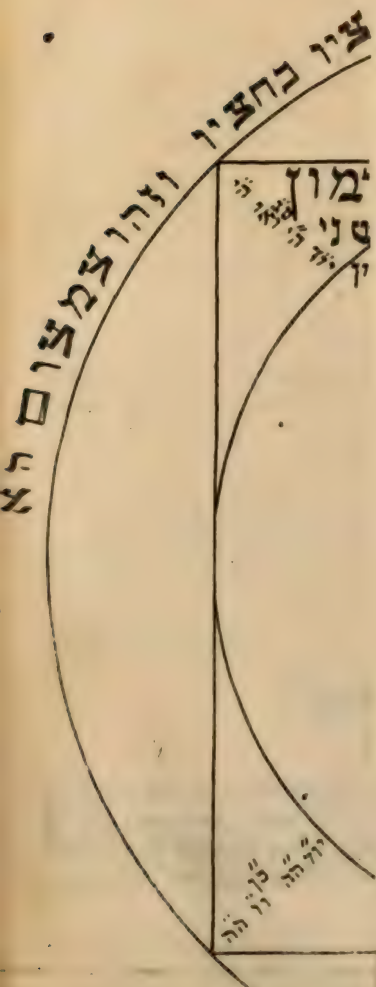
סֹג

אמ נס עף צק רש תב גד הו זח טי כל י
אן סע פץ קר שת בג דה וז חט יך לם ו
אס עף צק רש תב גד הו זח טי כל מן ד
אע פץ קר שת בג דה וז חט יך למ נס ה
אפ צק רש תב גד הו זח טי כל מן סע י
אץ קר שת בג דה וז חט יך לם נס עף ו
אק רש תב גד הו זח טי כל מן סע פץ א
אר שת בג דה וז חט יך לם נס עף צק ו
אש תב גד הו זח טי כל מן סע פץ קר ה
את בג דה וז חט יך לם נס עף צק רש י

Et ſic porrò per totum Alphabethum: & hæc claſſis à combinatione quaſi media vocatur אֹל. Vid. Librum Emek hammelech, Porta prim. cap. 5. fol. 4. cujus verba ſunt hæc: Lex prior conſtruitur è numero 231. bis ſumpto, quæ ſunt Alphabetha antrorſum & retrorſum ſcripta: proceduntque & extenduntur ſecundùm longitudinem, donec Thav veſtimenti inferius attingat finem circuli; ubi nimirum iterum incipit Æn-Soph. Et hæc vocatur Longitudo veſtimenti. Secundùm latitudinem verò attexuntur literæ יהוה centri loco; nimir. יה antrorſum, וה retrorſum: ſicut & plenitudines ejus עב סג, i.e. poteſtatis 72. & 63. antrorſum locantur: nimirum עב ſupra centrum, & סג infra illud, quæ nimirum ſunt 20. literæ: ita, ut quælibet litera cuilibet Alphabetho ſtationem & lineam ſuam confirmet: ſine hoc enim literæ ſuam non haberent firmitatem, propter nimiam Chartæ lucem, quæ eſt ipſa ſubſtantia. Atque hoc eſt myſterium: Fuit, eſt, & erit; ad denotandam firmitatem literarum, quam corroborat Nomen יהוה, ſupra dictum, in plenitudinibus ſuis, juxta Alphabetha ſupra dicta. Atque ſic מה & בן firmitatem dant 331. Alphabethis retrorſum ſcriptis: ita, ut 10. ſupra literas וה, quæ eſt vitalitas centri, quod eſt anima atque vita ipſius Turmæ Alphabethicæ, nimirum אל בם in medio; & 10. infra illud. Et nomen יהוה in 4. plenitudinibus ſuis comprehendit omnes Mundos; quoniam per עב ædificatur Mundus Aziluth, & per סג Briah, per מה autem Jezirah, & per בן Aſiah. Iſta enim ſunt radix, maſſa, fundamentum, vita, ſtabilitas, & ſtatio omnium Mundorum, qui infra ea. Et quatuor illa nomina aſcendunt ad numerum 232. qui convenit cum numero 231. adjungendo generalitatem Alphabethi אל בם.

§. 5. Et poſtquam facta erat veſtis hæc, contraxit eam Deus, ita, ut medietatem inferiorem 231. poſteriorum ele-

varet

varet poſt medietatem ſuperiorem 331. portarum anteriorum: & hac ratione evacuavit locum pro mundis; qui ea non erant capacitate, ut uti poſſent luce illâ magnâ veſtimenti hujus. Sumpſit ergo finem ejus in manum, elevavitque, usque ad ejusdem initium: nimirum ordinem, qui eſt à Lamed usque ad Thav, repoſuit poſt medietatem ordinis, ab Aleph usque ad Lamed; ita, ut poſt אל reponeretur לא; poſt בם pariter מב &c. prout planius figura edocet: & hoc modo 21. Lamedin aſcenderunt poſt 21. Alephin, & 21. Memin poſt 21. Bethin, &c. Et ſic facti ſunt mas & fœmina, nempe anterius & poſterius, adhærentia ſibi invicem; ſuntque 11. perſonæ, nimirum perſona אל eſt Kether, & maſculus ſub notione anterioris; & לא Kether, ſub notione poſterioris, & ita porrò. Et ſicut medietas veſtimenti Alphabethi poſterioris aſcendit poſt medietatem primam, ita nomina מה & בן, quæ ſunt 19. Literæ, abierunt poſt עב & סג, quæ ſunt 20. literæ: unde patet, quòd Jod plenitudinis הי ultimi in סג reſidua manſerit infra, citra conſortem: de quo part. II. Appar. p. 150. Theſ. 6.

§. 6. In hac Tabula hoc etiam notandum, quòd in poſterioribus ad Gebhuram referatur Combinatio פו, qui eſt numerus nominis אלהים 86. Item, ad Tiphereth applicetur combinatio צז, qui eſt numerus duorum nominum אל ארני 97. additâ unitate.

Figura IX.

§. 1.

FIgurâ hâc repræſentatur mundus veſtimenti, prout fuit illo tempore, cum Deus conduplicaret veſtem ſuam, medietate unâ reductâ poſt medietatem alterius; quæ vocatur contractio prima. In ſummitate Figuræ autem repræſentatur

tur litera ultima ה, quaſi extremitas perſonæ בת, quæ eſt Malchuth mundi veſtis, cujus pedes extenduntur in Aêrem primum pro neceſſitate mundi: de quibus vide latiùs Emek hammelech ſect. 2. c. 7. Intra quadratum autem repræſentatur locus vacuus, qui vocatur ſpatium primum, ſive veſtigium ſupremum. Eſtque Mundus ſecundus è Mundis Æn-Sophicis: de quibus omnibus ſic loquitur Autor Libri Emek Ham-Melech, Section. 2. Cap. 2. fol. 11. b. Locus iſte vacuus erat quadratus: & vocatur ſpatium primum; quia primum eſt inter omnia. Et in Sohar vocatur אוירא קדמאה aura vel ſpatium primum. Item, רשימו עילאה ſeu veſtigium ſublime. Et quia fundamentum lucis veſtimenti deſumptum eſt ex Tetragrammato; juxta quátuor ejus plenitudines, quæ ſunt radix, cardo & maſſa quatuor Mundorum אבי״ע, correſpondentium quatuor literis ejus: hinc apex ſummus correſpondet Mundis Æn-Soph. Item capit. 3. cùm è quatuor literis prodeant quatuor plenitudines עב סג מה בן, unde creati ſunt Mundi אבי״ע; ideo locus iſte eſt quadratus. Hinc in quatuor Angulis reperiuntur quatuor plenitudines Tetragrammaticæ, quæ ſupereminent & apparent ſupra circulum כרור הטהירו Sphæræ ſplendoris, quæ extat in medio ejus. Et Sphæra iſta eſt circularis: ſpatium primum autem quadratum, quod à Philoſophis vocatur anima Mundi. ib. cap. 4. Item porrò capite 5. Nomen autem ſpatii primi eſt יגמם, id eſt, tredecim Memin: ſicut enim Mem Clauſum comprehendit omnia; ſic aër hic primus omnia ambit. Et quia aër primus tenuis admodum eſt & circundatus ab Æn-Soph; hinc vocatur מם, cujus plenitudo ipſi literæ ſimilis eſt, citra omnem diſcrepantiam; ſicut nulla etiam eſt diverſitas inter Æn-Soph, & id, quod ipſi vicinum eſt, ipſique adhæret. Habet autem tredecim literas, quoniam fit ex Jod, quod eſt opifex Sancti illius benedicti. Jod autem ita

factum

factum eſt, ſicut dicit R. Schimeon Jochaides multis in locis: Apex ſuprà, apex infra, & corpus in medio: i.e. punctum ſuperius, punctum inferius, & inter hæc, medium. Et competit aëri primo portio quædam de Jod ſupra dicto, ex nomine סֹוֹ: Unde patet, quod juxta 3. notiones partium Jod, tria nomina Tetragrammatica ſimplicia hic extent, quæ ſunt 12. literæ; & ſi addas totum, quod denotat Æn-Soph, qui ipſas compingit, habebis 13. literas. Et iſtæ tredecim literæ radix ſunt omnium tredenariorum, quæ deinde occurrunt in mundo diſpoſito; ut ſunt 13. diſpoſitiones Barbæ *Arich Anpin*; & 13. quæ in Seir Anpin, cùm ex *Arich Anpin* 4. in ipſum deſcendunt: nam aliâs Seir Anpin non niſi novem habet: & è Seir Anpin deſcendunt in Malchuth. Malchuth enim non niſi 6. diſpoſitiones habet, juxta id, quod ſcribitur 1. Reg. 10, 19. Sex gradus erant ſolio. Et iſtæ non competunt ipſi ſub myſterio barbæ; ipſa enim barbam non habet: ſed ſub notione diſpoſitionum ipſius. Et ab illa promanant deorſum in Mundum Briah; unde 13. fluvii balſami puri, qui ſunt merces bona juſtorum. Item capite 6. Jam ſcito autem, quòd aër primus totus ſit אַיִן, quoniam non eſt factus niſi per privationem & ſublationem lucis dimidii veſtimenti, quod veſtigium ibi reliquit, ſicut diximus. Et iſtud veſtigium eſt אַיִן non-Ens: & tamen reſpectu non-Entis ſimpliciter ita dicti, quod antea aderat, vocatur Ens; Nec tamen eſt ens perfectum, ſed tantùm ſpatium aëreum, quod non percipitur, imò ne videtur quidem: Lux enim quamvis non percipiatur, ad minimum tamen videtur: ſed aër iſte abſtrahit ab utroque, & nec percipitur, nec videtur.

Figura X.

§. 1.

HIc repræſentatur Syſtema veſtimenti conduplicati: In quo locatus eſt Adam primus occultus, qui circundat ſplendorem dictum: habetque decem circulos, & decem interſtitia, de quibus in Emek hammelech, ſect. 4. c. 6.

§. 2. Sequuntur autem intra circulos; decem Sephiroth Sphæræ & orbis Syſtematis Tehiruthici, ſeu ſplendoris & eorum, quæ ex hoc producta ſunt, de quibus in Emek hammelech ſect. 5. c. 3. verba ſunt hæc: Sphæra ſplendoris eſt ſinis graduum occultorum, & in ſe comprehendit 10. colores, quæ ſunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipſa ſubſtantia ejus, & ſcaturiunt è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem compoſuit Moſes Magiſter noſter ſ. q. p. Caligo autem nihil eſt aliud, niſi occultum abſolutè. Ibi autem dicitur, quæ ſint iſtæ: Lux de luce, Splendor de ſplendore, Fulgor de fulgore. Id & ſcito, quod אור Lux præſtantior, quàm זוהר ſplendor; & ſplendor præſtantior quàm זיו fulgor. Appellat autem primam lucem mirabilem, quæ eſt Kether: & ſecundam נסתר occultam, quæ eſt Chochmah; & tertiam, coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales; quoniam in tribus illis, vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: & ſimul concreſcunt, nec ſeparantur. Ulteriùs, quartam vocat lucem ſubtilem & claram; & hic eſt ſplendor de luce. Quintam, lucem clarefactam; quæ eſt lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Gebhurah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumptarum. Et ſplendor de luce præſtantior eſt, quàm lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundùm Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt ſplendor, & ipſa ſubſtantia,

המקובל
אה סתימאה
ירו והם עיגולים
עשר
חכמה
ספירות
בינה
גדולה
גבורה
כדור
הטהירו
המקיף כל העולמות
מתחת אק סתימאה

Figura X.

§. 1.

HIc repræſentatur Syſtema veſtimenti conduplicati: In quo locatus eſt Adam primus occultus, qui circundat ſplendorem dictum: habetque decem circulos, & decem interſtitia, de quibus in Emek hammelech, ſect. 4. c. 6.

§. 2. Sequuntur autem intra circulos; decem Sephiroth Sphæræ & orbis Syſtematis Tehiruthici, ſeu ſplendoris & eorum, quæ ex hoc producta ſunt, de quibus in Emek hammelech ſect. 5. c. 3. verba ſunt hæc: Sphæra ſplendoris eſt finis graduum occultorum, & in ſe comprehendit 10. colores, quæ ſunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipſa ſubſtantia ejus, & ſcaturiunt è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem compoſuit Moſes Magiſter noſter ſ. q. p. Caligo autem nihil eſt aliud, niſi occultum abſolutè. Ibi autem dicitur, quæ ſint iſtæ: Lux de luce, Splendor de ſplendore, Fulgor de fulgore. Id & ſcito, quod אור Lux præſtantior, quàm זוהר ſplendor; & ſplendor præſtantior quàm זיו fulgor. Appellat autem primam lucem mirabilem, quæ eſt Kether: & ſecundam נסתר occultam, quæ eſt Chochmah; & tertiam, coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales; quoniam in tribus illis, vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: & ſimul concreſcunt, nec ſeparantur. Ulteriùs, quartam vocat lucem ſubtilem & claram; & hic eſt ſplendor de luce. Quintam, lucem clarefactam; quæ eſt lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Gebhurah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumptarum. Et ſplendor de luce præſtantior eſt, quàm lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundùm Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt ſplendor, & ipſa ſubſtantia,

כדור
המקיף כל העולמות
ספירות
חכמה
בינה
גדולה
גבורה

Figura X.

§. 1.

HIc repræſentatur Syſtema veſtimenti conduplicati: In quo locatus eſt Adam primus occultus, qui circundat ſplendorem dictum: habetque decem circulos, & decem interſtitia, de quibus in Emek hammelech, ſect. 4. c. 6.

§. 2. Sequuntur autem intra circulos; decem Sephiroth Sphæræ & orbis Syſtematis Tehiruthici, ſeu ſplendoris & eorum, quæ ex hoc producta ſunt, de quibus in Emek hammelech ſect. 5. c. 3. verba ſunt hæc: Sphæra ſplendoris eſt finis graduum occultorum, & in ſe comprehendit 10. colores, quæ ſunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipſa ſubſtantia ejus, & ſcaturiunt è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem compoſuit Moſes Magiſter noſter ſ. q. p. Caligo autem nihil eſt aliud, niſi occultum abſolutè. Ibi autem dicitur, quæ ſint iſtæ: Lux de luce, Splendor de ſplendore, Fulgor de fulgore. Id & ſcito, quod אור Lux præſtantior, quàm זוהר ſplendor; & ſplendor præſtantior quàm זיו fulgor. Appellat autem primam lucem mirabilem, quæ eſt Kether: & ſecundam נסתר occultam, quæ eſt Chochmah; & tertiam, coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales; quoniam in tribus illis, vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: & ſimul concreſcunt, nec ſeparantur. Ulteriùs, quartam vocat lucem ſubtilem & claram; & hic eſt ſplendor de luce. Quintam, lucem clarefactam; quæ eſt lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Gebhurah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumptarum. Et ſplendor de luce præſtantior eſt, quàm lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundùm Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt ſplendor, & ipſa ſubſtan-

tia,

Digitized by Google

המקובל
אה סתימאה
ירו והם עיגולים
עשר
ספירות
חכמה
בינה
גדולה
גבורה
כדור
הטהירו
המקיף כל העולמות
אור מתנוצץ
אור צח

Figura X.

§. 1.

HIc repræſentatur Syſtema veſtimenti conduplicati: In quo locatus eſt Adam primus occultus, qui circundat ſplendorem dictum: habetque decem circulos, & decem interſtitia, de quibus in Emek hammelech, ſect. 4. c. 6.

§. 2. Sequuntur autem intra circulos; decem Sephiroth Sphæræ & orbis Syſtematis Tehiruthici, ſeu ſplendoris & eorum, quæ ex hoc producta ſunt, de quibus in Emek hammelech ſect. 5. c. 3. verba ſunt hæc: Sphæra ſplendoris eſt finis graduum occultorum, & in ſe comprehendit 10. colores, quæ ſunt 10. ejus Sephiroth: Suntque ipſa ſubſtantia ejus, & ſcaturiunt è medio caliginis, cujus meminit Liber Fons Sapientiæ, quem compoſuit Moſes Magiſter noſter ſ. q. p. Caligo autem nihil eſt aliud, niſi occultum abſolutè. Ibi autem dicitur, quæ ſint iſtæ: Lux de luce, Splendor de ſplendore, Fulgor de fulgore. Id & ſcito, quod אור Lux præſtantior, quàm זוהר ſplendor; & ſplendor præſtantior quàm זיו fulgor. Appellat autem primam lucem mirabilem, quæ eſt Kether: & ſecundam נסתר occultam, quæ eſt Chochmah; & tertiam, coruſcantem, quæ eſt Binah. Et ſenſus eſt: tres primas illas ſine dubio eſſe Kether, Chochmah, Binah, atque æquales; quoniam in tribus illis, vas & ſubſtantia unum & idem ſunt: & ſimul concreſcunt, nec ſeparantur. Ulteriùs, quartam vocat lucem ſubtilem & claram; & hic eſt ſplendor de luce. Quintam, lucem clarefactam; quæ eſt lux de ſplendore. Et hæ ſunt Gedulah & Gebhurah, quæ proveniunt è coruſcatione Coronæ & Sapientiæ ſimul ſumptarum. Et ſplendor de luce præſtantior eſt, quàm lux de ſplendore, quia omnia judicanda ſunt ſecundùm Fundamentum. Atque ſic in prima vas eſt ſplendor, & ipſa ſubſtantia,

Digitized by Google

המקובל
עשר
ספירות
חכמה
בינה
גדולה
גבורה
אור מתנוצץ
אור צח
אור מצוחצח
כדור
המקיף כל העולמות

tia, Lux in altera, ordine inverſo: atque ita in omnibus ſpecialibus & partibus, quarum fiet mentio. Porrò, ſextam appellat lucem ſplendentem: atque hic eſt fulgor de luce. Septimam, lucem depuratam, & hæc eſt lux de fulgore, i. e. è coruſcatione Coronæ & intelligentiæ ſimul ſumptarum producitur Tiphereth, quæ ſplendeſcit de Chochmah, ut filius ſubjectus patri ſuo: & Nezach lux depurata, quaſi dicat, argento fuſo ſimilis, in quo ſcoriæ nullæ immiſtæ ſunt. Deinde octavam vocat lucem claram & clarefactam, qui eſt fulgor de ſplendore: nonam autem lucem fulgidam, qui eſt ſplendor de fulgore. Senſus eſt, quòd ex coruſcatione Sapientiæ & Intelligentiæ, ſimul ſumptarum, producatur Jeſod, combinans Latera & Hod, בהיר fulgens in æthere, è phraſi fulgentiſſimæ albedinis; quæ tamen non usque adeo defecata. Tandem decimam vocat lucem נוגה ſerenam. Et hæc eſt claritas de claritate. Senſus eſt, quod ex coruſcatione trium primarum, quæ ſunt lux ipſa ſeptem inferiorum affulgens iis, producatur ignis niger, nempe Malchuth, finis ultimarum, ex igne albo nempe Binah, quæ eſt ultima primarum, unde in hac vas & ſubſtantia æquales ſunt.

§. 3. In medio autem eſt nomen ipſius Sphæræ Tehiruthicæ ſeu ſplendoris, quæ ambit omnes mundos ſub ADAMO PRIMO occulto. Vide Theſes Cabbaliſticas Apparat. P. II. pag. 150. Theſ. 5. ſeqq.

Figura XI.

§. 1.

PRoducto (1.) veſtimento; (2.) factâque ejus conduplicatione, (3.) ut relinqueretur locus Mundorum, qui dicitur אויר קדמון: (4.) productoque intra iſtum ADAMO PRIMO occulto,

occulto, (5.) & intra hunc naturâ illâ ſplendidâ, quæ טהירו dicitur, quam agens illud ſummum liberrimum produxit per literam Jod plenitudinis He ultimi Tetragrammati סג; quæque circundat omnes mundos, quotquot reperiuntur ſub ADAMO PRIMO occulto, à ſummo ad imum, ad illum usque locum, ubi iterum incipit Æn-Soph: deinde (6.) intra hanc Sphæram ſplendidam emanare fecit decem Sephiras Mundi Tohu.

§. 2. Mundus autem Tohu diſtinguitur in tres Sephiras ſuperiores, & ſeptem inferiores. Et ſeptem quidem inferiores confractæ ſunt.

§. 3. Sed Kether non quidem confracta fuit: ſed paſſa eſt aliquam debilitationem virium; quia non potuit ſufferre omnem lucem intra ſe ſuſceptam: & ab illa deſcenderunt decidua quædam, quæ aſſervantur pro ſeculo venturo in uſum Roris, ad reſuſcitandum mortuos.

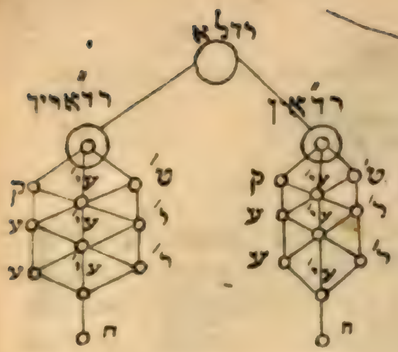
§. 4. Sed Chochmah & Binah paſſæ ſunt fiſſuras quasdam ad inſtar tritici vel hordei. Namque & חטה eſt 22. Numerus literarum in genere, quæ ipſa generalitas quoque non minus paſſa eſt aliquid, quam ipſæ literæ, quæ ſunt vaſa, planè confracta. Vid. Emek Ham-Melech Sect. 6. cap. 14. & ſeqq.

§. 5. E ſeptem autem inferioribus confractis fragmenta deſcenderunt; & effecerunt tres turmas ſive ſpecies rigorum vel juris, in loco illo, ubi nunc eſt בינ; *quæ* vocantur בני אלהים filii Elohim. Lux autem interior reverſa eſt ſurſum.

§. 6. E fragmentis autem dictis fabricatus eſt mundus foraminis Abyſſi magnæ. Et iſta fragmenta ſunt Radix mali, ut eſſet liberum arbitrium in Mundo hoc, qui tam bonus eſt, quàm malus. Et huc pertinet illud Rabbinorum: Deus exſtruxit Mundos, eosque iterum deſtruxit, &c.

Figura

אדם קדמאה סתימאה
עולם התוהו
ז״ תחתונות שנשברו
עלמא נוקבא
דתהומא רבא:
כתר
חכמה
בינה

י״ג תקוני דיקנא של א״ין וא״ריך

תיקוני של א״ין במיכה : תיקוני של א״ריך בשמות

א״ מי אל כמוך	אל
ב״ נושא עון	רחום
ג״ ועבר על פשע	וחנון
ד״ לשארית נחלתו	ארך
ה״ לא החזיק לעדאפו	אפים
ו״ כי חפץ חסד הוא	ורב חסד
ז״ ישוב ירחמנו	ואמת
ח״ יכבוש עונותינו	נוצר חסד
ט״ ותשליך במצולות ים וכו׳	לאלפים
י״ תתן אמת ליעקב	נושא עון
י״א חסד לאברהם	[illegible]

Figura XII.

§. 1.

DEinde emanavit (1.) Adam Kadmon ſecundus ex Corona Coronæ (2.) רישא דאין ſeu caput, quod quaſi non eſt, è Chochmah Coronæ: & (3.) רישא דאריך Caput in *Arich Anpin*, è Binah Coronæ. Vid. Apparat. P. II. p. 155. 156. Th. 55. 56. 57. 58.

§. 2. Deinde autem reſtaurabat, quod deſtruxerat, creabatque è decem Sephiris vel punctis quinque perſonas Syſtematis Aziluthici, de quibus dicitur Geneſ. 5, 2. בהבראם per quinque creavit eos.

§. 3. Ex Kether autem formatus eſt ATTIK JOMIN, (qui repræſentatur ſub circello,) qui eſt *Arich Anpin*; qui in ſe continet tria illa capita, è regione faciei ejus depicta: nempe רישא דלא, Caput, quod non cognoſcitur: רישא דאין, caput, quod quaſi non eſt: & רישא דאריך, ſeu caput τῶ *Arich*, per decades ſuas Sephirothicas diſtincta.

§. 4. Formabat autem in capite ejus ſeptem formas vel partes capitis, (Vide figuras duas parvas Sephirothicas cum appictis literis ſeptem Tikkunim; & ad locum Kether appinge literam ג.) quales ſunt (1.) ג, i. e. גולגלתא, cranium. (2.) ט, ſeu טל Ros. (3.) ק, i. e. קרומא ſeu meninx. (4.) ר, i. e. רעוא benevolentia, ſeu frons. (5.) ע, i. e. עמר נקי lana pura, ſeu capillus tredecim cincinnorum. (6.) ע׳, id eſt, עינא פקיחא oculus apertus, & tandem (7.) ח, i. e. חוטמא naſus: de quibus omnibus prolixè agitur in Idra magna, in Sohar Naſo fol. 61. col. c. ſeqq.

§. 5. Et ecce (1.) cranium factum eſt ex Corona τῶ *Arich Anpin*, & corona capitis ejus, quod quaſi non eſt, per Cheſed Malchuth τῶ Adam Kadmon; & (2.) Ros cryſtalli-

nus

nus factus eſt ex Chochmah τῶ Æn & *Arich*, per Gebhuram Malchuth ADAMI PRIMI: & (3.) Membrana auræ tenuis facta eſt ex Binah τῶ *Arich Anpin*, per Tiphereth τῆς Malchuth ADAMI PRIMI: Et (4.) benevolentia benevolentiarum facta eſt ex Cheſed & Nezach τῶ Æn & *Arich*, per Nezach τῆς Malchuth ADAMI PRIMI: Et (5.) Lana pura facta eſt ex Gebhurah & Hod τῶ Æn & *Arich*, per Hod τῆς Malchuth ADAMI PRIMI: & (6.) Oculus apertus factus eſt ex Daath, & Tiphereth, & Jeſod τῶ Æn & *Arich*, per Jeſod τῆς Malchuth ADAMI PRIMI & (7.) Naſus, qui dicitur פרדסקא factus ex Malchuth τῶ Æn & *Arich*, per Malchuth ADAM KADMON. Et hoc eſt caput, quod illuminat totum Mundum Aziluthiçum. Et crines ejus extenduntur ex Tikkun Lanæ puræ.

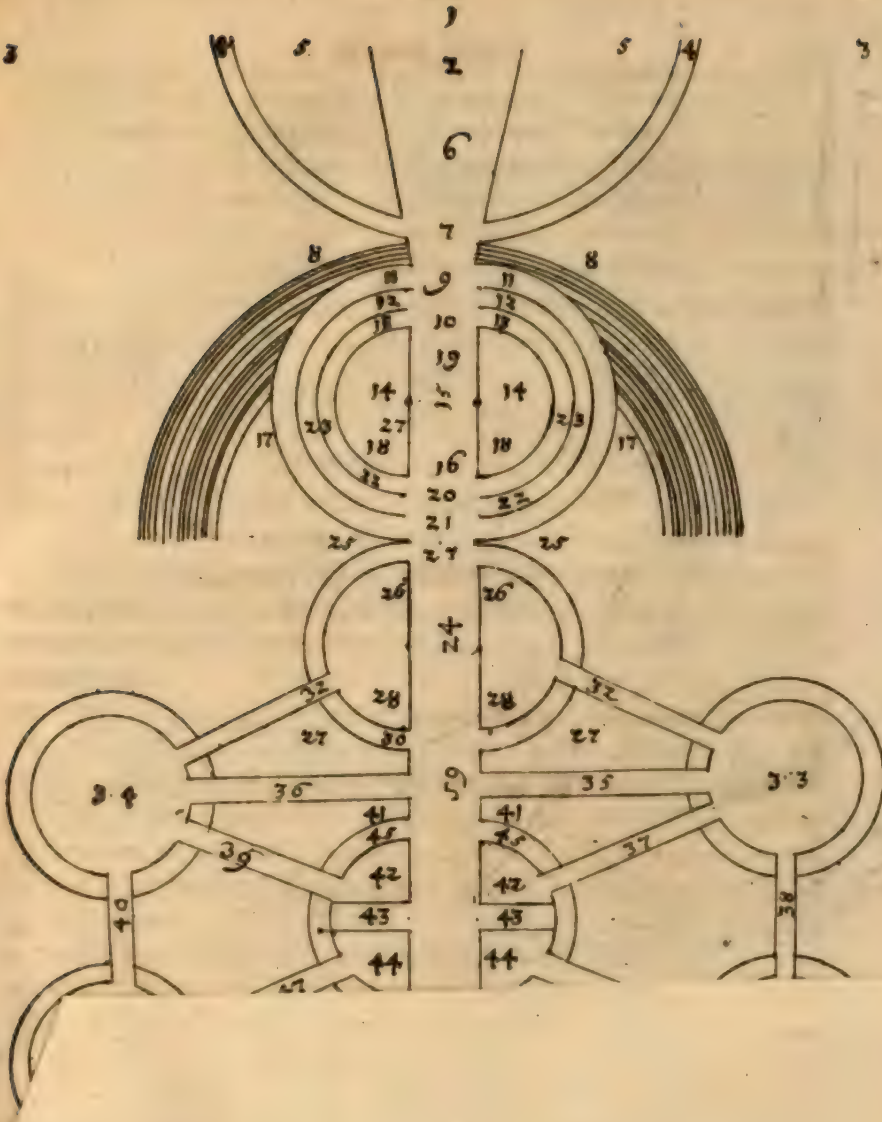
§. 6. Sed tredecim Tikkunim vel formæ & partes Barbæ τῶ Æn & *Arich*, deſcribuntur Textibus ſacris; nempe in Propheta Mich. c. 7, 18. extant partes Barbæ in Æn, prout tredecim cognomina miſerandi Exod. 34, 6. pertinent ad Barbam in *Arich*, quorum ordinem exhibet figura. Confer Fig. 3. §. 5. & Fig. 6. §. 5.

§. 7. Deinde facti ſunt Abba ve Imma, quos barba contegit extrinſecus: ſuntque duæ partes חצר ſeu octava, & נקדי ſeu decima tertia: quoniam barba dependet usque ad foveam pectoris in *Arich*; quousque etiam pertingunt Abba veImma, ut docet figura.

§. 8. Quandoque autem, tempore nimirum benevolentiæ, cum nos bonis noſtris operibus elevamus aquas fœmininas; Pater & Mater copulantur per colliſionem duarum dictarum influentiarum, octavæ & decimæ tertiæ: & exhinc generantur duo cerebra, uniunturque in duas coronas, prodeuntes ex conformationibus capitis & Barbæ, per duas influentias dictas. Et tunc manifeſtantur duæ perſonæ יס, Jiſraël Sabha, & תב ſeu Tebhunah; quæ inveſtiunt τὸν *Arich* à

fovea

fig:13.

fovea pectoris ejus, & porrò deorſum. Pater autem & Mater ſunt Chochmah & Binah Syſtematis Aziluthici.

§. 9. Sed è ſex Sephiris ſequentibus, nempe à Cheſed usque ad Jeſod, fit perſona Seir Anpin, per congreſſum Patris & Matris;

§. 10. Et è puncto Malchuth Mundi Tohu fit perſona Leæ, & ſub illa Perſona *Rachel*: nempe *Rachel* prodiit poſt עִיבּוּר ſeu ſtatum uterinum primum; juncta דְּ Seir, ubi vocatur *Jacob*, à tergo, à fovea pectoris, & porrò deorſum. Leah autem prodiit cum ipſo è ſtatu uterino ſecundo, ab initio cervicis, & loco oſſiculi לוז, usque ad foveam pectoris, ubi caput *Rachelis* eſt. Ambæ autem cum ipſo formatæ ſunt, quatenus concipitur adhuc ſubſtitiſſe in Utero, tam primo, quàm ſecundo, inque infantia prima & ſecunda, & adoleſcentia prima & ſecunda. Deinde autem prodierunt quinque benignitates, & quinque rigores pro congreſſu ejus cum Uxore.

§. 11. Deinde autem factum eſt diaphragma quoddam, quaſi velum inter mundum Aziluth, & Mundum Briah, cujus locum, ſicut & locum קליפות, hic ſolummodo attigiſſe ſufficiat.

Figura XIII.

§. 1.

HIc incipit Tabula nova, quæ eſt arbor Tertia Cabbaliſtica: ubi num. (1.) denotatur lux Infiniti, (2.) caput, quod non cognoſcitur (3.) locatur *Arich Anpin*, & quidem ad dextram primò: de cujus formatione vid. Apparat. P. I. p. 636. no. 5. quod nempe ſibi ſelegerit omnes Nekudoth, ſeu notiones punctorum nominis מה, ſeu gradum ejus Chochmah: un-

de factum eſt myſterium maſculi in *Arich Anpin*, ad partem ejus dextram: ita, ut omnes ſitus, tam partis anterioris quàm poſterioris, qui in latere dextro, ſint de nomine מֹה, & tantùm ſexus maſculini. Sed no. 3. ad ſiniſtram locato, denotatur pars fœminina in *Arich Anpin*, quæ latus ejus ſiniſtrum occupat: ſibique ſelegit ſtructuram ſuam de nomine בֹּן, nempe quinque inferiores coronæ nominis בֹּן, quæ ſunt à Tiphereth, & porrò deorſum: unde totum latus ſiniſtrum, tam quoad partem anteriorem, quàm quoad poſteriorem provenit de nomine בֹּן, & notionem habet ſolummodo fœmininam. (4.) Sed de parte infima nominis מֹה extenduntur in *Arich Anpin*, ſeptem partes capitis גֹּט קֹרץ פֹּח, de quibus ſupra figura 12. §. 4. (5.) cùm paulò interius ATTIK ſibi ſelegiſſet coronam nominis מֹה: & de nomine בֹּן quinque primas Sephiræ Kether; & tres primas Chochmæ, & quatuor primas Binæ: Et ſeptem Coronas ſeptem inferiorum. Vid. Apparat. P. I. p. 636. §. 4. (6.) apparet in capite *Arich* diſcriminatio capillorum: (7.) benevolentia benevolentiarum, ſeu frons de Jeſod ATTIK JOMIN. (8.) ſunt tredecim cincinni, qui ſunt quaſi veſtis 13. albedinum cerebri in ATTIK JOMIN; de quibus in Idra; nempe *Lana munda*, ubi capilli copioſi dependent æqualiter. (9.) Oculus è נֹגַה in ATTIK JOMIN. (10.) Naſus è *Malchuth*. (11.) Corona in *Arich*, ſeu cranium fit ex Cheſed *Arich Anpin*, eſtque quaſi Neſchamah, & ambiens ſuperior in *Arich*: dividitur autem in tres conceptus: quorum primus eſt lux interna; eſtque Tetragrammaton עֹב, (quod ſemper Neſchamæ naturam habet.) ſed ita: ut literæ tantùm fundamentales punctentur, nempe Jod per Cholem, He per Zere, vav per Kamez & He iterum per Zere, h. m. יוֹד הֵי וָיו הֵי: reliquis literis ſine punctis manentibus. Secundus eſt lux ambiens

biens etiam Tetragrammati עב, ſed ita, ut punctentur omnes literæ, hoc tamen modo: ut e.g. omnes tres literæ in יוד punctentur per Cholem, & ambæ in הי per Zere; & omnes in ויו per Kamez; & ambæ הי ultimi per Zere. Tertius eſt ambiens ſuperior etiam עב, ſed ita punctatum, ut literæ fundamentales habeant puncta ſua ordinaria Cholem, Zere, Kamez, Zere: ſed reliquæ literæ plenitudinis omnes punctentur per Kamez, h. m. יוד הי ויו הי: & hæc eſt corona in *Arich*, ſub notione ipſius lucis. Sed ſimiles tres conceptus etiam reperiuntur in vaſis iſtius cranii: ſuntque tria etiam nomina jodata, ſed ex אהיה; quia אהיה eſt vas & receptaculum nominis יהוה: Puncta autem hic adhibentur eadem quæ in prioribus: & eodem modo repræſentant partem vaſis internam, ambientem, & ambientem ſupremam. Suntque 1. אלף הי יוד הי 2. אלף הי יוד הי 3. אלף הי יוד הי.

(12.) Caput ſecundum eſt meninx ſubtiliſſima, quæ eſt quaſi ſpiritus, & pariter dividitur in tres conceptus ſuprà dictos; ſed ita, ut tria Tetragrammata ſint סג; puncta verò ut priùs; niſi quod loco Zere nunc ſubjiciatur Sægol, h. m. 1. יוד הי ואו הי 2. יוד הי ואו הי 3. יוד הי ואו הי. Qui modus etiam occurrit in vaſis, quæ ſunt tria אהיה ut priora cum punctis, ut antea; nimirum per Sægol.

(13.) Caput tertium eſt cerebrum occultum in *Arich* de Gebhurah in ATTIK JOMIN: quæ quaſi eſt Nepheſch & lux interna trium capitum; habetque tria Tetragrammata מה punctata ut priora; ſed ita, ut loco Zere ſit Sægol, & loco Kamez Pathach. Eodemque modo in vaſis ejus, ubi eſt אהיה Alephatum, & puncta ſicut Tetragrammatica. Et hæc ſunt 18. nomina, juxta numerum חי, quia abhinc affluit vita omnibus mundis. Vid. Ez Chaijim Manuſcript. Tract. Injam Parzuph *Arich Anpin*, P. II. cap. 5.

(14.) Et hæc ſunt Kether, Chochmah, Binah ſcaturiginum ejus, contenta intra Kether, Chochmah, Binah in *Arich Anpin.*

(15.) Eſt ſemita recta à Naſo usque ad os. (16.) Os ipſum (17.) Hic incipit Barba cum textibus Exod. 34, 6. ſupra jam aliquoties deſcriptis: vid. Figur. 6. §. 5. & continuatur usque ad numerum (29.) (ſic corrigendum eſt ſphalma in Figura, ubi loco 29. 59.) Et hæc eſt pars Barbæ ſanctæ, quæ ſuperintegit Perſonas Patris & Matris, & hucusque etiam pertingit Jeſod in ATTIK JOMIN fœmininum: nam maſculinum percurrit per totum Jeſod in Seir Anpin. (30.) Eſt guttur in *Arich Anpin*, nempe Binah ejus: & abhinc provenit Corona Patris & Matris.

(31.) Eſt humerus dexter in *Arich Anpin*: quò refertur nomen יה ejusque plenitudo duplicata, h. m. ײ וו דד הה ײ, eſtque canalis gradus Chochmah. (32.) eſt humerus ſiniſter in *Arich Anpin*; quò pertinet nomen יה, eodem modo, ſed alia punctatione: ut: ײ וו דד הה הי. (33.) Brachium dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia Tipherethica ſuperna, à parte dextra, quæ veſtitur à Patre. Nam Pater dependet à Cheſed. Intra duos circulos autem repræſentatur Gedulah originalis, procedens in corpus Patris: ex qua deinde fiunt cerebra in Seir Anpin.

(34.) Brachium ſiniſtrum in *Arich Anpin* cum dimidia tertia Tipherethica inferiore, ex parte ſiniſtra, quæ veſtitur à Matre. Nam Mater dependet à Gebhura, & intra duos circulos repræſentatur Gebhurah originalis, procedens in corpus Matris: ex qua deinde fiunt cerebra in Seir Anpin. (35.) Ex hoc loco proveniunt quinque Chaſadim pro Patre. (36.) Ex hoc loco proveniunt quinque Gebhuroth pro Matre. (37.) denotantur benignitates Jeſodicæ in ATTIK JOMIN verſus dextram, modo tecto. (38.) Exhinc prodit Jiſraël Sabha, loco

loco benignitatum manifeſtatarum. (39.) denotatur Gebhurah in ATTIK JOMIN verſùs ſiniſtram, in propatulo.(40.) Abhinc prodit Tebhunah, loco benignitatum manifeſtatarum. (41.) denotatur Tiphereth in *Arich Anpin*. (42.) pectus in *Arich Anpin*. (43.) fovea pectoris in *Arich Anpin*: & hucusque extenditur *Arich Anpin*, & deinde veſtitur à Jiſraël Sabha & Tebhunah. (44.) Hic incipit Seir Anpin.(45.) eſt Tiphereth originalis, duæque ejus Tertiæ, procedentes in Patrem & Matrem, Jiſraëlem Senem & Tebhunam; unde Cerebra pro Seir Anpin. (46.) Cheſed & Gebhurah nominis מה vocantur quinque Chaſadim. (47.) Cheſed & Gebhurah nominis בן vocantur quinque Gebhuroth. (48.) eſt crus dextrum in *Arich Anpin*, cum dimidia Tertia Tipherethica inferiore, ex parte dextra: quæ veſtiuntur à Seir Anpin, qui provenit à Nezach. Et hæc eſt Nezach originalis, procedens in corpus Patris; unde fiunt cerebra pro Seir Anpin.(49.) Crus ſiniſtrum in *Arich Anpin*, cum dimidia tertia inferiore, ex parte ſiniſtra: quas veſtit uxor ejus *Rachel*; quæ provenit ab Hod. (50.) Eſt Jeſod in *Arich Anpin*, quod eſt Cheſed & Gebhurah, notionis maſculinæ & fœmininæ. (51.) His locis ulteriùs deſcribitur Jeſod in *Arich*, prolongatum cum Jeſod Patris; intelligitur enim notio maſculi: quia Jeſod fœmininum jam ceſſavit in pectore. Et hoc eſt Jeſod originarium, quod procedit in corpus τȣ̃ Seir Anpin: unde fiunt cerebra pro uxore ejus. (52.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, & hucusque pertingunt pedes in *Arich Anpin*.

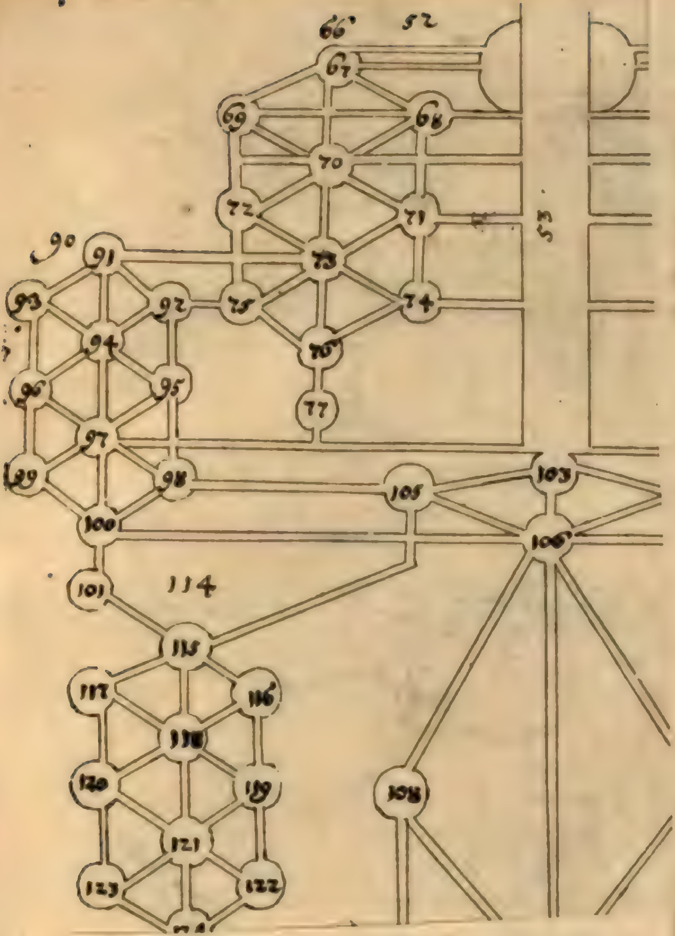
Figura

Figura XIV.

§. 1.

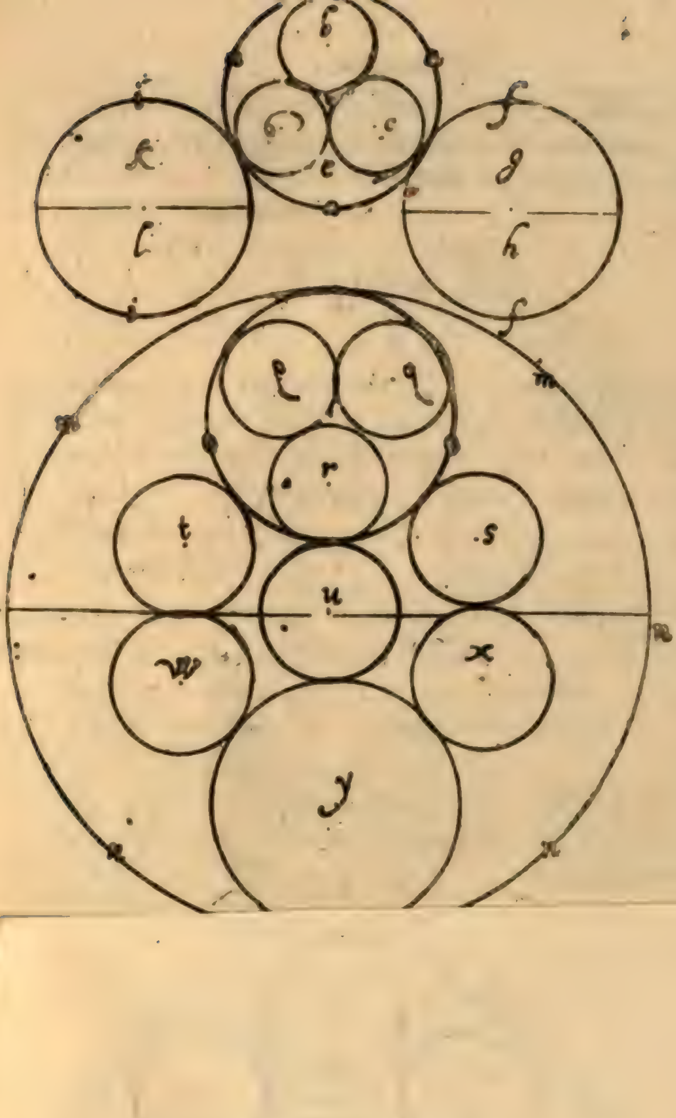
EST altera pars Tabulæ præcedentis, generaliter repræſentans omnes perſonas Aziluthicas: nam (52.) repræſentatur lux in Æn-Soph, Mundusque Aziluthicus; & intra canalem, caput, quod ignoratur; & deinde *Arich Anpin*: ejusque Corona: item cerebrum interius: (53.) autem repræſentatur Binah ad guttur in *Arich*: nempe influentia ſancta, quæ ſuperintegit Patrem & Matrem, deſcenditque usque ad foveam pectoris ejus; eſtque quaſi oleum pro Capite in Seir Anpin.

(54.) Perſona Patris; & usque ad numerum (65.) deſignantur illius Sephiræ, quarum ultima עטרה ſeu corolla; & huc referuntur cerebra imaginis Paternæ. (66.) eſt perſona Matris, & usque ad (77.) illius Sephiroth; & huc referuntur cerebra imaginis Maternæ. (78.) Jiſraël Sabha; & usq; ad (89.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (90.) Eſt Perſona Tebhunæ, & usque ad (101.) illius Sephiroth. (102.) Repræſentatur Perſona Seir Anpin, qui vocatur Jiſraël puer. (103.) Corona ejus (104.) Chochmah. (105.) Binah. (106.) Daath. (107.) Gedulah. (108.) Gebhurah. (109.) Tiphereth, quæ abhinc & porrò deorſum vocatur Jeſchurun. (110.) Nezach (111.) Hod (112.) Jeſod (113.) Halitus, qui exit ex Jeſod. (114.) Repræſentatur Perſona Leah; & usque ad numerum (125.) deſignantur illius Sephiroth. (126.) autem perſona *Jaacobh*; & usque ad (137.) illius Sephiræ, quarum ultima eſt עטרה ſeu corolla. (138.) eſt Perſona *Rachel*; & usque ad (149.) ſunt illius Sephiroth. (150.) Hoc loco eſt fundus Syſtematis Aziluthici, qui eſt loco ſcabelli pedum omnium 12. perſonarum ſimul: Et abhinc

66
52
67
69
68
70
72
71
53
90
91
73
93
92
75
74
94
76
96
95
77
97
99
98
105
103
100
106
101
114
115
117
116
118
120
119
108
121
123
122

Digitized by Google

b
c
e
k
l
f
g
h
p
q
r
t
s
u
m
n
w
x
y

abhinc fit ſeparatio, & fiunt tria Syſtemata, Briathicum, Jezirathicum & Aſiathicum; unum infra alterum, in templis & palatiis ſuis: Dominus autem ſingularis eſt abſconditus, omnibusque dominatur.

Figura XV.

§. 1.

Figura 15. jam expreſſa eſt P.II. Apparatus ad p.7. hic autem adhuc addimus paucula hæc: (1.) quòd nomen אהיה plenè ſcribatur tripliciter: nempe, ut exſurgat numerus קסא 161. Hoc modo: אלף הי יוד הי: deinde numerus קמג 143. Hoc modo: אלף הא יוד הא: & tandem numerus קנא 151. Hoc modo: אלף הה יוד הה: Horum uſus etiam eſt in deſcribendo ſtatu uterino τοῦ Seir Anpin; ubi vox עיבור, cujus numerus eſt 288. tripliciter deducitur. 1. ſi ſumatur קסא 161. & בן 52. & tres partes nominis אלהים, nempe אל & ה & ים: item porrò עב. 72. exſurget numerus 288. Et hic eſt modus τοῦ עיבור primus. 2. ſi ſumatur קנא 151. & numerus ארני 65. & עב 72. itidem erunt 288. Et hic eſt modus τοῦ עיבור ſecundus. 3. ſi ſumantur קמג 143. & מה 45. & ידור 26. & duæ univerſalitates una nominis מה, & altera nominis כו 26. exſurget ריו, & addito עב 72. erunt 288. Et hic eſt modus τοῦ עיבור tertius.

(2.) Nomen עב immutabile eſt, cùm cœtera Tetragrammatica diverſimodè varientur. Et ejus plenitudinis plenitudo eſt hæc: יוד ויו דלת ־ הי יוד ־ ויו יוד ויו ־ הי יוד.

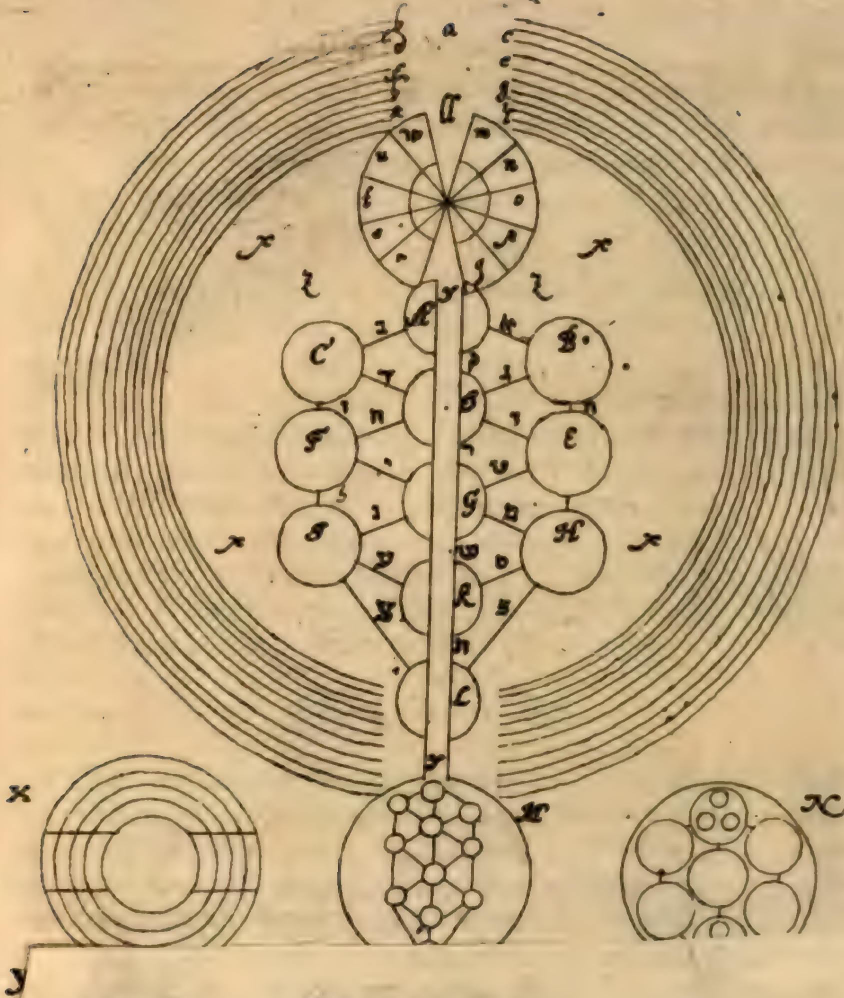
(3.) Sed nomen סג tres habet variationes, nempe 1. יוד הי ואו הי. 2. יוד הא ויו הי 3. יוד הי ויו הא. Præter has variationes hoc nomen סג duas habet plenitudines alias, quarum una habet numerum סב 62. & altera סז 67. No-

men autem ס״ג duas habet variationes. 1. יוד הי וו הי. 2. יוד הה וי הה. Et ſimiliter nomen מ״ה variatur; v. g. יוד הי וי הה Et יוד הה וי הי.

(4.) Nomen מ״ה tres habet variationes ſub numeris מ״ד 44. מ״ח 48. & מ״ט 49. מ״ד eſt יוד הא ו הא. מ״ח eſt יוד הא וו הה vel יוד הה ו הא. מ״ט eſt יוד הא ואו הה vel יוד הה ואו הא Et nomen מ״ט refertur ad Leah, ſicut nomen מ״ה eſt in Cheſed Seir Anpin.

(5.) Nomen ב״ן reperitur in חסד Uxoris, habetque quatuor variationes נ״ג 53. נ״ד 54. נ״ז 57. נ״ח 58. נ״ג eſt triplex 1. יוד הי ו הא. 2. יוד הא ו הי. 3. יוד הה ואו הה. Deinde נ״ד etiam eſt triplex: nempe 1. יוד הי ואו הא. 2. יוד הא ואו הי. 3. יוד הא וו הא. Porrò נ״ז eſt duplex 1. יוד הי ו הה. 2. יוד הה ו הי. נ״ח eſt quadruplex 1. יוד הי ואו הה. 2. יוד הה ואו הי. 3. יוד הא וו הה. 4. יוד הה וו הא.

(6.) Jam:ad Coronam Aziluthicam refertur apex literæ Jod: Ad Chochmah ſeu Patrem, י & nomen ע״ב: ad Binah ſeu Matrem, ה & nomen ס״ג; ad Jiſraël Sabba, nomen ס״ז 67. & duæ ejus variationes: ad Tebhunâ, nomen ס״ב 62. & duæ ejus variationes: ad Tiphereth ſeu Seir Anpin, Vav: ad illius Chochmah, nomen ע״ב: ad illius Binah, nomen ס״ג; ut & nomen ע״ב, ſed h. m. nam ס״ג per ſe eſt 63. & decem literæ ſunt 73. & Aleph ſuperfluum eſt cerebrum, quod ſervit ad ulteriorem perfectionem τῷ Seir Anpin. Et huc etiam pertinet nomen ב״ן, quod etiam aſcendit ad 72. ſi nempe computetur numerus ejus 52. & 20. literæ ulterioris ejus plenitudinis, hoc modo: יוד ו דלת הה הה ו ו הה הה. Ad illius Tiphereth pertinet nomen מ״ה: & hoc etiam reducitur ad ע״ב; ſi ad מ״ה 45. addatur 26. numerus Tetragrammati ſimplicis, & Aleph, quod eſt cerebrum in Seir Anpin; ex quo perficitur

Digitized

ficitur numerus עַב 72. Ad Nezach à parte anteriore refertur nomen קסא, & à parte poſteriore idem, hoc modo: אלף · אלף הי · אלף הי יוד · אלף הי יוד הי · Ad Hod pertinet nomen קנא, à parte anteriore, & à parte poſteriore idem, hoc modo: אלף · אלף הה · אלף הה יוד · אלף הה יוד הה · Ad Jeſod, ejusque partem anteriorem pertinet nomen סג: & ad poſteriorem ejus, idem, h. m. יוד · יוד הי · יוד הי ואו · יוד הי ואו הי

(7.) Tetragrammaton illud, quod protulit Sacerdos Magnus die Expiationum eſt Tetragrammaton ſimplex, punctatum per Cholem, Sægol, Kamez & Sægol: ubi Cholem denotat Kether; Sægol; Chochmah, Binah, Cheſed; Kamez, i.e. linea ejus; Tiphereth; & punctum ipſi ſubjectum Gebhurah: Sægol ſecundum eſt נהי; literæ autem ſunt Malchuth. Plenitudo ejus eſt hæc: יוד הי ויו הי. Ad Uxorem Seir Anpin autem refertur nomen בן.

Figura XVI.

Figura hæc repræſentat ſub litera (a.) Æn-Soph, Infinitum illum, qui ipſe ſit benedictus, & cujus Nomen ſit benedictũ. (b.) eſt lux ambiens 10. Sephirarum perſonæ primæ, quæ vocatur Adam Kadmon, & ſe habet ut Jechidah ſeu gradus animæ ſingulariſſimus & unitivus ad Mundum Aziluth. (c.) eſt lux ambiens 10. Sephirarum Perſonæ ATTIK JOMIN, qui ambit Mundum Aziluthicum, & ſe habet ut Chaijah, ſeu gradus animæ vitalis. (d.) eſt lux ambiens decem Sephirarum Perſonæ illius, quæ vocatur *Arich Anpin*, quæ eſt Kether ſeu Corona Mundi Aziluthici, & ſe habet ut Neſchamah, ſeu gradus animæ intellectualis, vel mentalis. (e.) Eſt Lux ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur

Pater ſupernus, qui eſt Chochmah Mundi Aziluthici, & ſe
habet ut Ruach, ſeu gradus animæ ſpiritualis. (f.) eſt lux
ambiens decem Sephirarum perſonæ illius, quæ vocatur
Mater ſuperna, & ipſa eſt Binah Mundi Aziluthici,& ſe habet
ut Nepheſch, ſeu gradus animæ plaſticus & vegetativus. (g.)
eſt lux ambiens decem Sephirarum illius perſonæ, quæ voca-
tur Seir Anpin, & hæc continet ſex Extremitates, quales
ſunt: Cheſed, Gebhurah, Tiphereth, Nezach, Hod, Je-
ſod, Mundi Aziluthici. (h.) Eſt lux ambiens decem Sephi-
rarum Perſonæ illius, quæ vocatur Uxor Seir Anpin, illa ni-
mirum quæ dicitur Malchuth Mundi Aziluth: Et hic ſex
Perſonæ terminantur. (i.) Eſt lux ambiens ſexaginta illa-
rum Sephirarum, quæ reperiuntur in ſex illis perſonis, qua-
les ſunt, ATTIK & *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus,
in Mundo Briathico. (k.) eſt Lux ambiens Sexaginta Sephi-
rarum, quas continent Sex perſonæ, quales ſunt: ATTIK
& *Arich*, Pater & Mater, Seir & Uxor ejus, Mundi Jezirathici.
(l.) Eſt Lux ambiens Sexaginta Sephirarum, nempe Sex
perſonarum, quæ ſingulæ continent ſuas decades Sephiro-
thicas; ſunt autem ATTIK JOMIN, *Arich Anpin*, Pater &
Mater Seir & Uxor ejus Mundi Aſiathici.

(11.) Deſignantur decem צחצחות coruſcationes, pro-
ut vocantur decem illæ Sephiræ in ADAM KADMON; ni-
mirum (m.) אור מופלא אור מאור Lux de luce, quæ voca-
tur lux mirabilis, eſtque Kether. (n.) אור נסתר זוהר מזוהר
Splendor de ſplendore, qui dicitur lux occulta; eſtque
Chochmah. (o.) אור מתנוצץ זיו מזיו, fulgor de fulgore; quæ
eſt Lux coruſcans, eſtque Binah. (p.) אור צח זוהר מזוהר ſplen-
dor de ſplendore, qui vocatur lux ſubtilis & clara; eſtque
Cheſed. (q.) אור מצוחצח אור מזוהר Lux de ſplendore, quæ
vocatur Lux clarefacta; eſtque Gebhurah (r.) זיו מאור
אור מזהיר fulgor de Luce, quæ vocatur lux ſplendens, eſtque

Tiphe-

Tiphereth. (s.) אור מזיו אור מזוקק Lux de fulgore, lux depurata dicta, eſtque Nezach. (t.) זהר מזיו אור בהיר Splendor de fulgore, lux fulgida dicta; eſtque Hod. (u.) זיו מזוהר אור צח ומצוצח fulgor de ſplendore, lux ſubtilis & clarefacta; eſtque Jeſod. (w.) יקוד מיקוד אור נגה ardor de ardore, quæ lux ſerena vocatur; eſtque Malchuth. (x.) eſt ſpatium illud vacuum, quod Æn-Soph luce replevit; אין סוף enim numeris æquivalet τῷ אוֹר: ut demonſtretur, quod Æn-Soph (cujus nomen ſit benedictum in æternum:) illuminet per ſe ipſum omnes mundos, & nemo alius: quod abſit!

(y.) Eſt filum τοῦ Æn-Soph, quod protrahitur in omnes decem Sephiras & verſùs omnia latera.

(z.) Incipit Mundus Aziluth; quò pertinent Scriptio Tetragrammatica יוֹד הֵי וָיו הֵי: ע״ב & Nomen Ehjeh Joddatum. אלף הֵי יוֹד הֵי: quæ ſunt אור פני אל Lux faciei Dei.

(A.) Eſt Kether, quo pertinet nomen Ejeh. (B.) Chochmah, quo pertinet nomen Jah. (C.) Binah, quò pertinet Tetragrammaton cum punctis Elohim (D.) Daath, cui tribuitur Tetragrammaton יְהֹוָה (E.) Cheſed, cui nomen El vel Eloah. (F.) Gebhurah, cui Nomen Elohim. (G.) Tiphereth, ubi Tetragrammaton cum propriis ſuis punctis. (H.) Nezach, cui Nomen Tetragrammaton Zebhaoth cum connotatione nominis Adonai. (I.) Hod, cui Nomen, Tetragrammaton Zebhaoth, cum connotatione nominis Elohim. (K.) Jeſod, cui nomen El Chaj, item El Schaddaj. (L.) Malchuth, cui tribuitur nomen Adonai. Huc referuntur Canales influentiarum denominati juxta literas Alphabethicas.

(א.) Eſt linea, quæ protrahitur è Kether in Chochmah (ב) eſt linea, quæ derivatur è Kether in Binam. (ג.) eſt linea, quæ protrahitur è Chochmah in Daath. (ה.) Eſt linea, quæ protrahitur è Chochma in Cheſed. (ו) eſt linea, quæ

protrahitur è Binah in Gebhuram. (ז.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Cheſed. (ח.) eſt linea, quæ protrahitur è Daath in Gebhuram. (ט.) eſt linea, quæ protrahitur ex Cheſed in Tiphereth. (י.) eſt linea, protracta è Gebhurah in Tiphereth. (כ.) eſt linea ducta ex Cheſed in Nezach. (ל.) eſt linea derivata ex Gebhurah in Hod. (מ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Nezach. (נ.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Hod. (ס.) eſt linea protracta ex Nezach in Jeſod (ע.) eſt linea, protracta ex Hod in Jeſod. (פ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere dextro, nimirum ex Kether, Chochmah, Cheſed & Nezach, & deſcendit in Malchuth. (צ.) eſt linea, quæ trahitur ex latere ſiniſtro, nempe ex Kether, Binah, Gebhurah & Hod, & prorogatur in Malchuth. (ק.) eſt linea protracta ex Kether in Daath. (ר.) eſt linea protracta ex Daath in Tiphereth. (ש.) eſt linea protracta ex Tiphereth in Jeſod. (ת.) eſt linea, quæ ducitur ex latere medio ex Kether nimirum, Daath, Tiphereth & Jeſod, & tota deſcendit in Malchuth.

Sphæra Litera (M) ſignata, repræſentat Mundum Briathicum, ubi obſervanda.

Sephiroth.	Nomina.	Angeli.	Chori Angelorum
1. Kether.	אהיה	Jehuel.	Seraphim.
2. Chochmah.	אההי	Raphaël.	Ophanim.
3. Binah.	איהה	Cherubiel.	Cherubim.
4. Daath.	היהא	Schemuel.	
5. Cheſed.	ההיא	Zadkiel.	Schinanim.
6. Gebhurah.	ההאי	Tarſchiſch.	Tarſchiſchim.
7. Tiphereth.	האהי	Chaſmal. alii Metatron.	Chaſchmalin.
8. Nezach	האיה	Uſiel.	Malachim.
9. Hod	היאה	Chaſniel.	Bene Elohim.
10. Jeſod			

10. Jeſod	יאהה	Zephanjah: alii Jehuel.	Iſchim.
11. Malchuth.	יההא יהאה אל שרי	Michaël.	Arelim.

Rambam verò Angelos ita dividit; ut 1. ſint חיות 2. אופנים 3. אראלים 4. חשמלים 5. שרפים 6. מלאכים 7.8. אלהים 9. בני אלהים 10. כרובים. R. Jiſchmaël, & Autor libri Pliah hunc obſervant ordinem, ut primò locent Cherubim. 2. Chaſchmalim. 3. Chajoth. 4. Arelim. 5. Seraphim. 6. Tarſchiſchim. 7. & 8. Ophanim. 9. Iſchim. 10. טפסרים. In Sohar. Section. Jethro ordo hic obſervatur 1. Arelim. 2. Seraphim. 3. Chaſchmalim. 4. Schinanim. 5. Tarſchiſchim. 6. Ophanim. 7. Elohim. 8. Iſchim. 9. Chajoth. 10. Bene Elohim. Hoc autem certum eſt, quod Seraphim pertineant ad Binah: Chajoth, ad Tiphereth, vel ſex Sephiroth ſejus: & Ophanim ad Malchuth: de aliis dubium quidem eſt: ſed tamen Cherubim referuntur ad Kether, vel, ſi ejus loco numeratur Daath, ad Chochmah; &c. Videatur Beth Elohim Tractat. 2. c. 6.

Circulus Literæ (N.) deſignat Septem Palatia Sanctitatis Mundi Briathici; ubi obſervanda

	Palatia.	Nomina.	Sephiroth.
1.	היכל קודש קדשים Palatium Sancti Sanctorum	אל	Kether: Chochmah: Binah.
2.	היכל אהבה Palatium Amoris	מצפצ	Cheſed.
3.	היכל זכות Palatium Meriti.	יהוה	Gebhurah.

4. היכל

4.	היכל רצון	Palatium Benevolentiæ.	יהוה	Tiphereth
5.	היכל עצם שמים	Palatium Subſtantiæ Cœli.	אלהים	Nezach.
6.	היכל נוגה	Palatium Serenitatis.	מצפץ	Hod.
7.	היכל לבנת הספיר	Palatium albedinis cryſtallinæ	יהוה / ארני	Jeſod / Malchuth.

Numerus autem dictorum Nominum Sanctorum exæquat numerum vocis תכלת.

Circulus (O.) repræſentat Mundum Jezirah, qui eſt Mundus Angelorum, ubi inveniuntur Scriptio Tetragrammatica 1. יוד הא ואו הא. 2. Ehjeh Alephatum, ut אלף הא יוד הא hic obſervari poſſunt:

Sephiroth	Nomina.	Sancti	Gradus Animæ
1. Kether	יהוה	Meſſias Filius David.	Jechidah.
2. Chochmah	יהוה	Moſcheh	Chaijah.
3. Binah	יוהה	Chanoch.	Neſchamah.
4. Daath	היוה		Spiritus internus, qui diffunditur in omnes 6. extremitates.
5. Cheſed.	הויה	Abraham	
6. Gebhurah	ההוי	Jizchak	
7. Tiphereth	ההיו	Jaacobh / Elijhu.	
8. Nezach	היהו	Moſcheh.	
9. Hod	הוהי	Aharon.	
10. Jeſod.	והיה	Joſeph, qui vocatur juſtus.	

11. Mal-

11. Malchuth. { ויהוה / והוי / אל יהוה } { David Rex. / Eliſcha. }

Ad hoc Syſtema referuntur Nomen כב 22. literarum, nempe אנקתם פסתם פספסים דיונסים quod per varias methateſes fit ex 22. literis prioribus benedictionis Sacerdotalis; quæ ſunt : יברכך יהוה וישמרך יער יהוה de quo vide librum Pardes Tr. 21. cap. 14.

In Circulo (P.) notanda ſunt Palatia Jezirathica cum ſequenti diſpoſitione:

Palatia.	Nomen מב 42. literarum.	Sephiroth.	Textus Jeſchaj. 6, 2. 3. in ſpatiis.
1.	אב	Kether.	
	גי	Chochmah.	Seraphim ſtabant ſupra il-
	תצ	Binah.	lud: Sex alæ.
2.	קרעשטן	Gedulah.	Sex alæ.
3.	נגריכש	Gebhurah.	uni: in duabus.
4.	בטרצתג	Tiphereth.	velabat facies ſuas: & duabus velabat
5.	חקבטנע	Nezach.	pedes ſuas, &
6.	יגלפזק	Hod.	duabus volabat,
		{ Jeſod.	&clamabat hic
7.	שקוצית	Malchuth. }	ad illum, & dicebat: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Exercitium, plenitudo totius terræ gloria ejus.

Hoc verò nomen 42. literarum deſumptum eſt ex 42.

 literis

literis prioribus Hiſtoriæ creationis, usque ad בּ vocis בהו per varias transmutationes, quæ prolixe deſcribuntur in libro Pardes Tr. 21. c. 13. Huc etiam refertur nomen מטטרון Principis facierum.

Circulus (Q.) repræſentat Mundum Aſiathicum, qui eſt Mundus Sphærarum cœleſtium, in quo locum habet ſcriptio Tetragrammatica 1. יוד הה וו הה. 2. אלף הה יוד הה. Notanda hic veniunt:

Sephiroth.	Nomina.	Membra.
כֶּתֶר	ארני	Cranium.
חָכְמָה	אריע	Cerebrum dextrum.
בִּינָה	אניד	Cerebrum ſiniſtrum.
דעת	אגרי	Cerebrum medium, cujus locus eſt in parte capitis poſtica.
חסד	אינר	Brachium dextrum.
גְּבוּרָה	אירן	Brachium ſiniſtrum.
תת	דניא	Totum corpus à gutture usque ad membrum ſanctum.
נצח	דנאי	Pes dexter.
הוד	רינא	Pes ſiniſter.
יסוד	ריאנ	Signum fœderis Sancti.
מלכות	{ דאני / דאינ / אל ארני }	Corolla, quæ eſt in Jeſod.

Huc etiam refertur nomen סנדלפון Princeps facierum; qui dicitur Rota una in terra.

Figura (R.) repræſentat decem circulos cœleſtes, quibus

bus præeſt Angelus quidam, cui nomen הדרגיאל, qui circundat omnes decem Sphæras. Dividuntur autem ſecundùm Sephiroth, & refertur

Ad Kether, Mundus Intelligentiæ, Sphæra prima, quæ dat facultatem omnibus ſtellis & circulis.

Ad Chochmah, Sphæra motus diurni.

Ad Binah, Sphæra octava ſtellarum fixarum, & duodecim ſignorum cœleſtium, cum quibus combinantur duodecim menſes.

Ad Gedulah, Saturnus.

Ad Gebhurah, Jupiter.

Ad Tiphereth, Mars.

Ad Nezach, Sol.

Ad Hod, Venus.

Ad Jeſod, Mercurius.

Ad Malchuth Luna, & in medio locatur Terra.

Figura (S.) repræſentantur Septem cœli: nempe

1. Cœlum primum & ſummum ערבות, quod applicatur ad Cheſed; ubi dicuntur reperiri Theſauri benedictionum & largitionum, & gratiæ, omniumque bonorum, quæ in Mundo.

2. מכון, quod refertur ad Gebhurah, ubi Theſauri nivis & pluviarum, benedictionis, & Theſauri ſpiritus vitæ.

3. מעון refertur ad Tiphereth, in quo locantur Angeli, cantantes coram Deo benedicto.

4. זבול refertur ad Nezach, in quo eſt altare ſupernum, & Michaël Sacerdos Magnus ſacrificat animas juſtorum ſuper iſto altari.

5. שחקים, refertur ad Hod, ubi ſunt molæ, quibus molitur manna pro juſtis, in ſeculum venturum.

6. רקיע, In quo Sol & Luna, & ſtellæ, & planetæ, & omnes decem Sphæræ; & refertur ad Jeſod.

7. וילון, & refertur ad Malchuth, nec alium habet uſum, niſi quod dicatur, intrare veſperi, & prodire manè.

8. Porrò ſequuntur adhuc שׁין 390. cœli, juxta numerum שמים, qui omnes ſtatuuntur ſub firmamento, quod וילון dicitur, & circundant octodecim millia mundorum, ſimulque Gehennam & Hortum Eden.

9. Octodecim millia mundorum, in quibus verſatur Schechinah, cum Metatrone, qui eſt princeps ſtans coram facie Dei: Cibatque & nutrit omnes creaturas, quæ in mundo.

10. In medio ſtatuitur terra, infimo loco, quæ dicitur חבל orbis; & ad dextram ejus Gan Eden: ad ſiniſtram autem, Gehenna.

Figura (T.) repræſentat Hortum Eden, ejusque ſeptem manſiones: ubi in circuitu eſt murus Paradiſiacus, & ſequuntur ſeptem palatia; in medio autem arbor Vitæ.

Figura (U) repræſentat Septem manſiones inferni; & quidem circulo primo exhibentur aquæ lachrymantium. Secundo, aquæ creationis. Tertio, aquæ Oceani. Quarto, mare ſalſum. Circulis autem minoribus diſtinguuntur ad dextram Septem Terræ, quæ ſunt 1. ארץ. 2. אדמה. 3. גיא. 4. נשיה. 5. ציה. 6. ארקא. 7. חבל, quæ & חלד. De quibus videatur Sohar, Part. Breſchith fol. 45. col. 179. item, Vajikra fol. 4. col. 14. item Emek Ham-Melech fol. 176. col. 4. & Pardes Tract. 6. cap. 3. Ad ſiniſtram autem ſeptem habitacula infernalia, nempe 1. שאול 2. אבדון 3. טיטהיון Pſ. 40, 3. 4. באר שחת 5. צלמות 6. שערי מות 7. גיהנם Jer. 7, 32.

Figura

Figura (X.) repræſentat quatuor pedes Sedis Corticum, de quibus Jechesk. 1, 4. ſuntque

Nomina [illegible] Klippoth, ſeu corticum.	Nomina Spirituum.	Nomina Regnorum.	Nomina Sephirarum.
1. רוח סערה ventus Turbinis	חמור Aſinus; quò pertinet רהב	ארום Edomiticum	Malchuth
2. ענן גדול nubes magna	שור bos: quò pertinet סמאל	מדי Medorum.	Nezach, Hod, Jeſod
3. אש המתלקחת ignis vorticoſus.	מחלת	יון Græcorum.	Gedulah, Gebhurah, Tiphereth.
4. נוגה לו סביב ſplendor ipſi undique.	לילית	בבל Babylonicum.	Kether, Chochmah Binah.

In medio horum omnium eſt quaſi חשמל, flammæ intimæ in medio ignis.

Figura (Y.) repræſentantur Klippoth cum 12. principibus ipſorum, qui præfecti ſunt duodecim menſibus anni. Nomina Principum ſunt ſequentia:

1. בעירירון; qui ita dicitur, vel, quia ſit רביעי quartus, vel à quarto proveniens: nam Samael, à quo duodecim hæ δυνάμεις proveniunt, eſt quartus inter naturas perditrices; quia ipſo priores ſunt קמטיאל & בליאל, & עתיאל: vel ex loco Pſ. 92, 7. 2. ארימירון; cujus colores ſunt quaſi דם ſanguis aquis mixtus. 3. צללדמירון; cujus colores ſunt, quaſi ſanguis צלול limpidus. 4. שיחרירון, cujus colores planè ſunt nigri. 5. שלהבירון; cujus colores ſunt inſtar flammæ ignis. 6. צפרירון; cujus colores ſunt inſtar terræ. 7. עבירירון; cujus colores ſunt

ad inſtar nubium. 8. נחשתירון; cujus colores ſunt ad inſtar cupri. 9. נחשירון; colores ejus ſunt quaſi ſerpentum. 10. תרגיחון; cujus colores ſunt ad inſtar piſcium magnorum. 11. בהימירון; cujus exercitus & colores omnes; ſunt ad inſtar brutorum & iſte præeſt mille ducibus fortibus, qui degunt in montibus; qui ſinguli iterum præſunt mille aliis Pſ. 50, 10. 12. נשימירון; cujus formæ ſunt inſtar mulierum malignarum. Itemque aliquando vocatur חתולירון; quia cum ſuis aliquando apparet in forma catorum magnorum. In medio hujus circuli locantur סמאל & אשמדאי, & ad angulum hujus quadrati Euro-meridionalem locatur homo, & ſerpens, & Lilith ſenior uxor Samaëlis. Ad angulum Euro-Septentrionalem bos & Aſinus, & Aggereth, filia Machalath: & ad angulum Zephyro-Septentrionalem Scorpio: & à אסימון innominatus & נעמה. Ad angulum autem Zephyro-meridionalem, Leo & equus, & Lilith junior, Uxor Asmodæi.

Figurâ (Z.) repræſentantur decem Sephiroth lateris adverſi, quæ ſunt ſeptem palatia alterius generis; & decem iſtæ Sephiræ locum habent à tergo Sanctitatis Mundi Aſiah. Samaël autem impius circundat totam decadem Sephirothicam horum corticum, qui ſunt undecim; ad ſimilitudinem undecim ſpecierum ſuffimenti, & ad ſimilitudinem undecim maledictionum montis Ebal; & ad ſimilitudinem Mannæ, & decem ipſius diverſitatum, & undecim Ducum Edomiticorum, juxta vocem אי, Deut. 32, 37. & juxta undecim dies à Choreb Deut. 1, 2. & ad ſimilitudinem undecim aulæorum. Et juxta vocem והאחשדרפנים Eſth. 9, 3. quæ habet undecim literas.

Palatium autem primum continet Sephiras 1. Kether, ubi כתריאל, quod nomen alludit ad Textum Pſ. 37, 34. Ab aliis huc refertur תאומיאל vel תומיאל: item קמטיאל. 2. Chochmah; quò referuntur duces Eſau, & nomen iſtius corticis eſt עוגיאל. Et quidem ſcribunt געאל vel עגאל. Et in Tikkunim hæc Sephirah vocatur אדם בליעל; alii autem ſcribunt כלי אל

quòd

quod Deum neget. 3. Binah; cujus cortex vocatur סתריאל vel הרסיאל: in Tikkunim autem vocatur שעריאל ab Eſau piloſo: alii eundem vocant עיתיאל: quidam autem putant tres iſtas ſpecies Impuritatum non dari, ſed cortices tantùm eſſe ſeptem; quod tamen non approbatur.

Palatium ſecundum continet Cheſed, cujus cortex vocatur געשבלה: in Tikkunim autem vocatur עזאל, item חוריאל: Pſ. 80, 14. & alii huc referunt סמאל, item אנגיאל, ex Exodi 15, 1.

Palatium tertium eſt Gebhurah, cujus cortex vocatur גולחב. Ab aliis vocatur זעפיאל; & in Tikkunim vocatur אנגיאל. Alii huc referunt עוריאל, item שעריאל.

Palatium quartum continet Tiphereth, cujus cortex vocatur תגרינק item זעמיאל, & in Tikkunim vocatur עוגיאל, ab Og Rege Baſan.

Palatium quintum continet Nezach, cujus cortex eſt ערב זרק item קצפיאל; ab aliis huc refertur תאומיאל, alludendo ad vocem תהומות Exod. 15, 5.

Palatium ſextum continet Hod, cujus cortex eſt סמאל: In Tikkunim autem huc refertur תומיאל, Ex Pſ. 9, 7.

Palatium ſeptimum continet primò Jeſod, cujus cortex vocatur גמליאל: item נחשיאל: item עבריאל. Et in Tikkunim huc locatur סמאל præputiatus. Huc ab aliis refertur draco cæcus. Secundò Malchuth, cujus cortex eſt לילית impia. Et in Sohar Sect. Achare moth cortex decimus vocatur דורש אל המתים

Vide plura in Pardes Tr. 25. c. 4. Sed nomen נחש ſerpens eundem habet numerum cum משיח, qui cortices eradicabit è mundo Jeſch. 25, 8.

F I N I S.

SOLI DEO GLORIA

per CHRISTUM.

Unterricht für die Buchbinder.

Bindet Figura 1. gegen pag. 195. Figur. 2. gegen pag. 198. Figur. 3. gegen pag. 201. Figur. 4. gegen pag. 207. Fig. 5. gegen p. 212. Figur. 6. gegen p. 216. Figur. 7. gegen p. 221. Figur. 8. gegen p. 224. Figur. 9. gegen p. 227. Figur. 10. gegen p. 230. Figur. 11. gegen p. 231. Fig. 12. gegen p. 233. Figur. 13. gegen p. 235. Figur. 14 ge gen p. 240. Figur. 16. gegen p. 243.

LIBERTÉ ET PATRIE

Digitized by Google

Digitized by Google